

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 285

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

60e jaargang

29 augustus 2017

Inhoud

EUROPEES PARLEMENT

ZITTING 2013-2014

Vergaderingen van 24 t/m 27 februari 2014

De notulen van deze zitting zijn gepubliceerd in PB C 61 van 19.2.2015.

AANGENOMEN TEKSTEN 1

I Resoluties, aanbevelingen en adviezen

RESOLUTIES

Europees Parlement

Dinsdag 25 februari 2014

2017/C 285/01	Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 met aanbevelingen aan de Commissie inzake het bestrijden van geweld tegen vrouwen (2013/2004(INL)) 2
2017/C 285/02	Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over de follow-up met betrekking tot de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (2012/2323(INI)) 11
2017/C 285/03	Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het Europees semester voor economische beleidscoördinatie: jaarlijkse groeianalyse 2014 (2013/2157(INI)) 18
2017/C 285/04	Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het Europees semester voor economische beleidscoördinatie: sociale en werkgelegenheidsaspecten in de jaarlijkse groeianalyse 2014 (2013/2158(INI)) 24
2017/C 285/05	Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over de governance van de interne markt binnen het Europees semester 2014 (2013/2194(INI)) 40
2017/C 285/06	Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over gewasveredeling: welke mogelijkheden zijn er om de kwaliteit en de opbrengst te verbeteren? (2013/2099(INI)) 47

NL

Woensdag 26 februari 2014

2017/C 285/07	Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het zevende en achtste voortgangsverslag van de Europese Commissie over het cohesiebeleid van de EU en het strategisch verslag 2013 over de uitvoering van de programma's 2007-2013 (2013/2008(INI))	52
2017/C 285/08	Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over de optimalisering van het potentieel van ultraperifere gebieden door middel van het scheppen van synergieën tussen de EU-structuurfondsen en andere EU-programma's (2013/2178(INI))	58
2017/C 285/09	Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over de evaluatie van de financiën van de Unie aan de hand van de bereikte resultaten: een nieuw instrument voor de verbeterde kwijtingsprocedure van de Commissie (2013/2172(INI))	68
2017/C 285/10	Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over langetermijnfinanciering van de Europese economie (2013/2175(INI))	71
2017/C 285/11	Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over seksuele uitbuiting en prostitutie en de gevolgen daarvan voor de gendergelijkheid (2013/2103(INI))	78
2017/C 285/12	Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over de bevordering van ontwikkeling met verantwoordelijke bedrijfspraktijken, met inbegrip van de rol van extractieve bedrijven in ontwikkelingslanden (2013/2126(INI))	87

Donderdag 27 februari 2014

2017/C 285/13	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 inzake SOLVIT (2013/2154(INI))	96
2017/C 285/14	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de situatie in Oekraïne (2014/2595(RSP))	102
2017/C 285/15	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de situatie in Irak (2014/2565(RSP))	106
2017/C 285/16	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de inzet van gewapende drones (2014/2567(RSP))	110
2017/C 285/17	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de grondrechtensituatie in de Europese Unie — 2012 (2013/2078(INI))	112
2017/C 285/18	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende de herziening van het Europees aanhoudingsbevel (2013/2109(INL))	135
2017/C 285/19	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de sluiting van de vrijwillige partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de Europese Unie (2013/2990(RSP))	141
2017/C 285/20	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de situatie in Venezuela (2014/2600(RSP))	145
2017/C 285/21	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de toekomst van het visumbeleid (2014/2586(RSP))	147

2017/C 285/22	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over specifieke maatregelen in het gemeenschappelijk visserijbeleid ter versterking van de rol van vrouwen (2013/2150(INI))	150
2017/C 285/23	Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over heffingen voor kopiëren voor privégebruik (2013/2114(INI))	156

II Mededelingen

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europees Parlement

Dinsdag 25 februari 2014

2017/C 285/24	Besluit van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Tadeusz Cymański (2013/2278(IMM))	161
2017/C 285/25	Besluit van het Europees Parlement van 25 februari 2014 tot wijziging van artikel 136 van het Reglement van het Europees Parlement betreffende deelneming aan vergaderingen (2013/2033(REG))	163

Woensdag 26 februari 2014

2017/C 285/26	Besluit van het Europees Parlement van 26 februari 2014 tot verlenging van de looptijd van artikel 147 van het Reglement van het Parlement tot het eind van de achtste zittingsperiode (2014/2585(RSO)) .	164
2017/C 285/27	Besluit van het Europees Parlement van 26 februari 2014 tot wijziging van artikel 166 van het Reglement van het Europees Parlement betreffende de eindstemming en artikel 195, lid 3, betreffende stemming in de commissie (2014/2001(REG))	166

III Voorbereidende handelingen

EUROPEES PARLEMENT

Dinsdag 25 februari 2014

2017/C 285/28	P7_TA(2014)0111 Lidstaten die ten aanzien van hun financiële stabiliteit ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ***I Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad wat betreft sommige bepalingen in verband met het financiële beheer voor bepaalde lidstaten die ten aanzien van hun financiële stabiliteit ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden (COM(2013)0428 — C7-0178/2013 — 2013/0200(COD)) P7_TC1-COD(2013)0200 Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad inzake de wijziging van Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad inzake het Europees Visserijfonds, wat betreft sommige bepalingen in verband met het financiële beheer voor bepaalde lidstaten die ten aanzien van hun financiële stabiliteit ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden	167
---------------	--	-----

2017/C 285/29

P7_TA(2014)0112

Aanpassing basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing (artikelen 290 en 291 VWEU) ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (COM(2013)0751 — C7-0386/2013 — 2013/0365(COD))

P7_TC1-COD(2013)0365

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie 169

2017/C 285/30

P7_TA(2014)0113

Aanpassing basisbesluiten op het gebied van justitie waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing (artikel 290 VWEU) ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten op het gebied van justitie waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (COM(2013)0452 — C7-0197/2013 — 2013/0220(COD))

P7_TC1-COD(2013)0220

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten op het gebied van justitie waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie 190

2017/C 285/31

P7_TA(2014)0114

Aanpassing basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing (artikel 290 VWEU) ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (COM(2013)0451 — C7-0198/2013 — 2013/0218(COD))

P7_TC1-COD(2013)0218

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie 194

2017/C 285/32

Besluit van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over de voordracht van Oskar Herics voor de benoeming tot lid van de Rekenkamer (C7-0009/2014 — 2014/0802(NLE)) 207

2017/C 285/33	<p>P7_TA(2014)0117</p> <p>2020-doelstelling om de CO₂-emissies van nieuwe personenauto's te verminderen ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 443/2009 teneinde de modaliteiten vast te stellen voor het bereiken van de 2020-doelstelling om de CO₂-emissies van nieuwe personenauto's te verminderen (COM(2012)0393 — C7-0184/2012 — 2012/0190(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0190</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 443/2009 teneinde de modaliteiten vast te stellen voor het bereiken van de 2020-doelstelling om de CO₂-emissies van nieuwe personenauto's te verminderen 208</p>
2017/C 285/34	<p>P7_TA(2014)0118</p> <p>Gemeenschapsmerk ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk (COM(2013)0161 — C7-0087/2013 — 2013/0088(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0088</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk ⁽¹⁾ 209</p>
2017/C 285/35	<p>P7_TA(2014)0119</p> <p>Merkenrecht van de lidstaten ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (herschikking) (COM(2013)0162 — C7-0088/2013 — 2013/0089(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0089</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (Herschikking) ⁽¹⁾ 262</p>
2017/C 285/36	<p>P7_TA(2014)0120</p> <p>Bevriezing en confiscatie van opbrengsten van misdrijven ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bevriezing en confiscatie van opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (COM(2012)0085 — C7-0075/2012 — 2012/0036(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0036</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bevriezing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie 287</p>

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

2017/C 285/37	<p>P7_TA(2014)0121</p> <p>Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking en opleiding op het gebied van rechtshandhaving (Europol) ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking en opleiding op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot intrekking van Besluit 2009/371/JBZ en Besluit 2005/681/JBZ (COM(2013)0173 — C7-0094/2013 — 2013/0091(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0091</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de oprichting van het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking en opleiding op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot intrekking van Besluiten Besluit 2009/371/JBZ en 2005/681/JBZ [Am. 1] 288</p>
2017/C 285/38	<p>P7_TA(2014)0122</p> <p>Voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, bezoldigde en onbezoldigde stages, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten (herschikking) (COM(2013)0151 — C7-0080/2013 — 2013/0081(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0081</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, bezoldigde en onbezoldigde stages, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten [Herschikking] 348</p>
2017/C 285/39	<p>P7_TA(2014)0123</p> <p>Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening — EU Aid Volunteers (COM(2012)0514 — C7-0303/2012 — 2012/0245(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0245</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van het Europese vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening („EU-vrijwilligersinitiatief voor humanitaire hulp”) 376</p>
2017/C 285/40	<p>P7_TA(2014)0124</p> <p>Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen (COM(2012)0617 — C7-0358/2012 — 2012/0295(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0295</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen 377</p>

2017/C 285/41	P7_TA(2014)0125	
	Biociden ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 528/2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden met betrekking tot bepaalde voorwaarden voor de toegang tot de markt (COM(2013)0288 — C7-0141/2013 — 2013/0150(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0150	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 528/2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden met betrekking tot bepaalde voorwaarden voor de toegang tot de markt	378

Woensdag 26 februari 2014

2017/C 285/42	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de Republiek Costa Rica, de Republiek El Salvador, de Republiek Guatemala, de Republiek Honduras, de Republiek Nicaragua en de Republiek Panama anderzijds, met uitzondering van artikel 49, lid 3 (12399/2013 — C7-0425/2013 — 2012/0219A(NLE))	379
2017/C 285/43	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Costa Rica, de Republiek El Salvador, de Republiek Guatemala, de Republiek Honduras, de Republiek Nicaragua en de Republiek Panama, anderzijds, wat betreft artikel 49, lid 3 (12400/2013 — C7-0426/2013 — 2012/0219B(NLE))	380
2017/C 285/44	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten (COM(2013)0803 — C7-0417/2013 — 2013/0392(NLE))	381
2017/C 285/45	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat een standaard btw-aangifte betreft (COM(2013)0721 — C7-0394/2013 — 2013/0343(CNS))	382
2017/C 285/46	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad tot wijziging van Beschikking 2009/831/EG wat de toepassingsduur betreft (COM(2013)0930 — C7-0022/2014 — 2013/0446(CNS))	385
2017/C 285/47	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad tot wijziging van Beschikking 2004/162/EG betreffende de toepassing ervan op Mayotte met ingang van 1 januari 2014 (COM(2014)0024 — C7-0031/2014 — 2014/0010(CNS))	386
2017/C 285/48	Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting van de kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds, met uitzondering van de aangelegenheden die verband houden met overname (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))	387
2017/C 285/49	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds, met uitzondering van de aangelegenheden die verband houden met overname (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))	394

2017/C 285/50	<p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds, wat aangelegenheden met betrekking tot overname betreft (11313/2013 — C7-0356/2013 — 2013/0120B(NLE)) 395</p>
2017/C 285/51	<p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Turkije inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven (10697/2012 — C7-0029/2014 — 2012/0122(NLE)) 396</p>
2017/C 285/52	<p>P7_TA(2014)0147</p> <p>Eén Europese spoorwegruimte ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte met betrekking tot de openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor en het beheer van de spoorweginfrastructuur (COM(2013)0029 — C7-0025/2013 — 2013/0029(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0029</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van één Europese spoorwegruimte met betrekking tot de openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor en het beheer van de spoorweginfrastructuur ⁽¹⁾ 397</p>
2017/C 285/53	<p>P7_TA(2014)0148</p> <p>Binnenlands passagiersvervoer per spoor ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1370/2007 met betrekking tot openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor (COM(2013)0028 — C7-0024/2013 — 2013/0028(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0028</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1370/2007 met betrekking tot openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor ⁽¹⁾ 420</p>
2017/C 285/54	<p>P7_TA(2014)0149</p> <p>Interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (herschikking) (COM(2013)0030 — C7-0027/2013 — 2013/0015(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0015</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (Herschikking) ⁽¹⁾ 432</p>

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

2017/C 285/55	<p>P7_TA(2014)0150</p> <p>Spoorwegveiligheid ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake spoorwegveiligheid (herschikking) (COM(2013)0031 — C7-0028/2013 — 2013/0016(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0016</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad inzake spoorwegveiligheid (herschikking) ⁽¹⁾ 485</p>
2017/C 285/56	<p>P7_TA(2014)0151</p> <p>Spoorwegbureau van de Europese Unie ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004 (COM(2013)0027 — C7-0029/2013 — 2013/0014(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0014</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004 ⁽¹⁾ 524</p>
2017/C 285/57	<p>P7_TA(2014)0152</p> <p>Normalisatie van de rekeningstelsels van spoorwegondernemingen ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1192/69 van de Raad betreffende de gemeenschappelijke regels voor de normalisatie van de rekeningstelsels van de spoorwegondernemingen (COM(2013)0026 — C7-0026/2013 — 2013/0013(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0013</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1192/69 van de Raad betreffende de gemeenschappelijke regels voor de normalisatie van de rekeningstelsels van de spoorwegondernemingen ⁽¹⁾ 565</p>
2017/C 285/58	<p>P7_TA(2014)0153</p> <p>Melding van voorvallen in de burgerluchtvaart ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de melding van voorvallen in de burgerluchtvaart en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 996/2010 en tot intrekking van Richtlijn 2003/42/EG, Verordening (EG) nr. 1321/2007 van de Commissie en Verordening (EG) nr. 1330/2007 van de Commissie (COM(2012)0776 — C7-0418/2012 — 2012/0361(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0361</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad inzake het melden, onderzoeken en opvolgen van voorvallen in de burgerluchtvaart en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 996/2010 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2003/42/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 1321/2007 en (EG) nr. 1330/2007 van de Commissie 567</p>

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

2017/C 285/59	<p>P7_TA(2014)0154</p> <p>Uitrol van het eCall-boordsysteem ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake typegoedkeuringseisen voor de uitrol van het eCall-boordsysteem en houdende wijziging van Richtlijn 2007/46/EG (COM(2013)0316 — C7-0174/2013 — 2013/0165(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0165</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad inzake typegoedkeuringseisen voor de uitrol van het op de 112-dienst gebaseerde eCall-boordsysteem en houdende wijziging van Richtlijn 2007/46/EG [Am. 1] ⁽¹⁾ 568</p>
2017/C 285/60	<p>Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 26 februari 2014 op het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende verzekeringsbemiddeling (herschikking) (COM(2012)0360 — C7-0180/2012 — 2012/0175(COD)) 581</p>
2017/C 285/61	<p>P7_TA(2014)0156</p> <p>Derde actieprogramma van de EU op het gebied van gezondheid (2014-2020) ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het programma Gezondheid voor groei, het derde meerjarig actieprogramma van de EU op het gebied van gezondheid voor de periode 2014-2020 (COM(2011)0709 — C7-0399/2011 — 2011/0339(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0339</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een derde actieprogramma voor de Unie op het gebied van gezondheid (2014-2020) en tot intrekking van Besluit nr. 1350/2007/EG 620</p>
2017/C 285/62	<p>P7_TA(2014)0157</p> <p>Trans-Europese telecommunicatienetwerken ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende richtsnoeren voor trans-Europese telecommunicatienetwerken en tot intrekking van Beschikking nr. 1336/97/EG (COM(2013)0329 — C7-0149/2013 — 2011/0299(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0299</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende richtsnoeren voor trans-Europese netwerken op het gebied van telecommunicatie-infrastructuur en tot intrekking van Beschikking nr. 1336/97/EG 622</p>

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

2017/C 285/63	P7_TA(2014)0158	
	Toegankelijkheid van websites van overheidsinstanties ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegankelijkheid van de websites van overheidsinstanties (COM(2012)0721 — C7-0394/2012 — 2012/0340(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0340	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegankelijkheid van de websites van overheidsinstanties en van websites van entiteiten die overheidstaken vervullen [Am. 1] ⁽¹⁾	623

2017/C 285/64	P7_TA(2014)0159	
	Gemeenschappelijk Europees kooprecht ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een gemeenschappelijk Europees kooprecht (COM(2011)0635 — C7-0329/2011 — 2011/0284(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0284	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een gemeenschappelijk Europees kooprecht	638

2017/C 285/65	P7_TA(2014)0160	
	Productie, presentatie en verkoop van tabaks- en aanverwante producten ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten (COM(2012)0788 — C7-0420/2012 — 2012/0366(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0366	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten en tot intrekking van Richtlijn 2001/37/EG	725

Donderdag 27 februari 2014

2017/C 285/66	P7_TA(2014)0165	
	Europees onderzoeksbevel in strafzaken ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het ontwerp van richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken (09288/2010 — C7-0185/2010 — 2010/0817(COD))	
	P7_TC1-COD(2010)0817	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 27 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken	727

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

2017/C 285/67

P7_TA(2014)0166

Visumplicht voor onderdanen van derde landen ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (COM(2013)0853 — C7-0430/2013 — 2013/0415(COD))

P7_TC1-COD(2013)0415

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 27 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld 728

2017/C 285/68

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het ontwerp van besluit van de Raad inzake de sluiting van de vrijwillige partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en Republiek Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de Europese Unie (11767/1/2013 — C7-0344/2013 — 2013/0205(NLE)) 729

2017/C 285/69

P7_TA(2014)0168

Controle van personen aan de buitengrenzen ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een vereenvoudigde regeling voor de controle van personen aan de buitengrenzen, gebaseerd op de eenzijdige erkenning door Kroatië en Cyprus van bepaalde documenten als gelijkwaardig met hun nationale visa voor de doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen en tot intrekking van Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0441 — C7-0186/2013 — 2013/0210(COD))

P7_TC1-COD(2013)0210

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 27 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Besluit nr. .../2014/EU van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een vereenvoudigde regeling voor de controle van personen aan de buitengrenzen, gebaseerd op de eenzijdige erkenning door Bulgarije, Kroatië, Cyprus en Roemenië van bepaalde documenten als gelijkwaardig met hun nationale visa voor de doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen en tot intrekking van Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG 730

2017/C 285/70

P7_TA(2014)0169

Derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld (COM(2012)0650 — C7-0371/2012 — 2012/0309(COD))

P7_TC1-COD(2012)0309

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 27 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld 731

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure, eerste lezing
- ***II Gewone wetgevingsprocedure, tweede lezing
- ***III Gewone wetgevingsprocedure, derde lezing

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond)

Amendementen van het Parlement:

Nieuwe tekstdelen worden in ***vet cursief*** aangegeven. Geschrapte tekstdelen worden aangegeven met het symbool **■** of worden doorgestreept. Waar tekstdelen worden vervangen, wordt de nieuwe tekst in ***vet cursief*** aangegeven, terwijl de vervangen tekst wordt geschrapd of doorgestreept.

EUROPEES PARLEMENT

ZITTING 2013-2014

Vergaderingen van 24 t/m 27 februari 2014

De notulen van deze zitting zijn gepubliceerd in *PB C 61 van 19.2.2015*.

AANGENOMEN TEKSTEN

Dinsdag 25 februari 2014

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

EUROPEES PARLEMENT

P7_TA(2014)0126

Bestrijden van geweld tegen vrouwen

Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 met aanbevelingen aan de Commissie inzake het bestrijden van geweld tegen vrouwen (2013/2004(INL))

(2017/C 285/01)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien de artikelen 2 en 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU),
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name de artikelen 23, 24 en 25,
- gezien zijn resolutie van 24 maart 2009 over de strijd tegen genitale verminking van vrouwen in de EU ⁽¹⁾ en zijn resolutie van 14 juni 2012 over het uitbannen van genitale verminking van vrouwen ⁽²⁾,
- gezien zijn verklaring van 22 april 2009 over de campagne „NEE tegen geweld tegen vrouwen” ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 26 november 2009 over de uitbanning van geweld tegen vrouwen ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 5 april 2011 over de prioriteiten en het ontwerp van een nieuw beleidskader van de EU voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 6 februari 2013 over de 57ste zitting van de VN-Commissie inzake de positie van de vrouw: uitbanning en preventie van alle vormen van geweld jegens vrouwen en meisjes ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 11 oktober 2007 over vrouwenmoorden in Mexico en Midden-Amerika en de rol van de Europese Unie in de strijd tegen dit fenomeen ⁽⁷⁾,
- gezien de strategie van de Commissie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015 die op 21 september 2010 werd gepresenteerd,
- gezien het actieplan van de Commissie ter uitvoering van het programma van Stockholm (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ PB C 117 E van 6.5.2010, blz. 52.

⁽²⁾ PB C 332 E van 15.11.2013, blz. 87.

⁽³⁾ PB C 184 E van 8.7.2010, blz. 131.

⁽⁴⁾ PB C 285 E van 21.10.2010, blz. 53.

⁽⁵⁾ PB C 296 E van 2.10.2012, blz. 26.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0045.

⁽⁷⁾ PB C 227 E van 4.9.2008, blz. 140.

Dinsdag 25 februari 2014

- gezien het programma „Rechten, gelijkheid en burgerschap” 2014-2020,
- gezien de conclusies van de Raad EPSCO van 8 maart 2010 over de uitbanning van geweld tegen vrouwen,
- gezien Richtlijn 2011/93/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van Kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad ⁽¹⁾,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 18 september 2012 over het uitbannen van huiselijk geweld tegen vrouwen ⁽²⁾,
- gezien de EU-richtsnoeren inzake geweld tegen vrouwen en meisjes en de bestrijding van alle vormen van discriminatie van vrouwen en meisjes,
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Overeenkomst van Istanboel),
- gezien artikel 11, lid 1, onder d), van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, aangenomen bij Resolutie 34/180 van 18 december 1979 van de Algemene Vergadering van de VN,
- gezien de bepalingen van de juridische instrumenten van de VN op het gebied van mensenrechten en met name vrouwenrechten, zoals het VN-Handvest, de Universele Verklaring van de rechten van de mens, de internationale verdragen over burgerrechten en politieke rechten en over economische, sociale en culturele rechten, het VN-Verdrag inzake de afschaffing van mensenhandel en van de exploitatie van de prostitutie van anderen, het Verdrag over de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (IVDV) en het facultatieve protocol hierbij, het Verdrag inzake de bescherming tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 1951, het beginsel van non-refoulement en het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap,
- gezien andere instrumenten van de VN op het gebied van geweld tegen vrouwen, zoals de Verklaring van Wenen en het actieprogramma van 25 juni 1993 zoals aangenomen door de Wereldconferentie over mensenrechten (A/CONF. 157/23) en de Verklaring over de uitbanning van geweld tegen vrouwen van 20 december 1993 (A/RES/48/104),
- gezien de resoluties van de Algemene Vergadering van de VN van 12 december 1997 over de preventie van misdaden en strafrechtelijke maatregelen om geweld tegen vrouwen uit te bannen (A/RES/52/86), van 18 december 2002 over de uitbanning van misdaden tegen vrouwen die worden gepleegd wegens schending van de eer (A/RES/57/179) en van 22 december 2003 over de uitbanning van huiselijk geweld tegen vrouwen (A/RES/58/147), en gezien de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN van 5 maart 2013 over het intensiveren van de wereldwijde inspanningen om een halt toe te roepen aan vrouwelijke genitale verminking (A/RES/67/146),
- gezien de verslagen van de speciale rapporteurs van de Hoge Commissaris van de mensenrechten van de VN over geweld tegen vrouwen en gezien algemene aanbeveling nr. 19 van het Comité voor de uitbanning van discriminatie van vrouwen (11de Vergadering, 1992),
- gezien de verklaring van Peking en het bijbehorende actieprogramma die op 15 september 1995 tijdens de vierde Wereldvrouwenconferentie werden aangenomen, en de resoluties van het Parlement van 18 mei 2000 over de follow-up van het actieprogramma van Peking ⁽³⁾ en van 10 maart 2005 over de follow-up van de vierde Wereldvrouwenconferentie — het actieprogramma van Peking (Peking + 10) ⁽⁴⁾ en van 25 februari 2010 over Peking + 15 — het VN-actieprogramma voor gendergelijkheid ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ PB L 335 van 17.12.2011, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 351 van 15.11.2012, blz. 21.

⁽³⁾ PB C 59 van 23.2.2001, blz. 258.

⁽⁴⁾ PB C 320 E van 15.12.2005, blz. 247.

⁽⁵⁾ PB C 348 E van 21.12.2010, blz. 11.

Dinsdag 25 februari 2014

- gezien de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN van 19 december 2006 over opvoering van de inspanningen om alle vormen van geweld tegen vrouwen uit te bannen (A/RES/61/143), en de resoluties 1325 en 1820 over vrouwen, vrede en veiligheid van de VN-Veiligheidsraad,
 - gezien de conclusies van de 57ste zitting van de VN-Commissie inzake de positie van de vrouw: uitbanning en preventie van alle vormen van geweld jegens vrouwen en meisjes,
 - gezien het verslag van de speciale rapporteur van de VN, Rashida Manjoo, van 16 mei 2012 op het gebied van geweld tegen vrouwen en de oorzaken en gevolgen ervan,
 - gezien artikel 5 van het internationale actieplan inzake vergrijzing van Madrid,
 - gezien de beoordeling van de Europese meerwaarde ⁽¹⁾,
 - gezien de artikelen 42 en 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid en het advies van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0075/2014),
- A. overwegende dat in Richtlijn 2012/29/EU ⁽²⁾ tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, gendergerelateerd geweld wordt gedefinieerd als geweld dat zich richt tegen een persoon wegens het geslacht, de genderidentiteit of de genderexpressie van die persoon of waaronder personen van een bepaald geslacht in onevenredige mate te lijden hebben; overwegende dat het kan resulteren in lichamelijke, seksuele, emotionele of psychologische schade of economisch nadeel voor het slachtoffer en wordt aangemerkt als een vorm van discriminatie en als een schending van de fundamentele vrijheden van het slachtoffer, en dat het geweld in hechte relaties, seksueel geweld (onder meer verkrachting, aanranding en seksuele intimidatie), mensenhandel, slavernij, en verschillende vormen van schadelijke praktijken zoals gedwongen huwelijken, genitale verminking van vrouwen en zogenaamde „eengerelateerde misdrijven” omvat;
- B. overwegende dat gendergerelateerd geweld los staat van leeftijd, opleiding, inkomen en maatschappelijke positie van slachtoffers en geweldplegers, en verband houdt met de ongelijke machtsverdeling tussen vrouwen en mannen en met ideeën en gedrag op basis van stereotypen in onze samenleving, die in een zo vroeg mogelijke fase moeten worden bestreden om zo een gedragswijziging tot stand te brengen;
- C. overwegende dat het geweld tegen vrouwen door (ex-)echtgenoten of (ex-)partners toeneemt; overwegende dat in een aantal landen het aantal slachtoffers en de ernst van de gevolgen, waaronder het aantal dodelijke slachtoffers, sterk zijn toegenomen, en dat uit de statistieken blijkt dat het aantal vermoorde vrouwen ten opzichte van het totale aantal moorden is gestegen;
- D. overwegende dat uit de statistieken blijkt dat het aantal vermoorde vrouwen ten opzichte van het totale aantal moorden in enkele landen is gestegen, terwijl het totale aantal moorden niet is gestegen, hetgeen erop wijst dat het geweld tegen vrouwen toeneemt;
- E. overwegende dat extreme armoede leidt tot een groter risico op geweld en andere vormen van exploitatie die de volledige participatie van vrouwen op alle terreinen van het maatschappelijk leven en de verwezenlijking van gendergelijkheid belemmeren;
- F. overwegende dat het verbeteren van de economische en sociale onafhankelijkheid en participatie van vrouwen hun weerbaarheid tegen gendergerelateerd geweld vergroot;
- G. overwegende dat recentelijk, met het toenemende gebruik van sociale netwerksites, nieuwe stereotypen en vormen van discriminatie en geweld zijn ontstaan, bijvoorbeeld grooming dat vooral op tieners gericht is;
- H. overwegende dat er onder de jongere generatie sprake is van een hardnekkige seksistische houding ten aanzien van de rolverdeling tussen mannen en vrouwen, en dat jonge vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld nog steeds de schuld krijgen van en gestigmatiseerd worden door hun leeftijdsgenoten en de rest van de samenleving;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57).

Dinsdag 25 februari 2014

- I. overwegende dat geweld een traumatische ervaring is voor iedere man of vrouw en ieder kind, maar dat gendergerelateerd geweld vaker wordt gepleegd door mannen jegens vrouwen en meisjes, en de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen zowel weerspiegelt als verergert, en de gezondheid, waardigheid, veiligheid en autonomie van de slachtoffers aantast;
- J. overwegende dat rekening moet worden gehouden met en zorg moet worden verleend aan kinderen die getuigen zijn geweest van geweld tegen een naast familielid, door middel van passende psychologische en maatschappelijke hulp, en overwegende dat kinderen die getuige zijn geweest van geweld een groot risico lopen om getroffen te worden door emotionele en relationele problemen;
- K. overwegende dat vrouwelijke slachtoffers van gendergerelateerd geweld, en hun kinderen, vaak behoefte hebben aan bijzondere ondersteuning en bescherming, in verband met het hoge risico van secundaire en herhaalde slachtoffervorming, van intimidatie en van vergelding in verband met dergelijk geweld;
- L. overwegende dat vrouwen en kinderen die met geweld te maken hebben, behoefte hebben aan speciale opvanghuizen waar zij passende gezondheidszorg, juridische bijstand en psychologische begeleiding en therapie krijgen; overwegende dat de opvanghuizen voor vrouwen door de lidstaten van voldoende financiële middelen moeten worden voorzien;
- M. overwegende dat geweld door mannen jegens vrouwen de plaats van vrouwen in de maatschappij en hun zelfbeschikking beïnvloedt: hun gezondheid, hun toegang tot werk en onderwijs, hun integratie op sociaal en cultureel gebied, hun financiële onafhankelijkheid, hun deelname aan het openbare leven, de politiek en de besluitvorming en hun contacten met mannen alsmede hun gevoel van eigenwaarde;
- N. overwegende dat geweld tegen vrouwen diepe lichamelijke en psychologische littekens kan achterlaten, de gezondheid van vrouwen en meisjes in het algemeen kan schaden, waaronder hun reproductieve en seksuele gezondheid, en in sommige gevallen tot de dood (femicide) kan leiden;
- O. overwegende dat er behoefte is aan onderwijs en opleiding vanaf zeer jonge leeftijd om geweld tegen vrouwen en gendergerelateerd geweld in het algemeen te bestrijden, aangezien jongeren hierdoor leren om hun partner, ongeacht diens geslacht, met respect te behandelen, en bewust worden gemaakt van de gelijkheidsbeginselen;
- P. overwegende dat geweld tegen vrouwen steeds minder aanvaardbare vormen aanneemt, zoals vrouwen die deel uitmaken van groepen die vrouwen verhandelen voor seksuele uitbuiting;
- Q. overwegende dat uit studies over geweld tegen vrouwen blijkt dat naar schatting een vijfde tot een vierde van alle vrouwen in Europa ten minste eenmaal in hun volwassen leven te maken heeft gehad met fysiek geweld en dat meer dan een tiende het slachtoffer is geweest van seksueel geweld ⁽¹⁾;
- R. overwegende dat de jaarlijkse kosten van gendergerelateerd geweld tegen vrouwen voor de EU door de beoordeling van de Europese meerwaarde in 2011 op 228 miljard euro worden geschat (oftewel 1,8 % van het bbp van de EU), waarvan jaarlijks 45 miljard euro naar publieke en overheidsdiensten gaat en 24 miljard euro het gevolg is van verlies van economische productie;
- S. overwegende dat het Europees Bureau voor de grondrechten in maart 2013 een aantal voorlopige resultaten bekend heeft gemaakt van zijn Europees onderzoek naar geweld tegen vrouwen, waaruit onder meer het volgende blijkt: vier op de vijf vrouwen maakte geen gebruik van hulpverlening, zoals gezondheidszorg, maatschappelijke hulp of slachtofferhulp, nadat zij het slachtoffer waren geworden van ernstig geweld dat door iemand anders dan hun partner was gepleegd; de vrouwen die wel hulp zochten, wendden zich in de meeste gevallen tot medische dienstverlening, waaruit blijkt dat ervoor moet worden gezorgd dat gezondheidswerkers kunnen voorzien in de behoeften van geweldsslachtoffers; twee op de vijf vrouwen waren niet op de hoogte van wetgeving of politieke initiatieven ter bescherming van vrouwen tegen huiselijk geweld, en de helft van de vrouwen was niet op de hoogte van preventieve wetten of initiatieven;
- T. overwegende dat de Commissie in haar strategie voor gendergelijkheid 2010-2015 heeft benadrukt dat gendergerelateerd geweld een van de kernproblemen is die moeten worden aangepakt om werkelijke gendergelijkheid te bewerkstelligen;

⁽¹⁾ Eindverslag van de werkgroep van de Raad van Europa ter bestrijding van geweld tegen vrouwen, met inbegrip van huiselijk geweld (EG-TFV), september 2008.

Dinsdag 25 februari 2014

- U. overwegende dat het rechtskader dat door het Verdrag van Lissabon is uitgetekend nieuwe mogelijkheden biedt om de samenwerking op het gebied van strafrechtbeleid op EU-niveau op te voeren door de instellingen en de lidstaten in de gelegenheid te stellen op een zekere basis samen te werken en op het vlak van de bestrijding van alle vormen van geweld en discriminatie jegens vrouwen een gemeenschappelijke juridische cultuur te creëren die de nationale rechtsstelsels en -tradities in acht neemt zonder ervoor in de plaats te komen;
- V. overwegende dat bewustmaking en mobilisering, onder meer via de media en sociale media, belangrijke onderdelen van een doeltreffende preventiestrategie zijn;
- W. overwegende dat geweld tegen vrouwen met geen enkele maatregel volledig uitgebannen zal worden, maar dat een combinatie van wettelijke, justitiële en handavingsmaatregelen en maatregelen op het gebied van infrastructuur, cultuur, onderwijs, sociale dienstverlening, gezondheidszorg en andere dienstverlening ervoor kan zorgen dat de bewustwording aanzienlijk wordt vergroot en dat geweld tegen vrouwen en de gevolgen ervan aanzienlijk zullen afnemen;
- X. overwegende dat beleid, preventie, bescherming, vervolging, voorziening en partnerschap de zes onlosmakelijk met elkaar verbonden doelstellingen zijn die ten grondslag liggen aan alle maatregelen ter bestrijding van geweld tegen vrouwen;
- Y. overwegende dat het belangrijk is de maatregelen tegen de industrie die jonge meisjes en vrouwen als lustobject ziet, op te voeren;
- Z. overwegende dat vrouwen in de Unie als gevolg van verschillend beleid en verschillende wetgeving, bijvoorbeeld wat de verschillende definities van overtredingen en de reikwijdte van de wetgeving betreft, niet dezelfde bescherming tegen geweld door mannen genieten, en daarom kwetsbaar zijn voor dergelijk geweld;
- AA. overwegende dat vrouwen, ten gevolge van factoren als ras, etniciteit, godsdienst of overtuiging, gezondheid, burgerlijke staat, huisvesting, migratiestatus, leeftijd, handicap, sociale klasse, seksuele geaardheid en genderidentiteit, bijzondere behoeften kunnen hebben en kwetsbaarder kunnen zijn voor meervoudige discriminatie;
- AB. overwegende dat vrouwen in vele gevallen geen klacht indienen als zij te maken hebben gehad met gendergerelateerd geweld, en dat de redenen daarvoor complex en divers zijn, zoals psychologische, economische, sociale en culturele factoren, en omdat zij soms ook geen vertrouwen hebben in het vermogen van de politie, het rechtsbestel en maatschappelijke en gezondheidsdiensten om hen daadwerkelijk te helpen; overwegende dat de autoriteiten gendergerelateerd geweld in sommige gevallen beschouwen als een familieaangelegenheid die derhalve op dat niveau kan worden opgelost;
- AC. overwegende dat het beleid inzake reproductieve gezondheid centraal moet staan in dit debat;
- AD. overwegende dat de verzameling van vergelijkbare, uitgesplitste, kwalitatieve en kwantitatieve gegevens, die alle aspecten van het probleem omvatten, onmisbaar is om de werkelijke omvang van het geweld tegen vrouwen in de Unie te begrijpen, en derhalve om doeltreffende beleidsmaatregelen uit te voeren;
- AE. overwegende dat in de verwerping d.d. 12 december 2012 door het Europees Parlement van het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake Europese statistieken over veiligheid voor criminaliteit ⁽¹⁾ opnieuw wordt benadrukt dat er behoefte is aan een nieuw voorstel voor EU-wetgeving tot vaststelling van een coherent systeem voor de verzameling van statistieken over geweld tegen vrouwen in de lidstaten, en overwegende dat de Raad, in zijn conclusies van december 2012, heeft verzocht om verbeteringen in de verzameling en verspreiding van vergelijkbare, betrouwbare en regelmatig bijgewerkte gegevens over alle vormen van geweld tegen vrouwen op zowel nationaal als EU-niveau;
- AF. overwegende dat genitale verminking van vrouwen internationaal als een schending van de mensenrechten en als een vorm van foltering van meisjes en vrouwen wordt erkend, en een diepgewortelde ongelijkheid tussen mannen en vrouwen weerspiegelt; overwegende dat genitale verminking van vrouwen een extreme vorm van discriminatie tegen vrouwen inhoudt, vrijwel altijd bij minderjarigen wordt toegepast en een schending van de rechten van kinderen is;
- AG. overwegende dat prostitutie kan worden gezien als een vorm van geweld tegen vrouwen, vanwege de gevolgen ervan voor hun fysieke en mentale gezondheid, met name in geval van gedwongen prostitutie en de handel in vrouwen voor prostitutie;
- AH. overwegende dat eerwraak een gevaarlijke groei doormaakt binnen de grenzen van de Unie, een trend die vooral jonge meisjes treft;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0494.

Dinsdag 25 februari 2014

- AI. overwegende dat ouderenmishandeling internationaal beschouwd wordt als een schending van de rechten van oudere vrouwen, alsmede dat erkend wordt dat ouderenmishandeling in alle EU-lidstaten moet worden voorkomen en bestreden;
- AJ. overwegende dat uit de aanneming van de EU-richtsnoeren betreffende geweld tegen vrouwen en tot uitbanning van elke vorm van vrouwendiscriminatie, en uit het hoofdstuk in het strategisch kader en het actieplan van de EU voor mensenrechten dat gewijd is aan de bescherming van vrouwen tegen gendergerelateerd geweld, duidelijk blijkt dat de EU een sterke politieke wil heeft om het thema vrouwenrechten een prioriteit te maken en langetermijnactie op dat gebied te ondernemen; overwegende dat coherentie tussen de interne en externe dimensies van het mensenrechtenbeleid soms een verschil tussen retoriek en gedrag kan blootleggen;
- AK. overwegende dat genitale verminking van vrouwen volgens rapporten van de Commissie en Amnesty International bij honderdduizenden vrouwen en meisjes in Europa wordt toegepast en dat in de regel gesproken wordt van 500 000 slachtoffers; overwegende dat de verschillen tussen de wetsbepalingen in de lidstaten leiden tot het fenomeen van zogenaamd grensoverschrijdend „toerisme” om genitale verminking van vrouwen te laten uitvoeren binnen de EU;
- AL. overwegende dat de EU met derde landen moet blijven samenwerken om de gewelddadige praktijk van de genitale verminking van vrouwen uit te bannen; overwegende dat de lidstaten en de derde landen die beschikken over wetgeving die genitale verminking van vrouwen strafbaar stelt, deze ten uitvoer moeten leggen;
1. verzoekt de Commissie om tegen het einde van 2014 op basis van artikel 84 VWEU een voorstel in te dienen voor een wet tot vaststelling van maatregelen ter bevordering en ondersteuning van het optreden van de lidstaten op het gebied van preventie van geweld tegen vrouwen en meisjes, met inachtneming van de gedetailleerde aanbevelingen zoals uiteengezet in de bijlage bij dit verslag;
 2. verzoekt de Commissie een herzien voorstel in te dienen voor een verordening inzake Europese statistieken, die gericht is op gewelddadige misdrijven alsmede een coherent systeem omvat voor het verzamelen van statistieken over gendergerelateerd geweld in de lidstaten;
 3. vraagt de Raad om in te spelen op de overbruggingsclausule, door een unaniem besluit aan te nemen waarmee geweld tegen vrouwen en meisjes (en andere vormen van gendergerelateerd geweld) wordt aangemerkt als een van de vormen van criminaliteit die in artikel 83, lid 1 VWEU worden vermeld;
 4. verzoekt de Commissie nationale ratificaties te bevorderen en de procedure te starten voor de toetreding van de EU tot de Overeenkomst van Istanboel over geweld tegen vrouwen, nadat zij de gevolgen en meerwaarde die dat laatste zou hebben, heeft beoordeeld;
 5. verzoekt de Commissie een strategie en een actieplan ter bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen voor de gehele EU te presenteren, zoals in 2010 is vastgelegd in het actieplan ter uitvoering van het programma van Stockholm, met als doel de integriteit, de gelijkheid (artikel 2 VEU) en het welzijn van de vrouw (artikel 3, lid 1, VEU) in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht op een concrete en doelmatige wijze te beschermen, waarin met name de nadruk wordt gelegd op de bewustmaking van vrouwen over hun rechten, en de bewustmaking van mannen en jongens (vanaf jonge leeftijd) over de fysieke en psychologische integriteit van vrouwen, teneinde dergelijk geweld te helpen voorkomen, en waarin tevens wordt benadrukt dat politie en justitie passende opleidingen moeten volgen over de specifieke uitdagingen van gendergerelateerd geweld, en waarin de lidstaten worden aangemoedigd aandacht te besteden aan de begeleiding van slachtoffers bij het opnieuw inrichten van hun bestaan en het herstellen van hun zelfvertrouwen, zodat ze in de toekomst niet hervallen in dezelfde patronen van kwetsbaarheid of afhankelijkheid; is van mening dat deze strategie in het bijzonder rekening moet houden met kwetsbare groepen zoals ouderen, mensen met een handicap, immigranten en LGBT (lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders) en tevens maatregelen moet omvatten voor bijstand aan kinderen die getuige zijn geweest van geweld en hen als slachtoffers moet erkennen;
 6. verzoekt de Commissie de samenwerking tussen de lidstaten en niet-gouvernementele en andere vrouwenorganisaties te bevorderen teneinde een doeltreffende strategie te ontwikkelen en uit te voeren om het geweld tegen vrouwen uit te bannen;
 7. moedigt de Commissie aan de eerste stappen te zetten op weg naar de oprichting van een Europees waarnemingscentrum voor geweld tegen vrouwen en meisjes, dat gegrondvest is op bestaande institutionele structuren (Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE)) en geleid wordt door een EU-coördinator voor geweld tegen vrouwen en meisjes;
 8. dringt er bij de Commissie op aan in de komende drie jaar een EU-jaar voor de uitbanning van geweld tegen vrouwen en meisjes in het leven te roepen, teneinde burgers en alle politici meer bewust te maken van dit omvangrijke probleem dat alle lidstaten treft, zodat er een duidelijk actieplan kan worden opgesteld waarmee een einde wordt gemaakt aan geweld tegen vrouwen;

Dinsdag 25 februari 2014

9. verzoekt de lidstaten eerwraak te bestrijden door onderwijs en onderdak te bieden aan mogelijke slachtoffers en bewustwordingscampagnes te starten met betrekking tot de extreme schendingen van de mensenrechten en de tragische sterfgevallen als gevolg van eerwraak;
 10. verzoekt de lidstaten en de belanghebbenden om samen met de Commissie bij te dragen tot de verspreiding van informatie over de programma's van de Europese Unie en de financieringsmogelijkheden die zij bieden om geweld tegen vrouwen te bestrijden;
 11. constateert dat de aanbevelingen in overeenstemming zijn met de grondrechten en de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid;
 12. is van mening dat de financiële gevolgen van het verlangde voorstel moeten worden gedekt door sectie III van de begroting van de Unie (waarbij moet worden gezorgd voor volledige complementariteit met de bestaande begrotingslijn met betrekking tot het onderwerp van het voorstel);
 13. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en bijgaande gedetailleerde aanbevelingen te doen toekomen aan de Commissie en de Raad, alsmede aan de parlementen en regeringen van de lidstaten, de Raad van Europa en het EIGE.
-

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE BIJ DE RESOLUTIE:**GEDETAILLEERDE AANBEVELINGEN BETREFFENDE DE INHOUD VAN HET VERLANGDE VOORSTEL*****Aanbeveling 1 over het doel en de strekking van de goed te keuren verordening***

Het doel van de verordening is het vaststellen van maatregelen ter bevordering en ondersteuning van het optreden van de lidstaten op het gebied van preventie van gendergerelateerd geweld.

Gendergerelateerd geweld moet worden beschouwd (zoals reeds wordt vermeld in Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad) als geweld dat zich richt tegen een persoon op grond van het geslacht, de genderidentiteit of de genderexpressie van die persoon of waaronder personen van een bepaald geslacht in onevenredige mate te lijden hebben. Het kan leiden tot lichamelijke, seksuele, emotionele of psychologische schade of economisch nadeel voor het slachtoffer en kan geweld in hechte relaties, seksueel geweld (onder meer verkrachting, aanranding en seksuele intimidatie), mensenhandel, slavernij, en verschillende vormen van schadelijke praktijken zoals gedwongen huwelijken, genitale verminking van vrouwen en zogenaamde „eengerelateerde misdrijven” omvatten.

Aanbeveling 2 over preventie- en bestrijdingsmaatregelen

De lidstaten moeten een aantal maatregelen ontwikkelen met het oog op de preventie en de bestrijding van gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes. Zij moeten namelijk:

- elk jaar omvattende strategieën en programma's ontwerpen, ten uitvoer leggen en evalueren, waaronder openbare onderwijsprogramma's en scholing voor docenten en deskundigen in de recreatieve sector, gericht op het wegnemen van belemmeringen, vooroordelen en stereotypen die vrouwen en meisjes beletten om hun volledige rechten vrij van geweld te genieten, en op het bevorderen van een grondige verandering van het sociaalcultureel gedrag;
- relevant onderzoek doen inzake gendergerelateerd geweld, ook op het gebied van de oorzaken van en motieven voor geweld en gegevensverzameling en -analyse, en zich daarbij inspannen om de criteria voor de registratie van gendergerelateerd geweld te standaardiseren, teneinde de verzamelde gegevens te kunnen vergelijken;
- scholing organiseren voor ambtenaren en deskundigen die mogelijk in contact komen met gevallen van gendergerelateerd geweld — met inbegrip van rechtshandhaving, sociale welvaart, hulp aan minderjarigen die slachtoffer of getuige van geweld zijn, gezondheidszorg en personeel voor crisiscentra — teneinde dergelijke gevallen op te sporen, te identificeren en op passende wijze het hoofd te bieden, met bijzondere aandacht voor de behoeften en rechten van de slachtoffers;
- expertise, ervaringen, informatie en beste praktijken uitwisselen via het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (ENCP);
- bewustmakingscampagnes opzetten (met inbegrip van campagnes die specifiek gericht zijn op mannen), zo nodig in samenwerking met ngo's, media en andere belanghebbenden;
- indien deze nog niet bestaan: gratis nationale hulplijnen met deskundig personeel instellen en ondersteunen;
- waarborgen dat er gespecialiseerde opvanghuizen (bedoeld als eerste contactpunt voor ondersteuning en als veilige en bekrachtigende omgeving voor vrouwen) beschikbaar zijn en uitgerust worden met voorzieningen en adequaat opgeleid personeel, die plaats bieden aan ten minste 1 vrouw per 10 000 inwoners;
- zorgen voor steun aan ngo's voor vrouwen en maatschappelijke organisaties die actief zijn op het gebied van de preventie van gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes.

Dinsdag 25 februari 2014

Aanbeveling 3 over nationale rapporteurs of gelijkwaardige mechanismen

Binnen één jaar na de inwerkingtreding van de verordening moeten de lidstaten de nodige maatregelen nemen om nationale rapporteurs of gelijkwaardige mechanismen in te stellen. De taken van dergelijke mechanismen bestaan uit de uitvoering van beoordelingen van trends op het gebied van gendergerelateerd geweld, de meting van de resultaten van getroffen maatregelen ter bestrijding van dit geweld op nationaal en plaatselijk niveau, de verzameling van statistieken en jaarlijkse verslaglegging aan de Commissie en de bevoegde commissies van het Europees Parlement.

Aanbeveling 4 over de coördinatie van de strategie van de Unie voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen

Om aan een gecoördineerde en geconsolideerde Uniestrategie ter bestrijding van gendergerelateerd geweld bij te dragen, moeten de lidstaten de Commissie de in aanbeveling 3 bedoelde informatie verstrekken.

Aanbeveling 5 over verslaglegging

De Commissie dient elk jaar tegen 31 december en vanaf het jaar na de inwerkingtreding van deze verordening een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad, waarin wordt beoordeeld in hoeverre de lidstaten maatregelen hebben getroffen naar aanleiding van deze verordening.

In het verslag worden de genomen maatregelen vermeld en wordt nadruk gelegd op goede praktijken.

Aanbeveling 6 over de oprichting van een forum van het maatschappelijk middenveld

De Commissie onderhoudt een nauwe dialoog met relevante maatschappelijke organisaties en bevoegde instanties die op plaatselijk, regionaal, nationaal, Europees of internationaal niveau actief zijn op het gebied van de bestrijding van gendergerelateerd geweld en richt daartoe een forum van het maatschappelijk middenveld op.

Het forum zal een mechanisme zijn voor uitwisseling van informatie en bundeling van kennis. Het waarborgt een nauwe dialoog tussen de EU-instellingen en betrokken belanghebbenden.

Het forum is open voor betrokken belanghebbenden in overeenstemming met de eerste alinea en komt minimaal eenmaal per jaar bijeen.

Aanbeveling 7 over financiële steun

In de verordening moet de bron worden vastgesteld van de financiële steun binnen het kader van de begroting van de Unie (afdeling III) voor de in aanbeveling 3 bedoelde maatregelen.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0127

Delegatie van wetgevingsbevoegdheden en uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie

Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over de follow-up met betrekking tot de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (2012/2323(INI))

(2017/C 285/02)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
 - gezien Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren⁽¹⁾,
 - gezien de consensus inzake gedelegeerde handelingen die de Conferentie van voorzitters op 3 maart 2011 heeft goedgekeurd,
 - gezien het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie⁽²⁾, en met name punt 15 en bijlage I,
 - gezien het arrest van het Hof van Justitie van 5 september 2012 in zaak C-355/10, Europees Parlement/Raad van de Europese Unie (nog niet gepubliceerd) en de aanhangige zaak C-427/12, Europese Commissie/Europees Parlement en Raad van de Europese Unie,
 - gezien zijn resolutie van 5 mei 2010 over bevoegdheidsdelegatie⁽³⁾,
 - gezien het informatief rapport van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 19 september 2013, getiteld „Betere wetgeving: uitvoeringshandelingen en gedelegeerde handelingen”,
 - gezien de brief van 26 november 2012 van de Voorzitter van het Parlement aan de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters betreffende de horizontale beginselen voor het gebruik van gedelegeerde handelingen in verband met de wetgevingsprogramma's die onder het meerjarig financieel kader (MFK) vallen, goedgekeurd door de Conferentie van voorzitters op haar vergadering van 15 november 2012,
 - gezien de brief van 8 februari 2013 van de voorzitter van het Parlement aan de voorzitter van de Raad inzake het gebrek aan vooruitgang in de Raad bij de aanpassingsvoorstellen op het gebied van landbouw en visserij,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie ontwikkelingssamenwerking, de Commissie economische en monetaire zaken, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie industrie, onderzoek en energie, de Commissie vervoer en toerisme, de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling, de Commissie visserij en de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0435/2013),
- A. overwegende dat bij het Verdrag van Lissabon voor het Parlement en de Raad (tezamen „de wetgever” genoemd) de mogelijkheid werd geschapen om in een wetgevingshandeling („de basishandeling”) een deel van hun eigen bevoegdheden aan de Commissie over te dragen; overwegende dat bevoegdheidsdelegatie een delicate zaak is, omdat de Commissie daarmee opdracht krijgt een bevoegdheid uit te oefenen die inherent is aan de rol van de wetgever; overwegende dat het Verdrag op de juiste wijze moet worden toegepast om ook voor gedelegeerde handelingen een toereikende mate van democratische legitimiteit te waarborgen; overwegende dat bij een analyse van het thema delegatie de vrijheid van de wetgever altijd het uitgangspunt moet zijn; overwegende dat volgens vaste rechtspraak alleen de wetgever bevoegd is om voorschriften vast te stellen die van wezenlijk belang zijn voor de te regelen materie en dat

⁽¹⁾ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47.

⁽³⁾ PB C 81 E van 15.3.2011, blz. 6.

Dinsdag 25 februari 2014

derhalve de bevoegdheid om bepalingen vast te stellen die een beleidskeuze vereisen bij de wetgever ligt en niet gedelegeerd mag worden; overwegende dat een gedelegeerde bevoegdheid dus slechts betrekking kan hebben op aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van een wetgevingshandeling; overwegende dat door de Commissie vastgestelde gedelegeerde handelingen dus niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking zijn; overwegende dat in de basishandeling uitdrukkelijk de doelstellingen, de inhoud, de strekking en de duur van de bevoegdheidsdelegatie moeten worden afgebakend en dat daarin tevens de voorwaarden voor de delegatie moeten worden vastgesteld;

- B. overwegende dat het Europees Parlement, de Raad en de Commissie met het oog op een soepele uitoefening van overgedragen bevoegdheid en een doeltreffende controle van die bevoegdheid door het Europees Parlement en de Raad een consensus hebben opgesteld die de praktische regels en overeengekomen verduidelijkingen en voorkeuren bevat die van toepassing zijn op de delegatie van wetgevende bevoegdheid krachtens artikel 290 VWEU;
- C. overwegende dat in de Verdragen is bepaald dat de lidstaten alle maatregelen van intern recht nemen die nodig zijn ter uitvoering van de juridisch bindende handelingen van de Unie; overwegende dat in artikel 291 VWEU is bepaald dat indien het nodig is dat juridisch bindende handelingen van de Unie volgens eenvormige voorwaarden worden uitgevoerd, bij die handelingen aan de Commissie (en in bepaalde specifieke gevallen aan de Raad) uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend; overwegende dat als in de basishandeling is bepaald dat de vaststelling van uitvoeringshandelingen door de Commissie aan controle van de lidstaten onderworpen is, die basishandeling de uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie moet toekennen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011; overwegende dat de Commissie in een verklaring bij die verordening heeft toegezegd de dringende aanpassing van het acquis aan het nieuwe systeem van gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen nog tijdens de lopende zittingsperiode te zullen voltooien, met inbegrip van alle basishandelingen die naar de regelgevingsprocedure met toetsing verwijzen;
- D. overwegende dat het aan de wetgever is om per geval de mate van gedetailleerdheid van de wetgevingshandeling te bepalen en dus ook om uit te maken of aan de Commissie de bevoegdheid wordt overgedragen om gedelegeerde handelingen vast te stellen, alsmede of er behoefte bestaat aan bevoegdheden om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van de wetgevingshandeling te garanderen; overwegende dat de wetgever nooit verplicht is gedelegeerde of uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie toe te kennen; overwegende dat toekenning van deze bevoegdheden wel overwogen moet worden wanneer de gewone wetgevingsprocedure niet volstaat om de gewenste flexibiliteit en doeltreffendheid te bereiken; overwegende dat het besluit om al dan niet gedelegeerde of uitvoeringsbevoegdheden toe te kennen, gebaseerd moet zijn op objectieve factoren, zodat de gekozen oplossing rechterlijk kan worden getoetst; overwegende dat het ontbreken van jurisprudentie betreffende artikel 290 VWEU en de daarin neergelegde criteria het voor Raad en Parlement moeilijker maakt om overeenstemming te bereiken over een afbakening tussen uitvoeringshandelingen en gedelegeerde handelingen;
- E. overwegende dat de delegatie van bevoegdheden aan de Commissie geen louter technische aangelegenheid is, maar politiek gevoelige kwesties kan betreffen die vanwege hun mogelijke sociaal-economische, milieu- of gezondheidseffecten van aanzienlijk belang zijn voor EU-burgers en consumenten, ondernemingen en hele sectoren;
- F. overwegende dat bij wetgevingsonderhandelingen ter zake van een groot aantal dossiers is gebleken dat er bepaalde punten uiteenlopende interpretaties bij de instellingen leven; overwegende dat in artikel 37 bis van het Reglement is bepaald dat de commissies van het Parlement bij de behandeling van een ontwerp van wetgevingshandeling waarbij bevoegdheden aan de Commissie worden gedelegeerd het advies van de Commissie juridische zaken kunnen inwinnen; overwegende dat de Conferentie van voorzitters op 13 januari 2012 een gemeenschappelijke gedragslijn heeft goedgekeurd en op 19 april 2012 een horizontale aanpak heeft goedgekeurd die de afzonderlijke commissies bij verschil van mening moeten volgen; overwegende dat het Parlement deze gemeenschappelijke gedragslijn verder moet invullen door middel van eigen criteria voor de toepassing van de artikelen 290 en 291 VWEU en zich moet inspannen om met de Raad en de Commissie overeenstemming over deze criteria te bereiken;

Criteria voor de toepassing van de artikelen 290 en 291 VWEU

1. is van oordeel dat het Parlement bij de toepassing van de artikelen 290 en 291 VWEU de volgende niet- bindende criteria moet hanteren; deze opsomming van criteria is niet uitputtend:

- Of een maatregel een bindend of niet-bindend karakter moet krijgen, moet beslist worden op basis van de aard en inhoud van de maatregel; alleen de bevoegdheid om bindende maatregelen vast te stellen mag worden gedelegeerd uit hoofde van artikel 290 VWEU.

Dinsdag 25 februari 2014

- De Commissie mag alleen met gedelegeerde handelingen wetgevingshandelingen wijzigen. Dit geldt ook voor wijziging van bijlagen, omdat bijlagen een integraal onderdeel vormen van wetgevingshandelingen. Bijlagen mogen niet worden toegevoegd of geschrapt om het gebruik van gedelegeerde handelingen mogelijk te maken of juist te omzeilen. Als de wetgever van oordeel is dat een bepaalde tekst een integraal deel onderdeel moet vormen van de basishandeling, mag hij besluiten die tekst in een bijlage op te nemen. Dit geldt met name voor EU-lijsten of -registers van toegelaten producten of stoffen, die in het belang van de rechtszekerheid een integraal deel van de basishandeling moeten blijven, in voorkomend geval in de vorm van een bijlage. Maatregelen die beogen de precieze inhoud van de in de wetgevingshandeling vermelde verplichtingen nader te definiëren, zijn bedoeld ter aanvulling van de basishandeling door middel van toevoeging van niet-essentiële onderdelen.
- Maatregelen tot vaststelling van prioriteiten, doelstellingen of verwachte resultaten, moeten, als de wetgever ervoor kiest deze niet in de eigenlijke wetgevingshandeling op te nemen, worden vastgesteld door middel van gedelegeerde handelingen.
- Maatregelen ter (nadere) invulling van de voorwaarden, criteria of vereisten waaraan voldaan moet worden en waarvan de naleving gewaarborgd moet worden door de lidstaten of andere personen of entiteiten die de wetgeving direct aangaat, wijzigen per definitie de inhoud van de wetgeving en voegen nieuwe bepalingen van algemene strekking toe. Om die reden mogen dergelijke nadere regels of criteria alleen worden vastgesteld in de vorm van een gedelegeerde handeling. Daarentegen kan de uitvoering van regels of criteria die reeds in de basishandeling (of in een toekomstige gedelegeerde handeling) opgenomen zijn zonder dat de daaruit voortvloeiende rechten of verplichtingen inhoudelijk worden gewijzigd en zonder dat er verdere beleidskeuzes worden gemaakt, geschieden door middel van uitvoeringshandelingen.
- Onder bepaalde omstandigheden heeft de Commissie de bevoegdheid om aanvullende bindende bepalingen van algemene strekking vast te stellen die de inhoud van de in de basishandeling vermelde rechten of verplichtingen beïnvloeden. Deze maatregelen vullen per definitie de in de basishandeling opgenomen maatregelen aan en geven een nadere invulling aan het beleid van de Unie. Deze mogen uitsluitend bij gedelegeerde handeling vastgesteld worden.
- Al naargelang de structuur van het financiële programma in kwestie kunnen niet-essentiële onderdelen tot wijziging of aanvulling van de basishandeling, bijvoorbeeld met betrekking tot specifieke technische punten, strategische belangen, doelstellingen, te verwachten resultaten, enz., bij gedelegeerde handeling worden vastgesteld voor zover ze niet in de basishandeling opgenomen zijn. Alleen voor onderdelen die geen uitvloeisel van een verdere politieke koers of beleidlijn zijn, kan de wetgever bepalen dat ze bij uitvoeringshandeling worden vastgesteld.
- Een maatregel waarmee wordt aangegeven welke soort informatie krachtens de basishandeling moet worden verstrekt (dus de exacte inhoud van die informatie) vormt een algemene aanvulling op de verplichting om informatie te verstrekken en moet worden vastgesteld door middel van een gedelegeerde handeling.
- Een maatregel waarmee een regeling wordt vastgelegd voor de wijze waarop informatie moet worden verstrekt (bijvoorbeeld het formaat) vormt geen uitbreiding van de verplichting om informatie te verstrekken. Een dergelijke maatregel zorgt veeleer voor uniforme toepassing. In het algemeen moet een maatregel van deze aard derhalve bij uitvoeringshandeling worden vastgesteld.
- Maatregelen ter vaststelling van een procedure (de wijze waarop uitvoering moet worden gegeven) kunnen worden vastgesteld door middel van hetzij een gedelegeerde handeling, hetzij een uitvoeringshandeling (of zelfs een essentieel onderdeel van de basishandeling vormen), afhankelijk van de inhoud en context van de maatregelen en de aard van de bepalingen in de basishandeling. Maatregelen tot vaststelling van onderdelen van procedures, waarbij niet-essentiële beleidskeuzes moeten worden gemaakt en die dienen ter aanvulling van het wetgevingskader van de basishandeling, moeten in het algemeen bij gedelegeerde handeling worden vastgesteld. Maatregelen ter nadere invulling van procedures, bedoeld om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de nakoming van verplichtingen die in de basishandeling neergelegd zijn, moeten in de regel bij uitvoeringshandeling worden vastgesteld.
- Net als bij procedures kunnen maatregelen ter vaststelling van een methode (d.w.z. een regelmatige, systematische manier van handelen) of methodologie (regels om de te volgen methode te bepalen) worden vastgesteld door middel van een gedelegeerde handeling of een uitvoeringshandeling, afhankelijk van de inhoud en de context.
- Normaliter moet gebruik worden gemaakt van gedelegeerde handelingen als de basishandeling de Commissie een ruime beoordelingsmarge laat om het wetgevingskader van de basishandeling aan te vullen.

Dinsdag 25 februari 2014

- Toelatingen kunnen maatregelen van algemene strekking zijn. Dat is bijvoorbeeld het geval als een besluit betrekking heeft op de toelating van of het verbod op het gebruik van een bepaalde stof in levensmiddelen, cosmetica, enz. Een dergelijk besluit is van algemene strekking, omdat het geldt voor iedereen die zo'n stof wil gebruiken. In een dergelijk geval kan het Commissiebesluit, als dat volledig gebaseerd is op in de basishandeling vermelde criteria, genomen worden in de vorm van een uitvoeringshandeling; ingeval de criteria de Commissie de mogelijkheid bieden verdere niet-essentiële/secundaire politieke of beleidskeuzen te maken, moet de toelating de vorm van een gedelegeerde handeling krijgen omdat daarmee een aanvulling op de basishandeling plaatsvindt.
- In een wetgevingshandeling kan aan de Commissie uitsluitend de bevoegdheid worden overgedragen om niet-wetgevende handelingen van algemene strekking vast te stellen. Om die reden kunnen maatregelen van individuele strekking niet door middel van gedelegeerde handelingen worden vastgesteld. Een handeling is van algemene strekking als zij van toepassing is op objectief bepaalde situaties en rechtsgevolgen heeft voor algemeen en abstract omschreven categorieën van personen.
- In uitvoeringshandelingen mag geen nadere invulling gegeven worden aan het beleid, en de bevoegdheden die aan de Commissie worden toegekend mogen haar geen wezenlijke beoordelingsruimte overlaten.

Algemene opmerkingen

2. verzoekt de Commissie en de Raad met het Parlement in onderhandeling te treden om over bovengenoemde criteria tot overeenstemming te komen; is van oordeel dat dit mogelijk is in het kader van een herziening van het interinstitutioneel akkoord „beter wetgeven”, waarin deze criteria dan worden opgenomen;
3. herinnert aan de door de Conferentie van voorzitters op haar vergaderingen van 13 januari 2011 en 19 april 2012 genomen besluiten inzake gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen en benadrukt dat het Parlement altijd moet aandringen op het gebruik van gedelegeerde handelingen als het gaat om delegatie van bevoegdheden aan de Commissie waarbij is voldaan aan de criteria van 290 VWEU, en dat dossiers waarin de institutionele bevoegdheden van het Parlement inzake het gebruik van gedelegeerde handelingen niet geëerbiedigd worden, niet op de agenda van de plenaire vergadering moeten worden geplaatst om door middel van stemming tot een akkoord te komen; wijst erop dat het Parlement vanaf het begin van de onderhandelingen duidelijk moet maken dat het vraagstuk inzake gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen voor het Parlement van groot institutioneel belang is;
4. verzoekt de Commissie voortaan altijd uitdrukkelijk te motiveren waarom zij in een bepaald wetgevingsvoorstel een gedelegeerde handeling of uitvoeringshandeling voorstelt en waarom zij oordeelt dat de te regelen materie niet-essentieel is; herinnert eraan dat uit de bepalingen van de artikelen 290 en 291 VWEU duidelijk blijkt dat gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen aan verschillende behoeften tegemoetkomen en dus niet onderling verwisselbaar zijn;
5. meent dat vaker met een beroep op artikel 37 bis van het Reglement het advies van de Commissie juridische zaken moet worden ingewonnen om de positie van de rapporteurs bij wetgevingsonderhandelingen te versterken;
6. spreekt zijn grote bezorgdheid uit over het feit dat de aanpassing van het acquis aan het Verdrag van Lissabon vier jaar na de inwerkingtreding van dit verdrag nog slechts gedeeltelijk is volbracht; is ingenomen met de onlangs door de Commissie ingediende voorstellen voor aanpassing van de nog resterende wetgevingshandelingen waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing; wijst er wel op dat zo snel mogelijk met de onderhandelingen over deze voorstellen moet worden begonnen, zodat de aanpassingen nog voor het einde van de lopende zittingsperiode kunnen worden voltooid; stelt zich op het standpunt dat in ieder geval alle dossiers waarop voorheen de regelgevingsprocedure met toetsing van toepassing was, in overeenstemming moeten worden gebracht met artikel 290 VWEU, aangezien maatregelen volgens de regelgevingsprocedure met toetsing ook maatregelen van algemene strekking zijn die strekken tot wijziging van niet-essentiële onderdelen van een basishandeling, bijvoorbeeld door het schrappen van een aantal onderdelen of door het toevoegen van nieuwe niet-essentiële onderdelen aan die basishandeling; dringt er tegelijkertijd bij de Raad op aan de onderhandelingen over de aanpassingsvoorstellen die in de Raad zijn vastgelopen, zoals de voorstellen op het gebied van landbouw en visserij, vlot te trekken;
7. vreest dat het systematisch opnemen van alle beleidselementen in de basishandeling, hetgeen in bepaalde gevallen een goede oplossing kan zijn, er op termijn toe zou kunnen leiden dat artikel 290 ontdaan wordt van zijn nuttige werking en oorspronkelijke ratio, te weten rationalisatie van het wetgevingsproces om microbeheer en een omslachtige medebeslisingsprocedure te voorkomen; wijst erop dat deze benadering in bepaalde gevallen uiterst moeilijk uitvoerbaar zou zijn, bijvoorbeeld op terreinen waar de technologie nog in ontwikkeling is;

Dinsdag 25 februari 2014

8. benadrukt dat in gevallen waarin besloten is tot het gebruik van uitvoeringshandelingen het onderhandelingsteam van het Parlement zorgvuldig moet nagaan op welke wijze de lidstaten controle moeten uitoefenen en of de raadplegings- of de onderzoeksprocedure moet worden toegepast; benadrukt dat het onderhandelingsteam van het Parlement bij toepassing van de onderzoeksprocedure uitsluitend in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen akkoord mag gaan met de zogeheten „geen advies”-bepaling, omdat de Commissie de ontwerpuitvoeringshandeling niet kan goedkeuren als het comité dat samengesteld is uit vertegenwoordigers van de lidstaten en dat door de Commissie wordt voorgezeten, geen advies uitbrengt;
9. drukt de Commissie op het hart geen misbruik te maken van gedelegeerde handelingen om de discussie over kwesties waarover in tripartiet overleg politieke overeenstemming is bereikt te heropenen; stelt dat de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen bij voorkeur slechts voor een beperkte tijd aan de Commissie moet worden toegekend;
10. spoort zijn commissies aan om, binnen hun respectieve bevoegdheden, nauwlettend toe te zien op het gebruik van gedelegeerde en uitvoeringshandelingen; verzoekt de Commissie met het oog daarop de administratieve voorschriften voor de toezending en archivering van documenten, met inbegrip van voorbereidende documenten, in verband met gedelegeerde handelingen te verbeteren om ervoor te zorgen dat ten minste hetzelfde niveau van informatie en transparantie wordt geboden als bij het bestaande register voor uitvoeringshandelingen en om een gelijktijdige informatiestroom naar Parlement en Raad als wetgever te garanderen;
11. signaleert een duidelijke vooruitgang dankzij de snelle toezending van gedelegeerde handelingen aan de bevoegde commissies, wat weer een positief effect heeft op de wijze waarop de leden hun controlerecht kunnen uitoefenen;
12. wijst op de politieke verantwoordelijkheid van de wetgever en op de noodzaak om het Parlement regelmatig en tijdig bij de voorbereiding van gedelegeerde handelingen te betrekken; verlangt dat de Commissie het Parlement en de ter zake bevoegde rapporteur geheel en al op de hoogte houdt van het voorgenomen tijdschema, de geplande vergaderingen van deskundigengroepen en de inhoud van de voorgenomen gedelegeerde handelingen, onder meer door toegang te geven tot de desbetreffende databanken van de Commissie, zoals Circa;
13. dringt er bij de Commissie op aan om punt 15 van het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie volledig te eerbiedigen, onder andere door het vereenvoudigen van de procedure voor het uitnodigen van deskundigen van het Parlement voor vergaderingen met nationale deskundigen, indien daar door de bevoegde parlementaire commissie om wordt verzocht; wijst erop dat het bijwonen van dergelijke vergaderingen door deskundigen van het Parlement ertoe kan leiden dat de Commissie wordt uitgenodigd voor een nadere gedachtewisseling over de voorbereiding van gedelegeerde handelingen; dringt er bij de Commissie op aan punt 15 van het kaderakkoord ook toe te passen op onderdelen van vergaderingen van de lidstaten en de Commissie waar andere onderwerpen dan uitvoeringshandelingen als bedoeld in Verordening (EU) nr. 182/2011 worden behandeld;
14. is van oordeel dat het tijdsbestek tussen de toezending van het definitieve ontwerp van gedelegeerde handeling en de vaststelling door de Commissie vaak te kort is zodat het Parlement geen passende controle kan uitoefenen; dringt daarom aan op volledige eerbiediging door de Commissie van het recht van het Parlement om definitieve ontwerpen van uitvoeringshandeling binnen een periode van een maand te toetsen overeenkomstig het comitologieakkoord tussen Parlement en Commissie uit 2008;
15. pleit voor de inzet van voldoende technische en personele middelen in verband met gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen, onder meer om te garanderen dat de interne informatie-uitwisseling efficiënt verloopt; is van oordeel dat het via nieuwsbrieven onder de leden laten circuleren van gedelegeerde handelingen de toetsing van die handelingen vergemakkelijkt en de leden gelegenheid geeft om tijdig hun eventuele bezwaren kenbaar te maken;
16. pleit hiertoe voor de benoeming, in iedere commissie, van een vaste rapporteur voor gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen, zodat een consistente aanpak binnen de betrokken commissie en afstemming met de andere commissies gegarandeerd is; is van oordeel dat vergelijkbare onderwerpen op consistente wijze behandeld moeten worden, zij het met behoud van de vereiste flexibiliteit;
17. acht het verheugend dat deskundigen van de Commissie zich beschikbaar houden voor deelname aan informatieve vergaderingen met de leden, omdat zulke vergaderingen, als ze tijdig voor de vaststelling van de gedelegeerde handeling plaatsvinden, zeer nuttig zijn; belangrijke aspecten van de handeling kunnen nader worden toegelicht en het Parlement kan zich gemakkelijker een oordeel over de handelingen vormen;
18. dringt er andermaal op aan dat de leden van onderhandelingsteams met name ingaan op gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen, als zij overeenkomstig artikel 70, lid 4, van het Reglement na elke dialoog verslag uitbrengen aan de bevoegde commissie;

Dinsdag 25 februari 2014

Opmerkingen over specifieke onderwerpen

Landbouw en visserij

19. betreurt het dat de aanpassingsdossiers over essentiële landbouw- en visserijwetgeving werden geblokkeerd door de Raad na de mislukte onderhandelingen tijdens informele trialogen en de eerste lezing van het Parlement; wijst erop dat dit vaak te wijten is aan onwil bij de Raad om de delegatie van bevoegdheden aan de Commissie toe te staan; merkt op dat er alleen in de context van de volledige wetgevingsprocedures over de hervorming van het GLB en het GVB een aanpassingsoplossing kon worden gevonden die voor beide partijen aanvaardbaar was, ofschoon er over een aantal bepalingen alleen overeenstemming kon worden bereikt op voorwaarde dat ze geen precedentwerking zouden hebben; dringt er bij de Raad op aan vooruitgang te boeken in de nog openstaande aanpassingsdossiers zodat de procedures voor het eind van de lopende zittingsperiode kunnen worden afgerond;

Ontwikkelingssamenwerking

20. herinnert eraan dat het Parlement met name voor het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking sinds 2006 een procedure van „democratische toetsing” toepast in de vorm van een politieke dialoog met de Commissie over ontwerpmaatregelen; merkt daarbij wel op dat het Parlement gemengde ervaringen heeft met deze praktijk en dat zijn invloed op de besluiten van de Commissie beperkt is gebleven;

21. wijst erop dat uitvoeringshandelingen in het kader van ontwikkelingssamenwerking vaak gebaseerd zijn op voorafgaand overleg met derden, waardoor het moeilijker is om in een laat stadium van de formele comitéprocedure nog wijzigingen aan te brengen; benadrukt dan ook dat er een belangrijke stap naar een doeltreffender inzet van de toetsingsbevoegdheden van het Parlement kan worden gezet als het Parlement eerder wordt ingelicht en zijn inbreng kan geven;

Economische en monetaire zaken

22. wijst erop dat er op het gebied van de financiële diensten verordeningen inzake de Europese toezichthoudende autoriteiten (ETA's) zijn die technische reguleringsnormen en technische uitvoeringsnormen hebben geïntroduceerd en dat de ETA's daarvoor ontwerpnormen aan de Commissie voorleggen, die vervolgens de normen vaststelt; is van oordeel dat de technische expertise en specialistische knowhow van de ETA's van dien aard zijn dat gedelegeerde handelingen waar mogelijk in de vorm van technische reguleringsnormen in plaats van gewone gedelegeerde handelingen moeten worden gegoten; is voorts van mening dat de Commissie over de inhoud van gewone gedelegeerde handelingen het technisch advies van de betrokken ETA moet inwinnen alvorens die handelingen vast te stellen;

23. wijst erop dat volgens bepaalde wetgevingshandelingen de periode voor de toetsing van technische reguleringsnormen wegens hun omvang en complexe karakter met een maand verlengd kan worden, en is van oordeel dat dit soort flexibiliteit de regel moet zijn; wijst er voorts op dat de wetgever voor alle gedelegeerde handelingen op het gebied van de financiële diensten een toetsingsperiode van drie maanden, met de mogelijkheid van verlenging met nog eens drie maanden, heeft vastgesteld en is van mening dat dit ook voor andere ingewikkelde beleidsterreinen moet gelden;

24. beklemtoont dat de afspraak dat er tijdens parlementair reces geen gedelegeerde handelingen mogen worden voorgelegd ook voor technische reguleringsnormen moet gelden;

25. is van oordeel dat bij de oproepen aan belanghebbenden om zitting te nemen in de overleggroepen van de ETA's een voldoende lange termijn voor aanmelding moet worden aangehouden (niet minder dan twee maanden), dat deze oproepen via uiteenlopende kanalen moeten worden gedaan en dat er daarbij een heldere, gestroomlijnde procedure moet worden gevolgd zodat er van uiteenlopende kandidaten aanmeldingen binnenkomen; herinnert eraan dat de overleggroepen van de ETA's overeenkomstig de bepalingen van de respectieve verordeningen evenwichtig samengesteld moeten zijn;

Werkgelegenheid en sociale zaken

26. herinnert eraan dat het Parlement de geldigheid van het Eures-besluit op het gebied van werkgelegenheid en sociale zaken voor het Hof van Justitie heeft aangevochten om zijn prerogatieven te verdedigen;

Burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

27. verzoekt de Commissie in haar werkprogramma voorstellen op te nemen om alle wetgevingshandelingen van de voormalige derde pijler in overeenstemming te brengen met de nieuwe hiërarchie van normen en de uit het Verdrag van Lissabon voortvloeiende bevoegdheden, en het recht op informatie van het Parlement over bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie te eerbiedigen; benadrukt dat dit bij iedere wetgevingshandeling een afzonderlijke beoordeling vereist om te

Dinsdag 25 februari 2014

bepalen welke besluiten essentiële elementen bevatten en dus door de wetgever moeten worden vastgesteld, met name handelingen die gevolgen hebben voor de grondrechten van de betrokkenen, en welke besluiten als niet-essentiële onderdelen kunnen worden opgevat (zie het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-355/10);

28. wijst erop dat de Raad nog steeds, lang na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, rechtshandelingen op basis van de voormalige derde pijler vaststelt, zodat het Parlement zich genoopt heeft gezien om een procedure bij het Hof van Justitie van de Europese Unie aanhangig te maken;

o

o o

29. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de parlementen van de lidstaten.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0128

Europees semester voor economische beleidscoördinatie: jaarlijkse groeianalyse 2014

Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het Europees semester voor economische beleidscoördinatie: jaarlijkse groeianalyse 2014 (2013/2157(INI))

(2017/C 285/03)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 136 juncto artikel 121, lid 2,
- gezien Verordening (EU) nr. 1175/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid ⁽¹⁾,
- gezien Richtlijn 2011/85/EU van de Raad van 8 november 2011 tot vaststelling van voorschriften voor de begrotingskaders van de lidstaten ⁽²⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1174/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende handhavingsmaatregelen voor de correctie van buitensporige macro-economische onevenwichtigheden in het eurogebied ⁽³⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1177/2011 van de Raad van 8 november 2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1467/97 over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten ⁽⁴⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden ⁽⁵⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1173/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 inzake de effectieve handhaving van het begrotingstoezicht in het eurogebied ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 5 februari 2013 over betere toegang tot financiering voor kmo's ⁽⁷⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 december 2012 met als titel „Actieplan ter versterking van de strijd tegen belastingfraude en belastingontduiking” (COM(2012)0722),
- gezien Verordening (EU) nr. 473/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende gemeenschappelijke voorschriften voor het monitoren en beoordelen van ontwerpbegrotingsplannen en voor het garanderen van de correctie van buitensporige tekorten van de lidstaten in de eurozone ⁽⁸⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 472/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 21 mei 2013 betreffende de versterking van het economische en budgettaire toezicht op lidstaten in de eurozone die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ten aanzien van hun financiële stabiliteit ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 41.

⁽³⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 33.

⁽⁵⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25.

⁽⁶⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 1.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0036.

⁽⁸⁾ PB L 140 van 27.5.2013, blz. 11.

⁽⁹⁾ PB L 140 van 27.5.2013, blz. 1.

Dinsdag 25 februari 2014

- gezien zijn resolutie van 23 oktober 2013 over het Europees Semester voor economische beleidscoördinatie: uitvoering van de prioriteiten voor 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 13 november 2013 met als titel „Jaarlijkse groeianalyse 2014” (COM(2013)0800),
 - gezien zijn resolutie van 21 mei 2013 over de strijd tegen belastingfraude, belastingontduiking en belastingparadijzen ⁽²⁾,
 - gezien zijn resolutie van 12 december 2013 over een meetbaar en bindend engagement tegen belastingontduiking en belastingontwijking in de EU ⁽³⁾,
 - gezien zijn resolutie van 12 december 2013 over voorbereidingen voor de bijeenkomst van de Europese Raad (19-20 december 2013) ⁽⁴⁾,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en het advies van de Begrotingscommissie (A7-0084/2014),
- A. overwegende dat de laatste najaarsprognose van de Commissie laat zien dat de reële groei van het bbp in de eurozone langzaam terugkeert en in 2014 naar verwachting 1,1 % zal bedragen, de werkloosheid naar verwachting zal dalen en de inflatie naar verwachting ruim onder de 2 % zal blijven;
- B. overwegende dat de groei in opkomende markten stagneert, terwijl deze krachtig blijft in de VS en positief blijft in Japan;
- C. overwegende dat het Parlement van 20-22 januari 2014 een ontmoeting op hoog niveau heeft gehad met nationale parlementsleden (in de context van de Europese parlementaire week) om de jaarlijkse groeianalyse 2014 en de algemene economische beleidsdoelstellingen voor groei en banen te bespreken met de inzet om meer rekening te houden met de effectiviteit van beleid en de potentiële doorwerkeffecten in de EU;
- D. overwegende dat de Commissie erkent dat het merendeel van de Europa 2020-doelstellingen zelfs in het meest optimistische scenario niet zal worden gehaald;
- E. overwegende dat het Parlement verheugd is over de invoering van het instrument voor convergentie en concurrentievermogen, als onderdeel van de versterking van het bestuurskader;
1. constateert dat het economisch herstel in de EU op gang is gekomen maar nog broos is; onderstreept de noodzaak van groeivriendelijke begrotingsconsolidatie en benadrukt dat de inspanningen moeten worden ondersteund om conformiteit met het huidige economische bestuurskader te verzekeren enerzijds en te zorgen voor meer groei en werkgelegenheid op de middellange en lange termijn anderzijds;
 2. is verheugd dat de noodzaak van groeivriendelijke begrotingsconsolidatie wordt erkend; dringt er bij de Commissie op aan om deze prioriteit om te zetten in concrete aanbevelingen aan de lidstaten en aan de EU als geheel, inclusief de lidstaten waarvoor een economisch aanpassingsprogramma geldt, zodat zij niet slechts de begrotingsconsolidatie aanpakken maar ook structurele hervormingen die leiden tot reële, duurzame en sociaal uitgebalanceerde groei, werkgelegenheid, versterkt concurrentievermogen en meer convergentie;
 3. merkt op dat het oplopen van de obligatierentevverschillen de budgettaire manoeuvreerruimte in een aantal lidstaten significant heeft verkleind; merkt tevens op dat de monetairebeleidsbenadering van de Europese Centrale Bank (ECB) heeft geholpen om de obligatierentevverschillen te beperken; merkt op dat de ECB met behulp van prognoses („forward guidance”) dit beleid op de korte en middellange termijn zal voortzetten, en zo zal bijdragen tot een sterkere groei;
 4. merkt op dat de Commissie de Europa 2020-doelstellingen in de landenspecifieke aanbevelingen op nationaal en Europees niveau in het oog houdt en zo zorgvuldiger let op de doelstellingen die zijn vastgesteld voor werkgelegenheid, O&O, onderwijs, armoede, hernieuwbare energie en emissiebeperking;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0205.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0593.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0597.

Dinsdag 25 februari 2014

5. is van mening dat de gehele EU-economie haar kosten- en niet-kostenconcurrentievermogen binnen de mondiale economie verder moet versterken, met name door haar concurrentiekracht op de markten voor producten en diensten te vergroten om zo de productiviteit en grondstoffenefficiëntie te verhogen en de prijzen te drukken, en door ervoor te zorgen dat de arbeidskosten gelijke tred houden met de productiviteit en dat interne macro-economische onevenwichtigheden worden verminderd;

6. erkent de ambitieuze structurele hervormingen die ten uitvoer zijn gelegd door die lidstaten die ernstige moeilijkheden hebben ondervonden; spoort de lidstaten aan hun inspanningen voort te zetten; wijst erop dat de inspanningen voor structurele hervormingen vastberaden moeten worden voortgezet en moeten worden gemonitord teneinde de effectiviteit van de hervorming te verzekeren en voort te bouwen op de vooruitgang die is geboekt; dringt aan op de aanname en implementatie van structurele hervormingsprogramma's die convergentie en concurrentiekracht op nationaal en Europees niveau bevorderen, duurzame groei versterken en de werkgelegenheid stimuleren; onderstreept het belang van de vlotte en effectieve implementatie van programma's en schema's ter bestrijding van werkloosheid, met name onder jongeren;

7. benadrukt het belang van het op gang brengen of voortzetten van het proces van coherente en duurzame structurele hervormingen voor stabiliteit op de middellange en lange termijn; benadrukt dat de EU niet op algemene of arbeidskosten alleen kan concurreren, maar meer moet investeren in onderzoek, innovatie en ontwikkeling, onderwijs en vaardigheden en het efficiënte gebruik van hulpbronnen op zowel nationaal als Europees niveau;

8. herhaalt zijn vraag om een rechtshandeling inzake „convergentierichtsnoeren”, goed te keuren volgens de gewone wetgevingsprocedure, waarin, voor een vaste periode, een zeer beperkt aantal doelen wordt vastgesteld voor de meest urgente hervormingsmaatregelen en zijn verzoek dat de lidstaten verzekeren dat de nationale hervormingsprogramma's worden opgezet op basis van voornoemde convergentierichtsnoeren en door de Commissie worden gecontroleerd; verzoekt de lidstaten van de EU zich ertoe te verbinden hun nationale hervormingsprogramma's volledig uit te voeren; stelt voor de lidstaten in dit kader de mogelijkheid te bieden met de EU-instellingen een „convergentiepartnerschap” aan te gaan, op grond waarvan voorwaardelijke financiering kan worden toegekend voor hervormingen; beklemtoont nogmaals dat een dergelijke intensievere economische samenwerking hand in hand dient te gaan met stimulerende financiële maatregelen; is van mening dat eventuele extra financiering of instrumenten, zoals een solidariteitsmechanisme, integraal deel moeten uitmaken van de EU-begroting, zonder dat de vastgestelde uitgavenrubrieken van het meerjarig financieel kader daarop van toepassing zijn;

9. is bezorgd over de algehele publieke en private schuldenlast van de lidstaten in de eurozone; wijst erop dat de EU een groeiemodel op basis van excessieve schuldopbouw en hulpbronnenverbruik moet overstijgen;

10. verzoekt de lidstaten derhalve bij het ontwerpen van het economisch beleid en hervormingen bijzondere aandacht te besteden aan de jonge generatie van Europeanen en de gevolgen voor toekomstige generaties, zodat jongeren hun toekomst niet wordt ontnomen; benadrukt dat verdere inspanningen moeten worden gedaan om de langetermijneffecten van werkloosheid te bestrijden en in het bijzonder die van jeugdwerkloosheid;

11. is de instanties van de lidstaten die met succes macro-economische aanpassingsprogramma's of programma's voor de financiële sector ten uitvoer hebben gelegd erkentelijk;

12. merkt op dat een noodzakelijke voorwaarde voor het succes van financiële steunprogramma's een combinatie is van solidariteit en conditionaliteit, sterke eigen inbreng en de wil om te hervormen; dringt er echter bij de Commissie en de lidstaten op aan om financiële steun en het ad hoc systeem van de trojka in een verbeterde wettelijke structuur onder te brengen, overeenkomstig het kader voor het economisch bestuur van de EU en het communautair recht, en daarbij te zorgen voor democratische verantwoordingsplicht;

13. benadrukt dat de economische en monetaire unie (EMU) verre van voltooid is en herinnert de Commissie aan haar verplichtingen om de groei en de economische convergentie te verbeteren en het concurrentievermogen in de EU te versterken; is van mening dat dit het beste kan worden bereikt wanneer de Commissie eindelijk voorstellen zou indienen voor de voltooiing van de EMU volgens de lijnen die in haar blauwdruk voor een hechte economische en monetaire unie worden voorgesteld; merkt op dat de voltooiing van de EMU gebaseerd moet zijn op de communautaire methode;

14. erkent de resultaten van nieuwe en herziene financiële regelgeving van de EU bij het te boven komen van de financiële crisis; merkt op dat de voltooiing van de drie pilaren van de bankenunie en de implementatie van de nieuwe regels betreffende kapitaaleisen voor banken bijdragen aan het herstel van het vertrouwen in de veerkracht van de Europese bankensector;

Dinsdag 25 februari 2014

15. is ingenomen met de verklaring van de Commissie dat het stimuleren van duurzame, slimme en inclusieve groei en het concurrentievermogen die leidt tot extra werkgelegenheid de topprioriteit is van de jaarlijkse groeianalyse 2014;
16. is het eens met de Commissie dat de lidstaten moeten doorgaan met het werken aan groeivriendelijke begrotingsconsolidatie; verzoekt de lidstaten hun belastingstelsels te vereenvoudigen, belastingen en sociale bijdragen te verlagen, met name voor lagere en middeninkomens, en de belastingdruk te verleggen van arbeid naar consumptie en activiteiten die schadelijk zijn voor het milieu om groei, particuliere investeringen en werkgelegenheid te stimuleren teneinde de consolidatie-inspanningen efficiënter te maken, en de investeringen in onderwijs, O&O en actief arbeidsmarktbeleid op te voeren;
17. moedigt lidstaten met een aanpassingsprogramma aan werk te maken van of door te gaan met de uitvoering van groeivriendelijke en duurzame structurele hervormingen die zijn gericht op het verwezenlijken van de Europa 2020-doelstellingen; spreekt zijn bezorgdheid uit over het gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel met betrekking tot specifieke hervormingen in lidstaten met buitensporige begrotingstekorten of tekorten op de lopende rekening; acht het noodzakelijk om op alle fondsen die tijdens de periode 2014-2020 worden toegekend om de economische groei, de werkgelegenheid en strategische investeringen te stimuleren, met name het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief, het beginsel van vervroegde boeking toe te passen en deze onmiddellijk ter beschikking te stellen;
18. benadrukt het belang van de monitoring en de uitvoering van de landenspecifieke aanbevelingen, multilaterale bewaking, de uitwisseling van ervaringen en beste praktijken en intercollegiale toetsing als manieren om aan te zetten tot overleg en intercollegiale druk en zo een leidraad te bieden die kan helpen om ervoor te zorgen dat de hervormingen de nodige impuls krijgen en aanvaard worden;
19. wijst er nogmaals op dat een gebrek aan ambitieuze hervormingen om het concurrentievermogen van de Europese economieën te versterken en de houdbaarheid van de socialezekerheidsstelsels en de gezondheidszorgstelsels te waarborgen de toekomstige generaties met een zware last zal opzadelen; wijst erop dat het belangrijk is om buitensporige tekorten en onevenwichtigheden op de lopende rekening te herstellen;
20. wijst er nogmaals op dat zowel overheden als financiële instellingen in een lagegroeisituatie aanhoudend kwetsbaar zijn;
21. benadrukt dat structurele hervormingen moeten worden aangevuld met langetermijninvesteringen in onderwijs, onderzoek, innovatie en duurzame energie; is van mening dat publiek-private partnerschappen ook kunnen worden overwogen als een hulpmiddel om investeringen te bevorderen en te zorgen voor slimme en duurzame groei ter aanvulling op publieke investeringsprogramma's;
22. roept op tot het nemen van krachtiger en meer consistente maatregelen op basis van het uitvoerige Actieplan van de Commissie ter versterking van de strijd tegen belastingfraude en belastingontduiking; dringt er bij de Commissie op aan concrete en meetbare doelstellingen op te nemen in de Europa 2020-strategie;
23. benadrukt dat gebrekkige toegang tot financiering, met name voor kmo's, een van de grootste belemmeringen is voor de groei in de EU; is van mening dat meer alternatieven voor bankfinanciering nodig zijn door een betere efficiënte toewijzing van kapitaal via de kapitaalmarkt, stimulering van publieke investering op de lange termijn en een volledig gebruik van nieuwe innovatieve financiële instrumenten van de EU, ontworpen om de toegang voor kmo's tot de kapitaalmarkten te ondersteunen; is van mening dat de voltooiing van de bankenunie de toegang tot financiering moet verbeteren en een gelijk speelveld moet creëren als het gaat om de toegang van het mkb tot financiering; onderstreept de noodzaak om de administratieve rompslomp voor kleine en middelgrote ondernemingen verder te beperken en om bij de ontwikkeling van regelgeving voortdurend rekening te houden met het beginsel van proportionaliteit; gelooft dat de Europese Investeringsbank (EIB) een actievere rol kan spelen in het verschaffen van toegang tot financiering voor de reële economie; is van mening dat de voorstellen voor EIB-financiering tijdens de meest recente bijeenkomsten van de Raad, en met name de voorstellen met betrekking tot de financiering van het mkb, ambitieuzer kunnen en moeten;
24. herhaalt het belang van de voltooiing van de interne markt voor de groei in de EU; is van mening dat de lidstaten en de Commissie hun toezeggingen om de interne markt te voltooiën, niet nakomen;
25. onderstreept het feit dat het gebrek aan een goed functionerende interne arbeidsmarkt en een duurzame aanpak van immigratie de groei in de EU belemmert; benadrukt de macro-economische voordelen voor de lidstaten om hun arbeidsmarkten te moderniseren en moedigt de Commissie en lidstaten aan specifieke maatregelen te overwegen om een succesvolle gemeenschappelijke arbeidsmarkt te stimuleren, gebaseerd op het vrije verkeer van werknemers, een daadwerkelijk gelijk speelveld en het beginsel van opwaartse sociale convergentie, en een modern, adequaat en inclusief immigratiebeleid vast te stellen, zowel op nationaal als op Europees niveau;

Dinsdag 25 februari 2014

26. verzoekt de Commissie aan het Parlement uit te leggen welke specifieke maatregelen zij denkt te nemen om de doelstellingen van meer duurzame groei en een versterkt concurrentievermogen te stimuleren en te verwezenlijken;
27. is van mening dat de jaarlijkse groeianalyse in zijn geheel niet gedetailleerd genoeg is en niet voorziet in de middelen om de doelstellingen te bereiken;
28. neemt kennis van het waarschuwingsmechanismeverslag; wijst op de geleidelijke vermindering van interne onevenwichtigheden in de economie van de EU; vestigt ook de aandacht op de externe onevenwichtigheden, inclusief de excessieve handelstekorten en de afname van het aandeel in de exportmarkt in een meerderheid van de lidstaten;
29. wijst erop dat de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden tot doel heeft te voorkomen dat negatieve effecten van slecht ontworpen nationaal beleid overslaan op andere lidstaten in de eurozone; is bezorgd dat de Commissie bij haar interpretatie van het scorebord niet voldoende rekening houdt met het feit dat de eurozone en de lidstaten die daar deel van uitmaken onafhankelijke en open economieën zijn;
30. neemt kennis van de beoordeling van de Commissie dat een aantal belangrijke macro-economische onevenwichtigheden worden gecorrigeerd; wijst erop dat de Commissie, om het algehele concurrentievermogen van de EU verder te versterken, moet kijken naar het tekort op de lopende rekening van een lidstaat in verhouding tot de rest van de eurozone;
31. is bezorgd over het feit dat de meeste lidstaten nog steeds wereldwijd aan marktaandeel verliezen en een nettofinancieringstekort ten opzichte van het buitenland hebben; betreurt dat andere belangrijke kenmerken die een sterke invloed hebben op het concurrentievermogen zoals kapitaalkosten per eenheid product ondanks herhaalde verzoeken van het Parlement nog niet zijn opgenomen in het scorebord voor macro-economische onevenwichtigheden;
32. is nog steeds bezorgd over het gebrek aan vooruitgang bij het terugdringen van de excessieve particuliere schuldenlast; merkt op dat dit niet alleen een probleem vormt voor de financiële stabiliteit, maar ook het groeipotentieel van de EU beperkt;
33. wijst erop dat de aanhoudende situatie van buitengewoon lage rentetarieven het privéspaargeld van en de pensioenvoorzieningen voor Europese burgers steeds meer in het nauw brengen;
34. neemt nota van de eerste beoordeling van de Commissie van de ontwerpbegrotingsplannen van de lidstaten; onderstreept dat de evaluatie van ontwerpbegrotingsplannen het multilaterale toezicht en de monitoring van de begrotingssituatie van de lidstaten verbetert;
35. is bezorgd dat slechts twee lidstaten hun doelstelling voor de middellange termijn hebben behaald; roept lidstaten op door te gaan met hun inspanningen en om die zonodig te verhogen, aangezien een groeivriendelijke begrotingsconsolidatie in de lidstaten die niet aan de voorschriften voldoen, noodzakelijk is;
36. benadrukt dat het Europees semester op geen enkele wijze de prerogatieven van het Europees Parlement en die van de nationale parlementen in gevaar mag brengen; benadrukt dat er een duidelijk onderscheid moet zijn tussen EU-bevoegdheden en nationale bevoegdheden en dat het Parlement de instelling is waaraan op EU-niveau verantwoording moet worden afgelegd; dringt er bij de Commissie op aan te zorgen voor goede formele betrokkenheid van het Parlement bij alle stappen van het Europees semester, teneinde de democratische legitimiteit van de genomen besluiten te vergroten;
37. benadrukt de noodzaak om de democratische verantwoordingsplicht tegenover het Europees Parlement en de nationale parlementen te vergroten ten aanzien van belangrijke beleidsaspecten van de werking van de eurozone, zoals het Europees stabiliteitsmechanisme, de beslissingen van de Eurogroep en de monitoring en evaluatie van financiële ondersteuningsprogramma's; verzoekt de Commissie om een interne ex-postevaluatie van haar aanbevelingen en haar deelname aan de trojka uit te voeren en te publiceren;
38. wijst erop dat het grootste probleem in een aantal lidstaten het gegeven is dat de versnippering van de financiële markten resulteert in een gebrek aan financiering en in gestegen financieringskosten, met name voor kmo's; is van mening dat de ECB zijn pro-actievere rol in het ongedaan maken van deze versnippering moet blijven spelen en is van mening dat de EIB de financiering van het mkb, ondernemerschap, en export en innovatie verder kan stimuleren, omdat dit van cruciaal belang is voor economisch herstel;

Dinsdag 25 februari 2014

EU-begroting

39. stelt vast dat de jaarlijkse groeianalyse 2014 nauwelijks verschilt van de editie van 2013; is dan ook wederom teleurgesteld dat de Commissie geen nieuwe voorstellen heeft ingediend over de mogelijke rol die de EU-begroting kan spelen in het stimuleren van groei en het scheppen van banen, teneinde de Europa 2020-doelstellingen te verwezenlijken;

40. betreurt het dat de Commissie er niet in is geslaagd om het Parlement een uitvoerig verslag te overleggen met betrekking tot de uitvoering van het Pact voor groei en banen, dat in juni 2012 is overeengekomen;

41. verzoekt de Commissie te zorgen voor een stelselmatig bijgewerkt scorebord inzake de uitvoering van de nieuwe programma's, dat vergelijking van lidstaten mogelijk maakt waardoor beter geïnformeerde besluiten over bestedingsprioriteiten kunnen worden genomen in het licht van waarneembare tendensen van de begrotingsautoriteiten;

42. benadrukt het feit dat het lage niveau van betalingskredieten en het krappe uitgavenmaximum voor betalingen een cruciaal probleem blijven voor de EU-begroting, en bijzonder negatieve gevolgen hebben voor het economisch herstel aangezien late betalingen vooral de rechtstreekse begunstigten schaden; onderstreept voorts dat dit lage niveau van betalingskredieten in de begroting van de EU volledig in strijd is met de tussen de medewetgevers overeengekomen maatregelen om de medefinancieringspercentages van in gedeeld beheer uitgevoerde EU-programma's tijdelijk te verhogen voor lidstaten die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ten aanzien van hun financiële stabiliteit; wijst met het oog op de uitvoering, nogmaals op de noodzaak van een ordelijk verloop van betalingen zodat een buitengewone verschuiving van nog betaalbaar te stellen bedragen („RAL”) naar de begroting van 2015 wordt voorkomen, en in dit verband, waar nodig, gebruik te maken van de verschillende flexibiliteitsmechanismen die in de MFK-verordening opgenomen zijn; is van plan zijn uitgebreide controle van de algehele situatie betreffende betalingen voort te zetten, met name in verband met het zeer hoge niveau van betalingen dat in verband met de voltooiing van de programma's van het voorgaande MFK nog nodig is;

43. betreurt andermaal dat de lidstaten hun bijdrage aan de EU-begroting blijven beschouwen als een aanpassingsvariabele voor hun consolidatie-inspanningen die vervolgens leidt tot een kunstmatige verlaging van het in de EU-begroting beschikbare volume aan betalingskredieten; verzoekt de Commissie om bij de beoordeling van de begrotingsplannen van de lidstaten met deze terugkerende en gevaarlijke tendens rekening te houden en concrete acties voor te stellen om deze ontwikkeling te keren;

44. herinnert aan zijn standpunt dat de begrotingen van de lidstaten kunnen worden ontlast met een nieuw stelsel van eigen middelen ter financiering van de Unie-begroting waarmee de bruto nationaal inkomen-afdrachten worden verminderd en de lidstaten de mogelijkheid wordt gegeven hun consolidatie-inspanningen te leveren zonder dat de EU-financiering van investeringen in herstel- en hervormingsmaatregelen in gevaar wordt gebracht; onderstreept dan ook het belang dat het Parlement toekent aan de instelling van de nieuwe groep op hoog niveau inzake de eigen middelen, die tot een daadwerkelijke hervorming van de EU-financiering moet leiden;

45. beklemtoont nogmaals dat intensievere economische samenwerking hand in hand dient te gaan met stimulerende maatregelen; is van mening dat eventuele extra financiering of instrumenten, zoals een solidariteitsmechanisme, integraal deel moeten uitmaken van de EU-begroting, zonder dat de vastgestelde uitgavenrubrieken van het MFK daarop van toepassing zijn;

o

o o

46. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Europese Raad, de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten en de Europese Centrale Bank.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0129

Europees semester voor economische beleidscoördinatie: sociale en werkgelegenheidsaspecten

Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het Europees semester voor economische beleidscoördinatie: sociale en werkgelegenheidsaspecten in de jaarlijkse groeianalyse 2014 (2013/2158(INI))

(2017/C 285/04)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 9 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien de artikelen 145, 148 en 152, alsmede artikel 153, lid 5, van het VWEU,
- gezien artikel 28 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien de mededeling van de Commissie van 13 november 2013 over „de jaarlijkse groeianalyse 2014” (COM(2013)0800), en het ontwerp van gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid dat daaraan als bijlage is toegevoegd,
- gezien zijn resolutie van 23 oktober 2013 over „het Europees Semester voor economische beleidscoördinatie: uitvoering van de prioriteiten voor 2013” ⁽¹⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 2 oktober 2013 getiteld „Versterking van de sociale dimensie van de Economische en Monetaire Unie” (COM(2013)0690),
- gezien mondelinge vraag O-000122/2013 — B7-0524/2013 aan de Commissie, en de daarmee samenhangende resolutie van het Parlement van 21 november 2013 over de mededeling van de Commissie betreffende „Versterking van de sociale dimensie van de Economische en Monetaire Unie (EMU)” ⁽²⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 getiteld „Europa 2020: Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei” (COM(2010)2020),
- gezien zijn wetgevingsresolutie van 8 september 2010 over „het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten: Deel II van de geïntegreerde richtsnoeren Europa 2020” ⁽³⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 18 april 2012 getiteld „Naar een banenrijk herstel” (COM(2012)0173),
- gezien mondelinge vraag O-000120/2012 aan de Commissie en de daarmee samenhangende resolutie van het Parlement van 14 juni 2012 over „Naar een banenrijk herstel” ⁽⁴⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 23 november 2010 getiteld „Een agenda voor nieuwe vaardigheden en banen: een Europese bijdrage aan volledige werkgelegenheid” (COM(2010)0682), en de desbetreffende resolutie van het Parlement van 26 oktober 2011 ⁽⁵⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 16 december 2010 met als titel „Het Europees platform tegen armoede en sociale uitsluiting: een Europees kader voor sociale en territoriale samenhang” COM(2010)0758), en de desbetreffende resolutie van het Parlement van 15 november 2011 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0515.

⁽³⁾ PB C 308 E van 20.10.2011, blz. 116.

⁽⁴⁾ PB C 332 E van 15.11.2013, blz. 81.

⁽⁵⁾ PB C 131 E van 8.5.2013, blz. 87.

⁽⁶⁾ PB C 153 E van 31.5.2013, blz. 57.

Dinsdag 25 februari 2014

- gezien de mededeling van de Commissie over het Initiatief „Kansen voor jongeren” (COM(2011)0933),
 - gezien zijn resolutie van 20 november 2012 over „het sociale investeringspact — een reactie op de crisis” ⁽¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 20 februari 2013 getiteld „Naar sociale investering voor groei en cohesie — inclusief de uitvoering van het Europees Sociaal Fonds 2014-2020” (COM(2013)0083),
 - gezien mondelinge vraag O-000057/2013 — B7-0207/2013 aan de Commissie, en de daarmee samenhangende resolutie van het Parlement van 12 juni 2013 over de mededeling van de Commissie met als titel „Naar sociale investering voor groei en cohesie — inclusief de uitvoering van het Europees Sociaal Fonds 2014-2020” ⁽²⁾,
 - gezien zijn resolutie van 5 februari 2013 over betere toegang tot financiering voor kmo's ⁽³⁾,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A7-0091/2014),
- A. overwegende dat aan de recessie in de eurozone cijfermatig een einde kwam in het tweede kwartaal van 2013, maar dat de jaarlijkse groei in de eurozone dit jaar nog kwetsbaar zal blijven en de werkloosheid nog steeds zeer hoog is; overwegende dat de duurzame groei nog aanzienlijk moet worden verbeterd, wil er sprake zijn van een langdurig herstel en om de EU de noodzakelijke impuls te geven om haar sociaaleconomische problemen te lenigen;
- B. overwegende dat het aantal werklozen in de EU het alarmerende niveau van 26,6 miljoen heeft bereikt, terwijl de langdurige werkloosheid in de meeste lidstaten nog is gestegen en zich voor de EU als geheel op een recordhoogte bevindt; overwegende dat het banenverlies het grootst is in de landen die zich gedwongen zagen tot een substantiële budgettaire hervorming;
- C. overwegende dat de jeugdwerkloosheid ongekende hoogten heeft bereikt, en voor de EU als geheel uitkomt op gemiddeld 23 %, terwijl de werkloosheid onder jongeren van 16 tot 25 jaar in sommige lidstaten hoger ligt dan 50 %; overwegende dat de situatie op de arbeidsmarkt met name voor jongeren bijzonder ernstig is, ongeacht hun opleidingsniveau, en dat jongeren vaak in de werkloosheid belanden of genoeg moeten nemen met onzekere dienstverbanden en onbetaalde stages, ofwel moeten emigreren; overwegende dat het economisch verlies ten gevolge van de inactiviteit van jonge mensen in de lidstaten in 2011 werd geschat op 153 miljard euro, hetgeen overeenkomt met 1,2 % van het bbp van de EU; overwegende dat de buitensporig starre arbeidsmarktwetgeving in diverse lidstaten ertoe leidt dat zij niet flexibel genoeg zijn om schokken effectief te kunnen opvangen; overwegende dat de bestaande arbeidsmarktwetgeving degenen die al werk hebben in onevenredige mate beschermt en de integratie van jongeren in de arbeidsmarkt in de weg staat;
- D. overwegende dat dit de diepste en langdurigste recessie in de economische geschiedenis van de laatste 100 jaar is, maar dat een catastrofe is vermeden, terwijl de gevolgen van de crisis over vele jaren, ja zelfs decennia zijn gespreid; overwegende dat een en ander ook impliceert dat de langdurige werkloosheid nog steeds toeneemt en mogelijk zal resulteren in structurele werkloosheid; overwegende dat de segmentering van de arbeidsmarkt is blijven toenemen, dat het gemiddelde huishoudelijke inkomen in veel lidstaten achteruitgaat en dat de indicatoren voor de komende paar jaren een enigszins stijgende armoedetendens en diepere armoedeniveaus laten zien en meer sociale uitsluiting, alsook armoede onder werkenden;
- E. overwegende dat het Internationaal Monetair Fonds (IMF) er onlangs op heeft gewezen dat er ruimte is voor betere en progressievere belastingssystemen, die de ongelijkheid in de EU zouden kunnen helpen verminderen; overwegende dat de belastingdruk van arbeid naar andere vormen van duurzame belasting moet worden verlegd om de groei en de werkgelegenheid te bevorderen, om daarbij voor extra inkomsten te zorgen en de consolidatie-inspanning rechtmatiger te verdelen;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0419.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0036.

Dinsdag 25 februari 2014

- F. overwegende dat de gevolgen van de crisis hebben geleid tot een ongekende en nog steeds toenemende divergentie in productie- en werkgelegenheidscijfers tussen de kernlanden en de perifere landen; overwegende dat de werkloosheidskloof tussen de kern en de periferie in 2012 is opgelopen tot 10 procentpunten, terwijl het verschil in 2000 nog maar 3,5 procentpunt bedroeg; overwegende dat het verschil dit jaar naar verwachting zijn maximum zal bereiken;
- G. overwegende dat voortzetting van een groeibevorderende en gedifferentieerde begrotingsconsolidatie noodzakelijk is om de houdbaarheid van de welvaartstaat en de overheidsfinanciën voor de lange termijn te waarborgen;
- H. overwegende dat economische verbeteringen derhalve moeten worden gezien als een aanmoediging om de inspanningen vastberaden voort te zetten, om te focussen op groei en werkgelegenheid, zodat de hervormingsprogramma's kunnen worden gehandhaafd om het concurrentievermogen te verbeteren en blijvend herstel te bewerkstelligen;
- I. overwegende dat de fouten in de economische groei- en werkloosheidsprognoses van de Commissie van de afgelopen jaren laten zien dat er behoefte is aan een beter prognosemodel en een andere strategie om de crisis een halt toe te roepen; overwegende dat het tempo van de begrotingsconsolidatie is vertraagd; overwegende dat er in de eurozone nog steeds bijzonder weinig banen worden gecreëerd; overwegende dat de inflatie in de eurozone volgens Eurostat onder de ECB-doelstellingen ligt;
- J. overwegende dat de nationale begrotingen en pensioenstelsels onder druk staan vanwege de demografische ontwikkelingen; overwegende dat de levensverwachting nog steeds verder toeneemt;
- K. overwegende dat de levensverwachtingscoëfficiënt bij het bepalen van de houdbaarheid van de pensioenstelsels in aanmerking moet worden genomen;
- L. overwegende dat de aandacht voor de snelheid en intensiteit van de door te voeren structuurhervormingen tijdens de crisis in de lidstaten onevenredig verdeeld was en dat er veel strengere eisen zijn gesteld aan de perifere landen dan aan de kernlanden; overwegende dat alle lidstaten hierbij evenveel energie aan de dag moeten leggen en de nodige structuurhervormingen moeten doorvoeren ter bevordering van een duurzame en evenwichtige groei en van verbetering van de werkgelegenheidssituatie in Europa;
- M. overwegende dat alle lidstaten hun potentieel en hun concurrentievermogen moeten verbeteren en dat een van de grote uitdagingen voor de eurozone op dit moment de toenemende sociaaleconomische verschillen tussen de lidstaten zijn; overwegende dat het in het belang is van alle lidstaten om ervoor te zorgen dat de werkloosheid en de sociale problemen tijdig en effectief worden aangepakt om een verdere verslechtering van de economie te voorkomen;
- N. overwegende dat de investeringen in onderwijs en opleiding, onderzoek en innovatie — cruciale terreinen voor economische groei en het creëren van nieuwe werkgelegenheid — in de EU nog altijd achterblijven bij die van haar belangrijkste economische partners en concurrenten in de rest van de wereld; overwegende dat productieve investeringen op deze terreinen essentieel zijn voor het vinden van een duurzame uitweg uit de crisis;
- O. overwegende dat steun aan ondernemers voor de lidstaten een prioriteit zou moeten zijn;
- P. overwegende dat een coherente beleidsmix van macro-economisch beleid, structuurbeleid, gezonde arbeidsmarktinstellingen, ongesegmenteerde arbeidsmarkten, in onderling overleg gesloten collectieve arbeidsovereenkomsten en goed toegeruste socialezekerheidsstelsels essentieel is voor het opvangen van conjuncturele schokken; overwegende dat een systeem dat zich richt op een snelle terugkeer op de arbeidsmarkt, met flankerende maatregelen op basis van flexizekerheid eveneens belangrijk is voor het opvangen van conjuncturele schokken;
- Q. overwegende dat de armoedecijfers sinds 2007 zijn blijven stijgen, zodat momenteel 24,2 % van de EU-bevolking wordt bedreigd door armoede of sociale uitsluiting; overwegende dat de uitgaven voor sociale bescherming in bijna alle lidstaten zijn teruggebracht en overwegende dat het Comité voor sociale bescherming (SPC) ervoor waarschuwt dat steeds meer mensen worden geconfronteerd met het risico op inkomensarmoede, kinderarmoede, onvervulde medische behoeften, ernstige materiële ontbering en sociale uitsluiting;
- R. overwegende dat de Europese Unie bijna geen enkele van de Europa 2020-doelstellingen zal halen en dat de vooruitgang in de lidstaten wat betreft de doelstellingen van de Europa 2020-strategie teleurstellend is; overwegende dat de verbintenissen die zijn aangegaan in de nationale hervormingsprogramma's voor 2013 ontoereikend zijn om het leeuwendeel van de doelstellingen op EU-niveau te kunnen verwezenlijken;

Dinsdag 25 februari 2014

- S. overwegende dat het van essentieel belang is dat de democratische verantwoording, inbreng en legitimiteit van alle bij het Europees semester betrokken partijen worden bevorderd; overwegende dat een adequate betrokkenheid van het Parlement een cruciaal onderdeel van dit proces vormt; overwegende dat de nationale parlementen de vertegenwoordigers zijn van en garant staan voor de door de burgers verworven en gedelegeerde rechten; overwegende dat bij de invoering van het Europees semester de prerogatieven van de nationale parlementen volledig moeten worden geëerbiedigd;
- T. overwegende dat het ontbreekt aan afspraken die waarborgen dat de Europese Raad het standpunt van het Europees Parlement eerbiedigt alvorens jaarlijks de prioriteiten over te nemen die door de Commissie in de jaarlijkse groeianalyse worden voorgesteld;
- U. overwegende dat het Parlement op 20-22 januari 2014 ontmoetingen op hoog niveau heeft gehad met nationale parlementariërs (Europese parlementaire week) om de jaarlijkse groeianalyse 2014 te bespreken, met inbegrip van de sociale en werkgelegenheidsaspecten ervan;

Sociale indicatoren

1. is verheugd over het feit dat dit jaar voor het eerst het ontwerp van gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid, dat als bijlage is toegevoegd aan de jaarlijkse groeianalyse, is voorzien van een scorebord voor werkgelegenheid en sociaal beleid, dat zal helpen de monitoring van de werkgelegenheid en de maatschappelijke ontwikkelingen in het kader van het macro-economisch toezicht binnen het Europees semester te bevorderen; is van mening dat dit van invloed moet zijn op de beleidsrichtsnoeren van het Europees semester, teneinde de sociale dimensie van de Economische en Monetaire Unie te versterken, wat niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk is om zowel de crisis aan te pakken als om ernstige sociaaleconomische divergenties in de eurozone te voorkomen, hetgeen de duurzaamheid van de EMU ten goede komt; geeft uiting aan zijn diepe bezorgdheid over de beperkte rol die het Parlement bij het Europees semester is toebedeeld; betreurt het dat de Commissie en de Raad weinig voortgang hebben geboekt bij het verbeteren van de democratische controle op de richtsnoeren voor het economisch beleid; is van mening dat artikel 136 van het VWEU de Raad volgens de bestaande Verdragen in staat stelt om op aanbeveling van de Commissie en met medezeggenschap van alleen de lidstaten die de euro als munt hebben, in het kader van het Europees semester bindende economische beleidsrichtsnoeren vast te stellen voor de landen van de eurozone; onderstreept dat het bindende karakter van de economische beleidscoördinatie zou worden versterkt door gebruikmaking van een stimuleringsmechanisme; dringt aan op sluiting van een interinstitutioneel akkoord om het Parlement te betrekken bij de opstelling en goedkeuring van de jaarlijkse groeianalyse en de richtsnoeren inzake economisch beleid en werkgelegenheid;
2. benadrukt dat er een sterke samenhang is tussen de sociale en economische prioriteiten die zijn overeengekomen in het kader van de Europa 2020-strategie; economische duurzaamheid en macro-economisch evenwicht kunnen noch op de middellange, noch op de lange termijn bereikt worden zonder versterking van en het bieden van waarborgen voor de sociale dimensie van de EMU; is van mening dat de sociale en economische aspecten van de Unie twee kanten van dezelfde medaille zijn, en dat zij beide een belangrijke rol spelen in de ontwikkeling van de EU;
3. betreurt evenwel dat deze indicatoren niet bindend zijn gemaakt, in tegenstelling tot het scorebord voor macro-economische onevenwichtigheden; verzoekt de Commissie en de lidstaten deze situatie te beoordelen in het licht van de groeiende sociale en werkgelegenheidsonevenwichten in de EU;
4. betreurt dat de door de Commissie voorgestelde werkgelegenheids- en sociale indicatoren niet volstaan om de werkgelegenheids- en sociale situaties in de lidstaten volledig te bestrijken; dringt erop aan dat er op het scorebord aanvullende indicatoren worden opgenomen inzake kinderarmoede, toegang tot gezondheidszorg, dakloosheid, alsmede een index voor fatsoenlijk werk, zodat een correcte beoordeling van de sociale situatie in de EU kan worden gemaakt; is van mening dat deze indicatoren, na raadpleging van het Parlement, geregeld moeten worden herzien; overwegende dat het ontbreekt aan afspraken die waarborgen dat de Europese Raad het standpunt van het Europees Parlement eerbiedigt alvorens jaarlijks de prioriteiten over te nemen die door de Commissie in de jaarlijkse groeianalyse worden voorgesteld;

Bijeenkomsten van de ministers van werkgelegenheid en sociale zaken van de Eurogroep

5. wijst met nadruk op het belang van de aan de eurotoppen voorafgaande bijeenkomsten van de ministers van werkgelegenheid en sociale zaken van de Eurogroep, voor zover deze noodzakelijk zijn; is van mening dat gezamenlijke bijeenkomsten van de EPSCO- en de ECOFIN-Raad eveneens van cruciaal belang zijn om ervoor te zorgen dat de sociale en werkgelegenheidsaspecten vollediger aan bod komen in de beraadslagingen en besluiten van de autoriteiten van de eurozone en om een bijdrage te leveren aan de bijeenkomsten van de staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone;

Dinsdag 25 februari 2014

De noodzaak om de interne vraag een nieuwe stimulans te geven en hoogwaardige banen te creëren door middel van productieve investeringen en een hogere productiviteit

Een pact om investeringen en productiviteit in de EU te verhogen

6. wijst erop dat structuurhervormingen op de middellange tot lange termijn weliswaar vruchten afwerpen, maar dat de noodzaak om de interne vraag in de EU te stimuleren de Commissie en de Raad ertoe noopt investeringen te stimuleren om groei en hoogwaardige werkgelegenheid op de korte termijn te ondersteunen en het potentieel op de middellange termijn te verbeteren; merkt op dat de voornaamste doelstellingen reeds zijn gedefinieerd in de Europa 2020-strategie en in het in juni 2012 overeengekomen Pact voor groei en werkgelegenheid, maar dat de financiering daarvan moet worden opgevoerd; moedigt de lidstaten daarom aan een investeringspakket op te stellen ten belope van 2 % van het bbp van de EU om te komen tot een beduidende verbetering van de conjunctuur en een gezondere toestand op de arbeidsmarkt van de lidstaten, zoals verwoord in de resolutie van het Europees Parlement van 11 september 2013 over „de bestrijding van jeugdwerkloosheid: mogelijke uitwegen”⁽¹⁾;

7. onderstreept dat het concurrentievermogen van de EU voornamelijk kan worden gestimuleerd door productiviteitsverhogende investeringen in onderwijs, onderzoek en ontwikkeling, voortdurende innovatie, verdere digitalisering en cloud-diensten; beschouwt deze investeringen als de drijvende kracht die de EU tot een favoriete bestemming voor mondiaal opererende ondernemingen, tot een exporteur van producten en diensten met een hoge toegevoegde waarde en tot een verschafter van hoogwaardige arbeidsplaatsen zou maken;

8. constateert met bezorgdheid dat meer dan 20 lidstaten hun onderwijsuitgaven in relatieve termen (als percentage van het bbp) hebben verlaagd, waardoor hun groei en hun concurrentiepositie in gevaar komen, mede door de discrepantie tussen de vraag op de arbeidsmarkt en de feitelijke kwalificaties van de beroepsbevolking; wijst erop dat het verlagen van deze investeringen de EU structureel nog verder zal verzwakken, gezien de discrepantie tussen de toenemende behoefte aan hoogopgeleide werknemers en het feit dat een groot deel van de beroepsbevolking in veel lidstaten momenteel uit laagopgeleiden bestaat; waarschuwt dat volgens Eurostat in 2011 bijna de helft van de kinderen van ouders met een laag opleidingsniveau in de EU-27 met armoede werd bedreigd, versus 22 % van de kinderen van ouders met een gemiddeld opleidingsniveau en 7 % van de ouders met een hoger opleidingsniveau, waarbij Eurostat de grootste verschillen vond in Roemenië (78 % van de kinderen uit een huishouden met een laag opleidingsniveau versus 2 % van de kinderen uit een huishouden met een hoog opleidingsniveau), de Tsjechische Republiek (76 % en 5 %), Slowakije (77 % en 7 %), Bulgarije (71 % en 2 %) en Hongarije (68 % en 3 %);

9. is ingenomen met het feit dat de Commissie de lidstaten er in de jaarlijkse groeianalyse voor 2014 toe oproept de langetermijninvesteringen in onderwijs-, onderzoek- en innovatie-, energie- en klimaatbeleid te handhaven of te bevorderen; acht dit echter onvoldoende om lidstaten met toch al beperkte budgetten in staat te stellen dat doel te bereiken; roept de Commissie ertoe op met een plan te komen dat die lidstaten helpt de nodige productieve investeringen te doen, bijvoorbeeld in onderwijs en O&O, gezien het potentieel van deze sectoren om groei en werkgelegenheid te genereren;

Europese fondsen

10. wijst erop dat de Europese fondsen in deze tijd van forse budgettaire bezuinigingen en verminderde kredietverleningscapaciteit in de particuliere sector een essentiële hefboomfunctie hebben waarover de lidstaten kunnen beschikken om de economie te stimuleren en de groei- en werkgelegenheidsdoelstellingen van de Europa 2020-strategie te helpen verwezenlijken;

11. is van mening dat het cohesiebeleid van essentieel belang is om de interne concurrentieverschillen en structurele onevenwichtigheden te verminderen; verzoekt de Commissie dringend werk te maken van de herprogrammering van niet-bestede structuurbegrotingskredieten ten gunste van jeugdwerkgelegenheidsprogramma's en mkb-bedrijven; dringt bij de Commissie aan op speciale oplossingen voor lidstaten met een zeer hoge werkloosheid, die zich gedwongen zullen zien EU-middelen terug te storten vanwege cofinancieringsproblemen;

12. dringt bij de Commissie aan op toepassing van het „frontloading-beginsel” op de fondsen die voor de periode 2014-2020 van essentieel belang zijn voor economisch herstel, zoals het Europees Sociaal Fonds, en daarbij zorgvuldig te waken voor ongewenste effecten van frontloading zoals het risico van ambtshalve annuleringen en de gevolgen voor de

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0365.

Dinsdag 25 februari 2014

betalingprofielen van de lidstaten met de hoogste werkloosheidscijfers die in een diepgaande begrotingsconsolidatiefase verkeren, met name ten behoeve van programma's ter bevordering van economische groei, werkgelegenheid en strategische investeringen;

13. is van mening dat minimaal 25 % van de nationale cohesiefondsen moet worden gebruikt voor specifieke programma's in het kader van het Europees Sociaal Fonds ten behoeve van de lidstaten met de hoogste werkloosheids- en armoedecijfers;

Hoogwaardige banen en fatsoenlijke salarissen ter verhoging van de productiviteit

14. dringt aan op meer aanpassingsbestendige en dynamische arbeidsmarkten, die opgewassen zijn tegen verstoringen in de economische situatie zonder dat er gedwongen ontslagen hoeven te vallen en zonder excessieve loonaanpassingen; wijst er nogmaals op dat de koopkracht van veel werknemers in de EU sterk is uitgehold, dat de gezinsinkomens zijn gedaald en de interne vraag is ingezakt, waardoor werkloosheid en sociale uitsluiting nog verder zijn aangewakkerd, met name in die lidstaten die het zwaarst door de crisis zijn getroffen; wijst erop dat het terugdringen van de arbeidskosten, dat zich direct vertaalt in lagere lonen en salarissen, niet de enige strategie kan zijn voor het herstel van het concurrentievermogen; merkt op dat in de mededeling over de jaarlijkse groeianalyse 2014 wordt benadrukt dat kernlanden met de nodige manoeuvreerruimte de lonen zouden kunnen laten stijgen als een manier om de uitgaven te stimuleren; pleit voor ambitieuze aanbevelingen ter bevordering van een evenwichtigere groei en schepping van nieuwe banen in de eurozone;

15. constateert dat de Commissie er in haar ontwerp van gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid 2014 op wijst dat de verlaagde loonkosten per eenheid product en de loonmatiging hebben doorgewerkt in de prijsontwikkelingen, deels als gevolg van gelijktijdige verhogingen van de indirecte belastingen en door de overheid gereguleerde prijzen;

16. merkt op dat fatsoenlijke banen en lonen niet alleen belangrijk zijn voor de sociale cohesie en rechtvaardige verhoudingen in de samenleving, maar ook voor het behoud van een sterke economie; roept de Commissie en de lidstaten er, overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden, toe op maatregelen te treffen om ongelijkheid aan te pakken en een fatsoenlijke salariëring te waarborgen; verzoekt de lidstaten om de armoede onder werkenden te bestrijden met behulp van arbeidsmarktbeleid dat gericht is op het waarborgen van een loon waarmee mensen met werk in hun levensonderhoud kunnen voorzien;

17. merkt op dat vrouwen de aanjagers van de werkgelegenheids groei in Europa zijn, en dat er daarom meer moet worden gedaan om het productiepotentieel van de vrouwelijke beroepsbevolking volledig te benutten, door een betere uitvoering van het beleid op het gebied van gelijke kansen voor mannen en vrouwen en door de EU-middelen op dit gebied effectiever in te zetten;

18. onderstreept dat de mogelijkheid moet worden onderzocht om de druk op de lonen via minimumloonregelingen overeenkomstig de nationale praktijken te verlichten;

19. onderstreept dat de kwaliteit van de banen in een kennisintensieve economie essentieel is om een hoge arbeidsproductiviteit en snelle innovatie te bevorderen door middel van goed opgeleide, flexibele en toegewijde werknemers die kunnen werken onder fatsoenlijke gezondheids- en veiligheidscondities, en met een gevoel van zekerheid en redelijke werktijden;

Hervormingen ter bevordering van hoogwaardige arbeidsparticipatie

20. verzoekt de lidstaten om nationale algemene en jeugdwerkgelegenheidsplannen te presenteren in hun nationale hervormingsplannen voor 2014; betreurt dat een significant aantal lidstaten, ondanks herhaalde verzoeken van het Parlement, in 2013 niet met dergelijke plannen zijn gekomen;

21. betreurt dat de Raad het verzoek van het Parlement om in zijn advies voor 2013 met name aandacht te schenken aan arbeidskwaliteit, niet in acht heeft genomen; verzoekt de Commissie arbeidskwaliteit, opleiding, duale leerstelsels, toegang tot levenslang leren, de basisrechten van werknemers, alsmede ondersteuning van de mobiliteit op de arbeidsmarkt en zelfstandig ondernemerschap door vergroting van de veiligheid van werknemers op te nemen in de op de jaarlijkse groeianalyse voor 2014 gebaseerde landenspecifieke aanbevelingen;

22. onderstreept dat de door te voeren arbeidsmarkthervormingen zich vooral moeten richten op verhoging van de arbeidsproductiviteit en -efficiëntie om zo het concurrentievermogen van de economie van de EU te verbeteren en te zorgen voor duurzame groei en nieuwe werkgelegenheid, en dat zij tegelijkertijd het Europees sociaal acquis en de beginselen daarvan strikt moeten respecteren, zowel naar de letter als naar de geest; is van mening dat de beoogde arbeidsmarkthervormingen op dusdanige wijze dienen te worden uitgevoerd dat interne flexibiliteit en de kwaliteit van

Dinsdag 25 februari 2014

de werkgelegenheid erdoor worden bevorderd;

23. is van mening dat via structurele arbeidsmarkthervormingen moet worden gestreefd naar interne flexibiliteit met het oog op het behoud van de werkgelegenheid in economisch moeilijke tijden, en dat deze hervormingen tevens de kwaliteit van de werkgelegenheid moeten waarborgen, veiligheid moeten bieden bij de overgang van de ene baan naar de andere, er garant voor moeten staan dat werkloosheidsuitkeringen zijn gebaseerd op strikte activeringseisen en gekoppeld zijn aan re-integratiemaatregelen met behoud van voldoende prikkels om te gaan werken enerzijds en een fatsoenlijk inkomen anderzijds, moeten voorzien in de sluiting van contractuele regelingen ter bestrijding van de segmentering van de arbeidsmarkt, moeten anticiperen op economische herstructureringen en toegang tot levenslang leren moeten garanderen; is ervan overtuigd dat een concurrerende arbeidsmarkt slechts door een uitgebalanceerde flexizekerheid kan worden gewaarborgd;

24. benadrukt het belang van een actief, alomvattend en inclusief arbeidsmarktbeleid in de huidige context; is ernstig verontrust over het feit dat diverse lidstaten, in weerwil van de toenemende werkloosheid, hebben gesneden in hun budgetten voor de financiering van een actief arbeidsmarktbeleid; verzoekt de lidstaten, in nauwe samenwerking met de sociale partners, het bereik en de effectiviteit van actieve arbeidsmarktvoorzieningen te vergroten;

25. roept de lidstaten ertoe op om — in samenwerking met de particuliere sector en de sociale partners conform de nationale praktijken — banenplannen te ontwerpen en in te dienen, met inbegrip van specifieke maatregelen voor het scheppen van werkgelegenheid, met name in de sectoren die door de Commissie zijn aangemerkt als sectoren met een hoog potentieel, zoals de gezondheids- en socialezorgsector, de koolstofarme, hulpbronnenefficiënte economie en de ICT-sector; roept de lidstaten ertoe op om het scheppen van werkgelegenheidskansen via die banenplannen te ondersteunen, met name voor langdurig werklozen, werkloze ouderen, vrouwen en andere prioritaire groepen die bijzonder hard door de crisis zijn getroffen zoals immigranten en mensen met een handicap;

26. onderstreept het belang van Erasmus+ en de belangrijke bijdrage die het Europees programma voor onderwijs, opleiding, jongeren, sport en talen kan leveren aan het verbeteren van de arbeidsmarktsituatie, met name die van jongeren;

27. benadrukt het belang van nauwere samenwerking tussen openbare diensten voor arbeidsvoorziening (ODA's) voor het ontwikkelen en ten uitvoer leggen van Europa-brede, op wetenschappelijk bewijs gestoelde „benchlearning”-systemen en voor het ten uitvoer leggen van Europese arbeidsmarktinitiatieven;

Jeugdwerkloosheid

28. constateert eens te meer met grote bezorgdheid dat de jeugdwerkloosheid nog steeds zeer hoog is; merkt op dat de situatie voor werkloze jongeren bijzonder zorgwekkend is; dringt er daarom bij de Commissie en de lidstaten op aan dringend actie te ondernemen om jongeren te integreren in de arbeidsmarkt; roept de lidstaten ertoe op werk te maken van de reeds sedert geruime tijd overeengekomen of nieuwe maatregelen om de jeugdwerkloosheid aan te pakken, en het aantal jongeren zonder werk, scholing of opleiding (zgn. NEET's) terug te dringen, onder inaanmerkingneming van de kwalitatieve aspecten van fatsoenlijk werk dat volledig voldoet aan de fundamentele arbeidsvoorwaarden;

29. is ingenomen met het feit dat de Raad de Jeugdgarantie heeft aangenomen en dat er in het volgende meerjarig financieel kader zes miljard euro gereserveerd is voor het Jongerenwerkgelegenheidsinitiatief; verzoekt de lidstaten om de jongerengarantieregelingen met spoed te implementeren, de beschikbare middelen efficiënt te gebruiken en zich daarbij te concentreren op de jongeren die zich bevinden in de moeilijkste situaties; vindt het echter zorgelijk dat sommige regeringen niet de hiervoor noodzakelijke financiering beschikbaar hebben gesteld; verzoekt de lidstaten een adequaat systeem in te voeren om toezicht te houden op de doelmatigheid van de ingevoerde maatregelen en de daarmee gemoeide financiële middelen;

30. is ingenomen met het feit dat deze middelen tijdens de eerste twee jaar van het volgende financieel kader kunnen worden gebruikt; wijst er echter op dat dit bedrag volslagen ontoereikend is om de jeugdwerkloosheid duurzaam te bestrijden en dat het slechts een eerste aanzet moet zijn om de jeugdwerkloosheid te bestrijden; onderstreept dat de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) heeft berekend dat er alleen al in de eurozone in totaal 21 miljard euro nodig is om een doeltreffend programma ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid ten uitvoer te leggen, tegenover een economisch verlies in de lidstaten tengevolge van het niet deelnemen van jongeren aan de arbeidsmarkt dat naar schatting 153 miljard euro bedroeg in 2011, ofwel 1,2 % van het bbp van de EU; verzoekt de Commissie de Jeugdgarantie te verheffen tot een prioriteit en het daarvoor beschikbare budget bij de toegezegde tussentijdse herziening van het MFK te verhogen;

31. verzoekt de Commissie en de Raad erop toe te zien dat lidstaten die worden onderworpen aan de buitensporigtekortprocedure over voldoende budgettaire ruimte beschikken om van de jeugdgarantieregelingen gebruik te maken;

Dinsdag 25 februari 2014

32. is verheugd over het voorstel van de Commissie voor een kwaliteitskader voor stages om de inzetbaarheid te vergroten en de arbeidsvoorwaarden voor jongeren te verbeteren; merkt evenwel op dat is nagelaten op adequate salarisoniveaus aan te dringen; verzoekt de Commissie, de lidstaten en de Europese sociale partners om de Europese Alliantie voor leerlingplaatsen op een ambitieuze manier gestalte te geven;

Arbeidsmobiliteit

33. is van mening dat er, gezien het grote aantal werknemers — met name onder jongeren — die hun land van herkomst op zoek naar werkgelegenheid verlaten voor andere lidstaten, dringend behoefte is aan passende maatregelen; merkt op dat de EU-wetgeving momenteel wordt aangepast om de meeneembaarheid van pensioenrechten en de voortzetting van werkloosheidsuitkeringen gedurende ten minste drie maanden terwijl de ontvanger op zoek is naar werk in een andere lidstaat te waarborgen; merkt op dat er tussen de Raad en het Parlement een akkoord is bereikt over de grensoverschrijdende meeneembaarheid van aanvullende pensioenrechten;

34. onderstreept het belang van het duale leerstelsel zoals dat in een aantal lidstaten in praktijk wordt gebracht; is van mening dat duaal leren in veel meer lidstaten kan worden ingevoerd, met inachtneming van de specifieke kenmerken van elk land;

35. is verheugd over het voornemen van de Commissie om het Europees portaal voor beroepsmobiliteit (Eures) verder te ontwikkelen door de activiteiten daarvan te intensiveren en uit te breiden, en vooral door mobiliteit onder jongeren te stimuleren; dringt erop aan dat er met dat doel een specifieke strategie wordt uitgewerkt, in samenwerking met de lidstaten; merkt echter tevens op dat mobiliteit op vrijwillige basis moet blijven plaatsvinden en niet ten koste mag gaan van de inspanningen om in eigen land arbeids- en opleidingsplaatsen te creëren, teneinde het braindrainprobleem, dat zich al heeft voorgedaan in de lidstaten die het hardst door de crisis zijn getroffen, niet nog verder te verergeren;

Eerlijker belastingstelsels

36. stelt vast dat de inkomensongelijkheid tussen en binnen de lidstaten groeit, met name in het zuiden van de EU en in de periferie; merkt voorts op dat de crisis in veel landen de langetermijntrends naar meer loonpolarisatie en segmentering van de arbeidsmarkt heeft versterkt;

37. merkt op dat het IMF er onlangs op heeft gewezen dat er ruimte is voor betere en progressievere belastingssystemen, die de ongelijkheid in de EU zouden kunnen helpen verminderen; onderstreept dat de belastingdruk van arbeid naar andere vormen van duurzame belasting moet worden verlegd om de groei en de werkgelegenheid te bevorderen, om daarbij voor extra inkomsten te zorgen en de consolidatie-inspanning rechtmatiger te verdelen;

38. roept de lidstaten ertoe op maatregelen te nemen om nieuwe werkgelegenheid te creëren, bijvoorbeeld in de vorm van hervormingen van de belasting op arbeid die voorzien in werkgelegenheidsstimulerende maatregelen, ondersteuning van vrijwillig zelfstandig ondernemerschap en het bevorderen van bedrijfsactiviteiten in strategische sectoren;

39. wijst op het belang van verlaging van de belastingen op arbeid, in het bijzonder in de vorm van doelgerichte tijdelijke verlagingen van de socialezekerheidsbijdragen of loonsubsidieregelingen voor nieuwe werknemers, met name voor jongeren, laagbetaalde en laaggeschoolde werknemers, langdurig werklozen en andere kwetsbare groepen, in combinatie met waarborgen voor de houdbaarheid van overheidspensioenstelsels op de lange termijn;

40. onderstreept de noodzaak van reële stappen om zwart werk, schijnzelfstandigheid, belastingfraude en belastingontduiking te bestrijden, met name in de huidige context van begrotingsconsolidatie, teneinde werknemers en inkomsten te beschermen en het vertrouwen van het publiek in de billijkheid en doeltreffendheid van de belastingstelsels te behouden;

Sociale trends en de duurzaamheid van de socialezekerheidsstelsels

De noodzaak om armoede en sociale uitsluiting terug te dringen

41. is bezorgd over de toename van de armoede onder alle leeftijdsgroepen; merkt op dat armoede en sociale uitsluiting de afgelopen jaren onder 18- tot 64-jarigen significant is gestegen in twee derde van de lidstaten, vooral als gevolg van de groeiende werkloosheid of de toename van het aantal huishoudens met een lage arbeidsintensiteit en van armoede onder werkenden; merkt op dat het risico op armoede en sociale uitsluiting in 2012 veel hoger was (48,8 %) voor onderdanen van

Dinsdag 25 februari 2014

derde landen (in de leeftijdsgroep van 18 tot 64 jaar) dan voor EU-onderdanen; verzoekt de Commissie en de lidstaten zo snel mogelijk actie te ondernemen om de EU 2020-doelstelling op het gebied van armoede en sociale uitsluiting te realiseren; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan onmiddellijk actie te ondernemen om armoede onder kinderen te bestrijden, gezien het feit dat in 2011 27 % van de kinderen onder de 18 met armoede of sociale uitsluiting werd bedreigd; roept de Commissie ertoe op daartoe aanbevelingen te doen uitgaan, met name ten behoeve van de lidstaten met de hoogste percentages jongeren onder 18 jaar met een risico op armoede of sociale uitsluiting;

42. constateert met voldoening dat in de jaarlijkse groeianalyse 2014 de noodzaak wordt erkend om de sociale gevolgen van de crisis aan te pakken en de financiële houdbaarheid van de sociale bescherming te waarborgen; roept de lidstaten ertoe op om in sterkere vangnetten te voorzien, te zorgen voor effectieve sociale systemen en te investeren in preventieve maatregelen;

43. is ingenomen met het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen, dat hulp zal bieden aan de mensen die in hun basisbehoeften het hardst door armoede worden getroffen; roept de lidstaten ertoe op de bewuste middelen correct te gebruiken en ze vooral te richten op de meest behoeftigen;

Duurzame pensioenen

44. neemt kennis van het voorstel in de landenspecifieke aanbevelingen aan veel lidstaten inzake de hervorming van de pensioenstelsels; betreurt het feit dat de Commissie in haar aanbevelingen geen rekening heeft gehouden met de aanbevelingen die het Parlement heeft gedaan in het groenboek en het witboek over pensioenen; benadrukt dat pensioenhervormingen nationale politieke en sociale cohesie vereisen en alleen kunnen slagen wanneer daarover met de sociale partners wordt onderhandeld;

45. benadrukt dat de noodzakelijke hervormingen van de pensioenstelsels die momenteel in de lidstaten plaatsvinden, zodanig moeten worden vormgegeven, opgezet en uitgevoerd dat hun houdbaarheid gewaarborgd wordt en dat tegelijkertijd de toereikendheid van de pensioenen niet in gevaar wordt gebracht, volledig in overeenstemming met de economische en sociale prioriteiten van de Europa 2020-strategie;

46. benadrukt de noodzaak tot hervorming van de pensioenstelsels teneinde deze duurzaam te maken; is van mening dat om de feitelijke pensioenleeftijd met succes te kunnen verhogen, de hervormingen van de pensioenstelsels gepaard dienen te gaan met maatregelen ter beperking van de toegang tot vervroegde pensioenregelingen en andere regelingen voor vervroegd uittreden, om de arbeidskansen voor oudere werknemers te bevorderen, de toegang tot levenslang leren te waarborgen, fiscale stimuleringsmaatregelen te treffen voor degenen die langer blijven werken en actief gezond ouder worden te bevorderen; onderstreept dat de druk op de nationale begrotingen en pensioenstelsels als gevolg van de demografische ontwikkelingen versneld toeneemt, nu de eerste cohorten van de „babyboomgeneratie” met pensioen gaan; neemt nota van de ongelijke vorderingen en ambitieniveaus in de lidstaten bij het uitstippelen en doorvoeren van structurele hervormingen die tot doel hebben de werkgelegenheid te vergroten, regelingen voor vervroegde uittreding geleidelijk te beëindigen en op lidstaatsniveau samen met de sociale partners de noodzaak te evalueren om zowel de wettelijke als de daadwerkelijke pensioenleeftijd duurzaam te laten aansluiten bij de stijging van de levensverwachting; benadrukt dat lidstaten die nu geen geleidelijke hervormingen doorvoeren, later wellicht in een scenario terechtkomen waarin zij schoksgewijs hervormingen moeten doorvoeren met ingrijpende maatschappelijke gevolgen;

47. is bezorgd over het risico van ontoereikende pensioenen voor een generatie jonge Europeanen die momenteel werkloos zijn of een onzekere baan hebben en die met een steeds hogere pensioenleeftijd zullen worden geconfronteerd en met langere periodes voor het opbouwen van een pensioen;

Europese sociale stabilisatoren

48. merkt op dat het beleid van sociale bescherming, met name in de vorm van werkloosheidsuitkeringen, minimuminkomenssteun en progressieve belastingen aanvankelijk heeft geholpen de ergste effecten van de recessie te beperken en de arbeidsmarkten en de consumptie heeft gestabiliseerd; benadrukt echter dat de capaciteit van deze cruciale economische en sociale stabilisatoren in een zorgwekkend tempo is teruggelopen in de lidstaten waar dergelijke stabilisatoren het hardst nodig zijn; merkt op dat de gezinsinkomens en de interne vraag daardoor minder goed zijn beschermd;

49. is van mening dat door de introductie van een bonus-malussysteem een win-winsituatie wordt gecreëerd voor alle betrokken partijen;

50. wijst erop dat het sociale beleid en de sociale normen in sommige gevallen zijn gebruikt als instrumenten om de noodzakelijke begrotingsconsolidatiemaatregelen te helpen effectueren; verzoekt de Commissie een evaluatie op te maken van de gevolgen die deze ontwikkelingen voor de nationale verzorgingsstaten en voor de burgers hebben teweeggebracht; verzoekt de lidstaten de toereikendheid en doeltreffendheid van de socialezekerheidsstelsels te verbeteren, en te zorgen dat deze blijven functioneren als een buffer tegen armoede en sociale uitsluiting;

Dinsdag 25 februari 2014

51. onderstreept dat de Commissie het belang moet onderkennen van mantelzorgers, zowel in termen van zorgverlening als voor de economie en de samenleving als geheel, en wijst er daarbij op dat met de belangen van mantelzorgers maar zelden rekening wordt gehouden bij beleidsmaatregelen die hen niettemin op een consequente manier over de hele lijn raken;

52. is van mening dat EU-financiering zou kunnen bijdragen aan de capaciteitsopbouw voor zorgverleners bij het verlenen van steun (bv. in de vorm van emotionele ondersteuning, uitwisseling en informatie, e.d.) en belangenbehartiging, en tevens van pas zou kunnen komen bij het uitwisselen van informatie, bij het opzetten van onderzoek en het onderhouden van netwerken; is daarnaast van mening dat zou kunnen worden bekeken naar wetgevingsmaatregelen, onder inachtneming van de nationale bevoegdheden en van het solidariteitsbeginsel, en dat deze de vorm zouden kunnen aannemen van bijvoorbeeld een verlofrichtlijn voor zorgverleners;

53. onderstreept de toenemende behoefte aan gekwalificeerde zorgverleners als gevolg van de demografische veranderingen, en de noodzaak te zorgen voor trainingen en opleidingen voor toekomstige zorgverleners, om te voorkomen dat het hele zorg- en socialezekerheidsstelsel instort; acht het ook van belang te voorzien in maximale ondersteuning van mantelzorgers (met name in het informele circuit), wier bijdrage moet worden erkend;

54. benadrukt het belang van hospices en palliatieve zorg binnen de langdurige zorgverlening; wijst erop dat mantelzorgers en gebruikers van mobiele palliatieve teams, gezien hun multiprofessionele samenstelling, flexibiliteit en samenwerking met andere professionele sectoren, over het potentieel beschikken om essentiële discrepanties in stelsels voor langdurige zorgverlening te helpen overbruggen;

De noodzaak tot versterking van de democratische legitimiteit en de sociale dialoog

55. benadrukt dat alle arbeidsmarkthervormingen moeten zijn gebaseerd op een versterkte coördinatie van de sociale dialoog;

56. wijst erop dat de trojka heeft bevestigd dat hoogwaardige participatie van de sociale partners en een intensieve sociale dialoog, ook op nationaal niveau, essentieel zijn voor het welslagen van om het even welke hervorming, en dat vooral de hervormingen van de EMU en de rol van de sociale partners in het nieuwe economische bestuursproces — met name in het kader van het Europees semester — moeten worden versterkt; is verheugd over het voorstel van de Commissie om de sociale partners, voorafgaand aan de vaststelling van de jaarlijkse groeianalyse, nauwer te betrekken bij het Europees semester, onder meer in het kader van het Comité voor de sociale dialoog;

57. verzoekt de Europese Raad en de lidstaten ervoor te zorgen dat de nationale en regionale parlementen, de sociale partners, de overheidsinstellingen en het maatschappelijk middenveld nauw betrokken worden bij de tenuitvoerlegging en bewaking van de beleidsrichtsnoeren in het kader van de Europa 2020-strategie en het bijbehorende economische bestuursproces, teneinde te waarborgen dat daarvoor het nodige draagvlak voorhanden is; roept de Europese Raad en de Commissie ertoe op om het toezicht op en de evaluatie van de werkgelegenheids-, sociale en onderwijsdoelstellingen van de Europa 2020-strategie beter in het Europees semester 2014 te integreren;

o

o o

58. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE BIJ DE RESOLUTIE:**SPECIFIEKE, DOOR DE EUROPESE RAAD IN ZIJN BELEIDSRICHTSNOEREN OP TE NEMEN AANBEVELINGEN****Aanbeveling 1: Sociale indicatoren**

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

is verheugd over het feit dat dit jaar voor het eerst het ontwerp van gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid, dat als bijlage is toegevoegd aan de jaarlijkse groeianalyse, is voorzien van een scorebord voor werkgelegenheid en sociaal beleid, dat zal helpen de monitoring van de werkgelegenheid en de maatschappelijke ontwikkelingen in het kader van het macro-economisch toezicht binnen het Europees semester te bevorderen; is van mening dat dit van invloed moet zijn op de beleidsrichtsnoeren van het Europees semester, teneinde de sociale dimensie van de Economische en Monetaire Unie te versterken, wat niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk is om zowel de crisis aan te pakken als om ernstige sociaaleconomische divergenties in de eurozone te voorkomen, hetgeen de duurzaamheid van de EMU ten goede komt;

geeft uiting aan zijn diepe bezorgdheid over de beperkte rol die het Parlement bij het Europees semester is toebedeeld; betreurt het dat de Commissie en de Raad weinig voortgang hebben geboekt bij het verbeteren van de democratische controle op de richtsnoeren voor het economisch beleid; is van mening dat artikel 136 van het VWEU de Raad volgens de bestaande Verdragen in staat stelt om op aanbeveling van de Commissie en met medezeggenschap van alleen de lidstaten die de euro als munt hebben, in het kader van het Europees semester bindende economische beleidsrichtsnoeren vast te stellen voor de landen van de eurozone; onderstreept dat het bindende karakter van de economische beleidscoördinatie zou worden versterkt door gebruikmaking van een stimuleringsmechanisme; dringt aan op sluiting van een interinstitutioneel akkoord om het Parlement te betrekken bij de opstelling en goedkeuring van de jaarlijkse groeianalyse en de richtsnoeren inzake economisch beleid en werkgelegenheid;

betreurt evenwel dat deze indicatoren niet bindend zijn gemaakt, in tegenstelling tot het scorebord voor macro-economische onevenwichtigheden; verzoekt de Commissie en de lidstaten deze situatie te beoordelen in het licht van de groeiende sociale en werkgelegenheidsonevenwichten in de EU;

betreurt dat de door de Commissie voorgestelde werkgelegenheids- en sociale indicatoren niet volstaan om de werkgelegenheids- en sociale situaties in de lidstaten volledig te bestrijken; dringt erop aan dat er op het scorebord aanvullende indicatoren worden opgenomen inzake kinderarmoede, toegang tot gezondheidszorg, dakloosheid, alsmede een index voor fatsoenlijk werk, zodat een correcte beoordeling van de sociale situatie in de EU kan worden gemaakt; is van mening dat deze indicatoren, na raadpleging van het Parlement, geregeld moeten worden herzien; het ontbreekt aan afspraken die waarborgen dat de Europese Raad het standpunt van het Europees Parlement eerbiedigt alvorens jaarlijks de prioriteiten over te nemen die door de Commissie in de jaarlijkse groeianalyse worden voorgesteld;

Aanbeveling 2: De Eurogroep op het niveau van de ministers van werkgelegenheid en sociale zaken

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

wijst voor zover nodig met nadruk op het belang van de aan de eurotoppen voorafgaande bijeenkomsten van de ministers van werkgelegenheid en sociale zaken van de Eurogroep. Gezamenlijke bijeenkomsten om een consistent standpunt te bepalen tussen de EPSCO- en de ECOFIN-Raad zijn eveneens van cruciaal belang om ervoor te zorgen dat de sociale en werkgelegenheidsproblemen bij de besprekingen en de besluitvorming van de eurozone-instanties uitvoeriger aan de orde komen en met het oog op het leveren van een bijdrage aan de bijeenkomsten van de staatshoofden en regeringsleiders van de landen van de eurozone;

Aanbeveling 3: Een pact om investeringen en productiviteit in de EU te verhogen

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

wijst erop dat structuurhervormingen op de middellange tot lange termijn weliswaar vruchten afwerpen, maar dat de noodzaak om de interne vraag in de EU te stimuleren de Commissie en de Raad ertoe noopt investeringen te stimuleren om groei en hoogwaardige werkgelegenheid op de korte termijn te ondersteunen en het potentieel op de middellange termijn te verbeteren; merkt op dat de voornaamste doelstellingen reeds zijn gedefinieerd in de Europa 2020-strategie en in het in juni 2012 overeengekomen Pact voor groei en werkgelegenheid, maar dat de financiering daarvan nog moet worden opgevoerd;

Dinsdag 25 februari 2014

moedigt de lidstaten er daarom toe aan een investeringspakket samen te stellen om op korte termijn te komen tot een beduidende verbetering van de conjunctuur en een gezondere situatie op de arbeidsmarkten van de lidstaten, zoals verwoord in de resolutie van het Europees Parlement van 11 september 2013 over „de bestrijding van jeugdwerkloosheid: mogelijke uitwegen” (2013/2045(INI));

is ingenomen met het feit dat de Commissie de lidstaten er in de jaarlijkse groeianalyse voor 2014 toe oproept de langetermijninvesteringen in onderwijs-, onderzoek- en innovatie-, energie- en klimaatbeleid te handhaven of te bevorderen; acht dit echter onvoldoende om lidstaten met toch al beperkte budgetten in staat te stellen dat doel te bereiken;

roept de Commissie ertoe op met een plan te komen dat die lidstaten helpt de nodige productieve investeringen te doen, bijvoorbeeld in onderwijs en O&O, gezien het potentieel van deze sectoren om groei en werkgelegenheid te genereren;

Aanbeveling 4: Hoogwaardige banen en fatsoenlijke salarissen ter verhoging van de productiviteit

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

Kosten per eenheid product, productiekosten en winstmarges

dringt aan op meer aanpassingsbestendige en dynamische arbeidsmarkten, die opgewassen zijn tegen verstoringen in de economische situatie zonder dat er gedwongen ontslagen hoeven te vallen en zonder excessieve loonaanpassingen; wijst er nogmaals op dat de koopkracht van veel werknemers in de EU sterk is uitgehold, dat de gezinsinkomens zijn gedaald en de interne vraag is ingezakt, waardoor werkloosheid en sociale uitsluiting nog verder zijn aangewakkerd, met name in die lidstaten die het zwaarst door de crisis zijn getroffen; wijst erop dat het terugdringen van de arbeidskosten, dat zich direct vertaalt in lagere lonen en salarissen, niet de enige strategie kan zijn voor het herstel van het concurrentievermogen; merkt op dat in de mededeling over de jaarlijkse groeianalyse 2014 wordt onderstreept dat kernlanden met de nodige manoeuvreerruimte hun lonen kunnen laten stijgen als een manier om de uitgaven te kunnen verhogen, en pleit voor ambitieuze aanbevelingen ter bevordering van een evenwichtiger groei en schepping van nieuwe banen in de eurozone;

Salarissen en fatsoenlijk loon

de Commissie moet maatregelen voorstellen om de ongelijkheid aan te pakken en fatsoenlijke salarissen te waarborgen; roept de lidstaten ertoe op de armoede onder werkenden bestrijden door middel van een arbeidsmarktbeleid dat erop gericht is een leefbaar loon voor werkenden te garanderen, hetgeen niet alleen belangrijk is voor de sociale cohesie en een rechtvaardige samenleving, maar ook voor het behoud van een sterke economie;

Kwaliteitsbanen

pleit ervoor dat in de landenspecifieke aanbevelingen van de Commissie voor 2014 meer aandacht wordt besteed aan de kwaliteit van de banen die essentieel is in een kennisintensieve economie teneinde een hoge arbeidsproductiviteit en snelle innovatie te bevorderen door middel van goed opgeleide, flexibele en toegewijde werknemers die kunnen werken onder fatsoenlijke gezondheids- en veiligheidscondities, en met een gevoel van zekerheid en redelijke werktijden; de beleidsrichtsnoeren moeten zich vooral richten op de toegang van werknemers tot een minimaal pakket arbeidsrechten, zoals neergelegd in de Verdragen en zonder afbreuk te doen aan de wetgeving van de lidstaten;

onzekere dienstverbanden en schijnzelfstandigheid moeten worden bestreden en verdere verspreiding ervan moet worden voorkomen en er moet voor worden gezorgd dat mensen met tijdelijke of deeltijdcontracten of zelfstandige ondernemers afdoende sociale bescherming genieten en toegang hebben tot opleidingen;

er moet worden gezorgd voor een doeltreffende handhaving van de richtlijn tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep;

Aanbeveling 5: Hervormingen ter bevordering van hoogwaardige arbeidsparticipatie

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

Dinsdag 25 februari 2014

Nationale plannen voor algemene en jongerenwerkgelegenheid

de Commissie moet de presentatie van de nationale plannen voor algemene en jongerenwerkgelegenheid in de landenspecifieke aanbevelingen voor 2014 verplicht stellen;

de Commissie moet arbeidskwaliteit, opleiding, toegang tot levenslang leren, de basisrechten van werknemers, alsmede ondersteuning van de mobiliteit op de arbeidsmarkt en zelfstandig ondernemerschap door vergroting van de veiligheid van werknemers opnemen in de op de jaarlijkse groeianalyse voor 2014 gebaseerde landenspecifieke aanbevelingen;

Arbeidsmarkthervormingen en actief arbeidsmarktbeleid

arbeidsmarkthervormingen moeten zich richten op verhoging van de arbeidsproductiviteit en -efficiëntie om zo het economisch concurrentievermogen van de EU te verbeteren en te zorgen voor duurzame groei en nieuwe werkgelegenheid, terwijl tegelijkertijd het Europees sociaal acquis en de beginselen daarvan strikt moeten worden nageleefd, zowel naar de letter als naar de geest; arbeidsmarkthervormingen moeten op een dusdanige wijze worden uitgevoerd dat de kwaliteit van de werkgelegenheid erdoor wordt bevorderd;

structurele arbeidsmarkthervormingen moeten leiden tot interne flexibiliteit waarmee in tijden van economische schokken de werkgelegenheid behouden kan blijven en de kwaliteit van de werkgelegenheid wordt gewaarborgd, veiligheid wordt geboden bij de overgang van de ene naar de andere baan, werkloosheidsuitkeringen gebaseerd zijn op strikte activeringseisen met voldoende prikkels om te gaan werken enerzijds en een fatsoenlijk inkomen anderzijds, wordt gezorgd voor contractuele regelingen ter bestrijding van de segmentering van de arbeidsmarkt, wordt geanticipeerd op economische herstructureringen en wordt gezorgd voor toegang tot levenslang leren;

Vaardigheden beter laten aansluiten op de vraag van de arbeidsmarkt

de vaardigheidsbehoeften in specifieke sectoren en/of regio's moeten beter worden opgevolgd en mogelijke mismatches moeten zo snel mogelijk uit de wereld worden geholpen;

de Commissie en de lidstaten moeten nauw samenwerken bij de uitwerking van het EU-vaardigheidspanorama teneinde een allesomvattend overzicht te geven van de vraag naar de verschillende vaardigheden in de EU;

de samenwerking en synergieën tussen de onderwijs- en opleidingssector enerzijds en het bedrijfsleven anderzijds moeten worden verbeterd om vroeger te kunnen inspringen op de behoefte aan bepaalde vaardigheden en aldus het onderwijs- en opleidingsstelsel aan te passen aan de behoeften van de arbeidsmarkt teneinde de arbeidsbevolking met de benodigde vaardigheden toe te rusten en de overgang van onderwijs en opleiding naar werk te vereenvoudigen; in deze context moeten duale leerstelsels een essentiële rol spelen;

de toegang tot levenslang leren voor alle leeftijdscategorieën moet worden bevorderd, niet alleen middels formeel leren, maar tevens middels de ontwikkeling van niet-formeel en informeel leren;

er moet tegen 2015 een valideringsstelsel voor niet-formeel en informeel leren worden opgezet dat gelinkt wordt aan het Europees kwalificatiekader;

Jeugdwerkloosheid

er moet een Europees pact voor jeugdwerkgelegenheid worden gesloten om de lang geleden overeengekomen maatregelen ten uitvoer te leggen, en er moeten nieuwe hulpmiddelen en maatregelen worden toegezegd om jeugdwerkloosheid aan te pakken en het aantal jongeren zonder scholing, werk of stage (zgn. NEET's) terug te dringen, waarbij rekening moet worden gehouden met het kwalitatieve aspect van fatsoenlijk werk dat volledig voldoet aan de fundamentele arbeidsvoorwaarden;

de lidstaten moeten dringend jeugdgarantieregelingen ten uitvoer leggen en op doeltreffende wijze gebruik maken van de beschikbare middelen door activiteiten te richten op degenen die zich in de moeilijkste situatie bevinden;

de Commissie moet de Jeugdgarantie verheffen tot een prioriteit en het beschikbare budget bij de toegezegde tussentijdse herziening van het MFK verhogen;

de Commissie moet een voorstel indienen voor een kwaliteitskader voor stages, dat onder meer de criteria voor leerdoelen en fatsoenlijk werk omvat; de Commissie, de lidstaten en de Europese sociale partners moeten de Europese Alliantie voor leerlingplaatsen op een ambitieuze manier gestalte geven;

Dinsdag 25 februari 2014

Oudere en langdurig werklozen

de lidstaten moeten meer arbeidsmogelijkheden creëren voor oudere werknemers, de toegang tot levenslang leren waarborgen, belastingvoordelen introduceren om ouderen ertoe aan te zetten langer aan het werk te blijven, en actief gezond ouder worden ondersteunen;

langdurig werklozen moeten worden ondersteund door het scheppen van banen en een beleid dat zich richt op geïntegreerde actieve integratie, o.a. in de vorm van positieve stimulansen om ze weer aan de slag te krijgen, zoals persoonlijke begeleiding en programma's om de overgang van sociale bijstand naar werk te vergemakkelijken, passende uitkeringsstelsels en toegang tot hoogwaardige diensten die hen helpen weer aansluiting te vinden op de arbeidsmarkt en die toegang bieden tot kwaliteitsbanen;

Vrouwen

de Commissie moet meer de nadruk leggen op aanzienlijk grotere participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt, hetgeen essentieel is voor het bereiken van het Europa 2020-kerndoel voor de werkgelegenheid; er moeten voorzieningen worden getroffen zoals betaalbare zorg en kinderopvang, adequaat moederschaps-, vaderschaps- en ouderschapsverlof en flexibiliteit qua werktijden en werkplek;

de lidstaten moeten gendergelijkheid respecteren en stimuleren in het kader van hun nationale beleidsmaatregelen en nationale hervormingsprogramma's;

Andere prioritaire groepen

de lidstaten moeten in hun nationale hervormingsprogramma's de essentiële voorzieningen op het gebied van werkgelegenheid en sociale integratie opnemen waarin de Europese strategie voor mensen met een handicap voorziet; de Europese Commissie moet deze maatregelen deel laten uitmaken van haar landenspecifieke aanbevelingen voor 2014;

het waarborgen van gelijke kansen voor minderheden moet worden opgenomen in de prioriteiten van de jaarlijkse groeianalyse 2014, en hun participatie in de arbeidsmarkt moet als cruciaal worden gezien voor het verwezenlijken van het Europa 2020-kerndoel voor de werkgelegenheid; de Commissie en de lidstaten moeten een oplossing zien te vinden voor de geringe arbeidsparticipatie van personen die tot minderheden behoren (bv. de Roma);

Aanbeveling 6: Bevordering van vrijwillige arbeidsmobiliteit

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

is van mening dat er, gezien het grote aantal werknemers — met name onder jongeren — die hun land van herkomst op zoek naar werkgelegenheid verlaten voor andere lidstaten, dringend behoefte is aan passende maatregelen; de EU-wetgeving wordt momenteel aangepast om de meeneembaarheid van pensioenrechten en de voortzetting van werkloosheidsuitkeringen gedurende ten minste drie maanden terwijl de ontvanger op zoek is naar werk in een andere lidstaat te waarborgen; er is tussen de Raad en het Parlement een akkoord bereikt over de grensoverschrijdende meeneembaarheid van aanvullende pensioenrechten;

Aanbeveling 7: Eerlijker belastingstelsels

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

merkt op dat het IMF er onlangs op heeft gewezen dat er ruimte is voor betere en progressievere belastingssystemen, die de ongelijkheid in de EU zouden kunnen helpen verminderen; onderstreept dat de belastingdruk van arbeid naar andere vormen van duurzame belasting moet worden verlegd om de groei en de werkgelegenheid te bevorderen, om daarbij voor extra inkomsten te zorgen en de consolidatie-inspanning rechtmatiger te verdelen;

Aanbeveling 8: Armoede en sociale uitsluiting moeten worden teruggedrongen

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

de lidstaten moeten de vangnetten versterken en toezien op de doeltreffendheid van de sociale systemen, en investeren in preventieve maatregelen;

Dinsdag 25 februari 2014

de Commissie moet rekening houden met de effecten van de economische aanpassingsprogramma's wat betreft de voortgang op weg naar de verwezenlijking van de kerndoelen van Europa 2020 in de lidstaten die financiële moeilijkheden ondervinden, en wijzigingen overeenkomen die bedoeld zijn om de aanpassingsprogramma's in overeenstemming te brengen met de Europa 2020-doelstellingen;

Aanbeveling 9: Duurzame pensioenen

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

onderstreept de noodzaak tot doorvoering van de noodzakelijke hervormingen ter waarborging van de duurzaamheid van de pensioenstelsels en is van mening dat, om de feitelijke pensioenleeftijd met succes te kunnen verhogen, de hervormingen van de pensioenstelsels gepaard dienen te gaan met maatregelen ter beperking van de toegang tot vervroegde pensioenregelingen en andere regelingen voor vervroegd uittreden, teneinde de arbeidskansen voor oudere werknemers te bevorderen, de toegang tot levenslang leren te waarborgen, fiscale stimuleringsmaatregelen te treffen voor degenen die langer blijven werken en actief gezond ouder worden te bevorderen;

onderstreept dat de druk op de nationale begrotingen en pensioenstelsels als gevolg van de demografische ontwikkelingen versneld toeneemt, nu de eerste cohorten van de „babyboomgeneratie” met pensioen gaan; neemt nota van de ongelijke vorderingen en ambitieniveaus in de lidstaten bij het uitstippelen en doorvoeren van structurele hervormingen die tot doel hebben de werkgelegenheid te vergroten, regelingen voor vervroegde uittreding te beëindigen en op lidstaatniveau samen met de sociale partners de noodzaak te evalueren om zowel de wettelijke als de daadwerkelijke pensioenleeftijd duurzaam te laten aansluiten bij de stijging van de levensverwachting; benadrukt dat lidstaten die nu geen geleidelijke hervormingen doorvoeren, later wellicht in een scenario terechtkomen waarin zij schoksgewijs hervormingen moeten doorvoeren met ingrijpende maatschappelijke gevolgen;

Aanbeveling 10: Europese sociale stabilisatoren

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

merkt op dat het beleid van sociale bescherming, met name in de vorm van werkloosheidsuitkeringen, minimuminkomenssteun en progressieve belastingen aanvankelijk heeft geholpen om de ergste effecten van de recessie te beperken en de arbeidsmarkten en de consumptie heeft gestabiliseerd; benadrukt echter dat de capaciteit van deze cruciale economische en sociale stabilisatoren in een zorgwekkend tempo is teruggelopen in de lidstaten waar dergelijke stabilisatoren het hardst nodig zijn; merkt op dat de gezinsinkomens en de interne vraag daardoor minder goed zijn beschermd;

wijst erop dat het sociale beleid en de sociale normen in sommige gevallen zijn gebruikt als instrumenten om de noodzakelijke begrotingsconsolidatiemaatregelen te helpen effectueren; verzoekt de Commissie een evaluatie op te maken van de gevolgen die deze ontwikkelingen voor de nationale verzorgingsstaten en voor de burgers hebben teweeggebracht; verzoekt de lidstaten de toereikendheid en doeltreffendheid van de socialezekerheidsstelsels te verbeteren, en te zorgen dat deze blijven functioneren als een buffer tegen armoede en sociale uitsluiting;

Aanbeveling 11: De democratische legitimiteit en de sociale dialoog moeten worden versterkt

De beleidsrichtsnoeren die de Europese Raad jaarlijks op basis van de groeianalyse uitvaardigt, dienen naar de mening van het Europees Parlement te beantwoorden aan de volgende streefdoelen:

alle arbeidsmarkthervormingen moeten zijn gebaseerd op een versterkte coördinatie van de sociale dialoog;

hoogwaardige participatie van sociale partners en een intensieve sociale dialoog moeten worden ondersteund, ook op nationaal niveau, hetgeen essentieel is voor het welslagen van alle hervormingen en vooral de hervormingen van de EMU, onder inachtneming van de rol van de sociale partners in het nieuwe economisch bestuur, met name in het kader van het Europees semester;

het voorstel van de Commissie voor een grotere betrokkenheid van de sociale partners bij het Europees semesterproces moet ten uitvoer worden gelegd, onder meer in het kader van het Comité voor de sociale dialoog, voorafgaand aan de goedkeuring van de jaarlijkse groeianalyse;

de Europese Raad en de lidstaten moeten ervoor zorgen dat de nationale en regionale parlementen, de sociale partners, de overheidsinstellingen en het maatschappelijk middenveld nauw worden betrokken bij de tenuitvoerlegging van en het toezicht op de beleidsrichtsnoeren in het kader van de Europa 2020-strategie en het economisch bestuursproces, teneinde te waarborgen dat daarvoor het nodige draagvlak voorhanden is;

Dinsdag 25 februari 2014

De Europese Raad en de Commissie moeten het toezicht op en de evaluatie van werkgelegenheids-, sociale en onderwijsdoelstellingen van de Europa 2020-strategie beter in het Europees semester 2014 integreren.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0130

Governance van de interne markt

Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over de governance van de interne markt binnen het Europees semester 2014 (2013/2194(INI))

(2017/C 285/05)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 13 november 2013 getiteld „Jaarlijkse groeianalyse 2014” (COM(2013)0800) en het verslag van de Commissie getiteld „Een eengemaakte markt voor groei en werkgelegenheid: een analyse van de geboekte vooruitgang en de resterende hindernissen in de lidstaten — Bijdrage aan de jaarlijkse groeianalyse 2014” (COM(2013)0785), en de voor dat verslag uitgevoerde achtergrondanalyse „International Value Chains Intra- and Extra-EU”,
- gezien het eerste verslag van de Commissie van 28 november 2012 over de „Stand van zaken op het gebied van de integratie van de interne markt 2013 — bijdrage aan de jaarlijkse groeianalyse 2013” (COM(2012)0752),
- gezien de mededeling van de Commissie van 3 oktober 2012 getiteld „Akte voor de interne markt II — Samen voor nieuwe groei” (COM(2012)0573),
- gezien de mededeling van de Commissie van 8 juni 2012 getiteld „Betere governance van de interne markt” (COM(2012)0259),
- gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie van 24 februari 2012 getiteld „De interne markt laten renderen — Jaarlijkse governance-controle 2011” (SWD(2012)0025),
- gezien de mededeling van de Commissie van 13 april 2011 getiteld „Akte voor de interne markt — Twaalf hefboomen voor het stimuleren van de groei en het versterken van het vertrouwen — „Samen werk maken van een nieuwe groei”” (COM(2011)0206),
- gezien de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010, met als titel „Europa 2020 — Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei” (COM(2010)2020),
- gezien het onlinescorebord van de interne markt dat werd gepubliceerd op 4 juli 2013,
- gezien het scorebord van de interne markt nr. 26 (februari 2013),
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 27-28 juni 2013,
- gezien de conclusies van de Raad Mededinging van 29-30 mei 2013 over slimme regelgeving,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 14-15 maart 2013,
- gezien de beraadslagingen van de Raad Mededinging van 18-19 februari 2013 over de jaarlijkse groeianalyse 2013 en de Single Market Act,
- gezien zijn resolutie van 7 februari 2013 met aanbevelingen aan de Commissie over de governance van de interne markt ⁽¹⁾, en het bijbehorende antwoord van de Commissie dat op 8 mei 2013 werd aangenomen,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 24-25 oktober 2013,
- gezien zijn resolutie van 14 juni 2012 over de „Toekomst van de Single Market Act” ⁽²⁾, en het bijbehorende antwoord van de Commissie dat op 26 september 2012 werd aangenomen,
- gezien zijn resolutie van 6 april 2011 over governance en partnerschap op de interne markt ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0054.

⁽²⁾ PB C 332 E van 15.11.2013, blz. 72.

⁽³⁾ PB C 296 E van 2.10.2012, blz. 51.

Dinsdag 25 februari 2014

- gezien artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A7-0066/2014),
- A. overwegende dat de jaarlijkse groeianalyse 2013 aan het begin stond van de derde cyclus van het Europees semester en dat deze nu — voor het eerst — ook een jaarverslag omvat over de stand van de internemarktintegratie;
- B. overwegende dat een effectieve en goed werkende interne markt die gebaseerd is op een bijzonder concurrentiële sociale markteconomie van essentieel belang is voor duurzame en inclusieve groei;
- C. overwegende dat het Parlement gevraagd heeft om de interne markt als volwaardige pijler op te nemen in de cyclus van het Europees semester;
- D. overwegende dat een betere governance van de interne markt gericht moet zijn op een betere en snellere omzetting en tenuitvoerlegging van de richtlijnen en verordeningen die er betrekking op hebben, met name als zij verband houden met de vastgestelde kernsectoren;
- E. overwegende dat de kwaliteit van de nationale hervormingsprogramma's in het kader van het Europees semester sterk varieert wat hun inhoud, transparantie en haalbaarheid betreft;
- F. overwegende dat de interne markt in nauw verband moet worden gezien met andere horizontale beleidsterreinen, zoals de bescherming van consumenten en werknemers, sociale rechten, milieu en duurzame ontwikkeling;
- G. overwegende dat de Single Market Acts I en II een goed opgezette horizontale strategie vormen waarin concrete wetgevings- en niet-wetgevingsmaatregelen zijn vastgesteld die het onaangeboorde groeipotentieel van de interne markt kunnen ontketenen en belemmeringen voor de interne markt kunnen wegnemen;
- H. overwegende dat de Commissie diensten, financiële diensten, vervoer, energie en de digitale markt als kerngebieden heeft geïdentificeerd om de werking van de interne markt te verbeteren en de interne markt te verdiepen; overwegende dat de methodologie voor het vaststellen van deze gebieden regelmatig dient te worden beoordeeld en herzien, waarbij rekening moet worden gehouden met groeidoelstellingen en -perspectieven en met de criteria voor een goede bescherming van burgers, met name consumenten, professionals en werknemers;
- I. overwegende dat er nog geen volledig functionerende digitale interne markt voor internet- en communicatiediensten in Europa tot stand is gebracht; overwegende dat het vrije verkeer van digitale diensten en grensoverschrijdende e-handel momenteel belemmerd wordt door versnipperde nationale regelgeving; overwegende dat Europese ondernemingen en overheidsdiensten economisch en sociaal voordeel zullen halen uit het gebruik van geavanceerde ICT-diensten en -toepassingen;
- J. overwegende dat een toegankelijke en efficiënte Europese vervoersinfrastructuur, een ambitieus Europees industriebeleid en de totstandbrenging van een interne energiemarkt — die zowel het concurrentievermogen van de Europese bedrijven moet ondersteunen als een universele en betaalbare toegang tot energie voor huishoudens en consumenten moet verzekeren — van cruciaal belang zijn voor de interne markt in de EU; overwegende dat het daarom noodzakelijk is om prioritaire acties vast te stellen op deze terreinen;

Europees semester

1. herhaalt zijn oproep aan de Commissie om de governance van de interne markt te versterken door een jaarlijkse governance-cyclus voor de interne markt vast te stellen als een specifieke pijler van het Europees semester, met inbegrip van het scorebord van de interne markt, een jaarverslag over de integratie van de interne markt als onderdeel van de jaarlijkse groeianalyse, richtsnoeren van de Europese Raad voor de lidstaten, nationale actieplannen gericht op de tenuitvoerlegging van de richtsnoeren inzake de interne markt, en gerichte landenspecifieke aanbevelingen; verzoekt de Commissie voorts om ten volle rekening te houden met cruciale groeigebieden, namelijk de dienstensector, de energiesector, de vervoerssector en de digitale interne markt, en met de in de Single Market Act I en II opgenomen maatregelen;
2. wijst erop dat de interne markt moet worden gedefinieerd als de derde pijler van het Europees semester om een duidelijke reeks prioriteiten met betrekking tot de reële economie te behandelen; is van mening dat de vaststelling en verwezenlijking van deze prioriteiten van essentieel belang is om groei te stimuleren en de huidige kloof met de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie te dichten en tegelijkertijd de economische convergentie tussen de lidstaten in en buiten de eurozone en in kerngebieden en perifere gebieden van de EU te verzekeren;

Dinsdag 25 februari 2014

3. herinnert er in zijn advies aan dat het eerste verslag over de stand van de internemarktintegratie ontoereikend en onvolledig was; is daarom van mening dat toekomstige verslagen duidelijker dienen te zijn over de huidige tekortkomingen in specifieke lidstaten, concretere richtsnoeren dienen aan te reiken met betrekking tot mogelijke oplossingen en de verwachte voordelen en efficiënte hefboomen dienen te omvatten om de groei en het concurrentievermogen te stimuleren en zo banen te scheppen die samen een concreet antwoord zouden bieden op de huidige sociale en economische crisis;
4. verwelkomt het verslag van de Commissie over de integratie van de interne markt 2014 (COM(2013)0785) en betuigt zijn krachtige steun aan de inspanningen van de Commissie om de interne markt verder te integreren in de beschouwingen in het kader van het Europees semester; is ingenomen met het feit dat het verslag over de stand van zaken op het gebied van de integratie van de interne markt 2014 enkele elementen bevat die specifiek betrekking hebben op de acties die afzonderlijke lidstaten hebben ondernomen; is echter van mening dat het in het verslag nog ontbreekt aan een kwalitatieve beoordeling van de doeltreffendheid van de genomen maatregelen, de voortgang en de feitelijke resultaten van het beleid; verzoekt om de ontwikkeling van een analyse-instrument voor het meten van de integratie van de interne markt in het kader van de internemarktpijler van het Europees semester, afgezet tegen de landenspecifieke aanbevelingen; is van mening dat dit analyse-instrument een verdere aanvulling zou kunnen zijn op het scorebord van de interne markt;
5. is van mening dat er meer horizontale coördinatie en samenhang nodig is bij de voorbereiding van wetgevingsvoorstellen die gevolgen hebben voor de interne markt; is van mening dat bij de governance van de interne markt terdege rekening dient te worden gehouden met de behoeften van alle belanghebbenden en dat de sociale partners, het maatschappelijk middenveld en andere belanghebbenden nauwer en in een vroegere fase moeten worden betrokken bij de uitwerking, goedkeuring, tenuitvoerlegging en monitoring van de maatregelen om groei te stimuleren en de rechten van de burger op de interne markt te handhaven;
6. onderstreept dat er breed overleg en grondige effectbeoordelingen moeten plaatsvinden voordat de Commissie een voorstel goedkeurt; benadrukt dat de voorstellen van de Commissie in overeenstemming moeten zijn met de beginselen van slimme en gezonde regelgeving, een beoordeling moeten omvatten van de effecten op kmo's, en goedgekeurd moeten worden door haar eigen Raad voor effectbeoordeling; benadrukt voorts dat de effectbeoordelingen een evaluatie moeten bevatten van de effecten van nieuwe wetgeving op de groeiperspectieven en het Europees concurrentievermogen;
7. is van mening dat het Europees semester dient te worden verankerd in een diepgaander democratisch proces waarbij de nationale parlementen nauwer worden betrokken en de prerogatieven van het Europees Parlement tegelijkertijd worden versterkt;
8. is van mening dat in de landenspecifieke aanbevelingen die in het kader van dit proces worden afgegeven rekening dient te worden gehouden met de vorderingen van elke lidstaat en dat de nationale regelingen voor de tenuitvoerlegging van internemarktwetgeving niet noodzakelijkerwijs allemaal dezelfde aanpak dienen te volgen, maar de doeltreffendheid van de genomen maatregelen en de feitelijke resultaten van het gevoerde beleid moeten vergroten;
9. verlangt dat in de komende landenspecifieke aanbevelingen in het Europees semester 2014 de bevindingen in het verslag over de internemarktintegratie veel sterker en strakker tot uiting komen dan in de landenspecifieke aanbevelingen voor 2013 het geval was;
10. is van mening dat de derde pijler van het Europees semester, die betrekking heeft op de internemarktintegratie, gericht dient te zijn op de vaststelling van prioritaire beleidsdomeinen en maatregelen om de reële economie te stimuleren en nieuw leven in te blazen; is van mening dat dit doel enkel effectief kan worden bereikt als alle EU-instellingen het consequent delen en ondersteunen; pleit daarom voor een gerichte organisatie van de werkzaamheden van de Raad Mededinging om ze specifiek toe te spitsen op de opname van die voor de reële economie relevante prioriteiten in het Europees semester;

Kernsectoren

11. is van mening dat de kernsectoren die door de Commissie zijn vastgesteld — diensten, financiële diensten, vervoer, energie en de digitale markt — bepalend blijven voor de volledige integratie van de interne markt; is voorts van mening dat, om weer groei te realiseren, het opnieuw lanceren van een op deze sectoren gericht samenhangend en geïntegreerd industriebeleid gepaard moet gaan met inspanningen om de bescherming van de rechten van de burger — waaronder die van consumenten en werknemers — te versterken, alsook met een concurrentiemodel dat gebaseerd is op kennis en innovatie, via EU-stimulansen voor investeringen en toegang tot financiering, O&O en de ondersteuning van het hoger onderwijs;
12. dringt er bij de Commissie op aan om een werkelijk Europees industriebeleid uit te werken; is van mening dat de herindustrialisering een sectoroverschrijdende prioriteit zou moeten zijn voor de Unie; is van mening dat dit nieuwe industriebeleid eveneens de handhaving van de internemarktvoorschriften en een holistische strategie voor de externe dimensie van de interne markt dient te omvatten met bijzondere aandacht voor een samenhangend consumentenbeschermingsbeleid en een verbeterde toegang tot kapitaal en infrastructuur om de concurrentiepositie van ondernemingen te versterken en hen in staat te stellen op de wereldmarkten actief te worden;

Dinsdag 25 februari 2014

13. onderstreept dat de ondernemingen dankzij de interne markt en de opheffing van de belemmeringen voor het vrij verkeer van personen, goederen, diensten en kapitaal, op grotere schaal kunnen opereren en dus beter in staat zijn hun innovatie- en investeringsvermogen te versterken, hun productiviteit te verhogen en banen te scheppen;
14. verzoekt de Commissie een gedetailleerd actieplan met maatregelen voor te leggen voor de totstandbrenging van een volledig geïntegreerde en onderling verbonden interne markt voor energie; benadrukt de noodzaak de consumenten te voorzien van transparante en vergelijkbare energieprijzen en tegelijkertijd de consumenten, ook kwetsbare consumenten, te beschermen; onderstreept de behoefte aan forse investeringen in de energie-infrastructuur en is van mening dat alle nutssectoren mee moeten gaan met de vooruitgang in de energiesector;
15. onderstreept dat een verbetering van de infrastructuur — en met name grensoverschrijdende verbindingen en interoperabiliteit — van essentieel belang is voor een goede werking van de interne markt; is van mening dat één geïntegreerd en efficiënt Europees vervoerssysteem van cruciaal belang is voor het vrije verkeer van goederen, personen en diensten op de interne markt; is van mening dat verdere investeringen van essentieel belang zijn om deze doelstellingen te bereiken, en herhaalt dat moet worden voorzien in een breed scala aan financiële instrumenten voor deze projecten;
16. wijst er met klem op dat een consequente tenuitvoerlegging van de huidige wetgeving en van de verdere voorstellen van de Commissie op het gebied van digitale diensten ertoe kan bijdragen dat Europa de interne markt volledig benut; verzoekt om een beleid gericht op een digitale interne markt die de onlinediensten in Europa concurrerender, doeltreffender over grenzen heen en transparanter maakt, waarbij een hoog niveau van toegankelijkheid en consumentenbescherming wordt geboden; onderstreept dat gerichte investeringen belangrijk zijn, en merkt op dat de werkzaamheden aan het voorstel voor een „connectief continent” zullen bijdragen tot kleinere prijsverschillen tussen de lidstaten, doordat de concurrentie in de telecomsector wordt gestimuleerd;
17. verzoekt om een ambitieuze tenuitvoerlegging van de consumentenagenda, onder meer via wetgevings- en programmeringsmaatregelen, om zo de consumentenbescherming en het vertrouwen van consumenten in de interne markt te bevorderen, de positie van consumenten te versterken, verantwoordelijk gedrag bij de gemiddelde consument aan te moedigen en kwetsbare consumenten sterker te beschermen;
18. is van mening dat als het mkb gemakkelijker toegang krijgt tot financiering, de liquiditeitsbeperkingen geleidelijk aan zullen worden opgeheven en de situatie met betrekking tot het bedrijfskapitaal van het mkb zal verbeteren; noemt het verheugend dat de ontwikkeling van alternatieve vormen van financiering voor kmo's hoog op de prioriteitenlijst staat die de Commissie in de jaarlijkse groeianalyse 2014 en het verslag over de internemarktintegratie vermeldt; spreekt zijn krachtige steun uit voor de ten doel gestelde ontwikkeling van specifieke obligaties en een speciale aandelenbeurs voor kmo's en roept de Commissie en de lidstaten op dit doel door middel van praktische maatregelen na te streven; steunt voorts initiatieven op EU-niveau als aanvulling op de nationale inspanningen om meer microkredieten te verstrekken en sociaal ondernemerschap te stimuleren, waaronder ook steun voor ontwikkelingsbanken die leningen verstrekken tegen lagere tarieven dan commerciële banken; wijst erop dat het van bijzonder groot belang is om kmo's te ondersteunen via het COSME- en het Horizon 2020-programma;
19. onderstreept dat belemmeringen voor de werking van de interne markt als gevolg van de versnippering van de markt voor financiële retaildiensten zich nog steeds actueel zijn, zoals ook de Commissie in het verslag over de internemarktintegratie aanstipt, met name wegens de zeer uiteenlopende rentetarieven voor bankleningen die een sterke uitwerking hebben voor consumenten, huishoudens en kmo's; is ervan overtuigd dat deze verschillen de daadwerkelijke toegang tot financiering belemmeren en een nadelige uitwerking hebben op de reële economie; is bezorgd over de negatieve indruk die de consumenten hebben van de versnippering en de ondermaatse prestaties van de financiële retailmarkt, onder meer waar het gaat om bankrekeningen, hypotheeken, particuliere pensioenen en effecten;
20. is van mening dat de regulering van financiële diensten moet zorgen voor een betere informatieverstrekking, een sterkere bescherming en effectieve verhaalmogelijkheden voor de consument; wijst op de noodzaak van een vlotte en positieve afronding van de werkzaamheden aan de wetgevingsvoorstellen inzake de markt voor financiële diensten voor consumenten, met name de vergelijkbaarheid van kosten in verband met betaalrekeningen, overstappen van betaalrekening en toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties; is van mening dat er nog meer voorstellen moeten worden gedaan, bijvoorbeeld over een specifieke insolventieregeling voor consumenten die verder gaat dan de huidige gefragmenteerde en ontoereikende aanpak, om het veilig beleggen van privaat spaargeld in de reële economie te bevorderen;
21. betreurt het dat het vrije verkeer van burgers en met name werknemers en professionals in Europa, ondanks de sterke aanwijzingen dat de interne markt belangrijk is voor het overwinnen van de crisis, nog niet volledig gerealiseerd is en dat er krachtigere maatregelen nodig zijn om de resterende belemmeringen weg te nemen en groei te stimuleren, en daarbij

Dinsdag 25 februari 2014

de rechten van de burgers en werknemers te waarborgen; onderstreept dat de interne markt op een evenwichtige manier moet worden ontwikkeld, uitgaande van volledige verwezenlijking van de economische vrijheden binnen een sociale markteconomie;

22. herinnert eraan dat de cyclische methode voor het indienen van Single Market Acts kansen bood om regelmatig prioriteiten voor de ontwikkeling van de interne markt vast te stellen en te bespreken; is van mening dat deze methode verder dient te worden verbeterd en ontwikkeld;

23. is verheugd over het pakket verordeningvoorstellen inzake de veiligheid van consumentenproducten, markttoezicht en de openbaarmaking van niet-financiële informatie en informatie over diversiteit door bepaalde grote vennootschappen en groepen; is van mening dat deze initiatieven de consumentenrechten ten goede kunnen komen, de gezondheid en veiligheid van de consumenten beter kunnen waarborgen, de handel in goederen en diensten kunnen bevorderen en tot een nieuw concurrentiemodel kunnen aanzetten; verzoekt de Commissie daarom om nauw samen te werken met het Parlement en de Raad om binnen een redelijke termijn tot een besluit te komen;

24. onderstreept het belang van de politieke overeenkomsten die zijn bereikt over de hervormingen van de richtlijn wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties, het pakket inzake aanbestedingen en concessies en de richtlijn alternatieve geschillenbeslechting en de verordening online geschillenbeslechting; dringt daarom bij de Commissie en de lidstaten aan op een snelle en uitgebreide tenuitvoerlegging van alle nieuwe bepalingen;

25. is van mening dat de regelgeving op het gebied van aanbestedingen en concessies op passende wijze moet worden omgezet; benadrukt hoe belangrijk aanbestedingen zijn als belangrijke motor van groei, met name voor kmo's; stelt dat de uitvoering van deze hervorming een belangrijke gelegenheid biedt om de overheidsdiensten te moderniseren, door strategisch gebruik te maken van overheidsopdrachten met het oog op innovatie en duurzaamheid en door de kwaliteit en de doeltreffendheid van de overheidsuitgaven te verbeteren om te beantwoorden aan de specifieke behoeften van de lokale en nationale overheden; beschouwt dit als een kernaspect van een goede uitvoering van de regelgeving op het gebied van aanbestedingen en concessies;

26. is van mening dat, vooral met het oog op de bestrijding van de jeugdwerkloosheid, de nieuwe, in november 2013 goedgekeurde regelgeving op het gebied van beroepskwalificaties (tot wijziging van Richtlijn 2005/36/EG en de IMI-verordening) een belangrijke stap is voor de versterking van het vrije verkeer van werknemers en professionals, waarmee een hoog gemeenschappelijk opleidingsniveau wordt nagestreefd en het gebruik van de Europese beroepskaart wordt bevorderd; benadrukt dat een volledige en correcte tenuitvoerlegging van de richtlijn erkenning beroepskwalificaties (en van de dienstenrichtlijn) een belangrijke motor van economische groei in de EU is; is daarnaast van mening dat de gereguleerde beroepen moeten worden herzien om jongeren betere toegang te bieden tot deze beroepen en een dynamischer markt te creëren die de consumenten passende waarborgen biedt;

Governance-instrumenten

27. neemt nota van het antwoord van de Commissie op de resolutie van het Parlement van 7 februari 2013 met betrekking tot de rechtsgrond voor het gevraagde wetgevingsvoorstel dat de elementen zou bevatten die worden opgesomd in die resolutie; is van mening dat de specifieke aanbevelingen in die resolutie nog steeds waardevolle ideeën bevatten voor de verbeterde governance van de interne markt;

28. constateert dat in de tweede editie van het verslag over de internemarktintegratie (COM(2013)0785) de structuur is aangepast; is verheugd dat de Commissie daarmee ook is ingegaan op de verzoeken die het Parlement in zijn resolutie van 7 februari 2013 kenbaar maakte; merkt op dat een aantal van de in die resolutie genoemde maatregelen al hebben geleid tot betere uitvoering en handhaving van EU-wetgeving, zoals een stringenter gebruik van EU Pilot;

29. is ingenomen met het onlinescorebord van de interne markt, en met name de visuele en informatieve manier waarop het de prestaties van de lidstaten weergeeft op het gebied van EU-wetgeving die relevant is voor de werking van de interne markt; is van mening dat het onlinescorebord beschikbaar moet zijn in alle EU-talen om zo bij alle Europese burgers het begrip van de internemarktcyclus en hun mogelijk actieve rol in die cyclus te bevorderen;

30. is van mening dat er inspanningen moeten worden geleverd om de tenuitvoerlegging en uniforme toepassing van het EU-recht in de lidstaten transparanter te maken; merkt op dat de omzettingstermijnen met gemiddeld negen maanden worden overschreden en dat de omzettingstermijn van een toenemend aantal richtlijnen met twee jaar of meer wordt overschreden; is van mening dat elke richtlijn consequent moet worden omgezet en dat alle omzettingsmaatregelen moeten aansluiten op de op Europees niveau bereikte compromissen;

Dinsdag 25 februari 2014

31. is echter van mening dat louter kwantitatieve statistieken over de tenuitvoerlegging van internemarktwetgeving niet volstaan en dat de nadruk moet worden gelegd op de kwaliteit van de tenuitvoerlegging van de wetgeving in de lidstaten op basis van op Europees niveau ontwikkelde specifieke kernindicatoren voor de verschillende sectoren van de interne markt;
32. verwelkomt het verslag getiteld „International Value Chains Intra- and Extra-EU” als positief voorbeeld voor het gebruik van specifieke indicatoren voor de beoordeling van de integratie van de interne markt, met speciale aandacht voor de verbreiding van productiestelsels in de EU; is van mening dat de ondersteuning van verdere initiatieven voor de ontwikkeling van grensoverschrijdende toeleveringsketens zal bevorderen dat lang bestaande belemmeringen voor de voltooiing van de interne markt worden weggenomen, en kan bijdragen tot het verbeteren van de productiviteit en het concurrentievermogen van Europese ondernemingen in de wereldeconomie;
33. is ingenomen met de verbetering van het gemiddelde omzettingsdeficit, dat nu nog 0,6 % bedraagt; benadrukt dat zelfs een klein deficit op een belangrijk beleidsdomein enorme nadelige gevolgen kan hebben voor de kansen van consumenten en ondernemingen en bijgevolg voor de hele Europese economie;
34. betreurt de gemiddelde duur van inbreukprocedures en met name het feit dat zaken met betrekking tot diensten het langst duren (gemiddeld 49,8 maanden); is van mening dat inbreukprocedures ontoereikend blijken te zijn om tekortkomingen bij de uitvoering en toepassing van internemarktbepalingen op een snelle manier aan te pakken en recht te zetten; roept de lidstaten op doeltreffender samen te werken met de Commissie om de zaken sneller tot een oplossing te brengen, en roept de Commissie op om verder te gaan met „opruimen” van nationale maatregelen die schadelijk zijn voor de interne markt;
35. is van mening dat inbreukprocedures moeten worden beschouwd als een laatste redmiddel, dat enkel mag worden gebruikt nadat pogingen zijn ondernomen om de situatie te coördineren en recht te zetten, en dat de Commissie derhalve het gebruik van EU Pilot en andere procedures moet bevorderen alvorens een lidstaat voor het Hof van Justitie te brengen; stelt voorts dat alles in het werk moet worden gesteld om te komen tot een doeltreffendere toepassing van inbreukprocedures wegens schending van bepalingen van het Unierecht op het gebied van de interne markt, en dat de lidstaten en de Europese Raad de verdere ontwikkeling van inbreukprocedures in het kader van de toekomstige herzieningen van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie moeten voortzetten;
36. steunt de maatregelen van de Commissie om de samenwerking van de nationale autoriteiten met betrekking tot de werking van de interne markt te verbeteren; vindt ook dat een permanent IT-mechanisme ter bevordering van de uitwisseling van relevante informatie de situatie aanzienlijk zou kunnen verbeteren, aangezien een groep nationale deskundigen die enkele keren per jaar bijeenkomt verre van een ideale oplossing is om dit soort prioritaire problemen aan te pakken;
37. wijst nogmaals op het belang van de goede werking van het informatiesysteem interne markt (IMI), dat onlangs een degelijke basis in de regelgeving heeft gekregen en momenteel wordt uitgebreid naar nieuwe beleidsdomeinen en -sectoren; verzoekt de Commissie om het Parlement op de hoogte te houden van de werking van het instrument voor machinevertaling dat werd ingevoerd om de communicatie tussen nationale, regionale en plaatselijke autoriteiten te bevorderen;
38. verzoekt de lidstaten om de maatregelen in het kader van de digitale agenda volledig uit te voeren en om meer inspanningen te leveren om de overheidsadministratie te moderniseren — niet het minst via de snelle invoering van maatregelen met betrekking tot elektronische overheid, e-gezondheid, elektronische facturatie en elektronische aanbestedingen —, om zo meer en betere digitale diensten te bieden aan burgers en ondernemingen in heel Europa, de kosten te beperken en de efficiëntie van de overheidssector te vergroten;
39. merkt op dat het SOLVIT-netwerk voor probleemoplossing onderbenut blijft; verzoekt de lidstaten om ervoor te zorgen dat het SOLVIT-netwerk en de enkele contactpunten van voldoende middelen worden voorzien, zoals bepaald in de dienstenrichtlijn; verzoekt de Commissie en de lidstaten om verdere stappen te ondernemen om ondernemingen en ondernemers te informeren over de beschikbaarheid van deze instrumenten; is daarnaast van mening dat de lidstaten een intensievere en bredere uitwisseling van beste praktijken op gang moeten brengen;
40. neemt nota van het feit dat de portaalsites Uw Europa en Uw Europa — Advies, die personen die zich verplaatsen binnen de Europese Unie de nodige informatie moeten verstrekken, steeds vaker gebruikt worden;

Dinsdag 25 februari 2014

41. is ingenomen met de Maand van de interne markt die tussen 23 september en 23 oktober 2013 Europese burgers, beleidsmakers, deskundigen en EU-leiders bijeenbracht in een onlinedebat en in het kader van bijbehorende nationale evenementen waarbij de tot dusver geboekte vooruitgang, de resterende uitdagingen en de ideeën voor de toekomst van de interne markt werden besproken; roept de Commissie op goed nota te nemen van de zorgen en de suggesties van de deelnemers; roept de Commissie op de opzet en de doeltreffendheid van de acties in 2013 te beoordelen, met inbegrip van de mate waarin burgers, ondernemingen en consumenten konden worden bereikt en in de gelegenheid werden gesteld om echt bij te dragen tot het vormgeven van de interne markt;

o

o o

42. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de Europese Raad en de parlementen en regeringen van de lidstaten.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0131

Gewasveredeling

Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over gewasveredeling: welke mogelijkheden zijn er om de kwaliteit en de opbrengst te verbeteren? (2013/2099(INI))

(2017/C 285/06)

Het Europees Parlement,

- gezien het rapport van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) uit 2009 getiteld „How to feed the world in 2050”,
- gezien het Internationaal Verdrag tot bescherming van kweekproducten (UPOV-Verdrag),
- gezien het Internationaal Verdrag van de FAO inzake plantgenetische hulpbronnen voor voeding en landbouw,
- gezien het rapport „På väg mot 9 miljarder — Har Europa råd att gå miste om gm-grödornas potential” (Op weg naar 9 miljard — Kan Europa zich permitteren om af te zien van het potentieel van gg-gewassen?) van Ivar Virgin van het milieu-instituut van Stockholm, Timbro, april 2013,
- gezien het verslag van de FAO van 1993 getiteld „Harvesting nature's diversity”,
- gezien de website over het Svalbard Global Seed Vault ⁽¹⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 27 maart 2001 getiteld „Biodiversiteitsactieplan voor de landbouw” (COM(2001)0162),
- gezien Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders ⁽²⁾,
- gezien Richtlijn 2002/53/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst van landbouwgewassen ⁽³⁾ en Richtlijn 2002/55/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het in de handel brengen van groentezaad ⁽⁴⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 1830/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende de traceerbaarheid en etikettering van genetisch gemodificeerde organismen en de traceerbaarheid van met genetisch gemodificeerde organismen geproduceerde levensmiddelen en diervoeders en tot wijziging van Richtlijn 2001/18/EG ⁽⁵⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht ⁽⁶⁾,
- gezien de nota van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, getiteld „The right to food Seed policies and the right to food: enhancing agrobiodiversity and encouraging innovation” (A/64/170, 2009, Algemene Vergadering van de Verenigde Naties),
- gezien de conclusies van de Internationale beoordeling van landbouwkennis, wetenschap en technologie voor ontwikkeling (IAASTD), een intergouvernamenteel proces ondersteund door de FAO, de Global Environment Facility, het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties, UNDP, het Milieuprogramma van de Verenigde Naties, UNESCO, de Wereldbank en de WHO,
- gezien artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling (A7-0044/2014),

⁽¹⁾ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

⁽²⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 193 van 20.7.2002, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 193 van 20.7.2002, blz. 33.

⁽⁵⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 24.

⁽⁶⁾ PB L 227 van 1.9.1994, blz. 1.

Dinsdag 25 februari 2014

- A. overwegende dat zijn Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling met dit verslag wil komen tot een diepgaand debat over en een grondig onderzoek naar de algemene stand van zaken met betrekking tot gewasveredeling binnen de Europese en mondiale landbouwsector;
- B. overwegende dat de sector gewasveredeling van fundamenteel belang is voor de productiviteit, de diversiteit, de gezondheid en de kwaliteit van de land- en tuinbouw, de productie van levensmiddelen en diervoeders en het milieu;
- C. overwegende dat volgens rapporten van niet alleen VN-instanties zoals de FAO en de WHO, maar ook van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) van de VN, de wereldbevolking naar verwachting zal groeien van de huidige 7 miljard mensen tot rond de 9 miljard tussen 2040 en 2050 en zelfs zou kunnen uitkomen op 10 of 11 miljard mensen;
- D. overwegende dat die bevolkingsgroei extreem zware eisen zal stellen aan de landbouw, met name vanwege de grotere productiviteit die nodig zal zijn om aan de forse toename van de vraag naar levensmiddelen te voldoen, en dat de FAO schat dat de voedselbevoorrading de komende 30-40 jaar met 70 % zal moeten toenemen;
- E. overwegende dat tussen 30 % en 50 % van het in de EU geproduceerde voedsel wordt verspild, met een wereldwijd gemiddelde van ongeveer 30 %, en dat dus een groot deel van de benodigde stijging van de voedselvoorziening zou kunnen worden opgevangen met betere, efficiëntere en duurzame productiepraktijken in de ontwikkelde landen in combinatie met een uitbreiding van de opslag- en distributiesystemen in de ontwikkelingslanden;
- F. overwegende de belangrijkste vraag nog steeds is hoe de bevolkingen in verschillende delen van de wereld zichzelf zullen kunnen voeden, aangezien de hoeveelheid cultiveerbare grond afneemt vanwege onjuist landgebruik en slechte landbouwpraktijken, een probleem dat nog wordt verergerd door de klimaatverandering; dat de mogelijkheid om het landbouwareaal uit te breiden uiterst beperkt is, aangezien het in veel delen van de wereld als volkomen onrealistisch wordt beschouwd om nieuwe landbouwgrond te ontginnen;
- G. overwegende dat het volgens schattingen van de FAO mogelijk zal zijn de landbouwproductie met ongeveer 10 % te verhogen door nieuwe landbouwgronden te gaan cultiveren, wat betekent dat ongeveer 90 % zal moeten worden bereikt door de opbrengst van bestaande landbouwgronden te verhogen; dat landbouwproducten tegelijkertijd ook van hoge kwaliteit moeten blijven;
- H. overwegende dat overexploitatie van landbouwgronden kan leiden tot bodemverarming en in het ergste geval tot erosie en woestijnvorming; dat dit ook geldt voor bosgrond, aangezien het veranderen van bosgrond in landbouwgrond dusdanig ernstige gevolgen zou hebben voor het klimaat, het waterbeheer en de biodiversiteit dat dit geen aanvaardbare optie is voor het opvoeren van de voedselproductie;
- I. overwegende dat niet alleen de hoeveelheid landbouwgrond achteruit is gegaan, maar dat ook de landbouwproductiviteit stagneert en dat er zorgwekkende trends, waaronder ook dalende productiviteit, zijn gesignaleerd; dat dit alles ernstige negatieve gevolgen zal hebben voor de landbouw in de toekomst en de menselijke voedingsbehoeften;
- J. overwegende dat de voedselproductie niet alleen afhankelijk is van voldoende landoppervlakte, maar ook van factoren zoals klimaat, water, energie en de beschikbaarheid van productiemiddelen; dat deze basishulpbronnen in de toekomst schaarser zullen zijn en dat dit gebrek aan hulpbronnen waarschijnlijk een nadelig effect zal hebben op de hogere eisen die aan het agrarisch landgebruik, de productie en levensvatbaarheid worden gesteld;
- K. overwegende dat er in de toekomst grote klimaatveranderingen te verwachten zijn; dat dit voor Europa betekent dat het klimaat in de zuidelijke delen, waar zich gebieden bevinden die van groot belang zijn voor de productie van fruit en groente, beduidend droger zal worden; dat er in de centrale en noordelijke delen van Europa daarentegen mildere winters worden verwacht en zomers met veel meer regen dan nu; dat dit zeer waarschijnlijk onder meer tot gevolg zal hebben dat er meer plant- en dierziekten zullen uitbreken en dat er behoefte zal zijn aan nieuwe landbouwtechnieken;
- L. overwegende dat het buiten kijf staat dat de Europese landbouw voor enorme uitdagingen staat en dat de landbouw zich vanwege extremere weersomstandigheden, zoals droogte, overstromingen en andere natuurrampen, zal moeten aanpassen om de productie in stand te houden; dat we in de toekomst andere gewassen zullen moeten verbouwen dan nu als we in de stijgende voedselbehoefte willen voorzien;

Dinsdag 25 februari 2014

- M. overwegende dat de beschermingstermijn van de kwekersrechten voor planten waarvoor een lange ontwikkelingsperiode nodig is voordat ze in de handel kunnen worden gebracht, niet lang genoeg is om commerciële investeringen in het onderzoek naar en de ontwikkeling van deze planten te stimuleren;
1. benadrukt dat een goed functionerende en concurrerende gewasveredelingssector van uitzonderlijk belang is om het hoofd te kunnen bieden aan toekomstige uitdagingen, zoals de toekomstige voedselvoorziening en klimaatveranderingen;
 2. benadrukt dat een gezonde bodem en diversiteit weliswaar van primair belang zijn voor een veerkrachtig agrarisch-ecologisch systeem, maar dat het eveneens belangrijk is soorten te ontwikkelen die bestand zijn tegen de omstandigheden die zich naar verwachting in de toekomst zullen voordoen, zoals toegenomen neerslaghoeveelheden en de verwachte toename van het aantal plantenziekten; merkt op dat het ook belangrijk is om de bestaande Europese biodiversiteit te behouden en verder te ontwikkelen, zowel binnen het agrarisch-ecologische systeem in zijn geheel als met betrekking tot de genetische diversiteit binnen variëteiten en het absolute aantal verschillende soorten en landrassen, aangezien die allemaal nodig zijn om ervoor te zorgen dat we ons kunnen aanpassen aan de gevolgen van de klimaatverandering;
 3. merkt op dat er behoefte is aan gewassen die bijvoorbeeld stikstof en fosfor doeltreffend opnemen, droogte en meer neerslag beter verdragen, resistent zijn tegen schadelijke organismen en bestand zijn tegen temperatuursveranderingen; benadrukt dat het ook noodzakelijk is meerjarige gewassen te ontwikkelen; wijst erop dat de landbouwgrond met meerjarige gewassen niet ieder jaar bewerkt hoeft te worden, waardoor de landbouw milieuvriendelijker wordt;
 4. benadrukt dat het minstens tien jaar duurt om een nieuwe soort te ontwikkelen, van de onderzoeksfase tot het bruikbare zaad en de aanvullende tijd voor tests en commerciële vermeerdering, en dat het daarom nu al noodzakelijk is om aanzienlijk meer investering in onderzoek aan te moedigen teneinde in de toekomst te kunnen voorzien in de voedselbehoefte en het hoofd te kunnen bieden aan de klimaatverandering;
 5. benadrukt dat de mogelijkheid om nieuwe landbouwgrond te ontginnen zeer beperkt is en het dus van uitzonderlijk belang is om het ontwikkelingsproces te faciliteren van nieuwe gewassen die zich kenmerken door hun vermogen om zich aan de omstandigheden van hun omgeving aan te passen, om toe te kunnen met schaarse hulpbronnen, om bij te dragen aan de duurzaamheidsdoelstellingen en om voldoende productiviteit en een hoge kwaliteit te waarborgen; wijst erop dat het tevens belangrijk is om reeds wijdverbreid gebruikte gewassen verder te ontwikkelen teneinde meer flexibiliteit te geven aan de toekomstige technische en wetenschappelijke ontwikkelingen in de sector van de plantaardige productie;
 6. merkt op dat het voortdurende verlies van specifieke plantbeschermingsproducten voor beperkt gebruik een zeer groot effect heeft op de kwaliteit en opbrengst van de groente- en fruitteelt en de productie van sommige gespecialiseerde gewassen in gevaar brengt; benadrukt dat voor de teelt van deze gewassen zowel voor de korte als voor de lange termijn oplossingen moeten worden gevonden;
 7. merkt op dat het gemiddeld 10 jaar kan duren om een nieuwe soort tarwe, koolzaad of een ander gewas te ontwikkelen en dat het daarom belangrijk is nieuwe teelttechnieken te ontwikkelen en toe te passen die beantwoorden aan de behoeften van de maatschappij en de landbouw, en open te staan voor de beschikbare technieken waarmee in deze behoeften kan worden voorzien en het concurrentievermogen van de land- en tuinbouwsector kan worden vergroot; is bezorgd over de traagheid van de Commissie bij de beoordeling van nieuwe teelttechnieken en verzoekt haar de status in de regelgeving ter zake met spoed te verduidelijken;
 8. verzoekt de Commissie gebruik te maken van het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie van Horizon 2020 voor het financieren van toegepast onderzoek ter ondersteuning van de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve gewasveredelings technieken, zoals versnelde veredeling;
 9. wijst erop dat de diversiteit van de landbouwgewassen volgens schattingen van de FAO in de loop van de 20e eeuw met circa 75% achteruit is gegaan en dat een derde van de huidige diversiteit voor 2050 verloren zou kunnen gaan; benadrukt dat het om de voedselzekerheid op lange termijn voor een groeiende wereldbevolking en voor bestendige voedselproductiesystemen van cruciaal belang is dat de Europese biologische en genetische diversiteit wordt beschermd en in stand gehouden; is van mening dat daarom de overgrote meerderheid van de lokale en regionale soorten lokaal en op het landbouwbedrijf in stand moet worden gehouden om de genetische en teeldiversiteit zowel binnen rassen en teelten als in absolute aantallen te behouden en te vergroten;
 10. benadrukt dat de beschikbaarheid van een groot aantal genetische variaties van cruciaal belang is voor de ontwikkeling van nieuwe soorten; vindt daarom deze snelle achteruitgang zeer verontrustend;

Dinsdag 25 februari 2014

11. verwelkomt de totstandbrenging van partnerschappen tussen de overheid, de industrie en de onderzoeksorganisaties, bijvoorbeeld op het gebied van participatieve plantenveredeling, met als doel het onderzoek naar voorkweek en kweek en de karakterisering en instandhouding van genetische hulpbronnen te stimuleren; benadrukt de voordelen van versterking en uitbreiding van dergelijke partnerschappen en van transnationale initiatieven op dit gebied, en wijst erop dat ervoor moet worden gezorgd dat de regelingen ter ondersteuning van dergelijke partnerschappen zo gestructureerd zijn dat de impact en de samenhang van de investeringen over de hele linie optimaal is;
12. is van mening dat het voor de toekomst van Europa van cruciaal belang is dat er serieus werk wordt gemaakt van de instandhouding van ons genetische erfgoed en dat het met name van belang is om lokale en regionale soorten te verbouwen en te behouden teneinde zowel de genetische als de teeltdiversiteit te bewaren;
13. merkt op dat, in een poging om de genetische diversiteit binnen de landbouw en de gewasveredeling te behouden en in stand te houden, zaden en kweekmateriaal worden verzameld in verschillende genenbanken overal ter wereld; wijst in het bijzonder op het bestaan van een genenbank op Spitsbergen met genetisch materiaal uit de hele wereld, en benadrukt dat dit een zeer belangrijk en ambitieus project is om genetische diversiteit voor de toekomst te waarborgen;
14. acht het belangrijk dat de overgrote meerderheid van de soorten en plantgenetische hulpbronnen lokaal en op het landbouwbedrijf in stand wordt gehouden; vestigt de aandacht op het feit dat de overheidsinstellingen momenteel niet genoeg doen en onvoldoende steun bieden om dit doel te bereiken;
15. benadrukt dat deze en andere soortgelijke projecten van essentieel belang zijn voor de toekomstige gewasveredeling, de landbouwproductie en de voedselvoorziening;
16. benadrukt dat het onderzoek en de werkwijzen op het gebied van de gewasveredeling van cruciaal belang zijn voor de toekomst van de landbouwproductie, met name het werken aan de ontwikkeling van zowel bestaande als nieuwe soorten, teneinde de voedselvoorziening in de toekomst veilig te stellen;
17. erkent het belang van gewaarborgde toegang tot genetische hulpbronnen als basisvereiste voor plantveredeling; verdedigt met name het in het UPOV-Verdrag verankerde grondbeginsel van het internationale stelsel van kwekersrechten, en benadrukt dat het gebruik van een beschermde soort voor verdere veredeling en de exploitatie van nieuw gekweekte soorten niet mag worden tegengehouden door de houders van dergelijke rechten; wijst erop dat dit grondbeginsel ook wordt erkend in artikel 13, lid 2, onder d), punt ii), van het Internationale Verdrag van de FAO inzake plantgenetische hulpbronnen voor voeding en landbouw;
18. begrijpt dat de ontwikkeling van nieuwe soorten zowel kostbaar als tijdrovend is, maar benadrukt dat dit is nodig om het Europese concurrentievermogen op dit gebied in stand te houden; stelt voor dat deze kosten gecompenseerd zouden kunnen worden door de duur van de kwekersrechten na een passende effectbeoordeling te verlengen;
19. vindt het zorgwekkend dat de wereldwijde markt voor gewasveredeling gedomineerd wordt door een handjevol grote multinationals die alleen in een beperkt aantal soorten investeren, terwijl die markt in Europa, waar de sector in belangrijke mate uit kleine en middelgrote bedrijven bestaat, meer gediversifieerd blijft in vergelijking tot de rest van de wereld; benadrukt dat de Europese markt voor gewasveredeling omwille van een gezonde concurrentie verder verbeterd moet worden;
20. vindt dat de grote wereldwijde gewasveredelingsondernemingen een zorgwekkend grote invloed hebben gekregen op de mondiale landbouw en het mondiale landbouwbeleid; benadrukt de rol van door de overheid gefinancierd onafhankelijk onderzoek dat gericht is op het algemeen belang en de voedselzekerheid op de lange termijn;
21. is tevens van mening dat de grotere ondernemingen hun gewasveredelingstechnieken beter zouden moeten exploiteren en delen, omdat die technieken, als ze indien juist worden toegepast, kunnen bijdragen aan het oplossen van aan het milieu, het klimaat en de voedselvoorziening gerelateerde problemen;
22. wijst erop dat voor kmo's een belangrijke rol is weggelegd op de zadenmarkt en in de gewasveredelingssector in de EU vanwege hun belangrijke bijdrage aan de commerciële kweek, en vestigt de aandacht op het vermogen van die ondernemingen om onderzoek en kennis om te zetten in nieuwe commerciële producten; stelt vast dat, nu de gewasveredelingssector steeds onderzoeksintensiever en steeds meer hightech wordt, de kosten en middelen voor het ontwikkelen en uiteindelijk op de markt brengen van een nieuwe soort in de toekomst een belemmering zouden kunnen vormen voor kleinere bedrijven; meent dat een adequate beschermingsduur van hun kwekersrechten en de volledige

Dinsdag 25 februari 2014

toegang tot onderzoeksresultaten in belangrijke mate zou kunnen bijdragen tot eerlijkere concurrentieverhoudingen en benadrukt dat het van vitaal belang is dat de investeringen in deze ondernemingen in de EU onverminderd doorgaan;

23. benadrukt dat het van groot belang is dat Europa het onderzoek en de praktijken op het gebied van gewasveredeling weer in eigen hand neemt en verder ontwikkelt;

24. wijst nadrukkelijk op het belang van de diversiteit van soorten in Europa en van Europees gewasveredelingsonderzoek dat gericht is op Europese behoeften, waaronder gewassen, granen en vruchten die geschikt zijn voor de lokale en regionale omstandigheden; merkt op dat elke ontwikkeling op dit gebied de Europese landbouwers zal helpen de kwantiteit en kwaliteit van hun levensmiddelen- en diervoerproductie te verbeteren;

25. benadrukt dat Europa behoefte heeft aan een verscheidenheid aan marktdeelnemers binnen de gewasveredelingssector en dat meer ondernemingen en onderzoekscentra de mogelijkheid moeten krijgen om onderzoeksprojecten uit te voeren en binnen de gewasveredelingssector actief te zijn;

26. is van mening dat het onderzoek in de gewasveredelingssector alleen kan functioneren met financiële steun op de lange termijn en dat het niet zinvol is om slechts gedurende een korte periode financiële steun te geven aan een onderzoeksproject op het gebied van gewasveredeling, aangezien het gemiddeld tien jaar duurt om een nieuwe soort te ontwikkelen;

27. benadrukt dat de EU uit hoofde van haar gemeenschappelijke landbouwbeleid de plicht heeft om de verantwoordelijkheid te nemen voor de wijze waarop het hoofd zal worden geboden aan toekomstige uitdagingen in de landbouw- en gewasveredelingssector in Europa; is van mening dat de EU een leidende rol speelt bij de ontwikkeling van duurzame gewasveredelingstechnieken en de bevordering van het onderzoek en de werkwijzen op het gebied van landbouw en gewasveredeling;

28. benadrukt dat fundamenteel onderzoek op het gebied van gewasveredeling binnen Europa moet worden gefinancierd met middelen van de EU en haar lidstaten; denkt niet dat kleine en middelgrote kweekbedrijven in de EU zelf een groot deel van het onderzoek kunnen financieren en tegelijkertijd concurrerend kunnen zijn;

29. verzoekt de Commissie om financiële middelen te reserveren en een samenhangende structuur voor onderzoek en werkwijzen op het gebied van gewasveredeling te creëren binnen onderzoeksprogramma's en andere passende beleidsinstrumenten, zodat de Europese diversiteit in stand gehouden en ontwikkeld kan worden; acht het met name van belang dat er voor onderzoeksprojecten voldoende tijd en financiële middelen worden uitgetrokken om resultaten te kunnen opleveren; benadrukt dat het ook zeer belangrijk is dat gewasveredelingsondernemingen onbeperkt toegang krijgen tot onderzoeksresultaten en dat er genoeg verschillende onderzoeksprojecten zijn om te zorgen dat een mislukking minder ernstige consequenties heeft;

30. benadrukt dat er voortdurend behoefte zal zijn aan hooggekwalificeerde banen om aan de toekomstige vraag op het gebied van gewasveredelingsonderzoek te voldoen en dat plantkunde en gewasveredeling op scholen en universiteiten en onder het grote publiek meer moeten worden gestimuleerd; wijst er met name op dat de op 18 mei 2013 gehouden „Fascination of Plants Day” een groot succes was;

31. benadrukt dat het bevorderen van de toepassing van gewasveredelingstechnieken en van het onderzoek op het gebied van landbouw en gewasveredeling het ultieme doel van wetgeving inzake gewasveredeling moet zijn; is van mening dat dit moet leiden tot producten die beter aangepast zijn aan de plaatselijke klimatologische en geografische omstandigheden, waardoor uiteindelijk hoge opbrengsten kunnen worden gerealiseerd die veilig zijn voor de menselijke gezondheid en het milieu;

32. stelt vast dat de huidige wetgeving inzake gewasveredeling op techniek is gebaseerd, en dat het moeilijk is gebleken om achteraf te bepalen welke techniek er ten tijde van de gewasveredeling is toegepast, wat aantoont dat op techniek gebaseerde wetgeving problematisch is;

33. verzoekt de Commissie, gezien de uitdagingen voor en de huidige staat van de Europese en wereldwijde gewasveredelingssector zoals die hierboven beschreven zijn, om de situatie zorgvuldig te onderzoeken en te analyseren en om doeltreffende en concrete maatregelen voor te stellen als antwoord op de enorme uitdagingen waarvoor de Europese kwekers en landbouwers zich geplaagd zien;

34. verzoekt de Commissie een omvattende strategie voor productiemiddelen in de landbouw uit te werken, vooral met betrekking tot gewasveredeling; vraagt haar tevens om een beleidskader ter ondersteuning de productiemiddelensector, die een van de kerngebieden voor de ontwikkeling en de duurzaamheid van de landbouw is;

35. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0132

Cohesiebeleid

Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het zevende en achtste voortgangsverslag van de Europese Commissie over het cohesiebeleid van de EU en het strategisch verslag 2013 over de uitvoering van de programma's 2007-2013 (2013/2008(INI))

(2017/C 285/07)

Het Europees Parlement,

- gezien het „zevende voortgangsverslag over de economische, sociale en territoriale cohesie” van de Commissie van 24 november 2011 (COM(2011)0776), en het daarbij horende werkdocument van de diensten van de Commissie (SEC(2011)1372),
- gezien het „achtste voortgangsverslag over de economische, sociale en territoriale cohesie” van de Commissie — de regionale en stedelijke dimensie van de crisis — van 26 juni 2013 (COM(2013)0463), en het daarbij horende werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2013)0232),
- gezien het document „Cohesiebeleid: strategisch verslag 2013 over de uitvoering van de programma's 2007-2013” van de Commissie van 18 april 2013 (COM(2013)0210), en het daarbij horende werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2013)0129),
- gezien het voorstel van de Commissie van 6 oktober 2011 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, die onder het gemeenschappelijk strategisch kader vallen, en tot vaststelling van algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- gezien zijn resolutie van 11 maart 2009 over het cohesiebeleid: investeren in de reële economie ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 7 oktober 2010 over het cohesie- en regionaal beleid van de EU na 2013 ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 20 mei 2010 over de bijdrage van het cohesiebeleid aan de verwezenlijking van de Lissabon- en EU 2020-doelstellingen ⁽³⁾,
- gezien het voorstel van de Commissie van 6 oktober 2011 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende specifieke bepalingen met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en de doelstelling „Investeren in groei en werkgelegenheid”, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- gezien het vierde monitoringverslag van het CvdR over Europa 2020, Comité van de Regio's, oktober 2013,
- gezien de gezamenlijke nota van de directoraten-generaal voor regionaal en stedelijk beleid en voor werkgelegenheid, sociale zaken en inclusie, met als titel „EU Cohesion Policy Contributing to Employment and Growth in Europe”, juli 2013,
- gezien de studie die gepubliceerd werd door het Parlement met als titel „Cohesiebeleid na 2013: kritische beoordeling van de wetgevingsvoorstellen”, juni 2012,
- gezien artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling en de adviezen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A7-0081/2014),

⁽¹⁾ PB C 87 E van 1.4.2010, blz. 113.

⁽²⁾ PB C 371 E van 20.12.2011, blz. 39.

⁽³⁾ PB C 161 E van 31.05.2011, blz. 120.

Woensdag 26 februari 2014

- A. overwegende dat empirisch bewezen is dat de economische, financiële en sociale crisis het convergentieproces tot stilstand heeft gebracht of zelfs omgekeerd, met als gevolg een groeiende ongelijkheid tussen regio's en het einde van een lange periode waarin de regionale ongelijkheid op het gebied van bbp per capita en de werkloosheid binnen de EU continu daalden, waarbij de zwakkere regio's van de Europese Unie zwaarder getroffen zijn;
- B. overwegende dat de openbare middelen van de lidstaten en van de EU schaarser geworden zijn en in toenemende mate onder druk komen te staan, terwijl de crisis en de daaruit voortvloeiende recessie, evenals de crisis van de overheidsschuld in diverse lidstaten, de lidstaten ertoe hebben aangezet eindelijk de belangrijke structurele hervormingen die noodzakelijk zijn, ter ondersteuning van het herstel van de economische groei en de schepping van banen, waardoor er soms gesnoeid is in de medefinanciering van de structuurfondsen en het cohesiefonds;
- C. overwegende dat als gevolg van het beleid van begrotingsconsolidatie de rol en het gewicht van het cohesiebeleid als bron van overheidsinvesteringen is toegenomen, vooral op subnationaal niveau, aangezien deze beleidsfinanciering in een aanzienlijk aantal lidstaten en regio's meer dan de helft van alle overheidsinvesteringen vertegenwoordigt;
- D. overwegende dat de crisis negatieve gevolgen heeft voor alle Europese regio's en steden, waardoor het belang van financiering in het kader van het cohesiebeleid ook in overgangsregio's en meer ontwikkelde regio's toeneemt;
- E. overwegende dat de inspanningen voor het halen van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie een sterke regionale dimensie hebben waarmee rekening moet worden gehouden bij de voorbereiding en uitvoering van de volgende generaties programma's in het kader van het cohesiebeleid en ander investeringsbeleid van de EU;
- F. overwegende dat de klemtoon van het cohesiebeleid tot nog toe meer op absorptie lag dan op de bepaling en monitoring van doelstellingen — en de evaluatie van de verwezenlijking hiervan — , terwijl met de monitoring- en evaluatiesystemen niet helemaal het doel van deze systemen wordt gehaald om beter gedifferentieerde doelstellingen te bepalen, volgens de lokale, regionale en interregionale kenmerken, specificiteiten en noden;
- G. overwegende dat het cohesiebeleid in de context van het meerjarig financieel kader 2014-2020 de voornaamste bron van overheidsfinanciering in de EU blijft, en overwegende dat in het nieuwe kader van het cohesiebeleid de klemtoon volledig wordt gelegd op de noodzaak om de investeringen op regionaal en lokaal niveau te concentreren op belangrijke terreinen als de schepping van banen, kmo's, werkgelegenheid (in het bijzonder voor jongeren), arbeidsmobiliteit, onderwijs en opleiding, onderzoek en innovatie, ICT, duurzaam transport en het wegwerken van knelpunten, duurzame energie, milieu, vergroting van de institutionele capaciteit van overheidsinstanties en doelmatig openbaar bestuur, stadsontwikkeling en steden;
- H. overwegende dat de noodzaak om met minder middelen meer te bereiken ertoe heeft geleid slimme specialisatie op te nemen in het nieuwe kader voor het cohesiebeleid (de gemeenschappelijke verordening ⁽¹⁾), om ervoor te zorgen dat regio's een strategische en minder gefragmenteerde benadering van economische ontwikkeling hanteren door middel van gerichte steun voor onderzoek en innovatie;
- I. overwegende dat partnerschap en multi-level governance horizontale algemene principes vormen met het oog op de verwezenlijking van de EU-strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, in de context van het volgende wetgeevingskader van het cohesiebeleid;
- J. overwegende dat bij de evaluaties die tijdens het programma 2007-2013 zijn uitgevoerd, niet is gekeken naar de totale evaluatiecyclus, met inbegrip van doelmatigheid, doeltreffendheid en impact;
- K. overwegende dat het absorptiepercentage van de middelen in de lidstaten ongeveer 50 % bedraagt, en ongeveer 30 % in het laatste jaar van de periode;
- L. overwegende dat kmo's moeilijk toegang krijgen tot financiering van de banksector;

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320).

Woensdag 26 februari 2014

Algemene uitdagingen op het gebied van uitvoering tijdens de huidige programmeringsperiode

1. is ingenomen met het zevende en achtste voortgangsverslag en met het strategisch verslag 2013 en verzoekt de Commissie, die nu begint aan de evaluatie achteraf van de periode 2007-2013, en de lidstaten om erop toe te zien dat de monitoring en evaluatie gebaseerd is op betrouwbare gegevens en dat erin gekeken wordt naar de doelmatigheid, doeltreffendheid en impact van acties en om erop toe te zien dat de evaluatie achteraf uiterlijk eind 2015 voltooid is, overeenkomstig de bepalingen van de oude algemene verordening, om ervoor te zorgen dat er duidelijke lessen kunnen worden getrokken voor de uitvoering van de nieuwe programmeringsperiode;
2. is van mening dat een beleid van begrotingsconsolidatie op zich niet volstaat om de groei te stimuleren en investeringen aan te moedigen die leiden tot duurzame banen van goede kwaliteit, maar dat hiervoor ook maatregelen nodig zijn die de economie ondersteunen en de — nog kwetsbare en aarzelende — aanzetten tot herstel aanmoedigen;
3. verzoekt de Commissie en de lidstaten meer te investeren in ondernemerschap, het opstarten van ondernemingen en zelfstandig ondernemerschap, om meer banen te creëren, met name gelet op het feit dat kmo's en micro-ondernemingen goed zijn voor meer dan twee derde van de arbeidsplaatsen in de particuliere sector in de EU; is van mening dat speciale nadruk moet worden gelegd op het regionale en lokale niveau; is daarnaast van mening dat investeringen in de sociale economie en in sociaal ondernemerschap een goede extra optie bieden om te voldoen aan sociale behoeften waaraan niet wordt voldaan door collectieve goederen en overheidsdiensten;
4. spreekt zijn bezorgdheid uit over het gebrek aan voldoende openbare financiële middelen, vooral op subnationaal niveau, om de Europa 2020-strategie behoorlijk uit te voeren, door de impact van de economische crisis, en over het feit dat een aanzienlijk aantal minder ontwikkelde lidstaten en regio's in ruime mate afhankelijk is van; is van mening dat, vóór besluiten worden genomen over eventuele macro-economische sancties, zorgvuldig moet worden gekeken naar de hoge mate waarin de ontwikkeling van bepaalde lidstaten afhankelijk is van financiering in het kader van het cohesiebeleid;
5. is van mening dat, hoewel de middelen die in het huidige meerjarig financieel kader toegewezen worden aan het cohesiebeleid, relatief beperkt zijn in verhouding tot de noden op het terrein, een grotere efficiëntie en synergieën tussen de EU-begroting en de nationale begrotingen niettemin belangrijke hefboomen kunnen vormen voor een groeibevorderend beleid;
6. is van mening dat het, om bij te dragen tot het realiseren van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, overeenkomstig de doelstellingen van economische, sociale en territoriale cohesie, ondanks de noodzaak te focussen op sectoren met een langetermijnpotentieel voor banenschepping en innovatie, belangrijk is rekening te houden met de significante behoeften van vele minder ontwikkelde regio's inzake investeringen in infrastructuurprojecten in basissectoren als transport, telecommunicatie en duurzame energie;
7. is van mening dat — ondanks aanwijzingen dat de lokale en regionale instanties bij de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomsten worden betrokken — er verdere actie nodig is om de territoriale dimensie van het governancestelsel van het cohesiebeleid, de Europa 2020-strategie en het Europees semester te versterken, door enerzijds een echte dialoog en complementariteit tussen de verschillende governance-niveaus te waarborgen, en er anderzijds op toe te zien dat de op die niveaus vastgelegde prioriteiten stroken met de noden en specificiteiten op nationaal, regionaal en lokaal niveau; benadrukt in verband hiermee dat het belangrijk is ervoor te zorgen dat de gemeenten en de regio's naar behoren bij het opstellen van de nationale strategieën en de omschrijving van hun specifieke problemen en uitdagingen worden betrokken, zonder dat dit leidt tot een toename van de administratieve lasten;
8. is van mening dat het cohesiebeleid het best is geplaatst om de Europa 2020-strategie de territoriale dimensie te verlenen die nodig is om de erg relevante groeiverschillen binnen de Unie en binnen de lidstaten aan te pakken, om ervoor te zorgen dat het groeipotentieel ook in de ultraperiferie en minst bevolkte regio's van de Unie wordt benut, en om het feit aan te pakken dat verschillen in institutionele capaciteit als gevolg hebben dat de verschillende regio's de vooropgestelde doelstellingen niet op dezelfde manier als referentie kunnen hanteren;

Focus op werkgelegenheid en sociale insluiting

9. is in het bijzonder bezorgd door de aanzienlijke toename, als gevolg van de crisis, van het percentage van de bevolking dat het risico loopt van armoede of sociale uitsluiting, dat te lijden heeft onder materiële ontbering, milieuaantasting of slechte woonomstandigheden, dat een zeer lage arbeidsintensiteit heeft of dat het gevaar loopt van uitsluiting en energiarmoede, vooral in convergentieregio's en steden, met name in de regio's rond de hoofdsteden, die op grond van de

Woensdag 26 februari 2014

indicatoren worden ingedeeld als ontwikkeld, met verder als bijzonder getroffen vrouwen, eenoudergezinnen, grote gezinnen met vier of meer kinderen, mantelzorgers (met name mantelzorgers van een gehandicapt familielid), leden van gemarginaliseerde gemeenschappen en ouderen die vlak voor hun pensioen staan, voor wie toegang tot gelijke kansen moeilijk is;

10. is van mening dat deze problemen dringend moeten worden aangepakt — aangezien ze de cohesie tussen de regio's ernstig ondermijnen en het concurrentievermogen van de Unie op middellange en lange termijn in het gedrang kunnen brengen — door te focussen op beleid om te zorgen voor toegang tot duurzame werkgelegenheid van goede kwaliteit en voor sociale inclusie, met name voor jongeren, door de vitale rol van kmo's in dit opzicht te ondersteunen, versnippering tegen te gaan en de overstap naar een andere baan te vergemakkelijken, te focussen op omscholingsprogramma's voor langdurig werklozen, voort te bouwen op de ervaring die is opgedaan door werknemers aan het einde van hun loopbaan en gelijke economische onafhankelijkheid van mannen en vrouwen te bevorderen; acht het van essentieel belang dat ook fysieke toegankelijkheid en de toegang tot de informatie- en communicatiemediën worden bevorderd en is van mening dat de verwezenlijkingen op dit gebied aan de hand van betrouwbare, objectieve en vergelijkbare indicatoren moeten worden beoordeeld, rekening houdend met de demografische uitdagingen;

11. benadrukt het feit dat het Europees Sociaal fonds (ESF) een belangrijke rol speelt met betrekking tot het verkleinen van de ongelijkheid tussen de regio's op het gebied van menselijk kapitaal en door te helpen het werkgelegenheidscijfer op te trekken, parallel en samen met het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), zodat het bijdraagt tot het realiseren van enkele van de belangrijkste prioriteiten van de Europese Unie op dit moment, namelijk het stimuleren van de jeugdwerkgelegenheid en de arbeidsmarkt, het bevorderen van een duurzame economie en duurzame groei, het terugdringen van het aantal voortijdige schoolverlaters en de strijd tegen armoede, discriminatie en sociale uitsluiting; benadrukt daarom het feit dat het beginsel van goed financieel beheer moet worden versterkt, met name wat de doelmatigheid en doeltreffendheid van ESF-acties betreft, en verzoekt de Commissie het algemene effect en de reële impact van het ESF op het werkloosheidscijfer en de schepping van banen te analyseren;

12. erkent dat een groot deel van de uitgaven van het ESF wordt toegewezen om meer en betere banen te bevorderen, de integratie en participatie van achtergestelde groepen te ondersteunen en een inclusieve, voor iedereen toegankelijke samenleving te ontwikkelen; benadrukt evenwel dat in crisistijden meer de nadruk moet worden gelegd op een efficiënte gerichtheid van het ESF op de bestrijding van lokale en regionale ongelijkheden en sociale uitsluiting, op de verlening van toegang voor de meest kwetsbare groepen en jongeren in het bijzonder tot de arbeidsmarkt en op het ondersteunen van de herintegratie van vrouwen op de arbeidsmarkt, door gendergerelateerde segregatie terug te dringen;

13. wijst erop dat het grote aantal vroegtijdige schoolverlaters in bepaalde regio's het streefcijfer van 10 % ruim overschrijdt en dat vroegtijdige schoolverlaters onderwijs, een opleiding of werk dat voldoet aan hun behoeften, moet worden aangeboden; verwijst in dit verband naar de belangrijke jongerengarantie voor vroegtijdige schoolverlaters; benadrukt dat het, om het aantal vroegtijdige schoolverlaters te beperken, belangrijk is dat het onderwijsstelsel inclusief is en gelijke kansen biedt aan alle jongeren; wijst erop dat er daarom een oplossing moet worden gevonden voor de integratie op de arbeidsmarkt van deze laagopgeleide jongeren door middel van het aanbieden van toegankelijk en goed beroepsonderwijs en een opleiding op de werkplek om hen te helpen vaardigheden op te doen, aangezien gebrek aan opleiding tot werkloosheid en vervolgens tot armoede leidt en gepaard gaat met veel sociale uitdagingen die verband houden met uitsluiting, vervreemding en mislukte pogingen om een zelfstandig leven op te bouwen; wijst erop dat de ESF-bijdrage hierbij cruciaal is en meer jongeren kan helpen op school te blijven en de juiste kwalificaties te behalen voor een baan en een carrière en een bredere toegang tot onderwijs van hoge kwaliteit kan garanderen met speciale projecten voor kinderen uit achtergestelde groepen en van minderheden, met inbegrip van mensen met een handicap; roept lidstaten op adequaat beroepsonderwijs en een opleiding op de werkplek te stimuleren voor diegenen die hiervan zullen profiteren;

14. benadrukt dat de positie van jongeren op de arbeidsmarkt sterk afhankelijk is van de algehele economische situatie en dat het daarom zeer belangrijk is jongeren in hun overgang van het onderwijs naar het beroepsleven te ondersteunen, begeleiden en te volgen; is derhalve van mening dat de Commissie eventuele toekomstige beleidsvoorstellen op dit gebied af kan stemmen op de initiatieven „Jeugd in beweging” en „Kansen voor de jeugd”;

15. benadrukt dat het aantal werkenden in bepaalde regio's nog steeds minder dan 60 % bedraagt, en dat bepaalde regio's zelfs met hun eigen, nationale streefcijfers nog 20 à 25 % achterblijven, en dat hiervan vooral jongeren, vrouwen, ouderen, verzorgers en mensen met een verminderde arbeidscapaciteit de dupe zijn, benadrukt dat bepaalde crisismaatregelen ongunstige gevolgen hebben gehad voor de cohesie en de ongelijkheden in de EU wezenlijk hebben doen toenemen; benadrukt dat het op de arbeidsmarkt houden van hoogrisicogroepen of het creëren van arbeidsmogelijkheden voor deze groepen gerichte maatregelen vergt op het gebied van het scheppen van werkgelegenheid, opleidingsmogelijkheden en het

Woensdag 26 februari 2014

behoud van werk; benadrukt dat in bepaalde afgelegen gebieden de zoveelste generatie op rij werkloos is en dat dit een gevaar is waarmee vooral gemarginaliseerde gemeenschappen te kampen hebben;

16. herinnert eraan dat de arbeidsparticipatiegraad ruim onder de doelstelling van Europa 2020, dat ten minste 75 % van de bevolking tussen de 20 en 64 jaar werk moet hebben, is gebleven; merkt op dat de EU-lidstaten, hoewel er geen specifieke doelstellingen voor arbeidsparticipatie op regionaal niveau bestaan, afzonderlijk nationale doelstellingen hebben vastgesteld, die in de meeste gevallen niet zijn verwezenlijkt, aangezien de financiële en economische crisis een sterk asymmetrisch effect heeft gehad op de regionale arbeidsmarkten, met name die in Zuid-Europa, waar de jeugdwerkloosheid sterk is gestegen;

17. is van mening dat alle regio's zich gesteld zien tegenover de uitdaging om duurzame groei te creëren en bij te dragen aan een hogere hulpbronnefficiëntie; benadrukt in verband hiermee dat er beleid nodig is waarbij dat de uitgaven prioritair gaan naar de sectoren onderwijs, een leven lang leren, onderzoek, innovatie en ontwikkeling, energie-efficiëntie en lokaal ondernemerschap, alsmede de creatie van nieuwe financiële instrumenten voor alle soorten van bedrijven, met name kmo's;

18. herinnert aan het potentieel van kmo's op het gebied van banenschepping en dringt er bij de lidstaten op aan beleid te ontwikkelen om de toegang tot financiering en de financieringsvoorwaarden voor kmo's te verbeteren; verzoekt de Commissie in samenwerking met de lidstaten de transparantie en de voorspelbaarheid van het systeem voor offerteaanvragen te vergroten en de tijdsspanne te verkorten tussen de publicatie van een offerteaanvraag en de gunning van een opdracht, met name voor kmo's, die concurreren in een snel veranderende omgeving;

19. verzoekt om bijzondere aandacht te schenken aan de culturele en creatieve sector, die bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie, en met name tot het scheppen van banen; wijst op de fundamentele bijdrage die deze sectoren leveren aan de groei van regio's en steden; vraagt volgehouden maatregelen ter ondersteuning van bij- en nascholing voor vrouwen met name in deze sectoren, om ervoor te zorgen dat hun kwalificaties ten volle kunnen worden benut en dat er nieuwe arbeidskansen worden gecreëerd;

Evaluatiegegevens

20. herinnert eraan dat, hoewel er sterke aanwijzingen zijn dat de uitvoering van het cohesiebeleid versneld is en dat de hieruit voortvloeiende programma's een belangrijke bijdrage geleverd hebben op vele terreinen waar investeringen nodig zijn voor de economische modernisering en het concurrentievermogen (zoals onderzoek en ontwikkeling, ondersteuning van kmo's, herindustrialisatie, sociale inclusie en onderwijs en opleiding), een aantal lidstaten het risico loopt dat het zijn programma's niet zal uitvoeren voor het einde van de huidige programmeringsperiode; dringt er in verband hiermee bij de Commissie op aan grondig de oorzaken van de lage absorptiecijfers te analyseren en dringt er bij de lidstaten op aan om medefinanciering te verstrekken om de tenuitvoerlegging van de middelen te versnellen;

21. moedigt de lidstaten aan om synergieën te onderzoeken tussen de financiering in het kader van het cohesiebeleid en andere bronnen van EU-financiering (zoals voor het TEN-V-, het TEN-E-, het CEF-, het Horizon 2020-, het COSME- en andere programma's) evenals met financiering die verstrekt wordt door de Europese Investeringsbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling; dringt er bij de lidstaten op aan om de uitvoering van de beschikbare fondsen te versnellen en de toegang ertoe te vereenvoudigen en te verbeteren, om kmo's, organisaties van de civiele maatschappij, lokale gemeentebesturen en andere geïnteresseerde begunstigen ertoe aan te zetten er gebruik van te maken;

Uitdagingen op het gebied van monitoring en evaluatie

22. is van mening dat evaluatie een fundamentele rol te spelen heeft in het oriënterend debat en de kennisverwerving, maar maakt zich zorgen doordat, hoewel de verstrekking van monitoringgegevens en informatie over de uitvoering de kwaliteit van de gestelde doelen verbetert, de ongelijke kwaliteit het in veel gevallen van verslaglegging over de vorderingen toch moeilijk maakt om een volledig en juist beeld te krijgen van de vorderingen op regionaal en lokaal niveau naar de vooropgestelde doelstellingen; benadrukt het feit dat bij de evaluatie ook maatregelen moeten worden beoordeeld en voorgesteld om de onnodige lasten voor de begunstigen, inclusief kmo's, lokale en regionale autoriteiten en ngo's, weg te nemen; is van mening dat geen bijkomende lasten in verband met monitoring mogen worden opgelegd;

23. is van mening dat de voortgangsverslagen niet volledig een duidelijk beeld geven van de vorderingen die gemaakt zijn bij het uitvoeren van het cohesiebeleid en het bereiken van de vooropgestelde doelstellingen, door de onbeschikbaarheid van gegevens op het niveau in kwestie of door het onvoldoende duidelijke verband tussen de verstrekte statistische gegevens en de mate waarin voldaan is aan de doelstellingen van het cohesiebeleid die monitoring vereisen;

Woensdag 26 februari 2014

24. verzoekt de Commissie en de lidstaten, om de transparantie van de rapportage en de kwaliteit van de programmering en de uitvoering daarvan te vergroten, ten volle gebruik te maken van de monitoring- en evaluatie-instrumenten die in de context van het huidige wetgevingskader beschikbaar zijn (grotere resultaatgerichtheid, gebruik van gemeenschappelijke outputindicatoren, keuze van programmaspecifieke resultaatindicatoren en een helder prestatiekader);
25. is van mening dat uit de evaluaties van de programma's in het kader van het cohesiebeleid voor de periode 2007-2013 die medegefinancierd zijn door het EFRO en het Cohesiefonds, blijkt dat men zich in de lidstaten terdege bewust is van de gendergelijkheidsvereiste bij het opzetten van dergelijke programma's (70 % ⁽¹⁾), maar dat hieruit ook blijkt dat gendergelijkheid helemaal niet doelmatig in deze programma's wordt opgenomen aan de hand van een heldere vaststelling van de problemen of streefcijfers (minder dan 8 %); verzoekt de Commissie de verslagleggingssystemen van de lidstaten verder te verbeteren door indicatoren in te stellen en toe te passen teneinde te kunnen evalueren of de in het kader van het cohesiebeleid geboden steun werkelijk zorgt voor vooruitgang op het stuk van gendergelijkheid en indien dit het geval is, in welke mate;
26. dringt er bij de Commissie op aan te controleren of de beheersautoriteiten de richtlijn inzake laattijdige betalingen toepassen met betrekking tot de begunstigden van projecten en of zij passende maatregelen nemen om de vertraging van betalingen terug te dringen;
27. verzoekt de dienst Interne audit van de Commissie en de Europese Rekenkamer om meer prestatiecontroles van het Cohesiefonds en de structuurfondsen en met name het ESF uit te voeren;

o

o o

28. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de lidstaten.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0133

Optimalisering van het potentieel van ultraperifere gebieden

Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over de optimalisering van het potentieel van ultraperifere gebieden door middel van het scheppen van synergieën tussen de EU-structuurfondsen en andere EU-programma's (2013/2178(INI))

(2017/C 285/08)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), dat de ultraperifere gebieden een bijzondere status verleent en in „specifieke maatregelen” voorziet voor de volledige toepassing van de Verdragen en het gemeenschappelijk beleid,
- gezien artikel 107, lid 3, onder a), van het VWEU betreffende steunmaatregelen van staten ten behoeve van die regio's,
- gezien artikel 174 e.v. van het VWEU waarin de doelstelling van economische, sociale en territoriale samenhang wordt vastgelegd en de structurele financieringsinstrumenten voor de verwezenlijking van die doelstelling worden gedefinieerd,
- gezien alle mededelingen van de Europese Commissie over de ultraperifere regio's en met name de mededeling van 17 oktober 2008 getiteld „De ultraperifere regio's: een troef voor Europa” (COM(2008)0642),
- gezien al zijn resoluties over de ultraperifere regio's, en met name zijn resolutie van 20 mei 2008 over de strategie voor de ultraperifere regio's: balans en toekomstperspectieven ⁽¹⁾,
- gezien het werkdokument van de Commissie getiteld „Regions 2020 — an assessment of future challenges for EU regions” (SEC(2008)2868),
- gezien de boodschap van het eiland Réunion van 7 juli 2008 na afloop van de conferentie „De Europese Unie en haar overzeese entiteiten: strategieën ter bestrijding van klimaatverandering en verlies van biodiversiteit” en gezien de conclusies van de Raad van de Europese Unie van 25 juni 2009 over de „Evaluatie halverwege van de uitvoering van het biodiversiteitsactieplan van de EU en naar een EU-strategie ten aanzien van invasieve uitheemse soorten”,
- gezien het gezamenlijk memorandum van de ultraperifere regio's van 14 oktober 2009 over „De ultraperifere regio's tot 2020”,
- gezien het gemeenschappelijk platform dat op 6 juli 2010 door de conferentie van Europese Parlementsleden uit de ultraperifere regio's gericht werd aan de voorzitter van de Europese Commissie, José Manuel Durão Barroso,
- gezien het gezamenlijk memorandum van Spanje, Frankrijk, Portugal en de ultraperifere regio's van 7 mei 2010 getiteld „Een herziene visie op de Europese strategie voor de ultraperiferie”,
- gezien de gezamenlijke bijdrage van de ultraperifere regio's van 28 januari 2011 betreffende het vijfde verslag over de economische, sociale en territoriale cohesie,
- gezien het verslag van 12 oktober 2011 over de Europese ultraperifere regio's op de interne markt: de invloed van de EU in de wereld, rapport aan Europees commissaris Michel Barnier, ingediend door Pedro Solbes Mira,
- gezien zijn resolutie van 18 april 2012 over de rol van het cohesiebeleid voor de ultraperifere regio's van de Europese Unie in de context van „Europa 2020” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ PB C 279 E van 19.11.2009, blz. 12.

⁽²⁾ PB C 258 E van 7.9.2013, blz. 1.

Woensdag 26 februari 2014

- gezien de mededeling van de Commissie van 20 juni 2012 getiteld „De ultraperifere regio's van de Europese Unie: naar een samenwerkingsverband voor slimme, duurzame en inclusieve groei” (COM(2012)0287),
 - gezien het verslag van het Franse parlementslid Serge Letchimy aan de Franse eerste minister getiteld „l'article 349 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne: contribution à l'application du cadre dérogatoire au service d'un projet global de développement des régions ultrapériphériques”,
 - gezien alle gezamenlijke bijdragen en de technische en politieke documenten van de conferentie van voorzitters van de ultraperifere regio's van de Europese Unie en met name de slotverklaring van de negentiende conferentie van voorzitters van de ultraperifere regio's van de Europese Unie van 17 en 18 oktober 2013,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0121/2014),
- A. overwegende dat de troeven, de hulpbronnen en het potentieel van de ultraperifere regio's, die de Commissie heeft erkend in haar strategie van 2008 en haar mededeling van 2012 en die verband houden met sleutelgebieden voor de EU inzake onderzoek, innovatie en groei, te weinig ondersteund en gefinancierd worden door de Europese fondsen en programma's;
- B. overwegende dat de ultraperifere regio's bestaan uit een groep archipels, eilanden en een niet aan zee grenzende regio in het Amazoneregenwoud, die worden gekenmerkt door gemeenschappelijke specifieke beperkingen die ze onderscheiden van andere bijzondere geografische gebieden van de Unie (insulaire en dunbevolkte regio's en berggebieden);
- C. overwegende dat de ultraperifere regio's — in het licht van de EU-doelstellingen ter verwezenlijking van de Europa 2020-strategie voor groei, Horizon 2020, de Energie 2020-strategie, de programma's LIFE+ en Natura 2000, en de trans-Europese netwerken voor telecommunicatie, vervoer en energie — regio's van uitzonderlijk grote waarde zijn die een belangrijke bijdrage kunnen leveren om deze uitdagingen aan te pakken;
- D. overwegende dat het in dat opzicht belangrijk is langetermijninvesteringen aan te moedigen en het innovatievermogen van de ultraperifere regio's te stimuleren om hun sociaaleconomische ontwikkeling duurzaam te bevorderen en de slaagkans van de verschillende strategieën van de Unie te vergroten;
- E. overwegende dat voor de verwezenlijking van deze strategieën de structuurfondsen en het Europees investeringsfonds voor de ultraperifere regio's nauwlettend moeten worden gevolgd en moeten worden aangepast of aangevuld om deze gebieden overeenkomstig hun streven te laten bijdragen tot de grote uitdagingen van de Unie;
- F. overwegende dat de huidige context van economische en sociale crisis bijzonder ernstige gevolgen heeft voor de ultraperifere regio's van de Europese Unie, met name op het vlak van het concurrentievermogen en de werkgelegenheid, en dat tijdens de volgende financierings- en programmeringsperiode dringend passende oplossingen moeten worden aangedragen voor het tegengaan van de werkloosheid en het stimuleren van economische groei;
- G. overwegende dat artikel 349 ook gebruikt moet worden als rechtsgrond om de ultraperifere regio's via specifieke maatregelen in staat te stellen in de verschillende EU-programma's die hun erkende potentieel doeltreffend en concreet kunnen ontwikkelen, de plaats te vinden die hun toekomt;
- H. overwegende dat de ultraperifere regio's gebieden kunnen worden waar proefprojecten kunnen worden uitgevoerd en topprestaties kunnen worden geleverd die de hele EU ten goede kunnen komen, op terreinen zoals: biodiversiteit, milieu, aanpassing aan de klimaatverandering en afzwakking van de gevolgen ervan, omgang met en waarneming van extreme weersomstandigheden, onderzoek, innovatie, lucht- en ruimtevaart, oceanen, „blauwe groei”, maritieme ruimtelijke ordening en maritiem beheer, seismologie, vulkanologie, nieuwe ziektes, hernieuwbare energie, vervoer, telecommunicatie, humanitaire interventiecapaciteit in derde landen, en cultuur;
- I. overwegende dat de ultraperifere regio's zich bevinden in het zeebekken van de Caraïben, de Indische Oceaan en de Atlantische Oceaan, waardoor de Unie een mondiale zeemogendheid is, dat hun geostrategische ligging bijdraagt aan de mondiale dimensie van de EU, en dat zij gekenmerkt worden door uitzonderlijke natuurlijke hulpbronnen, mariene rijkdommen en visbestanden, die meer dan 50 % van de wereldwijde biodiversiteit vertegenwoordigen;

Woensdag 26 februari 2014

- J. overwegende dat de ultraperifere regio's een uniek gegeven zijn en zowel binnen als buiten de Unie een gemeenschappelijk geheel vormen dat door de Commissie moet worden bevorderd en ondersteund, met name door de tenuitvoerlegging van gemeenschappelijk beleid;
- K. overwegende dat er om het potentieel van de ultraperifere regio's optimaal te benutten zo groot mogelijke synergieën tussen alle instrumenten, fondsen en programma's van de Unie tot stand moeten worden gebracht;

Nieuwe perspectieven voor de ultraperifere regio's

1. is ervan overtuigd dat het potentieel, de troeven, de hulpbronnen en de ervaringen van de ultraperifere regio's voor de Unie en de lidstaten een extra kans vormen om de uitdagingen aan te gaan waarmee zij worden geconfronteerd op het gebied van mondialisering, innovatievermogen, groei, sociale cohesie, demografische druk, klimaatverandering, de preventie van grote risico's op natuurrampen, energie, duurzaam beheer van haar natuurlijke hulpbronnen en het behoud van haar biodiversiteit;
2. is ervan overtuigd dat de verbeterde toegang van de ultraperifere gebieden tot de verschillende EU-fondsen en programma's zowel op korte als op lange termijn de hele Unie ten goede komt; betreurt de Europese tendens om voor vrijwel alle ontwikkelingsprojecten voor de ultraperifere gebieden alleen het cohesiebeleid te gebruiken;
3. steunt de Commissie in haar streven om, voor elk fonds en programma waarvan de doelstellingen betrekking hebben op de benutting van de kansen van de ultraperifere gebieden om duurzame ontwikkeling te verwezenlijken, een beleid te voeren dat bijdraagt tot autonomie, economische consolidatie en duurzame banen door gebruik te maken van de troeven van die gebieden en van praktische en innoverende maatregelen op grond van artikel 349 VWEU, alsook van ad-hocinstrumenten, met name op het gebied van energie, vervoer en ICT;
4. onderstreept ook dat het voor de ultraperifere gebieden noodzakelijk en belangrijk is dat Europees beleid, onder meer via specifieke fiscale en douanemaatregelen, bijdraagt aan de bevordering en diversificatie van hun economische basis en aan het scheppen van werkgelegenheid;
5. beschouwt artikel 349 van het VWEU als een geschikte rechtsgrond voor de vaststelling van specifieke maatregelen voor de ultraperifere regio's, maar betreurt dat slechts in beperkte mate gebruik wordt gemaakt van deze bepaling van het Verdrag, waarin is vastgelegd dat bijzondere regelingen kunnen worden getroffen uit hoofde van de ultraperifere status;
6. verzoekt de Commissie een contactgroep in te stellen tussen de betrokken Europese commissarissen, de horizontale werkgroep voor de coördinatie van het beleid inzake de ultraperifere regio's en de EP-leden uit de ultraperifere gebieden, om een balans op te maken van de programma's die voor deze gebieden zijn gepland en/of ingezet;
7. onderstreept dat de ultraperifere regio's, doordat ze ver van het Europese continent liggen, bijdragen tot de uitstraling van een Europese Unie die zich bewust is van haar mondiale dimensie en haar rol in een wereld die grote veranderingen doormaakt;
8. dringt erop aan dat bij natuurrampen bijzondere aandacht wordt besteed aan ultraperifere regio's vanwege hun specifieke kenmerken, overeenkomstig artikel 349, dat het nemen van specifieke maatregelen mogelijk maakt; herinnert er hierbij aan hoe belangrijk de coördinatie tussen de structuurfondsen en het solidariteitsfonds van de Europese Unie is;
9. dringt erop aan dat investeringen die worden gedaan via diensten van algemeen economisch belang op het vlak van ICT, vervoer, water en energie een prioriteit worden in deze regio's en pleit voor meer samenhang tussen de staatssteunregelingen in de ultraperifere regio's, met het oog op de doelstellingen van de Europa 2020-strategie;
10. is ervan overtuigd dat er een nauw verband bestaat tussen de bewustwording van de mondiale rol die de Unie kan spelen, en de aandacht voor haar ultraperifere regio's; is ervan overtuigd dat het feit dat de Unie en de lidstaten onvoldoende beseffen hoe belangrijk en verrijkend haar strategische investeringskeuzes voor de ultraperifere regio's zijn en dat daaruit blijkt dat de Unie onvoldoende investeert in haar eigen mondiale en internationale dimensie; acht meer synergie tussen de instrumenten en programma's essentieel voor de bevordering van de internationale samenwerking van de ultraperifere regio's in de wereld;

Woensdag 26 februari 2014

11. herinnert eraan dat het voor de bevordering van synergieën tussen de structuurfondsen en de overige programma's van de Unie essentieel is vanuit een macroregionaal perspectief te handelen en strategieën uit te werken voor de macroregio's waarvan de ultraperifere regio's deel uitmaken en daarbij de kenmerken en hulpbronnen van deze regio's te benutten;
12. verzoekt de nationale en regionale autoriteiten te kiezen voor een meerfondsenaanpak en om zoveel en zo doeltreffend mogelijk verbanden te creëren tussen de structuurfondsen en de financieringsinstrumenten van de andere programma's van de Europese Unie;
13. verzoekt de Commissie om de Europese strategie ten aanzien van de ultraperifere regio's uit te diepen op een manier die het mogelijk maakt de sterke punten van deze regio's te ontwikkelen en rekening te houden met hun structurele en permanente beperkingen; verzoekt de Commissie in dit verband gevolg te geven aan de voorstellen van de ultraperifere regio's, vooral die welke zijn opgenomen in hun actieplannen;

Synergieën met het programma Horizon 2020

14. meent dat de ultraperifere regio's over het potentieel beschikken om voorop te lopen op het gebied van onderzoek en technologie op de terreinen waarop de doelstellingen van Horizon 2020 betrekking hebben, zoals lucht- en ruimtevaart, biotechnologie, waarneming van natuurlijke risico's, marien onderzoek, biodiversiteit, hernieuwbare energie, gezondheid, aanpassing aan de klimaatverandering en intelligente vervoerssystemen;
15. wijst erop dat het cohesiebeleid voor de periode 2014-2020 onder andere tot doel heeft onderzoek, technologische ontwikkeling en innovatie te bevorderen;
16. betreurt dat de ultraperifere regio's, aangezien hun projecten vanwege hun bijzondere kenmerken slechts in zeer beperkte mate voldoen aan de criteria om EU-steun te krijgen, onvoldoende hebben geprofiteerd van het kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling voor de periode 2007-2013, waardoor zij slechts in geringe mate hebben deelgenomen of succesvol zijn geweest en minder vertegenwoordigd zijn in de Europese onderzoeksnetwerken; verzoekt de Commissie derhalve maatregelen te nemen om het onderzoek in de ultraperifere regio's te steunen en het ontstaan van een kritische massa te bevorderen;
17. is van mening dat het EFRO alleen niet volstaat om de ultraperifere regio's in staat te stellen te voldoen aan de doelstellingen van de cohesiebeleid en van de EU 2020- en de Horizon 2020-strategie; is in dit verband van mening dat de Commissie de toegang van de ultraperifere regio's tot het Horizon 2020-programma moet aanpassen en waarborgen door specifieke programma's op te zetten die de integratie van de UPR in de Europese en internationale netwerken voor onderzoek en innovatie bevorderen; herinnert er in dit verband aan dat in het onderdeel „Vergroting van de deelname en de verspreiding van topkwaliteit” van de Horizon 2020-strategie wordt benadrukt dat het innovatiescorebord van de Unie significante verschillen aan het licht brengt tussen de prestaties op het gebied van onderzoek en innovatie en de specifieke maatregelen om topkwaliteit te verspreiden en de deelname te vergroten in de lidstaten en regio's die achterlopen op het gebied van onderzoek en innovatie;
18. pleit voor de opwaardering en de structurele ontwikkeling van de universiteiten van de ultraperifere regio's om in synergie met Horizon 2020 bij te dragen tot de Europese en internationale uitstraling van de universiteiten, de onderzoekcentra, de onderzoekers en de studenten van die regio's; wijst erop dat de programma's ter bevordering van de mobiliteit tussen universiteiten van studenten, docenten en ambtenaren in de ultraperifere regio's ernstig onder druk staan als gevolg van de extra kosten die voortvloeien uit de geïsoleerde ligging en de afstand;
19. herinnert eraan dat de onderzoeks- en innovatieprogramma's flexibel genoeg moeten zijn om aangepast te kunnen worden aan nieuwe grenzen en uitdagingen die aan onze kennis worden gesteld, zoals de uitdagingen van de diepzee, die een groot potentieel vertegenwoordigen;
20. wijst op de groeiende economische belangstelling voor de enorm rijke zeebodem en het immense biogenetische, minerale en biotechnologische potentieel van de ultraperifere regio's op deze gebieden, en op de noodzaak hiermee rekening te houden in de nieuwe Europese strategie voor de ultraperifere regio's, zodat zich een kenniseconomie kan ontwikkelen die gebaseerd is op de zee en op de ontwikkeling van economische activiteiten met een grote toegevoegde waarde op gebieden als geneeskunde, farmacie en energie;

Woensdag 26 februari 2014

Synergieën met de interne markt

21. verzoekt de Commissie zich te laten leiden door de conclusies van het verslag-Solbes om de ultraperifere regio's meer te integreren en te ontwikkelen in de interne markt;
22. wijst erop dat de mededinging in de ultraperifere regio's niet op dezelfde wijze verloopt als in de rest van de Europese ruimte omdat de vrije marktwerking in de meeste sectoren die diensten van algemeen economisch belang leveren in die regio's niet mogelijk is omdat hun activiteiten niet aantrekkelijk zijn voor particuliere investeerders; benadrukt dat kwaliteitsproducten in de ultraperifere regio's slechts tegen concurrerende prijzen kunnen worden aangeboden als de betrokken lidstaat dat naar behoren compenseert en dat de Commissie zich met spoed moet gaan buigen over de levering van dergelijke diensten in die regio's teneinde voor meer flexibiliteit en een betere afstemming van het huidige wetgevingskader van de Unie op deze realiteit te zorgen;
23. verzoekt de Commissie om de mededingingsregels beter te doen naleven om monopolies en kartels in de ultraperifere regio's te voorkomen;
24. verzoekt de Commissie een gids te publiceren voor kleine en middelgrote ondernemingen in de ultraperifere regio's met betrekking tot hun bijdrage aan de interne markt, en daarbij rekening te houden met de verschillende Europese programma's en fondsen die in de ultraperifere regio's van kracht zijn;
25. verzoekt de Commissie zich over de extra kosten en hoge kosten van levensonderhoud in de ultraperifere regio's te buigen, en hiermee rekening te houden bij het uitstippelen van het Europees beleid;

Synergieën met het programma LIFE+ en de Energie 2020-strategie

26. is van mening dat het potentieel van de ultraperifere regio's inzake beheer, behoud en herstel van de biodiversiteit, aanpassing aan de klimaatverandering en ontwikkeling van hernieuwbare energie beter benut kan worden en tegelijk de Unie in staat kan stellen haar eigen doelstellingen te bereiken, door synergieën en aanvullende financiering tussen het cohesiebeleid, het programma LIFE + en de Energie 2020-strategie tot stand te brengen;
27. merkt op dat het programma LIFE+ voor de periode 2014-2020 gericht is op medefinanciering van innoverende projecten voor milieubehoud en bestrijding van de klimaatverandering; wijst erop dat het van cruciaal belang is synergieën tot stand te brengen met de doelstellingen 5 en 6 van het cohesiebeleid voor het tijdvak 2014-2020, aangezien het in dit verband noodzakelijk is de deelname van de ultraperifere regio's aan LIFE+ te intensiveren;
28. betreurt dat de voorbereidende actie BEST niet is omgevormd tot een heus programma voor de ultraperifere regio's en de landen en gebieden overzee, in weerwil van het advies van het Parlement en de conclusies van de Raad van 25 juni 2009;
29. betreurt dat de te beschermen habitats en dier- en plantensoorten in de Franse ultraperifere regio's niet zijn opgenomen in bijlage I bij Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, waardoor deze richtlijn de facto onmogelijk toe te passen is in de Franse ultraperifere regio's, en deze gebieden niet kunnen deelnemen aan de Natura 2000-netwerken en -programma's;
30. verzoekt de Commissie een specifiek Natura 2000-programma voor de ultraperifere regio's uit te werken op grond van artikel 349 VWEU;
31. verzoekt de Commissie om, op basis van de goede voorbeelden en resultaten van sommige ultraperifere regio's op het gebied van hernieuwbare energie, maatregelen te bevorderen ter verwezenlijking van energieonafhankelijkheid en van de doelstellingen van de Energie 2020-strategie, en herinnert de Commissie aan het voorstel een specifiek programma betreffende energie op te zetten dat erop is gericht de kosten van bevoorrading, infrastructuur en dienstverlening in de ultraperifere regio's te verminderen, teneinde beleidsmaatregelen inzake hernieuwbare energie te bevorderen, uitgaande van de Posei-programma's, waarbij zo veel mogelijk synergieën met andere actielijnen van de Unie tot stand worden gebracht;
32. onderstreept dat de benutting van het bestaande potentieel op het gebied van hernieuwbare energiebronnen van eilanden moet worden bevorderd, aangezien zij vanwege de afstand en het geografisch isolement bijzonder afhankelijk zijn van fossiele energie; is dan ook van mening dat er in het Europese energiebeleid instrumenten moeten worden opgenomen waarmee de uitdagingen die geïsoleerde energiesystemen met zich meebrengen adequaat kunnen worden aangepakt;

Synergieën met de Europese jeugdprogramma's

33. onderstreept dat de doelstellingen 8, 9 en 10 van het nieuwe cohesiebeleid betrekking hebben op werkgelegenheid, sociale inclusie, armoedebestrijding, onderwijs, opleiding en beroepsopleiding;

Woensdag 26 februari 2014

34. benadrukt dat de ultraperifere gebieden tot de Europese regio's met de hoogste werkloosheid behoren, met name onder jongeren; wijst er echter op hoe moeilijk het is de fondsen voor de jongerengarantie uit te voeren door middel van co-financiering; betreurt het ontbreken van specifieke bepalingen met betrekking tot de ultraperifere regio's in het programma voor werkgelegenheid en sociale innovatie en wijst erop dat die regio's moeilijkheden hebben ondervonden bij de benutting van de door het Progress-programma geboden mogelijkheden; wenst dat er een sociale as wordt ontwikkeld door middel van een urgent proefproject voor werkloosheidsbestrijding in de ultraperifere regio's; verzoekt om oprichting van speciale actieteams voor jeugdwerkgelegenheid binnen de Commissie, teneinde de jeugdgarantie ten uitvoer te leggen en het ESF en het Europees Jeugdinitiatief in te zetten;

35. verzoekt de EIB de ultraperifere regio's op te nemen in haar programma „Banen voor jongeren” en in haar programma „Investeren in competenties”;

36. is bezorgd over de grote uittocht van opgeleide mensen waarmee de ultraperifere regio's te kampen hebben vanwege de hoge werkloosheid en het ontoereikende opleidingsaanbod, terwijl goed geschoolde en opgeleide arbeidskrachten onontbeerlijk zijn voor duurzame groei, met name op de in deze regio's van oudsher belangrijke terreinen, maar eveneens om het ontplooien van nieuwe activiteiten te bevorderen en de mondiale concurrentie het hoofd te bieden;

37. merkt op dat het nieuwe Erasmus-programma gericht is op de ontwikkeling van een kennismaatschappij; beklemtoont dat de verwezenlijking van dit doel onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van de Europa 2020-strategie, die van kennis de drijvende kracht achter de Europese economie maakt; stelt dan ook dat er in de ultraperifere regio's meer synergieën tussen het Erasmus-programma en het ESF tot stand moeten worden gebracht, om het menselijk potentieel en de lokale deskundigheid aan te zwengelen, die de grootste drijfkracht achter groei zijn;

38. steunt de ontwikkeling van academische capaciteit en nieuwe uitmuntendheidsdomeinen in de ultraperifere regio's om de universiteiten aldaar aantrekkelijker te maken en meer uitstraling te geven in Europa; steunt de ontwikkeling van interuniversitaire partnerschappen, door ze ook uit te breiden tot de universiteiten van derde landen waarmee de ultraperifere regio's bevoorrechte betrekkingen onderhouden; wenst ook dat de programma's ERASMUS+ en EURES de extra vervoerskosten voor hun rekening nemen die het gevolg zijn van de lange afstanden, zodat studenten uit de ultraperifere regio's kunnen profiteren van Europese uitwisselingsprogramma's en de universiteiten van die regio's kunnen proberen meer profijt te trekken uit het Erasmus Mundus-programma tussen de lidstaten en de rest van de wereld;

Synergieën met de trans-Europese netwerken (voor vervoer, telecommunicatie, energie)

39. herinnert aan het verslag-Teixeira over de rol van het cohesiebeleid voor de ultraperifere regio's van de Europese Unie in de context van „Europa 2020” (2011/2195(INI)) waarin de Commissie wordt verzocht een specifiek programma op te zetten op het gebied van energie, vervoer en informatie- en communicatietechnologie, op basis van Posei-programma's, en met name een specifiek kader voor steun aan de vervoerssector in ultraperifere regio's, onder meer ten behoeve van het openbaar vervoer en de ontwikkeling van het zeevervoer tussen de eilanden;

40. benadrukt dat er in de ultraperifere regio's synergieën moeten worden ontwikkeld tussen de trans-Europese netwerken, de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen (CEF), de programma's Civitas, Horizon 2020 en de investeringen van het EFRO en het cohesiefonds met betrekking tot vervoer, telecommunicatie en energie;

41. herinnert eraan dat bereikbaarheid een centrale rol speelt in de ontwikkeling van de ultraperifere regio's, dat deze regio's vaak verplicht zijn om een complex intern en extern lucht- en zeevervoersnet te ontwikkelen, wat de voorwaarden voor de mobiliteit en de bereikbaarheid van de ultraperifere regio's bemoeilijkt, dat er geen alternatief is voor het lucht- of zeevervoer en dat ze bovendien te maken hebben met de stijging van de vervoersprijzen, wat op zich al negatieve economische en sociale gevolgen heeft;

42. is blij dat de Commissie de ultraperifere regio's wil opnemen in de trans-Europese vervoersnetten, maar betreurt het dat het merendeel van die regio's zijn uitgesloten van de prioritaire corridors en dus van financiering uit hoofde van de CEF; verzoekt de Commissie daarop terug te komen in haar strategie ten aanzien van de ultraperifere gebieden en de investeringen in vervoer in de die gebieden te herzien, zodat zij het hoofd kunnen bieden aan hun geïsoleerde ligging en hun insulaire karakter; verzoekt de Commissie een specifiek sectoraal kader voor de ultraperifere regio's op te zetten om de bereikbaarheid en de verbindingen met het Europese continent te verbeteren;

Woensdag 26 februari 2014

43. betreurt dat de projecten voor snelwegen op zee niet verder gevorderd zijn doordat de voorrang uitgaat naar verbindingen over korte afstand, waardoor de ultraperifere regio's op discriminerende wijze uitgesloten zijn; verzoekt de Commissie deze uitsluiting te herzien in het kader van haar strategie voor de ultraperifere regio's;
44. wijst met klem op de noodzaak van herziening van de kaderregeling inzake overheidssteun voor het zeevervoer, teneinde de verstrekking van overheidssteun aan verbindingen tussen ultraperifere regio's en derde landen toe te staan;
45. wijst er nogmaals op dat de classificatie van regionale luchthavens moet worden aangepast, zodat zij, in het geval van ultraperifere regio's, niet beperkt blijft tot kwesties als passagiersstromen en rendabiliteit;
46. meent dat de digitale kloof tussen de ultraperifere gebieden en Europa, gezien het belang van de digitale economie, een belemmering vormt voor de ontwikkeling en het concurrentievermogen van de ultraperifere regio's; wijst erop dat de vertraging bij de uitrol en modernisering van ICT in de ultraperifere regio's ertoe leidt dat deze gebieden bovenop hun afgelegen geografische ligging ook nog eens een digitale achterstand oplopen; stelt voor de ontwikkeling van ICT op te voeren door de netwerken uit te breiden en te moderniseren, synergieën met het EFRO tot stand te brengen en deze projecten vlotter toegang te verlenen tot financiering van de EIB en benadrukt bovendien dat het noodzakelijk is om deze regio's prioritair toegang te verlenen tot de programma's GMES en Galileo;

Synergieën met het maritieme beleid van de Unie (GVB, EFMZV)

47. herinnert eraan dat de ultraperifere regio's bijdragen aan de status van de Unie als mondiale zeemogendheid;
48. verzoekt de Commissie zich meer bewust te worden van die mondiale maritieme dimensie, het belang van zeeën, oceanen en blauwe groei voor de hele Unie, de strategische ligging van haar ultraperifere regio's alsmede de rol die deze kunnen spelen bij het duurzame gebruik van zeeën, oceanen en kustgebieden, het mondiale zeebeheer en de ontwikkeling van een op de zee gebaseerde kenniseconomie;
49. stelt vast dat er te weinig synergieën zijn tussen het cohesiebeleid en het GVB, waarin nog onvoldoende rekening wordt gehouden met de kenmerken van deze regio's; benadrukt dat het belangrijk is dat er een Posei-programma voor de visserij blijft bestaan en stelt voor het onderzoek en de innovatie in de maritieme economie te ontwikkelen, als potentiële groeifactoren;
50. onderstreept dat de ultraperifere regio's afhankelijk zijn van de visbestanden in hun EEZ, die in biologisch en ecologisch opzicht zeer kwetsbaar zijn en dat het daarom belangrijk is hun biogeografisch kwetsbare gebieden op adequate en efficiënte wijze te beschermen, met name door de toegang ertoe voor te behouden aan de plaatselijke vloten die werken met milieuvriendelijk vistuig; beklemtoont dat het nodig is ervoor te zorgen dat de hulpbronnen er op evenwichtige en duurzame wijze worden geëxploiteerd, met behoud van de visserijactiviteit; spreekt de wens uit dat de actoren van de ultraperifere regio's in de toekomst ook bij de sluiting van de visserijovereenkomsten van de Unie worden betrokken en dat in deze overeenkomsten wordt gedacht aan het belang van de plaatselijke bevolking van de buurlanden op lange termijn, en dat er in de effectbeoordelingen stelselmatig een hoofdstuk over de ultraperifere regio's wordt opgenomen;
51. betreurt het feit dat het Posei-programma voor de visserij, waarmee een regeling is ingevoerd ter vergoeding van de extra kosten van de afzet van bepaalde visserijproducten uit de ultraperifere regio's als gevolg van de ultraperifere ligging, onlangs is opgenomen in het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij (EFMZV) en dus geen autonome regeling meer is die specifiek en uitsluitend bedoeld is voor de regio's in kwestie, met als gevolg een afzwakking van de positieve discriminatie die in artikel 349 van het VWEU als een recht van de ultraperifere regio's is erkend;
52. betreurt dat er in het nieuwe GVB voor bepaalde ultraperifere regio's vanwege hun ligging geen steun voor vlootvernieuwing is toegestaan;

Synergieën met het gemeenschappelijk landbouwbeleid

53. wijst erop dat landbouw een dynamische sector is die werkgelegenheid verschaft en bijdraagt tot de ontwikkeling van activiteiten met een hoge toegevoegde waarde; herinnert evenwel aan de specifieke kenmerken van de landbouw in de ultraperifere regio's, die ernstige gevolgen voor deze activiteit hebben, met name de kleine omvang van de bedrijven en de beperkte markt; herinnert eraan dat de derde doelstelling van het nieuwe cohesiebeleid de versterking van kmo's in de landbouwsector is;
54. merkt op dat de landbouw in de ultraperifere gebieden geconfronteerd wordt met uitdagingen op het vlak van diversificatie en concurrentievermogen, alsook met nieuwe uitdagingen in verband met onder meer de mondialisering, de liberalisering van de markten, zelfvoorziening op voedselgebied en duurzame ontwikkeling;

Woensdag 26 februari 2014

55. wijst op de noodzaak van het behoud van Posei, een programma dat zijn nut heeft bewezen en bijzonder goed afgestemd is gebleken op de ultraperifere gebieden, maar lijdt onder een chronische onderfinanciering, waarvoor dringend een oplossing moet worden gevonden; wijst in dit verband op de noodzaak dat Posei de nodige middelen krijgt om de producenten in de ultraperifere regio's het hoofd te helpen bieden aan de gevolgen van de liberalisering, die in diverse sectoren voorzien is in verband met Europees beleid en met internationale overeenkomsten in onder meer de zuivel-, de suiker-, de rum-, de vlees- en de bananensector; benadrukt eveneens het economische, sociale en milieubelang van alle landbouwproducties van de ultraperifere regio's; pleit ervoor dat het Posei-stelsel in een eigen zelfstandig kader blijft voortbestaan;
56. moedigt de totstandbrenging van synergieën aan tussen het cohesiebeleid en het ELFPO met het oog op een duurzaam beheer van de watervoorraden via modernisering, een uitbreiding van de irrigatiesystemen, de ruimtelijke ordening, opleiding en een toeristische exploitatie van duurzame landbouw en plattelandsgemeenschappen;
57. verzoekt de Commissie de inheemse landbouwproductie en de afzet in de nabijheid — d.w.z. een plaatselijke kwaliteitsproductie als alternatief voor het importeren van producten — op te voeren;
58. steunt de invoering van beschermde oorsprongsbenamingen en plaatselijke keurmerken in de ultraperifere gebieden en vraagt een promotiebeleid waarmee kan worden voorzien in de behoeften van de ultraperifere gebieden en gezorgd voor de nodige verdediging van de geografische aanduidingen;

Synergieën met het buitenlands beleid van de Unie

59. betreurt dat de Europese fondsen, het EOF, het EFRO en de ETC, met name bij grensoverschrijdende samenwerkingsprojecten, nog steeds te weinig gekoppeld zijn, hoewel dat essentieel is om de doelstellingen van deze fondsen te verwezenlijken; herinnert in verband hiermee aan het feit dat ervoor moet worden gezorgd dat de programmeringswijze van het EOF en van het EFRO met elkaar verenigbaar zijn;
60. verzoekt de Commissie overleg tussen de EU-lidstaten, de ultraperifere regio's, de landen en gebieden overzee en de ACS-landen op gang te brengen om de dialoog te versterken en de integratie van de ultraperifere regio's in hun geografische bekken te bevorderen; onderstreept in verband hiermee het feit dat de EU-delegaties meer een spilrol moeten spelen om de dialoog tussen de diverse spelers op het gebied van de programmering in de ultraperifere regio's, de landen en gebieden overzee en de ACS-landen te bevorderen;
61. verzoekt de Commissie zich meer bewust te worden van de geostrategische positie van de ultraperifere regio's doordat zij dicht bij heel wat continenten liggen;
62. verzoekt de Commissie het actieplan voor het grote nabuurschap, waaraan ze sinds 1999 werkt, af te ronden en vast te stellen welke factoren de regionale integratie van de ultraperifere regio's in de respectieve geografische bekkens in de weg staan en hoe dat kan worden opgelost; herinnert in dit verband aan de geprivilegieerde historisch-culturele betrekkingen van elke ultraperifere regio met bepaalde derde landen, alsmede aan de potentiële ontwikkeling van betrekkingen op economisch, commercieel en samenwerkingsgebied met diverse regio's wereldwijd;
63. roept de Commissie op beter rekening te houden met de gevolgen van de handelsovereenkomsten met derde landen voor de economieën van de ultraperifere regio's door voor te schrijven dat systematisch een voorafgaande effectbeoordeling wordt uitgevoerd inzake de bescherming van zogeheten kwetsbare producten, als dit nodig is, en inzake een billijke vergoeding van de aan specifieke sectoren veroorzaakte schade; verzoekt ook om instelling van een mechanisme voor de raadpleging van de regionale autoriteiten van deze regio's; beveelt de Commissie aan om voor de lopende internationale overeenkomsten periodieke studies te verrichten om de kwetsbaarheid van de markten in de ultraperifere regio's te beoordelen en daarmee rekening te houden;
64. betreurt dat in de overeenkomsten met de landen van Latijns-Amerika en de ACS-landen geen rekening is gehouden met de belangen van de ultraperifere regio's en dat er geen effectbeoordeling is uitgevoerd voordat over die overeenkomsten werd onderhandeld;
65. roept de Commissie op om in de handelsovereenkomsten met de ACS-buurlanden van de ultraperifere regio's systematisch een specifiek hoofdstuk over de totstandbrenging van een UPR-ACS-markt op te nemen met als doel de ultraperifere regio's beter in hun geografische omgeving te integreren;
66. wijst erop dat de ultraperifere regio's van groot belang zijn voor de ontwikkeling en ontplooiing van het vermogen van de Unie tot humanitaire interventie wanneer zich natuurrampen voordoen; pleit daarom voor instelling van een Europese civiele beschermingsmacht;

Woensdag 26 februari 2014

Synergie met de programma's ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting

67. onderstreept dat de ultraperifere regio's te kampen hebben met grote problemen, met name sociale uitsluiting; wijst erop dat doelstelling 9 van het nieuwe cohesiebeleid betrekking heeft op de bevordering van sociale inclusie en de bestrijding van armoede en iedere vorm van discriminatie, en dat het EFRO als investeringsprioriteit steun verleent aan de armste bevolkingsgroepen;

68. is ingenomen met de goedkeuring van het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen en vraagt dat het bijzonder doeltreffend wordt ingezet in de ultraperifere regio's;

69. merkt op dat bepaalde ultraperifere regio's met een grote woningnood geconfronteerd worden vanwege de sterke bevolkingsaanwas in sommige van die gebieden; steunt de totstandbrenging van een kader voor investeringen in sociale woningen alsook de vaststelling van specifieke bepalingen om ervoor te zorgen dat de subsidies ter ondersteuning van investeringen in sociale woningen niet worden beschouwd als staatssteun; merkt op dat bepaalde ultraperifere regio's geconfronteerd worden met een proces van toenemende ontvolking, met als gevolg een achteruitgang van de voor de betrokken plaatsen kenmerkende habitat, een fenomeen dat alleszins moet worden bestreden, door middel van subsidies voor stadsvernieuwing en voor de bevordering van economische activiteiten die aan de diverse plaatsen zijn aangepast, om te voorkomen dat de bevolking vertrekt;

Synergieën met het COSME-programma en de microfinancieringsfaciliteit Progress

70. merkt op dat bepaalde ultraperifere regio's zich in een omgeving met hevige industriële concurrentie bevinden, met name vanwege de goedkope arbeidskrachten en de overvloed aan grondstoffen in de buurlanden; wijst erop dat de doelstellingen 3 en 8 van het cohesiebeleid voor de periode 2014-2020 gericht zijn op de versterking van het concurrentievermogen van kmo's en de bevordering van hoogwaardige, duurzame werkgelegenheid;

71. stipt aan dat micro-ondernemingen en kmo's in de ultraperifere regio's, die ondanks de crisis als paddenstoelen uit de grond blijven schieten, te maken krijgen met grotere moeilijkheden wat de toegang tot financiering betreft, hetgeen hun ontwikkeling en voortbestaan in gevaar brengt;

72. is in dat verband verheugd over de doelstellingen van het nieuwe COSME-programma, dat tot doel heeft Europese kmo's te ondersteunen, met name op het vlak van financiering en de verovering van nieuwe markten; juicht de voortzetting van de microfinancieringsfaciliteit Progress toe; verzoekt de Commissie te zorgen voor de inzet van deze programma's in de ultraperifere regio's en verwelkomt de mogelijkheid van een dialoog met de EIB en het Europees Investeringsfonds om te onderzoeken of kan worden bijgedragen aan een verbetering van de toegang van de kmo's van de ultraperifere regio's tot financiering, met het oog op de creatie van investeringsfondsen in de nabije omgeving in elke ultraperifere regio en de ontwikkeling van regionale markten voor risicokapitaal;

73. benadrukt dat de economische ontwikkeling van elke ultraperifere regio moet worden aangepast aan zijn potentieel; merkt bijvoorbeeld op dat de afvalverwerkingscapaciteit nog steeds veel te wensen overlaat en dat daar dus mogelijkheden liggen, zowel qua werkgelegenheid als qua milieu;

74. is ingenomen met de recent begonnen publieksraadpleging met als titel „Groen actieplan voor het midden- en kleinbedrijf”; verzoekt de Commissie de desbetreffende problemen en competenties van kmo's in de ultraperifere regio's mee te nemen in haar toekomstige conclusies;

75. benadrukt dat toerisme een van de belangrijkste drijvende krachten achter de economie van de ultraperifere regio's is; meent in dit verband dat de ontwikkeling en de modernisering van het hotelbestand in de ultraperifere regio's via gezamenlijke steun uit het EFRO en het COSME-programma onontbeerlijk zijn om met succes te streven naar diversificatie en ontwikkeling van het aanbod inzake duurzaam toerisme in de ultraperifere regio's;

76. stelt voor om het visumbeleid niet alleen voor de EU-lidstaten maar ook voor bepaalde derde landen te vereenvoudigen om het toeristisch verkeer te vergemakkelijken en reizen naar velerlei bestemmingen tussen de ultraperifere regio's en de buurlanden te bevorderen;

Synergieën met het programma Creatief Europa

77. merkt op dat bepaalde ultraperifere regio's worden gekenmerkt door een grote multiculturaliteit en dat de culturele kweekvijver van die gebieden ook moet kunnen putten uit en bijdragen tot de Europese culturele kweekvijver; verzoekt de Commissie het programma Creatief Europa open te stellen voor projecten uit ultraperifere regio's;

Woensdag 26 februari 2014

78. verzoekt de Commissie een strategie voor de ontwikkeling en de uitstraling van het cultureel erfgoed van de ultraperifere regio's uit te stippelen, gebaseerd op het Euromed Heritage IV-programma;

o

o o

79. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0134

Evaluatie van de financiën van de Unie

Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over de evaluatie van de financiën van de Unie aan de hand van de bereikte resultaten: een nieuw instrument voor de verbeterde kwijtingsprocedure van de Commissie (2013/2172(INI))

(2017/C 285/09)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 318 en 319 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
 - gezien de evaluatieverslagen die de Commissie in 2012 en 2013 heeft goedgekeurd (COM(2012)0040, COM(2012)0675 en COM(2013)0461),
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole (A7-0068/2014),
- A. overwegende dat evaluatie een instrument is dat tot doel heeft de resultaten en gevolgen van een proces aan te wijzen en te begrijpen en alternatieven te ontwikkelen om de besluitvorming en daarmee het proces te verbeteren;
- B. overwegende dat audits niet mogen worden verward met evaluatie, aangezien evaluatie een taak is van de beheersautoriteiten en audits de verantwoordelijkheid van de auditororganen;
- C. overwegende dat de evaluatie van resultaten en de audit van prestaties zich baseren op de doelstellingen die zijn vastgelegd in de eerste fase op programmeringsniveau;
- D. overwegende dat voorzitter Barroso in juni 2011 bij de presentatie van het voorstel van de Commissie voor het nieuw meerjarig financieel kader erop aandrong dat „begrotingsbesluiten niet worden genomen via traditionele begrotingsposten die gestuurd worden door druk uit de ambtenarij, maar wel in termen van feiten en doelen [...], om iedere uitgegeven euro zo goed mogelijk te benutten”;
- E. overwegende dat ondanks de inzet van de Commissie voor prestatiegericht begroten, activiteitgericht begroten (ABB) nog steeds het uitgangspunt is bij de opstelling van de begroting van de Unie;
- F. overwegende dat het Parlement de Commissie op 3 juli 2013 heeft verzocht een werkgroep in te stellen bestaande uit vertegenwoordigers van de Commissie, het Parlement, de Raad en de Rekenkamer om na te gaan hoe een op prestaties gebaseerde begroting kan worden geïntroduceerd en om hiervoor een actieplan met tijdschema op te stellen;
1. wijst erop dat het krachtens artikel 318 VWEU geïntroduceerde evaluatieverslag dankzij de aandacht die het besteedt aan de financiën van de Unie aan de hand van de bereikte resultaten, een aanvulling vormt op de nalevingsgeoriënteerde benadering van de Rekenkamer in de hoofdstukken 1 tot en met 9 van haar jaarverslag, en het Parlement zo de gelegenheid biedt zijn politieke controlebevoegdheid ten aanzien van het Europese overheidsbeleid beter uit te oefenen;
 2. herinnert eraan dat kwijting een beleidsprocedure is die gericht is op de uitvoering van de begroting van de Europese Unie door de Commissie onder haar eigen verantwoordelijkheid en in samenwerking met de lidstaten;
 3. herinnert eraan dat het Parlement de Commissie op 17 april 2013 met klem heeft verzocht de structuur van het evaluatieverslag uit hoofde van artikel 318 te wijzigen, en wel „door intern beleid van extern beleid te onderscheiden en met betrekking tot het intern beleid nadruk te leggen op de Europa 2020-strategie [...] en met name op de voortgang in de verwezenlijking van de vlaggenschipinitiatieven”⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Zie besluit van het Parlement over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2011, Afdeling III — Commissie en uitvoerende agentschappen (PB L 308 van 16.11.2013, blz. 27).

Woensdag 26 februari 2014

4. herinnert er tevens aan dat het Interinstitutioneel Akkoord⁽¹⁾ bij het meerjarig financieel kader (MFK) 2014-2020 bepaalt dat „de Commissie een onderscheid maakt tussen het intern beleid, dat op de Europa 2020-strategie is toegespitst, en het extern beleid, en dat zij meer gebruik maakt van informatie over prestaties, waaronder prestatiecontroleresultaten, om de financiën van de Unie aan de behaalde resultaten te toetsen”;
5. wijst erop dat activiteitgericht begroten nog steeds het leidende beginsel is bij de opstelling van de begroting van de Unie; is bezorgd over het feit dat de Rekenkamer in haar jaarverslag 2012 concludeert dat het wetgevingskader op veel terreinen van de EU-begroting complex is en dat er niet voldoende nadruk ligt op de prestaties, en betreurt dat de voorstellen op het gebied van landbouw en cohesie voor de programmeringsperiode 2014-2020 nog steeds hoofdzakelijk gebaseerd zijn op de input (en georiënteerd op de uitgaven) en bijgevolg de naleving van de voorschriften sterker benadrukken dan de prestaties;
6. is ingenomen met feit dat de Commissie in haar jongste verslag over de evaluatie van de financiën van de Unie aan de hand van de bereikte resultaten (COM(2013)0461) gehoor heeft gegeven aan verscheidene aanbevelingen die het Parlement in zijn kwijtingsbesluiten heeft gedaan;
7. betreurt evenwel dat de Commissie zich hierbij niet heeft toegespitst op de verwezenlijking van de belangrijkste doelstellingen van de Unie en de doeltreffendheid van haar beleid, maar een reeks evaluatieoverzichten heeft verstrekt van EU-programma's op alle beleidsuitgavengebieden onder het huidige MFK volgens de huidige begrotingsrubrieken;
8. wijst erop dat de Rekenkamer het tweede en het derde evaluatieverslag heeft beoordeeld en daarbij heeft geconcludeerd dat de verslagen, hoewel er sprake is van verbeteringen, nog geen toereikende, relevante en betrouwbare aanwijzingen over de prestaties van het EU-beleid bevatten die in de kwijtingsprocedure kunnen worden gebruikt;
9. dringt er bij de Commissie op aan in haar evaluatie van de financiële prestaties van de Unie gebruik te maken van specifieke informatie over de prestaties van de lidstaten;
10. benadrukt dat het evaluatieverslag over de financiële prestaties niet mag neerkomen op weer een stel deelevaluaties, ongeacht het feit of deze tussentijds of na afloop van de programmeringsperiode plaatsvinden;
11. wijst erop dat de begrotingsautoriteit ieder jaar een duidelijk beeld moet hebben van de mate waarin de belangrijkste doelstellingen van de Unie daadwerkelijk zijn verwezenlijkt, dat in eerste instantie moet worden verschaft door een evaluatie van de voornaamste financiële programma's en in tweede instantie door een horizontale evaluatie aan de hand van programmaverklaringen voor de operationele uitgaven⁽²⁾, waarin wordt beoordeeld in hoeverre de programma's hebben bijgedragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie;
12. is van mening dat de evaluatie van de Commissie een informatie- en inspiratiebron voor de Rekenkamer moet zijn; verzoekt de Rekenkamer het evaluatieproces van de Commissie jaarlijks te controleren, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen in haar jaarverslag en er rekening mee te houden bij de vaststelling van haar programma voor prestatieaudits;
13. verzoekt de Rekenkamer aan het Parlement verslag uit te brengen over de vorderingen die de Commissie heeft gemaakt bij de ontwikkeling en de uitvoering van het risicobeheer, de governance en de interne controle om de doelstellingen van de Unie op een transparante en verantwoorde manier te verwezenlijken, en aanbevelingen te formuleren indien er tekortkomingen worden vastgesteld;
14. is ingenomen met het actieplan voor de ontwikkeling van het evaluatieverslag uit hoofde van artikel 318, zoals beschreven in het begeleidende werkdocument bij het jongste evaluatieverslag van de Commissie (SWD(2013)0229), en is met name verheugd over het feit dat het evaluatieverslag uit hoofde van artikel 318 prestatiegegevens bevat uit de beheersplannen, de jaarlijkse activiteitenverslagen en het syntheseverslag, zoals het Parlement in 2013 heeft gevraagd;
15. is tevens ingenomen met het feit dat de Commissie van plan is haar evaluatieverslag te baseren op en te structureren volgens het nieuwe prestatiekader voor het volgende MFK;
16. wijst erop dat dit prestatiekader de volgende drie hoofdelementen moet omvatten: verwezenlijking van de doelstellingen van de programma's (resultaten), goed beheer van de programma's door de Commissie en de lidstaten, en de wijze waarop de resultaten van de programma's en goed beheer bijdragen aan de belangrijkste doelstellingen van de Unie;

⁽¹⁾ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

⁽²⁾ Zie „Ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2014: Werkdocument, deel I — programmaverklaringen voor de operationele uitgaven”, COM(2013)0450, juni 2013.

Woensdag 26 februari 2014

17. benadrukt dat deze prestatiemeting alleen kan worden uitgevoerd op gebieden waar de EU echte politieke verantwoordelijkheid draagt en waar een belangrijke Europese invloed daadwerkelijk mogelijk is;
 18. benadrukt dat de gegevens die uit het evaluatieproces voortkomen op algemeen niveau moeten worden bijeengebracht en, wat het intern beleid betreft, betrekking moeten hebben op de doelstellingen van de Europa 2020-strategie;
 19. verzoekt de Commissie het in artikel 318, lid 2, van het VWEU bedoelde evaluatieverslag over de financiën van de Unie aan de hand van de bereikte resultaten, uiterlijk op 30 juni van het jaar na het onderzochte begrotingsjaar te doen toekomen aan het Parlement en de Raad;
 20. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de Rekenkamer van de Europese Unie.
-

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0161

Langetermijnfinanciering van de Europese economie

Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over langetermijnfinanciering van de Europese economie (2013/2175(INI))

(2017/C 285/10)

Het Europees Parlement,

- gezien het Groenboek van de Commissie getiteld „Langetermijnfinanciering van de Europese economie” (COM(2013)0150),
 - gezien het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende Europese langetermijninvesteringsfondsen (COM(2013)0462),
 - gezien de OESO-beginselen van hoog niveau voor investeringen op de lange termijn door institutionele investeerders,
 - gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Europa 2020: een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei” (COM(2010)2020),
 - gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Denk eerst klein: Een „Small Business Act” voor Europa” (COM(2008)0394), die de centrale rol van kmo's voor de economie van de EU erkent, de rol van kmo's wil versterken en hun groei en potentieel om banen te creëren wil bevorderen door een aantal problemen te verhelpen waarvan wordt aangenomen dat ze de ontwikkeling van kmo's belemmeren,
 - gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Een actieplan ter verbetering van de toegang tot financiering voor kmo's” (COM(2011)0870),
 - gezien het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een programma voor het concurrentievermogen van ondernemingen en voor kleine en middelgrote ondernemingen (2014-2020) (COM(2011)0834),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 23 februari 2011 getiteld „Evaluatie van de „Small Business Act” voor Europa” (COM(2011)0078) en de resolutie van het Parlement van 12 mei 2011 over dit onderwerp ⁽¹⁾,
 - gezien Verordening (EU) nr. 345/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2013 betreffende Europese durfkapitaalfondsen ⁽²⁾,
 - gezien Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG, en van de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾,
 - gezien de onderhandelingen over het Trans-Atlantisch partnerschap voor handel en investeringen,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en de adviezen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0065/2014),
- A. overwegende dat, volgens de Commissie, commerciële banken een van de belangrijkste bronnen van financiering in de EU zijn, gezien hun betrokkenheid bij 75 % van alle gevallen van financiële bemiddeling;
- B. overwegende dat de mondiale financiële crisis en de staatsschuldcrisis in de EU het proces van financiële bemiddeling en het vermogen van de financiële sector in Europa om besparingen naar noodzakelijke langetermijnfinanciering te kanaliseren ernstig hebben belemmerd, gezien het zwakke macro-economische klimaat;

⁽¹⁾ PB C 377 E van 7.12.2012, blz. 102.

⁽²⁾ PB L 115 van 25.4.2013, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 174 van 1.7.2011, blz. 1.

Woensdag 26 februari 2014

- C. overwegende dat overheidsinvesteringen een belangrijke rol moeten spelen in het stimuleren van langetermijninvesteringen; overwegende dat, zoals uit recente studies van de Commissie ⁽¹⁾ is gebleken, het beleid van begrotingsconsolidatie, met name wanneer gecoördineerd op EU-niveau, grote gevolgen heeft gehad voor langetermijninvesteringen, vanwege de overloopeffecten en het bestaan van een positief multiplicatoreffect op de begroting;
- D. overwegende dat internationale concurrenten van de EU, zoals de VS of Japan, een hoog niveau van overheidsinvesteringen hebben gehandhaafd, terwijl het beleid in de EU heeft geleid tot een zeer laag niveau van overheidsinvesteringen;
- E. overwegende dat er zowel bij private als bij institutionele investeerders sprake is van een hardnekkig gebrek aan vertrouwen en een hoge mate van risicomijdend gedrag;
- F. overwegende dat het lagerenteklimaat en de lage groeiprognoses, ten minste voor de nabije toekomst, en de economische onzekerheid de verstrekking van langetermijnfinanciering en de belangstelling voor langetermijnprojecten en de daaraan verbonden risico's, aanzienlijk hebben aangetast;
- G. overwegende dat de beperkte overheidsfinanciën in de lidstaten de capaciteit van de publieke sector om te investeren in infrastructuur hebben ondermijnd;
- H. overwegende dat het Parlement herhaaldelijk heeft aangedrongen op een wetshandeling inzake bedrijfsherstructurering (zoals reeds verzocht in januari 2013) om langetermijnplanning voor ondernemingen mogelijk te maken;
- I. overwegende dat de toenemende algemene werkloosheid en de jeugdwerkloosheid in het bijzonder nog steeds een ernstige bedreiging vormen voor de economische en sociale convergentie op EU-niveau;

Motivering

1. verwelkomt het initiatief van de Commissie om een breed debat op gang te brengen over de wijze waarop het aanbod van langetermijnfinanciering kan worden bevorderd en het systeem van financiële bemiddeling voor langetermijninvesteringen in Europa kan worden verbeterd en gediversifieerd; benadrukt evenwel dat er dringend concrete vorderingen moeten worden gemaakt om de langetermijninvesteringen en het scheppen van banen in de EU opnieuw op gang te brengen; benadrukt dat de definitie van langetermijnfinanciering evenwichtig dient te zijn en rekening dient te houden met het bestaan van stabiele passiva om activa op lange termijn te kunnen aanhouden zonder het risico te lopen op een te hoge liquiditeit;
2. onderstreept dat langetermijninvesteringen moeten beantwoorden aan de behoeften van de reële economie zodat ze kunnen voorzien in het noodzakelijke fundament voor de continue en duurzame economische groei en het maatschappelijk welzijn die nodig zijn om een concurrerende, duurzame, sociaal inclusieve en innovatieve EU te verwezenlijken;
3. wijst op de bijzondere omstandigheden op lokaal en regionaal niveau en dringt aan op doeltreffende samenwerking tussen de EU-instellingen, de lidstaten en lokale en regionale autoriteiten teneinde transnationale projecten en de totstandbrenging van een cultuur van langetermijninvesteringen in de gehele EU te bevorderen;
4. benadrukt dat langetermijninvesteringen moeten aansluiten op de doelstellingen van de Europa 2020-groeistrategie, de actualisering van het industriebeleid van 2012, het initiatief Innovatie-Unie en de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen;
5. benadrukt dat de kosten van opleiding en onderwijs beschouwd moeten worden als langetermijninvesteringen;
6. wijst erop dat de capaciteit van de economie om te voorzien in financiering voor langetermijninvesteringen afhangt van de vraag van zowel de overheid als de privésector, die beide erg laag zijn in de EU, haar investeringscultuur en haar vermogen om financieringscapaciteit te genereren en binnenlandse en buitenlandse directe investeringen aan te trekken en te bestendigen;
7. benadrukt dat langetermijninvesteringen een cruciale rol spelen bij het stabiliseren van de financiële markten, door anticyclische investeringen waarmee duurzame economische groei wordt bevorderd;
8. wijst erop dat in de EU banken meer dan 75 % van alle langetermijnfinanciering voor hun rekening nemen, waarmee derhalve sprake is van een aanzienlijke afhankelijkheid van deze bron van financiering, terwijl dat in de VS slechts 20 % is en daar de meeste langetermijnfinanciering door goed ontwikkelde kapitaalmarkten wordt gegenereerd;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

Woensdag 26 februari 2014

9. merkt op dat het financiële stelsel in de EU veerkrachtiger zal worden met een ruimer aanbod aan niet-bancaire financieringsbronnen en –instrumenten die spaarders ten goede zullen komen en zullen aansluiten op de behoeften van ondernemingen aan langetermijnfinanciering;
10. merkt op dat om de EU-doelstellingen op het gebied van klimaat en energie te verwezenlijken, de activatoewijzing moet verschuiven naar groene langetermijninvesteringen;
11. benadrukt dat overheidsfinanciën prioriteit moeten geven aan begrotingsconsolidatie om zo de naleving van het stabiliteits- en groeiact en het „two-pack” te waarborgen en te herstellen; steunt derhalve het initiatief om private investeringen in langetermijnfinanciering te versterken;

Belemmeringen voor slimme, duurzame en inclusieve groei

12. wijst erop dat publieke financiering in beperkte mate beschikbaar is ten gevolge van de trage economische groei, het zwakke beheer van overheidsgelden en de toekenning van staatssteun aan noodlijdende financiële instellingen;
13. wijst erop dat sommige landen grote moeilijkheden ondervinden bij het verkrijgen van toegang tot de kapitaalmarkten of zelfs helemaal geen toegang krijgen, omdat zij de afgelopen jaren buitensporige schulden hebben opgebouwd, terwijl de kapitaalmarkten de belangrijkste oorzaak van de recente crisis waren; wijst er voorts op dat kmo's in veel lidstaten moeilijkheden ondervinden bij het verkrijgen van toegang tot kapitaal, aangezien commerciële banken alleen op zeer strenge voorwaarden kredieten verstrekken;
14. wijst erop dat sommige investeerders in de banken- en verzekeringssector hun ondernemingsmodellen moeten aanpassen aan de evoluerende en strengere regelgeving; wijst erop dat deze regelgeving de financiering van de reële economie zou moeten versterken en zou moeten bijdragen tot de overkoepelende EU-doelstellingen gericht op een duurzame, inclusieve en slimme economie;
15. merkt op dat investeerders ook terughoudend kunnen zijn om in bepaalde sectoren te investeren vanwege het risico op veranderingen in de regelgeving die de rendabiliteit van een project aanzienlijk kunnen beïnvloeden;
16. verzoekt de Commissie om samen met het Europees Comité voor systeemrisico's de systeemrisico's te beoordelen voor de kapitaalmarkten en de maatschappij in het algemeen, als gevolg van de overhang van onverbrandbare steenkoolactiva; verzoekt de Commissie om verslag uit te brengen over die beoordeling in de follow-up van haar groenboek;
17. merkt op dat de huidige regelgeving inzake faillissementen in de EU versnipperd is en dat deze in sommige gevallen grensoverschrijdende investeringen kan ontmoedigen en het voor investeerders moeilijker kan maken om hun kapitaal terug te krijgen wanneer een project mislukt; waarschuwt ervoor dat een neerwaartse spiraal ten aanzien van de bescherming van investeerders moet worden vermeden; erkent dat faillissementsbepalingen onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen;

Alternatieve financieringsmechanismen

18. wijst erop dat commerciële banken waarschijnlijk een belangrijke bron van financiering zullen blijven en dat het voor de lidstaten van essentieel belang is om nieuwe financieringsbronnen aan te boren, als aanvulling op bestaande mechanismen en om de financieringskloof te dichten, terwijl zij tevens moeten voorzien in een passend regelgevings- en toezichtskader dat beantwoordt aan de behoeften van de reële economie; vindt het betreurenswaardig dat het aantal beursintroductions de afgelopen twintig jaar is afgenomen in de EU, hetgeen de groei, de werkgelegenheid, de innovatie en de stabiliteit belemmert; wijst erop dat beursgenoteerde kmo's een aanzienlijk deel van alle in de EU gecreëerde banen voor hun rekening nemen en betreurt de nadelige effecten die ontstaan wanneer deze ondernemingen bij hun groei worden beperkt wat betreft kapitaal;
19. stelt voor om het creëren van een investeringsafdeling binnen de EU-begroting te overwegen;
20. is ingenomen met het wetgevingsvoorstel van de Commissie met betrekking tot langetermijninvesteringfondsen; wijst erop dat de beoogde kenmerken van deze fondsen betekenen dat zij hoofdzakelijk institutionele investeerders zullen „bedienen”; wijst erop dat de EU-regeling voor alternatieve investeringsfondsen, durfkapitaal en sociale investeringsfondsen ook voorziet in passende modellen voor investeringsinstrumenten;
21. benadrukt de versterkte rol van nieuwe, innovatieve financieringsinstrumenten op alle activiteitsgebieden en binnen alle fondsen van de Europese structuur- en investeringsfondsen; benadrukt dat de financieringsinstrumenten een steeds grotere rol gaan spelen binnen het cohesiebeleid vanwege de beperkte beschikbaarheid van leningen voor investeringen in de reële economie; verzoekt de Commissie om de rechtszekerheid en de transparantie van de nieuwe confectiefinancieringsinstrumenten te waarborgen en te zorgen voor een duidelijkere koppeling met de opties voor kredietverstrekking door de Europese Investeringsbank;

Woensdag 26 februari 2014

22. verzoekt de Commissie een voorstel te doen voor een versterkt Europees kader voor minder liquide investeringsfondsen, teneinde de kortetermijnliquiditeit van particuliere huishoudens in de richting van langetermijninvesteringen te sturen en een aanvullende pensioenmogelijkheid te creëren;

23. spoort de partijen die betrokken zijn bij het initiatief inzake projectobligaties van de EU en de EIB aan dit project verder te ontwikkelen, teneinde voor meer financiering voor Europese infrastructuurprojecten op de gebieden vervoer, energie en informatietechnologie te zorgen; verzoekt de lidstaten nationale, door garantieregelingen geschraagde initiatieven voor projectobligaties te ontwikkelen; herinnert eraan dat overheidsgaranties enkel mogen worden verleend onder strikte voorwaarden die de correcte beschikbaarstelling van openbare goederen waarborgen;

24. is van mening dat publiek-private partnerschappen (PPP's) een doeltreffend en kostenefficiënt middel kunnen zijn om de samenwerking tussen de publieke en de particuliere sector voor bepaalde investeringen, met name in infrastructuurprojecten, te bevorderen; wijst erop dat de selectie, beoordeling, ontwikkeling en langetermijnplanning van en de totstandbrenging van financieringsregelingen voor dergelijke projecten een hoog niveau van expertise vereist;

25. Is van mening dat overheidsinvesteers die investeren op de lange termijn (nationale, regionale of multilaterale banken en openbare financieringsinstellingen) een krachtig instrument zijn om particuliere investeringen te stimuleren teneinde kmo's toegang tot financiering te verschaffen en als katalysator te fungeren voor de langetermijnfinanciering van ondernemingen met een breed publiek en strategisch belang, met name de ondernemingen die zouden bijdragen tot overheidsdoelstellingen in verband met economische groei, sociale cohesie en bescherming van het milieu; onderstreept het belang van verantwoordingsplicht, transparantie en democratische inspraak in wenselijke langetermijninvesteringen en faciliteringsmechanismen;

26. verzoekt de Commissie om in een follow-updocument een geharmoniseerde aanpak met betrekking tot de langetermijnwaardering van projecten van algemeen belang die werden ondersteund met overheidsgeld op EU- en nationaal niveau te verkennen en te ontwikkelen;

27. verzoekt de lidstaten passende netwerken voor samenwerking en informatie-uitwisseling te ontwikkelen, en nationale of regionale overheidsinvesteers die investeren op de lange termijn te creëren en daarbij gebruik te maken van de goede praktijken van bestaande instellingen; wijst er in dat verband op dat zulke nationale of regionale ontwikkelingsbanken, die vaak een coöperatieve structuur hebben, tijdens de huidige crisis betrouwbare financiering zijn blijven verstrekken aan regionale en plaatselijke economieën; verzoekt de Commissie en de lidstaten hun steun voor dit soort financiële instellingen te vergroten;

28. verzoekt de Commissie te onderzoeken op welke wijze financiële en technische hulp kan worden geboden aan nationale en regionale overheidsinvesteers die op de lange termijn investeren, en te bekijken of een EU-breed garantiemechanisme voor overheidsinvesteers die op de lange termijn investeren kan worden gecreëerd;

29. verzoekt de Commissie en de lidstaten om het potentieel voor aggregatie- en poolingtechnieken te verkennen als een middel om de vooruitzichten voor kleinschalige sociale en andere infrastructuurprojecten te verbeteren wat betreft het aantrekken van de nodige investeringen;

30. neemt nota van de snelle groei van crowdfunding en is van mening dat dit nieuwe mogelijkheden kan scheppen; benadrukt evenwel dat de bescherming van investeers en de transparantie moeten worden gewaarborgd;

31. is van oordeel dat institutionele investeers — verzekeringsmaatschappijen, pensioenfondsen, familiebedrijven, beleggingsfondsen en schenkingen — gezien het feit dat hun bedrijfsmodellen op de langere termijn gericht zijn, geschikte en betrouwbare aanbieders van langetermijnfinanciering zijn; onderstreept dat de nodige prudentiële en toezichtsvoorschriften met betrekking tot deze institutionele investeers moeten worden geoptimaliseerd en aangepast om langetermijninvesteringen voor een slimme, duurzame en inclusieve reële economie te bevorderen;

32. onderstreept dat het belangrijk is de toegang tot de kapitaalmarkten te verbeteren door middel van nieuwe financieringsbronnen, zoals een beursgang, crowdfunding, peer-to-peerleningen en gedekte obligaties, of middels nieuwe marktsegmenten; dringt er bij de EU op aan de balans op te maken van en voort te bouwen op succesvolle nationale initiatieven om obstakels voor een beursgang te identificeren en weg te nemen; steunt de invoering van de categorie „kmo-groeimarkten” in het kader van de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten; verzoekt de Commissie om de ontwikkeling van deze markten te ondersteunen door de herziening van de prospectusrichtlijn; verzoekt de Commissie eveneens te overwegen om samen met de verschillende directoraten te onderzoeken op welke manier de overheidsmarkten voor kmo's kunnen worden versterkt en hoe de richtlijnen betreffende het actieplan voor financiële diensten de verzameling van investeers kunnen diversifiëren;

Woensdag 26 februari 2014

33. ondersteunt de inspanningen gericht op securitisatie van kwalitatief hoogwaardige activa, waarbij structuren met een zeer grote complexiteit, buitensporige hersecuritisatie of met meer dan drie tranches moeten worden vermeden; is van oordeel dat er ruimte is voor meer standaardisering en transparantie met betrekking tot de onderliggende risico's; dringt er bij de Commissie en de Europese Centrale Bank op aan nauwlettend toe te zien op en actief deel te nemen aan de werkzaamheden van de securitisatiewerkgroep van de internationale organisatie van effectentoezichhouders en de Raad voor financiële stabiliteit (FSB); wijst erop dat een consistente benadering ontbreekt en dringt derhalve aan op de ontwikkeling van een overkoepelend regelgevingskader en een definitie van „kwalitatief hoogwaardige securitisatie”; is van oordeel dat kwalitatief hoogwaardige securitisatie een belangrijke rol kan vervullen bij financiële bemiddeling, zowel voor langetermijn- als voor kortetermijnactiva, en gunstig kan zijn voor kleine en middelgrote kredietnemers;
34. merkt op dat securitisatie een van de factoren is geweest die hebben bijgedragen tot de crisis, aangezien de verantwoordelijkheid voor het risico op de lange termijn gespreid werd over de volledige securitisatieketen; verzoekt de Commissie daarom om zowel het bankstelsel te blijven versterken, met inbegrip van coöperatieve banken en overheidsspaarbanken, als banken meer toegang te geven tot herfinanciering op de lange termijn om hun langetermijninvesteringen te dekken;
35. is ingenomen met de kredietverbeteringsinspanningen van het Europees Investeringsfonds (EIF) en het kaderprogramma voor concurrentievermogen en innovatie gericht op het aanboren van aanvullende financieringsbronnen voor kmo's;
36. dringt er bij de Commissie op aan onnodige administratieve en regelgevingslasten te verminderen en in het bijzonder rekening te houden met de specifieke omstandigheden van kmo's en ondernemers; is ingenomen met de aanneming van de „Small Business Act” voor Europa, het programma voor het concurrentievermogen van ondernemingen en voor kmo's (COSME) en de Horizon 2020-programma's; wijst erop dat de versnippering van de financiële markten de financiering van de kmo-sector moeilijker en zwaarder heeft gemaakt;
37. beveelt aan dat de EIB een speciale afdeling voor kmo-financiering opricht met leningsvoorwaarden op maat;
38. neemt kennis van de oproep van de Commissie om private equity of risicokapitaal, gereguleerd in de richtlijn inzake beheerders van alternatieve beleggingsfondsen (AIFM-richtlijn) en de verordening betreffende Europese durfkapitaalfondsen, als een alternatieve financieringsbron te beschouwen, met name voor bedrijven in de opstart- en de groeifase; wijst erop dat er momenteel gunstige belastingregels voor schuldfinanciering bestaan; is van oordeel dat particuliere beleggingsmaatschappijen en risicokapitaalondernemingen waardevolle niet-financiële ondersteuning kunnen bieden, met inbegrip van adviesdiensten, financieel advies, adviezen inzake marketingstrategieën en opleidingen; dringt er bij de Commissie op aan de rol van dergelijke ondernemingen in de financiering van de EU-economie nader te beoordelen; verzoekt de Commissie zich in te spannen om alle vooroordelen met betrekking tot eigen vermogen in de verschillende nationale economieën, de Europese economie en de mondiale economie weg te nemen;

Regelgeving

39. onderstreept dat een investeerdersvriendelijk en op technologische innovatie gericht ondernemingsklimaat een conditio sine qua non is om de EU aantrekkelijk te maken voor buitenlandse directe investeringen; wijst erop dat het vrije verkeer van kapitaal binnen de EU en tussen de EU en derde landen moet worden aangemoedigd zodat de EU toegang kan krijgen tot wereldwijde kapitaalfondsen; merkt in dat verband in het bijzonder op dat het van belang is te waarborgen dat de richtlijn inzake beheerders van alternatieve beleggingsfondsen op dusdanige wijze ten uitvoer wordt gelegd dat buitenlandse investeringen in de EU worden aangemoedigd;
40. vindt het belangrijk dat beleggers de keuze krijgen tussen veel aantrekkelijke beleggingsproducten zodat zij hun beleggingen kunnen diversifiëren;
41. wijst erop dat er een einde moet komen aan het overdreven kortetermijndenken bij investeerders en dat moet worden overgestapt op een verantwoordelijke investeringscultuur die bevorderlijk is voor langetermijninvesteringen in de EU;
42. benadrukt dat de idee moet worden bevorderd dat financiële stabiliteit en groei elkaar niet hoeven uit te sluiten en dat deze aspecten veeleer onderling van elkaar afhankelijk zijn en een belangrijke basis vormen om het vertrouwen van investeerders op de lange termijn op te bouwen en te vergroten;
43. onderstreept het belang van financieel onderwijs en investeerdersinzicht bij het tot stand brengen van een cultuur van langetermijninvesteringen in de EU, en wijst op de rol die de EU-regelgeving daarin kan spelen;
44. onderstreept dat een consistent regelgevingskader en rechtszekerheid onmisbaar zijn voor een goed functionerende interne markt voor financiële diensten; is van mening dat de huidige en de toekomstige hervorming van het regelgevingsstelsel nauwgezet moeten worden beoordeeld en dat de gevolgen ervan nauwlettend moeten worden gevolgd; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan het proces van de bankunie te versnellen teneinde de versnippering van de financiële markten te verminderen; verzoekt de Commissie de interne markt voor diensten te voltooiën zodat het volledige potentieel ervan kan worden benut;

Woensdag 26 februari 2014

45. dringt aan op het creëren van stimulansen om aandeelhouderschap op de lange termijn te verbeteren, bijvoorbeeld via extra stemrechten in raden van bestuur, extra aandelen of hogere dividenden;
46. verzoekt de Commissie gedetailleerd in kaart te brengen wat de cumulatieve gevolgen voor langetermijninvesteringen zijn van zowel reeds goedgekeurde als op dit moment nog in ontwikkeling zijnde financiële regelgeving;
47. is ingenomen met de ontwikkelingen in de lopende onderhandelingen over het trans-Atlantisch partnerschap voor handel en investeringen; wijst op het belang van deze onderhandelingen voor het versterken van het beleid en de maatregelen om de investeringen tussen de VS en de EU te vergroten teneinde de werkgelegenheid, de duurzame economische groei en het internationale concurrentievermogen te ondersteunen;
48. is van oordeel dat elk wetgevingsvoorstel voor regelgeving voor financiële diensten een specifieke beoordeling van de gevolgen voor langetermijnfinanciering moet bevatten;
49. schaart zich achter de oproep van de Commissie aan het adres van de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen om te bekijken of het mogelijk is bepaalde kapitaalvereisten van de Solvabiliteit II-regeling te ijken, teneinde mogelijke obstakels voor langetermijnfinanciering te weg te nemen; verzoekt de Commissie om grondig te overleggen over de voorgestelde ijkingen en de huidige wetgeving te wijzigen;
50. herhaalt met betrekking tot het voorstel voor een verordening betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen zijn oproep om posities die volledig door hypotheken op kritieke infrastructuurprojecten op de gebieden vervoer, energie en communicatie zijn gedekt, aan een passende risicoweging te onderwerpen; is van mening dat bij verdere wetgeving rekening dient te worden gehouden met de voorschriften voor langetermijninvesteerders, het risico dat verbonden is aan financiële activa dient te worden geëvalueerd door de aard en de duur van de passiva in aanmerking te nemen en het positieve effect van stabiele passiva dient te worden erkend;
51. spoort de Commissie aan om zich in te spannen voor nauwere internationale samenwerking en convergentie op het gebied van langetermijninvesteringen door een mondiale dialoog na te streven op het niveau van zowel de G20 als de FSB;
52. is van mening dat investeringen in langetermijnactiva een grondige kennis en beoordeling van de eraan verbonden langetermijnrisico's vereisen; benadrukt daarom dat investeerders veel expertise moeten vergaren en een goed risicobeheer dienen uit te werken om de verbintenissen op de lange termijn te waarborgen;
53. is van mening dat deugdelijke beginselen inzake verslaglegging die van toepassing zijn op institutionele investeerders en die in overeenstemming zijn met langetermijndoelstellingen, zoals de overgang naar een klimaatvriendelijke economie, de transparantie en consistentie van financiële informatie kunnen versterken en systematisch rekening zouden moeten houden met het economische model van de langetermijninvesteerders; onderstreept evenwel dat de toepassing van deze beginselen inzake verslaglegging niet tot stimulansen voor procyclische strategieën mag leiden; verzoekt de International Accounting Standards Board om bij de evaluatie van de mark-to-market- en de mark-to-model-praktijken (waardering tegen marktwaarde en waardering op basis van een modellenbenadering) rekening te houden met het risico van een procyclisch effect en om de centrale rol van prudentie bij de herziening van zijn conceptueel kader te erkennen; is van mening dat het bekendmaken van duidelijke, gestandaardiseerde niet-financiële gegevens van grote ondernemingen de transparantie kan vergroten en een gunstiger investeringsklimaat kan bevorderen;
54. spoort de Commissie aan om het werk van de G20 op de voet te volgen met betrekking tot de voorstellen om een multilateraal investeringskader vast te stellen waarin minimumnormen worden opgenomen en bepaalde regelgeving inzake langetermijninvesteringen en voorschriften inzake verslaglegging op basis van de waarde in het economisch verkeer worden gewijzigd om schommelingen en volatiliteit op de korte termijn aan te pakken en zo grensoverschrijdende investeringen te bevorderen;
55. is van mening dat grote behoefte bestaat aan een betrouwbaar belastingklimaat dat obstakels voor langetermijninvesteringen elimineert; wijst erop dat bepaalde belastingstimulansen en –concessies een cruciale rol kunnen spelen bij het aanzwengelen van investeringen; moedigt het delen van beste praktijken aan en onderstreept dat de interne markt baat zou hebben bij transparantie en betere coördinatie van het belastingbeleid van de lidstaten, teneinde grensoverschrijdende investeringen te bevorderen en zowel dubbele belastingheffing als dubbele niet-heffing van belastingen te vermijden; spoort de lidstaten en de Commissie aan om te bekijken of het mogelijk is het rendement op duurzame infrastructuurprojecten fiscaal aantrekkelijk te maken of om andere belastingstimulansen en –concessies in het leven te roepen om langetermijninvesteringen te bevorderen;
56. verzoekt de lidstaten om in samenwerking met de plaatselijke en regionale overheden hun instrumenten voor begrotingsplanning te herzien en hun eigen nationale infrastructuurplannen te ontwikkelen en openbaar te maken, teneinde investeerders en andere belanghebbenden gedetailleerde informatie te verstrekken en met betrekking tot toekomstige projecten te zorgen voor meer zekerheid en toekomstplanning; dringt er bij de Commissie op aan de lidstaten in staat te stellen een instrument te ontwikkelen om de gegevens over infrastructuurprojecten te standaardiseren en ter beschikking te stellen via een centrale gegevensopslag;

Woensdag 26 februari 2014

57. is van oordeel dat een duurzaam sectoraal regelgevingskader onmisbaar is voor exploitanten van grote vervoersinfrastructuren die zonder overheidsmiddelen zijn gefinancierd, aangezien een dergelijk kader hen in staat zal stellen om aan de hand van passende regels voor tariefbepaling toegang te krijgen tot de nodige financiering, hun kosten op de lange termijn terug te winnen en een voldoende rendement van hun investeringen te waarborgen;

58. verzoekt de Commissie om de effecten van belastingstimulansen van de lidstaten op de langetermijnfinanciën en de energietransitie te beoordelen en om beste praktijken vast te stellen om een onderscheid te maken tussen lagere kapitaalkosten voor groene investeringen en hogere kapitaalkosten voor investeringen in projecten die niet stroken met de overgang naar een duurzame energievoorziening;

59. verlangt dat kmo's prioritaire toegang krijgen tot Europese fondsen voor langetermijninvestering, omdat deze de ruggengraat vormen voor het creëren van groei en werkgelegenheid in de EU; meent dat deze toegang gepaard moet gaan met een vereenvoudiging van de aanvraagprocedures; onderstreept dat gemakkelijker toegang tot financiering gedurende de gehele levensduur van een onderneming belangrijk is voor het scheppen en het behoud van duurzame kwaliteitsbanen;

60. vraagt de Commissie en de lidstaten om pensioenfondsen aan te sporen tot maatschappelijk verantwoorde investeringsbeslissingen die in overeenstemming zijn met de Europese en internationale mensenrechten-, sociale en milieunormen, met inbegrip van de desbetreffende richtlijnen en beginselen van de OESO en de VN; herinnert eraan dat de plannen van de Commissie voor herziening van de richtlijn betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBPV-richtlijn) duurzame langetermijnfinanciering niet mogen ontmoedigen;

61. onderstreept de noodzaak van betere financiële regulering en beter financieel toezicht om de werknemers, de belastingbetalers en de reële economie tegen toekomstig marktfalen te beschermen;

62. verzoekt de Commissie haar communicatie en betrekkingen met de EIB in verband met het ontwerp van leningen en garantieregelingen op maat te verbeteren; spoort de EIB aan nauw samen te werken met de lidstaten en de regio's bij de uitvoering van nieuwe innoverende financiële instrumenten uit de Europese structuur- en investeringsfondsen en steun te blijven verlenen aan de investeringsstrategie die gericht is op de sector van de sociale economie; verzoekt de EIB om daarnaast de optie van grotere flexibiliteit te overwegen bij het bepalen van de omvang en de regels van dergelijke leningen op maat en andere soortgelijke regelingen, zodat deze zo goed mogelijk aansluiten op de financiële instrumenten die worden aangeboden via de Europese structuur- en investeringsfondsen, vooral als het gaat om passende financiering voor jonge ondernemers en sociale ondernemingen;

o

o o

63. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0162

Seksuele uitbuiting en prostitutie en de gevolgen daarvan voor de gendergelijkheid

Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over seksuele uitbuiting en prostitutie en de gevolgen daarvan voor de gendergelijkheid (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 4 en 5 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948,
- gezien het VN-Verdrag van 1949 ter bestrijding van de handel in personen en van de exploitatie van de prostitutie van anderen,
- gezien artikel 6 van het CEDAW-Verdrag van 1979 ter bestrijding van alle vormen van vrouwenhandel en het tegengaan van de exploitatie van de prostitutie van vrouwen,
- gezien het VN-Verdrag over de rechten van het kind van 1989,
- gezien de VN-Verklaring van 1993 inzake de uitbanning van geweld tegen vrouwen, waarin in artikel 2 wordt bepaald dat geweld tegen vrouwen onder meer het volgende omvat: „lichamelijk, seksueel en psychologisch geweld dat plaatsvindt binnen de gemeenschap, waaronder verkrachting, seksueel misbruik en seksuele intimidatie op het werk, in onderwijsinstellingen elders, vrouwenhandel en gedwongen prostitutie”,
- gezien het Protocol van Palermo van 2000 ter voorkoming, bestrijding en bestraffing van de handel in personen, met name vrouwen en kinderen, in aanvulling op het VN-Verdrag ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad, en dat gehecht is aan het VN-Verdrag inzake grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit,
- gezien de strategische doelstelling D.3 van het Actieplatform van 1995 en de Verklaring van Peking,
- gezien AIO-Verdrag nr. 29 inzake gedwongen of verplichte arbeid, waarin in artikel 2 een definitie van gedwongen arbeid wordt gegeven,
- gezien de Verklaring (11) van Brussel van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) inzake voorkoming en bestrijding van mensenhandel, waarin wordt aangedrongen op een alomvattend, multidisciplinair en doelmatig gecoördineerd beleid waarbij partijen uit relevante sectoren betrokken zijn,
- gezien de aanbevelingen van de Raad van Europa terzake, zoals Aanbeveling R 11 van 2000 inzake de handel in mensen met het oog op seksuele uitbuiting, Aanbeveling R 5 van 2002 inzake de bescherming van vrouwen tegen geweld, en Aanbeveling 1545 van 2002 inzake de campagne ter bestrijding van vrouwenhandel,
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake bestrijding van mensenhandel,
- gezien de ontwerpaanbeveling van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa „Het strafbaar stellen van het kopen van seks om mensenhandel voor seksuele uitbuiting te bestrijden”, Doc. 12920 van 26 april 2012,
- gezien besluit nr. 1 (12) van Wenen van de OVSE-ministers (2000) tot ondersteuning van de OVSE-maatregelen en het OVSE-actieplan ter bestrijding van de mensenhandel (besluit 557 uit 2003),
- gezien de artikelen 2 en 13 van het Verdrag betreffende de Europese Unie,
- gezien het kaderbesluit van de Raad 2002/629/JBZ van 19 juli 2002 inzake de bestrijding van mensenhandel,

Woensdag 26 februari 2014

- gezien Richtlijn 2011/36/EU van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad van 19 juli 2002,
- gezien de resolutie van de Raad over initiatieven ter bestrijding van de handel in mensen, met name vrouwen ⁽¹⁾,
- gezien de EU-strategie voor de uitroeiing van mensenhandel,
- gezien zijn resolutie van 15 juni 1995 over de Vierde Wereldvrouwenconferentie in Peking: 'Actie voor gelijkheid, ontwikkeling en vrede' ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 24 april 1997 over de mededeling van de Commissie inzake illegale en schadelijke inhoud op het internet ⁽³⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 september 1997 over de noodzaak van een campagne in de gehele Europese Unie ter bestrijding van geweld tegen vrouwen ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 24 oktober 1997 over het Groenboek van de Commissie over de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid in de context van de audiovisuele en informatiediensten ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 6 november 1997 over de mededeling van de Commissie over de bestrijding van kinderseksuetoerisme en het memorandum over de bijdrage van de Europese Unie aan de versterking van de bestrijding van seksueel misbruik en seksuele exploitatie van kinderen ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 16 december 1997 over de mededeling van de Commissie inzake vrouwenhandel voor seksuele exploitatie ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 13 mei 1998 over het voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid in de context van audiovisuele en informatiediensten ⁽⁸⁾,
- gezien zijn resolutie van 17 december 1998 over de eerbiediging van de mensenrechten in de Europese Unie ⁽⁹⁾,
- gezien zijn resolutie van 10 februari 1999 over de harmonisatie van de vormen van aanvullende bescherming bij het statuut van vluchteling in de Europese Unie ⁽¹⁰⁾,
- gezien zijn resolutie van 30 maart 2000 over de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de uitvoering van maatregelen ter bestrijding van kinderseksuetoerisme ⁽¹¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 11 april 2000 betreffende het initiatief van de Republiek Oostenrijk met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad ter bestrijding van kinderpornografie op internet ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ PB C 260 van 29.10.2003, blz. 4.

⁽²⁾ PB C 166 van 3.7.1995, blz. 92.

⁽³⁾ PB C 150 van 19.5.1997, blz. 38.

⁽⁴⁾ PB C 304 van 6.10.1997, blz. 55.

⁽⁵⁾ PB C 339 van 10.11.1997, blz. 420.

⁽⁶⁾ PB C 358 van 24.11.1997, blz. 37.

⁽⁷⁾ PB C 14 van 19.1.1998, blz. 39.

⁽⁸⁾ PB C 167 van 1.6.1998, blz. 128.

⁽⁹⁾ PB C 98 van 9.4.1999, blz. 279.

⁽¹⁰⁾ PB C 150 van 28.5.1999, blz. 203.

⁽¹¹⁾ PB C 378 van 29.12.2000, blz. 80.

⁽¹²⁾ PB C 40 van 7.2.2001, blz. 41.

Woensdag 26 februari 2014

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 mei 2000 over de follow-up van het actieplatform van Peking ⁽¹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 19 mei 2000 over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld „Over nieuwe maatregelen ter bestrijding van de vrouwenhandel” ⁽²⁾,
 - gezien zijn resolutie van 15 juni 2000 over de mededeling van de Commissie over slachtoffers van misdrijven in de Europese Unie: Reflecties over normen en maatregelen ⁽³⁾,
 - gezien zijn resolutie van 12 juni 2001 over het voorstel voor een kaderbesluit van de Raad inzake de bestrijding van de mensenhandel ⁽⁴⁾,
 - gezien zijn resolutie van 17 januari 2006 over strategieën voor de strijd tegen de handel in vrouwen en seksuele uitbuiting van kwetsbare kinderen ⁽⁵⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 2 februari 2006 over de huidige situatie ten aanzien van de bestrijding van geweld tegen vrouwen en mogelijke toekomstige actie ⁽⁶⁾,
 - gezien zijn resolutie van 15 maart 2006 over gedwongen prostitutie in het kader van internationale sportevenementen ⁽⁷⁾,
 - gezien zijn resolutie van 26 november 2009 over de uitbanning van geweld tegen vrouwen ⁽⁸⁾,
 - gezien zijn resolutie van 5 april 2011 over de prioriteiten en het ontwerp van een nieuw beleidskader van de EU voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen ⁽⁹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 6 februari 2013 over de 57e zitting van de VN-Commissie inzake de positie van de vrouw: uitbanning en voorkoming van alle vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes ⁽¹⁰⁾,
 - gezien zijn resolutie van 23 oktober 2013 over georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen: aanbevelingen inzake de benodigde acties en initiatieven ⁽¹¹⁾,
 - gezien de voorlichtingscampagne van de Europese Vrouwenlobby „Niet te koop”,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid en het advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A7-0071/2014),
- A. overwegende dat prostitutie en gedwongen prostitutie gendergerelateerde verschijnselen met een wereldwijde dimensie zijn, waarbij circa 40-42 miljoen mensen over de hele wereld betrokken zijn, de geprostitueerde personen voor de overgrote meerderheid uit vrouwen en minderjarige meisjes bestaan en bijna alle afnemers van hun diensten mannen zijn, waardoor prostitutie zowel een oorzaak als een gevolg van genderongelijkheid is en deze verder verergerd;
- B. overwegende dat prostitutie en gedwongen prostitutie een vorm van slavernij is die niet verenigbaar is met de menselijke waardigheid en met de grondrechten;
- C. overwegende dat de handel in mensen, met name in vrouwen en kinderen, met het oog op seksuele en andere vormen van uitbuiting, een van de meest flagrante vormen van schending van de mensenrechten is; overwegende dat de mensenhandel wereldwijd groeit vanwege de toename van de georganiseerde criminaliteit en de winstgevendheid ervan;
- D. overwegende dat werk voor mensen een van de belangrijkste bronnen van zelfverwezenlijking is, en dat individuen door middel van werk op solidaire wijze bijdragen aan het collectieve welzijn;

⁽¹⁾ PB C 59 van 23.2.2001, blz. 258.

⁽²⁾ PB C 59 van 23.2.2001, blz. 307.

⁽³⁾ PB C 67 van 1.3.2001, blz. 304.

⁽⁴⁾ PB C 53 E van 28.2.2002, blz. 114.

⁽⁵⁾ PB C 287 E van 24.11.2006, blz. 75.

⁽⁶⁾ PB C 288 E van 25.11.2006, blz. 66.

⁽⁷⁾ PB C 291 E van 30.11.2006, blz. 292.

⁽⁸⁾ PB C 285 E van 21.10.2010, blz. 53.

⁽⁹⁾ PB C 296 E van 2.10.2012, blz. 26.

⁽¹⁰⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0444.

Woensdag 26 februari 2014

- E. overwegende dat prostitutie en gedwongen prostitutie intrinsiek zijn verbonden met genderongelijkheid in de samenleving en van invloed zijn op de status van mannen en vrouwen in de samenleving en op de perceptie van hun wederzijdse relaties en seksualiteit;
- F. overwegende dat de seksuele en reproductieve gezondheid bevorderd worden door een gezonde benadering van seksualiteit, op basis van wederzijds respect;
- G. overwegende dat Richtlijn 2011/36/EU van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan solide bepalingen inzake slachtoffers bevat;
- H. overwegende dat elk beleid inzake prostitutie effect heeft op de totstandbrenging van gendergelijkheid, het inzicht in gendervraagstukken beïnvloedt, en een boodschap en normen overbrengt aan een maatschappij, ook aan de jongeren in deze maatschappij;
- I. overwegende dat prostitutie functioneert als een bedrijf en een markt creëert, waarop verschillende actoren met elkaar verbonden zijn en pooiers en souteneurs rekenen en handelen om hun markt veilig te stellen of uit te breiden en hun winst te maximaliseren; overwegende dat afnemers van betaalde seks een belangrijke rol spelen aangezien zij de vraag op deze markt in stand houden;
- J. overwegende dat seksuele gezondheid volgens de WHO „een positieve en respectvolle benadering van seksualiteit en seksuele relaties vereist, alsook de mogelijkheid om plezierige en veilige seksuele ervaringen te hebben, vrij van dwang, discriminatie en geweld”;
- K. overwegende dat in de prostitutie alle intieme handelingen worden teruggebracht tot hun geldelijke waarde en de mens daardoor gereduceerd wordt tot handelsgoed of een gebruiksvoorwerp waarover de klant kan beschikken;
- L. overwegende dat de grote meerderheid van geprostitueerde personen afkomstig is uit kwetsbare groepen;
- M. overwegende dat het souteneurschap nauw verbonden is met georganiseerde criminaliteit;
- N. overwegende dat georganiseerde criminaliteit, mensenhandel, zeer gewelddadige misdrijven en corruptie teren op prostitutie, en dat pooiers het meest profiteren van legalisering, omdat zij daardoor „zakenmannen” kunnen worden;
- O. overwegende dat prostitutie markten de handel in vrouwen en meisjes bevorderen ⁽¹⁾;
- P. overwegende dat mensenhandel fungeert als manier om het aanbod aan vrouwen en minderjarige meisjes op de prostitutie markten te leveren;
- Q. overwegende dat gegevens van de EU aantonen dat het huidige beleid ter bestrijding van mensenhandel niet effectief is en het problematisch is mensenhandelaars te identificeren en te vervolgen, zodat het onderzoek naar gevallen van sekshandel en de vervolging en veroordeling van mensenhandelaars moeten worden geïntensiveerd;
- R. overwegende dat steeds meer jongeren, onder wie schrikbarend veel kinderen, tot prostitutie worden gedwongen;
- S. overwegende dat prostitutie kan plaatsvinden onder directe en fysieke dwang, maar ook onder indirecte dwang, bijvoorbeeld door de familie in het land van herkomst onder druk te zetten; overwegende dat deze dwang psychologisch en vrijwel onzichtbaar kan zijn;
- T. overwegende dat de belangrijkste verantwoordelijkheid voor het aanpakken van mensenhandel bij de lidstaten ligt; overwegende dat in april 2013 slechts zes lidstaten hebben aangegeven de EU-richtlijn ter bestrijding van mensenhandel volledig te hebben omgezet, hoewel de uiterste termijn voor omzetting op 6 april 2013 is verstreken;
- U. overwegende dat de Commissie in haar Strategie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen (2010-2015) verklaart dat „de ongelijkheden tussen vrouwen en mannen (...) een schending van de grondrechten [zijn]”;

⁽¹⁾ In het verslag van Sigma Huda, de speciale rapporteur van de VN voor mensenhandel, en met name de handel in vrouwen en kinderen, wordt gewezen op het rechtstreekse effect van prostitutiebeleid op de omvang van de mensenhandel.

Woensdag 26 februari 2014

- V. overwegende dat er grote verschillen bestaan in de wijze waarop de lidstaten met prostitutie omgaan, waarbij in grote lijnen twee benaderingen kunnen worden onderscheiden: binnen de ene benadering wordt prostitutie gezien als een schending van de rechten van vrouwen — een vorm van seksuele slavernij — die resulteert in genderongelijkheid voor vrouwen en deze in stand houdt, binnen de andere benadering wordt ervan uitgegaan dat prostitutie op zich de gendergelijkheid bevordert doordat prostitutie positief uitwerkt op het recht van vrouwen om zelf te beslissen wat zij met hun lichaam doen; in beide gevallen hebben de afzonderlijke lidstaten de bevoegdheid om te besluiten hoe zij de prostitutiekwestie willen benaderen;
- W. overwegende dat er weliswaar een verschil bestaat tussen „gedwongen” en „vrijwillige” prostitutie;
- X. overwegende dat het prostitutieprobleem moet worden aangepakt op basis van een langetermijnvisie en vanuit het perspectief van gendergelijkheid;
1. onderkent dat prostitutie, gedwongen prostitutie, en seksuele uitbuiting in hoge mate gendergerelateerde kwesties zijn en schendingen van de menselijke waardigheid die strijdig zijn met de mensenrechtenbeginselen, waaronder gendergelijkheid, en daarom indruisen tegen de beginselen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, ook tegen de doelstelling en het beginsel van gendergelijkheid;
 2. benadrukt dat het recht op gezondheid en rechten van alle vrouwen moeten worden geëerbiedigd, met inbegrip van het recht op zelfbeschikking over hun lichaam en seksualiteit en vrijwaring van dwang, discriminatie en geweld;
 3. benadrukt dat er diverse verbanden bestaan tussen prostitutie en mensenhandel en onderkent dat prostitutie — zowel wereldwijd als in Europa — de handel in kwetsbare vrouwen en minderjarige meisjes stimuleert, van wie een groot percentage tussen de 13 en 25 jaar oud is; benadrukt dat uit gegevens van de Commissie blijkt dat een meerderheid (62 %) van de slachtoffers wordt verhandeld met het oog op seksuele uitbuiting, waarbij 96 % van de vastgestelde en vermeende slachtoffers uit vrouwen en minderjarige meisjes bestaat en waarbij het percentage slachtoffers uit derde landen de laatste paar jaar is gestegen;
 4. erkent echter dat het gebrek aan betrouwbare en nauwkeurige gegevens op grond waarvan landen onderling vergeleken kunnen worden voornamelijk te wijten is aan het illegale en dikwijls onzichtbare karakter van prostitutie en mensenhandel, waardoor de prostitutie markt ondoorzichtig blijft en politieke besluitvorming wordt belemmerd, hetgeen betekent dat alle cijfers louter schattingen zijn;
 5. benadrukt dat prostitutie ook een gezondheidskwestie is, aangezien er sprake is van nadelige gevolgen voor de gezondheid van de in de prostitutie werkzame personen, die een grotere kans lopen op seksuele, fysieke en mentale gezondheidstrauma's, drugs- en alcoholverslaving, en verlies van zelfrespect, en die kampen met een hoger sterftecijfer dan de bevolking in het algemeen; voegt toe en benadrukt dat veel van de afnemers van betaalde seks vragen om onveilige commerciële seks, wat de kans op schadelijke gevolgen voor de gezondheid van geprostitueerde personen en afnemers vergroot;
 6. benadrukt dat gedwongen prostitutie, prostitutie en uitbuiting in de seksindustrie voor de betrokken personen verwoestende en langdurige psychologische en lichamelijke gevolgen kan hebben (zelfs nadat zij de prostitutie verlaten hebben), vooral voor kinderen en adolescenten, en tevens zowel een oorzaak als een gevolg van genderongelijkheid is, waarbij gendergerelateerde stereotypen en clichématig denken over vrouwen die seks verkopen in stand worden gehouden, zoals het idee dat het lichaam van vrouwen en minderjarige meisjes te koop is om de behoefte van mannen aan seks te bevredigen;
 7. verzoekt de lidstaten tevens om overeenkomstig de nationale wetgeving, regelmatige en vertrouwelijke begeleiding en lichamelijke controles voor prostituees in te voeren, die buiten de prostitutielocaties plaatsvinden;
 8. onderkent dat prostituees een hoog risico lopen op hiv-infecties en andere seksueel overdraagbare aandoeningen;
 9. verzoekt de lidstaten om beste praktijken op het gebied van terugdringing van de gevaren van straatprostitutie uit te wisselen;
 10. onderkent dat prostitutie en gedwongen prostitutie invloed kunnen hebben op geweld tegen vrouwen in het algemeen, omdat onderzoek naar de afnemers van betaalde seks uitwijst dat mannen die seks kopen een denigrerend beeld van vrouwen hebben ⁽¹⁾; stelt daarom voor dat de nationale bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat het verbod op afname van betaalde seksuele diensten hand in hand gaat met een voorlichtingscampagne voor mannen;

⁽¹⁾ Diverse studies naar afnemers van betaalde seks zijn te vinden op: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Woensdag 26 februari 2014

11. benadrukt dat ge prostitueerde personen sociaal, economisch, fysiek, psychologisch, emotioneel en in familie-verhoudingen bijzonder kwetsbaar zijn en meer risico lopen om met geweld te worden geconfronteerd dan personen die welke andere activiteit dan ook uitoefenen; meent dat nationale politiediensten daarom moeten worden aangemoedigd om onder meer het lage percentage veroordelingen bij verkrachtingen van prostituees aan te pakken; benadrukt dat het grote publiek schande spreekt van ge prostitueerde personen en dat er een sociaal stigma op hen rust, zelfs wanneer zij de prostitutie verlaten;
12. vestigt de aandacht op het feit dat vrouwen die in de prostitutie werkzaam zijn het recht hebben op moederschap en op het opvoeden en verzorgen van hun kinderen;
13. benadrukt dat de normalisatie van prostitutie gevolgen heeft voor het geweld tegen vrouwen; wijst in het bijzonder op gegevens die uitwijzen dat mannen die betaalde seks afnemen eerder geneigd zijn vrouwen te dwingen tot seksuele handelingen en andere vormen van geweld tegen vrouwen te plegen, en vaak een vrouwonvriendelijke houding hebben;
14. merkt op dat 85 tot 90 % van de ge prostitueerde personen, alvorens in de prostitutie te belanden, enige vorm van geweld heeft ondergaan (verkrachting, incest, pedofilie), dat 62 % van hen verklaart te zijn verkracht en dat 68 % lijdt aan een posttraumatische stressstoornis — een percentage dat vergelijkbaar is met het percentage dat onder slachtoffers van foltering wordt vastgesteld ⁽¹⁾;
15. onderstreept dat kinderprostitutie nooit vrijwillig kan zijn, aangezien kinderen niet in staat zijn 'in te stemmen' met prostitutie; dringt erop aan dat de lidstaten kinderprostitutie (waarbij personen onder de 18 betrokken zijn) zo voortvarend mogelijk bestrijden, aangezien het hier gaat om de ernstigste vorm van gedwongen prostitutie; verzoekt dringend een zero-tolerance-benadering te volgen die is gebaseerd op preventie, bescherming van slachtoffers en vervolging van klanten;
16. merkt op dat kinderprostitutie en seksuele uitbuiting van kinderen toenemen, onder meer via de sociale media, en dat daarbij dikwijls bedrog en intimidatie worden toegepast;
17. vraagt aandacht voor het verschijnsel minderjarigenprostitutie, dat niet mag worden verward met seksuele intimidatie en een voedingsbodem vindt in moeilijke economische omstandigheden en een gebrek aan ouderlijke zorg;
18. benadrukt dat effectieve maatregelen nodig zijn om speciale aandacht te kunnen besteden aan het weghalen van minderjarige ge prostitueerde personen van de zogeheten prostitutie markt en aan het voorkomen van hun toetreding tot deze markt, evenals maatregelen die speciaal gericht zijn tegen activiteiten die in strijd zijn met de doelstellingen van het VN-verdrag inzake de rechten van het kind en het bijbehorende facultatieve protocol;
19. is van mening dat het kopen van seksuele diensten van prostituees onder de 21 jaar als strafbaar feit moet worden aangemerkt, maar dat het verlenen van deze diensten door prostituees niet strafbaar moet worden gesteld;
20. vestigt de aandacht op het verschijnsel 'grooming', namelijk prostitutie door minderjarige of net volwassen geworden meisjes in ruil voor luxe goederen of kleine geldbedragen, die als bron van inkomsten dienen om dagelijkse uitgaven of opleidingsgerelateerde uitgaven te dekken;
21. wijst de lidstaten erop dat onderwijs een belangrijke rol speelt bij de preventie van prostitutie en de georganiseerde criminaliteit die daarmee wordt geassocieerd, en adviseert daarom speciale leeftijdsspecifieke onderwijs campagnes ter voorlichting en preventie te voeren op scholen en opleidingsinstellingen; beveelt de lidstaten aan onderwijs over gelijkheid een fundamentele doelstelling te maken van het onderwijsproces voor jongeren;
22. vraagt aandacht voor het feit dat advertenties voor seksuele diensten in kranten en op sociale media mensenhandel en prostitutie kunnen ondersteunen;
23. vestigt de aandacht op de groeiende rol van internet en sociale media bij het ronselen van nieuwe, jonge prostituees door mensenhandelnetwerken; verlangt dat de preventie campagnes ook op internet worden gevoerd en dat rekening wordt gehouden met de kwetsbare doelgroepen van deze mensenhandelnetwerken;

⁽¹⁾ Farley, M., „Violence against women and post-traumatic stress syndrome”, *Women and Health*, 1998; Damant, D. et al., „Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité”, *Le Journal International de Victimologie*, nr. 3, april 2005.

Woensdag 26 februari 2014

24. vestigt de aandacht op een aantal gevolgen, voornamelijk negatieve, van de massamediaproductie en pornografie, met name op het internet, die een negatief beeld van vrouwen creëren dat ertoe kan leiden dat de menselijke persoonlijkheid van vrouwen wordt geminacht en zij als koopwaar worden gepresenteerd; waarschuwt er tevens voor dat seksuele vrijheid niet moet worden opgevat als vrijbrief voor het minachten van vrouwen;
25. benadrukt dat de normalisatie van prostitutie gevolgen heeft voor de voorstelling die jongeren van seksualiteit en relaties tussen vrouwen en mannen hebben;
26. benadrukt dat geprostitueerde personen niet moeten worden gecriminaliseerd en doet een beroep op de lidstaten om repressieve wetgeving tegen geprostitueerde personen in te trekken;
27. verzoekt de EU-lidstaten af te zien van het criminaliseren en straffen van geprostitueerde personen en programma's te ontwikkelen om geprostitueerde personen/sekswerkers te ondersteunen bij het verlaten van het beroep, wanneer zij dit wensen;
28. is van mening dat het terugdringen van de vraag onderdeel moet zijn van een integrale strategie tegen mensenhandel in de lidstaten;
29. wijst erop dat een manier om de handel in vrouwen en meisjes met het oog op seksuele uitbuiting te bestrijden en de gendergelijkheid te verbeteren het in Zweden, IJsland en Noorwegen toegepaste model is (het zogeheten „Scandinavische model”), dat momenteel wordt overwogen in diverse Europese landen, waarbij het afnemen van betaalde seksuele diensten strafbaar wordt gesteld, en niet het aanbieden van de diensten door de geprostitueerde personen;
30. benadrukt dat prostitutie een grensoverschrijdend probleem is en dat de lidstaten daarom de verantwoordelijkheid moeten nemen om het kopen van seks buiten het eigen grondgebied tegen te gaan;
31. wijst er met nadruk op dat bepaalde gegevens over Zweden die het afschrikkende effect van het Scandinavische model op de mensenhandel bevestigen, aangezien de omvang van de prostitutie en de sekshandel daar niet is toegenomen, en wijst erop dat dit model in toenemende mate wordt gesteund door de bevolking, in het bijzonder door jongeren, waaruit blijkt dat de wetgeving tot een mentaliteitsverandering heeft geleid;
32. neemt kennis van de uitkomst van een recent overheidsrapport in Finland, waarin wordt opgeroepen tot de volledige criminalisering van het kopen van seks, aangezien de Finse benadering — op grond waarvan het kopen van seks bij slachtoffers van mensenhandel strafbaar is — ineffectief is gebleken voor de aanpak van mensenhandel;
33. is van mening dat wetgeving een mogelijkheid biedt om duidelijk te maken wat aanvaardbare maatschappelijke normen zijn, en om een maatschappij te creëren waarin deze waarden worden weerspiegeld;
34. is van mening dat het aanmerken van prostitutie als legaal 'sekswerk', het decriminaliseren van de seksindustrie in het algemeen en het legaliseren van het souteneurschap kwetsbare vrouwen en minderjarige meisjes niet beschermt tegen geweld en uitbuiting, maar juist het tegenovergestelde effect heeft en hen blootstelt aan het risico op meer geweld, en tegelijkertijd de groei van prostitutiemarkten in de hand werkt, waarmee het aantal misbruikte vrouwen en minderjarige meisjes toeneemt;
35. veroordeelt alle beleidsmatige pogingen en uitzettingen die ervan uitgaan dat prostitutie een oplossing kan zijn voor migrantenvrouwen in Europa;
36. verzoekt de lidstaten derhalve om overeenkomstig de nationale wetgeving de voor prostitutielocaties verantwoordelijke politie en instanties de bevoegdheid te verlenen deze locaties te betreden en steekproefsgewijs controles uit te voeren;
37. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om de noodzakelijke middelen beschikbaar te stellen en alle benodigde instrumenten te gebruiken om mensenhandel en seksuele uitbuiting te bestrijden en prostitutie terug te dringen, aangezien prostitutie een schending van de grondrechten van vrouwen en met name van minderjarige meisjes is, en een inbreuk op de gendergelijkheid;
38. verzoekt de lidstaten Richtlijn 2011/36/EU van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad, zo snel mogelijk in nationale wetgeving om te zetten, met name in het licht van de bescherming van slachtoffers;

Woensdag 26 februari 2014

39. dringt er bij de Commissie op aan om het effect dat het Europees wettelijk kader voor het uitbannen van mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting tot op heden heeft gehad te evalueren en nader onderzoek te verrichten naar prostitutiepatronen, mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting en het toenemende sekstoerisme in de EU, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan minderjarigen, en om de uitwisseling van optimale praktijken tussen de lidstaten te bevorderen;
40. benadrukt dat de Commissie de financiering van projecten en programma's ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting moet voortzetten;
41. verzoekt de lidstaten om beleid te ontwikkelen en uit te voeren dat gericht is op het aanpakken van mensenhandel, seksuele uitbuiting en prostitutie, en om erop toe te zien dat alle betrokken partijen, zoals ngo's, politie en andere wetshandhavinginstanties, en sociale en medische diensten, worden ondersteund en betrokken bij besluitvormingsprocessen, en met elkaar samenwerken;
42. erkent dat de overgrote meerderheid van de geprostitueerde personen zou willen stoppen maar zich niet in staat acht dit te doen; benadrukt dat deze personen de juiste ondersteuning nodig hebben, in het bijzonder psychologische en sociale ondersteuning, om te kunnen ontsnappen aan de netwerken van seksuele uitbuiting en aan de afhankelijkheid die dikwijls met deze netwerken in verband wordt gebracht; stelt daarom voor dat de bevoegde autoriteiten in nauwe samenwerking met de betrokken partijen programma's uitwerken om deze personen te helpen aan de prostitutie te ontsnappen;
43. benadrukt het belang van adequate training in meer algemene zin voor politiediensten en justitieel personeel over de diverse aspecten van seksuele uitbuiting, met inbegrip van de gender- en immigratierelateerde aspecten, en roept de lidstaten op de politie te stimuleren tot samenwerking met de slachtoffers en hen aan te moedigen tot het afleggen van getuigenissen, zich in te zetten voor gespecialiseerde diensten binnen de politie en vrouwelijke agenten in dienst te nemen; benadrukt dat samenwerking tussen de lidstaten op justitieel gebied noodzakelijk is om mensenhandelnetwerken in Europa beter te kunnen bestrijden;
44. vestigt de aandacht van de nationale autoriteiten op het effect van de economische neergang op het aantal vrouwen en minderjarige meisjes, waaronder migrantenvrouwen, dat gedwongen in de prostitutie terechtkomt;
45. wijst erop dat economische problemen en armoede de voornaamste oorzaken zijn van prostitutie door jonge vrouwen en minderjarige meisjes, en dat genderspecifieke preventiestrategieën, nationale en Europese campagnes die speciaal gericht zijn op sociaal geïsoleerde gemeenschappen en degenen die zich in extra kwetsbare situaties bevinden (zoals personen met een handicap en jongeren die onder de kindbescherming vallen), maatregelen om armoede terug te dringen, voorlichting onder zowel de afnemers als de aanbieders van betaalde seks, en de uitwisseling van beste praktijken alle cruciaal zijn om seksuele uitbuiting van vrouwen en minderjarige meisjes, met name van migranten, te kunnen bestrijden; beveelt de Commissie aan een 'Europese week ter bestrijding van de mensenhandel' uit te roepen;
46. benadrukt dat sociale uitsluiting een belangrijke factor is die ertoe bijdraagt dat kansarme vrouwen en meisjes meer risico lopen om het slachtoffer van mensenhandel te worden; onderstreept eveneens dat de economische en sociale crisis tot werkloosheid heeft geleid, waardoor dikwijls de kwetsbaarste vrouwen, ook vrouwen die hoger op de maatschappelijke ladder staan, in de prostitutie of de seksindustrie terechtkomen om zich te ontworstelen aan armoede en sociale uitsluiting; verzoekt de lidstaten de onderliggende sociale problemen aan te pakken die mannen, vrouwen en kinderen ertoe aanzetten zich te prostitueren;
47. verzoekt de lidstaten organisaties te financieren die ter plaatse werken met strategieën voor hulp en het verlaten van de prostitutie, en om innovatieve sociale diensten aan te bieden aan slachtoffers van mensenhandel of seksuele uitbuiting, ook aan migranten en mensen zonder papieren, en daarbij een inschatting te maken van hun individuele behoeften en de risico's die zij lopen, zodat adequate hulp en bescherming kan worden geboden; verzoekt de lidstaten daartoe om vanuit een holistisch perspectief en via de diverse politie- en immigratiediensten en gezondheids- en onderwijsinstellingen beleid uit te voeren waarmee zij kwetsbare vrouwen en minderjarigen ondersteuning bieden bij het verlaten van de prostitutie, en waarbij zij erop toezien dat deze programma's een rechtsgrondslag hebben en de vereiste financiering beschikbaar is om dit doel te verwezenlijken; wijst erop hoe belangrijk psychologische begeleiding is en benadrukt dat slachtoffers van seksuele uitbuiting in de maatschappij gere-integreerd moeten worden; wijst erop dat dit proces tijd kost en dat daartoe een levensplan opgesteld moet worden dat een geloofwaardig en haalbaar alternatief is voor voormalig geprostitueerde personen;
48. benadrukt dat meer onderzoek en statistisch bewijs vereist is om te kunnen beoordelen welk model het effectiefst is voor de bestrijding van handel in vrouwen en minderjarige meisjes met het oog op seksuele uitbuiting;
49. dringt er bij de lidstaten op aan om zowel de positieve als de negatieve effecten te evalueren van het criminaliseren van het afnemen van betaalde seksuele diensten op het terugdringen van prostitutie en mensenhandel;
50. verzoekt de EU en de lidstaten genderspecifiek preventiebeleid te ontwikkelen in de landen van herkomst van personen die worden geprostitueerd na te zijn verhandeld, dat zowel is gericht op de afnemers van betaalde seks als op vrouwen en minderjarigen, en dat bestaat uit sancties, voorlichtingscampagnes en onderwijs;

Woensdag 26 februari 2014

51. verzoekt de EU en de lidstaten maatregelen te nemen ter ontmoediging van sekstoerisme, zowel binnen als buiten de EU;
 52. verzoekt de Europese Dienst voor extern optreden maatregelen te nemen om een einde te maken aan prostitutie in conflictgebieden waar EU-strijdkrachten aanwezig zijn;
 53. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.
-

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0163

De bevordering van ontwikkeling met verantwoordelijke bedrijfspraktijken

Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over de bevordering van ontwikkeling met verantwoordelijke bedrijfspraktijken, met inbegrip van de rol van extractieve bedrijven in ontwikkelingslanden (2013/2126(INI))

(2017/C 285/12)

Het Europees Parlement,

- gezien de verklaring van Addis Abeba over ontwikkeling en beheer van Afrika's bodemschatten, aangenomen door de eerste conferentie van de Afrikaanse Unie van ministers die belast zijn met de ontginning van bodemschatten in oktober 2008,
 - gezien de African Mining Vision die in februari 2009 door de staatshoofden en regeringsleiders is aangenomen op de top van de AU,
 - gezien de verklaring van Lusaka op de bijzondere topconferentie van de ICGLR ter bestrijding van de illegale winning van natuurlijke rijkdommen in het gebied van de Grote Meren d.d. 15 december 2010 ⁽¹⁾,
 - gezien het actieplan voor de uitvoering van de African Mining Vision die is aangenomen door de tweede AU-conferentie van ministers die verantwoordelijk zijn voor de ontginning van bodemschatten, gehouden in Addis Abeba in december 2011,
 - gezien de tien beginselen om het beheer van mensenrechtenrisico's op te nemen in contractonderhandelingen tussen staten en investeerders, als voorgesteld door de Speciale Vertegenwoordiger van de secretaris-generaal tijdens de 17e zitting van de VN-Mensenrechtenraad in mei 2011,
 - gezien het OESO-richtsnoer inzake de zorgvuldigheidsvereisten voor verantwoorde bevoorradingketens van bodemschatten uit door conflicten getroffen gebieden en risicogebieden, met gedetailleerde aanbevelingen om bedrijven te helpen de mensenrechten te eerbiedigen en te vermijden dat zij conflicten financieren door hun bevoorradingpraktijken ⁽²⁾,
 - gezien de internationale EITI-norm die de publicatie van de overheidsinkomsten uit natuurlijke hulpbronnen verzekert,
 - gezien de verklaring van Lough Erne van de G8 van juni 2013, waarin de staatshoofden en regeringsleiders hebben bevestigd dat zij belang hechten aan transparantie en verantwoord beheer van natuurlijke rijkdommen en de bevoorradingketen ⁽³⁾,
 - gezien de slotverklaring van de G20, gepubliceerd op 6 september 2013, waarin de bewindslieden het initiatief inzake transparantie van winningsindustrieën (EITI) ondersteunen,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A7-0132/2014),
- A. overwegende dat voor veel ontwikkelingslanden de winning van natuurlijke rijkdommen een aanzienlijke bijdrage levert aan het BBP en vaak goed is voor het merendeel van de inkomsten uit buitenlandse handel en het aantrekken van buitenlandse investeringen;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>

⁽³⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>.

Woensdag 26 februari 2014

- B. overwegende dat Afrika enkele van de grootste voorraden van bodemschatten ter wereld heeft en overwegende dat de voordelen die gepaard gaan met de winning van deze bodemschatten moeten worden aangewend om de MDG's te halen, armoede uit te bannen en snelle sociaaleconomische ontwikkeling en groei te bewerkstelligen met een brede basis; overwegende echter dat Afrikaanse landen nog steeds coherente strategieën moeten ontwikkelen en ten uitvoer leggen om ervoor te zorgen dat de winning van die bodemschatten een motor voor economische ontwikkeling en diversificatie van hun economieën wordt;
- C. overwegende dat de natuurlijke rijkdommen een belangrijke motor voor economische groei en sociale ontwikkeling kunnen zijn indien de inkomsten correct en in gehele transparantie worden beheerd;
- D. overwegende dat geschillen over olie, gas, mineralen, hout en overige natuurlijke rijkdommen wereldwijd op de tweede plaats komen als bron van conflicten; overwegende dat er steeds meer conflicten ontstaan over land en water, dat bestaande conflicten erdoor worden verergerd en nieuwe erdoor worden veroorzaakt; overwegende dat het wanbeheer van land en natuurlijke rijkdommen wordt verergerd door aantasting van het milieu, bevolkingstoename en klimaatverandering;
- E. overwegende dat paradoxaal genoeg landen met grote voorraden van natuurlijke rijkdommen slechter af zijn dan andere landen (de zgn. „vloek” van de bodemschatten) en de controle en winning van, handel in en belastingheffing op mineralen in sommige gevallen bijdragen tot gewapende conflicten (het probleem van de „conflictmineralen”);
- F. overwegende dat de plaatselijke bevolking vaak niet profiteert van de voordelen van de winning en overwegende dat de negatieve sociale en milieugevolgen vaak aanzienlijk groter zijn dan de voordelen; overwegende dat de lokale of nationale autoriteiten de voordelen van de winning voor de plaatselijke bevolking verder kunnen ontplooiën aan de hand van een beter bestuur en een grotere transparantie, waardoor tevens de eventuele negatieve sociale en milieugevolgen tenietgedaan kunnen worden;
- G. overwegende dat de beoordelingen van de sociale en milieugevolgen een belangrijke rol spelen bij de bescherming van de rechten van de autochtone bevolking van mijnbouwgebieden;
- H. overwegende dat de Wereldbank in 2008 schatte dat 90 % van de mijnbouwproductie van de Democratische Republiek Congo voor rekening komt van kleinschalige mijnbouwers die niet zijn geregistreerd en werkzaam in afgelegen, onveilige gebieden die worden gecontroleerd door gewapende groeperingen;
- I. overwegende dat kleinschalige mijnbouw zorgt voor aanzienlijke werkgelegenheid, met name in plattlandsgebieden; overwegende dat de formalisering van ambachtelijke en kleinschalige mijnbouw (AKM) nodig is om lokaal/nationaal ondernemerschap te stimuleren, het levenspeil te verbeteren en om ervoor te zorgen dat de geïntegreerde rurale, sociale en economische ontwikkeling wordt bevorderd; overwegende dat de ambachtelijke en kleinschalige mijnbouw, door de informele aard ervan, echter erg kwetsbaar is voor georganiseerde misdaad en paramilitaire organisaties, en met tal van problemen gepaard gaat, zoals kinderarbeid, waardoor het volledige ontwikkelingspotentieel ervan niet kan worden benut;
- J. overwegende dat er dankzij de winningsindustrie technologische en innoverende procedés zouden moeten worden ontwikkeld en oplossingen zouden moeten worden uitgewerkt op het vlak van het efficiënt gebruik van hulpbronnen, energie-efficiëntie, ecoconceptie, verbetering van de prestaties, recycling en circulaire economie, waarbij zowel de ontwikkelingslanden als de ontwikkelde landen baat hebben;
- K. overwegende dat de African Mining Vision een kader biedt om de sector samenhangender en steviger te integreren in de Afrikaanse economie en samenleving;
- L. overwegende dat schendingen van de mensenrechten in de winningsindustrie veel voorkomen, o.a. kinderarbeid, seksueel geweld, verdwijningen van mensen, schending van het recht op een schone omgeving, verlies van land en bestaansmiddelen zonder onderhandelingen en zonder passende compensatie, gedwongen herhuisvesting en vernieling van ritueel of cultureel belangrijke plaatsen;
- M. overwegende dat dwangarbeid en de ontzegging van het recht op vakbondslidmaatschap en het recht op onderhandelingen over een collectieve arbeidsovereenkomst nog steeds een bron zijn van ernstige bezorgdheid; overwegende dat de vaak zeer schamele of ontbrekende gezondheids- en veiligheidsvoorschriften evenzeer een groot punt van zorg zijn, met name in de kleinschalige mijnen, die vaak onder zeer hachelijke omstandigheden opereren;

Woensdag 26 februari 2014

- N. overwegende dat de verantwoordelijkheid om de mensenrechten te eerbiedigen een mondiale norm is die alle bedrijven worden geacht na te leven waar zij ook opereren, als vermeld in de *Guiding Principles on Business and Human Rights* die zijn voorbereid door de Speciale Vertegenwoordiger van de VN-secretaris-generaal over mensenrechten en transnationale corporaties en overige ondernemingen, de heer John Ruggie; overwegende dat er te weinig overeenstemming is over de concrete implicaties van deze verantwoordelijkheid en dat het streven naar algemene eerbiediging ernstig wordt gedwarsboemd door het ontbreken van monitorings-, rapportage-, controle- en verantwoordingssystemen;
- O. overwegende dat het bestaan van tal van gedragscodes, normen en certificeringssystemen op allerlei verschillende gebieden ten aanzien van maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO) beoordelingen, vergelijkingen en controles lastig zo niet onmogelijk maakt; overwegende dat dit het gevolg is van o.a. onvoldoende inzet om MVO daadwerkelijk toe te passen en bedrijven die er de hand mee lichten maar wel voor maatschappelijk verantwoord en milieuvriendelijk willen doorgaan;
- P. overwegende dat er omwille van grotere doeltreffendheid en meer billijkheid op het gebied van MVO, moet worden afgestapt van het huidige „à la carte”-systeem, waarin bedrijven codes en normen kiezen die hun goed uitkomen, en dat het van primair belang is over te gaan op gemeenschappelijke, voor de gehele industrie geldende normen;
- Q. overwegende dat consumenten, het grote publiek en regelgevende instanties worden misleid door het zgn. „groenwassen” — waarbij het beeld wordt gecreëerd van een zogenaamd positieve milieumaatregel om het publiek te misleiden en de aandacht af te leiden van praktijken die schadelijk zijn voor het milieu — waar het gaat om de milieuprestaties en dat dit het streven naar verantwoord ondernemen ondermijnt en dat het „groenwassen” om die reden moet worden bestreden; overwegende dat ondernemingen die MVO als marketinginstrument gebruiken er meer in het algemeen voor moeten zorgen dat hun beweringen ook waar zijn;
- R. overwegende dat de tenuitvoerlegging van de EITI als doel heeft het inkomstenbeheer transparanter te maken, teneinde het risico van corruptie te beperken en een eerlijke verdeling van de baten mogelijk te maken;
- S. overwegende dat ofschoon veel Afrikaanse landen in de afgelopen twee decennia hun economisch, handels- en investeringsbeleid hebben geliberaliseerd, ze geen economische diversificatie van betekenis hebben gerealiseerd, en gemiddeld genomen minder gediversifieerde economieën hebben en juist afhankelijk zijn van de export van bodemschatten en landbouwproducten met een lage toegevoegde waarde, die beide uitermate gevoelig zijn voor externe prijsschommelingen; overwegende dat alle inspanningen voortaan gericht moeten worden op een grotere economische diversificatie, dat wil zeggen een verminderde afhankelijkheid van winningsindustrieën en de export van landbouwproducten;
- T. overwegende dat de verklaring van Addis Abeba over ontwikkeling en beheer van Afrika's bodemschatten de Afrikaanse landen met klem verzoekt ervoor te zorgen dat EPO's en algemene WTO-onderhandelingen het nationale ontwikkelingsbeleid niet beperken en te waarborgen dat handelsliberalisering, die de afhankelijkheid van Afrikaanse lage-inkomenslanden van grondstoffen kan versterken, niet leidt tot het „uitsluitingseffect”;
- U. overwegende dat Latijns-Amerika zich na de door de Wereldbank geleide mijnbouwhervormingen van de jaren tachtig heeft toegelegd op het versterken van de rol van de overheidsinstellingen, met de nadruk op de nationale prioriteiten en economische-ontwikkelingsdoelstellingen;
- V. overwegende dat exportheffingen op grote schaal worden gebruikt, hoewel ze in de vele regionale handelsovereenkomsten en de Economische Partnerschapsovereenkomsten (EPO's) die de EU sluit, worden verboden;
- W. overwegende dat sommige ACS-landen bezorgd zijn dat de EPO-restricties ten aanzien van exportheffingen het lastiger kunnen maken om op te schuiven in de waardeketen;
- X. overwegende dat corruptie en niet-transparante contracten in de mijnbouwindustrie wijdverbreid zijn;
- Y. overwegende dat het mondiale karakter van de moderne bevoorradingsketens met zich meebrengt dat natuurlijke rijkdommen waarover de wreedste conflicten ter wereld worden uitgevochten internationaal worden gekocht en verhandeld, ook door ondernemingen die in de EU opereren;

Woensdag 26 februari 2014

- Z. overwegende dat vrijwillige pogingen om conflictmineralen te mijden niet altijd effect hebben gesorteerd;
- AA. overwegende dat sectie 1502 van de Amerikaanse Dodd Frank Act van 2010 vereist dat in de lijst van de Securities and Exchange Commission (SEC) opgenomen ondernemingen, met inbegrip van Europese ondernemingen, een zorgvuldigheidsonderzoek verrichten om te bepalen of hun producten mineralen bevatten waarmee gewapende groepen in de Democratische Republiek Congo (DCR) zijn gefinancierd; overwegende dat de SEC het OESO-richtsnoer in een begeleidend besluit heeft aangemerkt als een geloofwaardige zorgvuldigheidsnorm voor ondernemingen die de wetgeving ten uitvoer leggen;
- AB. overwegende dat de pogingen om conflicten te beëindigen door te voorkomen dat de inkomsten van ambachtelijke mijnbouw worden afgeroomd door gewapende groeperingen voor diamanten relatief succesvol zijn geweest, maar dat er meer moet worden gedaan om een stevig wettelijk en institutioneel kader voor ambachtelijke mijnbouw te creëren, naast wat er wordt gedaan in de Internationale Conferentie voor de regio van de Grote Meren (ICGLR);

Mijnbouw en duurzame ontwikkeling

1. merkt met bezorgdheid op dat niet-duurzame mijnbouw enorme negatieve maatschappelijke en milieugevolgen kan hebben, met name in Afrika;
2. benadrukt dat de mondiale stijging van de grondstoffenprijzen, die worden opgejaagd door de toenemende vraag in de opkomende economieën, een buitenkans is voor de ontwikkelingslanden die rijk zijn aan bodemschatten, met name in Afrika, om hun inkomsten te laten stijgen en ze aan te wenden voor ontwikkelingsdoelstellingen in het belang van hun bevolking; steunt nationale beleidsmaatregelen die hierop gericht zijn; wijst erop dat wet- en regelgevingshervormingen vaak van cruciaal belang zijn en benadrukt dat de vereiste beleidsruimte niet mag worden beperkt door handels- en investeringsovereenkomsten;
3. benadrukt dat winningsindustrieën, naast de overheidsinkomsten die ze genereren en die voor ontwikkeling kunnen worden aangewend, ook moeten bijdragen aan de ontwikkeling door deel uit te gaan maken van de lokale economie, bijvoorbeeld door plaatselijke bewoners aan te nemen en op te leiden, plaatselijke goederen en diensten te betrekken, de ontgonnen bodemschatten plaatselijk te verwerken en deel te nemen aan de inspanningen om plaatselijke industrieën te ontwikkelen die verwerkt of niet-verwerkt materiaal gebruiken als grondstof of door ervoor te zorgen dat plaatselijke industrieën anderszins kunnen profiteren van de aanwezigheid van extractieve bedrijven; dringt er bij de lidstaten van de Afrikaanse Unie op aan haar African Mining Vision stelselmatig uit te voeren; is ervan overtuigd dat op deze manier het halen van de millenniumontwikkelings-doelstellingen aanzienlijk kan worden versneld; benadrukt in dit verband dat beginselen voor duurzame ontwikkeling op basis van milieuvriendelijke en maatschappelijk verantwoorde mijnbouw moeten worden aangemoedigd;
4. dringt er bij de ontwikkelingslanden op aan hun regionale samenwerking op te voeren en gemeenschappelijke milieu-, sociale, gezondheids- en veiligheidsnormen vast te stellen voor de mijnbouwindustrie, met inbegrip van AKM's;
5. benadrukt dat er gekozen moet worden voor regionale en internationale aanpakken om de illegale winning van natuurlijke rijkdommen tegen te gaan; moedigt ontwikkelingslanden aan stappen te ondernemen om de ambachtelijke en kleinschalige mijnbouwsector te formaliseren teneinde het levenspeil te verbeteren, lonen uit te betalen die een waardig bestaan mogelijk maken en de AKM-sector te integreren in de rurale en nationale economie, door toegankelijke financiële en technische bijstand te verlenen en ervoor te zorgen dat er een wettelijke regeling komt zodat rechthebbenden van AKM's over voldoende land beschikken en hun eigendomsrechten zijn gewaarborgd; dringt er bij de EU op aan om ontwikkelingslanden te helpen om plaatselijk capaciteit op te bouwen om tracerings- en certificeringssystemen in te voeren alvorens verboden in te stellen op het vervoeren van mineralen die niet aan de normen voldoen;
6. steunt de inspanningen van de EU om verdere institutionele ontwikkeling en capaciteitsopbouw binnen de regeringen van de gastlanden te ondersteunen om het vereiste institutionele en juridische kader te creëren om de inkomsten uit de winningsindustrieën (WI) te beheren en op een transparante en doeltreffende manier aan te wenden; ondersteunt tevens de opgerichte partnerschappen tussen de EU en de Afrikaanse ontwikkelingsbank; dringt er met name bij de EU op aan prioriteit te geven aan haar steun aan de ontwikkeling van wetgeving en fiscaal beleid teneinde de plaatselijke en nationale voordelen van de ontwikkeling van de WI's te maximaliseren zodat er lokale werkgelegenheid wordt gecreëerd, lonen aan werknemers en hun gezinnen worden uitbetaald die een waardig bestaan mogelijk maken en de kleine en middelgrote ondernemingen en de bevoorradingsketen van WI's meer met elkaar vervlochten raken;
7. benadrukt, in overeenstemming met het beginsel van eigen verantwoordelijkheid, dat plaatselijke gemeenschappen moeten deelnemen aan de planning en ontwikkeling van projecten om natuurlijke rijkdommen te winnen, en dat die projecten moeten worden geëvalueerd in termen van plaatselijke bevoorradingsketens en werkgelegenheid voor de plaatselijke gemeenschap;

Woensdag 26 februari 2014

8. acht het essentieel om de traditionele rechten en culturen van inheemse volkeren bij de WI-ontwikkeling te erkennen en te waarborgen, en om te zorgen voor hun voorafgaande en geïnformeerde deelname;
9. benadrukt dat ervoor gezorgd moet worden dat slachtoffers van schendingen van sociale of milieuwetgeving door multinationale ondernemingen ook daadwerkelijk toegang hebben tot de rechter;
10. benadrukt dat het VN-kader „Protect, Respect and Remedy”, gezien het feit dat de nationale regelgeving in ontwikkelingslanden vaak ontoereikend is om de mensenrechten te beschermen tegen inbreuken door ondernemingen, een veelomvattend en nuttig pakket van beginselen biedt voor de eerbiediging en bescherming van de mensenrechten door ondernemingen;
11. dringt aan op de doeltreffende tenuitvoerlegging van het Afrikaans Handvest voor de rechten van de mens, dat bepalingen bevat betreffende de vernietiging van rijkdom en natuurlijke hulpbronnen evenals beginselen inzake passende schadeloosstelling;
12. dringt er bij de ontwikkelingslanden op aan de mensenrechtenverdragen en -instrumenten die relevant zijn voor de mijnbouwsector, te ratificeren en vervolgens ten uitvoer te leggen, onder meer door mensenrechtenorganisaties de bevoegdheid te verlenen toezicht te houden op de handhaving van de mensenrechtennormen met betrekking tot de mijnbouw en door instrumenten en methoden te ontwikkelen om gezondheids- en mensenrechtenkwesties te integreren in de effectbeoordelingsprocedures;
13. merkt met bezorgdheid op dat volgens John Ruggie, Speciaal Vertegenwoordiger voor de mensenrechten, ongeveer twee derde van de schendingen van de mensenrechten plaatsvinden in de olie-, gas- en mijnbouwsector; benadrukt dat de EU-lidstaten en de internationale gemeenschap krachtens internationaal en Europees recht op het gebied van de mensenrechten de plicht hebben om ervoor te zorgen dat ondernemingen die in hun jurisdictie opereren zich niet schuldig maken aan schendingen van de mensenrechten of er indirect of direct toe bijdragen dat de mensenrechten worden geschonden, via hun zakelijke activiteiten;
14. uit zijn bezorgdheid over de arbeidsomstandigheden in de kleinschalige mijnbouw, waar weinig arbeidszekerheid wordt geboden, de internationale en nationale arbeidsnormen amper worden nageleefd en waar de ongevalpercentages zes tot zeven keer hoger zijn dan in grootschalige industrieën; dringt er bij de regeringen van ontwikkelingslanden en mijnbouwondernemingen op aan de fundamentele arbeidsnormen als vastgelegd in de IAO-verdragen uit te voeren om te zorgen voor fatsoenlijk en veilig werk voor alle mijnwerkers, inclusief het verdrag inzake veiligheid en gezondheid in de mijnbouw;
15. dringt er bij de EU-lidstaten op aan meer te doen om kinderarbeid in de mijnbouw tegen te gaan en om de IAO te steunen bij haar inspanningen om onderwijsmogelijkheden en vooruitzichten op andere inkomstenbronnen te bieden, teneinde kinderen weg te halen uit de mijnbouw;
16. is verheugd over het feit dat internationale financiële instellingen methodes hebben ontwikkeld om ervoor te zorgen dat investeerders in de winning van bodemschatten milieueffectbeoordelingen (MEB's) en beoordelingen van de maatschappelijke effecten (SEB's) uitvoeren; merkt echter op dat het, gezien de financiële en personele beperkingen, lastig blijft om in de ontwikkelingslanden voldoende capaciteit op te bouwen om ervoor te zorgen dat dit ook daadwerkelijk gebeurt; dringt er derhalve bij de EU op aan haar technische bijstand op te voeren zodat ontwikkelingslanden in staat worden gesteld maatschappelijke, gezondheids- en milieurisico's stelselmatig te beoordelen, en dat er bepalingen worden opgenomen voor effectieve publieksparticipatie;
17. benadrukt de rol van de Wereldbankgroep bij de ontwikkeling van verantwoordelijke bedrijfspraktijken; herinnert eraan dat er een betere manier moet worden gevonden om de kennis over het bouwen van instellingen met een grotere integriteit te delen en toe te passen, en dat burgers mondiger moeten worden gemaakt met informatie en middelen die hun regeringen efficiënter en verantwoordelijker maken;
18. dringt er bij de autoriteiten op aan de exploratie en exploitatie van mineralen in nationale parken en op locaties die in de Werelderfgoedlijst zijn opgenomen, te verbieden, en verlangt van bedrijven een toezegging dat zij zich niet met dergelijke exploratie- en exploitatiepraktijken zullen bezighouden;
19. is van mening dat de mijnbouwindustrie een aanzienlijke bijdrage zou kunnen en moeten leveren aan de terugdringing van de klimaatverandering door technologieoverdracht en verantwoorde investeringen; benadrukt met name dat grootschalige mijnbouwondernemingen potentieel de expertise kunnen leveren voor terugdringing van emissies in de kleine en middelgrote mijnbouwsector; herhaalt zijn oproep aan de EU om te blijven streven naar overeenstemming over klimaatfinanciering, technologieoverdracht en capaciteitsopbouw en om haar bijstand aan ontwikkelingslanden op het gebied van de terugdringing van CO₂-uitstoot op te voeren;

Woensdag 26 februari 2014

20. benadrukt dat er krachtige Europese wetgeving nodig is inzake de openbaarmaking van niet-financiële informatie door bepaalde grote ondernemingen, met inbegrip van de verplichting voor bedrijven om na te gaan of zij de nodige zorgvuldigheid betrachten, rekening houdend met hun gehele bevoorradingsketen;

De rol van de particuliere sector

21. dringt aan op effectieve tenuitvoerlegging van de IAO-verklaring inzake fundamentele beginselen en rechten op arbeidsgebied, de OESO-richtsnoeren voor multinationale ondernemingen (MNO's), het „Global Compact”-initiatief van de VN (VNGC) en de VN-richtsnoeren voor het bedrijfsleven en de mensenrechten, door gemeenschappelijke, voor de gehele industrie geldende regelingen;

22. dringt er bij de EDEO en de Commissie op aan ervoor te zorgen dat de op EU-ambassades werkzame handelsattachés regelmatig worden geschoold in MVO-kwesties;

23. dringt er bij de Commissie op aan verantwoord ondernemen actief te bevorderen bij EU-ondernemingen die in het buitenland actief zijn en te zorgen voor de strikte naleving van alle wettelijke verplichtingen en in het bijzonder van alle internationale normen en regels op het gebied van mensenrechten, arbeidsrecht en milieu;

24. benadrukt dat het thematische gebied waarop de verschillende MVO-regelingen van toepassing zijn vaak selectief is, hetgeen ook geldt voor maatschappelijke en milieukwesties; is van mening dat een dergelijke gefragmenteerde benadering een beoordeling van de algehele duurzame prestatie van een onderneming bemoeilijkt; is van mening dat hoewel die algemene kaderregelingen geleid hebben tot een algemeen begrip en begrippenkader voor MVO-beginselen, ze ook de basis zouden moeten vormen voor gemeenschappelijke, voor de gehele industrie geldende internationale normen over wat MVO-praktijken zijn;

25. benadrukt dat MVO-initiatieven niet beschouwd moeten worden als een substituuut voor de verantwoordelijkheid die de overheid heeft ten opzichte van haar burgers waar het gaat om het zorgen voor een basisinfrastructuur en andere publieke goederen, maar deze juist zou moeten aanvullen;

Internationale handels- en investeringsregelingen

26. dringt er bij de EU op aan gebruik te maken van haar handels- en investeringsbetrekkingen met belangrijke partnerlanden (o.a. VS, China, Japan, Brazilië en India) om een dialoog aan te gaan over MVO; dringt er tevens bij de EU op aan om duurzaamheidseffectbeoordelingen van voorgestelde handelsovereenkomsten uit te voeren vóór aanvang van de onderhandelingsfase; dringt erop aan in investeringsovereenkomsten goede MVO-praktijken en -verslaglegging te bevorderen;

27. benadrukt dat in handelsovereenkomsten rekening gehouden moet worden met de behoefte van ontwikkelingslanden om hun economie te diversifiëren en hun technologieën te vernieuwen;

28. erkent het belang van directe buitenlandse investeringen voor industriële groei en merkt tegelijkertijd op dat de al te genereuze voorwaarden voor directe buitenlandse investeringen (DBI's) in de mijnbouw die in de jaren '80 en '90 door de ontwikkelingslanden werden geboden, in combinatie met intern wanbeheer, corruptie, een gebrek aan verantwoordingsplicht en ondeugdelijke wetgeving, ertoe leidden dat zij geen eerlijk aandeel kregen van de winsten uit de winning van hun natuurlijke rijkdommen waardoor het deze landen nu ontbreekt aan de middelen die ze juist zo dringend nodig hebben voor hun sociaaleconomische ontwikkeling;

29. deelt de bezorgdheid van de Speciale Vertegenwoordiger van de VN voor het bedrijfsleven en de mensenrechten dat de huidige methoden om de rechten van investeerders in contracten en internationale overeenkomsten te beschermen het vermogen van landen om de mensenrechten te beschermen, beperkt; benadrukt dat de rechten van investeerders in balans moeten zijn met hun plichten inzake duurzame ontwikkeling;

30. dringt bij de EU en haar lidstaten aan op toepassing van de tien beginselen van de Speciale Vertegenwoordiger van de VN voor het bedrijfsleven en de mensenrechten die erop gericht zijn het beheer van mensenrechtenrisico's te integreren in de contractonderhandelingen tussen staten en investeerders, om ervoor te zorgen dat stabilisatieclausules de bescherming en de eerbieding van de mensenrechten niet ondermijnen; dringt er bij de EU op aan om steun te verlenen aan de capaciteitsopbouw in ontwikkelingslanden voor het onderhandelen over en het uitvoeren van clausules inzake mensenrechten en duurzame ontwikkeling in investeringsovereenkomsten;

Woensdag 26 februari 2014

31. benadrukt dat prestatievereisten die er bijvoorbeeld op gericht zijn om ervoor te zorgen dat buitenlandse investeerders meer gaan samenwerken met plaatselijke producenten een vast onderdeel moeten uitmaken van industriepolitiek; benadrukt dat er in investeringsovereenkomsten vereisten moeten kunnen worden opgenomen ten aanzien van het gebruik van plaatselijke content en technologieoverdracht om buitenlandse ondernemingen aan te moedigen om eerder en later in de waardeketen gebruik te maken van lokale activiteiten en zo bij te dragen tot de economische ontwikkeling van het gastland;
32. moedigt de Afrikaanse landen aan vorderingen te boeken bij hun inspanningen op het gebied van regionale integratie teneinde enkele van de intra-Afrikaanse belemmeringen voor de industrialisering van de mijnbouw weg te nemen;
33. benadrukt dat exportheffingen in het kader van de WTO-regeling zijn toegestaan en een onderdeel kunnen vormen van beleidsstrategieën die gericht zijn op de ontwikkeling van fabrieks nijverheid of verwerkende industrieën;

Profiteren van de inkomsten

34. dringt er bij de EU op aan ontwikkelingslanden te steunen bij het onderhandelen over investeringsovereenkomsten die duurzame sociale voordelen opleveren en betere sociaaleconomische omstandigheden; wijst erop dat door er bij ontwikkelingslanden op aan te dringen hun heffingen en royalty's te minimaliseren de mijnbouwondernemingen de fiscale capaciteit van deze staten verzwakken, terwijl daarentegen de zgn. „tariefescalatie” die door de EU op afgewerkte goederen wordt toegepast het voor ontwikkelingslanden die grondstoffen produceren moeilijker maakt om producten met toegevoegde waarde te produceren en te verwerken voor de export;
35. benadrukt dat er met ontwikkelingslanden moet worden onderhandeld over belastingverdragen en dat deze verdragen ten uitvoer moeten worden gelegd om ervoor te zorgen dat multinationale ondernemingen een billijke portie belastingen betalen; dringt er meer algemeen bij de EU op aan, om de steun aan ontwikkelingslanden voor belastinghervormingen en strengere belastingadministraties te vergroten zodat de inkomsten uit de winning van bodemschatten op adequate wijze kunnen worden belast, beheerd en gedeeld, en dringt aan op de sluiting van handelsovereenkomsten ter afschaffing van de tariefescalatie op selecte afgewerkte goederen omdat die tariefescalatie de productie en verwerking van op bodemschatten gebaseerde producten met een toegevoegde waarde kan hinderen, waardoor de strategie van economische diversificatie van ontwikkelingslanden wordt belemmerd;
36. benadrukt dat de illegale kapitaalstromen uit Afrika verband houden met het stilzwijgen rond mijnbouwcontracten en belastingregelingen; is derhalve van mening dat de bestrijding van belastingontwijking en belastingparadijzen een topprioriteit moeten blijven;
37. is bezorgd over de manier waarop concessies worden verleend aan mijnbouwondernemingen en de problemen die dit kan veroorzaken, met inbegrip van onteigening, waardoor mensen hun bestaansmiddelen worden afgenomen, en de problemen rond gebruiksrechten en landeigendomsrechten; dringt er bij de autoriteiten op aan „no go areas” af te bakenen in gebieden waarvan het milieu bij wet is beschermd of die een hoge concentratie hebben van ambachtelijke mijnbouwers, en dit te doen alvorens concessies te verlenen om onnodige onrust en problemen met plaatselijke gemeenschappen en mijnbouwondernemingen te voorkomen; dringt er eveneens bij de autoriteiten op aan capaciteit op te bouwen om overleg te plegen met de lokale gemeenschappen, de aanvraag van de concessie goed te beoordelen, toezicht te houden op het terrein en de effecten van de mijnbouw te beoordelen alvorens concessies te verlenen; dringt er bij de autoriteiten op aan ervoor te zorgen dat concessies voor ambachtelijke mijnbouw worden geformaliseerd en door de staat worden erkend, ook wanneer staten overstappen op industriële mijnbouw;
38. is ingenomen met de recente herziening van de transparantierichtlijn en de jaarrekeningrichtlijn, die de rapportage van betalingen aan de overheid voor de winningsindustrie en de houtkap verplicht stellen; dringt er bij de lidstaten op aan deze richtlijnen spoedig ten uitvoer te leggen; dringt erop aan de verzamelde gegevens over de inkomsten beschikbaar te stellen in een zo open en toegankelijk mogelijk formaat;
39. dringt er bij de autoriteiten op aan ervoor te zorgen dat mijnbouwvergunningen en andere activa worden verkocht of verleend via open en transparante biedingsprocedures; dringt er bij de autoriteiten op aan contracten te publiceren, inclusief bijlagen, kaarten en alle financiële details, om corruptie te voorkomen; dringt er bij de autoriteiten en de betrokken ondernemingen op aan om een volledige lijst van aandeelhouders van alle mijnbouwondernemingen te produceren, met name bij nieuwe overeenkomsten, en een volledige lijst van degenen die profiteren van deze overeenkomsten, om corruptie te voorkomen; dringt er bij de autoriteiten en de betrokken ondernemingen op aan ervoor te zorgen dat alle betalingen aan de regering op een gemakkelijk toegankelijke manier worden gepubliceerd; dringt er bij de EU op aan delfstofwinnende ondernemingen met een beursnotering in Europa te verplichten om alle gesloten contracten openbaar te maken;

Woensdag 26 februari 2014

40. dringt er bij de autoriteiten op aan om onderzoeken in te stellen naar ernstige beschuldigingen van corruptie in de mijnbouwsector en zo nodig over te gaan tot vervolging, beslagname van financiële middelen of transacties niet te laten doorgaan; dringt erop aan dat er bij de beoordeling van corruptierisico's ook gekeken moet worden naar inbeslagname van goederen, de verkoop van in beslag genomen goederen, de betrokkenheid van personen of ondernemingen als tussenpersonen bij het doorschuiven van concessies (met name wanneer deze tussenpersonen betrekkingen onderhouden met de overheid), de verkoop van activa onder hun waarde en de verkoop van activa zonder inschrijving (met name wanneer de activa van wezenlijk economisch belang zijn of wanneer inschrijvingen de norm zijn); dringt er bij de autoriteiten op aan ervoor te zorgen dat de eindafnemers van deze goederen verantwoording afleggen voor de partners waarmee zij hebben samengewerkt;

Doorbreken van de spiraal van gewapend conflict en winning van bodemschatten

41. merkt met bezorgdheid op dat de winning van hoogwaardige natuurlijke rijkdommen, waaronder olie, gas, mineralen en hout, wereldwijd een belangrijke oorzaak is van conflicten; is van mening dat willen conflictpreventie-strategieën succesvol zijn de volgende problemen moeten worden aangepakt: de geringe betrokkenheid van gemeenschappen in het WI-ontwikkelingsproces; de oneerlijke winstdeling; de negatieve economische, sociale en milieugevolgen; het wanbeheer van de financiële middelen; de corruptie; de rol van legers en rebellenbewegingen; de ontoereikende institutionele en wettelijke kaders voor de ontwikkeling van WI's; en het feit dat er in vredesovereenkomsten te weinig aandacht wordt geschonken aan natuurlijke rijkdommen;

42. omarmt de African Mining Vision, volgens welke een milieuvriendelijke, maatschappelijk verantwoorde, transparante en inclusieve mijnbouwsector die duurzame voordelen oplevert voor de gemeenschap, essentieel is voor de aanpak van de schadelijke effecten van de mijnbouwsector en om conflicten in verband met de exploratie van mineralen te vermijden; dringt in dit verband aan op transparante en participatieve bestuursprocessen op alle niveaus om de milieu- en de sociale impact van de mijnbouw te beoordelen;

43. benadrukt dat de zgn. „conflictmineralen” een ernstig probleem vormen in termen van mensenrechten; benadrukt dat goed bestuur, waaronder goede milieubeheerspraktijken en controle en eerbiediging van sociale normen, essentieel is om het probleem van conflictmineralen aan te pakken;

44. wijst erop dat de meeste initiatieven die internationaal tegen conflictmineralen worden ontplooid erop zijn gericht industrieën die de mineralen kopen aan te moedigen verantwoord gedrag aan de dag leggen, door certificeringssystemen voor ertssmelters; dringt erop aan de desbetreffende mensenrechten op te nemen in alle certificeringsprogramma's, overeenkomstig de internationale normen, zoals die welke zijn vastgesteld in het kader van het OESO-richtsnoer inzake de zorgvuldigheidsvereisten voor verantwoorde bevoorradingketens van bodemschatten uit door conflicten getroffen gebieden en risicogebieden;

45. benadrukt dat, om ervoor te zorgen dat de huidige initiatieven inzake conflictmineralen de spiraal van gewapend conflict en winning van bodemschatten doorbreken, en om ervoor te zorgen dat zij voldoen aan de internationale normen van de OESO, er Europese wetgeving moet worden ingediend om deze initiatieven en in de EU opererende ondernemingen die gebruik maken van en handelen in natuurlijke rijkdommen te reguleren; dringt er derhalve bij de Commissie op aan te komen met bindende wetgeving inzake conflictmineralen;

46. benadrukt dat EU-regelgeving die ondernemingen die gebruik maken van en handelen in mineralen en andere natuurlijke rijkdommen uit door conflicten getroffen gebieden en risicogebieden ertoe verplicht om de nodige zorgvuldigheid te betrachten overeenkomstig het OESO-richtsnoer inzake de zorgvuldigheidsvereisten voor verantwoorde bevoorradingketens van bodemschatten uit door conflicten getroffen gebieden en risicogebieden, noodzakelijk is in aanvulling op de herzieningen van de EU-richtlijnen inzake transparantie en jaarrekeningen over de openbaarmaking van financiële informatie en niet-financiële informatie van grote ondernemingen, alsmede de bepalingen over conflictmineralen in de Dodd Frank Act; is met name van mening dat dergelijke wetgeving:

a) voor een wettelijk bindende verplichting moet zorgen voor alle aan het begin van de waardeketen (upstream) in de EU opererende ondernemingen die gebruik maken van en handelen in natuurlijke rijkdommen die afkomstig zijn uit door conflicten getroffen gebieden en risicogebieden en voor alle aan het eind van de waardeketen opererende (downstream) ondernemingen die producten als eerste op de Europese markt brengen om de nodige zorgvuldigheid in de bevoorradingketen te betrachten ten einde het risico dat conflicten worden gefinancierd en mensenrechten worden geschonden te inventariseren en te verkleinen;

Woensdag 26 februari 2014

- b) gebaseerd moet zijn op de relevante internationale instrumenten, waaronder het Internationaal Statuut van de rechten van de mens dat verder is uitgewerkt in internationale mensenrechtenverdragen en -normen (zoals de VN-richtsnoeren voor het bedrijfsleven en de mensenrechten, het VN-kader „Protect, Respect and Remedy”, de kernverdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), het internationaal humanitair en strafrecht en het OESO-richtsnoer inzake de zorgvuldigheidsvereisten voor verantwoorde bevoorradingsketens van bodemschatten uit door conflicten getroffen gebieden en risicogebieden;
- c) van toepassing moet zijn op alle onderdelen van de bevoorradingsketen en op alle natuurlijke rijkdommen, zonder uitzondering, die worden geproduceerd in door conflicten getroffen gebieden en risicogebieden;
- d) gebaseerd moet zijn op een risicobenadering, waarbij van ondernemingen gevraagd wordt te beoordelen wat de huidige en potentiële gevolgen zijn van hun activiteiten, en om de geïnventariseerde risico's te verkleinen;
- e) een verplichting moet bevatten dat regelmatig door een onafhankelijke instantie wordt gecontroleerd of de ondernemingen de nodige zorgvuldigheid betrachten en dat deze informatie openbaar wordt gemaakt;
- f) vereisten moet vaststellen voor de beoordeling van risico's van ondernemingen en voor een beheerkader;
- g) een sanctiemechanisme moet bevatten ingeval de verplichting om de nodige zorgvuldigheid in de bevoorradingsketen te betrachten niet wordt nageleefd;
- h) vergelijkbaar moet zijn met de verplichtingen krachtens de Dodd Frank Act, zodat wanneer de EU-verplichtingen inzake verantwoord ondernemen worden nageleefd automatisch ook aan de verplichtingen krachtens de Amerikaanse wetgeving wordt voldaan;

47. benadrukt dat de EU-zorgvuldigheidswetgeving deel zou moeten uitmaken van een bredere en complementaire benadering die de oorzaken van conflicten en broze structuren aanpakt, en die wordt aangevuld met ontwikkelingshulp-programma's, die gericht zouden moeten zijn op goed bestuur, hervorming van de veiligheidssector en op de opbouw van de capaciteit van de lokale autoriteiten en plaatselijke gemeenschappen om hun natuurlijke rijkdommen op duurzame wijze te beheren en ten bate van de plaatselijke bevolking;

48. dringt er bij de EU op aan steun te verlenen aan de capaciteitsopbouw in ontwikkelingslanden die rijk zijn aan bodemschatten en conflictvrije winningsprogramma's op te stellen;

49. dringt er bij ontwikkelingslanden op aan om nationale zorgvuldigheidswetgeving te handhaven en om OESO-zorgvuldigheid als vereiste op te nemen in de nationale mijnbouwwet;

50. dringt er bij de EDEO op aan een dialoog met belangrijke partnerlanden (zoals China, Japan, Brazilië, India en Zuid-Afrika) te bevorderen over het belang van handelsbeleid dat de beschermingsplicht in het algemeen en de VN-richtsnoeren en het OESO-kader in het bijzonder eerbiedigt;

51. dringt er bij de lidstaten op aan richtsnoeren uit te vaardigen voor Europese ondernemingen over strategieën voor het beperken van de risico's wanneer zij werkzaam zijn in conflict- en risicogebieden, teneinde deze ondernemingen te helpen hun werkzaamheden in deze gebieden voort te zetten wanneer dat ook in het belang is van de plaatselijke bevolking;

o

o o

52. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0164

SOLVIT

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 inzake SOLVIT (2013/2154(INI))

(2017/C 285/13)

Het Europees Parlement,

- gezien Aanbeveling 2013/461/EU van de Commissie van 17 september 2013 inzake de beginselen voor de werking van de SOLVIT ⁽¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 17 september 2013 getiteld „Het beter uitrusten van ondernemingen en burgers in het kader van de interne markt: Een actieplan voor het versterken van Uw Europa in samenwerking met de lidstaten” (COM(2013)0636),
 - gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie van 24 februari 2012 getiteld „Reinforcing effective problem-solving in the Single Market — Unlocking SOLVIT’s full potential at the occasion of its 10th anniversary” (SWD(2012)0033),
 - gezien het eerste verslag van de Commissie van 28 november 2012 over de „Stand van zaken op het gebied van de integratie van de interne markt 2013 — bijdrage aan de jaarlijkse groeianalyse 2013” (COM(2012)0752),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 8 juni 2012 getiteld „Betere governance van de interne markt” (COM(2012)0259),
 - gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie van 24 februari 2012 getiteld „De interne markt laten renderen — Jaarlijkse governance-controle 2011” (SWD(2012)0025),
 - gezien het onlinescorebord van de interne markt dat werd gepubliceerd op 4 juli 2013,
 - gezien de studie „A European Single Point of Contact” van juli 2013 die is uitgevoerd in opdracht van zijn Commissie interne markt en consumentenbescherming,
 - gezien zijn resolutie van 7 februari 2013 betreffende de governance van de interne markt ⁽²⁾,
 - gezien zijn resolutie van 14 juni 2012 over de „Toekomst van de Single Market Act” ⁽³⁾,
 - gezien zijn resolutie van 6 april 2011 over governance en partnerschap op de interne markt ⁽⁴⁾,
 - gezien zijn resolutie van 9 maart 2010 over SOLVIT ⁽⁵⁾,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en het advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A7-0059/2014),
- A. overwegende dat de rechten van burgers en bedrijven op de interne markt doeltreffend moeten worden aangewend en dat het Unierecht ter waarborging van deze rechten doeltreffend moet worden gehandhaafd om ervoor te zorgen dat burgers en bedrijven allemaal profiteren van het potentieel van de interne markt;
- B. overwegende dat voorlichting aan burgers over hun rechten en hulp bij het gebruikmaken van die rechten bijdragen tot het beter functioneren van de interne markt;

⁽¹⁾ PB L 249 van 19.9.2013, blz. 10.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ PB C 332 E van 15.11.2013, blz. 72.

⁽⁴⁾ PB C 296 E van 2.10.2012, blz. 51.

⁽⁵⁾ PB C 349 E van 22.12.2010, blz. 10.

Donderdag 27 februari 2014

- C. overwegende dat SOLVIT momenteel jaarlijks zo'n 1 300 gevallen behandelt en voor ongeveer 90 % van zijn cliënten binnen de gestelde termijn van 70 dagen een oplossing vindt;
- D. overwegende dat de belangstelling voor en het gebruik van „Uw Europa” snel groeit en dat het onlinescorebord van de interne markt aangeeft dat in 2012 dagelijks 11 000 bezoekers het portaal raadpleegden, tegenover 6 500 het jaar daarvoor;
- E. overwegende dat het herhaaldelijk gepleit heeft voor versterking van het SOLVIT-netwerk alsook voor meer en betere informatie over EU-rechten;
- F. overwegende dat SOLVIT een belangrijk probleemoplossend instrument is en op die manier een middel om te zorgen voor betere naleving van het Unierecht voor de interne markt; overwegende dat SOLVIT desondanks onvoldoende wordt gebruikt en zijn potentieel nog niet volledig waarmaakt;
- G. overwegende dat het SOLVIT-netwerk bij volledige benutting in veel gevallen een nuttig instrument kan zijn dat voorkomt dat overmatig beroep wordt gedaan op het justitiële stelsel, dat niet zelden bijzonder ingewikkeld is en daardoor het oplossen van problemen van burgers en ondernemingen bemoeilijkt;
- H. overwegende dat de in opdracht van het Parlement uitgevoerde studie „A European Single Point of Contact” aangeeft dat weliswaar een breed scala aan online-informatie, advies en bijstand tot de beschikking van de Europese burgers en bedrijven staat, maar slechts zeer weinigen deze kennen; 91,6 % van de ondervraagden heeft geen enkele weet van ook maar eender welke onlinedienst waar zij terecht kunnen voor problemen in verband met de interne markt;
- I. overwegende dat doeltreffende hulpverlening door de SOLVIT-centra in hoge mate afhankelijk is van goed geschoold personeel;
- J. overwegende dat er meer inspanningen moeten worden geleverd om SOLVIT op betere wijze te integreren in het geheel aan bijstandsdiensten en handavingsinstrumenten dat op nationaal en Unieniveau beschikbaar is;
- K. overwegende dat burgers en bedrijven bekend moeten zijn met hun rechten binnen de interne markt en dat het nog steeds noodzakelijk is om hun kennis op dit gebied te vergroten, omdat zij alleen zo eventuele problemen correct kunnen vaststellen en oplossen;

Inleiding: doeltreffend gebruik van rechten en mogelijkheden op de interne markt

1. herhaalt dat het potentieel van de interne markt uitsluitend ontsloten kan worden indien burgers en bedrijven bekend zijn met hun rechten en mogelijkheden op de interne markt en in staat zijn daar doeltreffend gebruik van te maken; brengt in herinnering dat deze doelstelling uitsluitend kan worden verwezenlijkt indien de lidstaten zorgen voor een doeltreffende handhaving van de internemarktwetgeving en indien er kwalitatief hoogstaande informatie en doeltreffende probleemoplossende instrumenten ter beschikking worden gesteld;
2. wijst op het feit dat veel problemen met betrekking tot de interne markt het resultaat zijn van gold-plating, te late of onjuiste tenuitvoerlegging door een of meerdere lidstaten, of van nationale wet- en regelgeving die strijdig is met het Unierecht; dringt er wat dit betreft sterk bij de Commissie op aan om druk uit te oefenen op de lidstaten die de internemarktregels niet naleven;
3. wijst op het feit dat veel problemen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de internemarktregels opgespoord worden dankzij het SOLVIT-netwerk en is zeer ingenomen met de bijdragen van SOLVIT aan de administratieve wijzigingen en de wijzigingen van wet- en regelgeving die nodig zijn om dergelijke problemen op te lossen; spoort de Raad aan maatregelen vast te stellen om de taken van overheidsdiensten te verbeteren, teneinde de samenwerking tussen de nationale autoriteiten en de Commissie te versterken;
4. benadrukt de noodzaak dat SOLVIT beschikt over een effectief mechanisme om de Commissie te informeren over de problemen op de interne markt waarvan het kennis heeft genomen en die verband houden met het niet ten uitvoer leggen van het Unierecht;
5. benadrukt dat een goede tenuitvoerlegging, handhaving en naleving van de internemarktwetgeving uiterst belangrijk is voor de Europese consument en het Europese bedrijfsleven en aldus voor de economie als geheel en het vertrouwen van de burgers in het functioneren van de interne markt; wijst uitdrukkelijk op de wettelijke verplichtingen van de lidstaten wat dit betreft;
6. herhaalt zijn oproepen tot verdere uitbouw van de toepasselijke inbreukprocedures, onder andere door dergelijke procedures wegens inbreuken op de Uniewetgeving voor de interne markt strenger toe te passen en te versnellen;

Donderdag 27 februari 2014

7. onderstreept bovendien dat alles in het werk moet worden gesteld om handhavingproblemen tijdig te voorkomen, deze op te sporen en te verhelpen en het niet op formele inbreukprocedures te laten aankomen;

8. acht nultolerantie voor niet-naleving alsook collegiale toetsingen bij de tenuitvoerlegging en omzetting van de dienstenrichtlijn goede methodes om te zorgen voor een doeltreffende toepassing van het internemarktrecht;

SOLVIT: helpen individuen en bedrijven problemen op te lossen

9. is ingenomen met de nieuwe aanbeveling van de Commissie inzake de beginselen voor de werking van de SOLVIT, waarmee de weg gebaad wordt voor SOLVIT 2.0;

10. merkt op dat het SOLVIT-netwerk tastbare resultaten heeft bereikt en zijn nut heeft bewezen; merkt evenwel op dat er nog veel ruimte voor verbetering is, met name wat betreft de oplossing van geschillen tussen bedrijven en de tijd die nodig is om vragen op te lossen;

11. is verheugd over de inspanningen van de Commissie gericht op het verder optimaliseren van het werk van het SOLVIT-netwerk voor het informeel en snel oplossen van grensoverschrijdende conflicten met betrekking tot de interne markt — een instrument voor het aanpakken van verkeerde implementatie na omzetting — met gebruikmaking van procedures die het instrument zo gebruiksvriendelijk mogelijk maken, en beveelt aan dat de lidstaten nauw samenwerken met de Commissie om het SOLVIT-systeem als een gratis en gebruiksvriendelijke dienst te verbeteren;

12. is van mening dat de prestaties van SOLVIT-centra voortdurend moeten worden verbeterd, met name wat betreft socialezekerheidskwesties, en dringt aan op een betere coördinatie van nationale socialezekerheidstelsels;

13. verlangt dat in het bijzonder aandacht wordt besteed aan alle grensoverschrijdende dossiers op het gebied van het werknemersrecht, sociale rechten en gelijke behandeling, met name pensioenen, EU-werknemers en gedetacheerde werknemers;

14. onderstreept het belang van SOLVIT voor met name mobiele werknemers in verband met kwesties van gelijke behandeling en het oplossen van grensoverschrijdende problemen;

15. merkt op dat het overgrote deel van de klanten van SOLVIT uit burgers bestaat; is van mening dat het grote potentieel van SOLVIT als probleemoplossend instrument voor het bedrijfsleven nu dringend ontsloten moet worden; wijst op het feit dat er veel meer inspanningen geleverd moeten worden om het bedrijfsleven, met name kleine en middelgrote ondernemingen, met SOLVIT bekend te maken en het in staat te stellen er beter gebruik van te maken; is wat dit betreft ingenomen met de recente veranderingen aan de portaal-site „Uw Europa — Bedrijfsleven”;

16. dringt erop aan SOLVIT-bewustmakingscampagnes te organiseren, teneinde de kennis van het netwerk aanzienlijk te vergroten; verzoekt de lidstaten, de Commissie en de leden van het Europees Parlement (in hun kiesdistricten) bewustmakingscampagnes te organiseren, teneinde de rol van Your Europe en SOLVIT meer onder de aandacht te brengen; onderstreept dat de lidstaten de mogelijkheid hebben SOLVIT op regionaal niveau beter onder de aandacht te brengen, wetend dat de beslechting van geschillen op het nationaal niveau moet plaatsvinden;

17. wijst erop dat het netwerk nog steeds een groot aantal zaken aantrekt die daar niet thuishoren, waardoor de behandeling van klachten die wel bij SOLVIT thuishoren, wordt vertraagd; onderstreept daarmee de noodzaak om ondernemers en burgers meer bewust te maken van de bevoegdheden van SOLVIT;

18. verzoekt de lidstaten, onder verwijzing naar de voorwaarden voor de organisatie van SOLVIT-centra, als bedoeld in de aanbeveling van de Commissie van 17 september 2013, erop toe te zien dat voldoende middelen beschikbaar worden gesteld om het SOLVIT-netwerk te onderhouden;

19. acht het van uiterst belang dat de kwaliteit van de dienstverlening van SOLVIT ondanks alle financiële beperkingen en beperkte menselijke middelen op niveau blijft; wijst op het grote belang van voldoende aantallen goed opgeleide medewerkers in de SOLVIT-centra, die over goede juridische expertise beschikken en de desbetreffende EU-talen goed machtig zijn, in verband hiermee moeten de medewerkers passende scholingen kunnen volgen om hun kwalificaties doorlopend te verbeteren;

20. onderstreept dat het voor doeltreffende oplossing van een probleem belangrijk is dat de SOLVIT-centra in de verschillende lidstaten een vergelijkbaar serviceniveau bieden;

Donderdag 27 februari 2014

21. benadrukt het belang van snelle oplossingen voor problemen die alleen een verduidelijking van het recht van de Unie vereisen en van toereikende communicatie met indieners in gecompliceerde zaken;
22. pleit voor betere aansluiting op en samenhang met andere klachtenprocedures, EU-Pilot in het bijzonder;
23. acht het van groot belang dat SOLVIT meer gericht wordt op de behandeling van zaken voor het bedrijfsleven; merkt op dat het bedrijfsleven hiervoor beter geïnformeerd moet worden over SOLVIT, dat SOLVIT nauwer moet gaan samenwerken met Europese en nationale ondernemersorganisaties, bijvoorbeeld in het kader van een werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van SOLVIT-centra en ondernemersorganisaties, en dat er in sommige SOLVIT-centra de bereidheid moet bestaan om complexere zaken in behandeling te nemen;
24. betreurt het feit dat veel met het bedrijfsleven samenhangende gevallen die SOLVIT in behandeling zou kunnen nemen, worden afgewezen omdat ze te complex zijn; is van mening dat indien sommige SOLVIT-centra dergelijke met het bedrijfsleven samenhangende gevallen te complex vinden, dit een probleem is dat lokaal binnen deze SOLVIT-centra moet worden opgelost;
25. hecht groot belang aan informele ondersteuning van de Commissie bij de afhandeling van zaken, met inbegrip van formeel juridisch advies in complexe aangelegenheden; roept de SOLVIT-centra op van dergelijke ondersteuning gebruik te maken;
26. benadrukt het belang van het uitwisselen van informatie tussen SOLVIT-centra en beveelt aan dat de lidstaten investeren in het verbeteren van de samenwerking tussen deze centra; moedigt SOLVIT-centra in de gehele Unie aan het voortouw te nemen voor een intensievere en bredere uitwisseling van goede praktijken, en benadrukt de betekenis van dergelijke uitwisselingen tussen SOLVIT-centra met betrekking tot de uitvoering en bevordering van de aangeboden diensten;
27. is ingenomen met de verduidelijking in Aanbeveling 2013/461/EU van de Commissie ten aanzien van het mandaat van SOLVIT in kwesties waarbij nationale wet- en regelgeving indruist tegen het Unierecht (ook wel bekend als structurele zaken); is ingenomen met het feit dat reeds een aantal SOLVIT-centra dergelijke zaken in behandeling heeft genomen; verzoekt alle SOLVIT-centra ingeval dergelijke structurele problemen zich voordoen altijd doeltreffende bijstand te bieden en zo onder meer ondersteuning te verlenen bij de opsporing van mogelijke problemen als gevolg van voorgestelde nationale wetgeving;
28. roept de SOLVIT-centra op klachten voortvarender en doeltreffender aan te pakken, met name bij complexere zaken;
29. acht het van groot belang dat de indiener, de betrokken SOLVIT-centra en de Commissie gedurende de gehele procedure met elkaar blijven communiceren en nauw met elkaar samenwerken; wijst op het feit dat in veel gevallen de indiener niet tijdens de procedure wordt geraadpleegd, maar uitsluitend met het SOLVIT-centrum in contact is op het moment van indiening van de aanvraag en op het moment dat de zaak is afgehandeld;
30. is van mening dat nauwere samenwerking tussen SOLVIT en alle niveaus van de nationale overheid noodzakelijk is;
31. is met name verheugd over de bescherming van de persoonsgebonden gegevens door SOLVIT-voorlichtingsdiensten en dringt erop aan deze bescherming steeds te monitoren en, indien noodzakelijk, verder uit te breiden, teneinde conform te zijn met de gegevensbeschermingsrechten van de gebruikers;
32. acht het van groot belang dat de bekendheid en de zichtbaarheid van het SOLVIT-netwerk worden vergroot en dat het dichterbij de mensen gebracht wordt die er niet van op de hoogte zijn; vraagt de lidstaten en de Commissie iedereen, en met name personen met een handicap en ouderen, in gelijke mate toegang te geven tot SOLVIT-voorlichtingsdiensten en -onlineportals, en in dit verband alle mogelijkheden te ontwikkelen voor het leggen van contact tussen gebruikers en SOLVIT-voorlichtingsdiensten; houdt rekening met het voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de toegankelijkheid van de websites van overheidsinstanties (COM(2012)0721);
33. benadrukt de noodzaak van het koppelen en integreren van SOLVIT-portaalsites en andere soortgelijke actoren en platforms om de toegankelijkheid en zichtbaarheid voor alle gebruikers te vergroten; beveelt aan dat de lidstaten nauw samenwerken met de Commissie om het SOLVIT-systeem middels een coherente aanpak in de hele Europese Unie te verbeteren en de zichtbaarheid ervan te vergroten; is van mening dat de websites van de relevante Europese instellingen een link moeten hebben naar de Your Europe-website;
34. onderstreept dat het belangrijk is meer bekendheid te geven aan het bestaan van de databank met SOLVIT-dossiers en is verheugd over de aanbeveling van de Commissie met betrekking tot de noodzaak van het verstrekken van informatie over alternatieve netwerken voor geschilbeslechting of bronnen van informatie, inclusief andere verhaalmogelijkheden op zowel nationaal, als uniaal niveau, in gevallen waar SOLVIT geen rol toekomt;

Donderdag 27 februari 2014

35. spoort de SOLVIT-centra aan zich proactief op te stellen door eigen initiatieven te ontplooiën om contact te leggen met burgers, bedrijven en nationale parlementen;
36. is ingenomen met het onlinescorebord van de interne markt, dat informatie geeft over de prestaties van de lidstaten in verband met SOLVIT en Your Europe, alsmede over hun prestaties in verband met de EU-wetgeving die verband houdt met de werking van de interne markt;
37. verzoekt de Commissie en de lidstaten om verdere stappen te ondernemen om informatie te verspreiden over de beschikbaarheid van deze instrumenten onder burgers, bedrijven en ondernemers via alle massamedia, inclusief internet, zodat deze informatie het maximale aantal burgers en ondernemers bereikt; roept de lidstaten op om voorlichtingscampagnes te organiseren die zijn gericht op concrete doelgroepen, waaronder ondernemingen, in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen;
38. verzoekt de Commissie om in het kader van het jaarverslag over de integratie van de interne markt, de prestaties van de probleemoplossende instrumenten van de Unie — SOLVIT in het bijzonder — als onderdeel van de jaarlijkse groeianalyse te blijven monitoren; herhaalt bovendien zijn oproepen aan de Commissie om het toezicht op de interne markt aan te scherpen door een specifieke pijler van het Europees semester in te stellen met daarin onder meer speciale landspecifieke aanbevelingen;
39. blijft de voortgang van SOLVIT op de voet volgen; spoort de Commissie aan meetbare mijlpalen voor de gewenste ontwikkeling van SOLVIT vast te stellen; moedigt de lidstaten daarnaast aan hun eigen meetbare doelstellingen en termijnen vast te stellen voor de ontwikkeling van dossierbehandeling in de lokale SOLVIT-centra; is in dit verband van oordeel dat het met het oog op het meten van de progressie splitsen van burger- en bedrijfsgerelateerde gevallen, mogelijkwerwijs een goede oplossing is; is van mening dat indien deze mijlpalen niet worden gehaald, opnieuw overwogen moet worden om de informele procedure te vervangen door een wetgevingshandeling, rekening houdend met bestaande mechanismen, zoals die in Richtlijn 2013/11/EU betreffende alternatieve beslechting van consumentengeschillen en Verordening (EU) nr. 524/2013 betreffende onlinebeslechting van consumentengeschillen; dringt er bij de Raad op aan de ambities van het Parlement op dit punt te volgen; verzoekt de Commissie en de lidstaten nauwlettend toe te zien op de vooruitgang die wordt geboekt ten aanzien van deze uniale en nationale SOLVIT-doelstellingen binnen het Europees semester;

Uw Europa: beter beantwoorden aan de behoeften van de burgers en het bedrijfsleven

40. wijst op het groeiend gebruik van de portaalsite Uw Europa;
41. moedigt de Commissie en de lidstaten aan om een duidelijk onderscheid te maken tussen Uw Europa en SOLVIT bij het coördineren van de respectievelijke zichtbaarheids campagnes hiervoor;
42. is ingenomen met de doelstellingen in het Uw Europa-actieplan, namelijk om de verstrekking van praktische en degelijke informatie over EU-rechten op de interne markt te verbeteren, de bekendheid van Uw Europa te vergroten, en een nauw partnerschap tussen de Commissie en de lidstaten tot stand te brengen;
43. verzoekt de Commissie om Uw Europa als hulpmiddel voor bedrijven beter te positioneren en de zichtbaarheid ervan te vergroten, onder meer door beter gebruik te maken van sociale media; is van mening dat de portaalsite Uw Europa door middel van branding en met de opname van SOLVIT het centrale toegangspunt moet worden voor Europese consumenten en bedrijven wanneer deze worden geconfronteerd met problemen of wanneer zij op zoek zijn naar informatie; is van mening dat een dergelijk centraal toegangspunt kan dienen als referentiepunt voor burgers en bedrijven en hun toegang tot verschillende informatiemiddelen en gespecialiseerde probleemoplossingsmechanismen, waaronder SOLVIT, kan vergemakkelijken;
44. verzoekt de Commissie het toepassingsgebied van Uw Europa uit te breiden, teneinde rechten, plichten en mogelijkheden op de interne markt volledig te bestrijken en Uw Europa zo gebruiksvriendelijk mogelijk te maken;
45. roept de lidstaten dringend op informatie te verstrekken over nationale regels en procedures met betrekking tot EU-rechten; roept de lidstaten op erop toe te zien dat deze informatie praktisch is, geen jargon bevat, gelijk toegankelijk is voor iedereen, geheel actueel is en beschikbaar is in de desbetreffende talen, alsook om hun nationale portaalsites (e-overheid) aan Uw Europa te koppelen;

Donderdag 27 februari 2014

46. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de parlementen en de regeringen van de lidstaten.

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0170

Situatie in Oekraïne

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de situatie in Oekraïne (2014/2595(RSP))

(2017/C 285/14)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over het Europees Nabuurschapsbeleid, het Oostelijk Partnerschap en Oekraïne, en met name zijn resolutie van 6 februari 2014 over de situatie in Oekraïne ⁽¹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 12 december 2013 over de resultaten van de top van Vilnius en de toekomst van het Oostelijk Partnerschap, in het bijzonder wat Oekraïne ⁽²⁾ betreft,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 19-20 december 2013,
 - gezien de conclusies van de buitengewone vergadering van de Raad Buitenlandse Zaken over Oekraïne van 20 februari 2014 te Brussel,
 - gezien artikel 110, leden 2 en 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat sinds het besluit van de Oekraïense president en de regering om de ondertekening van de associatieovereenkomst op te schorten in het hele land honderdduizenden mensen spontaan de straat opgegaan zijn om te betogen voor toenadering tot Europa; overwegende dat in Kiev de demonstranten in vreedzaam protest het Onafhankelijkheidsplein (Maidan Nezalezjnosti) bezet houden om te pleiten voor grote politieke veranderingen en om de regering ertoe te bewegen haar besluit te herzien;
- B. overwegende dat de autoriteiten van president Janoekovitsj de wet duidelijk hebben geschonden door de veiligheidstroepen toestemming te geven met scherp te schieten op de demonstranten en door sluipschutters te installeren op de daken op en rond het Onafhankelijkheidsplein, dat sinds eind november 2013 het epicentrum is geworden van de anti-regerings- en pro-Europese betogingen; overwegende dat demonstranten en omstanders in de straten van Kiev werden doodgeschoten, wat tot internationale verontwaardiging en veroordeling heeft geleid;
- C. overwegende dat tegelijkertijd drie ministers van Buitenlandse Zaken uit de EU naar Kiev zijn gereisd om te proberen te bemiddelen tussen president Janoekovitsj en de oppositie; overwegende dat zij erin geslaagd zijn een overeenstemming te bereiken over een routekaart voor een vreedzame en democratische oplossing van de crisis; overwegende dat ook de Russische speciale gezant betrokken was bij de totstandkoming van de overeenkomst maar deze niet heeft medeondertekend;
- D. overwegende dat de EU als gevolg hiervan heeft besloten gerichte sancties op te leggen, inclusief een bevrozing van tegoeden en een visumverbod, aan degenen die verantwoordelijk zijn voor schendingen van de mensenrechten, geweld en gebruik van buitensporig geweld; overwegende dat de lidstaten hebben besloten uitvoervergunningen voor uitrusting die voor binnenlandse repressie kan worden gebruikt, op te schorten en de uitvoervergunningen voor uitrusting die onder Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB valt, opnieuw te beoordelen;
- E. overwegende dat de burgers van Lviv en Donetsk het initiatief hebben genomen om de Russische resp. de Oekraïense taal te gebruiken in hun dagelijkse werkzaamheden op 26 februari 2014 als een gebaar van solidariteit en eenheid voor het hele land;
- F. overwegende dat de Verchovna Rada op 21 februari 2014 een resolutie heeft goedgekeurd om de „antiterrorisme-operaties” aan de kaak te stellen en te eisen dat de veiligheidsdiensten zich uit het centrum van Kiev terugtrekken; overwegende dat het parlement hiermee zijn vastberadenheid heeft getoond om een centrale rol te spelen en de situatie in het land onder controle te krijgen; overwegende dat het parlement de dag daarop heeft gestemd over de afzetting van president Janoekovitsj, de herinvoering van de grondwet van 2004, vroegtijdige verkiezingen op 25 mei 2014 en de vrijlating van voormalig premier Joelia Timosjenko;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0098.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0595.

Donderdag 27 februari 2014

1. betuigt zijn respect aan de mensen die vechten en sterven voor Europese waarden, en betuigt zijn oprechte medeleven met de families van de slachtoffers, veroordeelt ten stelligste alle gewelddaden en roept alle Oekraïense burgers alsook de politieke leiders en maatschappelijke leiders op zich uiterst verantwoordelijk op te stellen op dit historische moment voor Oekraïne;
2. veroordeelt het brute en onevenredig harde optreden van de oproerpolitie, zoals Berkoet, scherpschutters en anderen, dat tot de dramatische escalatie van het geweld hebben geleid, stellig; betreurt het feit dat er bij alle partijen doden en gewonden zijn gevallen, en spreekt zijn oprechte medeleven uit met de families van de slachtoffers; waarschuwt dat een verdere escalatie van het geweld rampzalig zou zijn voor de Oekraïense natie en de eenheid en territoriale integriteit van het land mogelijk zal ondermijnen; benadrukt dat het nu bijzonder belangrijk is dat alle partijen verantwoordelijkheid en terughoudendheid aan de dag leggen en zich inzetten voor een inclusieve politieke dialoog en dat zij buitengerechtelijke vergelding uitsluiten; dringt er bij alle politieke krachten op aan om in deze voor Oekraïne kritieke fase samen te werken en compromisoplossingen mogelijk te maken, waarbij zij duidelijk afstand moeten nemen van extremisten en provocatie en geweld moeten mijden, aangezien dat kan leiden tot separatistische acties;
3. is verheugd over de verantwoordelijke rol die de Verchovna Rada heeft gespeeld door zijn grondwettelijke taken volledig te vervullen en het politieke en institutionele vacuüm op te vullen dat ontstaan is als gevolg van het aftreden van de regering en het ontslag van de president, die vervolgens was afgezet door het parlement; neemt kennis van de maatregelen die tot dusver door het parlement zijn genomen, met name met betrekking tot de herinvoering van de grondwet van 2004, het besluit om op 25 mei 2014 presidentsverkiezingen te houden, het besluit om politie en veiligheidstroepen terug te trekken en de vrijlating van Joelia Timosjenko; benadrukt hoe belangrijk het is dat het Oekraïense parlement en de leden hiervan de rechtsstaat blijven eerbiedigen;
4. prijst de bevolking van Oekraïne voor de ordelijk verlopen machtsoverdracht en voor hun burgerlijke standvastigheid in de afgelopen maanden, en benadrukt het feit dat deze burger- en volksprotesten tot voorbeeld strekken en een mijlpaal in de geschiedenis van Oekraïne zullen zijn; benadrukt dat deze democratische burgeroverwinning niet bezoedeld mag worden door wraakzucht of vergeldingsdaden jegens tegenstanders, of door politieke stammenstrijd; benadrukt dat degenen die misdrijven hebben gepleegd tegen de burgers van Oekraïne en misbruik hebben gemaakt van de macht van de staat door een onafhankelijke rechtbank berecht moeten worden; dringt aan op de oprichting van een onafhankelijke commissie om, in nauwe samenwerking met het internationaal adviespanel van de Raad van Europa en de OVSE, een onderzoek in te stellen naar de schendingen van de mensenrechten sinds het begin van de demonstraties;
5. steunt de aanpak van de EU, waarbij opgevoerde diplomatieke inspanningen worden gecombineerd met gerichte sancties tegen de personen die verantwoordelijk zijn voor bevelen tot schendingen van de mensenrechten in het kader van politieke onderdrukking; pleit voor de toepassing van de gerichte sancties die overeengekomen zijn door de Raad Buitenlandse Zaken en dringt er bij de lidstaten op aan dat zij hun eigen wetgeving tegen het witwassen van geld ten uitvoer leggen, om de stroom van verduisterd geld uit Oekraïne te stoppen, en dat zij toezien op de teruggave van de gestolen tegoeden die zijn gedeponereerd in de EU; is van mening dat er onmiddellijk een waarlijk onafhankelijk onderzoek moet worden ingesteld naar de begane misdaden en dat de gerichte sancties moeten worden opgeheven zodra de situatie in Oekraïne verbetert en dit onderzoek naar de begane misdaden resultaten begint op te leveren; pleit voor een onderzoek naar de zeer omvangrijke verduistering van overheidsmiddelen en -activa door de getrouwen en „familieleden” van de afgezette president Janoekovitsj, en voor de bevrozing van al hun tegoeden, in afwachting van het onderzoek naar de wijze waarop deze zijn verkregen en, indien blijkt dat het gaat om diefstal, tot de teruggave van de tegoeden door de regeringen van EU-lidstaten;
6. dringt er bij de Commissie, de lidstaten en internationale mensenrechtenorganisaties op aan te zorgen voor snelle, degelijke en directe medische en humanitaire hulp aan alle slachtoffers;
7. roept alle partijen en derde landen op om de eenheid en territoriale integriteit van Oekraïne te eerbiedigen en te ondersteunen; verzoekt alle politieke krachten in de Oekraïne en alle betrokken internationale actoren om zich in te zetten voor de territoriale integriteit en de nationale eenheid van Oekraïne, waarbij rekening moet worden gehouden met de culturele en taalkundige samenstelling van het land en zijn geschiedenis; verzoekt het Oekraïense parlement en de nieuwe regering de rechten van minderheden in het land en het gebruik van het Russisch en andere minderheidstalen te eerbiedigen; dringt aan op de goedkeuring van nieuwe wetgeving in overeenstemming met de verplichtingen van Oekraïne uit hoofde van het Europees Handvest voor regionale en minderheidstalen;
8. herinnert eraan dat de huidige grenzen van Oekraïne door de Verenigde Staten van Amerika, de Russische Federatie en het Verenigd Koninkrijk zijn gewaarborgd in het Memorandum van Boedapest betreffende veiligheidsgaranties, toen Oekraïne overging tot nucleaire ontwapening en partij werd bij het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens (NPV); herinnert de Russische Federatie eraan dat zij zich, samen met de twee andere bovengenoemde landen, in het

Donderdag 27 februari 2014

memorandum heeft verbonden tot het achterwege laten van economische dwang om het eigen belang te laten prevaleren boven de uitoefening door Oekraïne van de rechten die voortvloeien uit de soevereiniteit van het land, en zo op enige wijze voordeel te behalen;

9. benadrukt dat het belangrijk is het elan vol te houden om de fundamentele oorzaken van de crisis aan te pakken, en het vertrouwen van de bevolking in de politiek en de instellingen te herstellen; is voorts van mening dat constitutionele en structurele hervormingen vereist om een effectief systeem van controlemechanismen te creëren, alsmede een nauwere band tussen politiek en maatschappij, de rechtsstaat, verantwoordingsplicht, een waarlijk onafhankelijk en onpartijdig gerechtelijk systeem en geloofwaardige verkiezingen;

10. is verheugd over de conclusies van de buitengewone zitting van de Raad Buitenlandse Zaken van 20 februari 2014, en met name over het besluit om gerichte sancties af te kondigen, waaronder bevrozing van banktegoeden en een visumverbod voor degenen die verantwoordelijk zijn voor schendingen van de mensenrechten, geweld en het gebruik van buitensporig geweld, en om exportvergunningen voor goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor binnenlandse repressie, op te schorten; wijst op de enorme impact die deze sancties hebben gehad op de publieke opinie in Oekraïne, en is van mening dat deze maatregelen eerder genomen hadden kunnen worden; is echter van mening dat deze sancties in stand moeten worden gehouden als onderdeel van het EU-beleid ten aanzien van Oekraïne gedurende deze overgangsperiode;

11. is ingenomen met de vrijlating van voormalig premier Joelia Timosjenko, en hoopt dat haar vrijlating het einde zal aangeven van een selectief en politiek gemotiveerd rechtsapparaat in Oekraïne; eist de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle betogers en politieke gevangenen die illegaal vastgehouden worden, de intrekking van alle aanklachten tegen hen en hun politieke rehabilitatie;

12. dringt er bij alle politieke krachten op aan om in deze voor Oekraïne kritieke fase samen te werken aan een vreedzame politieke overgang, een ambitieuze en brede hervormingsagenda en een op de Europese normen georiënteerde regering, om de eenheid en de territoriale integriteit van het land te bewaren, en om mee te werken aan compromisoplossingen voor de toekomst van Oekraïne; verzoekt de interim-autoriteiten om de democratische rechten en vrijheden te garanderen voor alle democratische politieke krachten en alle eventuele aanvallen tegen hen af te wenden;

13. benadrukt dat het aan het Oekraïense volk is — en aan hen alleen — om vrij, zonder buitenlandse inmenging te beslissen over de geopolitieke oriëntatie van het land en over de vraag tot welke internationale overeenkomsten en gemeenschappen Oekraïne moet toetreden;

14. veroordeelt de aanval op en de verwoesting van het hoofdkantoor van de communistische partij van Oekraïne en andere partijen, en de pogingen om de communistische partij van Oekraïne te verbieden;

15. herhaalt dat de associatieovereenkomst/de overeenkomst voor een vergaande en alomvattende vrijhandelsruimte (DCFTA) gereed is om zo snel mogelijk te worden ondertekend door de nieuwe regering, zodra de nieuwe regering gereed is;

16. is verheugd over het feit dat van de drie voorwaarden die zijn gesteld door de Raad Buitenlandse Zaken van 2012, de voorwaarde dat er een einde moet worden gemaakt aan de selectieve rechtsbedeling (met inbegrip van de detentie van Joelia Timosjenko) nu is vervuld, en dat de twee resterende voorwaarden, nl. betreffende het rechtstelsel en het kiesstelsel, die de eisen van de protestbeweging vormen, nu al onderwerp zijn van diepgaande veranderingen en hervormingen, die hopelijk spoedig door de nieuwe coalitieregering zullen worden doorgevoerd en zullen worden gesteund door de nieuwe parlementaire meerderheid;

17. verzoekt de Commissie om samen met de Oekraïense autoriteiten te onderzoeken hoe tegenwicht kan worden geboden aan de pressie maatregelen die door Rusland zijn genomen om te voorkomen dat Oekraïne een associatieovereenkomst met de EU tekent, en aan mogelijke nieuwe maatregelen; is verheugd over de bekendmaking door de EU-commissaris voor economische en monetaire zaken en de euro, Olli Rehn, dat de EU bereid is een substantieel en ambitieus financieel hulppakket ter beschikking te stellen, zowel op de korte als de lange termijn, zodra er een politieke oplossing is gevonden op basis van democratische beginselen, de toezegging om hervormingen door te voeren en de benoeming van een legitieme regering; verzoekt Moskou zich positief op te stellen zodat voor Oekraïne de voorwaarden worden geschapen om te profiteren van bilaterale betrekkingen met zowel de EU als Rusland; dringt er bij de EU en haar lidstaten op aan om ten aanzien van Rusland met één stem te spreken ter ondersteuning van de Europese aspiraties van Oekraïne en andere landen van het Oostelijk Partnerschap, die er uit vrije wil voor gekozen hebben om hun banden met de EU aan te halen;

18. verwacht dat de Raad en de Commissie, samen met het IMF en de Wereldbank, zo spoedig mogelijk met financiële bijstand en een betalingsbalansmechanisme voor de korte termijn over de brug komen, aangevuld met een langetermijnpakket, samen met de EBWO en de EIB, van financiële steunmaatregelen om Oekraïne te helpen de steeds slechter wordende economische en maatschappelijke situatie te verbeteren en de economische steun te verschaffen om de

Donderdag 27 februari 2014

noodzakelijke grondige en grootscheepse hervormingen van de Oekraïense economie in gang te zetten; verlangt dat er zo snel mogelijk een internationale donorconferentie wordt gehouden; verzoekt de Commissie en de EDEO optimaal gebruik te maken van de middelen die voor Oekraïne beschikbaar zijn in het kader van de bestaande financiële instrumenten en te overwegen zo snel mogelijk aanvullende middelen beschikbaar te stellen voor Oekraïne;

19. beseft dat de wijdverbreide corruptie op alle regeringsniveaus nog steeds een hinderpaal vormt voor het ontwikkelingspotentiaal van Oekraïne en het vertrouwen van de burgers in hun instellingen ondermijnt; verzoekt de nieuwe regering dan ook met klem corruptiebestrijding tot een van de topprioriteiten van haar programma te verheffen, en verzoekt de EU bij deze inspanningen te helpen;

20. benadrukt de urgente noodzaak om een waarlijk onafhankelijk en onpartijdig rechtssysteem in te stellen;

21. dringt er bij de Raad op aan de Commissie toestemming te verlenen om de visumdialog met Oekraïne te intensiveren; benadrukt dat de snelle afronding van de visumversoepelingsovereenkomst — naar het voorbeeld van Moldavië — tussen de EU en Oekraïne de beste manier is om de verwachtingen van het Oekraïense maatschappelijke middenveld en de Oekraïense jongeren in te lossen; dringt in de tussentijd aan op de onmiddellijke invoering van tijdelijke, zeer eenvoudige en goedkope visumprocedures op het niveau van de EU en de lidstaten, in combinatie met nauwere samenwerking op onderzoeksgebied, een uitbreiding van uitwisselingsprogramma's voor jongeren en een grotere beschikbaarheid van studiebeurzen;

22. is van mening dat de bepalingen van de overeenkomst voor een vergaande en alomvattende vrijhandelsruimte geen enkele commerciële uitdaging aan het adres van de Russische Federatie inhouden en dat de associatieovereenkomst geen belemmering vormt voor goede betrekkingen tussen Oekraïne en zijn oosterbuur; benadrukt dat instabiliteit in het gemeenschappelijke buurland noch in het belang is van de EU noch in dat van Rusland; benadrukt dat het uitoefenen van politieke, economische of andere druk in strijd is met de Slotakte van Helsinki;

23. neemt kennis van het besluit om op 25 mei 2014 presidentsverkiezingen te houden; benadrukt dat erop moet worden toegezien dat de verkiezingen vrij en eerlijk zullen verlopen; dringt er bij de Verchovna Rada op aan de nodige verkiezingswetgeving goed te keuren overeenkomstig de aanbevelingen van de Commissie van Venetië, inclusief een hervormde wet op de financiering van politieke partijen waarin de door de GRECO en de OVSE/ODIHR aangewezen kwesties worden aangepakt; moedigt internationale waarneming van de komende verkiezingen aan en verklaart zich bereid hiervoor een eigen waarnemingsmissie samen te stellen, via een omvangrijke verkiezingswaarnemingsmissie van het Europees Parlement; is van mening dat er parlementsverkiezingen moeten worden georganiseerd kort na de presidentsverkiezingen, maar vóór het eind van het jaar; verzoekt de Commissie, de Raad van Europa en de OVSE/ODIHR meer steun te verlenen voor de voorbereidingen van de verkiezingen en te zorgen voor een omvangrijke, langdurige verkiezingswaarnemingsmissie, opdat de voor 25 mei 2014 geplande presidentsverkiezingen aan de hoogste normen voldoen en een uitslag opleveren die aanvaardbaar is voor alle deelnemers; pleit voor een detachering van personeel van het Europees Parlement naar de EU-delegatie in Kiev voor een overgangsperiode tot aan de verkiezingen;

24. is tevreden met de recente erkenning door de Raad van het feit dat de associatieovereenkomst, met inbegrip van een overeenkomst voor een vergaande en alomvattende vrijhandelsruimte, niet het einddoel is van de samenwerking tussen de EU en Oekraïne; wijst erop dat de EU klaar staat om de associatieovereenkomst/de overeenkomst voor een vergaande en alomvattende vrijhandelsruimte te ondertekenen zodra de huidige politieke crisis is opgelost en de nieuwe Oekraïense autoriteiten gereed zijn voor een diepgaand Europees perspectief; benadrukt voorts dat artikel 49 VEU van toepassing is op alle Europese landen, met inbegrip van Oekraïne, en dat zij zich kandidaat kunnen stellen voor lidmaatschap van de Europese Unie, mits zij de democratische beginselen in acht nemen, de fundamentele vrijheden, de mensenrechten en de rechten van minderheden eerbiedigen en het functioneren van de rechtsstaat garanderen;

25. benadrukt het belang van een zekere, gediversifieerde en betaalbare energievoorziening als een pijler voor de economische, sociale en politieke transitie en voor het bereiken van een competitieve en welvarende economie voor alle Oekraïeners; vestigt in dit verband de aandacht op de strategische rol van de Energiegemeenschap, waarvan Oekraïne in 2014 het voorzitterschap bekleedt, als het enige verdrag dat heden geldt tussen Oekraïne en de Europese Unie;

26. betuigt zijn steun aan het maatschappelijke, niet-partijgebonden initiatief om een „Maidan-platform” op te zetten voor het uitwerken van een strategie om een einde te maken aan de endemische corruptie in Oekraïne;

27. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen van de lidstaten, de waarnemend president, de regering en het parlement van Oekraïne, de Raad van Europa en de president, de regering en het parlement van de Russische Federatie.

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0171

Situatie in Irak

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de situatie in Irak (2014/2565(RSP))

(2017/C 285/15)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Irak, en met name die van 10 oktober 2013 over recent geweld in Irak ⁽¹⁾,
 - gezien de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Irak, anderzijds, en zijn resolutie van 17 januari 2013 over de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Irak ⁽²⁾,
 - gezien het gemeenschappelijk strategisch document voor Irak (2011-2013) van de Commissie,
 - gezien de conclusies van de Raad Buitenlandse Zaken over Irak, in het bijzonder die van 10 februari 2014,
 - gezien de verklaringen van Catherine Ashton, vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV), over Irak, meer bepaald die van 5 februari 2014, 16 januari 2014, 18 december 2013 en 5 september 2013,
 - gezien de verklaring van de woordvoerder van de VV/HV van 28 december 2013 over het doden van bewoners van Kamp Hurriya,
 - gezien de verklaring van de voorzitter van de VN-Veiligheidsraad van 10 januari 2014 over Irak,
 - gezien de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 1948,
 - gezien het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966, waarbij Irak partij is,
 - gezien artikel 110, leden 2 en 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat Irak nog steeds geconfronteerd wordt met ernstige politieke, veiligheids- en sociaal-economische problemen en dat het politieke toneel in het land uiterst gefragmenteerd is en gebukt gaat onder geweld en politiek sektarisme, zeer ten koste van de legitieme verlangens van het Iraakse volk naar vrede, welvaart en een echte overgang naar democratie; overwegende dat Irak te kampen heeft met de grootste golf van geweld sinds 2008;
- B. overwegende dat Irak weliswaar zijn olieproductie vrijwel volledig heeft weten te herstellen, maar dat de sociale ongelijkheid toeneemt, aangezien de Iraakse staat nog steeds niet bij machte is zijn bevolking fundamentele diensten aan te bieden, zoals regelmatige elektriciteitsvoorziening in de zomer, schoon water en gezondheidszorg;
- C. overwegende dat volgens de cijfers die door de Missie van de Verenigde Naties voor bijstand aan Irak (UNAMI) op 1 februari 2014 zijn bekendgemaakt, in januari 2014 733 Irakezen door terrorisme en geweld zijn omgekomen, en 1 229 anderen werden gewond; overwegende dat in de cijfers voor januari 2014 niet de slachtoffers zijn opgenomen van de nog voortdurende gevechten in de provincie Anbar, aangezien het moeilijk is deze cijfers te verifiëren en vast te stellen of het om doden of gewonden gaat;
- D. overwegende dat de aanhoudende burgeroorlog in Syrië de situatie in Irak nog heeft verergerd; en dat deze burgeroorlog overslaat naar Irak, doordat militanten — met name die van de Islamitische Staat van Irak en de Levant (ISIL) — hun activiteiten uitbreiden naar Iraaks grondgebied;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0424.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0022.

Donderdag 27 februari 2014

- E. overwegende dat de VN-Veiligheidsraad op 10 januari 2014 zijn veroordeling heeft uitgesproken over de aanvallen op de bevolking van Irak door de ISIL, die aldus probeert het land en de regio te destabiliseren;
- F. overwegende dat de regering van premier Nuri al-Maliki geen passend antwoord heeft gevonden op de bekommernissen van de soennitische minderheid; overwegende dat bij de de-baathificatie ingevolge de wet inzake rechtvaardigheid en verantwoording vooral soennitische ambtenaren zijn ontslagen, hetgeen nog meer de indruk heeft gewekt dat de regering een sektarische agenda heeft; overwegende dat met name de ontruiming door de regering van het een jaar oude soennitische protestkamp in Ramadi op 30 december 2013 de gewelddadige confrontatie in de provincie Anbar heeft bespoedigd; overwegende dat als gevolg hiervan sinds december 2013 in Fallujah en andere steden in de provincie Anbar wordt gevochten tussen regeringstroepen en ISIL-militanten;
- G. overwegende dat op 13 februari 2014 meer dan 63 000 families (of meer dan 370 000 mensen, volgens ramingen van de VN) die door de gevechten in de provincie Anbar zijn getroffen als binnenlands ontheemd zijn aangemerkt; overwegende dat velen naar andere delen van het land zijn gevlucht, onder andere naar de provincies Kerbala, Bagdad en Erbil, terwijl anderen een veilig heenkomen hebben gezocht in de afgelegen dorpen van de provincie Anbar of niet in staat zijn de gevechten te ontvluchten; overwegende dat hun omstandigheden hachelijk blijven met steeds minder voedsel en drinkwater, slechte sanitaire voorzieningen en beperkte toegang tot medische verzorging;
- H. overwegende dat in heel Irak onverminderd dodelijke bomaanslagen blijven plaatsvinden —zoals de aanval van 5 februari 2014 op het Iraakse ministerie van Buitenlandse Zaken — en dat deze met name sjiitische wijken treffen, terwijl verschillende gevangenisuitbraken hebben geleid tot een toename van het aantal strijders dat zich bij extremistische militantengroepen aansluit;
- I. overwegende dat op 25 december 2013 ten minste 35 mensen zijn gedood en tientallen mensen zijn gewond bij bomaanslagen in de christelijke wijken van Bagdad; overwegende dat wordt aangenomen dat sedert 2003 ten minste de helft van de Iraakse christenen het land heeft verlaten;
- J. overwegende dat op 5 februari 2014 het Iraakse ministerie van Buitenlandse Zaken in Bagdad is aangevallen en dat op 10 februari 2014 in de stad Mosoel in de provincie Ninawa het escorte van parlementsvoorzitter Osama al-Nujaifi is aangevallen;
- K. overwegende dat er tussen de federale regering van Irak en het regionale bestuur van Koerdistan nog altijd onenigheid heerst over hoe het gebruik van de minerale hulpbronnen van Irak moet worden verdeeld, terwijl een nieuwe pijplijn naar verwachting iedere maand twee miljoen vaten olie van Koerdistan naar Turkije zal vervoeren, en de centrale overheid juridische stappen tegen de provincie voorbereidt;
- L. overwegende dat de sociale en economische noodsituatie — wijdverspreide armoede, hoge werkloosheid, economische stagnatie, milieuschade en ontbreken van elementaire openbare diensten — een groot deel van de bevolking in haar greep blijft houden;
- M. overwegende dat geweld en sabotage een ernstige hinderpaal vormen voor de inspanningen om de door decennia van conflicten en sancties verwoeste economie nieuw leven in te blazen; overwegende dat Irak de op twee na grootste reserves aan ruwe olie ter wereld heeft, maar dat de uitvoer ernstig wordt gehinderd door aanvallen, corruptie en smokkel; overwegende dat de sociale structuur van het land, met inbegrip van het vroegere niveau van gelijkheid voor vrouwen, ernstig is aangetast;
- N. overwegende dat de pers- en mediavrijheid herhaaldelijk en in toenemende mate wordt belemmerd, zowel door de regering als door extremistische groeperingen; overwegende dat journalisten en nieuwsmedia zijn aangevallen of gecensureerd en dat Reporters without Borders een nieuwsblackout hebben gemeld over de situatie in de provincie Anbar; overwegende dat Irak door het Freedom House in het Freedom in the World-verlag over 2014 is ingeschaald als „niet vrij”;
- O. overwegende dat de Iraakse grondwet gelijkheid voor de wet garandeert voor alle burgers en de „administratieve, politieke, culturele en onderwijsrechten van de diverse nationaliteiten” erkent;
- P. overwegende dat in de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Irak, en met name in de mensenrechtenclausule hiervan, het feit wordt benadrukt dat bij de politieke dialoog tussen de EU en Irak moet worden gefocust op de mensenrechten en op een versterking van de democratische instellingen;

Donderdag 27 februari 2014

- Q. overwegende dat in november 2013 amendementen op de Iraakse kieswet zijn aangenomen, waardoor de weg vrij is voor het houden van algemene verkiezingen op 30 april 2014;
- R. overwegende dat de EU heeft bevestigd dat zij Irak zal helpen bij de overgang van het land naar democratie, en erop heeft gewezen dat de eenheid en territoriale integriteit van Irak essentiële elementen zijn voor het opbouwen van een veilige en welvarende staat voor alle burgers en voor de totstandbrenging van stabiliteit in de hele regio;
- S. overwegende dat de Samenwerkingsraad van de EU en de Republiek Irak op 20 januari 2014 in Brussel zijn eerste bijeenkomst heeft gehouden; overwegende dat de Samenwerkingsraad, die in het kader van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Irak bijeenkomt, andermaal de verbintenis van beide partijen heeft bevestigd om hun betrekkingen te blijven versterken; overwegende dat de EU de samenwerking op alle terreinen van wederzijds belang zal blijven bevorderen en gerichte bijstand op alle gezamenlijk overeengekomen gebieden zal bieden;
- T. overwegende dat de Iraakse autoriteiten nog steeds de doodstraf toepassen; overwegende dat de EU-missiehoofden in Bagdad op de Werelddag tegen de doodstraf in oktober 2013 mede een verklaring hebben ondertekend waarin ernstige bezorgdheid werd uitgesproken over het gebruik van de doodstraf door Irak, en de regering van het land werd opgeroepen om een moratorium in te stellen;
- U. overwegende dat er momenteel een omvangrijke bewapeningscampagne voor Irak plaatsvindt, waarbij op grote schaal militaire uitrusting wordt verkocht;
1. veroordeelt ten sterkste de recente terreurdaden en het toenemende sektarisch geweld, die het land dreigen te doen terugglijden naar sektarische tweespalt en doen vrezen voor verbreiding van sektarische conflicten in de gehele regio; merkt op dat het geweld langs sektarische lijnen verloopt maar veeleer door politieke dan door religieuze motieven wordt ingegeven; betuigt zijn medeleven met de familieleden en vrienden van de doden en gewonden;
 2. veroordeelt ten stelligste de aanvallen van de ISIL in de provincie Anbar en steunt de oproep van de VN-Veiligheidsraad aan de bevolking van Irak, met inbegrip van de Iraakse stammen, plaatselijke leiders en Iraakse ordstrijdkrachten in de provincie Anbar, om het geweld en de terreur mee te bestrijden; onderstreept dat middels resoluties 1267 (1999) en 2083 (2012) van de VN-Veiligheidsraad tegen de ISIL een wapenembargo en een bevrozing van zijn tegoeden zijn uitgevaardigd en onderstreept het belang van een snelle en doeltreffende tenuitvoerlegging van deze maatregelen;
 3. is zeer verontrust over de ontwikkelingen in de provincie Anbar en de grote aantallen binnenlands ontheemden die de conflictgebieden ontvluchten; dringt aan op de toegang van humanitaire hulp tot Fallujah; verzoekt de regering van Irak haar plicht na te komen de burgerbevolking in Fallujah en elders te beschermen; moedigt de Iraakse regering aan om met de UNAMI en humanitaire organisaties te blijven samenwerken om de humanitaire hulpverlening te waarborgen; is verheugd over de inspanningen van de VN om hulp te bieden aan de mensen die door de gevechten in de provincie Anbar zijn getroffen, ondanks de hachelijke situatie ten gevolge van de verslechterende veiligheid en de aanhoudende operaties in de provincie;
 4. verzoekt de Europese Dienst voor extern optreden (EDED) en de Commissie hun steun te verlenen aan alle inspanningen van de Iraakse regering en de UNAMI ter bescherming van de burgerbevolking in Fallujah en elders, en ernaar te streven de veilige doorgang van burgers die in de conflictgebieden vastzitten en de veilige terugkeer van binnenlands ontheemden, als de omstandigheden dat toestaan, te waarborgen;
 5. verzoekt de Iraakse regering de langetermijnkwesties aan te pakken die bijdragen tot de instabiliteit van het land, zoals de gewettigde bezorgdheid van de soennitische minderheid, door een inclusieve nationale dialoog in het leven te roepen over de hervorming van de wet inzake rechtvaardigheid en verantwoording, zich te onthouden van opruiende sektarische verklaringen en maatregelen te nemen met het oog op nationale verzoening; verwerpt oproepen voor de oprichting van een soennitische federale regio in Irak als oplossing voor het huidige conflict, aangezien dit waarschijnlijk tot meer sektarisme en geweld zal leiden;
 6. stelt met bezorgdheid vast dat het geweld van het conflict in Syrië overslaat naar Irak; verzoekt de Iraakse regering een ernstige inspanning te doen om Irak buiten de Syrische burgeroorlog te houden door zich te onthouden van steun aan bij het conflict betrokken partijen en door te voorkomen dat zowel sjjiitische als soennitische strijders vanuit Syrië naar Irak of vanuit Irak naar Syrië trekken;
 7. is uiterst bezorgd over de aanhoudende gewelddaden tegen de burgerbevolking, kwetsbare groepen en religieuze gemeenschappen; roept de Iraakse regering en alle politieke leiders op om de nodige maatregelen te nemen en veiligheid en bescherming te bieden aan alle mensen in Irak, met name degenen die behoren tot kwetsbare minderheden, zoals vrouwen, journalisten, jongeren, grondrechtenactivisten en vakbondsbestuurders, of tot religieuze gemeenschappen, waaronder de christenen; vraagt de Iraakse regering ervoor te zorgen dat de veiligheidstroepen zich aan de beginselen van de rechtsstaat en aan internationale normen houden;

Donderdag 27 februari 2014

8. steunt de inspanningen van de EU om Irak te helpen bij het bevorderen van de democratie, de mensenrechten, goed bestuur en de rechtsstaat, mede door voort te bouwen op de ervaringen en resultaten van de EUJUST LEX-missie voor Irak, die jammer genoeg op 31 december 2013 haar mandaat heeft afgesloten, samen met de inspanningen van de UNAMI en de speciale vertegenwoordiger van de secretaris-generaal van de VN om de regering van Irak te helpen haar democratische instellingen en processen te versterken, de rechtsstaat te bevorderen, de regionale dialoog te vergemakkelijken, de voorziening van basisdiensten te verbeteren en de bescherming van de mensenrechten te waarborgen; is verheugd over het op 22 januari 2014 gelanceerde programma voor capaciteitsopbouw, dat door de EU wordt gefinancierd en door het VN-Bureau voor projectdiensten wordt uitgevoerd en waarmee de Iraakse Hoge Commissie voor de mensenrechten zal worden gesteund bij de uitoefening van haar mandaat voor de bevordering en bescherming van de mensenrechten in Irak;
 9. is verheugd over de goedkeuring van wijzigingen van de Iraakse kieswet op 4 november 2013, waardoor de weg vrij is voor het houden van algemene verkiezingen op 30 april 2014; onderstreept het belang van deze verkiezingen voor de verdere overgang van Irak naar democratie en roept alle spelers op ervoor te zorgen dat ze inclusief, transparant en geloofwaardig zullen zijn en op tijd worden gehouden; verzoekt de EDEO de Iraakse regering zo veel mogelijk te helpen met de praktische voorbereidingen;
 10. is diep verontrust over het hoge aantal terechtstellingen in Irak; doet een beroep op de Iraakse autoriteiten om een moratorium op de uitvoering van alle doodstraffen in te stellen; is van oordeel dat een hervorming van het gerechtelijk apparaat van primair belang is om de burgers van Irak opnieuw een gevoel van veiligheid te kunnen bieden; meent dat in het kader hiervan ook de antiterrorismewet moet worden herzien, aangezien deze verdachten en gedetineerden aanzienlijk minder bescherming biedt dan het wetboek van strafvordering, en roept op tot een beëindiging van de straffeloosheid, met name voor nationale veiligheidstroepen;
 11. verzoekt alle overheids- en niet-overheidsactoren de pers- en mediavrijheid te eerbiedigen en journalisten en nieuwsmedia te beschermen tegen geweld; erkent dat vrije pers en vrije media essentiële onderdelen zijn van een goed functionerende democratie, waardoor mensen toegang hebben tot informatie en over een platform beschikken;
 12. verzoekt de EU om een gemeenschappelijk standpunt te bepalen met het oog op het verbod op het gebruik van munitie met verarmd uranium en om ondersteuning te bieden bij de behandeling van slachtoffers, waaronder slachtoffers van chemische wapens, en bij eventuele pogingen om de getroffen gebieden te ontsmetten;
 13. veronderstelt dat de onlangs gestarte gesprekken tussen de E3+3 en Iran wellicht ook een stabilisatie van Irak kan bewerkstelligen, mits alle naburige mogelijkheden ophouden zich in de interne zaken van Irak te mengen;
 14. veroordeelt met klem de raketaanval op Kamp Hurriya op 26 december 2013, waarbij volgens diverse berichten meerdere bewoners van het kamp om het leven kwamen en mensen gewond raakten; onderstreept dat de omstandigheden waaronder dit wrede incident plaatsvond, moeten worden opgehelderd; doet een beroep op de Iraakse autoriteiten om de veiligheidsmaatregelen rond het kamp te versterken om de bewoners tegen verder geweld te beschermen; dringt er bij de Iraakse regering op aan de daders van de aanval op te sporen en hen ter verantwoording te roepen; stelt vast dat de EU alle partijen oproept het werk van de hoge commissaris van de VN voor vluchtelingen bij de onverwijld verplaatsing van alle bewoners van Kamp Hurriya naar een permanente en veilige locatie buiten Irak te vergemakkelijken;
 15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlands en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de speciale vertegenwoordiger van de EU voor de mensenrechten, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de regering en de Raad van Volksvertegenwoordigers van Irak, het regionale bestuur van Koerdistan, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties en de VN-Mensenrechtenraad.
-

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0172

Inzet van gewapende drones

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de inzet van gewapende drones (2014/2567(RSP))

(2017/C 285/16)

Het Europees Parlement,

- gezien de verslagen over de inzet van gewapende drones van de speciale rapporteur van de VN inzake buitengerechtere, standrechtelijke en willekeurige executies van 28 mei 2010 en 13 september 2013 en van de speciale rapporteur van de VN inzake de bevordering en bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden bij de bestrijding van terrorisme van 18 september 2013,
 - gezien de verklaring van de secretaris-generaal van de VN, Ban Ki-moon, van 13 augustus 2013 over de inzet van gewapende drones,
 - gezien de hoorzitting van 25 april 2013 over de gevolgen van de inzet van drones voor de mensenrechten, gezamenlijk georganiseerd door de Subcommissie mensenrechten en de Subcommissie veiligheid en defensie van het Parlement,
 - gezien zijn studie van 3 mei 2013 over de gevolgen voor de mensenrechten van de inzet van drones en onbemande robots bij oorlogvoering,
 - gezien de conclusies van de Raad van 19 en 20 december 2013 over de voorbereidingen voor een programma van de volgende generatie Europese op afstand bestuurde vliegtuigen (RPAS) voor middelgrote hoogte en lange duur,
 - gezien artikel 110, leden 2 en 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de inzet van op afstand bestuurbare vliegtuigen (hierna „drones”) bij dodelijke extraterritoriale acties het afgelopen decennium zeer sterk is toegenomen;
- B. overwegende dat een onbekend aantal burgers in hun dagelijks leven door aanvallen van drones buiten verklaarde conflictgebieden is gedood, ernstig gewond geraakt of getraumatiseerd;
- C. overwegende dat staten, wanneer zij ervan worden beschuldigd dat er burgerdoden zijn gevallen ten gevolge van droneaanvallen, de verplichting hebben om onmiddellijk een onafhankelijk onderzoek in te stellen en, als de beschuldiging terecht is, de verantwoordelijken aan te wijzen, hen te straffen en de nabestaanden van de slachtoffers de mogelijkheid te bieden om verhaal te halen, inclusief de betaling van schadevergoeding;
- D. overwegende dat in artikel 51, lid 2 van Aanvullend Protocol I bij de Verdragen van Genève is vastgelegd dat „daden van geweld of bedreiging met geweld, waarvan het belangrijkste oogmerk is de burgerbevolking angst aan te jagen, [verboden zijn]”;
- E. overwegende dat droneaanvallen buiten een door een staat verklaarde oorlog op het grondgebied van een andere staat zonder de toestemming van laatstgenoemde of van de VN-Veiligheidsraad, een schending van het internationaal recht vormen en van de territoriale integriteit en de soevereiniteit van dat land;
- F. overwegende dat de internationale mensenrechtenwetgeving willekeurig doden onder alle omstandigheden verbiedt; overwegende dat de internationale mensenrechtenwetgeving het doelgericht doden van personen die zich in niet-oorlogvoerende landen bevinden, niet toestaat;
- G. overwegende dat alle uitgaven voor operaties die gevolgen hebben op militair of defensiegebied zijn uitgesloten van financiering uit de EU-begroting (artikel 41, lid 2, VEU);
- H. overwegende dat zeven lidstaten (Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Italië, Nederland, Polen en Spanje) een intentieverklaring hebben getekend met het Europees Defensieagentschap (EDA), waarin het EDA de opdracht krijgt een studie te verrichten naar de mogelijkheden voor gezamenlijke productie van MALE-drones (Medium Altitude Long Endurance), waarmee militaire doelen kunnen worden aangevallen en die ingezet kunnen worden voor de bewaking van schepen met migranten op de Middellandse Zee, waarmee een eerste aanzet wordt gegeven voor een Europese drone (RPAS);

Donderdag 27 februari 2014

- I. overwegende dat onderzoeks- en ontwikkelingsstudies in verband met de bouw van drones voor militair en civiel gebruik met EU-middelen zijn ondersteund, en overwegende dat gepland is dat dit in de toekomst zo zal blijven gaan;
 1. geeft uiting aan zijn ernstige bezorgdheid over de inzet van gewapende drones buiten het internationale rechtskader; dringt er bij de EU op aan als antwoord hierop passend beleid te ontwikkelen op zowel Europees als mondiaal niveau waarin de mensenrechten en de internationale mensenrechtenwetgeving worden geëerbiedigd;
 2. verzoekt de hoge vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de lidstaten en de Raad:
 - a) zich te verzetten tegen en een verbod uit te vaardigen op de praktijk van buitengerechtelijk doelgericht doden;
 - b) ervoor te zorgen dat de lidstaten, overeenkomstig hun wettelijke verplichtingen, zich niet bezondigen aan onwettig doelgericht doden of het andere landen gemakkelijk maken dit te doen;
 - c) gewapende drones op te nemen in alle relevante Europese en internationale regelingen inzake ontwapening en controle op wapens;
 - d) een verbod uit te vaardigen op de ontwikkeling, de productie en het gebruik van volledig autonome wapens waarmee aanvallen zonder menselijke tussenkomst kunnen worden uitgevoerd;
 - e) zich in te zetten om te garanderen dat, als er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat een persoon of entiteit binnen hun rechtsgebied gekoppeld kan worden aan onrechtmatig en doelgericht doden in het buitenland, er maatregelen worden genomen in overeenstemming met hun binnenlandse en internationale wettelijke verplichtingen;
 - f) het werk van de speciale rapporteur van de VN inzake buitengerechtelijke, standrechtelijke en willekeurige executies en de speciale rapporteur van de VN inzake de bevordering en bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden bij de bestrijding van terrorisme te ondersteunen en gevolg te geven aan hun aanbevelingen;
 3. dringt bij de Raad aan op vaststelling van een gemeenschappelijk standpunt van de EU inzake gewapende drones;
 4. dringt er bij de EU op aan meer transparantie en verantwoordingsplicht te bevorderen bij derde landen bij de inzet van gewapende drones met het oog op de rechtsgrondslag van hun inzet en met het oog op de operationele verantwoordelijkheid, om gerechtelijke toetsing van drone-aanvallen mogelijk te maken en ervoor te zorgen dat slachtoffers van onrechtmatige drone-aanvallen daadwerkelijk een verhaalsrecht hebben;
 5. verzoekt de Commissie verder om het Parlement naar behoren op de hoogte te houden van het gebruik van EU-middelen voor alle onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten in verband met de bouw van drones; dringt aan op beoordelingen van het effect op de mensenrechten van verdere ontwikkelingsprojecten van drones;
 6. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Europese Dienst voor extern optreden, de parlementen van de lidstaten, de speciale rapporteur van de VN inzake buitengerechtelijke, standrechtelijke en willekeurige executies en de speciale rapporteur van de VN inzake de bevordering en bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden bij de bestrijding van terrorisme, alsmede de VN-secretaris-generaal.
-

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0173

Grondrechtensituatie in de Europese Unie — 2012

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de grondrechtensituatie in de Europese Unie — 2012 (2013/2078(INI))

(2017/C 285/17)

Het Europees Parlement,

- gezien de preambule van het Verdrag betreffende de Europese Unie (hierna het „EU-Verdrag”), en met name het tweede en het vierde tot en met zevende streepje daarvan,
- gezien met name artikel 2, artikel 3, lid 3, tweede streepje, en de artikelen 6 en 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en de artikelen met betrekking tot de eerbiediging, bevordering en bescherming van de grondrechten in de EU, zowel in het VEU als in het VWEU,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna „het Handvest”), dat op 12 december 2007 in Straatsburg is uitgevaardigd en met het Verdrag van Lissabon in december 2009 in werking is getreden,
- gezien het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de verdragen, aanbevelingen, resoluties en verslagen van de Parlementaire Vergadering, het Comité van Ministers, de Commissaris voor de Rechten van de Mens en de Commissie van Venetië van de Raad van Europa,
- gezien het Europees Sociaal Handvest, als gewijzigd in 1996, en de jurisprudentie van het Europees Comité voor Sociale Rechten,
- gezien de VN-verdragen tot bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden,
- gezien het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, waarbij de EU partij is, net als bijna al haar lidstaten,
- gezien de op 27 oktober 2012 aangenomen basisbeginselen van de VN-Mensenrechtenraad inzake extreme armoede en mensenrechten (A/HRC/21/39),
- gezien de mededelingen van de Commissie getiteld „Artikel 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie — Eerbiediging en bevordering van de waarden waarop de Unie is gegrondvest” (COM(2003)0606), „Strategie voor een doeltreffende tenuitvoerlegging van het Handvest van de grondrechten door de Europese Unie” (COM(2010)0573), en „Operationele richtsnoeren voor het in aanmerking nemen van grondrechten in effectbeoordelingen” (SEC(2011)0567),
- gezien de op 23 mei 2011 door de Raad aangenomen conclusies over de acties en initiatieven van de Raad voor de uitvoering van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsmede de richtsnoeren van de Raad over methodologische stappen om de verenigbaarheid met de grondrechten in de voorbereidende instanties van de Raad te controleren⁽¹⁾,
- gezien het verslag-2013 van de Commissie over de toepassing van het EU-Handvest van de grondrechten in 2012 (COM(2013)0271) en de bijbehorende werkdocumenten,
- gezien het verslag EU-burgerschap 2013 met als titel „EU-burgers: uw rechten, uw toekomst” (COM(2013)0269),
- gezien het programma van Stockholm met als titel „Een open en veilig Europa ten dienste en ter bescherming van de burger”⁽²⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Een EU-kader voor de nationale strategieën voor integratie van de Roma tot 2020” (COM(2011)0173) en de conclusies van de Europese Raad van 24 juni 2011,

⁽¹⁾ Raadsdocument 10140/11 van 18 mei 2011.

⁽²⁾ PB C 115 van 4.5.2010, blz. 1.

Donderdag 27 februari 2014

- gezien de mededeling van de Commissie met als titel „Verdere stappen bij de uitvoering van de nationale strategieën voor integratie van de Roma” (COM(2013)0454) en het voorstel voor een aanbeveling van de Raad over doeltreffende maatregelen voor integratie van de Roma in de lidstaten (COM(2013)0460),
- gezien Kaderbesluit 2008/913/JBZ van de Raad van 28 november 2008 betreffende de bestrijding van bepaalde vormen en uitingen van racisme en vreemdelingenhaat door middel van het strafrecht ⁽¹⁾,
- gezien Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming ⁽²⁾, Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep ⁽³⁾ en het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid (COM(2008)0426),
- gezien Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽⁴⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽⁵⁾,
- gezien de besluiten en uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Unie en de jurisprudentie van nationale constitutionele hoven, waarin het Handvest als een van de referenties voor de interpretatie van het nationaal recht wordt gebruikt,
- gezien de toespraak die de heer Barroso op 11 september 2013 in het Europees Parlement heeft gehouden over de staat van de Unie en de toespraak over de Europese Unie en de rechtsstaat die mevrouw Reding op 4 september 2013 heeft gegeven in het Centrum voor Europese Beleidsstudies (CEPS) te Brussel,
- gezien de brief van 6 maart 2013 van de ministers van Buitenlandse Zaken van Duitsland, Denemarken, Finland en Nederland aan de voorzitter van de Commissie, de heer Barroso, waarin zij oproepen tot instelling van een mechanisme om de eerbiediging van de fundamentele waarden in de lidstaten te bevorderen,
- gezien de conclusies van de Raad van 6 en 7 juni 2013 over de grondrechten en de rechtsstaat en over het verslag-2012 van de Commissie over de toepassing van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien de conclusies van de conferentie over „Een Europa van gelijke burgers: gelijkheid, grondrechten en rechtsstaat”, die op 9 en 10 mei 2013 door het Ierse voorzitterschap van de Raad is georganiseerd,
- gezien het vierde jaarlijkse symposium van het Bureau voor de grondrechten van de Europese Unie (FRA), dat op 7 juni 2013 heeft plaatsgevonden onder de titel „Bevordering van de rechtsstaat in de EU”,
- gezien de ontwerpconclusies van de Raad inzake de evaluatie van het Bureau voor de grondrechten van de Europese Unie van 13 september 2013,
- gezien de activiteiten, de jaarverslagen, de studies en de adviezen van het FRA, in het bijzonder het jaarverslag over de grondrechtensituatie in de EU in 2012,
- gezien het gezamenlijk verslag van het FRA, het UNDP, de Wereldbank en de Commissie getiteld „The situation of Roma in 11 EU Member States — Survey results at a glance” van mei 2012,

⁽¹⁾ PB L 328 van 6.12.2008, blz. 55

⁽²⁾ PB L 180 van 19.7.2000, blz. 22.

⁽³⁾ PB L 303 van 2.12.2000, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

Donderdag 27 februari 2014

- gezien het verslag van april 2013 van de speciale rapporteur van de VN voor de mensenrechten van migranten over het beheer van de buitengrenzen van de EU en de gevolgen daarvan voor de mensenrechten van migranten,
- gezien de verslagen en studies van ngo's met betrekking tot de mensenrechten en de desbetreffende studies die op verzoek van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken op dit terrein zijn uitgevoerd, met name de studie getiteld „The triangular relationship between fundamental rights, democracy and the Rule of Law in the EU — towards an EU Copenhagen mechanism”,
- gezien zijn resoluties over de grondrechten en de rechten van de mens, met name zijn resolutie van 15 december 2010 over de situatie van de grondrechten in de Europese Unie (2009) — effectieve tenuitvoerlegging na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon ⁽¹⁾ en zijn resolutie van 12 december 2012 over de situatie van de grondrechten in de Europese Unie (2010-2011) ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 22 april 2004 over de risico's van schending in de EU en met name in Italië van de vrijheid van meningsuiting en informatie (artikel 11, lid 2, van het Handvest van de grondrechten) ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 8 juni 2005 over de bescherming van minderheden en maatregelen ter bestrijding van discriminatie in een uitgebreid Europa ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 10 juli 2008 over de telling van Roma op grond van etniciteit in Italië ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 17 september 2009 over de Litouwse wet betreffende de bescherming van minderjarigen tegen de schadelijke gevolgen van openbare informatie ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 9 september 2010 over de situatie van de Roma en het vrije verkeer in de Europese Unie ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 19 januari 2011 over de schending van de vrijheid van meningsuiting en discriminatie op grond van seksuele geaardheid in Litouwen ⁽⁸⁾,
- gezien zijn resolutie van 9 maart 2011 over de EU-strategie voor de integratie van de Roma ⁽⁹⁾,
- gezien zijn resolutie van 10 maart 2011 over de Hongaarse mediawet ⁽¹⁰⁾,
- gezien zijn resolutie van 21 mei 2013 over het EU-Handvest: vaststelling van normen voor de vrijheid van de media in de gehele EU ⁽¹¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 24 mei 2012 over de bestrijding van homofobie in Europa ⁽¹²⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 maart 2013 over de opvoering van de strijd tegen racisme, vreemdelingenhaat en haatmisdrijven ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ PB C 169 E van 15.6.2012, blz. 49.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0500.

⁽³⁾ PB C 104 E van 30.4.04, blz. 1026.

⁽⁴⁾ PB C 124 E van 25.5.2006, blz. 405.

⁽⁵⁾ PB C 294 E van 3.12.2009, blz. 54.

⁽⁶⁾ PB C 224 E van 19.8.2010, blz. 18.

⁽⁷⁾ PB C 308 E van 20.10.2011, blz. 73.

⁽⁸⁾ PB C 136 E van 11.5.2012, blz. 50.

⁽⁹⁾ PB C 199 E van 7.7.2012, blz. 112.

⁽¹⁰⁾ PB C 199 E van 7.7.2012, blz. 154.

⁽¹¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0203.

⁽¹²⁾ PB C 264 E van 13.9.2013, blz. 54.

⁽¹³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0090.

Donderdag 27 februari 2014

- gezien zijn resolutie van 15 september 2011 over de inspanningen van de EU ter bestrijding van corruptie⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 23 oktober 2013 over georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen: aanbevelingen inzake de benodigde acties en initiatieven (eindverslag)⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 3 juli 2013 over de situatie op het gebied van de grondrechten: normen en praktijken in Hongarije (naar aanleiding van zijn resolutie van 16 februari 2012)⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 11 september 2012 over het veronderstelde vervoer en illegaal vasthouden van gevangenen in Europese landen door de CIA: follow-up bij het verslag van de TDIP-commissie van het Europees Parlement⁽⁴⁾ en zijn follow-up-resolutie van 10 oktober 2013⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 11 september 2013 over Europese talen die met uitsterven worden bedreigd en taalkundige verscheidenheid in de Europese Unie⁽⁶⁾,
- gezien het Verdrag van de Verenigde Naties van 1979 inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW),
- gezien het Europees pact voor gendergelijkheid (2011-2020) dat in maart 2011 door de Raad werd aangenomen,
- gezien de mededeling van de Commissie van 21 september 2010 met als titel „Strategie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015” (COM(2010)0491),
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa van 7 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld,
- gezien zijn resolutie van 5 april 2011 over de prioriteiten en het ontwerp van een nieuw beleidskader van de EU voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen⁽⁷⁾ en van 6 februari 2013 over de 57ste zitting van de VN-Commissie inzake de positie van de vrouw: Uitbanning en preventie van alle vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes⁽⁸⁾,
- gezien zijn resolutie van 24 mei 2012 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers voor gelijke of gelijkwaardige arbeid⁽⁹⁾,
- gezien de werkdocumenten I en II over de situatie van de grondrechten in de Europese Unie in 2012, rapporteur: Louis Michel,
- gezien de openbare hoorzitting van 5 november 2013 van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken met als thema „The situation of fundamental rights in the European Union: how to strengthen fundamental rights, democracy and the rule of law in the EU”,
- gezien artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A7-0051/2014),

⁽¹⁾ PB C 51 E van 22.2.2013, blz. 121.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0444.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0315.

⁽⁴⁾ PB C 353 E van 3.12.2013, blz. 1.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0418.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0350.

⁽⁷⁾ PB C 296 E van 2.10.2012, blz. 26.

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0045.

⁽⁹⁾ PB C 264 E van 13.9.2013, blz. 75.

Donderdag 27 februari 2014

- A. overwegende dat de Europese integratie een politiek project is dat is ontstaan naar aanleiding van de Tweede Wereldoorlog en de vervolging en de onderdrukking van mensen door totalitaire regimes, dat tot doel heeft de democratie en de rechtsstaat te verankeren in de Europese landen, teneinde de mensenrechten, de grondrechten, gelijkheid en de bescherming van minderheden te eerbiedigen en te bevorderen op basis van de Universele Verklaring van de rechten van de mens (UVRM), het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) en andere instrumenten inzake mensenrechten en grondrechten, en om de terugkeer naar om het even welk autoritair regime te voorkomen;
- B. overwegende dat de mensen, of het nu onderdanen of ingezetenen zijn, centraal moeten staan in de Europese Unie, en overwegende dat de grondrechten hen bescherming bieden tegen mogelijke inmenging en mogelijk misbruik en geweld door overheden -op alle niveaus- met betrekking tot hun persoonlijke levenssfeer, hun rechten en vrijheden; overwegende dat de eerbiediging en de bevordering van de mensenrechten, fundamentele vrijheden, democratie en de in de EU-Verdragen en internationale instrumenten (UVRM, EVRM, IVBPR, ICESCR) verankerde waarden en beginselen het middelpunt moeten vormen van de Europese integratie;
- C. overwegende dat de Europese Unie een fundamenteel acquis heeft ontwikkeld om de eerbiediging, de bescherming en de bevordering van de grondrechten te waarborgen, onder meer middels de ontwikkeling van de „criteria van Kopenhagen”, de integratie van de artikelen 2, 6 en 7 in het EU-Verdrag, het Handvest van de grondrechten, de verplichting om toe te treden tot het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de overeenkomstige bepalingen in de nationale wetgeving van de lidstaten;
- D. overwegende dat het Handvest met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon de waarden en beginselen heeft omgezet in concrete en afdwingbare rechten en dat het, omdat het dezelfde waarde toekomt als het Verdrag van Lissabon, in rechte bindend is geworden voor de instellingen, organen en agentschappen van de EU, alsook voor de lidstaten bij de tenuitvoerlegging van EU-wetgeving;
- E. overwegende dat er een ware cultuur van grondrechten moet worden ontwikkeld, bevorderd en versterkt binnen de instellingen van de Unie maar ook binnen de lidstaten, met name wanneer deze zowel op intern vlak als in het kader van hun betrekkingen met derde landen het recht van de Unie toepassen en ten uitvoer leggen; overwegende dat de tenuitvoerlegging van deze waarden en beginselen moet berusten op een effectieve toetsing van de naleving van de in het Handvest gewaarborgde rechten, onder meer bij de uitwerking van wetsvoorstellen; overwegende dat geen enkele andere overweging de overhand mag hebben boven de eerbiediging en de waarborging van de grondrechten, om te voorkomen dat de geloofwaardigheid van de rol en het imago van de Europese Unie op het gebied van de mensenrechten wordt aangetast, met name voor wat haar betrekkingen met derde landen betreft;
- F. overwegende dat de Europese Unie uitgaat van de veronderstelling en het wederzijds vertrouwen dat de EU-lidstaten zich schikken naar democratie, de rechtsstaat en de grondrechten, als vervat in het EVRM en het Handvest van de grondrechten, met name wat betreft de ontwikkeling van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht en de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning;
- G. overwegende dat het beginsel van wederzijdse erkenning leidt tot situaties waarin mensen van één jurisdictie naar een andere kunnen worden overgebracht zonder voorafgaande controle op het gebied van de mensenrechten van de respectieve besluiten;
- H. overwegende dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in de gevoegde zaken C-411/10 en C-493/10 heeft benadrukt dat een dergelijke veronderstelling van naleving van de grondrechten weerlegbaar moet zijn en dat rechters derhalve moeten controleren of er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat het rechtsstelsel van de andere lidstaten systemische tekortkomingen bevat;
- I. overwegende dat derhalve moet worden gewaarborgd dat de nationale overheden over voldoende bewijsmateriaal beschikken om met kennis van zaken te kunnen beslissen of het rechtsstelsel van andere lidstaten wel of geen systemische tekortkomingen bevat;
- J. overwegende dat corruptie tot maatschappelijke schade en schendingen van de grondrechten leidt, omdat misdaadorganisaties corruptie gebruiken om andere ernstige misdrijven te kunnen plegen, zoals mensenhandel; overwegende dat een doeltreffend, onafhankelijk en onpartijdig rechtsstelsel van essentieel belang is voor de rechtsstaat en om erop toe te zien dat de grondrechten en burgerlijke vrijheden van de Europese burgers worden beschermd;

Donderdag 27 februari 2014

- K. overwegende dat de Europese Unie momenteel een periode van economische en financiële, maar ook van democratische en grondwettelijke crisis doormaakt, zoals wordt aangetoond door de recente gebeurtenissen in een aantal lidstaten, en dat uit deze spanningen blijkt dat er een gebrek is aan geschikte instrumenten om deze crisis het hoofd te bieden, alsook aan politieke wil, en dat er zich problemen voordoen met de toepassing van de toezichts-, evaluatie- en sanctiemechanismen van de bestaande Verdragen, met name van de vereisten als bedoeld in de artikelen 2 en 7 van het EU-Verdrag;
- L. overwegende dat het Europees Parlement zich herhaaldelijk heeft uitgesproken voor de versterking van de mechanismen ter waarborging van de eerbiediging, de bescherming en de bevordering van de waarden van de Unie overeenkomstig artikel 2 van het EU-Verdrag en om het hoofd te kunnen bieden aan crisissituaties binnen de Unie en de lidstaten, en overwegende dat er een discussie gaande is over de instelling van een „nieuw mechanisme”, waardoor de Commissie, de Raad en de lidstaten zich aansluiten bij het desbetreffende standpunt van het Europees Parlement en de ngo's;
- M. overwegende dat het FRA in het centrale gedeelte van zijn verslag voor 2012 getiteld „The European Union as a Community of values: safeguarding fundamental rights in times of crisis” heeft benadrukt dat een consensus over de waarden in artikel 2 en de daaruit voortvloeiende juridische verplichtingen een ambitie is die het opzetten van een regelmatige dialoog binnen de EU wenselijk maakt;
- N. overwegende dat de Commissie heeft aangegeven dat zij de rechtsstaat in de Europese Unie wil versterken en dat zij overweegt eventueel op grond van artikel 7, lid 1, van het EU-Verdrag aanmaningsbrieven te doen uitgaan; overwegende dat zij tevens heeft gewezen op de noodzaak de Verdragen te wijzigen en heeft aangekondigd dat zij vóór eind 2013, begin 2014 wijzigingen zou kunnen voorstellen om tijdens de verkiezingen een debat (over onder meer artikel 7) op gang te brengen en een consensus te bewerkstelligen over deze voorstellen, die tot doel moeten hebben te waarborgen dat het EU-beleid inzake de grondrechten in de EU stoelt op duidelijke regels en mechanismen en op objectieve indicatoren, gegevens en bewijzen die transparant, billijk en voorspelbaar zijn, alsmede hoge bescherming biedt aan de individuele rechten, de democratie en de rechtsstaat;
- O. overwegende dat bij iedere beslissing die op dit gebied wordt genomen, moet worden gewaarborgd dat de artikelen 2, 6 en 7 van het EU-Verdrag zo spoedig mogelijk op correcte wijze worden toegepast en dat elk besluit wordt genomen op basis van objectieve criteria en een objectieve evaluatie, teneinde de kritiek te ondervangen betreffende het gebrek aan indicatoren en evaluatiecriteria, het aanleggen van dubbele standaarden en politieke vooringenomenheid;
- P. overwegende dat er binnen de Europese Unie en de lidstaten nog steeds tal van schendingen van de grondrechten voorkomen, zoals blijkt uit de (jaarlijkse en speciale) verslagen van de Commissie, het FRA, de Raad van Europa (jaarverslagen en uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, documenten en verslagen van de Commissaris voor de rechten van de mens, documenten van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa), VN-documenten (met inbegrip van de documenten en verslagen van de VN-Mensenrechtenraad, van de Hoge Commissaris van de VN voor de mensenrechten, van de speciale rapporteurs, enz.), documenten van ngo's (zoals Human Rights Watch, Amnesty International, Open Society Institute, ILGA-Europe, ECRE, Verslaggevers zonder Grenzen, Freedom House, FIDH, enz.), enz.; overwegende dat de Commissie, de Raad en de lidstaten dergelijke schendingen op passende wijze moeten aanpakken, gezien de ernst en de frequentie ervan;
- Q. overwegende dat deze instanties officieel hun bezorgdheid hebben geuit, met name over de situatie van Roma, migranten, asielzoekers en vluchtelingen, minderheden, LGBT'ers, media en journalisten, alsook over het optreden van veiligheidstroepen, politie en de geheime dienst, het onderzoek dat nodig is om degenen die verantwoordelijk zijn voor schendingen van de mensenrechten te kunnen berechten en veroordelen, de betrokkenheid van landen bij foltering en mishandeling in derde landen, de aanwending van aldus verkregen bewijsmateriaal, detentieomstandigheden en de mishandeling van gedetineerden;
- R. overwegende dat zowel de preambule van het Verdrag betreffende de Europese Unie, de artikelen 8, 9, 10, 19 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Unie als de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie het belang van de sociale grondrechten hebben erkend door deze hun beslag te doen vinden in transversale beginselen van het communautair recht, waardoor onderstreept wordt dat de EU verplicht is de grondrechten en fundamentele vrijheden te waarborgen, zoals de vakbondsrechten, het recht op staking, het recht op vereniging, vergadering, enz., zoals vastgelegd in het Europees Sociaal Handvest, en overwegende dat artikel 151 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie een expliciete verwijzing bevat naar de fundamentele sociale rechten zoals vastgelegd in het Europees Sociaal Handvest;
- S. overwegende dat de artikelen 2 en 3 van het Handvest van de grondrechten het recht op leven en het recht op menselijke integriteit erkennen;

Donderdag 27 februari 2014

- T. overwegende dat er in de Europese Unie ongeveer 100 miljoen kinderen zijn en ongeveer 80 miljoen Europeanen met een handicap; overwegende dat personen met een handicap, met name kinderen, nog steeds te maken hebben met een gebrek aan bijstand en ondersteuning bij hun integratie op school, moeilijkheden bij het bereiken van gebouwen of diensten en problemen om gehoord te worden en inspraak te krijgen in beslissingen die van invloed zijn op hun leven; overwegende dat de EU, als partij bij het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, verplicht is de rechten van personen met een handicap -zoals vastgelegd in dat verdrag- te bevorderen, te beschermen en te eerbiedigen, een strategie aan te nemen voor de tenuitvoerlegging van dit verdrag, en erop toe te zien dat beleidsmaatregelen en bestaande en toekomstige primaire en secundaire wetgeving voldoen aan de bepalingen van dit verdrag;
- U. overwegende dat vrouwen en meisjes het vaakst slachtoffer zijn van gendergerelateerd geweld, aangezien volgens schattingen 20 tot 25 procent van de vrouwen in de EU ten minste eenmaal in hun leven lichamelijk geweld heeft ondervonden; overwegende dat honderdduizenden in Europa wonende vrouwen het slachtoffer zijn van genitale verminking en duizenden meisjes gevaar lopen hiervan nog het slachtoffer te worden;
- V. overwegende dat vrouwen in de EU per uur ongeveer 16 % minder verdienen dan mannen;
- W. overwegende dat extreme armoede, genderongelijkheid en genderstereotypen leiden tot een hoger risico op geweld en andere vormen van exploitatie, zoals vrouwenhandel en prostitutie, en de volledige participatie van vrouwen op alle terreinen van het maatschappelijk leven belemmeren;
- X. overwegende dat grondrechten, mensenrechten en gelijke kansen gegarandeerd moeten worden voor alle burgers van de Europese Unie; overwegende dat de bescherming van nationale minderheden en regionale en minderheidstalen binnen een uitgebreide EU echter een belangrijk vraagstuk vormt dat niet kan worden opgelost door eenvoudigweg xenofobie en discriminatie te bestrijden, maar dat er specifieke juridische, taalkundige, culturele, sociale, enz. regelingen en behandelingen moeten worden ingevoerd;
1. wijst er nadrukkelijk op dat het politieke, historische en ethische project dat Europese Unie heet, beoogt een verbond tot stand te brengen tussen de landen die de gemeenschappelijke Europese waarden onderschrijven, zoals die zijn neergelegd in artikel 2 VEU, het Handvest van de grondrechten en het EVRM, waaronder de eerbiediging van de menselijke waardigheid, democratie, de rechtsstaat, de grondrechten, gelijkheid, vrijheid, bescherming van minderheden en bestrijding van elke vorm van discriminatie, die onderling nauw met elkaar zijn verbonden en als noodzakelijke wederzijdse voorwaarden gelden, en is derhalve van mening dat de naleving en interne en externe bevordering van de mensenrechten, de fundamentele vrijheden en de democratie een essentiële pijler van de Europese identiteit is en moet zijn;
 2. adviseert dat het Parlement, de Commissie en de Raad erkennen dat er sprake is van positieve verplichtingen om de mensenrechten te beschermen en te bevorderen; benadrukt dat voor de eerbiediging van de grondrechten en de fundamentele vrijheden maatregelen op diverse niveaus vereist zijn; benadrukt de rol die op dit vlak is weggelegd voor regionale en lokale overheden, ngo's en het maatschappelijk middenveld en verzoekt de Commissie en de Raad nauwer met hen samen te werken;
 3. herinnert de instellingen van de Unie en de lidstaten eraan dat zij moeten voldoen aan hun verplichting tot eerbiediging van de fundamentele vrijheden en de grondrechten; merkt op dat deelname aan internationale verdragen voor de bescherming en bevordering van mensenrechten enkel kan dienen om de bescherming van de grondrechten binnen de EU te versterken;
 4. veroordeelt de zorgwekkende tendensen die zich voordoen met betrekking tot schendingen van de grondrechten binnen de Europese Unie, met name op het gebied van immigratie en asiel, discriminatie van en intolerantie jegens -met name- bepaalde bevolkingsgroepen (minderheden en migranten), veiligheid en terrorisme, persvrijheid, vrij verkeer binnen de Unie en sociale en vakbondsrechten; stelt vast dat steeds meer lidstaten de hakken in het zand zetten als het gaat om de eerbiediging van deze fundamentele vrijheden en grondrechten, in het bijzonder met betrekking tot Roma, vrouwen, LGBT'ers, asielzoekers, migranten en andere kwetsbare bevolkingsgroepen;

Institutionele aangelegenheden

5. wijst erop dat het voor de EU, haar instellingen en de lidstaten van fundamenteel belang is om de naleving van gemeenschappelijke Europese waarden als omschreven in artikel 2 VEU te waarborgen en dat zo snel mogelijk moet worden overgegaan tot de toepassing en tenuitvoerlegging van alle instrumenten waarin de Verdragen momenteel in dit verband voorzien en tot de voorbereiding van de op de nodige plaatsen in de Verdragen aan te brengen wijzigingen; benadrukt dat de verplichting om aan de Kopenhagen-criteria te voldoen na de toetreding niet is verjaard, maar ook tegenwoordig van toepassing is op de lidstaten, dat de grondrechten deel uitmaken van het primaire recht van de Unie en dat deze bij de toepassing van het Unierecht door iedere rechter of autoriteit moeten worden geëerbiedigd, zowel op Unie- als op nationaal niveau; betreurt in dit verband met name dat de onderhandelingen over toetreding tot het EVRM zo lang aanslepen en het feit dat de toetreding van de EU tot het EVRM nog altijd niet is voltooid;

Donderdag 27 februari 2014

6. herinnert de Europese instellingen en de lidstaten eraan dat alle beleidsmaatregelen met betrekking tot de grondrechten allereerst gericht moeten zijn op het voorkomen van schendingen, met name met behulp van procedures voor preventie en verhaalmogelijkheden die kunnen worden ingezet voordat er definitieve beslissingen of maatregelen worden genomen, teneinde het mogelijk te maken dat individuele gevallen zo snel mogelijk en op doeltreffende, rechtvaardige, billijke en niet-discriminerende wijze kunnen worden onderzocht en beoordeeld;

7. is van mening dat het algemene publiek steeds meer belang hecht aan de eerbiediging, bescherming en bevordering van de grondrechten, zoals blijkt uit het feit dat steeds meer mensen in het geweer komen tegen en aandacht schenken aan gevallen van rechtenschendingen, misbruik of ongelijkheid, zowel in het dagelijks leven als in bekende gevallen of gevallen met symboolwaarde, mede dankzij de betere informatievoorziening via de nieuwe technologieën, sociale netwerken en de media; herinnert eraan dat elke schending en elke vorm van misbruik of ongelijkheid de democratie en rechtsstaat schaadt en dat hierdoor het vertrouwen van de burgers in de instellingen en hun vertegenwoordigers, met name de politieke verantwoordelijken, wordt ondermijnd; benadrukt dat de instellingen en politieke besluitvormers zich bewust moeten worden van en steun moeten bieden aan deze democratische tendens door nieuwe mechanismen van dialoog met de burgers in het leven te roepen en te zorgen voor verscherpt burgerlijk, parlementair, justitieel en mediatoezicht op de overheden, en dat die overheden opener en transparanter te werk moeten gaan om de belangen van de burgers beter te dienen;

8. is van mening dat het, om de mogelijkheden van de Verdragen ten volle te kunnen benutten, noodzakelijk is:

- a) het toetredingsproces tot het Europees Verdrag voor de rechten van de mens af te ronden en reeds te voorzien in de instrumenten die nodig zijn om deze in de Verdragen neergelegde verplichting ten volle te kunnen nakomen, aangezien op deze manier wordt voorzien in een extra mechanisme voor het afdwingen van de mensenrechten van de burgers, onder meer om ervoor te zorgen dat de lidstaten de uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, in het bijzonder de principe-uitspraken („arrêts pilote”), ten uitvoer leggen; zich aan te sluiten bij het Europees Sociaal Handvest dat op 18 oktober 1961 in Turijn is ondertekend en op 3 mei 1996 in Straatsburg is herzien, zoals de Raad van Europa heeft bepleit; en dat de lidstaten zich aansluiten bij de mensenrechtenverdragen van de Raad van Europa en deze ratificeren, de reeds bestaande instrumenten van het *acquis communautaire* ten uitvoer leggen en de niet-deelnemingsclausules, die de rechten van hun burgers dreigen te beïnvloeden, opnieuw overwegen;
- b) ervoor te zorgen dat wetgevingsvoorstellen en beleidsmaatregelen in overeenstemming zijn met het Handvest en de grondrechten, door concrete actie te ondernemen om te waarborgen dat deze getoetst worden aan het Handvest in alle ontwerpfasen van de wetgeving en dat de gevolgen van de EU-wetgeving en de tenuitvoerlegging ervan door de lidstaten voor de grondrechten stelselmatig worden beoordeeld in de evaluatieverslagen over de tenuitvoerlegging van dergelijke wetgeving, alsmede in het jaarverslag over de controle op de toepassing van het EU-recht;
- c) te waarborgen dat de Commissie -en de Raad wanneer deze het initiatief neemt tot wetgeving- in voorkomend geval gebruikmaakt van de externe onafhankelijke deskundigheid van het FRA;
- d) de samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten, alsmede met het Europees Parlement en de nationale parlementen, te intensiveren, teneinde de tenuitvoerlegging van de bestaande Europese wetgeving op het gebied van de mensenrechten te verbeteren;
- e) erop toe te zien dat de vormgeving en omzetting van het EU-recht dat van invloed is op de grondrechten en de ontwikkeling daarvan, worden versterkt en op een correcte manier gestalte krijgen, door een rigoureuze evaluatie- en toezichtbeleid te voeren en schendingen voor het Hof van Justitie te brengen, met name op gebieden die onder de bevoegdheid van de EU vallen, zoals non-discriminatie, gelijkheid, gender, handicap, gegevensbescherming, asiel en immigratie;
- f) erop toe te zien dat een grondige op de rechtsstaat georiënteerde aanpak wordt bevorderd, met inachtneming van de manier waarop de grondrechten in de praktijk worden beschermd;
- g) te erkennen dat een sterke politieke wil noodzakelijk is om deze kwesties aan te pakken, met name in tijden van economische en financiële crisis;
- h) de transparantie te verbeteren en te waarborgen in het kader van de interinstitutionele dialoog inzake de grondrechten of wanneer de belangen van Europese burgers in het geding zijn;
- i) ervoor te zorgen dat de Commissie de bestaande mechanismen ten volle benut en objectieve evaluaties en onderzoeken instelt en inbreukprocedures inleidt indien hiertoe voldoende redenen bestaan, om zo het hanteren van een dubbele standaard te vermijden, telkens wanneer een lidstaat bij de tenuitvoerlegging van het EU-recht de in het Handvest vervatte rechten schendt;

Donderdag 27 februari 2014

- j) ambitieuze, doeltreffende en verstrekkende beleidsmaatregelen en actieprogramma's uit te werken met betrekking tot de grondrechten en de gemeenschappelijke Europese waarden, met name om op proactieve en systematische wijze te voldoen aan de verplichtingen van de EU op het vlak van de bestrijding van discriminatie en de bevordering van gelijkheid, zoals bedoeld in de artikelen 8 en 10 VWEU en in artikel 21 van het Handvest;
 - k) op een stelselmatiger en gecoördineerde manier samen te werken met de Raad van Europa en andere internationale instellingen, overeenkomstig hun specifieke expertise, teneinde dubbel werk te voorkomen;
 - l) de talrijke reeds beschikbare mechanismen ter voorkoming van schendingen van de grondrechten in de EU te stroomlijnen, schendingen van de grondrechten aan te pakken en „forum-shopping” te voorkomen, en de rol te versterken die de regionale en lokale overheden kunnen vervullen, tezamen met mensenrechtenorganisaties;
 - m) vergelijkende en samenvattende tabellen per land op te stellen, op basis waarvan de Commissie landspecifieke aanbevelingen betreffende het grondrechtenbeleid dient uit te vaardigen, zoals zij dat ook doet voor het economische beleid van de EU-27; de Raad kan deze aanbevelingen en de voorstellen van de Commissie inzake flagrante schendingen van de grondrechten vóór de volgende top van de Europese Raad goedkeuren of wijzigen;
 - n) een mechanisme van collegiale toetsing te ontwikkelen, in samenwerking met nationale instanties voor de mensenrechten, vergelijkbaar met de Commissie voor ontwikkelingsbijstand (DAC) van de OESO: iedere lidstaat wordt om de drie of vier jaar door andere lidstaten beoordeeld, met als belangrijkste doelstellingen het land in kwestie helpen inzien op welke manieren het zijn strategieën en structuren op het gebied van de grondrechten zou kunnen verbeteren; en goede praktijken voor beleid en strategieën inzake de mensenrechten binnen de EU vast te stellen en uit te wisselen;
 - o) een „nieuw Kopenhagen-mechanisme” tot stand te brengen om de eerbiediging, bescherming en bevordering van de in artikel 2 van het EU-Verdrag en in het Handvest van de grondrechten bedoelde grondrechten en waarden van de Unie te waarborgen;
9. benadrukt dat dit „nieuwe Kopenhagen-mechanisme”, dat gericht is op een doeltreffende en verplichte controle van de naleving van de Kopenhagen-criteria door iedere lidstaat, onmiddellijk in werking kan worden gesteld op basis van een besluit van de Commissie en met volledige betrokkenheid van het Parlement, en moet beogen:
- a) indicatoren vast te stellen -op basis van bestaande of reeds ontwikkelde en erkende normen op het gebied van de grondrechten- die bijvoorbeeld binnen de VN of de Raad van Europa zijn ontwikkeld, waarbij rekening wordt gehouden met het advies van ngo's die actief zijn op het gebied van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden (ten behoeve van het FRA en de Commissie);
 - b) gebaseerd te zijn op objectieve en betrouwbare gegevens en informatie gestoeld op dergelijke indicatoren, die middels een transparant en geloofwaardig proces verder moeten worden uitgewerkt (ten behoeve van het FRA en de Commissie);
 - c) toezicht te houden op de situatie in de EU en in de individuele lidstaten middels een regelmatig, objectief proces (ten behoeve van het FRA, de Commissie, de Raad, het Europees Parlement en de nationale parlementen);
 - d) objectieve, vergelijkende en regelmatige evaluaties uit te voeren voor elk van de grondrechten en/of themagebieden en voor elke instelling en lidstaat afzonderlijk — waarbij gestreefd wordt naar zoveel mogelijk vergelijkbare factoren —, tevens op basis van bevindingen en aanbevelingen die zijn uitgevaardigd door bestaande controlemechanismen van de Raad van Europa, de VN en de EU-instellingen en -organen, ter aanvulling van door organisaties van het maatschappelijk middenveld ingediende informatie (rapporten van het FRA, jaarverslagen van de Commissie, jaarverslagen van het Parlement, jaarverslagen van de Raad) en op basis hiervan aanbevelingen te doen;
 - e) een Europese beleidscyclus vast te stellen voor de toepassing van artikel 2 van het EU-Verdrag (democratie, rechtsstaat, grondrechten, gelijkheid), waarbij de respectieve fasen op jaar- en meerjarenbasis moeten worden gedefinieerd en er een jaarlijks open interinstitutioneel forum over deze Europese waarden moet worden georganiseerd, in het bijzonder met betrekking tot de bescherming van de grondrechten;
 - f) alle bestaande gegevens en analyses van nationale, Europese en internationale instanties bijeen te brengen om ervoor te zorgen dat de bestaande informatie die relevant is voor de bescherming van de grondrechten, de rechtsstaat, democratie en gelijkheid, toegankelijker en beter zichtbaar wordt;
 - g) erop toe te zien dat DG Justitie en de Werkgroep FREMP met de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Parlement samenwerken om een regelmatige, gestructureerde dialoog over grondrechtenkwesties in de EU tot stand te brengen tussen deze instellingen en organisaties van het maatschappelijk middenveld;

Donderdag 27 februari 2014

- h) een reeks aanbevelingen, alsmede doeltreffende en evenredige sancties met een afschrikkende werking (bijv. tijdelijke opschorting van de verplichtingen van het Fonds, toepassing van bepaalde besluiten, enz.) uit te werken en vast te stellen om inbreuken op de artikelen 2 en 7 van het EU-Verdrag aan te pakken en de handhaving van de hierin vastgelegde rechten op succesvolle wijze te waarborgen;
- i) te voorzien in een vroegtijdig waarschuwingssysteem, een politieke en technische dialoog, schriftelijke aanmaningen en een „bevroezingsprocedure”, waarvoor het Parlement reeds pleitte, om erop toe te zien dat de lidstaten, op verzoek van de EU-instellingen, de invoering opschorten van wetgeving die mogelijk de grondrechten of het EU-recht veronachtzaamt of schendt; de Commissie moet vergaderingen beleggen op technisch niveau met de diensten van de betreffende lidstaat, zonder evenwel onderhandelingen af te ronden op andere beleidsterreinen dan die verband houden met artikel 2 VEU, totdat de volledige naleving van artikel 2 VEU is gewaarborgd;
10. verzoekt de Commissie om in samenwerking met het FRA een besluit te nemen tot instelling van dit „nieuwe Kopenhagen-mechanisme”, zoals zij ook heeft gedaan voor het toezicht op de corruptie in de EU en de lidstaten, en over te gaan tot herziening van het reglement van het FRA, zodat het meer bevoegdheden krijgt en zijn competenties kan uitbreiden;
11. pleit voor de oprichting, bij voorkeur in het kader van een interinstitutionele overeenkomst, van een „commissie-Kopenhagen” bestaande uit onafhankelijke deskundigen op hoog niveau inzake de grondrechten die worden aangewezen door o.a. het Parlement, die erop moet toezien dat alle lidstaten de in artikel 2 VEU vervatte gemeenschappelijke waarden naleven en voortdurend voldoen aan de „Kopenhagen-criteria”, en die adviezen en verslagen moet uitbrengen over grondrechtenkwesties, in afwachting van de wijziging van de FRA-verordening op grond waarvan het agentschap op herhaaldelijk verzoek van het Parlement grotere bevoegdheden en een verruimd mandaat zal krijgen, ook met betrekking tot de controle van de afzonderlijke lidstaten op het gebied van de grondrechten;
12. pleit voor het aangaan van een dialoog tussen de EU-instellingen en een lidstaat wanneer er een risico bestaat op ernstige schending van de waarden van de Unie, alsook voor het bieden van de mogelijkheid aan de Europese instellingen om aanbevelingen te formuleren, zoals bedoeld in artikel 7, lid 1, van het EU-Verdrag; staat volledig achter het voorstel van de Commissie om in deze context gebruik te maken van schriftelijke aanmaningen;
13. verzoekt de Commissie en de Raad om samen met het Parlement een contactgroep op te richten die de effectieve tenuitvoerlegging van de waarden van de Unie volgt en die meer bepaald gezamenlijke beoordelingen van de grondrechtensituatie verricht in specifieke gevallen waarover een van deze drie EU-instellingen bezorgdheid heeft geuit; verzoekt deze instellingen ook rekening te houden met de resoluties van de Raad van Europa en de uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens;
14. is ingenomen met de verklaringen van de voorzitter van de Commissie en vicevoorzitter Reding waarin een mededeling wordt aangekondigd betreffende mogelijke wijzigingen in de Verdragen ter aanvulling van de krachtens de huidige Verdragen beschikbare mogelijkheden, en verzoekt de bevoegde commissies de volgende voorstellen grondig te bestuderen met het oog op een betere bescherming van de grondrechten in de EU-Verdragen:
- herziening van artikel 7 van het EU-Verdrag, in de zin dat er een fase voor de „toepassing van artikel 2 van het EU-Verdrag” aan wordt toegevoegd en dat de „risicofase” wordt losgekoppeld van de „inbreukfase”, waarbij voor de respectieve meerderheden verschillende drempels gelden, dat de technische en objectieve (en niet alleen maar politieke) analyses worden verscherpt en er een intensievere dialoog wordt gevoerd met de instellingen van de lidstaten, en dat er een breder scala van gedetailleerde en voorspelbare sancties wordt ingevoerd die gelden voor de gehele duur van de procedure;
 - vaststelling van een sterker en uitvoeriger mechanisme voor coördinatie en toezicht op de grondrechten, uitgaande van artikel 121 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
 - uitbreiding van beroepsmogelijkheden en de bevoegdheden van de Commissie en het Hof van Justitie;
 - een verwijzing naar het FRA in de Verdragen, waaronder een rechtsgrondslag die het mogelijk maakt dat de oprichtingsverordening van het Bureau kan worden gewijzigd via de gewone wetgevingsprocedure en niet bij eenparigheid van stemmen zoals nu het geval is;
 - schrapping van artikel 51 van het Handvest van de grondrechten;
 - het Parlement in staat stellen om op gelijke voet met de Commissie en de Raad procedures inzake de schending van artikel 2 VEU op gang te brengen, en het FRA toestaan bij deze procedure de nodige gespecialiseerde ondersteuning te bieden;

Donderdag 27 februari 2014

- herziening van de eenparigheidsvereiste op terreinen in verband met de eerbiediging, bescherming en bevordering van de grondrechten, zoals gelijkheid en non-discriminatie (bijv. artikel 19 VWEU);

verzoekt zijn bevoegde commissie bovendien om de toepassing en eventuele herziening van de procedure in het kader waarvan het Parlement artikel 7 VEU kan activeren, te verduidelijken;

15. verzoekt het FRA een openbare website op te zetten voor het verzamelen en bundelen van informatie en documenten met betrekking tot kwesties inzake de grondrechten die zijn opgesteld door de VN, de Raad van Europa, de OVSE, ngo's, het FRA, het Europees Parlement, rechtbanken, comités van nationale parlementen, ombudsmannen, enz.; is van mening dat dergelijke informatie opvraagbaar moet zijn op datum, land, auteur en soort recht, teneinde te voorzien in bronnen en informatie over de grondrechtensituatie in de EU en haar lidstaten;

Specifieke rechten op basis van het Handvest van de grondrechten

Waardigheid

16. is hevig verontrust over het feit dat er zich nog steeds gevallen van schending van de menselijke waardigheid in de Unie en haar lidstaten voordoen, waarvan minderheden, in het bijzonder de Roma, asielzoekers, migranten, mensen die verdacht worden van banden met het terrorisme, en personen wier vrijheid is ontnomen, alsmede kwetsbare bevolkingsgroepen en arme mensen, het slachtoffer zijn; wijst er nadrukkelijk op dat de overheden een absoluut verbod op foltering en wrede, onmenselijke of vernederende behandeling in acht moeten nemen en elke schending daarvan grondig en op snelle, effectieve en onafhankelijke wijze moeten onderzoeken, en dat zij de daders moeten berechten;

17. is verontrust over de vele gevallen van mishandeling door de politie- en ordediensten, met name wat betreft het onevenredig gebruik van geweld tegen vreedzame deelnemers en journalisten tijdens manifestaties, en het buitensporig gebruik van niet-dodelijke wapens, zoals knuppels, rubberkogels en tasers; verzoekt de lidstaten te waarborgen dat de leden van veiligheidstroepen identificatie-elementen op hun uniform dragen en altijd verantwoordelijk worden gehouden voor hun daden; eist dat politiecontroles op basis van etnische en raciale profilering een halt worden toegeroepen; uit zijn bezorgdheid over het feit dat de vrijheid van vergadering en vreedzame betoging steeds meer aan banden wordt gelegd en wijst erop dat het recht van vergadering, vereniging en de vrijheid van meningsuiting de basis vormen voor het recht van betoging; verzoekt de lidstaten geen maatregelen te treffen waarmee de uitoefening van de fundamentele vrijheden en de grondrechten zou worden ondermijnd of zelfs strafbaar gesteld, en dringt er bij hen op aan maatregelen te nemen om te waarborgen dat slechts in uitzonderlijke en door een reële en ernstige bedreiging van de openbare orde gerechtvaardigde gevallen gebruik wordt gemaakt van geweld, en benadrukt opnieuw dat de politie in de eerste plaats moet zorgen voor de veiligheid en de bescherming van mensen;

18. wijst opnieuw op zijn steun voor een Europees initiatief dat tot doel heeft de grondrechten te waarborgen van personen die van hun vrijheid zijn beroofd, en in het kader waarvan gevangenen na hun vrijlating kunnen re-integreren in de maatschappij; is bezorgd over de ernstige overbevolking van gevangenen in een groot aantal lidstaten, alsook over de slechte detentie-omstandigheden en de slechte behandeling van gevangenen, en verzoekt om de totstandbrenging van een Europees initiatief dat erop gericht is de toepassing van de aanbevelingen van het Comité tegen foltering en de uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te waarborgen, onder meer op politiebureaus en in integratiecentra en psychiatrische ziekenhuizen; beveelt aan maatregelen te treffen om de overbevolking van gevangenen te verminderen, bijvoorbeeld door buitensporig gebruik van preventieve detentie te voorkomen, alternatieve straffen op te leggen in plaats van gevangenisstraf, decriminalisering van bepaalde daden te overwegen en/of de duur van de perioden waarin mensen zonder aanklacht kunnen worden vastgehouden, te beperken;

19. verzoekt eens te meer om de uitvoering van een volledig onderzoek naar de medewerking die Europese staten hebben verleend aan het buitengewoon uitleveringsprogramma van de Verenigde Staten en de CIA, alsook aan de vluchten en geheime gevangenschappen op het grondgebied van de Unie, en dringt er bij de lidstaten op aan doeltreffende, onpartijdige, grondige, onafhankelijke en transparante onderzoeken in te stellen en daarbij geen straffeloosheid te dulden; herinnert de lidstaten eraan dat het verbod op foltering absoluut is en dat er derhalve geen beroep op het staatsgeheim kan worden gedaan om de verplichting van staten tot het instellen van een onderzoek naar ernstige schendingen van de mensenrechten te beperken; benadrukt dat, wanneer de lidstaten zich hier niet aan houden, hun reputatie alsook het vertrouwen in hun verbintenissen ten aanzien van de bescherming van de grondrechten op het spel komen te staan;

Donderdag 27 februari 2014

20. wijst erop dat het klimaat van straffeloosheid rond het CIA-programma ervoor heeft gezorgd dat in het kader van het antiterrorismebeleid van de EU en de Verenigde Staten nog meer schendingen van de grondrechten hebben kunnen plaatsvinden, zoals onder meer is gebleken uit de onthullingen over de massale spionageactiviteiten in het kader van het toezichtsprogramma van de Amerikaanse veiligheidsdienst NSA en door de inlichtingendiensten van diverse lidstaten, een thema waar het Parlement zich momenteel over buigt; verzoekt om de herziening van de wetgeving inzake veiligheids- en inlichtingendiensten in de EU en de lidstaten, met bijzondere aandacht voor voorafgaande gerechtelijke en parlementaire controle, alsook voor het recht op beroep en het rectificeren van de door deze diensten verzamelde, bewaarde of verwerkte gegevens;

21. verzoekt de lidstaten die dit nog niet hebben gedaan om Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan volledig om te zetten en ten uitvoer te leggen en passende maatregelen te nemen om erop toe te zien dat de slachtoffers van mensenhandel op adequate wijze worden bijgestaan en beschermd, dat mensenhandelaars worden vervolgd en doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties opgelegd krijgen, en dat er tevens preventieve maatregelen worden ingesteld;

22. verzoekt de lidstaten Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten volledig om te zetten en daarbij passende maatregelen in te voeren om adequate bijstand en bescherming voor de slachtoffers van strafbare feiten te waarborgen;

23. verzoekt om eerbiediging van de waardigheid aan het einde van het leven, met name door ervoor te zorgen dat in levenstestamenten vastgelegde beslissingen worden erkend en gerespecteerd;

24. erkent dat de seksuele en reproductieve gezondheid en rechten een essentieel onderdeel vormen van de menselijke waardigheid, die binnen de bredere context van structurele discriminatie en genderongelijkheden dienen te worden aangepakt; verzoekt de lidstaten de seksuele en reproductieve gezondheid en rechten veilig te stellen via het FRA en het Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE), niet in de laatste plaats middels het aanbieden van programma's en diensten inzake reproductieve gezondheid, met inbegrip van de zorg en de geneesmiddelen die van essentieel belang zijn voor vrijwillige gezinsplanning en een goede gezondheid voor moeders en pasgeborenen, en door waakzaam te blijven voor beleidsmaatregelen en/of wetgeving die een inbreuk kunnen vormen op de seksuele en reproductieve gezondheid en rechten;

Vrijheden

25. onderstreept dat de democratie en de rechtsstaat gebaseerd zijn op de eerbiediging van de fundamentele vrijheden en rechten, en dat geen enkele actie of maatregel dan wel vorm van internationale samenwerking ter bestrijding van terrorisme of georganiseerde misdaad ten koste mag gaan van de Europese grondrechtelijke normen en dat zij deze strikt moeten eerbiedigen, met name met betrekking tot het vermoeden van onschuld, een eerlijk proces, het recht van verdediging, bescherming van de persoonlijke levenssfeer en persoonsgegevens, enz.); onderstreept dat er behoefte is aan strengere democratische controle en bescherming en eerbiediging van de grondrechten in de context van grensoverschrijdende samenwerking op deze terreinen, in het bijzonder gezien het feit dat de autoriteiten steeds meer persoonsgegevens verzamelen en gebruiken; verzoekt derhalve om het treffen van maatregelen om de persoonlijke levenssfeer en de bescherming van persoonsgegevens op dit gebied te waarborgen;

26. betreurt het feit dat de interneveiligheidsstrategie zo sterk gericht is op veiligheid dat dit ten koste gaat van de burgerlijke vrijheden, de grondrechten en de vaststelling van preventieve maatregelen; betreurt dat de kloof tussen afgekondigde doelstellingen en de wijze waarop beleid daadwerkelijk wordt uitgevoerd, steeds groter wordt; is van mening dat het Europees Parlement een doorslaggevende rol moet spelen bij de beoordeling en vaststelling van het binnenlands veiligheidsbeleid, aangezien dit beleid ernstige gevolgen heeft voor de fundamentele vrijheden en grondrechten van alle ingezetenen van de Unie, teneinde te zorgen voor democratisch toezicht en controle op het veiligheidsbeleid, inclusief inlichtingenactiviteiten, en in voorkomend geval voor de herziening van dit beleid om de mensenrechten en de fundamentele vrijheden te waarborgen;

27. is bezorgd over de onthullingen omtrent de flagrante schending van het recht op een privéleven en de bescherming van persoonsgegevens als gevolg van de door Europese en niet-Europese landen opgezette geheime programma's voor grootschalige observatie van Europese burgers, zonder dat daarvoor individuele rechterlijke toestemming is gegeven en zonder adequate parlementaire controle; veroordeelt dergelijke praktijken en verzoekt deze staten onmiddellijk een einde te maken aan deze schendingen; verzoekt om volledige opheldering met betrekking tot de inhoud van deze programma's en de eventuele internationale betrokkenheid, alsook om onmiddellijke herziening ervan; benadrukt dat de EU en haar lidstaten krachtig moeten optreden tegen de landen die het grondrecht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer schenden door te spioneren op de communicatie van EU-burgers en institutionele, politieke en economische

Donderdag 27 februari 2014

vertegenwoordigers en actoren in Europa; is bezorgd over het feit dat inlichtingendiensten zich hebben onttrokken aan democratische, parlementaire en rechterlijke controle door zonder politieke toestemming geheime programma's en operaties uit te voeren; verzoekt derhalve om een spoedige herziening van de mechanismen voor gerechtelijk en parlementair toezicht op geheime diensten, om ervoor te zorgen dat inlichtingendiensten worden verankerd in de democratie, de rechtsstaat en de grondrechten, zoals vereist in artikel 2 VEU; veroordeelt de geheime betrokkenheid van particuliere ondernemingen bij grootschalige toezichtactiviteiten; benadrukt dat de EU krachtiger moet reageren en moet verzoeken om internationale maatregelen om te waarborgen dat de Europese privacywetgeving en regelgeving inzake gegevensbescherming worden gehandhaafd, en technologieën moet bevorderen waarmee de vertrouwelijkheid van communicatie in Europa kan worden gegarandeerd;

28. betreurt het feit dat de besprekingen over de goedkeuring van een ontwerpverordening en richtlijn inzake de bescherming van persoonsgegevens stagneren in de Raad, ondanks het feit dat het Parlement een sterk pleidooi voor een strengere regelgeving heeft gehouden; betreurt het besluit dat de Europese Raad heeft genomen tijdens zijn vergadering van 24 en 25 oktober 2013 om de digitale interne markt pas tegen 2015 te voltooiën, waardoor de goedkeuring van het gegevensbeschermingspakket vertraging oploopt, en verzoekt de Raad vooruitgang te boeken bij de onderhandelingen over de richtlijn en verordening gegevensbescherming, zodat het gegevensbeschermingspakket vóór het einde van deze zittingsperiode kan worden goedgekeurd;

29. is van mening dat de EU en haar lidstaten een regeling voor de bescherming van klokkenluiders in het leven moeten roepen voor personen die ernstige schendingen van de grondrechten door inlichtingendiensten, waarop niet de minste democratische, parlementaire en gerechtelijke controle werd uitgeoefend, aan het licht hebben gebracht;

30. benadrukt dat persoonsgegevens en de persoonlijke levenssfeer, gezien de snelle ontwikkeling van digitale technologieën (toenemend gebruik van internet, internettoepassingen en sociale netwerken), beter beschermd moeten worden teneinde vertrouwelijkheid te waarborgen;

31. is verheugd over het feit dat steeds meer lidstaten het recht op het stichten van een gezin door huwelijk, een samenlevingscontract of geregistreerd partnerschap en adoptie eerbiedigen zonder daarbij te discrimineren op grond van seksuele geaardheid, en verzoekt de overige lidstaten soortgelijke regelingen te treffen; is ingenomen met de recente uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Vallianatos en anderen tegen Griekenland, op grond waarvan paren van hetzelfde geslacht niet van sluiting van een samenlevingscontract mogen worden uitgesloten; verzoekt de Commissie en alle lidstaten wetgevings- en beleidsmaatregelen voor te stellen en goed te keuren ter bestrijding van homofobie, transfobie en haatmisdrijven, en is ingenomen met de publicatie van advies nr. 2/2013 van het FRA over het kaderbesluit inzake racisme en vreemdelingenhaat, waarin bijzondere aandacht wordt geschonken aan de rechten van slachtoffers van misdrijven; verzoekt de Commissie en alle lidstaten de richtlijn betreffende het vrije verkeer te handhaven zonder discriminatie op grond van seksuele geaardheid; herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om een ambitieuze verordening betreffende de wederzijdse erkenning van de rechtsgevolgen van akten van de burgerlijke stand voor te stellen;

32. is uitermate bezorgd over het aantal zelfmoorden onder jongeren die het slachtoffer zijn van homofobie; wijst opnieuw op de bevindingen van het door het FRA verrichte LGBT-onderzoek in de EU, waaruit bleek dat 26 % van alle respondenten thuis of elders was aangevallen of bedreigd met geweld, een percentage dat voor de transgenderrespondenten zelfs 35 % bedroeg, en dat 19 % van alle respondenten zich, ondanks de juridische bescherming krachtens het EU-recht, op het werk of tijdens het zoeken naar werk gediscrimineerd voelde; verzoekt de Commissie bijgevolg om deze bevindingen te gebruiken als basis voor een alomvattende Europese aanpak van de problemen die de LGBT-gemeenschap ondervindt op het gebied van de grondrechten, in de vorm van een EU-stappenplan voor gelijkheid op grond van seksuele geaardheid en genderidentiteit, zoals het Parlement en ngo's reeds herhaaldelijk hebben verzocht;

33. betreurt het feit dat in 14 lidstaten verplichte sterilisatie nog steeds onderdeel uitmaakt van de juridische geslachtserkenningsprocedures voor transgenders; verzoekt de lidstaten deze procedures te herzien, opdat zij het recht van transgenders op waardigheid en lichamelijke integriteit volledig eerbiedigen; complimenteert de Commissie met haar verbintenis om er binnen de Wereldgezondheidsorganisatie voor te pleiten geslachtelijke identiteitsstoornissen van de lijst van geestelijke en gedragsstoornissen te schrappen en ervoor te zorgen dat deze in het kader van de onderhandelingen over de elfde versie van de Internationale Classificatie van Ziekten (ICD-11) niet langer als een ziekte worden aangemerkt;

34. erkent de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst, de vrijheid om te geloven of niet te geloven, om een zelf gekozen godsdienst te belijden en om van godsdienst te veranderen; veroordeelt elke vorm van discriminatie of intolerantie, en is van mening dat secularisme -dat volgens de definitie een strikte scheiding tussen niet-confessionele politieke autoriteiten en religieuze autoriteiten inhoudt- alsook de onpartijdigheid van de staat de beste manieren zijn om gelijkheid te waarborgen en te voorkomen dat gediscrimineerd wordt tussen verschillende godsdiensten en tussen gelovigen en niet-gelovigen; verzoekt de lidstaten de vrijheid van godsdienst of overtuiging te beschermen en er tevens voor te zorgen dat ook mensen zonder godsdienst niet hoeven te lijden onder discriminatie als gevolg van overdreven veel vrijstellingen voor godsdiensten in wetgeving op het gebied van gelijkheid en non-discriminatie;

Donderdag 27 februari 2014

35. wijst er opnieuw op dat nationale wetten waarin godslastering als strafbaar feit is opgenomen, beperkingen opleggen aan uitingen op basis van een religieuze of andersoortige overtuiging, dat zij vaak worden toegepast om personen die tot religieuze of andere minderheden behoren te vervolgen, te mishandelen of te intimideren, en dat zij een ernstige belemmering kunnen vormen voor de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van godsdienst en overtuiging; raadt de lidstaten aan dergelijke strafbare feiten te decriminaliseren;

36. betreurt het feit dat jongeren in bepaalde lidstaten nog steeds worden vervolgd en tot gevangenisstraffen worden veroordeeld omdat het recht om de militaire dienst op grond van gewetensbezwaren te weigeren nog steeds niet voldoende wordt erkend, en verzoekt de lidstaten een einde te maken aan de vervolging en discriminatie van gewetensbezwaarden;

37. wijst er eens te meer op dat de vrijheid van meningsuiting, informatie en media van fundamenteel belang is voor het waarborgen van de democratie en de rechtsstaat, en herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om de richtlijn inzake audiovisuele mediadiensten te herzien en te wijzigen conform de door het Parlement in zijn verslag over dit onderwerp vermelde richtsnoeren; spreekt zijn krachtige veroordeling uit over de gewelddaden, de ingezette pressiemiddelen of bedreigingen tegen journalisten en de media, ook met betrekking tot de openbaarmaking van hun bronnen en van informatie over schendingen van de grondrechten door overheden en staten; verzoekt de instellingen van de Unie en de lidstaten het grondrecht op de vrijheid van meningsuiting en van informatie te eerbiedigen, waarborgen, beschermen en bevorderen, en dus geen mechanismen op te leggen of te ontwikkelen die een belemmering vormen voor deze vrijheden;

38. is bezorgd over de gevolgen van de economische crisis in Europa voor de eigendom van mediabedrijven en de toekomstige privatisering van openbare mediadiensten in sommige lidstaten; verzoekt de lidstaten de onafhankelijkheid van openbare mediadiensten te waarborgen en hun institutionele verplichtingen na te komen, teneinde het pluralisme in de media te garanderen en hoogwaardige, gediversifieerde, nauwkeurige en betrouwbare informatie te verstrekken; is van mening dat media-eigendom en mediabeheer altijd transparant en niet geconcentreerd moeten zijn; wijst erop dat transparantie van media-eigendom van cruciaal belang is voor de controle op media-investeringen binnen de EU, en op niet-Europese investeerders die in toenemende mate invloed uitoefenen op informatie die in de lidstaten wordt verstrekt;

39. wijst op het belang van de eerbiediging en bescherming van de rechten van vluchtelingen en migranten, en onderstreept het feit dat er speciale aandacht moet worden besteed aan vrouwen en kinderen onder migranten; is bezorgd over de talrijke schendingen van het asielrecht en van de beschermingsverplichting in geval van verwijdering, uitzetting of uitlevering van migranten; wijst op de verplichting tot naleving van de internationale mensenrechtenverdragen, met name het VN-Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en het beginsel van non-refoulement, de verplichting om mensen op zee te redden die hun leven op het spel zetten om landen van de EU te bereiken, om ervoor te zorgen dat er behoorlijke opvangvoorzieningen voorhanden zijn en dat de opvangprocedures in overeenstemming zijn met de grondrechten; dringt bij de EU en de lidstaten aan op wijziging of herziening van alle wetgeving die personen die hulp verlenen aan migranten in nood op zee strafbaar stelt; vraagt de Europese Commissie Richtlijn 2002/90/EG van de Raad te herzien, waarin de sancties zijn vastgelegd voor hulp bij illegale binnenkomst, illegale doortocht en illegaal verblijf, teneinde te verduidelijken dat het verstrekken van humanitaire bijstand aan migranten in nood op zee een goede zaak is en niet een daad die ooit tot enige vorm van sanctie zou kunnen leiden;

40. is ingenomen met de voltooiing van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (CEAS) en verzoekt de lidstaten de nodige wetgeving en administratieve herzieningen door te voeren om het op doeltreffende wijze ten uitvoer te leggen, teneinde ervoor te zorgen dat het CEAS volledig volgens plan wordt opgezet, personen die bescherming zoeken een betere toegang tot de asielprocedure biedt, leidt tot eerlijkere, snellere en kwalitatief betere asielbesluiten, en waardige en fatsoenlijke omstandigheden verschaft aan asielaanvragers en aan personen die in de EU internationale bescherming krijgen; betreurt evenwel dat kinderen nog steeds in hechtenis kunnen worden gehouden en dringt erop aan dat zij stelselmatig worden uitgesloten van de toepassing van versnelde procedures; herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om op basis van beste praktische strategische richtsnoeren op te stellen met het oog op het vaststellen van gemeenschappelijke minimumnormen voor de opvang en de bescherming van niet-begeleide kinderen; onderstreept het feit dat procedurele waarborgen adequaat en passend moeten zijn; verzoekt om de toepassing van de recente uitspraak van het Europees Hof van Justitie dat LGBT-personen die asiel aanvragen als een specifieke maatschappelijke groep kunnen worden beschouwd die vanwege hun seksuele geaardheid kunnen worden vervolgd, en dat het bestaan van een gevangenisstraf voor homoseksuele handelingen in hun land van oorsprong op zich als een daad van vervolging kan worden gezien;

41. veroordeelt het feit dat nog altijd vele migranten die de EU proberen te bereiken, op zee omkomen, ondanks het grote aantal uiteenlopende technische middelen die door de lidstaten en de EU ter beschikking zijn gesteld voor de bewaking en controle van de buitengrenzen; eist dat de EU en haar lidstaten de aanbevelingen uit de resolutie van de Parlementaire

Donderdag 27 februari 2014

Vergadering van de Raad van Europa getiteld „Drama op de Middellandse Zee — wie is verantwoordelijk?” ⁽¹⁾ van 24 april 2012 ten uitvoer leggen; is ingenomen met het arrest van het Hof van Justitie tot nietigverklaring van Besluit 2010/252/EU van de Raad;

42. benadrukt de kwetsbare positie van personen die de zuidelijke zeegrenzen van Europa oversteken, verzoekt om een werkbare oplossing voor het algemene immigratievraagstuk in het Middellandse Zeegebied, waarbij het beginsel van non-refoulement volledig wordt geëerbiedigd, en eist, als een absoluut minimum, dat de lidstaten en de EU-instellingen de recente adviezen van het FRA in aanmerking nemen bij het bedenken van methoden om de grondrechten van migranten in het kader van maritiem toezicht zo goed mogelijk te beschermen;

43. is ingenomen met het door het FRA samen met het Europees Hof voor de Rechten van de Mens opgestelde handboek over Europees recht inzake asiel, grenzen en immigratie en beschouwt dit als een concrete bijdrage om beoefenaars van juridische beroepen in Europa bij te staan bij het handhaven van de grondrechten en de mensenrechten;

44. verzoekt de lidstaten en de Raad om de werkzaamheden voor de taskforce voor het Middellandse Zeegebied versneld uit te voeren om een forse uitbreiding van de reddingscapaciteit op zee te waarborgen, en een uitgebreid plan voor migratie en asiel op te stellen, gebaseerd op solidariteit en gedeelde verantwoordelijkheid en toegespitst op alle relevante aspecten, zoals de herziening van wetgeving van de EU en de lidstaten waarin het verlenen van humanitaire bijstand aan personen in nood strafbaar wordt gesteld, het ontwikkelen van veilige en legale routes voor vluchtelingen en migranten naar Europa, alsook de ontwikkeling van samenwerking met derde landen om de democratie, de grondrechten en de rechtsstaat te versterken teneinde ervoor te zorgen dat een drama zoals bij Lampedusa nooit meer zal plaatsvinden;

45. veroordeelt de toenemende schendingen van de grondrechten van migranten, met name van de migranten die worden uitgewezen naar derde landen, zoals ook reeds naar voren is gebracht door de speciale rapporteur van de VN voor de mensenrechten van migranten in zijn verslag van 24 april 2013 ⁽²⁾ en door het FRA in zijn verslag van maart 2013 ⁽³⁾; onderstreept in dit verband dat de Terugkeerrichtlijn, de overnameovereenkomsten alsook het optreden van FRONTEX grondig moeten worden geëvalueerd om na te gaan of hierin de grondrechten worden geëerbiedigd; verzoekt de Commissie concreet gevolg te geven aan haar kritische verslag van 2011 over overnameovereenkomsten en overnamemaatregelen met derde landen; veroordeelt het restrictieve beleid van de lidstaten inzake visumverlening aan ingezetenen van bepaalde derde landen;

46. verzoekt de lidstaten beleid vast te stellen om legale migratie aan te moedigen, alsook het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden te ratificeren;

Gelijkheid

47. benadrukt dat de beginselen van menselijke waardigheid, gelijkheid voor de wet en het verbod op discriminatie op welke grond dan ook, grondslagen van de democratische samenleving vormen; is van mening dat de Unie en de lidstaten zich krachtiger moeten inzetten voor gelijkheid en de bestrijding van discriminatie, de bescherming van de culturele, godsdienstige en taalkundige diversiteit, gelijke behandeling van mannen en vrouwen, de rechten van het kind, de rechten van ouderen en de rechten van personen met een handicap, de rechten van de LGBT-gemeenschap en de rechten van personen die tot een nationale minderheid behoren;

48. verzoekt de lidstaten een nationaal wetgevingskader vast te stellen voor de bestrijding van alle vormen van discriminatie en om effectieve toepassing van het bestaande EU-rechtskader te waarborgen, onder meer door inbreukprocedures op te starten; betreurt de impasse in de onderhandelingen van de Raad over het voorstel voor een richtlijn betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd en seksuele geaardheid en verzoekt de Raad opnieuw het voorstel goed te keuren; is ingenomen met het standpunt van het Litouwse voorzitterschap van de Raad om het voorstel te steunen en verzoekt de andere lidstaten dit voorbeeld te volgen; is in dit verband ingenomen met FRA-advies 1/2013 over de stand van de gelijkheid in de Europese Unie 10 jaar na de eerste tenuitvoerlegging van de gelijkheidsrichtlijnen; is van mening dat taalkundige discriminatie ook moet worden aangepakt;

49. herinnert aan zijn resolutie van 25 oktober 2011 over mobiliteit en inclusie van mensen met een handicap en de Europese strategie voor mensen met een handicap 2010-2020 ⁽⁴⁾ waarin erop aan wordt gedrongen dat het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie wordt nageleefd;

⁽¹⁾ Resolutie 1872(2012) van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa van 24 april 2012.

⁽²⁾ Regionale studie: beheer van de buitengrenzen van de Europese Unie en de impact ervan op de mensenrechten van migranten, verslag van de speciale rapporteur van de VN voor de mensenrechten van migranten, de heer François Crépeau, 24 april 2013, A/HRC/23/46.

⁽³⁾ Verslag van het FRA over de grondrechten aan de zuidelijke zeegrenzen van de EU, maart 2013.

⁽⁴⁾ PB C 131 E van 8.5.2013, blz. 9.

Donnerdag 27 februari 2014

50. uit zijn bezorgdheid over het feit dat personen met een handicap nog steeds met discriminatie en uitsluiting te maken hebben, hetgeen voor hen een belemmering vormt om op voet van gelijkheid met anderen hun grondrechten te genieten; verzoekt de EU-instellingen en de EU-lidstaten door te gaan met de tenuitvoerlegging van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap binnen hun respectieve bevoegdheden; benadrukt dat de verdere ontwikkeling van EU-wetgeving en -beleid op het gebied van non-discriminatie een rol kan spelen bij de harmonisering van de wetgeving in de hele EU met het Gehandicaptenverdrag van de VN, bijvoorbeeld met betrekking tot gelijkheid voor de wet; moedigt de lidstaten aan beleidsmaatregelen te ontwikkelen die van voldoende middelen zijn voorzien om personen met een handicap beter te integreren, hun toegang tot huisvesting, onderwijs, de arbeidsmarkt, openbaar vervoer en openbare voorzieningen te vergemakkelijken en hun deelname aan het politieke proces te versterken, met name door wettelijke en praktische discriminatie alsook beperkingen op hun stemrecht en verkiesbaarheid af te schaffen; betreurt het feit dat bepaalde personen met een handicap zich door een gebrek aan alternatieven binnen de lokale gemeenschap gedwongen zien in gespecialiseerde instellingen te leven en roept de lidstaten op alles in het werk te stellen om personen met een handicap meer mogelijkheden voor een autonoom leven te bieden;

51. verzoekt de Commissie een volledig overzicht op te stellen van de EU-wetgeving en -beleidsmaatregelen, teneinde te beoordelen in hoeverre deze in overeenstemming zijn met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap; is van mening dat de wetgevingsprocedures en de beleidsvorming van de EU moeten worden aangepast om ervoor te zorgen dat zij in overeenstemming zijn met en uitvoering geven aan het Gehandicaptenverdrag; verzoekt de Commissie hiertoe specifieke richtsnoeren voor effectbeoordeling vast te stellen en het ontwerp van een EU-voortgangsverslag over de tenuitvoerlegging van het Gehandicaptenverdrag in de EU in te dienen bij het Parlement; is van mening dat het Parlement regelmatig debatten moet organiseren en aanbevelingen moet opstellen middels een resolutie inzake de vooruitgang die is geboekt met betrekking tot de mate waarin personen met een handicap de in het Gehandicaptenverdrag vervatte rechten genieten, onder meer op basis van het verslag van de Commissie; steunt de lopende initiatieven om in het Parlement een commissieoverschrijdende taskforce op te zetten voor de tenuitvoerlegging van het Gehandicaptenverdrag, om ervoor te zorgen dat de maatregelen van het Parlement met betrekking tot het toezicht op en de ondersteuning van de tenuitvoerlegging van dit verdrag alomvattend en samenhangend zijn;

52. verzoekt de lidstaten en de Commissie de rechten van het kind in alle interne en externe acties en beleidsmaatregelen die van invloed op kinderen zijn, te beschermen, te bevorderen en te handhaven; uit zijn bezorgdheid over kinderen die geweld en seksuele uitbuiting ondervinden en verzoekt de lidstaten de omzetting van Richtlijn 2011/93/EU ter bestrijding van seksueel misbruik, seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie te voltooien; verzoekt de lidstaten, de Commissie en het FRA hun inspanningen voort te zetten om te beoordelen hoe kinderen tijdens gerechtelijke procedures worden behandeld; is van mening dat het hoger belang van het kind bij een scheiding van de ouders te allen tijde in acht moet worden genomen en dat kinderen regelmatige, rechtstreekse contacten met hun ouders moeten kunnen onderhouden;

53. spreekt zijn bezorgdheid uit over de situatie van de Roma in de EU en de talrijke gevallen van vervolging, geweld, stigmatisering, discriminatie, uitzetting, herhuisvesting en onrechtmatige gedwongen uitzetting, onrechtmatige registratie en etnische profilering door rechtshandavingsinstanties, die in strijd zijn met de grondrechten en het recht van de Europese Unie; wijst opnieuw op zijn standpunt zoals bedoeld in zijn resolutie van 12 december 2013 over de geboekte vooruitgang bij de tenuitvoerlegging van de nationale strategieën voor de integratie van de Roma⁽¹⁾, en dringt nogmaals aan op een doeltreffende tenuitvoerlegging van strategieën ter bevordering van daadwerkelijke integratie, en op versterkte en doelgerichte integratiemaatregelen, met name op het gebied van de grondrechten, onderwijs, werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg, alsook op de bestrijding van geweld, haat en discriminatie jegens de Roma; verlangt dat er een einde komt aan de onrechtmatige gedwongen uitzettingen, de ontmanteling van nederzettingen zonder te voorzien in alternatieve huisvesting, en de afzondering van Roma-kinderen op scholen en hun onrechtmatige plaatsing op speciale scholen; verzoekt de lidstaten meer gebruik te maken van de hun ter beschikking staande EU-fondsen voor de uitvoering van integratieprojecten en daarbij samen te werken met lokale overheden, die de eerste linie vormen in het dagelijkse beheer van nieuwkomers op hun grondgebied;

54. verzoekt de Commissie en de lidstaten om doeltreffend te reageren op de uitsluiting van de Roma door in samenwerking met vertegenwoordigers van de Roma-bevolking een geïntegreerd beleid te ontwikkelen en de in de strategieën vastgelegde maatregelen ten uitvoer te leggen, waarbij de aandacht uitgaat naar non-discriminatiemaatregelen en maatregelen ter verbetering van hun kansen op werk en toegang tot de arbeidsmarkt, terwijl tevens wordt gewaarborgd dat zij volledig deelnemen aan het beheer, de controle en de beoordeling van projecten die betrekking hebben op hun gemeenschappen, en om daarvoor voldoende begrotingsmiddelen uit te trekken en deze doeltreffend te besteden; verzoekt de Commissie en het FRA voorts om gemeenschappelijke, vergelijkbare en betrouwbare indicatoren op te stellen om toezicht te houden op de voortgang in de lidstaten;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0594.

Donderdag 27 februari 2014

55. is van mening dat de Commissie strenge maatregelen moet nemen tegen schendingen van de grondrechten van de Roma in de lidstaten, met name door inbreukprocedures in te leiden wanneer zij geen toegang krijgen tot hun economische en sociale rechten, het recht op vrij verkeer en verblijf, het recht op gelijkheid en non-discriminatie en het recht op de bescherming van persoonsgegevens, of wanneer zij deze rechten niet kunnen uitoefenen; verzoekt de Commissie een toezichtmechanisme op te zetten voor haatmisdrijven tegen Roma, en verzoekt de Commissie en de lidstaten het ontbreken van geboorteregistraties en -akten van in de EU wonende Roma aan te pakken; herhaalt zijn oproep tot een doelgerichte aanpak van de sociale integratie van Roma-vrouwen om meervoudige discriminatie te voorkomen; verlangt dat het Europese kader voor de nationale strategieën voor integratie van de Roma verder wordt ontwikkeld tot een volwaardige Europese strategie;

56. benadrukt dat het van essentieel belang is dat de grondrechten en de fundamentele vrijheden van personen die behoren tot een nationale, etnische, religieuze of taalkundige minderheid worden geëerbiedigd; spreekt zijn bezorgdheid uit over het feit dat de mensen die tot deze minderheidsgemeenschappen behoren in het dagelijks leven belemmeringen ondervinden op het gebied van rechtspraak, gezondheidszorg en sociale voorzieningen, alsook onderwijs en cultuur, en dat hierdoor hun rechten en menselijke waardigheid als EU-burger worden ondermijnd en situaties ontstaan waarin zij door de nationale autoriteiten van hun eigen lidstaten als tweederangsburgers worden behandeld; is van mening dat dergelijke minderheden specifieke behoeften hebben die verschillen van die van andere minderheidsgroepen, dat het overheidsbeleid daar meer op moet worden toegespitst en dat de Unie zelf deze behoeften op een passender manier dient aan te pakken;

57. is van mening dat er geen eenduidige oplossing bestaat om de situatie van dergelijke minderheden in alle lidstaten te verbeteren, maar dat er bepaalde gemeenschappelijke minimumdoelstellingen voor de overheidsinstanties in de EU moeten worden ontwikkeld, waarbij rekening wordt gehouden met de toepasselijke internationale wetgeving en bestaande goede praktijken; verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat hun rechtsstelsels waarborgen dat er geen discriminatie plaatsvindt tegen personen die tot een erkende nationale minderheid behoren, en passende maatregelen te nemen om effectieve gelijkheid te bevorderen op basis van de relevante internationale normen en goede praktijken, zoals het Kaderverdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van nationale minderheden; verzoekt de Commissie een beleidsmaatstaf vast te stellen voor de bescherming van nationale minderheden, met inbegrip van inheemse, traditionele etnische en taalkundige minderheidsgemeenschappen, waarbij in acht wordt genomen dat deze bevolkingsgroepen meer dan 10 % van de totale bevolking van de EU vertegenwoordigen, teneinde te voorkomen dat er dubbele standaarden worden gehanteerd die onderscheid maken tussen de kandidaat-lidstaten en de lidstaten; wijst op de behoefte aan een omvattend EU-stelsel voor de bescherming van traditionele nationale minderheden, regionale taalkundige groepen en constitutionele regio's, in combinatie met een functionerend toezichtmechanisme, naar het voorbeeld van het EU-kader voor de nationale strategieën voor integratie van de Roma; verzoekt de lidstaten omvattende gegevens inzake schendingen van de grondrechten van minderheden te verstrekken, zodat het FRA en de EU kunnen zorgen voor gegevensverzameling en verslaggeving;

58. wijst erop dat positieve maatregelen die worden toegepast om tot minderheden behorende personen en groepen te beschermen, hun passende ontwikkeling te bevorderen en te waarborgen dat zij ten opzichte van de rest van de bevolking op administratief, politiek, economisch, sociaal en cultureel gebied gelijke rechten en een gelijke behandeling krijgen, niet als discriminatie mogen worden gezien;

59. veroordeelt uitingen van racistisch geweld en van antisemitisch, homofoob/transfoob, xenofob en tegen migranten, religieuze minderheden en etnische groepen gericht geweld, die een alarmerend niveau hebben bereikt, in het bijzonder op het internet, bij gebrek aan een gedecideerd optreden van de zijde van de autoriteiten om dit soort geweld te bestrijden; verzoekt de lidstaten Kaderbesluit 2008/913/JBZ van de Raad betreffende de bestrijding van bepaalde vormen en uitingen van racisme en vreemdelingenhaat door middel van het strafrecht ten uitvoer te leggen, discriminatie aan te pakken, ervoor te zorgen dat er onderzoeken worden ingesteld in geval van haatuitingen en haatmisdrijven, dat er strafwetten worden aangenomen die het aanzetten tot haat op elke grond, ook op grond van seksuele geaardheid, verbieden en dat er effectieve bescherming bestaat tegen racisme, antisemitisme, zigeunerhaat, vreemdelingenhaat en homofobie en dat de slachtoffers passende bijstand krijgen; verzoekt de Commissie inbreukprocedures in te leiden tegen de lidstaten die dit kaderbesluit op 1 december 2014 nog niet correct ten uitvoer hebben gelegd; verzoekt om herziening van het kaderbesluit, opdat het ook van toepassing wordt op haatuitingen en handelingen die zijn ingegeven door antisemitisme, moslimhaat en religieuze intolerantie, zigeunerhaat, homofobie en transfobie, en om de toepassing ervan te versterken; geeft zijn volledige steun aan het onder het Ierse voorzitterschap van de Raad opgezette initiatief om de strijd tegen intolerantie te versterken en verzoekt de Raad die constructieve werkzaamheden voort te zetten;

60. verzoekt de Commissie en de lidstaten gecoördineerde en omvattende maatregelen te nemen om haatmisdrijven in de EU stelselmatig te bestrijden en te voorkomen en haatmisdrijven beter zichtbaar te maken aan de hand van gegevens, waarbij moet worden gewaarborgd dat dergelijke gegevens vergelijkbaar zijn om een overzicht op EU-niveau mogelijk te maken, door samen te werken met het FRA met het oog op een betere verzameling en harmonisatie van de gegevens over haatmisdrijven; veroordeelt haatdragende uitingen waarmee groepen mensen op grond van hun sociale, culturele, religieuze

Donderdag 27 februari 2014

of buitenlandse afkomst worden gestigmatiseerd, alsook het aanzetten tot rassenhaat, in het bijzonder wanneer prominenten zich hier schuldig aan maken; wijst op FRA-advies 2/2013 inzake het Kaderbesluit betreffende racisme en vreemdelingenhaat en benadrukt dat de rechten van de slachtoffers van misdrijven, en met name haatmisdrijven, moeten worden gewaarborgd;

61. verzoekt de lidstaten, in het besef dat onderwijs van vitaal belang is in de strijd tegen discriminatie, erop toe te zien dat hun integratiestrategieën zich toespitsen op een hervorming van het nationale onderwijsprogramma, teneinde xenofobie, racisme en zigeunerhaat in de leerstof op te nemen en kinderen van jongs af aan te leren dat dit in het publieke debat vormen van discriminatie zijn;

62. dringt er bij de EU en de lidstaten op aan:

- een gelijke behandeling van vrouwen en mannen te waarborgen en alle vormen van geweld tegen vrouwen te voorkomen, bestrijden en vervolgen als een schending van de grondrechten, en ervoor te zorgen dat de slachtoffers steun en bescherming wordt geboden;
- het Verdrag van de Raad van Europa inzake de voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Verdrag van Istanbul) te ondertekenen en te ratificeren en een systeem voor gegevensverzameling op te zetten om de partijen bij het Verdrag te ondersteunen bij de verstrekking van nauwkeurige en vergelijkbare gegevens over de omvang, vormen en gevolgen van geweld tegen vrouwen;
- hun inspanningen ter verwezenlijking van de doelstellingen van het Europees pact voor gendergelijkheid (2011-2020) op te voeren en passende maatregelen te nemen om alle vormen van directe en indirecte discriminatie van vrouwen, met name de loonkloof tussen mannen en vrouwen, beroepssegregatie, het hanteren van stereotypen en alle vormen van geweld tegen vrouwen aan te pakken, aangezien vrouwen nog steeds meervoudig gediscrimineerd worden op diverse terreinen van het dagelijks leven, ondanks alle geldende wetten ter bestrijding van discriminatie;
- onderwijs op het gebied van gendergelijkheid, gendermainstreaming en voldoende toezichtsmechanismen voor de tenuitvoerlegging van het EU-genderbeleid te bevorderen;
- sterker op te treden tegen mensenhandel, om een einde te maken aan seksuele uitbuiting waardoor voornamelijk vrouwen worden getroffen, alsook dwangarbeid;
- een behoorlijke uitvoering van de bestaande gendergelijkheidsrichtlijnen te waarborgen, onder meer door inbreukprocedures in te leiden;
- een voorstel te doen voor een Europese strategie ter bestrijding van geweld tegen vrouwen, die gevolg geeft aan haar eerdere toezeggingen op dit vlak en voldoet aan de vele verzoeken van het Parlement; is in dit verband ingenomen met de „nultolerantie voor geweld tegen vrouwen” van de Commissie; verzoekt echter om meer maatregelen, waaronder een EU-brede strategie voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen, zoals aangekondigd in de conclusies van de Raad van maart 2010, inclusief juridisch bindende instrumenten en bewustmakingsacties;
- de kwestie van geweld tegen vrouwen -waaronder geweld binnen persoonlijke relaties, seksueel geweld (verkrachting, aanranding en seksuele intimidatie), seksuele uitbuiting en schadelijke traditionele praktijken, zoals gedwongen huwelijken en „erwraak”- hoog op de agenda te houden, omdat gendergerelateerd geweld niet alleen een gevolg van de ongelijkheden tussen vrouwen en mannen maar ook een belemmering voor gelijkheid is en derhalve niet mag worden getolereerd;
- een nultolerantiebeleid voor de genitale verminking van vrouwen te voeren;
- maatregelen te nemen en projecten op te zetten om voor alle generaties vrouwen een betere combinatie van werk en gezin tot stand te brengen, en juicht het besluit toe om 2014 uit te roepen tot het Europees Jaar van het evenwicht tussen werk en gezin;

63. verzoekt de Commissie en de lidstaten bij het opstellen van wetgeving en het analyseren van de stand van zaken met betrekking tot de grondrechten in de EU rekening te houden met de behoeften en zorgen van vrouwen door onder meer samen te werken met het maatschappelijk middenveld en op vrouwen gerichte ngo's; benadrukt dat het belangrijk is om de tenuitvoerlegging van Europese wetgeving inzake gendergelijkheid in de lidstaten nauwlettend te volgen en te evalueren;

64. verzoekt de lidstaten billijke lonen en pensioenen te garanderen, de loonkloof tussen mannen en vrouwen te verkleinen, meer hoogwaardige banen voor vrouwen te scheppen, vrouwen in staat te stellen gebruik te maken van kwalitatief goede overheidsdiensten en de voorzieningen voor het welzijn van vrouwen te verbeteren;

Donderdag 27 februari 2014

65. verzoekt de lidstaten maatregelen te nemen om de economische en sociale oorzaken van geweld tegen vrouwen te bestrijden, zoals werkloosheid, lage lonen en pensioenen, het gebrek aan huisvesting, armoede en niet-bestaande of inadequaat overheidsdiensten, met name op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en sociale zekerheid;
66. verzoekt de Commissie zich nog meer in te spannen om schendingen van de grondrechten van jonge meisjes tegen te gaan en zich in het bijzonder te richten op de industrie die jonge meisjes als seksobject beschouwt en die een stijgende handel in jonge meisjes voor seksuele doeleinden in de EU in de hand werkt;
67. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat de nationale strategieën ter eerbiediging en waarborging van de seksuele en reproductieve gezondheid en rechten van de vrouw worden uitgevoerd; beklemtoont dat de Unie een belangrijke rol speelt bij het vergroten van het bewustzijn en het bevorderen van beste praktijken op dit gebied, aangezien gezondheid een fundamenteel mensenrecht is dat van essentieel belang is voor de uitoefening van andere mensenrechten;
68. verzoekt de Commissie een voorstel in te dienen voor een rechtskader voor de aanpak van meervoudige en intersectionele discriminatie;
69. is van oordeel dat de ondervertegenwoordiging van vrouwen in het besluitvormingsproces in de politiek en het bedrijfsleven een tekortkoming is; verzoekt de lidstaten derhalve positieve discriminatiemaatregelen in te voeren, zoals wettelijk vastgelegde pariteitssystemen en genderquota;
70. benadrukt dat het verkleinen van de loonkloof buitengewoon langzaam verloopt; wijst erop dat de toepassing van het beginsel van gelijke beloning voor gelijke of gelijkwaardige arbeid essentieel is voor de verwezenlijking van gendergelijkheid; dringt er bij de Commissie op aan Richtlijn 2006/54/EG zo spoedig mogelijk te herzien en wijzigingen voor te stellen overeenkomstig artikel 32 van deze richtlijn en op basis van artikel 157 VWEU, met inachtneming van de gedetailleerde aanbevelingen in de bijlage bij de resolutie van het Parlement van 24 mei 2012;
71. benadrukt het feit dat bezuinigingen op openbare diensten voor kinderopvang rechtstreeks van invloed zijn op de economische onafhankelijkheid van vrouwen; wijst erop dat in 2010 het gebrek aan kinderopvang de oorzaak was van het feit dat 28,3 % van de vrouwen niet werkte of in deeltijd werkte, terwijl dit in 2009 gold voor 27,9 % van de vrouwen; wijst er tevens op dat de arbeidsparticipatie van vrouwen met kleine kinderen in de EU in 2010 12,7 % lager was dan die van vrouwen zonder kinderen, en in 2008 11,5 % lager;
72. betreurt het feit dat de grondrechten van oudere vrouwen te vaak worden geschonden, gezien het hoge aantal gevallen van geweld, fysieke en emotionele mishandeling en financieel misbruik in diverse lidstaten; verzoekt de Commissie en de lidstaten meer maatregelen te treffen met het oog op de bescherming van oudere vrouwen tegen elke vorm van mishandeling, waaronder een slechte behandeling in zorginstellingen voor ouderen;
73. is van mening dat vrouwen met een handicap dubbel gediscrimineerd worden, op grond van zowel hun geslacht als hun handicap; verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom maatregelen te nemen om de grondrechten van vrouwen met een handicap in de EU te waarborgen en te beschermen;
74. verzoekt de Commissie en de lidstaten krachtigere inspanningen te leveren om een einde te maken aan de seksistische stereotypen waarvoor de media en in het bijzonder reclame een belangrijk voertuig zijn, daar deze een doorslaggevende rol kunnen vervullen bij het veranderen van het collectieve beeld ten aanzien van de rol van mannen en vrouwen;
75. verzoekt de Commissie en de lidstaten bij de burgers het bewustzijn en de kennis van al hun in het Handvest vervatte rechten te vergroten en een participerende democratie aan te moedigen door een permanente dialoog met het maatschappelijk middenveld, relevante ngo's en vrouwenorganisaties te onderhouden; verzoekt met name vrouwenorganisaties hun onschatbare deskundigheid op het gebied van hardnekkige stereotypen en discriminatie te delen, aangezien vrouwen altijd de meest kwetsbare slachtoffers zijn geweest;
76. verzoekt, met betrekking tot de uitdagingen waarmee ouderen te maken hebben bij de volledige toepassing van hun mensenrechten, om meer betrokkenheid van de EU-instellingen en een verbetering van de dialoog tussen de verschillende betrokkenen;

Solidariteit

77. benadrukt dat de financiële en economische crisis en de maatregelen die zijn genomen om deze te bestrijden ingrijpendere en vaak zeer ernstige gevolgen hebben gehad voor de armste en meest achtergestelde groepen in de samenleving, zoals blijkt uit nota van de Commissaris voor de Mensenrechten van de Raad van Europa getiteld „Safeguarding human rights in times of economic crisis”, waarin wordt verwezen naar groepen die met sociale marginalisering worden bedreigd, zoals migranten, asielzoekers, Roma, vrouwen en kinderen; wijst erop dat in 2012 een kwart van de bevolking in de EU-28 met armoede of sociale uitsluiting werd bedreigd; verlangt dat hieraan bijzondere

Donderdag 27 februari 2014

aandacht wordt besteed en dat er passende, verdergaande en doeltreffende maatregelen worden genomen om deze situatie op te lossen en ongelijkheden en armoede te bestrijden; veroordeelt de uitlatingen van politici die tot doel hebben deze bevolkingsgroepen tot zondebok te maken; is bezorgd over het feit dat de grondrechten, de rechtsstaat en de democratische waarden door economische en sociale crises onder druk komen te staan, op zowel nationaal als supranationaal niveau;

78. benadrukt het feit dat sociale rechten grondrechten zijn, zoals erkend door internationale verdragen, het EVRM, het EU-Handvest van de grondrechten en het Europees Sociaal Handvest; wijst erop dat deze rechten zowel bij wet als in de praktijk moeten worden beschermd om sociale rechtvaardigheid te waarborgen, vooral in tijden van economische crisis en bezuinigingsmaatregelen; onderstreept het belang van het recht op waardigheid, de vrijheid van beroep en het recht om te werken, het recht op non-discriminatie, onder meer op basis van nationaliteit, bescherming in geval van onredelijk ontslag, het recht op gezondheid en veiligheid op het werk, sociale zekerheid en sociale bijstand, het recht op gezondheidszorg, het recht op vrij verkeer en verblijf, het recht op bescherming tegen armoede en sociale uitsluiting door doeltreffende toegang te verschaffen tot werkgelegenheid, passende huisvesting, opleiding, onderwijs, cultuur en sociale en medische bijstand, en, op het vlak van bezoldiging en sociale uitkeringen, het waarborgen van een fatsoenlijke levensstandaard voor werknemers en hun gezin, alsmede behoorlijke andere arbeidsomstandigheden en -voorwaarden, de autonomie van de sociale partners, en de vrijheid om zich aan te sluiten bij nationale en internationale verenigingen ter bescherming van de economische en sociale belangen van werknemers en om collectief te onderhandelen;

79. onderstreept dat wanneer mensen werkloos zijn, in armoede leven of maatschappelijk zijn gemarginaliseerd, dat aanzienlijke of zelfs rampzalige gevolgen heeft voor de uitoefening van de rechten en vrijheden die zijn vastgelegd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de meest bedreigde rechten en vrijheden, met name: het recht op menselijke waardigheid (artikel 1), de vrijheid van beroep en het recht om te werken (artikel 15), het recht op non-discriminatie (artikel 21), bescherming in geval van onredelijk ontslag (artikel 30), het recht op sociale zekerheid en sociale bijstand (artikel 34), het recht op gezondheidszorg (artikel 35) en het recht op vrij verkeer en vrij verblijf (artikel 45); stelt bovendien vast dat wanneer mensen werkloos zijn, in armoede leven of maatschappelijk zijn gemarginaliseerd, zij de gevolgen daarvan ondergaan bij hun toegang tot basisvoorzieningen, sociale dienstverlening, financiële dienstverlening, enzovoort;

80. herinnert eraan dat stelsels die het beginsel van sociale rechtvaardigheid erkennen en met degelijke wetgeving ten uitvoer leggen, de beste bescherming bieden tegen de sociale gevolgen van de economische en financiële crisis;

81. adviseert alle lidstaten zo snel mogelijk ieder resterend voorbehoud ten opzichte van het Europees Sociaal Handvest in te trekken; is van mening dat het Parlement een permanente dialoog over de voortgang in deze kwestie moet stimuleren; is van mening dat de verwijzing naar het ESH in artikel 151 VWEU doeltreffender dient te worden benut, bijvoorbeeld door een test inzake sociale rechten op te nemen in de effectbeoordelingen van de Commissie en het Parlement;

82. roept op tot krachtiger maatregelen om daklozen te helpen en onderdak en bijstand te bieden; veroordeelt -juist nu er als gevolg van de aanslepende economische en financiële crisis steeds meer mensen in kwetsbare situaties terechtkomen en op straat eindigen- wetgeving en beleidsmaatregelen op nationaal en lokaal niveau die deze mensen, die hulpbehoevend zijn, strafbaar stellen daar dit een frappante en onmenselijke schending van de grondrechten is;

83. onderstreept dat de maatregelen die de crisis moeten oplossen verenigbaar moeten zijn met de waarden en doelstellingen van de Unie, en met name dat in de landen die het zwaarst getroffen zijn door de crisis in de eurozone de rechtsstaat moet worden gewaarborgd door de maatregelen van de Unie;

84. herhaalt met klem zijn verzoek aan de Raad om het thema „toegang tot alle grondrechten voor de armsten” op te nemen onder de thema's van het volgende meerjarige kader van het FRA;

85. betreurt het feit dat in sommige lidstaten nog steeds overgangsregelingen inzake het vrije verkeer van werknemers bestaan; benadrukt dat de angst voor negatieve gevolgen van arbeidsmigratie niet gegrond is; wijst erop dat ramingen een toename op de lange termijn van bijna 1 % van het bbp van de EU-15-landen laten zien, als gevolg van mobiliteit na de uitbreiding (in 2004-2009) ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Employment and social developments in Europe 2011, hoofdstuk 6: Intra-EU labour mobility and the impact of enlargement, blz. 274.

Donderdag 27 februari 2014

86. merkt op dat recente uitlatingen waarin vrij verkeer wordt bestempeld als migratie om te profiteren van socialezekerheidsstelsels niet op feiten zijn gebaseerd ⁽¹⁾; onderstreept dat discriminatie een zeer grote belemmering vormt voor Europese burgers om gebruik te maken van hun grondrechten; benadrukt dat EU-burgers die permanent in een andere lidstaat verblijven recht hebben op gelijke behandeling ten aanzien van sociale zekerheid, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 883/2004;

87. benadrukt dat de Commissie en de lidstaten hun werkzaamheden ten aanzien van de ontwikkeling en garantie van arbeidsrechten en fundamentele sociale rechten moeten intensiveren, als een cruciale stap om ervoor te zorgen dat gelijke behandeling, fatsoenlijk werk en salarissen om in het levensonderhoud te kunnen voorzien in de Europese Unie worden bewerkstelligd;

88. roept de Commissie en de lidstaten op het recht van werknemers op veilige en gezonde arbeidsomstandigheden, zoals vermeld in artikel 3 van het Europees Sociaal Handvest, te erkennen als een essentieel recht voor werknemers om een fatsoenlijk leven te kunnen leiden en om de eerbiediging van hun grondrechten te waarborgen;

89. wijst op het belang van de rol van de sociale partners in collectieve onderhandelingen om de grondrechten en de gelijke behandeling van werknemers veilig te stellen, met name wat betreft jongeren, vrouwen, personen met een handicap en andere sociaal achtergestelde groepen op de arbeidsmarkt;

Burgerschap

90. wijst erop dat de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en van het Handvest van de grondrechten, evenals de toenemende verwachtingen van de burgers en het maatschappelijk middenveld — zoals is aangetoond met het mislukken van ACTA en de spionageschandalen — nopen tot versterking en uitbreiding van de democratische en institutionele transparantie en openheid in de EU, met name in haar instellingen, organen, bureaus, agentschappen en in haar lidstaten; is van oordeel dat transparantie en openheid hoofdbeginselen zijn die verder moeten worden versterkt en bevordert teneinde te zorgen voor goed bestuur en volledige deelname van het maatschappelijk middenveld aan het besluitvormingsproces van de EU;

91. betreurt dat de herziening van Verordening (EG) nr. 1049/2001 betreffende het recht op toegang tot documenten en informatie interinstitutioneel is vastgelopen; verzoekt de Raad en de Commissie de herziening van deze verordening te hervatten op basis van de voorstellen van het Parlement om te zorgen voor meer transparantie in het besluitvormingsproces van de EU en een betere toegang tot documenten voor EU-burgers; verzoekt alle instellingen, bureaus, organen en agentschappen van de EU om Verordening (EG) nr. 1049/2001 volledig ten uitvoer te leggen, zoals vereist is krachtens het Verdrag van Lissabon, en merkt in het licht van de rechtspraak van het HvJ en klachten aan de Ombudsman op dat zij dit niet hebben gedaan; verzoekt de Raad en de Commissie tegelijkertijd de nodige maatregelen te treffen om transparantie te waarborgen bij het informeren van het algemene publiek over de manier waarop de financiering uit de EU-begroting in de lidstaten wordt benut;

92. benadrukt dat het recht op goed bestuur ook inhoudt dat overheden de plicht hebben hun burgers te informeren over hun grondrechten en de meest hulpbehoevenden te helpen bij het verkrijgen van uitleg over hun rechten en bij het waarborgen van de eerbiediging ervan;

93. herinnert eraan dat burgerschap overeenkomstig artikel 21 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens inhoudt dat eenieder het recht heeft deel te nemen aan het openbare leven van het land van verblijf; herinnert eraan dat Europees burgerschap niet beperkt is tot actief en passief stemrecht bij de Europese en gemeenteraadsverkiezingen, en evenmin tot de uitoefening van de rechten op het gebied van vrij verkeer en verblijf, hoe wezenlijk die ook zijn; onderstreept dan ook dat Europees burgerschap inhoudt dat eenieder die op het grondgebied van de Unie verblijft, actief en zonder gediscrimineerd te worden kan deelnemen aan het democratische, politieke, sociale en culturele leven van de lidstaat waarin hij of zij verblijft en al zijn of haar door de Europese Unie erkende politieke, burgerlijke, economische, culturele en sociale grondrechten en vrijheden kan uitoefenen;

94. wijst op de noodzaak bewustmakings- en voorlichtingscampagnes te organiseren ter bevordering van de waarden en doelstellingen van de Unie onder de burgers, en verzoekt met name om een zo breed mogelijke verspreiding van de teksten van de relevante artikelen van het VEU en het Handvest van de grondrechten;

95. is ingenomen met het besluit om 2013 uit te roepen tot het Europees Jaar van de burger; verzoekt de Commissie echter om tezamen met de lidstaten de EU-burgers in kennis te blijven stellen van hun rechten, opdat zij hun EU-burgerschap volledig kunnen benutten;

⁽¹⁾ Zie de onderzoeksanalyse van de impact op de socialezekerheidsstelsels van de lidstaten van het recht van niet-actieve intra-EU-migranten op bijzondere, niet op premie- of bijdragebetaling berustende uitkeringen en gezondheidszorg die op basis van woonplaats worden toegekend, DG Werkgelegenheid, eindverslag ingediend door ICF GHK in samenwerking met Milieu Ltd., 14 oktober 2013.

Donderdag 27 februari 2014

96. verzoekt de lidstaten voorlichtingscampagnes op touw te zetten om de EU-burgers te informeren over hun recht om te stemmen en om zich verkiesbaar te stellen; verzoekt in alle lidstaten de nodige hervorming van de Europese verkiezingsprocedures uit te voeren teneinde het actief EU-burgerschap te bevorderen; wenst dat de lidstaten aanmoedigen tot actieve participatie van burgers door middel van burgerinitiatieven en door gebruik te maken van het petitierecht en het recht om klachten in te dienen bij de Europese Ombudsman;

97. herinnert aan het belang van de werkzaamheden van de Europese Ombudsman voor de rechten van personen; onderstreept dat de onafhankelijkheid van de Ombudsman belangrijk is om zijn geloofwaardigheid te kunnen waarborgen en verzoekt daarom om een wijziging van zijn statuut, teneinde formeel uit te sluiten dat hij wordt gekozen uit een kring van personen die zijn kiezers waren of zijn;

98. onderstreept dat het in de Verdragen neergelegde en door de richtlijn inzake vrij verkeer gewaarborgde recht op vrij verkeer, werk en verblijf van Europese burgers en hun gezinnen, alsmede de vrijheid van beroep en het recht om te werken, fundamentele rechten van de Europese burgers zijn, en een belangrijk economisch voordeel vormen voor gastlanden dat bijdraagt aan de aanpak van een ongelijke verdeling van vaardigheden en werkgelegenheid en aan compensatie van het demografische tekort in de Europese Unie; onderstreept het feit dat de richtlijn reeds voorziet in uitzonderingen en beperkingen op het recht op vrij verkeer; wijst elke poging om aan dit verworven recht te tornen van de hand en dringt erop aan dat iedere inbreuk bij het Hof van Justitie aanhangig wordt gemaakt;

Justitie

99. onderstreept dat een onafhankelijke, billijke, doeltreffende, onpartijdige en eerlijke rechtsbedeling binnen redelijke termijnen van essentieel belang is voor de democratie en de rechtsstaat en voor de geloofwaardigheid daarvan; is bezorgd over de talrijke inbreuken die hierop worden geconstateerd, zoals ook blijkt uit het aantal veroordelingen die zijn uitgesproken voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens; verzoekt de lidstaten de uitspraken van het Hof volledig ten uitvoer te leggen; benadrukt dat het ongestraft plegen van dergelijke inbreuken vanuit een positie van gezag, macht of invloed op personen, justitiële of politieke autoriteiten in de EU niet mag worden getolereerd;

100. erkent — naast het belang van rechtbanken — het belang van niet-rechterlijke en semirechterlijke instellingen voor de toegang tot de rechter, zoals nationale instellingen voor de rechten van de mens, organisaties voor gelijke kansen, ombudsmaninstellingen, en autoriteiten voor gegevensbescherming, alsook andere instellingen van dien aard gericht op de rechten van de mens; benadrukt in dit verband dat er in alle lidstaten nationale instellingen voor de rechten van de mens moeten worden aangewezen of opgezet, met het oog op het verkrijgen van hun volledige accreditatie overeenkomstig de zogeheten beginselen van Parijs (beginselen betreffende de status en werking van nationale instellingen ter bescherming en bevordering van de rechten van de mens, resolutie 48/134 van de Algemene Vergadering van de VN van 20 december 1993); benadrukt dat een vereiste van volledige onafhankelijkheid ook nuttig kan zijn voor andere instellingen gericht op de rechten van de mens;

101. verzoekt het FRA om in samenwerking met de betrokken speciale rapporteur van de VN onderzoek te doen naar de buitengewone wetten en procedures die zijn ingevoerd om terrorisme te bestrijden en na te gaan of deze verenigbaar zijn met de grondrechten; verwerpt elke uitzonderlijke procedure waarmee het evenwicht tussen vervolging en verdediging in gerechtelijke procedures zichtbaar wordt aangetast, zoals geheime hoorzittingen of geheime uitspraken, of waarmee overheden bijzondere bevoegdheden worden verleend met betrekking tot mediacensuur of geheim toezicht op de bevolking; stelt vast en betreurt dat het antiterrorbeleid geleidelijk wordt uitgebreid tot een steeds groter aantal misdrijven en delicten, met als gevolg een toename van het aantal snelrechtprocedures, onsamendrukbare minimumstraffen en een steeds grotere opslag van persoonsgegevens van de bevolking;

102. verzoekt de Commissie haar werkzaamheden op het gebied van het strafrecht alsook de tenuitvoerlegging van de routekaart voor de procedurele waarborgen voort te zetten, en verzoekt de lidstaten zich ter zake ambitieuzer op te stellen;

103. is ingenomen met het FRA-verslag over de toegang tot de rechter in gevallen van discriminatie binnen de EU en benadrukt dat de toegang tot de rechter vaak ingewikkeld en omslachtig is; is van mening dat dit onder meer kan worden verbeterd met behulp van vereenvoudigde procedures en uitgebreidere steun voor mensen die toegang tot de rechter wensen;

Donderdag 27 februari 2014

104. neemt kennis van het door de Commissie gepresenteerde scorebord voor justitie, dat helaas alleen betrekking heeft op kwesties inzake civiel, administratief en handelsrecht, hoewel het Parlement verlangde dat het ook het strafrecht, de grondrechten en de rechtsstaat zou beslaan; dringt derhalve aan op een uitbreiding van het scorebord tot deze terreinen; onderstreept dat het moet worden geïntegreerd in het nieuwe Kopenhagen-mechanisme en de Europese beleidscyclus voor de toepassing van artikel 2 VEU; benadrukt tevens dat het verbeteren van de werking van de rechtspraak niet uitsluitend tot doel mag hebben een land aantrekkelijker te maken voor investeerders en ondernemers, waarbij vooral de efficiëntie van gerechtelijke procedures wordt beoogd, maar dat het tevens gericht moet zijn op het waarborgen van het recht op een eerlijk proces en de eerbiediging van de grondrechten;

105. dringt er bij de Commissie op aan de doeltreffende tenuitvoerlegging in de EU van het recht op toegang tot de rechter te evalueren in het licht van het recht van alle mensen, zowel de huidige als de komende generaties, om te leven in een voor hun gezondheid en welzijn passende omgeving;

106. uit zijn bezorgdheid over de politisering van het grondwettelijk hof in bepaalde lidstaten en wijst er opnieuw op dat een onafhankelijk rechtsstelsel van het grootste belang is;

o

o o

107. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsook aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de kandidaat-lidstaten, de Raad van Europa en de Organisatie voor veiligheid en samenwerking in Europa.

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0174

Europees aanhoudingsbevel

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende de herziening van het Europees aanhoudingsbevel (2013/2109(INL))

(2017/C 285/18)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de artikelen 2, 3, 6 en 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien artikel 5 van zijn Besluit 2005/684/EG, Euratom van 28 september 2005 houdende aanneming van het Statuut van de leden van het Europees Parlement ⁽¹⁾,
- gezien het Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten ⁽²⁾,
- gezien de verslagen van de Commissie inzake de uitvoering van het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (COM(2005)0063 en SEC(2005)0267, COM(2006)0008 en SEC(2006)0079, COM(2007)0407 en SEC(2007)0979 en COM(2011)0175 en SEC(2011)0430),
- gezien het eindverslag van de Raad van 28 mei 2009 over de vierde wederzijdse evaluatieronde — de praktische toepassing van het Europees aanhoudingsbevel en de bijbehorende procedures voor overlevering tussen de lidstaten (8302/4/2009 — CRIMORG 55),
- gezien zijn resolutie van 23 oktober 2013 over georganiseerde misdaad, corruptie en het witwassen van geld: aanbevelingen inzake de benodigde acties en initiatieven (eindverslag) ⁽³⁾,
- gezien de herziene versie van het Europees Handboek voor het uitvoeren van een Europees aanhoudingsbevel (17195/1/10 REV 1),
- gezien Verordening (EU) nr. 1382/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een programma „Justitie” voor de periode 2014-2020 ⁽⁴⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 13 september 2011 getiteld „Opbouwen van vertrouwen in justitie in de hele EU — Een nieuwe dimensie in de Europese justitiële opleiding” (COM(2011)0551),
- gezien zijn resolutie van 15 december 2011 over de detentieomstandigheden in de EU ⁽⁵⁾,
- gezien zijn aanbeveling aan de Raad van 9 maart 2004 betreffende de rechten van gedetineerden in de Europese Unie ⁽⁶⁾,
- gezien de beoordeling van de Europese toegevoegde waarde van maatregelen van de Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel, uitgevoerd door de afdeling Europese toegevoegde waarde van het Europees Parlement,
- gezien het Kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie van 20 oktober 2010 ⁽⁷⁾,
- gezien de artikelen 42 en 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0039/2014),

⁽¹⁾ PB L 262 van 7.10.2005, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0444.

⁽⁴⁾ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 73.

⁽⁵⁾ PB C 168 E van 14.6.2013, blz. 82.

⁽⁶⁾ PB C 102 E van 28.4.2004, blz. 154.

⁽⁷⁾ PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47.

Donderdag 27 februari 2014

- A. overwegende dat de Europese Unie zich tot doel heeft gesteld haar burgers een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te bieden, en dat de Europese Unie overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) de mensenrechten en de fundamentele vrijheden respecteert en daarmee concrete verplichtingen is aangegaan die zij moet vervullen om deze verbintenis gestand te doen; overwegende dat, voor een effectieve toepassing daarvan, het beginsel van wederzijdse erkenning gebaseerd moet zijn op wederzijds vertrouwen en dat dit alleen tot stand kan worden gebracht indien de grondrechten van verdachten en beklaagden en de procedurele rechten in strafprocedures in de hele Unie worden gegarandeerd; overwegende dat wederzijds vertrouwen kan worden vergroot middels opleidingen, samenwerking en dialoog tussen rechterlijke autoriteiten en juridische beroepsbeoefenaars, waardoor een daadwerkelijke Europese rechtscultuur wordt opgebouwd;
- B. overwegende dat Kaderbesluit 2002/584/JBZ overwegend succesvol is geweest voor wat betreft het verwezenlijken van het doel om overleveringsprocedures in de hele Unie te bespoedigen ten opzichte van het traditionele uitleveringsstelsel tussen de lidstaten, en bepalend is voor de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken, thans vastgelegd in artikel 82 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU);
- C. overwegende dat tijdens de toepassing ervan echter problemen zijn opgetreden, waarvan sommige specifiek voor Kaderbesluit 2002/584/JBZ en het gevolg van hiaten in het Kaderbesluit zijn, zoals het ontbreken van een expliciete verwijzing naar waarborgen van de grondrechten of een evenredigheidscontrole, alsook het gevolg van een onvolledige en inconsequente tenuitvoerlegging ervan; overwegende dat andere problemen ook voorkomen bij de reeks instrumenten voor wederzijdse erkenning vanwege de onvolledige en onevenwichtige ontwikkeling van de strafrechtelijke ruimte van de Unie;
- D. overwegende dat het voor de onderzoeksactiviteiten van de nationale openbare ministeries met betrekking tot de bestrijding van ernstige transnationale overtredingen essentieel is dat de instrumenten voor de wederzijdse erkenning van justitiële maatregelen helder gedefinieerd zijn en goed functioneren, en dat deze instrumenten van even groot belang zullen zijn voor de onderzoeksactiviteiten van het toekomstige Europees openbaar ministerie;
- E. overwegende dat de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen (CRIM) in haar slotresolutie heeft onderstreept dat de snelle wederzijdse erkenning van alle justitiële maatregelen, met name straf- en confiscatievonnissen en Europese aanhoudingsbevelen (EAB's), moet worden gewaarborgd onder volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel;
- F. overwegende dat er bezorgdheden bestaan over onder meer:
- (i) het ontbreken van een expliciete weigeringsgrond in Kaderbesluit 2002/584/JBZ en andere instrumenten voor wederzijdse erkenning, terwijl er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de verplichtingen van de tenuitvoerleggende lidstaat overeenkomstig artikel 6 VEU en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie („het Handvest”);
 - (ii) het ontbreken van een bepaling in Kaderbesluit 2002/584/JBZ en andere instrumenten voor wederzijdse erkenning inzake het recht, zoals vastgelegd in artikel 47 van het Handvest, op een doeltreffende voorziening, dat derhalve onder het nationale recht blijft vallen, wat leidt tot onzekerheid en uiteenlopende praktijken in de lidstaten;
 - (iii) het achterwege blijven van een regelmatige herziening van de signaleringen van het Schengeninformatiesysteem (SIS II) en Interpol, alsmede het ontbreken van een rechtstreekse koppeling tussen de intrekking van een EAB en de opheffing van deze signaleringen, en de onzekerheid betreffende de gevolgen van een weigering om een EAB uit te voeren voor de voortdurende geldigheid van een EAB en de hieraan gekoppelde signaleringen, met als gevolg dat personen die met een geweigerd EAB te maken hebben zich niet vrijelijk kunnen bewegen binnen de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht zonder dat ze gevaar lopen op aanhouding en overlevering;
 - (iv) het gebrek aan precisie bij het opstellen van de lijst zware strafbare feiten met betrekking tot het EAB, maar ook tot andere instrumenten van de Unie waarin voortdurend naar deze lijst wordt verwezen, en de opneming van strafbare feiten die niet in het strafrecht van alle lidstaten als zware strafbare feiten worden aangemerkt en mogelijk niet de evenredigheidstest zullen doorstaan;
 - (v) een buitensporig gebruik van het EAB voor lichte overtredingen of in omstandigheden waarin minder indringende alternatieven kunnen worden gebruikt, wat leidt tot ongerechtvaardigde aanhoudingen en onterechte en buitensporig lange periodes in voorlopige hechtenis, en dus ook tot een onevenredige inbreuk op de grondrechten van verdachten en beklaagden alsmede tot druk op de middelen van de lidstaten;

Donderdag 27 februari 2014

- (vi) het ontbreken van een definitie van de term „rechterlijke autoriteit” in Kaderbesluit 2002/584/JBZ en andere instrumenten voor wederzijdse erkenning, hetgeen geleid heeft tot uiteenlopende praktijken in de lidstaten met onzekerheid, beschadiging van het wederzijds vertrouwen en rechtszaken tot gevolg;
 - (vii) het ontbreken van minimumnormen die doeltreffend rechterlijk toezicht op maatregelen voor wederzijdse erkenning waarborgen, wat geleid heeft tot onsamenhangende praktijken in de lidstaten in verband met rechtswaarborgen en de bescherming tegen schendingen van de grondrechten, ook met betrekking tot schadevergoedingen voor slachtoffers van rechterlijke dwalingen zoals identiteitsverwisseling, hetgeen in strijd is met de normen zoals vastgelegd in het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en in de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie;
 - (viii) ofschoon de noodzaak van voorlopige hechtenis onder bepaalde voorwaarden wordt erkend: het ontbreken van minimumnormen inzake dergelijke detentie, met inbegrip van regelmatige herziening, de inzet ervan als laatste hulpmiddel en het overwegen van alternatieven, in combinatie met het ontbreken van een passende beoordeling van de vraag of de zaak gereed is voor berechting, wat kan leiden tot ongerechtvaardigde en buitenmatig lange perioden die verdachten en beklaagden in voorlopige hechtenis doorbrengen;
 - (ix) de onacceptabele toestand van een aantal detentiecentra in de Unie en de gevolgen hiervan voor de grondrechten van de betrokken individuen, met name het recht op bescherming tegen onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen overeenkomstig artikel 3 van het EVRM, en voor de doeltreffendheid en de werking van de instrumenten voor wederzijdse erkenning van de Unie;
 - (x) het niet aanbieden van wettelijke vertegenwoordiging aan personen die worden gezocht op basis van een EAB, in de uitvaardigende lidstaat noch in de tenuitvoerleggende lidstaat;
 - (xi) het ontbreken in Kaderbesluit 2002/584/JBZ van uiterste termijnen voor het indienen van de vertaalde EAB's, waardoor onzekerheid en uiteenlopende praktijken ontstaan;
 - (xii) het ontbreken van een passende definitie van strafbare feiten waarop de test voor dubbele strafbaarheid niet meer van toepassing is;
 - (xiii) het niet inzetten van andere bestaande instrumenten voor justitiële samenwerking en wederzijdse erkenning van de Unie;
1. is van mening, met inachtneming van het nieuwe rechtskader dat ingaat vanaf 2014 in het kader van het Verdrag van Lissabon, dat deze resolutie geen betrekking moet hebben op de problemen die uitsluitend het gevolg zijn van een onjuiste tenuitvoerlegging van Kaderbesluit 2002/584/JBZ, aangezien dergelijke problemen kunnen en moeten worden opgelost door middel van een juiste tenuitvoerlegging door de lidstaten, versterkt door procedures die door de Commissie worden ingeleid;
 2. verzoekt de lidstaten het geheel aan strafrechtelijke maatregelen van de Unie tijdig en op doeltreffende wijze ten uitvoer te leggen, aangezien deze elkaar aanvullen, met inbegrip van het Europees onderzoeksbevel, het Europees surveillancebevel en maatregelen inzake procedurele rechten, om zo de rechterlijke autoriteiten alternatieve en minder indringende instrumenten voor wederzijdse erkenning ter beschikking te stellen en tevens de eerbiediging van de rechten van verdachten en beklaagden in strafprocedures te waarborgen; verzoekt de Commissie nauwkeurig toe te zien op de correcte tenuitvoerlegging ervan, alsook de gevolgen ervan voor de werking van het EAB en de strafrechtelijke ruimte van de Unie;
 3. verzoekt de lidstaten en hun rechterlijke autoriteiten om onderzoek te doen naar alle bestaande mogelijkheden in Kaderbesluit 2002/584/JBZ (zoals overweging 12) om de bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden te waarborgen, om alle mogelijke alternatieve mechanismen uit te putten alvorens een EAB uit te vaardigen, en om een zaak zonder onnodige vertraging te behandelen zodra een EAB tot een aanhouding heeft geleid, teneinde de voorlopige hechtenis tot een minimum te beperken;
 4. bevestigt dat de volledige erkenning en de snelle tenuitvoerlegging van justitiële maatregelen een stap voorwaarts zijn op weg naar een strafrechtelijke ruimte van de Unie, en onderstreept dat het EAB een essentieel instrument is voor een doeltreffende bestrijding van ernstige transnationale overtredingen;
 5. is van mening, gezien het feit dat de problemen in overweging F het gevolg zijn van zowel de specifieke kenmerken van Kaderbesluit 2002/584/JBZ als de onvolledige en onevenwichtige ontwikkeling van de strafrechtelijke ruimte van de Unie, dat de wetgevingsmaatregelen van toepassing moeten zijn op beide kwesties via voortgezette werkzaamheden ter vaststelling van minimumnormen voor onder andere de procedurele rechten van verdachten en beklaagden en een horizontale maatregel waarmee beginselen worden vastgelegd die op alle instrumenten voor wederzijdse erkenning toepasbaar zijn of, indien een dergelijke horizontale maatregel niet haalbaar is of de in deze resolutie vastgestelde

Donderdag 27 februari 2014

problemen niet oplost, amendementen op Kaderbesluit 2002/584/JBZ;

6. is van mening dat de vastgestelde tekortkomingen niet alleen het wederzijds vertrouwen schaden, maar ook op sociaal en economisch vlak kostbaar zijn voor de betrokken personen, hun gezinnen en de maatschappij in het algemeen;

7. verzoekt de Commissie derhalve om binnen een jaar na aanneming van deze resolutie op basis van artikel 82 VWEU wetgevingsvoorstellen in te dienen aan de hand van de gedetailleerde aanbevelingen zoals uiteengezet in de bijlage en die in het volgende voorzien:

- (a) een procedure aan de hand waarvan een maatregel inzake wederzijdse erkenning zo nodig in de uitvaardigende lidstaat kan worden gevalideerd door een rechter, rechterlijke instantie, onderzoeksmagistraat of officier van justitie, teneinde de uiteenlopende interpretaties van de term „rechterlijke autoriteit” te ondervangen;
- (b) een evenredigheidscontrole bij het nemen van besluiten inzake wederzijdse erkenning, op basis van alle relevante factoren en omstandigheden zoals de ernst van de overtreding, of de zaak al dan niet gereed is voor berechting, de gevolgen voor de rechten van de verzochte persoon, met inbegrip van de bescherming van het privé- en gezinsleven, de financiële consequenties en de beschikbaarheid van een passende, minder indringende alternatieve maatregel;
- (c) een gestandaardiseerde raadplegingsprocedure aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten in de uitvaardigende en tenuitvoerleggende lidstaat informatie inzake de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen kunnen uitwisselen, bijvoorbeeld over de beoordeling van de evenredigheid, en met name met betrekking tot het EAB om de voorbereiding van het proces te evalueren;
- (d) een verplichte weigeringsgrond wanneer er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de tenuitvoerlegging van de maatregel onverenigbaar is met de verplichting van de tenuitvoerleggende lidstaat overeenkomstig artikel 6 VEU en het Handvest, met name artikel 52, lid 1, waarin wordt verwezen naar het evenredigheidsbeginsel;
- (e) het recht op een doeltreffende voorziening in rechte overeenkomstig artikel 47, lid 1, van het Handvest en artikel 13 van het EVRM, waaronder het recht op instelling van beroep in de tenuitvoerleggende lidstaat tegen de verzochte uitvoering van een instrument voor wederzijdse erkenning en het recht van de verzochte persoon om bij een rechtbank een zaak aanhangig te maken in geval van niet-naleving door de uitvaardigende staat van aan de tenuitvoerleggende lidstaat verstrekte garanties;
- (f) een betere definitie van de strafbare feiten waarop het EAB van toepassing moet zijn, teneinde de uitvoering van de evenredigheidscontrole te vergemakkelijken;

8. verzoekt om een duidelijke en samenhangende toepassing door alle lidstaten van de Uniewetgeving inzake procedurele rechten in strafprocedures die verband houden met het gebruik van het EAB, met inbegrip van het recht op tolk- en vertaaldiensten in strafprocedures, het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures, het recht op communicatie bij aanhouding en het recht op informatie in strafprocedures;

9. verzoekt de Commissie om de lidstaten om uitgebreide gegevens te vragen met betrekking tot het functioneren van het EAB-mechanisme, en om deze gegevens in haar volgende uitvoeringsverslag op te nemen met het oog op het voorstellen van passende maatregelen bij eventuele problemen;

10. verzoekt om een regelmatige herziening van niet-tenuitvoergelegde EAB's en om te overwegen of deze, samen met de bijbehorende SIS II- en Interpol-signalerings, moeten worden ingetrokken; verzoekt tevens om de intrekking van EAB's en de bijbehorende SIS II- en Interpol-signalerings indien het EAB om dwingende redenen is geweigerd, zoals op grond van het ne bis in idem-beginsel of onverenigbaarheid met de mensenrechtenverplichtingen; pleit ervoor te voorzien in de verplichte bijwerking van SIS II- en Interpol-signalerings met informatie over de gronden voor de weigering van de uitvoering van het EAB dat overeenkomt met de signalering, en de bijbehorende bijwerking van de Europool-dossiers;

11. wijst op het essentiële belang van correcte procedures met inbegrip van verhaalrechten, en verzoekt de lidstaten om hetzij als uitvaardigende, hetzij als tenuitvoerleggende lidstaat, te voorzien in wettelijke mechanismen om de schade die het gevolg is van rechterlijke dwalingen met betrekking tot instrumenten voor wederzijdse erkenning te vergoeden, overeenkomstig de normen zoals vastgelegd in het EVRM en in de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU;

12. verzoekt de Raad om in de herziene versie van het Europees Handboek voor het uitvaardigen van een Europees aanhoudingsbevel (17195/1/10 REV 1) een uiterste termijn van zes dagen op te nemen voor het indienen van vertalingen van EAB's teneinde in meer duidelijkheid en zekerheid te voorzien;

Donderdag 27 februari 2014

13. verzoekt de lidstaten en de Commissie samen te werken om de contactnetwerken van rechters, officiers van justitie en strafpleiters te versterken, teneinde te voorzien in doeltreffende en goed geïnformeerde EAB-procedures, en om relevante opleidingen aan te bieden op nationaal en EU-niveau aan juridische beroepsbeoefenaars in o.a. talen, het juiste gebruik van het EAB en het gecombineerde gebruik van de verschillende instrumenten voor wederzijdse erkenning; verzoekt de Commissie een praktisch handboek van de Unie op te stellen bestemd voor strafpleiters die zich met dergelijke procedures bezighouden, dat in de hele Unie eenvoudig toegankelijk is, waarbij rekening wordt gehouden met bestaande werkzaamheden omtrent deze kwestie van de Europese vereniging van strafrechtadvocaten, en nationale handboeken ter aanvulling dienen;
 14. verzoekt de Commissie de oprichting van een specifiek justitieel netwerk voor Europese aanhoudingsbevelen en een netwerk van strafpleiters die gespecialiseerd zijn in Europese strafrechtelijke en uitleveringszaken te vergemakkelijken, en hiervoor adequate financiering te verstrekken, alsook voor het Europees netwerk voor justitiële opleiding; is van mening dat de Commissie kan zorgen voor de passende financiering middels de bestaande programma's in de strafrechtelijke ruimte van de Unie;
 15. verzoekt de Commissie een databank van de Unie tot stand te brengen en eenvoudig toegankelijk te maken, waarin alle nationale jurisprudentie inzake EAB's en andere procedures inzake wederzijdse erkenning worden verzameld en waarmee de werkzaamheden van beroepsbeoefenaars kunnen worden vergemakkelijkt, alsook het toezicht op en de beoordeling van de tenuitvoerlegging en eventuele problemen die kunnen ontstaan;
 16. benadrukt de relatie tussen detentieomstandigheden en EAB-maatregelen en herinnert de lidstaten eraan dat zij krachtens artikel 3 van het EVRM en de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) niet alleen aan negatieve verplichtingen moeten voldoen, zoals het verbod op het onderwerpen van gedetineerden aan onmenselijke en vernederende behandelingen, maar ook aan positieve verplichtingen, zoals waarborgen dat de detentieomstandigheden aan de normen voor menselijke waardigheid voldoen, en dat er een streng en doeltreffend onderzoek wordt verricht indien dergelijke rechten worden geschonden; verzoekt de lidstaten met name de rechten van kwetsbare personen in acht te nemen en over het algemeen nauwkeurig onderzoek te doen naar alternatieven voor detentie;
 17. verzoekt de Commissie om ter waarborging van de doelmatigheid van het kader voor wederzijdse erkenning de op Unieniveau beschikbare juridische en financiële middelen te onderzoeken, teneinde de detentienormen te verbeteren, waaronder wetgevingsvoorstellen met betrekking tot de omstandigheden van voorlopige hechtenis;
 18. constateert dat deze aanbevelingen in overeenstemming zijn met de grondrechten en de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid;
 19. is van oordeel dat de financiële gevolgen van de verzochte voorstellen voor de begroting van de Unie gedekt moeten worden door bestaande middelen uit de begroting; benadrukt dat de goedkeuring en tenuitvoerlegging van deze voorstellen voor zowel de lidstaten als burgers tot aanzienlijke besparingen in tijd en kosten zouden leiden, en derhalve zowel op economisch als sociaal gebied voordelen bieden, zoals duidelijk is opgemerkt in de beoordeling van de Europese toegevoegde waarde van maatregelen van de Unie betreffende de herziening van het EAB;
 20. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en bijgaande gedetailleerde aanbevelingen te doen toekomen aan de Commissie en de Raad.
-

Donderdag 27 februari 2014

BIJLAGE BIJ DE RESOLUTIE: AANBEVELINGEN BETREFFENDE WETGEVINGSVOORSTELLEN

Valideringsprocedure voor rechtsinstrumenten voor wederzijdse erkenning van de Unie:

- „Uitvaardigende lidstaat” wordt in de strafwetgeving van de Unie als volgt gedefinieerd:
 - (i) een in de betrokken zaak bevoegde rechter, rechterlijke instantie, onderzoeksmagistraat of officier van justitie; of
 - (ii) een andere bevoegde autoriteit zoals vastgesteld door de uitvaardigende lidstaat, mits de uit te voeren handeling is gevalideerd na bestudering van de conformiteit ervan met de voorwaarden voor het uitvaardigen van het instrument, door een rechter, rechterlijke instantie, onderzoeksmagistraat of officier van justitie in de uitvaardigende lidstaat.

Evenredigheidscontrole voor de uitvaardiging van rechtsinstrumenten voor wederzijdse erkenning van de Unie:

- Bij het uitvaardigen van een besluit dat in een andere lidstaat ten uitvoer moet worden gelegd, onderzoekt de bevoegde autoriteit zorgvuldig de noodzaak van de verzochte maatregel op basis van alle relevante factoren en omstandigheden, waarbij rekening wordt gehouden met de rechten van de verdachte of beklaagde en de beschikbaarheid van een passende, minder indringende maatregel om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken, en past deze autoriteit de minst indringende beschikbare maatregel toe. Indien de tenuitvoerleggende autoriteit redenen heeft om aan te nemen dat de maatregel buitensporig is, kan de tenuitvoerleggende autoriteit de uitvaardigende autoriteit raadplegen over het belang van de tenuitvoerlegging van het besluit inzake wederzijdse erkenning. Na een dergelijke raadpleging kan de uitvaardigende autoriteit ertoe besluiten het besluit inzake wederzijdse erkenning in te trekken.

Raadplegingsprocedure tussen de bevoegde autoriteiten in de uitvaardigende en tenuitvoerleggende lidstaat, te gebruiken voor rechtsinstrumenten voor wederzijdse erkenning van de Unie:

- Onverminderd de mogelijkheid van de bevoegde tenuitvoerleggende autoriteit om gebruik te maken van de weigeringsgronden, moet er een gestandaardiseerde procedure beschikbaar zijn aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten in de uitvaardigende en de tenuitvoerleggende lidstaat informatie kunnen uitwisselen en elkaar kunnen raadplegen met het oog op een soepele en doeltreffende toepassing van de relevante instrumenten voor wederzijdse erkenning of de bescherming van de grondrechten van de betrokken persoon, zoals de beoordeling van de evenredigheid, ook met betrekking tot het EAB om de voorbereiding van het proces ervan te evalueren.

Weigeringsgrond gebaseerd op een (mogelijke) schending van de grondrechten, toe te passen op rechtsinstrumenten voor wederzijdse erkenning van de Unie:

- Er zijn gegronde redenen om aan te nemen dat de tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de verplichtingen van de tenuitvoerleggende lidstaat overeenkomstig artikel 6 VEU en het Handvest.

Bepaling inzake doeltreffende rechtsmiddelen die van toepassing zijn op instrumenten voor wederzijdse erkenning van de Unie:

- De lidstaten zorgen ervoor, in overeenstemming met het Handvest en de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU en het EHRM, dat iedereen wier rechten en vrijheden worden geschonden door een besluit, maatregel of weglating bij de toepassing van een instrument voor wederzijdse erkenning in strafzaken, recht heeft op een doeltreffende voorziening in rechte. Indien een dergelijke voorziening ten uitvoer wordt gelegd in de uitvoerende lidstaat en een schorsende werking heeft, wordt de uiteindelijke beslissing over een dergelijke voorziening genomen binnen de via het toepasselijke instrument voor wederzijdse erkenning vastgestelde termijn of, wanneer er geen expliciete termijn wordt genoemd, tijdig genoeg om te waarborgen dat het doel van het wederzijdse erkenningsproces niet in gevaar komt.

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0175

Vrijwillige partnerschapsovereenkomst EU-Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in houtproducten met de EU

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de sluiting van de vrijwillige partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de Europese Unie (2013/2990(RSP))

(2017/C 285/19)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad betreffende het sluiten van de vrijwillige partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de Europese Unie ⁽¹⁾,
 - gezien de vrijwillige partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de Europese Unie ⁽²⁾,
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat door de Raad is ingediend overeenkomstig artikel 207, lid 3, eerste alinea, artikel 207, lid 4, eerste alinea, artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), punt v), en artikel 218, lid 7, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0344/2013),
 - gezien de Verklaring van de Verenigde Naties inzake de rechten van inheemse volkeren (aangenomen bij Resolutie 61/295 van de Algemene Vergadering van 13 september 2007) ⁽³⁾,
 - gezien Verordening (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen ⁽⁴⁾,
 - gezien het verslag van de Wereldbank van 14 maart 2012 met de titel „Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging” ⁽⁵⁾,
 - gezien het verslag van Human Rights Watch van 16 juli 2013 met de titel „The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia’s forestry sector” ⁽⁶⁾,
 - gezien de op 9 november 2009 ondertekende kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds,
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de Indonesische regering en de EU op 30 september 2013 een vrijwillige partnerschapsovereenkomst (VPO) inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de Europese Unie (FLEGT) hebben ondertekend, waarin beide partijen bevestigden dat zij ervoor zullen zorgen dat in de EU ingevoerd hout op legale wijze wordt geproduceerd, gekapt en verscheept;

⁽¹⁾ Raadsdocument 11767/1/2013.

⁽²⁾ Raadsdocument 11769/1/2013.

⁽³⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁴⁾ PB L 295 van 12.11.2010, blz. 23.

⁽⁵⁾ Wereldbank, „Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging”, 2012, blz. 5-10, http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf

⁽⁶⁾ Human Rights Watch, „The dark side of green growth. Human rights impacts of weak governance in Indonesia’s forestry sector”, 2013, http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf

Donderdag 27 februari 2014

- B. overwegende dat VPO's bedoeld zijn om illegale houtwinning uit te roeien, de governance in de bosbouw te verbeteren en uiteindelijk te komen tot een duurzaam bosbeheer, en dat zij een aanvulling vormen op de mondiale inspanningen om een einde te maken aan ontbossing en bosdegradatie;
- C. overwegende dat VPO's bedoeld zijn om systemische veranderingen in de bosbouw teweeg te brengen, waarbij consciëntieuze exploitanten die hout kopen van legale en betrouwbare bronnen worden beloond en beschermd tegen oneerlijke concurrentie;
- D. overwegende dat Indonesië het op twee na grootste regenwoudgebied ter wereld omvat (na het Amazonebekken en het Congobekken), maar ook een significante producent van broeikasgassen is, voornamelijk doordat het zijn regenwouden en koolstofrijke veengronden op grote schaal bestemt voor ander landgebruik, zoals de productie van palmolie en papier;
- E. overwegende dat Indonesië tussen 2009 en 2011 ten minste 1,24 miljoen hectare bos is kwijtgeraakt;
- F. overwegende dat de uitvoer van hout en houtproducten uit Indonesië naar de EU slechts 10 % van de totale exportwaarde van deze producten vertegenwoordigt, en dat de rest hoofdzakelijk naar Aziatische landen wordt uitgevoerd, wat van de VPO een belangrijk ijkpunt voor de hele Indonesische houtindustrie maakt;
- G. overwegende dat in de Indonesische bosbouw volgens Interpol en een studie van de Wereldbank uit 2012 een hoog risico bestaat op witwaspraktijken en belastingontduiking;
- H. overwegende dat Human Rights Watch stelt dat corruptie, belastingontduiking en witwaspraktijken in de bosbouw het land tussen 2007 en 2011 maar liefst 7 miljard USD hebben gekost; overwegende dat de vicevoorzitter van de Indonesische commissie ter bestrijding van corruptie (KPK) de sector bosbouw beschreven heeft als een „bron van onbeperkte corruptie”⁽¹⁾; overwegende dat Indonesië de afgelopen jaren echter wel aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt in de strijd tegen financiële criminaliteit, getuige de veroordeling van palmolieproducent Asian Agri Group door het hoogerechtshof in december 2012 wegens belastingontduiking;
- I. overwegende dat beide partijen een akkoord moeten bereiken over het Indonesische systeem ter waarborging van de wettigheid van hout en houtproducten (Sistem Verifikasi Legalitas Kayu — SVLK) om ervoor te zorgen dat hout en houtproducten uit Indonesië die onder de VPO vallen in de EU op de markt kunnen worden gebracht als hout met een FLEGT-vergunning, dat krachtens de EU-verordening betreffende hout⁽²⁾ automatisch als legaal wordt beschouwd;
- J. overwegende dat het Indonesische SVLK momenteel wordt herzien om aan de vereisten van de VPO te voldoen;
- K. overwegende dat de Commissie krachtens Verordening (EG) nr. 2173/2005 van de Raad inzake de opzet van een FLEGT-vergunningensysteem voor de invoer van hout in de Europese Gemeenschap⁽³⁾ gemachtigd is gedetailleerde vereisten voor de verstrekking van FLEGT-vergunningen vast te stellen, alsmede de lijst van partnerlanden en hun aangewezen vergunningverlenende autoriteiten in bijlage I van die verordening te wijzigen;
- L. overwegende dat het constitutionele hof van Indonesië op 6 mei 2013 heeft bepaald dat de bossen waar de inheemse volkeren gewoonlijk wonen, niet mogen worden aangemerkt als „staatsbosgebied”, waarmee het pad wordt geëffend voor een bredere erkenning van de rechten van de inheemse volkeren in de archipel;
1. looft Indonesië omdat het op vrijwillige basis, door de ontwikkeling van zijn SVLK in samenwerking met vele belanghebbenden, een enorme inspanning levert in de strijd tegen de welig tierende illegale houtkap en aanverwante handel, en met name omdat het hierbij de afgelopen maanden aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt; blijft evenwel bezorgd over bepaalde problemen; herinnert eraan dat, om formeel FLEGT-vergunningen te kunnen verlenen, het SVLK zodanig moet functioneren dat de doelstellingen van de VPO kunnen worden verwezenlijkt;
2. is ingenomen met het resultaat van de onderhandelingen inzake de vrijwillige partnerschapsovereenkomst tussen de EU en de Republiek Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de EU; spreekt nogmaals zijn steun uit voor de sluiting van de VPO en is bereid zijn steun te verlenen met het oog op de succesvolle uitvoering van die overeenkomst;

⁽¹⁾ Reuters Online News, „Graft could jeopardise Indonesia's climate deals”, 17 september 2010, <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 995/2010.

⁽³⁾ PB L 347 van 30.12.2005, blz. 1.

Donderdag 27 februari 2014

3. stelt vast dat de meeste houtbronnen in kwestie in het land nog niet SVLK-gecertificeerd zijn en dat er grote hoeveelheden ongecontroleerd, door het rooien van bossen verkregen hout de toeleveringsketen binnenkomen;
4. onderstreept dat het van belang is de reikwijdte van de SVLK-regeling, met inbegrip van de auditcontroles, uit te breiden tot alle houtproductiegebieden en alle stadia van de toeleveringsketen, en te waarborgen dat gecontroleerd legaal hout wordt gescheiden van ongecontroleerd hout, zodat dit laatste niet in de SVLK-toeleveringsketens terecht komt;
5. is van mening dat de herbestemming van bosgebied een aanhoudend probleem is dat verband houdt met het Indonesische systeem voor het beheer van landgebruik; betreurt het dat in het kader van het SVLK tot nu toe geen toezicht wordt gehouden op de wijze waarop herbestedingsconcessies aan ondernemingen worden toegekend, met name waar het gaat om de uitvoering van milieueffectbeoordelingen (AMDAL's) en de inachtneming van beperkingen die worden opgelegd bij de verlening van een herbestedingsvergunning (IPK);
6. stelt vast dat het huidige SVLK ertoe leidt dat houtwinningsactiviteiten ook de stempel „legaal” krijgen als de landgebruiksaanpakken van inheemse volkeren en plaatselijke gemeenschappen nog niet zijn geregeld en/of als in voorkomend geval nog geen behoorlijke vergoeding is betaald; verzoekt de Commissie er bij de Indonesische regering op aan te dringen dat zij erop toeziet dat in het legaliteitsonderzoek naar behoren rekening wordt gehouden met traditionele gemeenschapsrechten op bosgebieden, de vrije, voorafgaande en weloverwogen toestemming van inheemse volkeren en plaatselijke gemeenschappen en, waar van toepassing, schadevergoeding voor het ontzeggen van de toegang tot bosgebieden, en dat aan de controle instanties een mandaat wordt verstrekt om na te gaan of ondernemingen de plaatselijke rechten inzake landgebruik hebben geëerbiedigd en of een landtitel formeel in een officieel publicatieblad is bekendgemaakt;
7. moedigt de Indonesische regering aan te waarborgen dat kleine en middelgrote ondernemingen niet worden gediscrimineerd tijdens het certificeringsproces;
8. verzoekt de Commissie er bij de Indonesische regering op aan te dringen dat zij garandeert dat:
 - alle houtbronnen en de desbetreffende bewakingsketens volledig worden gecontroleerd, waarbij ook wordt onderzocht of ondernemingen überhaupt het recht hadden om tot kappen over te gaan;
 - gecertificeerd(e) en ongecertificeerd(e) hout en houtproducten gescheiden worden;
 - de herbesteding van regenwouden tot een minimum beperkt wordt en de wettige oorsprong van hout uit conversiegebieden wordt geverifieerd, waarbij ook wordt onderzocht of er een AMDAL is verricht en of aan de in de vergunning gestelde voorwaarden voor het gebruik van het concessiegebied is voldaan;
9. verzoekt de Indonesische regering, om de geloofwaardigheid van het land bij de verlening van FLEGT-vergunningen te verhogen, de legaliteitstoetsing in het kader van het SVLK aan te vullen met stevige maatregelen ter bestrijding van financiële criminaliteit die verband houdt met de bosbouw, zoals witwaspraktijken en belastingontduiking;
10. verzoekt de Indonesische regering een vervolg te geven aan haar recente besluit om de belastingwetgeving te handhaven, en van bedrijven die hout uitvoeren te eisen dat ze met documenten aantonen dat ze volledig voldoen aan de Indonesische belastingwetten en de antiwitwaswet van 2010;
11. is ingenomen met het „éénkaartinitiatief” van de Indonesische regering om de toegang tot actuele, transparante gegevens en plattegronden te verbeteren, zonder welke een goed bosbeheer in Indonesië wordt belemmerd door onsamenhangende en uiteenlopende interpretaties van wetten en conflicten met plaatselijke en inheemse gemeenschappen; onderstreept dat de onafhankelijke bosbouwcontroleurs toegang moeten hebben tot dergelijke essentiële informatie om hun rol geloofwaardig te kunnen vervullen, en dat concessieplattegronden, kapplannen en informatie over vergunningen in een openbaar register opgeslagen zouden moeten worden; verzoekt de Indonesische regering het „éénkaartinitiatief” sneller uit te voeren en een eerste versie van de kaart te publiceren, met relevante informatie over kapvergunningen en landgebruiksaanpakken;
12. verzoekt de Commissie er via het gemengd comité voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomst, waarin zij zitting heeft, voor te zorgen dat de risico's op fraude en corruptie stevig worden aangepakt, onder meer door het opstellen van een op een risicoanalyse gebaseerd fraudebestrijdingsplan;
13. erkent dat de verificatie van de legaliteit van hout vrijwel geheel afhankelijk is van het werk van inspecteurs en onafhankelijke waarnemers; prijst het SVLK om de officiële rol die het speelt met betrekking tot de onafhankelijke waarneming door het maatschappelijk middenveld; merkt echter op dat de capaciteit van de netwerken voor onafhankelijke waarneming wat personeel en financiële middelen betreft, nog steeds zeer beperkt is;

Donderdag 27 februari 2014

14. verzoekt de Commissie er bij de Indonesische regering op aan te dringen dat zij ervoor zorgt dat inspecteurs en controle instanties alsook de onafhankelijke bosbouwcontroleurs behoorlijk worden betaald en opgeleid, zodat zij regelmatig controles op het terrein, steekproeven en inspecties kunnen uitvoeren;
 15. is verheugd over de inspanningen van de Indonesische regering om de rol van de speciale bospolitie te versterken; merkt evenwel op dat het Indonesische Ministerie van Bosbouw zijn beleid inzake toezicht op en registratie en follow-up van gevallen van illegale houtkap verder moet verbeteren; onderstreept dat het van het grootste belang is dat bedrijven die op illegale activiteiten zijn betrappt, worden aangegeven bij de rechtshandavingsinstanties;
 16. verzoekt de Commissie er bij de Indonesische regering op aan te dringen dat zij ervoor zorgt dat er adequaat wordt gereageerd op onafhankelijke controleverslagen waarin inbreuken op de relevante wetgeving worden gesignaleerd, en dat de bevoegde instanties doeltreffende en afschrikkende handhavingsmaatregelen treffen wanneer er schendingen van de wetgeving in kwestie worden vastgesteld;
 17. onderstreept dat onafhankelijke controles en de eerbiediging van de rechten van inheemse volkeren en plaatselijke gemeenschappen cruciaal zijn voor de geloofwaardigheid van het SVLK; benadrukt daarom dat het belangrijk is dat deze inspanningen worden voortgezet, dat de openheid naar andere belanghebbenden uit het maatschappelijk middenveld wordt versterkt en dat onafhankelijke controles door maatschappelijke organisaties plaatsvinden zonder geweld, bedreigingen of andere vormen van misbruik, die, als ze zich toch voordoen, rigoureuus moeten worden bestraft;
 18. verzoekt de Commissie er bij de Indonesische regering op aan te dringen dat zij ervoor zorgt dat:
 - de betrokkenheid van belanghebbenden bij de uitvoering en de operationalisering van het SVLK wordt voortgezet en versterkt;
 - onafhankelijke controles door het maatschappelijk middenveld plaatsvinden zonder geweld, bedreigingen of andere vormen van misbruik, die, als ze zich toch voordoen, rigoureuus moeten worden bestraft;
 - in alle gevallen de vrije, voorafgaande en weloverwogen toestemming van inheemse volkeren en plaatselijke gemeenschappen verkregen wordt en in voorkomend geval een billijke vergoeding wordt betaald voor het verlies van de toegang tot bosgebieden die voor hun levensonderhoud essentieel zijn, een en ander als een niet-onderhandelbare voorwaarde voor de verlening van FLEGT-vergunningen;
 - de controlevereisten in het kader van het SVLK niet statisch zijn, maar periodiek door de Indonesische belanghebbenden geëvalueerd worden, om de vereisten voortdurend te verbeteren;
 19. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de uitspraak van het constitutionele hof van Indonesië van 6 mei 2013 in aanmerking wordt genomen bij de herziening van het SVLK;
 20. verzoekt de Commissie om de van de Indonesische regering gevraagde inspanningen te ondersteunen en om op regionale schaal te zorgen voor een gelijk speelveld door in te gaan op het verzoek van de Indonesische regering om de regio Sarawak in de onderhandelingen over een VPO EU-Maleisië mee te nemen;
 21. is zich ervan bewust dat bepaalde verzoeken in deze resolutie verder reiken dan de criteria in bijlage 8 van de VPO inzake de goedkeuring van het vergunningensysteem; verzoekt de Commissie om ervoor te zorgen dat er vooruitgang wordt geboekt bij het voldoen aan deze aanvullende verzoeken, die het Parlement van belang acht, en om aan het Parlement verslag uit te brengen over de geboekte vooruitgang alvorens het vergunningensysteem goed te keuren;
 22. verzoekt de Commissie regelmatig verslag uit te brengen aan het Parlement over de vooruitgang bij de uitvoering van de VPO en met name over de manier waarop bovengenoemde kwesties zijn en zullen worden aangepakt;
 23. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie alsmede aan de regering en het parlement van Indonesië.
-

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0176

Situatie in Venezuela

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de situatie in Venezuela (2014/2600(RSP)) (2017/C 285/20)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Venezuela, inclusief die van 24 mei 2007 over het geval „Radio Caracas TV” in Venezuela ⁽¹⁾, 23 oktober 2008 over de politieke onbevoegdverklaringen in Venezuela ⁽²⁾, 7 mei 2009 over de zaak Manuel Rosales in Venezuela ⁽³⁾, 11. februari 2010 over Venezuela ⁽⁴⁾, 8 juli 2010 over Venezuela, met name de zaak Maria Lourdes Afiuni ⁽⁵⁾, en 24 mei 2012 over de mogelijke terugtrekking van Venezuela uit de Inter-Amerikaanse Commissie voor de mensenrechten ⁽⁶⁾,
 - gezien de verklaring van de woordvoerder van Catherine Ashton, vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV), van 14 februari 2014,
 - gezien de verklaring van VV/HV Catherine Ashton van 21 februari 2014 over de onrust in Venezuela,
 - gezien het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, waarbij Venezuela partij is,
 - gezien de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 1948,
 - gezien artikel 110, leden 2 en 4, van zijn Reglement,
- A. gezien de ernst van de huidige situatie in Venezuela; overwegende dat er sinds 12 februari 2014 in heel Venezuela vreedzame studentenbetogingen plaatsvinden, die uitgelopen zijn op dodelijk geweld met ten minste 13 doden, ruim 70 gewonden en honderden arrestaties; overwegende dat de studenten protesteren tegen het onvermogen van de regering van president Maduro om een oplossing te vinden voor de problemen van hoge inflatie, misdaad en tekorten aan bepaalde basisproducten, alsook de toenemende corruptie en de intimidatie tegenover de media en de democratische oppositie; overwegende dat de regering de schaarste wijt aan „saboteurs” en het „winstbejag van corrupte zakenmensen”; overwegende dat Venezuela van alle Latijns-Amerikaanse landen de grootste energievoorraden heeft;
- B. overwegende dat het aantal demonstraties de laatste dagen niet is verminderd, maar integendeel is toegenomen, met als gevolg meer doden en gewonden en meer arrestaties, ten gevolge van de onderdrukking van de protestbeweging door de autoriteiten van het land en door illegale gewapende groepen;
- C. overwegende dat de politieke spanning en polarisatie in Venezuela toeneemt; overwegende dat de Venezolaanse autoriteiten juist niet proberen de vrede en rust te bewaren maar bedreigd hebben met een „gewapende revolutie”;
- D. overwegende dat er daden van repressie zijn gepleegd, met name tegen studenten, journalisten, leiders van de oppositie en vreedzame activisten uit het maatschappelijk middenveld, die zijn vervolgd en van hun vrijheid zijn beroofd;
- E. overwegende dat gewelddadige en ongecontroleerde regeringsaanhangers in Venezuela al tijdens ongestraft hun gang kunnen gaan; overwegende dat deze regeringsgezinde groepen volgens de oppositie tijdens de vreedzame demonstraties tot geweld hebben aangezet, met doden en gewonden als gevolg; overwegende dat de Venezolaanse regering nog geen opheldering over deze gebeurtenissen heeft verschaft;

⁽¹⁾ PB C 102 E van 24.4.2008, blz. 484.

⁽²⁾ PB C 15 E van 21.1.2010, blz. 85.

⁽³⁾ PB C 212 E van 5.8.2010, blz. 113.

⁽⁴⁾ PB C 341 E van 16.12.2010, blz. 69.

⁽⁵⁾ PB C 351 E van 2.12.2011, blz. 130.

⁽⁶⁾ PB C 264 E van 13.9.2013, blz. 88.

Donderdag 27 februari 2014

- F. overwegende dat de media worden gecensureerd en geïntimideerd en dat grote aantallen journalisten zijn mishandeld of gevangengenomen of hun beroepsuitrusting kwijt zijn omdat deze is vernield;
- G. overwegende dat de vrijheid van meningsuiting en het recht deel te nemen aan vreedzame demonstraties van fundamenteel belang zijn voor de democratie en dat gelijkheid en gerechtigheid voor iedereen onmogelijk zijn zonder fundamentele vrijheden en eerbiediging van de rechten van alle burgers; overwegende dat in de Venezolaanse grondwet de vreedzame uitoefening van het recht van vergadering en vereniging en het recht vreedzaam te demonstreren zijn gegarandeerd; overwegende dat de autoriteiten van het land de plicht hebben de fundamentele rechten van de Venezolaanse burgers te waarborgen, hun veiligheid te garanderen en hun leven te beschermen zonder deze rechten te beperken;
- H. overwegende dat alleen eerbiediging van de fundamentele rechten en vrijheden, een constructieve en respectvolle dialoog en tolerantie Venezuela kunnen helpen een uitweg te vinden uit deze ernstige crisis en zo toekomstige moeilijkheden te overwinnen;
1. veroordeelt alle gewelddaden en betreurt het verlies aan mensenlevens tijdens de vreedzame betogingen op 12 februari 2014 en de dagen daarna, en betuigt zijn oprechte medeleven met de nabestaanden;
 2. verklaart zich solidair met het Venezolaanse volk en geeft uiting aan zijn bezorgdheid dat nieuwe protesten tot meer gewelddaden kunnen leiden, waardoor de kloof tussen de standpunten van de regering en de oppositie alleen maar dieper zal worden en de polarisatie in de huidige delicate politieke situatie in Venezuela nog verder zal toenemen; doet een beroep op de vertegenwoordigers van alle partijen en geledingen van de Venezolaanse samenleving om in woord en daad de kalmte te bewaren;
 3. herinnert de regering van Venezuela eraan dat de vrijheid van meningsuiting en het recht om deel te nemen aan vreedzame betogingen in elke democratische staat tot de fundamentele mensenrechten behoren, hetgeen ook door de grondwet van Venezuela erkend is, en dringt bij president Maduro aan op de naleving van de internationale verdragen waarbij Venezuela partij is, en met name het Inter-Amerikaans Democratisch Handvest;
 4. wijst de Venezolaanse regering erop dat zij gehouden is de veiligheid van alle burgers in het land te garanderen, ongeacht hun politieke opvattingen en banden; is zeer verontrust over de arrestatie van studenten en oppositieleiders en verlangt dat zij onmiddellijk worden vrijgelaten;
 5. wijst erop dat de scheiding van machten een fundamenteel democratisch beginsel is en dat het rechtssysteem door de overheid niet mag worden gebruikt om de democratische oppositie aan politieke vervolging en onderdrukking bloot te stellen; dringt er bij de Venezolaanse autoriteiten op aan dat zij de ongegronde beschuldigingen en arrestatiebevelen tegen oppositieleiders intrekken;
 6. dringt er bij de Venezolaanse autoriteiten op aan dat zij de ongecontroleerde gewapende regeringsgezinde groepen onverwijld ontwapenen en ontmantelen, en dat zij een eind maken aan hun straffeloosheid; verlangt dat er opheldering komt over de toedracht van de sterfgevallen, zodat de daders ter verantwoording worden geroepen;
 7. spoort alle partijen en met name de Venezolaanse overheid aan om te komen tot een vreedzame dialoog die alle geledingen van de Venezolaanse samenleving omvat, teneinde punten van overeenstemming te vinden en de politieke hoofdrolspelers de gelegenheid te bieden om de ernstigste problemen waarmee het land worstelt te bespreken;
 8. benadrukt het feit dat eerbiediging van de persvrijheid, de vrijheid van informatie en de vrijheid van opinie en politieke pluriformiteit van fundamenteel belang zijn voor de democratie; betreurt dat de media en het internet aan censuur onderhevig zijn en dat de toegang tot bepaalde blogs en sociale netwerken ingeperkt is; veroordeelt de pesterijen waaronder een aantal kranten en andere, audiovisuele media, bijvoorbeeld televisiezender NTN24 en de Spaanse CNN, te lijden hebben en beschouwt deze praktijken als strijdig met Venezolaanse grondwet en met de engagementen die de Bolivariaanse Republiek Venezuela is aangegaan;
 9. vraagt dat een ad-hocdelegatie van het Europees Parlement wordt gestuurd om de situatie in Venezuela zo spoedig mogelijk te beoordelen;
 10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de regering en Nationale Vergadering van de Bolivariaanse Republiek Venezuela, de Euro-Latijns-Amerikaanse Parlementaire Vergadering en de secretaris-generaal van de Organisatie van Amerikaanse Staten.

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0177

Toekomst van het visumbeleid van de EU**Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over de toekomst van het visumbeleid (2014/2586(RSP))**

(2017/C 285/21)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikel 77,
 - gezien de mededeling van de Commissie met als titel „Uitvoering en ontwikkeling van het gemeenschappelijk visumbeleid voor snellere groei in de EU” (COM(2012)0649),
 - gezien het verslag van de Commissie over de werking van de plaatselijke Schengensamenwerking tijdens de eerste twee jaren van de uitvoering van de visumcode (COM(2012)0648),
 - gezien het zevende verslag van de Commissie betreffende de handhaving, door bepaalde derde landen, van de visumplicht in strijd met het wederkerigheidsbeginsel (COM(2012)0681),
 - gezien de recente herzieningen ⁽¹⁾ van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld ⁽²⁾,
 - gezien de recente visumversoepelingsovereenkomsten met Georgië ⁽³⁾, Oekraïne ⁽⁴⁾, Moldavië ⁽⁵⁾, Kaapverdië ⁽⁶⁾, Armenië ⁽⁷⁾ en Azerbeidzjan ⁽⁸⁾,
 - gezien de vraag aan de Commissie over de toekomst van het visumbeleid van de EU (O-000028/2014 — B7-0108/2014),
 - gelet op artikel 115, lid 5, en artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het gemeenschappelijk visumbeleid een noodzakelijk uitvloeisel is van de opheffing van de controles aan de binnengrenzen binnen het Schengengebied;
- B. overwegende dat de belangrijkste elementen van het gemeenschappelijk visumbeleid de volgende zijn: de gezamenlijke lijsten met landen waarvan de onderdanen aan de visumplicht zijn onderworpen en met landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, die als bijlage bij Verordening (EG) nr. 539/2001 zijn gevoegd; de in de visumcode opgenomen gemeenschappelijke regels inzake de afgifte van visa; het uniform visummodel; de uitwisseling van informatie via het visuminformatiesysteem; en een reeks internationale overeenkomsten met derde landen betreffende visumvrijstelling en -facilitering;
- C. overwegende dat, in overeenstemming met het Verdrag van Lissabon, de gewone wetgevingsprocedure van toepassing is op alle aspecten van het gemeenschappelijk visumbeleid en dat instemming van het Parlement vereist is voor alle internationale overeenkomsten ter zake;
- D. overwegende dat het belangrijk is denkoefeningen en interinstitutionele discussies over de toekomst van het gemeenschappelijk visumbeleid van de EU op te starten, met name met betrekking tot mogelijke stappen op weg naar de verdere harmonisatie van de visumprocedures, met inbegrip van gemeenschappelijke regels inzake de afgifte van visa;

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1091/2010, PB L 329 van 14.12.2010, blz. 1; Verordening (EU) nr. 1211/2010, PB L 339 van 22.12.2010, blz. 6; Verordening (EU) nr. 1289/2013, PB L 347 van 20.12.2013, blz. 74; COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1.

⁽³⁾ Besluit 2011/117/EU van de Raad, PB L 52 van 25.2.2011, blz. 33.

⁽⁴⁾ Besluit 2013/297/EU van de Raad, PB L 168 van 20.6.2013, blz. 10.

⁽⁵⁾ Besluit 2013/296/EU van de Raad, PB L 168 van 20.6.2013, blz. 1.

⁽⁶⁾ Besluit 2013/521/EU van de Raad, PB L 282 van 24.10.2013, blz. 1.

⁽⁷⁾ Besluit 2013/628/EU van de Raad, PB L 289 van 31.10.2013, blz. 1.

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Donderdag 27 februari 2014

Algemeen visumbeleid en herziening van de visumcode

1. is ingenomen met de geboekte vooruitgang op het vlak van het visa-acquis, maar roept de Commissie en de lidstaten eveneens op de tenuitvoerlegging van het huidige visa-acquis te verbeteren; vraagt met name versterkte plaatselijke Schengensamenwerking om de tenuitvoerlegging van de visumcode op korte termijn te verbeteren;
2. is van mening dat er in de toekomst stappen moeten worden genomen op weg naar de verdere harmonisatie van de visumprocedures, met inbegrip van echte gemeenschappelijke regels inzake de afgifte van visa;
3. is van mening dat de consulaire vertegenwoordiging in veel derde landen duidelijk niet volstaat;
4. is van oordeel dat gemeenschappelijke visumaanvraagcentra een nuttig instrument gebleken zijn en in de toekomst de norm zouden kunnen worden;
5. betreurt het feit dat de Commissie geen studie gepresenteerd heeft over de mogelijkheid om een „gemeenschappelijk Europees afgiftemechanisme voor visa voor kort verblijf” in te voeren, met inbegrip van een beoordeling van de vraag „in hoeverre de beoordeling van een individueel risico de aan de nationaliteit van de aanvrager gebonden risicoanalyse zou kunnen aanvullen”, zoals gevraagd in het programma van Stockholm (punt 5.2);
6. is van mening dat reizen verder vergemakkelijkt moet worden voor bonafide en frequente reizigers, met name door middel van een toegenomen gebruik van meervoudige inreisvisa met een langere geldigheidsduur;
7. roept de lidstaten op gebruik te maken van de huidige bepalingen van de visumcode en de Schengengrenscore die de afgifte van visa op humanitaire gronden mogelijk maken, en het aanbieden van tijdelijke opvang voor mensenrechtenverdedigers die gevaar lopen in derde landen te vergemakkelijken;
8. ziet uit naar het verwachte voorstel voor een herziening van de visumcode, maar betreurt het feit dat de goedkeuring ervan meermaals is uitgesteld door de Commissie;
9. betreurt het feit dat de algemene evaluatie van de visumcode nog steeds niet is gepresenteerd door de Commissie; betreurt het voornemen van de Commissie om deze evaluatie samen met het voorstel voor een herziening van de visumcode in te dienen; is van oordeel dat het passender zou zijn indien de Commissie eerst het evaluatieverslag zou presenteren, waardoor de instellingen de mogelijkheid zouden hebben om hierover een discussie te voeren;

Visumfacilitering

10. vraagt om de sluiting van verdere visumfaciliteringsovereenkomsten wanneer dit passend is, en roept op tot toezicht op en de verbetering van de reeds bestaande visumfaciliteringsovereenkomsten;
11. vraagt een systematische evaluatie van bestaande visumfaciliteringsovereenkomsten om te beoordelen of ze hun beoogde doelstelling bereiken;

Verordening (EG) nr. 539/2001

12. is ingenomen met de recente bijwerkingen van de in Verordening (EG) nr. 539/2001 opgenomen lijst met derde landen waarvan de onderdanen visumvrij mogen reizen, en met name met de opnemings van bijkomende vrijstellingen van de visumplicht; wijst er opnieuw op dat visumvrij reizen belangrijk is voor derde landen en met name voor personen uit hun maatschappelijk middenveld, maar eveneens in het belang is van de EU zelf;
13. is in dit verband van mening dat een visumvrijstelling tussen de EU en Oekraïne een manier is om in te gaan op de oproepen van het Oekraïense maatschappelijk middenveld en de studenten die de afgelopen dagen hebben gedemonstreerd; wijst erop dat een dergelijke vrijstelling uitwisselingen en intermenselijke contacten tussen organisaties uit het maatschappelijk middenveld zou intensiveren, waarbij het wederzijds begrip wordt aangewakkerd en economische uitwisselingen een positieve impuls krijgen; verzoekt de Commissie een voorstel in te dienen teneinde Oekraïne op de lijst van derde landen te zetten waarvan de onderdanen visumvrij mogen reizen; verzoekt de lidstaten daarnaast om de huidige visumversoepelingsovereenkomst volledig ten uitvoer te leggen en zo de toegang tot de EU te vergemakkelijken, met name voor studenten en wetenschappers;
14. is ingenomen met de bijwerking van de criteria voor visumvrijstelling zodat eveneens rekening wordt gehouden met overwegingen met betrekking tot de grondrechten en economische voordelen, met name op het vlak van toerisme en buitenlandse handel, en met de opname ervan in een artikel van de verordening;

Donderdag 27 februari 2014

15. benadrukt dat voor verdere visumliberalisering meer kennis nodig is met betrekking tot de toepassing van de huidige visumvrijstellingen, bijvoorbeeld door middel van het elektronisch systeem voor reisvergunningen van de EU (EU-ESTA); roept de Raad en de Commissie op ervoor te zorgen dat het Parlement beter geïnformeerd is over de situatie van derde landen waarover wordt onderhandeld, zodat een passende democratische toetsing mogelijk is;

16. nodigt de Commissie uit te bekijken hoe er in de toekomst, in voorkomend geval, samen kan worden gezorgd voor wijzigingen van de bijlagen bij de verordening en bilaterale visumvrijstellingsovereenkomsten, zodat wordt vermeden dat er een risico bestaat dat een wijziging van de bijlagen niet onmiddellijk gevolgd wordt door de noodzakelijke visumvrijstellingsovereenkomst;

17. neemt kennis van de overeenkomst betreffende het opschortingsmechanisme; verwacht dat de lidstaten te goeder trouw beroep zullen doen op dit mechanisme en enkel als laatste hulpmiddel in een noodsituatie, wanneer een dringend antwoord nodig is om de moeilijkheden op te lossen waar de hele Unie mee te kampen heeft, en wanneer de relevante criteria vervuld zijn;

18. is van mening dat volledige wederkerigheid op visumgebied een doel is dat de Unie op proactieve wijze dient na te streven in het kader van haar betrekkingen met derde landen om aldus bij te dragen tot verbetering van de geloofwaardigheid en logische samenhang van het buitenlands beleid van de Unie op internationaal niveau;

19. verzoekt om een debat over het verband tussen verdere visumliberalisering en de oproepen van bepaalde lidstaten voor strengere veiligheidsmaatregelen en grenscontroles voor reizigers die vrijgesteld zijn van de visumplicht;

Visuminformatiesysteem (VIS)

20. roept eu-LISA op het verwachte evaluatieverslag over VIS zo spoedig mogelijk te presenteren;

Betrokkenheid van het Europees Parlement

21. roept de Raad en de Commissie op de informatiestroom naar het Parlement te verbeteren met betrekking tot onderhandelingen over internationale overeenkomsten op het gebied van visa, in overeenstemming met artikel 218, lid 10, van het VWEU en de kaderovereenkomst over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie;

22. kondigt aan binnen de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken een contactgroep visumbeleid te willen opzetten; nodigt het Voorzitterschap van de Raad en de lidstaten uit om samen met de Commissie deel te nemen aan de bijeenkomsten van deze contactgroep;

o

o o

23. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0178

Specifieke maatregelen in het gemeenschappelijk visserijbeleid ter versterking van de rol van vrouwen

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over specifieke maatregelen in het gemeenschappelijk visserijbeleid ter versterking van de rol van vrouwen (2013/2150(INI))

(2017/C 285/22)

Het Europees Parlement,

- gezien de regelgeving die van toepassing is op het Europees Visserijfonds (EVF), namelijk de Verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006 en (EG) nr. 791/2007 van de Raad, waarin de normen en de overeenkomsten inzake de structurele steun van de Gemeenschap voor de visserijsector vastgelegd zijn,
- gezien Richtlijn 2010/41/EU van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2010 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van zelfstandig werkzame mannen en vrouwen en tot intrekking van Richtlijn 86/613/EEG van de Raad ⁽¹⁾,
- gezien zijn standpunt van 6 februari 2013 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽²⁾,
- gezien zijn standpunt van 12 september 2012 over het voorstel voor een verordening van het Parlement en de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijproducten en producten van de aquacultuur ⁽³⁾,
- gezien het voorstel van de Commissie en de standpunten van het Parlement en de Raad over het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij (COM(2011)0804),
- gezien het voorstel van de Commissie en de standpunten van het Parlement en de Raad over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de regels voor de deelname aan acties en de verspreiding van resultaten in het kader van „Horizon 2020” — het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014-2020) (COM(2011)0810),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Strategie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015 (COM(2010)0491),
- gezien zijn resolutie van 15 december 2005 over vrouwen-netwerken: visserij, landbouw en diversificatie ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 22 november 2012 over kleinschalige en ambachtelijke visserij en de hervorming van het GVB ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 22 november 2012 over de externe dimensie van het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 september 2012 over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid — overkoepelende mededeling ⁽⁷⁾,
- gezien de hoorzitting over „Vrouwen en duurzame ontwikkeling in de visserijsector” in de Commissie visserij van 1 december 2010,

⁽¹⁾ PB L 180 van 15.07.2010, blz. 1.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ PB C 353 E van 3.12.2013, blz. 212.

⁽⁴⁾ PB C 286 E van 23.11.2006, blz. 519.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0460.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0461.

⁽⁷⁾ PB C 353 E van 3.12.2013, blz. 104.

Donderdag 27 februari 2014

- gezien de hoorzitting van de Commissie visserij en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid over het versterken van de rol van de vrouw in de Europese visserij en aquacultuur, die op 14 oktober 2013 in het Europees Parlement werd gehouden,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het gezamenlijke overleg van de Commissie visserij en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid overeenkomstig artikel 51 van het Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij en van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A7-0070/2014),
- A. overwegende dat het werk dat vrouwen verrichten in de visserij en de aquacultuur niet wordt erkend en over het algemeen op de achtergrond blijft, hoewel het een aanzienlijke economische toegevoegde waarde oplevert en bijdraagt tot de sociale, economische en ecologische duurzaamheid van verschillende gemeenten en regio's in Europa, met name in gebieden die afhankelijk zijn van de visserij;
- B. overwegende dat in de lidstaten meer dan 100 000 vrouwen in de visserijsector werken, waarvan ongeveer 4 % actief is in de winningssector, in banen die samenhangen met de activiteiten van de vissersvaartuigen of als nettenmaaksters, havenarbeidsters of inpaksters, ongeveer 30 % in de aquacultuur, hoofdzakelijk als schelpdierzoekster, en ongeveer 60 % in de verwerkingsindustrie;
- C. overwegende dat het werk dat vrouwen in de visserij en de aquacultuur gewoonlijk verrichten zwaar is: schelpdieren zoeken, de traditionele visverkoop, zowel ambulante als in daartoe bestemde gebouwen, de vervaardiging en reparatie van visnetten, het lossen en sorteren van de vis en het inpakken in bijzonder zware weersomstandigheden;
- D. overwegende dat het werkelijke aantal vrouwen dat werkzaam is in een aantal van deze sectoren in de statistieken wordt onderschat en dat dit aantal in sommige lidstaten nog is gestegen door de algemene economische crisis en de hoge werkloosheid, aangezien het aantal vrouwen dat actief is in de visserijsector nog is toegenomen, met name bij het handmatig zoeken van schelpdieren, om het gezinsinkomen aan te vullen of als enig gezinsinkomen;
- E. zich bewust van de bijdragen die vrouwen leveren in activiteiten die verband houden met het vervaardigen en repareren van vistuig, het lossen en sorteren van de vis, het voorraadbeheer van het vaartuig, verwerking, verpakking en verkoop van vis en het management van visserijbedrijven;
- F. overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 22 november 2012 over kleinschalige en ambachtelijke visserij en de hervorming van het GVB in paragraaf 30 de lidstaten verzoekt rekening te houden met het belang van de economische, sociale en culturele rol van vrouwen in de visserijsector, opdat zij toegang krijgen tot sociale voorzieningen en benadrukt dat de actieve participatie van vrouwen in visserijgerelateerde activiteiten ten eerste helpt om de visserijsector in stand te houden en het overleven van deze sector te waarborgen, en ten tweede om de tradities en specifieke praktijken in stand te houden en tevens helpt om de culturele diversiteit van de verschillende regio's veilig te stellen;
- G. overwegende dat het Parlement in zijn standpunt van 12 september 2012 verzoekt om de deelname van vrouwen in producentenorganisaties voor visserij- en aquacultuurproducten te bevorderen;
- H. overwegende dat het Europees Parlement in zijn resolutie van 22 november 2012 over kleinschalige en ambachtelijke visserij en de hervorming van het GVB in paragraaf 31 het toekomstige Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij (EFMZ) verzoekt om maatregelen te financieren om de participatie van vrouwen in de visserijsector te stimuleren, vrouwenverenigingen te steunen, te voorzien in beroepsopleiding voor vrouwen en de rol van vrouwen in de visserij op te waarderen, met name door steun te verlenen aan activiteiten op het land en voor met de visserij verwante activiteiten, zowel „stroomopwaarts” als „stroomafwaarts”;
- I. overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 22 november 2012 over kleinschalige en ambachtelijke visserij en de hervorming van het GVB in paragraaf 39 de Commissie en de lidstaten oproept om maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat vrouwen gelijke beloning en andere arbeids-, sociale en economische rechten krijgen, waaronder een verzekering voor het dekken van de risico's en maatregelen om verminderingcoëfficiënten toe te passen om de pensioengerechtigde leeftijd te verlagen vanwege het zware werk (nachtwerk, gevaarlijk werk, wisselende uurroosters naargelang van het productieritme of de mogelijkheid om te vissen) waaraan zij zijn blootgesteld door hun werkzaamheden in de visserijsector, alsmede erkenning van hun specifieke aandoeningen als beroepsziekten;

Donderdag 27 februari 2014

- J. erkennende dat statistieken over de arbeidskrachten, en met name over de verhouding tussen mannen en vrouwen in bepaalde activiteiten, bijvoorbeeld in de kleinschalige en ambachtelijke visserij, de extensieve aquacultuur en de daaraan verbonden activiteiten, minder aandacht krijgen dan gegevens over de vangst, de aanlanding, de tonnage enz.;
- K. overwegende dat de statistische gegevens voor de EU en de lidstaten met betrekking tot de werkgelegenheid in de visserij, de aquacultuur en aanverwante sectoren niet volledig, geharmoniseerd of uitgesplitst zijn in indicatoren aan de hand waarvan een inschatting kan worden gemaakt van de bijdrage van vrouwen in deze sectoren;
- L. erkennende dat vrouwen ondanks het werk dat zij verrichten in de visserijsector en de aquacultuur en ondanks hun belangrijke bijdragen tot de economie, onvoldoende sociale en arbeidsbescherming genieten en geen passend beroeps- en arbeidsstatuut hebben;
- M. erkennende dat vrouwen financieel gediscrimineerd worden in de visserijsector en een lager loon krijgen dan mannen die hetzelfde werk doen;
- N. erkennende dat het werk van vrouwen in de visserijsector vaak niet wettelijk erkend is en geen toegang biedt tot sociale zekerheid in verhouding tot de specifieke risico's en gezondheidsproblemen die verband houden met deze activiteiten;
- O. overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 22 november 2012 over kleinschalige en ambachtelijke visserij en de hervorming van het GVB in paragraaf 42 de Commissie en de lidstaten verzoekt stappen te ondernemen om een grotere wettelijke en maatschappelijke erkenning voor het werk van vrouwen in de visserijsector te bevorderen en verwezenlijken, en om ervoor te zorgen dat vrouwen die vol- of deeltijds voor familiebedrijven werken of hun echtgenoten ondersteunen, en op die manier bijdragen aan hun eigen economische duurzaamheid en die van hun gezin, wettelijke erkenning krijgen of sociale voorzieningen die gelijk zijn aan die welke genoten worden door mensen met het statuut van zelfstandige, in het bijzonder door toepassing van Richtlijn 2010/41/EU, en dat hun sociale en economische rechten worden gegarandeerd, waaronder gelijke lonen, werkloosheidsuitkering wanneer zij hun baan (tijdelijk of permanent) verliezen, het recht op een pensioen, een goede balans tussen werk en privéleven, het recht op moederschapsverlof, toegang tot sociale zekerheid en gratis gezondheidszorg, en gezondheid en veiligheid op het werk, en andere sociale economische rechten, inclusief een verzekering die zeerisico's dekt;
- P. overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 12 september 2012 stelt dat de rol van vrouwen in de visserijsector meer juridische en sociale erkenning moet krijgen en beter beloond moet worden, dat vrouwen in de visserijsector dezelfde rechten moeten krijgen als mannen en dat de echtgenotes en levenspartners van vissers die het familiebedrijf steunen de facto een wettelijk statuut en sociale uitkeringen dienen te krijgen die gelijkwaardig zijn aan die van mensen met een zelfstandig statuut;
1. dringt er bij de Commissie op aan om een specifiek statistisch programma uit te werken voor regio's die afhankelijk zijn van de visserij, waarin bijzondere aandacht moet worden geschonken aan de ambachtelijke kustvisserij, traditionele vismethoden en specifieke verkoopkanalen en aan het werk en de sociale en arbeidsvoorwaarden van schelpdierzoeksters, nettenmaaksters en vrouwelijke ambachtsslui in de visserijsector en verwante activiteiten, om de specifieke behoeften op het gebied van de activiteiten van vrouwen te achterhalen en de maatschappelijke erkenning van deze bijzonder zware beroepen te vergroten;
 2. is van mening dat er statistieken moeten worden verzameld en geanalyseerd over de werkgelegenheid in de visserijsector, die moeten worden uitgesplitst naar geslacht, soort activiteit en soort contract (zelfstandige, loontrekkende, deeltijds, voltijds, oproep), om zo een inschatting te kunnen maken van de bijdragen van vrouwen in de visserijsector en de aquacultuur;
 3. dringt er bij de Commissie op aan om eveneens naar geslacht uitgesplitste gegevens te vergaren over de vangstsector en om nieuwe indicatoren in te voeren, zoals leeftijd, onderwijs- en opleidingsniveau en de activiteit van de meewerkende echtgeno(o)t(e) of partner;
 4. acht het nodig om de statistische indicatoren die worden gebruikt bij de verzameling van gegevens over de werkgelegenheid in de visserij, de aquacultuur en aanverwante sectoren, helder te definiëren; acht het voorts nodig een reeks geharmoniseerde statistische indicatoren voor de EU vast te stellen en verzoekt de lidstaten derhalve met klem spoedig volledige gegevens te verstrekken overeenkomstig die indicatoren;

Donderdag 27 februari 2014

5. dringt er bij de Commissie en de Raad op aan om de rol van vrouwen in de visserijsector en de aquacultuur en hun bijdrage tot de duurzame ontwikkeling van gebieden die afhankelijk zijn van de visserij juridisch en sociaal te erkennen, om zo alle economische, administratieve en sociale belemmeringen weg te nemen die hun participatie op gelijke voet in de weg staan;
6. dringt er bij de Commissie en de Raad op aan om de lidstaten aan te sporen om letsels aan de gewrichten of de wervelkolom of reumatische aandoeningen veroorzaakt door de zware weersomstandigheden waarin schelpdierzoeksters, nettenmaaksters, havenarbeidsters, inpaksters, verwerksters, vissersvrouwen en verkoopster moeten werken en door het tillen van te zware lasten, te reguleren en te erkennen als beroepsziekten;
7. dringt er bij de Commissie op aan om te erkennen dat het werk van vrouwen bijdraagt tot de verbetering van de traceerbaarheid van de visserijproducten, wat de kennis van de consument bevordert en zorgt voor strengere kwaliteits- en veiligheidsnormen voor visserij- en aquacultuurproducten, waardoor de economische, gastronomische en toeristische kansen van de vissersgebieden worden vergroot;
8. verzoekt om de oprichting, in het kader van het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij en/of andere instrumenten, van specifieke steunmechanismen die in noodgevallen (bij natuurrampen) kunnen worden geactiveerd, alsmede van financiële compensatiemechanismen om vissers, vissersvrouwen en hun gezinnen te ondersteunen bij tijdelijke vangstverboden, met name in gebieden waar de visserij de enige inkomstenbron vormt;
9. acht het noodzakelijk om de vereniging van vrouwen in vrouwennetwerken op nationaal en Europees niveau te stimuleren en financieel te ondersteunen om zo de rol van vrouwen in de visserijsector beter zichtbaar te maken, de samenleving bewust te maken van de bijdrage van vrouwen tot deze activiteit, de uitwisseling van ervaringen te bevorderen en ervoor te zorgen dat vrouwen hun behoeften en eisen op alle niveaus kunnen meedelen, van het niveau van de plaatselijke overheden tot de Europese instanties;
10. verzoekt de Commissie en de lidstaten met klem de toegang tot financiering van vrouwenorganisaties in de visserij, de aquacultuur en aanverwante sectoren, te vergemakkelijken, om hen in staat te stellen hun initiatieven ten uitvoer te leggen, hun organisatiestructuren te versterken en andere vrouwenorganisaties te benaderen voor uitwisselingen van ervaringen en goede praktijken;
11. acht het noodzakelijk om de effectieve participatie van vrouwen in overlegorganen en adviesraden, besluitvormingsinstanties, vertegenwoordigingsorganen, regionale instanties of beroepsorganisaties te stimuleren en te versterken, om zo hun deelname aan het besluitvormingsproces in de publieke en de privésector op gelijke voet met mannen te waarborgen;

Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij (EFMZV) 2013-2020

12. merkt op dat slechts één lidstaat de kansen die pijler 4 van het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij biedt om projecten voor vrouwen te financieren, heeft benut en dringt er bij de lidstaten op aan om gebruik te maken van de kansen die het EFMZV biedt om:
 - het gelijkheidsbeginsel toe te passen bij zowel de ontwikkeling als de uitvoering van de operationele programma's;
 - de participatie van vrouwen in de visserijsector te stimuleren door de sector te hervormen en passende voorzieningen te bieden (zoals kleedruimtes op de vaartuigen en in de havens);
 - verenigingen van vrouwen (bijvoorbeeld nettenmaaksters, havenarbeidsters en inpaksters) en de vorming van netwerken van zulke verenigingen te steunen;
 - projecten te steunen om de problemen die voortkomen uit de arbeidsomstandigheden van schelpdierzoeksters te verlichten, onder meer door de combinatie van werk en gezin te verbeteren;
 - projecten te steunen om de rol van vrouwen in de visserij en de aquacultuur te promoten, te diversifiëren en op te waarderen;
 - de toegang van vrouwen en jongeren tot opleidingen te vergemakkelijken via financiering voor specifieke opleidingen en beroepsopleidingen en de beroepsgerichte opleidingen van hun activiteiten; daartoe dienen de lidstaten te voorzien in processen voor het verkrijgen van een officieel erkend beroepsvaardigheidscertificaat en in opleidingscentra voor dit soort beroepsactiviteiten die traditioneel worden uitgeoefend door vrouwen in de verschillende gemeenschappen;
 - de toegang van jonge vrouwen tot de arbeidsmarkt te vergemakkelijken en de overname van bedrijven door jongere generaties te steunen, met name met het oog op de ontwikkeling van duurzame beroepsactiviteiten in het mariene milieu;

Donderdag 27 februari 2014

- beroepsopleiding te stimuleren, met name voor vrouwen die in de visserijsector en de aquacultuur werken, om hun kansen op leidinggevende of hogere technische en managementfuncties in de visserijsector te vergroten, tegen gelijke loonvoorwaarden;
- de rol van vrouwen in de visserij op te waarderen, met name door steun te verlenen aan activiteiten op het land en voor met de visserij verwante activiteiten, zowel in de productie als in de verwerking, de afzet en de verkoop;
- door vrouwen opgestarte bedrijfsinitiatieven te stimuleren, in voorkomend geval met inbegrip van de economische diversifiëring van bepaalde aan de visserij verwante activiteiten, zoals museologie, culturele tradities, ambachten, gastronomie en het restaurantwezen;
- ondernemingsinitiatieven met betrekking tot activiteiten die geen verband houden met de visserij te stimuleren in die kustgebieden waar banen verloren zijn gegaan ten gevolge van de doorvoering van de visserijhervorming;

13. dringt er bij de lidstaten op aan om mogelijkheden te creëren om zachte leningen te verstrekken die het mogelijk maken om de specifieke problemen waarmee vrouwen geconfronteerd worden bij de financiering van projecten die in aanmerking komen voor de nationale programma's in het kader van het EFMZV, te verlichten;

14. verzoekt de lidstaten zakelijke initiatieven van vrouwen te ondersteunen door middel van gunstige faciliteiten voor microkredieten en adequate informatie over de financieringsmogelijkheden;

15. verzoekt de lidstaten met klem maatregelen te nemen voor de ontwikkeling en modernisering van lokale infrastructuur, de diversifiëring van de economische activiteiten en de verbetering van de levenskwaliteit in visserijgebieden, met name in gebieden die volledig afhankelijk zijn van de visserij, om duurzame ontwikkeling van die gebieden mogelijk te maken en tegelijkertijd de armoede in het algemeen, en met name armoede die vrouwen en kinderen treft, te bestrijden, en om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te voorkomen;

16. herhaalt de standpunten die werden aangenomen in het kader van het proces rond Horizon 2020, het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014-2020), met betrekking tot het stimuleren van de deelname van vrouwen aan alle wetenschappelijke onderzoeksactiviteiten, projecten en vakgebieden, met name van vrouwen die beroepsmatig bezig zijn met onderzoek naar het mariene milieu;

17. verzoekt de lidstaten om:

- het werk van vrouwen die financieel bijdragen tot het gezinsinkomen en van vrouwen die via hun werk, zij het onbetaald, bijdragen tot het huishouden juridisch te erkennen;
- steun te verlenen aan vrouwen via werkloosheidsuitkeringen wanneer zij hun baan (tijdelijk of permanent) verliezen, het recht op een pensioen, een goede balans tussen werk en privéleven, het recht op ouderschapsverlof (ongeacht of zij getrouwd zijn dan wel een samenlevingscontract hebben), toegang tot sociale zekerheid en gratis gezondheidszorg, en bescherming tegen de risico's van het werk in de maritieme sector en de visserij;

18. overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 22 november 2012 over de externe dimensie van het gemeenschappelijk visserijbeleid in paragraaf 28 de EU verzoekt om binnen de WTO toe te werken naar benadeling van de productie van landen waar vrouwen worden gediscrimineerd en er in paragraaf 45 van dezelfde resolutie bij de Commissie op aandringt om er tijdens de onderhandelingen over visserijovereenkomsten naar te streven dat de kuststaat een bepaald minimum van de in het kader van de overeenkomst verstrekte sectorale ontwikkelingssteun besteedt aan projecten die ten doel hebben om de rol van vrouwen in de visserijsector te erkennen, te bevorderen en te diversifiëren, waarbij het beginsel van gelijke behandeling van en gelijke kansen voor mannen en vrouwen moet worden toegepast, met name op het gebied van opleiding en de toegang tot financiering en leningen;

19. verzoekt de Commissie met klem ervoor te zorgen dat de Europese genderdimensie wordt opgenomen en gewaarborgd in economische partnerschapsovereenkomsten waarin de visserij is opgenomen;

Basisverordening van het gemeenschappelijk visserijbeleid

20. dringt er bij de lidstaten op aan toe te zien op de verwezenlijking van de doelstellingen van het nieuwe gemeenschappelijke visserijbeleid ten aanzien van de toegang tot de visbestanden op basis van transparante sociale, economische en milieucriteria, waarbij zij aandacht moeten besteden aan de beginselen van gelijke behandeling en van gelijke kansen voor mannen en vrouwen;

21. dringt er bij de lidstaten op aan om het arbeidsstatuut van vrouwen te erkennen wanneer zij hun activiteit tijdelijk moeten stopzetten, bijvoorbeeld tijdens de biologische rustperiodes;

Donderdag 27 februari 2014

22. verzoekt de Commissie en de lidstaten om toe te zien op de naleving van Richtlijn 2010/41/EU om ervoor te zorgen dat vrouwen die voltijds of deeltijds in de visserijsector werken in familiebedrijven of hun echtgenoot of partner helpen en zo bijdragen tot hun eigen financiële stabiliteit en die van hun gezin, en vrouwen die een dergelijke activiteit uitoefenen om in hun levensonderhoud te voorzien en geen gezin hebben, dezelfde wettelijke erkenning en sociale uitkeringen krijgen als mensen met het statuut van zelfstandigen;

o

o o

23. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen van de lidstaten.

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0179

Heffingen voor kopiëren voor privégebruik

Resolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over heffingen voor kopiëren voor privégebruik (2013/2114(INI))

(2017/C 285/23)

Het Europees Parlement,

- gezien Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij⁽¹⁾,
 - gezien het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor onlinegebruik op de interne markt (COM(2012)0372), en de bijbehorende effectbeoordeling,
 - gezien de artikelen 4, 6, 114 en 118 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
 - gezien de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie, met name dat van 21 oktober 2010, Padawan/SGAE (C-467/08, Jurispr. blz. I-10055); 16 juni 2011, Stichting de Thuis kopie/Opus Supplies Deutschland GmbH e.a. (C-462/09, Jurispr. blz. I-05331); 9 februari 2010, Martin Luksan/Petrus van der Let (C-277/10, nog niet gepubliceerd); 27 juni 2013, VG Wort/Kyocera Mita e.a. (gevoegde zaken C-457/11—C-460/11, nog niet gepubliceerd), en 11 juli 2013, Austro Mechana/Amazon (C-521/11, nog niet gepubliceerd),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 24 mei 2011 getiteld „Een eengemaakte markt voor intellectuele-eigendomsrechten: Creativiteit en innovatie bevorderen met het oog op economische groei, kwaliteitsjobs en eersteklasproducten en -diensten in Europa” (COM(2011)0287),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 18 december 2012 over inhoud in de digitale interne markt (COM(2012)0789),
 - gezien de aanbevelingen van António Vitorino van 31 januari 2013 naar aanleiding van de bemiddelingsprocedure inzake thuis kopie- en reprografieheffingen,
 - gezien het werkdokument van de Commissie juridische zaken „Copyright in the music and audiovisual sectors”, dat op 29 juni 2011 werd goedgekeurd,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0114/2014),
- A. overwegende dat cultuur en scheppende activiteiten van oudsher het fundament van de Europese identiteit vormen en dat zij in de toekomst een essentiële rol zullen spelen in de economische en sociale ontwikkeling van de Europese Unie;
- B. overwegende dat cultuur en scheppende activiteiten onlosmakelijk deel uitmaken van de digitale economie; overwegende dat de uiting van zowel hoogstaande als alledaagse culturele inhoud op gelijke toegang tot de digitale groei van Europa berust; overwegende dat uit de raadplegingen is gebleken dat op de Europese digitale markt nog niets in huis is gekomen van de beloften inzake een doeltreffende verdeling, een billijke compensatie voor scheppende kunstenaars en een rechtvaardige en daadwerkelijke inkomstenverdeling in de culturele sector in het algemeen, en dat voor het aanpakken van deze uitdagingen acties op het niveau van de Unie vereist zijn;

⁽¹⁾ PB L 167 van 22.6.2001, blz. 10.

Donderdag 27 februari 2014

- C. overwegende dat de digitale omwenteling een bijzonder groot effect heeft op de wijze waarop culturele identiteiten tot uiting gebracht, verspreid en ontwikkeld worden; overwegende dat lagere drempels voor participatie en nieuwe distributiekanaalen de toegankelijkheid van werken en cultuur en een wereldwijde verspreiding, ontdekking en herontdekking van kunst en cultuur bevorderen en scheppende kunstenaars en artiesten kansen bieden; overwegende dat de marktkansen voor nieuwe diensten en bedrijven daardoor enorm zijn toegenomen;
- D. overwegende dat de aanspraak van auteurs op bescherming van hun creatieve werk, alsmede hun recht op een billijke compensatie voor dat werk ook in het digitale tijdperk moeten gelden;
- E. overwegende dat digitaal kopiëren voor privégebruik door de technologische vooruitgang en de overstap naar internet en „cloud computing” sterk aan economisch belang heeft gewonnen en dat in het bestaande systeem van heffingen voor kopiëren voor privégebruik onvoldoende rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen in het digitale tijdperk; overwegende dat er op dit vlak momenteel geen alternatieve aanpak bestaat die de rechthebbenden een passende compensatie garandeert en tegelijk kopiëren voor privégebruik mogelijk maakt; overwegende dat er niettemin een bespreking moet worden gevoerd om het thuishopiëstelsel te actualiseren en efficiënter te maken en meer rekening te houden met de technologische vooruitgang;
- F. overwegende dat in de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor onlinegebruik op de interne markt, die het Parlement en de Raad op 4 februari 2014 hebben aangenomen, wordt benadrukt dat bij het auteursrechtenbeheer bijzondere aandacht moet worden besteed aan de transparantie van de geldstromen die door de organisaties voor collectief beheer geïnd, verdeeld en aan de rechthebbenden uitgekeerd worden, mede voor het kopiëren voor privégebruik;
- G. overwegende dat Richtlijn 2001/29/EG de lidstaten toestaat om ten aanzien van bepaalde vormen van reproductie van geluidsmateriaal, beeldmateriaal en audiovisueel materiaal voor privégebruik, in een beperking van of een restrictie op het reproductierecht te voorzien, welke gepaard gaat met een billijke compensatie, waardoor de consumenten in de landen die een dergelijke restrictie ten uitvoer hebben gelegd, hun audiovisuele en muzikrepertoire vrijelijk en zo vaak ze willen van de ene op de andere multimedadrager of van het ene op het andere toestel kunnen kopiëren, zonder aan de rechthebbenden toestemming te vragen, voor zover het om privégebruik gaat; overwegende dat de vergoedingen moeten worden berekend op basis van het mogelijke nadeel dat de rechthebbenden door dat kopiëren voor privégebruik lijden;
- H. overwegende dat volgens ramingen van de Europese Commissie de in 23 van de 28 lidstaten geïnde vergoedingen voor het kopiëren voor privégebruik sinds de inwerkingtreding van Richtlijn 2001/29/EG in totaal meer dan verdrievoudigd zijn en nu neerkomen op meer dan 600 miljoen euro; overwegende dat dit voor de kunstenaars een belangrijk bedrag is;
- I. overwegende dat die heffingen voor de fabrikanten en invoerders van traditionele en digitale opnamemedia en -apparatuur slechts een miniem gedeelte van hun omzet vormen, die in totaal op meer dan 1 000 miljard euro wordt geraamd;
- J. overwegende dat veel mobiele eindapparatuur in theorie de mogelijkheid biedt om voor privédoeleinden te kopiëren maar in de praktijk niet daarvoor wordt gebruikt; overwegende dat er daarom besprekingen voor de lange termijn moeten worden gevoerd teneinde een efficiëntere en actuelere aanpak te ontwikkelen die niet noodzakelijk gebaseerd hoeft te zijn op een forfaitaire heffing op apparatuur;
- K. overwegende dat bij vergelijking van de verkoopprijzen van apparatuur tussen landen waar de heffing voor kopiëren voor privégebruik wel en niet wordt aangerekend, blijkt dat de heffing de prijzen van de producten niet merkbaar beïnvloedt;
- L. overwegende dat de fabrikanten en invoerders van traditionele en digitale opnamemedia en -apparatuur sinds de inwerkingtreding van Richtlijn 2001/29/EG tal van rechtszaken hebben aangespannen op zowel nationaal als Europees niveau;
- M. overwegende dat Richtlijn 2001/29/EG en de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie de lidstaten niet verplichten ervoor te zorgen dat de volledige heffing voor het kopiëren voor privégebruik rechtstreeks aan de rechthebbenden wordt uitgekeerd; overwegende dat de lidstaten over een ruime beoordelingsvrijheid beschikken om te bepalen dat een deel van deze compensatie indirect wordt verstrekt;
- N. overwegende dat de consument de heffing voor het kopiëren voor privégebruik betaalt wanneer hij opname- en opslagmedia of -diensten koopt, en dat hij derhalve het recht heeft te weten dat die heffing bestaat en hoeveel ze bedraagt; overwegende dat het bedrag van de heffing voor het kopiëren voor privégebruik het daadwerkelijke gebruik van dergelijke apparatuur en diensten met het oog op het kopiëren voor privégebruik van geluidsmateriaal, beeldmateriaal en audiovisueel materiaal moet weerspiegelen;

Donderdag 27 februari 2014

- O. overwegende dat de verschillende heffingstarieven voor het kopiëren voor privégebruik die in de Unie worden toegepast, niet tot uiting komen in de prijzen van media en apparatuur, en dat in 2012 in Spanje is gebleken dat een afschaffing van de heffingen voor het kopiëren voor privégebruik geen weerslag heeft op de prijzen van media en apparatuur;
- P. overwegende dat de verschillende inningsmodellen en heffingstarieven voor het kopiëren voor privégebruik uiteenlopen en ook van invloed zijn op de consument en de interne markt; overwegende dat een Europees kader tot stand moet worden gebracht om te kunnen zorgen voor een hoge mate van transparantie voor rechthebbenden, producenten en invoerders van apparatuur, consumenten en dienstverleners in de hele Unie; overwegende dat, om de onderliggende stabiliteit van het stelsel in het digitale tijdperk te bewaren, de heffingsregelingen in veel lidstaten gemoderniseerd moeten worden en er een Europees kader tot stand moet worden gebracht om te waarborgen dat er in de hele Unie gelijke voorwaarden gelden voor rechthebbenden, consumenten, fabrikanten en invoerders van apparatuur en dienstverleners;
- Q. overwegende dat de in de lidstaten opgezette mechanismen van vrijstelling en terugbetaling voor professioneel gebruik doeltreffend moeten zijn; overwegende dat deze regelingen in bepaalde lidstaten noodzakelijk zijn en dat de rechterlijke uitspraken in bepaalde lidstaten niet altijd worden toegepast;
- R. overwegende dat in het geval van werken online, zowel wat toegang als wat verkoop betreft, licentiepraktijken complementair zijn met het systeem van heffingen voor het kopiëren voor privégebruik;
- S. overwegende dat met name in de digitale wereld het klassieke kopiëren wordt vervangen door systemen met „streaming”, waarbij geen kopie van auteursrechtelijk beschermde werken wordt opgeslagen op de eindapparatuur van de gebruiker, en dat er bijgevolg in die gevallen voorkeur moet worden gegeven aan licentiemodellen;

Een deugdelijk systeem dat gemoderniseerd en geharmoniseerd moet worden

- 1. wijst erop dat de culturele sector goed is voor 5 miljoen banen en 2,6 % van het bbp van de EU, een van de belangrijke motoren voor groei in de EU vormt, voor nieuwe banen zorgt die niet kunnen worden gedelokaliseerd, innovatie stimuleert en een doeltreffend hulpmiddel is in de strijd tegen de huidige recessie;
- 2. herinnert eraan dat de belangen van onder meer scheppende kunstenaars en consumenten in evenwicht dienen te worden gehouden in het kader van de regelgeving inzake auteursrechten; is in dit verband van mening dat alle Europese consumenten over het recht moeten beschikken om kopieën voor privégebruik te maken van legaal verworven inhoud;
- 3. roept de Commissie bijgevolg op om een wetgevingsvoorstel in te dienen ter herziening van Richtlijn 2001/29/EG betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, met inbegrip van een bepaling betreffende een volledige harmonisering van de uitzonderingen en beperkingen, onder meer met betrekking tot kopiëren voor privégebruik;
- 4. onderstreept dat de huidige gefragmenteerde regeling voor auteursrechten moet worden hervormd om de toegang tot culturele en creatieve inhoud te faciliteren en de (wereldwijde) verspreiding ervan te bevorderen, zodanig dat artiesten, scheppende kunstenaars, consumenten, bedrijven en het publiek voordeel kunnen halen uit digitale ontwikkelingen, nieuwe distributiekkanalen, nieuwe bedrijfsmodellen en andere mogelijkheden, met name in tijden van bezuinigingen;
- 5. wijst erop dat heffingen voor het kopiëren voor privégebruik momenteel een bron van inkomsten vormen die meer of minder belangrijk is voor verschillende categorieën van rechthebbenden, en dat het belang ervan sterk verschilt van lidstaat tot lidstaat;
- 6. vindt de regeling van het kopiëren voor privégebruik een deugdelijk systeem dat zorgt voor evenwicht tussen de uitzondering voor kopiëren voor privégebruik en het recht op een billijke compensatie voor de rechthebbenden, en is van mening dat deze regeling behouden moet blijven, in het bijzonder wanneer rechthebbenden niet in een positie verkeren om rechtstreeks het recht voor reproductie op verschillende apparaten te verlenen; is van mening dat er op korte termijn geen alternatief is voor dit evenwichtige systeem; benadrukt echter dat er op lange termijn besprekingen moeten worden gehouden teneinde het thuishopiëstelsel permanent te evalueren in het licht van de digitale ontwikkelingen, de ontwikkelingen op de markt en het gedrag van de consument, en, zo mogelijk, potentiële alternatieven te zoeken waarmee het nagestreefde evenwicht tussen de uitzondering voor kopiëren door de consument en de compensatie voor scheppende kunstenaars kan worden bereikt;
- 7. wijst erop dat de grote verschillen tussen nationale heffingssystemen, met name wat betreft de soorten producten die aan de heffing onderworpen zijn, en de hoogte van de heffingen, tot concurrentievervalsingen en „forum shopping” op de interne markt kunnen leiden;

Donderdag 27 februari 2014

8. verzoekt de lidstaten en de Commissie een onderzoek in te stellen naar de essentiële elementen van kopiëren voor privégebruik, en met name een gemeenschappelijke definitie, het concept „billijke compensatie” — dat momenteel niet expliciet wordt geregeld door Richtlijn 2001/29/EG — en het concept „nadeel” voor een auteur ten gevolge van de onrechtmatige reproductie van het werk van een rechthebbende voor privégebruik; verzoekt de Commissie naar convergentie te streven aangaande de producten die aan de heffing onderworpen zijn, en gemeenschappelijke criteria vast te stellen voor de wijze waarop de heffingstarieven voor het kopiëren voor privégebruik worden overeengekomen, teneinde een transparant, billijk en voor consumenten en scheppende kunstenaars eenvormig systeem te doen naleven;

Met het oog op één inning, een betere zichtbaarheid bij de consument en een daadwerkelijke terugbetaling

9. onderstreept dat de heffing voor kopiëren voor privégebruik van toepassing moet zijn op alle apparatuur en dragers die voor opnames en opslag voor privédoeleinden worden gebruikt, wanneer de scheppende kunstenaars hiermee nadeel wordt veroorzaakt;

10. benadrukt dat het begrip „kopieën voor privégebruik” voor alle apparatuur duidelijk moet worden gedefinieerd en dat de gebruiker op basis van één betaling op alle dragers toegang moet kunnen krijgen tot de auteursrechtelijk beschermde inhoud; vraagt dat regelingen die in de lidstaten reeds in werking zijn, zoals uitzonderingen en heffingsvrijstellingen, worden geëerbiedigd en dat het mogelijk is dat zij parallel van toepassing zijn op de markt;

11. meent dat de heffing voor kopiëren voor privégebruik bij de fabrikant of de invoerder moet worden ingehouden; voegt daaraan toe dat het doorschuiven van deze heffing naar de kleinhandelaar te veel administratieve rompslomp voor kleine en middelgrote distributiebedrijven en organisaties voor collectief beheer zou meebrengen;

12. beveelt aan om in het geval van grensoverschrijdende transacties de heffingen voor kopiëren voor privégebruik te innen in de lidstaat waar de eindgebruiker die het product heeft gekocht, woonachtig is, in overeenstemming met het voormelde arrest in de zaak C-462/09 (Opus);

13. is derhalve van mening dat een organisatie voor collectief beheer van een lidstaat voor een en hetzelfde product slechts eenmaal thuiskopieheffingen zou mogen kunnen innen, om dubbele betalingen bij grensoverschrijdende transacties te voorkomen, en dat onterecht betaalde heffingen in een andere lidstaat dan die van de eindgebruiker moeten worden terugbetaald;

14. is van mening dat lidstaten waar momenteel heffingen worden gevorderd of geïnd hun heffingstarieven moeten vereenvoudigen en harmoniseren;

15. dringt bij de lidstaten aan op vereenvoudiging van de procedures voor de billijke vaststelling van de heffingen met alle betrokken partijen, ter garantie van de objectiviteit;

16. benadrukt dat het belangrijk is de consument meer bewust te maken van de rol van het thuiskopie systeem voor de vergoeding van kunstenaars en de verspreiding van cultuur; spoort de lidstaten en de rechthebbenden ertoe aan „positieve” campagnes op touw te zetten om te wijzen op de voordelen van de heffing voor kopiëren voor privégebruik;

17. vindt dat de consument moet worden ingelicht over het bedrag, het doel en de aanwending van de heffingen die hij betaalt; beveelt de Commissie en de lidstaten daarom aan overleg te plegen met de fabrikanten, invoerders, kleinhandelaren en consumentenorganisaties en ervoor te zorgen dat die informatie duidelijk beschikbaar is voor de consument;

18. spoort de lidstaten aan transparante vrijstellingsregels voor professioneel gebruik in te voeren, om er zeker van te zijn dat zulk gebruik ook in de praktijk vrijgesteld blijft van thuiskopieheffing, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie;

19. verzoekt de lidstaten erop toe te zien dat de thuiskopieheffing nooit hoeft te worden betaald wanneer de betrokken media voor professionele doeleinden worden gebruikt, en dat de verschillende regelingen voor terugbetaling van door professionele gebruikers betaalde heffingen worden vervangen door systemen die waarborgen dat deze professionele gebruikers a priori al niet tot betaling van de heffing zijn gehouden;

Transparantie met betrekking tot de toewijzing

20. is ingenomen met de richtlijn betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten, die het Parlement en de Raad onlangs hebben aangenomen en waarmee wordt gestreefd naar een grotere transparantie van de geldstromen die door de organisaties voor collectief beheer geïnd, verdeeld en aan de rechthebbenden uitgekeerd worden, met name via de jaarlijkse publicatie van een transparantieverlag met inbegrip van een afzonderlijk hoofdstuk over het gebruik van de ingehouden bedragen voor sociale en culturele doeleinden;

Donderdag 27 februari 2014

21. verzoekt de lidstaten te zorgen voor een grotere transparantie over de toewijzing van de via de thuiskopieheffing geïnde opbrengsten;
22. dringt er bij de lidstaten op aan te bepalen dat ten minste 25 % van de bedragen die voortvloeien uit de heffing voor het kopiëren voor privégebruik, ter ondersteuning van scheppend werk en podiumkunsten en voor de productie daarvan moet worden aangewend;
23. verzoekt de lidstaten om publicatie van verslagen in een open formaat waarin de aanwending van die bedragen wordt beschreven, alsmede van duidelijke gegevens;
24. spoort de organisatoren van culturele evenementen en podiumkunsten, aan wie de thuiskopieheffing ten goede komt, ertoe aan hun doelpubliek meer bewust te maken van deze subsidies;

Technische beveiligingsvoorzieningen

25. wijst erop dat de uitzondering voor kopiëren voor privégebruik de burgers het recht geeft hun audiovisuele en muzikerepertoire vrijelijk van de ene op de andere multimediadrager of van het ene op het andere toestel te kopiëren, zonder aan de rechthebbenden toestemming te vragen, voor zover het om privégebruik gaat;
26. onderstreept dat met name in dit digitale tijdperk het aanbrengen van technische beveiligingsvoorzieningen moet worden toegestaan, om het evenwicht tussen de vrijheid van kopiëren voor privégebruik en uitsluitende auteursrechten te herstellen;
27. benadrukt dat technische beveiligingsvoorzieningen de consument het kopiëren niet mogen beletten en de rechthebbende een billijke vergoeding voor kopieën voor privégebruik niet mogen doen ontgaan;

Licenties

28. merkt op dat ondanks de ontwikkeling van toegang tot werken via streaming, het downloaden, opslaan en voor privégebruik kopiëren van inhoud gewoon doorgaat; is van mening dat de heffingsregeling voor het kopiëren voor privégebruik dan ook nog steeds relevant is in de onlineomgeving; beklemtoont echter dat altijd de voorkeur moet worden gegeven aan licentiemodellen, die aan alle rechthebbenden ten goede komen, als er geen kopieën van het auteursrechtelijk beschermde werk op dragers en apparatuur toegestaan zijn;
29. onderstreept derhalve dat de uitzondering voor kopiëren voor privégebruik moet gelden voor bepaalde onlinediensten, met inbegrip van cloud-computingdiensten;

Nieuwe bedrijfsmodellen in de digitale omgeving

30. verzoekt de Commissie om de gevolgen van cloud-computingdiensten, waarmee reproductie en opslag voor privédoeleinden mogelijk is, voor het thuiskopiestelsel na te gaan teneinde uit te maken of in de compensatieregelingen rekening moet worden gehouden met die kopieën van beschermde werken voor privégebruik en, zo ja, hoe;

o

o o

31. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.
-

Dinsdag 25 februari 2014

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE
EUROPESE UNIE

EUROPEES PARLEMENT

P7_TA(2014)0110

Verzoek om opheffing van de immuniteit van Tadeusz Cymański**Besluit van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van
Tadeusz Cymański (2013/2278(IMM))**

(2017/C 285/24)

Het Europees Parlement,

- gezien het aan het Parlement voorgelegde verzoek om opheffing van de immuniteit van Tadeusz Cymański, dat op 23 oktober 2013 werd ingediend door het openbaar ministerie van de Republiek Polen, en van de ontvangst waarvan op 18 november 2013 ter plenaire vergadering kennis werd gegeven,
 - na Tadeusz Cymański te hebben gehoord, overeenkomstig artikel 7, lid 5, van zijn Reglement,
 - gezien de artikelen 8 en 9 van protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie en artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,
 - gezien de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 12 mei 1964, 10 juli 1986, 15 en 21 oktober 2008, 19 maart 2010 en 6 september 2011 ⁽¹⁾,
 - gezien artikel 105 van de grondwet van de Republiek Polen,
 - gezien artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 1, en artikel 7 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0099/2014),
- A. overwegende dat het openbaar ministerie van de Republiek Polen het Europees Parlement heeft verzocht om opheffing van de immuniteit van Tadeusz Cymański in verband met een door de Poolse algemene inspectiedienst voor het wegverkeer ingediend verzoek om toestemming om vervolging in te stellen tegen een lid van het Europees Parlement wegens het strafbare feit als bedoeld in artikel 96, lid 3, van het Poolse wetboek van strafrecht betreffende lichte strafbare feiten;

⁽¹⁾ Arrest van 12 mei 1964 in zaak 101/63, Wagner/Fohrmann en Krier (Jurispr. 1964, blz. 407); arrest van 10 juli 1986 in zaak 149/85, Wybot/Faure e.a. (Jurispr. 1986, blz. 2391); arrest van 15 oktober 2008 in zaak T-345/05, Mote/Parlement (Jurispr. 2008, blz. II-2849); arrest van 21 oktober 2008 in gevoegde zaken C-200/07 en C-201/07, Marra/De Gregorio en Clemente (Jurispr. 2008, blz. I-7929); arrest van 19 maart 2010 in zaak T-42/06, Gollnisch/Parlement (Jurispr. 2010, blz. II-1135); arrest van 6 september 2011 in zaak C-163/10, Patriciello (Jurispr. 2011, blz. I-7565).

Dinsdag 25 februari 2014

- B. overwegende dat krachtens artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie tegen de leden van het Europees Parlement geen onderzoek kan worden ingesteld en dat zij niet kunnen worden aangehouden of vervolgd op grond van de mening of de stem die zij in de uitoefening van hun ambt hebben uitgebracht;
- C. overwegende dat de leden van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie tijdens de zittingsduur van het Parlement op hun eigen grondgebied dezelfde immuniteiten genieten welke aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun land zijn verleend;
- D. overwegende dat artikel 105 van de grondwet van de Republiek Polen bepaalt dat een lid van de nationale volksvertegenwoordiging tijdens en na afloop van zijn mandaat niet aansprakelijk kan worden gesteld voor handelingen die verband houden met de uitvoering van zijn mandaat en voor dergelijke handelingen uitsluitend door het Poolse parlement ter verantwoording kan worden geroepen en, indien hij de rechten van derden heeft geschonden, uitsluitend met instemming van het Poolse parlement voor de rechter kan worden gedaagd;
- E. overwegende dat de beslissing om de immuniteit van een lid al dan niet op te heffen is voorbehouden aan het Parlement; overwegende dat het Parlement, als het zich een oordeel vormt over de wenselijkheid van opheffing van de immuniteit, rekening kan houden met het standpunt van het betrokken lid in dezen ⁽¹⁾;
- F. overwegende dat de verweten gedragingen geen rechtstreeks en voor de hand liggend verband vertonen met de uitoefening door Tadeusz Cymański van zijn taken als lid van het Europees Parlement en het niet gaat om een mening of stem die hij in het kader van de uitoefening van zijn taken als lid van het Europees Parlement heeft uitgebracht, als bedoeld in artikel 8 van protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie;
- G. overwegende dat de strafzaak tegen Tadeusz Cymański derhalve geen verband houdt met zijn positie als lid van het Europees Parlement;
- H. overwegende dat het Parlement in deze zaak geen bewijs heeft gevonden dat duidt op *fumus persecutionis*, d.w.z. een voldoende ernstig en precies vermoeden dat de zaak aanhangig is gemaakt met de bedoeling het lid politieke schade toe te brengen;
- I. overwegende dat het verzoek is ingediend naar aanleiding van een schriftelijke verklaring van Tadeusz Cymański, waarin hij te kennen geeft te weigeren zich te onderwerpen aan de verplichting de persoon te identificeren aan wie hij het in het verslag van de Poolse algemene inspectiedienst voor het wegverkeer omschreven voertuig had toevertrouwd, en waarin hij ermee instemt om een geldboete van 500 PLN te betalen die hem wordt opgelegd wegens schending van artikel 96, lid 3, van het Poolse wetboek betreffende lichte strafbare feiten;
1. besluit de immuniteit van Tadeusz Cymański op te heffen;
 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit en het verslag van zijn bevoegde commissie onmiddellijk te doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van de Republiek Polen en Tadeusz Cymański.

⁽¹⁾ Zaak T-345/05 *Mote/Parlement*, hierboven aangehaald, par. 28.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0116

Wijziging van artikel 136 van het Reglement betreffende deelneming aan vergaderingen**Besluit van het Europees Parlement van 25 februari 2014 tot wijziging van artikel 136 van het Reglement van het Europees Parlement betreffende deelneming aan vergaderingen (2013/2033(REG))**

(2017/C 285/25)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel tot wijziging van zijn Reglement (B7-0051/2013),
 - gezien zijn besluit 2005/684/EG, Euratom van 28 september 2005 houdende aanneming van het Statuut van de leden van het Europees Parlement ⁽¹⁾,
 - gezien het besluit van het Bureau van 19 mei en 9 juli 2008 houdende de uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement ⁽²⁾,
 - gezien de artikelen 211 en 212 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie constitutionele zaken (A7-0038/2014),
1. besluit onderstaande wijziging in zijn Reglement op te nemen;
 2. wijst erop dat deze wijziging op de eerste dag van de eerstvolgende vergaderperiode in werking treedt;
 3. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit ter informatie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Amendement 1**Reglement van het Europees Parlement****Artikel 136 — lid 2***Bestaande tekst*

2. De namen van de leden, die blijkens de presentielijst aanwezig zijn, worden in de notulen van de desbetreffende vergadering vermeld.

Amendement

2. De namen van de leden, die blijkens de presentielijst aanwezig zijn, worden in de notulen van de desbetreffende vergadering **als „aanwezig”** vermeld. **De namen van de leden, wier verontschuldiging door de Voorzitter is aanvaard, worden in de notulen van de desbetreffende vergadering als „verontschuldigd” vermeld.**

⁽¹⁾ PB L 262 van 7.10.2005, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 159 van 13.7.2009, blz. 1.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0145

Aanbeveling voor een besluit — Verlenging van de toepassingsduur van artikel 147 van het Reglement van het Parlement tot het einde van de achtste zittingsperiode

Besluit van het Europees Parlement van 26 februari 2014 tot verlenging van de looptijd van artikel 147 van het Reglement van het Parlement tot het eind van de achtste zittingsperiode (2014/2585(RSO))

(2017/C 285/26)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 342 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien Verordening nr. 1 van de Raad van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 517/2013 van de Raad ⁽²⁾,
 - gezien de door het Bureau op 17 november 2008 vastgestelde gedragscode inzake meertaligheid,
 - gezien zijn besluit van 11 maart 2009 tot verlenging van de toepasbaarheid van artikel 147 van het Reglement tot het eind van de huidige zittingsperiode ⁽³⁾ en de latere besluiten van het Bureau tot verlenging van de uitzondering op artikel 146 tot het eind van deze zittingsperiode,
 - gezien de artikelen 146 en 147 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat alle stukken van het Parlement overeenkomstig artikel 146 moeten worden gesteld in de officiële talen en dat de leden het recht hebben in het Parlement het woord te voeren in de officiële taal van hun keuze, waarbij wordt voorzien in vertolking naar de andere officiële talen;
- B. overwegende dat uitzonderingen op artikel 146 overeenkomstig artikel 147 kunnen worden toegestaan tot het einde van de zevende zittingsperiode indien en voor zover de voor een officiële taal noodzakelijke taalkundigen, ondanks adequate voorzorgsmaatregelen, niet in toereikende aantallen beschikbaar zijn; overwegende dat het Bureau met betrekking tot iedere officiële taal waarvoor een uitzondering noodzakelijk wordt geacht, op voorstel van de secretaris-generaal moet nagaan of aan de voorwaarden is voldaan en zijn besluit om de zes maanden opnieuw moet bekijken;
- C. overwegende dat in Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad ⁽⁴⁾ voor Iers gedurende een (hernieuwbare) termijn van vijf jaar tot begin 2017 tijdelijke afwijkingsmaatregelen zijn vastgelegd;
- D. overwegende dat de capaciteit voor Iers en Maltees, ondanks alle adequate voorzorgsmaatregelen die zijn genomen, naar verwachting niet vanaf het begin van de achtste zittingsperiode toereikend zal zijn om volledige vertolkingsdiensten in deze talen mogelijk te maken; overwegende dat het aantal tolken voor een aantal andere talen weliswaar voldoende zal zijn om de gebruikelijke activiteiten van het Parlement te dekken, maar dat het onvoldoende kan zijn om alle aanvullende behoeften volledig te dekken die naar verwachting ontstaan als de lidstaten in kwestie tijdens de achtste zittingsperiode het voorzitterschap van de Raad waarnemen;
- E. overwegende dat het aantal gekwalificeerde vertalers en juristen-linguïsten voor Iers, ondanks aanhoudende en voortdurende interinstitutionele inspanningen, zo beperkt is dat voor de nabije toekomst geen volledige dekking van die taal overeenkomstig artikel 146 kan worden gewaarborgd; overwegende dat de vóór 1 januari 2007 aangenomen wetgeving van de Europese Unie (het „acquis”) overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad niet in het Iers hoeft te worden vertaald; overwegende dat uitsluitend Commissievoorstellen voor verordeningen van het Europees Parlement en de Raad volgens de in die verordening vastgelegde afwijkingsregelingen momenteel in het Iers worden aangeboden, en dat de diensten van het Parlement, zo lang deze situatie aanhoudt, niet in staat zullen zijn Ierse versies voor te bereiden van andere soorten wetsbesluiten;

⁽¹⁾ PB 17 van 6.10.1958, blz. 385.

⁽²⁾ PB L 158 van 10.6.2013, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 87 E van 1.4.2010, blz. 186.

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad van 13 juni 2005 tot wijziging van Verordening nr. 1 van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap en Verordening nr. 1 van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, alsmede tot invoering van tijdelijke afwijkingsmaatregelen met betrekking tot deze verordeningen (PB L 156 van 18.6.2005, blz. 3), als verlengd bij Verordening (EU) nr. 1257/2010 van de Raad (PB L 343 van 29.12.2010, blz. 5).

Woensdag 26 februari 2014

- F. overwegende dat, hoewel de capaciteit voor het Kroatisch gestaag toeneemt sinds de toetreding van Kroatië tot de Unie op 1 juli 2013, het wellicht niet mogelijk is om volledige dekking voor die taal te bieden vanaf het begin van de achtste zittingsperiode;
 - G. overwegende dat het Parlement, overeenkomstig artikel 147, lid 4, op met redenen omklede aanbeveling van het Bureau, aan het eind van een zittingsperiode kan besluiten de toepasbaarheid van dit artikel te verlengen;
 - H. overwegende dat het Bureau, hetgeen vooraf gaat in overweging genomen, aanbeveelt artikel 147 te verlengen tot het eind van de achtste zittingsperiode;
 - 1. besluit artikel 147 van het Reglement van het Parlement te verlengen tot het einde van de achtste zittingsperiode;
 - 2. verzoekt zijn Voorzitter deze aanbeveling te doen toekomen aan de Raad en, ter informatie, aan de Commissie.
-

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0146

Wijziging van de artikelen 166 (eindstemming) en 195, lid 3, (stemming in de commissies) van het Reglement van het Parlement

Besluit van het Europees Parlement van 26 februari 2014 tot wijziging van artikel 166 van het Reglement van het Europees Parlement betreffende de eindstemming en artikel 195, lid 3, betreffende stemming in de commissie (2014/2001(REG))

(2017/C 285/27)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel tot wijziging van zijn Reglement (B7-0252/2013),
 - gezien de artikelen 211 en 212 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie constitutionele zaken (A7-0035/2014),
1. besluit onderstaande wijzigingen in zijn Reglement op te nemen;
 2. wijst erop dat deze wijzigingen op de eerste dag van de eerstvolgende vergaderperiode in werking treden;
 3. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit ter informatie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Amendement 3

Reglement van het Europees Parlement

Artikel 166

Bestaande tekst

Bij **stemming over een ontwerp van wetgevingshandeling**, wordt bij een enkele stemming **dan wel** bij de eindstemming hoofdelijk gestemd **met gebruikmaking van de elektronische steminstallatie**

Amendement

Bij **het nemen van een besluit op basis van een verslag** wordt bij een enkele stemming **en/of** bij de eindstemming hoofdelijk gestemd **overeenkomstig artikel 167, lid 2. Over amendementen wordt alleen hoofdelijk gestemd op grond van een daartoe overeenkomstig artikel 167 ingediend verzoek.**

Amendement 4

Reglement van het Europees Parlement

Artikel 195, lid 3

Bestaande tekst

3. De stemming **in de commissie** vindt plaats bij handopsteken, tenzij een vierde van de leden van de commissie om hoofdelijke stemming verzoekt. **In dat geval vindt de stemming plaats** overeenkomstig het bepaalde in artikel 167, lid 2.

Amendement

3. **Bij een enkele stemming en/of bij de eindstemming in de commissie over een verslag wordt hoofdelijk gestemd** overeenkomstig het bepaalde in artikel 167, lid 2. De stemming **over amendementen** vindt plaats bij handopsteken, tenzij **de voorzitter besluit tot een elektronische stemming of** een vierde van de leden van de commissie om hoofdelijke stemming verzoekt.

Dinsdag 25 februari 2014

III

(Vorbereidende handelingen)

EUROPEES PARLEMENT

P7_TA(2014)0111

Lidstaten die ten aanzien van hun financiële stabiliteit ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad wat betreft sommige bepalingen in verband met het financiële beheer voor bepaalde lidstaten die ten aanzien van hun financiële stabiliteit ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden (COM(2013)0428 — C7-0178/2013 — 2013/0200(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/28)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0428),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 43, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0178/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 19 september 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 3 februari 2014 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A7-0046/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 341 van 21.11.2013, blz. 75.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0200

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad inzake de wijziging van Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad inzake het Europees Visserijfonds, wat betreft sommige bepalingen in verband met het financiële beheer voor bepaalde lidstaten die ten aanzien van hun financiële stabiliteit ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 335/2014.)

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0112

Aanpassing basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing (artikelen 290 en 291 VWEU) *I****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (COM(2013)0751 — C7-0386/2013 — 2013/0365(COD))****(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)**

(2017/C 285/29)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0751),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 43, lid 2, artikel 53, lid 1, artikel 62, artikel 100, lid 2, artikel 114, artikel 168, lid 4, letter a en b, artikel 172, artikel 192, lid 1, artikel 207, artikel 214, lid 3 en artikel 338, lid 1 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0386/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien Verordening (EU) nr. 182/2011 van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 21 januari 2014 ⁽²⁾,
 - na raadpleging van het Comité van de Regio's,
 - gezien de consensus inzake gedelegeerde handelingen die de Conferentie van voorzitters op 3 maart 2011 heeft aangenomen,
 - gezien het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie ⁽³⁾, en met name punt 15 en bijlage I,
 - gezien zijn resolutie van 5 mei 2010 over bevoegdheidsdelegatie ⁽⁴⁾,
 - gezien zijn resolutie van 25 februari 2014 over de follow-up met betrekking tot de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽⁵⁾,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie economische en monetaire zaken, Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie internationale handel, de Commissie industrie, onderzoek en energie en de Commissie vervoer en toerisme (A7-0011/2014),
- A. overwegende dat de Commissie zich ertoe heeft verbonden uiterlijk eind 2012 in kaart te brengen hoeveel wetgevingshandelingen met verwijzingen naar de regelgevingsprocedure met toetsing nog van kracht zijn, om de noodzakelijke wetgevingsinitiatieven voor te bereiden en zo de aanpassing aan het nieuwe wettelijk kader te voltooien; overwegende dat het uiteindelijke doel van de Commissie is om tegen het einde van de zevende zittingsperiode van het

⁽¹⁾ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

⁽²⁾ Nog niet in het Publicatieblad verschenen.

⁽³⁾ PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47.

⁽⁴⁾ PB C 81 E van 15.3.2011, blz. 6.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0127.

Dinsdag 25 februari 2014

Parlement alle bepalingen die verwijzen naar de regelgevingsprocedure met toetsing uit alle wetgevingsinstrumenten te hebben verwijderd; overwegende dat de Commissie inmiddels de voorstellen heeft ingediend om deze toezegging gestand te doen, zij het veel later dan verwacht;

1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0365

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 2, artikel 53, lid 1, artikel 62, artikel 100, lid 2, artikel 114, artikel 168, lid 4, onder a), artikel 168, lid 4, onder b), artikel 172, artikel 192, lid 1, artikel 207, artikel 214, lid 3, artikel 338, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag van Lissabon maakt een onderscheid tussen aan de Commissie overgedragen bevoegdheden om niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking vast te stellen ter aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van een wetgevingshandeling (gedelegeerde handelingen), en aan de Commissie overgedragen bevoegdheden om eenvormige voorwaarden vast te stellen ter uitvoering van juridisch bindende handelingen van de Unie (uitvoeringshandelingen).
- (2) De maatregelen waarop de in artikel 290, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) bedoelde bevoegdheidsdelegatie betrekking kan hebben, zijn in beginsel dezelfde als die welke vallen onder de regelgevingsprocedure met toetsing die is ingevoerd bij artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG⁽³⁾.
- (3) Een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing en voldoen aan de criteria van artikel 290, lid 1, VWEU, dient te worden aangepast aan artikel 290 VWEU.

⁽¹⁾ Advies van 21 januari 2014 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt).

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 25 februari 2014.

⁽³⁾ Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23).

Dinsdag 25 februari 2014

- (4) Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij het voorbereiden van gedelegeerde handelingen op basis van bij deze verordening aangepaste basisbesluiten tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en aan de Raad.
- (5) Een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing en voldoen aan de criteria van artikel 291, lid 2, VWEU, dient te worden aangepast aan artikel 291 VWEU.
- (6) Wanneer aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend moeten deze bevoegdheden worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (7) Als gevolg van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon dienen ook een aantal reeds van kracht zijnde basisbesluiten die nog voorzien in het gebruik van de regelgevingsprocedure met toetsing, te worden gewijzigd door bepaalde maatregelen die onder die procedure vallen, te schrappen.
- (8) Deze verordening dient lopende procedures waarin het comité vóór de inwerkingtreding van deze verordening overeenkomstig artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG een advies heeft uitgebracht, onverlet te laten.
- (9) Daar de aanpassingen en wijzigingen die bij deze verordening moeten worden aangebracht alleen betrekking hebben op procedures, dienen zij in het geval van richtlijnen niet te worden omgezet door de lidstaten,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Wanneer in de in bijlage I bij deze verordening genoemde bepalingen wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, leden 1 tot en met 5, van Besluit 1999/468/EG bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing van toepassing is, is de Commissie bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 2 van deze verordening.
2. Wanneer in de in bijlage I genoemde bepalingen wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde spoedprocedure van toepassing is, is de Commissie bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig de spoedprocedure van artikel 3 van deze verordening.

Artikel 2

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor ~~onbepaalde tijd~~ **een termijn van vijf jaar, ingaande op de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet. [Am. 1]**
3. De bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

Dinsdag 25 februari 2014

In afwijking van de eerste alinea bedraagt de termijn voor het maken van bezwaar tegen gedelegeerde handelingen die zijn vastgesteld overeenkomstig de in de punten 12⁽¹⁾, 13⁽²⁾, 14⁽³⁾, 16⁽⁴⁾ en 18⁽⁵⁾ van afdeling F en punt 21⁽⁶⁾ van afdeling G van bijlage I genoemde verordeningen drie maanden. [Am. 2]

6. Wanneer in de in bijlage I bij deze verordening genoemde bepalingen wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, lid 3, onder c), van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt ingekort overeenkomstig artikel 5 bis, lid 5, onder b), van dat besluit, worden de in lid 5 van dat artikel bedoelde termijnen vastgesteld op één maand.

Artikel 3

1. Een overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling treedt onverwijld in werking en is van toepassing zolang geen bezwaar wordt gemaakt overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen gebruik wordt gemaakt van de spoedprocedure.

2. Het Europees Parlement of de Raad kan overeenkomstig de in artikel 2, lid 5, bedoelde procedure bezwaar maken tegen een gedelegeerde handeling. In dat geval trekt de Commissie de handeling onverwijld in na de kennisgeving van het besluit waarbij het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt.

Artikel 4

1. Wanneer in de in bijlage II genoemde bepalingen wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, leden 1 tot en met 5, van Besluit 1999/468/EG bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing van toepassing is, is de Commissie bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer in de in bijlage II genoemde bepalingen wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde spoedprocedure van toepassing is, is de Commissie bevoegd onmiddellijk toepasselijke uitvoeringshandelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 8 in samenhang met artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011.

Artikel 5

Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad, Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijn 97/70/EG van de Raad⁽⁷⁾, Verordening (EG) nr. 1333/2008 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad [Ams. 61, 62 en 63] en Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad⁽⁸⁾ worden gewijzigd overeenkomstig Bijlage III bij deze verordening.

Artikel 6

Deze verordening laat de lopende procedures waarin een comité reeds advies heeft uitgebracht overeenkomstig artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EC onverlet.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 177/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 2008 tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor ondernemingsregisters voor statistische doeleinden en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2186/93 van de Raad (PB L 61 van 5.3.2008, blz. 6).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 716/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de communautaire statistiek van de structuur en de activiteit van buitenlandse filialen (PB L 171 van 29.6.2007, blz. 17).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1445/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor de levering van basisgegevens over koopkrachtpariteiten en voor de berekening en verspreiding van deze pariteiten (PB L 336 van 20.12.2007, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 184/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 12 januari 2005 betreffende de communautaire statistiek inzake de betalingsbalans, de internationale handel in diensten en buitenlandse directe investeringen (PB L 35 van 8.2.2005, blz. 23).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 450/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 27 februari 2003 betreffende de loonkostenindex (PB L 69 van 13.3.2003, blz. 1).

⁽⁶⁾ Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG (PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7).

⁽⁷⁾ Richtlijn 97/70/EG van de Raad van 11 december 1997 betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt (PB L 34 van 9.2.1998, blz. 1).

⁽⁸⁾ Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp (PB L 163 van 2.7.1996, blz. 1).

Dinsdag 25 februari 2014*Artikel 7*

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE I

Basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing die worden aangepast aan de regeling voor gedelegeerde handelingen⁽¹⁾

A. COMMUNICATIENETWERKEN, INHOUD EN TECHNOLOGIE

-1. Beschikking nr. 626/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2008 inzake de selectie en machtiging van systemen die mobiele satellietdiensten (MSS) leveren**Artikel 9, lid 3* [Am. 4]**

1. Verordening (EG) nr. 733/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 22 april 2002 betreffende de invoering van het .eu-topniveaudomein

Artikel 3, lid 1, onder a)**

Artikel 5, lid 1

Artikel 5, lid 2

2. Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn)

Artikel 26, lid 7**Artikel 27 bis, lid 5 [Am. 5]**

Artikel 35

3. Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn)

Artikel 9 ter, lid 3**Artikel 10, lid 4**

Artikel 13 bis, lid 4

Artikel 15, lid 4**Artikel 17, lid 6 bis****Artikel 19, lid 4 [Am. 6]**

B. KLIMAATACTIE

4. Beschikking nr. 406/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake de inspanningen van de lidstaten om hun broeikasgasemissies te verminderen om aan de verbintenissen van de Gemeenschap op het gebied van het verminderen van broeikasgassen tot 2020 te voldoen

Artikel 3, lid 2 [Am. 7]

Artikel 3, lid 6

Artikel 11, lid 3

5. Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad

Artikel 3 quinquies, lid 3

Artikel 3 septies, lid 9

⁽¹⁾ Basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 2, lid 6, bedoelde ingekorte termijn, zijn in deze bijlage gemarkeerd met *, basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 3 bedoelde spoedprocedure zijn gemarkeerd met **, en basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 3 bedoelde spoedprocedure en naar de in artikel 2, lid 6, bedoelde ingekorte termijn zijn gemarkeerd met *** **en basisbesluiten als bedoeld in artikel 2, lid 5, tweede alinea, zijn gemarkeerd met ******. [Am. 3]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 10, lid 4

Artikel 10 bis, lid 1

Artikel 10 bis, lid 7

Artikel 10 bis, lid 8

Artikel 10 bis, lid 13

Artikel 11 bis, lid 8

Artikel 11 bis, lid 9

Artikel 11 ter, lid 7

Artikel 14, lid 1

Artikel 15, vijfde alinea

Artikel 16, lid 12 [Am. 8]

Artikel 19, lid 3

Artikel 22

Artikel 24, lid 1, onder b)

Artikel 24, lid 3

Artikel 24 bis, lid 1

Artikel 24 bis, lid 2

Artikel 25, lid 2

Artikel 25 bis, lid 1

Bijlage IV Deel A

C. ENERGIE

6. Richtlijn 2008/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende een communautaire procedure inzake de doorzichtigheid van de prijzen van gas en elektriciteit voor industriële eindverbruikers (herschikking)

Artikel 6

D. ONDERNEMING EN INDUSTRIE

7. Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie

Artikel 5, lid 3

Artikel 8

Artikel 14, lid 2

Artikel 14, lid 3

8. Richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende machines en tot wijziging van Richtlijn 95/16/EG (herschikking)

Artikel 8, lid 1, onder a)

Artikel 8, lid 1, onder b) in samenhang met artikel 9, lid 3 [Am. 9]

Dinsdag 25 februari 2014

E. MILIEU

9. Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de EU-milieukeur

Artikel 6, lid 5, tweede alinea [Am. 10]

Artikel 6, lid 7

Artikel 8, lid 2

Artikel 15

10. Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van Verordening (EG) nr. 761/2001 en van de Beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie

Artikel 16, lid 4

Artikel 17, lid 3

Artikel 30, lid 6**Artikel 46, lid 6 [Am. 11]**

Artikel 48, lid 2

F. STATISTIEKEN

11. Verordening (EG) nr. 453/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kwartaalstatistieken van vacatures in de Gemeenschap

Artikel 2, lid 1

Artikel 3, lid 1

Artikel 5, lid 1 [Am. 12]

Artikel 7, lid 1

Artikel 7, lid 3

12. Verordening (EG) nr. 177/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 2008 tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor ondernemingsregisters voor statistische doeleinden en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2186/93 van de Raad**** [Am. 13]

Artikel 3, lid 6

Artikel 5, lid 2

Artikel 6, lid 3 wat betreft de vaststelling van „maatregelen betreffende de gemeenschappelijke kwaliteitsnormen” in samenhang met artikel 15, lid 1, onder c), wat betreft de vaststelling van „gemeenschappelijke kwaliteitsnormen”

Artikel 8, lid 3

Artikel 15, lid 1

13. Verordening (EG) nr. 716/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de communautaire statistiek van de structuur en de activiteit van buitenlandse filialen**** [Am. 14]

Artikel 5, lid 4

Artikel 6, lid 3, wat betreft de vaststelling van „gemeenschappelijke kwaliteitsnormen” in samenhang met artikel 9, lid 2, onder a)

Artikel 9, lid 2, onder b)

Artikel 9, lid 2, onder c), wat betreft de vaststelling van „juiste gemeenschappelijke kwaliteitsnormen”

Dinsdag 25 februari 2014

14. Verordening (EG) nr. 1445/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor de levering van basisgegevens over koopkrachtpariteiten en voor de berekening en verspreiding van deze pariteiten **** [Am. 15]

Artikel 7, lid 4, wat betreft de vaststelling van „de gemeenschappelijke criteria waarop de kwaliteitscontrole berust” in samenhang met artikel 12, lid 3, onder c), wat betreft de vaststelling van „kwaliteitscriteria”

Artikel 12, lid 3

15. Verordening (EG) nr. 1552/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de statistiek van bij- en nascholing in ondernemingen

Artikel 5, lid 2

Artikel 7, lid 3

Artikel 8, lid 2

Artikel 9, lid 4, wat betreft de vaststelling van „kwaliteitsvereisten” en „de maatregelen die nodig mochten zijn om de kwaliteit van de gegevens te beoordelen of te verbeteren”

Artikel 9, lid 4, wat betreft de vaststelling van de „structuur van de kwaliteitsverslagen” [Am. 16]

Artikel 10, lid 2

Artikel 13

16. Verordening (EG) Nr. 184/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 12 januari 2005 betreffende de communautaire statistiek inzake de betalingsbalans, de internationale handel in diensten en buitenlandse directe investeringen **** [Am. 17]

Artikel 4, lid 3, wat betreft de vaststelling van „gemeenschappelijke kwaliteitsnormen”

Artikel 10

17. Verordening (EG) nr. 1177/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2003 inzake de communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EU-SILC)

Artikel 6, lid 2

Artikel 8, lid 3

Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder a), wat betreft „de opstelling van de lijst van primaire doelvariabelen op elk gebied voor het transversale onderzoek en de lijst van doelvariabelen voor het longitudinale onderzoek, waaronder de specificatie van de codes van de variabelen”

Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder a), wat betreft de definitie van het „technische formaat van de bij Eurostat in te dienen bestanden”

Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder b)

Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder c)

Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder d) [Am. 18]

Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder e)

Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder f)

18. Verordening (EG) nr. 450/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 27 februari 2003 betreffende de loonkostenindex **** [Am. 19]

Artikel 2, lid 4

Artikel 3, lid 2

Artikel 4, lid 1

Artikel 4, lid 2

Artikel 8, lid 1

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 11, onder a)

Artikel 11, onder b)

Artikel 11, onder d)

Artikel 11, onder e)

Artikel 11, onder f), wat betreft „afzonderlijke kwaliteitscriteria voor de ingediende actuele en oude gegevens”

Artikel 11, onder i)

Bijlage, punt 3

19. Verordening (EG) nr. 437/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 27 februari 2003 betreffende de statistische registratie van het passagiers-, vracht- en postvervoer door de lucht

Artikel 5

Artikel 7, lid 2

Artikel 10, lid 2

20. Verordening (EG) nr. 2150/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2002 betreffende afvalstoffenstatistieken

Artikel 1, lid 5

Artikel 3, lid 1

Artikel 4, lid 3

Artikel 5, lid 4

Artikel 6, lid 2, onder a)

Artikel 6, lid 2, onder b)

Artikel 6, lid 2, onder c), wat betreft de „omschrijving van geschikte criteria voor de evaluatie van de kwaliteit”

Artikel 6, lid 2, onder c), wat betreft de omschrijving van de „inhoud van de kwaliteitsverslagen” [Am. 20]

Artikel 6, lid 2, onder d)

Artikel 8, lid 3

Bijlage I, sectie 7, punt 1

Bijlage II, sectie 7, punt 1

G. INTERNE MARKT EN DIENSTEN

21. Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG****

Artikel 14, lid 1

Artikel 14, lid 2 [Am. 21]

22. Richtlijn 2009/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen door aanbestedende diensten van bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied, en tot wijziging van Richtlijnen 2004/17/EG en 2004/18/EG

Artikel 68, lid 1***

Artikel 69, lid 2***

Dinsdag 25 februari 2014

H. MOBILITEIT EN VERVOER

23. Verordening (EG) nr. 391/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties

Artikel 13

Artikel 14, lid 1

Artikel 14, lid 2

24. Richtlijn 2009/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen (Herschikking)

Artikel 10, lid 3

25. Verordening (EG) nr. 725/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de verbetering van de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten

Artikel 10, lid 2**

Artikel 10, lid 3 [Am. 22]**

26. Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen

Artikel 15

27. Richtlijn 97/70/EG van de Raad van 11 december 1997 betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt

Artikel 8, onder a), eerste streepje

Artikel 8, onder b) [Am. 23]

I. GEZONDHEID EN CONSUMENTEN

28. Verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten

Artikel 2, lid 3

Artikel 13, lid 8

Artikel 14, lid 2

Artikel 15, lid 1

Artikel 15, lid 2**

Artikel 16, lid 8

Artikel 16, lid 9**

Artikel 18, lid 2 [Am. 24]

Artikel 20, lid 2

Artikel 31, lid 1**

Artikel 31, lid 2

Artikel 31, lid 3

29. Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de Richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad

Artikel 8, lid 4, laatste zin, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder b)

Artikel 17, tweede alinea, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder d)

Artikel 25, lid 3, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder e)

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 26 in samenhang met artikel 78, lid 1, onder f)

Artikel 27, lid 2, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder h)

Artikel 29, lid 4, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder g)

Artikel 29, lid 6, eerste alinea, tweede zin, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder c)

Artikel 30, lid 3, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder i)

Artikel 52, lid 4, laatste alinea, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder j)

Artikel 54, lid 5, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder k)

Artikel 58, lid 2, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder l)

Artikel 65, lid 1, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder m)

Artikel 68, derde alinea, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder n)

Artikel 78, lid 1, onder a)

Bijlage II, punt 3.6.5 [**Am. 25**]

30. Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002

Artikel 5, lid 1**

Artikel 5, lid 2*

Artikel 6, lid 1

Artikel 6, lid 2*

Artikel 7, lid 4

Artikel 11, lid 2

Artikel 15, lid 1

Artikel 17, lid 2

Artikel 18, lid 3

Artikel 19, lid 4

Artikel 20, lid 11

Artikel 21, lid 6

Artikel 27

Artikel 31, lid 2

Artikel 32, lid 3

Artikel 40, onder a)

Artikel 40, onder b)

Artikel 40, onder c)

Artikel 40, onder d)

Artikel 40, onder e)

Artikel 40, onder f)

Artikel 41, lid 1

Artikel 41, lid 3

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 42, lid 2, onder a)

Artikel 42, lid 2, onder b)

Artikel 42, lid 2, onder c)

Artikel 42, lid 2, onder d)

Artikel 43, lid 3

Artikel 45, lid 4

Artikel 48, lid 7, onder a)

Artikel 48, lid 7, onder b)

Artikel 48, lid 7, onder c)

Artikel 48, lid 7, onder d) [**Am. 26**]

Artikel 48, lid 8

31. Verordening (EG) nr. 767/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 79/373/EEG van de Raad, Richtlijn 80/511/EEG van de Commissie, Richtlijnen 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG en 96/25/EG van de Raad en Beschikking 2004/217/EG van de Commissie

Artikel 6, lid 2**

Artikel 7, lid 2

Artikel 10, lid 5*

Artikel 17, lid 4

Artikel 20, lid 2

Artikel 26, lid 3 [Am. 27]

Artikel 27, lid 1

Artikel 32, lid 4

32. Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong, tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad en tot wijziging van Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad

Artikel 13, lid 2

Artikel 18 [Am. 28]**

Artikel 19, lid 3

Artikel 24, lid 4

33. Verordening (EG) nr. 1334/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake aroma's en bepaalde voedselingrediënten met aromatiserende eigenschappen voor gebruik in levensmiddelen en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad, Verordening (EG) nr. 2232/96, Verordening (EG) nr. 110/2008 en Richtlijn 2000/13/EG

Artikel 8, lid 2**

Artikel 22**

Artikel 25, lid 3

Dinsdag 25 februari 2014

34. Verordening (EG) nr. 1333/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake levensmiddelenadditieven
- Artikel 9, lid 2
- Artikel 23, lid 4, tweede zin [Am. 29]**
- Artikel 24, lid 3*
- Artikel 30, lid 1*
- Artikel 30, lid 2*
- Artikel 30, lid 3*
- Artikel 30, lid 5
- Artikel 31*
35. Verordening (EG) nr. 1332/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake voedingsenzymen en tot wijziging van Richtlijn 83/417/EEG van de Raad, Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad, Richtlijn 2000/13/EG, Richtlijn 2001/112/EG van de Raad en Verordening (EG) nr. 258/97
- Artikel 17, lid 5
36. Verordening (EG) nr. 1331/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 tot vaststelling van een uniforme goedkeuringsprocedure voor levensmiddelenadditieven, voedingsenzymen en levensmiddelenaroma's
- Artikel 7, lid 4
- Artikel 7, lid 5*
- Artikel 7, lid 6 **
37. Verordening (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de toevoeging van vitamines en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen
- Artikel 3, lid 3**
- Artikel 4, tweede alinea
- Artikel 5, lid 1
- Artikel 6, lid 1**
- Artikel 6, lid 2 [Am. 30]**
- Artikel 6, lid 6
- Artikel 7, lid 1
- Artikel 8, lid 2
- Artikel 8, lid 5**
38. Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen
- Artikel 1, lid 2
- Artikel 1, lid 4
- Artikel 3, onder d)
- Artikel 4, lid 1, eerste alinea
- Artikel 4, lid 1, zesde alinea
- Artikel 4, lid 5
- Artikel 8, lid 2
- Artikel 13, lid 3**
- Artikel 13, lid 4**

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 17, lid 3, eerste alinea

Artikel 17, lid 3, tweede alinea, onder b)

Artikel 18, lid 5, eerste alinea

Artikel 18, lid 5, tweede alinea, onder b)

Artikel 28, lid 4, onder b)

Artikel 28, lid 6, onder a), onder ii) [Am. 31]

39. Richtlijn 2004/23/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van kwaliteits- en veiligheidsnormen voor het doneren, verkrijgen, testen, bewerken, bewaren en distribueren van menselijke weefsels en cellen

Artikel 8, lid 5

Artikel 8, lid 6

Artikel 9, lid 4 [Am. 32]

Artikel 28**

40. Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders

Artikel 3, lid 2

Artikel 12, lid 4

Artikel 14, lid 1, eerste streepje

Artikel 14, lid 1, tweede streepje

Artikel 14, lid 1, derde streepje

Artikel 15, lid 2

Artikel 24, lid 4

Artikel 26, lid 1 [Am. 33]

Artikel 32, zesde alinea

Artikel 47, lid 3

41. Richtlijn 2002/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van kwaliteits- en veiligheidsnormen voor het verzamelen, testen, bewerken, opslaan en distribueren van bloed en bloedbestanddelen van menselijke oorsprong en tot wijziging van Richtlijn 2001/83/EG van de Raad

Artikel 29, eerste alinea**

Artikel 29, tweede alinea, onder a)

Artikel 29, tweede alinea, onder b)**

Artikel 29, tweede alinea, onder c)**

Artikel 29, tweede alinea, onder d)**

Artikel 29, tweede alinea, onder e)**

Artikel 29, tweede alinea, onder f)**

Artikel 29, tweede alinea, onder g)**

Artikel 29, tweede alinea, onder h)**

Artikel 29, tweede alinea, onder i) [Am. 34]

Dinsdag 25 februari 2014

42. Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen

Artikel 4, lid 2

Artikel 4, lid 5**

Artikel 5, lid 4, wat betreft de vaststelling van „minimumhoeveelheden voor vitaminen en mineralen”

Artikel 5, lid 4, wat betreft de vaststelling van de „maximumhoeveelheden voor vitaminen en mineralen”

Artikel 12, lid 3 [Am. 35]

43. Richtlijn 2002/32/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 mei 2002 inzake ongewenste stoffen in diervoeding — Verklaring van de Raad

Artikel 7, lid 2**

Artikel 8, lid 1**

Artikel 8, lid 2, tweede streepje

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE II

Basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing die worden aangepast aan de regeling voor uitvoeringshandelingen ⁽¹⁾

A. COMMUNICATIENETWERKEN, NETWERKEN EN TECHNOLOGIE

1. Beschikking nr. 626/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2008 inzake de selectie en machtiging van systemen die mobiele satellietdiensten (MSS) leveren

Artikel 9, lid 3* [Am. 36]

2. Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn)

Artikel 26, lid 7

Artikel 27, onder a), lid 5 [Am. 37]

3. ~~Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn)~~

~~Artikel 9, onder b), lid 3~~

~~Artikel 10, lid 4~~

~~Artikel 15, lid 4~~

~~Artikel 17, lid 6, onder a)~~

~~Artikel 19, lid 4 [Am. 38]~~

B. KLIMAATMAATREGELEN

4. Beschikking nr. 406/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake de inspanningen van de lidstaten om hun broeikasgasemissies te verminderen om aan de verbintenissen van de Gemeenschap op het gebied van het verminderen van broeikasgassen tot 2020 te voldoen

Artikel 3, lid 2 [Am. 39]

5. ~~Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad~~

~~Artikel 11, onder a), lid 8~~

~~Artikel 16, lid 12 [Am. 40]~~

C. ONDERNEMINGEN EN INDUSTRIE

6. ~~Richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende machines en tot wijziging van Richtlijn 95/16/EG (herschikking)~~

~~Artikel 8, lid 1, in samenhang met artikel 9, lid 3 [Am. 41]~~

D. MILIEU

7. Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van Verordening (EG) nr. 761/2001 en van de Beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie

Artikel 46, lid 6 [Am. 42]

⁽¹⁾ De bepalingen betreffende de spoedprocedure overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU) nr. 182/2011 zijn in deze bijlage aangegeven met **.

Dinsdag 25 februari 2014

E. STATISTIEKEN

8. ~~Verordening (EG) nr. 453/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kwartaalstatistieken van vacatures in de Gemeenschap~~

~~Artikel 5, lid 1 [Am. 43]~~

9. Verordening (EG) nr. 177/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 2008 tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor ondernemingsregisters voor statistische doeleinden en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2186/93 van de Raad

Artikel 6, lid 3, wat betreft de vaststelling van „de inhoud en de frequentie van de kwaliteitsrapporten” in samenhang met artikel 15, lid 1, onder c), wat betreft de vaststelling van „de inhoud en de frequentie van de kwaliteitsverslagen”

10. Verordening (EG) nr. 716/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de communautaire statistiek van de structuur en de activiteit van buitenlandse filialen

Artikel 6, lid 3, wat betreft de vaststelling van „de inhoud en de frequentie van de kwaliteitsrapporten” in samenhang met artikel 9, lid 2, onder c), wat betreft de definitie van „de inhoud en de frequentie van de kwaliteitsverslagen”

11. Verordening (EG) nr. 1445/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor de levering van basisgegevens over koopkrachtpariteiten en voor de berekening en verspreiding van deze pariteiten

Artikel 7, lid 4, wat betreft de „structuur van de kwaliteitsverslagen” in samenhang met artikel 12, lid 3, onder c), wat betreft de definitie van de „structuur van de kwaliteitsverslagen”

- ~~12. Verordening (EG) nr. 1552/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de statistiek van bij- en nascholing in ondernemingen~~

~~Artikel 9, lid 4, wat betreft de vaststelling van de „structuur van de kwaliteitsverslagen” [Am. 44]~~

13. Verordening (EG) Nr. 184/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 12 januari 2005 betreffende de communautaire statistiek inzake de betalingsbalans, de internationale handel in diensten en buitenlandse directe investeringen

Artikel 4, lid 3, wat betreft de vaststelling van de „inhoud en frequentie van de kwaliteitsverslagen”

- ~~14. Verordening (EG) nr. 1177/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2003 inzake de communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EU SILC)~~

~~Artikel 8, lid 3~~

~~Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder a), wat betreft de definitie van het „technisch formaat van de bij Eurostat in te dienen bestanden”~~

~~Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder b)~~

~~Artikel 15, lid 5, in samenhang met artikel 15, lid 2, onder d) [Am. 45]~~

15. Verordening (EG) nr. 450/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 27 februari 2003 betreffende de loonkostenindex

Artikel 8, lid 2, in samenhang met artikel 11, onder f), wat betreft de vaststelling van de „inhoud van kwaliteitsverslagen”

- ~~16. Verordening (EG) nr. 2150/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2002 betreffende afvalstoffenstatistieken~~

~~Artikel 6, lid 2, onder c), wat betreft de vaststelling van de „inhoud van kwaliteitsverslagen” [Am. 46]~~

F. INTERNE MARKT EN DIENSTEN

17. Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG

Artikel 14, lid 2 [Am. 47]

Dinsdag 25 februari 2014

G. MOBILITEIT EN VERVOER

18. Verordening (EG) nr. 725/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de verbetering van de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten

Artikel 10, lid 3** [Am. 48]

19. Richtlijn 97/70/EG van de Raad van 11 december 1997 betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt

Artikel 8, onder a), eerste streepje [Am. 49]

H. GEZONDHEID EN CONSUMENTEN

20. Verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten

Artikel 18, lid 2 [Am. 50]

21. Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de Richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad

Artikel 17, tweede alinea, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder d)

Artikel 29, lid 4, in samenhang met artikel 78, lid 1, onder g) [Am. 51]

22. Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002

Artikel 40, onder e)

Artikel 40, onder d)

Artikel 40, onder e)

Artikel 41, lid 1

Artikel 41, lid 3

Artikel 42, lid 2, onder d)

Artikel 45, lid 4

Artikel 48, lid 7, onder e) [Am. 52]

23. Verordening (EG) nr. 767/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 79/373/EEG van de Raad, Richtlijn 80/511/EEG van de Commissie, Richtlijnen 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG en 96/25/EG van de Raad en Beschikking 2004/217/EG van de Commissie

Artikel 7, lid 2

Artikel 10, lid 5*

Artikel 26, lid 3 [Am. 53]

24. Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong, tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad en tot wijziging van Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad

Artikel 18** [Am. 54]

Dinsdag 25 februari 2014

- ~~25. Verordening (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de toevoeging van vitamines en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen~~
- ~~Artikel 6, lid 1~~
- ~~Artikel 6, lid 2 [Am. 55]~~
- ~~26. Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen~~
- ~~Artikel 13, lid 3~~
- ~~Artikel 13, lid 4~~
- ~~Artikel 17, lid 3, eerste alinea~~
- ~~Artikel 17, lid 3, tweede alinea, onder b)~~
- ~~Artikel 18, lid 5, eerste alinea~~
- ~~Artikel 18, lid 5, tweede alinea, onder b)~~
- ~~Artikel 28, lid 6, onder a), onder (ii) [Am. 56]~~
- ~~27. Richtlijn 2004/23/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van kwaliteits- en veiligheidsnormen voor het doneren, verkrijgen, testen, bewerken, bewaren en distribueren van menselijke weefsels en cellen~~
- ~~Artikel 8, lid 6~~
- ~~Artikel 9, lid 4 [Am. 57]~~
- ~~28. Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders~~
- ~~Artikel 3, lid 2~~
- ~~Artikel 14, lid 1, eerste streepje~~
- ~~Artikel 14, lid 1, tweede streepje~~
- ~~Artikel 15, lid 2~~
- ~~Artikel 26, lid 1 [Am. 58]~~
- ~~29. Richtlijn 2002/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van kwaliteits- en veiligheidsnormen voor het inzamelen, testen, bewerken, opslaan en distribueren van bloed en bloedbestanddelen van menselijke oorsprong en tot wijziging van Richtlijn 2001/83/EG van de Raad~~
- ~~Artikel 29, tweede alinea, onder i)** [Am. 59]~~
- ~~30. Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen**~~
- ~~Artikel 5, lid 4, wat betreft de vaststelling van de „maximumhoeveelheden voor vitamines en mineralen” [Am. 60]~~
-

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE III

Wijzigingen van ~~Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad, Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijn 97/70/EG van de Raad, Verordening (EG) nr. 1333/2008 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad en van **en** Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad [Am. 61]~~

A. MILIEU

- 1) ~~In Verordening (EG) nr. 66/2010, artikel 6, lid 5, wordt de tweede alinea geschrapt.~~
- 2) ~~Verordening (EG) nr. 1221/2009 wordt als volgt gewijzigd:~~
 - (a) ~~Artikel 16, lid 4 wordt geschrapt;~~
 - (b) ~~Artikel 30, lid 6 wordt geschrapt. [Am. 62]~~

B. MOBILITEIT EN VERVOER

- 3) ~~In Richtlijn 97/70/EG, artikel 8, onder a), wordt het tweede streepje geschrapt.~~

C. GEZONDHEID EN CONSUMENTEN

- 4) ~~In Verordening (EG) nr. 1333/2008, artikel 23, wordt lid 4, tweede zin, geschrapt.~~
- 5) ~~In Richtlijn 2002/46/EG, artikel 12, wordt lid 3 geschrapt. [Am. 63]~~

D. HUMANITAIRE HULP

- 6) ~~In Verordening (EG) nr. 1257/96, artikel 15, wordt lid 1 geschrapt.~~
-

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0113

Aanpassing basisbesluiten op het gebied van justitie waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing (artikel 290 VWEU) *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten op het gebied van justitie waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (COM(2013)0452 — C7-0197/2013 — 2013/0220(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/30)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0452),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 81, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0197/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 oktober 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien de brief van de voorzitter van het Comité van de Regio's aan de Voorzitter van het Europees Parlement van 11 oktober 2013,
 - gezien de consensus inzake gedelegeerde handelingen die de Conferentie van voorzitters op 3 maart 2011 heeft aangenomen,
 - gezien het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie ⁽²⁾, en met name punt 15 en bijlage I,
 - gezien zijn resolutie van 5 mei 2010 over bevoegdheidsdelegatie ⁽³⁾,
 - gezien zijn resolutie van 25 februari 2014 over de follow-up met betrekking tot de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽⁴⁾,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0480/2013),
- A. overwegende dat de Commissie zich ertoe heeft verbonden uiterlijk eind 2012 in kaart te brengen hoeveel wetgevingshandelingen met verwijzingen naar de regelgevingsprocedure met toetsing nog van kracht zijn, om de noodzakelijke wetgevingsinitiatieven voor te bereiden en zo de aanpassing aan het nieuwe wettelijk kader te voltooien; overwegende dat het uiteindelijke doel van de Commissie is om tegen het einde van de 7e zittingsperiode van het Parlement alle bepalingen die verwijzen naar de regelgevingsprocedure met toetsing uit alle wetgevingsinstrumenten te hebben verwijderd; overwegende dat de Commissie inmiddels de voorstellen heeft ingediend om deze toezegging gestand te doen, zij het veel later dan verwacht;
1. stelt zijn standpunt in eerste lezing vast zoals hierna is opgenomen;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;

⁽¹⁾ Nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt.

⁽²⁾ PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47.

⁽³⁾ PB C 81 E van 15.3.2011, blz. 6.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0127.

Dinsdag 25 februari 2014

3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0220

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten op het gebied van justitie waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 81, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij het Verdrag van Lissabon heeft de wetgever de mogelijkheid gekregen om aan de Commissie de bevoegdheid te delegeren om niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking vast te stellen ter aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van een wetgevingshandeling.
- (2) De maatregelen waarop de in artikel 290, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) bedoelde bevoegdheidsdelegatie betrekking kan hebben, zijn in beginsel dezelfde als die welke vallen onder de regelgevingsprocedure met toetsing die is ingevoerd bij artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG van de Raad⁽³⁾.
- (3) De reeds van kracht zijnde basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, dienen te worden aangepast aan artikel 290 VWEU.
- (4) Deze verordening dient lopende procedures waarin het comité vóór de inwerkingtreding van deze verordening overeenkomstig artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG een advies heeft uitgebracht, onverlet te laten.
- (5) Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij het voorbereiden van gedelegeerde handelingen op basis van bij deze verordening aangepaste basisbesluiten tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie dient bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor te zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
- (6) Het Verenigd Koninkrijk en Ierland zijn gebonden door de basisbesluiten die worden genoemd in de bijlage, en nemen derhalve deel aan de aanneming en toepassing van deze verordening.
- (7) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening en is deze derhalve niet bindend voor, noch van toepassing in Denemarken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wanneer in de in de bijlage bij deze verordening genoemde basisbesluiten wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, leden 1 tot en met 4, van Besluit 1999/468/EG bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing van toepassing is, is de Commissie bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 2 van deze verordening.

⁽¹⁾ PB C 67 van 6.3.2014, blz. 104.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 25 februari 2014.

⁽³⁾ Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23).

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 2

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 3

Deze verordening laat de lopende procedures waarin een comité reeds advies heeft uitgebracht overeenkomstig artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG onverlet.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE

Basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing die worden aangepast aan de regeling voor gedelegeerde handelingen

1. Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾
2. Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europees parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen ⁽²⁾
3. Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure ⁽³⁾
4. Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen ⁽⁴⁾
5. Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ PB L 174 van 27.6.2001, blz. 1.
⁽²⁾ PB L 143 van 30.4.2004, blz. 15.
⁽³⁾ PB L 399 van 30.12.2006, blz. 1.
⁽⁴⁾ PB L 199 van 31.7.2007, blz. 1.
⁽⁵⁾ PB L 324 van 10.12.2007, blz. 79.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0114

Aanpassing basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing (artikel 290 VWEU) *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (COM(2013)0451 — C7-0198/2013 — 2013/0218(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/31)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0451),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 33, artikel 43, lid 2, artikel 53, lid 1, artikel 62, artikel 64, lid 2, artikel 91, artikel 100, lid 2, artikel 114, artikel 153, lid 2, onder b), artikel 168, lid 4, onder b), artikel 172, artikel 192, lid 1, artikel 207 en artikel 338, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0198/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 oktober 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien de brief van de voorzitter van de het Comité van de Regio's aan de Voorzitter van het Parlement van 11 oktober 2013,
 - gezien de consensus inzake gedelegeerde handelingen die de Conferentie van voorzitters op 3 maart 2011 heeft aangenomen,
 - gezien het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie ⁽²⁾, en met name punt 15 en bijlage I,
 - gezien zijn resolutie van 5 mei 2010 over bevoegdheidsdelegatie ⁽³⁾,
 - gezien zijn resolutie van 25 februari 2014 over de follow-up met betrekking tot de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽⁴⁾,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie internationale handel, de Commissie economische en monetaire zaken, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie industrie, onderzoek en energie, de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de Commissie vervoer en toerisme (A7-0010/2014),
- A. overwegende dat de Commissie zich ertoe heeft verbonden uiterlijk eind 2012 in kaart te brengen hoeveel wetgevingshandelingen met verwijzingen naar de regelgevingsprocedure met toetsing nog van kracht zijn, om de noodzakelijke wetgevingsinitiatieven voor te bereiden en zo de aanpassing aan het nieuwe wettelijk kader te voltooien; overwegende dat het uiteindelijke doel van de Commissie is om tegen het einde van de 7e zittingsperiode van het Parlement alle bepalingen die verwijzen naar de regelgevingsprocedure met toetsing uit alle wetgevingsinstrumenten te hebben verwijderd; overwegende dat de Commissie inmiddels de voorstellen heeft ingediend om deze toezegging gestand te doen, zij het veel later dan verwacht;

⁽¹⁾ Nog niet in het Publicatieblad verschenen.

⁽²⁾ PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47.

⁽³⁾ PB C 81 E van 15.3.2011, blz. 6.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0127.

Dinsdag 25 februari 2014

1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0218

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 33, artikel 43, lid 2, artikel 53, lid 1, artikel 62, artikel 64, lid 2, artikel 91, artikel 100, lid 2, artikel 114, artikel 153, lid 2, onder b), artikel 168, lid 4, onder b), artikel 172, artikel 192, lid 1, artikel 207 en artikel 338, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij het Verdrag van Lissabon heeft de wetgever de mogelijkheid gekregen om aan de Commissie de bevoegdheid te delegeren om niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking vast te stellen ter aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van een wetgevingshandeling.
- (2) De maatregelen waarop de in artikel 290, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) bedoelde bevoegdheidsdelegatie betrekking kan hebben, zijn in beginsel dezelfde als die welke vallen onder de regelgevingsprocedure met toetsing die is ingevoerd bij artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG van de Raad ⁽³⁾.
- (3) Een aantal basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de regelgevingsprocedure met toetsing, dient te worden aangepast aan artikel 290 VWEU.
- (4) Deze verordening dient lopende procedures waarin het comité vóór de inwerkingtreding van deze verordening overeenkomstig artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG een advies heeft uitgebracht, onverlet te laten.
- (5) Daar deze verordening alleen betrekking heeft op procedurele aanpassingen, hoeven deze in het geval van richtlijnen niet te worden omgezet door de lidstaten.
- (6) Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij het voorbereiden van gedelegeerde handelingen op basis van bij deze verordening aangepaste basisbesluiten tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en aan de Raad,

⁽¹⁾ Advies van 16 oktober 2013 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt).

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 25 februari 2014.

⁽³⁾ Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23).

Dinsdag 25 februari 2014

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Wanneer in de in de bijlage bij deze verordening genoemde basisbesluiten wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, leden 1 tot 5, van Besluit 1999/468/EG bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing van toepassing is, is de Commissie bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 2 van deze verordening.
2. Wanneer in de in de bijlage genoemde basisbesluiten wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde spoedprocedure van toepassing is, is de Commissie bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig de spoedprocedure van artikel 3 van deze verordening.

Artikel 2

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor ~~onbepaalde tijd~~ **een termijn van vijf jaar, ingaande op de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet. [Am. 1]**
3. De bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

In afwijking van de eerste alinea bedraagt de termijn voor het maken van bezwaar tegen gedelegeerde handelingen die zijn vastgesteld overeenkomstig de in de punten 81⁽¹⁾, 82⁽²⁾, 85⁽³⁾, 86⁽⁴⁾ en 90 t/m 93⁽⁵⁾ van afdeling G en punt 95⁽⁶⁾ van afdeling H van de bijlage genoemde verordeningen drie maanden. Deze termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd. [Am. 2]

6. Wanneer in de in de bijlage bij deze verordening genoemde basisbesluiten wordt bepaald dat de in artikel 5 bis, lid 3, onder c), van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt ingekort overeenkomstig artikel 5 bis, lid 5, onder b), van dat besluit, worden de in lid 5 van dat artikel bedoelde termijnen vastgesteld op één maand.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 451/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van een nieuwe statistische classificatie van producten gekoppeld aan activiteiten (CPA) en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 3696/93 van de Raad (PB L 145 van 4.6.2008, blz. 65).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 295/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 betreffende structurele bedrijfsstatistieken (PB L 97 van 9.4.2008, blz. 13).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot vaststelling van de statistische classificatie van economische activiteiten NACE Rev. 2 en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3037/90 en enkele EG-verordeningen op specifieke statistische gebieden (PB L 393 van 30.12.2006, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 1161/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2005 betreffende de opstelling van niet-financiële kwartaalrekeningen per institutionele sector (PB L 191 van 22.7.2005, blz. 22).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1165/98 van de Raad van 19 mei 1998 inzake kortetermijnstatistieken (PB L 162 van 5.6.1998, blz. 1); Verordening (EG) nr. 2494/95 van de Raad van 23 oktober 1995 inzake geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen (PB L 257 van 27.10.1995, blz. 1); Verordening (EEG) nr. 696/93 van de Raad van 15 maart 1993 inzake de statistische eenheden voor waarneming en analyse van het produktiestelsel in de Gemeenschap (PB L 76 van 30.3.1993, blz. 1); Verordening (EEG) nr. 3924/91 van de Raad van 19 december 1991 betreffende de totstandbrenging van een communautaire enquête naar de industriële productie (PB L 374 van 31.12.1991, blz. 1).

⁽⁶⁾ Verordening (EG) nr. 1606/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 19 juli 2002 betreffende de toepassing van internationale standaarden voor jaarrekeningen (PB L 243 van 11.9.2002, blz. 1).

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 3

1. Een overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling treedt onverwijld in werking en is van toepassing zolang geen bezwaar wordt gemaakt overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen gebruik wordt gemaakt van de spoedprocedure.
2. Het Europees Parlement of de Raad kan overeenkomstig de in artikel 2, lid 5, bedoelde procedure bezwaar maken tegen een gedelegeerde handeling. In dat geval trekt de Commissie de handeling onverwijld in na de kennisgeving van het besluit waarbij het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt.

Artikel 4

Deze verordening laat de lopende procedures waarin een comité reeds advies heeft uitgebracht overeenkomstig artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EC onverlet.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE

Basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing die worden aangepast aan de regeling voor gedelegeerde handelingen ⁽¹⁾.

A. Communicatienetwerken, inhoud en technologie

1. Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie)
2. Richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (Toegangsrichtlijn)

B. werkgelegenheid, sociale zaken en inclusie

3. Richtlijn 2009/148/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest op het werk**
4. Richtlijn 2009/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats (tweede bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) **
5. Richtlijn 2006/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan risico's van fysische agentia (kunstmatige optische straling) (19e bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
6. Richtlijn 2004/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene of mutagene agentia op het werk (zesde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad)**
7. Richtlijn 2003/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 februari 2003 betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia (lawaai) (zeventiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
8. Richtlijn 2002/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia (trillingen) (zestiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
9. Richtlijn 2000/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk (zevende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
10. Richtlijn 1999/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1999 betreffende minimumvoorschriften voor de verbetering van de gezondheidsbescherming en van de veiligheid van werknemers die door explosieve atmosferen gevaar kunnen lopen (vijftiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
11. Richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk (14e bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
12. Richtlijn 93/103/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het werk aan boord van vissersvaartuigen (Dertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**

⁽¹⁾ Basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 2, lid 6, bedoelde ingekorte termijn, zijn in deze bijlage gemarkeerd met *, basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 3 bedoelde spoedprocedure zijn gemarkeerd met **, en basisbesluiten waarin wordt verwezen naar de in artikel 3 bedoelde spoedprocedure en naar de in artikel 2, lid 6, bedoelde ingekorte termijn zijn gemarkeerd met *** en basisbesluiten als bedoeld in artikel 2, lid 5, tweede alinea, zijn gemarkeerd met ****. [Am. 3]

Dinsdag 25 februari 2014

13. Richtlijn 92/104/EEG van de Raad van 3 december 1992 betreffende de minimumvoorschriften ter verbetering van de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers in de winningsindustrieën in dagbouw of ondergronds (twaalfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
14. Richtlijn 92/91/EEG van de Raad van 3 november 1992 betreffende minimumvoorschriften ter verbetering van de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers in de winningsindustrieën die delfstoffen winnen met behulp van boringen (elfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
15. Richtlijn 92/58/EEG van de Raad van 24 juni 1992 betreffende de minimumvoorschriften voor de veiligheids- en/of gezondheidssignalering op het werk (negende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
16. Richtlijn 92/57/EEG van de Raad van 24 juni 1992 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor tijdelijke en mobiele bouwplaatsen (achtste bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
17. Richtlijn 92/29/EEG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid ter bevordering van een betere medische hulpverlening aan boord van schepen**
18. Richtlijn 90/270/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (vijfde bijzondere Richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
19. Richtlijn 90/269/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende de minimum veiligheids- en gezondheidsvoorschriften voor het manueel hanteren van lasten met gevaar voor met name rugletsel voor de werknemers (vierde bijzondere Richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
20. Richtlijn 89/656/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor het gebruik op het werk van persoonlijke beschermingsmiddelen door de werknemers (derde bijzondere Richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
21. Richtlijn 89/654/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor arbeidsplaatsen (eerste bijzondere Richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)**
22. Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk**

C. klimaatmaatregelen

23. Verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen
24. Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide en tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad, de Richtlijnen 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG en 2008/1/EG en Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad

D. energie

25. Verordening (EG) nr. 1222/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de etikettering van banden met betrekking tot hun brandstofefficiëntie en andere essentiële parameters
26. Verordening (EG) nr. 715/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor de toegang tot aardgastransmissienetten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1775/2005
27. Verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1228/2003

Dinsdag 25 februari 2014

28. Verordening (EG) nr. 713/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot oprichting van een Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators
29. Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG
30. Richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van Richtlijn 2003/55/EG

E. ondernemingen en industrie

31. Verordening (EG) nr. 661/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende typegoedkeuringsvoorschriften voor de algemene veiligheid van motorvoertuigen, aanhangwagens daarvan en daarvoor bestemde systemen, onderdelen en technische eenheden
32. Verordening (EG) nr. 595/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen en motoren met betrekking tot emissies van zware bedrijfsvoertuigen (Euro VI) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 715/2007 en Richtlijn 2007/46/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 80/1269/EEG, 2005/55/EG en 2005/78/EG
33. Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten
34. Verordening (EG) nr. 79/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 14 januari 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen op waterstof en tot wijziging van Richtlijn 2007/46/EG
35. Richtlijn 2009/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de veiligheid van speelgoed
36. Richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap
37. Richtlijn 2009/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende voor meetmiddelen en metrologische controlemethoden geldende algemene bepalingen (herschikking)
38. Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (Kaderrichtlijn)
39. Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie
40. Richtlijn 2004/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de toepassing van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken en het toezicht op de toepassing ervan voor tests op chemische stoffen
41. Richtlijn 2004/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake de inspectie en de verificatie van de goede laboratoriumpraktijken (GLP)
42. Verordening (EG) nr. 2003/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 inzake meststoffen
43. Richtlijn 2000/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2000 inzake de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten betreffende de geluidsemisatie in het milieu door materieel voor gebruik buitenshuis
44. Richtlijn 97/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1997 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines

Dinsdag 25 februari 2014

45. Richtlijn 75/324/EEG van de Raad van 20 mei 1975 inzake onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende aërosols

F. milieu

46. Regulation (EC) No 1007/2009 of the European Parliament and of the Council of 16 September 2009 on trade in seal products

47. Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand

48. Richtlijn 2009/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 inzake fase II-benzinedamp-terugwinning tijdens het bijtanken van motorvoertuigen in benzinstations

49. Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006**

50. Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (Kaderrichtlijn afvalbehandeling)

51. Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (Kaderrichtlijn mariene strategie)

52. Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa

53. Richtlijn 2007/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 over beoordeling en beheer van overstromingsrisico's

54. Richtlijn 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (INSPIRE)

55. ~~Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen [Am. 4]~~

56. Verordening (EG) nr. 166/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen en tot wijziging van de Richtlijnen 91/689/EEG en 96/61/EG van de Raad

57. Richtlijn 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand

58. Richtlijn 2006/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende het beheer van afval van winningsindustrieën en houdende wijziging van Richtlijn 2004/35/EG

59. Richtlijn 2006/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2006 betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van Richtlijn 76/160/EEG

60. Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen en tot wijziging van Richtlijn 79/117/EEG

61. Richtlijn 2004/107/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende arseen, cadmium, kwik, nikkel en polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht

62. Richtlijn 2004/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen, en tot wijziging van Richtlijn 1999/13/EG

63. Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai

64. Richtlijn 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen

65. Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid

Dinsdag 25 februari 2014

66. Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken
67. Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen
68. Richtlijn 98/83/EG van de Raad van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water
69. Richtlijn 96/59/EG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's)
70. Richtlijn 94/63/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende de beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) als gevolg van de opslag van benzine en de distributie van benzine vanaf terminals naar benzinestations
71. Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval
72. Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen
73. Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater
74. Richtlijn 86/278/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw

G. statistieken

75. Verordening (EG) nr. 1185/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende statistieken over pesticiden
76. Verordening (EG) nr. 1338/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende communautaire statistieken over de volksgezondheid en de gezondheid en veiligheid op het werk
77. Verordening (EG) nr. 1166/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende enquêtes naar de structuur van de landbouwbedrijven en de enquête naar de productiemethoden in de landbouw en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 571/88 van de Raad
78. Verordening (EG) nr. 1099/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende energiestatistieken
79. Verordening (EG) nr. 763/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende volks- en woningtellingen
80. Verordening (EG) nr. 452/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 betreffende de productie en ontwikkeling van statistieken over onderwijs en een leven lang leren
81. Verordening (EG) nr. 451/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van een nieuwe statistische classificatie van producten gekoppeld aan activiteiten (CPA) en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 3696/93 van de Raad**** [Am. 5]
82. Verordening (EG) nr. 295/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 betreffende structurele bedrijfsstatistieken (herschikking)**** [Am. 6]
83. Verordening (EG) nr. 862/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende communautaire statistieken over migratie en internationale bescherming en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 311/76 van de Raad betreffende de opstelling van statistieken over buitenlandse werknemers
84. Verordening (EG) nr. 458/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 25 april 2007 betreffende het Europees systeem van geïntegreerde statistieken voor de sociale bescherming (Essobs)
85. Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot vaststelling van de statistische classificatie van economische activiteiten NACE Rev. 2 en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3037/90 en enkele EG-verordeningen op specifieke statistische gebieden**** [Am. 7]
86. Verordening (EG) nr. 1161/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2005 betreffende de opstelling van niet-financiële kwartaalrekeningen per institutionele sector**** [Am. 8]
87. Verordening (EG) nr. 808/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende communautaire statistieken over de informatiemaatschappij

Dinsdag 25 februari 2014

88. Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS)
89. Verordening (EG) nr. 530/1999 van de Raad van 9 maart 1999 betreffende structuurstatistieken van lonen en loonkosten
90. Verordening (EG) nr. 1165/98 van de Raad van 19 mei 1998 inzake kortetermijnstatistieken **** [Am. 9]
91. Verordening (EG) nr. 2494/95 van de Raad van 23 oktober 1995 inzake geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen **** [Am. 10]
92. Verordening (EEG) nr. 696/93 van de Raad van 15 maart 1993 inzake de statistische eenheden voor waarneming en analyse van het produktiestelsel in de Gemeenschap **** [Am. 11]
93. Verordening (EEG) nr. 3924/91 van de Raad van 19 december 1991 betreffende de totstandbrenging van een communautaire enquête naar de industriële productie **** [Am. 12]

H. Interne Markt en diensten

94. Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt
95. Verordening (EG) nr. 1606/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 19 juli 2002 betreffende de toepassing van internationale standaarden voor jaarrekeningen **** [Am. 13]
96. Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst

I. mobiliteit en vervoer

97. Verordening (EG) nr. 1073/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de internationale markt voor touringcar- en autobusdiensten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 561/2006
98. Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad
99. Verordening (EG) nr. 392/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de aansprakelijkheid van vervoerders van passagiers over zee bij ongevallen
100. Verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal goederenvervoer over de weg
101. Richtlijn 2009/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake de bevordering van schone en energiezuinige wegvoertuigen
102. Richtlijn 2009/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot vaststelling van de grondbeginselen voor het onderzoek van ongevallen in de zeescheepvaartsector en tot wijziging van de Richtlijn 1999/35/EG van de Raad en Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad
103. Richtlijn 2009/15/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties
104. Verordening (EG) nr. 300/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 inzake gemeenschappelijke regels op het gebied van de beveiliging van de burgerluchtvaart en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2320/2002 **
105. Richtlijn 2008/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende het beheer van de verkeersveiligheid van weginfrastructuur
106. Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land *

Dinsdag 25 februari 2014

107. Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer
108. Richtlijn 2007/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 inzake de certificering van machinisten die locomotieven en treinen op het spoorwegsysteem van de Gemeenschap besturen**
109. Richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (herschikking)
110. Verordening (EG) nr. 336/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2006 inzake de implementatie van de Internationale Veiligheidsmanagementcode in de Gemeenschap en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 3051/95 van de Raad
111. Richtlijn 2006/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen en tot intrekking van Richtlijn 82/714/EEG van de Raad ***
112. Verordening (EG) nr. 2111/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2005 betreffende de vaststelling van een communautaire lijst van luchtvaartmaatschappijen waaraan een exploitatieverbod binnen de Gemeenschap is opgelegd en het informeren van luchtreizigers over de identiteit van de exploitierende luchtvaartmaatschappij en tot intrekking van artikel 9 van Richtlijn 2004/36/EG
113. Richtlijn 2005/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende het verhogen van de veiligheid van havens**
114. Richtlijn 2005/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende geharmoniseerde River Information Services (RIS) op de binnenwateren in de Gemeenschap
115. Verordening (EG) nr. 868/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende bescherming tegen aan communautaire luchtvaartmaatschappijen schade toebrengende subsidiëring en oneerlijke tariefpraktijken bij de levering van luchtdiensten vanuit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap
116. Verordening (EG) nr. 789/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende de overdracht van vracht- en passagiersschepen tussen registers binnen de Gemeenschap en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 613/91 van de Raad
117. Verordening (EG) nr. 785/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende de verzekeringsseisen voor luchtvervoerders en exploitanten van luchtvaartuigen
118. Richtlijn 2004/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake minimumveiligheidseisen voor tunnels in het trans-Europese wegennet
119. Richtlijn 2004/52/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de interoperabiliteit van elektronische tolheffingssystemen voor het wegverkeer in de Gemeenschap
120. Verordening (EG) nr. 782/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 14 april 2003 houdende een verbod op organische tinverbindingen op schepen
121. Richtlijn 2003/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2003 betreffende de vakbekwaamheid en de opleiding en nascholing van bestuurders van bepaalde voor goederen- en personenvervoer over de weg bestemde voertuigen, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad en Richtlijn 91/439/EEG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 76/914/EEG van de Raad
122. Richtlijn 2003/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 april 2003 betreffende specifieke stabiliteitsvereisten voor ro-ro-passagiersschepen
123. Verordening (EG) nr. 2099/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende de oprichting van het Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) en houdende wijziging van de verordeningen op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen
124. Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 betreffende de invoering van een communautair monitoring en informatiesysteem voor de zeescheepvaart en tot intrekking van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad

Dinsdag 25 februari 2014

125. Richtlijn 2002/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 maart 2002 betreffende de vaststelling van regels en procedures met betrekking tot de invoering van geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Gemeenschap
126. Richtlijn 2001/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2001 tot vaststelling van geharmoniseerde voorschriften en procedures voor veilig laden en lossen van bulkschepen
127. Richtlijn 1999/35/EG van de Raad van 29 april 1999 betreffende een stelsel van verplichte onderzoeken voor de veilige exploitatie van geregelde diensten met ro-ro- veerboten en hogesnelheidspassagiersvaartuigen
128. Richtlijn 98/41/EG van de Raad van 18 juni 1998 inzake de registratie van de opvarenden van passagiersschepen die vanuit of naar havens in de lidstaten van de Gemeenschap varen
129. Richtlijn 96/50/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de harmonisatie van de voorwaarden voor de afgifte van nationale vaarbewijzen voor binnenvaartuigen welke bij het goederen- en personenvervoer in de Gemeenschap gebruikt worden
130. Richtlijn 95/50/EG van de Raad van 6 oktober 1995 betreffende uniforme procedures voor de controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg
131. Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991 inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart
132. Richtlijn 91/672/EEG van de Raad van 16 december 1991 inzake de wederzijdse erkenning van de nationale vaarbewijzen voor het besturen van schepen in het goederen- en personenvervoer over de binnenwateren

J. gezondheid en consumenten

133. Richtlijn 2009/128/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van pesticiden
134. Richtlijn 2009/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de exploitatie en het in de handel brengen van natuurlijk mineraalwater **
135. Richtlijn 2009/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (herschikking)
136. Richtlijn 2009/32/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het gebruik van extractiemiddelen bij de productie van levensmiddelen en bestanddelen daarvan
137. Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad
138. Verordening (EG) nr. 1394/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende geneesmiddelen voor geavanceerde therapie en tot wijziging van Richtlijn 2001/83/EG en Verordening (EG) nr. 726/2004
139. Verordening (EG) nr. 1901/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende geneesmiddelen voor pediatrisch gebruik en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1768/92, Richtlijn 2001/20/EG, Richtlijn 2001/83/EG en Verordening (EG) nr. 726/2004
140. Verordening (EG) Nr. 183/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 12 januari 2005 tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne
141. Verordening (EG) nr. 1935/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 2004 inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in contact te komen en houdende intrekking van de Richtlijnen 80/590/EEG en 89/109/EEG ***
142. Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong
143. Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong
144. Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne

Dinsdag 25 februari 2014

145. Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau
 146. Verordening (EG) nr. 2160/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake de bestrijding van salmonella en andere specifieke door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers
 147. Verordening (EG) nr. 2065/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 10 november 2003 inzake in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken rookaroma's
 148. Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding
 149. Verordening (EG) nr. 1830/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende de traceerbaarheid en etikettering van genetisch gemodificeerde organismen en de traceerbaarheid van met genetisch gemodificeerde organismen geproduceerde levensmiddelen en diervoeders en tot wijziging van Richtlijn 2001/18/EG
 150. Richtlijn 2003/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad **
 151. Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden
 152. Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën
 153. Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik
 154. Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu en tot intrekking van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad
 155. Verordening (EG) nr. 141/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1999 inzake weesgeneesmiddelen
 156. Richtlijn 1999/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de behandeling van voedsel en voedselingrediënten met ioniserende straling ***
 157. Verordening (EG) Nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997 betreffende nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedselingrediënten
 158. Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen **
 159. Richtlijn 89/108/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake voor menselijke voeding bestemde diepvriesproducten
- K. belastingen en douane-unie
160. Beschikking nr. 70/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende een papierloze omgeving voor douane en bedrijfsleven
-

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0115

Benoeming van Oskar Herics (Oostenrijk) tot lid van de Rekenkamer**Besluit van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over de voordracht van Oskar Herics voor de benoeming tot lid van de Rekenkamer (C7-0009/2014 — 2014/0802(NLE))****(Raadpleging)**

(2017/C 285/32)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 286, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0009/2014),
 - gezien artikel 108 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole (A7-0128/2014),
- A. overwegende dat zijn Commissie begrotingscontrole de kwalificaties van de voorgedragen kandidaat heeft onderzocht, met name gelet op de in artikel 286, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vermelde voorwaarden;
- B. overwegende dat deze commissie de kandidaat vervolgens op 17 februari 2014 heeft gehoord;
1. brengt positief advies uit over de voordracht van de Raad voor de benoeming van Oskar Herics tot lid van de Rekenkamer;
 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit te doen toekomen aan de Raad en, ter informatie, aan de Rekenkamer, alsmede aan de overige instellingen van de Europese Unie en de controle-instellingen van de lidstaten.
-

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0117

2020-doelstelling om de CO₂-emissies van nieuwe personenauto's te verminderen *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 443/2009 teneinde de modaliteiten vast te stellen voor het bereiken van de 2020-doelstelling om de CO₂-emissies van nieuwe personenauto's te verminderen (COM(2012)0393 — C7-0184/2012 — 2012/0190(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/33)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0393),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 192, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0184/2012),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 12 december 2012 ⁽¹⁾,
 - na raadpleging van het Comité van de Regio's,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 29 november 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de adviezen van de Commissie industrie, onderzoek en energie en de Commissie vervoer en toerisme (A7-0151/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2012)0190

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 443/2009 teneinde de modaliteiten vast te stellen voor het bereiken van de 2020-doelstelling om de CO₂-emissies van nieuwe personenauto's te verminderen

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 333/2014.)

⁽¹⁾ PB C 44 van 15.2.2013, blz. 109.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0118

Gemeenschapsmerk *I****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk (COM(2013)0161 — C7-0087/2013 — 2013/0088(COD))****(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)**

(2017/C 285/34)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0161),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 118, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0087/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van de Commissie juridische zaken inzake het gebruik van gedelegeerde handelingen van 14 oktober 2013,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie internationale handel en de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A7-0031/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt de Commissie maatregelen te nemen ter codificatie van de verordening zodra de wetgevingsprocedure is afgerond;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0088**Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk****(Voor de EER relevante tekst)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 118, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

⁽¹⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 25 februari 2014.

Dinsdag 25 februari 2014

- (1) Verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾, die in 2009 is gecodificeerd als Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad ⁽²⁾, heeft specifiek voor de Europese Unie een stelsel van merkbescherming tot stand gebracht dat in bescherming van merken op het niveau van de Europese Unie heeft voorzien, naast de bescherming van merken die beschikbaar is op het niveau van de lidstaten overeenkomstig de nationale merkenstelsels die geharmoniseerd zijn bij Richtlijn 89/104/EEG van de Raad ⁽³⁾, gecodificeerd als Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾.
- (2) Ten gevolge van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon moet de terminologie van Verordening (EG) nr. 207/2009 worden aangepast. Dit ~~betekent~~ **heeft tot gevolg** dat „Gemeenschapsmerk” door „~~Europees merk~~ **EU-merk**” wordt vervangen. Overeenkomstig de gemeenschappelijke aanpak over de gedecentraliseerde agentschappen, die het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in juli 2012 hebben vastgesteld, moet de benaming „Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)” worden vervangen door „Agentschap voor ~~merken, tekeningen en modellen~~ **intellectuele eigendom** van de Europese Unie” (hierna „Agentschap”). [Am. 1]
- (3) In aansluiting op haar mededeling van 16 juli 2008 over een strategie inzake industriële-eigendomsrechten voor Europa ⁽⁵⁾ heeft de Commissie een diepgaande evaluatie van de algemene werking van het merkenstelsel in Europa als geheel verricht, waarbij het merkenstelsel van de Unie en de nationale merkenstelsels alsmede de onderlinge betrekkingen tussen deze stelsels zijn behandeld.
- (4) In zijn conclusies van 25 mei 2010 over de toekomstige herziening van het merkenstelsel in de Europese Unie ⁽⁶⁾ heeft de Raad de Commissie opgeroepen voorstellen in te dienen voor de herziening van Verordening (EG) nr. 207/2009 en Richtlijn 2008/95/EG.
- (5) Uit de ervaring die sinds de oprichting van het Europese merkenstelsel is opgedaan, blijkt dat ondernemingen van binnen de Unie en uit derde landen het stelsel hebben omarmd en dat het stelsel een ~~succesvol en werkbaar~~ **succesvolle en werkbare aanvulling op en een** alternatief voor de bescherming van merken op het niveau van de lidstaten is geworden. [Am. 2]
- (6) Nationale merkenstelsels blijven niettemin noodzakelijk voor ondernemingen die geen bescherming van hun merken op het niveau van de Unie verlangen of die niet in staat zijn deze bescherming over heel de Unie te verkrijgen terwijl er voor nationale bescherming geen belemmeringen bestaan. Elke persoon die merkbescherming verlangt, moet vrij de beslissing kunnen nemen of deze bescherming alleen als nationaal merk in een of meerdere lidstaten dan wel alleen als **EU-merk** of op beide niveaus wordt aangevraagd.
- (7) Hoewel in de evaluatie over de algemene werking van het stelsel van gemeenschapsmerken is bevestigd dat vele elementen van dit stelsel, met inbegrip van de basisbeginselen waarop het is gebaseerd, de tand des tijds goed hebben doorstaan en blijven voldoen aan de behoeften en verwachtingen van de ondernemingswereld, heeft de Commissie in haar mededeling „Een eengemaakte markt voor intellectuele-eigendomsrechten” van 24 mei 2011 ⁽⁷⁾ geconcludeerd dat het noodzakelijk is het merkenstelsel in de Unie te moderniseren door het doeltreffender, efficiënter en als geheel consistent te maken en het aan het internettijdperk aan te passen.
- (8) Naast de verbeteringen en wijzigingen in het stelsel van de gemeenschapsmerken moeten de nationale wetten en praktijken op het gebied van merken verder worden geharmoniseerd en met het merkenstelsel van de Unie in overeenstemming worden gebracht zodat voor zover mogelijk in heel de Unie gelijke voorwaarden worden gecreëerd voor de inschrijving en de bescherming van merken.
- (9) Om meer flexibiliteit mogelijk te maken en tegelijkertijd meer rechtszekerheid te brengen met betrekking tot de voorstellingswijze van merken, moet het vereiste van „vatbaarheid voor grafische voorstelling” uit de definitie van ~~Europees merk~~ **EU-merk** worden geschrapt. Het moet mogelijk worden **in het register van EU-merken** een teken voor te stellen in elke passende vorm en dus niet noodzakelijk met grafische middelen, op voorwaarde dat **het teken op een duidelijke, nauwkeurige, op zichzelf staande, gemakkelijk toegankelijke, duurzame en objectieve manier wordt weergegeven. Tekens zijn derhalve toegestaan in iedere gepaste vorm, rekening houdende met de algemeen beschikbare technologie, en stellen** de bevoegde autoriteiten en het publiek ~~op basis van de voorstelling~~ **in staat** nauwkeurig en duidelijk ~~te~~ **bepalen wat** ~~juist~~ het voorwerp van bescherming is. [Am. 3]

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 11 van 14.1.1994, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 78 van 24.3.2009, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 40 van 11.2.1989, blz. 1).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 299 van 8.11.2008, blz. 25).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ PB C 140 van 29.5.2010, blz. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Dinsdag 25 februari 2014

- (10) De huidige bepalingen van Verordening (EG) nr. 207/2009 blijven in gebreke om oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen dezelfde graad van bescherming te bieden als andere instrumenten van Unierecht. Het is dan ook noodzakelijk de absolute weigeringsgronden betreffende oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen te verduidelijken en ervoor te zorgen dat deze volledig in overeenstemming zijn met het desbetreffende Unierecht voor bescherming van deze intellectuele-eigendomsrechten. Ter wille van de samenhang met andere Uniewetgeving moet het toepassingsgebied van deze absolute gronden uitgebreid worden en zich eveneens uitstrekken tot beschermde traditionele aanduidingen voor wijn en gegarandeerde traditionele specialiteiten.
- (11) Merken die worden aangevraagd in een schrift of een taal die in de Unie niet wordt begrepen, verdienen geen bescherming indien bij de vertaling of de transcriptie in een officiële taal van een lidstaat inschrijving moet worden geweigerd op absolute gronden.
- (12) Oneerlijke toe-eigening van merken moet moeilijker worden gemaakt door meer mogelijkheden te bieden om oppositie in te stellen tegen te kwader trouw aangevraagde **EU**-merken.
- (13) Om een sterke bescherming van rechten te handhaven voor op het niveau van de Unie beschermde oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen, dient te worden verduidelijkt dat deze rechten de bevoegdheid verlenen om oppositie in te stellen tegen de inschrijving van een later ~~Europees merk~~ **EU-merk**, ongeacht of er al dan niet weigeringsgronden bestaan die bij het ambtshalve onderzoek in aanmerking moeten worden genomen.
- (14) Omwille van de rechtszekerheid en met het oog op volledige overeenstemming met het voorrangsbeginsel volgens hetwelk een vroeger ingeschreven merk voorrang heeft op later ingeschreven merken, moet worden bepaald dat de handhaving van door een ~~Europees merk~~ **EU-merk** verleende rechten geen afbreuk mag doen aan rechten die houders vóór de datum van indiening of de datum van voorrang hebben verkregen. Dit is in overeenstemming met artikel 16, lid 1, van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom van 15 april 1994 ⁽¹⁾.
- ~~(15) Ter wille van de rechtszekerheid en ter verduidelijking moet worden bepaald dat niet alleen in geval van overeenstemming maar ook ingeval een identiek teken voor identieke waren of diensten wordt gebruikt, bescherming aan een Europees merk moet worden verleend, alleen indien en voor zover de belangrijkste functie van het Europees merk, namelijk het waarborgen van de commerciële herkomst van de waren of diensten, wordt aangetast. [Am. 4]~~
- (16) Over de commerciële oorsprong van de waren of diensten kan zich verwarring voordoen wanneer een onderneming hetzelfde of een soortgelijk teken op zodanige wijze als handelsnaam gebruikt dat er een verband wordt gelegd tussen de onderneming die de naam draagt, en de waren of diensten die van die onderneming afkomstig zijn. Derhalve is eveneens sprake van inbreuk op een ~~Europees merk~~ **EU-merk** ingeval het teken als handelsnaam of soortgelijke aanduiding wordt gebruikt, voor zover dit gebruik bedoeld is om waren of diensten te onderscheiden met betrekking tot hun commerciële oorsprong.
- (17) Omwille van de rechtszekerheid en met het oog op volledige overeenstemming met specifieke wetgeving van de Unie moet worden bepaald dat de houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** het recht moet hebben een derde partij te verbieden gebruik te maken van een teken in vergelijkende reclame wanneer deze reclame in strijd is met Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.
- (18) Om de bescherming van het merk te verbeteren en de strijd tegen namaak daadwerkelijk te versterken, **en onverminderd de WTO-regels, in het bijzonder artikel V van de GATT over vrijheid van doorvoer**, moet de houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** derden kunnen verhinderen om waren in het douanegebied van de Unie binnen te brengen zonder dat deze in de vrije handel worden gebracht, wanneer deze waren uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat in wezen gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven ~~Europees merk~~ **EU-merk**. **Dit dient geen afbreuk te doen aan de vlotte doorvoer van generische geneesmiddelen, overeenkomstig de internationale verplichtingen van de Europese Unie, met name zoals weergegeven in de door de WTO-ministerconferentie op 14 november 2001 in Doha aangenomen verklaring over de TRIPs-Overeenkomst en de volksgezondheid.** [Am. 115]

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 214.

⁽²⁾ Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame (PB L 376 van 27.12.2006, blz. 21).

Dinsdag 25 februari 2014

- (18 bis) *De houder van een EU-merk moet het recht hebben om de nodige juridische stappen te ondernemen, o.a. het recht om de nationale douaneautoriteiten te verzoeken goederen die beweerdelijk inbreuk maken op zijn rechten te onderwerpen aan maatregelen zoals inbeslagname of vernietiging overeenkomstig Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. [Am. 6]*
- (18 ter) *Artikel 28 van Verordening (EU) nr. 608/2013 bepaalt dat op een rechthebbende jegens de houder van de goederen een schadevergoedingsplicht kan komen te rusten, onder meer wanneer later blijkt dat de bewuste goederen geen inbreuk vormen op een intellectueel eigendomsrecht. [Am. 7]*
- (18 quater) *De lidstaten nemen de juiste maatregelen om te zorgen voor een vlotte doorvoer van generieke geneesmiddelen. Daarom heeft de houder van een EU-merk niet het recht derden te verhinderen in het kader van commerciële activiteiten waren binnen te brengen in het douanegebied van de lidstaat op grond van een vermeende of feitelijke gelijkens tussen de internationale generieke benaming (INN) voor het werkzame bestanddeel in het geneesmiddel en een ingeschreven merk. [Am. 8]*
- (19) *Om doelmatiger op te treden tegen het binnenbrengen van goederen die inbreuk maken op de wetgeving ~~namaakgoederen~~, in het bijzonder wanneer deze goederen **in kleine zendingen zoals omschreven in Verordening (EU) nr. 608/2013** over het internet worden verkocht, moet de houder **van een geldig geregistreerd EU-merk** het recht hebben de invoer van dergelijke goederen in de Unie te verbieden wanneer het alleen de verzender van de ~~waren namaakwaren~~ is die ~~commerciële doeleinden nastreeft met commercieel oogmerk handelt~~. **Wanneer dergelijke maatregelen worden genomen, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de personen of entiteiten die de goederen hebben besteld, worden geïnformeerd over de motieven voor die maatregelen, alsook over hun wettelijke rechten ten aanzien van de verzender.** [Am. 9]*
- (20) *Om houders van ~~Europese merk~~ **EU-merken** in staat te stellen namaak daadkrachtiger te bestrijden, moet hun het recht worden verleend het aanbrengen van een inbreuk makend merk of voorbereidende handelingen die daaraan voorafgaan, te verbieden.*
- (21) *De exclusieve rechten die door een ~~Europees merk~~ **EU-merk** worden verleend, mogen er niet toe leiden dat de houder het gebruik kan verbieden van tekens of aanduidingen die op billijke wijze en in overeenstemming met eerlijke gebruiken in nijverheid en handel worden gebruikt. Om in geval van conflict gelijke voorwaarden te creëren voor handelsnamen en merken, rekening houdend met het feit dat aan handelsnamen gewoonlijk onbeperkte bescherming tegen latere merken wordt verleend, moet een dergelijk gebruik geacht worden alleen het gebruik van de eigen persoonsnaam te omvatten. Verder moet ook sprake zijn van gebruik van beschrijvende of niet-onderscheidende aanduidingen in het algemeen. Bovendien mag de houder niet het recht krijgen het algemeen billijk en eerlijk gebruik van het ~~Europees merk~~ **EU-merk** te verbieden wanneer dit gebruik bedoeld is ter identificatie of aanduiding van waren of diensten zoals die van de houder.*
- (22) *Omwille van de rechtszekerheid en ter vrijwaring van legitiem verkregen rechten op het merk is het raadzaam en noodzakelijk te bepalen, zonder afbreuk te doen aan het beginsel dat een later merk niet kan worden tegengeworpen aan een ouder merk, dat houders van ~~Europese merken~~ **EU-merken** zich niet kunnen verzetten tegen het gebruik van een later merk indien dit latere merk verkregen werd op een tijdstip waarop de voorrang van het vroegere merk ten aanzien van het latere merk niet kon worden afgedwongen. **Bij de controles maken de douaneautoriteiten gebruik van de bevoegdheden en procedures waarin is voorzien door de Uniewetgeving inzake de toepassing van de douanevoorschriften betreffende de intellectuele-eigendomsrechten.** [Am. 10]*
- (23) *Om redenen van billijkheid en rechtszekerheid moet het gebruik van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** in een vorm die in bepaalde onderdelen afwijkt zonder dat het onderscheidende karakter van het merk in de vorm waarin het is ingeschreven, daardoor wordt aangetast, voldoende zijn om de verleende rechten te vrijwaren, ongeacht of het merk zoals het wordt gebruikt, ook in die vorm is ingeschreven.*

⁽¹⁾ *Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door de douane en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad (PB L 181 van 29.6.2013, blz. 15).*

Dinsdag 25 februari 2014

- (24) Verordening (EG) nr. 207/2009 verleent de Commissie bevoegdheden om uitvoeringsregels voor deze verordening vast te stellen. Ten gevolge van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon moeten de op grond van Verordening (EG) nr. 207/2009 aan de Commissie verleende bevoegdheden worden aangepast aan artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.
- (25) Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet er bij de voorbereiding en opstelling van gedelegeerde handelingen voor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
- (26) Om een efficiënte inschrijving van rechtsinstrumenten betreffende het ~~Europees merk~~ **EU-merk** als vermogensbestanddeel te verzekeren en volledige transparantie van het register van Europese merken te garanderen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van een aantal verplichtingen van de aanvrager met betrekking tot specifieke merken, de procedures voor de vermelding van de overgang van ~~Europese merk~~ **EU-merken**, de creatie en de overgang van een zakelijk recht, de gedwongen tenuitvoerlegging, de betrokkenheid bij een insolventieprocedure en de toekenning of overdracht van een licentie in het register alsmede voor de doorhaling of de wijziging van de desbetreffende vermeldingen.
- (27) Gelet op de geleidelijke vermindering en het zeer beperkte aantal aanvragen voor gemeenschapsmerken bij de centrale diensten voor intellectuele-eigendomsrechten van de lidstaten („diensten van de lidstaten”), moet het alleen maar in het Agentschap nog mogelijk zijn een aanvraag om inschrijving van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** in te dienen.
- (28) ~~Europese merk~~ **EU-merk**bescherming wordt verleend met betrekking tot specifieke waren en diensten en de aard en het aantal daarvan bepaalt hoe ver de bescherming reikt ten aanzien van de houder van het merk. Daarom is het belangrijk ter wille van de rechtszekerheid en een behoorlijk bestuur dat in Verordening (EG) nr. 207/2009 regels voor de aanduiding en classificatie van waren en diensten worden opgenomen. Het is dan ook noodzakelijk dat de waren en diensten waarvoor bescherming door middel van een merk wordt aangevraagd, door de aanvrager voldoende duidelijk en nauwkeurig worden omschreven zodat de bevoegde autoriteiten en de marktdeelnemers louter en alleen op basis van de aanvraag kunnen vaststellen welke draagwijdte de te verkrijgen bescherming aanneemt. Het gebruik van algemene bewoordingen moet zo worden geïnterpreteerd dat hiermee alleen de waren en diensten worden bedoeld die onder de letterlijke betekenis van het woord vallen. Houders van ~~Europese merk~~ **EU-merken**, die wegens de vroegere praktijk van het Agentschap voor een volledige hoofdklasse van de classificatie van Nice zijn ingeschreven, moeten de mogelijkheid krijgen hun omschrijving van waren en diensten aan te passen zodat wordt gewaarborgd dat de inhoud van het register in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie aan de vereisten inzake duidelijkheid en nauwkeurigheid voldoet.
- (29) Om te voorzien in een doeltreffende en efficiënte regeling voor het indienen van aanvragen van ~~Europese merk~~ **EU-merken**, inclusief de aanvragen op grond van voorrang of anciënniteit, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de regels en procedures voor de indiening van een aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk**, de formele voorwaarden voor de aanvraag, de inhoud van de aanvraag, ~~het soort indieningstaks~~, alsmede de procedures voor de controle van de wederkerigheid, de regels om aanspraak te maken op voorrang van een vroegere aanvraag, voorrang in geval van tentoonstelling en anciënniteit van een nationaal merk. [Am. 11]
- (30) De huidige regeling voor recherche naar ~~Europese merk~~ **EU-merken** en nationale merken is niet betrouwbaar en niet efficiënt. Zij moet daarom worden vervangen door een regeling waarbij exhaustieve, snelle en krachtige zoekrobots voor vrij gebruik door het publiek beschikbaar worden gesteld in een vorm van samenwerking tussen het Agentschap en de diensten van de lidstaten.
- (31) Om ervoor te zorgen dat het Agentschap de aanvragen om ~~Europese merk~~ **EU-merken** doeltreffend, efficiënt en snel onderzoekt en registreert met gebruik van procedures die transparant, degelijk, eerlijk en billijk zijn, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de procedures voor het toezicht op de naleving van de voorschriften betreffende de datum van indiening en van de formele voorwaarden voor een aanvraag, de controle van de betaling van de taken en het onderzoek van de absolute weigeringsgronden, de regels betreffende de publicatie van de aanvraag, de procedures voor de correctie van fouten en vergissingen in publicaties van aanvragen, de procedures met betrekking tot opmerkingen van derden, de oppositieprocedure, de procedures voor de indiening en het onderzoek van een oppositie en voor de wijziging en de afsplitsing van een aanvraag, de gegevens die in het register moeten worden vermeld bij de inschrijving van een ~~Europees merk~~ **EU-merk**, de wijze van publicatie van de inschrijving en de inhoud en de regels voor de afgifte van een inschrijvingsbewijs.

Dinsdag 25 februari 2014

- (32) Om de vernieuwing van ~~Europese merk~~**EU-merk**en doeltreffend en efficiënt te laten verlopen en om de bepalingen inzake wijziging en afsplitsing van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** in de praktijk veilig te kunnen toepassen zonder afbreuk te doen aan de rechtszekerheid, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de ~~regels~~ **procedure** voor de vernieuwing van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** en de procedures voor de wijziging en afsplitsing van een ~~Europees merk~~ **EU-merk**. [Am. 12]
- (33) Om de houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** in staat te stellen gemakkelijk afstand te doen van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** met inachtneming van de rechten van derden die met betrekking tot dat merk in het register zijn ingeschreven, en om ervoor te zorgen dat een ~~Europees merk~~ **EU-merk** op doeltreffende en efficiënte wijze vervallen of nietig kan worden verklaard door middel van transparante, gedegen, eerlijke en billijke procedures, en om rekening te houden met de in deze verordening vastgestelde beginselen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de procedure voor afstand van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** en van de procedures voor de vervallen- en nietigverklaring daarvan.
- (34) Om een doeltreffende, efficiënte en volledige herziening van beslissingen van het Agentschap door de kamers van beroep mogelijk te maken door middel van transparante, gedegen, eerlijke en billijke procedures met inachtneming van de in Verordening (EG) nr. 207/2009 neergelegde beginselen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de inhoud van het beroepsschrift, de procedure voor de indiening en het onderzoek van het beroep, de inhoud en de vorm van de beslissingen van de kamer van beroep en de terugbetaling van de beroepstaksen.
- (35) Als aanvulling op de huidige regeling inzake collectieve gemeenschapsmerken en om de bestaande scheeftrekking tussen de nationale stelsels en het ~~Europese merk~~**EU-merk**stelsel te verhelpen, moet een reeks specifieke bepalingen voor bescherming van Europese kwaliteitsmerken worden ingevoerd zodat de certificatie-instelling of -organisatie zijn aangesloten leden de mogelijkheid kan bieden het merk te gebruiken als teken voor waren of diensten die aan de certificatievoorschriften voldoen.
- (35 bis) ***Teneinde het gehele registratiesysteem beter te laten functioneren en te bewerkstelligen dat merken niet worden geregistreerd wanneer er absolute weigeringsgronden voorhanden zijn, met name waar het een beschrijvend of niet-onderscheidend merk betreft, of wanneer het merk tot misleiding van het publiek zou kunnen leiden, bijvoorbeeld ten aanzien van de aard, de kenmerken of de geografische oorsprong van de waren of diensten, moeten derden bij de centrale diensten voor de industriële eigendom van de lidstaten schriftelijke opmerkingen kunnen indienen om aan te geven welke absolute gronden er voorhanden zijn om registratie te verhinderen.*** [Am. 13]
- (36) Om een doeltreffend en efficiënt gebruik van Europese collectieve merken en kwaliteitsmerken mogelijk te maken, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van ~~de termijnen waarbinnen~~ **formele inhoud van** de regels voor het gebruik van deze merken ~~en de inhoud daarvan moeten worden ingediend~~. [Am. 14]
- (37) Uit de ervaring die is opgedaan bij de toepassing van het huidige stelsel van gemeenschapsmerken, is gebleken dat een aantal aspecten van de procedure vatbaar zijn voor verbetering. Er moeten dan ook een aantal maatregelen worden genomen om de procedures waar passend te vereenvoudigen en te versnellen en de rechtszekerheid en voorspelbaarheid waar nodig te verbeteren.
- (38) Om te komen tot een vlotte, doeltreffende en efficiënte werking van het ~~Europese merk~~**EU-merk**stelsel, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de voorschriften betreffende de vorm van beslissingen, de mondelinge procedure en de wijze van bewijsvoering, de regels voor de kennisgeving, de procedure voor het vaststellen van verlies van rechten, de communicatiemiddelen en de formulieren die door de partijen in de procedure moeten worden gebruikt, de regels betreffende de berekening en de duur van de termijnen, de procedures voor de herroeping van een beslissing of voor de doorhaling van een vermelding in het register en voor de correctie van kennelijke vergissingen in beslissingen en de rechtzetting van vergissingen van het Agentschap, de regels voor de onderbreking van de procedure en de procedures betreffende de verdeling en vaststelling van de kosten, de gegevens die in het register moeten worden vermeld, ~~de regels betreffende de openbare inzage in dossiers en betreffende de bewaring daarvan~~, de wijze van publicatie in het Blad van ~~Europese merk~~**EU-merken** en in het Publicatieblad van het Agentschap, de regels voor de administratieve samenwerking tussen het Agentschap en de autoriteiten van lidstaten en de wijze van vertegenwoordiging voor het Agentschap. [Am. 15]

Dinsdag 25 februari 2014

- (39) Omwille van de rechtszekerheid en met het oog op een grotere transparantie is het aangewezen alle taken van het Agentschap duidelijk te omschrijven, ook de taken die geen verband houden met het beheer van het Europese merkenstelsel.
- (40) Om de convergentie van praktijken te bevorderen en gemeenschappelijke instrumenten te ontwikkelen, moet een passend kader voor samenwerking tussen het Agentschap en de diensten van de lidstaten worden opgesteld. Hierin moeten de **voornaamste** gebieden van samenwerking **duidelijk** worden afgebakend en moet het Agentschap in staat worden gesteld om de desbetreffende projecten van gemeenschappelijk belang voor de Unie te coördineren en deze projecten binnen de grenzen van een maximumbedrag te financieren door middel van subsidies. Deze samenwerking moet een gunstige weerslag hebben op ondernemingen die gebruik maken van de merkenstelsels in **Europa de Unie**. Gebruikers van het bij **deze Verordening (EG) nr. 207/2009** vastgestelde merkenstelsel van de Unie moeten in de gemeenschappelijke projecten en met name de gegevensbanken **die gebruikt worden** voor recherche en raadpleging **kosteloos beschikbare**, bijkomende gemakkelijk toegankelijke en efficiënte en ~~kosteloos beschikbare~~ instrumenten vinden zodat zij kunnen voldoen aan de specifieke voorwaarden van het ~~Europees merk~~ **EU-merk**, namelijk dat dit merk een eenheid vormt. **De lidstaten mogen echter niet worden verplicht de resultaten van dergelijke gemeenschappelijke projecten in praktijk te brengen. Het is weliswaar van belang dat alle partijen bijdragen aan het welslagen van gemeenschappelijke projecten, met name door optimale praktijken en ervaringen uit te wisselen, want alle lidstaten de strikte verplichting opleggen om de resultaten van gemeenschappelijke projecten in praktijk te brengen — ook al is een lidstaat bijvoorbeeld van oordeel dat hij reeds over een beter IT- of soortgelijk instrumentarium beschikt — zou noch proportioneel, noch in het belang van de gebruikers zijn.** [Am. 16]
- (41) Bepaalde beginselen met betrekking tot het bestuur van het Agentschap moeten worden aangepast aan de gemeenschappelijke aanpak over de gedecentraliseerde agentschappen, die het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in juli 2012 hebben vastgesteld.
- (42) Met het oog op een grotere rechtszekerheid en een betere transparantie is het onontbeerlijk dat een aantal bepalingen betreffende de organisatie en de werking van het Agentschap worden geactualiseerd.
- (43) In het belang van een gezond financieel beheer moet worden vermeden dat de begrotingsoverschotten te groot worden. Dit kan echter niet in de weg staan dat het Agentschap een financiële reserve aanhoudt die overeenstemt met één jaar van zijn operationele uitgaven, zodat de continuïteit van zijn werking en de uitvoering van zijn taken verzekerd blijft.
- (44) Om een doeltreffende en efficiënte omzetting van een aanvraag of inschrijving voor een ~~Europees merk~~ **EU-merk** in een aanvraag voor een nationaal merk mogelijk te maken en een grondig onderzoek van de desbetreffende voorschriften te garanderen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de formele voorwaarden waaraan een verzoek om omzetting moet voldoen, en van de regels voor het onderzoek en de publicatie ervan.
- (44 bis) *De vergoedingenstructuur is vastgelegd bij Verordening (EG) nr. 2869/95 van de Commissie⁽¹⁾. De vergoedingenstructuur vormt echter een centraal aspect van de werking van het merkenstelsel van de Unie, en is sinds de instelling ervan slechts tweemaal herzien, en dan nog maar pas nadat er een zeer intensieve politieke discussie aan was voorafgegaan. Daarom moet de vergoedingenstructuur rechtstreeks bij Verordening (EG) nr. 207/2009 worden gereguleerd. Derhalve moet Verordening (EG) nr. 2869/95 worden ingetrokken en moeten de in Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie⁽²⁾ vervatte bepalingen betreffende de vergoedingenstructuur worden geschrapt.* [Am. 17]
- (45) Om een doeltreffende en efficiënte methode voor geschillenbeslechting te verzekeren, ~~te komen tot en om~~ consistentie met de talenregeling van Verordening (EG) nr. 207/2009, snelle afhandeling van beslissingen **in zaken betreffende** over een eenvoudig onderwerp alsmede doeltreffende en efficiënte organisatie van de kamers van beroep ~~en om de door het Agentschap aan te rekenen taksen op een passend en realistisch niveau vast te stellen met te waarborgen, onder~~ inachtneming van de in Verordening (EG) nr. 207/2009 neergelegde begrotingsbeginselen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de voor het Agentschap te gebruiken talen, de gevallen waarin beslissingen inzake oppositie en doorhaling door één lid moeten worden genomen, de regeling ~~voor inzake~~ de organisatie van de kamers van beroep, ~~de bedragen van de aan het Agentschap te betalen taksen~~ en de regels voor de betaling ~~ervan~~ **van taksen**. [Am. 18]

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2869/95 van de Commissie van 13 december 1995 inzake de aan het Harmonisatiebureau voor de interne markt (merken, tekeningen en modellen) te betalen taksen (PB L 303 van 15.12.1995, blz. 33).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 303 van 15.12.1995, blz. 1).

Dinsdag 25 februari 2014

- (46) Om een doeltreffende en efficiënte inschrijving van internationale merken te verzekeren die volledig overeenstemt met de regels van het protocol van de Schikking van Madrid betreffende de internationale inschrijving van merken, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de procedureregels betreffende de internationale inschrijving van merken.
- (46 bis) **De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en heeft op 11 juli 2013 een advies uitgebracht ⁽²⁾. [Am. 19]**
- (47) Verordening (EG) nr. 207/2009 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 207/2009 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) in de titel wordt „Gemeenschapsmerk” vervangen door „~~Europees merk~~ **EU-merk**”;
- (2) in de gehele verordening wordt het woord „Gemeenschapsmerk” vervangen door „~~Europees merk~~**EU-merk**” en worden de nodige grammaticale wijzigingen aangebracht; **[Am. 20 Dit amendement geldt voor de gehele tekst.]**
- (3) in de gehele verordening worden de woorden „rechtbank voor het Gemeenschapsmerk” vervangen door „rechtbank voor het ~~Europees merk~~ **EU-merk**” en worden de nodige grammaticale wijzigingen aangebracht; **[Am. 21 Dit amendement geldt voor de gehele tekst.]**
- (4) in de gehele verordening worden de woorden „collectief Gemeenschapsmerk” vervangen door „~~Europees collectief merk~~ **EU-merk**” en worden de nodige grammaticale wijzigingen aangebracht; **[Am. 22 Dit amendement geldt voor de gehele tekst]**
- (5) in de gehele verordening, behalve in de in punten 2), 3) en 4) bedoelde gevallen, worden de woorden „Gemeenschap”, „Europese Gemeenschap” en „Europese Gemeenschappen” vervangen door „Unie” en worden de nodige grammaticale wijzigingen aangebracht;
- (6) in de gehele verordening wordt het woord „Bureau”, voor zover hiermee naar het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) als bedoeld in artikel 2 van de verordening wordt verwezen, vervangen door „Agentschap” en worden de nodige grammaticale wijzigingen aangebracht;
- (7) in de gehele verordening wordt het woord „voorzitter” vervangen door „uitvoerend bestuurder” en worden de nodige grammaticale wijzigingen aangebracht;
- (8) artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

Agentschap

1. Er wordt een Agentschap voor ~~merken, tekeningen en modellen~~ **het intellectuele eigendom** van de Europese Unie ingesteld, hierna „het Agentschap” te noemen. **[Am. 23 Dit amendement geldt voor de gehele tekst.]**

2. Alle verwijzingen in het recht van de Unie naar het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) worden gelezen als verwijzingen naar het Agentschap.”;

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

⁽²⁾ PB C 32 van 4.2.2014, blz. 23.

Dinsdag 25 februari 2014

(9) artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

Tekens die een ~~Europees merk~~ **EU-merk** kunnen vormen

~~Europese merken~~ **EU-merken** kunnen worden gevormd door alle tekens, met name woorden, met inbegrip van namen van personen, tekeningen, letters, cijfers, kleuren als zodanig, vormen van waren of van verpakking, of geluiden, mits deze, **met gebruikmaking van een algemeen toegankelijke technologie**,

- a) de waren of diensten van een onderneming kunnen onderscheiden; **en**
- b) ~~vatbaar zijn voor een zodanige voorstelling dat~~ **in het register van EU-merken kunnen worden weergegeven op een wijze die** de bevoegde autoriteiten en het publiek in staat ~~zijn nauwkeurig te bepalen wat stelt~~ het **specifieke en** precieze voorwerp is van de aan de houder **ervan** verleende bescherming **vast te stellen.**”;
[Am. 24]

(10) artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 worden de punten j) en k) vervangen door:

- „j) merken die van inschrijving uitgesloten zijn en niet verder mogen worden gebruikt overeenkomstig wetgeving van de Unie of internationale overeenkomsten waarbij de Unie partij is, welke voorzien in bescherming van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen;
- k) merken die van inschrijving uitgesloten zijn overeenkomstig wetgeving van de Unie of internationale overeenkomsten waarbij de Unie partij is, welke voorzien in bescherming van **gedistilleerde dranken**, traditionele aanduidingen voor wijn en gegarandeerde traditionele specialiteiten;
- l) merken die geheel of gedeeltelijk bestaan uit een oudere rasbenaming geregistreerd overeenkomstig Verordening (EG) Nr. 2100/94 van de Raad (*);[Am. 25]

(*) Verordening (EG) Nr. 2100/94* van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht met betrekking tot hetzelfde soort product (PB L 227 van 1.9.1994, blz. 1.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Lid 1 is ook van toepassing indien de weigeringsgronden slechts bestaan:

- a) ~~in een deel van de Unie~~; in een deel van de Unie;
- b) ~~wanneer een in een vreemde taal of een vreemd schrift gevormd merk wordt vertaald of getranscribeerd in een schrift of een officiële taal van een lidstaat.~~; [Am. 26]

(11) artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

„3. Na oppositie door de houder wordt de inschrijving van een merk geweigerd:

- a) wanneer deze door de gemachtigde of de vertegenwoordiger van de houder op eigen naam en zonder toestemming van de houder wordt aangevraagd, tenzij de gemachtigde of vertegenwoordiger zijn handelwijze rechtvaardigt; **dan wel** [Am. 27]
- b) wanneer het merk kan worden verward met een ouder merk dat buiten de Unie wordt beschermd, op voorwaarde dat het oudere merk op de datum van aanvraag nog normaal werd gebruikt en de aanvrager te kwader trouw was.”;

b) in lid 4 wordt de aanhef vervangen door:

„4. Na oppositie door de houder van een niet-ingeschreven merk of een ander in het economisch verkeer gebruikt teken van meer dan alleen plaatselijke betekenis, wordt de inschrijving van het aangevraagde merk geweigerd wanneer en voor zover krachtens het Unierecht dat voorziet in bescherming van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen, of het voor dat teken geldende recht van de lidstaat.”

Dinsdag 25 februari 2014

c) lid 5 wordt vervangen door:

„5. Na oppositie door de houder van een ouder ingeschreven merk in de zin van lid 2 wordt de inschrijving van het aangevraagde merk eveneens geweigerd wanneer het gelijk is aan of overeenstemt met het oudere merk, ongeacht of de waren of diensten waarvoor de inschrijving wordt aangevraagd, gelijk zijn aan of al dan niet overeenstemmen met die waarvoor het oudere merk is ingeschreven, wanneer het in geval van een ouder ~~Europees merk~~ **EU-merk** een in de Unie bekend merk betreft, of in geval van een ouder nationaal merk, het een in de betrokken lidstaat bekend merk betreft, en wanneer door het gebruik zonder geldige reden van het aangevraagde merk ongerechtvaardigd voordeel wordt gehaald uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het oudere merk.”;

(12) artikel 9 wordt vervangen door:

„Artikel 9

Rechten verbonden aan het ~~Europees merk~~ **EU-merk**

1. De inschrijving van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** geeft de houder een uitsluitend recht.
2. Onverminderd de rechten die houders vóór de datum van indiening of de datum van voorrang van het ~~Europees merk~~ **EU-merk** hebben verkregen, heeft de houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** het recht iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, het gebruik van een teken in het economische verkeer voor waren en diensten te verbieden wanneer:
 - a) het teken gelijk is aan het ~~Europees merk~~ **EU-merk** en wordt gebruikt voor dezelfde waren of diensten als die waarvoor het ~~Europees merk~~ **EU-merk** is ingeschreven, ~~en wanneer dit gebruik een nadelige invloed heeft of kan hebben op de functie van het Europees merk inzake het waarborgen van de herkomst van de waren of diensten ten aanzien van de consumenten;~~
 - b) **letter a) onverlet latend**, het teken gelijk is aan of overeenstemt met het ~~Europees merk~~ **EU-merk** en wordt gebruikt voor waren of diensten die gelijk zijn aan of overeenstemmen met de waren of diensten waarvoor het ~~Europees merk~~ **EU-merk** is ingeschreven, indien daardoor verwarring bij het publiek kan ontstaan; verwarring omvat het gevaar van associatie met het merk;
 - c) het teken gelijk is aan of overeenstemt met het ~~Europees merk~~ **EU-merk** ongeacht of het wordt gebruikt voor waren of diensten die gelijk zijn aan, overeenstemmen met of niet overeenstemmen met die waarvoor het ~~Europees merk~~ **EU-merk** is ingeschreven, wanneer het een in de Unie bekend merk betreft en wanneer door het gebruik zonder geldige reden van het teken ongerechtvaardigd voordeel wordt gehaald uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het ~~Europees merk~~ **EU-merk** .
3. Krachtens lid 2 kan met name worden verboden:
 - a) het aanbrengen van het teken op de waren of op de verpakking;
 - b) het aanbieden, in de handel brengen of daartoe in voorraad hebben van waren of het aanbieden of verrichten van diensten onder dit teken;
 - c) het invoeren of uitvoeren van waren onder het teken;
 - d) het gebruik van het teken als handelsnaam of als gedeelte van een handels- of bedrijfsnaam;
 - e) het gebruik van het teken in stukken voor zakelijk gebruik en in advertenties;
 - f) het gebruik van het teken in vergelijkende reclame op een wijze die strijdig is met Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad (*).

Dinsdag 25 februari 2014

4. De houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** heeft ook het recht de in lid 3, onder e), bedoelde invoer **in de Unie van goederen in kleine zendingen zoals omschreven in Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad** ^(**) te verbieden wanneer alleen de verzender van de goederen ~~commerciële doeleinden heeft met commercieel oogmerk handelt en wanneer deze goederen, met inbegrip van verpakking, zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze goederen ingeschreven EU-merk of dat in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat EU-merk kan worden onderscheiden. Wanneer dergelijke maatregelen worden genomen, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de personen of entiteiten die de goederen hebben besteld, worden geïnformeerd over de motieven voor die maatregelen, alsook over hun wettelijke rechten ten aanzien van de verzender.~~

5. **Onverminderd de WTO-regels, in het bijzonder artikel V van de GATT over vrijheid van doorvoer, heeft** de houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** eveneens het recht derden te verhinderen in het kader van commerciële activiteiten waren in het douanegebied van de Unie binnen te brengen zonder dat deze daar in de vrije handel worden gebracht, wanneer deze waren, met inbegrip van verpakking, uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven ~~Europees merk~~ **EU-merk** of in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden.”; [Ams. 28 en 116]

(*) Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame (PB L 376 van 27.12.2006, blz. 21).

(**) Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door de douane en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad (PB L 181 van 29.6.2013, blz. 15).”

(13) de volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 9 bis

Inbreuk op de rechten van de houder door gebruik van vormgevende elementen, verpakking of andere middelen

Wanneer er gevaar bestaat dat de aanbestedingsvorm, verpakking of andere middelen waarop het merk is aangebracht, voor waren of diensten zullen worden gebruikt en het gebruik voor deze waren of diensten een inbreuk zou vormen op de rechten van de houder overeenkomstig artikel 9, leden 2 en 3, heeft de houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** het recht het volgende te verbieden:

- a) het in het economisch verkeer aanbrengen van een teken dat gelijk is aan of overeenstemt met het ~~Europees merk~~ **EU-merk**, op een aanbestedingsvorm, verpakking of andere middelen waarop het merk kan worden aangebracht;
- b) het aanbieden, in de handel brengen of daartoe in voorraad hebben, of het invoeren of uitvoeren van aanbestedingsvormen, verpakkingen of andere middelen waarop het merk is aangebracht.

Artikel 9 ter

Datum waarop rechten tegenover derden gelden

1. Op de aan het ~~Europees merk~~ **EU-merk** verbonden rechten kan tegenover derden een beroep worden gedaan vanaf de datum van publicatie van de inschrijving van het merk.
2. Er kan een redelijke vergoeding worden verlangd wegens feiten die na de publicatie van een aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk** hebben plaatsgevonden, wanneer deze feiten na de publicatie van de inschrijving van het merk krachtens deze publicatie verboden zouden zijn.
3. De rechter bij wie de zaak aanhangig is gemaakt, doet geen uitspraak over de zaak zelf voordat de inschrijving is gepubliceerd.”;

(14) artikel 12 wordt vervangen door:

„Artikel 12

Beperking van de aan het ~~Europees merk~~ **EU-merk** verbonden rechtsgevolgen

1. Het ~~Europees merk~~ **EU-merk** verleent de houder niet het recht een derde te verbieden om in het economisch verkeer gebruik te maken van:

Dinsdag 25 februari 2014

- a) diens naam of adres;
- b) tekens of aanduidingen die geen onderscheidend vermogen hebben of die betrekking hebben op soort, kwaliteit, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst, tijdstip van vervaardiging van de waren of van verrichting van de dienst of andere kenmerken van de waren of diensten;
- c) het merk ten behoeve van de identificatie van of de verwijzing naar waren of diensten als die van de houder van het merk, in het bijzonder wanneer het gebruik van het merk:
 - (i) noodzakelijk is om de bestemming van een product of dienst met name als accessoire of reserveonderdeel aan te duiden.
 - (ii) **plaatsvindt in het kader van vergelijkende reclame onder inachtneming van de in Richtlijn 2006/114/EG bepaalde voorwaarden;**
 - (iii) **plaatsvindt om de aandacht van de consument te vestigen op de wederverkoop van authentieke goederen die oorspronkelijk zijn verkocht door of met toestemming van de houder van het merk;**
 - (iv) **plaatsvindt om een legitiem alternatief te bieden voor de waren of diensten van de houder van het merk;**
 - (v) **plaatsvindt bij wijze van karikatuur, artistieke expressie, kritiek of commentaar.**

~~De eerste alinea~~ **Dit lid** is alleen van toepassing wanneer het gebruik door een derde in overeenstemming is met eerlijke gebruiken in nijverheid en handel.

2. Het gebruik door een derde wordt geacht niet in overeenstemming met eerlijke gebruiken te zijn met name in de volgende gevallen:

- a) ~~wanneer~~ **indien** het de indruk wekt dat er een zakelijke band bestaat tussen de derde en de houder van het merk;
- b) ~~wanneer~~ **indien** het op ongerechtvaardigde wijze voordeel haalt uit of afbreuk doet aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het merk.

2 bis. *Het aan het merk verbonden recht staat de houder niet toe een derde te verbieden om het merk met een geldige reden te bezigen voor enig niet-commercieel gebruik daarvan.*

2 ter. *Het aan het merk verbonden recht staat de houder niet toe een derde te verbieden om in het economische verkeer gebruik te maken van een ouder recht van slechts plaatselijke betekenis, wanneer dat recht erkend is door de wetgeving van de betrokken lidstaat en binnen de grenzen van het grondgebied waarin het erkend wordt.* [Am. 29]

- (15) ~~in~~ artikel 13, lid 1, worden de woorden „in de Gemeenschap” **wordt** vervangen door „in de Europese Economische Ruimte”;

„1. *Het aan het EU-merk verbonden recht staat de houder niet toe het gebruik daarvan te verbieden voor waren die onder dit merk door de houder of met zijn toestemming in de Europese Economische Ruimte in de handel zijn gebracht.*”; [Am. 30]

- (16) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 13 bis

Recht van de houder van een later ingeschreven merk om tussen te komen als verweer in een vordering wegens inbreuk

1. In een vordering wegens inbreuk heeft de houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** niet het recht het gebruik van een later ingeschreven ~~Europees merk~~ **EU-merk** te verbieden wanneer dit later ingeschreven merk overeenkomstig artikel 53, leden 3 en 4, artikel 54, leden 1 en 2, en artikel 57, lid 2, niet nietig kan worden verklaard.

2. In een vordering wegens inbreuk heeft de houder van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** niet het recht het gebruik van een later ingeschreven nationaal merk te verbieden wanneer dit later ingeschreven nationaal merk overeenkomstig artikel 8, artikel 9, leden 1 en 2, en artikel 48, lid 3, van Richtlijn [xxx] niet nietig kan worden verklaard.

Dinsdag 25 februari 2014

3. Wanneer de houder van een ~~Europees-merk~~ **EU-merk** overeenkomstig de leden 1 en 2 niet het recht heeft het gebruik van een later ingeschreven merk te verbieden, heeft de houder van dit later ingeschreven merk in een vordering wegens inbreuk niet het recht het gebruik van dit oudere ~~Europees-merk~~ **EU-merk** te verbieden.”;

(17) in artikel 15, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

„Als gebruik in de zin van de eerste alinea wordt eveneens beschouwd:

a) het gebruik van het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** in een gedeeltelijk afwijkende vorm die het onderscheidend vermogen van het merk in de vorm waarin het is ingeschreven, niet wijzigt, ongeacht of het merk in de vorm zoals het wordt gebruikt, al dan niet is ingeschreven;

b) het aanbrengen van het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** op waren of verpakking ervan in de Unie, uitsluitend met het oog op uitvoer.”;

(18) in artikel 16, lid 1, wordt de aanhef vervangen door:

„1. Tenzij in de artikelen 17 tot en met 24 anders is bepaald, wordt het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** als vermogensbestanddeel in zijn geheel en voor het gehele grondgebied van de Unie beschouwd als een nationaal merk dat is ingeschreven in de lidstaat waar volgens het register van ~~Europese-merk~~ **EU-merken** (hierna „het register”);”;

(19) artikel 17, lid 4, wordt geschrapt;

(20) artikel 18 wordt vervangen door:

„Artikel 18

Overgang van een merk ingeschreven op naam van een gemachtigde

1. Wanneer een ~~Europees-merk~~ **EU-merk** zonder machtiging van de merkhouder op naam van de gemachtigde of vertegenwoordiger van de merkhouder is ingeschreven, heeft deze laatste het recht overgang van het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** te zijnen behoeve te vorderen, tenzij de gemachtigde of vertegenwoordiger zijn handelwijze rechtvaardigt.

2. De merkhouder kan overeenkomstig lid 1 een verzoek om toekenning indienen bij:

a) het Agentschap, in plaats van een verzoek om nietigverklaring op grond van artikel 53, lid 1, onder b);

b) een rechtbank voor het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** als bedoeld in artikel 95, in plaats van een reconventionele vordering tot nietigverklaring op grond van artikel 100, lid 1.”;

(21) artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Op verzoek van een van de partijen worden de in lid 1 bedoelde rechten of de overgang van deze rechten ingeschreven in het register en gepubliceerd.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„3. Een inschrijving in het register overeenkomstig lid 2 wordt op verzoek van een van de partijen doorgehaald of gewijzigd.”;

(22) aan artikel 20 wordt het volgende toegevoegd:

„4. Een inschrijving in het register overeenkomstig lid 3 wordt op verzoek van een van de partijen doorgehaald of gewijzigd.”;

(23) aan artikel 22 wordt het volgende lid toegevoegd:

„6. Een inschrijving in het register overeenkomstig lid 5 wordt op verzoek van een van de partijen doorgehaald of gewijzigd.”;

Dinsdag 25 februari 2014

(24) in titel II wordt de volgende afdeling ingevoegd:

„AFDELING 5

Delegatie van bevoegdheden

Artikel 24 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

- a) de verplichting van de aanvrager om te voorzien in een vertaling of transcriptie in de taal van de aanvraag, als bedoeld in artikel 7, lid 2, onder b);
- b) de procedure voor de inschrijving in het register van de overgang, als bedoeld in artikel 17, lid 5;
- c) de procedure voor de inschrijving in het register van de creatie of de overgang van een zakelijk recht, als bedoeld in artikel 19, lid 2;
- d) de procedure voor de inschrijving in het register van de gedwongen tenuitvoerlegging, als bedoeld in artikel 20, lid 3;
- e) de procedure voor de inschrijving in het register van de betrokkenheid bij een insolventieprocedure, als bedoeld in artikel 21, lid 3;
- f) de procedure voor de inschrijving in het register van de verlening of overdracht van een licentie, als bedoeld in artikel 22, lid 5;
- g) de procedure voor de doorhaling of wijziging van de inschrijving in het register van een zakelijk recht, een gedwongen tenuitvoerlegging of een licentie, als bedoeld in respectievelijk artikel 19, lid 3, artikel 20, lid 4, en artikel 22, lid 6.”;

(25) Artikel 25 wordt vervangen door:

„Artikel 25

Indiening van de aanvraag

De aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk** wordt ingediend bij het Agentschap.”;

(26) Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt punt d) vervangen door:

„d een afbeelding van het merk die aan de in artikel 4, onder b), bedoelde vereisten voldoet.”;

a bis) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Bij de aanvraag om een EU-merk moet een indieningstaks worden betaald. Deze indieningstaks omvat:

a) de basistaks;

b) een klassetaks voor elke klasse boven degene waarin de waren of diensten overeenkomstig regel 28 gerangschikt worden;

c) in voorkomend geval, de in artikel 38, lid 2, bedoelde taks voor de recherche.

De aanvrager dient de betalingsopdracht voor de indieningstaks uiterlijk op de datum waarop hij de aanvraag indient te verstrekken.”; [Am. 31]

Dinsdag 25 februari 2014

b) lid 3 wordt vervangen door:

„3. Naast de in de leden 1 en 2 bedoelde vereisten voldoet een aanvraag om een ~~Europees-merk~~ **EU-merk** aan de formele voorwaarden die overeenkomstig artikel 35 bis, onder b), worden vastgesteld. Indien deze voorwaarden erin voorzien dat het merk in elektronische vorm wordt weergegeven, kan de uitvoerend bestuurder van het Agentschap het formaat en de maximumafmetingen van dit elektronisch bestand vaststellen.”

(27) Artikel 27 wordt vervangen door:

„Artikel 27

Datum van indiening

De datum van indiening van de aanvraag om een ~~Europees-merk~~ **EU-merk** is die waarop de aanvrager de documenten met de in artikel 26, lid 1, bedoelde gegevens aan het Agentschap voorlegt, ~~behoudens op voorwaarde dat de opdracht voor de~~ betaling van de indieningstaks ~~waartoe uiterlijk op die datum opdracht moet worden gegeven binnen 21 dagen nadat de bovenbedoelde documenten voorgelegd zijn gegeven.”; [Am. 32]~~

(28) Artikel 28 wordt vervangen door:

„Artikel 28

Aanduiding en indeling van waren en diensten

1. Waren en diensten waarvoor inschrijving wordt aangevraagd, worden ingedeeld overeenkomstig het classificatiesysteem ingevoerd bij de Overeenkomst van Nice betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken van 15 juni 1957 (hierna „classificatie van Nice”).

2. Waren en diensten waarvoor bescherming van het merk wordt aangevraagd, worden door de aanvrager voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven zodat de bevoegde autoriteiten en de marktdeelnemers alleen op basis daarvan de draagwijdte van de aangevraagde bescherming kunnen vaststellen. Op basis van de lijst van waren en diensten kan elk artikel in slechts één klasse van de classificatie van Nice worden ingedeeld.

3. Voor de toepassing van lid 2 kunnen de algemene benamingen van de hoofdklassen van de classificatie van Nice of andere algemene bewoordingen worden gebruikt op voorwaarde dat deze voldoen aan de basisvereisten van duidelijkheid en nauwkeurigheid.

4. Het Agentschap verwerpt de aanvraag in geval van onduidelijke of onnauwkeurige benamingen of bewoordingen indien de aanvrager geen aanvaardbare formulering voorstelt binnen de daartoe door het Agentschap gestelde termijn.

5. Het gebruik van algemene bewoordingen, met inbegrip van de algemene benamingen van de hoofdklassen van de classificatie van Nice, wordt geïnterpreteerd als betrekking hebbende op alle waren of diensten die duidelijk onder de letterlijke betekenis van de benamingen of bewoordingen vallen. Het gebruik van deze benamingen of bewoordingen wordt niet geïnterpreteerd als betrekking hebbende op waren of diensten die niet als dusdanig kunnen worden begrepen.

6. Wanneer de aanvrager verzoekt om inschrijving voor meer dan een klasse, ~~worden moet hij~~ de waren en diensten ~~gegroepeerd~~ **groeperen** volgens de klassen van de classificatie van Nice, waarbij elke groep wordt voorafgegaan door het nummer van de klasse waartoe deze groep van waren of diensten behoort, en **dient hij ze** in de volgorde van de klassen ~~wordt voorgesteld~~ **voor te stellen**. [Am. 33]

7. De classificatie van waren en diensten dient uitsluitend voor administratieve doeleinden. Waren en diensten worden niet geacht aan elkaar gelijk te zijn op grond dat zij in dezelfde klasse volgens de classificatie van Nice voorkomen, en waren en diensten worden niet geacht van elkaar te verschillen op grond dat zij in onderscheiden klassen volgens de classificatie van Nice voorkomen.

8. Houders van vóór 22 juni 2012 aangevraagde ~~Europese-merk~~ **EU-merken** die ~~alleen~~ voor een volledige hoofdklasse van de classificatie van Nice zijn ingeschreven, kunnen verklaren dat zij op de datum van indiening het voornemen hadden bescherming aan te vragen voor meer waren of diensten dan die welke onder de letterlijke betekenis van de hoofdklasse vallen, op voorwaarde dat de aldus aangewezen waren of diensten voorkomen op de alfabetische lijst voor die klasse van de op de datum van indiening geldende versie van de classificatie van Nice. [Am. 34]

Dinsdag 25 februari 2014

De verklaring wordt binnen ~~vier~~ **zes** maanden na de inwerkingtreding van deze verordening bij het Agentschap ingediend en vermeldt op duidelijke, nauwkeurige en specifieke wijze de andere oorspronkelijk door de houder bedoelde waren en diensten dan die welke duidelijk onder de letterlijke betekenis van de benamingen van de hoofdklassen vallen. Het Agentschap neemt passende maatregelen om het register dienovereenkomstig te wijzigen. Deze mogelijkheid doet geen afbreuk aan de toepassing van artikel 15, artikel 42, lid 2, artikel 51, lid 1, onder a), en artikel 57, lid 2. [**Am. 35**]

~~Europese merk~~**EU-merken** waarvoor binnen de in de tweede alinea bedoelde termijn geen verklaring is ingediend, worden na afloop van deze termijn geacht alleen betrekking te hebben op de waren en diensten die voor de desbetreffende klasse onder de letterlijke betekenis van de benamingen van de hoofdklasse vallen.

8 bis. *Bij wijziging van het register verhinderen de exclusieve rechten die overeenkomstig artikel 9 voortvloeien uit het EU-merk derden niet gebruik te blijven maken van een merk met betrekking tot waren en diensten in zoverre:*

- a) *het merk voor waren of diensten al in gebruik was genomen voordat het register werd gewijzigd, en*
- b) *het gebruik van het merk met betrekking tot die waren of diensten geen inbreuk vormde op de rechten van de houder op grond van de letterlijke betekenis van de lijst van waren en diensten die op dat moment waren geregistreerd.*

Daarnaast geeft de wijziging van de in het register opgenomen lijst van waren en diensten de houder van het EU-merk het recht bezwaar aan te tekenen tegen of een nietigverklaring aan te vragen van een later aangevraagd merk in zoverre:

- a) *het later aangevraagde merk al in gebruik was of de aanvraag om het merk voor waren of diensten in te schrijven, al was ingediend vóór het register werd gewijzigd, en*
- b) *het gebruik van het merk met betrekking tot die waren of diensten geen inbreuk vormde of zou vormen op de rechten van de houder op grond van de letterlijke betekenis van de lijst van waren en diensten die op dat moment waren geregistreerd.”; [Am. 36]*

(29) aan artikel 29, lid 5, wordt de volgende zin toegevoegd:

„Indien nodig vraagt de uitvoerend bestuurder van het Agentschap de Commissie ~~of zij kan~~ te onderzoeken of een staat als bedoeld in de eerste zin deze wederkerige behandeling verleent.”; [**Am. 37**]

(30) artikel 30 wordt vervangen door:

„Artikel 30

Beroep op voorrang

1. Een verzoek om voorrang wordt samen met de aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk** ingediend en bevat de datum, het nummer en het land van de eerdere aanvraag. **De aanvrager dient binnen drie maanden na de datum van indiening een afschrift in van de eerdere aanvraag. Indien de eerdere aanvraag betrekking heeft op een EU-merk, neemt het Agentschap ambtshalve een afschrift van de voorgaande aanvraag op in het dossier.** [**Am. 38**]

2. De uitvoerend bestuurder van het Agentschap kan bepalen dat de aanvullende informatie en documenten die de aanvrager tot staving van het verzoek om voorrang moet verstrekken, minder moeten omvatten dan wat is voorgeschreven in de krachtens artikel 35 bis, onder d), vastgestelde regels, op voorwaarde dat de voorgeschreven informatie voor het Agentschap beschikbaar is uit andere bronnen.”;

(31) artikel 33 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt de volgende zin toegevoegd:

„Het verzoek om voorrang wordt samen met de aanvraag om het ~~Europees merk~~ **EU-merk** ingediend.”;

Dinsdag 25 februari 2014

b) lid 2 wordt vervangen door:

„2. De aanvrager die aanspraak wenst te maken op de voorrang krachtens lid 1, moet bewijzen dat hij de waren of diensten onder het aangevraagde merk heeft tentoongesteld.”;

(32) artikel 34, lid 3, wordt vervangen door:

„3. De voor het ~~Europees merk~~ **EU-merk** aangevoerde anciënniteit gaat teniet wanneer het oudere merk waarvoor anciënniteit wordt aangevoerd, nietig of vervallen wordt verklaard. Wanneer het oudere merk vervallen wordt verklaard, gaat de anciënniteit teniet op voorwaarde dat het verval ingaat vóór de datum van indiening of de datum van voorrang van het ~~Europees merk~~ **EU-merk**.”;

(33) In titel III wordt de volgende afdeling ingevoegd:

„AFDELING 5

Delegatie van bevoegdheden

Artikel 35 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

- a) de regels en de procedures voor de indiening van een aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk** overeenkomstig artikel 25;
- b) de inhoud van de **formele** aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk** als bedoeld in artikel 26, lid 1, ~~de soorten voor de aanvraag te betalen taksen als bedoeld in artikel 26, lid 2, met inbegrip van het aantal klassen van waren en diensten waarop deze taksen van toepassing zijn, en de formele voorwaarden voor de aanvraag als bedoeld in artikel 26, lid 3; [Am. 39]~~
- c) de procedures voor de controle van de wederkerigheid overeenkomstig artikel 29, lid 5;
- d) de procedure en de regels inzake de gegevens en documenten waarmee overeenkomstig artikel 30 om voorrang van een eerdere aanvraag kan worden verzocht;
- e) de procedure en de regels inzake de bewijsstukken waarmee overeenkomstig artikel 33, lid 1, om voorrang in geval van tentoonstelling kan worden verzocht;
- f) de procedure waarmee overeenkomstig artikel 34, lid 1, en artikel 35, lid 1, om anciënniteit van een nationaal merk kan worden verzocht.”;

(34) artikel 36, lid 1, onder b), wordt vervangen door:

„b) of de aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk** voldoet aan de in deze verordening gestelde voorwaarden en aan de formele voorwaarden als bedoeld in artikel 26, lid 3.”;

(35) artikel 37, lid 2, wordt geschrapt;

(36) titel IV, afdeling 2, wordt geschrapt;

(37) artikel 39 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Indien de voorwaarden waaraan de aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk** moet voldoen, zijn nagekomen, wordt de aanvraag gepubliceerd voor de toepassing van artikel 42, tenzij de aanvraag overeenkomstig artikel 37 is afgewezen. De publicatie van de aanvraag doet geen afbreuk aan informatie die overeenkomstig deze verordening of krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen reeds op een andere wijze aan het publiek beschikbaar is gesteld.”;

Dinsdag 25 februari 2014

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„3. Het Agentschap verbetert fouten en vergissingen in de publicatie van de aanvraag.”;

(38) artikel 40 wordt vervangen door:

„Artikel 40

Opmerkingen van derden

1. Iedere natuurlijke of rechtspersoon en groepering of instantie die fabrikanten, producenten, dienstverrichters, handelaren of consumenten vertegenwoordigt, kan bij het Agentschap schriftelijke opmerkingen indienen met vermelding van de gronden overeenkomstig de artikelen 5 en 7 op basis waarvan de inschrijving van het merk ambtshalve moet worden geweigerd.

Zij zijn geen partij in de procedure voor het Agentschap.

2. Opmerkingen van derden worden ingediend vóór het einde van de oppositieperiode of wanneer er oppositie tegen het merk is ingediend, voordat de eindbeslissing over de oppositie wordt genomen.

3. De in lid 1 bedoelde indiening van opmerkingen doet geen afbreuk aan het recht van het Agentschap om, wanneer passend, het onderzoek van de absolute gronden op eigen initiatief en te allen tijde vóór de inschrijving van het merk te heropenen.

4. Van de in lid 1 bedoelde opmerkingen wordt kennis gegeven aan de aanvrager, die daarover zijn mening kan geven.”

(39) Artikel 41, lid 3, wordt vervangen door:

„3. De oppositie wordt schriftelijk ingesteld en vermeldt op welke gronden de oppositie is gebaseerd. De oppositie wordt geacht eerst te zijn ingesteld nadat de oppositietaks is betaald.

4. Binnen een door het Agentschap te stellen termijn kan de opposant feiten, bewijzen en argumenten tot staving van de oppositie aanvoeren.”

(40) ~~Artikel 42, lid 2, eerste zin, worden de woorden „in de vijf jaar vóór de publicatie van de aanvraag”~~ wordt vervangen door: „in de vijf jaar vóór de datum van indiening of de datum van voorrang”

„2. Op verzoek van de aanvrager levert de houder van een ouder EU-merk die oppositie heeft ingesteld, het bewijs dat in de vijf jaar vóór de datum van indiening of de datum van voorrang van de aanvraag van het EU-merk het oudere EU-merk in de Unie normaal is gebruikt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is en waarop de oppositie gebaseerd is, of dat er een geldige reden is voor het niet gebruiken, voor zover het oudere EU-merk op die datum sinds ten minste vijf jaar ingeschreven was. Kan dat bewijs niet worden geleverd, dan wordt de oppositie afgewezen. Wordt het oudere EU-merk slechts gebruikt voor een deel van de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, dan wordt het voor het onderzoek van de oppositie geacht alleen voor dat deel van de waren of diensten ingeschreven te zijn.”; [Am. 40]

(41) artikel 44 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2, onder b), komt als volgt te luiden:

„b) voordat de datum van indiening als bedoeld in artikel 27 door het Agentschap is toegekend en gedurende de oppositietermijn als bedoeld in artikel 41, lid 1.”;

b) lid 3 wordt geschrapt;

(42) artikel 45 wordt vervangen door:

„Artikel 45

Inschrijving

1. Wanneer de aanvraag voldoet aan de voorwaarden van deze verordening en geen oppositie is ingesteld binnen de in artikel 41, lid 1, bedoelde termijn of wanneer de oppositie bij onherroepelijke beslissing is verworpen, wordt het merk ingeschreven als ~~Europees merk~~ **EU-merk**. De inschrijving wordt gepubliceerd.

Dinsdag 25 februari 2014

2. Het Agentschap geeft een inschrijvingsbewijs af. Het bewijs kan langs elektronische weg worden afgegeven.
3. De houder van een ingeschreven ~~Europees merk~~ **EU-merk** heeft het recht voor de onder de inschrijving vallende waren en diensten een symbool naast het merk te gebruiken ten bewijze dat het merk in de Unie alleen is ingeschreven zolang de inschrijving van kracht blijft. De juiste vormgeving van dit symbool wordt door de uitvoerend bestuurder van het Agentschap vastgesteld.
4. Het symbool voor het ingeschreven merk wordt niet gebruikt door andere personen dan de houder van het merk of zonder dat de houder daartoe toestemming geeft. De houder van het merk gebruikt het symbool voor het merk niet vóór de inschrijving van het merk of na vervallenverklaring, nietigverklaring, verstrijken van de geldigheid of afstand van het merk.”;

(43) in titel IV wordt de volgende afdeling ingevoegd:

„AFDELING 7

Delegatie van bevoegdheden

Artikel 45 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

- a) de procedure voor het onderzoek van de naleving van de voorschriften inzake de datum van indiening als bedoeld in artikel 36, lid 1, onder a), en van de formele voorwaarden als bedoeld in artikel 26, lid 3, alsmede de procedure voor de controle van de betaling van klasstaksen als bedoeld in artikel 36, lid 1, onder c);
- b) de procedure voor het onderzoek van de absolute weigeringsgronden als bedoeld in artikel 37;
- c) de gegevens die de in artikel 39, lid 1, bedoelde publicatie van de aanvraag moet bevatten;
- d) de procedure voor de in artikel 39, lid 3, bedoelde verbetering van fouten en vergissingen in de publicatie van de aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk**;
- e) de procedure voor de in artikel 40 bedoelde indiening van opmerkingen door derden;
- f) de procedure voor het instellen en het onderzoeken van oppositie, als bedoeld in de artikelen 41 en 42;
- g) de procedures voor de in artikel 43, lid 2, bedoelde wijziging van de aanvraag en de afsplitsing van de aanvraag overeenkomstig artikel 44;
- h) de gegevens die bij de inschrijving van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** in het register worden vermeld, en de regels voor de in artikel 45, lid 1, bedoelde publicatie van de inschrijving, de inhoud en de wijze van afgifte van het inschrijvingsbewijs als bedoeld in artikel 45, lid 2.”;

(43 bis) **aan artikel 47 wordt het volgende lid toegevoegd:**

„1 bis. De voor de vernieuwing van een EU-merk verschuldigde taks bestaat uit:

- a) een basistaks;
- b) een klasstak voor elke klasse boven degene waarvoor vernieuwing wordt aangevraagd; en
- c) in voorkomend geval de toeslag voor laattijdige betaling van de vernieuwingstaks of voor te late indiening van het verzoek tot vernieuwing overeenkomstig lid 3”; [Am. 41]

(44) artikel 49, lid 3, wordt geschrapt;

(45) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 49 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

Dinsdag 25 februari 2014

- a) de ~~procedureregels~~ **procedure** voor de vernieuwing van het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** overeenkomstig artikel 47, met inbegrip van het soort te betalen taksen; [Am. 42]
- b) de procedure inzake de wijziging van de inschrijving van het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** als bedoeld in artikel 48, lid 2;
- c) de procedure inzake de afsplitsing van een ~~Europees-merk~~ **EU-merk** als bedoeld in artikel 49.”;

(46) artikel 50, leden 2 en 3, wordt vervangen door:

„2. Van de afstand moet door de merkhouders schriftelijk kennis worden gegeven aan het Agentschap. De afstand wordt eerst van kracht na inschrijving in het register. De afstand van een ~~Europees-merk~~ **EU-merk** waarvan kennis is gegeven aan het Agentschap nadat een vordering tot vervallenverklaring **of tot nietigverklaring** van dit merk overeenkomstig artikel 56, lid 1, is ingesteld, is slechts geldig wanneer de vordering tot vervallenverklaring **of tot nietigverklaring** hiervan onherroepelijk is afgewezen of ingetrokken. [Am. 43]

3. De afstand wordt slechts ingeschreven met toestemming van de houder van een in het register ingeschreven recht. Indien een licentie is ingeschreven, wordt de afstand in het register eerst ingeschreven nadat de merkhouders aantoont dat hij de licentiehouders in kennis heeft gesteld van zijn voornemen om van het merk afstand te doen; deze inschrijving vindt plaats ~~nadat de overeenkomstig artikel 57 bis, onder a), vastgestelde termijn is verstreken~~ **na een termijn van drie maanden na de datum waarop de merkhouders het Agentschap heeft geïnformeerd dat hij de licentiehouders in kennis heeft gesteld van zijn voornemen afstand van een merk te doen.**; [Am. 44]

(47) aan artikel 53, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Aan de onder a), b) en c) van de eerste alinea bedoelde voorwaarden moet voldaan zijn op de datum van indiening of de datum van voorrang van het ~~Europees-merk~~ **EU-merk.**”;

(48) ~~In~~ artikel 54, leden 1 en 2, worden de woorden „noch bezwaar maken tegen het gebruik van het jongere merk” ~~geschrapt~~ vervangen door:

„1. De houder van een EU-merk die het gebruik van een jonger EU-merk heeft gedoogd gedurende vijf opeenvolgende jaren, kan niet meer op grond van het oudere merk vorderen dat het jongere merk nietig wordt verklaard voor de waren of diensten waarvoor dat jongere merk is gebruikt, tenzij het jongere EU-merk te kwader trouw is aangevraagd.

2. De houder van een in artikel 8, lid 2, bedoeld ouder nationaal merk of een in artikel 8, lid 4, bedoeld ander ouder teken die het gebruik van een jonger EU-merk in de lidstaat waar het oudere merk of het andere oudere teken beschermd wordt heeft gedoogd gedurende vijf opeenvolgende jaren, kan niet meer op grond van het oudere merk of het andere oudere teken vorderen dat het jongere merk nietig wordt verklaard voor de waren of diensten waarvoor dat jongere merk is gebruikt, tenzij het jongere EU-merk te kwader trouw is aangevraagd.”; [Am. 45]

(49) artikel 56 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1, onder c), worden de woorden „krachtens het nationale recht van de betrokken lidstaat” vervangen door „krachtens het recht van de Unie of het nationale recht van de betrokken lidstaat”;
- b) lid 3 wordt vervangen door:

„3. De vordering tot vervallenverklaring of nietigverklaring is niet ontvankelijk wanneer op een vordering met hetzelfde voorwerp en op dezelfde grond en aangaande dezelfde partijen door het Agentschap of door een rechtbank voor het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** als bedoeld in artikel 95 een uitspraak ten principale is gedaan en de beslissing van het Agentschap of de rechtbank in kracht van gewijsde is gegaan.”;

Dinsdag 25 februari 2014

- (50) In artikel 57, lid 2, worden in de tweede zin de woorden „datum van publicatie” **wordt** vervangen door „datum van indiening of datum van voorrang van de aanvraag om een Europees merk”;

„2. Op verzoek van de houder van het EU-merk levert de houder van een ouder EU-merk die partij is in de nietigheidsprocedure, het bewijs dat in de vijf jaren die voorafgaan aan de datum van de vordering tot nietigverklaring, het oudere EU-merk in de Unie normaal is gebruikt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is en die hij tot staving van zijn vordering aanvoert, of dat er geldige redenen zijn voor het niet gebruiken, voor zover het oudere EU-merk op die datum sinds ten minste vijf jaar ingeschreven was. Bovendien moet de houder van het oudere EU-merk, indien het oudere EU-merk op de datum van indiening of de datum van voorrang van de aanvraag om een EU-merk sinds ten minste vijf jaar ingeschreven was, eveneens het bewijs leveren dat op die datum aan de in artikel 42, lid 2, gestelde voorwaarden voldaan was. Kan dat bewijs niet worden geleverd, dan wordt de vordering tot nietigverklaring afgewezen. Wordt het oudere EU-merk slechts gebruikt voor een deel van de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, dan wordt het voor het onderzoek van de vordering tot nietigverklaring geacht alleen voor dat deel van de waren of diensten ingeschreven te zijn.”; [Am. 46]

- (51) in titel VI wordt de volgende afdeling ingevoegd:

„AFDELING 6

Delegatie van bevoegdheden

Artikel 57 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

- a) de procedure inzake de afstand van een Europees merk **EU-merk** als bedoeld in artikel 50; ~~met inbegrip van de in lid 3 van dat artikel bedoelde termijn;~~ [Am. 47]
- b) de procedures inzake de vervallenverklaring en de nietigverklaring van een Europees merk **EU-merk** als bedoeld in de artikelen 56 en 57.”;

- (52) artikel 58, lid 1, wordt als volgt vervangen:

„1. Tegen de beslissingen van de hiertoe bevoegde organen van het Agentschap als bedoeld in artikel 130, onder a) tot en met d), kan beroep worden ingesteld. Zowel de beroepstermijn als bedoeld in artikel 60 als de indiening van het beroep hebben schorsende werking.”;

- (53) artikel 62 wordt geschrapt;

- (54) artikel 64, lid 3, wordt als volgt vervangen:

„3. De beslissing van de kamer van beroep treedt eerst in werking na afloop van de in artikel 65, lid 5, gestelde termijn of, indien binnen deze termijn bij het Gerecht beroep is ingesteld, na afwijzing van dit beroep of van de hogere voorziening tegen de beslissing van het Gerecht bij het Hof van Justitie.”;

- (55) artikel 65 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Tegen de beslissingen van de kamer van beroep kan een beroep worden ingesteld bij het Gerecht.”;

- b) lid 3 wordt vervangen door:

„3. Het Gerecht kan de bestreden beslissing vernietigen of wijzigen.”;

Dinsdag 25 februari 2014

c) de leden 5 en 6 worden vervangen door:

„5. Het beroep bij het Gerecht wordt ingesteld binnen twee maanden na kennisgeving van de beslissing van de kamer van beroep.

6. Het Agentschap neemt de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Gerecht of, in geval van hogere voorziening, van het arrest van het Hof van Justitie.”;

(56) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 65 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

a) de **formele** inhoud van het beroep als bedoeld in artikel 60 en de procedure voor de indiening en het onderzoek van het beroep; [Am. 48]

b) de **formele** inhoud en de vorm van de beslissingen van de kamer van beroep, als bedoeld in artikel 64; [Am. 49]

c) de terugbetaling van de beroepstaksen als bedoeld in artikel 60.”;

(57) het opschrift van Titel VIII wordt vervangen door:

„SPECIFIEKE BEPALINGEN INZAKE EUROPESE COLLECTIEVE MERKEN EN KWALITEITSMERKEN”

(58) tussen het opschrift van titel VIII en artikel 66 wordt het volgende opschrift ingevoegd:

„AFDELING 1

~~Europese~~ **EU**-collectieve merken”

(59) artikel 66, lid 3, wordt vervangen door:

„3. De titels I tot en met VII en IX tot en met XIV zijn van toepassing op ~~Europese~~ collectieve **EU**-merken tenzij in deze afdeling anders is bepaald.”;

(60) ~~In~~ artikel 67, lid 1, worden ~~de woorden „binnen de gestelde termijn”~~ **wordt** vervangen door „binnen de overeenkomstig artikel 74 bis vastgestelde termijn”;

„1. De aanvrager van een collectief EU-merk dient binnen een termijn van twee maanden na de datum van indiening een reglement inzake het gebruik daarvan in.”; [Am. 50]

(61) artikel 69 wordt vervangen door:

„Artikel 69

Opmerkingen van derden

Wanneer overeenkomstig artikel 40 bij het Agentschap opmerkingen over een ~~Europees~~ collectief **EU**-merk worden ingediend, kunnen deze eveneens berusten op de bijzondere gronden op basis waarvan een ~~Europees~~ collectief **EU** merk overeenkomstig artikel 68 moet worden afgewezen.”;

(61 bis) artikel 71, lid 3, wordt als volgt vervangen:

„3. Overeenkomstig artikel 69 kunnen eveneens schriftelijke opmerkingen worden ingediend met betrekking tot de wijziging van het reglement voor het gebruik van het merk.”; [Am. 51]

Dinsdag 25 februari 2014

(62) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 74 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de ~~in artikel 67, lid 1, bedoelde termijn waarin~~ **formele inhoud van** het reglement voor het gebruik van het **collectief** Europees merk **EU-merk** ~~bij het Agentschap moet worden ingediend, alsmede de inhoud van dit reglement als bedoeld in artikel 67, lid 2.”; [Am. 52]~~

(63) aan bijlage VIII wordt de volgende afdeling toegevoegd:

„AFDELING 2

Europese kwaliteitsmerken

Artikel 74 ter

Europese kwaliteitsmerken

1. Een Europees kwaliteitsmerk is een ~~Europees merk~~ **EU-merk** dat bij de aanvraag als zodanig wordt omschreven en op grond waarvan de waren en diensten die door de houder van het merk zijn gecertificeerd met betrekking tot de geografische herkomst, het materiaal, de wijze van vervaardiging van waren of verrichting van diensten, kwaliteit, nauwkeurigheid of ander kenmerk, kunnen worden onderscheiden van waren en diensten die niet als zodanig zijn gecertificeerd.

2. Alle rechtspersonen, waaronder publiekrechtelijke instellingen, autoriteiten en instanties, kunnen een Europees kwaliteitsmerk aanvragen op voorwaarde dat:

a) de rechtspersoon geen activiteiten uitoefent waarbij waren worden geleverd of diensten worden verricht van het soort waarop het kwaliteitsmerk betrekking heeft;

b) de rechtspersoon bevoegd is voor het certificeren van de waren en diensten waarvoor het merk wordt ingeschreven.

3. In afwijking van artikel 7, lid 1, onder c), kunnen Europese kwaliteitsmerken in de zin van lid 1 bestaan uit tekens of aanduidingen die in de handel kunnen wijzen op de plaats van herkomst van de waren of diensten. Een kwaliteitsmerk verleent de houder niet het recht een derde te verbieden om deze tekens of aanduidingen in het economisch verkeer te gebruiken, voor de derde ervan gebruik maakt volgens eerlijke gebruiken in nijverheid en handel. Een kwaliteitsmerk kan niet worden ingeroepen tegen een derde die gerechtigd is een geografische benaming te gebruiken.

4. De titels I tot en met VII en IX tot en met XIV zijn van toepassing op kwaliteitsmerken tenzij in deze afdeling anders is bepaald.

Artikel 74 quater

Reglement voor gebruik van het merk

1. ~~Een De~~ **De** aanvrager van een Europees kwaliteitsmerk dient binnen ~~de overeenkomstig artikel 74 duodecies vastgestelde termijn~~ **een termijn van twee maanden na de datum van indiening** een reglement in voor het gebruik van het kwaliteitsmerk **daarvan**. [Am. 53]

2. Het reglement voor het gebruik bepaalt welke personen het merk mogen gebruiken, welke kenmerken door het merk worden gecertificeerd, hoe de certificeringsinstantie deze kenmerken moet testen en hoe zij moet toezien op het gebruik van het merk, alsmede onder welke voorwaarden het merk kan worden gebruikt, met inbegrip van de op te leggen sancties.

Artikel 74 quinques

Afwijzing van de aanvraag

1. Naast de in de artikelen 36 en 37 bepaalde weigeringsgronden wordt de aanvraag om een ~~Europees kwaliteitsmerk~~ **EU-kwaliteitsmerk** afgewezen wanneer niet aan de artikelen 74 ter en 74 quater is voldaan of wanneer het reglement strijdig is met de openbare orde of de goede zeden.

Dinsdag 25 februari 2014

2. Een aanvraag om een Europees kwaliteitsmerk wordt eveneens afgewezen wanneer het publiek kan worden misleid inzake de aard of betekenis van het merk, in het bijzonder wanneer het de indruk kan wekken iets anders te zijn dan een kwaliteitsmerk.

3. De aanvraag wordt niet afgewezen wanneer de aanvrager door een wijziging van het reglement voor het gebruik voldoet aan de in leden 1 en 2 gestelde voorwaarden.

Artikel 74 sexies

Opmerkingen van derden

Wanneer overeenkomstig artikel 40 bij het Agentschap opmerkingen over een Europees kwaliteitsmerk worden ingediend, kunnen deze ook berusten op de bijzondere gronden op basis waarvan een Europees kwaliteitsmerk overeenkomstig artikel 74 quinquies moet worden afgewezen.

Artikel 74 septies

Wijziging van het reglement voor gebruik van het merk

1. De houder van het Europees kwaliteitsmerk dient bij het Agentschap elke wijziging van het reglement voor het gebruik in.

2. Wanneer het gewijzigde reglement niet voldoet aan de vereisten van artikel 74 quater of een in artikel 74 quinquies bedoelde afwijzingsgrond doet ontstaan, wordt de wijziging niet in het register vermeld.

3. **Overeenkomstig artikel 74 sexies is van toepassing op het gewijzigde kunnen er eveneens schriftelijke opmerkingen worden ingediend met betrekking tot de wijziging van het** reglement voor het gebruik van het merk. [Am. 54]

4. Voor de toepassing van deze verordening worden wijzigingen van het reglement voor het gebruik eerst van kracht vanaf de datum waarop de wijziging in het register wordt vermeld.

Artikel 74 octies

Overgang

In afwijking van artikel 17, lid 1, kan een Europees kwaliteitsmerk alleen worden overgedragen aan een rechtspersoon die voldoet aan de vereisten van artikel 74 ter, lid 2.

Artikel 74 nonies

Personen die een vordering wegens inbreuk kunnen instellen

1. Alleen de houder van het Europees kwaliteitsmerk of een specifiek daartoe gemachtigde persoon kan een vordering wegens inbreuk instellen.

2. De houder van een Europees kwaliteitsmerk kan vergoeding eisen namens de personen die bevoegd zijn het merk te gebruiken, indien zij schade hebben geleden door onrechtmatig gebruik van het merk.

Artikel 74 decies

Gronden van verval

Naast de in de artikel 51 bepaalde weigeringsgronden worden de rechten van de houder van een Europees kwaliteitsmerk op vordering bij het Agentschap of op reconventionele vordering in een inbreukprocedure vervallen verklaard in een van de volgende gevallen:

a) de houder voldoet niet langer aan de vereisten van artikel 74 ter, lid 2;

Dinsdag 25 februari 2014

- b) de houder neemt geen redelijke maatregelen om te voorkomen dat het merk wordt gebruikt op een wijze die niet verenigbaar is met de voorwaarden van het reglement voor het gebruik, waarvoor indien nodig wijzigingen in het register zijn vermeld;
- c) het publiek kan worden misleid in de zin van artikel 74 quinquies, lid 2, door de wijze waarop de merkhouder het merk heeft gebruikt;
- d) een wijziging van het reglement voor het gebruik is in strijd met artikel 74 septies, lid 2, in het register vermeld tenzij de merkhouder door een nieuwe wijziging van het reglement voor het gebruik voldoet aan de in dit artikel gestelde eisen.

Artikel 74 undecies

Nietigheidsgronden

Naast de in de artikelen 52 en 53 bepaalde nietigheidsgronden wordt het Europees kwaliteitsmerk dat in strijd met artikel 74 quinquies is ingeschreven, op vordering bij het Agentschap of bij reconventionele vordering in een inbreukprocedure nietig verklaard, tenzij de merkhouder door een wijziging van het reglement voor het gebruik voldoet aan de vereisten van artikel 74 quinquies.

Artikel 74 duodecies

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de in artikel 74 quater, lid 1, bedoelde termijn waarin **formele inhoud van** het reglement voor het gebruik van het **collectief** Europees kwaliteitsmerk bij het Agentschap moet worden ingediend, ~~alsmede van de inhoud van dit reglement~~ **merk** als bedoeld in artikel 74 quater, lid 2.; [Am. 55]

(64) artikel 75 wordt vervangen door:

„Artikel 75

Vorm van beslissingen en mededelingen van het Agentschap

1. De beslissingen van het Agentschap worden met redenen omkleed. Zij kunnen slechts worden genomen op gronden of bewijsstukken waartegen de partijen verweer hebben kunnen voeren.

2. In elke beslissing, kennisgeving of mededeling van het Agentschap worden de bevoegde dienst of afdeling van het Agentschap en de naam van het bevoegde personeelslid of de bevoegde personeelsleden vermeld. Zij worden door het personeelslid of de personeelsleden ondertekend of worden, in plaats daarvan, voorzien van een gedrukt of gestempeld zegel van het Agentschap. De uitvoerend bestuurder kan bepalen dat in plaats van de dienst of afdeling van het Agentschap, de naam van het bevoegde personeelslid of de bevoegde personeelsleden of het stempel andere vormen van identificatie dan kunnen worden gebruikt wanneer beslissingen, kennisgevingen of mededelingen van het Agentschap per fax of met andere technische communicatiemiddelen worden verzonden.”;

(65) aan artikel 76, lid 1, wordt de volgende zin toegevoegd:

„In de nietigheidsprocedure overeenkomstig artikel 52 beperkt het Agentschap zijn onderzoek tot de door de partijen aangevoerde gronden en argumenten.”;

(66) aan artikel 78 wordt het volgende lid toegevoegd:

„5. De uitvoerend bestuurder van het Agentschap bepaalt de vergoedingen voor de uitgaven, met inbegrip van voorschotten, voor de in artikel 93 bis, onder b), bedoelde onderzoeksverrichtingen.”;

(67) artikel 79 wordt vervangen door:

„Artikel 79

Kennisgeving

1. Het Agentschap stelt alle betrokken partijen ambtshalve in kennis van beslissingen en oproepen alsook van aankondigingen of andere mededelingen waarvoor een termijn geldt, of waarvan kennisgeving aan de betrokkenen anderszins is voorgeschreven bij deze verordening of bij krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen, of waarvan kennisgeving door de uitvoerend bestuurder van het Agentschap is bevolen.

Dinsdag 25 februari 2014

2. De uitvoerend bestuurder kan bepalen voor welke andere documenten dan beslissingen waarvoor een beroepstermijn geldt, en voor welke oproepen kennis moet worden gegeven bij aangetekend schrijven met ontvangstbevestiging.

3. Deze kennisgeving kan langs elektronische weg plaatsvinden en de nadere regels hiervoor worden door de uitvoerend bestuurder vastgesteld.

4. Wanneer de kennisgeving openbaar moet worden meegedeeld, bepaalt de uitvoerend bestuurder hoe de openbare kennisgeving geschiedt en stelt hij de aanvang vast voor de termijn van één maand waarna de kennisgeving van het document wordt geacht te hebben plaatsgevonden.”;

(68) de volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 79 bis

Vaststelling van verlies van rechten

Wanneer het Agentschap tot de bevinding komt dat uit deze verordening of uit overeenkomstig deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen verlies van rechten voortspuit zonder dat hierover enige beslissing is genomen, stelt het overeenkomstig artikel 79 de betrokken persoon daarvan in kennis. Deze kan verzoeken om een beslissing terzake. Het Agentschap neemt een dergelijke beslissing wanneer het niet akkoord gaat met de verzoeker, zo niet wijzigt het zijn bevindingen en stelt het de verzoeker daarvan in kennis.

Artikel 79 ter

Mededelingen aan het Agentschap

Mededelingen aan het Agentschap kunnen met elektronische middelen worden verricht. De uitvoerend bestuurder bepaalt in welke gevallen en volgens welke technische voorwaarden deze mededelingen via elektronisch weg kunnen plaatsvinden.

Artikel 79 quater

Termijnen

1. ~~De berekening en de duur van~~ De termijnen is gebonden aan de overeenkomstig artikel 93 bis, onder f), vastgestelde regels **worden vastgesteld in hele jaren, maanden, weken of dagen. De berekening gaat in op de dag volgende op die waarop zich de daarvoor relevante gebeurtenis heeft voorgedaan.** [Am. 56]

2. De uitvoerend bestuurder van het Agentschap bepaalt voor de aanvang van elk kalenderjaar op welke dagen het Agentschap niet open is voor ontvangst van documenten of op welke dagen de gewone post niet wordt besteld op de plaats waar het Agentschap is gevestigd.

3. De uitvoerend bestuurder bepaalt de duur van de onderbreking in geval van algemene onderbreking in de postbestelling in de lidstaat waar het Agentschap is gevestigd of in geval van onderbreking van de verbinding van het Agentschap met aanvaarde vormen van elektronische communicatie.

4. Indien de regelmatige communicatie van de partijen in de procedure met het Agentschap of omgekeerd door uitzonderlijke omstandigheden zoals een natuurramp of een staking wordt onderbroken of verstoord, kan de uitvoerend bestuurder van het Agentschap bepalen dat voor partijen in de procedure die hun woonplaats of zetel in de betrokken staat hebben of die een vertegenwoordiger hebben aangewezen die in deze staat zijn kantoor heeft, alle termijnen die anders op of na de datum van aanvang van een dergelijk door hem vast te stellen voorval zouden verstrijken, worden verlengd tot een door hem vast te stellen datum. Bij de vaststelling van deze datum beoordeelt hij wanneer de uitzonderlijke omstandigheden ten einde lopen. Indien de omstandigheden de zetel van het Agentschap treffen, geschiedt deze vaststelling door de uitvoerend bestuurder met de uitdrukkelijke vermelding dat zij voor alle partijen in de procedure geldt.

Artikel 79 quinquies

Rechtzetting van fouten en kennelijke vergissingen

Het Agentschap zorgt voor rechtzetting van taalfouten of transcriptiefouten en kennelijke vergissingen in de beslissingen van het Agentschap of van technische fouten die bij de inschrijving van het merk of de publicatie van de inschrijving te wijten zijn aan het Agentschap. **Het Agentschap houdt een register van dergelijke rechtzettingen bij.**; [Am. 57]

Dinsdag 25 februari 2014

(69) artikel 80 wordt als volgt gewijzigd:

- a) ~~in lid 1, eerste zin, worden de woorden „een beslissing heeft genomen waarbij het een kennelijke procedurefout heeft gemaakt” wordt~~ vervangen door: „een beslissing heeft genomen waarbij het een kennelijke fout heeft gemaakt”;

„1. Indien het Bureau een inschrijving in het register heeft gedaan of een beslissing heeft genomen waarbij het een kennelijke fout heeft gemaakt, ziet het toe op de doorhaling van deze inschrijving, casu quo de herroeping van deze beslissing. Indien er slechts één partij in de procedure is en de inschrijving of handeling van invloed is op haar rechten, wordt de doorhaling of herroeping ook uitgevoerd wanneer de partij de fout niet had ontdekt.”; [Am. 58]

- b) ~~komt lid 2 tweede zin, als volgt te luiden~~ wordt vervangen door:

„2. De in lid 1 bedoelde doorhaling of herroeping wordt, ambtshalve of op verzoek van een der partijen in de procedure, uitgevoerd door de instantie die de inschrijving heeft gedaan of de beslissing heeft genomen. De doorhaling van de inschrijving in het register of de herroeping van de beslissing wordt uitgevoerd binnen een jaar na de datum van vermelding in het register of vaststelling van de beslissing, na raadpleging van de partijen in de procedure en van elke in het register vermelde houder van rechten op het Europees merk. EU-merk. Het Agentschap houdt een register van dergelijke doorhalingen of herroepingen bij.”; [Am. 59]

- c) lid 3 wordt vervangen door:

„3. Dit artikel doet geen afbreuk aan het recht van de partijen om beroep in te stellen uit hoofde van de artikelen 58 en 65 en aan de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 79 quinquies fouten en kennelijke vergissingen recht te zetten. Wanneer beroep is ingesteld tegen een beslissing van het Agentschap die een fout bevat, raakt de beroepsprocedure zonder voorwerp nadat het Agentschap overeenkomstig lid 1 van dit artikel zijn beslissing heeft herroepen.”;

(70) artikel 82 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Dit artikel is niet van toepassing op de termijnen bedoeld in artikel 29, lid 1, artikel 33, lid 1, artikel 36, lid 2, artikel 41, leden 1 en 3, artikel 47, lid 3, artikel 60, artikel 65, lid 5, artikel 81 en artikel 112, noch op de in lid 1 van dit artikel bedoelde termijnen of op de termijn voor het inroepen van anciënniteit uit hoofde van artikel 34 na indiening van het verzoek.”;

- b) lid 4 wordt vervangen door:

„4. Indien het Agentschap het verzoek inwilligt, worden de gevolgen van de niet-nakoming van de termijn geacht zich niet te hebben voorgedaan. Indien een beslissing is genomen tussen het einde van de niet-nagekomen termijn en het verzoek om voortzetting van de procedure, herziet de instantie die bevoegd is voor de beslissing inzake de niet verrichte handeling, haar beslissing en neemt zij een andere beslissing wanneer het voldoende is de niet verrichte handeling aan te vullen. Indien de aanvankelijke beslissing niet moet worden gewijzigd, wordt zij schriftelijk bevestigd.”;

(71) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 82 bis

Onderbreking van de procedure

1. ~~Bij onderbreking of hervatting van De procedure neemt voor het Agentschap de overeenkomstig artikel 93 bis, onder i), vastgestelde regels in acht.~~ **wordt onderbroken:**

- a) **bij overlijden of bij handelingsonbekwaamheid, hetzij van de aanvrager of de houder van een EU-merk, hetzij van de persoon die volgens het nationale recht bevoegd is namens deze te handelen. In zoverre deze gebeurtenissen de machtiging van de overeenkomstig artikel 93 van de verordening aangewezen vertegenwoordiger onverlet laten, wordt de procedure slechts onderbroken indien die vertegenwoordiger erom verzoekt;**
- b) **indien de aanvrager of de houder van het EU-merk ten gevolge van een actie met betrekking tot zijn vermogen om wettelijke redenen de procedure voor het Agentschap niet kan voortzetten;**

Dinsdag 25 februari 2014

c) indien de vertegenwoordiger van de aanvrager of van de houder van het EU-merk overlijdt, handelingsonbekwaam wordt verklaard of ten gevolge van een actie met betrekking tot zijn vermogen om wettelijke redenen de procedure voor het Agentschap niet kan voortzetten.

2. Indien het Agentschap in de in lid 1, onder a) en b), bedoelde gevallen in kennis is gesteld van de identiteit van de persoon die gemachtigd werd de procedure voor het Agentschap voort te zetten, deelt het deze persoon en een eventuele belanghebbende derde mede dat de procedure op een door het Agentschap vast te stellen datum zal worden hervat.

3. In het in lid 1, onder c), bedoelde geval wordt de procedure hervat indien het Agentschap van de aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger van de aanvrager in kennis is gesteld of indien het de andere partijen kennis heeft gegeven van het feit dat de aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger van de houder van het EU-merk aan het Agentschap is gemeld. Indien het Agentschap binnen drie maanden na het begin van de onderbreking van de procedure niet van de aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger in kennis is gesteld, deelt het aan de aanvrager of aan de houder van het EU-merk mede:

a) dat wanneer artikel 92, lid 2, van toepassing is, de aanvraag van een EU-merk wordt geacht te zijn ingetrokken indien van de aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger niet binnen twee maanden na de kennisgeving van deze mededeling bericht wordt gegeven; dan wel

b) dat wanneer artikel 92, lid 2, van de verordening niet van toepassing is, de procedure met de aanvrager of de houder van het EU-merk op de datum van de kennisgeving van deze mededeling zal worden hervat.

4. De op de datum van de onderbreking van de procedure ten aanzien van de aanvrager of de houder van het EU-merk lopende termijnen vangen, met uitzondering van de termijn voor de betaling van de vernieuwingskosten, geheel opnieuw aan op de dag waarop de procedure wordt hervat.”; [Am. 60]

(72) artikel 83 wordt vervangen door:

„Artikel 83

Verwijzing naar algemene beginselen

Voor zover deze verordening of de krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen niet voorzien in procedurevoorschriften, richt het Agentschap zich naar de in de lidstaten algemeen aanvaarde beginselen van procesrecht.”;

(73) ~~In~~ artikel 85, lid 1, worden de woorden „overeenkomstig de uitvoeringsverordening” **wordt als volgt** vervangen: door „overeenkomstig artikel 93 bis, onder j)”;

„1. De verliezende partij in een procedure betreffende oppositie, verval, nietigheid of beroep, betaalt de taksen alsook, behoudens het bepaalde in artikel 119, lid 6, alle vereiste procedurekosten die de andere partij heeft gedragen, met inbegrip van de reis- en verblijfskosten en de bezoldiging van een gemachtigde, raadsman of advocaat, met inachtneming van de tarieven die voor elke kostencategorie worden vastgesteld [...]”; [Am. 61]

(74) Artikel 86, lid 2, tweede zin, wordt vervangen door:

„Elke lidstaat wijst één autoriteit aan die belast is met het onderzoek van de authenticiteit van de beslissing en deelt deze contactgegevens mee aan het Agentschap, het Hof van Justitie en de Commissie. Het exequatur wordt door deze autoriteit verleend na een onderzoek dat zich beperkt tot de authenticiteit van de beslissing.”;

(75) artikel 87 wordt vervangen door:

„Artikel 87

Register van Europese EU-merken

1. Het Agentschap ~~houdt~~ **legt** een register **van EU-merken aan en werkt dit** bij met gegevens waarvan de inschrijving of vermelding in het register is voorgeschreven door deze verordening of een krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handeling. Het register wordt bijgewerkt door het Agentschap. [Am. 62]

2. Het register ligt ter inzage van het publiek. Het kan elektronisch worden bijgehouden.

Dinsdag 25 februari 2014

3. Het Agentschap houdt een elektronische gegevensbank bij met de gegevens van de aanvragen om inschrijving van Europese EU-merken en de vermeldingen in het register. De inhoud van deze gegevensbank kan ter beschikking van het publiek worden gesteld. De uitvoerend bestuurder bepaalt onder welke voorwaarden toegang tot de gegevensbank wordt verleend en op welke wijze de inhoud ervan in een voor de machine leesbare vorm ter beschikking kan worden gesteld, met inbegrip van de daarvoor te betalen kostenvergoeding.”;

(76) artikel 88 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel „Openbare inzage” wordt vervangen door „Inzage en bewaring van dossiers”;

b) lid 4 wordt vervangen door:

„4. Bij raadpleging van een dossier krachtens de leden 2 of 3 kunnen bepaalde stukken van inzage worden uitgesloten. De uitvoerend bestuurder bepaalt de wijze van inzage.

5. Het Agentschap bewaart de dossiers van elke procedure betreffende een aanvraag om een Europees merk EU-merk of een inschrijving van een Europees-merk EU-merk . De uitvoerend bestuurder bepaalt in welke vorm deze dossiers worden bijgehouden. Wanneer de dossiers in elektronische vorm worden bijgehouden, worden de originele documenten waarop deze elektronische dossiers berusten, verwijderd na afloop van een bepaalde termijn na de ontvangst bij het Agentschap. Deze termijn wordt vastgesteld door de uitvoerend bestuurder.”;

(77) artikel 89 wordt vervangen door:

„Artikel 89

Periodieke publicaties

1. Het Bureau doet periodiek verschijnen:

a) een blad van Europese-merk EU-merken, met de vermeldingen in het register en alle andere mededelingen waarvan de publicatie is voorgeschreven door deze verordening of een krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handeling; [Am. 63]

b) een publicatieblad, met de bekendmakingen en mededelingen van algemene aard van de uitvoerend bestuurder van het Agentschap en alle andere informatie betreffende deze verordening en de uitvoering ervan.

De in a) en b) bedoelde publicaties kunnen in elektronische vorm verschijnen.

2. Het blad van Europese-merk EU-merken wordt gepubliceerd op een wijze en volgens een regelmaat die door de uitvoerend bestuurder worden vastgesteld.

3. De uitvoerend bestuurder kan bepalen dat sommige mededelingen in het publicatieblad in alle officiële talen van de Unie worden gepubliceerd.”;

(78) artikel 92 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Onverminderd lid 3, tweede zin, worden natuurlijke of rechtspersonen die in de Unie geen woonplaats, zetel noch werkelijke en feitelijke vestiging voor bedrijf of handel hebben, overeenkomstig artikel 93, lid 1, voor het Agentschap vertegenwoordigd in alle in deze verordening bedoelde procedures, met uitzondering van de indiening van een aanvraag om een Europees-merk EU-merk.”;

In afwijking van de eerste alinea moeten de in die alinea bedoelde natuurlijke of rechtspersonen niet voor het Agentschap worden vertegenwoordigd in de gevallen die overeenkomstig artikel 93 bis, onder p), worden vastgesteld.”; [Am. 64]

b) lid 4 wordt vervangen door:

„4. Wanneer aan de krachtens artikel 93 bis, onder p), vastgestelde voorwaarden is voldaan, wordt een gemeenschappelijke vertegenwoordiger aangesteld.”; [Am. 65]

(79) artikel 93 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Natuurlijke of rechtspersonen kunnen voor het Agentschap slechts worden vertegenwoordigd door:

Dinsdag 25 februari 2014

- a) een rechtsbeoefenaar die in een lidstaat daartoe bevoegd is en kantoor houdt binnen de Unie, voor zover hij in deze lidstaat bevoegd is om op te treden als gemachtigde in merkenzaken;
- b) erkende gemachtigden die op een daartoe door het Agentschap bij te houden lijst ingeschreven staan.
Gemachtigden voegen op verzoek van het Agentschap een ondertekende volmacht bij het dossier.”;

b) lid 4 wordt vervangen door:

„4. De uitvoerend bestuurder van het Agentschap kan ontheffing verlenen van:

- a) de in lid 2, onder c), tweede zin, bedoelde voorwaarde, indien de verzoeker het bewijs levert dat hij de vereiste bekwaamheid op een andere wijze heeft verworven;
- b) de in lid 2, onder a), bedoelde voorwaarde, in geval van hooggeschoolde beroepsbeoefenaars, mits aan de voorwaarden van lid 2, onder b) en c), is voldaan.”;
- e) ~~lid 5 wordt vervangen door:~~

~~„5. Een persoon kan van de lijst van erkende gemachtigden worden geschrapt volgens de krachtens artikel 93 bis, onder p), vastgestelde voorwaarden.”; [Am. 66]~~

(80) in titel IX wordt de volgende afdeling ingevoegd:

„AFDELING 5

Delegatie van bevoegdheden

Artikel 93 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

- a) de vereisten betreffende de vorm van de beslissingen als bedoeld in artikel 75;
- b) de regels voor de mondelinge procedure en bewijsvoering als bedoeld in de artikelen 77 en 78;
- c) de regels voor de kennisgeving als bedoeld in artikel 79;
- d) de procedure voor de vaststelling van verlies van rechten als bedoeld in artikel 79 bis;
- e) de regels voor de communicatiemiddelen, met inbegrip van de elektronische communicatiemiddelen als bedoeld in artikel 79 ter, die door de partijen in de procedure voor het Agentschap moeten worden gebruikt en de formulieren die door het Agentschap beschikbaar moeten worden gesteld;
- f) de regels voor de berekening en de duur van de termijnen als bedoeld in artikel 79 quater, lid 1;
- g) de procedure voor de rechtzetting van taalfouten of transcriptiefouten en kennelijke vergissingen in de beslissingen van het Agentschap of van technische fouten die bij de inschrijving van het merk of de publicatie van de inschrijving te wijten zijn aan het Agentschap, als bedoeld in artikel 79 quinques;
- h) de procedure voor de herroeping van een beslissing of voor de doorhaling van een vermelding in het register, als bedoeld in artikel 80, lid 1;
- i) de regels voor de onderbreking en hervatting van de procedure voor het Agentschap, als bedoeld in artikel 82 bis;
- j) de procedures betreffende de verdeling en de vaststelling van de kosten, als bedoeld in artikel 85, ~~lid 1~~; [Am. 67]
- k) de **in het register op te nemen** gegevens als bedoeld in artikel 87, ~~lid 1~~; [Am. 68]
- l) ~~de procedure voor de openbare inzage als bedoeld in artikel 88, met inbegrip van de delen van het dossier die van inzage zijn uitgesloten, en de regels voor de bewaring van dossiers als bedoeld in artikel 88, lid 5; [Am. 69]~~

Dinsdag 25 februari 2014

- m) de regels voor de publicatie van de mededelingen en vermeldingen, als bedoeld in artikel 89, lid 1, onder a), in het blad van ~~Europese merk~~ **EU-merken**, met inbegrip van het soort informatie en de talen waarin deze mededelingen en vermeldingen moeten worden gepubliceerd;
- n) de regelmaat, de vorm en de talen waarin het in artikel 89, lid 1, onder b), bedoelde publicatieblad van het Agentschap moet verschijnen;
- o) de regels voor de uitwisseling van informatie en de mededelingen tussen het Agentschap en de autoriteiten van de lidstaten en de inzage in de dossiers door of via gerechtelijke instanties of autoriteiten van de lidstaten, als bedoeld in artikel 90;
- p) de afwijkingen van de verplichting tot vertegenwoordiging voor het Agentschap, als bedoeld in artikel 92, lid 2, de voorwaarden waaronder een gemeenschappelijke vertegenwoordiger moet worden aangesteld, ~~als bedoeld in artikel 92, lid 4~~, de voorwaarden waaronder werknemers als bedoeld in artikel 92, lid 3, en erkende gemachtigden als bedoeld in artikel 93, lid 1, bij het Agentschap een ondertekende volmacht moeten indienen om als vertegenwoordiger te kunnen optreden, de inhoud van deze volmacht en de voorwaarden waaronder een persoon van de lijst van erkende gemachtigden kan worden geschrapt, ~~als bedoeld in artikel 93, lid 5.~~; [Am. 70]

(81) in titel X wordt het opschrift van afdeling 1 vervangen door:

„Toepassing van de regels van de Unie betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken”;

(82) artikel 94 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

„Toepassing van de regels van de Unie betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken”;

b) in lid 1 worden de woorden „is Verordening (EG) nr. 44/2001 van toepassing” **wordt** vervangen door: „zijn de regels van de Unie betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken van toepassing”;

„1. Tenzij deze verordening anders bepaalt, zijn de regels van de Unie betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken van toepassing op de procedures betreffende EU-merken en aanvragen om EU-merken, alsmede op de procedures betreffende gelijktijdige en opeenvolgende vorderingen die worden ingesteld op grond van EU-merken en nationale merken.”; [Am. 71]

c) het volgende lid wordt toegevoegd:

„3. Verwijzingen in deze verordening naar Verordening (EG) nr. 44/2001 omvatten waar passend de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Denemarken betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken gedaan op 19 oktober 2005.”;

(83) in artikel 96, onder c), worden de woorden „artikel 9, lid 3, tweede zin” vervangen door „artikel 9 ter, lid 2”;

(84) artikel 99, lid 3, wordt vervangen door:

„3. In de in artikel 96, onder a) en c), bedoelde rechtsvorderingen kunnen het verval of de nietigheid van het ~~Europees merk~~ **EU-merk** alleen anders dan bij een reconventionele vordering worden opgeworpen indien de gedaagde stelt dat de rechten van de houder van het ~~Europees merk~~ **EU-merk** vervallen kunnen worden verklaard wegens ontoereikend normaal gebruik ten tijde van de instelling van de vordering betreffende inbreuk.”;

Dinsdag 25 februari 2014

(85) artikel 100 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 4 wordt vervangen door:

„4. De rechtbank voor het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** waarbij een reconventionele vordering tot vervallen- of nietigverklaring van een ~~Europees-merk~~ **EU-merk** is ingesteld, gaat niet over tot het onderzoek van de reconventionele vordering voordat de belanghebbende partij of de rechtbank het Agentschap in kennis heeft gesteld van de datum van instelling van de reconventionele vordering. Het Agentschap maakt hiervan melding in het register. Indien een vordering tot vervallen- of nietigverklaring van het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** bij het Agentschap aanhangig is, wordt de rechtbank door het Agentschap hiervan in kennis gesteld en wordt de procedure geschorst totdat de beslissing over de vordering onherroepelijk is of de vordering wordt ingetrokken.”;

b) lid 6 wordt vervangen door:

„6. Wanneer een rechtbank voor het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** een in kracht van gewijsde gegane beslissing over een reconventionele vordering tot vervallen- of nietigverklaring van het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** heeft gewezen, wordt door de rechtbank of door een partij in de nationale procedure onverwijld een afschrift van de beslissing aan het Agentschap gezonden. Het Agentschap of elke andere belanghebbende partij kan verzoeken om informatie over deze verzending. Het Agentschap vermeldt de beslissing in het register en neemt de nodige maatregelen om zich te voegen naar het dictum.”;

(86) artikel 102, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De rechtbank voor het ~~Europees-merk~~ **EU-merk** kan ook de in het toepasselijke recht beschikbare maatregelen of bevelen toepassen die zij in de omstandigheden van de zaak passend acht.”

(87) artikel 108 wordt geschrapt;

(88) ~~in~~ artikel 113, lid 3, ~~worden de woorden „alsmede aan de vormvereisten van de uitvoeringsverordening” wordt~~ vervangen door: „alsmede aan de overeenkomstig artikel 114 bis vastgestelde vormvereisten”;

„3. *Het Bureau gaat na of de omzetting waarom wordt verzocht, voldoet aan de voorwaarden van deze verordening, met name aan artikel 112, leden 1, 2, 4, 5 en 6, en lid 1 van het onderhavige artikel, alsmede aan de overeenkomstig artikel 114 bis vastgestelde vormvereisten. Wanneer aan deze voorwaarden is voldaan, doet het Bureau het verzoek tot omzetting toekomen aan de diensten voor de industriële eigendom van de in het verzoek aangewezen lidstaten.*”; [Am. 72]

(89) ~~in~~ artikel 114, lid 2, ~~worden de woorden „de in de onderhavige verordening of in de uitvoeringsverordening gestelde vormvereisten” wordt~~ vervangen door: „de vormvereisten die gesteld zijn in de onderhavige verordening of in de krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen”;

„2. *De aanvraag voor een EU-merk of het EU-merk waarvan overeenkomstig artikel 113 kennis is gegeven, mag niet onderworpen worden aan nationaalrechtelijke vormvereisten die afwijken van of verder reiken dan de vormvereisten die gesteld zijn in de onderhavige verordening of in de krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen.*”; [Am. 73]

(90) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 114 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de vormvereisten waaraan een verzoek tot omzetting van een ~~Europees-merk~~ **EU-merk** moet voldoen, de regels voor het onderzoek daarvan en voor de publicatie.”;

(91) artikel 116, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Onverminderd lid 1 kan het Agentschap gebruik maken van gedetacheerde nationale deskundigen of ander personeel dat niet in dienst is van het Agentschap. De raad van bestuur neemt een besluit inzake de voorschriften voor detachering van nationale deskundigen naar het Agentschap.”;

Dinsdag 25 februari 2014

- (92) ~~In artikel 117 worden de woorden „het Bureau”~~ **wordt** vervangen door: „het Agentschap en de personeelsleden ervan”;

„Het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie is van toepassing op het Agentschap en zijn personeel.”; [Am. 74]

- (93) artikel 119 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 6, tweede alinea, wordt de tweede zin vervangen door:

„De vertaling wordt binnen de overeenkomstig artikel 144 bis, onder b), vastgestelde termijn ingediend.”

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„8. De uitvoerend bestuurder bepaalt op welke wijze de vertalingen worden gecertificeerd.”;

- (94) ~~In artikel 120, lid 1, worden de woorden „de uitvoeringsverordening”~~ **wordt** vervangen door: de woorden „een krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handeling”;

„1. Aanvragen om een EU-merk, zoals omschreven in artikel 26, lid 1, en alle overige mededelingen waarvan de publicatie bij deze verordening of bij een krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handeling is voorgeschreven, worden in alle officiële talen van de Europese Unie gepubliceerd.”; [Am. 75]

- (95) artikel 122 wordt geschrapt;

- (96) artikel 123 wordt vervangen door:

„Artikel 123

Transparantie

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad (*) is van toepassing op de documenten die bij het Bureau berusten.

2. De raad van bestuur stelt nadere bepalingen vast ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1049/2001.

3. Tegen besluiten van het Agentschap uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan klacht worden ingediend bij de Ombudsman of kan een beroep worden ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Unie, volgens de voorwaarden van respectievelijk artikel 228 en artikel 263 van het Verdrag.

4. Op de verwerking van persoonsgegevens door het Agentschap is Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van toepassing (**).

(*) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43).

(**) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.);

- (97) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 123 bis

Veiligheidsvoorschriften betreffende de bescherming van gerubriceerde gegevens en gevoelige niet-gerubriceerde gegevens

Dinsdag 25 februari 2014

Het Agentschap past de beginselen inzake veiligheid toe die vervat zijn in de veiligheidsvoorschriften van de Commissie betreffende de bescherming van gerubriceerde EU-gegevens en gevoelige niet-gerubriceerde gegevens, als vastgesteld in de bijlage bij Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom (*). Toepassing van de veiligheidsbeginselen heeft onder meer betrekking op de uitwisseling, de verwerking en de opslag van deze gegevens.

(*) Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie van 29 november 2001 tot wijziging van haar reglement van orde (PB L 317 van 3.12.2001, blz. 1.);

(98) in titel XII wordt de volgende afdeling ingevoegd:

„AFDELING 1 bis

Taken van het Agentschap en samenwerking ter bevordering van convergentie

Artikel 123 ter

Taken van het Agentschap

1. Het Agentschap heeft de volgende taken:

- a) beheer en bevordering van het ~~Europese~~ EU-merkenstelsel als ingevoerd bij deze verordening;
- b) beheer en bevordering van het Europese modellenstelsel als ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad (*);
- c) bevordering van convergentie van praktijken en instrumenten op het gebied van merken en modellen in samenwerking met de centrale diensten voor intellectuele eigendom in de lidstaten, met inbegrip van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom;
- d) de taken als bedoeld in Verordening (EU) nr. 386/2012 van het Europees Parlement en de Raad (**);

d bis) de hem uit hoofde van Richtlijn 2012/28/EU van het Europees Parlement en de Raad toebedeelde taken ().. [Am. 76]***

2. Het Agentschap werkt met betrekking tot de in lid 1 bedoelde taken samen met instellingen, autoriteiten, instanties, diensten voor intellectuele eigendom, internationale en niet-gouvernementele organisaties.

3. Het Agentschap kan partijen met vrijwillige ~~bemiddelingsdiensten~~ **bemiddelings- en arbitragediensten** bijstand verlenen om te komen tot een minnelijke regeling. [Am. 77]

Artikel 123 quater

Samenwerking ter bevordering van convergentie van praktijken en instrumenten

1. Het Agentschap en de diensten voor intellectuele eigendom van de lidstaten en het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom werken onderling samen om convergentie van praktijken en instrumenten op het gebied van merken en modellen te bevorderen.

Deze samenwerking heeft ***o.a.*** betrekking op de volgende activiteiten: [Am. 78]

- a) de ontwikkeling van gemeenschappelijke normen voor onderzoek;
- b) de oprichting van gemeenschappelijke of onderling verbonden gegevensbanken en portaalsites ten behoeve van raadpleging, recherche en classificatie in de hele Unie;
- c) de voortdurende verstrekking en uitwisseling van gegevens en informatie, waaronder het aanvullen van gegevensbanken en portaalsites als bedoeld onder b);
- d) de invoering van gemeenschappelijke normen en praktijken teneinde in de hele Unie interoperabiliteit tussen procedures en systemen te verzekeren en te komen tot meer consistentie, efficiëntie en doeltreffendheid;

Dinsdag 25 februari 2014

- e) informatie-uitwisseling over intellectuele-eigendomsrechten en procedures, met inbegrip van onderlinge bijstand aan helpdesks en informatiecentra;
- f) uitwisseling van technische deskundigheid en bijstand met betrekking tot de onder a) tot en met e) bedoelde gebieden.

2. Het Agentschap bepaalt, ontwikkelt en coördineert projecten **die van gemeenschappelijk belang zijn** voor de Unie **en de lidstaten** met betrekking tot de in lid 1 bedoelde gebieden. **In de projectomschrijving bevat worden** de specifieke verplichtingen en taken van elke deelnemende dienst voor intellectuele eigendom van de lidstaten en van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom **vastgesteld. Gedurende alle fasen van de gemeenschappelijke projecten pleegt het Agentschap overleg met vertegenwoordigers van de gebruikers.** [Am. 79]

3. De diensten voor intellectuele eigendom van de lidstaten en het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom nemen daadwerkelijk deel aan de in lid 2 bedoelde gemeenschappelijke projecten teneinde de ontwikkeling, de werking, de interoperabiliteit en de voortdurende aanvulling ervan te verzekeren.

Indien deze projecten echter leiden tot de ontwikkeling van instrumenten die een lidstaat op grond van een gemotiveerd besluit beschouwt als instrumenten die overeenkomen met in die lidstaat reeds bestaande instrumenten, leidt deelneming aan het samenwerkingsproject niet tot de verplichting om dat resultaat in die lidstaat ook daadwerkelijk te realiseren. [Am. 80]

4. Het Agentschap biedt financiële ondersteuning aan de in lid 2 bedoelde projecten van gemeenschappelijk belang voor de Unie **en de lidstaten** voor zover dit noodzakelijk is om overeenkomstig lid 3 de daadwerkelijke deelname van de diensten voor intellectuele eigendom van de lidstaten en het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom aan de projecten te verzekeren. Deze financiële steun kan de vorm van subsidies aannemen. Het totale bedrag van de financiering mag ~~10%~~ **20 %** van de jaarlijkse inkomsten van het Agentschap niet overschrijden **en dekt voor iedere lidstaat het minimumbedrag voor doelstellingen die nauw verband houden met de deelname aan gemeenschappelijke projecten.** De begunstigen van de subsidies zijn de diensten voor intellectuele eigendom van de lidstaten en het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom. Subsidies kunnen zonder openbare oproep tot het indienen van voorstellen worden toegekend overeenkomstig de financiële regels die van toepassing zijn op het Agentschap en de beginselen van de subsidieprocedures als bedoeld in Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad (****) en gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie (*****). [Am. 81]

(*) Verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen (PB L 3 van 5.1.2002, blz. 1).

(**) Verordening (EU) nr. 386/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 19 april 2012 tot toewijzing aan het Harmonisatiebureau voor de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van taken die verband houden met de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, met inbegrip van de vergadering van vertegenwoordigers van de publieke en private sector als Europees Waarnemingscentrum voor inbreuken op intellectuele-eigendomsrechten (PB L 129 van 16.5.2012, blz. 1).

(***) **Richtlijn 2012/28/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 inzake bepaalde toegestane gebruikswijzen van verweesde werken (PB L 299 van 27.10.2012, blz. 5).**

(****) Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1).

(*****) Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie van 29 oktober 2012 houdende uitvoeringsvoorschriften voor Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB L 362 van 31.12.2012, blz. 1.);

(99) in titel XII worden de afdelingen 2 en 3 als volgt vervangen:

„AFDELING 2

Raad van bestuur

Artikel 124

Functies van de raad van bestuur

1. Onverminderd de functies die in afdeling 5 aan het begrotingscomité zijn toegekend, vervult de raad van bestuur de volgende functies:

Dinsdag 25 februari 2014

- a) op basis van een ontwerp dat overeenkomstig artikel 128, lid 4, onder c), door de uitvoerend bestuurder is opgesteld, neemt de raad van bestuur voor het komende jaar het jaarlijks werkprogramma van het Agentschap aan, rekening houdende met het advies van de Commissie, en zendt hij het vastgestelde jaarlijks werkprogramma over aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 - b) op basis van een ontwerp dat overeenkomstig artikel 128, lid 4, onder d), door de uitvoerend bestuurder is opgesteld en rekening houdend met het advies van de Commissie, stelt de raad van bestuur een strategisch meerjarenprogramma voor het Agentschap op, met inbegrip van de strategie voor internationale samenwerking van het Agentschap, na overleg tussen de uitvoerend bestuurder en de desbetreffende commissie van het Europees Parlement, en zendt hij het vastgestelde strategisch meerjarenprogramma over aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 - c) op basis van een ontwerp dat overeenkomstig artikel 128, lid 4, onder f), door de uitvoerend bestuurder is opgesteld, neemt de raad van bestuur het jaarverslag aan en zendt hij het vastgestelde jaarverslag over aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer;
 - d) op basis van een ontwerp dat overeenkomstig artikel 128, lid 4, onder g), door de uitvoerend bestuurder is opgesteld, neemt de raad van bestuur het meerjarenplan inzake personeelsbeleid aan;
 - e) de raad van bestuur neemt regels aan inzake de voorkoming en het beheer van belangenconflicten in het Agentschap;
 - f) ~~overeenkomstig lid 2 oefent de raad van bestuur met betrekking tot het personeel van het Agentschap de bevoegdheden tot aanstelling uit die krachtens het Statuut aan het tot aanstelling bevoegde gezag zijn toegekend en die krachtens de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden zijn toegekend aan het tot het sluiten van arbeidcontracten bevoegde gezag („de bevoegdheden tot aanstelling“); [Am. 83]~~
 - g) de raad van bestuur neemt overeenkomstig artikel 110 van het statuut passende regels aan ter uitvoering van het statuut en van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden;
 - h) de raad van bestuur stelt de uitvoerend bestuurder en de adjunct-uitvoerend bestuurder of adjunct-uitvoerend bestuurders aan en kan hen uit het ambt ontsetten overeenkomstig artikel 129, en stelt de voorzitter van het Agentschap, de voorzitters en de leden van de kamers van beroep aan overeenkomstig artikel 136;
 - i) de raad van bestuur zorgt voor passende follow-up van de bevindingen en aanbevelingen die voortvloeien uit de interne en externe auditverslagen en evaluaties als bedoeld in artikel 165 bis, alsmede uit de onderzoeken van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF);
- i bis) de raad van bestuur definieert gemeenschappelijke projecten die volgens artikel 123 quater van belang zijn voor de Unie en de lidstaten en werkt deze nader uit; [Am. 82]***
- j) de raad van bestuur wordt geraadpleegd vóór de vaststelling van de richtsnoeren voor onderzoek in het Agentschap en in de andere gevallen waarin deze verordening voorziet;
 - k) de raad van bestuur kan, indien hij dit nodig acht, de uitvoerend bestuurder en de Commissie adviezen verstrekken en hen om inlichtingen verzoeken.

~~2. Overeenkomstig artikel 110 van het statuut van de ambtenaren en artikel 142 van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden neemt de raad van bestuur op basis van artikel 2, lid 1, van het statuut en artikel 6 van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, een besluit waarbij de desbetreffende bevoegdheden tot aanstelling aan de uitvoerend bestuurder worden gedelegeerd en de voorwaarden worden bepaald waaronder deze delegatie kan worden geschorst.~~

~~De uitvoerend bestuurder kan deze bevoegdheden subdelegeren.~~

Wanneer uitzonderlijke omstandigheden dit vereisen, kan de raad van bestuur een besluit nemen om de delegatie van de bevoegdheden tot aanstelling aan de uitvoerend bestuurder en de door hem verleende subdelegatie tijdelijk te schorsen en deze bevoegdheden zelf uit te oefenen dan wel te delegeren aan een van zijn leden of aan een ander personeelslid dan de uitvoerend bestuurder. [Am. 84]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 125

Samenstelling van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur bestaat uit één vertegenwoordiger van elke lidstaat, ~~en~~ twee vertegenwoordigers van de Commissie, alsmede **één vertegenwoordiger van het Europees Parlement** en hun **respectieve** plaatsvervangers. **[Am. 85]**
2. De leden van de raad van bestuur kunnen zich overeenkomstig de bepalingen van het reglement van orde laten bijstaan door adviseurs of deskundigen.
3. De duur van de ambtstermijn bedraagt vier jaar. Deze ambtstermijn kan worden verlengd.

Artikel 126

Voorzitter van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur kiest uit zijn leden een voorzitter en een ondervoorzitter. De ondervoorzitter vervangt ambtshalve de voorzitter indien deze is verhinderd.
2. De voorzitter en de ondervoorzitter hebben zitting voor een periode van vier jaar. Deze ambtstermijn kan eenmaal worden verlengd. Indien hun lidmaatschap van de raad van bestuur echter tijdens hun ambtstermijn eindigt, loopt deze ambtstermijn automatisch af op dezelfde datum.

Artikel 127

Vergaderingen

1. De voorzitter roept de raad van beheer in vergadering bijeen.
2. De uitvoerend bestuurder neemt deel aan de beraadslagingen, tenzij de raad van bestuur anders bepaalt.
3. De raad van bestuur ~~houdt eenmaal~~ **belegt tweemaal** per jaar een gewone vergadering. Daarnaast komt hij bijeen op initiatief van zijn voorzitter of op verzoek van de Commissie, **van het Europees Parlement** of van een derde van de lidstaten. **[Am. 87]**
4. De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast.
5. De raad van bestuur neemt besluiten met absolute meerderheid van de stemmen van de leden. Voor besluiten die de raad van bestuur kan nemen overeenkomstig artikel 124, lid 1, onder a) en b), artikel 126, lid 1, en artikel 129, leden 2 en ~~4~~ **3**, is echter een tweederde meerderheid van de leden vereist. In beide gevallen beschikt elk lid over één stem. **[Am. 88]**
6. De raad van bestuur kan waarnemers op zijn vergaderingen uitnodigen.
7. Het secretariaat van de raad van bestuur wordt verzorgd door het Agentschap.

~~AFDELING 2~~~~Uitvoerende raad~~~~Artikel 127 bis~~~~Instelling~~~~De raad van bestuur kan een uitvoerende raad instellen.~~~~Artikel 127 ter~~~~Functies en organisatie~~

- ~~1. De uitvoerende raad verleent bijstand aan de raad van bestuur.~~

Dinsdag 25 februari 2014

2. ~~De uitvoerende raad heeft de volgende functies:~~
 - ~~(a) de besluiten van de raad van bestuur voorbereiden;~~
 - ~~b) samen met de raad van bestuur zorgen voor passende follow-up van de bevindingen en aanbevelingen die voortvloeien uit de interne en externe auditverslagen en evaluaties als bedoeld in artikel 165 bis, alsmede uit de onderzoeken van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF);~~
 - ~~c) onverminderd de functies van de uitvoerend bestuurder als omschreven in artikel 128, bij de tenuitvoerlegging van de besluiten van de raad van bestuur aan de uitvoerend bestuurder ondersteuning en advies verlenen teneinde het toezicht op het administratief beheer te versterken.~~
3. ~~In spoedgevallen kan de uitvoerende raad indien nodig bepaalde voorlopige besluiten namens de raad van bestuur nemen, in het bijzonder in aangelegenheden van administratief beheer, met inbegrip van schorsing van de delegatie van de bevoegdheden tot aanstelling.~~
4. ~~De uitvoerende raad bestaat uit de voorzitter van de raad van bestuur, één vertegenwoordiger van de Commissie in de raad van bestuur en drie andere leden die door de raad van bestuur onder zijn leden zijn aangesteld. De voorzitter van de raad van bestuur is eveneens voorzitter van de uitvoerende raad. De uitvoerend bestuurder neemt deel aan de vergaderingen van de uitvoerende raad maar heeft geen stemrecht.~~
5. ~~De ambtstermijn van de leden van de uitvoerende raad bedraagt vier jaar. De ambtstermijn van de leden van de uitvoerende raad eindigt wanneer hun lidmaatschap van de raad van bestuur eindigt.~~
6. ~~De uitvoerende raad komt ten minste eenmaal om de drie maanden in gewone vergadering bijeen. Daarnaast komt hij bijeen op initiatief van zijn voorzitter of op verzoek van de leden.~~
7. ~~De uitvoerende raad voegt zich naar het door de raad van bestuur vastgestelde reglement van orde.~~
[Am. 86]

AFDELING 3

Uitvoerend bestuurder

Artikel 128

Functies van de uitvoerend bestuurder

1. Het Agentschap wordt beheerd door de uitvoerend bestuurder. De uitvoerend bestuurder legt verantwoording af aan de raad van bestuur.
2. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie, de raad van bestuur en het begrotingscomité is de uitvoerend bestuurder onafhankelijk bij de uitvoering van zijn taken en vraagt of aanvaardt hij geen instructies van een regering of andere instantie.
3. De uitvoerend bestuurder treedt op als wettelijke vertegenwoordiger van het Agentschap.
4. De uitvoerend bestuurder vervult in het bijzonder de volgende functies:
 - a) hij neemt alle nodige maatregelen, waaronder de vaststelling van interne administratieve instructies en de bekendmaking van aankondigingen, om de werking van het Agentschap te verzekeren;
 - b) hij voert de besluiten van de raad van bestuur uit;
 - c) hij stelt een ontwerp van jaarlijks werkprogramma op, met vermelding van de geraamde menselijke en financiële middelen voor elke activiteit, en legt dit na raadpleging van de Commissie voor aan de raad van bestuur;
 - d) hij stelt een ontwerp van strategisch meerjarenprogramma op, met inbegrip van de strategie voor internationale samenwerking van het Agentschap, en legt dit voor aan de raad van bestuur, na raadpleging van de Commissie en overleg met de desbetreffende commissie van het Europees Parlement;
 - e) hij voert het jaarlijks werkprogramma en het strategisch meerjarenprogramma uit en doet verslag aan de raad van bestuur over de tenuitvoerlegging;

Dinsdag 25 februari 2014

- f) hij stelt het jaarverslag over de werkzaamheden van het Agentschap op en legt het verslag ter goedkeuring voor aan de raad van bestuur;
- g) hij stelt een ontwerp van meerjarenplan inzake personeelsbeleid op en legt het na raadpleging van de Commissie voor aan de raad van bestuur;
- h) hij stelt een actieplan op voor de follow-up van de conclusies van de interne en externe auditverslagen en evaluaties alsmede van de onderzoeken van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), en rapporteert tweemaal per jaar over de voortgang daarvan aan de Commissie en de raad van bestuur;
- i) hij beschermt de financiële belangen van de Unie door toepassing van maatregelen ter voorkoming van fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten, door middel van effectieve controles en, indien onregelmatigheden worden vastgesteld, door terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen en indien nodig, door doeltreffende, evenredige en afschrikkende administratieve en financiële sancties;
- j) hij stelt een strategie ter bestrijding van fraude voor het Agentschap op en legt deze ter goedkeuring voor aan het begrotingscomité;
- k) om de eenvormige toepassing van de verordening te verzekeren kan hij aan de uitgebreide kamer van beroep rechtsvragen voorleggen, in het bijzonder indien de kamers van beroep terzake onderling afwijkende beslissingen hebben genomen;
- l) hij stelt een raming van ontvangsten en uitgaven van het Agentschap op en voert de begroting uit;
- l bis) onverminderd de artikelen 125 en 136 oefent de raad van bestuur met betrekking tot het personeel van het Agentschap de bevoegdheden tot aanstelling uit die krachtens het Statuut aan het tot aanstelling bevoegde gezag zijn toegekend en die krachtens de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden zijn toegekend aan het tot het sluiten van arbeidscontracten bevoegde gezag („de bevoegdheden tot aanstelling”); [Am. 91]**
- ~~m) hij oefent ten aanzien van de personeelsleden de bevoegdheden uit die hem krachtens artikel 124, lid 1, onder f), door de raad van bestuur zijn toegekend; [Am. 89]~~
- m bis) hij kan de Commissie voorstellen doen tot wijziging van deze verordening, de naar aanleiding van deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen, alsmede van alle andere voorschriften inzake het EU-merkenstelsel, na de raad van bestuur en, wat betreft het in deze verordening neergelegde reglement inzake taksen en begrotingsbepalingen, het begrotingscomité gehoord te hebben; [Am. 90]**
- n) hij oefent de bevoegdheden uit die hem krachtens artikel 26, lid 3, artikel 29, lid 5, artikel 30, lid 2, artikel 45, lid 3, artikel 75, lid 2, artikel 78, lid 5, de artikelen 79, 79 ter, 79 quater, artikel 87, lid 3, de artikelen 88 en 89, artikel 93, lid 4, artikel 119, lid 8, en artikel 144 zijn toegekend in overeenstemming met de criteria waarin deze verordening en de krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen voorzien;
- o) hij kan zijn functies delegeren.

5. De uitvoerend bestuurder wordt bijgestaan door een of meer adjunct-uitvoerend bestuurders. Bij afwezigheid of verhindering van de uitvoerend bestuurder wordt deze vervangen door de adjunct-uitvoerend bestuurder of een van de adjunct-uitvoerend bestuurders volgens de door de raad van bestuur vastgestelde procedure.

Artikel 129

Aanstelling en ontslag van de uitvoerend bestuurder en verlenging van zijn ambtstermijn

1. De uitvoerend bestuurder wordt aangesteld als tijdelijk functionaris van het Agentschap overeenkomstig artikel 2, onder a), van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden.

2. De uitvoerend bestuurder wordt ~~na een open en transparante selectieprocedure~~ door de raad van bestuur aangesteld uit een lijst van ~~door de Commissie voorgedragen kandidaten~~. **ten minste drie kandidaten, voorgedragen door een voorselectiecomité van de raad van bestuur bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten, de Commissie en het Europees Parlement, na een open en transparante selectieprocedure en de publicatie van een oproep tot het indienen van blijken van belangstelling in het Publicatieblad van de Europese Unie en andere organen.** Vóór zijn aanstelling kan de door de raad van bestuur geselecteerde kandidaat worden uitgenodigd om voor een daartoe bevoegde commissie van het Europees Parlement een verklaring af te leggen en te antwoorden op vragen van leden van deze commissie. Voor het sluiten van de arbeidsovereenkomst met de uitvoerend bestuurder wordt het Agentschap vertegenwoordigd door de voorzitter van de raad van bestuur.

Dinsdag 25 februari 2014

De uitvoerend bestuurder kan uitsluitend uit zijn functie worden ontheven bij besluit van de raad van bestuur op voorstel van de Europese Commissie, **nadat op verzoek van de raad van bestuur of van het Europees Parlement door de Commissie een evaluatieverslag is opgesteld.**

3. De ambtstermijn van de uitvoerend bestuurder bedraagt vijf jaar. Aan het eind van deze termijn verricht de ~~Commissie~~ **raad van bestuur** een beoordeling waarin rekening wordt gehouden met de evaluatie van de prestaties van de uitvoerend bestuurder en de toekomstige taken en uitdagingen van het Agentschap. **De raad van bestuur kan de ambtstermijn van de uitvoerend directeur met vijf jaar verlengen. Bij het nemen van besluiten over de verlenging van de ambtstermijn van de uitvoerend directeur houdt de raad van bestuur rekening met het evaluatieverslag van de Commissie over de prestaties van de uitvoerend directeur en met de toekomstige taken en uitdagingen van het Agentschap.**

~~4. Op voorstel van de Commissie, waarin rekening wordt gehouden met de beoordeling als bedoeld in lid 3, kan de raad van bestuur de ambtstermijn van de uitvoerend bestuurder eenmaal verlengen met ten hoogste vijf jaar.~~

5. Een uitvoerend bestuurder wiens ambtstermijn is verlengd, kan na afloop van de volledige termijn niet deelnemen aan een andere selectieprocedure voor hetzelfde ambt.

6. De adjunct-uitvoerend bestuurder of de adjunct-uitvoerend bestuurders worden aangesteld of uit het ambt ontzet overeenkomstig lid 2, na raadpleging van de uitvoerend bestuurder en, indien van toepassing, de verkozen uitvoerend bestuurder. De ambtstermijn van de adjunct-uitvoerend bestuurder bedraagt vijf jaar. De termijn kan door de raad van bestuur **na raadpleging van de uitvoerend bestuurder** eenmaal voor ten hoogste vijf jaar worden verlengd ~~op voorstel van de Commissie, als, zoals~~ voorgeschreven in ~~lid 4 lid 3, na raadpleging van de uitvoerend bestuurder.~~; [Am. 92]

(100) artikel 130 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt c) wordt vervangen door:

„c) de dienst die belast is met het bijhouden van het register;”

b) het volgende punt wordt toegevoegd:

„f) elke andere eenheid of persoon die door de uitvoerend bestuurder daartoe is aangesteld.”;

(101) in artikel 132, lid 2, wordt de derde zin vervangen door:

„In bijzondere gevallen vastgesteld overeenkomstig artikel 144 bis, onder c), worden de beslissingen door één lid genomen.”;

(102) artikel 133 wordt vervangen door:

„Artikel 133

Dienst die belast is met het bijhouden van het register

1. De dienst die belast is met het bijhouden van het register, is bevoegd om beslissingen te nemen met betrekking tot vermeldingen in het register.

2. Hij is ook bevoegd om de in artikel 93, lid 2, bedoelde lijst van erkende gemachtigden bij te houden.

3. De beslissingen van de dienst worden genomen door één lid.”;

(103) artikel 134 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Een nietigheidsafdeling is bevoegd om beslissingen te nemen met betrekking tot:

a) het verzoek om vervallen- of nietigverklaring van een ~~Europees merk~~ **EU-merk**,

b) het verzoek om afsplitsing van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** als bedoeld in artikel 18.”;

b) in lid 2 wordt de derde zin vervangen door:

„In bijzondere gevallen vastgesteld overeenkomstig artikel 144 bis, onder c), worden de beslissingen door één lid genomen.”;

Dinsdag 25 februari 2014

(104) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 134 bis

Algemene bevoegdheid

Krachtens deze verordening vereiste beslissingen die niet binnen de bevoegdheid van een onderzoeker, een oppositieafdeling, een nietigheidsafdeling of de dienst belast met het bijhouden van het register vallen, worden genomen door een ambtenaar of eenheid die door de uitvoerend bestuurder daartoe is aangesteld.”;

(105) artikel 135 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. De kamers van beroep zijn bevoegd om beslissingen te nemen over het beroep tegen beslissingen die krachtens de artikelen 131 tot en met 134 bis zijn genomen.”;

b) in lid 3 wordt punt a) vervangen door:

„a) het orgaan van de kamers van beroep als bedoeld in artikel 136, lid 4, onder a); of”;

c) lid 4 wordt vervangen door:

„4. De uitgebreide raad is eveneens bevoegd om gemotiveerde adviezen te verstrekken over juridische vraagstukken die hem worden voorgelegd overeenkomstig artikel 128, lid 4, onder k).”;

d) in lid 5 wordt de laatste zin geschrapt;

(106) Artikel 136 wordt vervangen door:

„Artikel 136

Onafhankelijkheid van de leden van de kamers van beroep

1. De voorzitter van de kamers van beroep en de voorzitters van de kamers worden aangesteld voor een termijn van vijf jaar volgens de in artikel 129 bedoelde procedure voor de aanstelling van de uitvoerend bestuurder. Zij worden tijdens deze termijn niet van hun ambt ontheven, tenzij daarvoor ernstige redenen bestaan en het Hof van Justitie op verzoek van de instantie die hen heeft aangesteld, daartoe beslist.

2. De ambtstermijn van de voorzitter van de kamers van beroep kan eenmaal worden verlengd met een termijn van vijf jaar, of tot zijn pensionering indien deze leeftijd in de loop van de nieuwe ambtstermijn wordt bereikt, na een voorafgaande positieve evaluatie van zijn prestaties door de raad van bestuur.

3. De ambtstermijn van de voorzitters van de kamers kan worden verlengd met een termijn van vijf jaar, of tot zijn pensionering indien deze leeftijd in de loop van de nieuwe ambtstermijn wordt bereikt, na een voorafgaande positieve evaluatie van hun prestaties door de raad van bestuur, en na een positief advies van de voorzitter van de kamers van beroep.

4. De voorzitter van de kamers van beroep heeft de volgende functies op het gebied van beheer en organisatie:

a) het voorzitterschap van het orgaan van de kamers van beroep dat bevoegd is om de regels en de organisatie van het werk van de kamers vast te stellen;

b) de tenuitvoerlegging van de beslissingen van dit orgaan;

c) de toewijzing van de zaken aan een kamer op basis van de objectieve criteria die zijn vastgesteld door het orgaan van de kamers van beroep;

d) de kennisgeving aan de uitvoerend bestuurder van de behoeften inzake uitgaven van de kamers met het oog op de opstelling van een raming van uitgaven.

Dinsdag 25 februari 2014

De voorzitter van de kamers van beroep zit de uitgebreide kamer voor.

5. De leden van de kamers van beroep worden door de raad van bestuur aangesteld voor een termijn van vijf jaar. Deze ambtstermijn kan worden verlengd met een termijn van vijf jaar, of tot de pensioengerechtigde leeftijd indien deze in de loop van de nieuwe ambtstermijn wordt bereikt, na een voorafgaande positieve evaluatie van hun prestaties door de raad van bestuur, en na een positief advies van de voorzitter van de kamers van beroep.

6. De leden van de kamers van beroep kunnen niet van hun functie worden ontheven, tenzij daarvoor ernstige redenen bestaan en het Hof van Justitie daartoe beslist nadat de zaak door de raad van bestuur aanhangig is gemaakt op aanbeveling van de voorzitter van de kamers van beroep en na raadpleging van de voorzitter van de kamer waartoe het betrokken lid behoort.

7. De voorzitter van de kamers van beroep en de voorzitters en leden van de kamers van beroep zijn onafhankelijk. Bij hun beslissingen zijn zij aan geen enkele instructie gebonden.

8. Beslissingen van een uitgebreide kamer over beroepen of adviezen inzake juridische vraagstukken die overeenkomstig artikel 135 door de uitvoerend bestuurder zijn voorgelegd, zijn verbindend voor de in artikel 130 bedoelde organen met beslissingsbevoegdheid van het Agentschap.

9. De voorzitter van de kamers van beroep en de voorzitters en leden van de kamers van beroep vervullen niet de functie van onderzoeker, lid van een oppositieafdeling, dienst die belast is met het bijhouden van het register, of nietigheidsafdeling.

Artikel 136 bis

Bemiddelings- en arbitragecentrum

1. *Het Agentschap kan een bemiddelings- en arbitragecentrum instellen dat onafhankelijk van de in artikel 130 genoemde besluitvormingsorganen is. Het centrum wordt bij het Agentschap ondergebracht.*

2. *Elke natuurlijke of rechtspersoon kan op vrijwillige basis van de diensten van het centrum gebruik maken ten einde te komen tot de consensuele bijlegging van geschillen die vallen onder deze verordening en onder Richtlijn ...*

3. *Het Agentschap kan ook op eigen initiatief een bijleggingsprocedure starten om partijen de gelegenheid te bieden tot een consensuele bijlegging te komen.*

4. *Het centrum wordt geleid door een directeur, die voor de activiteiten van het centrum verantwoordelijk is.*

5. *De directeur wordt door de raad van bestuur benoemd.*

6. *Het centrum stelt regels voor bemiddeling en arbitrage, alsmede voor de werkzaamheden van het centrum vast. De regels voor bemiddeling en arbitrage, alsmede voor de werkzaamheden moeten door de raad van bestuur worden bekrachtigd.*

7. *Het centrum stelt een lijst van bemiddelaars en scheidsrechters op die de partijen bijstaan bij de beslechting van geschillen. Dezen zijn onafhankelijk en beschikken over relevante deskundigheid en ervaring. Voor de lijst is de instemming van de raad van bestuur nodig.*

8. *De onderzoekers en de leden van de afdelingen van het instituut of van een kamer van beroep mogen niet deelnemen aan de bemiddeling of arbitrage over een zaak waarin zij:*

a) eerder betrokken waren in de procedures die aan bemiddeling of arbitrage onderworpen worden;

b) een persoonlijk belang hebben; dan wel

c) eerder betrokken waren als vertegenwoordiger van een van de partijen.

9. *Een persoon die betrokken was bij een oppositie, nietigheid of procedure die aanleiding gaf tot het bemiddelings- of arbitrageproces, mag niet worden opgeroepen om te getuigen als lid van een arbitrage- of bemiddelingspanel.”; [Am. 93]*

Dinsdag 25 februari 2014

(107) artikel 138 wordt vervangen door:

„Artikel 138

Begrotingscomité

1. Het begrotingscomité heeft de functies die hem overeenkomstig deze afdeling worden toegekend.
2. De artikelen 125, 126 en artikel 127, leden 1 tot en met 4, 6 en 7, zijn mutatis mutandis van toepassing op het begrotingscomité.
3. Het begrotingscomité neemt besluiten met absolute meerderheid van de stemmen van de leden. Voor besluiten waarvoor het begrotingscomité overeenkomstig artikel 140, lid 3, en artikel 143 bevoegd is, is echter een tweederde meerderheid van de leden vereist. In beide gevallen beschikt elk lid over één stem.”;

(108) in artikel 139 worden de volgende leden toegevoegd:

„4. Het Agentschap stelt voor **het Europees Parlement, de Raad en** de Commissie een tweejaarlijks verslag over zijn financiële situatie op. Op basis van ~~dit~~ **dat** verslag herziet de Commissie de financiële situatie van het Agentschap.”; [Am. 94]

4 bis. Om de continuïteit van zijn activiteiten te waarborgen voorziet het Agentschap in een reservefonds ter dekking van zijn operationele uitgaven gedurende een jaar.”; [Am. 95]

(109) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 141 bis

Fraudebestrijding

1. Om de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad (*) te bevorderen, treedt het Agentschap toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en stelt het voor alle personeelsleden van het Agentschap een passende regeling op volgens het model van de bijlage bij dat akkoord.
2. De Europese Rekenkamer is bevoegd om bij alle begunstigden van subsidies, contractanten en subcontractanten die van het Agentschap EU-middelen hebben ontvangen, controles op stukken of controles en verificaties ter plaatse te verrichten.
3. Het OLAF kan overeenkomstig de bepalingen en procedures van Verordening (EG) nr. 1073/1999 en Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad (**) onderzoeken, waaronder controles en inspecties ter plaatse, verrichten om vast te stellen of er sprake is van fraude, corruptie of andere onwettige activiteiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad in verband met een subsidie of een contract dat door het Agentschap wordt gefinancierd.
4. Onverminderd de leden 1, 2 en 3 moeten in samenwerkingsovereenkomsten met derde landen en internationale organisaties, contracten, subsidieovereenkomsten en subsidiebesluiten van het Agentschap bepalingen worden opgenomen die de Europese Rekenkamer en het OLAF uitdrukkelijk de bevoegdheid verlenen dergelijke controles en onderzoeken te verrichten overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden.
5. Het begrotingscomité stelt een strategie voor fraudebestrijding vast die evenredig met het frauderisico is rekening houdend met de kosten-/batenverhouding van de uit te voeren maatregelen.”;

(*) Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (PB L 136 van 31.5.1999).

(**) Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2).”;

Dinsdag 25 februari 2014

(110) artikel 144 wordt vervangen door:

„Artikel 144

Taksen

1. Naast de taksen waarin artikel 26, lid 2, artikel 36, lid 1, onder c), artikel 41, lid 3, artikel 44, lid 4, artikel 47, leden 1 en 3, artikel 49, lid 4, artikel 56, lid 2, artikel 60, artikel 81, lid 3, artikel 82, lid 1, artikel 113, lid 1, en artikel 147, lid 5, voorzien, worden in de volgende gevallen taksen aangerekend:

- a) afgifte van een duplicaat van het inschrijvingsbewijs;
- b) inschrijving van een licentie of een ander recht inzake een ~~Europees merk~~ **EU-merk**;
- c) inschrijving van een licentie of een ander recht inzake een aanvraag om een ~~Europees merk~~ **EU-merk**;
- d) doorhaling van de inschrijving van een licentie of een ander recht;
- e) wijziging van een ingeschreven ~~Europees merk~~ **EU-merk**;
- f) afgifte van een uittreksel uit het register;
- g) inzage in de dossiers;
- h) afgifte van afschriften van dossierstukken;
- i) afgifte van een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de aanvraag;
- j) mededeling van gegevens uit een dossier;
- k) verificatie van de te vergoeden proceskosten.

2. Het bedrag van de in lid 1 bedoelde taksen moet ~~zodanig op de in bijlage -I aangegeven niveaus~~ worden vastgesteld **om te waarborgen** dat met de daaruit voortvloeiende ontvangsten in beginsel het evenwicht in de begroting van het Agentschap kan worden gehandhaafd en de toename van grote overschotten wordt vermeden. ~~Onverminderd artikel 139, lid 4, herzielt de Commissie de hoogte van de taksen in geval van herhaaldelijke grote overschotten. Ingeval deze herziening geen verdere vermindering of wijziging in het niveau van de taksen tot gevolg heeft waardoor de verdere aangroei van aanzienlijke overschotten wordt voorkomen, worden de overschotten die na de herziening zijn ontstaan, overgedragen aan de begroting van de Unie. [Am. 96]~~

3. De uitvoerend bestuurder bepaalt de aan te rekenen vergoeding voor de andere diensten van het Agentschap dan de in lid 1 bedoelde diensten en voor de publicaties die het Agentschap uitgeeft overeenkomstig de criteria waarin de krachtens artikel 144 bis, onder d), vastgestelde gedelegeerde handeling voorziet. Het bedrag van de vergoeding bedraagt niet meer dan wat noodzakelijk is om de kosten van de specifieke door het Agentschap verrichte dienst te vergoeden.

4. In overeenstemming met de criteria waarin de overeenkomstig artikel 144 bis, onder d), vastgestelde gedelegeerde handeling voorziet, kan de uitvoerend bestuurder de volgende maatregelen nemen:

- a) hij kan bepalen welke andere specifieke betalingsmethoden kunnen worden gebruikt dan die welke overeenkomstig artikel 144 bis, onder d), zijn vastgesteld, in het bijzonder door middel van deposito's op lopende rekeningen van het Agentschap;
- b) hij kan het bedrag bepalen dat in geval van te hoge betaling voor een taks of een vergoeding niet wordt teruggegeven;
- c) hij kan afzien van gedwongen invordering van een verschuldigd bedrag wanneer het in te vorderen bedrag onbeduidend is of wanneer de invordering te onzeker is.

Wanneer de onder a) bedoelde betalingsmethoden kunnen worden gebruikt, bepaalt de uitvoerend bestuurder op welke datum deze betalingen worden geacht te zijn verricht ten aanzien van het Agentschap.”;

Dinsdag 25 februari 2014

(111) de volgende afdeling wordt ingevoegd:

„AFDELING 6

Delegatie van bevoegdheden

Artikel 144 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

- a) de specifieke criteria voor het gebruik van de talen als bedoeld in artikel 119;
- b) de gevallen waarin beslissingen over oppositie en nietigheid door één lid worden genomen overeenkomstig artikel 132, lid 2, en artikel 134, lid 2;”
- c) ~~de regels voor de organisatie van de kamers van beroep, met inbegrip van de instelling en de rol van de autoriteit van kamers van beroep als bedoeld in artikel 135, lid 3, onder a), de samenstelling van de uitgebreide kamer en de regels betreffende de aanhangigmaking als bedoeld in artikel 135, lid 4, en de voorwaarden waaronder beslissingen door één enkel lid worden genomen overeenkomstig artikel 135, leden 2 en 5; [Am. 97]~~
- d) ~~het stelsel van taksen en vergoedingen die overeenkomstig artikel 144 aan het Agentschap moeten worden betaald, met inbegrip van het bedrag van de taksen, de betalingsmethoden, de valuta, het tijdstip waarop taksen en vergoedingen verschuldigd zijn, de datum waarop de betaling wordt geacht te zijn verricht en de gevolgen van niet- of laattijdige betaling, teveel betaalde of te weinig betaalde bedragen, de diensten die kosteloos kunnen worden verstrekt, en de criteria volgens welke de uitvoerend bestuurder de in artikel 144, leden 3 en 4, bedoelde bevoegdheden kan uitoefenen.”; [Am. 98]~~

(112) ~~In~~ artikel 145, worden de woorden „haar uitvoeringsverordeningen” **wordt** vervangen door: „de krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen”;

„Artikel 145

Toepassing van bepalingen

Voor zover in deze titel niet anders is bepaald, zijn deze verordening en de krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen van toepassing op aanvragen voor een internationale inschrijving uit hoofde van het Protocol bij de Schikking van Madrid betreffende de internationale inschrijving van merken, aangenomen te Madrid op 27 juni 1989 (hierna „internationale aanvragen”, respectievelijk „het Protocol van Madrid”), die zijn gebaseerd op een aanvraag voor een EU-merk of op een EU-merk, en op inschrijvingen van een merk in het internationale register dat door het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom wordt bijgehouden (hierna „internationale inschrijvingen”, respectievelijk „het Internationale Bureau”), waarin de Europese Unie wordt aangewezen.”; [Am. 99]

(113) in artikel 147 worden de leden 4, 5 en 6 vervangen door:

„4. Bij de indiening van een internationale aanvraag moet een taks aan het Agentschap worden betaald. Indien de internationale inschrijving op een ~~Europees merk~~ **EU-merk** moet worden gebaseerd zodra dit is ingeschreven, is de taks verschuldigd op de datum van inschrijving van het ~~Europees merk~~ **EU-merk**. De aanvraag wordt eerst geacht te zijn ingediend nadat de verschuldigde taks is betaald.

~~5. De internationale aanvraag voldoet aan de formele voorwaarden vastgesteld overeenkomstig artikel 161 bis, onder a).~~

6. Het Agentschap onderzoekt of de internationale aanvraag voldoet aan de voorwaarden vastgesteld in artikel 146 en in de leden 1, 3 en 5 van dit artikel.

7. Het Agentschap doet de internationale aanvraag zo spoedig mogelijk toekomen aan het Internationale Bureau.”; [Am. 100]

Dinsdag 25 februari 2014

- (114) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 148 bis

Kennisgeving van de ongeldigheid van de basisaanvraag of -inschrijving

~~Binnen~~ **Gedurende** vijf jaar na de datum van de internationale inschrijving stelt het Agentschap het Internationale Bureau in kennis van ~~de~~ **alle** feiten en beslissingen die van invloed zijn voor de geldigheid van de aanvraag voor ~~een Europees merk~~ **EU-merk** of de inschrijving van een ~~Europees merk~~ **EU-merk** waarop de internationale inschrijving gebaseerd was.”; [Am. 101]

- (115) ~~Aan artikel 149 wordt de volgende zin toegevoegd:~~

~~„Het verzoek voldoet aan de formele voorwaarden vastgesteld overeenkomstig artikel 161 bis, onder c).”;~~
[Am. 102]

- (116) artikel 154, lid 4, wordt geschrapt;

- (117) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 154 bis

Collectieve en kwaliteitsmerken

Wanneer een internationale inschrijving op een basisaanvraag of basisinschrijving voor een collectief merk, kwaliteitsmerk of garantiemerk is gebaseerd, ~~volgt het Agentschap de procedures waarin overeenkomstig artikel 161 bis, onder f), wordt voorzien.~~ **wordt de internationale inschrijving waarin de Europese Unie wordt aangewezen, behandeld als een collectief Europees merk. De houder van de internationale inschrijving dient overeenkomstig artikel 67 binnen twee maanden na de datum waarop het Internationale Bureau het Agentschap in kennis heeft gesteld van de internationale registratie, rechtstreeks bij het Agentschap een reglement in voor het gebruik van het merk.”;** [Am. 103]

- (118) artikel 155 wordt geschrapt;

- (119) artikel 156 wordt als volgt gewijzigd:

a) ~~in lid 2 worden de woorden „zes maanden”~~ **wordt** vervangen door „~~één maand~~”;

„2. De oppositie moet worden ingesteld binnen een termijn van drie maanden die één maand na de datum van publicatie overeenkomstig artikel 152, lid 1, begint. De oppositie wordt eerst geacht volgens de regels ingesteld te zijn nadat de oppositietaks is betaald.”; [Am. 104]

b) lid 4 wordt geschrapt;

- (120) de volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 158 bis

Rechtsgevolg van inschrijving van overgang

De aantekening in het internationale register van een eigendomsovergang van de internationale inschrijving heeft dezelfde gevolgen als de vermelding van een overgang in het register overeenkomstig artikel 17.

Artikel 158 ter

Rechtsgevolg van inschrijving van licenties en andere rechten

De aantekening in het internationale register van een licentie of een beperking van het beschikkingsrecht van de houder ten aanzien van de internationale inschrijving heeft dezelfde gevolgen als de inschrijving in het register van een licentie, een zakelijk recht, een gedwongen tenuitvoerlegging of insolventieprocedure, overeenkomstig respectievelijk de artikelen 19, 20, 21 en 22.

Artikel 158 ter

Onderzoek van verzoeken om inschrijving van overgangen, licenties of beperkingen van het beschikkingsrecht van de houder

Dinsdag 25 februari 2014

Het Agentschap stuurt de verzoeken om inschrijving van een eigendomsovergang, een licentie of een beperking in het beschikkingsrecht van de houder, de wijziging of doorhaling van een licentie of de opheffing van een beperking van het beschikkingsrecht van de houder die bij hem zijn ingediend, naar het Internationale Bureau ~~in de gevallen waarin overeenkomstig artikel 161 bis, onder h), is voorzien.~~; [Am. 105]

(121) artikel 159 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1, onder b), komt als volgt te luiden:

„b) in de aanwijzing van een lidstaat die partij is bij de Protocol van Madrid, op voorwaarde dat het op de datum van de aanvraag om omzetting mogelijk was deze lidstaat rechtstreeks aan te wijzen op basis van het Protocol van Madrid. De artikelen 112, 113 en 114 zijn van toepassing.”;

b) ~~in lid 2 worden de woorden „of bij de Schikking van Madrid” geschrapt~~ **wordt vervangen door:**

„2. De aanvraag om een nationaal merk of de aanwijzing van een lidstaat die partij is bij het Protocol van Madrid welke uit de omzetting van de aanwijzing van de Europese Unie via een internationale inschrijving voortvloeit, draagt in de betrokken lidstaat de datum van de internationale inschrijving, overeenkomstig artikel 3, lid 4, van het Protocol van Madrid of de datum van uitstrekking tot de Europese Unie overeenkomstig artikel 3 ter, lid 2, van het Protocol, indien deze uitstrekking na de internationale inschrijving heeft plaatsgevonden, of de datum van voorrang van die inschrijving, en heeft, waar nodig, de anciënniteit van een merk van de betrokken lidstaat, waarop op grond van artikel 153 een beroep wordt gedaan.”; [Am. 106]

(122) in titel XIII wordt de volgende afdeling ingevoegd:

„AFDELING 4

Delegatie van bevoegdheden

Artikel 161 bis

Delegatie van bevoegdheden

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 163 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van:

- a) de formele voorwaarden van een internationale aanvraag, ~~als bedoeld in artikel 147, lid 5,~~ de procedure voor het onderzoek van een internationale aanvraag overeenkomstig artikel 147, lid 6, en de regels voor de verzending van een internationale aanvraag naar het Internationale Bureau overeenkomstig artikel 147, lid 4; [Am. 107]
- b) de regels voor de kennisgeving als bedoeld in artikel 148 bis;
- c) de formele voorwaarden voor een verzoek om territoriale uitstrekking, ~~als bedoeld in artikel 149, lid 2,~~ de procedure voor het onderzoek van deze voorwaarden en de regels voor de verzending van een verzoek om territoriale uitstrekking naar het Internationale Bureau; [Am. 108]
- d) de procedure voor de indiening van een beroep op anciënniteit overeenkomstig artikel 153;
- e) de procedures voor het onderzoek van absolute weigeringsgronden als bedoeld in artikel 154 en voor de indiening en onderzoek van een oppositie overeenkomstig artikel 156, met inbegrip van de nodige mededelingen aan het Internationale Bureau;
- f) de procedures met betrekking tot de internationale inschrijvingen als bedoeld in artikel 154 bis;
- g) de gevallen waarin het Agentschap het Internationale Bureau in kennis stelt van de nietigverklaring van de gevolgen van een internationale inschrijving overeenkomstig artikel 158 en de informatie die deze kennisgeving moet bevatten;
- h) de regels voor de verzending van de verzoeken aan het Internationale Bureau als bedoeld in artikel 158 ter;
- i) de voorwaarden waaraan een verzoek om omzetting als bedoeld in artikel 159, lid 1, moet voldoen;
- j) de formele voorwaarden van een aanvraag om omzetting als bedoeld in artikel 161 en de procedures voor deze omzetting;

Dinsdag 25 februari 2014

k) de regels voor de kennisgevingen tussen het Agentschap en het Internationale Bureau, met inbegrip van de kennisgevingen die overeenkomstig ~~artikel 147, lid 4~~, artikel 148 bis, artikel 153, lid 2, en artikel 158 ter worden verricht.”; [Am. 109]

(123) artikel 162 wordt geschrapt;

(124) artikel 163 wordt geschrapt;

(125) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 163 bis

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De in de artikelen 24 bis, 35 bis, 45 bis, 49 bis, 57 bis, 65 bis, 74 bis, 74 duodecies, 93 bis, 114 bis, 144 bis en 161 bis bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in lid 2 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig de artikelen 24 bis, 35 bis, 45 bis, 49 bis, 57 bis, 65 bis, 74 bis, 74 duodecies, 93 bis, 114 bis, 144 bis en 161 bis vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van ~~twee~~ vier maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.”; [Am. 110]

(126) artikel 164 wordt geschrapt;

(127) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 165 bis

Evaluatie en toetsing

1. Tegen 2019 en daarna om de vijf jaar ~~geeft~~ **maakt** de Commissie ~~opdracht tot~~ een evaluatie **op van** over de tenuitvoerlegging van deze verordening. [Am. 112]

2. De evaluatie heeft betrekking op het regelgevingskader voor samenwerking tussen het Agentschap en de diensten voor intellectuele eigendom van de lidstaten en het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom, met bijzondere aandacht voor het financieringsmechanisme. De evaluatie behandelt verder de resultaten, de doeltreffendheid en de efficiëntie van het Agentschap en zijn werkmethoden. Zij richt zich in het bijzonder op de vraag of het mandaat van het Agentschap moet worden gewijzigd en op de financiële gevolgen van dergelijke wijzigingen.

3. De Commissie zendt het evaluatieverslag met haar conclusies over het verslag aan het Europees Parlement, de Raad en de raad van bestuur. De resultaten van de evaluatie worden openbaar gemaakt.

4. Bij elke tweede evaluatie worden de door het Agentschap bereikte resultaten getoetst aan zijn doelstellingen, opdracht en taken. Indien de Commissie van mening is dat het voortbestaan van het Agentschap niet langer gerechtvaardigd is in het licht van de toegewezen doelstellingen, opdracht en taken, kan zij voorstellen om deze verordening in te trekken.”;

Dinsdag 25 februari 2014

(127 bis) de volgende bijlage wordt ingevoegd:

„Bijlage -I

Bedrag van de taksen

De bedragen van de uit hoofde van deze verordening en van Verordening (EG) nr. 2868/95 aan het Agentschap te betalen taksen zijn als volgt:

1. Basistaks voor de aanvraag van een individueel merk (artikel 26, lid 2, regel 4 (a))	925 EUR
1 bis. Recherchetaks voor de aanvraag van een EU-merk (artikel 38, lid 2, regel 4 (c))	Het bedrag van 12 EUR, vermenigvuldigd met het aantal centrale diensten voor de industriële eigendom als bedoeld in artikel 38, lid 2; dat bedrag, en de latere wijzigingen daarvan, worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van het Agentschap
1 ter. Basistaks voor de aanvraag van een individueel merk langs elektronische weg (artikel 26, lid 2, regel 4 (a))	775 EUR
1 quater. Basistaks voor de aanvraag van een individueel merk langs elektronische weg onder gebruikmaking van de onlineclassificatiedatabank (artikel 26, lid 2, regel 4 (a))	725 EUR
2. Taks voor een individueel merk voor de tweede klasse van goederen en diensten (artikel 26, lid 2, regel 4 (b))	50 EUR
2 bis. Taks voor een individueel merk voor de derde klasse van goederen en diensten (artikel 26, lid 2, regel 4 (b))	75 EUR
2 ter. Taks voor een individueel merk voor iedere klasse van goederen en diensten boven de derde (artikel 26, lid 2, regel 4 (b))	150 EUR
3. Basistaks voor de aanvraag van een collectief merk (artikel 26, lid 2, en artikel 66, lid 3, regel 4 (a) en regel 42)	EUR 1 000
3 bis. Basistaks voor de aanvraag van een collectief merk langs elektronische weg onder gebruikmaking van de onlineclassificatiedatabank (artikel 26, lid 2, en artikel 66, lid 3, regel 4 (a) en regel 42)	950 EUR
4. Taks voor een collectief merk voor de tweede klasse van goederen en diensten (artikel 26, lid 2, en artikel 66, lid 3, regel 4 (b) en regel 42)	50 EUR
4 bis. Taks voor een collectief merk voor de derde klasse van goederen en diensten (artikel 26, lid 2, en artikel 66, lid 3, regel 4 (b) en regel 42)	75 EUR
4 ter. Taks voor een collectief merk voor iedere klasse van goederen en diensten boven de derde (artikel 26, lid 2, en artikel 66, lid 3, regel 4 (b) en regel 42)	150 EUR

Dinsdag 25 februari 2014

5. <i>Oppositietaks (artikel 41, lid 3; regel 17 (1))</i>	350 EUR
7. <i>Basistaks voor de inschrijving van een individueel merk (artikel 45)</i>	0 EUR
8. <i>Taks voor een individueel merk voor iedere klasse van goederen en diensten boven de derde (artikel 45)</i>	0 EUR
9. <i>Basistaks voor de inschrijving van een collectief merk (artikel 45 en artikel 66, lid 3)</i>	0 EUR
10. <i>Taks voor een collectief merk voor iedere klasse van goederen en diensten boven de derde (artikel 45 en artikel 64, lid 3)</i>	0 EUR
11. <i>Toeslag voor laattijdige betaling van de inschrijvings-taks (artikel 162, lid 2, punt 2)</i>	0 EUR
12. <i>Basistaks voor de vernieuwing van een individueel merk (artikel 47, lid 1, regel 30, lid 2 (a))</i>	1 150 EUR
12 bis. <i>Basistaks voor de vernieuwing van een individueel merk langs elektronische weg (artikel 47, lid 1, regel 30, lid 2 (a))</i>	1 000 EUR
13. <i>Taks voor de vernieuwing van een individueel merk voor de tweede klasse van goederen en diensten (artikel 47, lid 1, regel 30, lid 2 (b))</i>	100 EUR
13 bis. <i>Taks voor de vernieuwing van een individueel merk voor de derde klasse van goederen en diensten (artikel 47, lid 1, regel 30, lid 2 (b))</i>	150 EUR
13 ter. <i>Taks voor de vernieuwing van een individueel merk voor iedere klasse van goederen en diensten boven de derde (artikel 47, lid 1, regel 30, lid 2 (b))</i>	300 EUR
14. <i>Basistaks voor de vernieuwing van een collectief merk (artikel 47, lid 1, en artikel 66, lid 3, regel 30, lid 2 (a) en regel 42)</i>	1 275 EUR
15. <i>Taks voor de vernieuwing van een collectief merk voor de tweede klasse van goederen en diensten (artikel 47, lid 1, en artikel 66, lid 3, regel 30, lid 2 (b) en regel 42)</i>	100 EUR
15 bis. <i>Taks voor de vernieuwing van een collectief merk voor de derde klasse van goederen en diensten (artikel 47, lid 1, en artikel 66, lid 3, regel 30, lid 2 (b) en regel 42)</i>	150 EUR
15 ter. <i>Taks voor de vernieuwing van een collectief merk voor iedere klasse van goederen en diensten boven de derde (artikel 47, lid 1, en artikel 66, lid 3, regel 30, lid 2 (b) en regel 42)</i>	300 EUR

Dinsdag 25 februari 2014

16. Toeslag voor laattijdige betaling van de vernieuwingsstaks of voor te late indiening van de vernieuwings-aanvraag (artikel 47, lid 3, regel 30, lid 2 (c))	25 % van de taks voor laattijdige vernieuwing, met een maximum van 1 150 EUR
17. Taks voor een vordering tot vervallen- of nietigverklaring (artikel 56, lid 2, regel 39, lid 1)	700 EUR
18. Beroepstaks (artikel 60, regel 49, lid 3)	800 EUR
19. Taks voor een aanvraag tot herstel in de vorige toestand (artikel 81, lid 3)	200 EUR
20. Taks voor een aanvraag tot omzetting van een EU-merkaanvraag of van een EU-merk (artikel 113, lid 1, tevens in samenhang met artikel 159, lid 1; artikel 45, lid 2, tevens in samenhang met regel 123, lid 2))	200 EUR
a) in een aanvrage om een nationaal merk;	
b) in een aanwijzing van lidstaten in het kader van de Schikking van Madrid	
21. Taks voor voortzetting van de procedure (artikel 82, lid 1)	400 EUR
22. Taks voor de verklaring van afsplitsing van een ingeschreven EU-merk (artikel 49, lid 4) of een aanvraag voor een EU-merk (artikel 44, lid 4):	250 EUR
23. Taks voor een aanvraag tot inschrijving van een licentie of een ander recht met betrekking tot een ingeschreven EU-merk (artikel 162, lid 2, onder c), regel 33, lid 2) of een aanvraag voor een EU-merk (artikel 157, lid 2, onder d), regel 33, lid 4):	200 EUR per inschrijving, maar wanneer er bij dezelfde aanvraag of tegelijkertijd meerdere verzoeken worden ingediend, mag de taks in totaal niet hoger uitkomen dan 1 000 EUR
a) verlening van een licentie;	
b) overdracht van een licentie;	
c) creatie van een zakelijk recht;	
d) overdracht van een zakelijk recht;	
e) gedwongen tenuitvoerlegging;	
24. Taks voor de doorhaling van de inschrijving van licenties en andere rechten (artikel 162, lid 2, onder e), regel 35, lid 3)	200 EUR per doorhaling, maar wanneer er bij dezelfde aanvraag of tegelijkertijd meerdere verzoeken worden ingediend, mag de taks in totaal niet hoger uitkomen dan 1 000 EUR
25. Taks voor de wijziging van een ingeschreven EU-merk (artikel 162, lid 2, onder f), regel 25, lid 2)	200 EUR

Dinsdag 25 februari 2014

26. Taks voor de afgifte van een duplicaat van de aanvraag voor een EU-merk (artikel 162, lid 2, onder j), regel 89, lid 5)), een duplicaat van het inschrijvings-bewijs (artikel 162, lid 2, onder b), regel 24, lid 2)), of een uittreksel uit het register (artikel 162, lid 2, onder g), regel 84, lid 6)):	
a) ongewaarmerkte kopie of uittreksel;	10 EUR
b) gewaarmerkte kopie of uittreksel	30 EUR
27. Fee for the inspection of the files (Article 162 (2)(h), Rule 89 (1))	EUR 30
28. Fee for the issue of copies of file documents (Article 162 (2)(i), Rule 89(5)):	
a) ongewaarmerkte kopie;	EUR 10
b) gewaarmerkte kopie,	EUR 30
plus per bladzijde, boven de 10	EUR 1
29. Taks voor mededeling van gegevens uit een dossier (artikel 162, lid 2, onder k), regel 90)	10 EUR
30. Taks voor de verificatie van de proceskosten die moeten worden vergoed (artikel 162, lid 2, onder l), regel 94, lid 4))	100 EUR
31. Taks voor de indiening van een internationale aanvraag bij het Agentschap (artikel 147, lid 5))	300 EUR

[Am. 111]

Artikel 1 bis

Verordening (EG) nr. 2868/95 wordt als volgt gewijzigd:

(1) Regel 4 wordt geschrapt;

(2) Regel 30, lid 2, wordt geschrapt. [Am. 113]

Artikel 1 ter

Verordening (EG) nr. 2869/95 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen in overeenstemming met de concordantietabel in de bijlage (*). [Am. 114]

(*) De concordantietabel wordt opgemaakt van zodra er over deze verordening een interinstitutionele akkoord is bereikt.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op [vermeld als datum 90 dagen na die van de bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie].

Artikel 1, punten (9), (10)(b), (21), (22), (23), (25), (26), (27), (29), (30), (31), (34), (37), (38), (41), (44), (46), (57), (58), (59), (60), (61), (63), (64), (66), (67), (68), (69), (70), (71), (72), (73), (75), (76), (77), (78), (79), (88), (89), (93), (94), (99) voor zover het betrekking heeft op artikel 128, lid 4, onder n), (101), (103)(b), (105)(d), (112), (113), (114), (115), (117), (120), (123) en (124), treedt in werking op [vermeld de eerste dag van de eerste maand na 18 maanden volgend op de in de eerste alinea vermelde datum].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0119

Merkenrecht van de lidstaten ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (herschikking) (COM(2013)0162 — C7-0088/2013 — 2013/0089(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure — herschikking)

(2017/C 285/35)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0162),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0088/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het Interinstitutioneel akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten ⁽²⁾,
 - gezien de artikelen 87 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie internationale handel en de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A7-0032/2014),
- A. overwegende dat het betreffende voorstel volgens de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie geen andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel worden vermeld en dat met betrekking tot de codificatie van de ongewijzigde bepalingen van de eerdere besluiten met die wijzigingen kan worden geconstateerd dat het voorstel een eenvoudige codificatie van de bestaande besluiten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen;
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast, rekening houdend met de aanbevelingen van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0089

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (Herschikking)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114, **lid 1**, [Am. 1]

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 42.

⁽²⁾ PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1.

Dinsdag 25 februari 2014

Gezien het voorstel van de Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾ moeten een aantal wijzigingen worden aangebracht. Ter wille van de duidelijkheid van de tekst dient tot herschikking van deze richtlijn te worden overgegaan.
- (2) Richtlijn 2008/95/EG heeft de centrale bepalingen van materieel merkenrecht geharmoniseerd die ten tijde van de vaststelling ervan geacht werden het meest rechtstreeks van invloed te zijn op de werking van de interne markt doordat zij het vrije verkeer van waren en het vrij verrichten van diensten in de Unie belemmerden.
- (3) De bescherming van merken in de lidstaten bestaat naast de bescherming die op het niveau van de Unie beschikbaar is door middel van Gemeenschapsmerken, dit zijn intellectuele-eigendomsrechten die een eenheid vormen en in de hele Unie geldig zijn, zoals bepaald in Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad⁽⁴⁾. Het naast elkaar bestaan van merkenstelsels op nationaal en Unie-niveau vormt in feite een hoeksteen van het beleid van de Unie inzake de bescherming van intellectuele eigendom.
- (4) In aansluiting op haar mededeling van 16 juli 2008 over een strategie inzake industriële-eigendomsrechten voor Europa⁽⁵⁾ heeft de Commissie een diepgaande evaluatie van de algemene werking van het merkenstelsel in Europa als geheel verricht, waarbij het merkenstelsel van de Unie en de nationale merkenstelsels alsmede de onderlinge betrekkingen tussen deze stelsels zijn behandeld.
- (5) In zijn conclusies van 25 mei 2010 over de toekomstige herziening van het merkenstelsel in de Europese Unie⁽⁶⁾ heeft de Raad de Commissie opgeroepen om voorstellen in te dienen voor de herziening van Verordening (EG) nr. 207/2009 en Richtlijn 2008/95/EG. Daarbij moet de herziening van de richtlijn maatregelen omvatten die deze meer in overeenstemming brengen met Verordening (EG) nr. 207/2009, ~~en zo zorgen voor minder~~ **waardoor het aantal** gebieden waarop er verschillen bestaan binnen het merkenstelsel in Europa in zijn geheel **wordt verminderd, en tegelijk de bescherming van nationale merken als aantrekkelijke optie voor aanvragers in behouden blijft. Hierbij moet de complementaire relatie tussen het Europese merkenstelsel en nationale merkenstelsels worden gewaarborgd.** [Am. 2]
- (6) De Commissie concludeerde in haar mededeling „Een eengemaakte markt voor intellectuele-eigendomsrechten” van 24 mei 2011⁽⁷⁾ dat om te voldoen aan de toegenomen vraag van belanghebbenden naar steeds snellere, kwalitatief betere en eenvoudigere inschrijvingsstelsels die consistentere, gebruiksvriendelijker, beter toegankelijk voor het publiek en meer technologisch actueel zijn, het merkenstelsel in de Unie in zijn geheel moet worden gemoderniseerd en aangepast aan het internettijdperk.
- (7) Uit raadplegingen en evaluaties ten behoeve van deze richtlijn is gebleken dat ondanks de vorige gedeeltelijke harmonisatie van nationale wetgevingen het Europese bedrijfsklimaat erg heterogeen blijft, wat de algehele toegankelijkheid tot bescherming van merken beperkt en dus een nadelig effect heeft op concurrentievermogen en groei.
- (8) Om bij te dragen tot de beoogde bevordering en totstandbrenging van een goed functionerende eengemaakte markt en de verkrijging en bescherming van merken in de Unie te vereenvoudigen, is het daarom noodzakelijk verder te gaan dan het beperkte toepassingsgebied van de door Richtlijn 2008/95/EG bereikte onderlinge aanpassing en deze aanpassing uit te breiden tot alle aspecten van het materiële merkenrecht voor door middel van inschrijving beschermde merken, zoals voorgeschreven door Verordening (EG) nr. 207/2009.
- (9) Om de inschrijving van merken in de hele Unie te vereenvoudigen en gemakkelijker te beheren, is het van wezenlijk belang om niet alleen bepalingen van materieel recht onderling aan te passen, maar ook procedurele regels. Daarom moeten de belangrijkste procedurele regels in de lidstaten en binnen het **Europese merkenstelsel van de Europese Unie**, met inbegrip van de regels die door hun onderlinge verschillen ernstige problemen

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 42.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 25 februari 2014.

⁽³⁾ Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 299 van 8.11.2008, blz. 25).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 78 van 24.3.2009, blz. 1).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ PB C 140 van 29.5.2010, blz. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Dinsdag 25 februari 2014

- meebrengen voor de werking van de interne markt, met elkaar in overeenstemming worden gebracht. Wat de procedures op grond van het nationale recht betreft, is het voldoende algemene beginselen vast te stellen en het aan de lidstaten over te laten om meer specifieke regels op te stellen.
- (10) Het is van cruciaal belang ervoor te zorgen dat ingeschreven merken dezelfde bescherming genieten in de rechtstelsels van alle lidstaten en dat merken op nationaal niveau dezelfde bescherming krijgen als ~~Europese~~ **EU-merken**. In overeenstemming met de uitgebreide bescherming die in de Unie aan bekende ~~Europese~~ **EU-merken** wordt verleend, moet ook op nationaal niveau ruimere bescherming worden verleend aan alle ingeschreven merken die in de betrokken lidstaat bekend zijn. **[Am. 3 Dit amendement geldt voor de gehele tekst.]**
- (11) De lidstaten dienen ondanks deze richtlijn de bevoegdheid te behouden tot het beschermen van op grond van het gebruik verworven rechten op een merk, die deze richtlijn alleen wat betreft hun verhouding tot door inschrijving verkregen rechten op een merk in aanmerking neemt.
- (12) Het doel van de aanpassing kan alleen worden bereikt indien de verkrijging en het behoud van het recht op een ingeschreven merk in alle lidstaten in beginsel afhankelijk wordt gesteld van gelijke voorwaarden.
- (13) Hiertoe moet een niet limitatieve opsomming van tekens worden vastgesteld die een merk kunnen vormen, vooropgesteld dat zij de waren of diensten van een onderneming kunnen onderscheiden van die van andere ondernemingen. Om aan de doelstellingen van het inschrijvingsstelsel voor merken te voldoen, te weten het waarborgen van rechtszekerheid en goed beheer, is het ook van wezenlijk belang dat wordt geëist dat het teken ~~zo~~ **op een duidelijke, nauwkeurige, zelfstandige, gemakkelijk toegankelijke, duurzame en objectieve wijze in het register** kan worden weergegeven ~~dat het voorwerp van bescherming nauwkeurig kan worden vastgesteld~~. Een teken moet daarom in elke passende vorm weergegeven kunnen worden en derhalve niet noodzakelijk door grafische middelen, zolang de weergave **gebruik maakt van algemeen beschikbare technieken en** in dat opzicht voldoende garanties biedt. **[Am. 4]**
- (14) De gronden van weigering of nietigverklaring van het recht op een merk zelf, waaronder een gebrek aan onderscheidend vermogen of strijd met oudere rechten, moeten voorts limitatief worden opgesomd zij het deels facultatief, zodat de lidstaten deze in hun wetgeving kunnen handhaven of opnemen.
- (15) Om ervoor te zorgen dat de beschermingsniveaus die andere instrumenten van EU-recht aan geografische aanduidingen verlenen, in de hele Unie eenvormig en volledig worden toegepast bij het onderzoek van absolute en relatieve weigeringsgronden, moet deze richtlijn inzake geografische aanduidingen dezelfde bepalingen bevatten als Verordening (EG) nr. 207/2009.
- (16) De door het ingeschreven merk verleende bescherming, waarvan de functie met name is het merk als aanduiding van herkomst te waarborgen, moet absoluut zijn wanneer het merk gelijk is aan het teken en de waren of diensten dezelfde zijn. De bescherming moet ook gelden wanneer het merk overeenstemt met het teken en de waren of diensten soortgelijk zijn. Het begrip overeenstemming moet in samenhang met het gevaar van verwarring worden uitgelegd. Het gevaar van verwarring, dat van vele factoren afhangt en met name van de bekendheid van het merk op de markt, van de vraag in hoeverre een associatie mogelijk is met het gebruikte of ingeschreven teken, van de mate van overeenstemming tussen het merk en het teken en van de geïdentificeerde waren of diensten, moet de grondslag voor de bescherming vormen. De wijze waarop het gevaar van verwarring kan worden vastgesteld, en in het bijzonder de bewijslast, moet een zaak van nationaal procesrecht zijn, waarop deze richtlijn geen betrekking moet hebben.
- (17) Om te zorgen voor rechtszekerheid en volledige overeenstemming met het voorrangsbeginsel, op grond waarvan een eerder ingeschreven merk voorrang verkrijgt boven later ingeschreven merken, is het nodig te bepalen dat de handhaving van aan een merk ontleende rechten de rechten van houders die vóór de datum van indiening of voorrang van het merk zijn verworven, onverlet laat. Dit is in overeenstemming met artikel 16, lid 1, van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom van 15 april 1994 (hierna „TRIPS-Overeenkomst”) ⁽¹⁾.
- (18) Er moet worden bepaald dat een inbreuk op een merk alleen kan worden bewezen wanneer wordt vastgesteld dat het inbreuk makende merk of teken in het economisch verkeer wordt gebruikt voor het onderscheiden van waren of diensten wat hun commerciële herkomst betreft. Op gebruik voor andere doeleinden moeten de bepalingen van nationaal recht van toepassing zijn.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 213.

Dinsdag 25 februari 2014

- (19) ~~Ter wille van de rechtszekerheid en ter verduidelijking moet uitdrukkelijk worden bepaald dat niet alleen in geval van overeenstemming maar ook in geval een identiek teken voor identieke waren of diensten wordt gebruikt, aan een merk alleen bescherming moet worden verleend indien en voor zover de belangrijkste functie van het merk, namelijk het waarborgen van de commerciële herkomst van de waren of diensten, wordt aangetast. [Am. 5]~~
- (20) Inbreuk op een merk moet ook het gebruik van het teken als handelsnaam of een soortgelijke aanduiding omvatten voor zover het gebruik plaatsvindt met het oog op het onderscheiden van waren of diensten wat betreft hun commerciële herkomst.
- (21) Omwille van de rechtszekerheid en met het oog op volledige overeenstemming met specifieke wetgeving van de Unie moet worden bepaald dat de houder van een merk het recht moet hebben een derde partij te verbieden gebruik te maken van een teken in vergelijkende reclame wanneer deze reclame in strijd is met Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (22) Om de bescherming van het merk te verbeteren en de strijd tegen namaak daadwerkelijk te kunnen aangaan, **zonder afbreuk te doen aan de WTO-regels, met name artikel V van de GATT over vrijheid van doorvoer**, moet de houder van een merk derden kunnen verhinderen om waren in het douanegebied van de Unie binnen te brengen zonder dat deze in de vrije handel worden gebracht, wanneer deze waren uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat in wezen gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven merk. **Dit mag geen afbreuk doen aan een vlotte doorvoer van generieke geneesmiddelen, overeenkomstig de internationale verplichtingen van de Europese Unie, met name zoals weergegeven in de door de WTO-ministerconferentie op 14 november 2001 in Doha aangenomen verklaring over de TRIPS-Overeenkomst en de volksgezondheid.** [Am. 55]
- (22 bis) **De houder van een merk moet het recht hebben de nodige juridische stappen te nemen, onder meer het recht om de nationale douaneautoriteiten te verzoeken actie te ondernemen ten aanzien van goederen die inbreuk zouden maken op de rechten van de houder, zoals inbeslagname of vernietiging overeenkomstig Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾. Op verzoek van een merkrechtshouder en op basis van een risicoanalyse moeten de douaneautoriteiten de betreffende procedures als vastgelegd in Verordening (EU) nr. 608/2013 uitvoeren.** [Am. 7]
- (22 ter) **Artikel 28 van Verordening (EU) nr. 608/2013 bepaalt dat een houder van het recht aansprakelijk is voor schade aan de houder van de goederen, onder meer indien achteraf wordt vastgesteld dat de betrokken goederen geen inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht.** [Am. 8]
- (22 quater) **De lidstaten moeten de juiste maatregelen nemen om te zorgen voor een vlotte doorvoer van generieke geneesmiddelen. Daarom mag de houder van een merk niet het recht hebben derden te verhinderen in het kader van commerciële activiteiten goederen binnen te brengen in het douanegebied van de lidstaat op grond van een vermeende of feitelijke gelijkenis tussen de internationale generieke benaming (INN) voor het werkzame bestanddeel in het geneesmiddel en een ingeschreven merk.** [Am. 9]
- (23) Om doelmatiger op te treden tegen het binnenbrengen van goederen die inbreuk maken op de wetgeving **namaakgoederen**, in het bijzonder ~~wanneer deze met betrekking tot kleine zendingen van goederen over die via~~ het internet worden verkocht, **zoals omschreven in Verordening (EU) nr. 608/2013**, moet de houder **van een rechtsgeldig geregistreerd merk** het recht hebben de invoer van dergelijke goederen in de Unie te verbieden wanneer het alleen de verzender van de ~~waren namaakgoederen~~ is die ~~commerciële doeleinden nastreeft optreedt in de handelstransacties. In gevallen waarin dergelijke maatregelen worden genomen, worden de personen of entiteiten die de goederen hebben besteld in kennis gesteld van de reden voor de maatregelen, alsook van hun wettelijke rechten ten opzichte van de afzender.~~ [Am. 10]
- (24) Om houders van Europese merken in staat te stellen namaak daadkrachtiger te bestrijden, moet hun het recht worden verleend het aanbrenge van een inbreuk makend merk of voorbereidende handelingen die daaraan voorafgaan, te verbieden.
- (25) De uitsluitende rechten die door een Europees merk worden verleend, mogen er niet toe leiden dat de houder het gebruik kan verbieden van tekens of aanduidingen die op billijke wijze en in overeenstemming met eerlijke gebruiken in nijverheid en handel worden gebruikt. Om voor handelsnamen en merken gelijke voorwaarden te creëren, rekening houdend met het feit dat aan handelsnamen gewoonlijk onbepaalde bescherming tegen latere merken wordt verleend, moet een dergelijk gebruik geacht worden alleen het gebruik van de eigen

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame (PB L 376 van 27.12.2006, blz. 21).

⁽²⁾ **Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door de douane en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad (PB L 181 van 29.6.2013, blz. 15).**

Dinsdag 25 februari 2014

- persoonsnaam te omvatten. Verder moet hierbij ook sprake zijn van gebruik van beschrijvende of niet-onderscheidende aanduidingen in het algemeen. Bovendien mag de houder niet het recht krijgen het algemene billijke en eerlijke gebruik van het merk te verbieden wanneer dit bedoeld is ter identificatie of aanduiding van waren of diensten als die van de houder.
- (26) Het beginsel van het vrije verkeer van waren impliceert dat de houder van een merk het gebruik daarvan door een derde niet kan verbieden voor waren die in de Unie door hemzelf of met zijn toestemming onder het merk in de handel zijn gebracht, tenzij de houder gegronde redenen kan aanvoeren om zich tegen verdere verhandeling van de waren te verzetten.
- (27) Ter wille van de rechtszekerheid en zonder de houder van een ouder merk onredelijk in zijn belangen te schaden, moet worden bepaald dat deze niet meer de nietigverklaring kan eisen noch zich kan verzetten tegen het gebruik van een jonger merk waarvan hij geruime tijd bewust het gebruik heeft gedoogd, tenzij het jongere merk te kwader trouw is aangevraagd.
- (28) Ter wille van de rechtszekerheid en om legitiem verworven merkenrechten te waarborgen, is het passend en noodzakelijk te bepalen, zonder afbreuk te doen aan het beginsel dat een later merk niet kan worden tegengeworpen aan een ouder merk, dat houders van oudere merken geen weigering of nietigverklaring van een jonger merk kunnen verkrijgen of tegen het gebruik van een jonger merk geen bezwaar kunnen maken, wanneer het jongere merk werd verkregen op een tijdstip waarop het oudere merk nietig of vervallen kon worden verklaard, bijvoorbeeld omdat het nog geen onderscheidend vermogen door gebruik had verkregen of wanneer de voorrang van het oudere merk ten aanzien van het jongere merk niet kon worden afgedwongen omdat niet aan de noodzakelijke voorwaarden was voldaan, bijvoorbeeld wanneer het oudere merk nog geen bekendheid had verworven.
- (29) Merken voldoen alleen aan hun doelstelling dat zij waren en diensten onderscheiden en consumenten in staat stellen gefundeerde keuzes te maken, wanneer zij daadwerkelijk op de markt worden gebruikt. Een eis inzake gebruik is ook noodzakelijk om het totale aantal in de Unie ingeschreven en beschermde merken en bijgevolg het aantal conflicten daartussen te verminderen. Daarom moet worden bepaald dat een ingeschreven merk ook daadwerkelijk dient te worden gebruikt voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven en dat het mogelijk moet zijn het ~~in geval van niet gebruik~~ vervallen te verklaren **wanneer het niet binnen vijf jaar na de datum van inschrijving wordt gebruikt.** [Am. 11]
- (30) Bijgevolg moet een ingeschreven merk alleen maar worden beschermd voor zover het daadwerkelijk wordt gebruikt en mag een eerder ingeschreven merk de houder daarvan niet het recht geven oppositie tegen een jonger merk in te stellen of dat merk nietig te laten verklaren wanneer die houder zijn merk niet in normaal gebruik heeft. Voorts moeten lidstaten bepalen dat een merk in een inbreukprocedure niet kan worden ingeroepen indien ten gevolge van een exceptie is vast komen te staan dat het merk vervallen kan worden verklaard of, indien de vordering tegen een jonger recht wordt ingesteld, vervallen had kunnen worden verklaard op het tijdstip waarop het jongere recht is verkregen.
- (31) Het is passend te bepalen dat wanneer voor een Europees **EU-merk** beroep is gedaan op de anciënniteit van een nationaal merk en daarna van het nationale merk afstand is gedaan of dit nationale merk is komen te vervallen, de geldigheid van dat nationale merk nog steeds kan worden aangevochten. Het nationale merk moet alleen kunnen worden aangevochten in situaties waarin dit nietig of vervallen had kunnen worden verklaard op het tijdstip waarop het merk uit het register werd geschrapt.
- (32) Omwille van de samenhang en om de commerciële exploitatie van merken in de Unie te bevorderen, moeten de regels voor merken als vermogensbestanddelen worden aangepast aan de reeds bestaande regels voor **Europese EU-merken** en moet worden voorzien in voorschriften inzake afstand en overdracht, licentieovereenkomsten, zakelijke rechten, gedwongen tenuitvoerlegging en insolventieprocedures.
- (33) Collectieve merken zijn een nuttig instrument gebleken om reclame te maken voor waren of diensten met specifieke gemeenschappelijke kenmerken. Daarom moeten nationale collectieve merken aan hetzelfde soort regels worden onderworpen als die welke op Europese collectieve merken van toepassing zijn.
- (34) Teneinde de toegang tot merkbescherming te verbeteren en te vereenvoudigen en de rechtszekerheid en juridische voorspelbaarheid te vergroten, moet de procedure voor de inschrijving van merken in de lidstaten doeltreffend en transparant zijn en soortgelijke regels volgen als die welke op **Europese EU-merken** van toepassing zijn. ~~Om te komen tot een consistent en evenwichtig merkenstelsel op nationaal niveau en op het niveau van de Unie, moeten de centrale diensten voor intellectuele eigendom van de lidstaten hun ambtshalve onderzoek van de vraag of een aanvraag voor een merk voor inschrijving in aanmerking komt, derhalve beperken tot de absolute weigeringsgronden. Dit mag echter niet afdoen aan het recht van deze diensten om op verzoek van aanvragers louter op informatieve basis recherche naar oudere merken te verrichten, zonder dat dit afbreuk doet aan of een verbindend effect heeft voor het verdere verloop van de inschrijvingsprocedure, met inbegrip van latere oppositieprocedures. De lidstaten moeten zelf kunnen beslissen of zij een ambtshalve onderzoek voor afwijzing op relatieve gronden uitvoeren.~~ [Am. 12]

Dinsdag 25 februari 2014

- (35) Om de rechtszekerheid inzake het toepassingsgebied van merkenrechten te verbeteren en de toegang tot merkbescherming te vereenvoudigen, moeten de aanduiding en indeling van waren en diensten waarop een aanvraag voor een merk van toepassing is, in alle lidstaten dezelfde regels volgen en worden aangepast aan de op Europese **EU-merken** toepasselijke regels. Teneinde de bevoegde autoriteiten en de marktdeelnemers in staat te stellen de omvang van de gewenste merkbescherming uitsluitend op basis van de aanvraag vast te stellen, moet de aanduiding van waren en diensten voldoende duidelijk en nauwkeurig zijn. De gebruikte algemene bewoordingen moeten dusdanig worden geïnterpreteerd dat daaronder alleen de waren en diensten vallen die onder de letterlijke betekenis van de desbetreffende term vallen.
- (36) Met het oog op een effectieve merkenbescherming moeten de lidstaten een doeltreffende administratieve oppositieprocedure invoeren, die houders van oudere merkenrechten de mogelijkheid biedt zich te verzetten tegen de aanvraag om inschrijving van een merk. Om doeltreffende middelen te verstrekken waarmee merken vervallen of nietig kunnen worden verklaard, moeten lidstaten bovendien voorzien in een soortgelijke administratieve procedure voor vervallen- of nietigverklaring als die welke in de Unie van toepassing is op Europese **EU-merken**.
- (37) De centrale diensten voor industriële eigendom van de lidstaten moeten onderling en met het Agentschap voor **intellectuele eigendom** van de Europese Unie (hierna „Agentschap”) samenwerken op alle gebieden met betrekking tot de inschrijving en het beheer van merken, teneinde de convergentie te bevorderen van praktijken en instrumenten, zoals de oprichting en het bijhouden van gemeenschappelijke of onderling verbonden gegevensbanken en portalen voor raadpleging en recherche. De diensten van de lidstaten en het Agentschap moeten verder samenwerken op alle andere gebieden waar zij activiteiten ontwikkelen die van belang zijn voor de bescherming van merken in de Unie.
- (38) Deze richtlijn dient de toepassing van andere rechtsregels van de lidstaten op merken, zoals die betreffende oneerlijke mededinging, wettelijke aansprakelijkheid of bescherming van de consument, niet uit te sluiten.
- (39) Alle lidstaten zijn gebonden door het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom (Verdrag van Parijs) en de TRIPS-overeenkomst. De bepalingen van deze richtlijn moeten volledig stroken met die van genoemd Verdrag en genoemde overeenkomst. Deze richtlijn moet de verplichtingen van de lidstaten die uit dat Verdrag en die overeenkomst voortvloeien, onverkort laten. In voorkomend geval moet artikel 351, tweede alinea, van het Verdrag van toepassing zijn.
- (40) De verplichting tot omzetting van deze richtlijn in nationaal recht dient te worden beperkt tot de bepalingen die ten opzichte van de vorige richtlijn materieel zijn gewijzigd. De verplichting tot omzetting van de ongewijzigde bepalingen vloeit voort uit de vorige richtlijn.
- (41) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in deel B, van bijlage I bij Richtlijn 2008/95/EG genoemde termijn voor omzetting in nationaal recht van de richtlijn onverlet te laten,
- (41 bis) **De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en heeft op 11 juli 2013 zijn advies uitgebracht ⁽²⁾. [Am. 13]**

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Toepassing

Deze richtlijn is van toepassing op ieder merk voor waren of diensten dat in een lidstaat het voorwerp is van een inschrijving of een aanvraag om inschrijving als een individueel, collectief, garantie- of kwaliteitsmerk, dan wel het voorwerp is van een inschrijving of een aanvraag om inschrijving bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom of van een internationale inschrijving die rechtsgevolgen heeft in een lidstaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

⁽²⁾ **PB C 32 van 4.2.2014, blz. 23.**

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „dienst”: de centrale dienst voor de industriële eigendom van de lidstaat dan wel het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom, die belast is met de inschrijving van merken;
- b) „Agentschap”: het in overeenstemming met artikel 2 van Verordening (EG) nr. 207/2009 opgerichte Agentschap voor ~~merken, tekeningen en modellen~~ **intellectuele eigendom** van de Europese Unie; [Am. 15 Dit amendement geldt voor de gehele tekst.]
- c) „register”: het door een dienst bijgehouden merkenregister.
- c bis) „oudere merken”:
- (i) **merken waarvan de datum van de registratieaanvraag voorafgaat aan de datum van de aanvraag tot registratie van het merk, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met het ten behoeve van die merken ingeroepen voorrangrecht, en die behoren tot de volgende categorieën:**
 - EU-merken;
 - *in de lidstaat of, in het geval van België, Nederland en Luxemburg, bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom ingeschreven merken;*
 - *merken ingeschreven ingevolge internationale overeenkomsten met werking in een lidstaat;*
 - (ii) **EU-merken waarvan overeenkomstig Verordening (EG) nr. 207/2009 op geldige wijze de anciënniteit wordt ingeroepen op grond van een onder i), tweede en derde streepje, bedoeld merk, ook al is van dit merk afstand gedaan of is het merk vervallen;**
 - (iii) **aanvragen voor onder i) en ii) bedoelde merken, mits deze worden ingeschreven;**
 - (iv) **de merken die op de datum van de aanvraag tot registratie van het merk of, in voorkomend geval, van het ten behoeve van de aanvraag tot registratie van het merk ingeroepen voorrangrecht, in een lidstaat algemeen bekend zijn in de zin van artikel 6 bis van het Verdrag van Parijs. [Am. 16]**
- c ter) „garantie- of kwaliteitsmerk”: **een merk dat bij de aanvraag als zodanig wordt omschreven en op grond waarvan de goederen of diensten die door de merkhouders worden gecertificeerd met betrekking tot de geografische herkomst, het materiaal, de wijze van vervaardiging van goederen of verrichting van diensten, kwaliteit, nauwkeurigheid of andere kenmerken kunnen worden onderscheiden van goederen en diensten die niet als zodanig zijn gecertificeerd; [Am. 17]**
- c quater) „collectief merk”: **een merk dat bij de aanvraag als zodanig wordt omschreven en op grond waarvan de waren of diensten van de leden van een vereniging die houder van het merk is, kunnen worden onderscheiden van de waren en diensten van andere ondernemingen. [Am. 18]**

Hoofdstuk 2

Het merkenrecht

Deel 1

Tekens die een gemeenschapsmerk kunnen vormen

Artikel 3

Tekens die een Gemeenschapsmerk kunnen vormen

Merken kunnen worden gevormd door alle tekens, met name woorden, met inbegrip van namen van personen, tekeningen, letters, cijfers, kleuren als zodanig, vormen van waren of van verpakking, of geluiden mits **hierbij algemeen beschikbare technieken zijn gebruikt en** deze

Dinsdag 25 februari 2014

- a) de waren of diensten van een onderneming kunnen onderscheiden; **en**
- b) **in het register** kunnen worden weergegeven op een wijze die de bevoegde autoriteiten en het publiek in staat stelt het precieze voorwerp van de aan de houder ervan verleende bescherming vast te stellen. [Am. 19]

Deel 2

Gronden voor weigering of nietigheid

Artikel 4

Absolute gronden voor weigering of nietigheid

1. Niet ingeschreven worden of, indien ingeschreven, nietig verklaard kunnen worden:
- a) tekens die geen merk kunnen vormen;
- b) merken die elk onderscheidend vermogen missen;
- c) merken die uitsluitend bestaan uit tekens of benamingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van soort, hoedanigheid, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst of tijdstip van vervaardiging van de waren of van verrichting van de dienst of andere kenmerken van de waren of diensten;
- d) merken die uitsluitend bestaan uit tekens of benamingen die in het normale taalgebruik of in het bona fide handelsverkeer gebruikelijk zijn geworden;
- e) tekens die uitsluitend bestaan uit:
- i) de vorm die door de aard van de waar wordt bepaald, of
- ii) de vorm van de waar die noodzakelijk is om een technische uitkomst te verkrijgen, of
- iii) de vorm die een wezenlijke waarde aan de waar geeft;
- f) merken die in strijd zijn met de openbare orde of de goede zeden;
- g) merken die tot misleiding van het publiek kunnen leiden, bijvoorbeeld ten aanzien van aard, hoedanigheid of plaats van herkomst van de waren of diensten;
- h) merken die bij gebreke van goedkeuring van de bevoegde autoriteiten, krachtens artikel 6 *ter* van het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, hierna „Verdrag van Parijs” te noemen, geweigerd of nietig verklaard moeten worden;
- i) merken die van inschrijving zijn uitgesloten en die verder niet zullen worden gebruikt ingevolge EU-wetgeving of internationale overeenkomsten waarbij de Unie partij is en die in bescherming van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen voorzien;
- j) merken die van inschrijving zijn uitgesloten ingevolge EU-wetgeving of internationale overeenkomsten waarbij de Unie partij is en die in bescherming van **alcoholische dranken**, traditionele aanduidingen voor wijn en gegarandeerde traditionele specialiteiten voorzien. [Am. 20]
- j bis) merken die geheel of gedeeltelijk bestaan uit een oudere rasbenaming geregistreerd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 ⁽¹⁾ met betrekking tot hetzelfde soort product.** [Am. 21]
2. ~~Lid 1 is ook van toepassing indien de weigeringsgronden:~~
- ~~(a) in andere lidstaten bestaan dan die waar de aanvraag voor inschrijving is ingediend;~~
- ~~(b) alleen bestaan wanneer een merk in een vreemde taal is vertaald of getranscribeerd in een schrift of een officiële taal van de lidstaten.~~ [Am. 22]

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht (PB L 227 van 1.9.1994, blz. 1).

Dinsdag 25 februari 2014

3. Een merk kan nietig worden verklaard wanneer de aanvraag om inschrijving van het merk te kwader trouw is ingediend. Een lidstaat kan ook bepalen dat een dergelijk merk niet wordt ingeschreven.
4. Elke lidstaat kan bepalen dat een merk niet ingeschreven wordt of, indien ingeschreven, kan worden nietig verklaard indien en voor zover:
 - a) het gebruik van dat merk verboden kan worden op grond van andere dan merkenrechtelijke bepalingen in die lidstaat of in de Unie;
 - b) het merk een teken met grote symbolische waarde, en met name een religieus symbool, omvat;
 - c) het merk andere badges, emblemen en wapenschilden van openbaar belang omvat dan bedoeld in artikel 6 *ter* van het Verdrag van Parijs, tenzij de inschrijving daarvan overeenkomstig het recht van de lidstaat door de bevoegde autoriteiten is toegestaan.
5. Een merk wordt niet geweigerd ~~of kan, indien ingeschreven, niet worden nietig verklaard~~ overeenkomstig lid 1, onder b), c) of d), indien het merk, als gevolg van het gebruik dat ervan is gemaakt, vóór de datum van de aanvraag om inschrijving ~~of na de datum van inschrijving~~ onderscheidend vermogen heeft verkregen. **Een merk wordt niet nietig verklaard overeenkomstig lid 1, onder b), c) of d), indien het merk, als gevolg van het gebruik dat ervan is gemaakt, vóór de datum van de aanvraag om nietigverklaring onderscheidend vermogen heeft verkregen.** [Am. 23]
6. De lidstaat kan bepalen dat lid 5 ook van toepassing is wanneer het onderscheidend vermogen verkregen is na de aanvraag om inschrijving en voor de inschrijving.

Artikel 5

Relatieve gronden van weigering of nietigheid

1. Een merk wordt niet ingeschreven of kan, indien ingeschreven, worden nietig verklaard:
 - a) wanneer het gelijk is aan een ouder merk en wanneer de waren of diensten waarvoor het merk is aangevraagd of ingeschreven, dezelfde zijn als de waren of diensten waarvoor het oudere merk is ingeschreven;
 - b) wanneer het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk en betrekking heeft op dezelfde of soortgelijke waren of diensten, indien daardoor bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk.
2. ~~Onder „oudere merken” in de zin van lid 1 worden verstaan:~~
 - a) ~~de merken waarvan de depotdatum voorafgaat aan de depotdatum van de merkaanvraag, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met het ten behoeve van die merken ingeroepen voorrangrecht, en die behoren tot de volgende categorieën:~~
 - i) ~~Europese merken;~~
 - ii) ~~in de lidstaat of, in het geval van België, Nederland en Luxemburg, bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom ingeschreven merken;~~
 - iii) ~~merken ingeschreven ingevolge internationale overeenkomsten met werking in een lidstaat;~~
 - b) ~~de Europese merken waarvan overeenkomstig Verordening (EG) nr. 207/2009 op geldige wijze de anciënniteit wordt ingeroepen op grond van een onder a), ii) en iii), bedoeld merk, ook al is van dit merk afstand gedaan of is het merk vervallen;~~
 - c) ~~de aanvragen om inschrijving bedoeld onder a) en b), mits deze zullen worden ingeschreven;~~
 - d) ~~de merken die op de depotdatum van de merkaanvraag of, in voorkomend geval, van het ten behoeve van de merkaanvraag ingeroepen voorrangrecht, in een lidstaat algemeen bekend zijn in de zin van artikel 6 *bis* van het Verdrag van Parijs.~~ [Am. 24]
3. Een merk wordt niet ingeschreven of kan, indien ingeschreven, worden nietig verklaard indien:
 - a) het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk ongeacht of de waren of diensten waarvoor het is aangevraagd of ingeschreven niet soortgelijk zijn aan die waarvoor het oudere merk ingeschreven is, wanneer het oudere merk ~~in een~~ **bekend is in de** lidstaat **ten aanzien waarvan de registratie is aangevraagd** of **waar het merk is geregistreerd**, of, in geval van een ~~Europees~~ **merk van de Europese Unie**, in de Unie bekend is en door het gebruik, zonder geldige reden, van het jongere merk ongerechtvaardigd voordeel wordt getrokken uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het oudere merk; [Am. 25]

Dinsdag 25 februari 2014

- b) het door de gemachtigde of de vertegenwoordiger van de houder op eigen naam en zonder toestemming van de houder wordt aangevraagd, tenzij de gemachtigde of vertegenwoordiger zijn handelwijze rechtvaardigt;
- c) het aanleiding kan geven tot verwarring met een jonger merk dat buiten de Unie wordt beschermd, mits het merk op het tijdstip van de aanvraag nog daadwerkelijk werd gebruikt en de aanvraag door de aanvrager te kwader trouw werd gedaan;
- d) ~~het van inschrijving is uitgesloten en niet verder zal worden gebruikt ingevolge EU-wetgeving die in bescherming van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen voorziet. [Am. 26]~~
4. Elke lidstaat kan bepalen, dat een merk niet wordt ingeschreven of, indien ingeschreven, kan worden nietig verklaard indien en voor zover:
- a) rechten op een niet ingeschreven merk of een ander in het economische verkeer gebruikt teken verworven zijn vóór de datum van indiening van de aanvraag om inschrijving van het merk of in voorkomend geval vóór de datum van het ten behoeve van die merkaanvraag ingeroepen voorrangrecht, en dat niet ingeschreven merk of dat andere teken de houder ervan het recht verleent om het gebruik van een jonger merk te verbieden;
- b) het gebruik van het merk kan worden verboden op grond van een ander ouder recht dan de in lid 2 en het onderhavige lid, onder a), vermelde rechten, met name van:
- i) een recht op een naam;
- ii) een recht op een portret;
- iii) een auteursrecht;
- iv) een recht van industriële eigendom.
5. De lidstaten ~~kunnen toestaan~~, **staan toe** dat in voorkomend geval de inschrijving niet geweigerd of het merk niet nietig verklaard behoeft te worden wanneer de houder van het oudere merk of oudere recht erin toestemt dat het merk wordt ingeschreven. [Am. 27]
6. Elke lidstaat kan bepalen dat, in afwijking van de leden 1 tot en met 5, de gronden voor weigering en nietigheid welke in die staat golden vóór de datum van inwerkingtreding van de bepalingen die nodig zijn om aan Richtlijn 89/104/EEG te voldoen, van toepassing zijn op merken waarvoor vóór die datum een aanvraag gedeponereerd is.

Artikel 6

Vaststelling achteraf van nietigheid of vervallenverklaring van een merk

Wanneer de anciënniteit van een nationaal merk waarvan de houder afstand heeft gedaan of dat hij heeft laten vervallen, wordt ingeroepen voor een ~~Europees~~ **EU-merk**, kan de nietigheid of vervallenverklaring van het nationale merk achteraf worden vastgesteld, mits dit merk ook nietig of vervallen had kunnen worden verklaard op het tijdstip waarop de houder daarvan afstand heeft gedaan of het heeft laten vervallen. In dat geval zal de anciënniteit niet langer gevolgen hebben.

Artikel 7

Gronden voor weigering of nietigverklaring voor slechts een deel van de waren of diensten

Indien een grond voor weigering van inschrijving of nietigverklaring van een merk slechts bestaat voor een deel van de waren of diensten waarvoor dit merk gedeponereerd of ingeschreven is, betreffen de weigering van inschrijving of de nietigverklaring alleen die waren of diensten.

Artikel 8

Ontbreken van onderscheidend vermogen of bekendheid van een ouder merk waardoor een nietigverklaring van een ingeschreven merk uitgesloten is

In elk van de volgende gevallen wordt een ingeschreven merk niet op grond van een ouder merk nietig verklaard:

- a) wanneer het oudere merk nietig kan worden verklaard ingevolge artikel 4, lid 1, onder b), c) of d), en op de datum van indiening of voorrang van het ingeschreven merk geen onderscheidend vermogen had verkregen overeenkomstig artikel 4, lid 5;
- b) wanneer de vordering tot nietigverklaring is gebaseerd op artikel 5, lid 1, onder b), en het oudere merk niet voldoende onderscheidend vermogen had verkregen om tot de bevinding te kunnen komen dat er op de datum van aanvraag of voorrang van het ingeschreven merk verwarring kon ontstaan in de zin van artikel 5, lid 1, onder b);
- c) wanneer de vordering tot nietigverklaring is gebaseerd op artikel 5, lid 3, **onder a)**, en het oudere merk op de datum van aanvraag of voorrang van het ingeschreven merk niet bekend was in de zin van artikel 5, lid 3, **onder a)**. [Am. 28]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 9

Voorkoming van nietigverklaring wegens gedogen

1. De houder in een lidstaat van een in artikel 5, lid 2 en lid 3, **onder a)**, bedoeld ouder merk, die het gebruik van een in die lidstaat later ingeschreven merk bewust heeft gedoogd gedurende vijf opeenvolgende jaren, kan niet meer op grond van het oudere merk vorderen dat het jongere merk nietig wordt verklaard voor de waren of diensten waarvoor dat jongere merk is gebruikt, tenzij het jongere merk te kwader trouw is gedeponeerd. [**Am. 29**]
2. Elke lidstaat kan bepalen dat lid 1 van toepassing is ten aanzien van een houder van een ouder recht bedoeld in artikel 5, lid 4, onder a) of b).
3. In de in de leden 1 en 2 bedoelde gevallen kan de houder van een later ingeschreven merk geen bezwaar maken tegen het gebruik van het oudere recht, ofschoon dat recht niet langer aan het jongere merk kan worden tegengeworpen.

Deel 3

Verleende rechten en beperkingen

Artikel 10

Rechten verbonden aan het merk

1. De inschrijving van een merk geeft de houder een uitsluitend recht.
2. Onverminderd de rechten die een houder voor de datum van aanvraag of voorrang van het ingeschreven merk heeft verkregen staat dit recht de houder van een ingeschreven merk toe, iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen het gebruik van een teken met betrekking tot waren of diensten in het economische verkeer te verbieden:
 - a) wanneer dat gelijk is aan het merk en gebruikt wordt voor dezelfde waren of diensten als die waarvoor het merk ingeschreven is ~~en gebruik ervan de functie van het merk die erin bestaat voor consumenten de herkomst van de waren of diensten te waarborgen, aantast of kan aantasten;~~
 - b) dat **onverminderd het bepaalde onder a)** gelijk is aan of overeenstemt met het merk en gebruikt wordt voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven, indien daardoor bij het publiek verwarring kan ontstaan;
 - c) dat gelijk is aan of overeenstemt met het merk ongeacht of dat wordt gebruikt voor waren of diensten die al dan niet soortgelijk zijn aan die waarvoor het merk ingeschreven is, wanneer dit bekend is in de lidstaat en door het gebruik, zonder geldige redenen, van het teken ongerechtvaardigd voordeel getrokken wordt uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het merk.
3. Met name kan krachtens lid 2 worden verboden:
 - a) het aanbrengen van het teken op de waren of op hun verpakking;
 - b) het aanbieden, in de handel brengen of daartoe in voorraad hebben van waren of het aanbieden of verrichten van diensten onder het teken;
 - c) het invoeren of uitvoeren van waren onder het teken;
 - d) het gebruik van het teken als handelsnaam of naam van een onderneming of als deel van een handelsnaam of naam van een onderneming;
 - e) het gebruik van het teken in stukken voor zakelijk gebruik en in advertenties;
 - f) het gebruik van het teken op een wijze die in strijd is met Richtlijn 2006/114/EG.

Dinsdag 25 februari 2014

4. De houder van een ingeschreven merk heeft ook het recht de invoer **in de Unie** van waren ingevolge lid 3, onder e), **die in kleine zendingen wordt geleverd zoals omschreven in Verordening (EU) nr. 608/2013** te verbieden wanneer alleen de afzender van de waren ~~met commercieel oogmerk handelt~~ **optreedt in de handelstransacties en wanneer deze waren, met inbegrip van verpakking, zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven merk of dat in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden. In gevallen waarin dergelijke maatregelen worden genomen, zorgen de lidstaten ervoor dat de personen of entiteiten die de goederen hebben besteld in kennis worden gesteld van de reden voor de maatregelen, alsook van hun wettelijke rechten ten opzichte van de afzender.**

5. **Onverminderd de WTO-regels, met name artikel V van de GATT over vrijheid van doorvoer, heeft de** houder van een **ingeschreven** merk ~~heeft~~ eveneens het recht derden te verhinderen waren binnen te brengen in het douanegebied van de lidstaat waar het merk is ingeschreven zonder dat deze daar in de vrije handel worden gebracht, wanneer deze waren, met inbegrip van verpakking, uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven merk of in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden. **[Ams. 30 en 56]**

6. Indien op grond van het recht van de lidstaat het gebruik van een teken, overeenkomstig lid 2, onder b), en c), vóór de datum van inwerkingtreding van de bepalingen die noodzakelijk zijn om aan de eerste Richtlijn 89/104/EEG van de Raad ⁽¹⁾ te voldoen, niet kon worden verboden, kan het aan het merk verbonden recht niet worden ingeroepen om verder gebruik van dit teken te verhinderen.

7. De leden 1, 2, 3, en 6 laten onverlet bepalingen in een lidstaat, betreffende bescherming tegen het gebruik van een teken anders dan ter onderscheiding van waren of diensten, indien door gebruik, zonder geldige reden, van dat teken ongerechtvaardigd voordeel wordt getrokken uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het merk.

Artikel 11

Inbreuk op de rechten van de houder door het gebruik van een aanbiedingsvorm, verpakking of andere middelen.

Wanneer er gevaar bestaat dat de aanbiedingsvorm, verpakking of andere middelen waarop het merk is aangebracht, in de lidstaat zullen worden gebruikt met betrekking tot waren of diensten en het gebruik met betrekking tot deze waren of diensten een inbreuk zou vormen op de rechten van de houder op grond van artikel 10, leden 2 en 3, heeft de houder het recht het volgende te verbieden:

- a) het in het economisch verkeer aanbrengen van een teken dat **, zoals gespecificeerd in artikel 5, lid 1 van deze richtlijn,** gelijk is aan of overeenstemt met het merk, op ~~een aanbiedingsvorm, verpakking~~ **verpakkingen, etiketten, labels, veiligheidsmerken, echtheidswaarmerken** of **alle** andere middelen waarop het merk kan worden aangebracht; **[Am. 31]**
- b) het aanbieden, ~~of~~ in de handel brengen of daartoe in voorraad hebben, of **het** invoeren of uitvoeren van ~~aanbiedingsvormen, verpakkingen~~ **verpakkingen, etiketten, labels, veiligheidsmerken, echtheidswaarmerken** of **alle** andere middelen waarop het merk is aangebracht. **[Am. 32]**

Artikel 12

Afbeelding van merken in naslagwerken

Wanneer door de afbeelding van een merk in een woordenboek, een encyclopedie of een ander naslagwerk de indruk wordt gewekt dat het hierbij gaat om de soortnaam van de waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven, is de uitgever gehouden op verzoek van de houder van het merk zich ervan te verzekeren dat de afbeelding van het merk uiterlijk bij de volgende uitgave van het werk vergezeld gaat van de vermelding dat het een ingeschreven merk betreft.

Artikel 13

Verbod op het gebruik van het merk dat voor een gemachtigde of vertegenwoordiger ingeschreven is

1. Wanneer een merk zonder de toestemming van de houder ingeschreven is op naam van de gemachtigde of vertegenwoordiger van een persoon die de houder van dat merk is, heeft de houder het recht om:

- a) zich te verzetten tegen het gebruik van zijn merk door zijn gemachtigde of vertegenwoordiger;

⁽¹⁾ Eerste Richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der Lid-Staten (PB L 40 van 11.2.1989, blz. 1).

Dinsdag 25 februari 2014

- b) van de gemachtigde of vertegenwoordiger de overgang van de inschrijving te zijnen behoeve te vorderen.
2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de gemachtigde of vertegenwoordiger zijn handelwijze rechtvaardigt.

Artikel 14

Beperking van de aan het merk verbonden rechtsgevolgen

1. Het aan het merk verbonden recht staat de houder niet toe een derde te verbieden om in het economische verkeer gebruik te maken:
- a) van diens persoonsnaam en persoonlijk adres;
- b) van tekens of aanduidingen die geen onderscheidend vermogen hebben of die de soort, kwaliteit, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst, tijdstip van vervaardiging van de waren of verrichting van de dienst of andere kenmerken van de waren of diensten betreffen;
- c) van het merk met het oog op het identificeren van waren of diensten of daarnaar te verwijzen als zijnde de waren of diensten van de houder, met name, wanneer het gebruik van het merk:
- (i) nodig is om de bestemming van een product of dienst, met name als accessoire of onderdeel, aan te geven;
 - (ii) **wordt gemaakt in vergelijkende reclame, die aan alle voorwaarden van Richtlijn 2006/114/EG voldoet;**
 - (iii) **wordt gemaakt om de aandacht van de consument te vestigen op de wederverkoop van authentieke producten die oorspronkelijk door, of met toestemming van de houder van het merk zijn verkocht;**
 - (iv) **wordt gemaakt om een legitiem alternatief voor de waren of diensten van de merkhouder onder de aandacht te brengen;**
 - (v) **wordt gemaakt in het kader van een parodie, artistieke expressie, kritiek of commentaar;**

Het eerste Dit lid is alleen van toepassing wanneer het gebruik door de derde plaatsvindt volgens de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel. [Am. 33]

~~2. Het gebruik door een derde wordt geacht niet in overeenstemming te zijn met eerlijke gebruiken met name in de volgende gevallen:~~

- ~~a) wanneer het de indruk wekt dat er een zakelijke band bestaat tussen de derde en de houder van het merk;~~
- ~~b) wanneer het op ongerechtvaardigde wijze voordeel trekt uit of afbreuk doet aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het merk. [Am. 34]~~

2 bis. Het aan het merk verbonden recht staat de houder niet toe een derde te verbieden om het merk met een geldige reden te gebruiken voor een niet-commercieel gebruik van een merk. [Am. 35]

3. Het aan het merk verbonden recht staat de houder niet toe een derde te verbieden om in het economische verkeer gebruik te maken van een ouder recht van slechts plaatselijke betekenis, wanneer dat recht erkend is door de wetgeving van de betrokken lidstaat en binnen de grenzen van het grondgebied waarin het erkend wordt.

Artikel 15

Uitputting van het aan het merk verbonden recht

1. Het aan het merk verbonden recht staat de houder niet toe het gebruik daarvan te verbieden voor waren die onder dit merk door de houder of met zijn toestemming in de Unie in de handel zijn gebracht.
2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer er voor de houder gegronde redenen zijn om zich te verzetten tegen verdere verhandeling van de waren, met name wanneer de toestand van de waren, nadat zij in de handel zijn gebracht, gewijzigd of verslechterd is.

Artikel 16

Gebruik van het merk

1. Een merk waarvan de houder vijf jaar na de inschrijving in de betrokken lidstaat geen normaal gebruik heeft gemaakt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, of waarvan gedurende een ononderbroken tijdvak van vijf jaar geen gebruikgemaakt is, is vatbaar voor de beperkingen en sancties van artikel 17, artikel 19, lid 1, artikel 46, lid 1. en artikel 48, leden 3 en 4, tenzij er een geldige reden is voor het niet gebruiken.

Dinsdag 25 februari 2014

2. Wanneer een lidstaat in een oppositieprocedure na inschrijving voorziet, wordt de in lid 1 bedoelde termijn van vijf jaar berekend met ingang van de datum waarop niet langer oppositie tegen het merk kan worden ingesteld of, wanneer oppositie is ingesteld en niet ingetrokken, met ingang van de datum waarop een besluit tot beëindiging van de oppositieprocedure onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot ingevolge internationale overeenkomsten met werking in een lidstaat ingeschreven merken wordt de in lid 1 bedoelde termijn van vijf jaar berekend met ingang van de datum waarop het merk niet langer kan worden afgewezen of daartegen niet langer oppositie kan worden ingesteld. Wanneer oppositie is ingesteld en niet ingetrokken, wordt de termijn berekend met ingang van de datum waarop een besluit tot beëindiging van de oppositieprocedure onherroepelijk is geworden.

3 bis. *De aanvangsdatum van de termijn van de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde periode van vijf jaar wordt in het register opgenomen.* [Am. 36]

4. Als gebruik in de zin van lid 1 wordt eveneens beschouwd:

a) het gebruik van het merk in een op onderdelen afwijkende vorm zonder dat het onderscheidend vermogen van het merk in de vorm waarin het ingeschreven is, wordt gewijzigd, ongeacht of het merk in de gebruikte vorm al dan niet ook op naam van de houder is ingeschreven;

b) het aanbrengen van het merk op waren of de verpakking ervan in de lidstaat, uitsluitend met het oog op uitvoer.

5. Het gebruik van het merk met toestemming van de houder wordt als gebruik door de merkhouder beschouwd.

Artikel 17

Het niet-gebruiken als verweer tegen een vordering wegens inbreuk

De houder van een merk kan het gebruik van een teken alleen verbieden voor zover zijn rechten op grond van artikel 19 niet vervallen kunnen worden verklaard op het tijdstip waarop de vordering wegens inbreuk wordt ingesteld.

Artikel 18

Recht van tussenkomst van de houder van een later ingeschreven merk als verweer tegen een vordering wegens inbreuk

1. De houder van een merk kan in een inbreukprocedure het gebruik van een later ingeschreven merk niet verbieden wanneer dat jongere merk niet nietig wordt verklaard op grond van artikel 8, artikel 9, leden 1 en 2, en artikel 48, lid 3.

2. De houder van een merk kan in een inbreukprocedure het gebruik van een later ingeschreven ~~Europees~~ **EU-merk** niet verbieden wanneer dat jongere merk niet nietig wordt verklaard op grond van de artikel 53, leden 3 en 4, artikel 54, leden 1 en 2, of artikel 57, lid 2, van Verordening (EG) nr. 207/2009.

3. Wanneer de houder van een merk ingevolge de leden 1 of 2 het gebruik van een later ingeschreven merk niet kan verbieden, kan de houder van dat later ingeschreven merk in een inbreukprocedure het gebruik van het oudere merk niet verbieden, zelfs wanneer dit recht niet langer aan het jongere merk kan worden tegengeworpen.

Deel 4

Vervallenverklaring van merkenrechten

Artikel 19

Afwezigheid van normaal gebruik als grond voor vervallenverklaring

1. Een merk kan vervallen worden verklaard wanneer het gedurende een ononderbroken periode van vijf jaar niet normaal in de betrokken lidstaat is gebruikt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is en er geen geldige reden is voor het niet gebruiken.

2. Vervallenverklaring van een merk kan niet worden gevorderd wanneer het merk in de periode tussen het verstrijken van de vijfjarige periode en de instelling van de vordering tot vervallenverklaring voor het eerst of opnieuw normaal is gebruikt.

Dinsdag 25 februari 2014

3. Het begin van gebruik of hernieuwd gebruik binnen drie maanden die aan de instelling van de vordering tot vervallenverklaring voorafgaan, met dien verstande dat de periode van drie maanden ten vroegste na het verstrijken van de ononderbroken periode van vijf jaar van het niet gebruiken is ingegaan, wordt echter niet in aanmerking genomen indien de voorbereiding voor het begin van gebruik of het hernieuwde gebruik pas wordt getroffen nadat de merkhouder er kennis van heeft genomen dat de vordering tot vervallenverklaring kan worden ingesteld.

Artikel 20

Ontstaan van een gebruikelijke benaming of een misleidende aanduiding als grond voor vervallenverklaring

Een merk kan vervallen worden verklaard wanneer het, na de datum waarop het is ingeschreven:

- a) door toedoen of nalaten van de merkhouder tot de in de handel gebruikelijke benaming is geworden van een waar of dienst waarvoor het ingeschreven is;
- b) als gevolg van het gebruik dat ervan wordt gemaakt door de merkhouder, of met zijn instemming, voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, het publiek kan misleiden, met name over de aard, de hoedanigheid of de plaats van herkomst van deze waren of diensten.

Artikel 21

Vervallenverklaring voor slechts een deel van de waren of diensten

Indien een grond voor vervallenverklaring van een merk slechts bestaat voor een deel van de waren of diensten waarvoor dit merk ingeschreven is, betreft de vervallenverklaring alleen die waren of diensten.

Deel 5

Het merk als vermogensbestanddeel

Artikel 22

Overgang van ingeschreven merken

1. Een merk kan onafhankelijk van de onderneming overgaan voor alle of een deel van de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is.
2. De overdracht van een onderneming in haar geheel houdt in dat ook het merk overgaat, tenzij het tegendeel is overeengekomen of duidelijk uit de omstandigheden blijkt. Deze bepaling is van toepassing op de verbintenis uit een overeenkomst tot overdracht van de onderneming.
3. ~~Onverminderd lid 2 geschiedt overgang van het merk, tenzij zij het gevolg is van een rechterlijke uitspraak, bij een door de partijen bij de overeenkomst ondertekende akte; bij gebreke daarvan is de overgang nietig. [Am. 37]~~
4. Op verzoek van een der partijen wordt de overgang ingeschreven in het register en gepubliceerd, **indien de verzoekende partij een bewijs van de overdracht heeft verstrekt aan de dienst. [Am. 38]**
5. Zolang de **registratieaanvraag betreffende de** overgang niet ~~in het register is ingeschreven door de dienst is ontvangen~~, kan de rechtverkrijgende zich jegens derden niet op de uit de inschrijving van het merk voortvloeiende rechten beroepen. **[Am. 39]**
6. Wanneer ten aanzien van de dienst bepaalde termijnen in acht moeten worden genomen, kan de rechtverkrijgende de betrokken verklaringen tegenover de dienst afleggen wanneer het verzoek om inschrijving van de overgang door de dienst is ontvangen.

Artikel 23

Zakelijke rechten

1. Een merk kan onafhankelijk van de onderneming in pand worden gegeven of het voorwerp vormen van een ander zakelijk recht.
2. Op verzoek van een der partijen worden de in lid 1 bedoelde rechten ingeschreven in het register en gepubliceerd.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 24

Gedwongen tenuitvoerlegging

1. Een merk kan het voorwerp vormen van gedwongen tenuitvoerlegging.
2. Op verzoek van een der partijen wordt de tenuitvoerlegging ingeschreven in het register en gepubliceerd.

Artikel 25

Insolventieprocedure

Indien een merk betrokken is in een insolventieprocedure, wordt op verzoek van de bevoegde instantie een vermelding hiervan in het register ingeschreven en gepubliceerd.

Artikel 26

Licentie

1. Een merk kan het voorwerp zijn van licenties voor alle of voor een deel van de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is en voor het geheel of voor een deel van het grondgebied van een lidstaat. Een licentie kan al dan niet uitsluitend zijn.
2. De aan het merk verbonden rechten kunnen door de merkhouders worden ingeroepen tegen een licentiehouder die handelt in strijd met een van de bepalingen van de licentieovereenkomst inzake:
 - a) de duur daarvan;
 - b) de door de inschrijving gedekte vorm waarin het merk mag worden gebruikt;
 - c) de waren of diensten waarvoor de licentie is verleend;
 - d) het grondgebied waarop het merk mag worden aangebracht; of
 - e) de kwaliteit van de door de licentiehouder vervaardigde waren of verrichte diensten.
3. Onverminderd het bepaalde in de licentieovereenkomst kan de licentiehouder een vordering wegens inbreuk op een merk alleen instellen met toestemming van de houder van dat merk. De houder van een uitsluitende licentie kan deze vordering echter instellen indien de merkhouders, na daartoe te zijn aangemaand, niet zelf binnen een redelijke termijn een vordering wegens inbreuk instelt.
4. De licentiehouder kan in de vordering wegens inbreuk die de houder van het merk aanhangig heeft gemaakt, tussenkomen om de door hem geleden schade vergoed te krijgen.
5. Op verzoek van een van de partijen wordt de verlening of de overdracht van een licentie betreffende een merk ingeschreven in het register en gepubliceerd.

Artikel 27

De aanvraag om een merk als vermogensbestanddeel

De artikelen 22 tot en met 26 zijn van toepassing op aanvragen om merken.

Deel 6

Garantie-, kwaliteits-, en collectieve merken

~~Artikel 28~~~~Definities~~

~~Voor de toepassing van dit deel wordt verstaan onder:~~

- ~~1) Een „garantie- of kwaliteitsmerk” is een merk dat bij aanvraag als zodanig wordt omschreven en op grond waarvan de waren of diensten die door de merkhouders worden gecertificeerd met betrekking tot de geografische herkomst, het materiaal, de wijze van vervaardiging van waren of verrichting van diensten, kwaliteit, nauwkeurigheid of andere kenmerken kunnen worden onderscheiden van waren en diensten die niet als zodanig zijn gecertificeerd;~~

Dinsdag 25 februari 2014

- 2) Een „collectief merk” is een merk dat bij de aanvraag als zodanig wordt omschreven en op grond waarvan de waren of diensten van de leden van een vereniging die houder van het merk is, kunnen worden onderscheiden van de waren en diensten van andere ondernemingen. [Am. 40]

Artikel 29

Bijzondere bepalingen inzake collectieve, garantie- en kwaliteitsmerken

1. Lidstaten kunnen voorzien in de inschrijving garantie- of kwaliteitsmerken.
2. De lidstaten kunnen bepalen dat weigering van inschrijving, vervallen- of nietigverklaring van garantie- of kwaliteitsmerken plaatsvindt op andere gronden dan de in de artikelen 3, 19 en 20 bedoelde, voor zover de functie van deze merken zulks vereist.
3. Een garantie- of kwaliteitsmerk dat wordt gevormd door tekens of benamingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van de plaats van herkomst van de waren of diensten, geeft de houder niet het recht een derde het gebruik van dergelijke tekens of benamingen in de handel te verbieden, voor zover er sprake is van een gebruik volgens de eerlijke gebruiken in handel en nijverheid. Met name kan een zodanig merk niet worden ingeroepen tegen een derde die gerechtigd is een geografische benaming te gebruiken.

Artikel 30

Collectieve merken

1. Lidstaten maken de inschrijving van collectieve merken mogelijk.
2. Verenigingen van fabrikanten, producenten, dienstverrichters of handelaren die overeenkomstig het daarvoor geldende recht bevoegd zijn om in eigen naam drager te zijn van ongeacht welke rechten en verplichtingen, overeenkomsten aan te gaan of andere rechtshandelingen te verrichten en in rechte op te treden, alsmede publiekrechtelijke rechtspersonen, kunnen collectieve merken aanvragen.
3. In afwijking van artikel 4, lid 1, onder c), kunnen tekens of benamingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van de plaats van herkomst van de waren of diensten, collectieve merken vormen.

Een collectief merk staat de merkhouder niet toe, een derde te verbieden om in het economische verkeer deze tekens of aanduidingen te gebruiken, voor zover er sprake is van gebruik volgens de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel. Met name kan een dergelijk merk niet worden ingeroepen tegen een derde die gerechtigd is een geografische benaming te gebruiken.

Artikel 31

Reglement inzake gebruik van het collectieve merk

1. De aanvrager van een collectief merk moet het reglement inzake het gebruik daarvan indienen **bij de dienst**. [Am. 41]
2. Het reglement bepaalt welke personen het merk mogen gebruiken, onder welke voorwaarden iemand tot de vereniging behoort en onder welke voorwaarden, met inbegrip van sancties, het merk kan worden gebruikt. Het reglement van een in artikel 30, lid 3, bedoeld merk stelt het lidmaatschap van de vereniging die houder is van dat merk, open voor eenieder wiens waren uit het betrokken geografische gebied afkomstig zijn.

Artikel 32

Afwijzing van de aanvraag

1. Behalve in de bij de artikelen 4 en 5 bepaalde gevallen wordt de aanvraag om een collectief merk afgewezen indien niet wordt voldaan aan artikel 28, lid 2, artikel 30 of artikel 31 of indien het reglement strijdig is met de openbare orde of de goede zeden.
2. Een aanvraag om een collectief merk wordt eveneens afgewezen wanneer het publiek kan worden misleid inzake de aard of betekenis van het merk, met name wanneer het de indruk kan wekken iets anders te zijn dan een collectief merk.
3. De aanvraag wordt niet afgewezen wanneer de aanvrager door een wijziging van het reglement voldoet aan de in leden 1 en 2 gestelde eisen.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 33

Gebruik van collectieve merken

Aan de vereisten van artikel 16 wordt voldaan wanneer van een collectief merk in overeenstemming met artikel 16 normaal gebruik wordt gemaakt door iemand die bevoegd is dit te gebruiken.

Artikel 34

Wijziging van het reglement inzake het gebruik van het collectieve merk

1. De houder van het collectieve merk legt de dienst elke wijziging van het reglement voor.
2. De wijziging wordt in het register vermeld tenzij het gewijzigde reglement niet voldoet aan artikel 31 of een in artikel 32 vermelde afwijzingsgrond doet ontstaan.
3. Artikel 42, lid 2, is van toepassing op het gewijzigde reglement van het merk.
4. Voor de toepassing van deze richtlijn worden wijzigingen van het reglement pas van kracht vanaf de datum waarop de wijziging in het register wordt vermeld.

Artikel 35

Tot instelling van een vordering wegens inbreuk bevoegde personen

1. Artikel 26, leden 3 en 4, is van toepassing op eenieder die bevoegd is een collectief merk te gebruiken.
2. De houder van een collectief merk kan vergoeding eisen namens de personen die bevoegd zijn het merk te gebruiken, indien deze personen schade hebben geleden door onrechtmatig gebruik van het merk.

Artikel 36

Aanvullende gronden voor vervallenverklaring

In aanvulling op de in de artikelen 19 en 20 vermelde gronden wordt de houder van een collectief merk op vordering bij de dienst of op reconventionele vordering in een inbreukprocedure van zijn rechten vervallen verklaard op de volgende gronden:

- a) de merkhouder neemt geen redelijke maatregelen om te voorkomen dat het merk wordt gebruikt op een wijze die niet verenigbaar met de voorwaarden van het reglement, waarvan wijzigingen zo nodig in het register vermeld zijn;
- b) het publiek kan worden misleid in de zin van artikel 32, lid 2, door de wijze waarop bevoegde personen het merk hebben gebruikt;
- c) een wijziging van het reglement is in strijd met artikel 34, lid 2, in het register vermeld tenzij de merkhouder door een nieuwe wijziging van het reglement voldoet aan de in dat artikel gestelde eisen.

Artikel 37

Aanvullende gronden voor nietigverklaring

In aanvulling op de in de artikelen 4 en 5 vermelde gronden wordt een in strijd met artikel 32 ingeschreven collectief merk nietig verklaard, tenzij de merkhouder door een wijziging van het reglement voldoet aan de in artikel 32 gestelde eisen.

Hoofdstuk 3

Procedures

Deel 1

Aanvraag en inschrijving

Artikel 38

Voorschriften waaraan de aanvraag moet voldoen

1. De aanvraag om inschrijving van een merk moet **ten minste** bevatten: [Am. 42]

Dinsdag 25 februari 2014

- a) een verzoek om inschrijving,
 - b) gegevens op grond waarvan de aanvrager kan worden geïdentificeerd,
 - c) een opgave van de waren of diensten waarvoor de aanvraag wordt ingediend,
 - d) een afbeelding van het merk.
2. Bij de aanvraag om een merk moeten de indieningstaks en, indien nodig, één of meer klassetaksen worden betaald.

Artikel 39**Datum van indiening**

1. De datum van indiening van de aanvraag om een merk is die waarop de aanvrager aan de dienst de documenten met de in artikel 38 bedoelde gegevens voorlegt.
2. Lidstaten kunnen daarnaast bepalen dat de toekenning van de datum van indiening gebonden is aan de voorwaarde van betaling van de basisaanvraag of de inschrijvingstaks.

Artikel 40**Aanwijzing en classificatie van waren en diensten**

1. De waren en diensten waarvoor een inschrijving wordt aangevraagd, worden ingedeeld overeenkomstig de Overeenkomst van Nice betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken van 15 juni 1957 (hierna de „classificatie van Nice”).
2. De aanvrager omschrijft de waren en diensten waarvoor bescherming wordt gevraagd voldoende duidelijk en nauwkeurig opdat de bevoegde autoriteiten en de marktdeelnemers alleen op basis daarvan de omvang van de gevraagde bescherming kunnen bepalen. Op basis van de lijst van waren en diensten kan elk artikel in slechts één klasse van de classificatie van Nice worden ingedeeld.
3. Voor de toepassing van lid 2 kunnen de algemene benamingen van de hoofdklassen van de classificatie van Nice of andere algemene bewoordingen worden gebruikt op voorwaarde dat deze voldoen aan de basisvereisten van duidelijkheid en nauwkeurigheid.
4. De dienst verwerpt de aanvraag in geval van onduidelijke of onnauwkeurige benamingen of bewoordingen indien de aanvrager geen aanvaardbare formulering voorstelt binnen de daartoe door de dienst gestelde termijn. Omwille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid stellen de diensten in onderlinge samenwerking een lijst op waarin hun respectieve administratieve praktijken met betrekking tot de classificatie van waren en diensten worden weergegeven.
5. Het gebruik van algemene bewoordingen, met inbegrip van de algemene benamingen van de hoofdklassen van de classificatie van Nice, wordt geïnterpreteerd als betrekking hebbende op alle waren of diensten die duidelijk onder de letterlijke betekenis van de benamingen of bewoordingen vallen. Het gebruik van deze benamingen of bewoordingen wordt niet geïnterpreteerd als betrekking hebbende op waren of diensten die niet als dusdanig kunnen worden begrepen.
6. Wanneer de aanvrager verzoekt om inschrijving voor meer dan een klasse, ~~worden gegroepeerd~~ **worden groepeerd** de **aanvrager de** waren en diensten ~~gegroepeerd~~ volgens de klassen van de classificatie van Nice, waarbij elke groep wordt voorafgegaan door het nummer van de klasse waartoe deze groep van waren of diensten behoort, en **presenteert deze** in de volgorde van de klassen ~~wordt voorgesteld~~. **[Am. 43]**
7. De classificatie van waren en diensten dient uitsluitend voor administratieve doeleinden. Waren en diensten worden niet geacht aan elkaar gelijk te zijn op grond dat zij in dezelfde klasse volgens de classificatie van Nice voorkomen, en waren en diensten worden niet geacht van elkaar te verschillen op grond dat zij in onderscheiden klassen volgens de classificatie van Nice voorkomen.

Artikel 41~~Ambtshalve onderzoek~~

~~De diensten beperken hun ambtshalve onderzoek tot de vraag of de aanvraag om inschrijving van een merk voor inschrijving in aanmerking komt op basis van de afwezigheid van absolute weigeringsgronden als bedoeld in artikel 4. [Am. 44]~~

Artikel 42**Opmerkingen van derden**

1. Iedere natuurlijke of rechtspersoon alsmede groepering of instantie die fabrikanten, producenten, dienstverrichters, handelaren of consumenten vertegenwoordigt, kan voor de inschrijving van een merk bij de dienst schriftelijke opmerkingen indienen met vermelding van de gronden overeenkomstig artikel 4 op basis waarvan de inschrijving van het merk ambtshalve moet worden geweigerd. Zij zijn geen partij in de procedure voor de dienst.

Dinsdag 25 februari 2014

2. Naast de in lid 1 bedoelde weigeringsgronden kan iedere natuurlijke of rechtspersoon alsmede groepering of instantie die fabrikanten, producenten, dienstverrichters, handelaren of consumenten vertegenwoordigt, bij de dienst schriftelijke opmerkingen indienen met vermelding van de bijzondere gronden op basis waarvan de aanvraag voor een collectief merk overeenkomstig artikel 32, leden 1 en 2, moet worden geweigerd.

2 bis. Lidstaten die oppositieprocedures hebben ingesteld op basis van absolute weigeringsgronden in de zin van artikel 4 hoeven aan deze bepaling geen uitvoering te geven. [Am. 45]

Artikel 43

Afsplitsing van aanvragen en inschrijvingen

De aanvrager of houder kan een aanvraag of inschrijving voor een merk in een of meer afzonderlijke aanvragen of inschrijvingen splitsen door een daartoe strekkende verklaring in te dienen bij de dienst.

Artikel 44

Taksen

Bij de inschrijving en vernieuwing van een merk moet een aanvullende taks worden betaald voor elke klasse van waren en diensten buiten de eerste klasse.

Deel 2

Procedures voor oppositie en vervallen- en nietigverklaring

Artikel 45

Oppositieprocedure

1. De lidstaten voeren een doeltreffende en snelle administratieve procedure in om bij hun diensten oppositie in te stellen tegen de inschrijving van een aanvraag op de in artikel 5 bedoelde gronden.

2. Op basis van de in lid 1 bedoelde administratieve procedure kan ten minste de houder van ouder recht als bedoeld in **artikel 4, lid 1, punt i), en artikel 5, leden 2 en lid 3, letter a)**, oppositie instellen. **Een oppositiebezwaarschrift kan worden ingediend op grond van een of meer oudere rechten, mits zij allemaal tot dezelfde houder behoren, en op basis van een deel of het geheel van de goederen of diensten waarvoor het oudere recht is ingeschreven of aangevraagd, en kan worden gericht tegen een deel of het geheel van de goederen of diensten waarvoor het betwiste merk wordt aangevraagd.** [Am. 46]

3. Partijen wordt **op hun gezamenlijk verzoek** een ~~termijn van ten minste~~ **minimum van** twee maanden ~~vóór~~ **in** de ~~aanvang van de~~ oppositieprocedure verleend om te overleggen over de mogelijkheid van een minnelijke schikking tussen de opposant en de aanvrager. [Am. 47]

Artikel 46

Niet-gebruiken als verweer in een oppositieprocedure

1. Wanneer in een administratieve oppositieprocedure op de datum van indiening of voorrang van het jongere merk de periode van vijf jaar was verstreken waarbinnen het oudere merk normaal moet zijn gebruikt als bedoeld in artikel 16, levert de houder van het oudere merk die oppositie heeft ingesteld, op verzoek van de aanvrager het bewijs dat het oudere merk normaal is gebruikt als bedoeld in artikel 16 in de periode van vijf jaar voor de datum van indiening of voorrang van het jongere merk, dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruiken bestonden. Bij ontbreken van het daartoe strekkende bewijs wordt de oppositie afgewezen.

2. Indien het oudere merk slechts is gebruikt voor een deel van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt het voor het in lid 1 bedoelde onderzoek van de oppositie geacht alleen voor dat deel van de waren of diensten te zijn ingeschreven.

3. De leden 1 en 2 zijn van toepassing wanneer het oudere merk een ~~Europees~~ **EU-merk** is. In dat geval wordt het normale gebruik van het ~~Europees~~ **EU-merk** overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EG) nr. 207/2009 vastgesteld.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 47

Procedure voor vervallen- of nietigverklaring

1. De lidstaten voeren een **efficiënte en snelle** administratieve procedure voor vervallen- of nietigverklaring van een merk in bij hun diensten. [Am. 48]
 2. De administratieve procedure tot vervallenverklaring bepaalt dat het merk op basis van de in de artikelen 19 en 20 bedoelde gronden vervallen wordt verklaard.
 3. De administratieve procedure tot nietigverklaring bepaalt dat het merk nietig wordt verklaard op basis van ten minste de volgende gronden:
 - a) het merk had niet ingeschreven mogen worden omdat het niet voldoet aan de voorschriften van artikel 4;
 - b) het merk had niet ingeschreven mogen worden vanwege het bestaan van een jonger merk in de zin van artikel 5, leden 2 en 3.
 4. De administratieve procedure bepaalt dat een verzoek tot vervallenverklaring of nietigverklaring ten minste kan worden ingediend door:
 - a) in het geval van lid 2 en van lid 3, onder a), iedere natuurlijke of rechtspersoon alsmede groepering of instantie die is opgericht om de belangen van fabrikanten, producenten, dienstverrichters, handelaren of consumenten te behartigen en die overeenkomstig het daarvoor geldende recht bevoegd is in eigen naam in rechte op te treden;
 - b) in het geval van lid 3, onder b), de houder van een ouder recht als bedoeld in artikel 5, leden 2 en 3.
- 4 bis.** *Een vordering tot vervallenverklaring of nietigverklaring kan worden gericht tegen een deel of het geheel van de goederen of diensten waarvoor het betwiste merk is geregistreerd.* [Am. 49]
- 4 ter.** *Een verzoek tot nietigverklaring kan worden ingediend op grond van een of meer oudere rechten, mits zij allemaal behoren tot dezelfde houder.* [Am. 50]

Artikel 48

Niet-gebruiken als verweer in een procedure tot nietigverklaring

1. Wanneer in een administratieve procedure tot nietigverklaring op basis van een ingeschreven merk met een vroegere datum van inschrijving of voorrang de houder van het jongere merk daarom verzoekt, levert de houder van het oudere merk het bewijs dat in de periode van vijf jaar vóór de datum van indiening van het verzoek om nietigverklaring het oudere merk normaal is gebruikt als bedoeld in artikel 16 voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven en dat hij ter rechtvaardiging van zijn verzoek aanhaalt, dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruiken bestonden, op voorwaarde dat de periode van vijf jaar waarin het oudere merk normaal moet zijn gebruikt, is verstreken op de datum van indiening van het verzoek tot nietigverklaring. [Am. 51]
2. Wanneer op de datum van indiening of voorrang van het jongere merk de periode van vijf jaar waarin het oudere merk normaal moet worden gebruikt als bedoeld in artikel 16, is verstreken, bewijst de houder van het oudere merk naast het in lid 1 bedoelde bewijs dat het merk in de periode van vijf jaar vóór de datum van indiening of voorrang normaal is gebruikt dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruiken bestonden.
3. Bij ontbreken van de in de leden 1 en 2 bedoelde bewijzen wordt het verzoek tot nietigverklaring op basis van een ouder merk afgewezen.
4. Indien het oudere merk overeenkomstig artikel 16 slechts is gebruikt voor een deel van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt het voor het onderzoek van het verzoek tot nietigverklaring geacht alleen voor dat deel van de waren of diensten te zijn ingeschreven.
5. De leden 1 tot en met 4 zijn van toepassing wanneer het oudere merk een Europees **EU-merk** is. In dat geval wordt het normale gebruik van het Europees **EU-merk** overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EG) nr. 207/2009 vastgesteld.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 49

Gevolgen van vervallen- en nietigverklaring

1. Een ingeschreven merk wordt geacht de in deze richtlijn bedoelde gevolgen niet te hebben gehad vanaf de datum van het verzoek tot vervallenverklaring, voor zover de rechten van de houder vervallen zijn verklaard. In de beslissing kan op verzoek van een van de partijen een vroegere datum worden vastgesteld waarop een van de gronden voor vervallenverklaring heeft plaatsgevonden.
2. Een ingeschreven merk wordt geacht de in deze richtlijn bedoelde gevolgen niet te hebben gehad van bij de aanvang, voor zover het merk nietig is verklaard.

Deel 3

Duur en vernieuwing van inschrijving

Artikel 50

Duur van inschrijving

1. De inschrijving van het merk geldt voor een periode van 10 jaar te rekenen vanaf de datum van indiening van de aanvraag.
2. De inschrijving kan overeenkomstig artikel 51 worden vernieuwd voor telkens 10 jaar.

Artikel 51

Vernieuwing

1. De inschrijving van het merk wordt vernieuwd op verzoek van de merkhouder of van een ieder die door hem gemachtigd is, op voorwaarde dat de vernieuwingstaksen betaald zijn.
2. De dienst stelt de houder van het merk en elke houder van een ingeschreven recht op het merk tijdig in kennis voordat de geldigheid van de inschrijving verstreken is. Verzuim van kennisgeving valt niet onder de verantwoordelijkheid van de dienst.
3. Het verzoek tot vernieuwing wordt ingediend en de vernieuwingstaksen worden betaald binnen zes maanden vóór het verstrijken van de maand waarin de bescherming eindigt. Bij gebreke daarvan kan het verzoek worden ingediend binnen een termijn van zes maanden volgend op de in de eerste zin bedoelde dag. De vernieuwingstaksen en de aanvullende taks worden binnen deze bijkomende termijn betaald.
4. Wanneer het verzoek wordt ingediend of de taksen worden betaald voor slechts een deel van de waren of de diensten waarvoor het merk is ingeschreven, wordt de inschrijving slechts voor de betrokken waren of diensten vernieuwd.
5. De vernieuwing gaat in vanaf de dag na de datum waarop de geldigheid van de inschrijving verstrijkt. Zij wordt ingeschreven en gepubliceerd.

Deel 3 bis**Communicatie met de dienst****Artikel 51 bis****Communicatie met de dienst**

Partijen in de procedure of, indien aangewezen, hun vertegenwoordigers, geven een officieel adres op in een van de lidstaten voor alle officiële communicatie met de dienst. [Am. 53]

Hoofdstuk 4

Administratieve samenwerking

Artikel 52

Samenwerking op het gebied van merkeninschrijving en administratie

De lidstaten zorgen ervoor dat de diensten **daadwerkelijk** onderling en met het Agentschap samenwerken om convergentie van praktijken en instrumenten te bevorderen ~~en om~~ **met het oog op het bereiken van meer** samenhangende resultaten te bereiken in het onderzoek en de inschrijving van merken. [Am. 52]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 53

Samenwerking op andere gebieden

De lidstaten zorgen ervoor dat de diensten **daadwerkelijk** met het Agentschap samenwerken op alle andere gebieden dan die van artikel 52 waarop zij activiteiten ontwikkelen die van belang zijn voor de bescherming van merken in de Unie. [Am. 54]

Hoofdstuk 5

Slotbepalingen

Artikel 54

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn te voldoen aan de artikelen 2 tot en met 6, 8 tot en met 14, 16, 17, 18, 22 tot en met 28, en 30 tot en met 53. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. In de bepalingen wordt tevens vermeld dat verwijzingen in bestaande wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen naar de bij deze richtlijn ingetrokken richtlijn, gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn. De regels voor die verwijzing en de formulering van die vermelding worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 55

Intrekking

Richtlijn 2008/95/EG wordt ingetrokken met ingang van [de dag volgende op de in artikel 54, lid 1, eerste alinea, van deze richtlijn vastgestelde datum], onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage I, deel B bij Richtlijn 2008/95/EG, genoemde termijn voor omzetting in nationaal recht van de richtlijn.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in de bijlage.

Artikel 56

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De artikelen 1, 7, 15, 19, 20, 21 en 54 tot en met 57 zijn van toepassing met ingang van [de dag volgend op de in artikel 54, lid 1, van deze richtlijn vastgestelde datum].

Artikel 57

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE

Concordantietabel

Richtlijn 2008/95/EG	Deze richtlijn
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3, lid 1, onder a) tot en met h)	Artikel 4, lid 1, onder a) tot en met h)
—	Artikel 4, lid 1, onder i) en j)
—	Artikel 4, lid 2 en lid 3, eerste zin
Artikel 3, lid 2, onder a) tot en met c)	Artikel 4, lid 4, onder a) tot en met c)
Artikel 3, lid 2, onder d)	Artikel 4, lid 3, tweede zin
Artikel 3, lid 3, eerste zin	Artikel 4, lid 5
Artikel 3, lid 3, tweede zin	Artikel 4, lid 6
Artikel 4, leden 1 en 2	Artikel 5, leden 1 en 2
Artikel 4, lid 3 en lid 4, onder a)	Artikel 5, lid 3, onder a)
—	Artikel 5, lid 3, onder b)
Artikel 4, lid 4, onder g)	Artikel 5, lid 3, onder c)
—	Artikel 5, lid 3, onder d)
Artikel 4, lid 4, onder b) en c)	Artikel 5, lid 4, onder a) en b)
Artikel 4, lid 4, onder d) tot en met f)	—
Artikel 4, leden 5 en 6	Artikel 5, leden 5 en 6
—	Artikel 8
Artikel 5, lid 1, eerste inleidende zin	Artikel 10, lid 1
Artikel 5, lid 1, tweede inleidende zin	Artikel 10, lid 2, inleidende zin
Artikel 5, lid 1, onder a) en b)	Artikel 10, lid 2, onder a) en b)
Artikel 5, lid 2	Artikel 10, lid 2
Artikel 5, lid 3, onder a) tot en met c)	Artikel 10, lid 3, onder a) tot en met c)
—	Artikel 10, lid 3, onder d)
Artikel 5, lid 3, onder d)	Artikel 10, lid 3, onder e)
—	Artikel 10, lid 3, onder f)
—	Artikel 10, leden 4 en 5
Artikel 5, leden 4 en 5	Artikel 10, leden 6 en 7
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 6, lid 1, onder a) tot en met c)	Artikel 14, lid 1, onder a) tot en met c)
—	Artikel 14, lid 2

Dinsdag 25 februari 2014

Richtlijn 2008/95/EG	Deze richtlijn
Artikel 6, lid 2	Artikel 14, lid 3
Artikel 7	Artikel 15
Artikel 8, leden 1 en 2	Artikel 26, leden 1 en 2
—	Artikel 26, leden 3 tot en met 5
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10, lid 1, eerste alinea	Artikel 16, lid 1
—	Artikel 16, leden 2 en 3
Artikel 10, lid 1, tweede alinea	Artikel 10, lid 4
Artikel 10, lid 2	Artikel 10, lid 5
Artikel 10, lid 3	—
Artikel 11, lid 1	Artikel 48, leden 1 tot en met 3
Artikel 11, lid 2	Artikel 46, lid 1
Artikel 11, lid 3	Artikel 17
Artikel 11, lid 4	Artikel 17, artikel 46, lid 2, en artikel 48, lid 4
—	Artikel 18
Artikel 12, lid 1, eerste alinea	Artikel 19, lid 1
Artikel 12, lid 1, tweede alinea	Artikel 19, lid 2
Artikel 12, lid 1, derde alinea	Artikel 19, lid 3
Artikel 12, lid 2	Artikel 20
Artikel 13	Artikel 7 en artikel 21
Artikel 14	Artikel 6
—	Artikelen 22 tot en met 25
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 15, lid 1	Artikel 29, leden 1 en 2
Artikel 15, lid 2	Artikel 29, lid 3
—	Artikelen 30 tot en met 54, lid 1
Artikel 16	Artikel 54, lid 2
Artikel 17	Artikel 55
Artikel 18	Artikel 56
Artikel 19	Artikel 57

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0120

Bevriezing en confiscatie van opbrengsten van misdrijven *I****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bevriezing en confiscatie van opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (COM(2012)0085 — C7-0075/2012 — 2012/0036(COD))****(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)**

(2017/C 285/36)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0085),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 82, lid 2 en artikel 83, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0075/2012),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2012 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 10 oktober 2012 ⁽²⁾,
 - gezien het advies van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten van 4 december 2012,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 3 december 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0178/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2012)0036**Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bevriezing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie***(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Richtlijn 2014/42/EU.)*

⁽¹⁾ PB C 299 van 4.10.2012, blz. 128.
⁽²⁾ PB C 391 van 18.12.2012, blz. 134.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0121

Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking en opleiding op het gebied van rechtshandhaving (Europol) *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking en opleiding op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot intrekking van Besluit 2009/371/JBZ en Besluit 2005/681/JBZ (COM(2013)0173 — C7-0094/2013 — 2013/0091(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/37)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0173),
 - gezien artikel 294, lid 2, artikel 88 en artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0094/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door de Belgische kamer van volksvertegenwoordigers, de Duitse bondsraad en het Spaanse parlement, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Begrotingscommissie, de Commissie begrotingscontrole en de Commissie constitutionele zaken (A7-0096/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. benadrukt dat punt 31 van het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer ⁽¹⁾ van toepassing dient te zijn op de uitbreiding van het takenpakket van Europol; benadrukt dat elk besluit van de wetgevingsautoriteit met het oog op die uitbreiding geen afbreuk mag doen aan de besluiten van de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure;
 3. verzoekt de Commissie, nadat het Europees Parlement en de Raad over de verordening overeenstemming hebben bereikt, ten volle met het akkoord rekening te houden teneinde te voldoen aan de begrotings- en personeelsbehoeften van Europol en zijn behoeften op grond van zijn nieuwe taken, met name het Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit, overeenkomstig punt 42 van de gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie op 19 juli 2012, over de gedecentraliseerde agentschappen;
 4. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0091

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de oprichting van het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking en opleiding op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot intrekking van ~~Besluiten Besluit 2009/371/JBZ en 2005/681/JBZ~~ [Am. 1]

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 88 ~~en artikel 87, lid 2, onder b)~~, [Am. 2]

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Na de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming te hebben geraadpleegd,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Europol werd opgericht bij Besluit 2009/371/JBZ van de Raad ⁽²⁾ als een orgaan van de Unie dat wordt gefinancierd uit de algemene begroting van de Unie ter ondersteuning en versterking van het optreden van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en hun onderlinge samenwerking bij de preventie en bestrijding van georganiseerde criminaliteit, terrorisme en andere vormen van zware criminaliteit waarbij twee of meer lidstaten betrokken zijn. Besluit 2009/371/JBZ verving de Overeenkomst op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europol-overeenkomst) ⁽³⁾.
- (2) Artikel 88 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) bepaalt dat Europol zal worden gestuurd bij verordeningen die worden aangenomen volgens de gewone wetgevingsprocedure. Volgens dit artikel moeten er ook procedures worden ingesteld voor het toezicht op de activiteiten van Europol door het Europees Parlement, in samenwerking met de nationale parlementen, **in overeenstemming met artikel 12, onder c), VEU en artikel 9 van Protocol nr. 1 betreffende de rol van de nationale parlementen in de Europese Unie, teneinde de democratische legitimiteit en verantwoordingsplicht van Europol tegenover de Europese burgers te versterken.** Het is derhalve noodzakelijk om Besluit 2009/371/JBZ te vervangen door een verordening met regels inzake de parlementaire controle. [Am. 3]
- (3) ~~De Europese Politieacademie (Cepol) werd opgericht bij Besluit 2005/681/JBZ ⁽⁴⁾ om de samenwerking tussen nationale politiediensten te bevorderen door het organiseren en coördineren van opleidingsactiviteiten met een Europese politieke dimensie. [Am. 4]~~
- (4) Het „Programma van Stockholm — Een open en veilig Europa ten dienste en ter bescherming van de burger” ⁽⁵⁾ stelt dat Europol zich verder moet ontwikkelen en „een knooppunt [moet] worden voor informatie-uitwisseling tussen de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten, een dienstverlener en een platform voor rechtshandhavingsdiensten.” Uit een beoordeling van het functioneren van Europol blijkt dat een verbetering van de operationele doeltreffendheid nodig is om deze doelstelling te bereiken. ~~Een andere doelstelling van het Programma van Stockholm is het oprichten van een werkelijke Europese rechtshandhavingscultuur door het opzetten van Europese opleidingsprogramma's en uitwisselingsprogramma's voor wie beroepsmatig betrokken is bij de rechtshandhaving op nationaal en Europees niveau. [Am. 5]~~

⁽¹⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 25 februari 2014.

⁽²⁾ Besluit 2009/371/JBZ van de Raad van 6 april 2009 tot oprichting van de Europese politiedienst (Europol) (PB L 121 van 15.5.2009, blz. 37).

⁽³⁾ PB C 316 van 27.11.1995, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 256 van 1.10.2005, blz. 63.

⁽⁵⁾ PB C 115 van 4.5.2010, blz. 1.

Dinsdag 25 februari 2014

- (5) Grootschalige criminele en terroristische netwerken vormen een belangrijke bedreiging voor de interne veiligheid van de Unie en de veiligheid en het levensonderhoud van haar burgers. Uit beschikbare dreigingsevaluaties blijkt dat criminele groepen steeds vaker een polycrimineel karakter hebben en grensoverschrijdende activiteiten ontplooiën. De nationale rechtshandavingsinstanties dienen derhalve nauwer samen te werken met hun tegenhangers in andere lidstaten. Europol dient dan ook in staat te worden gesteld de lidstaten krachtiger te ondersteunen bij de preventie, analyse en het onderzoek van criminaliteit in de gehele Unie. Dit wordt ook bevestigd in de ~~evaluatie~~ **evaluatie** van de ~~Besluiten Besluit 2009/371/JBZ en 2005/681/JBZ~~. [Am. 6]
- (6) ~~Gezien de verbanden tussen de taken van Europol en Cepol zouden een integratie en rationalisatie van de functies van de twee agentschappen de doelmatigheid van de operationele activiteiten, de relevantie van de opleidingen en de efficiëntie van de politieke samenwerking in de Unie verbeteren.~~ [Am. 7]
- (7) ~~Besluiten Besluit 2009/371/JBZ en 2005/681/JBZ dienen~~ **dient** derhalve te worden ingetrokken en vervangen door deze verordening, die voortbouwt op de ervaringen die zijn opgedaan bij de tenuitvoerlegging van ~~beide besluiten dat besluit~~. Het **agentschap** Europol dat bij deze verordening wordt opgericht, dient de functies van Europol en Cepol als vastgesteld in ~~de twee het~~ **het** ingetrokken ~~besluiten besluit~~, over te nemen. [Am. 8]
- (8) ~~Aangezien criminaliteit zich vaak uitstrekt over de interne grenzen heen,~~ **Europol** dient ~~Europol~~ de acties van lidstaten en hun samenwerking bij de preventie en bestrijding van zware criminaliteit waarbij twee of meer lidstaten betrokken zijn, te ondersteunen en te versterken. Aangezien terrorisme een ~~van de belangrijkste bedreigingen van~~ **bedreiging vormt voor** de veiligheid van de Unie is, dient Europol lidstaten te helpen om de gemeenschappelijke uitdagingen op dit gebied aan te pakken. Europol dient, in zijn hoedanigheid van EU-rechtshandavingsagentschap, de acties en samenwerking ter bestrijding van vormen van criminaliteit die de belangen van de EU schaden, te ondersteunen en te versterken. Ook dient het steun te bieden bij de preventie en bestrijding van hiermee samenhangende strafbare feiten, die worden gepleegd om de middelen te verkrijgen voor het bevorderen, uitvoeren of straffeloos plegen van feiten op de bevoegdheidsgebieden van Europol. [Am. 9]
- (9) ~~Europol dient de opleiding voor rechtshandavingsambtenaren van alle rangen beter, coherenter en consistentener te maken in een duidelijk kader, dat is afgestemd op de vastgestelde opleidingsbehoeften.~~ [Am. 10]
- (10) In specifieke gevallen waarin een grensoverschrijdende samenwerking een meerwaarde zou zijn, dient Europol lidstaten te kunnen verzoeken om strafrechtelijke onderzoeken te starten, uit te voeren of te coördineren. Europol moet Eurojust op de hoogte brengen van dergelijke verzoeken. **Europol moet het verzoek motiveren.** [Am. 11]
- (10 bis) **Europol moet zijn deelname aan de activiteiten van gemeenschappelijke onderzoeksteams die zich richten op de bestrijding van criminaliteit die onder de bevoegdheid van Europol valt, vastleggen.** [Am. 12]
- (10 ter) **Wanneer er voor een specifiek onderzoek wordt samengewerkt tussen Europol en de lidstaten, stellen Europol en de desbetreffende lidstaten in onderling overleg duidelijke bepalingen op waarin de specifieke uit te voeren taken, de omvang van de deelname aan de onderzoeks- en gerechtelijke procedures van de lidstaten en de taakverdeling en de toepasselijke wetgeving met het oog op het gerechtelijke toezicht, worden vastgesteld.** [Am. 13]
- (11) Om de doeltreffendheid van Europol als knooppunt voor informatie-uitwisseling in de Unie te verhogen, moeten duidelijk worden vastgesteld dat de lidstaten verplicht zijn om Europol de gegevens te verstrekken die het nodig heeft om aan zijn doelstellingen te voldoen. Bij de naleving van deze verplichtingen dienen lidstaten er met name voor te zorgen **alleen** gegevens te verstrekken die relevant zijn voor de bestrijding van strafbare feiten die in de betreffende beleidsinstrumenten van de Unie als een strategische en operationele prioriteit worden aangemerkt. Lidstaten dienen Europol ook een kopie te verstrekken van bilaterale en multilaterale gegevensuitwisseling met andere lidstaten over vormen van criminaliteit die onder de doelstellingen van Europol vallen **en daarbij aan te geven uit welke bron de gegevens afkomstig zijn**.. Daarnaast dient Europol de ondersteuning aan de lidstaten op te voeren om de onderlinge samenwerking en gegevensuitwisseling te verbeteren. Europol dient bij alle instellingen van de Unie en de nationale parlementen een jaarverslag in te dienen over de mate waarin afzonderlijke lidstaten informatie verstrekken aan Europol. [Am. 14]

Dinsdag 25 februari 2014

- (12) Om een effectieve samenwerking tussen Europol en de lidstaten te garanderen, dient in iedere lidstaat een nationale eenheid te worden opgezet. ~~Deze dient het belangrijkste contactpunt te worden tussen nationale rechtshandvingsinstanties en opleidingsinstellingen op het gebied van rechtshandhaving enerzijds, en Europol anderzijds. In deze verordening moet de rol van de nationale Europese eenheid met betrekking tot het waarborgen en verdedigen van de nationale belangen bij het agentschap, behouden blijven. De nationale eenheden moeten het contactpunt tussen Europol en de bevoegde instantie blijven waardoor deze een centrale en coördinerende rol spelen in de samenwerking van de lidstaten met of via Europol en er voor zorgen dat de lidstaten op een eenduidige manier op de verzoeken van Europol antwoorden.~~ Om ervoor te zorgen dat er een voortdurende en effectieve uitwisseling van informatie tussen Europol en de nationale eenheden plaatsvindt en dat de samenwerking soepel verloopt, dient iedere nationale eenheid ten minste één verbindingsofficier naar Europol af te vaardigen. [Am. 15]
- (13) Rekening houdend met de gedecentraliseerde structuur van sommige lidstaten en het feit dat in bepaalde gevallen gegevens snel moeten worden uitgewisseld, dient Europol de mogelijkheid te krijgen om in individuele onderzoeken rechtstreeks samen te werken met de rechtshandvingsinstanties in de lidstaten. In dit geval dient Europol de nationale eenheden op de hoogte te houden.
- (14) ~~Om te garanderen dat de opleiding inzake rechtshandhaving in de EU van goede kwaliteit, coherent en consistent is, dient Europol te handelen overeenkomstig het desbetreffende beleid van de Unie. Opleiding inzake rechtshandhaving in de EU dient beschikbaar te zijn voor rechtshandvingsambtenaren van alle rangen. Europol dient in te staan voor de beoordeling van opleidingen en ervoor te zorgen dat de conclusies van beoordelingen van opleidingsbehoeften worden opgenomen in de planning, teneinde overlappings te vermijden. Europol dient de erkenning in lidstaten te bevorderen van opleidingen die op het niveau van de Unie worden gegeven.~~ [Am. 16]
- (15) De bestuurswijze van Europol dient ook te worden verbeterd door te streven naar een meer efficiëntie en door procedures te stroomlijnen.
- (16) De Commissie en de lidstaten dienen in de raad van bestuur van Europol vertegenwoordigd te zijn om zijn werkzaamheden op doeltreffende wijze te controleren. ~~In verband met de dubbele taakstelling van het nieuwe agentschap — operationele ondersteuning en het verzorgen van opleidingen op het gebied van rechtshandhaving — dienen de gewone De leden van de raad van bestuur dienen te worden benoemd op grond van hun kennis van de samenwerking bij rechtshandhaving, terwijl de plaatsvervangende leden dienen te worden benoemd op grond van hun kennis van opleidingen voor rechtshandvingsambtenaren. De plaatsvervangende leden dienen op te treden als gewoon lid wanneer het gewoon lid afwezig is en wanneer opleiding het voorwerp van discussie of beslissing is. De raad van bestuur dient te worden geadviseerd door een wetenschappelijke commissie inzake technische opleidingsvraagstukken.~~ [Am. 17]
- (17) Aan de raad van bestuur dienen de nodige bevoegdheden te worden verleend, in het bijzonder om de begroting vast te stellen, de uitvoering ervan te verifiëren, de passende financiële voorschriften en planningsdocumenten vast te stellen, **maatregelen vast te stellen om de financiële belangen van de Unie te beschermen en fraude te bestrijden, regels vast te stellen om belangenconflicten te voorkomen en te beheersen**, transparante werkprocedures voor de besluitvorming door de uitvoerend directeur van Europol te bepalen en het jaarlijkse activiteitenverslag aan te nemen. Europol dient de bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag uit te oefenen voor personeel van het agentschap en de uitvoerend directeur. Om de besluitvormingsprocedure te stroomlijnen en het toezicht op het administratieve en budgettaire beheer te versterken, dient de raad van bestuur ook een uitvoerende raad te kunnen instellen. [Am. 18]
- (18) Om te garanderen dat de dagelijkse werkzaamheden van Europol efficiënt verlopen, dient de uitvoerend directeur te fungeren als wettelijk vertegenwoordiger en bestuurder, die volledig onafhankelijk te werk kan gaan bij de uitvoering van alle taken en erop toeziet dat Europol de taken uitvoert die het agentschap op grond van deze verordening zijn toegekend. In het bijzonder dient de uitvoerend directeur verantwoordelijk te zijn voor het opstellen van de begrotings- en planningsdocumenten die ter goedkeuring aan de raad van bestuur worden voorgelegd, en voor het uitvoeren van de jaarlijkse en meerjarige werkprogramma's en andere planningsdocumenten van Europol.
- (19) Ten behoeve van de preventie en bestrijding van criminaliteit overeenkomstig zijn doelstellingen is het noodzakelijk dat Europol kan beschikken over zo volledig en actueel mogelijke informatie. Europol dient derhalve in staat te zijn om gegevens afkomstig van lidstaten, derde landen, internationale organisaties, organen van de Unie en uit openbaar beschikbare bronnen te verwerken teneinde inzicht te krijgen in criminele verschijnselen en ontwikkelingen, inlichtingen te verzamelen over criminele netwerken en verbanden tussen verschillende strafbare feiten op te sporen, **op voorwaarde dat Europol aangemerkt kan worden als wettig ontvanger van deze gegevens.** [Am. 19]

Dinsdag 25 februari 2014

- (20) Wil Europol de rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten op een meer doeltreffende manier voorzien van nauwkeurige criminaliteitsanalyses, dan dient het nieuwe gegevensverwerkingstechnologieën te gebruiken. Europol dient in staat te zijn snel verbanden te leggen tussen onderzoeken en de gemeenschappelijke *modus operandi* van verschillende criminele groepen, kruiscontroles van gegevens uit te voeren en een goed overzicht van tendensen te krijgen onder ~~handhaving~~ **waarborging** van een hoog beschermingsniveau voor persoonsgegevens van burgers. ~~Het profiel van de gegevensbanken van Europol dient derhalve niet vooraf te worden vastgelegd, zodat Europol de meest doelmatige IT-structuur kan kiezen.~~ Om een hoog niveau van gegevensbescherming te waarborgen, dienen het doel van iedere verwerking, de toegangsrechten, alsook de specifieke aanvullende waarborgen te worden vastgelegd. **Het relevantiebeginsel en het evenredigheidsbeginsel moeten bij de verwerking van persoonsgegevens worden nageleefd.** [Am. 20]
- (21) Met het oog op de eigendom van gegevens en de bescherming van informatie dienen de lidstaten, autoriteiten in derde landen en internationale organisaties te kunnen bepalen voor welke doeleinden Europol hun gegevens mag verwerken en de toegangsrechten kunnen beperken. **Doelbinding leidt tot transparantie, biedt zekerheid en voorspelbaarheid en is met name uiterst belangrijk op het gebied van de politiesamenwerking, waarbij betrokkenen gewoonlijk niet weten dat hun persoonsgegevens vergaard en verwerkt worden en waarbij het gebruik van persoonsgegevens verstreckende gevolgen kan hebben voor het leven en de vrijheden van personen.** [Am. 21]
- (22) Om te garanderen dat bepaalde gegevens alleen toegankelijk zijn voor wie deze nodig heeft voor de uitvoering van zijn taken, dient deze verordening gedetailleerde voorschriften te bevatten ten aanzien van de verschillende toegangsrechten voor de gegevens die door Europol worden verwerkt. Deze voorschriften laten onverlet dat ook de gegevens verstreckende partijen toegangsbeperkingen kunnen opleggen, aangezien de eigendom van gegevens dient te worden gerespecteerd. Voor een krachtiger preventie en bestrijding van de vormen van criminaliteit die onder zijn bevoegdheid vallen, dient Europol belangwekkende informatie aan betrokken lidstaten door te geven.
- (23) Om de operationele samenwerking tussen de agentschappen te verbeteren, en met name verbanden te leggen tussen gegevens die reeds in het bezit zijn van de verschillende agentschappen, dient Europol Eurojust ~~en het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)~~, **op basis van de specifieke waarborgen**, toegang te verschaffen tot gegevens die bij Europol beschikbaar zijn en de mogelijkheid te bieden om deze gegevens te vergelijken met hun eigen gegevens. [Am. 22]
- (24) Voor zover nodig voor de vervulling van zijn taken dient Europol een samenwerkingsverbanden te onderhouden met andere organen van de Unie, **en** rechtshandhavingsinstanties ~~en opleidingsinstellingen op het gebied van rechtshandhaving~~ in derde landen, internationale organisaties en private partijen. [Am. 23]
- (25) Voor zover nodig voor de verrichting van zijn taken dient Europol, met het oog op operationele doeltreffendheid, alle informatie, met uitzondering van persoonsgegevens, te kunnen uitwisselen met andere organen van de Unie, rechtshandhavingsinstanties ~~en opleidingsinstellingen op het gebied van rechtshandhaving~~ in derde landen en internationale organisaties. ~~Aangezien bedrijven, vennootschappen, bedrijfsverenigingen, niet-gouvernementele organisaties en andere private partijen beschikken over ervaring en gegevens die rechtstreeks van belang zijn voor de preventie en bestrijding van zware criminaliteit en terrorisme, dient Europol ook in staat te zijn dit soort gegevens met particuliere partijen uit te wisselen.~~ Aangezien cybercriminaliteit verband houdt met incidenten op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging, dient Europol, overeenkomstig Richtlijn [titel van aangenomen richtlijn] van het Europees Parlement en de Raad houdende maatregelen om een hoog gemeenschappelijk niveau van netwerk- en informatiebeveiliging in de Unie te waarborgen(*), samen te werken en informatie, met uitzondering van persoonsgegevens, uit te wisselen met nationale autoriteiten die bevoegd zijn voor de beveiliging van netwerken en informatiesystemen, wil het agentschap cybercriminaliteit voorkomen en bestrijden. [Am. 24]
- (26) Voor zover nodig voor de verrichting van zijn taken dient Europol persoonsgegevens te kunnen uitwisselen met ander organen van de Unie. **De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming dient ervoor te zorgen dat deze informatie-uitwisseling beperkt is tot burgers die reeds strafbare feiten hebben gepleegd of die ervan verdacht worden strafbare feiten te zullen plegen die onder de bevoegdheid van Europol vallen.** [Am. 25]

(*) Voorstel COM(2013)0048.

Dinsdag 25 februari 2014

- (27) Zware criminaliteit en terrorisme strekken zich vaak uit tot buiten het EU-grondgebied. Voor zover nodig voor de verrichting van zijn taken dient Europol derhalve persoonsgegevens te kunnen uitwisselen met rechtshandhavingsinstanties in derde landen en met internationale organisaties zoals Interpol. **Bij de uitwisseling van persoonsgegevens met derde landen en internationale organisaties moet een passend evenwicht bestaan tussen de noodzaak hiervan voor een doeltreffende strafvervolgning en de bescherming van persoonsgegevens.** [Am. 26]
- (28) Europol dient persoonsgegevens te kunnen overdragen aan een instantie in een derde land of een internationale organisatie op grond van een besluit van de Commissie waarin is vastgesteld dat het land of de internationale organisatie in kwestie een passend niveau van gegevensbescherming verzekert of, indien er geen adequaatheidsbesluit is, een internationale overeenkomst van de Unie overeenkomstig artikel 218 VWEU, of een voor de inwerkingtreding van deze verordening gesloten samenwerkingsovereenkomst tussen Europol en dit derde land. In het licht van artikel 9 van Protocol 36 over de overgangsbepalingen dat aan het Verdrag is gehecht, dienen dergelijke overeenkomsten van kracht te blijven totdat ze uit hoofde van het Verdrag worden ingetrokken, herroepen of gewijzigd.
- (29) Indien persoonsgegevens niet kunnen worden overgedragen op grond van een adequaatheidsbesluit van de Commissie, een internationale overeenkomst die de Unie heeft gesloten of een bestaande samenwerkingsovereenkomst, dienen de raad van bestuur en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de mogelijkheid te hebben een of meerdere gegevensoverdrachten toe te staan, op voorwaarde dat er passende voorzorgsmaatregelen zijn getroffen. Indien het voorgaande niet van toepassing is, dient de uitvoerend directeur de mogelijkheid te krijgen de gegevensoverdracht in uitzonderlijke en afzonderlijke gevallen toe te staan, indien dit nodig is om de wezenlijke belangen van een lidstaat veilig te stellen of een dreigend gevaar als gevolg van criminaliteit of terrorisme af te wenden, indien de overdracht anderszins noodzakelijk of wettelijk vereist is om belangrijke openbare redenen, indien de betrokkene zijn toestemming heeft gegeven, of indien het van vitaal belang is voor de betrokkene.
- (30) Europol dient persoonsgegevens die afkomstig zijn van private partijen en personen uitsluitend te kunnen verwerken indien deze zijn doorgestuurd naar Europol door een nationale eenheid van Europol in een lidstaat in overeenstemming met het desbetreffende nationale recht of door een contactpunt in een derde land waarmee samenwerking is aangegaan via een samenwerkingsovereenkomst die vóór de inwerkingtreding van deze verordening is gesloten in overeenstemming met artikel 23 van Besluit 2009/371/JBZ of door een instantie van een derde land of een internationale organisatie waarmee de Unie een internationale overeenkomst heeft gesloten overeenkomstig artikel 218 VWEU.
- (31) Informatie waarvan duidelijk is dat deze ~~door een derde land of een internationale organisatie is verkregen~~ **verkregen is** op een wijze die in strijd is met de mensenrechten, dient niet te worden verwerkt. [Am. 27]
- (32) **De regels inzake gegevensbescherming van Europol moeten worden aangescherpt en zijn afgestemd op andere relevante gegevensbeschermingsinstrumenten die van toepassing zijn op verwerking van persoonsgegevens in het kader van politieke samenwerking in de Unie, teneinde individuen een hoog beschermingsniveau te garanderen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. Hoewel Besluit 2009/371/JBZ een solide regeling voor gegevensbescherming voor Europol biedt, is verdere uitwerking ervan geboden om Europol aan te passen aan de vereisten van het Verdrag van Lissabon, om recht te doen aan de groeiende rol van Europol, alsook om de rechten van betrokkenen te verbeteren en het voor een succesvolle informatie-uitwisseling benodigde vertrouwen tussen Europol en de lidstaten verder te bevorderen.** Om burgers een hoog beschermingsniveau te garanderen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens, dienen de voorschriften inzake gegevensbescherming bij Europol te worden verscherpt en gebaseerd op de beginselen die aan de grondslag liggen van Verordening (EG) nr. 45/2001 ⁽¹⁾, **of het instrument dat Verordening (EG) nr. 45/2001 vervangt, alsmede op andere beginselen op het vlak van gegevensbescherming, zoals het verantwoordingsbeginsel, privacyeffectbeoordeling, ingebouwde en standaard privacy, en kennisgeving van inbreuken in verband met persoonsgegevens. Als het nieuwe gegevensbeschermingskader van de EU-instellingen en -organen eenmaal is goedgekeurd, dient het tevens voor Europol te gelden.**

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

Dinsdag 25 februari 2014

Aangezien **Zoals** in de aan het Verdrag gehechte Verklaring nr. 21 ~~de specifieke aard wordt erkend~~ **onderkend**, **vereist de specifieke aard** van de verwerking van persoonsgegevens in de rechtshandavingscontext, ~~moeten de gegevensbeschermingsregels van~~ **dat er op basis van artikel 16 VWEU betreffende de werking van de Europese Unie specifieke regels worden opgesteld voor** Europol ~~autonoom zijn en zijn~~ **inzake gegevensbescherming en het vrije verkeer van dergelijke gegevens en dat deze worden** afgestemd op andere relevante gegevensbeschermingsinstrumenten die van toepassing zijn op politieële samenwerking in de Unie, met name Overeenkomst nr. 108 ⁽¹⁾ **en het aanvullende protocol daarbij van 8 november 2001**, en Aanbeveling nr. R (87) 15 van de Raad van Europa ⁽²⁾ en Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad ~~over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politieële en justitieële samenwerking in strafzaken~~ ⁽³⁾. [te vervangen door de relevante richtlijn die op het moment van vaststelling van kracht is]. **Gegevensbescherming staat of valt met transparantie, omdat andere beginselen en rechten inzake gegevensbescherming op grond hiervan kunnen worden toegepast en uitgeoefend. Europol dient ter verhoging van de transparantie te beschikken over transparant gegevensbeschermingsbeleid dat voor het publiek gemakkelijk toegankelijk moet worden gemaakt en waarin de regels ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens alsook de middelen waarmee betrokkenen hun rechten kunnen invoeren in goed leesbare vorm en in duidelijke taal worden uiteengezet. Europol moet eveneens een overzicht van zijn internationale overeenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten met derde landen, EU-organen en internationale organisaties publiceren.** [Am. 28]

- (33) Er dient ~~zoveel mogelijk~~ onderscheid worden gemaakt tussen persoonsgegevens naar hun graad van juistheid en betrouwbaarheid. Feiten dienen te worden onderscheiden van persoonlijke beoordelingen, zowel om de bescherming van de betrokken personen te waarborgen als om de kwaliteit en de betrouwbaarheid van de door Europol verwerkte informatie te garanderen. [Am. 29]
- (33 bis) **Gezien zijn bijzondere karakter dient het agentschap over een eigen specifieke regeling te beschikken die ook de gegevensbescherming moet garanderen, welke in geen geval een lager beschermingsniveau biedt dan de algemene regeling die op de Europese Unie en haar agentschappen van toepassing is. Hervormingen van de algemene regels inzake gegevensbescherming dienen dan ook zo spoedig mogelijk en uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe algemene regels op Europol van toepassing te zijn; de specifieke regelingen inzake gegevensbescherming van Europol en de EU moeten uiterlijk twee jaar na de vaststelling van daarmee samenhangende bepalingen op elkaar zijn afgestemd.** [Am. 30]
- (34) In het kader van politieële samenwerking worden persoonsgegevens verwerkt die betrekking hebben op verschillende categorieën betrokkenen. Europol dient een zo duidelijk mogelijk onderscheid maken tussen de persoonsgegevens van de verschillende categorieën betrokkenen. Met name persoonsgegevens van bijvoorbeeld slachtoffers, getuigen, personen die over relevante informatie beschikken en persoonsgegevens van minderjarigen moeten worden beschermd. Europol mag deze gegevens derhalve niet verwerken, tenzij dit strikt noodzakelijk is voor de preventie en bestrijding van criminaliteit die onder zijn bevoegdheid valt en indien deze gegevens een aanvulling vormen op andere persoonsgegevens die al eerder door Europol werden verwerkt.
- (35) Gezien de grondrechten voor de bescherming van persoonsgegevens dient Europol persoonsgegevens niet langer op te slaan dan nodig is voor de uitvoering van zijn taken. **Uiterlijk drie jaar na invoering van de gegevens dient te worden getoetst of zij nog langer moeten worden bewaard.** [Am. 32]
- (36) Europol dient ~~passende technische en organisatorische~~ **alle nodige** maatregelen te nemen, om de veiligheid van persoonsgegevens te garanderen. [Am. 33]
- (37) Iedereen dient het recht te hebben om toegang te krijgen tot zijn persoonsgegevens, onjuiste persoonsgegevens te rectificeren en deze gegevens te laten wissen of blokkeren ~~wanneer deze niet langer noodzakelijk zijn. De rechten die aan betrokkenen zijn toegekend, alsmede de uitoefening daarvan, mogen geen gevolgen hebben voor de aan Europol opgelegde verplichtingen en dienen onderworpen te zijn aan de in deze verordening vastgestelde beperkingen.~~ [Am. 34]

⁽¹⁾ Overeenkomst ter bescherming van de mens bij de automatische verwerking van op de persoon betrekking hebbende gegevens, Straatsburg, 28.1.1981.

⁽²⁾ Aanbeveling nr. R (87) 15 van het Comité van ministers van de Raad van Europa aan de lidstaten tot regeling van het gebruik van persoonsgegevens op politieel gebied, 17.9.1987.

⁽³⁾ Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad van 27 november 2008 over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politieële en justitieële samenwerking in strafzaken (PB L 350 van 30.12.2008, blz. 60).

Dinsdag 25 februari 2014

- (38) In het licht van de bescherming van de rechten en vrijheden van de betrokkenen dienen ieders verantwoordelijkheden op grond van deze verordening duidelijk te worden vastgesteld. De lidstaten dienen met name verantwoordelijk te zijn voor de juistheid van de gegevens die zij aan Europol hebben verstrekt, voor het bijwerken daarvan en voor de rechtmatigheid van de overdracht. Europol dient verantwoordelijk te zijn voor de juistheid van de gegevens die door andere partijen worden verstrekt en voor het bijwerken daarvan. Europol dient er ook voor zorgen dat gegevens op eerlijke en rechtmatige wijze worden verwerkt, dat deze worden verzameld en verwerkt voor specifieke doeleinden, dat ze adequaat en relevant zijn, evenredig zijn met de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, en dat ze niet langer worden opgeslagen dan noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden.
- (39) Europol dient gegevens bij te houden over de toegang tot en de verzameling, wijziging, bekendmaking, samenvoeging of uitwissing van persoonsgegevens teneinde te controleren of de gegevensverwerking rechtmatig is, interne controle uit te oefenen en de integriteit en de beveiliging van de gegevens te waarborgen. Europol ~~dient te worden~~ **is** verplicht samen te werken met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en de registratiegegevens en documentatie op verzoek over te leggen, zodat deze kunnen worden gebruikt voor de controle van de verwerkingsoperaties. [Am. 36]
- (40) Europol dient een gegevensbeschermingsfunctionaris te benoemen die het agentschap helpt bij de controle op de naleving van deze verordening. De gegevensbeschermingsfunctionaris dient in de gelegenheid te worden gesteld zijn functie en taken op onafhankelijke en doelmatige wijze uit te voeren. **De gegevensbeschermingsfunctionaris moet worden voorzien van de voor de uitoefening van zijn taken noodzakelijke middelen.** [Am. 37]
- (41) **Met het oog op de bescherming van personen in het kader van de verwerking van persoonsgegevens, overeenkomstig artikel 8 van het Handvest van de grondrechten en artikel 16 VWEU, is een onafhankelijke, van voldoende bevoegdheden voorziene, transparante, rekenschap afdleggende en doeltreffende toezichtstructuur cruciaal.** De nationale instanties die bevoegd zijn voor het toezicht op de verwerking van persoonsgegevens dienen te controleren of de verwerking van persoonsgegevens door de lidstaten rechtmatig is. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming dient te controleren of de gegevensverwerking door Europol rechtmatig is en moet hiervoor zijn taken op in volkomen onafhankelijkheid uitvoeren. [Am. 38]
- (42) In specifieke gevallen waarbij nationale betrokkenheid vereist is, en om een coherente toepassing van deze verordening in de gehele Unie te garanderen, dienen de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en de nationale controleorganen samen te werken.
- (43) Europol dient niet-operationele persoonsgegevens, die geen betrekking hebben op strafrechtelijke onderzoeken, **zoals de persoonsgegevens van personeelsleden van Europol, dienstverleners en bezoekers,** te verwerken overeenkomstig Verordening (EG) nr. 45/2001. [Am. 40]
- (44) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming dient klachten van betrokkenen te behandelen en onderzoeken. Het onderzoek naar aanleiding van een klacht dient zo ver te gaan als in het specifieke geval nodig ~~wordt geacht~~ **is voor een volledige opheldering**, behoudens rechterlijke toetsing. De toezichthoudende autoriteit dient de betrokkene ~~binnen een redelijke termijn~~ **onverwijld** te informeren over de voortgang en de resultaten van de klacht. [Am. 41]
- (45) Iedere burger moet het recht hebben gerechtelijk beroep aan te tekenen tegen beslissingen van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming die op hem betrekking hebben.
- (46) Europol dient onderworpen te zijn aan de op de instellingen, agentschappen en organen van de Unie toepasselijke algemene regels inzake contractuele en niet-contractuele aansprakelijkheid, met uitzondering van de aansprakelijkheid voor onrechtmatige gegevensverwerking.
- (47) Het kan voor de betrokkene onduidelijk zijn of schade door een onrechtmatige gegevensverwerking het gevolg is van een handeling van Europol of van een lidstaat. Europol en de lidstaat waarin het schadeveroorzakend feit heeft plaatsgevonden, dienen derhalve gezamenlijk en hoofdelijk aansprakelijk te zijn.
- (48) ~~Om ervoor te zorgen~~ **de rol van de parlementen bij het toezicht op de Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en recht en de politieke verantwoordelijkheden van de nationale parlementen en van het Europees Parlement met betrekking tot het eerbiedigen en uitoefenen van hun respectieve bevoegdheden in het wetgevingsproces te eerbiedigen, is het noodzakelijk** dat Europol een geheel verantwoordelijke en transparante interne organisatie is. **Hiertoe moeten**, ~~is het~~ **gezien artikel 88 VWEU, noodzakelijk procedures vast te leggen worden vastgesteld** voor de controle op de werkzaamheden van Europol door het Europees Parlement, in samenwerking met de nationale parlementen, **overeenkomstig de bepalingen over interparlementaire samenwerking zoals vastgelegd in titel II van Protocol nr. 1 betreffende de rol van nationale parlementen in de Europese Unie, waarbij** rekening houdend ~~wordt gehouden~~ met de noodzaak om de vertrouwelijkheid van de operationele gegevens te waarborgen. [Am. 42]

Dinsdag 25 februari 2014

- (49) Het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen als bepaald in Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 van de Raad⁽¹⁾ dienen van toepassing te zijn op het personeel van Europol. Europol dient personeel van de bevoegde instanties van de lidstaten als tijdelijk functionaris te kunnen aanstellen voor een diensttijd waarvan de duur in verband met het rotatiebeginsel beperkt dient te zijn; wanneer deze functionarissen nadien weer in dienst treden bij hun bevoegde instantie, bevordert dit immers een nauwe samenwerking tussen Europol en de bevoegde instanties van de lidstaten. De lidstaten dienen alle nodige maatregelen te nemen om te verzekeren dat personeelsleden die als tijdelijk functionaris bij Europol worden aangesteld, na afloop van de dienst bij Europol kunnen terugkeren naar de nationale burgerdienst waarvan zij deel uitmaken.
- (50) Gezien de aard van Europols taken en de rol van de uitvoerend directeur, ~~kan wordt~~ de uitvoerend directeur, voorafgaand aan zijn benoeming of een verlenging van zijn ambtstermijn, ~~worden~~ verzocht een verklaring af te leggen en vragen te beantwoorden ten overstaan van de ~~bevoegde commissie van het Europees Parlement~~ **gezamenlijke parlementaire controlegroep**. De uitvoerend directeur dient ook ~~het Europees Parlement~~ **deze gezamenlijke parlementaire controlegroep** en de Raad het jaarverslag te presenteren. Voorts dient het Europees Parlement de uitvoerend directeur te kunnen verzoeken om verslag te doen van de uitvoering van zijn taken. [Am. 43]
- (51) Teneinde de volledige zelfstandigheid en onafhankelijkheid van Europol te garanderen, dient het agentschap een eigen begroting te krijgen, waarbij de inkomsten hoofdzakelijk afkomstig zijn van een bijdrage uit de begroting van de Europese Unie. De begrotingsprocedure van de Unie dient van toepassing te zijn op de bijdrage van de Unie en alle eventuele andere subsidies die ten laste komen van de algemene begroting van de Europese Unie. De controle van de rekeningen dient te worden uitgevoerd door de Europese Rekenkamer.
- (52) Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾ (het Financieel Reglement) dient van toepassing te zijn op Europol.
- (53) Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾ dient van toepassing te zijn op Europol.
- (54) Europol verwerkt gegevens die bijzondere bescherming vergen, aangezien zij gerubriceerde EU-gegevens en gevoelige, niet-gerubriceerde informatie omvatten. Europol dient derhalve regels betreffende de vertrouwelijkheid en de verwerking van dergelijke informatie vast te stellen met inachtneming van de basisbeginselen en minimumnormen van Besluit 2011/292/EU van de Raad⁽⁴⁾.
- (55) Het is van belang dat de toepassing van deze verordening regelmatig wordt geëvalueerd.
- ~~(56) De noodzakelijke bepalingen betreffende de huisvesting van Europol in de lidstaat waar zijn hoofdkwartier is gevestigd, Nederland, en de specifieke voorschriften die gelden voor het personeel van Europol en hun gezinnen dienen te worden vastgelegd in een zetelovereenkomst. De gastlidstaat dient voorts optimale voorwaarden te creëren om ervoor te zorgen dat Europol goed functioneert, inclusief scholen voor kinderen en vervoer, teneinde hooggekwalificeerd personeel te kunnen aantrekken uit een zo groot mogelijk geografisch gebied. [Am. 44]~~
- (57) Europol wordt bij deze verordening opgericht ter vervanging en opvolging van Europol als opgericht bij Besluit 2009/371/JBZ ~~en Cepol als opgericht bij Besluit 2005/681/JBZ~~. Europol dient derhalve hun rechtsopvolger te worden voor alle overeenkomsten, met inbegrip van arbeidsovereenkomsten, financiële verplichtingen en eigendommen. Internationale overeenkomsten gesloten door Europol zoals opgericht bij Besluit 2009/371/JBZ ~~en Cepol zoals opgericht bij Besluit 2005/681/JBZ~~ dienen van kracht te blijven, ~~met uitzondering van de door Cepol gesloten zetelovereenkomst~~. [Am. 45]

⁽¹⁾ Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, alsmede van bijzondere maatregelen welke tijdelijk op de ambtenaren van de Commissie van toepassing zijn (Statuut van de ambtenaren) (PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (het Financieel Reglement) (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1).

⁽⁴⁾ Besluit 2011/292/EU van de Raad van 31 maart 2011 betreffende de beveiligingsvoorschriften voor de bescherming van gerubriceerde EU-informatie (PB L 141 van 27.5.2011, blz. 17).

Dinsdag 25 februari 2014

- (58) Teneinde Europol in staat te stellen om de taken van Europol zoals opgericht bij Besluit 2009/371/JBZ ~~en van Ccpol zoals opgericht bij Besluit 2005/681/JBZ~~ naar beste vermogen te vervullen, dienen overgangsmaatregelen te worden vastgesteld, in het bijzonder met betrekking tot de raad van bestuur, de uitvoerend directeur ~~en de bestemming van een deel van Europol's begroting voor opleidingen gedurende de eerste drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.~~ [Am. 46]
- (59) Daar de doelstelling van deze verordening, namelijk de oprichting van een organisatie die op het niveau van de Unie verantwoordelijk is voor samenwerking bij rechtshandhaving, **niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt** ~~en voor het verzorgen van opleidingen, omwille van~~ **derhalve vanwege** de omvang ~~en of~~ de gevolgen van **het overwogen optreden beter door de actie beter op Unieniveau kan Unie kunnen** worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 VEU neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel 5 neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is voor de verwezenlijking van deze doelstelling. [Am. 47]
- (60) [Overeenkomstig artikel 3 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het VEU en aan het VWEU is gehecht, hebben deze lidstaten laten weten te willen deelnemen aan de vaststelling en toepassing van deze verordening] OF [Onverminderd artikel 4 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het VEU en aan het VWEU is gehecht, nemen deze lidstaten niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in deze lidstaten].
- (61) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat aan het VEU en aan het VWEU is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in Denemarken.
- (62) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn neergelegd, met name het recht op de bescherming van persoonsgegevens en het recht op eerbieding van het privéleven als gewaarborgd door de artikelen 8 en 7 van het Handvest, alsook door artikel 16 VWEU.

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

ALGEMENE BEPALINGEN EN DOELSTELLINGEN VAN EUROPOL

Artikel 1

Oprichting van het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking ~~en opleiding~~ op het gebied van rechtshandhaving
[Am. 48]

1. Hierbij wordt een agentschap van de Europese Unie voor samenwerking ~~en opleiding~~ op het gebied van rechtshandhaving (Europol) opgericht om de onderlinge samenwerking tussen de rechtshandavingsinstanties in de Europese Unie te verbeteren, **en** hun optreden te versterken en te ondersteunen, ~~alsook een samenhangend Europees opleidingsbeleid te voeren.~~ [Am. 49]

2. Europol wordt bij deze verordening opgericht ter vervanging en opvolging van Europol als opgericht bij Besluit 2009/371/JBZ ~~en Ccpol als opgericht bij Besluit 2005/681/JBZ.~~ [Am. 50]

2 bis. Europol is in elke lidstaat verbonden met één overeenkomstig artikel 7 op te richten of aan te wijzen nationale eenheid. [Am. 51]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (a) „~~de~~ bevoegde autoriteiten van de lidstaten”: alle bestaande ~~politie en andere rechtshandavingsinstanties~~ **overheidsinstanties** in de lidstaten die volgens het **toepasselijke** nationale recht verantwoordelijk zijn voor de preventie en bestrijding van ~~de~~ strafbare feiten **waarvoor Europol bevoegd is**; [Am. 52]
- (b) „analyse”: ~~het samenvoegen, verwerken of gebruiken van gegevens~~ **de zorgvuldige bestudering van informatie om de specifieke betekenis en bijzondere kenmerken daarvan te achterhalen**, ter ondersteuning van strafrechtelijk onderzoek **en ter uitvoering van alle overige in artikel 4 vermelde taken**; [Am. 53]
- (c) „organen van de Unie”: instellingen, entiteiten, missies, bureaus en agentschappen opgericht bij of op grond van het VEU en het VWEU;
- (d) „rechtshandavingsambtenaren”: functionarissen van de politie, de douane en andere relevante diensten, waaronder organen van de Unie, die verantwoordelijk zijn voor de preventie en bestrijding van zware criminaliteit waarbij twee of meer lidstaten betrokken zijn, terrorisme en vormen van criminaliteit die een schending inhouden van een gemeenschappelijk belang dat tot het beleid van de Unie behoort, alsook voor civiele crisisbeheersing en internationaal politieoptreden bij belangrijke gebeurtenissen;
- (e) „derde landen”: landen die geen lid zijn van de Europese Unie;
- (f) „internationale organisaties”: internationale organisaties en de daaronder ressorterende publiekrechtelijke organen of andere organen die zijn opgericht bij of op grond van een overeenkomst tussen twee of meer landen;
- (g) „private partijen”: entiteiten en organen opgericht naar het recht van een lidstaat of derde land, met name bedrijven en vennootschappen, ondernemersverenigingen, non-profitorganisaties en andere rechtspersonen die niet onder punt f vallen;
- (h) „privépersonen”: alle natuurlijke personen;
- (i) „persoonsgegevens”: iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ~~hierna („betrokkene”) genoemd~~; als ~~identificeerbare persoon~~ **identificeerbaar** wordt beschouwd een persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, in het bijzonder aan de hand van een **identificatiemiddel, zoals een naam, een identificatienummer, gegevens over de verblijfplaats, een unieke identificatiecode** of van een of meer **specifieke** elementen die kenmerkend zijn voor ~~zijn~~ **de** fysieke, fysiologische, **genetische**, psychische, economische, culturele, **sociale** of ~~sociale~~ **genderidentiteit van die persoon**; [Am. 54]
- (j) „verwerking van persoonsgegevens” (hierna „verwerking” genoemd): elke verwerking of elk geheel van verwerkingen met betrekking tot persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd met behulp van geautomatiseerde procedures, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, onthullen door middel van verstrekking, verspreiden of op een andere wijze beschikbaar stellen, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;;
- (k) „ontvanger”: natuurlijk persoon of rechtspersoon, overheidsorgaan, agentschap of andere entiteit, al dan niet een derde partij, aan wie gegevens worden megedeeld; ~~autoriteiten die mogelijk anderszins gegevens ontvangen in het kader van een bijzonder onderzoek gelden echter niet als ontvangers~~; [Am. 55]
- (l) „overdracht van persoonsgegevens”: de mededeling van persoonsgegevens, die actief ter beschikking worden gesteld van een beperkt aantal geïdentificeerde partijen, waarbij de zender zich er bewust van is of beoogt de ontvanger toegang tot de persoonsgegevens te verlenen;
- (m) „bestand van persoonsgegevens” (hierna „bestand” genoemd): elk gestructureerd geheel van persoonsgegevens die volgens bepaalde criteria toegankelijk zijn, ongeacht of dit geheel gecentraliseerd dan wel gedecentraliseerd is of verspreid op een functioneel of geografisch bepaalde wijze;

Dinsdag 25 februari 2014

- (n) „toestemming van de betrokkene”: elke vrije, specifieke, **uitdrukkelijke** en op informatie berustende wilsuiting waarmee de betrokkene **duidelijk en ondubbelzinnig** aanvaardt dat hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt; [Am. 56]
- (o) „administratieve persoonsgegevens”: alle persoonsgegevens die door Europol worden verwerkt voor andere doeleinden dan die vastgesteld in artikel 3, leden 1 en 2.

Artikel 3

Doelstellingen

1. Europol ondersteunt en versterkt het optreden van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en hun onderlinge samenwerking bij de preventie en bestrijding van **georganiseerde criminaliteit, terrorisme en andere vormen van** zware criminaliteit ~~waarbij zoals bepaald in bijlage 1 en waar twee of meer lidstaten dusdanig bij betrokken zijn, van terrorisme en van vormen van criminaliteit die een schending inhouden van een gemeenschappelijk belang dat tot het beleid van de Unie behoort, als bepaald in bijlage 1~~ **dat gezien de omvang, de reikwijdte en de gevolgen van de strafbare feiten een gezamenlijke aanpak door de lidstaten geboden is.** [Am. 57]
2. Europol ondersteunt en versterkt ook het optreden van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en hun onderlinge samenwerking bij de preventie en bestrijding van strafbare feiten die verband houden met de strafbare feiten als bedoeld in lid 1. De volgende strafbare feiten worden als zodanig beschouwd:
- (a) strafbare feiten die zijn gepleegd om zich de middelen te verschaffen om daden te plegen die onder de bevoegdheid van Europol vallen;
- (b) strafbare feiten die zijn gepleegd om daden die onder de bevoegdheid van Europol vallen, te vergemakkelijken of uit te voeren;
- (c) strafbare feiten die zijn gepleegd om daden die onder de bevoegdheid van Europol vallen, ongestraft te doen blijven.
- ~~3. Europol ondersteunt, ontwikkelt, verzorgt en coördineert opleidingsactiviteiten voor rechtshandhavingsambtenaren.~~ [Am. 58]

Hoofdstuk II

TAKEN MET BETREKKING TOT SAMENWERKING BIJ RECHTSHANDHAVING

Artikel 4

Taken

1. Europol is het agentschap van de Europese Unie dat de volgende taken uitvoert overeenkomstig deze verordening:
- (a) verzamelen, opslaan, verwerken, analyseren en uitwisselen van informatie;
- (b) **via de nationale Europese eenheden, als bedoeld in artikel 7**, de lidstaten onverwijld voorzien van informatie die voor hen van belang is, alsook van informatie over eventuele verbanden tussen strafbare feiten; [Am. 59]
- (c) coördineren, organiseren en uitvoeren van onderzoeks- en operationele activiteiten, die
- (i) gezamenlijk worden uitgevoerd met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, **hetzij in het kader van reeds door de lidstaten aangevatte onderzoeken, hetzij naar aanleiding van een verzoek van Europol aan een lidstaat om een gerechtelijk onderzoek aan te vatten;** of [Am. 60]
- (ii) overeenkomstig artikel 5, worden uitgevoerd in het kader van gemeenschappelijke onderzoeksteams, waar nodig in samenwerking met Eurojust;
- (d) deelnemen aan gemeenschappelijke onderzoeksteams, alsook voorstellen om deze op te zetten overeenkomstig artikel 5;
- (e) de lidstaten informatie verstrekken en analytische ondersteuning bieden bij grote internationale evenementen;
- (f) dreigingsevaluaties, strategische en operationele analyses en algemene situatierapporten opstellen;

Dinsdag 25 februari 2014

- (g) ontwikkelen, delen en bevorderen van deskundigheid betreffende methoden van criminaliteitspreventie, opsporingsprocedures en technische en forensische methoden, en advies verlenen aan lidstaten;
- (h) technische en financiële ondersteuning bieden bij grensoverschrijdende operaties en onderzoeken van lidstaten; ~~inclusief~~ **onder meer door** gemeenschappelijke onderzoeksteams **overeenkomstig artikel 5; [Am. 61]**
- ~~(i) ondersteunen, ontwikkelen, verzorgen, coördineren en uitvoeren van opleidingen voor rechtshandavingsambtenaren in samenwerking met het netwerk van opleidingsinstellingen in de lidstaten als bedoeld in hoofdstuk III; [Am. 62]~~
- ~~(j) de organen van de Unie die zijn opgericht op basis van Titel V van het Verdrag en het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) inlichtingen over criminaliteit verstrekken en analytische ondersteuning bieden op hun bevoegdheidsgebieden; [Am. 63]~~
- (k) informatie verstrekken en ondersteuning bieden aan crisisbeheersingsstructuren en -missies van de EU die zijn gebaseerd op het VEU;
- (l) gespecialiseerde kenniscentra van de Unie ontwikkelen voor de bestrijding van bepaalde soorten criminaliteit die onder de bevoegdheid van Europol vallen, met name het Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit.

(l bis) onderzoeken in de lidstaten ondersteunen, met name door de nationale eenheden alle relevante informatie te verstrekken. [Am. 64]

2. Europol verstrekt strategische analyses en dreigingsevaluaties ter ondersteuning van de Raad en de Commissie bij het vaststellen van strategische en operationele prioriteiten van de Unie op het gebied van de bestrijding van criminaliteit. Europol biedt ook ondersteuning bij de operationele tenuitvoerlegging van die prioriteiten.

3. Europol verstrekt strategische inlichtingen die een efficiënt en effectief gebruik ondersteunen van de middelen die op nationaal niveau en op het niveau van de Unie beschikbaar zijn voor operationele activiteiten en de ondersteuning daarvan.

4. Europol treedt op als het centrale bureau voor de bestrijding van eurovalsemunterij overeenkomstig Besluit 2005/511/JBZ van de Raad ⁽¹⁾. Ook stimuleert Europol, zo nodig in samenwerking met organen van de Unie of de autoriteiten van derde landen, de coördinatie van de maatregelen ter bestrijding van eurovalsemunterij die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten of in het kader van gemeenschappelijke onderzoeksteams worden uitgevoerd.

4 bis. Europol past geen dwangmaatregelen toe. [Am. 65]

Artikel 5

Deelname aan gemeenschappelijke onderzoeksteams

1. Europol kan deelnemen aan de activiteiten van gemeenschappelijke onderzoeksteams die zich richten op criminaliteit die onder de bevoegdheid van Europol valt.
2. Europol kan, binnen de grenzen van het nationale recht van de lidstaat waar het gemeenschappelijke onderzoeksteam optreedt, medewerking verlenen bij alle activiteiten en informatie uitwisselen met alle leden van het gemeenschappelijke onderzoeksteam. **Ambtenaren van Europol nemen niet deel aan de toepassing van dwangmaatregelen. [Am. 66]**
3. Wanneer Europol reden heeft om aan te nemen dat de oprichting van een gemeenschappelijk onderzoeksteam toegevoegde waarde heeft voor een onderzoek, kan het de betrokken lidstaten hiertoe een voorstel doen en deze bijstaan bij het oprichten van het gemeenschappelijke onderzoeksteam.

3 bis. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten die samen een gemeenschappelijk onderzoeksteam vormen, moeten tot overeenstemming komen over de deelname van Europol aan het gemeenschappelijke onderzoeksteam en deze deelname moet vooraf in een document worden vastgelegd dat door de directeur van Europol wordt ondertekend en als bijlage bij de betreffende overeenkomst tot oprichting van een gemeenschappelijk onderzoeksteam wordt gevoegd. [Am. 67]

⁽¹⁾ Besluit 2005/511/JBZ van de Raad van 12 juli 2005 over de bescherming van de euro tegen valsemunterij middels de aanwijzing van Europol als het centraal orgaan voor de bestrijding van eurovalsemunterij (PB L 185 van 16.7.2005, blz. 35).

Dinsdag 25 februari 2014

3 ter. In de in lid 3 bis aangehaalde bijlage worden de voorwaarden uiteengezet voor de deelname van ambtenaren van Europol aan een gemeenschappelijk onderzoeksteam, zoals de regeling aangaande voorrechten en immunititeiten van die ambtenaren en de aansprakelijkheid in het geval van een eventueel onregelmatig optreden van die ambtenaren. [Am. 68]

3 quater. Met betrekking tot inbreuken waarvan zij het slachtoffer kunnen worden of die zij kunnen plegen, zijn Europolambtenaren die aan een gemeenschappelijk onderzoeksteam deelnemen, onderworpen aan de nationale wetgeving van de lidstaat waarin het gemeenschappelijke onderzoeksteam optreedt die van toepassing is op alle leden van het gemeenschappelijke onderzoeksteam die in de lidstaat in kwestie soortgelijke functies vervullen. [Am. 69]

3 quinquies. De Europolambtenaren die aan een gemeenschappelijk onderzoeksteam deelnemen, kunnen met de overige leden van het team uit de gegevensbanken van Europol afkomstige informatie uitwisselen. Aangezien sprake is van rechtstreeks contact, zoals bedoeld in artikel 7, stelt Europol tegelijkertijd de nationale eenheden in de lidstaten op de hoogte die in het gemeenschappelijk onderzoeksteam zijn vertegenwoordigd en de nationale eenheden in de lidstaten waarvan de informatie afkomstig is. [Am. 70]

3 sexies. Informatie die door een Europolambtenaar in het kader van de deelname aan een gemeenschappelijk onderzoeksteam is verkregen, kan in een van de gegevensbanken van Europol worden vastgelegd, via de nationale eenheden van Europol, met toestemming en onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteit die de informatie heeft verstrekt. [Am. 71]

4. Europol past geen dwangmaatregelen toe.

Artikel 6

Verzoeken van Europol om een strafrechtelijk onderzoek in te stellen

1. Wanneer Europol in specifieke gevallen van mening is dat een strafrechtelijk onderzoek moet worden ingesteld voor een geval van criminaliteit dat onder zijn bevoegdheid valt, informeert het Eurojust. [Am. 72]

2. Tegelijk ~~verzoekt~~ **kan** Europol de op grond van artikel 7, lid 2, opgerichte nationale eenheden van de betrokken lidstaten **verzoeken** om een strafrechtelijke onderzoek in te stellen, te voeren of te coördineren. [Am. 73]

2 bis. In geval van vermoeden van een kwaadwillende aanval op het netwerk en het informatiesysteem van twee of meerdere lidstaten of EU-organen door een uit een derde land afkomstige dader — een overheid of particulier — opent Europol uit eigen beweging een onderzoek. [Am. 74]

3. De lidstaten nemen dergelijke verzoeken naar behoren in overweging en geven Europol via hun nationale eenheden brengen Europol onverwijld op de hoogte van het ingestelde **te kennen of zij al dan niet** onderzoek **instellen**. [Am. 75]

4. Indien de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat besluiten geen gevolg aan een verzoek van Europol te geven, stellen zij Europol binnen een maand na het verzoek in kennis van de redenen voor het besluit. De redenen kunnen onvermeld blijven indien mededeling daarvan:

(a) wezenlijke nationale veiligheidsbelangen zou schaden; of

(b) het welslagen van lopende onderzoeken of de veiligheid van personen in gevaar zou brengen.

5. Europol brengt Eurojust op de hoogte van het besluit van een bevoegde autoriteit van een lidstaat om een onderzoek in te stellen of om het instellen van een onderzoek te weigeren.

Artikel 7

Samenwerking van de lidstaten met Europol

1. De lidstaten **en Europol** werken samen ~~met Europol~~ bij de vervulling van ~~zijn~~ **de** taken **van Europol**. [Am. 76]

2. Door elke lidstaat wordt een nationale eenheid opgericht of aangewezen, die ~~het~~ het contact waarborgt tussen ~~Europol, de Europol en de aangewezen~~ bevoegde autoriteiten van de lidstaten ~~en de opleidingsinstellingen voor rechtshandavingsambtenaren~~. Elke lidstaat ~~stelt een ambtenaar aan als~~ **benoemt een** hoofd van de nationale eenheid. [Am. 77]

3. De lidstaten zorgen ervoor dat hun nationale eenheden hun taken uit hoofde van deze verordening kunnen uitvoeren en in het bijzonder dat zij toegang hebben tot de nationale gegevensbanken voor rechtshandaving.

Dinsdag 25 februari 2014

4. **De nationale eenheid is het enige contactorgaan tussen Europol en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten. Europol kan met betrekking tot echter in het kader van** individuele onderzoeken **die door bevoegde autoriteiten worden gevoerd,** rechtstreeks samenwerken met de bevoegde autoriteiten in de lidstaten. ~~In dit geval wanneer dat rechtstreeks contact een meerwaarde betekent voor de goede afloop van het onderzoek, overeenkomstig de nationale wetgeving. Europol stelt Europol de nationale eenheid hiervan onverwijld op de hoogte en~~ **tevooren in kennis van de noodzaak van een dergelijk contact. Europol** verstrekt ~~het zo spoedig mogelijk~~ een kopie van ~~alle informatie die bij de~~ **middels deze** rechtstreekse contacten ~~tussen Europol en de desbetreffende bevoegde autoriteiten is uitgewisseld~~ **uitgewisselde informatie.** [Am. 78]

5. Het is met name de taak van de lidstaten om via hun nationale eenheid ~~of een bevoegde autoriteit van een lidstaat:~~ [Am. 79]

(a) Europol **uit eigen beweging** te voorzien van de informatie **en inlichtingen** die het nodig heeft voor de vervulling van zijn doelstellingen. Dit houdt onder meer in dat informatie die betrekking heeft op vormen van criminaliteit die door de Unie als prioriteit worden beschouwd, onverwijld aan **taken en te antwoorden op de verzoeken van** Europol wordt meegedeeld. Het houdt verder in dat de lidstaten Europol een kopie bezorgen van informatie die zij bilateraal of multilateraal met een andere lidstaat of lidstaten uitwisselen, voor zover deze informatie betrekking heeft op een criminele activiteit die onder de bevoegdheid van Europol valt **om informatie, gegevensverstrekking en advies;**

Onverminderd de uitoefening van de verantwoordelijkheden van de lidstaten op het gebied van de rechts- en ordehandhaving en de bescherming van de interne veiligheid, is een nationale eenheid in een bepaalde zaak niet verplicht informatie en inlichtingen te verstrekken indien daardoor:

i) **wezenlijke nationale veiligheidsbelangen worden geschaad; of**

ii) **het welslagen van lopende onderzoeken of de veiligheid van personen in gevaar wordt gebracht; of**

iii) **informatie wordt bekendgemaakt die betrekking heeft op specifieke inlichtingendiensten of -activiteiten op het gebied van de staatsveiligheid;** [Am. 80]

(b) zorg te dragen voor een effectieve communicatie en samenwerking tussen Europol en alle betrokken bevoegde autoriteiten ~~van de lidstaten en opleidingsinstellingen voor rechtshandavingsambtenaren in de lidstaten;~~ [Am. 81]

(c) bekendheid te geven aan de activiteiten van Europol. [Am. 82]

(c bis) **bij Europol de relevante informatie op te vragen die de onderzoeken die door de aangewezen bevoegde autoriteiten worden uitgevoerd, kan vergemakkelijken;** [Am. 83]

(c ter) **te zorgen voor effectieve communicatie en samenwerking met de bevoegde autoriteiten.** [Am. 84]

(c quater) **ervoor te zorgen dat elke uitwisseling van informatie tussen henzelf en Europol rechtmatig is.** [Am. 85]

6. De hoofden van de nationale eenheden komen regelmatig bijeen, met name om problemen te bespreken en op te lossen die zich voordoen in het kader van hun operationele samenwerking met Europol.

7. Elke lidstaat bepaalt de organisatie en de personeelssamenstelling van de nationale eenheid overeenkomstig de nationale wetgeving.

8. De kosten gemaakt door de nationale eenheid en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten voor de communicatie met Europol komen ten laste van de lidstaten en worden, met uitzondering van de verbindingskosten, niet aan Europol doorberekend.

9. De lidstaten zorgen voor ~~een minimale~~ **het hoogst mogelijke niveau van** beveiliging van alle systemen waarmee ze zich in verbinding stellen met Europol. [Am. 86]

10. Ieder jaar stelt Europol een verslag op ~~over de kwantiteit en kwaliteit van de~~ **met betrekking tot de uitwisseling van** informatie ~~die door iedere lidstaat is verstrekt~~ op grond van lid 5, onder a), en over de taakvervulling van de nationale eenheden. Het **verslag wordt door de raad van bestuur geanalyseerd met het doel de wederzijdse samenwerking tussen Europol en de lidstaten voortdurend te verbeteren. Het** jaarlijkse verslag wordt toegezonden aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de nationale parlementen. [Am. 229]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 8

Verbindingsofficieren

1. Elke nationale eenheid detacheert ten minste één verbindingsofficier bij Europol . Tenzij in deze verordening anders is bepaald, zijn de verbindingsofficieren onderworpen aan het nationale recht van de lidstaat die hen heeft gedetacheerd.
2. De verbindingsofficieren vormen de nationale verbindingsbureaus bij Europol en krijgen binnen Europol van hun nationale eenheid instructies overeenkomstig het nationale recht van de lidstaat die hen heeft gedetacheerd en met inachtneming van de op het beheer van Europol van toepassing zijnde voorschriften.
3. Verbindingsofficieren ~~verlenen bijstand bij het uitwisselen van informatie tussen hun lidstaat en Europol~~ **geven informatie van hun nationale eenheden door aan Europol en hun lidstaat van Europol aan de nationale eenheden.** [Am. 87]
4. De verbindingsofficieren verlenen overeenkomstig hun nationale recht bijstand bij het uitwisselen van informatie tussen hun lidstaat en de verbindingsofficieren van andere lidstaten. De infrastructuur van Europol mag, in overeenstemming met het nationale recht, ook worden gebruikt voor bilaterale uitwisselingen die betrekking hebben op strafbare feiten die buiten de bevoegdheid van Europol vallen. De raad van bestuur stelt de rechten en plichten van de verbindingsofficieren ten aanzien van Europol vast. **Al deze informatie-uitwisselingen voldoen aan de EU-wetgeving en de nationale wetgeving, met name Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad of Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, naargelang van toepassing. Europol verwerkt de uit hoofde van deze bepaling ontvangen gegevens uitsluitend wanneer het als rechtmatige ontvanger kan worden beschouwd op grond van de nationale recht of het Unierecht.** [Am. 88]
5. De verbindingsofficieren genieten overeenkomstig artikel 65 de voorrechten en immuniteiten die nodig zijn voor de vervulling van hun taken.
6. Europol ziet erop toe dat de verbindingsofficieren, voor zover dat nodig is voor de vervulling van hun taken, ten volle worden ingelicht over en betrokken bij al zijn activiteiten.
7. Voor de vervulling van de taken van de verbindingsofficieren stelt Europol de lidstatenkosteloos de nodige kantooruimte in het gebouw van Europol en passende ondersteuning ter beschikking. Alle overige kosten die verband houden met de detachering van de verbindingsofficieren, zoals de kosten voor de uitrusting van de verbindingsofficieren, komen ten laste van de detacherende lidstaat, tenzij de begrotingsautoriteit op advies van de raad van bestuur anders besluit.

Hoofdstuk III

TAKEN MET BETREKKING TOT OPLEIDINGEN VOOR RECHTSHANDHAVINGSAMBTENAREN

Artikel 9

Europol Academy

~~1. Een afdeling binnen Europol, de bij deze verordening opgerichte Europol Academy, ondersteunt, ontwikkelt, verzorgt en coördineert opleidingen voor rechtshandavingsambtenaren, met name op het gebied van de bestrijding van zware criminaliteit waarbij twee of meer lidstaten betrokken zijn en van terrorisme, het beheer van sportevenementen en evenementen met een groot risico voor de openbare orde, strategische planning en aansturing van niet-militaire missies van de Unie, alsook leiderschap en taalvaardigheden op het gebied van rechtshandhaving, met name met het doel:~~

~~(a) de bekendheid en kennis te vergroten van:~~

~~(i) internationale instrumenten en instrumenten van de Unie betreffende de samenwerking bij rechtshandhaving;~~

⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

Dinsdag 25 februari 2014

- (ii) organen van de Unie, met name Europol, Eurojust en Frontex, hun werking en hun rol;
 - (iii) de gerechtelijke aspecten van de samenwerking bij rechtshandhaving en praktische aspecten van de toegang tot informatiekkanalen;
- (b) de ontwikkeling te stimuleren van regionale en bilaterale samenwerking tussen de lidstaten en tussen de lidstaten en derde landen;
- (c) aandacht te besteden aan specifieke thema's op het gebied van rechtshandhaving en politiediensten waarvoor opleidingen op Unieniveau een toegevoegde waarde hebben;
- (d) specifieke gemeenschappelijke opleidingsprogramma's te ontwerpen om rechtshandhavingsambtenaren voor te bereiden op hun deelname aan civiele missies van de Unie;
- (e) lidstaten te ondersteunen bij hun bilaterale activiteiten voor de capaciteitsopbouw op het gebied van rechtshandhaving in derde landen;
- (f) docenten op te leiden en deze te helpen goede leerpraktijken te verbeteren en uit te wisselen.
2. De Europol Academy ontwikkelt leermiddelen en methoden, werkt deze regelmatig bij en past deze toe op basis van het idee van permanente educatie om de vaardigheden van rechtshandhavingsambtenaren te versterken. De Europol Academy evalueert de resultaten van deze aanpak met het doel de kwaliteit, samenhang en doeltreffendheid van toekomstige activiteiten te verbeteren.

Artikel 10

Taken van de Europol Academy

1. De Europol Academy stelt meerjarige analyses van strategische opleidingsbehoeften en meerjarige studieprogramma's op.
2. De Europol Academy ontwikkelt en verzorgt opleidingsactiviteiten en leerproducten, waaronder:
- (a) cursussen, seminars, conferenties, online- en e-learningactiviteiten;
 - (b) gemeenschappelijke leerprogramma's om het bewustzijn te bevorderen, kennistekorten weg te nemen en/of een gemeenschappelijke benadering te bevorderen ten aanzien van grensoverschrijdende criminele verschijnselen;
 - (c) opleidingsmodules die aansluiten bij de oplopende moeilijkheidsgraad van de door de betrokken doelgroep benodigde vaardigheden, toegespitst op een bepaalde geografische regio, een specifieke categorie van criminele activiteiten of een specifieke reeks beroepsmatige vaardigheden;
 - (d) uitwisselings- en detacheringsprogramma's voor rechtshandhavingsambtenaren in het kader van een praktijkgerichte opleidingsaanpak.
3. Ter ondersteuning van civiele missies en capaciteitsopbouw in derde landen waarborgt de Europol Academy een samenhangend Europees opleidingsbeleid door:
- (a) de effecten te beoordelen van de bestaande beleidsmaatregelen en initiatieven inzake opleiding op het gebied van rechtshandhaving die met de Unie verband houden;
 - (b) opleidingen te ontwikkelen en te verzorgen om rechtshandhavingsambtenaren uit de lidstaten voor te bereiden op deelname aan civiele missies, door hen onder meer in staat te stellen relevante taalvaardigheden te verwerven;
 - (c) opleidingen te ontwikkelen en te verzorgen voor rechtshandhavingsambtenaren van derde landen, met name landen die kandidaat zijn om tot de Unie toe te treden;
 - (d) speciale externe bijstandsfondsen van de Unie te beheren om derde landen te helpen bij de capaciteitsopbouw op de relevante beleidsgebieden, in overeenstemming met de door de Unie vastgestelde prioriteiten.
4. De Europol Academy bevordert de wederzijdse erkenning door de lidstaten van opleidingen op het gebied van rechtshandhaving en de bestaande Europese kwaliteitsnormen die daarmee verband houden.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 11

~~Voor de opleidingen relevant onderzoek~~

- ~~1. De Europol Academy draagt bij aan de ontwikkeling van onderzoek dat relevant is voor de opleidingsactiviteiten die onder dit hoofdstuk vallen.~~
- ~~2. De Europol Academy bevordert en sluit partnerschappen met organen van de Unie en met academische overheids- of particuliere instellingen, en moedigt de totstandkoming aan van hechtere partnerschappen tussen universiteiten en opleidingsinstellingen op het gebied van rechtshandhaving in de lidstaten. [Am. 89]~~

Hoofdstuk IV

ORGANISATIE VAN EUROPOL

Artikel 12

Administratieve en bestuurlijke structuur van Europol

De administratieve en bestuurlijke structuur van Europol omvat:

- (a) een raad van bestuur, die de in artikel 14 vastgestelde taken uitoefent;
- (b) een uitvoerend directeur, die de in artikel 19 vastgestelde taken uitoefent;
- ~~(c) een wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten overeenkomstig artikel 20; [Am. 90]~~
- (d) ieder ander adviesorgaan dat eventueel door de raad van bestuur wordt opgericht overeenkomstig artikel 14, lid 1, onder p);
- ~~(e) eventueel een uitvoerende raad overeenkomstig artikelen 21 en 22. [Am. 91]~~

AFDELING 1

RAAD VAN BESTUUR

Artikel 13

Samenstelling van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur bestaat uit één vertegenwoordiger per lidstaat en ~~twee vertegenwoordigers~~ **één vertegenwoordiger** van de Europese Commissie, die allen stemrecht hebben. [Am. 92]

1 bis. Een vertegenwoordiger van de gezamenlijke parlementaire controlegroep heeft de mogelijkheid als waarnemer deel te nemen aan de vergaderingen van de raad van bestuur. Deze vertegenwoordiger heeft geen stemrecht. [Am. 93]

2. De leden van de raad van bestuur worden benoemd op grond van hun ervaring met het besturen van organisaties uit de publieke of private sector en hun kennis van de samenwerking bij rechtshandhaving.

3. Elk lid van de raad van bestuur laat zich vertegenwoordigen door een plaatsvervangend lid, dat wordt benoemd **door het lid** op grond van zijn ervaring met het besturen van organisaties uit de publieke of private sector en zijn kennis van het nationale beleid betreffende opleidingen voor rechtshandhavingsambtenaren. Het plaatsvervangend lid treedt op als lid **wanneer het gaat om de opleiding van rechtshandhavingsambtenaren de in artikel 13, lid 2, genoemde criteria**. Het plaatsvervangend lid vertegenwoordigt het lid indien hij afwezig is. ~~Het lid vertegenwoordigt het plaatsvervangend lid wanneer het gaat om de opleiding van rechtshandhavingsambtenaren indien laatstgenoemde afwezig is.~~ [Am. 94]

4. Alle partijen in de raad van bestuur ~~trachten het verloop van hun vertegenwoordigers te beperken teneinde de continuïteit van de werkzaamheden van de raad van bestuur te verzekeren.~~ Alle partijen streven naar een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de raad van bestuur. [Am. 95]

5. De ambtstermijn van de leden en de plaatsvervangende leden bedraagt vier jaar. Deze termijn is verlengbaar. Wanneer hun ambtstermijn afloopt of in het geval zij ontslag nemen, blijven leden in functie totdat hun aanstelling is verlengd of zij vervangen zijn **is afhankelijk van de termijn die elke lidstaat vaststelt bij de benoeming van zijn lid.** [Am. 96]

Dinsdag 25 februari 2014

5 bis. De voorzitter wordt bijgestaan door het secretariaat van de raad van bestuur. Het secretariaat heeft met name de volgende taken:

- a) het is voortdurend nauw betrokken bij de organisatie, de coördinatie en het zorgen voor samenhang van de werkzaamheden van de raad van bestuur. Onder verantwoordelijkheid en leiding van de voorzitter,
- (b) verstrekt het de raad van bestuur de benodigde administratieve ondersteuning voor de uitoefening van zijn taken. [Am. 97]

5 ter. Voor de aanvang van zijn ambtstermijn dient elk lid van de raad van bestuur een verklaring in omtrent zijn belangen. [Am. 98]

Artikel 14

Taken van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur:
 - (a) stelt ieder jaar Europol's werkprogramma voor het komende jaar vast met een tweederdemeerderheid van de leden overeenkomstig artikel 15;
 - (b) stelt een meerjarig werkprogramma vast met een tweederdemeerderheid van de leden overeenkomstig artikel 15;
 - (c) stelt de jaarlijkse begroting van Europol vast met een tweederdemeerderheid van de leden en oefent de overige taken betreffende Europol's begroting uit overeenkomstig hoofdstuk XI;
 - (d) stelt een geconsolideerd jaarlijks activiteitenverslag over de activiteiten van Europol vast, **legt dit voor aan de gezamenlijke parlementaire controlegroep** en zendt dit voor 1 juli van het daaropvolgende jaar toe aan ~~het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de Rekenkamer en de nationale parlementen~~ **en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming**. Het geconsolideerde jaarlijkse activiteitenverslag wordt openbaar gemaakt; [Am. 99]
 - (e) stelt de financiële regeling die op Europol van toepassing is vast overeenkomstig artikel 63;
 - (f) stelt ten laatste op 31 januari en met inachtneming van het advies van de Commissie het meerjarige personeelsbeleidsplan vast;
 - ~~(g) stelt een fraudebestrijdingsstrategie vast, die evenredig is met frauderisico's en rekening houdt met de kosten en voordelen van de uit te voeren maatregelen; [Am. 100]~~
 - (h) stelt regels vast voor de voorkoming en beheersing van belangenconflicten met betrekking tot zijn leden, ~~alsook tot de leden van het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten; [Am. 101]~~
 - ~~(i) oefent overeenkomstig lid 2 met betrekking tot het personeel van Europol de bevoegdheden uit die het Statuut toekent aan het tot aanstelling bevoegde gezag, en die de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden toekent aan het tot het sluiten van contracten bevoegde gezag („de bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag”); [Am. 102]~~
 - (j) stelt, **op voorstel van de directeur**, de toepasselijke uitvoeringsregels ten behoeve van de uitvoering van het Statuut en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden vast overeenkomstig artikel 110 van het Statuut; [Am. 103]
 - (k) benoemt de uitvoerend directeur en de plaatsvervangende directeuren en verlengt waar nodig hun ambtstermijnen of ontheft hen uit hun functie overeenkomstig de artikelen 56 en 57;
 - (l) stelt prestatie-indicatoren vast en houdt toezicht op de ambtsuitoefening van de uitvoerend directeur, inclusief de tenuitvoerlegging van besluiten van de raad van bestuur;
 - (m) benoemt een rekenplichtige overeenkomstig het Statuut en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, die functioneel onafhankelijk is bij de uitvoering van zijn taken;
 - ~~(n) benoemt de leden van het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten; [Am. 104]~~

Dinsdag 25 februari 2014

- (o) zorgt voor een passende opvolging van de resultaten en aanbevelingen in de interne en externe auditverslagen en beoordelingen, alsook van de resultaten en aanbevelingen die voortvloeien uit de onderzoeken van het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) **en van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming**; [Am. 105]
- (p) ~~neemt alle beslissingen betreffende het opzetten en, waar nodig, het wijzigen van de interne structuren van Europol;~~ [Am. 106]
- (q) stelt zijn reglement van orde vast;
- (q bis) **benoemt een gegevensbeschermingsfunctionaris, die zijn taken onafhankelijk van de raad van bestuur vervult en belast wordt met het opzetten en het beheer van de e systemen voor geautomatiseerde gegevensverwerking.** [Am. 107]

De raad van bestuur kan in overeenstemming met een op grond van artikel 46, lid 3, onder f), door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming ingediend voorstel, met een tweederdemeerderheid van zijn leden, de verwerking tijdelijk of definitief verbieden. [Am. 108]

2. ~~De raad van bestuur neemt overeenkomstig artikel 110 van het Statuut een besluit dat is gebaseerd op artikel 2, lid 1, van het Statuut en artikel 6 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, waarin hij de nodige bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag delegeert aan de uitvoerend directeur en de voorwaarden vastlegt voor de opschorting van deze gedelegeerde bevoegdheden. De uitvoerend directeur is bevoegd om deze bevoegdheden op zijn beurt te delegeren.~~

~~De raad van bestuur kan in uitzonderlijke gevallen door middel van een besluit de delegatie van bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag aan de uitvoerend directeur en de bevoegdheden die hij op zijn beurt heeft gedelegeerd tijdelijk opschorten en deze bevoegdheden zelf uitoefenen of delegeren aan een van zijn leden of aan een ander personeelslid dan de uitvoerend directeur.~~ [Am. 109]

Artikel 15

Jaarlijks werkprogramma en meerjarig werkprogramma

1. De raad van bestuur stelt ieder jaar uiterlijk op 30 november het jaarlijkse werkprogramma vast op basis van een ontwerpvoorstel van de uitvoerend directeur **dat wordt toegelicht aan de gezamenlijke parlementaire controlegroep**, met inachtneming van het advies van de Commissie. De raad stuurt dit door ~~naar het Europees Parlement~~ **de gezamenlijke parlementaire controlegroep**, de Raad en de Commissie, ~~en de nationale parlementen~~ **en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming**. [Am. 110]

2. Het jaarlijkse werkprogramma omvat een gedetailleerde beschrijving van de doelstellingen en de beoogde resultaten, inclusief prestatie-indicatoren. Het dient ook een beschrijving te bevatten van de te financieren activiteiten en een indicatie van de financiële en personele middelen die aan iedere activiteit worden toegewezen overeenkomstig de beginselen die gelden voor activiteitsgestuurde begroting en beheer. Het jaarlijkse werkprogramma is ~~consistent met~~ **afhankelijk van** het meerjarige werkprogramma waarvan sprake is in lid 4. Het vermeldt duidelijk de taken die zijn toegevoegd, gewijzigd of geschrapt ten opzichte van het vorige begrotingsjaar. [Am. 111]

3. De raad van bestuur past het vastgestelde jaarlijkse werkprogramma aan als Europol een nieuwe taak krijgt toegewezen.

~~Iedere wezenlijke verandering~~ **Wijzigingen** van het jaarlijkse werkprogramma ~~wordt worden~~ vastgesteld door middel van dezelfde procedure als het oorspronkelijke jaarlijkse werkprogramma. De raad van bestuur kan aan de uitvoerend directeur de bevoegdheid delegeren om niet-wezenlijke veranderingen door te voeren in het jaarlijkse werkprogramma. [Am. 112]

4. De raad van bestuur stelt ook het meerjarige werkprogramma vast en werkt het ieder jaar uiterlijk op 30 november bij, met inachtneming van het advies van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement, ~~en de nationale parlementen~~, **en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming**. [Am. 114]

Het vastgestelde meerjarige werkprogramma wordt doorgestuurd ~~naar het Europees Parlement~~, **en toegelicht aan de gezamenlijke parlementaire controlegroep en doorgestuurd aan de** Raad, de Commissie en de nationale parlementen **en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming**. [Am. 113]

Dinsdag 25 februari 2014

Het meerjarige werkprogramma omvat een beschrijving van de strategische doelstellingen en de beoogde resultaten, met inbegrip van prestatie-indicatoren. Het vermeldt ook het bedrag en het aantal personeelsleden die aan elke doelstelling worden toegewezen, overeenkomstig het meerjarige financiële kader en het meerjarige personeelsbeleidsplan. In het programma wordt ook de strategie opgenomen voor de betrekkingen met derde landen en internationale organisaties, zoals uiteengezet in artikel 29.

Het meerjarige programma wordt uitgevoerd via jaarlijkse werkprogramma's en wordt waar nodig bijgewerkt op basis van de resultaten van externe en interne beoordelingen. De conclusies van deze beoordelingen komen waar nodig ook tot uitdrukking in het jaarlijkse werkprogramma voor het volgende jaar.

Artikel 16

Voorzitter van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur kiest uit zijn leden een voorzitter en een vicevoorzitter. De voorzitter en vicevoorzitter worden door de leden van de raad van bestuur gekozen bij tweederdemeerderheid.

De vicevoorzitter vervangt de voorzitter automatisch als deze niet in staat is zijn taken te vervullen.

2. De ambtstermijn van de voorzitter en vicevoorzitter bedraagt ~~vier~~ **vijf** jaar. De ambtstermijn kan eenmaal worden verlengd. Indien hun lidmaatschap van de raad van bestuur echter gedurende hun voorzitterschap of vicevoorzitterschap wordt beëindigd, verstrijkt hun ambtstermijn automatisch op dezelfde datum. **[Am. 115]**

Artikel 17

Vergaderingen van de raad van bestuur

1. De voorzitter roept de vergaderingen van de raad van bestuur bijeen.

2. De uitvoerend directeur van Europol neemt deel aan de beraadslagingen.

3. De raad van bestuur houdt ten minste twee gewone vergaderingen per jaar. Daarnaast komt de raad bijeen op initiatief van de voorzitter, van de Commissie of van ten minste één derde van zijn leden.

4. De raad van bestuur mag eenieder die relevant advies kan uitbrengen over het discussieonderwerp uitnodigen om de vergadering bij te wonen als waarnemer die niet aan de stemming deelneemt.

4 bis. *Een vertegenwoordiger van de gezamenlijke parlementaire controlegroep heeft de mogelijkheid als waarnemer deel te nemen aan de vergaderingen van de raad van bestuur.* **[Am. 116]**

5. Adviseurs of deskundigen kunnen de leden van de raad van bestuur bijstaan overeenkomstig het reglement van orde van de raad van bestuur.

6. Europol stelt de raad van bestuur een secretariaat ter beschikking.

Artikel 18

Stemprocedure

1. Onverminderd artikel 14, lid 1, **eerste alinea**, onder a), b) en c), artikel **14, lid 1, alinea 1 bis**, artikel 16, lid 1, en artikel 56, lid 8, neemt de raad van bestuur besluiten bij meerderheid van zijn leden. **[Am. 117]**

2. Elk lid heeft één stem. Bij afwezigheid van een stemgerechtigd lid mag zijn plaatsvervanger zijn stemrecht uitoefenen.

3. De voorzitter neemt deel aan de stemmingen.

4. De uitvoerend directeur neemt niet deel aan de stemmingen.

Dinsdag 25 februari 2014

4 bis. *De vertegenwoordiger van de gezamenlijke parlementaire controlegroep neemt niet deel aan de stemmingen.*
[Am. 118]

5. In het reglement van orde van de raad van bestuur wordt de stemprocedures nader uitgewerkt, met name betreffende de gevallen waarin een lid mag handelen namens een ander lid, en eventuele quorumvereisten.

AFDELING 2

UITVOEREND DIRECTEUR

Artikel 19

Verantwoordelijkheden van de uitvoerend directeur

1. De uitvoerend directeur geeft leiding aan Europol. Hij legt verantwoording af aan de raad van bestuur.
2. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie, de raad van bestuur of de uitvoerende raad, voert de uitvoerend directeur zijn taken op onafhankelijke wijze uit zonder instructies te vragen aan of te ontvangen van regeringen of andere organen.
3. De uitvoerend directeur brengt desgevraagd **regelmatig** verslag uit over de uitoefening van zijn taken aan ~~het Europees Parlement~~ **de gezamenlijke parlementaire controlegroep en verschijnt desgevraagd regelmatig voor deze controlegroep**. De Raad kan de uitvoerend directeur verzoeken verslag uit te brengen over de uitoefening van zijn taken. [Am. 119]
4. De uitvoerend directeur is de wettelijke vertegenwoordiger van Europol.
5. De uitvoerend directeur is verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van de taken die Europol bij deze verordening worden toegekend. De uitvoerend directeur is met name belast met:
 - (a) het dagelijkse bestuur van Europol;
 - (b) de uitvoering van de besluiten van de raad van bestuur;
 - (c) de opstelling van het jaarlijkse werkprogramma en het meerjarige werkprogramma en de indiening ervan bij de raad van bestuur ~~na raadpleging~~, **met inachtneming van het advies** van de Commissie; [Am. 120]
 - (d) de uitvoering van het jaarlijkse werkprogramma en het meerjarige werkprogramma en de verslaglegging aan de raad van bestuur over de uitvoering daarvan;
 - (e) de opstelling van het geconsolideerd jaarverslag van Europols activiteiten en de presentatie daarvan ter goedkeuring aan de raad van bestuur;
 - (f) de opstelling van een actieplan voor de opvolging van conclusies van interne of externe auditverslagen en beoordelingen, alsook van onderzoeksverslagen en aanbevelingen die voortvloeien uit onderzoeken van het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF), en de halfjaarlijkse verslaglegging aan de Commissie en op regelmatige tijdstippen aan de raad van bestuur over de voortgang;
 - (g) de bescherming van de financiële belangen van de Unie door toepassing van maatregelen ter voorkoming van fraude, corruptie en andere illegale activiteiten en, zonder afbreuk te doen aan de onderzoeksbevoegdheid van OLAF, door effectieve controles en, wanneer er onregelmatigheden worden geconstateerd, door terugvordering van de onrechtmatig betaalde bedragen en waar nodig door oplegging van doeltreffende, evenredige en afschrikkende administratieve en financiële sancties;
 - (h) de opstelling van een ~~fraudebestrijdingsstrategie~~ **strategische fraudebestrijdingsanalyse en een strategie om belangenconflicten te voorkomen en te beheersen** voor Europol en de presentatie daarvan ter goedkeuring aan de raad van bestuur; [Am. 121]
 - (i) de opstelling van een ontwerp van de financiële regels die op Europol van toepassing zijn;
 - (j) de opstelling van Europols ontwerpraming van ontvangsten en uitgaven, en de uitvoering van de begroting;

Dinsdag 25 februari 2014

- (k) de voorbereiding van een ontwerp van het meerjarige personeelsbeleidsplan en de indiening ervan bij de raad van bestuur ~~na raadpleging~~, **met inachtneming van het advies van de Commissie**; [Am. 122]
- (k bis) de uitoefening met betrekking tot het personeel van Europol van de bevoegdheden die het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie toekent aan het tot aanstelling bevoegde gezag, en die de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden toekent aan het tot het sluiten van contracten bevoegde gezag („de bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag”) onverminderd artikel 14, lid 1, onder j);** [Am. 123]
- (k ter) het nemen van alle beslissingen betreffende het opzetten en, waar nodig, het wijzigen van de interne structuren van Europol;** [Am. 124]
- (l) de ondersteuning van de voorzitter van de raad van bestuur bij de voorbereiding van de vergaderingen van de raad van bestuur;
- (m) het regelmatig informeren van de raad van bestuur over de uitvoering van de strategische en operationele prioriteiten van de Unie voor criminaliteitsbestrijding.

AFDELING 3

WETENSCHAPPELIJK COMITÉ VOOR OPLEIDINGSACTIVITEITEN

Artikel 20

Wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten

1. ~~Het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten is een onafhankelijk adviesorgaan dat de wetenschappelijke kwaliteit van Europolis opleidingsactiviteiten garandeert en bewaakt. Met het oog hierop betreft de uitvoerend directeur het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten in een vroeg stadium bij de opstelling van alle documenten waarvan sprake is in artikel 14 voor zover zij betrekking hebben op opleiding.~~
2. ~~Het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten bestaat uit elf personen met een grote academische en beroepsmatige deskundigheid op de gebieden waarop hoofdstuk III van deze verordening betrekking heeft. De raad van bestuur benoemt de leden na een transparante sollicitatieoproep en selectieprocedure die in het Publicatieblad van de Europese Unie wordt gepubliceerd. De leden van de raad van bestuur kunnen geen lid zijn van het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten. De leden van het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten zijn onafhankelijk. Zij vragen noch aanvaarden instructies van regeringen of andere organen.~~
3. ~~De lijst met de leden van het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten wordt openbaar gemaakt en door Europol op zijn website bijgewerkt.~~
4. ~~De ambtstermijn van de leden van het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten bedraagt vijf jaar. Deze termijn is niet verlengbaar; de leden kunnen uit hun functie worden ontheven indien zij niet voldoen aan het onafhankelijkheidsvereiste.~~
5. ~~Het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten kiest zijn voorzitter en vicevoorzitter voor een ambtstermijn van vijf jaar. Het neemt adviezen aan bij gewone meerderheid. De voorzitter roept het comité tot vier keer per jaar bijeen. Indien nodig, kan de voorzitter buitengewone vergaderingen beleggen, op eigen initiatief of op verzoek van ten minste vier leden van het comité.~~
6. ~~De uitvoerend directeur, de plaatsvervangend uitvoerend directeur voor opleidingen of hun respectieve vertegenwoordigers worden uitgenodigd om de vergaderingen bij te wonen als waarnemer die niet aan de stemming deelneemt.~~
7. ~~Het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten wordt bijgestaan door een secretaris; deze persoon is een personeelslid van Europol dat door het comité wordt aangewezen en door de uitvoerend directeur wordt benoemd.~~
8. ~~Het is met name de taak van het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten om:~~
 - (a) ~~de uitvoerend directeur en de plaatsvervangend uitvoerend directeur voor opleidingen te adviseren bij het opstellen van het jaarlijks werkprogramma en andere strategische documenten om de wetenschappelijke kwaliteit daarvan en de samenhang met het relevante beleid en de prioriteiten van de Unie op dit gebied te waarborgen;~~

Dinsdag 25 februari 2014

- (b) ~~de raad van bestuur te onafhankelijke raad en adviezen te verschaffen over de onderwerpen die tot zijn taakgebied behoren;~~
 - (c) ~~onafhankelijke raad en adviezen te verschaffen over de kwaliteit van opleidingsprogramma's, toegepaste leermethoden, leeralternatieven en wetenschappelijke ontwikkelingen;~~
 - (d) ~~iedere andere adviestaak verrichten die betrekking heeft op de wetenschappelijke aspecten van Europol's werkzaamheden op het gebied van opleidingen op verzoek van de raad van bestuur, de uitvoerend directeur of de plaatsvervangend directeur voor opleidingen.~~
9. ~~De jaarlijkse begroting van het wetenschappelijk comité voor opleidingsactiviteiten wordt toegewezen aan een afzonderlijke begrotingslijn van Europol. [Am. 125]~~

AFDELING 4

UITVOERENDE RAAD

Artikel 21

Oprichting

~~De raad van bestuur kan een uitvoerende raad oprichten.~~

Artikel 22

Taken en organisatie

1. ~~De uitvoerende raad staat de raad van bestuur bij.~~
2. ~~De uitvoerende raad heeft de volgende functies:~~
 - (a) ~~opstellen van de besluiten die de raad van bestuur moet aannemen;~~
 - (b) ~~samen met de raad van bestuur zorgen voor een passende opvolging van de resultaten en aanbevelingen in de interne en externe auditverslagen en beoordelingen, alsook van de onderzoeksverslagen en aanbevelingen die voortvloeien uit de onderzoeken van het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF);~~
 - (c) ~~onverminderd de taken van de uitvoerend directeur, als bepaald in artikel 19, de uitvoerend directeur bijstaan en adviseren over de tenuitvoerlegging van de besluiten van de raad van bestuur, met het oog op een beter toezicht op het administratieve beheer.~~
3. ~~Indien nodig, zoals in dringende gevallen, kan de uitvoerende raad in naam van de raad van bestuur bepaalde voorlopige besluiten nemen, met name op het gebied van het administratieve beheer, zoals de opschorting van de delegatie van de bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag.~~
4. ~~De uitvoerende raad bestaat uit de voorzitter van de raad van bestuur, één vertegenwoordiger van de Commissie in de raad van het bestuur en drie andere leden die de raad van bestuur kiest uit zijn leden en benoemt. De voorzitter van de raad van bestuur is ook de voorzitter van de uitvoerende raad. De uitvoerend directeur neemt deel aan de vergaderingen van de uitvoerende raad, maar heeft geen stemrecht.~~
5. ~~De ambtstermijn van de leden van de uitvoerende raad bedraagt vier jaar. De ambtstermijn van de leden van de uitvoerende raad eindigt wanneer hun lidmaatschap van de raad van bestuur eindigt.~~
6. ~~De uitvoerende raad houdt ten minste één gewone vergadering per kwartaal. Daarnaast komt de raad bijeen op initiatief van de voorzitter of op verzoek van zijn leden.~~
7. ~~De uitvoerende raad neemt het door de raad van bestuur vastgestelde reglement van orde in acht. [Am. 126]~~

Hoofdstuk V

INFORMATIEVERWERKING

Artikel 23

Informatiebronnen

1. ~~Europol verwerkt uitsluitend informatie die het heeft ontvangen van:~~

Dinsdag 25 februari 2014

- (a) lidstaten overeenkomstig hun nationale recht;
 - (b) organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties overeenkomstig hoofdstuk VI;
 - (c) private partijen overeenkomstig artikel 29, lid 2.
2. Europol mag informatie, met inbegrip van persoonsgegevens, rechtstreeks opvragen en verwerken uit openbaar beschikbare bronnen, zoals de media, inclusief internet en openbare gegevens.
3. Europol mag informatie, met inbegrip van persoonsgegevens, opvragen en verwerken uit nationale of internationale informatiesystemen, of informatiesystemen van de Unie, waaronder door middel van directe geautomatiseerde toegang, voor zover dit is toegestaan op grond van de rechtsinstrumenten op nationaal, internationaal of Unieniveau. **en voor zover kan worden aangetoond dat zulke toegang noodzakelijk is voor en evenredig is aan de vervulling van een taak die onder het mandaat van Europol valt.** De toegang tot en het gebruik van deze informatie door Europol wordt beheerst door de toepasselijke bepalingen van dergelijke rechtsinstrumenten op nationaal, internationaal of Unieniveau, voor zover deze striktere voorschriften betreffende toegang en gebruik bevatten dan de bepalingen van deze verordening.

Daarin moeten de doelstellingen, de categorieën persoonsgegevens, de doelen en middelen en de procedure die moet worden gevolgd om de informatie op te vragen en verder te verwerken, worden vastgelegd, met eerbiediging van de toepasselijke gegevensbeschermingsregels en -beginselen. De toegang tot dergelijke informatiesystemen wordt slechts verleend aan gemachtigde personeelsleden van Europol voor zover **strikt** nodig voor **en evenredig aan** de vervulling van hun taken. [Am. 127]

Artikel 24

Doeleinden van informatieverwerkingsactiviteiten

1. Voor zover dit noodzakelijk is voor het bereiken van de in artikel 3, ~~de leden 1 en 2,~~ vastgestelde doelstellingen mag Europol informatie, inclusief persoonsgegevens, ~~uitsluitend verwerken voor de volgende doeleinden:~~

Persoonsgegevens mogen uitsluitend worden verwerkt voor de volgende doeleinden:

- (a) het uitvoeren van kruiscontroles om verbanden tussen gegevens te leggen **of andere relevante samenhangen te onderzoeken, beperkt tot,**
 - (i) **personen die verdacht worden van het plegen van of deelnemen aan een strafbaar feit dat onder de bevoegdheid van Europol valt, of die veroordeeld zijn voor een dergelijk strafbaar feit;**
 - (ii) **personen ten aanzien van wie er feitelijke aanwijzingen zijn of een redelijk vermoeden bestaat dat zij strafbare feiten zullen plegen;**
- (b) het verrichten van analyses van strategische of thematische aard,
- (c) het verrichten van operationele analyses in specifieke gevallen.

De uitvoering van deze taken wordt uitgevoerd op volgende voorwaarden:

- **de controles als bedoeld onder (a) worden uitgevoerd met inachtneming van de nodige garanties ter bescherming van de gegevens, waarbij in het bijzonder het verzoek om informatie en het doel ervan afdoende worden gemotiveerd. Bovendien moeten de nodige maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat uitsluitend instanties die in eerste instantie bevoegd zijn om deze gegevens te verzamelen deze later kunnen wijzigen;**
- **voor elke operationele analyse waarvan sprake onder c), gelden de volgende specifieke waarborgen:**
 - (i) **er wordt een specifiek doeleinde vastgesteld; persoonsgegevens mogen enkel worden verwerkt wanneer zij relevant zijn voor dit specifieke doeleinde;**
 - (ii) **alle kruiscontroles door personeelsleden van Europol worden specifiek gemotiveerd; het opvragen van gegevens naar aanleiding van een raadpleging wordt tot het strikt nodige beperkt en moet specifiek worden gemotiveerd;**
 - (iii) **enkel gemachtigde personeelsleden die belast zijn met het doeleinde waarvoor de gegevens aanvankelijk werden vergaard, mogen de gegevens wijzigen.**

Dinsdag 25 februari 2014

Europol moet deze activiteiten terdege documenteren. De documentatie wordt op verzoek ter beschikking gesteld van de gegevensbeschermingsfunctionaris en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming opdat zij de rechtmatigheid van de verwerkingsactiviteit kunnen nagaan.

2. De categorieën persoonsgegevens en de categorieën betrokkenen van wie de gegevens mogen worden verzameld voor de in lid 1 genoemde specifieke doeleinden, zijn opgenomen in bijlage 2.

2 bis. Europol kan in uitzonderlijke gevallen gegevens tijdelijk verwerken om te bepalen of zij relevant zijn voor zijn taken en voor de doeleinden waarvan sprake in lid 1. De Raad van Bestuur bepaalt op voorstel van de directeur en na raadpleging van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de voorwaarden voor de verwerking van die gegevens, met name met betrekking tot de toegang tot en het gebruik van de gegevens, alsmede tot de termijnen voor het bewaren en verwijderen van de gegevens, die niet langer mogen zijn dan zes maanden, waarbij de in artikel 34 bedoelde beginselen naar behoren in acht worden genomen.

2 ter. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming stelt ontwerprichtsnoren vast waarin de doeleinden die zijn opgesomd in lid 1, onder a), b) en c), worden gespecificeerd. [Am. 128]

Artikel 25

Vaststelling van de doeleinden van informatieverwerkingsactiviteiten

1. Een lidstaat, een orgaan van de Unie, een derde land of een internationale organisatie die informatie aan Europol verstrekt, stelt vast voor welke in artikel 24 genoemde **specifieke en duidelijk omschreven** doeleinden de informatie wordt verwerkt. ~~Indien de verstrekker partij dit niet heeft gedaan, stelt Europol de relevantie van dergelijke informatie vast, alsook de doeleinden waarvoor de informatie wordt verwerkt.~~ Europol mag alleen met **de uitdrukkelijke** toestemming van de verstrekker partij informatie verwerken voor een ander **specifiek en uitdrukkelijk vermeld** doel dan waarvoor de informatie was verstrekt, **in overeenstemming met de toepasselijke wetgeving**. [Am. 129]

2. Lidstaten, organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties kunnen op het moment van informatieoverdracht algemene of specifieke toegangs- of gebruiksbeperkingen stellen, ook met betrekking tot het wissen of vernietigen van de gegevens. Indien de noodzaak van dergelijke beperkingen pas na de overdracht duidelijk wordt, stellen zij Europol hiervan op de hoogte. Europol neemt deze beperkingen in acht.

3. Europol mag de lidstaten, organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties beperkingen opleggen voor de toegang tot of het gebruik van informatie uit openbaar beschikbare bronnen.

Artikel 25 bis

Privacyeffectbeoordeling

1. Voorafgaand aan elke reeks verwerkingen van persoonsgegevens beoordeelt Europol de effecten van de beoogde verwerkingssystemen en procedures inzake de bescherming van persoonsgegevens en stelt Europol de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming hiervan in kennis.

2. De beoordeling bevat minstens een algemene beschrijving van de beoogde verwerkingen, een beoordeling van de risico's voor de rechten en vrijheden van betrokkenen, de maatregelen die worden beoogd om de risico's te beperken, en de waarborgen, beveiligingsmaatregelen en mechanismen die de bescherming van persoonsgegevens verzekeren en aantonen dat aan de bepalingen van deze verordening is voldaan, met inachtneming van de rechten en gerechtvaardigde belangen van de betrokkenen en andere betrokken personen. [Am. 130]

Artikel 26

Toegang van lidstaten en personeelsleden van Europol tot door Europol opgeslagen informatie

1. Onverminderd het recht van lidstaten, organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties om beperkingen te stellen aan de toegang tot en het gebruik van deze informatie, hebben lidstaten, **indien zij kunnen motiveren dit nodig te hebben voor de uitoefening van hun taken**, toegang tot alle informatie die is verstrekt voor de doeleinden van artikel 24, lid 1, onder a) en b), en kunnen zij deze informatie opzoeken. De lidstaten wijzen de autoriteiten aan die bevoegd zijn om dergelijke zoekopdrachten uit te voeren.

Dinsdag 25 februari 2014

2. De lidstaten krijgen op basis van een hit/no hit-systeem indirecte toegang tot informatie die is verstrekt voor **een specifiek doeleinde in de doeleinden** ~~van~~ van artikel 24, lid 1, onder c), onverminderd eventuele beperkingen gesteld door de lidstaten, organen van de Unie en derde landen of internationale organisaties die de informatie hebben verstrekt, overeenkomstig artikel 25, lid 2. Indien een zoekopdracht een hit oplevert, **brengt Europol de verstrekkende partij op de hoogte van de informatie en** start Europol de procedure op grond waarvan de informatie die tot de hit heeft geleid, mag worden gedeeld, met inachtneming van het besluit van de **verstrekkende partij en voor zover noodzakelijk voor de rechtmatige vervulling van de taken van de** lidstaat ~~die de informatie aan Europol heeft verstrekt in kwestie.~~

3. De personeelsleden die daartoe zijn gemachtigd door de uitvoerend directeur, hebben recht op toegang tot de door Europol verwerkte informatie voor zover dit nodig is voor de uitvoering van hun taken.

3 bis. Europol houdt gedetailleerde gegevens bij over alle hits en informatie waartoe toegang werd verleend, zoals bepaald in artikel 43. [Am. 131]

Artikel 27

Toegang van Eurojust ~~en OLAF~~ tot informatie van Europol

1. Europol neemt alle nodige maatregelen om Eurojust ~~en het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF)~~ in de mogelijkheid te stellen om binnen ~~hun respectieve mandaten~~ **zijn mandaat** toegang te krijgen tot alle informatie die is verstrekt voor de doeleinden voorzien in artikel 24, lid 1, onder a) en b), en deze informatie op te zoeken, onverminderd het recht van lidstaten, organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties om beperkingen te stellen aan de toegang tot en het gebruik van dergelijke informatie. Europol wordt op de hoogte gebracht wanneer een zoekopdracht door Eurojust ~~of OLAF~~ een overeenkomst oplevert met door Europol verwerkte informatie.

2. Europol neemt alle nodige maatregelen om Eurojust ~~en OLAF~~ in de mogelijkheid te stellen om binnen ~~hun respectieve mandaten~~ **zijn mandaat** op basis van een hit/no hit-systeem indirecte toegang te krijgen tot informatie die is verstrekt voor de doeleinden **een specifiek doeleinde** van artikel 24, lid 1, onder c), onverminderd eventuele beperkingen gesteld door de lidstaten, organen van de Unie en derde landen of internationale organisaties die de informatie verstrekt hebben, overeenkomstig artikel 25, lid 2. Indien een zoekopdracht een hit oplevert, start Europol de procedure op grond waarvan de informatie die tot de hit heeft geleid, mag worden gedeeld, met inachtneming van het besluit van de lidstaat, het orgaan van de Unie, het derde land of de internationale organisatie waardoor de informatie aan Europol is verstrekt. **Indien een zoekopdracht een hit oplevert, geeft Eurojust aan welke gegevens het nodig heeft en mag Europol die gegevens alleen verstrekken voor zover de gegevens die de hit opleveren noodzakelijk zijn voor de rechtmatige uitoefening van zijn taken. Europol houdt een register bij waarin wordt vermeld tot welke gegevens toegang is verleend.**

3. Zoekopdrachten naar informatie overeenkomstig leden 1 en 2 worden slechts uitgevoerd om na te gaan of informatie die beschikbaar is bij Eurojust ~~of OLAF~~ overeenkomt met door Europol verwerkte informatie.

4. Europol staat zoekopdrachten overeenkomstig leden 1 en 2 slechts toe nadat het van Eurojust ~~respectievelijk OLAF~~ heeft vernomen welke nationale leden, plaatsvervangende leden, assistenten en personeelsleden van Eurojust, ~~respectievelijk welke personeelsleden van OLAF~~, zijn gemachtigd om dergelijke zoekopdrachten uit te voeren.

5. Indien tijdens de informatieverwerkingsactiviteiten van Europol met betrekking tot een individueel onderzoek Europol of een lidstaat coördinatie, samenwerking of ondersteuning overeenkomstig het mandaat van Eurojust ~~of OLAF~~ nodig acht, brengt Europol hen hiervan op de hoogte en start het de procedure voor informatie-uitwisseling, met inachtneming van het besluit van de lidstaat die de informatie heeft verstrekt. In een dergelijk geval overlegt Eurojust ~~of OLAF~~ met Europol.

6. Eurojust, met inbegrip van het college, de nationale leden, plaatsvervangende leden, assistenten en de personeelsleden van Eurojust, ~~en OLAF~~ nemen de algemene of specifieke toegangs- of gebruikbeperkingen in acht die lidstaten, organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties overeenkomstig artikel 25, lid 2, hebben gesteld.

6 bis. Indien Europol en Eurojust na raadpleging van elkaars gegevens aanwijzingen hebben dat gegevens mogelijk onjuist of in tegenspraak met andere gegevens zijn, stellen zij elkaar hiervan in kennis. [Am. 132]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 28

Plicht tot kennisgeving aan lidstaten

1. Indien Europol overeenkomstig zijn taak op grond van artikel 4, lid 1, onder b), een lidstaat in kennis moet stellen van informatie die voor die lidstaat van belang is en deze informatie onderworpen is aan toegangsbeperkingen als bedoeld in artikel 25, lid 2, op grond waarvan het verboden is deze informatie te delen, raadpleegt Europol de verstreckende partij die de toegangsbeperking heeft gesteld en vraagt het deze om toestemming om de informatie te delen.

Zonder deze **uitdrukkelijke** toestemming wordt de informatie niet gedeeld.

Indien deze informatie niet onderworpen is aan toegangsbeperkingen als bedoeld in artikel 25, brengt Europol de verstreckende lidstaat op de hoogte van de overdracht ervan. [Am. 133]

2. Ongeacht eventuele toegangsbeperkingen brengt Europol een lidstaat op de hoogte van informatie die voor die lidstaat van belang is, indien:

- (a) dit absoluut noodzakelijk is om een dreigend gevaar met betrekking tot zware criminaliteit of terroristische misdrijven af te wenden; of
- (b) dit van essentieel belang is voor het afwenden van een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid van die lidstaat.

In dergelijk geval brengt Europol de verstreckende partij er zo snel mogelijk van op de hoogte dat het deze informatie deelt en motiveert het zijn analyse van de situatie.

Hoofdstuk VI

BETREKKINGEN MET PARTNERS

AFDELING 1

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Artikel 29

Gemeenschappelijke bepalingen

1. Voor zover noodzakelijk voor de verrichting van zijn taken kan Europol samenwerkingsbetrekkingen aangaan en onderhouden met organen van de Unie overeenkomstig de doelstellingen van deze organen, alsook met de rechtshandavingsinstanties van derde landen, ~~de opleidingsinstituten op het gebied van rechtshandhaving van derde landen,~~ internationale organisaties en private partijen.

2. Voor zover relevant voor de verrichting van zijn taken en behoudens de beperkingen op grond van artikel 25, lid 2, kan Europol direct alle informatie, met uitzondering van persoonsgegevens, uitwisselen met de entiteiten waarvan sprake is in lid 1.

3. Europol mag persoonsgegevens ontvangen en verwerken ~~van die door~~ de in lid 1 genoemde instanties **worden gehouden**, behalve van private partijen, voor zover ~~nodig voor het verrichten~~ **strikt noodzakelijk en evenredig met het oog op de rechtmatige uitoefening** van zijn taken en behoudens de bepalingen van dit hoofdstuk.

4. Onverminderd het bepaalde in artikel 36, ~~lid 4~~ **lid 5**, mogen persoonsgegevens alleen door Europol worden verstrekt aan organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties, indien dit nodig is voor de preventie en bestrijding van criminaliteit die onder de ~~bevoegdheid~~ **taken** van Europol valt, en behoudens de bepalingen van dit hoofdstuk, **en indien de ontvanger zich er expliciet toe verbindt de gegevens uitsluitend te zullen gebruiken voor het doeleinde waarvoor zij worden verstrekt**. Indien de over te dragen gegevens zijn verstrekt door een lidstaat, vraagt Europol eerst de lidstaat om **voorafgaande en uitdrukkelijke** toestemming, tenzij:

- (a) ~~de toestemming kan worden verondersteld aangezien de lidstaat geen uitdrukkelijke beperkingen heeft gesteld aan verdere overdracht; of~~

Dinsdag 25 februari 2014

(b) de lidstaat aan een dergelijke verdere overdracht zijn voorafgaande goedkeuring heeft gegeven, in algemene zin dan wel behoudens specifieke voorwaarden. Deze goedkeuring kan te allen tijde worden ingetrokken.

5. Verdere overdracht van persoonsgegevens door lidstaten, organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties is niet toegestaan, tenzij Europol **vooraf** zijn uitdrukkelijke goedkeuring heeft gegeven **en de ontvanger zich er expliciet toe verbindt de gegevens uitsluitend te zullen gebruiken voor het doeleinde waarvoor zij worden verstrekt**.

5 bis. Europol moet erop toezien dat alle overdrachten van persoonsgegevens en de redenen daarvoor overeenkomstig deze verordening worden geregistreerd.

5 ter. Gegevens die door een derde land, een internationale organisatie of een private partij in strijd met de in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde grondrechten zijn verkregen, worden niet verwerkt. [Am. 134]

AFDELING 2

UITWISSELING/OVERDRACHT VAN PERSOONSgegevens

Artikel 30

Overdracht van persoonsgegevens aan organen van de Unie

Behoudens eventuele beperkingen op grond van artikel 25, lid 2 of 3, **en onverminderd artikel 27** is Europol gerechtigd persoonsgegevens direct aan de organen van de Unie over te dragen, voor zover dit nodig is voor de verrichting van zijn taken of die van het ontvangende orgaan van de Unie. **Europol maakt op zijn website een lijst openbaar van de EU-instellingen en organen waarmee het informatie deelt.** [Am. 135]

Artikel 31

Overdracht van persoonsgegevens aan derde landen of internationale organisaties

1. Voor zover nodig voor de verrichting van zijn taken, mag Europol persoonsgegevens verstrekken aan een autoriteit van een derde land of aan een internationale organisatie, zulks op basis van:

- (a) een besluit van de Commissie dat is vastgesteld overeenkomstig [artikelen 25 en 31 van Richtlijn 95/46/EG], waarin is bepaald dat dat land of die internationale organisatie, of een verwerkingseenheid binnen dat derde land of die internationale organisatie, zorgt voor een passend beschermingsniveau (adequaateitsbesluit); of
- (b) een internationale overeenkomst tussen de Unie en dat derde land of die internationale organisatie op grond van artikel 218 VWEU waarin passende waarborgen zijn opgenomen betreffende de bescherming van het privéleven en van de fundamentele rechten en vrijheden van burgers; of
- (c) een samenwerkingsovereenkomst die voorafgaand aan de datum waarop deze verordening van toepassing wordt, is gesloten tussen Europol en dat derde land of die internationale organisatie overeenkomstig artikel 23 van Besluit 2009/371/JBZ.

Deze samenwerkingsovereenkomsten worden geamendeerd vijf jaar na de datum waarop deze verordening in werking treedt en wordt vervangen door een andere overeenkomst overeenkomst punt b. [Am. 136]

~~Voor dergelijke overdracht vereist is geen nadere toestemming nodig~~ **De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming wordt voor en tijdens de onderhandelingen tijdig over een in punt b bedoelde internationale overeenkomst geraadpleegd, met name vóór de vaststelling van het onderhandelingsmandaat en vóór de vaststelling van de definitieve tekst van de overeenkomst.**

Europol maakt op zijn website een regelmatig bijgewerkte lijst openbaar van de door Europol met derde landen en internationale organisaties gesloten internationale overeenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten. [Am. 137]

Europol mag werkafspraken maken ter uitvoering van dergelijke overeenkomsten of adequaateitsbesluiten.

Dinsdag 25 februari 2014

2. In afwijking van lid 1 mag de uitvoerend directeur, **met inachtneming van de zwijg- en geheimhoudingsplicht en het proportionaliteitsbeginsel**, de overdracht van persoonsgegevens aan derde landen of internationale organisaties in individuele gevallen toestaan indien:

- (a) de overdracht **doorgifte noodzakelijk is ter bescherming** van de gegevens absoluut noodzakelijk is om de essentiële belangen te beschermen **een vitaal belang van de betrokkene of** van een lidstaat of lidstaten overeenkomstig de doelstellingen van Europol **andere persoon; of**
 - (b) de overdracht **doorgifte noodzakelijk is ter vrijwaring** van de gegevens absoluut noodzakelijk is om een dreigend gevaar met betrekking tot criminaliteit of terroristische misdrijven af te wenden **rechtmatige belangen van de betrokkene, wanneer het recht van de lidstaat of het derde land vanuit welke de doorgifte van persoonsgegevens plaatsvindt, aldus bepaalt; of**
 - (c) de overdracht noodzakelijk of wettelijk verplicht is vanwege een zwaarwegend algemeen belang of **doorgifte van de gegevens van wezenlijk belang is ter voorkoming van een onmiddellijke en ernstige bedreiging** voor de vaststelling, uitoefening of verdediging **openbare veiligheid** van een rechtsvordering **lidstaat of een derde land; of**
 - (d) de overdracht **doorgifte** noodzakelijk is **om een vitaal belang met het oog op de preventie, het onderzoek, de opsporing of de vervolging van strafbare feiten en** de betrokkene of een andere persoon te beschermen **tenuitvoerlegging van straffen; of**
- (d bis) de doorgifte in afzonderlijke gevallen noodzakelijk is voor de vaststelling, de uitoefening of de verdediging van een recht in rechte in verband met de preventie, het onderzoek, de opsporing of de vervolging van een specifiek strafbaar feit of de tenuitvoerlegging van een specifieke straf;**

De uitvoerend directeur neemt in alle gevallen het gegevensbeschermingsniveau in het betrokken derde land of de internationale organisatie in aanmerking, rekening houdend met de aard van de gegevens, het beoogde doeleinde waarvoor de gegevens worden gebruikt, de duur van de beoogde verwerking, de algemene en specifieke gegevensbeschermingsvoorschriften die in dat land van toepassing zijn en de vraag of de ontvanger heeft ingestemd met specifieke door Europol gestelde voorwaarden voor de gegevens.

De afwijking geldt niet voor systematische, massale of structurele gegevensoverdrachten.

Daarnaast kan de raad van bestuur, in overleg met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, een **overdracht of een** reeks overdrachten overeenkomstig de bovenstaande punten a) tot en met d) toestaan, **met inachtneming van de voor een verlengbare periode van maximaal een jaar, op voorwaarde dat passende waarborgen worden geboden** betreffende de bescherming van het privéleven en van de fundamentele rechten en vrijheden van burgers, **voor een verlengbare periode van maximaal een jaar.** [Am. 138]

3. De uitvoerend directeur stelt de raad van bestuur en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming **onverwijld** in kennis van de gevallen waarin hij lid 2 heeft toegepast. [Am. 139]

3 bis. Europol houdt gedetailleerde registers bij van alle in dit artikel bedoelde overdrachten. [Am. 140]

Artikel 32

Persoonsgegevens van private partijen

1. Voor zover nodig voor de verrichting van zijn taken, mag Europol persoonsgegevens verwerken van private partijen op voorwaarde dat deze **niet rechtstreeks van de private partijen, maar uitsluitend** zijn ontvangen via: [Am. 141]

- (a) een nationale eenheid van een lidstaat overeenkomstig de nationale wetgeving;
- (b) een contactpunt van een derde land waarmee Europol voorafgaand aan de datum waarop deze verordening van toepassing wordt, een samenwerkingsovereenkomst heeft gesloten overeenkomstig artikel 23 van Besluit 2009/371/JBZ; of
- (c) een autoriteit van een derde land of internationale organisatie waarmee de Europese Unie een internationale overeenkomst heeft gesloten op grond van artikel 218 VWEU.

Dinsdag 25 februari 2014

2. Indien de ontvangen gegevens aan de belangen van een lidstaat raken, stelt Europol de nationale instantie van de desbetreffende lidstaat daarvan terstond in kennis.
3. Het is Europol niet toegestaan ~~direct~~ contact op te nemen met private partijen om persoonsgegevens op te vragen. [Am. 142]
4. De Commissie beoordeelt uiterlijk drie jaar nadat deze verordening van toepassing wordt, de noodzaak en het mogelijke effect van de directe uitwisseling van persoonsgegevens met private partijen. In deze beoordeling worden onder andere de redenen genoemd waarom de uitwisseling van persoonsgegevens met private partijen eventueel noodzakelijk is voor Europol.

Artikel 33

Informatie van privépersonen

1. Informatie, met inbegrip van persoonsgegevens, van privépersonen mag door Europol worden verwerkt op voorwaarde dat deze is ontvangen via:
 - (a) een nationale eenheid van een lidstaat overeenkomstig de nationale wetgeving;
 - (b) een contactpunt van een derde land waarmee Europol voorafgaand aan de datum waarop deze verordening van toepassing wordt, een samenwerkingsovereenkomst heeft gesloten overeenkomstig artikel 23 van Besluit 2009/371/JBZ; of
 - (c) een autoriteit van een derde land of internationale organisatie waarmee de Europese Unie een internationale overeenkomst heeft gesloten op grond van artikel 218 VWEU.
2. Indien Europol informatie, met inbegrip van persoonsgegevens, ontvangt van privépersonen die verblijven in een derde land waarmee noch op grond van artikel 23 van Besluit 2009/371/JBZ noch op grond van artikel 218 TWEU een internationale overeenkomst is gesloten, mag Europol deze informatie alleen doorgeven aan een lidstaat of aan een betrokken derde land waarmee dergelijke internationale overeenkomsten zijn gesloten.
3. Europol neemt geen ~~direct~~ contact op met privépersonen om informatie op te vragen. [Am. 143]

Hoofdstuk VII

WAARBORGEN INZAKE GEGEVENSBESCHERMING

Artikel 34

Algemene beginselen inzake gegevensbescherming

1. Persoonsgegevens dienen:
 - (a) **rechtmatig, eerlijk en** op ~~eerlijke en rechtmatige~~ **transparante en controleerbare** wijze **ten aanzien van de betrokkene** te worden verwerkt;
 - (b) voor specifieke, expliciete en gerechtvaardigde doeleinden te worden verzameld en niet verder te worden verwerkt op een manier die onverenigbaar is met deze doeleinden. ~~Verdere verwerking van persoonsgegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden wordt niet als onverenigbaar beschouwd op voorwaarde dat Europol passende voorzorgsmaatregelen neemt, met name om ervoor te zorgen dat de gegevens niet voor andere doeleinden worden verwerkt;~~
 - (c) adequaat, relevant en ~~niet buitensporig~~ en **tot het noodzakelijke minimum beperkt** te zijn in het licht van de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt; **zij worden alleen verwerkt wanneer en voor zolang als de doeleinden niet kunnen worden verwezenlijkt door het verwerken van andere gegevens dan persoonsgegevens;**
 - (d) juist te zijn en, ~~waar nodig,~~ te worden bijgewerkt; alle redelijke stappen moeten worden genomen om te zorgen dat persoonsgegevens die niet juist zijn met betrekking tot de doeleinden waarvoor ze zijn verwerkt, onverwijld worden gewist of gecorrigeerd;
 - (e) te worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren ~~en zulks,~~ **maar** niet langer dan nodig is voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt.;

Dinsdag 25 februari 2014

(e bis) *dusdanig te worden verwerkt dat de betrokkene in staat is zijn rechten daadwerkelijk uit te oefenen;*

(e ter) *met gebruikmaking van gepaste technische of organisatorische middelen op een dusdanige manier te worden verwerkt dat beschermd wordt tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking alsook tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging;*

(e quater) *uitsluitend te worden verwerkt door daartoe naar behoren gemachtigde personeelsleden die de gegevens voor de uitoefening van hun taken nodig hebben.*

1 bis. *Europol maakt een document openbaar waarin de voorschriften betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de beschikbare middelen voor de uitoefening van de rechten van de betrokkenen, op begrijpelijke wijze worden beschreven. [Am. 144]*

Artikel 35

Verschillende graden van juistheid en betrouwbaarheid van persoonsgegevens

1. De bron van de uit een lidstaat afkomstige informatie wordt ~~zo veel mogelijk~~ beoordeeld door de lidstaat die de informatie heeft verstrekt, en wel aan de hand van de volgende evaluatiecodes voor de bronnen: **[Am. 145]**

(A): er bestaat geen twijfel omtrent de authenticiteit, de betrouwbaarheid of de bevoegdheid van de informatiebron, of de bron is in het verleden in alle gevallen betrouwbaar gebleken;

(B): de informatiebron is in het verleden in de meeste gevallen betrouwbaar gebleken;

(C): de informatiebron is in het verleden in de meeste gevallen onbetrouwbaar gebleken;

(X): de betrouwbaarheid van de informatiebron kan niet worden beoordeeld.

2. De uit een lidstaat afkomstige informatie wordt ~~zo veel mogelijk~~ beoordeeld door de lidstaat die de informatie heeft verstrekt, en wel op basis van de betrouwbaarheid van de gegevens, aan de hand van de volgende evaluatiecodes voor de informatie: **[Am. 146]**

(1): informatie die zonder enige twijfel correct is;

(2): informatie die de bron uit de eerste hand heeft, maar de informerende ambtenaar niet;

(3): informatie die de bron niet uit de eerste hand heeft, maar die wordt gestaafd door andere reeds opgeslagen informatie;

(4): informatie die de bron niet uit de eerste hand heeft en die op geen enkele manier kan worden bevestigd.

3. Indien Europol aan de hand van de reeds beschikbare informatie tot de conclusie komt dat de beoordeling moet worden bijgesteld, brengt het de betrokken lidstaat op de hoogte en tracht het overeenstemming te bereiken over een wijziging van de beoordeling. Zonder overeenstemming wijzigt Europol de beoordeling niet.

4. Indien Europol van een lidstaat informatie zonder beoordeling ontvangt, ~~tracht~~ **beoordeelt** het de betrouwbaarheid van de bron of de informatie ~~zo veel mogelijk te beoordelen~~ aan de hand van de reeds beschikbare informatie. De beoordeling van specifieke gegevens en informatie geschiedt in overeenstemming met de lidstaat die de gegevens heeft verstrekt. Een lidstaat kan ook met Europol tot een algemene overeenstemming komen over de beoordeling van bepaalde soorten gegevens en bepaalde bronnen. Indien in een specifiek geval geen overeenstemming wordt bereikt of bij gebreke van een algemene overeenstemming, beoordeelt Europol de informatie of de gegevens overeenkomstig lid 1, code (X), en lid 2, code (4). **[Am. 147]**

5. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op gegevens of informatie die Europol van een derde land of internationale organisatie ontvangt.

6. Informatie uit openbaar beschikbare bronnen wordt door Europol beoordeeld op basis van de evaluatiecodes ~~van de leden 1 en 2~~ **(X) en (4)**. **[Am. 148]**

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 36

Verwerking van speciale categorieën persoonsgegevens en van verschillende categorieën betrokkenen

1. Verwerking van persoonsgegevens van slachtoffers van een strafbaar feit, getuigen of overige personen die informatie kunnen verstrekken over strafbare feiten, of van minderjarigen is verboden, tenzij strikt noodzakelijk voor **en gerechtvaardigd om redenen van** de preventie of bestrijding van criminaliteit die onder de bevoegdheid van Europol valt. [Am. 149]
2. De al dan niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens waaruit ras, ~~of~~ etnische **of sociale** afkomst, politieke overtuiging, godsdienstige of andere levensbeschouwing of lidmaatschap van een vakvereniging blijkt, alsmede van persoonsgegevens die betrekking hebben op gezondheid of seksueel gedrag, is verboden, tenzij strikt noodzakelijk voor **en gerechtvaardigd om redenen van** de preventie of bestrijding van criminaliteit die onder de bevoegdheid van Europol valt en indien deze gegevens een aanvulling vormen op andere persoonsgegevens die reeds zijn verwerkt door Europol. [Am. 150]
3. Alleen Europol heeft toegang tot de in lid 1 en 2 genoemde persoonsgegevens. De uitvoerend directeur verleent een beperkt aantal ambtenaren toegangsrecht, indien nodig voor de vervulling van hun taken.
4. Beslissingen met rechtsgevolgen voor een betrokkene mogen niet louter worden gebaseerd op de in lid ~~2~~ **geautomatiseerde 2 geautomatiseerde** verwerking van gegevens waarvan sprake is, tenzij de beslissing uitdrukkelijk is toegestaan door de nationale wetgeving of de wetgeving van de Unie of, ~~indien nodig~~, door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming. [Am. 151]
5. De in lid 1 en 2 genoemde persoonsgegevens worden niet doorgegeven aan lidstaten, organen van de Unie, derde landen of internationale organisaties, tenzij strikt noodzakelijk **en gerechtvaardigd** in individuele gevallen met betrekking tot criminaliteit die onder de bevoegdheid van Europol valt. **Bij een dergelijke doorgifte worden de bepalingen van hoofdstuk VI van deze verordening in acht genomen.** [Am. 152]
6. Europol verstrekt aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming halfjaarlijks een overzicht van alle in lid 2 genoemde persoonsgegevens die het heeft verwerkt.

Artikel 37

Termijnen voor opslag en uitwissing van persoonsgegevens

1. De door Europol verwerkte persoonsgegevens worden door Europol niet langer opgeslagen dan ~~nodig is om zijn doelstellingen te verwezenlijken~~ **strikt noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor de gegevens worden verwerkt.** [Am. 153]
2. Europol toetst de noodzaak van verdere opslag in ieder geval niet later dan drie jaar na het de eerste verwerking van de persoonsgegevens. Europol kan besluiten de persoonsgegevens voort te zetten tot de volgende toetsing, die plaatsvindt na nog eens een periode van drie jaar, in het geval dat verdere opslag nog altijd nodig is voor het verrichten van de taken van Europol. De redenen voor verdere opslag worden onderbouwd en geregistreerd. In het geval wordt besloten tot verdere opslag van de persoonsgegevens, worden deze gegevens automatisch na drie jaar gewist.
3. In het geval dat gegevens met betrekking tot personen zoals genoemd in artikel 36, leden 1 en 2, worden opgeslagen gedurende een periode van meer dan vijf jaar, wordt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming dienovereenkomstig geïnformeerd.
4. Indien een lidstaat, een orgaan van de Unie, of een derde land of internationale organisatie bij een overdracht overeenkomstig artikel 25, lid 2, beperkingen heeft gesteld die strekken tot eerdere uitwissing of vernietiging van de persoonsgegevens, verwijdt Europol de persoonsgegevens overeenkomstig die beperkingen. Indien op grond van informatie die uitvoeriger is dan die waarover de verstreckende partij beschikt, verdere opslag van de gegevens nodig wordt geacht voor het verrichten van de taken van Europol, verzoekt Europol de verstreckende partij om toestemming om de opslag van de gegevens voort te zetten en motiveert het deze verdere opslag.
5. Indien een lidstaat, een orgaan van de Unie, een derde land of internationale organisatie de aan Europol verstrekte gegevens uit zijn of haar nationale bestanden wist, brengt hij of zij Europol hiervan op de hoogte. Europol wist de gegevens tenzij op grond van informatie die uitvoeriger is dan die waarover de verstreckende partij beschikt, verdere opslag van de gegevens nodig wordt geacht voor de doelstellingen van Europol. Europol brengt de verstreckende partij op de hoogte van de verdere opslag van deze gegevens en motiveert deze verdere opslag.

Dinsdag 25 februari 2014

6. Persoonsgegevens worden niet gewist indien:
- a) dit de belangen van een betrokkene die moet worden beschermd, zou schaden. In dergelijke gevallen worden de gegevens uitsluitend gebruikt met **uitdrukkelijke schriftelijke** toestemming van de betrokkene; [Am. 154]
 - (b) hun juistheid wordt betwist door de betrokkene, en dit gedurende een periode waarin de lidstaten of Europol, waar nodig, de juistheid van de gegevens kunnen controleren;
 - ~~(c)~~ (c) de persoonsgegevens moeten worden bewaard als bewijsmateriaal **of voor de vaststelling, uitoefening of verdediging van een rechtsvordering**; [Am. 155]
 - (d) de betrokkene zich tegen de uitwissing verzet en in plaats daarvan verzoekt om een gebruiksbeperking.

Artikel 38

Beveiliging van de verwerking

1. Europol treft alle passende technische en organisatorische maatregelen om de persoonsgegevens te beschermen tegen ongewilde dan wel onrechtmatige vernietiging, ongewild verlies, ongeoorloofde verspreiding, wijziging of toegang, alsmede tegen enige andere vorm van ongeoorloofde verwerking.
2. Europol treft met het oog op de geautomatiseerde verwerking van gegevens passende maatregelen om:
 - (a) te verhinderen dat onbevoegden toegang krijgen tot installaties voor de verwerking van persoonsgegevens (controle op de toegang tot de installatie);
 - (b) te verhinderen dat onbevoegden de gegevensdragers lezen, kopiëren, wijzigen of meenemen (controle op de gegevensdragers);
 - (c) te verhinderen dat onbevoegden gegevens invoeren of opgeslagen persoonsgegevens lezen, wijzigen of verwijderen (opslagcontrole);
 - (d) te verhinderen dat onbevoegden de systemen voor geautomatiseerde gegevensverwerking gebruiken met behulp van datatransmissieapparatuur (gebruikscontrole);
 - (e) te waarborgen dat diegenen die bevoegd zijn tot het gebruik van een systeem voor geautomatiseerde gegevensverwerking uitsluitend toegang krijgen tot de gegevens waarvoor hun recht van toegang geldt (toegangscontrole);
 - (f) te waarborgen dat kan worden nagegaan en vastgesteld aan welke eenheden persoonsgegevens met behulp van datatransmissieapparatuur verstrekt kunnen worden (transmissiecontrole);
 - (g) te waarborgen dat kan worden nagegaan en vastgesteld welke persoonsgegevens in de systemen voor geautomatiseerde gegevensverwerking zijn ingevoerd, alsook wanneer en door wie de gegevens zijn ingevoerd (invoercontrole);
 - (g bis) ervoor te zorgen dat kan worden nagegaan en vastgesteld welke gegevens door welk personeelslid op welk tijdstip zijn opgevraagd (toegangsregistratie); [Am. 156]**
 - (h) te verhinderen dat bij de overdracht van persoonsgegevens of bij het vervoer van gegevensdragers onbevoegden gegevens lezen, kopiëren, wijzigen of verwijderen (transportcontrole);
 - (i) te waarborgen dat de gebruikte systemen in geval van storing onverwijld opnieuw ingezet kunnen worden (herstel);
 - (j) te waarborgen dat de functies van het systeem foutloos verlopen, dat eventuele functionele storingen onmiddellijk worden gesignaleerd (betrouwbaarheid) en dat opgeslagen gegevens niet door verkeerd functioneren van het systeem kunnen worden vervalst (echtheid).
3. Europol en de lidstaten stellen mechanismen vast om de beveiliging rond alle informatiesystemen te garanderen.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 38 bis

Beoogd niveau van gegevensbescherming en standaardwaarde van gegevensbescherming

1. *Europol legt zodanig passende technische en organisatorische maatregelen en procedures ten uitvoer dat de verwerking aan de voorwaarden van deze verordening voldoet en de bescherming van de rechten van de betrokkene gewaarborgd is.*
2. *Europol voorziet in mechanismen om te waarborgen dat, tenzij uitdrukkelijk anders wordt bepaald, slechts die persoonsgegevens worden verwerkt die voor de doeleinden van de verwerking noodzakelijk zijn. [Am. 157]*

Artikel 38 ter

Melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. *In geval van een inbreuk in verband met persoonsgegevens meldt Europol de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming deze inbreuk zonder onnodige vertraging en zo mogelijk niet later dan 24 uur nadat het ervan kennis heeft gekregen. Wanneer de melding niet binnen 24 uur plaatsvindt, doet Europol de melding vergezeld gaan van een motivering.*
2. *De in lid 1 bedoelde melding bevat ten minste:*
 - (a) *een omschrijving van de aard van de inbreuk in verband met persoonsgegevens, waaronder de betrokken categorieën en aantallen betrokkenen en categorieën en aantallen gegevensrecords;*
 - (b) *aanbevelingen voor maatregelen om de mogelijk nadelige gevolgen van de inbreuk in verband met persoonsgegevens te verminderen;*
 - (c) *een omschrijving van de mogelijke gevolgen van de inbreuk in verband met persoonsgegevens;*
 - (d) *een omschrijving van de maatregelen die de voor de verwerking verantwoordelijke heeft voorgesteld of genomen om de inbreuk in verband met persoonsgegevens aan te pakken.*
3. *Europol documenteert alle inbreuken in verband met persoonsgegevens, met inbegrip van de feiten omtrent de inbreuk, de gevolgen van de inbreuk en de corrigerende maatregelen die zijn genomen, teneinde de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in staat te stellen de naleving van dit artikel te controleren. [Am. 158]*

Artikel 38 quater

Melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de betrokkene

1. *Wanneer de in artikel 38 ter bedoelde inbreuk in verband met persoonsgegevens waarschijnlijk negatieve gevolgen voor de bescherming van de persoonsgegevens of de privacy van de betrokkene heeft, deelt Europol de betrokkene de inbreuk in verband met persoonsgegevens zonder onnodige vertraging mee.*
2. *De in lid 1 bedoelde mededeling aan de betrokkene bevat een omschrijving van de aard van de inbreuk in verband met persoonsgegevens en de naam en de contactgegevens van de in artikel 44 genoemde gegevensbeschermingsfunctionaris.*
3. *Melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de betrokkene is niet vereist wanneer de Europol tot voldoening van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming aantoont dat het passende technische beschermingsmaatregelen heeft genomen en dat deze maatregelen werden toegepast op de persoonsgegevens waarop de inbreuk in verband met persoonsgegevens betrekking heeft. Dergelijke technologische beschermingsmaatregelen maken de gegevens onbegrijpelijk voor eenieder die geen recht op toegang daartoe heeft.*
4. *De melding aan de betrokkene kan uitgesteld, beperkt of achterwege gelaten worden, wanneer dit, met inachtneming van de gerechtvaardigde belangen van de persoon in kwestie, een noodzakelijke en evenredige maatregel is:*
 - (a) *om belemmering van officiële of gerechtelijke onderzoeken of procedures te voorkomen;*

Dinsdag 25 februari 2014

- (b) *om te voorkomen dat afbreuk wordt gedaan aan de preventie, de opsporing, het onderzoek of de vervolging ter zake van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen;*
- (c) *ter bescherming van de openbare of de nationale veiligheid;*
- (d) *de rechten en vrijheden van derden te beschermen.* [Am. 159]

Artikel 39

Recht van toegang van de betrokkene

1. Elke betrokkene heeft het recht om, met redelijke tussenpozen, informatie te vragen over de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens door Europol. Indien dergelijke persoonsgegevens worden verwerkt, verstrekt Europol de betrokkene **ten minste**: [Am. 160]

- (a) uitsluitel omtrent het al dan niet bestaan van verwerkingen van hem betreffende gegevens;
- (b) ten minste informatie over de doeleinden van de verwerking, over de categorieën gegevens waarop de verwerking betrekking heeft, **over de periode gedurende welke de gegevens worden opgeslagen** en over de ontvangers aan wie de gegevens worden verstrekt; [Am. 161]
- (c) in een begrijpelijke vorm de gegevens die worden verwerkt en beschikbare informatie over de bronnen ervan;
- (c bis) **een verwijzing naar de rechtsgrondslag op basis waarvan de gegevens worden verwerkt;** [Am. 162]
- (c ter) **informatie over het recht van de betrokkene om van Europol rectificatie of wissing van hem betreffende persoonsgegevens of beperking van de verwerking van die gegevens te verlangen;** [Am. 163]
- (c quater) **een kopie van de gegevens die worden verwerkt.** [Am. 164]

2. Elke betrokkene die zijn rechten uit hoofde van dit artikel wil uitoefenen, kan daartoe in de lidstaat van zijn keuze ~~zonder buitensporige kosten~~ **kosteloos** een verzoek indienen bij de daartoe aangewezen autoriteit van die lidstaat. Deze autoriteit geeft het verzoek onmiddellijk, en in ieder geval binnen een maand na ontvangst, door aan Europol. **Europol bevestigt de ontvangst van het verzoek.** [Ams. 165 en 234]

3. Europol beantwoordt het verzoek onmiddellijk, en in ieder geval binnen drie maanden na ~~ontvangst~~ **het van de nationale autoriteit te hebben ontvangen.** [Am. 166]

4. Europol raadpleegt de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten alvorens een beslissing te nemen. Een besluit betreffende de toegang tot gegevens veronderstelt nauwe samenwerking tussen Europol en de lidstaten die het rechtstreeks aangaat of de betrokkene toegang tot die gegevens wordt verleend. Indien een lidstaat bezwaar maakt tegen het door Europol voorgestelde antwoord, stelt hij Europol in kennis van de redenen voor dit bezwaar.

5. ~~Toegang tot persoonsgegevens~~ **De informatieverstrekking naar aanleiding van een verzoek als bedoeld in lid 1** wordt geweigerd **voor zover een dergelijke gedeeltelijke** of ~~beperkt, indien dit~~ **volledige weigering** noodzakelijk is om: [Am. 167]

- (a) Europol in staat te stellen zijn taken naar behoren te vervullen;
- (b) de veiligheid en de openbare orde van de lidstaten te beschermen of criminaliteit te voorkomen;
- (c) te waarborgen dat een nationaal onderzoek niet in gevaar wordt gebracht;
- (d) de rechten en vrijheden van derden te beschermen.

Bij elk besluit ten aanzien van de beperking of de weigering van de toegang tot de gevraagde informatie wordt rekening gehouden met de grondrechten en de belangen van de betrokkene. [Am. 168]

6. Europol stelt de betrokkene schriftelijk in kennis van de redenen voor een dergelijk besluit en van diens recht om een klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming. Informatie over de feitelijke en juridische omstandigheden waarop dit besluit is gebaseerd, kan worden weggelaten indien de ingevolge lid 5 opgelegde beperking ten gevolge van het verstrekken van dergelijke informatie haar effect zou verliezen.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 40

Recht van correctie, uitwissing en afscherming

1. Elke betrokkene heeft het recht om Europol te verzoeken om zijn persoonsgegevens te corrigeren indien deze onjuist zijn en, ~~waar mogelijk en noodzakelijk~~, aan te vullen of bij te werken. [Am. 169]
2. Elke betrokkene heeft het recht om Europol te verzoeken om de persoonsgegevens met betrekking tot hem te wissen, indien deze niet langer vereist zijn voor de doeleinden waarvoor ze rechtmatig zijn verzameld of waarvoor ze rechtmatig verder zijn verwerkt.
3. Persoonsgegevens worden daarentegen afgeschermd in plaats van gewist, indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het wissen van de gegevens de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene zou kunnen schaden. Afgeschermd gegevens worden alleen gebruikt voor het doel ten behoeve waarvan zij niet zijn gewist.
4. In het geval de in de leden 1, 2 en 3 genoemde gegevens, die in bezit zijn van Europol, aan deze laatste zijn verstrekt door derde landen of internationale organisaties, dan wel voortvloeien uit eigen onderzoek van Europol, is Europol verplicht deze gegevens te corrigeren, te wissen of af te schermen **en, indien van toepassing, de aanmakers van de gegevens daarvan in kennis te stellen.** [Am. 170]
5. In het geval de in de leden 1, 2 en 3 genoemde gegevens, die in bezit zijn van Europol, aan deze laatste zijn verstrekt door lidstaten, zijn de desbetreffende lidstaten verplicht deze gegevens in samenwerking met Europol te corrigeren, te wissen of af te schermen.
6. Indien onjuiste gegevens via een andere passende weg zijn overgedragen of indien de onjuistheden in de door de lidstaten verstrekte gegevens te wijten zijn aan foutieve overdracht of met deze verordening strijdige verstrekking, of indien de onjuistheden het gevolg zijn van foutieve of met deze verordening strijdige invoer, verwerking of opslag door Europol, corrigeert of wist Europol deze gegevens in samenwerking met de betrokken lidstaten.
7. In de in de leden 4, 5 en 6 bedoelde gevallen worden de ontvangers van die gegevens onverwijld ingelicht. Overeenkomstig de daarvoor geldende regels, zijn de ontvangers verplicht deze gegevens in hun systemen te corrigeren, te wissen of af te schermen.
8. Europol laat de betrokkene zonder onnodige vertraging en in ieder geval binnen drie maanden schriftelijk weten dat de hem betreffende gegevens zijn gecorrigeerd, gewist of afgeschermd.
9. Europol stelt de betrokkene schriftelijk in kennis van elke weigering of correctie, van elke uitwissing of afscherming, en van de mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming of om gerechtelijk beroep aan te tekenen.

Artikel 41

Verantwoordelijkheid voor de gegevensbescherming

1. Europol slaat de persoonsgegevens zodanig op dat de bron ervan overeenkomstig artikel 23 kan worden vastgesteld.
1 bis. Europol slaat de persoonsgegevens zodanig op dat ze gecorrigeerd en gewist kunnen worden. [Am. 171]
2. De verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de persoonsgegevens in de zin van artikel 34, onder d), ligt bij de lidstaat die de persoonsgegevens aan Europol heeft verstrekt en bij Europol voor die gegevens die zijn verstrekt door organen van de Unie, derde landen of internationale organisaties, alsmede voor persoonsgegevens die door Europol zijn ontleend ~~aan openbaar~~ **aan openbaar** beschikbare bronnen. **Organen van de Unie zijn tot en met het tijdstip van overdracht verantwoordelijk voor de kwaliteit van de gegevens.** [Am. 172]
3. De verantwoordelijkheid voor naleving van de in artikel 34, onder a), b), c) en e), b vastgestelde beginselen ligt bij Europol.
4. De verantwoordelijkheid voor ~~de rechtmatigheid van de overdracht~~ **toepasselijke gegevensbeschermingsbeginselen** ligt bij: [Am. 173]
 - (a) de lidstaat die de gegevens heeft verstrekt in het geval van persoonsgegevens die lidstaten aan Europol hebben verstrekt;
en

Dinsdag 25 februari 2014

(b) bij Europol in het geval van gegevens die zijn verstrekt door Europol aan lidstaten en derde landen of internationale organisaties.

5. De verantwoordelijkheid voor de rechtmatigheid van de overdracht ligt bij Europol in het geval van een overdracht tussen Europol en een orgaan van de Unie. Onverminderd de vorige zin zijn zowel Europol als de ontvanger verantwoordelijk voor de rechtmatigheid van deze gegevensverstrekking, indien gegevens door Europol worden verstrekt op verzoek van de ontvanger. Daarnaast is Europol verantwoordelijk voor alle gegevensverwerkingsactiviteiten die het uitvoert.

Europol gaat de bevoegdheid van de ontvanger na en beoordeelt of de doorgifte van de gegevens noodzakelijk is. Bij twijfel over de noodzaak van de doorgifte vraagt Europol de ontvanger om nadere toelichting. De ontvanger draagt er zorg voor dat de noodzaak van de doorgifte van de gegevens kan worden geverifieerd. De ontvanger verwerkt de persoonsgegevens uitsluitend voor de doeleinden waarvoor ze werden doorgegeven. [Am. 174]

Artikel 42

Voorafgaande controle

1. De persoonsgegevens die worden verwerkt ~~en deel zullen uitmaken van een nieuw bestand~~ **als onderdeel van een reeks verwerkingen met het oog op één of meerdere onderling verbonden doeleinden in verband met Europols kerntaken**, worden vooraf gecontroleerd indien: [Am. 175]

(a) ze behoren tot speciale gegevenscategorieën in de zin van artikel 36, lid 2;

(b) de soort verwerking, waarbij met name wordt gebruikgemaakt van nieuwe technologieën, mechanismen of procedures, anderszins specifieke risico's inhoudt voor de fundamentele rechten en vrijheden en met name de bescherming van persoonsgegevens van betrokkenen.

2. De voorafgaande controles worden uitgevoerd door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming na ontvangst van een kennisgeving van de gegevensbeschermingsfunctionaris; de gegevensbeschermingsfunctionaris overlegt met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming indien hij twijfels heeft over de noodzaak van een voorafgaande controle.

3. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming geeft zijn advies binnen twee maanden na ontvangst van de kennisgeving. Deze termijn kan kan **te allen tijde** worden opgeschort totdat de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de aanvullende informatie heeft ontvangen die hij eventueel heeft opgevraagd. Deze periode kan ook worden verlengd met twee maanden bij besluit van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, indien de complexiteit van de zaak dit vereist. **Er zijn ten hoogste twee verlengingen mogelijk.** Dit besluit wordt meegedeeld aan Europol voordat de oorspronkelijke periode van twee maanden is verstreken. [Am. 176]

Indien het advies niet is verstrekt vóór het einde van de periode van twee maanden, of van een verlenging daarvan, wordt het advies geacht gunstig te zijn.

Indien de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming van mening is dat de gemelde verwerking een inbreuk kan zijn op deze verordening, doet hij waar nodig voorstellen om dergelijke inbreuk te vermijden. Indien Europol de verwerkingsactiviteit niet dienovereenkomstig wijzigt, kan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de aan hem bij artikel 46, lid 3, verleende bevoegdheden uitoefenen.

4. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming houdt een register bij van alle verwerkingsactiviteiten die aan hem krachtens lid 1 zijn gemeld. Dit register maakt deel uit van het register bedoeld in artikel 27, lid 5, van Verordening (EG) nr. 45/2001.

Artikel 43

Registratie en documentatie

1. Europol houdt gegevens bij betreffende de verzameling, wijziging, toegang, **opvraging**, bekendmaking, samenvoeging of uitwisseling van persoonsgegevens en van de toegang tot de persoonsgegevens teneinde te controleren of de gegevensverwerking rechtmatig is, interne controle uit te oefenen en de integriteit en de beveiliging van de gegevens te waarborgen. Dergelijke registratie of documentatie wordt na drie jaar weer verwijderd, tenzij de gegevens verder vereist zijn voor een lopende controle. De registratiegegevens kunnen niet worden gewijzigd. [Am. 177]

2. De overeenkomstig lid 1 bijgehouden registratiegegevens of documentatie wordt op verzoek bekendgemaakt aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming ten behoeve van de controle op de gegevensverwerking. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming gebruikt die informatie uitsluitend om de gegevensverwerking te controleren, voor een behoorlijke gegevensverwerking te zorgen en de integriteit en beveiliging van de gegevens te waarborgen.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 44

Gegevensbeschermingsfunctionaris

1. De raad van bestuur benoemt een gegevensbeschermingsfunctionaris, die deel uitmaakt van het personeel. Bij het vervullen van zijn taken treedt hij onafhankelijk op.
 2. De gegevensbeschermingsfunctionaris wordt gekozen op basis van zijn persoonlijke en professionele kwaliteiten en, met name, zijn deskundigheid inzake gegevensbescherming.
 3. De selectie van de gegevensbeschermingsfunctionaris mag niet kunnen leiden tot een belangenconflict tussen zijn taak als gegevensbeschermingsfunctionaris en andere officiële taken, met name in verband met de toepassing van deze verordening.
 4. De gegevensbeschermingsfunctionaris wordt benoemd voor een termijn van twee tot vijf jaar. Hij kan opnieuw worden benoemd maar de totale duur van zijn mandaat mag niet meer dan tien jaar bedragen. Hij kan door de instelling of het orgaan van de EU waardoor hij is benoemd uit zijn functie van gegevensbeschermingsfunctionaris worden ontheven, uitsluitend met toestemming van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, indien hij niet langer aan de voorwaarden voldoet voor de verrichting van zijn taken.
 5. Na zijn benoeming wordt de gegevensbeschermingsfunctionaris door de instelling of het orgaan waardoor hij is benoemd, aangemeld bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.
 6. Voor de verrichting van zijn taken mag de gegevensbeschermingsfunctionaris geen instructies ontvangen.
 7. De gegevensbeschermingsfunctionaris is met name belast met de volgende taken met betrekking tot persoonsgegevens, met uitzondering van persoonsgegevens van personeelsleden van Europol en administratieve persoonsgegevens:
 - (a) op onafhankelijke wijze toezien op de ~~rechtmatigheid van de gegevensverwerking en op de naleving~~ **interne toepassing** van de bepalingen van deze verordening met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens; [Am. 178]
 - (b) erop toezien dat de verstrekking en de ontvangst van persoonsgegevens worden geregistreerd overeenkomstig deze verordening;
 - (c) erop toezien dat de betrokkenen op hun verzoek in kennis worden gesteld van hun rechten op grond van deze verordening;
 - (d) samenwerken met de personeelsleden van Europol die verantwoordelijk zijn voor procedures, opleiding en advies op het gebied van gegevensverwerking;
 - (e) samenwerken met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, **met name wat betreft de in artikel 42 genoemde verwerkingsactiviteiten**; [Am. 179]
 - (f) opstellen van een jaarverslag en dit verslag voorleggen aan de raad van bestuur en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.
 - (f bis) fungeren als contactpersoon voor verzoeken om toegang als bedoeld in artikel 39.* [Am. 180]
 - (f ter) bijhouden van een register van alle door Europol uitgevoerde gegevensverwerkingsactiviteiten, met inbegrip van, in voorkomend geval, informatie betreffende het doel, categorieën gegevens, ontvangers, termijnen voor afscherming en wissing, gegevensoverdrachten aan derde landen of internationale organisaties en beveiligingsmaatregelen;* [Am. 181]
 - (f quater) bijhouden van een register van de incidenten en inbreuken op de beveiliging, zowel met betrekking tot operationele als administratieve persoonsgegevens;* [Am. 182]
8. Daarnaast vervult de gegevensbeschermingsfunctionaris de functies die in Verordening (EG) nr. 45/2001 zijn vastgesteld met betrekking tot ~~zowel alle persoonsgegevens van personeelsleden van Europol als alle~~ administratieve persoonsgegevens. [Am. 183]
 9. Bij het verrichten van zijn taken heeft de gegevensbeschermingsfunctionaris toegang tot alle door Europol verwerkte gegevens en tot alle dienst ruimten van Europol. **Die toegang is te allen tijde zonder voorafgaand verzoek mogelijk.** [Am. 184]

Dinsdag 25 februari 2014

10. Indien de gegevensbeschermingsfunctionaris van oordeel is dat de bepalingen van deze verordening met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens niet worden nageleefd, stelt hij de uitvoerend directeur hiervan in kennis, waarbij hij hem verzoekt om deze situatie van niet-naleving binnen een bepaalde termijn op te lossen. Indien de uitvoerend directeur deze situatie van niet-naleving niet binnen de gestelde termijn oplost, legt de gegevensbeschermingsfunctionaris de zaak voor aan de raad van bestuur en komt hij met de raad van bestuur een bepaalde antwoordtermijn overeen. Indien de raad van bestuur deze situatie van niet-naleving niet binnen de gestelde termijn oplost, legt de gegevensbeschermingsfunctionaris de zaak voor aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

11. Uitvoeringsregels met betrekking tot de gegevensbeschermingsfunctionaris worden vastgesteld door de raad van bestuur. De uitvoeringsregels hebben met name betrekking op de selectieprocedure voor de functie van gegevensbeschermingsfunctionaris en zijn ontslag, alsmede de taken, de verplichtingen en bevoegdheden, en de waarborgen voor de onafhankelijkheid van de gegevensbeschermingsfunctionaris. Europol voorziet de gegevensbeschermingsfunctionaris van de nodige personeelsleden en middelen voor de verrichting van zijn taken. Deze personeelsleden hebben alleen toegang tot door Europol verwerkte persoonsgegevens en de dienstruimten van Europol voor zover nodig voor de vervulling van hun taken. **Die toegang is te allen tijde zonder voorafgaand verzoek mogelijk.** [Am. 185]

11 bis. *De gegevensbeschermingsfunctionaris moet worden voorzien van de nodige middelen voor de uitvoering van zijn opdracht.* [Am. 186]

Artikel 45

Toezicht door het nationale controleorgaan

1. Elke lidstaat wijst een nationaal controleorgaan aan, dat onafhankelijk en volgens het nationale recht toeziet op de rechtmatigheid van de overdracht, de opvraging en de verstrekking aan Europol van persoonsgegevens door de betrokken lidstaat, en dat toetst of de rechten van de betrokkene door deze overdracht, opvraging of verstrekking niet worden geschaad. Het controleorgaan heeft daartoe bij de nationale eenheden of ten kantore van de verbindingsofficieren toegang tot de gegevens die door de lidstaat zijn ingevoerd in het Europol-informatiesysteem overeenkomstig de geldende nationale procedures.
2. Om hun toezichtfunctie te kunnen uitoefenen hebben de nationale controleorganen toegang tot de kantoren en documenten van hun respectieve verbindingsofficieren bij Europol.
3. De nationale controleorganen zien, overeenkomstig de geldende nationale procedures, toe op de werkzaamheden van de nationale eenheden en die van de verbindingsofficieren, voor zover deze werkzaamheden de bescherming van persoonsgegevens betreffen. Ook houden zij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming op de hoogte van alle stappen die zij nemen in verband met Europol.
4. Eenieder heeft het recht het nationale controleorgaan te verzoeken om te toetsen of de overdracht of verstrekking van zijn persoonsgegevens aan Europol, op enigerlei wijze, alsmede de toegang tot de gegevens door de betrokken lidstaat, rechtmatig zijn. Dit recht wordt uitgeoefend overeenkomstig het nationale recht van de lidstaat waar het verzoek is ingediend.

Artikel 46

Toezicht door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is belast met het toezien op en het verzekeren van de toepassing van de bepalingen van deze verordening betreffende de bescherming van de fundamentele rechten en vrijheden van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens door Europol, alsmede voor het verstrekken van advies aan Europol en aan de betrokkenen inzake de verwerking van persoonsgegevens. Daartoe vervult hij de bij lid 2 opgedragen taken en oefent hij de bij lid 3 verleende bevoegdheden uit.
2. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is ingevolge deze verordening belast met de volgende taken:
 - (a) klachten behandelen en onderzoeken en de betrokkene op de hoogte brengen van de conclusie binnen een redelijke termijn;
 - (b) onderzoek voeren op eigen initiatief of naar aanleiding van een klacht, en de betrokkene ~~binnen een redelijke termijn~~ **onverwijld** op de hoogte brengen van de conclusie; [Am. 187]
 - (c) toezien op en zorgen voor de toepassing door Europol van de bepalingen van deze verordening en andere wetten van de Unie met betrekking tot de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens;

Dinsdag 25 februari 2014

- (d) Europol op eigen initiatief of naar aanleiding van een raadpleging adviseren over alles wat de verwerking van persoonsgegevens betreft, met name vóór het opstellen van interne regels betreffende de bescherming van fundamentele rechten en vrijheden bij de verwerking van persoonsgegevens;
- (e) de uitzonderingen, waarborgen, toestemmingen en voorwaarden waarvan sprake is in artikel 36, lid 4, vaststellen, motiveren en openbaar maken;
- (f) een register bijhouden van verwerkingsactiviteiten die op grond van artikel 42, lid 1, aan hem werden gemeld en op grond van artikel 42, lid 4, werden geregistreerd;
- (g) een voorafgaande controle uitvoeren van aan hem gemelde verwerkingsactiviteiten.

3. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming mag ingevolge deze verordening:

- (a) betrokkenen adviseren over de uitoefening van hun rechten;
- (b) de zaak voorleggen aan Europol in het geval van een vermeende inbreuk op de bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens en, eventueel, voorstellen doen de inbreuk ongedaan te maken en de betrokkenen beter te beschermen;
- (c) de inwilliging gelasten van verzoeken om uitoefening van bepaalde met die gegevens samenhangende rechten, wanneer die verzoeken, in strijd met de artikelen 39 tot en met 40, zijn geweigerd;
- (d) Europol waarschuwen of aanmanen;
- (e) de correctie, afscherming, uitwissing of vernietiging van alle gegevens bevelen wanneer ze in strijd met de bepalingen inzake de verwerking van persoonsgegevens zijn verwerkt, en de melding van dergelijke acties aan de derde partijen aan wie de gegevens zijn bekendgemaakt;
- (f) **de raad van bestuur voorstellen om** een tijdelijk of definitief **gedeeltelijk of geheel** verbod op verwerking **op te leggen op te leggen;** [Am. 189]
- (g) de zaak voorleggen aan Europol en, indien nodig, het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
- (h) de zaak voorleggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig de in het Verdrag vastgestelde voorwaarden;
- (i) tussenkomen in procedures die aanhangig zijn gemaakt bij het Hof van Justitie van de Europese Unie.

4. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is bevoegd:

- (a) van Europol toegang te verkrijgen tot alle persoonsgegevens en alle informatie die hij nodig heeft voor onderzoeksdoeleinden;
- (b) toegang verkrijgen tot de dienstruimten waar Europol zijn activiteiten uitvoert wanneer op redelijke gronden kan worden aangenomen dat een activiteit waarop deze verordening betrekking heeft, daar wordt uitgevoerd.

5. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming stelt een jaarverslag op over de controleactiviteiten met betrekking tot Europol. Dit verslag maakt onderdeel uit van het in artikel 48 van Verordening (EG) nr. 45/2001 bedoelde jaarverslag van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Dit verslag bevat statistische informatie betreffende klachten, onderzoeken, de verwerking van gevoelige gegevens, overdrachten van persoonsgegevens aan derde landen en internationale organisaties, voorafgaande controle en kennisgevingen en de uitoefening van de in lid 3 bedoelde bevoegdheden.

Dit verslag wordt toegestuurd en toegelicht aan de gezamenlijke parlementaire controlegroep en toegestuurd aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen. Op basis van dit verslag kunnen het Europees Parlement en de Raad de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming verzoeken aanvullende maatregelen te treffen om de toepassing van de bepalingen van deze verordening te verzekeren. [Am. 190]

6. De leden en de personeelsleden van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming zijn gehouden aan de geheimhoudingsplicht conform artikel 69.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 47

Samenwerking tussen de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en de nationale gegevensbeschermingsinstanties

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming werkt nauw samen met de nationale controleorganen bij specifieke kwesties waarvoor nationale betrokkenheid vereist is, met name in het geval dat de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming of een nationaal controleorgaan grote verschillen tussen de praktijken van de lidstaten of een potentieel onrechtmatige gegevensverstrekking in het gebruik van de kanalen van Europol voor gegevensuitwisseling constateert, dan wel in de context van vragen die worden gesteld door een of meer nationale controleorganen ten aanzien van de uitvoering en de interpretatie van deze verordening.

2. *De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming doet, wanneer relevant, bij de uitoefening van zijn in artikel 46, lid 2, vermelde taken een beroep op de gevallen die worden genoemd in lid 1, wisselen deskundigheid en de ervaring van de nationale gegevensbeschermingsinstanties. Bij het verrichten van activiteiten in samenwerking met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming beschikken leden en personeelsleden van de nationale gegevensbeschermingsinstanties over de in artikel 46, lid 4 vastgestelde bevoegdheden en zijn zij gehouden aan de verplichting inzake gelijkwaardigheid als opgenomen in artikel 46, lid 6, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en het nationale controleorgaan wisselen, elk binnen de eigen bevoegdheden, relevante informatie uit, staan zij elkaar bij in de uitvoering van audits en inspecties, behandelen zij problemen bij de uitlegging of toepassing van deze verordening, buigen zij zich over problemen bij de uitoefening van het onafhankelijk toezicht of bij de uitoefening van de rechten van personen van wie gegevens worden verwerkt, stellen zij geharmoniseerde voorstellen voor gemeenschappelijke oplossingen voor problemen op, en vestigen zij de aandacht op gegevensbeschermingsrechten, voor zover noodzakelijk. [Am. 191]*

2 bis. *De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming houdt de nationale controleorganen op de hoogte van alle kwestie die hen aanbelangen. [Am. 192]*

2 ter. *In gevallen waarin specifieke kwesties betrekking hebben op gegevens afkomstig van één of meer lidstaten, raadpleegt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de betrokken en bevoegde nationale controleorganen. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming neemt geen besluit over te nemen maatregelen alvorens de betrokken en bevoegde nationale controleorganen de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming hebben geïnformeerd over hun standpunt binnen een door de EDPS bepaalde termijn die niet minder dan twee weken is. De EDPS houdt zo veel mogelijk rekening met het standpunt van de betrokken en bevoegde nationale controleorganen. Wanneer de EDPS van plan is dit standpunt niet te volgen, informeert hij deze organen en verschaft hij een rechtvaardiging. In gevallen die de EDPS extreem dringend acht, kan hij besluiten onmiddellijke maatregelen te nemen. In deze gevallen informeert de EDPS de betrokken en bevoegde nationale controleorganen onmiddellijk en rechtvaardigt hij de urgente aard van de situatie en de door hem genomen maatregelen. [Am. 193]*

2 quater. *De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming raadpleegt de betrokken en bevoegde nationale controleorganen alvorens één van de in artikel 46, lid 3, punten (e) tot en met (h) vermelde maatregelen te nemen. De EDPS houdt zo veel mogelijk rekening met het standpunt van de betrokken en bevoegde nationale controleorganen, dat binnen een door hem bepaalde termijn die niet minder dan twee weken is, werd medegedeeld. Wanneer de EDPS van plan is het standpunt van de betrokken en bevoegde nationale controleorganen niet te volgen, informeert hij deze organen en verschaft hij een rechtvaardiging. In gevallen die de EDPS extreem dringend acht, kan hij besluiten onmiddellijke maatregelen te nemen. In deze gevallen informeert de EDPS de betrokken en bevoegde nationale controleorganen onmiddellijk en rechtvaardigt hij de urgente aard van de situatie en de door hem genomen maatregelen. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming neemt geen maatregelen als alle nationale controleorganen hem over hun negatief standpunt hebben geïnformeerd. [Am. 194]*

3. De **hoofden van de** nationale controleorganen en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming komen, indien nodig, **minstens één maal per jaar** samen om **strategische en algemene beleidskwesties of andere in leden 1 en 2 vermelde kwesties te bespreken**. De kosten en logistieke ondersteuning van deze bijeenkomsten komen ten laste van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming. Tijdens de eerste bijeenkomst wordt een reglement van orde vastgesteld. Indien noodzakelijk worden in onderling overleg verdere werkmethoden vastgesteld. [Am. 195]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 48

Administratieve persoonsgegevens ~~en gegevens van personeel~~ [Am. 196]

Verordening (EG) nr. 45/2001 is van toepassing op alle ~~persoonsgegevens van personeelsleden van Europol, evenals op alle~~ administratieve persoonsgegevens die in het bezit zijn van Europol. [Am. 197]

Hoofdstuk VIII

RECHTSMIDDELEN EN AANSPRAKELIJKHEID

Artikel 49

Recht om een klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. Elke betrokkene heeft het recht om een klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, indien hij van oordeel is dat de verwerking van zijn persoonsgegevens niet voldoet aan de bepalingen van deze verordening.
2. Indien de klacht betrekking heeft op een besluit als genoemd in artikel 39 of 40, raadpleegt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de nationale controleorganen of de bevoegde rechterlijke instantie van de lidstaat waarvan de gegevens afkomstig zijn, dan wel van de rechtstreeks betrokken lidstaat **of lidstaten**. ~~De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming neemt zijn beslissing, die een weigering kan inhouden om gegevens te verstrekken, in nauw overleg met het nationale controleorgaan of de bevoegde rechterlijke instantie.~~ [Am. 198]
3. Indien de klacht betrekking heeft op de verwerking van door een lidstaat aan Europol verstrekte gegevens, vergewist de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming zich ervan, ~~dat de nodige controles correct zijn uitgevoerd, en dit~~ in nauw overleg met het nationale controleorgaan van de lidstaat die de gegevens heeft verstrekt, **dat de gegevensverwerking in de betrokken lidstaat rechtmatig was en dat de nodige controles correct zijn uitgevoerd.** [Am. 199]
4. Indien de klacht betrekking heeft op de verwerking van door organen van de EU, derde landen of internationale organisaties aan Europol verstrekte gegevens, vergewist de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming zich ervan dat de nodige controles correct door Europol zijn uitgevoerd.

Artikel 50

Recht op voorziening in rechte tegen de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

Bij het Hof van Justitie van de Europese Unie kan tegen beslissingen van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming beroep worden ingesteld.

Artikel 51

Algemene bepalingen inzake aansprakelijkheid en recht op schadevergoeding

1. De contractuele aansprakelijkheid van Europol wordt beheerst door het recht dat van toepassing is op het desbetreffende contract.
2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd om uitspraak te doen krachtens arbitrageclausules in de door Europol gesloten overeenkomsten.
3. Onverminderd het bepaalde van artikel 52, vergoedt Europol in geval van niet-contractuele aansprakelijkheid overeenkomstig de gemeenschappelijke rechtsbeginselen van de lidstaten alle door zijn diensten of personeelsleden in de uitoefening van hun functie veroorzaakte schade.
4. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft rechtsmacht voor geschillen over de vergoeding van de in lid 3 bedoelde schade.
5. De persoonlijke aansprakelijkheid van de personeelsleden jegens Europol wordt beheerst door de bepalingen van het Statuut of die van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 52

Aansprakelijkheid voor onjuiste verwerking van persoonsgegevens en recht op schadevergoeding

1. Eenieder die schade heeft geleden ten gevolge van een onrechtmatige verwerking van gegevens, heeft recht op schadevergoeding voor de geleden schade, hetzij van Europol overeenkomstig artikel 340 VWEU, hetzij van de lidstaat waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan overeenkomstig de nationale wetgeving. De betreffende persoon kan een procedure tegen Europol aanhangig maken bij het Hof van Justitie van de Europese Unie of tegen de lidstaat bij een bevoegde nationale rechtbank van deze lidstaat.
2. Alle geschillen tussen Europol en de lidstaten over de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de vergoeding van een betrokkene in overeenstemming met lid 1 worden voorgelegd aan de raad van bestuur; deze beslist bij tweederdemeerderheid van zijn leden, onverminderd het recht deze beslissing te betwisten overeenkomstig artikel 263 VWEU.

Hoofdstuk IX

PARLEMENTAIRE CONTROLE

Artikel 53

Gezamenlijke parlementaire controle

1. *Het mechanisme voor de controle op de activiteiten van Europol door het Europees Parlement, samen met de nationale parlementen, neemt de vorm aan van een gespecialiseerde gezamenlijke parlementaire controlegroep die wordt opgericht binnen de bevoegde commissie van het Europees Parlement en bestaat uit de gewone leden van de bevoegde commissie van het Europees Parlement en één vertegenwoordiger van de bevoegde commissie van het nationale parlement van elke lidstaat en een plaatsvervanger. Lidstaten met een bi-cameraal parlementair systeem kunnen worden vertegenwoordigd door een vertegenwoordiger van elke kamer.*
2. *De gezamenlijke parlementaire controlegroep vergadert ter zetel van het Europees Parlement en wordt bijeengeroepen door de voorzitter van de bevoegde commissie van het Europees Parlement. De vergaderingen worden gezamenlijk voorgezeten door de voorzitter van de bevoegde commissie van het Europees Parlement en een vertegenwoordiger van het nationale parlement van de lidstaat die op dat moment fungerend voorzitter is van de Raad.*
3. *De gezamenlijke parlementaire controlegroep ziet toe op de toepassing van de bepalingen van deze verordening, met name wat gezamenlijke parlementaire controlegroep hun gevolgen voor de grondrechten en de fundamentele vrijheden van natuurlijke personen betreft.*
4. *Hiertoe is de gezamenlijke parlementaire controlegroep belast met de volgende taken:*
 - ~~1. a) De voorzitter van de raad van bestuur, en de uitvoerend directeur en een vertegenwoordiger van de Commissie verschijnen desgevraagd voor het Europees Parlement, in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de nationale parlementen, de gezamenlijke parlementaire controlegroep om, indien gepast, met inachtneming van de zwijg- en geheimhoudingsplicht, aangelegenheden in verband met Europol te bespreken. De groep kan beslissen andere relevante personen op haar vergaderingen uit te nodigen, indien gepast;~~
 - ~~2. De parlementaire controle door het Europees Parlement, in samenwerking met de nationale parlementen, op de activiteiten van Europol wordt uitgeoefend overeenkomstig deze verordening.~~
 - b) *De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming verschijnt desgevraagd en ten minste één keer per jaar voor de gezamenlijke parlementaire controlegroep om, indien gepast, met inachtneming van de zwijg- en geheimhoudingsplicht, aangelegenheden betreffende de bescherming van de grondrechten en de fundamentele vrijheden van natuurlijke personen, en in het bijzonder de gegevensbescherming, in verband met de werking van Europol te bespreken.*

De volgende documenten worden gepresenteerd en besproken in de vergaderingen van de gezamenlijke parlementaire controlegroep:

- *de in artikel 15 bedoelde ontwerpen van de jaarlijkse en meerjarige werkprogramma's;*
- *het in artikel 14 bedoelde geconsolideerde jaarverslag over de activiteiten van Europol;*
- *het in artikel 46 bedoelde jaarverslag van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming over de controleactiviteiten van Europol;*

Dinsdag 25 februari 2014

- *het in artikel 70 bedoelde door de Commissie opgestelde evaluatieverslag van de effectiviteit en doelmatigheid van Europol.*

De volgende personen verschijnen desgevraagd voor de gezamenlijke parlementaire controlegroep:

- *de geselecteerde kandidaten voor de in artikel 56, lid 2, bedoelde functie van uitvoerend directeur;*
- *de uitvoerend directeur van wie de ambtstermijn naar verwachting wordt verlengd, zoals bepaald in artikel 56, lid 5;*
- *uitvoerend directeur om verslag uit te brengen over de uitoefening van zijn taken.*

De voorzitter van de raad van bestuur informeert de gezamenlijke parlementaire controlegroep alvorens de uitvoerend directeur uit zijn functie te ontheffen alsmede over de redenen of grondslagen voor dit besluit.

3. 5. Behalve de in deze verordening opgenomen verplichtingen van informatie en raadpleging **Bovendien** legt Europol aan het Europees Parlement en de nationale parlementen **de gezamenlijke parlementaire controlegroep** ter informatie en, **indien gepast**, rekening houdend met de zwijg- en geheimhoudingsplicht het volgende over:

- (a) dreigingsevaluaties, strategische analyses en algemene situatieverslagen met betrekking tot het doel van Europol, alsmede de resultaten van studies en evaluaties die door Europol zijn gelast;
- (b) de werkafspraken die op grond van artikel 31, lid 1, zijn vastgesteld.

6. *De gezamenlijke parlementaire controlegroep mag alle voor de vervulling van zijn taken relevante documenten opvragen, onderhevig aan Verordening (EG) nr. 1049/2001⁽¹⁾ en de regels betreffende de behandeling van vertrouwelijke informatie door het Europees Parlement.*

7. *De gezamenlijke parlementaire controlegroep mag samenvattingsconclusies aan het Europees Parlement opstellen over de controleactiviteiten met betrekking tot Europol. [Am. 200]*

Artikel 54

Toegang van het Europees Parlement tot gerubriceerde informatie die wordt verwerkt door of via Europol

1. Ten behoeve van de parlementaire controle op de activiteiten van Europol overeenkomstig artikel 53, ~~kan~~ **wordt** er aan ~~het Europees Parlement~~ **de gezamenlijke parlementaire controlegroep** en zijn vertegenwoordigers op verzoek **en, indien nodig, na toestemming door de gegevens verstreckende partij** toegang ~~worden~~ verleend tot gerubriceerde EU-informatie en gevoelige, niet-gerubriceerde informatie die wordt verwerkt door of via Europol.

2. **Omdat het gevoelige en gerubriceerde informatie betreft, dient** toegang tot gerubriceerde EU-informatie en gevoelige niet-gerubriceerde informatie dient in overeenstemming te zijn met de ~~basisbeginselen en minimumnormen die in artikel 69 zijn opgenomen. De~~ **regels betreffende de behandeling van vertrouwelijke informatie door het Europees Parlement⁽²⁾. Nadere details kunnen** worden geregeld in werkafspraken tussen Europol en het Europees Parlement. [Am. 201]

Hoofdstuk X

PERSONEEL

Artikel 55

Algemene bepalingen

1. Het Statuut van de Europese Unie, de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, en de voorschriften die in overleg zijn vastgesteld door de instellingen van de Europese Unie ten behoeve van de uitvoering van dit Statuut en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, zijn van toepassing op het personeel van Europol, met uitzondering van dat personeel dat bij de datum waarop deze verordening van toepassing wordt, reeds onder een contract stond dat met Europol is gesloten op grond van de Europol-overeenkomst.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43).

⁽²⁾ Zoals vastgelegd in het Besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 15 april 2013.

Dinsdag 25 februari 2014

2. Het personeel van Europol bestaat uit tijdelijke functionarissen en/of arbeidscontractanten. De raad van bestuur beslist welke in de personeelsformatie opgenomen tijdelijke posten alleen kunnen worden vervuld door personeelsleden die zijn geworven bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten. Personeelsleden die voor die posten worden geworven, hebben de status van tijdelijke functionaris en komen alleen in aanmerking voor een overeenkomst voor bepaalde tijd, die één keer voor een bepaalde periode kan worden verlengd.

2 bis. Het tot aanstelling bevoegde gezag maakt volledig gebruik van de mogelijkheden van het Statuut om gespecialiseerd personeel, zoals IT-deskundigen, in een hogere rang en functiegroep in te delen overeenkomstig hun kwalificaties opdat de taken van het agentschap als bedoeld in artikel 4 op optimale wijze worden vervuld. [Am. 202]

Artikel 56

Uitvoerend directeur

1. De uitvoerend directeur wordt aangesteld als tijdelijk functionaris van Europol op grond van artikel 2, onder a), van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden.

2. De uitvoerend directeur wordt ~~na een open en transparante selectieprocedure door de raad van bestuur benoemd uit een lijst van door de Commissie voorgestelde kandidaten~~ **volgens de volgende samenwerkingsprocedure:**

(a) op basis van een lijst van ten minste drie door een comité bestaande uit een vertegenwoordiger van de Commissie in de raad van bestuur en twee andere leden van de raad van bestuur voorgestelde kandidaten, na een openbare en transparante selectieprocedure, worden de kandidaten verzocht de Raad en de gezamenlijke parlementaire controlegroep toe te spreken en vragen te beantwoorden, alvorens een benoeming plaatsvindt;

(b) de raad en de gezamenlijke parlementaire controlegroep spreken zich uit over de kandidaten en geven de volgorde van hun voorkeur aan;

(c) de raad van bestuur benoemt de directeur rekening houdend met deze standpunten. [Am. 203]

~~Voor het sluiten van de arbeidsovereenkomst met de uitvoerend directeur wordt Europol vertegenwoordigd door de voorzitter van de raad van bestuur.~~

~~Vóór de benoeming kan de door de raad van bestuur gekozen kandidaat worden verzocht een verklaring voor de bevoegde commissie van het Europees Parlement af te leggen en vragen van de commissieleden te beantwoorden.~~

3. De ambtstermijn van de uitvoerend directeur bedraagt vijf jaar. Aan het eind van deze termijn stelt de Commissie een beoordeling op waarin rekening wordt gehouden met de evaluatie van de resultaten van de uitvoerend directeur en de toekomstige taken en uitdagingen van Europol.

4. Op grond van een voorstel van de Commissie, waarin rekening wordt gehouden met de beoordeling als bedoeld in lid 3, kan de raad van bestuur, **na het standpunt van de gezamenlijke parlementaire controlegroep te hebben gevraagd**, de ambtstermijn van de uitvoerend directeur eenmaal verlengen met ten hoogste vijf jaar. [Am. 204]

5. De raad van bestuur stelt het Europees Parlement in kennis van zijn voornemen om de ambtstermijn van de uitvoerend directeur te verlengen. In de maand die voorafgaat aan de verlenging van zijn ambtstermijn kan de uitvoerend directeur worden gevraagd een verklaring voor ~~de bevoegde commissie van het Europees Parlement~~ **de gezamenlijke parlementaire controlegroep** af te leggen en vragen van de commissieleden te beantwoorden. [Am. 205]

6. Een uitvoerend directeur wiens ambtstermijn is verlengd, kan aan het eind van de volledige termijn niet deelnemen aan een andere selectieprocedure voor dezelfde post.

7. De uitvoerend directeur kan uitsluitend uit zijn functie worden ontheven bij besluit van de raad van bestuur ~~op voorstel van de Commissie~~, **waarover uitleg wordt gegeven aan de gezamenlijke parlementaire controlegroep en de Raad.** [Am. 206]

8. De raad van bestuur neemt zijn besluiten inzake benoeming, verlenging van de ambtstermijn en ontheffing uit het ambt van de uitvoerend directeur en/of de plaatsvervangende uitvoerend(e) directeur(s) op basis van een tweederdemeerderheid van zijn leden met stemrecht.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 57

Plaatsvervangende uitvoerende directeurs

1. ~~Vier~~ **Drie** plaatsvervangende uitvoerende directeurs, ~~waarvan één verantwoordelijk voor opleiding,~~ staan de uitvoerend directeur bij. ~~De plaatsvervangend uitvoerend directeur belast met opleidingen is verantwoordelijk voor het beheer van de Europol Academy en haar activiteiten.~~ De uitvoerend directeur stelt de taken van de anderen vast. [Am. 207]
2. Artikel 56 is van toepassing op de plaatsvervangende uitvoerende directeurs. De uitvoerend directeur wordt geraadpleegd voordat plaatsvervangende uitvoerende directeurs worden benoemd of uit hun ambt worden ontheven.

Artikel 58

Gedetacheerde nationale deskundigen en andere personeelsleden

1. Europol kan een beroep doen op gedetacheerde nationale deskundigen of andere personeelsleden die niet bij Europol in dienst zijn.
2. Bij besluit van de raad van bestuur worden de voorschriften vastgesteld voor de detachering van nationale deskundigen bij Europol.

Hoofdstuk XI

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 59

Begroting

1. Voor elk begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, worden alle ontvangsten en uitgaven van Europol geraamd en vervolgens in de begroting van Europol vervat.
2. De ontvangsten en uitgaven van Europol moeten in evenwicht zijn.
3. Onverminderd andere middelen, bestaan de ontvangsten van Europol uit een bijdrage van de Unie die wordt opgenomen in de algemene begroting van de Europese Unie.
4. Europol kan financiering van de Unie krijgen in de vorm van delegatieovereenkomsten of ad-hoc- en uitzonderlijke subsidies in overeenstemming met de relevante instrumenten die het beleid van de Unie ondersteunen.
5. De uitgaven van Europol omvatten de bezoldiging van het personeel, uitgaven voor administratie en infrastructuur en operationele uitgaven.

Artikel 60

Vaststelling van de begroting

1. Elk jaar stelt de uitvoerend directeur een ontwerpraming op van de ontvangsten en uitgaven van Europol voor het volgende begrotingsjaar, waarin een personeelsformatie is opgenomen, en zendt deze toe aan de raad van bestuur.
2. Op basis van dit ontwerp stelt de raad van bestuur een voorlopige ontwerpraming op van de ontvangsten en uitgaven van Europol voor het volgende begrotingsjaar. De voorlopige ontwerpraming van de ontvangsten en uitgaven van Europol wordt elk jaar uiterlijk op [datum die in de financiële kaderregeling is vastgesteld] aan de Commissie toegezonden. De raad van bestuur zendt een definitieve ontwerpraming, die tevens een ontwerp van personeelsformatie bevat, uiterlijk op 31 maart aan de **gezamenlijke parlementaire controlegroep, de Commissie, de Raad** ~~het Europees Parlement en de Raad~~ **nationale parlementen en dient dit bij deze instellingen in.** [Am. 208]
3. De Commissie zendt de raming, samen met het ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie, toe aan het Europees Parlement en de Raad (de begrotingsautoriteit).
4. Op basis van de raming neemt de Commissie de geraamde bedragen die zij nodig acht voor de personeelsformatie en de bijdrage ten laste van de algemene begroting, op in het ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie, dat zij overeenkomstig de artikelen 313 en 314 VWEU voorlegt aan de begrotingsautoriteit.

Dinsdag 25 februari 2014

5. De begrotingsautoriteit keurt de kredieten voor de bijdrage aan Europol goed.
6. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie van Europol vast.
7. De begroting van Europol wordt vastgesteld door de raad van bestuur. De begroting wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Unie. Indien nodig wordt de begroting dienovereenkomstig aangepast.
8. Op projecten, met name bouwprojecten, die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor de begroting, zijn de bepalingen van [de financiële kaderregeling] van toepassing.

Artikel 61

Uitvoering van de begroting

1. De uitvoerend directeur voert de begroting van Europol uit.
2. De uitvoerend directeur zendt de begrotingsautoriteit jaarlijks alle relevante informatie over de resultaten van de evaluatieprocedures toe.

Artikel 62

Indiening van de rekeningen en kwijting

1. Uiterlijk op 1 maart van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar dient de rekenplichtige van Europol de voorlopige jaarrekening in bij de rekenplichtige van de Commissie en de Rekenkamer.
2. Europol zendt het verslag over het budgettaire en financiële beheer uiterlijk op 31 maart van het volgende begrotingsjaar toe aan ~~het Europees Parlement~~ **de gezamenlijke parlementaire controlegroep**, de Raad en de Rekenkamer **en dient het bij deze instellingen in.** [Am. 209]
3. Uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar zendt de rekenplichtige van de Commissie de voorlopige jaarrekening van Europol die met de jaarrekening van de Commissie is geconsolideerd toe aan de Rekenkamer.
4. Na ontvangst van de opmerkingen van de Rekenkamer over de voorlopige rekeningen van Europol overeenkomstig artikel 148 van het Financieel Reglement maakt de rekenplichtige de definitieve rekeningen van Europol op. De uitvoerend directeur dient deze in voor advies bij de raad van bestuur.
5. De raad van bestuur brengt advies uit over de definitieve rekeningen van Europol.
6. Uiterlijk op 1 juli van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar zendt de uitvoerend directeur de definitieve rekeningen, samen met het advies van de raad van bestuur, toe aan ~~het Europees Parlement~~ **de gezamenlijke parlementaire controlegroep**, de Raad, de Commissie, de Rekenkamer en de nationale parlementen **en dient deze bij deze instellingen in.** [Am. 210]
7. De definitieve rekeningen worden gepubliceerd.
8. De uitvoerend directeur geeft de Rekenkamer uiterlijk op [datum voorzien in de financiële kaderregeling] antwoord op haar opmerkingen in haar jaarverslag. Hij dient dit antwoord ook in bij de raad van bestuur.
9. De uitvoerend directeur verstrekt het Europees Parlement op verzoek alle inlichtingen die nodig zijn voor het goede verloop van de kwijtingsprocedure voor het betrokken begrotingsjaar, overeenkomstig artikel 165, lid 3, van het Financieel Reglement.
10. Vóór 15 mei van het jaar N+2 verleent het Europees Parlement op aanbeveling van de Raad, die met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, de uitvoerend directeur kwijting voor de uitvoering van de begroting van het begrotingsjaar N.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 63

Financiële regeling

1. De financiële regeling die op Europol van toepassing is, wordt na raadpleging van de Commissie door de raad van bestuur vastgesteld. Deze financiële regeling mag slechts afwijken van [de nieuwe financiële kaderregeling] indien dit in verband met de activiteiten van het Agentschap een specifiek vereiste is en de Commissie vooraf toestemming heeft verleend. **Het Europees Parlement wordt van een dergelijke afwijking in kennis gesteld. [Am. 211]**

~~2. Gezien de specifieke aard van de leden van het netwerk van nationale opleidingsinstellingen die de enige organen zijn met specifieke kenmerken en technische bekwaamheden om relevante opleidingen te geven, kunnen deze leden zonder een oproep tot het indienen van een voorstel subsidies ontvangen in overeenstemming met artikel 190, lid 1, onder d), van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie⁽¹⁾. [Am. 212]~~

Hoofdstuk XII

DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 64

Rechtsstatus

1. Europol is een orgaan van de Unie en heeft rechtspersoonlijkheid.
2. In elk der lidstaten heeft Europol de ruimste handelingsbevoegdheid welke bij de nationale wet aan rechtspersonen is toegekend. Europol kan met name roerende en onroerende goederen verkrijgen of vervreemden en in rechte optreden.
3. Europol is gevestigd te Den Haag, Nederland.

Artikel 65

Voorrechten en immuniteiten

1. Op Europol en zijn personeel is het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie van toepassing.
2. De voorrechten en immuniteiten van verbindingsofficieren en hun gezinnen zijn het voorwerp van een overeenkomst tussen Nederland en de andere lidstaten. In die overeenkomst zijn de voorrechten en immuniteiten geregeld die nodig zijn voor de vervulling van de taken van de verbindingsofficieren.

Artikel 66

Talenregeling

1. De bepalingen in Verordening nr. 1⁽²⁾ zijn van toepassing op Europol.
2. De voor het functioneren van Europol vereiste vertaaldiensten worden verricht door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Artikel 67

Transparantie

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op **alle administratieve** documenten van Europol. **[Am. 213]**
2. Op basis van een voorstel van de uitvoerend directeur, en niet later dan zes maanden nadat deze verordening in werking treedt, stelt de raad van bestuur gedetailleerde voorschriften vast voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 met betrekking tot documenten van Europol.

⁽¹⁾ PB L 362 van 31.12.2012, blz. 1.

⁽²⁾ EEG Raad: Verordening nr. 1 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB 17 van 6.10.1958, blz. 385/58).

Dinsdag 25 februari 2014

3. Besluiten die door Europol worden genomen op grond van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kunnen voorwerp zijn van een klacht bij de Ombudsman of een procedure die aanhangig wordt gemaakt bij het Hof van Justitie van de Europese Unie, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgelegd in respectievelijk artikel 228 en artikel 263 VWEU.

3a. Europol publiceert op zijn website een lijst van de leden van zijn raad van bestuur en van zijn externe en interne deskundigen, samen met hun respectievelijke belangenverklaringen en curricula vitae. De notulen van de vergaderingen van de raad van bestuur worden systematisch gepubliceerd. Europol kan de openbaarmaking van documenten tijdelijk of permanent beperken indien openbaarmaking ervan de uitvoering van de taken van Europol in gevaar dreigt te brengen, met inachtneming van zijn verplichtingen inzake discretie en vertrouwelijkheid. [Am. 214]

Artikel 67 bis

Voorafgaande kennisgeving en rodevlagmechanisme

Wanneer de Commissie op ernstige gronden vreest dat de raad van bestuur besluiten zal nemen die mogelijk niet in overeenstemming zijn met het mandaat van Europol, het Unierecht schenden, of strijdig zijn met de beleidsdoelstellingen van de Unie, stelt zij een alarmsysteem in werking. In dergelijke gevallen stelt de Commissie de zaak formeel aan de orde in de raad van bestuur, en verzoekt hem het besluit niet aan te nemen. Wordt het verzoek afgewezen, dan brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad formeel op de hoogte, opdat de instellingen snel kunnen reageren. De Commissie kan de raad van bestuur verzoeken het omstreden besluit niet toe te passen zolang de vertegenwoordigers van de instellingen de zaak in beraad houden. [Am. 215]

Artikel 68

Fraudebestrijding

1. Teneinde de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten krachtens Verordening (EG) nr. 1073/1999 te vereenvoudigen, treedt Europol binnen zes maanden nadat het operationeel is geworden, toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) ⁽¹⁾ en stelt Europol op basis van het model in de bijlage bij dat akkoord passende voorschriften op voor al zijn werknemers.

2. De Europese Rekenkamer is bevoegd om bij alle begunstigden van subsidies, contractanten en subcontractanten die van Europol EU-middelen hebben ontvangen, controles op stukken en controles ter plaatse te verrichten.

3. Overeenkomstig de bepalingen en procedures van Verordening (EG) nr. 1073/1999 en Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad ⁽²⁾, kan het OLAF onderzoeken, waaronder controles en inspecties ter plaatse, uitvoeren om vast te stellen of er sprake is van fraude, corruptie of andere onwettige activiteiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad in verband met een subsidie of een contract dat door Europol wordt gefinancierd.

4. Onverminderd de leden 1, 2 en 3 moeten in samenwerkingsovereenkomsten met derde landen en internationale organisaties, contracten, subsidieovereenkomsten en subsidiebesluiten van Europol bepalingen worden opgenomen die de Europese Rekenkamer en het OLAF uitdrukkelijk de bevoegdheid verlenen dergelijke controles en onderzoeken te verrichten overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden.

Artikel 69

Veiligheidsvoorschriften betreffende de bescherming van gerubriceerde informatie

Europol stelt zijn eigen regels vast betreffende de zwijg- en geheimhoudingsplicht en de bescherming van gerubriceerde EU-informatie en gevoelige niet-gerubriceerde informatie, met inachtneming van de basisbeginselen en minimumnormen van Besluit 2011/292/EU. Dit betreft onder andere bepalingen inzake uitwisseling, verwerking en opslag van dergelijke informatie.

⁽¹⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

⁽²⁾ Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2).

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 70

Evaluatie en herziening

1. Uiterlijk vijf jaar na [de datum waarop deze verordening van toepassing wordt] en vervolgens om de vijf jaar geeft de Commissie opdracht een evaluatie te verrichten om de resultaten, effectiviteit en doelmatigheid van Europol en zijn werkwijzen te beoordelen, **alsmede het functioneren van de mechanismen voor de controle op de activiteiten van Europol door het Europees Parlement in samenwerking met de nationale parlementen**. De evaluatie richt zich met name op de vraag of de doelstellingen van Europol moeten worden gewijzigd en op de financiële gevolgen van dergelijke wijzigingen. [Am. 216]
2. De Commissie zendt het evaluatieverslag met haar conclusies over het verslag – **indien nodig vergezeld van een voorstel tot wijziging van deze verordening** – aan ~~het Europees Parlement~~ **de gezamenlijke parlementaire controlegroep**, de Raad, de nationale parlementen en de raad van bestuur **en dient deze documenten bij deze instellingen in. Bovendien verstrekt de Commissie op verzoek het Europees Parlement, de Raad de nationale parlementen alle verdere informatie betreffende de evaluatie.** [Am. 217]
3. Bij elke tweede evaluatie toetst de Commissie bovendien de door Europol bereikte resultaten aan zijn doelstellingen, opdracht en taken. Indien de Commissie van oordeel is dat voorzetting van Europol niet langer gerechtvaardigd is in het licht van diens doelstellingen en taken, kan zij voorstellen om deze verordening dienovereenkomstig te wijzigen of in te trekken **volgens de gewone wetgevingsprocedure.** [Am. 218]

Artikel 71

Administratieve onderzoeken

Overeenkomstig artikel 228 VWEU zijn de activiteiten van Europol onderworpen aan controle door de Europese Ombudsman.

Artikel 72

Zetel

1. De nodige afspraken voor de accommodatie voor Europol in de gastlidstaat en de faciliteiten die door die lidstaat ter beschikking moeten worden gesteld alsook de specifieke regels die in de gastlidstaat van toepassing zijn op de uitvoerend directeur, de leden van de raad van bestuur, de personeelsleden van Europol en hun gezinnen, worden vastgelegd in een zetelovereenkomst tussen Europol en de lidstaat waar de zetel is gevestigd; deze overeenkomst wordt gesloten na goedkeuring van de raad van bestuur en uiterlijk op [2 jaar na de datum waarop deze verordening in werking treedt].
2. De gastlidstaat zorgt ervoor dat Europol onder optimale omstandigheden kan werken, onder andere door het aanbieden van meertalig onderwijs met een Europese dimensie en adequate vervoersverbindingen.

Hoofdstuk XIII

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 73

Rechtsopvolging onder algemene titel

1. Europol, zoals opgericht bij dit besluit, is de algemene rechtsopvolger voor alle overeenkomsten, financiële verplichtingen en eigendommen van Europol als opgericht bij Besluit 2009/371/JBZ, ~~en van Cepol als opgericht bij Besluit 2005/681/JBZ.~~ [Am. 219]
2. Deze verordening doet niets af aan de rechtsgeldigheid van contracten die voorafgaand aan de datum waarop deze verordening in werking treedt, zijn gesloten door Europol als opgericht bij Besluit 2009/371/JBZ.
3. ~~Deze verordening doet niets af aan de rechtsgeldigheid van contracten die voorafgaand aan de datum waarop deze verordening in werking treedt, zijn gesloten door Cepol als opgericht bij Besluit 2005/681/JBZ.~~ [Am. 220]
4. ~~In afwijking van het bepaalde in lid 3, wordt de zetelovereenkomst die is gesloten op grond van Besluit 2005/681/JBZ, beëindigd op de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.~~ [Am. 221]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 74

Overgangsregelingen voor de raad van bestuur

1. ~~De ambtstermijn van de leden van de raad van bestuur van Cepol zoals aangesteld op grond van artikel 10 van Besluit 2005/681/JBZ, loopt af op [de datum waarop deze verordening in werking treedt]. [Am. 222]~~
2. De ambtstermijn van de leden van de raad van bestuur van Europol zoals aangesteld op grond van artikel 37 van Besluit 2009/371/JBZ, loopt af op [de datum waarop deze verordening van toepassing wordt].
3. In de periode tussen de datum waarop de verordening in werking treedt en die waarop zij van toepassing wordt, zijn de taken van de raad van bestuur zoals aangesteld op grond van artikel 37 van Besluit 2009/371/JBZ als volgt:
 - (a) uitoefenen van de functies van de raad van bestuur zoals bedoeld in artikel 14 van deze verordening;
 - (b) voorbereiden van het vaststellen van regels inzake de zwijg- en geheimhoudingsplicht en de bescherming van gerubriceerde EU-gegevens, zoals genoemd in artikel 69 van deze verordening;
 - (c) voorbereiden van de instrumenten die nodig zijn voor de toepassing van deze verordening; en
 - (d) herzien van de niet-wetgevende maatregelen ter uitvoering van Besluit 2009/371/JHA, zodat de raad van bestuur wordt aangesteld op grond van artikel 13 van deze verordening, een besluit kan nemen op grond van artikel 78, lid 2.
4. De Commissie neemt na de datum waarop deze verordening in werking treedt, onverwijld de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de overeenkomstig artikel 13 aangestelde raad van bestuur op [datum waarop deze verordening van toepassing wordt] zijn werk begint.
5. Uiterlijk zes maanden na de datum waarop deze verordening in werking treedt, doen de lidstaten de Commissie de namen toekomen van de personen die zij tot lid en plaatsvervangend lid van de raad van bestuur hebben benoemd, overeenkomstig artikel 13.
6. De raad van bestuur als aangesteld op grond van artikel 13 van deze verordening, houdt zijn eerste vergadering op [de datum waarop deze verordening van toepassing wordt]. Bij die gelegenheid neemt de raad van bestuur, indien nodig, een besluit als bedoeld in artikel 78, lid 2.

6 bis. *De raad van bestuur formuleert een voorstel met gedetailleerde bepalingen met betrekking tot de in artikel 67 bis vastgelegde procedure en legt dit ter goedkeuring aan de Commissie voor.* [Am. 223]

Artikel 75

Overgangsregelingen voor de uitvoerende directeurs en de plaatsvervangende directeurs

1. De directeur die is benoemd op grond van artikel 38 van Besluit 2009/371/JBZ vervult voor de resterende duur van zijn ambtstermijn de taken van uitvoerend directeur als bepaald in artikel 19 van deze verordening. De andere voorwaarden in zijn contract blijven ongewijzigd. Indien zijn ambtstermijn eindigt na [de datum waarop deze verordening in werking treedt], maar voor [de datum waarop deze verordening van toepassing wordt], wordt de ambtstermijn automatisch verlengd tot één jaar na de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.
2. Indien de directeur niet bereid of in staat is te handelen overeenkomstig lid 1, wijst de Commissie, in afwachting van de in artikel 56 bedoelde benoemingen, voor ten hoogste 18 maanden een ambtenaar van de Commissie aan om op te treden als uitvoerend directeur ad interim en de aan de uitvoerend directeur toegewezen taken uit te voeren.
3. De leden 1 en 2 zijn van toepassing op de plaatsvervangende directeurs, die zijn benoemd op grond van artikel 38 van Besluit 2009/371/JBZ.
4. ~~Aan de directeur van Cepol, die is benoemd op grond van artikel 11, lid 1, van Besluit 2005/681/JBZ, wordt voor de resterende duur van zijn ambtstermijn benoemd de functie van plaatsvervangend uitvoerend directeur voor opleiding van Europol toegewezen. De andere voorwaarden in zijn contract blijven ongewijzigd. Indien zijn ambtstermijn eindigt na [de datum waarop deze verordening in werking treedt], maar voor [de datum waarop deze verordening van toepassing wordt], wordt zijn ambtstermijn automatisch verlengd tot één jaar na de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.~~ [Am. 224]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 76

Overgangsbepalingen inzake de begroting

- ~~Voor elk van de drie begrotingsjaren volgend op de inwerkingtreding van deze verordening, wordt een bedrag van ten minste 8 miljoen EUR van de operationele kosten van Europol gereserveerd voor opleiding, zoals omschreven in hoofdstuk III. [Am. 225]~~
- De kwijtingsprocedure met betrekking tot de begrotingen die zijn goedgekeurd op grond van artikel 42 van Besluit 2009/371/JBZ wordt uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften van artikel 43 van Besluit 2009/371/JBZ en de financiële regeling van Europol.

Hoofdstuk XIV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 77

Vervanging

Deze verordening vervangt Besluit 2009/371/JBZ ~~en Besluit 2005/681/JBZ~~ en trekt ~~deze besluiten~~ **dit besluit** in. Verwijzingen naar ~~de het~~ vervangen ~~besluiten~~ **besluit** gelden als verwijzingen naar deze verordening. [Am. 226]

Artikel 78

Intrekking

- Alle wetgevende maatregelen tot uitvoering van Besluit 2009/371/JBZ ~~en Besluit 2005/681/JBZ~~ worden ingetrokken met ingang van de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.
- Alle niet-wetgevende maatregelen die Besluit 2009/371/JBZ tot oprichting van de Europese politiedienst (Europol) ~~en Besluit 2005/681/JBZ tot oprichting van de Europese Politieacademie (EPA)~~ ten uitvoer leggen, blijven van kracht na [de datum waarop deze verordening van toepassing wordt], tenzij de raad van bestuur van Europol bij de tenuitvoerlegging van deze verordening anders bepaalt. [Am. 227]

Artikel 79

Inwerkingtreding en toepassing

- Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- Zij is van toepassing met ingang van [datum van toepassing]

De artikelen 73, 74 en 75 zijn echter van toepassing vanaf [de datum waarop deze verordening in werking treedt].

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE I

Lijst van strafbare feiten waarvoor Europol het optreden van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en hun onderlinge samenwerking overeenkomstig artikel 3, lid 1, van deze verordening ondersteunt en versterkt

- terrorisme,
 - georganiseerde criminaliteit,
 - illegale drugshandel,
 - illegale witwasactiviteiten,
 - criminaliteit in verband met nucleaire en radioactieve stoffen,
 - migrantensmokkel,
 - mensenhandel,
 - criminaliteit in verband met gestolen motorvoertuigen,
 - moord, zware mishandeling,
 - illegale handel in menselijke organen en weefsels,
 - ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling,
 - racisme en vreemdelingenhaat,
 - roof,
 - illegale handel in cultuurgoederen, waaronder antiques en kunstvoorwerpen,
 - oplichting en fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad,
 - racketeering en afpersing,
 - namaak van producten en productpiraterij,
 - vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten,
 - valsemunterij en vervalsing van betaalmiddelen,
 - computercriminaliteit,
 - corruptie,
 - illegale handel in wapens, munitie en explosieven,
 - illegale handel in bedreigde diersoorten,
 - illegale handel in bedreigde planten- en boomsoorten,
 - milieucriminaliteit, met inbegrip van verontreiniging vanaf schepen,
 - illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars,
 - seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van **personen, in het bijzonder** vrouwen en kinderen. [Am. 228]
-

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE II

De categorieën persoonsgegevens en de categorieën betrokkenen van wie de gegevens mogen worden verzameld en verwerkt voor kruiscontroles als bedoeld in artikel 24, lid 1, onder a)

1. Persoonsgegevens die worden verzameld en verwerkt voor kruiscontroles hebben betrekking op:
 - a) personen die, in overeenstemming met het nationale recht van de betrokken lidstaat, verdacht worden van het plegen van of deelnemen aan een strafbaar feit dat onder de bevoegdheid van Europol valt, of die veroordeeld zijn voor een dergelijk strafbaar feit;
 - b) personen ten aanzien van wie er in de zin van het nationale recht van de betrokken lidstaat feitelijke aanwijzingen zijn of een redelijk vermoeden bestaat dat zij strafbare feiten zullen plegen die onder de bevoegdheid van Europol vallen.
2. De gegevens over de in lid 1 bedoelde personen mogen slechts de volgende categorieën persoonsgegevens omvatten:
 - a) achternaam, meisjesnaam, voornamen en eventuele bijnamen of valse namen;
 - b) geboortedatum en -plaats;
 - c) nationaliteit;
 - d) geslacht;
 - e) woonplaats, beroep en verblijfplaats van de betrokkene;
 - f) socialezekerheidsnummers, rijbewijzen, identificatiedocumenten en paspoortgegevens; en
 - g) voor zover nodig, andere voor identificatie geschikte kenmerken, met inbegrip van niet aan verandering onderhevige, specifieke objectieve lichamelijke kenmerken, zoals dactyloscopische gegevens en DNA-profielen (vastgesteld op basis van het niet-gecodeerde gedeelte van het DNA).
3. Behalve de in lid 2 genoemde gegevens mogen ook de volgende categorieën persoonsgegevens over de in lid 1 bedoelde personen worden verzameld en verwerkt:
 - a) strafbare feiten, vermeende strafbare feiten en tijd, plaats en uitvoeringswijze van de (vermeende) strafbare feiten;
 - b) middelen waarmee de strafbare feiten zijn of kunnen zijn begaan, met inbegrip van informatie over rechtspersonen;
 - c) de diensten die de zaak behandelen en de dossiernummers;
 - d) de verdenking deel uit te maken van een criminele organisatie;
 - e) veroordelingen, voor zover die betrekking hebben op strafbare feiten die onder de bevoegdheid van Europol vallen;
 - f) de partij die de gegevens invoert.

Deze gegevens mogen ook aan Europol worden verstrekt wanneer er nog geen verband met een bepaalde persoon wordt gelegd.
4. De door Europol en door de nationale eenheden verkregen aanvullende informatie over de in lid 1 bedoelde personen kan desgevraagd aan elke nationale eenheid en aan Europol worden verstrekt. De nationale eenheden handelen hierbij in overeenstemming met het nationale recht.
5. Wanneer een procedure tegen de betrokkene definitief wordt beëindigd of wanneer de betrokkene definitief wordt vrijgesproken, worden alle gegevens die betrekking hebben op de zaak waarin deze beslissing is gevallen, verwijderd.

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE III

De categorieën persoonsgegevens en de categorieën betrokkenen van wie de gegevens mogen worden verzameld en verwerkt voor analyses van strategische of algemene aard en operationele analyses als bedoeld in artikel 24, lid 1, onder b) en c)

1. Persoonsgegevens die worden verzameld en verwerkt voor analyses van strategische of andere algemene aard en operationele analyses hebben betrekking op:
 - (a) personen die, in overeenstemming met het nationale recht van de betrokken lidstaat, verdacht worden van het plegen van of deelnemen aan een strafbaar feit dat onder de bevoegdheid van Europol valt, of die veroordeeld zijn voor een dergelijk strafbaar feit;
 - (b) personen ten aanzien van wie er in de zin van het nationale recht van de betrokken lidstaat feitelijke aanwijzingen zijn of een redelijk vermoeden bestaat dat zij strafbare feiten zullen plegen die onder de bevoegdheid van Europol vallen;
 - (c) personen die wellicht als getuige moeten optreden bij onderzoeken naar de betrokken strafbare feiten of bij daaropvolgende strafvervolgingen;
 - (d) personen die het slachtoffer zijn geworden van een van de betrokken strafbare feiten of ten aanzien van wie bepaalde omstandigheden doen vermoeden dat zij het slachtoffer van een dergelijk strafbaar feit zouden kunnen zijn;
 - (e) contact- en begeleidende personen; en
 - (f) personen die informatie kunnen verschaffen over de betrokken strafbare feiten.
2. De volgende categorieën persoonsgegevens, met inbegrip van bijhorende administratieve gegevens, kunnen worden verwerkt voor de in lid 1, onder a) en b), bedoelde personen:
 - (a) personalia:
 - (i) huidige en eerdere achternamen,
 - (ii) huidige en eerdere voornamen,
 - (iii) meisjesnaam,
 - (iv) naam vader (waar nodig voor identificatie),
 - (v) naam moeder (waar nodig voor identificatie),
 - (vi) geslacht,
 - (vii) geboortedatum,
 - (viii) geboorteplaats,
 - (ix) nationaliteit,
 - (x) burgerlijke staat,
 - (xi) bijnaam,
 - (xii) schuilnaam,
 - (xiii) gebruikte of valse naam,
 - (xiv) huidige en eerdere verblijfplaats en/of woonplaats;
 - (b) fysieke beschrijving:
 - (i) fysieke beschrijving,
 - (ii) onderscheidende kenmerken (moedervlekken, littekens, tatoeages enz.);
 - (c) identificatiemiddelen:
 - (i) identiteitsdocumenten/rijbewijs,
 - (ii) nummer nationale identiteitskaart/paspoortnummer,

Dinsdag 25 februari 2014

- (iii) nationaal identificatienummer/nummer sociale zekerheid, in voorkomend geval;
 - (iv) beeldmateriaal en andere gegevens over het uiterlijk,
 - (v) forensische identificatiegegevens, zoals vingerafdrukken, DNA-profiel (vastgesteld op basis van het niet-gecodeerde gedeelte van het DNA), stemprofiel, bloedgroep, gebitsgegevens;
- (d) beroep en vaardigheden:
- (i) huidig werk en beroep,
 - (ii) vroeger werk en beroep,
 - (iii) opleiding (school/universiteit/beroepsopleiding),
 - (iv) kwalificaties,
 - (v) bekwaamheden en andere kennis (taal/andere);
- (e) economische en financiële informatie:
- (i) financiële gegevens (bankrekeningen en -codes, kredietkaarten enz.),
 - (ii) liquide middelen,
 - (iii) aandelen/andere activa,
 - (iv) eigendommen,
 - (v) banden met ondernemingen,
 - (vi) contacten met banken en kredietinstellingen,
 - (vii) fiscale situatie,
 - (viii) andere gegevens over de wijze waarop de betrokkene zijn financiën beheert;
- (f) informatie betreffende het gedrag:
- (i) levensstijl (zoals het feit dat men boven zijn middelen leeft) en gewoonten,
 - (ii) verplaatsingen,
 - (iii) frequent bezochte plaatsen,
 - (iv) wapens en andere gevaarlijke voorwerpen,
 - (v) mate van gevaarlijkheid,
 - (vi) specifieke risico's zoals ontsnappingsgevaar, gebruik van dubbelagenten, banden met rechtshandhavingspersoneel,
 - (vii) kenmerken en profielen in de criminele sfeer,
 - (viii) drugsgebruik;
- (g) contact- en begeleidende personen, met inbegrip van type en aard van het contact of de begeleiding;
- (h) gebruikte communicatiemiddelen zoals telefoon (vast/mobiel), fax, semafoon, e-mail, postadressen, internetverbinding(en);
- (i) gebruikte vervoermiddelen, zoals voertuigen, vaartuigen, luchtvaartuigen, inclusief identificatiegegevens betreffende deze vervoermiddelen (registratienummers);
- (j) informatie betreffende crimineel gedrag:
- (i) eerdere veroordelingen,
 - (ii) vermoedelijke betrokkenheid bij criminele activiteiten,
 - (iii) modi operandi,
 - (iv) voor de voorbereiding en/of het begaan van strafbare feiten gebruikte of mogelijk te gebruiken middelen,

Dinsdag 25 februari 2014

- (v) lidmaatschap van criminele groepen/organisaties en positie in de groep/organisatie,
 - (vi) rol in de criminele organisatie,
 - (vii) geografisch bereik van de strafbare feiten,
 - (viii) in de loop van het onderzoek verzameld materiaal, zoals videobanden en foto's;
- (k) verwijzingen naar andere informatiesystemen waarin informatie over de betrokken persoon is opgeslagen:
- (i) Europol,
 - (ii) politie-/douanediensten,
 - (iii) andere wetshandhavingsinstanties,
 - (iv) internationale organisaties,
 - (v) openbare lichamen,
 - (vi) particuliere lichamen;
- (l) informatie over rechtspersonen waarmee de onder e) en j) vermelde informatie verband houdt:
- (i) naam van de rechtspersoon,
 - (ii) locatie,
 - (iii) datum en plaats van oprichting,
 - (iv) registratienummer,
 - (v) rechtsvorm,
 - (vi) kapitaal,
 - (vii) activiteiten,
 - (viii) nationale en internationale filialen,
 - (ix) directie,
 - (x) relaties met banken.
3. Met de in lid 1, onder e), vermelde contact- en begeleidende personen, worden bedoeld personen van wie er met voldoende reden kan worden verondersteld dat via hen voor de analyse nuttige informatie betreffende de onder lid 1, onder a) en b), van deze bijlage bedoelde personen kan worden verkregen, mits zij niet behoren tot een van de in de lid 1, onder a), b), c), d) en f), bedoelde categorieën van personen. „Contactpersonen” zijn personen die sporadisch contact hebben met de in lid 1, onder a) en b), bedoelde personen. „Begeleidende personen” zijn personen die regelmatig contact hebben met de in lid 1, onder a) en b), bedoelde personen.
- Wat contact- en begeleidende personen betreft, mogen de in lid 2 bedoelde gegevens zo nodig worden opgeslagen, mits er reden is om aan te nemen dat deze gegevens nodig zijn voor de analyse van hun rol als contact- of begeleidend persoon.
- In dit verband moet rekening worden gehouden met het volgende:
- (a) de betrekkingen tussen deze personen en de in lid 1, onder a) en b), bedoelde personen moeten zo spoedig mogelijk worden opgehelderd;
 - (b) indien de veronderstelling dat er tussen deze personen en de in lid 1, onder a) en b), bedoelde personen betrekkingen bestaan, ongegrond blijkt, worden de gegevens onverwijld verwijderd;
 - (c) indien dergelijke personen verdacht worden van een strafbaar feit dat onder de bevoegdheid van Europol valt, indien zij wegens een dergelijk strafbaar feit zijn veroordeeld, of indien er in de zin van het nationale recht van de betrokken lidstaat feitelijke aanwijzingen zijn of een redelijk vermoeden bestaat dat zij een dergelijk strafbaar feit zullen plegen, dan mogen de in lid 2 bedoelde gegevens worden opgeslagen;

Dinsdag 25 februari 2014

- (d) gegevens over contact- en begeleidende personen alsmede gegevens over contact- en begeleidende personen van begeleidende personen mogen niet worden opgeslagen, met uitzondering van gegevens over de soort en de aard van hun contacten met, of begeleiding van, de onder lid 1, punten a) en b), bedoelde personen;
 - (e) indien geen zekerheid kan worden verkregen omtrent de in de voorgaande punten bedoelde zaken, wordt daarmee rekening gehouden bij het besluit over de vraag of en in hoeverre de gegevens moeten worden opgeslagen voor verdere analyse.
4. Wat betreft de in lid 1, onder d), bedoelde personen die het slachtoffer zijn geworden van een van de betrokken strafbare feiten of ten aanzien van wie zich bepaalde omstandigheden voordoen die doen vermoeden dat zij het slachtoffer van een dergelijk strafbaar feit kunnen worden, mogen de in lid 2, onder a), i, tot en met lid 2, onder c), iii, van deze bijlage bedoelde gegevens worden opgeslagen, alsmede de volgende soorten gegevens:
- (a) identificatiegegevens van het slachtoffer;
 - (b) redenen van slachtofferschap;
 - (c) schade (lichamelijke/financiële/psychologische/andere);
 - (d) noodzaak om de anonimiteit te waarborgen;
 - (e) mogelijkheid om ter rechtszitting te verschijnen;
 - (f) door of via personen als bedoeld in lid 1, onder d), verstrekte informatie in de criminele sfeer, inclusief informatie over hun relatie met andere personen, indien nodig om de in lid 1, onder a) en b), bedoelde personen te identificeren.

Zo nodig mogen andere in lid 2 bedoelde gegevens worden opgeslagen, mits er reden is om aan te nemen dat zij nodig zijn voor de analyse van de rol van deze personen als slachtoffer of mogelijk slachtoffer.

Gegevens die niet nodig zijn voor verdere analyse worden verwijderd.

5. Wat betreft de in lid 1, onder c), bedoelde personen die wellicht als getuige moeten optreden bij onderzoeken naar de betrokken strafbare feiten of bij daaropvolgende strafvervolgingen, mogen de in lid 2, onder a), i, tot en met lid 2, onder c), iii, van deze bijlage bedoelde gegevens worden opgeslagen, alsmede de volgende soorten gegevens:
- (a) door dergelijke personen verstrekte informatie in de criminele sfeer, waaronder informatie over hun relatie met andere personen die in het analysebestand zijn opgenomen;
 - (b) noodzaak om de anonimiteit te waarborgen;
 - (c) het feit dat de bescherming gewaarborgd is en de daarvoor verantwoordelijke instantie;
 - (d) nieuwe identiteit;
 - (e) mogelijkheid om ter rechtszitting te verschijnen.

Zo nodig mogen andere in lid 2 bedoelde gegevens worden opgeslagen, mits er reden is om aan te nemen dat zij nodig zijn voor de analyse van de rol van deze personen als getuigen.

Gegevens die niet nodig zijn voor verdere analyse worden verwijderd.

6. Wat betreft de in lid 1, onder f), bedoelde personen die informatie kunnen verschaffen over de betrokken strafbare feiten, mogen de in lid 2, onder a), i, tot en met lid 2, onder c), iii, van deze bijlage bedoelde gegevens worden opgeslagen, alsmede de volgende soorten gegevens:
- (a) gecodeerde personalia;
 - (b) soort verstrekte informatie;
 - (c) noodzaak om de anonimiteit te waarborgen;
 - (d) het feit dat de bescherming gewaarborgd is en de daarvoor verantwoordelijke instantie;
 - (e) nieuwe identiteit;
 - (f) mogelijkheid om ter rechtszitting te verschijnen;

Dinsdag 25 februari 2014

- (g) negatieve ervaringen;
- (h) beloningen (financiële/gunsten).

Zo nodig mogen andere in lid 2 bedoelde gegevens worden opgeslagen, mits er reden is om aan te nemen dat zij nodig zijn voor de analyse van de rol van deze personen als informant.

Gegevens die niet nodig zijn voor verdere analyse worden verwijderd.

7. Indien het op enig moment tijdens de analyse op basis van serieuze en ondubbelzinnige aanwijzingen duidelijk wordt dat een persoon dient te worden opgenomen in een andere categorie van personen overeenkomstig deze bijlage, mag Europol alleen gegevens betreffende deze persoon verwerken die op grond van deze andere categorie zijn toegestaan en moeten alle andere gegevens worden gewist.

Indien het op grond van bovengenoemde aanwijzingen duidelijk wordt dat een persoon in twee of meer in deze bijlage bedoelde categorieën moet worden opgenomen, mogen alle op grond van deze categorieën toegestane gegevens door Europol worden verwerkt.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0122

Voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, bezoldigde en onbezoldigde stages, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten (herschikking) (COM(2013)0151 — C7-0080/2013 — 2013/0081(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure — herschikking)

(2017/C 285/38)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0151),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 79, lid 2, onder a) en b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0080/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het gemotiveerde advies dat in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid is uitgebracht door het Griekse parlement, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 18 september 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 28 november 2013 ⁽²⁾,
 - gezien het Interinstitutioneel akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten ⁽³⁾,
 - gezien de brief d.d. 20 september 2013 van de Commissie juridische zaken aan de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken overeenkomstig artikel 87, lid 3, van zijn Reglement,
 - gezien de artikelen 87 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie juridische zaken (A7-0377/2013),
- A. overwegende dat het betreffende voorstel volgens de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie geen andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel worden vermeld en dat met betrekking tot de codificatie van de ongewijzigde bepalingen van de eerdere besluiten met die wijzigingen kan worden geconstateerd dat het voorstel een eenvoudige codificatie van de bestaande besluiten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen;
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast, rekening houdend met de aanbevelingen van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 341 van 21.11.2013, blz. 50.

⁽²⁾ PB C 114 van 15.4.2014, blz. 42.

⁽³⁾ PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1.

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0081

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, bezoldigde en onbezoldigde stages, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten [Herschikking]

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 79, lid 2, onder a) en b),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er moet een aantal wijzigingen worden aangebracht in Richtlijn 2004/114/EG van de Raad⁽⁴⁾ en Richtlijn 2005/71/EG van de Raad⁽⁵⁾. Ter wille van de duidelijkheid dient tot herschikking van deze richtlijnen te worden overgegaan.
- (2) Met deze richtlijn wordt beoogd een antwoord te geven op de in de uitvoeringsverslagen⁽⁶⁾ van de twee genoemde richtlijnen vastgestelde noodzaak om de geconstateerde tekortkomingen te verhelpen **voor transparantie en rechtszekerheid te zorgen** en een samenhangend rechtskader te bieden voor diverse groepen personen die zich uit derde landen naar de Unie wensen te begeven. Deze richtlijn beoogt derhalve de bestaande bepalingen voor de verschillende groepen te vereenvoudigen en te stroomlijnen en in één instrument samen te brengen. Hoewel de groepen personen waarop deze richtlijn betrekking heeft onderlinge verschillen vertonen, hebben zij een zodanig aantal kenmerken gemeen dat zij onder een gemeenschappelijk EU-rechtskader kunnen vallen. [**Am. 1**]
- (3) Deze richtlijn dient bij te dragen tot de onderlinge aanpassing van de nationale wetgeving inzake de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen, een van de doelstellingen van het programma van Stockholm. Mede door immigratie van buiten de Unie kan de Unie de beschikking krijgen over hooggekwalificeerde personen, en met name studenten en onderzoekers uit derde landen worden steeds vaker gevraagd. Deze personen spelen een belangrijke rol bij de formering van de belangrijkste troef van de Unie — het menselijk kapitaal — en daarmee de totstandbrenging van slimme, duurzame en inclusieve groei, waardoor zij bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie.
- (4) De tekortkomingen die in de uitvoeringsverslagen over de twee richtlijnen zijn geconstateerd, betreffen met name de toelatingsvoorwaarden, de rechten, de procedurele waarborgen, de toegang van studenten tot de arbeidsmarkt gedurende hun studie en de bepalingen inzake mobiliteit binnen de Unie, alsook het gebrek aan harmonisatie doordat de lidstaten zelf konden beslissen de bepalingen al dan niet toe te passen op bepaalde groepen, zoals vrijwilligers, scholieren en onbezoldigde stagiairs. Uit later uitgevoerde bredere raadplegingen is ook gebleken dat er betere mogelijkheden om werk te zoeken moeten komen voor onderzoekers en studenten en dat au pairs en bezoldigde stagiairs, categorieën die niet onder de huidige wetgeving vallen, betere bescherming moeten krijgen.

⁽¹⁾ PB C 341 van 21.11.2013, blz. 50.

⁽²⁾ PB C 114 van 15.4.2014, blz. 42.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 25 februari 2014.

⁽⁴⁾ Richtlijn 2004/114/EG van de Raad van 13 december 2004 betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk (PB L 375 van 23.12.2004, blz. 12).

⁽⁵⁾ Richtlijn 2005/71/EG van de Raad van 12 oktober 2005 betreffende een specifieke procedure voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op wetenschappelijk onderzoek (PB L 289 van 3.11.2005, blz. 15).

⁽⁶⁾ COM(2011)0587 en COM(2011)0901.

Dinsdag 25 februari 2014

- (5) Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid is in het Verdrag bepaald dat maatregelen moeten worden aangenomen op het gebied van asiel, immigratie en de bescherming van de rechten van onderdanen van derde landen.
- (6) Deze richtlijn dient tevens contacten tussen mensen en mobiliteit, belangrijke elementen van het externe beleid van de Unie, te stimuleren, vooral wat de landen van het Europees nabuurschapsbeleid en de strategische partners van de EU betreft. Zij dient tevens een grotere bijdrage mogelijk te maken aan de totaalaanpak van migratie en mobiliteit en de bijbehorende mobiliteitspartnerschappen, die een concreet kader bieden voor dialoog en samenwerking tussen de lidstaten en derde landen, ook wat het vergemakkelijken en organiseren van legale migratie betreft.
- (7) Migratie die plaatsvindt met het oog op de in deze richtlijn uiteengezette doeleinden dient de totstandkoming en verwerving van kennis en vaardigheden te bevorderen. Deze migratie betekent een wederzijdse verrijking voor de betrokken migranten, hun land van herkomst en de ontvangende lidstaat, **waarbij culturele banden worden aangehaald** en draagt bij tot een beter begrip van elkaars cultuur **de culturele diversiteit wordt verrijkt**. [Am. 3]
- (8) Deze richtlijn dient de Unie te promoten als aantrekkelijke locatie voor onderzoek en innovatie en haar mondiale concurrentiepositie bij het aantrekken van talent te verbeteren., **en daarmee ook een stijging te bewerkstelligen in de algehele concurrentiekracht en in de groeicijfers van de Unie, en banen te creëren die een grotere bijdrage aan de groei van het BBP leveren**. Het openstellen van de Unie voor onderdanen van derde landen om in de Unie onderzoek te verrichten maakt ook deel uit van het vlaggenschipinitiatief Innovatie-Unie. De totstandbrenging van een open arbeidsmarkt voor onderzoekers uit de Unie en uit derde landen is tevens aangemerkt als belangrijk doel van de Europese Onderzoeksruimte, een eengemaakte ruimte met vrij verkeer voor onderzoekers, wetenschappelijke kennis en technologie. [Am. 4]
- (9) De toelating van onderzoekers moet worden vergemakkelijkt door middel van een toelatingsprocedure die los staat van de rechtsbetrekking tussen de onderzoeker en de onderzoeksinstelling waar deze te gast is, en waarbij niet langer behalve een verblijfsvergunning of een visum voor verblijf van langere duur ook een werkvergunning vereist is. Deze procedure is gebaseerd op de samenwerking tussen onderzoeksinstellingen en de bevoegde nationale immigratie-instansies. Om de toegang tot en het verblijf van onderzoekers uit derde landen in de Unie gemakkelijker en sneller te kunnen regelen, krijgen de onderzoeksinstellingen een sleutelrol in de toelatingsprocedure toebedeeld, echter zonder dat de bevoegdheden van de lidstaten op het gebied van het vreemdelingenbeleid worden aangetast. Door de lidstaten erkende onderzoeksinstellingen moeten met onderdanen van derde landen een gastovereenkomst kunnen sluiten voor het uitvoeren van een onderzoeksproject. Indien aan de voorwaarden voor toegang en verblijf is voldaan, verstrekken de lidstaten vervolgens op basis van deze gastovereenkomst een vergunning.
- (10) Omdat de inspanning die moet worden geleverd voor de verwezenlijking van de doelstelling om 3 % van het BBP te investeren in onderzoek voor een belangrijk deel door de particuliere sector moet worden opgebracht, en in deze sector dus de komende jaren meer onderzoekers moeten worden aangetrokken, dienen zowel openbare als particuliere onderzoeksinstellingen in aanmerking te komen voor erkenning overeenkomstig deze richtlijn.
- (11) Om de Unie aantrekkelijker te maken voor onderzoekers **en studenten** uit derde landen, moeten gezinsleden van onderzoekers **en studenten**, zoals gedefinieerd in Richtlijn 2003/86/EG van de Raad ⁽¹⁾ samen met hen worden toegelaten. Deze gezinsleden moeten in aanmerking komen voor de bepalingen inzake mobiliteit binnen de Unie en toegang krijgen tot de arbeidsmarkt. [Am. 5]
- (12) Waar van toepassing dienen de lidstaten te worden aangemoedigd om promovendi als onderzoekers te behandelen.
- (13) De tenuitvoerlegging van deze richtlijn mag de braindrain uit opkomende economieën en ontwikkelingslanden niet aanwakkeren. Met het oog op de ontwikkeling van een totaalbeleid op het gebied van migratie dienen in partnerschap met de landen van herkomst maatregelen te worden genomen om de reïntegratie van onderzoekers in hun land van herkomst te ondersteunen.
- (14) Om van Europa een wereldcentrum voor onderwijs en beroepsopleiding van topkwaliteit te maken, dienen de voorwaarden voor toegang en verblijf van personen die zich met deze doeleinden naar Europa wensen te begeven, te worden verbeterd **vereenvoudigd en vergemakkelijkt**. Dit is in overeenstemming met de doelstellingen van de Agenda voor de modernisering van de Europese hogeronderwijsystemen ⁽²⁾, met name in de context van de internationalisering van het hoger onderwijs in Europa. De harmonisatie van de desbetreffende wetgevingen van de lidstaten **naar gunstiger regels voor onderdanen van derde landen** maakt daar deel van uit. [Am. 6]

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB L 251 van 3.10.2003, blz. 12).

⁽²⁾ COM(2011)0567.

Dinsdag 25 februari 2014

- (15) De uitbreiding en verdieping van het Bologna proces, dat door de verklaring van Bologna ⁽¹⁾ is ingeluid, heeft ertoe geleid dat de hogeronderwijs systemen in de deelnemende landen, maar ook daarbuiten, geleidelijk meer naar elkaar zijn toegegroeid. De reden is dat de nationale autoriteiten steun hebben verleend aan de mobiliteit van studenten en academische personeel en hogeronderwijsinstellingen dit aspect in hun curricula hebben opgenomen. In overeenstemming hiermee dienen voor studenten betere bepalingen inzake mobiliteit binnen de Unie te worden vastgesteld. Een van de doelstellingen van de verklaring van Bologna is het Europees hoger onderwijs aantrekkelijk en concurrerend te maken. Naar aanleiding van het Bologna proces is de Europese ruimte voor hoger onderwijs tot stand gekomen. Dankzij de stroomlijning van het Europese hoger onderwijs is het voor studenten uit derde landen aantrekkelijker geworden om in Europa te studeren. **De deelname van talloze derde landen aan het Bologna proces en aan unieprogramma's voor de mobiliteit onder studenten, maakt invoering van geharmoniseerde en vereenvoudigde mobiliteitsmaatregelen voor de onderdanen van die landen essentieel.** [Am. 7]
- (16) De duur en de overige voorwaarden voor voorbereidende opleidingen voor studenten die onder deze richtlijn vallen, moeten door de lidstaten worden bepaald in overeenstemming met hun nationale wetgeving.
- (17) Het bewijs dat een student is toegelaten tot een hogeronderwijsinstelling, kan onder meer een schriftelijk bewijs van toelating of een inschrijvingsbewijs zijn.
- (18) Beurzen dienen te worden meegewogen bij het beoordelen van de vraag of er voldoende middelen beschikbaar zijn.
- (19) Terwijl de lidstaten zelf mochten bepalen of zij Richtlijn 2004/114/EG al dan niet toepasten op scholieren, vrijwilligers en onbezoldigde stagiairs, dienen deze groepen thans onder het toepassingsgebied van deze richtlijn te vallen, teneinde voor hen de toegang en het verblijf te vergemakkelijken en hun rechten te waarborgen. Deze richtlijn dient tevens van toepassing te zijn op au pairs en bezoldigde stagiairs, teneinde hun wettelijke rechten en bescherming te waarborgen.
- (20) Bezoldigde stagiairs die zich voor een stage naar de Unie begeven in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming dienen niet onder deze richtlijn te vallen, aangezien [Richtlijn 2013/xx/EU betreffende overplaatsing binnen een onderneming] op hen van toepassing is.
- (21) Aangezien de Unie momenteel geen rechtskader kent om de eerlijke behandeling van au pairs uit derde landen te waarborgen, dienen bepalingen te worden vastgesteld om in hun specifieke behoeften als bijzonder kwetsbare groep te voorzien. Deze richtlijn dient daarom te voorzien in voorwaarden waaraan zowel de au pair als het gastgezin moeten voldoen, in het bijzonder inzake de door hen te sluiten overeenkomst waarin aspecten moeten worden geregeld zoals het te ontvangen zakgeld ⁽²⁾.
- (22) Wanneer aan de algemene en de specifieke toelatingsvoorwaarden is voldaan, moeten de lidstaten binnen een bepaalde termijn een vergunning verlenen, dat wil zeggen een visum voor verblijf van langere duur of een verblijfsvergunning, **hetgeen niet door bijkomende vereisten mag worden belemmerd of ontkracht**. Indien een lidstaat verblijfsvergunningen uitsluitend op het eigen grondgebied afgeeft en aan alle voorwaarden van deze richtlijn is voldaan, dient de lidstaat de betrokken onderdaan van een derde land de noodzakelijke visa te verstrekken. [Am. 8]
- (23) Vergunningen dienen de status van de betrokken onderdaan van een derde land te vermelden, alsmede de respectieve programma's met mobiliteitsmaatregelen van de Unie. De lidstaten kunnen aanvullende informatie verstrekken op papier of in elektronische vorm, mits daarmee geen aanvullende voorwaarden worden gesteld.
- (24) De geldigheidsduur van de verschillende op grond van deze richtlijn afgegeven vergunningen dient in overeenstemming te zijn met de specifieke aard van het verblijf van elke groep.
- (25) ~~De lidstaten mogen van de aanvragers een vergoeding vragen voor de verwerking van de vergunningaanvragen. Deze vergoedingen moeten overwogen af te zien van de vergoedingen voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen uit hoofde van deze richtlijn. Indien de lidstaten verlangen dat onderdanen van derde landen vergoedingen betalen dan dienen deze in verhouding te staan tot het doel van het verblijf en mogen niet aan de doeleinden van de richtlijn in de weg staan.~~ [Am. 9]
- (26) Of de vergunning in de vorm van een visum voor verblijf van langere duur of een verblijfsvergunning wordt verleend, mag niet van invloed zijn op de rechten die op grond van deze richtlijn aan onderdanen van derde landen worden verleend.

⁽¹⁾ Gezamenlijke verklaring van de Europese ministers van onderwijs op 19 juni 1999.

⁽²⁾ Europese overeenkomst inzake au pair-plaatsing van de Raad van Europa, artikel 8.

Dinsdag 25 februari 2014

- (27) De term „toelating” heeft betrekking op de toegang tot en het verblijf in een lidstaat van onderdanen van derde landen met het oog op de in deze richtlijn uiteengezette doeleinden.
- (28) Toelating kan op grond van geldige redenen worden geweigerd. Met name kan toelating worden geweigerd indien een lidstaat in een individueel geval op basis van feiten tot het oordeel is gekomen dat de betrokken onderdaan van een derde land een potentiële bedreiging vormt voor de openbare orde **of** de openbare veiligheid ~~of de volksgezondheid~~. [Am. 10]
- (29) Indien er twijfel bestaat over de redenen van de aanvraag tot toelating, kunnen de lidstaten alle bewijzen verlangen die nodig zijn om aan te tonen dat de aanvraag coherent is, in het bijzonder op basis van de voorgenomen studie of stage van de aanvrager, teneinde misbruik en verkeerd gebruik van de procedure van de richtlijn tegen te gaan.
- (30) De nationale autoriteiten dienen onderdanen van derde landen die op grond van deze richtlijnen een aanvraag indienen tot toelating tot de lidstaten in kennis te stellen van hun beslissing inzake de aanvraag. Zij dienen dat zo snel mogelijk schriftelijk te doen, binnen dertig dagen ~~na de datum van aanvraag in geval van onderzoekers en studenten die onder Unieprogramma's met mobiliteitsmaatregelen vallen en binnen zestig dagen na de datum van aanvraag voor de overige aanvragers~~. **Indien de lidstaten nog nadere informatie nodig hebben voor de behandeling van de aanvraag, moeten zij dit de aanvrager zo snel mogelijk laten weten. Wanneer de nationale wet de mogelijkheid biedt van bestuursrechtelijk beroep tegen een afwijzende beslissing, moeten de nationale autoriteiten de aanvrager binnen 30 dagen vanaf de datum dat het beroep is ingesteld, van hun beslissing in kennis stellen.** [Am. 11]
- (31) De mobiliteit van onderzoekers, studenten en bezoldigde stagiairs uit derde landen moet worden vergemakkelijkt. Voor onderzoekers dient deze richtlijn te leiden tot betere voorschriften betreffende de periode waarvoor de door de eerste lidstaat verleende vergunning een verblijf in een tweede lidstaat dekt zonder dat een nieuwe gastovereenkomst is vereist. Er dient verbetering te komen in de situatie van studenten en de thans ook onder deze richtlijn vallende groep van bezoldigde stagiairs, door deze personen toe te staan om gedurende drie tot zes maanden in een tweede lidstaat te verblijven, mits zij voldoen aan de algemene voorwaarden van deze richtlijn. Op stagiairs uit derde landen die zich als binnen een onderneming overgeplaatste personen naar de Unie begeven, dienen overeenkomstig [Richtlijn 2013/xx/EU betreffende overplaatsing binnen een onderneming] specifiek op de aard van hun overplaatsing afgestemde bepalingen inzake mobiliteit binnen de Unie van toepassing te zijn.
- (32) De immigratievoorschriften van de Unie en programma's van de Unie met mobiliteitsmaatregelen dienen elkaar beter aan te vullen. Onderzoekers, ~~en~~ studenten, **vrijwilligers en stagiairs** uit derde landen die onder zulke Unieprogramma's vallen, dienen gerechtigd te zijn zich naar ~~de~~ **verschillende** lidstaten ~~van bestemming~~ te begeven op grond van de door de eerste lidstaat verleende vergunning, ~~mits de volledige lijst van die lidstaten voor de binnenkomst in de Unie bekend is~~. Met een dergelijke vergunning dienen zij hun mobiliteitsrecht te kunnen uitoefenen zonder de verplichting aanvullende informatie te verstrekken of andere aanvraagprocedures te vervullen. ~~Indien vrijwilligersprogramma's meer dan één lidstaat bestrijken, worden de lidstaten aangemoedigd de mobiliteit binnen de Unie van vrijwilligers uit derde landen te vergemakkelijken.~~ [Am. 12]
- (33) Om studenten uit derde landen beter in staat te stellen een deel van hun studiekosten zelf te betalen, dienen zij onder de in deze richtlijn gestelde voorwaarden **volledige** toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt ~~dat wil zeggen voor ten minste twintig uur per week~~. Dat studenten in beginsel tot de arbeidsmarkt worden toegelaten, zou ~~een als~~ algemene regel moeten zijn. ~~In uitzonderlijke omstandigheden moeten de lidstaten echter de mogelijkheid hebben om de situatie op hun eigen arbeidsmarkt te bezien, hoewel dit niet het risico mag inhouden dat het recht om te werken geheel teniet wordt gedaan~~ **gelden**. [Am. 13]
- (34) In het kader van het streven naar een hooggekwalificeerde beroepsbevolking met het oog op de toekomst, ~~dienen de lidstaten~~ **en uit respect en waardering voor het werk en de algehele inzet van** studenten die in de Unie afstuderen, **dienen de lidstaten die studenten** toe te staan gedurende twaalf maanden na het verstrijken van de oorspronkelijke vergunning op hun grondgebied te blijven met het doel om de arbeidsmogelijkheden te verkennen of een bedrijf op te richten. Zij dienen dit ook toe te staan aan onderzoekers die hun onderzoeksproject overeenkomstig de gastovereenkomst hebben afgerond. Dit mag niet gelijk worden gesteld aan een automatisch recht op toegang tot de arbeidsmarkt of een automatisch recht om een bedrijf op te richten. De onderzoekers mag ook worden verzocht om bewijsstukken over te leggen als bedoeld in artikel 24. [Am. 14]

Dinsdag 25 februari 2014

- (35) De bepalingen in deze richtlijn doen geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om het aantal met het oog op werk toe te laten onderdanen van derde landen te reguleren.
- (36) Om de Unie aantrekkelijker te maken voor onderzoekers, studenten, scholieren, stagiairs, vrijwilligers en au pairs uit derde landen is het van belang hun eerlijke behandeling overeenkomstig artikel 79 van het Verdrag te waarborgen. Deze groepen hebben overeenkomstig Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ recht op dezelfde behandeling als onderdanen van de ontvangende lidstaat. Voor onderzoekers uit derde landen worden gunstiger rechten gehandhaafd: zij dienen het recht te behouden op dezelfde behandeling als onderdanen van de ontvangende lidstaat ten aanzien van onderdelen van de sociale zekerheid zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, als aanvulling op de rechten die bij Richtlijn 2011/98/EU worden toegekend. Laatstgenoemde richtlijn voorziet in de mogelijkheid dat de lidstaten de gelijke behandeling beperken ten aanzien van onderdelen van de sociale zekerheid, waaronder gezinsbijslagen; deze beperkingsmogelijkheid kan van invloed zijn op de situatie van onderzoekers. Scholieren, **studenten**, vrijwilligers, onbezoldigde stagiairs en au pairs uit derde landen dienen bovendien recht te krijgen op dezelfde behandeling als onderdanen van de ontvangende lidstaat wat betreft de toegang tot goederen en diensten, en de levering van voor het publiek beschikbare goederen en diensten, ongeacht of zij toegang hebben tot de arbeidsmarkt op grond van het Unierecht of de nationale wetgeving van de ontvangende lidstaat. [Am. 15]
- (37) Deze richtlijn mag op generlei wijze van invloed zijn op de toepassing van Verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad ⁽³⁾.
- (38) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name worden erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zoals bedoeld in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie .
- (39) De lidstaten moeten aan de bepalingen van deze richtlijn uitvoering geven zonder discriminatie op grond van geslacht, ras, huidskleur, etnische of maatschappelijke achtergrond, genetische kenmerken, taal, godsdienstige of andere overtuiging, politieke en andere opvattingen, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, afkomst, handicaps, leeftijd en seksuele geaardheid.
- (40) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken van 28 september 2011 hebben de lidstaten zich ertoe verbonden in verantwoorde gevallen de kennisgeving van omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van een of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettinginstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van dergelijke stukken gerechtvaardigd.
- (41) Daar de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk het bepalen van de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde of bezoldigde stages, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en wegens de omvang en de gevolgen ervan beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat in hetzelfde artikel is neergelegd, gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (42) Iedere lidstaat moet ervoor zorgen dat het publiek, met name via internet, kan beschikken over zo volledig mogelijke en regelmatig bijgewerkte informatie over de krachtens deze richtlijn erkende onderzoeksinstellingen waarmee onderzoekers een gastovereenkomst kunnen sluiten, over de krachtens deze richtlijn vastgestelde voorwaarden en procedures voor toegang tot en verblijf op zijn grondgebied met het oog op het verrichten van onderzoek, over de in deze richtlijn omschreven instellingen en de studies die openstaan voor onderdanen van derde landen, alsmede over de voorwaarden en procedures voor toegang tot en verblijf op zijn grondgebied met het oog op studiedoeleinden.

⁽¹⁾ Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven (PB L 343 van 23.12.2011, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 166 van 30.4.2004, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen (PB L 157 van 15.6.2002, blz. 1).

Dinsdag 25 februari 2014

- (42 bis) **Iedere lidstaat heeft de plicht om onderdanen uit derde landen bekend te maken met de regels zoals die gelden voor zijn bijzondere geval, zodat gezorgd wordt voor transparantie en rechtszekerheid en zij zich aangemoedigd voelen naar de Unie te komen. Alle ter zake dienende informatie over de procedure, zoals algemene documentatie over studies, uitwisselings- of onderzoeksprogramma's, maar ook specifieke informatie omtrent de rechten en plichten van de aanvrager, moet daarom worden aangeboden op een manier die voor onderdanen van derde landen gemakkelijk toegankelijk en begrijpelijk is. [Am. 16]**
- (43) [Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, nemen deze lidstaten niet deel aan de aanneming van deze richtlijn en is deze bijgevolg, onder voorbehoud van artikel 4 van bovengenoemd protocol, niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaten.]
- (44) Denemarken neemt, overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, niet deel aan de aanneming van dit instrument. Deze richtlijn is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken.
- (45) De verplichting tot omzetting van deze richtlijn in nationaal recht dient te worden beperkt tot de bepalingen die ten opzichte van de vorige richtlijnen materieel zijn gewijzigd. De verplichting tot omzetting van de ongewijzigde bepalingen vloeit voort uit de vorige richtlijnen.
- (46) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage I, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn is bedoeld ter bepaling van:

- a) de voorwaarden voor de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten van onderdanen van derde landen voor een periode van meer dan 90 dagen met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, bezoldigde en onbezoldigde stages, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten;
- b) de voorwaarden voor de toegang van studenten en bezoldigde stagiairs uit derde landen tot en hun verblijf gedurende een periode van meer dan 90 dagen op het grondgebied van een andere lidstaat dan de lidstaat die de onderdaan van een derde land voor het eerst een vergunning heeft verleend op grond van deze richtlijn;
- c) de voorwaarden voor de toegang van onderzoekers uit derde landen tot en hun verblijf op het grondgebied van een andere lidstaat dan de lidstaat die de onderdaan van een derde land voor het eerst een vergunning heeft verleend op grond van deze richtlijn.

Artikel 2

Werkingsfeer

1. Deze richtlijn geldt voor onderdanen van derde landen die verzoeken te worden toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, een bezoldigde of onbezoldigde stage, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op onderdanen van derde landen:
 - a) die als asielzoeker in een lidstaat verblijven, of in het kader van subsidiaire vormen van bescherming, of in het kader van regelingen voor tijdelijke bescherming;

Dinsdag 25 februari 2014

- b) wier uitzetting op feitelijke of juridische gronden werd opgeschort;
- c) die gezinsleden van burgers van de Unie zijn die hun recht van vrij verkeer binnen de Unie hebben uitgeoefend;
- d) die in een bepaalde lidstaat in het bezit zijn van de status van langdurig ingezetenen in de zin van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad ⁽¹⁾ en die in een andere lidstaat hun recht van verblijf uitoefenen om daar een studie of een beroepsopleiding te volgen;
- e) die volgens het recht van de lidstaat in kwestie gekwalificeerd zijn als zelfstandigen.
- f) die, evenals hun gezinsleden en ongeacht hun nationaliteit, krachtens overeenkomsten tussen de Unie en haar lidstaten of tussen de Unie en derde landen, rechten van vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan die van de burgers van de Unie;
- g) die stagiairs zijn die zich voor een stage naar de Unie begeven in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming overeenkomstig [Richtlijn 2013/xx/EU betreffende overplaatsing binnen een onderneming].

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „onderdaan van een derde land”: een persoon die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 20, lid 1, van het Verdrag;
- b) „onderzoeker”: een onderdaan van een derde land die houder is van een passend diploma van hoger onderwijs dat toegang geeft tot doctoraatsprogramma's, en die door een onderzoeksinstelling is geselecteerd om een onderzoeksproject uit te voeren waarvoor dat diploma doorgaans vereist is;
- c) „student”: onderdaan van een derde land die door een hogeronderwijsinstelling is aangenomen en is toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat om bij wijze van hoofdactiviteit een voltijdse studie te volgen die wordt afgesloten met een door de lidstaat erkend getuigschrift van hoger onderwijs, waaronder een diploma, titel of doctoraal niveau aan een hogeronderwijsinstelling, en eventueel is voorafgegaan door een opleiding ter voorbereiding op dergelijk onderwijs overeenkomstig de nationale wetgeving;
- d) „scholier”: onderdaan van een derde land die is toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat om daar, in het kader van een uitwisselingsprogramma dat ten uitvoer wordt gelegd door een daartoe overeenkomstig de nationale wetgeving of gebruik en door de lidstaat erkende organisatie, een erkend programma van voortgezet onderwijs te volgen;
- e) „onbezoldigde stagiair”: onderdaan van een derde land die is toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat voor een onbezoldigde stage, overeenkomstig het nationale recht van de betrokken lidstaat;
- f) „bezoldigde stagiair”: onderdaan van een derde land die is toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat voor een stage waarvoor de betrokkene een bezoldiging ontvangt, overeenkomstig het nationale recht van de betrokken lidstaat;
- g) „vrijwilliger”: een onderdaan van een derde land die is toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat om deel te nemen aan een erkend vrijwilligersprogramma;
- (g bis) „vrijwilligerscentrale”: een organisatie belast met het vrijwilligersprogramma waarbij de onderdaan uit een derde land is aangemeld. Die organisaties en groepen moeten onafhankelijk zijn en zichzelf besturen, evenals andere entiteiten zonder winstoogmerk, zoals plaatselijke overheden. Zij moeten in enige mate actief zijn in het openbare leven en hun activiteiten moeten, althans gedeeltelijk gericht zijn op het bijdragen aan het algemeen welzijn ⁽²⁾. [Am. 17]**
- h) „vrijwilligersprogramma”: programma voor concrete solidariteitsactiviteiten op basis van een door een lidstaat of de Unie erkend programma dat **zonder winstoogmerk** doelstellingen van algemeen belang nastreeft; [Am. 18]

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PB L 16 van 23.1.2004, blz. 44).

⁽²⁾ Zie Mededeling van de Commissie over versterking van de rol van verenigingen en stichtingen in Europa, COM(1997)0241.

Dinsdag 25 februari 2014

- i) „au pair”: een onderdaan van een derde land die op het grondgebied van een lidstaat tijdelijk in een gezin wordt opgenomen in ruil voor licht huishoudelijk werk en verzorging van de kinderen, teneinde zijn of haar taalkennis en kennis van het gastland te verbeteren;
- j) „onderzoek”: stelselmatig verricht creatief werk ter vergroting van het kennisbestand, waaronder de kennis van mens, cultuur en samenleving, alsmede de aanwending van dit kennisbestand voor nieuwe toepassingen;
- k) „onderzoeksinstelling”: openbare of particuliere instelling die onderzoek verricht en die met het oog op de toepassing van deze richtlijn volgens de nationale wetgeving of administratieve praktijk door een lidstaat is erkend;
- l) „onderwijs instelling”: een openbare of particuliere instelling die door de ontvangende lidstaat wordt erkend en/of waarvan de studies overeenkomstig de nationale wetgeving of gebruiken aan de hand van transparante criteria worden erkend voor de doeleinden van deze richtlijn;
- (l bis) „gastorganisatie”: de onderwijsinstelling, onderzoeksorganisatie, onderneming, beroepsopleidingsinstelling, lerlingenuitwisselingsorganisatie of organisatie belast met het vrijwilligersprogramma waar de onderdaan uit een derde land is aangemeld en die, ongeacht de rechtsvorm, volgens de nationale wetgeving van een lidstaat is opgericht; [Am. 20]**
- (l ter) „gastgezin”: het gezin dat de au-pair tijdelijk opneemt en laat deelnemen aan het dagelijkse gezinsleven in een lidstaat op grond van een tussen het gastgezin en de au-pair gesloten overeenkomst; [Am. 21]**
- m) „bezoldiging”: de betaling, ongeacht in welke vorm, die wordt ontvangen als vergoeding voor verleende diensten en overeenkomstig de nationale wetgeving of de gevestigde praktijk als wezenlijk onderdeel van de arbeidsverhouding wordt beschouwd;
- n) „tewerkstelling”: het verrichten van activiteiten die bestaan uit ~~om het even welke~~ **een** vorm van arbeid of werk die overeenkomstig de nationale wetgeving **een toepasselijke collectieve overeenkomst** of de gevestigde praktijk is geregeld, voor of onder leiding en/of toezicht van een werkgever; [Am. 22]
- (n bis) „werkgever”: een natuurlijke persoon of een rechtspersoon voor wie of onder wiens leiding en/of toezicht de tewerkstelling plaatsvindt; [Am. 23]**
- (n ter) „gezinsleden”: onderdanen van derde landen als bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 2003/86/EG; [Am. 24]**
- o) „eerste lidstaat”: de lidstaat die als eerste op grond van deze richtlijn een vergunning afgeeft aan een onderdaan van een derde land;
- p) „tweede lidstaat”: elke andere lidstaat dan de eerste lidstaat;
- q) „programma’s van de Unie met mobiliteitsmaatregelen”: door de Unie gefinancierde programma’s die de mobiliteit van onderdanen van derde landen naar de Unie bevorderen;
- r) „vergunning”: iedere door de autoriteiten van een lidstaat aan een onderdaan van een derde land verstrekte vergunning om legaal op zijn grondgebied te verblijven, overeenkomstig artikel 1, lid 2, onder a) van Verordening (EG) nr. 1030/2002, of een visum voor verblijf van langere duur;
- s) „visum voor verblijf van langere duur”: een vergunning die is afgegeven door een lidstaat overeenkomstig artikel 18 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst of overeenkomstig het nationale recht van een lidstaat die het Schengenacquis niet volledig ten uitvoer legt;

Artikel 4

Gunstiger bepalingen

1. Deze richtlijn doet niet af aan gunstiger bepalingen van:
 - a) bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen de Unie of de Unie en haar lidstaten enerzijds, en een of meer derde landen anderzijds; of

Dinsdag 25 februari 2014

b) bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen een of meer lidstaten en een of meer derde landen.

2. Deze richtlijn laat onverlet dat de lidstaten bepalingen kunnen invoeren of handhaven die gunstiger zijn voor de personen die onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen wat betreft de artikelen **16, 17, 18, 19, 20**, 21, 22, 23, 24, 25, ~~en 26, 27, 28, 29~~, **30, 31, 32, 33 en 34**, met name in het kader van mobiliteitspartnerschappen. [Am. 25]

HOOFDSTUK II

TOELATING

Artikel 5

Beginsel

1. Toelating van een onderdaan van een derde land in de zin van deze richtlijn is alleen mogelijk als na controle van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de algemene voorwaarden die zijn gesteld in artikel 6, en, afhankelijk van de betrokken categorie, de specifieke voorwaarden die zijn gesteld in artikel 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 of 14.

2. Wanneer aan alle algemene en specifieke toelatingsvoorwaarden is voldaan, heeft de aanvrager recht op een visum voor verblijf van langere duur of een verblijfsvergunning. Indien een lidstaat verblijfsvergunningen uitsluitend op het eigen grondgebied afgeeft, maar niet elders, en aan alle toelatingsvoorwaarden van deze richtlijn is voldaan, verstrekt de betrokken lidstaat de onderdaan van een derde land het noodzakelijke visum.

Artikel 6

Algemene voorwaarden

Een onderdaan van een derde land die verzoekt te worden toegelaten voor de in deze richtlijn genoemde doeleinden:

- a) legt een geldig reisdocument over, zoals omschreven in het nationale recht. De lidstaten kunnen verlangen dat het reisdocument geldig is voor ten minste de duur van het geplande verblijf;
- b) legt, indien hij volgens het nationale recht van de ontvangende lidstaat minderjarig is, een bewijs van toestemming van de ouders of voogd of een gelijkwaardig document voor het beoogde verblijf over;
- c) beschikt over een ziektekostenverzekering voor alle risico's die voor de onderdanen van de betrokken lidstaat normaliter zijn gedekt;
- d) ~~wordt niet beschouwd als~~ vormt geen ~~een~~ bedreiging voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid; [Am. 26]
- e) legt, indien de lidstaat daarom verzoekt, een bewijs over van betaling van de vergoeding die krachtens artikel 31 van deze richtlijn wordt gevraagd voor de behandeling van de aanvraag voor een verblijfsvergunning;
- f) toont op verzoek van een lidstaat aan dat hij gedurende zijn verblijf over voldoende middelen kan beschikken om de kosten van levensonderhoud, de studiekosten en de kosten van de terugreis te dekken, onverminderd de individuele behandeling van elk geval. ***Dit bewijs hoeft niet te worden geleverd als de persoon uit een derde land kan aantonen dat hij een beurs of toelage ontvangt of dat hem financiële ondersteuning door een gastgezin is toegezegd, of dat hem een baan is aangeboden, dan wel dat een uitwisselingsorganisatie voor leerlingen of een vrijwilligersorganisatie wil instaan voor de verblijfskosten van de leerling of vrijwilliger gedurende diens gehele verblijf in de betrokken lidstaat.*** [Am. 27]

Artikel 7

Specifieke voorwaarden voor onderzoekers

1. Naast de in artikel 6 gestelde algemene voorwaarden moet een onderdaan van een derde land die met het oog op het verrichten van onderzoek verzoekt te worden toegelaten:

- a) een overeenkomstig artikel 9, leden 1 en 2, gesloten gastovereenkomst met een onderzoeksinstelling overleggen; en

Dinsdag 25 februari 2014

- b) indien van toepassing een verklaring inzake financiële aansprakelijkheid van de onderzoeksinstelling in de zin van artikel 9, lid 3, overleggen.
2. De lidstaten kunnen de voorwaarden controleren waarop de gastovereenkomst gebaseerd en gesloten is.
 3. Pas nadat de in de leden 1 en 2 bedoelde controles een positief resultaat hebben opgeleverd, worden onderzoekers tot het grondgebied van de lidstaten toegelaten om uitvoering te geven aan de gastovereenkomst.
 4. Aanvragen van onderdanen van derde landen die in de Unie onderzoek wensen te verrichten, worden in overweging genomen en behandeld wanneer de betrokken onderdaan van een derde land verblijft buiten het grondgebied van de lidstaat waartoe hij wenst te worden toegelaten.
 5. Een lidstaat ~~kan moet~~, overeenkomstig zijn nationale wetgeving, een aanvraag ~~inwilligen~~ **behandelen** die wordt ingediend wanneer de onderdaan van het derde land zich reeds op zijn grondgebied bevindt. [Am. 28]
 6. De lidstaten bepalen of aanvragen voor vergunningen moeten worden ingediend door onderzoekers dan wel door de betrokken onderzoeksinstellingen.

Artikel 8

Erkenning van onderzoeksinstellingen

1. Een onderzoeksinstelling die een onderzoeker wenst te ontvangen in het kader van de toelatingsprocedure die bij deze richtlijn wordt ingevoerd, moet vooraf door de betrokken lidstaat worden erkend.
2. De erkenning van onderzoeksinstellingen geschiedt in overeenstemming met de procedures die in het nationale recht of de administratieve praktijk van de lidstaten zijn voorgeschreven. Verzoeken om erkenning van openbare en particuliere organisaties worden overeenkomstig die procedures gedaan, en zijn gebaseerd op hun wettelijke opdracht of maatschappelijk doel en op het bewijs dat zij zich met onderzoeksactiviteiten bezighouden.

De aan een onderzoeksinstelling verleende erkenning geldt voor ten minste vijf jaar. In uitzonderlijke gevallen kunnen de lidstaten die erkenning voor een kortere termijn verlenen.

3. Overeenkomstig de nationale wetgeving kunnen de lidstaten van de onderzoeksinstelling een schriftelijke verbintenis eisen om, in geval van illegaal verblijf van een onderzoeker op het grondgebied van de betrokken lidstaat, de kosten voor diens verblijf en terugreis die uit overheidsmiddelen zijn opgebracht, terug te betalen. De financiële aansprakelijkheid van de onderzoeksinstelling verstrijkt uiterlijk zes maanden na de beëindiging van de gastovereenkomst.
4. De lidstaten kunnen voorschrijven dat de erkende instelling binnen twee maanden nadat een gastovereenkomst afloopt, bij de daartoe door de lidstaat aangewezen bevoegde instanties bevestigt dat de werkzaamheden in het kader van het onderzoeksproject waarvoor op grond van artikel 9 een gastovereenkomst werd gesloten, daadwerkelijk werden verricht.
5. De bevoegde instanties in elke lidstaat publiceren lijsten van de uit hoofde van deze richtlijn erkende onderzoeksinstellingen, alsmede elke wijziging van die lijsten.
6. De lidstaten kunnen onder meer weigeren de erkenning van een onderzoeksinstelling te verlengen of deze intrekken indien de instelling niet langer voldoet aan de in de leden 2, 3 en 4 gestelde voorwaarden, indien de erkenning op frauduleuze wijze is verkregen of indien een onderzoeksinstelling op frauduleuze of nalatige wijze een gastovereenkomst met een onderdaan van een derde land heeft gesloten. Indien de erkenning is ingetrokken of niet is verlengd, kan de betrokken onderzoeksinstelling voor een periode van maximaal vijf jaar na de bekendmaking van de beslissing tot intrekking of niet-verlenging belet worden om opnieuw erkenning aan te vragen.
7. De lidstaten kunnen in hun nationale wetgeving bepalen welke gevolgen de intrekking of niet-verlenging van de erkenning inhoudt voor de bestaande, overeenkomstig artikel 9 gesloten gastovereenkomsten, en voor de verblijfsvergunningen van de betrokken onderzoekers.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 9

Gastovereenkomst

1. Een onderzoeksinstelling die een onderzoeker wenst uit te nodigen, sluit met deze onderzoeker een gastovereenkomst, mits aan de voorwaarden van de artikelen 6 en 7 is voldaan.

De gastovereenkomst vermeldt ten minste:

- a) de benaming en het doel van het onderzoeksproject;
- b) de verbintenis van de onderzoeker om het onderzoeksproject volledig uit te voeren;
- c) de bevestiging van de onderzoeksinstelling dat zij zich ertoe verbindt de onderzoeker te ontvangen zodat deze het onderzoeksproject kan uitvoeren;
- d) de begindatum en de einddatum van het onderzoeksproject;
- e) informatie betreffende de rechtsbetrekking tussen de onderzoeksinstelling en de onderzoeker;
- f) informatie betreffende de arbeidsvoorwaarden van de onderzoeker.

2. Een onderzoeksinstelling kan alleen een gastovereenkomst sluiten indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) het onderzoeksproject is goedgekeurd door de bevoegde autoriteiten van de onderzoeksinstelling na toetsing van:
 - i) het doel en de duur van het onderzoek en de beschikbaarheid van de hiervoor benodigde financiële middelen;
 - ii) de kwalificaties van de onderzoeker in het licht van het doel van het onderzoek, gestaafd met een gewaarmerkte kopie van het in artikel 3, onder b) , bedoelde diploma.

3. Na de ondertekening van de gastovereenkomst kan de onderzoeksinstelling conform de nationale wetgeving gehouden zijn de onderzoeker een individuele aansprakelijkheidsverklaring te verstrekken voor de in artikel 8, lid 3, bedoelde kosten.

4. De gastovereenkomst verstrijkt automatisch wanneer de onderzoeker niet wordt toegelaten of wanneer de rechtsbetrekking tussen de onderzoeker en de onderzoeksinstelling wordt beëindigd.

5. De onderzoeksinstelling stelt de daartoe door de lidstaat aangewezen instantie zo spoedig mogelijk in kennis van gebeurtenissen die de uitvoering van de gastovereenkomst verhinderen.

Artikel 10

Specifieke voorwaarden voor studenten

1. Naast de in artikel 6 gestelde algemene voorwaarden moeten onderdanen van een derde land die om studieredenen verzoeken te worden toegelaten:

- a) bewijs overleggen dat zij zijn aangenomen door een instelling voor hoger onderwijs om daar een studieprogramma te volgen;
- b) indien de lidstaat dat vereist, een bewijs van betaling van het door de instelling gevraagde inschrijfgeld kunnen overleggen;
- c) indien de lidstaat dat vereist, bewijzen over voldoende kennis van de taal van het studieprogramma dat zij volgen, te beschikken.

2. Studenten die automatisch over een ziektekostenverzekering beschikken voor alle risico's die voor de eigen onderdanen in de betrokken lidstaat normaliter zijn gedekt, omdat die is gekoppeld aan hun inschrijving bij een instelling, worden geacht te voldoen aan de in artikel 6, lid 1, onder c), gestelde voorwaarde.

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 11

Specifieke voorwaarden voor scholieren

1. Onderdanen van een derde land die verzoeken om in het kader van een scholierenuitwisseling te worden toegelaten, moeten aan de in artikel 6 gestelde algemene voorwaarden voldoen en:

- a) de door de betrokken lidstaat vastgestelde minimumleeftijd hebben bereikt en niet ouder zijn dan de maximumleeftijd;
- b) kunnen aantonen dat zij zijn toegelaten tot een instelling voor voortgezet onderwijs;
- c) kunnen aantonen dat zij deelnemen aan een erkend uitwisselingsprogramma dat ten uitvoer wordt gelegd door een daartoe overeenkomstig de nationale wetgeving of gebruiken door de lidstaat erkende organisatie;
- d) kunnen aantonen dat de organisatie voor scholierenuitwisseling de volle aansprakelijkheid voor hen op zich neemt gedurende hun gehele verblijf op het grondgebied van de betrokken lidstaat, in het bijzonder voor de kosten van verblijf, de studiekosten, de ziektekosten en de kosten van de terugkeer;
- e) gedurende hun gehele verblijf bij een gastgezin verblijven dat voldoet aan de door de lidstaten gestelde voorwaarden en dat is geselecteerd volgens de regels van het programma voor de uitwisseling van scholieren waaraan zij deelnemen.

~~2. Elke lidstaat kan de toelating van scholieren die deelnemen aan een uitwisselingsprogramma, beperken tot onderdanen van derde landen die dezelfde mogelijkheid bieden aan onderdanen van de lidstaat. [Am. 29]~~

Artikel 12

Specifieke voorwaarden voor *onbezoldigde en bezoldigde* stagiairs [Am. 30]

1. Onderdanen van een derde land die verzoeken om als bezoldigd of onbezoldigd stagiair te worden toegelaten, moeten voldoen aan de in artikel 6 gestelde algemene voorwaarden en:

- a) ***bewijs verstrekken van een ondertekende stage- of arbeids***overeenkomst ~~hebben gesloten~~, die in voorkomend geval volgens de nationale wetgeving of gebruiken wordt erkend door de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat, met het oog op een stage bij een onderneming uit de particuliere of de publieke sector of bij een particuliere of openbare organisatie voor beroepsopleiding die volgens de nationale wetgeving of gebruiken door de lidstaat wordt erkend; [Am. 31]
- b) ~~op verzoek van een lidstaat kunnen aantonen dat zij over een relevante opleiding of relevante kwalificaties of beroepservaring beschikken om bij de werkervaring baat te vinden. [Am. 32]~~
- c) indien de lidstaat dat eist, een basistaal cursus volgen om over voldoende talenkennis te beschikken voor het volgen van de stage.

De onder a) bedoelde overeenkomst bevat een beschrijving van het stageprogramma en een vermelding van de duur ervan, de voorwaarden voor het toezicht op de stagiair bij de uitvoering van het programma, de werktijden van de stagiair, de rechtsbetrekking met de gastorganisatie, en, indien de stagiair wordt bezoldigd, de hoogte van de bezoldiging.

2. De lidstaten mogen verlangen dat de gastorganisatie verklaart dat de onderdaan van een derde land geen arbeidsplaats inneemt.

Artikel 13

Specifieke voorwaarden voor vrijwilligers

Onderdanen van een derde land die verzoeken om als vrijwilliger te worden toegelaten, moeten voldoen aan de in artikel 6 gestelde algemene voorwaarden en:

Dinsdag 25 februari 2014

- a) de overeenkomst kunnen overleggen die zij hebben gesloten met de organisatie die in de betrokken lidstaat is belast met het vrijwilligersprogramma **of –project** waaraan zij deelnemen, en waarin **de naam en het doel van het vrijwilligersproject, de aanvangs- en einddatum van het project, en de** ~~waaraan zij deelnemen, en waarin hun~~ **van de vrijwilligers** worden beschreven, alsmede de ondersteuning die hun bij het verrichten daarvan wordt verleend, hun werktijden, de middelen die beschikbaar zijn om de kosten van hun reis, voeding, huisvesting, vervoer en zakgeld te dekken gedurende hun gehele verblijf, en tevens, in voorkomend geval, de opleiding die zij zullen volgen met het oog op een goede vervulling van hun taken; [Am. 33]
- b) kunnen aantonen dat de organisatie die belast is met het vrijwilligersprogramma waaraan zij deelnemen, een aansprakelijkheidsverzekering heeft afgesloten voor hun activiteiten;
- c) en, indien de ontvangende lidstaat dat vereist, een basiscursus volgen betreffende de taal, de geschiedenis en de politieke en maatschappelijke structuur van die lidstaat.

Artikel 14

Specifieke voorwaarden voor au pairs

Onderdanen van een derde land die verzoeken om als au pair te worden toegelaten, moeten voldoen aan de in artikel 6 gestelde algemene voorwaarden en:

- a) de leeftijd van 17 jaar hebben bereikt en niet ouder zijn dan 30 jaar, hoewel zij in afzonderlijke gerechtvaardigde gevallen ouder mogen zijn dan 30 jaar;
- b) kunnen aantonen dat het gastgezin de volle aansprakelijkheid voor hen op zich neemt gedurende hun gehele verblijf op het grondgebied van de betrokken lidstaat, in het bijzonder voor de kosten van verblijf, accommodatie, ziekte ~~en moederschap~~ en het risico van ongevallen; [Am. 34]
- c) de overeenkomst tussen de au pair en het gastgezin kunnen overleggen, waarin hun rechten en plichten worden omschreven, met inbegrip van een opgave van het te ontvangen zakgeld, passende regelingen ~~die hen toestaan cursussen te volgen en de~~ **inzake de uren voor** deelname aan de dagelijkse verplichtingen van het gezinsleven, **met vermelding van het maximale aantal dagelijks aan die verplichtingen te besteden uren, waarbij ten minste een volle dag per week wordt vrij gegeven voor het volgen van cursussen.** [Am. 35]

HOOFDSTUK III

VERGUNNINGEN EN DUUR VAN HET VERBLIJF

Artikel 15

Vergunningen

Op visa voor een verblijf van langere duur en op verblijfsvergunningen wordt de aanduiding „onderzoeker”, „student”, „vrijwilliger”, „scholier”, „bezoldigde stagiair”, „onbezoldigde stagiair” dan wel „au pair” vermeld. Op vergunningen voor onderzoekers en studenten uit derde landen die de Unie bezoeken in het kader van een specifiek Unieprogramma met mobiliteitsmaatregelen, wordt het specifieke programma vermeld.

Nadat een vergunningprocedure met succes is afgerond en een visum is verleend, wordt de gastorganisatie geregistreerd in een accreditatiesysteem, ter vergemakkelijking van toekomstige aanvraagprocedures. [Am. 36]

Artikel 16

Duur van het verblijf

1. De lidstaten verstrekken voor onderzoekers een vergunning met een geldigheidsduur van ten minste een jaar, die wordt verlengd zolang aan de in de artikelen 6 7 en 9 gestelde voorwaarden wordt voldaan. Indien de onderzoekswerkzaamheden minder dan een jaar in beslag nemen, wordt de vergunning verstrekt voor de duur van het onderzoek.

Dinsdag 25 februari 2014

2. De lidstaten verstrekken voor studenten een vergunning met een geldigheidsduur van ten minste een jaar **of, indien de duur van de studie meer dan een jaar bedraagt, voor de gehele duur van de studie, welke vergunning al naar het geval die** wordt verlengd zolang aan de in de artikelen 6 en 10 gestelde voorwaarden wordt voldaan. ~~Indien de duur van de studie minder dan een jaar bedraagt, wordt een vergunning verstrekt voor de duur van de studie.~~ [Am. 37]
3. De lidstaten verstrekken voor scholieren en au pairs een vergunning **die de gehele duur van het uitwisselingsprogramma of de overeenkomst tussen gastgezin en de au pair bestrijkt**, met een geldigheidsduur van ten hoogste een jaar. [Am. 38]
4. De geldigheidsduur van een aan stagiairs afgegeven vergunning is gelijk aan de duur van de stage of bedraagt maximaal één jaar. In uitzonderlijke gevallen kan deze geldigheidsduur eenmalig worden verlengd in de vorm van een vergunning voor de periode die nodig is om een volgens de nationale wetgeving of gebruiken van de lidstaat erkende beroepskwalificatie te behalen, mits de houder van de verblijfstitel blijft voldoen aan de in de artikelen 6 en 12 gestelde voorwaarden.
5. Aan vrijwilligers afgegeven vergunningen worden afgegeven voor ten hoogste een jaar. In uitzonderlijke gevallen, indien het programma in kwestie langer duurt dan een jaar, kan de geldigheidsduur van de vereiste vergunning gelijk zijn aan de duur van het programma.
6. Indien de lidstaten de toegang en het verblijf toestaan op basis van een visum voor verblijf van langere duur, wordt bij de eerste verlenging van het oorspronkelijke verblijf een verblijfsvergunning afgegeven. Indien de geldigheidsduur van het visum voor verblijf van langere duur minder bedraagt dan de toegestane verblijfsduur, wordt het visum voor verblijf van langere duur zonder verdere formaliteiten vervangen door een verblijfsvergunning, voordat het visum verstrijkt.

Artikel 17

Aanvullende informatie

De lidstaten kunnen aanvullende informatie opnemen in verband met het verblijf van de onderdaan van een derde land, zoals de volledige lijst van de lidstaten die de onderzoeker of student **heeft aangegeven voornemens is te willen** bezoeken **overeenkomstig artikel 27, lid 1, onder a)**; dit kan op papier dan wel in elektronische vorm, zoals bedoeld in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1030/2002 en in punt a), onder 16, van de bijlage daarbij. [Am. 39]

HOOFDSTUK IV

Redenen voor weigering, intrekking of niet-verlenging van vergunningen

Artikel 18

Redenen voor ~~afwijzing~~ **weigering** van een ~~aanvraag~~ **vergunning**

1. De lidstaten ~~wijzen een aanvraag~~ **weigeren** een vergunning in de onderstaande gevallen ~~af~~:
 - a) indien niet is voldaan aan de algemene voorwaarden van artikel 6 of aan de relevante specifieke voorwaarden van artikel 7 en de artikelen 10 tot en met 16;
 - b) indien de overgelegde documenten op frauduleuze wijze zijn verkregen, zijn vervalst of ongeoorloofd zijn gewijzigd;
 - e) ~~indien de gastorganisatie of de gastonderwijsinstelling uitsluitend is opgericht om de binnenkomst in de Unie te vergemakkelijken;~~
 - d) ~~indien tegen de gastorganisatie naar nationaal recht een sanctie is uitgesproken wegens zwartwerk en/of illegale arbeid of indien de gastorganisatie niet voldoet aan de nationale wettelijke verplichtingen inzake sociale zekerheid en/of belasting; faillissement heeft aangevraagd of anderszins insolvent is;~~

Dinsdag 25 februari 2014

e) ~~indien tegen het gastgezin of, waar van toepassing, een bemiddelende instantie die bij de plaatsing van de au pair is betrokken, naar nationaal recht een sanctie is uitgesproken wegens inbreuk op de voorwaarden voor en/of de doelstellingen van plaatsing als au pair, en/of wegens illegale tewerkstelling.~~

2. De lidstaten mogen een aanvraag afwijzen indien de gastorganisatie, in de loop van de twaalf maanden die voorafgaan aan de datum van de aanvraag, de functies die zij met de nieuwe aanvraag tracht in te vullen opzettelijk lijkt te hebben ~~gescrapt~~. **een vergunning weigeren in de volgende gevallen:**

- a) **indien tegen de gastorganisatie naar nationaal recht een sanctie is uitgesproken wegens zwartwerk en/of illegale arbeid of indien de gastorganisatie niet voldoet aan de nationale wettelijke verplichtingen inzake sociale zekerheid en/of belasting, faillissement heeft aangevraagd of anderszins insolvent is;**
- b) **indien tegen het gastgezin of, waar van toepassing, een bemiddelende instantie die bij de plaatsing van de au pair is betrokken, naar nationaal recht een sanctie is uitgesproken wegens inbreuk op de voorwaarden voor en/of de doelstellingen van plaatsing als au pair, en/of wegens illegale tewerkstelling.**
- c) **indien de gastorganisatie of de gastonderwijsinstelling uitsluitend is opgericht om de binnenkomst in de Unie te vergemakkelijken. [Am. 40]**

Artikel 19

Redenen voor intrekking **of niet-verlenging** van een vergunning

1. De lidstaten trekken een vergunning in **of weigeren deze te vernieuwen in** de volgende gevallen:

- a) **indien de betrokkenen niet meer voldoet aan de algemene voorwaarden van artikel 6 of aan de relevante specifieke voorwaarden van artikel 7 en de artikelen 10 tot en met 14;**
- a**b)** indien vergunningen of overgelegde documenten op frauduleuze wijze zijn verkregen, zijn vervalst of ongeoorloofd zijn gewijzigd;
- b) ~~indien het verblijf van de onderdaan van een derde land andere doelen dient dan die waarvoor de vergunning was afgegeven;~~
- e) ~~indien de gastorganisatie uitsluitend is opgericht om de binnenkomst in de Unie te vergemakkelijken;~~

2. **De lidstaten kunnen een vergunning intrekken of weigeren deze te vernieuwen in de volgende gevallen:**

- a) ~~indien de gastorganisatie niet voldoet aan de nationale wettelijke verplichtingen inzake sociale zekerheid en/of belasting, faillissement heeft aangevraagd of anderszins insolvent is; **Indien dit in de loop van een studie gebeurt, moet de student voldoende tijd krijgen om een gelijkwaardige cursus te vinden om zijn/haar studies te kunnen voltooien;**~~
- a) ~~indien tegen het gastgezin of, waar van toepassing, een bemiddelende instantie die bij de plaatsing van de au pair is betrokken **de gastorganisatie** naar nationaal recht een sanctie is uitgesproken wegens inbreuk op de voorwaarden voor zwartwerk en/of de doelstellingen van plaatsing als au pair, en/of wegens illegale tewerkstelling **illegale arbeid of indien de gastorganisatie niet voldoet aan de nationale wettelijke verplichtingen inzake sociale zekerheid en/of belasting, faillissement heeft aangevraagd of anderszins insolvent is;**~~
- c) **indien de gastorganisatie uitsluitend is opgericht om de binnenkomst in de Unie te vergemakkelijken;**
- d) **indien tegen het gastgezin of, waar van toepassing, een bemiddelende instantie die bij de plaatsing van de au pair is betrokken, naar nationaal recht een sanctie is uitgesproken wegens inbreuk op de voorwaarden voor en/of de doelstellingen van plaatsing als au pair, en/of wegens illegale tewerkstelling;**
- e) **indien het verblijf van de onderdaan van een derde land andere doelen dient dan die waarvoor de vergunning was afgegeven;**
- f) voor studenten: indien de student zich niet houdt aan de tijdsbeperingen die krachtens artikel 23 aan de toegang tot economische activiteiten zijn gesteld; ~~of volgens de nationale wetgeving of de bestuurlijke gebruiken onvoldoende voortgang boekt bij zijn studie.~~

Dinsdag 25 februari 2014

g) *voor studenten: wanneer zij volgens de nationale wetgeving of de bestuurlijke gebruiken onvoldoende voortgang boeken bij hun studie. De betrokken lidstaten kunnen een vergunning op deze grond slechts intrekken of weigeren te verlengen bij met specifieke redenen gemotiveerde beschikking, met medeweging van het advies van de onderwijsinstelling waar navraag moet worden gedaan naar de vorderingen van de student, tenzij deze instelling niet binnen een redelijke termijn op het verzoek om advies reageert.*

~~2. De lidstaten kunnen een vergunning intrekken~~

h) *om redenen die verband houden met de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. Redenen van openbare orde of openbare veiligheid worden uitsluitend aangenomen op grond van het persoonlijk gedrag van de betrokken onderdaan van een derde land. Redenen van volksgezondheid moeten berusten op een objectieve analyse van de werkelijke risico's en mogen niet worden toegepast op een manier die discriminerend is ten opzichte van de onderdanen van de betrokken lidstaat.*

~~2. De lidstaten kunnen een vergunning intrekken om redenen die verband houden met de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid~~

2 bis. *Wanneer een lidstaat een vergunning intrekt op een van de in lid 2, onder a), b) of c) genoemde gronden, is de onderdaan van een derde land gerechtigd op het grondgebied van de betrokken lidstaat te blijven wanneer hij een andere gastorganisatie of een ander gastgezin vindt waardoor hij zijn onderzoek/studie of andere bezigheid waarvoor de vergunning was verleend, kan voltooien. [Am. 41]*

~~Artikel 20~~

~~Redenen voor niet-verlenging van een vergunning~~

~~1. De lidstaten kunnen een aanvraag tot verlenging van een vergunning in de onderstaande gevallen afwijzen:~~

~~a) indien de vergunning of overgelegde documenten op frauduleuze wijze zijn verkregen, zijn vervalst of ongeoorloofd zijn gewijzigd;~~

~~b) indien de houder niet meer lijkt te voldoen aan de algemene voorwaarden inzake binnenkomst en verblijf van artikel 6 of aan de relevante specifieke voorwaarden van de artikelen 7, 9 en 10;~~

~~e) voor studenten: indien de student zich niet houdt aan de tijdsbeperkingen die krachtens artikel 23 aan de toegang tot economische activiteiten zijn gesteld of volgens de nationale wetgeving of de bestuurlijke gebruiken onvoldoende voortgang boekt bij zijn studie.~~

~~2. De lidstaten kunnen een vergunning weigeren te verlengen om redenen die verband houden met de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. [Am. 42]~~

HOOFDSTUK V

RECHTEN

Artikel 21

Gelijke behandeling

1. In afwijking van artikel 12, lid 2, onder a) en b), van Richtlijn 2011/98/EU hebben onderzoekers **en studenten** uit derde landen recht op dezelfde behandeling als onderdanen van de ontvangende lidstaat ten aanzien van **onderwijs en beroepsopleiding en** onderdelen van de sociale zekerheid zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 883/2004. [Am. 43]

2. **Studenten**, scholieren, vrijwilligers, onbezoldigde stagiairs en au pairs hebben recht op gelijke behandeling wat betreft de toegang tot goederen en diensten, en de levering van voor het publiek beschikbare goederen en diensten, met uitzondering van de procedures waarin het nationale recht voorziet voor het verkrijgen van huisvesting, ongeacht of zij toegang hebben tot de arbeidsmarkt op grond van het Unierecht of de nationale wetgeving. [Am. 44]

2 bis. *Onderdanen van derde landen die onder de werkingssfeer van deze richtlijn vallen en die een lidstaat mogen binnenkomen en aldaar mogen verblijven op grond van een visum voor langdurig verblijf, hebben ten aanzien van de in leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde rechten aanspraak op eenzelfde behandeling als onderdanen van de gastlidstaat. [Am. 45]*

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 22

Onderwijs door onderzoekers

Onderzoekers die op grond van deze richtlijn zijn toegelaten, mogen lesgeven in overeenstemming met de nationale wetgeving. De lidstaten kunnen een maximumaantal uren of dagen voor het lesgeven vaststellen.

Artikel 23

Economische activiteiten van studenten

1. Buiten de studie-uren en onder voorbehoud van de regels en voorwaarden die voor de gekozen activiteit in de ontvangende lidstaat gelden, mogen studenten in loondienst werken en als zelfstandige een economische activiteit uitoefenen. Er kan rekening worden gehouden met de situatie op de arbeidsmarkt in de ontvangende lidstaat in kwestie, **maar niet zo stelselmatig dat studenten van de arbeidsmarkt zouden worden uitgesloten.** [Am. 46]
2. In voorkomend geval verlenen de lidstaten aan studenten en/of werkgevers overeenkomstig hun wetgeving voorafgaande toestemming.
3. Elke lidstaat stelt voor zo'n activiteit een maximumaantal toegelaten uren per week of dagen of maanden per jaar vast, van minimaal 20 uur per week of het equivalent ervan in dagen of maanden per jaar.
4. De lidstaten kunnen van studenten eisen dat zij economische activiteiten, eventueel vooraf, melden bij een daartoe aangewezen instantie. Deze meldingsplicht kan ook, eventueel vooraf, worden opgelegd aan de werkgevers.

Artikel 24

Werk zoeken en ondernemerschap voor onderzoekers en studenten

1. Onderdanen van derde landen mogen na de afronding van hun onderzoek of studie in een lidstaat nog gedurende een periode van ~~twalf~~ **achttien** maanden op het grondgebied van die lidstaat blijven om werk te zoeken of een bedrijf op te richten, mits zij nog steeds voldoen aan de voorwaarden van artikel 6, onder a) en onder c) tot en met f). Gedurende de ~~vierde~~ **zesde** tot en met de ~~zesde~~ **negende** maand van die periode mag aan onderdanen van een derde land worden gevraagd om bewijsstukken over te leggen dat zij daadwerkelijk een baan zoeken of bezig zijn met het oprichten van een bedrijf. Na de ~~zesde~~ **negende** maand van die periode mag onderdanen van een derde land bovendien worden gevraagd om bewijsstukken over te leggen waaruit blijkt dat zij een gereede kans maken om door een werkgever te worden aangenomen of een bedrijf op te richten.
2. **De lidstaten geven de betrokken onderdaan van een derde land een vergunning voor het in lid 1 omschreven doel, en ook aan diens gezinsleden in de zin van hun nationale recht, mits aan de voorwaarden genoemd onder de punten a) en c) tot en met f) van artikel 6 is voldaan.** [Am. 47]

Artikel 25

Gezinsleden van onderzoekers **en van studenten**

1. In afwijking van artikel 3, lid 1, en van artikel 8 van Richtlijn 2003/86/EG wordt aan gezinshereniging niet de voorwaarde verbonden dat de houder van een vergunning tot verblijf met het oog op onderzoek **of studie** reden heeft om te verwachten dat hem een permanent verblijfsrecht zal worden toegekend en dat hij een minimumperiode van verblijf heeft gehad.
2. In afwijking van artikel 4, lid 1, laatste alinea, en van artikel 7, lid 2, van Richtlijn 2003/86/EG kunnen de daarin bedoelde integratievoorwaarden en -maatregelen alleen worden toegepast nadat de betrokken personen gezinshereniging is toegestaan.
3. In afwijking van artikel 5, lid 4, eerste alinea, van Richtlijn 2003/86/EG worden, mits de voorwaarden voor gezinshereniging zijn vervuld, de verblijfsvergunningen voor gezinsleden verstrekt uiterlijk 90 dagen na de datum van indiening van een aanvraag, of 60 dagen na de datum van de initiële aanvraag voor gezinsleden van onderzoekers uit derde landen **en studenten** die aan EU-programma's met mobiliteitsmaatregelen deelnemen.

Dinsdag 25 februari 2014

4. In afwijking van artikel 13, leden 2 en 3, van Richtlijn 2003/86/EG hebben de vergunningen van gezinsleden dezelfde geldigheidsduur als die van de onderzoeker **of de student**, voor zover de geldigheidsduur van hun reisdocumenten dit toelaat.

5. In afwijking van artikel 14, lid 2, tweede zin, van Richtlijn 2003/86/EG passen de lidstaten geen wachttermijn voor toegang tot de arbeidsmarkt toe. [Am. 48]

HOOFDSTUK VI MOBILITEIT TUSSEN LIDSTATEN

Artikel 26

Recht op mobiliteit tussen lidstaten voor onderzoekers, studenten, **vrijwilligers** en ~~bezoldigde~~ stagiairs

1. Een onderdaan van een derde land die op grond van deze richtlijn als onderzoeker is toegelaten, mag onder de voorwaarden van dit artikel een deel van zijn onderzoek op het grondgebied van een andere lidstaat verrichten.

Indien de onderzoeker voor een periode van ten hoogste zes maanden in een andere lidstaat verblijft, kan het onderzoek worden verricht op basis van de in de eerste lidstaat gesloten gastovereenkomst, voor zover hij in de andere lidstaat over voldoende middelen beschikt en in de tweede lidstaat geen bedreiging vormt voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid.

Indien de onderzoeker langer dan zes maanden in een andere lidstaat verblijft, kunnen de lidstaten een nieuwe gastovereenkomst eisen voor de verrichting van het onderzoek in de betrokken lidstaat. Indien de lidstaten voor de mobiliteit een vergunning verlangen, wordt die vergunning verleend overeenkomstig de procedurele waarborgen van artikel 29. De lidstaten mogen niet eisen dat de onderzoeker hun grondgebied verlaat om een aanvraag voor een vergunning in te dienen.

2. Voor een periode van meer dan drie maanden, maar niet langer dan zes maanden, mogen onderdanen van een derde land die op grond van deze richtlijn als student **als vrijwilliger** of als ~~bezoldigd~~ stagiair zijn toegelaten, een deel van hun studie of stage **of vrijwilligerswerk** in een andere lidstaat volgen, mits zij voorafgaand aan de verhuizing naar de tweede lidstaat aan de bevoegde autoriteit van die lidstaat de volgende documenten hebben overgelegd:

- a) een geldig reisdocument;
- b) een bewijs dat zij beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt die doorgaans voor de onderdanen van de betrokken lidstaat worden gedekt;
- c) een bewijs dat zij zijn aangenomen door een instelling voor hoger onderwijs of een ~~stage~~ gastorganisatie **voor stagiairs of vrijwilligers**;
- d) een bewijs dat zij gedurende hun verblijf over voldoende middelen kunnen beschikken om de kosten van levensonderhoud, de studiekosten en de kosten van de terugreis te dekken.

3. Ten aanzien van de mobiliteit van studenten, **vrijwilligers** en stagiairs van de eerste lidstaat naar de tweede lidstaat lichten de autoriteiten van de tweede lidstaat de autoriteiten van de eerste lidstaat over hun beslissing in. De samenwerkingsprocedures van artikel 32 zijn van toepassing.

4. Aan onderdanen van een derde land die als student zijn toegelaten, mag de overplaatsing naar een tweede lidstaat voor meer dan drie maanden worden toegestaan op dezelfde voorwaarden als die welke van toepassing zijn op mobiliteit voor een periode van meer dan drie maanden maar minder dan zes maanden. Als een lidstaat een nieuwe vergunningaanvraag eist voor mobiliteit voor een periode van meer dan zes maanden, wordt de vergunning verleend overeenkomstig artikel 29.

5. De lidstaten mogen niet eisen dat studenten, **vrijwilligers of stagiairs** het grondgebied verlaten om een aanvraag voor een vergunning voor mobiliteit tussen lidstaten in te dienen. [Am. 49]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 27

Rechten van onderzoekers, **vrijwilligers, onbezoldigde en bezoldigde stagiairs** en studenten die onder Unieprogramma's met mobiliteitsmaatregelen vallen

1. De lidstaten verlenen aan onderdanen van derde landen die op grond van deze richtlijn als onderzoeker, **vrijwilliger, onbezoldigde of bezoldigde stagiair** of student zijn toegelaten en die onder Unieprogramma's met mobiliteitsmaatregelen vallen, een vergunning voor de gehele duur van hun verblijf in de lidstaten, wanneer:

- a) de volledige lijst van lidstaten die de onderzoeker, **vrijwilliger, onbezoldigde of bezoldigde stagiair** of student voornemens is te **heeft gezegd te willen** bezoeken, vóór de binnenkomst in de eerste lidstaat bekend is;
- b) aanvragers die student zijn, een bewijs kunnen overleggen dat zij zijn aangenomen door de desbetreffende **onderwijsinstelling voor hoger onderwijs** om daar een studieprogramma te volgen.

(b bis) aanvragers die vrijwilliger zijn, een bewijs kunnen overleggen dat zij zijn aangenomen door een vrijwilligerscentrale of -programma, bijvoorbeeld de Europese Vrijwilligersdienst.

(b ter) aanvragers die stagiair zijn, een bewijs kunnen overleggen dat zij zijn aangenomen door de betrokken gastorganisatie.

2. De vergunning wordt verleend door de eerste lidstaat waar de onderzoeker **vrijwilliger, onbezoldigde of bezoldigde stagiair** of student verblijft.

3. Wanneer de volledige lijst van lidstaten niet voor de binnenkomst in de eerste lidstaat bekend is:

- a) gelden voor onderzoekers de voorwaarden van artikel 26 voor verblijven in een andere lidstaat gedurende een periode van ten hoogste zes maanden;
- b) gelden voor studenten, **onbezoldigde en bezoldigde stagiairs en vrijwilligers** de voorwaarden van artikel 26 voor verblijven in een andere lidstaat gedurende een periode van drie tot zes maanden. [Am. 50]

Artikel 28

Verblijf in de tweede lidstaat voor gezinsleden

1. Indien een onderzoeker naar een tweede lidstaat verhuist overeenkomstig de artikelen 26 en 27 en het gezin al was gevormd in de eerste lidstaat, krijgen de leden van het gezin toestemming hem te vergezellen of zich bij hem te voegen.

2. Uiterlijk een maand na aankomst in de tweede lidstaat dienen de betrokken gezinsleden of de onderzoeker, naargelang van de nationale wetgeving, bij de bevoegde autoriteiten van die lidstaat een aanvraag voor een verblijfsvergunning voor gezinsleden in.

Wanneer de geldigheid van de door de eerste lidstaat afgegeven verblijfsvergunning voor gezinsleden tijdens de procedure verstrijkt of de houder niet langer het recht geeft legaal op het grondgebied van de tweede lidstaat te verblijven, staan de lidstaten de betrokkene toe op hun grondgebied te blijven, indien noodzakelijk door tijdelijke nationale verblijfsvergunningen of gelijkwaardige vergunningen af te geven, zodat de aanvrager legaal op hun grondgebied bij de onderzoeker kan blijven in afwachting van een beslissing over de aanvraag door de bevoegde autoriteiten van de tweede lidstaat.

3. De tweede lidstaat kan van de betrokken gezinsleden verlangen dat zij samen met de aanvraag voor een verblijfsvergunning de volgende documenten overleggen:

- a) hun verblijfsvergunning van de eerste lidstaat en een geldig reisdocument of gewaarmerkte afschriften daarvan, alsmede, indien vereist, een visum;
- b) een bewijs dat zij als gezinslid van de onderzoeker in de eerste lidstaat hebben verbleven;
- c) een bewijs dat zij over een ziektekostenverzekering beschikken die alle risico's in de tweede lidstaat dekt of een bewijs dat de onderzoeker een dergelijke verzekering voor hen heeft.

Dinsdag 25 februari 2014

4. De tweede lidstaat kan van de onderzoeker verlangen dat hij aantoont dat de houder beschikt over:
 - a) huisvesting die in de betrokken regio als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en die voldoet aan de algemene normen inzake veiligheid en hygiëne welke in de betrokken lidstaat gelden;
 - b) stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op de sociale bijstand van de betrokken lidstaat.

De lidstaten beoordelen deze middelen onder verwijzing naar hun aard en regelmaat en kunnen daarbij rekening houden met het niveau van de nationale minimumlonen en -pensioenen alsook met het aantal gezinsleden.

HOOFDSTUK VII

PROCEDURE EN TRANSPARANTIE

Artikel 29

Procedurele waarborgen en transparantie

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten nemen een beslissing over de volledige aanvraag voor een vergunning en stellen de aanvrager, overeenkomstig de nationale wettelijke kennisgevingsprocedures van de betrokken lidstaat, zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk ~~60~~ **30** dagen nadat de aanvraag is ingediend, schriftelijk in kennis van hun beslissing; ~~deze termijn bedraagt 30 dagen voor onderzoekers en studenten uit derde landen die onder Unieprogramma's met mobiliteitsmaatregelen vallen.~~ **Wanneer hun nationale wetgeving de mogelijkheid biedt van beroep voor een bestuursrechtelijke instantie, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaat op het beroep beslissen binnen 30 dagen na de datum van instelling van het beroep.** [Am. 53]
2. Indien de gegevens tot staving van de aanvraag ontoereikend zijn, delen de bevoegde autoriteiten **bij de registratie van de aanvraag** de aanvrager mee welke aanvullende informatie nog moet worden verstrekt en geven zij een redelijke termijn aan waarbinnen de aanvraag moet worden vervolledigd. De in lid 1 bedoelde termijn wordt opgeschort tot de autoriteiten de gevraagde aanvullende informatie hebben ontvangen. [Am. 54]
3. Een beslissing om ~~een aanvraag voor~~ een vergunning ~~af te wijzen~~ **te weigeren** wordt aan de betrokken onderdaan van het derde land medegedeeld overeenkomstig de kennisgevingsprocedures van de toepasselijke nationale wetgeving. In deze kennisgeving worden de beroepsmogelijkheden die voor de betrokkene openstaan, het nationale gerecht of de nationale autoriteit waarbij de betrokkene beroep kan instellen en de beroepstermijnen vermeld, **alsmede alle ter zake dienende praktische informatie die de uitoefening van dat recht kan vergemakkelijken.** [Am. 55]
4. Indien een ~~aanvraag~~ **vergunning** wordt ~~afgevoerd~~ **geweigerd** of een overeenkomstig deze richtlijn afgegeven vergunning wordt ingetrokken, heeft de betrokkene het recht tegen de autoriteiten van de lidstaat in kwestie beroep in te stellen. [Am. 56]

Artikel 29 bis

Versnelde procedure voor de afgifte van verblijfstitels of visa aan studenten, scholieren en onderzoekers

De instantie die in een lidstaat bevoegd is voor de toegang en het verblijf van studenten, scholieren en onderzoekers uit derde landen kan met een onderwijsinstelling, een erkende organisatie die programma's voor scholierenuitwisseling uitvoert, of een onderzoeksinstelling die daartoe volgens de nationale wetgeving of gebruiken van de betrokken lidstaat is erkend, een overeenkomst sluiten betreffende de invoering van een versnelde toelatingsprocedure in het kader waarvan verblijfstitels of visa worden afgegeven op naam van de betrokken onderdaan van een derde land. [Am. 57]

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 30

Transparantie en toegang tot informatie

De lidstaten verstrekken **gemakkelijk te verkrijgen en te begrijpen** informatie over de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, met inbegrip van het maandelijks minimumbedrag waarover de betrokkene moet beschikken, de rechten van de betrokkene, alle bewijsstukken die voor een aanvraag vereist zijn en de verschuldigde vergoeding. De lidstaten verstrekken informatie over de onderzoeksinstellingen die overeenkomstig artikel 8 zijn erkend. [Am. 58]

Artikel 31

Vergoeding

De lidstaten kunnen ~~van de aanvragers~~ **betaling van** een vergoeding verlangen voor de behandeling van ~~hun~~ **een** aanvraag overeenkomstig deze richtlijn. ~~Het bedrag~~ **De hoogte** van die vergoeding mag **niet zo buitensporig of buitenproportioneel zijn dat** de verwezenlijking van het doel van de richtlijn niet ~~in gevaar brengen~~ **wordt bemoeilijkt. Wanneer de vergoeding wordt betaald door de onderdaan van een derde land heeft deze recht op terugbetaling door de gastorganisatie of het gastgezin.** [Am. 59]

HOOFDSTUK VIII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 32

Contactpunten

1. De lidstaten wijzen contactpunten aan die verantwoordelijk zijn voor het ontvangen en doorgeven van de informatie die nodig is voor de tenuitvoerlegging van de artikelen 26 en 27.
2. De lidstaten verlenen passende medewerking aan de in lid 1 bedoelde uitwisseling van informatie.

2 bis. De lidstaten vergemakkelijken de aanvraagprocedure door onderdanen van derde landen toe te staan de aanvraag voor ongeacht welke lidstaat in te dienen en de procedure te voltooien in de ambassade of het consulaat van de lidstaat die voor de aanvrager het gunstigst uitkomt. [Am. 60]

Artikel 33

Statistieken

Jaarlijks, voor het eerst uiterlijk op [...], verstrekken de lidstaten aan de Commissie, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 862/2007 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, statistische gegevens over het aantal onderdanen van derde landen aan wie zij vergunningen hebben verleend. Bovendien verstrekken zij de Commissie, voor zover mogelijk, statistische gegevens over het aantal onderdanen van derde landen van wie zij gedurende het afgelopen kalenderjaar de vergunningen hebben verlengd of ingetrokken, onder vermelding van hun nationaliteit. Op dezelfde wijze verstrekken zij statistische gegevens over het aantal gezinsleden van onderzoekers.

De in lid 1 bedoelde statistische gegevens hebben betrekking op referentieperioden van één kalenderjaar en worden de Commissie verstrekt binnen zes maanden na het einde van het referentiejaar. Het eerste referentiejaar is [...].

Artikel 34

Verslaglegging

Periodiek, en voor het eerst uiterlijk [vijf jaar na de datum van omzetting van deze richtlijn], evalueert de Commissie de toepassing van deze richtlijn en brengt zij aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt zij in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 862/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende communautaire statistieken over migratie en internationale bescherming en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 311/76 van de Raad betreffende de opstelling van statistieken over buitenlandse werknemers (PB L 199 van 31.7.2007, blz. 23).

Dinsdag 25 februari 2014

Artikel 35

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk [twee jaar na de inwerkingtreding] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. In de bepalingen wordt tevens vermeld dat verwijzingen in bestaande wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen naar de bij deze richtlijn ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn. De regels voor deze verwijzing en de formulering van deze vermelding worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 36

Intrekking

Richtlijn 2005/71/EG en Richtlijn 2004/114/EG worden ingetrokken met ingang van [de dag na de in artikel 35, lid 1, eerste alinea, van deze richtlijn vastgestelde datum], onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage I, deel B, genoemde termijn voor omzetting in nationaal recht van die richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen gelden als verwijzingen naar deze richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage II.

Artikel 37

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 38

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te ,

Voor het Europees
Parlement Voor de Raad

De voorzitter
De voorzitter

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE I

Deel A

Ingetrokken richtlijn met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen

(bedoeld in artikel 37)

Richtlijn 2004/114/EG van het Europees Parlement en de Raad	(PB L 375 van 23.12.2004, blz. 12)
Richtlijn 2005/71/EG van het Europees Parlement en de Raad	(PB L 289 van 3.11.2005, blz. 15)

Deel B

Termijnen voor omzetting in nationaal recht [en toepassing]

(bedoeld in artikel 36)

Richtlijn	Omzettingstermijn	Toepassingsdatum
2004/114/EG	12.1.2007	
2005/71/EG	12.10.2007	

Dinsdag 25 februari 2014

BIJLAGE II

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 2004/114/EG	Richtlijn 2005/71/EG	Deze richtlijn
Artikel 1, onder a)		Artikel 1, onder a)
Artikel 1, onder b)		—
—		Artikel 1, onder b) en c)
Artikel 2, aanhef		Artikel 3, aanhef
Artikel 2, onder a)		Artikel 3, onder a)
Artikel 2, onder b)		Artikel 3, onder c)
Artikel 2, onder c)		Artikel 3, onder d)
Artikel 2, onder d)		Artikel 3, onder e)
—		Artikel 3, onder f) en g)
Artikel 2, onder e)		Artikel 3, lid 1
Artikel 2, onder f)		Artikel 3, onder h)
Artikel 2, onder g)		—
—		Artikel 3, onder i)
—		Artikel 3, onder m) tot en met s)
Artikel 3, lid 1		Artikel 2, lid 1
Artikel 3, lid 2		Artikel 2, lid 2, onder a) tot en met e)
—		Artikel 2, lid 2, onder f) en g)
Artikel 4		Artikel 4
Artikel 5		Artikel 5, lid 1
—		Artikel 5, lid 2
Artikel 6, lid 1		Artikel 6, onder a) tot en met e)
—		Artikel 6, onder f)
Artikel 6, lid 2		—
—		Artikel 7

Dinsdag 25 februari 2014

Richtlijn 2004/114/EG	Richtlijn 2005/71/EG	Deze richtlijn
Artikel 7, lid 1, aanhef		Artikel 10, lid 1, aanhef
Artikel 7, lid 1, onder a)		Artikel 10, lid 1, onder a)
Artikel 7, lid 1, onder b) en c)		—
Artikel 7, lid 1, onder d)		Artikel 10, lid 1, onder b)
Artikel 7, lid 2		Artikel 10, lid 2
—		Artikel 10, lid 3
Artikel 8		—
—		Artikel 11
Artikel 9, leden 1 en 2		Artikel 12, leden 1 en 2
Artikel 10, aanhef		Artikel 13, lid 1, aanhef
Artikel 10, onder a)		Artikel 13, lid 1, onder a)
Artikel 10, onder b) en c)		—
—		Artikel 12, lid 1, onder b)
—		Artikel 12, lid 2
Artikel 11, aanhef		Artikel 14, lid 1, aanhef
Artikel 11, onder a)		—
Artikel 11, onder b)		Artikel 13, lid 1, onder a)
Artikel 11, onder c)		Artikel 13, lid 1, onder b)
Artikel 11, onder d)		Artikel 13, lid 1, onder c)
Artikelen 12 tot en met 15		—
—		Artikelen 14, 15 en 16
Artikel 16, lid 1		Artikel 20, lid 1, aanhef
—		Artikel 20, lid 1, onder a) tot en met c)
Artikel 16, lid 2		Artikel 20, lid 2
—		Artikel 21
Artikel 17, lid 1, eerste alinea		Artikel 23, lid 1

Dinsdag 25 februari 2014

Richtlijn 2004/114/EG	Richtlijn 2005/71/EG	Deze richtlijn
Artikel 17, lid 1, tweede alinea		Artikel 23, lid 2
Artikel 17, lid 2		Artikel 23, lid 3
Artikel 17, lid 3		—
Artikel 17, lid 4		Artikel 23, lid 4
—		Artikelen 15, 24, 25 en 27
—		Artikel 17
Artikel 18, lid 1		—
—		Artikel 29, lid 1
Artikel 18, leden 2, 3 en 4		Artikel 29, leden 2, 3 en 4
Artikel 19		—
—		Artikel 30
Artikel 20		Artikel 31
—		Artikelen 32 en 33
Artikel 21		Artikel 34
Artikelen 22 tot en met 25		—
—		Artikelen 35, 36 en 37
Artikel 26		Artikel 38
—		Bijlagen I en II
	Artikel 1	—
	Artikel 2, aanhef	—
	Artikel 2, onder a)	Artikel 3, onder a)
	Artikel 2, onder b)	Artikel 3, onder i)
	Artikel 2, onder c)	Artikel 3, onder k)
	Artikel 2, onder d)	Artikel 3, onder b)
	Artikel 2, onder e)	—
	Artikelen 3 en 4	—
	Artikel 5	Artikel 8

Dinsdag 25 februari 2014

Richtlijn 2004/114/EG	Richtlijn 2005/71/EG	Deze richtlijn
	Artikel 6, lid 1	Artikel 9, lid 1
	—	Artikel 9, lid 1, onder a) tot en met f)
	Artikel 6, lid 2, onder a)	Artikel 9, lid 2, onder a)
	Artikel 6, lid 2), onder a), b) en c)	—
	Artikel 6, leden 3, 4 en 5	Artikel 9, leden 3, 4 en 5
	Artikel 7	—
	Artikel 8	Artikel 16, lid 1
	Artikel 9	—
	Artikel 10, lid 1	Artikel 19, lid 2, onder a)
	—	Artikel 19, lid 2, onder b)
	Artikel 10, lid 2	—
	Artikel 11, leden 1 en 2	Artikel 22
	Artikel 12, aanhef	—
	Artikel 12, onder a)	—
	Artikel 12, onder b)	—
	Artikel 12, onder c)	Artikel 21, lid 1
	Artikel 12, onder d)	—
	Artikel 12, onder e)	—
	—	Artikel 21, lid 2
	Artikel 13, lid 1	Artikel 26, lid 1
	Artikel 13, lid 2	Artikel 26, lid 1
	Artikel 13, leden 3 en 5	Artikel 26, lid 1
	Artikel 13, lid 4	—
	—	Artikel 26, leden 2, 3 en 4
	Artikelen 14 tot en met 21	—

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0123

Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening — EU Aid Volunteers (COM(2012)0514 — C7-0303/2012 — 2012/0245(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/39)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0514),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 214, lid 5, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0303/2012),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 11 december 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A7-0158/2013),
1. neemt het hierbij opgenomen standpunt in eerste lezing aan;
 2. is van mening dat voor dit initiatief aparte financiering en begrotingsmiddelen moeten worden gewaarborgd, en dat dit initiatief ook volledig complementair moet zijn met de andere instrumenten voor het extern beleid van de Unie;
 3. verzoekt om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2012)0245

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van het Europese vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening („EU-vrijwilligersinitiatief voor humanitaire hulp”)

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 375/2014.)

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0124

Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen *I****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen (COM(2012)0617 — C7-0358/2012 — 2012/0295(COD))****(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)**

(2017/C 285/40)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0617),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 175, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0358/2012),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn ingediend door de Riksdag van het Koninkrijk Zweden, de House of Lords en de House of Commons van het Verenigd Koninkrijk en de Duitse Bundestag, en waarin het ontwerpwetgevingsbesluit in strijd met het subsidiariteitsbeginsel werd geacht,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 14 februari 2013 ⁽¹⁾,
 - na raadpleging van het Comité van de Regio's,
 - gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name de artikelen 1, 24 en 34,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 11 december 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de adviezen van de Begrotingscommissie, de Commissie begrotingscontrole, de Commissie regionale ontwikkeling, de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A7-0183/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast ⁽²⁾;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2012)0295**Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen***(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 223/2014.)*⁽¹⁾ PB C 133 van 9.5.2013, blz. 62.⁽²⁾ Dit standpunt vervangt de amendementen aangenomen op 12 juni 2013 (Aangenomen teksten P7_TA(2013)0257).

Dinsdag 25 februari 2014

P7_TA(2014)0125

Biociden ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 528/2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden met betrekking tot bepaalde voorwaarden voor de toegang tot de markt (COM(2013)0288 — C7-0141/2013 — 2013/0150(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/41)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0288),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0141/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 18 september 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 11 december 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A7-0354/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

P7_TC1-COD(2013)0150

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 528/2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden met betrekking tot bepaalde voorwaarden voor de toegang tot de markt

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 334/2014.)

⁽¹⁾ PB C 341 van 21.11.2013, blz. 44.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0135

**Overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de EG en Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, met uitzondering van artikel 49, lid 3

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de Republiek Costa Rica, de Republiek El Salvador, de Republiek Guatemala, de Republiek Honduras, de Republiek Nicaragua en de Republiek Panama anderzijds, met uitzondering van artikel 49, lid 3 (12399/2013 — C7-0425/2013 — 2012/0219A(NLE))

(Goedkeuring)

(2017/C 285/42)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (12399/2013),
 - gezien de overeenkomst betreffende de politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, anderzijds (13368/2012),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 209, lid 2, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0425/2013),
 - gezien artikel 81 en artikel 90, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie buitenlandse zaken (A7-0463/2013),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de republieken Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0136

Overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de EG en Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, wat betreft artikel 49, lid 3 ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Costa Rica, de Republiek El Salvador, de Republiek Guatemala, de Republiek Honduras, de Republiek Nicaragua en de Republiek Panama, anderzijds, wat betreft artikel 49, lid 3 (12400/2013 — C7-0426/2013 — 2012/0219B(NLE))

(Goedkeuring)

(2017/C 285/43)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel voor een besluit van de Raad (12400/2013),
 - gezien de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de republiek Costa Rica, de republiek El Salvador, de republiek Guatemala, de republiek Honduras, de republiek Nicaragua en de republiek Panama, anderzijds, (13368/2012),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 79, lid 3, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0426/2013),
 - gezien artikel 81 en artikel 90, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0119/2014),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de Republiek Costa Rica, de Republiek El Salvador, de Republiek Guatemala, de Republiek Honduras, de Republiek Nicaragua en de Republiek Panama.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0137

Richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten ***Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten (COM(2013)0803 — C7-0417/2013 — 2013/0392(NLE))****(Raadpleging)**

(2017/C 285/44)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2013)0803),
 - gezien artikel 148, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0417/2013),
 - gezien de artikelen 55 en 46, lid 1, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A7-0470/2013),
1. hecht zijn goedkeuring aan het Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in de door het Parlement goedgekeurde tekst;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.
-

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0138

Gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat een standaard btw-aangifte betreft (COM(2013)0721 — C7-0394/2013 — 2013/0343(CNS))

(Bijzondere wetgevingsprocedure — raadpleging)

(2017/C 285/45)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2013)0721),
 - gezien artikel 113 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0394/2013),
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A7-0090/2014),
1. hecht zijn goedkeuring aan het Commissievoorstel, als geamendeerd door het Parlement;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 293, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

Amendement 1

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

- (1) Richtlijn 2006/112/EG⁽¹²⁾ van de Raad vereist dat belastingplichtigen een btw-aangifte indienen maar geeft de lidstaten speelruimte bij het vaststellen van de gegevens die moeten worden verstrekt. Dit heeft geleid tot uiteenlopende regels en procedures voor het indienen van btw-aangiften in de Unie, een nog grotere complexiteit voor bedrijven en btw-verplichtingen die obstakels opwerpen voor de handel in de Unie.

⁽¹²⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

Amendement

- (1) Richtlijn 2006/112/EG⁽¹²⁾ van de Raad vereist dat belastingplichtigen een btw-aangifte indienen maar geeft de lidstaten speelruimte bij het vaststellen van de gegevens die moeten worden verstrekt. Dit heeft geleid tot uiteenlopende regels en procedures voor het indienen van btw-aangiften in de Unie, een nog grotere complexiteit voor bedrijven, **onnodige administratieve lasten voor de belastingdiensten van de lidstaten en de belastingplichtigen, leemten die het plegen van btw-fraude mogelijk maken**, btw-verplichtingen die obstakels opwerpen voor de handel in de Unie **en onnodige kosten voor zowel de belastingdiensten van de lidstaten als de belastingplichtigen**.

⁽¹²⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

Amendement 2
Voorstel voor een richtlijn
Overweging 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

- (2) Om de lasten voor het bedrijfsleven te verlichten en de werking van de interne markt te verbeteren, moet een standaard btw-aangifte worden ingevoerd voor alle bedrijven die zaken doen in de Unie. Het gebruik van gestandaardiseerde aangiften moet de controle op de btw-aangiften door de lidstaten vergemakkelijken.

Amendement

- (2) Om de lasten voor het bedrijfsleven te verlichten en de werking van de interne markt te verbeteren, moet een standaard btw-aangifte worden ingevoerd voor alle bedrijven die zaken doen in de Unie **en** het gebruik van gestandaardiseerde aangiften moet **zowel de inning en de voldoening van de btw als de** controle op de btw-aangiften door de **belastingdiensten van de** lidstaten vergemakkelijken. **Het moet bedrijven ook helpen de btw-wetgeving na te leven, en daarmee het foutenpercentage verlagen, en uiteindelijk bijdragen aan het verminderen van btw-fraude en het btw-deficit of zelfs aan het verdwijnen daarvan.**

Amendement 3
Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

- (3) Het is zaak de administratieve lasten tot een minimum te beperken. De gegevensverstrekking voor de standaard btw-aangifte moet daarom een beperkte reeks van verplichte gegevens omvatten. Wat de standaard btw-aangifte en andere aangiften betreft, mag de lidstaten bovendien niet worden toegestaan andere dan de in hoofdstuk 5 van titel XI van de richtlijn vastgestelde gegevens te verlangen.

Amendement

- (3) Het is zaak de administratieve lasten tot een minimum te beperken. De gegevensverstrekking voor de standaard btw-aangifte moet daarom een beperkte reeks van verplichte gegevens omvatten. Wat de standaard btw-aangifte en andere aangiften betreft, mag de lidstaten bovendien niet worden toegestaan andere dan de in hoofdstuk 5 van titel XI van de richtlijn vastgestelde gegevens te verlangen. **De standaard btw-aangifte zal haar doel slechts volledig bereiken als de lidstaten deze richtlijn in zijn geheel en tijdig in hun nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen omzetten, zonder af te wijken van zijn toepassingsgebied.**

Amendement 4
Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (9 bis) **De belastingdiensten van de lidstaten moeten hun ambtenaren en belastingplichtigen voorzien van online handleidingen voor de correcte indiening langs elektronische weg teneinde de indiening van de standaard btw-aangifte op een passende en veilige wijze te laten verlopen.**

Woensdag 26 februari 2014

Amendement 5

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 14 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(14 bis) *Om de lasten voor het bedrijfsleven te verlichten en de werking van de interne markt te verbeteren moeten de vereiste gegevens van de standaard btw-aangifte in alle lidstaten geüniformeerd worden, en moet de Commissie binnen vijf jaar na inwerkingtreding van deze richtlijn de uitvoering van deze richtlijn in dit opzicht evalueren en, in voorkomend geval, voorstellen doen.*

Amendement 6

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 2 — lid 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. *Uiterlijk* [PB gelieve datum in te voegen: vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn] onderzoekt de Commissie of deze richtlijn toereikend is in verband met verdere lastenverlichting voor het bedrijfsleven en verbetering van de werking van de interne markt. De resultaten van de evaluatie worden aan het Europees Parlement en de Raad meegedeeld en worden, indien nodig, vergezeld van passende wetgevingsvoorstellen.*

Amendement 7

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 3 — alinea 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie. *Binnen drie maanden na de bekendmaking ervan is een geconsolideerde versie beschikbaar van deze richtlijn en de richtlijn die erdoor gewijzigd wordt.*

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0139

Wijziging van Beschikking 2009/831/EG wat de toepassingsduur betreft ***Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad tot wijziging van Beschikking 2009/831/EG wat de toepassingsduur betreft (COM(2013)0930 — C7-0022/2014 — 2013/0446(CNS))****(Bijzondere wetgevingsprocedure — raadpleging)**

(2017/C 285/46)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2013)0930),
 - gezien artikel 349 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0022/2014),
 - gezien de artikelen 55 en 46, lid 1, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0113/2014),
1. hecht zijn goedkeuring aan het Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in de door het Parlement goedgekeurde tekst;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.
-

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0140

Wijziging van Beschikking 2004/162/EG betreffende de toepassing ervan op Mayotte met ingang van 1 januari 2014 *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad tot wijziging van Beschikking 2004/162/EG betreffende de toepassing ervan op Mayotte met ingang van 1 januari 2014 (COM(2014)0024 — C7-0031/2014 — 2014/0010(CNS))

(Bijzondere wetgevingsprocedure — raadpleging)

(2017/C 285/47)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2014)0024),
 - gezien artikel 349 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0031/2014),
 - gezien artikel 55 en artikel 46, lid 1, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0144/2014),
1. hecht zijn goedkeuring aan het ontwerp van de Raad;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in de door het Parlement goedgekeurde tekst;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.
-

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0141

Kaderovereenkomst EG-Indonesië inzake een breed partnerschap en samenwerking, met uitzondering van de aangelegenheden die verband houden met overname**Resolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting van de kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds, met uitzondering van de aangelegenheden die verband houden met overname (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))**

(2017/C 285/48)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (11250/2013),
- gezien het ontwerp van de Kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds (14032/2009),
- gezien de samenwerkingsovereenkomst van 7 maart 1980 tussen de Europese Economische Gemeenschap en Indonesië, Maleisië, de Filipijnen, Singapore en Thailand, lidstaten van de Associatie van Zuidoost-Aziatische staten ⁽¹⁾ (ASEAN) en de daaropvolgende toetredingsprotocollen,
- gezien zijn resolutie van 5 september 2002 inzake de mededeling van de Commissie over Europa en Azië: een strategisch kader voor versterkte partnerschappen ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 5 juni 2003 over de situatie in Indonesië, vooral in de provincie Atjeh ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 20 november 2003 over Atjeh ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 13 januari 2005 over de recente tsunamiramp in de Indische Oceaan ⁽⁵⁾,
- gezien de onderhandelingen over een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds, goedgekeurd door de Raad op 25 november 2004, afgerond in juni 2007 en ondertekend op 9 november 2009,
- gezien de overeenkomst tussen de Europese Unie en de regering van de Republiek Indonesië betreffende bepaalde aspecten van luchtdiensten, die op 29 juni 2011 werd ondertekend ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 7 juli 2011 over Indonesië, onder meer aanvallen op minderheden ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 2 februari 2012 over het buitenlands beleid van de EU ten aanzien van de BRICS-landen en andere opkomende wereldmachten: doelstellingen en strategieën ⁽⁸⁾,
- gezien Besluit 2012/308/GBVB van de Raad van 26 april 2012 betreffende de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag van vriendschap en samenwerking in Zuidoost-Azië ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ PB L 144 van 10.6.1980, blz. 2.⁽²⁾ PB C 272 E van 13.11.2003, blz. 476.⁽³⁾ PB C 68 E van 18.3.2004, blz. 617.⁽⁴⁾ PB C 87 E van 7.4.2004, blz. 528.⁽⁵⁾ PB C 247 E van 6.10.2005, blz. 147.⁽⁶⁾ PB L 264 van 8.10.2011, blz. 2.⁽⁷⁾ PB C 33 E van 5.2.2013, blz. 201.⁽⁸⁾ PB C 239 E van 20.8.2013, blz. 1.⁽⁹⁾ PB L 154 van 15.6.2012, blz. 1.

Woensdag 26 februari 2014

- gezien de verslagen van de verkiezingswaarnemingsmissies van het Europees Parlement met betrekking tot de verkiezingen in Indonesië op 5 april 2004 en 20 september 2004, in Oost-Timor op 30 augustus 1999, 30 augustus 2001, 9 april 2007, 30 juni 2007 en 7 juli 2012, en in de provincie Atjeh op 11 december 2006,
 - gezien de Jakarta Statement on Principles for Anti-Corruption Agencies van 27 november 2012,
 - gezien artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie,
 - gezien artikel 91, artikel 100, artikel 191, lid 4, en artikel 209, in samenhang met artikel 218, lid 6, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 81, lid 3, van zijn Reglement,
 - gezien het tussentijds verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A7-0093/2014),
- A. overwegende dat de betrekkingen tussen de Europese Unie en de Republiek Indonesië (hierna „Indonesië” genoemd) zullen worden geregeld in de bovengenoemde kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking (hierna „partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst” genoemd);
- B. overwegende dat het de eerste partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en Indonesië betreft en dat deze is gericht op de bevordering van politieke, economische en sectorale samenwerking van wederzijds voordeel en de verdere versterking van bilaterale en regionale samenwerking in antwoord op mondiale uitdagingen;
- C. overwegende dat de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst als essentiële onderdelen een bevestiging bevat van de waarden zoals vastgelegd in het handvest van de Verenigde Naties, de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties en andere internationale verdragen die gelden voor beide partijen, evenals hun inzet voor de beginselen van democratie, goed bestuur en de rechtsstaat, en bepalingen voor het opzetten of stimuleren van samenwerking op domeinen zoals de mensenrechten, handel en investeringen, energie, toerisme, transport en infrastructuur, bescherming van de zee en visserij, industrieel beleid en kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's), gegevensbescherming en intellectuele-eigendomsrechten, evenals contraproliëratie van massavernietingswapens en de bestrijding van de georganiseerde misdaad, corruptie, het witwassen van geld, terrorisme en de financiering van terrorisme;
- D. overwegende dat Indonesië de op drie na volkrijkste natie ter wereld is, de op twee na grootste democratie, het grootste moslimland met miljoenen aanhangers van andere godsdiensten, en een heterogene maatschappij met meer dan 240 miljoen inwoners met diverse etniciteiten, talen en culturen, waarvan 40 % jonger is dan 25 jaar, en dat het land strategisch is gelegen in een archipel van meer dan 17 000 eilanden die zich van oost naar west over 5 400 kilometer uitstrekken in de Indische en de Stille Oceaan;
1. verzoekt de Raad de volgende aanbevelingen in aanmerking te nemen:
- (a) is ingenomen met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst die de eerste van haar soort is tussen de EU en een ASEAN-land; beschouwt deze als een getuigenis van het snel groeiende belang van de banden tussen de EU en Indonesië en verwacht dat ze een nieuw tijdperk zal openen voor de bilaterale betrekkingen, gebaseerd op gedeelde beginselen zoals democratie, de rechtsstaat en mensenrechten, gelijkheid, wederzijds respect en wederzijds voordeel;
 - (b) wijst op het vijftien jaar durende proces van democratische, politieke, sociale en economische transformatie, na 33 jaar van autoritair militair bewind; merkt op dat Indonesië in hoog tempo verstedelijkt en beschikt over een snel groeiende middenklasse (van meer dan 70 miljoen mensen), omvangrijke natuurlijke hulpbronnen, de grootste economie in Zuidoost-Azië (met een bbp dat de afgelopen twee jaar met meer dan 6 % is gestegen), terwijl de helft van de wereldhandel zijn noordelijke zeegrens passeert, en dat het land in toenemende mate op diplomatiek niveau is vertegenwoordigd in regionale en mondiale fora, zoals de VN, de WTO, het IOC, de G20 en de ASEAN waarvan Indonesië zowel een oprichtend lid als het grootste lid is; erkent de belangrijke rol die Indonesië in de bredere regio vervult;

Woensdag 26 februari 2014

- (c) prijst de vooruitgang die Indonesië heeft geboekt bij de ontwikkeling van democratisch bestuur en de inzet voor democratie zoals die weerspiegeld wordt door de pluralistische samenleving van het land en onder meer tot uiting komt in vrije en eerlijke verkiezingen, de mediavrijheid, het maatschappelijk activisme, de economische weerbaarheid en armoedebestrijding, het onderwijs en andere indicatoren van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling, zijn goede betrekkingen met de buurlanden en zijn pleidooi voor democratie en mensenrechten; wijst er evenwel op dat er nog belangrijke uitdagingen bestaan op het gebied van de rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten, met name het waarborgen van de aansprakelijkheid van schenders van de mensenrechten, met inbegrip van militairen, en van schenders van de rechten van minderheden, zoals de rechten van leden van religieuze en etnische groepen, vrouwen, lesbiennes, homoseksuelen, bi-, trans- en interseksuelen, en met inbegrip van uitdagingen in verband met de bestrijding van corruptie; onderstreept dat deze uitdagingen kunnen worden aangepakt door middel van internationale samenwerking, met name in het kader van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst;
- (d) wijst op de snel groeiende banden tussen de EU en Indonesië op het gebied van handel en andere economische terreinen, in het licht van de zakelijke kansen die worden geboden door een economie die steeds meer buitenlandse en binnenlandse investeringen heeft aangetrokken; stelt voor te streven naar een betere infrastructuur en connectiviteit en een verbeterd regelgevingskader door middel van samenwerking op grond van de bepalingen van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst inzake handel en investeringen, belastingen en douane, dialoog betreffende het economisch beleid, het milieu, industriebeleid en kmo's, evenals vervoer, teneinde het volledige economische potentieel van Indonesië te ontsluiten en duurzame groei, het scheppen van werkgelegenheid en armoedebestrijding te bevorderen, zowel in de EU-lidstaten als in Indonesië;
- (e) benadrukt dat de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst ten doel heeft de betrekkingen tussen de EU en Indonesië verder te versterken, in aanvulling op de bestaande samenwerkingsmechanismen, en samen te werken om wereldwijde uitdagingen aan te pakken op basis van gedeelde beginselen van gelijkheid, wederzijds respect, wederzijds voordeel, democratie, actieve betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld, de rechtsstaat, goed bestuur en mensenrechten, door politieke en economische samenwerking tot stand te brengen in aangelegenheden met betrekking tot handel, investeringen, industriebeleid en kmo's, het milieu, klimaatverandering, energie, wetenschap en technologie, intellectuele-eigendomsrechten alsook met betrekking tot toerisme, onderwijs en cultuur, migratie, de bestrijding van witwaspraktijken, de financiering van terrorisme, drugshandel, corruptie, de georganiseerde misdaad en mensenhandel;
- (f) is van mening dat de betrekkingen tussen Indonesië en de EU als strategisch beschouwd moeten worden en dat er geregelde topconferenties moeten plaatsvinden om de bilaterale en mondiale ontwikkelingen te evalueren; pleit voor geregelde bezoeken op hoog niveau aan Indonesië, onder meer door de voorzitter van de Europese Commissie, de hoge vertegenwoordiger/vicevoorzitter en leden van het Europees Parlement, alsook voor een wederzijdse versoepeling van de visumregeling en de toegang voor internationale maatschappelijke organisaties teneinde het verkeer van personen en maatschappelijke organisaties te bevorderen; is in dit verband verheugd over de oprichting van een Gemengd Comité uit hoofde van artikel 41 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst dat ten minste iedere twee jaar afwisselend in Indonesië en Brussel bijeenkomt;
- (g) dringt er bij de EU en Indonesië op aan om de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst ten volle te benutten teneinde geostrategische voordelen op de lange termijn tot stand te brengen met betrekking tot de aanpak van wereldwijde veiligheidsproblemen op bilaterale, regionale en wereldwijde multilaterale fora, zoals de aanpak van de klimaatverandering en de proliferatie van massavernietigingswapens, de strijd tegen terrorisme, corruptie, georganiseerde misdaad, drugshandel, witwaspraktijken en de financiering van terrorisme, de samenwerking op het gebied van gegevensbescherming, alsook om te blijven samenwerken op andere terreinen die niet expliciet onder de samenwerkings- en partnerschapsovereenkomst vallen, zoals de paraatheid en respons bij rampen, conflictoplossing, handvuurwapens en lichte wapens en maritieme veiligheid, met inbegrip van piraterij;
- (h) is verheugd over de ratificatie door Indonesië van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten in 2006, evenals over de recente ratificatie door Indonesië van diverse mensenrechteninstrumenten van de Verenigde Naties met betrekking tot arbeidsmigranten, personen met een handicap, kinderen in gewapende conflicten en kinderhandel, -prostitutie en -pornografie; verwacht dat de nodige institutionele en juridische hervormingen zullen resulteren in naleving van deze verdragen;
- (i) is zeer verheugd over de vredesovereenkomst die is gesloten en over de economische ontwikkeling die is bereikt in Atjeh gedurende de laatste acht jaar, en hoopt dat verdere vooruitgang kan worden geboekt om de provincie en haar inwoners uit de armoede te halen;
- (j) prijst de inspanningen van de Indonesische autoriteiten om corruptie te bestrijden, waaronder het werk van de commissie voor het uitbannen van corruptie (KPK-commissie); is evenwel bezorgd over het feit dat corruptie nog altijd een ernstig probleem en een belangrijke belemmering voor ontwikkeling vormt, ondanks de ratificatie door Indonesië in 2006 van het VN-Verdrag tegen corruptie, en dringt er daarom op aan uit hoofde van artikel 35 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst verdere maatregelen te nemen om beste praktijken te delen met

Woensdag 26 februari 2014

betrekking tot de bestrijding van corruptie, met inbegrip van de ontneming van in de EU of in andere rechtsgebieden ondergebrachte vermogensbestanddelen, en de bestrijding van economische en financiële criminaliteit;

- (k) moedigt de lidstaten van de EU aan om wederzijdse juridische bijstand met Indonesië uit te breiden bij de bestrijding van corruptie en om met Indonesië samen te werken teneinde bij corruptie en schendingen van de mensenrechten betrokken entiteiten bescherming te weigeren;
- (l) wijst op het belang van de Indonesische wet 34/2004 en Ministeriële Verordening 22 uit 2009 die erin voorzien dat alle militaire ondernemingen en economische activiteiten door de Indonesische regering moeten worden overgenomen; benadrukt dat naleving van deze wet en deze verordening een cruciaal effect zal hebben op de democratische verantwoordingsplicht bij de bestrijding van corruptie en de bescherming van mensenrechten;
- (m) looft Indonesië voor zijn voortrekkersrol in het proces van het Baliforum voor de mensenrechten op regionaal niveau; is evenwel bezorgd over het gebrek aan consistentie van wet 8/1985 en de nieuwe wet 17/2013 inzake massaorganisaties (tot intrekking van de voorgaande wet 8/1985) inzake maatschappelijke organisaties (de „Ormas-wet”), die, ondanks het vermeende doel om tolerantie te waarborgen en geweld tegen maatschappelijke groepen te voorkomen, indien zij niet worden gewijzigd in overeenstemming met de internationale mensenrechtennormen, onnodige en soms zware administratieve, juridische en financiële beperkingen dreigen op te leggen aan de activiteiten van niet-gouvernementele organisaties, waarmee zij de mogelijkheden van het maatschappelijk middenveld om in Indonesië activiteiten te ontplooiën aanzienlijk belemmeren en de vrijheid van vereniging, van meningsuiting, van vergadering en van gedachte, geweten en godsdienst beperken; gelooft in dit verband dat de jaarlijkse mensenrechtendialoog tussen de EU en Indonesië het aangewezen platform is om deze zorgen aan de orde te stellen;
- (n) benadrukt dat zowel nationale als buitenlandse ondernemingen die in Indonesië actief zijn hun activiteiten moeten ontwikkelen in overeenstemming met de beginselen van maatschappelijk verantwoord ondernemen; verwelkomt regeringsverordening nr. GR 47/2012 betreffende de maatschappelijke en milieuverantwoordelijkheid van vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, die algemeen van toepassing is op Indonesische bedrijven en voorziet in stimulansen en sancties; benadrukt niettemin dat de capaciteit om de VN-richtsnoeren inzake het bedrijfsleven en de mensenrechten toe te passen, moet worden versterkt; dringt er bij de EU op aan om, binnen het kader van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst, de nodige technische bestand te verlenen en roept Indonesië op om zijn eigen nationale plan voor de tenuitvoerlegging van de VN-richtsnoeren op te stellen; prijst Indonesië voor het organiseren, in november 2012, van een internationale bijeenkomst onder leiding van zijn commissie voor het uitbannen van corruptie in samenwerking met het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties en het VN-Bureau voor drugs- en misdaadbestrijding, waarin de „de beginselen voor agentschappen voor corruptiebestrijding” werden besproken;
- (o) neemt er met spijt kennis van dat de steeds grotere nadruk op islamitisch onderricht in het openbaar onderwijs ten koste van de religieuze, etnische en culturele pluraliteit en diversiteit die in het Indonesische motto „Bhineka Tunggal Ika” (in verscheidenheid verenigd) verankerd liggen, evenals de algemene indruk dat de autoriteiten te weinig politieke daadkracht tonen om het religieuze extremisme aan te pakken, beschouwd worden als factoren die bijdragen tot de toename van het aantal gevallen van sektarisch geweld en discriminatie jegens mensen die tot religieuze en etnische minderheden behoren; blijft bezorgd over de gevallen van discriminatie, intimidatie of geweld jegens mensen die tot religieuze en etnische minderheden behoren, alsook jegens vrouwen en lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen, transgenders en interseksuelen, die zich soms voordoen onder het mom van verschillende regels en wetten inzake pornografie, godslastering of activiteiten van religieuze minderheden;
- (p) is bezorgd over het geweld tegen religieuze minderheden, zoals de aanvallen op Ahmadiyya-volgelingen en sjiietische moslims en de sluiting van kerken in delen van het land, evenals de discriminerende regelgeving en overheidspraktijken tegen personen die niet tot een van de zes erkende religies behoren bij de registratie van huwelijken en geboortes in het register van de burgerlijke stand of de afgifte van identiteitskaarten; dringt er bij de Indonesische autoriteiten op aan ervoor te zorgen dat de vrijheid van godsdienst die door de grondwet wordt gewaarborgd ook in de praktijk wordt toegepast, en religieuze tolerantie te blijven bevorderen; is in dit verband van mening dat de jaarlijkse mensenrechtendialoog tussen de EU en Indonesië, evenals artikel 39 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst inzake de modernisering van de staat en het overheidsbestuur, het aangewezen platform vormen om dergelijke zorgen aan de orde te stellen;

Woensdag 26 februari 2014

- (q) herinnert eraan dat de afschaffing van de doodstraf een belangrijke doelstelling is van het mensenrechtenbeleid van de Unie; dringt er bij de Indonesische autoriteiten op aan de afschaffing van de doodstraf te overwegen of ten minste een moratorium op de toepassing van de doodstraf af te kondigen; gelooft in dit verband dat de jaarlijkse mensenrechtendialoog tussen de EU en Indonesië het aangewezen platform is om deze zorgen aan de orde te stellen; spoort de EU voorts aan nauwer samen te werken met het maatschappelijk middenveld van Indonesië teneinde mensenrechten, de rechtsstaat en de corruptiebestrijding te bevorderen, en de afschaffing van de doodstraf te bepleiten;
- (r) blijft ernstig bezorgd over de foltering en andere inbreuken op de mensenrechten van de bevolking van Papoea en West-Papoea, waar de voorbije vijftig jaar naar schatting meer dan 100 000 mensen zijn gedood; is verheugd over de recente mededeling van de gouverneur van Papoea dat de regio voor het eerst in jaren zal worden opengesteld voor buitenlandse journalisten en ngo's; verzoekt de EU de Indonesische autoriteiten bijstand te verlenen, zoals in het verleden in Atjeh, bij de ontwikkeling van een alomvattende benadering om de situatie in Papoea te verbeteren; blijft bezorgd over de botsingen tussen de veiligheidstroepen en de separatistische groeperingen en de verontrustende rapporten over mensenrechtenschendingen die aan de veiligheidstroepen worden toegeschreven, alsook over het gebrek aan vooruitgang op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg en werkgelegenheid, en de vrijheid van meningsuiting en vergadering, zaken die, samen met de bescherming van het milieu, natuurlijke hulpbronnen en hun culturele identiteit, voor de inwoners van Papoea van essentieel belang zijn; spoort de Indonesische autoriteiten aan onafhankelijke waarnemers van de EU vrije toegang te verlenen tot het gebied;
- (s) prijst de Indonesische regering voor haar inspanningen om de UNHCR in staat te stellen in het land te opereren en bijstand te verlenen bij de opvang van asielzoekers en vluchtelingen; wijst op het belang van een publiek politiek debat om het maatschappelijke draagvlak voor asielzoekers en vluchtelingen te vergroten; dringt er voorts op aan dat Indonesië en de EU artikel 34 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst volledig toepassen teneinde samen te werken bij migratiekwesities, met inbegrip van legale en illegale migratie en mensensmokkel en -handel;
- (t) dringt er bij de EU en Indonesië op aan nauw samen te werken uit hoofde van artikel 4 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst betreffende juridische samenwerking met het oog op de voltooiing van de ratificatie van het VN-verdrag inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide en het Statuut van Rome inzake het Internationaal Gerechtshof;
- (u) is verheugd over de voortzetting van de mensenrechtendialoog die in 2010 werd opgestart tussen de EU en Indonesië en dringt aan op een grotere betrokkenheid en inbreng van het maatschappelijk middenveld bij deze dialoog en bij de tenuitvoerlegging van het nationale actieplan voor mensenrechten;
- (v) verwelkomt de regelgeving van 2006, 2008 en 2010 betreffende een verbod op vrouwelijke genitale verminking; erkent de inspanningen van de Indonesische autoriteiten, waaronder de ratificatie van het verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen en het VN-verdrag inzake de rechten van het kind, evenals het werk van de nationale commissie inzake geweld tegen vrouwen (Komnas Perempuan) en van het plaatselijk maatschappelijk middenveld om informatie te verspreiden over de gevaren van de genitale verminking van vrouwen; merkt op dat deze traditie, ondanks deze inspanningen en de goedkeuring van de VN-resolutie inzake de uitbanning van genitale verminking van vrouwen, nog steeds wordt toegepast in sommige delen van Indonesië; beveelt de EU en Indonesië in dit verband aan nauw samen te werken uit hoofde van artikel 31 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst en de mensenrechtendialoog te benutten teneinde beste praktijken uit te wisselen die erop zijn gericht genitale verminking uit te bannen en het gevaar van dergelijke procedures voor de gezondheid van jonge meisjes en vrouwen te beperken; roept Indonesië op zijn inspanningen te verdubbelen om een einde te maken aan deze ernstige vorm van gendergerelateerd geweld tegen meisjes en vrouwen, die een grove schending van hun mensenrechten vormt;
- (w) prijst de vooruitgang die Indonesië heeft geboekt aan de hand van zijn nationale actieplan voor de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid en zijn juridische kader om de uitbuiting van kinderen aan te pakken;
- (x) erkent de belangrijke rol die vakbonden vervullen in de dialoog en de onderhandelingen met de overheid en andere belanghebbenden ter bevordering van de arbeidsomstandigheden en de socialezekerheidsrechten in Indonesië; beveelt aan dat in het kader van de samenwerking waar uit hoofde van de bepalingen van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst inzake de vrijwaring van de mensenrechten en non-discriminatie naar wordt gestreefd, de kwesities van gendergelijkheid op de werkplek en het dichten van de loonkloof tussen mannen en vrouwen worden aangepakt; benadrukt met name het belang van specifieke maatregelen om ervoor te zorgen dat de belangrijkste internationale arbeidsnormen volledig ten uitvoer worden gelegd, gezien het feit dat vrouwelijke werknemers nog steeds ten prooi vallen aan uitbuiting en discriminatie in de vorm van overwerk, onderbetaling en misbruik door leidinggevendens;

Woensdag 26 februari 2014

- (y) benadrukt dat de uitvoer van de EU naar Indonesië de afgelopen zes jaar is verdubbeld en in 2012 een waarde van 9,6 miljard EUR bereikte; wijst erop dat de bilaterale handel slechts 25 miljard EUR bedroeg, waarmee Indonesië de 29e handelspartner van de EU is en slechts de vierde handelspartner van de EU in de regio, ondanks het feit dat Indonesië meer dan 40 % van het bbp en de bevolking van de ASEAN uitmaakt; wijst er evenwel op dat de EU-investeringen in Indonesië snel toenemen en inmiddels op de tweede plaats staan — na Singapore — wat betreft buitenlandse directe investeringen, en dat 1 000 EU-bedrijven meer dan 1 000 miljard EUR hebben geïnvesteerd en 1,1 miljoen Indonesiërs in dienst hebben;
- (z) dringt er bij Indonesië en de EU op aan te overwegen onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst te beginnen, in aanvulling op de in het kader van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst beoogde samenwerking, teneinde de grote handelsbelemmeringen geleidelijk weg te nemen, waaronder het versterken van het overleg over de naleving van de WTO-regels, het bevorderen van de toepassing van internationale normen inzake technische handelsbelemmeringen, het verbeteren van de bescherming van de intellectuele-eigendomsrechten, het vergroten van de transparantie van de handelsregels, het opzetten van samenwerking op het gebied van douane en het bevorderen van een niet-discriminerend investeringsstelsel, om aldus de handel in goederen, investeringen, diensten en overheidsopdrachten verder te vergroten;
- (aa) prijst Indonesië voor zijn inspanningen om in samenwerking met de EU de illegale handel in hout en houtproducten uit te bannen; neemt kennis van de ondertekening van de vrijwillige partnerschapsovereenkomst inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw (Flegt-VPA) tussen de EU en Indonesië in september 2013; wijst erop dat de export van houtproducten vanuit Indonesië naar de EU in het eerste kwartaal van 2013 met 114 % is gestegen; kijkt uit naar de afgifte van Flegt-vergunningen, die de legale herkomst van hout en houtproducten verzekeren zodat hout en houtproducten uit Indonesië ingevoerd kunnen worden in de EU, zodra beide partijen het Indonesische systeem ter waarborging van de wettigheid van hout en houtproducten (TLAS) voldoende degelijk achten en verwacht dat de capaciteit van de betrokken actoren om de Flegt-VPA uit te voeren onderzocht wordt aan de hand van regelmatige gezamenlijke beoordelingen;
- (ab) erkent de belangrijke rol van Indonesië en de EU bij de bestrijding van de klimaatverandering, gezien hun geopolitieke en economische belang, territoriale omvang en inwonertal; is ingenomen met de steeds grotere rol van Indonesië in de internationale onderhandelingen over klimaatverandering; prijst het ambitieuze plan dat Indonesië in 2009 aankondigde om de toename van emissies terug te dringen en zijn oproep voor internationale steun om het land te helpen nog grotere reducties te verwezenlijken; merkt op dat ontbossing en veranderingen in landgebruik de belangrijkste veroorzakers van broeikasgasemissies in Indonesië zijn, maar dat de groeiende energiesector de bosbouw naar verwachting voor 2027 voorbij zal streven; roept daarom de partijen bij de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst op onmiddellijk een geïnstitutionaliseerd bilateraal samenwerkingsmechanisme op te richten uit hoofde van artikel 23 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst inzake energie, naar het voorbeeld van de Climate Change Unit van het VK (UKCCU) voor Indonesië dat in 2011 is opgezet met het oog op de diversifiëring van energiebronnen door middel van de ontwikkeling van nieuwe en hernieuwbare vormen van energie en distributie-infrastructuren die hernieuwbare energie aan vraagcentra koppelen en die een rationeel energiegebruik verwezenlijken teneinde de klimaatverandering te bestrijden en duurzame ontwikkeling te bevorderen;
- (ac) uit zijn ernstige bezorgdheid over de effecten van de groeiende vraag naar palmolie op de ontbossing in Indonesië, daar dit land de grootste producent en consument van palmolie is; is verheugd over het moratorium op het rooien van nieuw bos waartoe de overheid in 2011 heeft besloten, maar dringt erop aan maatregelen te nemen om de talrijke mazen in de wet te dichten die het effect ervan tot dusver sterk hebben beperkt;
- (ad) is ingenomen met de in 2011 door de EU en Indonesië ondertekende luchtvaartovereenkomst, waarmee de nationaliteitsbeperkingen in bilaterale luchtdiensten worden opgeheven en die een stap vooruit vormt naar een nauwere algemene samenwerking tussen de EU en Indonesië; raadt aan verdere stappen te zetten uit hoofde van artikel 34 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst inzake vervoer, met name met betrekking tot de totstandbrenging van een nauwe dialoog op het gebied van vervoer over zee en over land, teneinde de infrastructuur in de Indonesische archipel te verbeteren, alsook maatregelen te nemen om de internationale normen inzake beveiliging en veiligheid van vervoer en vervuilingspreventie volledig toe te passen;
- (ae) is bezorgd over de jaarlijks terugkerende bosbranden die grotendeels te wijten zijn aan de palmolieplantages, houtkapbedrijven en boeren die het land vrijmaken voor de landbouw, en die bijdragen tot de opwarming van de aarde waardoor Indonesië tot de landen met de hoogste broeikasgasemissies behoort; is ingenomen met de belofte van de Indonesische regering om de ASEAN-overeenkomst inzake grensoverschrijdende smog tegen begin volgend jaar te ratificeren en dringt er bij de autoriteiten op aan dringend doeltreffendere preventieve maatregelen te treffen;

Woensdag 26 februari 2014

- (af) merkt op dat het toerisme een van de belangrijkste sectoren van de Indonesische economie is; benadrukt in dit verband dat artikel 17 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst een uitstekende gelegenheid biedt om informatie uit te wisselen en beste praktijken tot stand te brengen teneinde het Indonesisch potentieel aan natuurlijk en cultureel erfgoed te maximaliseren en de negatieve effecten zoals vervuiling of beschadiging van mariene ecosystemen te beperken, met als doel duurzame toerismemodellen te ontwikkelen en de positieve bijdrage van toerisme te vergroten, waarbij de belangen van de lokale gemeenschappen worden geëerbiedigd;
- (ag) merkt op dat de uitwisseling van personen tussen Indonesië en de EU is verwezenlijkt aan de hand van het Erasmus Mundus II-programma dat tussen 2008 en 2010 200 studiebeurzen heeft toegekend; erkent dat de Europese Commissie workshops en seminars wil organiseren om het begrip en de kennis onder Indonesische kmo's over internationale normen en kwaliteitsvereisten te verhogen; dringt evenwel aan op intensievere uitwisselingen van studenten en academisch personeel en op het organiseren van regelmatige opleidingsprogramma's uit hoofde van artikel 25 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst inzake cultuur en onderwijs, alsook op de uitwisseling van beste praktijken en knowhow op het gebied van toerisme, ondernemerschap en talen; dringt er voorts bij Indonesië en de EU op aan om in dit verband te beginnen met de onderhandelingen over visumversoepeling om het verkeer van personen te vergroten;
- (ah) wijst erop dat de EU tussen 2007 en 2013 ongeveer 400 miljoen EUR aan ontwikkelingshulp aan Indonesië heeft verstrekt; erkent dat Indonesië vanaf 2014 niet langer in aanmerking zal komen voor meerjarige indicatieve programma's (MIP) aangezien het de status van lager-middeninkomensland heeft bereikt, maar dat het land zal blijven profiteren van het stelsel van algemene preferenties van de EU; dringt er derhalve bij Indonesië op aan het beleid dat voorheen in de MIP's als prioriteit werd aangemerkt en in het kader daarvan gefinancierd werd, zoals onderwijs, handel en investeringen, wetshandhaving, algemene capaciteitsopbouw en klimaatverandering, te blijven uitvoeren; gelooft dat de bilaterale samenwerking in het kader van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst samen met de financiering van de Europese Investeringsbank en eventuele toekomstige economische partnerschapsovereenkomsten een cruciale rol zullen spelen bij het bevorderen van dergelijke prioriteiten in Indonesië;
- (ai) stelt voor dat Indonesië en de EU samenwerkingsterreinen vaststellen, in het kader van de bepalingen van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst, om het economisch masterplan van Indonesië (MP3EI) beter te kunnen uitvoeren en beheren, door knowhow en beste praktijken voor publiek-private partnerschappen uit te wisselen en, in het kader van de G20-verplichtingen van Indonesië en enkele EU-lidstaten, nauw samen te werken in de strijd tegen winstverschuiving en belastingontduiking, en automatische uitwisseling van belastinggegevens tot stand te brengen;
- (aj) dringt er bij de EU op aan om, in het kader van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst, de inspanningen van Indonesië te ondersteunen om zijn openbaar bestuur te moderniseren, in het bijzonder wat betreft capaciteitsopbouw voor het opstellen en uitvoeren van beleid en het versterken van de rechterlijke en wetshandhavinginstanties;
- (ak) roept op tot samenwerking tussen de EU en Indonesië bij de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten (CITES) en met het oog op een duurzaam behoud en beheer van natuurlijke hulpbronnen en biodiversiteit, met name de bos- en visbestanden en mariene hulpbronnen; uit zijn bezorgdheid over de toegenomen ontbossing door de particuliere sector voor palmolie- en rubberplantages en over de schadelijke effecten van monocultuur;
- (al) is verheugd over de ratificatie van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee door Indonesië en roept de EU op bijstand te verlenen voor de institutionele en andere hervormingen die nodig zijn om aan dit verdrag te voldoen en de maritieme veiligheid in de regio te vergroten;
- (am) is ingenomen met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst die getuigt van het groeiende belang van de betrekkingen tussen de EU en Indonesië en een nieuw tijdperk van bilaterale betrekkingen inluit door het versterken van de politieke, economische en sectorale samenwerking op een groot aantal beleidsterreinen, door handels- en investeringsstromen en het verkeer van personen te bevorderen, onder meer in het kader van gezamenlijke initiatieven van de EU en de ASEAN, alsook door een nauwere samenwerking tussen Indonesië en de EU bij de aanpak van wereldwijde uitdagingen, in aanvulling op de bestaande samenwerking in het kader van andere internationale organisaties waarin beide partijen een steeds belangrijkere rol spelen; benadrukt dat bilaterale en multilaterale samenwerking conflictoplossing op regionaal en mondiaal niveau kunnen bevorderen, en kunnen bijdragen aan meer efficiëntie bij de ontneming van vermogensbestanddelen en de bestrijding van terrorisme, piraterij, georganiseerde misdaad, witwaspraktijken en belastingparadijzen; is derhalve ingenomen met het feit dat alle lidstaten de reeds in 2009 ondertekende partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst hebben geratificeerd;
2. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0142

Kaderovereenkomst EG-Indonesië inzake een breed partnerschap en samenwerking, met uitzondering van de aangelegenheden die verband houden met overname ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds, met uitzondering van de aangelegenheden die verband houden met overname (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))

(Goedkeuring)

(2017/C 285/49)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (11250/2013),
 - gezien de ontwerp-kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds (14032/2009),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens de artikelen 91, 100, 191, lid 4, 207 en 209 en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0351/2013),
 - gezien artikel 81 en artikel 90, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie buitenlandse zaken (A7-0134/2014),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de Republiek Indonesië.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0143

Kaderovereenkomst EG-Indonesië inzake een breed partnerschap en samenwerking, wat aangelegenheden met betrekking tot overname betreft ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds, wat aangelegenheden met betrekking tot overname betreft (11313/2013 — C7-0356/2013 — 2013/0120B(NLE))

(Goedkeuring)

(2017/C 285/50)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (11313/2013),
 - gezien het ontwerp van de Kaderovereenkomst inzake een breed partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Indonesië, anderzijds (14032/2009),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 79, lid 3, in samenhang met artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0356/2013),
 - gezien artikel 81 en artikel 90, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie buitenlandse zaken (A7-0115/2014),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en Republiek Indonesië.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0144

Overeenkomst EU-Turkije inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Turkije inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven (10697/2012 — C7-0029/2014 — 2012/0122(NLE))

(Goedkeuring)

(2017/C 285/51)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (10697/2012),
 - gezien de ontwerpovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Turkije inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven (10693/2012),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 79, lid 3, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a) v), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0029/2014),
 - gezien artikel 81 en artikel 90, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie buitenlandse zaken (A7-0097/2014),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de Republiek Turkije.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0147

Eén Europese spoorwegruimte *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte met betrekking tot de openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor en het beheer van de spoorweginfrastructuur (COM(2013)0029 — C7-0025/2013 — 2013/0029(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/52)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0029),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 91 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0025/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de gemotiveerde adviezen die binnen het kader van Protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door de Franse Senaat, het Litouwse parlement, de Kamer van Afgevaardigden van het Groothertogdom Luxemburg, de Nederlandse Eerste Kamer, de Nederlandse Tweede Kamer en de Zweedse Rijksdag, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme en de adviezen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0037/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0029

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van één Europese spoorwegruimte met betrekking tot de openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor en het beheer van de spoorweginfrastructuur

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 91,

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

Woensdag 26 februari 2014

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het jongste decennium is het **Europese wegennet met 27 % gegroeid, terwijl het spoorwegennet met 2 % is gekrompen. Het** passagiersvervoer per spoor **is bovendien** onvoldoende gegroeid om een groter marktaandeel te verwerven ten opzichte van de auto en het vliegtuig. Het spoor blijft voor het passagiersvervoer in de Europese Unie steken op een marktaandeel van 6 %. **en** het passagiersvervoer is er niet in geslaagd in te spelen op de wijzigende behoeften inzake aanbod of kwaliteit. [Am. 1]
- (1 bis) **Het beperkte marktaandeel van de spoorwegen in Europa is onder meer te wijten aan oneerlijke concurrentie door andere vervoerswijzen, onvoldoende politieke wil om de spoorwegen te ontwikkelen en te weinig investeringen in het spoorwegennet.** [Am. 2]
- (2) De Europese markten voor het goederenvervoer en het internationaal passagiersvervoer per spoor zijn in 2007 en 2010 opengesteld voor concurrentie, respectievelijk bij Richtlijn 2004/51/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽⁴⁾ en Richtlijn 2007/58/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽⁵⁾. Een aantal lidstaten hebben bovendien hun markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor opengesteld voor concurrentie door de invoering van het recht op vrije toegang, door openbaardienstcontracten aan te besteden of door een combinatie van beide.
- (2 bis) **Er dient een balans te worden opgemaakt van de maatregelen die zijn getroffen om de kwaliteit van het dienstenaanbod te controleren op basis van feitelijke informatie, de omvang van het aanbod, de mate van benutting ervan en de gehanteerde kosten en tarieven.** [Am. 3]
- (2 ter) **De ontwikkeling van een gemeenschappelijke Europese spoorwegruimte is sterk afhankelijk van een effectieve, volledige en tijdige toepassing van de uitgevaardigde wetgevingen in alle lidstaten. Gelet op de tekortkomingen die op dat gebied zijn vastgesteld, dienen de lidstaten streng toe te zien op de tenuitvoerlegging van de EU-wetgeving.** [Am. 4]
- (2 quater) **Uit verschillende studies en enquêtes blijkt dat de spoorwegmarkt in de lidstaten die de binnenlandse markt voor passagiersvervoer hebben opengesteld, zoals Zweden en het Verenigd Koninkrijk, is gegroeid en dat daar ook de tevredenheid van reizigers en personeel is toegenomen.** [Am. 5]
- (3) Bij Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad⁽⁶⁾ is één Europese spoorwegruimte gecreëerd met gemeenschappelijke regels inzake het beheer van spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders, de financiering van infrastructuur en gebruiksheffingen, de voorwaarden voor de toegang tot de spoorweginfrastructuur en -diensten en het regelgevend toezicht op de spoorwegmarkt. Nu al deze elementen beschikbaar zijn, kan de openstelling van de Europese spoorwegmarkt worden voltooid en het beheer van de infrastructuurbeheerders ~~worden hervormd om de~~ **met het oog op de waarborging van** gelijke toegang tot de infrastructuur ~~te waarborgen~~ **worden hervormd teneinde de kwaliteit van de spoorwegdiensten in de hele Unie te verbeteren en tegelijkertijd de sociale normen hoog te houden en goede arbeidsvoorwaarden te garanderen.** [Am. 6]

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.

⁽⁴⁾ Richtlijn 2004/51/EG van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende wijziging van Richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap (PB L 164 van 30.4.2004, blz. 164).

⁽⁵⁾ Richtlijn 2007/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 tot wijziging van Richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap, en van Richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur (PB L 315 van 3.12.2007, blz. 44).

⁽⁶⁾ Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte (PB L 343 van 14.12.2012, blz. 32).

Woensdag 26 februari 2014

- (3 bis) **Het voltooiën van de openstelling van de Europese spoorwegmarkt is essentieel om van het vervoer per spoor een geloofwaardig alternatief te maken voor andere vervoerswijzen wat betreft prijs en kwaliteit.** [Am. 7]
- (4) Op grond van Richtlijn 2012/34/EU dient de Commissie, waar nodig wetgevingshandelingen voor te stellen in verband met de openstelling van de binnenlandse markt voor passagiersvervoer en, met het oog op de totstandbrenging van passende voorwaarden om, voortbouwend op de bestaande vereisten inzake scheiding tussen infrastructuurbeheer en vervoersverrichtingen, de **meest kostenefficiënte en niet-discriminerende toegang tot de infrastructuur, met inbegrip van de verkoopinfrastructuur van de gevestigde onderneming**, te verzekeren. [Am. 8]
- (4 bis) **De openstelling van de markt voor binnenlandse passagiersvervoerdiensten zal een positief effect hebben op de werking van de Europese spoorwegmarkt; dit zal leiden tot meer flexibiliteit en meer mogelijkheden voor bedrijven en passagiers. Het spoorwegpersoneel zal eveneens van de openstelling profiteren, doordat het meer kansen zal krijgen om zijn diensten aan nieuwe marktdeelnemers aan te bieden. Ervaren werknemers kunnen voor de nieuwe marktdeelnemers toegevoegde waarde opleveren, wat betere arbeidsvoorwaarden tot gevolg heeft.** [Am. 9]
- (4 ter) **De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de organisatie van hun arbeidsmarkt voor spoorwegpersoneel. Ze moeten er echter voor zorgen dat de manier waarop de arbeidsmarkt georganiseerd is, geen afbreuk doet aan de kwaliteit van de diensten. De EU-wetgeving verschaft al een duidelijk kader voor de bescherming van het spoorpersoneel.** [Am. 10]
- (5) De oprichting van een coördinatiecomité moet een betere coördinatie tussen de infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen waarborgen en bijdragen tot een efficiënt beheer en gebruik van de infrastructuur. **Bovendien dient de infrastructuurbeheerder op het niveau van de verkeersleiding met het oog op een soepel dagelijks beheer van het netwerk, met inbegrip van het beheer van het verkeer op het netwerk gedurende de winter, samen te werken met de spoorwegondernemingen, zonder daarbij toegevingen te doen aan zijn onafhankelijkheid en verantwoordelijkheid voor het beheer van het netwerk en de naleving van de vigerende regels.** [Am. 117]
- (6) De lidstaten dienen voorts te waarborgen dat alle functies die noodzakelijk zijn voor de duurzaamheid van de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van de spoorweginfrastructuur op coherente wijze door de infrastructuurbeheerder zelf worden beheerd.
- (6 bis) **Om binnen de Europese spoorverkeersruimte te zorgen voor voldoende en eerlijke concurrentie zijn naast het waarborgen van een niet-discriminerende toegang tot de infrastructuur de integratie van nationale spoorwegnetten en een versterking van toezichthoudende instanties noodzakelijk. Deze versterking heeft zowel betrekking op de uitbreiding van de bevoegdheden van de bevoegde toezichthoudende instanties als op de ontwikkeling van een netwerk van toezichthoudende instanties dat in de toekomst een centrale speler moet zijn in de regulering van de spoorwegmarkt in de Unie.** [Am. 12]
- (6 ter) **Er moet met het oog op een hoogstaande dienstverlening aan de gebruikers van de spoorinfrastructuur van de infrastructuurbeheerder worden verlangd dat hij bij de uitoefening van alle relevante functies overeenkomstig deze richtlijn zijn bevoegdheden inzet voor de continue verbetering van de doeltreffendheid van het beheer van deze infrastructuur.** [Am. 13]
- (7) **Onverminderd de bevoegdheden van de lidstaten op het gebied van planning en financiering van infrastructuur, moet de oprichting van een Europees netwerk van infrastructuurbeheerders moet ervoor zorgen dat grensoverschrijdende kwesties, zoals spoortoegangsheffingen, efficiënt worden geregeld tussen infrastructuurbeheerders van verschillende lidstaten.** [Am. 14]
- (8) Om de gelijke toegang tot de infrastructuur te waarborgen, moeten ~~alle belangenconflicten die voortvloeien uit het feit dat de geïntegreerde structuur zowel infrastructuurbeheer als exploitatieactiviteiten omvat, structuren zo worden weggewerkt~~ **ontworpen dat er geen belangenconflicten ontstaan tussen het infrastructuurbeheer en de exploitatieactiviteiten.** Het weggewerken van **mogelijke** stimulansen om concurrenten te discrimineren is de enige manier om een gelijke toegang tot de spoorweginfrastructuur te waarborgen. Dit is een vereiste om de openstelling van het binnenlands passagiersvervoer per spoor te doen slagen. Ook de in dergelijke geïntegreerde structuren bestaande mogelijkheden tot kruissubsidiëring verstoren de markt en moeten worden weggewerkt, **evenals regelingen in verband met de bezoldiging van werknemers en andere voordelen die zouden kunnen leiden tot een voorkeursbehandeling ten opzichte van concurrenten.** [Am. 15]

Woensdag 26 februari 2014

- (9) De in Richtlijn 2012/34/EU vastgestelde vereisten inzake de onafhankelijkheid van infrastructuurbeheerders ten opzichte van de spoorwagondernemingen hebben uitsluitend betrekking op de essentiële functies van de infrastructuurbeheerder, namelijk de besluitvorming over de toewijzing van treinpaden en over de infrastructuurheffingen. Het is echter noodzakelijk dat alle functies op onafhankelijke wijze worden uitoefend aangezien ook andere functies kunnen worden aangewend om concurrenten te discrimineren. Dit geldt met name voor beslissingen over **de toegang tot ticketdiensten, stations en depots, over investeringen of onderhoud** waarbij voorrang kan worden gegeven aan de delen van het netwerk die hoofdzakelijk door de vervoerexploitant van de geïntegreerde onderneming worden gebruikt. Beslissingen over de planning van onderhoudswerkzaamheden kunnen een invloed hebben op de beschikbaarheid van treinpaden voor concurrenten. [Am. 16]
- (9 bis) **Ondanks de invoering van grendels in Richtlijn 2013/34/EU om de onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder te waarborgen, zouden verticaal geïntegreerde ondernemingen hun structuur kunnen misbruiken om ongeoorloofde concurrentievoordelen toe te kennen aan spoorwagondernemingen die deel uitmaken van dergelijke ondernemingen.** [Am. 17]
- (10) Richtlijn 2012/34/EU voorziet op dit moment slechts in de juridische, organisatorische en beleidsmatige onafhankelijkheid. De instandhouding van een geïntegreerde onderneming wordt hierdoor niet helemaal uitgesloten, zolang de drie vormen van onafhankelijkheid worden gewaarborgd. Om de onafhankelijkheid van de besluitvorming te waarborgen, moet worden voorzien in de nodige grendels om te voorkomen dat een geïntegreerde onderneming zeggenschap uitoefent over het beleid van een infrastructuurbeheerder. Zelfs bij een volledige invoering van dergelijke grendels kan discriminatie van concurrenten bij verticaal geïntegreerde ondernemingen echter niet volledig worden uitgesloten. In geïntegreerde structuren blijven er met name mogelijkheden tot kruissubsidiëring bestaan of is het voor toezichthoudende instanties ten minste zeer moeilijk om de mechanismen die kruissubsidiëring moeten tegengaan, te handhaven. Een institutionele scheiding tussen infrastructuurbeheer en exploitatie is de efficiëntste manier om deze problemen op te lossen.
- (11) ~~Van de lidstaten moet derhalve worden verlangd~~ **Deze richtlijn beoogt de totstandbrenging van vrije, onvervalste mededinging tussen alle spoorwagondernemingen en sluit daarmee de mogelijkheid uit dat zij ervoor zorgen dat natuurlijke of rechtspersonen die zeggenschap uitoefenen over een infrastructuurbeheerder niet tegelijk zeggenschap of rechten uitoefenen over een spoorwagonderneming. Ook moet zeggenschap over een spoorwagonderneming elke mogelijkheid uitsluiten om zeggenschap of rechten uit te oefenen over een infrastructuurbeheerder verticaal geïntegreerd model zoals bepaald in artikel 3 behoudt.** [Am. 18]
- (12) Wanneer lidstaten ervoor opteren de infrastructuurbeheerder als een onderdeel van een verticaal geïntegreerde onderneming te behouden, dienen zij minstens strikte garanties in te bouwen om de reële onafhankelijkheid van de volledige infrastructuurbeheerder ten opzichte van de geïntegreerde onderneming te waarborgen. Die garanties moeten niet alleen betrekking hebben op de bedrijfsorganisatie van de infrastructuurbeheerder ten opzichte van de geïntegreerde onderneming, maar ook op de managementstructuur van de infrastructuurbeheerder en, voor zover haalbaar in een geïntegreerde structuur, het voorkomen van financiële overdrachten tussen de infrastructuurbeheerder en andere juridische entiteiten van de geïntegreerde onderneming. Deze garanties omvatten niet alleen de maatregelen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan de in Richtlijn 2012/34/EU opgenomen eisen inzake een onafhankelijke besluitvorming met betrekking tot de essentiële functies van de infrastructuurbeheerder, maar reiken verder dan die eisen door te verbieden dat inkomsten van de infrastructuurbeheerder worden aangewend om andere entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming te financieren. Dit verbod moet worden toegepast ongeacht de toepassing van de fiscale regelgeving van de lidstaten en onverminderd de EU-regels inzake staatssteun.
- (12 bis) **Tijdens het proces van openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor moet voldoende aandacht worden besteed aan het verbeteren van de veiligheid op het spoor, en met name aan het hervormen van de bestaande geïntegreerde structuren, teneinde geen extra administratieve hindernissen op te werpen die het onderhoud en verbeteringen van de veiligheid in de weg zouden staan.** [Am. 19]
- (12 ter) **De mogelijkheid dat de infrastructuurbeheerder dividenden betaalt aan de eigenaar van de verticaal geïntegreerde onderneming mag de infrastructuurbeheerder niet beletten reserves te vormen om zijn financiële situatie te verbeteren en zijn rekeningen in evenwicht te brengen binnen een redelijke periode, zoals voorgeschreven volgens deze richtlijn. Alle dividendbetalingen door de infrastructuurbeheerder moeten worden toegewezen voor gebruik als investeringen in de vernieuwing van de operationele spoorweginfrastructuur.** [Am. 107]

Woensdag 26 februari 2014

- (12 quater) *De holding in een verticaal geïntegreerde onderneming mag deelnemen aan de strategische besluitvorming die nodig is voor een goede werking van het spoorvervoerssysteem als geheel, in het belang van alle partijen die werkzaam zijn op de spoorwegmarkt, zonder afbreuk te doen aan de besluiten betreffende de taken van de infrastructuurbeheerder. [Am. 108]*
- (12 quinquies) *Het moet tevens mogelijk zijn dat de uiteindelijke eigenaars van de verticaal geïntegreerde onderneming in de raad van toezicht worden vertegenwoordigd door personen die door de uiteindelijke eigenaars zijn benoemd maar niet bij hen in dienst zijn, op voorwaarde dat deze personen geen verantwoordelijkheid of belangen hebben in enige andere entiteit van de verticaal geïntegreerde onderneming. [Am. 109]*
- (12 sexies) *De regels voor het waarborgen van de onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder binnen de verticaal geïntegreerde onderneming moeten de criteria van Eurostat inzake overheidstekorten en -schulden onverlet laten, aangezien de holding in ieder geval, zelfs rekening houdend met de waarborgen voor de onafhankelijkheid van de infrastructuurmanager, eigenaar kan blijven van de infrastructuur en daarnaast een voldoende aantal functies kan behouden om niet te worden beschouwd als puur kunstmatige entiteit met als enig doel het verlagen van de overheidsschuld in de zin van genoemde criteria. [Am. 110]*
- (13) Ondanks de invoering van garanties om de onafhankelijkheid te waarborgen, kunnen verticaal geïntegreerde ondernemingen hun structuur misbruiken om ongeoorloofde concurrentievoordelen toe te kennen aan spoorwegondernemingen die deel uitmaken van dergelijke ondernemingen. Daarom en onverminderd artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dient de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief na te gaan of dergelijke garanties daadwerkelijk zijn ingevoerd en of alle overblijvende concurrentievervalsingen zijn weggewerkt. Indien de Commissie niet kan bevestigen dat dit is verwezenlijkt, dienen alle lidstaten de mogelijkheid te krijgen de toegangsrechten van de betrokken geïntegreerde exploitanten te beperken of in te trekken.
- (13 bis) *Elke lidstaat moet voldoende flexibiliteit hebben om zijn netwerk zodanig te organiseren dat er zowel diensten met open toegang als diensten die worden verleend op grond van openbaredienstcontracten kunnen worden aangeboden, teneinde alle passagiers een hoogstaande dienstverlening te kunnen verzekeren. Hierbij dient evenwel rekening te worden gehouden met de heterogeniteit van de netwerken qua omvang en dichtheid alsook met de grote verschillen tussen de organisatiestructuren van nationale, lokale en regionale overheden en de uiteenlopende ervaringen van deze overheden met marktliberalisering. Zodra is gekozen welke openbaredienstcontracten aanbesteed moeten worden, moet elke lidstaat per geval de vrijwaringsmechanismen vaststellen die moeten worden ingevoerd voor elke dienst mocht de aanbesteding op niets uitlopen. Deze mechanismen mogen in geen geval extra lasten met zich meebrengen voor de spoorwegondernemingen die de dienst gaan beheren. [Am. 20]*
- (14) De toekenning van het recht op vrije toegang tot de spoorweginfrastructuur in alle lidstaten aan spoorwegondernemingen uit de Unie voor de exploitatie van binnenlandse treinen kan een impact hebben op de organisatie en financiering van passagiersvervoersdiensten per spoor die op grond van een openbaredienstcontract worden verzekerd. De lidstaten dienen de mogelijkheid te krijgen het recht op toegang te beperken indien de uitoefening daarvan het economisch evenwicht van die openbaredienstcontracten **of de kwaliteit van de verleende diensten** in het gedrang zou brengen en wanneer de toezichthoudende instantie daarmee heeft ingestemd. [Am. 21]
- (15) *De toezichthoudende instanties dienen op eigen initiatief of op verzoek van de belanghebbende partijen en op basis van een objectieve economische analyse dienen de toezichthoudende instanties de potentiële economische impact te beoordelen van op grond van de vrije toegang geplande binnenlandse passagiersdiensten op de bestaande openbaredienstcontracten. [Am. 22]*
- (16) De beoordelingsprocedure moet alle marktspelers voldoende rechtszekerheid bieden om hun activiteiten te kunnen ontwikkelen. De procedure moet zo eenvoudig, efficiënt en transparant mogelijk zijn en worden afgestemd op de procedure voor de toewijzing van infrastructuurcapaciteit.
- (17) Bij de beoordeling van de mate waarin het economisch evenwicht van een openbaredienstcontract in het gedrang komt, moet rekening worden gehouden met vooraf bepaalde criteria. Die criteria en de bijzonderheden van de te volgen procedure kunnen na verloop van tijd wijzigen, met name in het licht van door de toezichthoudende instanties, bevoegde instanties en spoorwegondernemingen opgedane ervaring en rekening houdend met de specifieke kenmerken van het binnenlands passagiersvervoer.
- (18) Bij de beoordeling van de mate waarin het economisch evenwicht van een openbaredienstcontract wordt bedreigd, dienen de toezichthoudende instanties na te gaan welke **economische en maatschappelijke** impact de geplande dienst zal hebben op de bestaande openbaredienstcontracten, rekening houdend met de impact daarvan op de rendabiliteit van alle diensten die onder een openbaredienstcontract vallen en met de effecten van de nieuwe dienst op **het versterken van het cohesiebeleid in het betrokken gebied en op de**

Woensdag 26 februari 2014

- nettokosten voor de bevoegde instantie die het contract heeft gegund. Die beoordeling dient te gebeuren op basis van een onderzoek van een aantal factoren, zoals de vervoersvraag, de tarieven, de tariefvoorwaarden, de plaats en het aantal stops en de dienstregeling en frequentie van de voorgestelde nieuwe dienst. [Am. 23]
- (18 bis) **Om te bepalen of de kwaliteit van de diensten die worden verleend in het kader van een openbardienstcontract worden beïnvloed door een dienst met vrije toegang tot hetzelfde netwerk, dienen de toezichthoudende instanties met name rekening te houden met de effecten op het netwerk, de handhaving van de aansluitingen en de stiptheid van de diensten die worden verleend in het kader van een openbardienstcontract.** [Am. 24]
- (19) Om spoorvervoerdiensten aantrekkelijker te maken voor passagiers, moeten de lidstaten spoorwegondernemingen die ~~binnenlandse~~ **binnenlands** passagiersvervoer per spoor verzekeren ertoe ~~kunnen~~ verplichten mee te werken aan een gemeenschappelijk systeem voor informatieverstrekking en geïntegreerde ticketing voor de verkoop van tickets, doorgaande tickets en boekingen. ~~Indien~~ Een dergelijk systeem ~~wordt opgezet~~, moet ~~erop worden toegezien~~ **er evenwel op toezien** dat het geen marktverstoring of discriminatie tussen spoorwegondernemingen teweegbrengt. [Am. 25]
- (19 bis) **Het is van groot belang dat spoorwegondernemingen zich aansluiten bij de ontwikkeling van geïntegreerde ticketsystemen, vooral voor lokaal en regionaal vervoer, teneinde de aantrekkelijkheid van het passagiersvervoer per spoor te vergroten. Dergelijk systemen mogen evenwel geen marktverstoring of discriminatie tussen spoorwegondernemingen teweegbrengen.** [Am. 26]
- (19 ter) **Aangezien het nieuwe spoorwegpakket de versterking van de passagiersrechten beoogt en aangezien de vrijheid van verkeer een fundamentele pijler van de Unie is, moeten er meer inspanningen worden geleverd opdat dit recht ook aan mensen met een handicap en mensen met beperkte mobiliteit wordt gegarandeerd. Daarom dient de toegankelijkheid van vervoersmiddelen en infrastructuur prioriteit te krijgen. Om dit doel te bereiken, moeten grensoverschrijdende contacten worden aangemoedigd. Ook de aan deze specifieke categorie van passagiers verleende bijstand dient op uniforme wijze te worden aangepakt en in een uitgebreider systeem te worden opgenomen. Met het oog daarop dient een raadpleging op gang te worden gebracht met deelneming van de sociale partners, burgers en organisaties die zich inzetten voor de bescherming van de rechten van mensen met een handicap.** [Am. 27]
- (19 quater) **In het licht van de ervaring die is opgedaan via het in artikel 57 van Richtlijn 2012/34/EU bedoelde netwerk van toezichthoudende instanties, moet de Commissie vóór 31 december 2016 een wetsvoorstel opstellen dat het netwerk van toezichthoudende instanties versterkt, zijn procedures vastlegt en het rechtspersoonlijkheid geeft. Dit orgaan dient te worden belast met toezichts- en arbitragebevoegdheden waarmee het grensoverschrijdende en internationale problemen kan aanpakken en beroepen tegen besluiten van nationale toezichthoudende instanties in behandeling kan nemen.** [Am. 28]
- (19 quinquies) **Om een gemeenschappelijke Europese spoorwegruimte tot stand te brengen en gezien de concurrentie in de spoorwegsector, verbindt de Commissie zich ertoe de sociale dialoog op het niveau van de Unie te ondersteunen en actief te bevorderen teneinde ervoor te zorgen dat de werknemers in het spoorverkeer beschermd blijven tegen eventuele ongewenste effecten van de openstelling van de markt, zoals sociale dumping.** [Am. 29]
- (19 sexies) **Passagiers dienen gebruik te kunnen maken van goed functionerende ticketsystemen voor doorgaande tickets en geïntegreerde ticketsystemen. Dankzij dergelijke systemen wordt het voor mensen aantrekkelijker om met de trein te reizen. Ticketsystemen voor doorgaande tickets die door de sector binnen de lidstaten zelf ontwikkeld zijn, dienen interoperabel te zijn. Op die manier kan een EU-breed systeem worden opgezet waarbij alle exploitanten van diensten op het gebied van passagiersvervoer per spoor zijn aangesloten.** [Am. 30]
- (19 septies) **In het licht van de ervaring die is opgedaan via het overeenkomstig artikel 57 van Richtlijn 2012/34/EU opgerichte netwerk van toezichthoudende instanties, moet de Commissie vóór 31 december 2019 een wetsvoorstel opstellen dat het netwerk van toezichthoudende instanties tijdig vervangt door een Europese toezichthoudende instantie, haar procedures vastlegt en haar rechtspersoonlijkheid geeft voor de openstelling van het binnenlands passagiersvervoer per spoor. Dit orgaan dient te worden belast met toezichts- en arbitragebevoegdheden waarmee het grensoverschrijdende en internationale problemen kan aanpakken en beroepen tegen besluiten van nationale toezichthoudende instanties in behandeling kan nemen.** [Am. 31]
- (19 octies) **Om sociale dumping te voorkomen mag een spoorwegonderneming slechts spoorvervoersdiensten verstrekken als zij de collectieve overeenkomsten of nationale wetgeving die dezelfde normen oplegt in de lidstaat waarin zij actief wenst te zijn, naleeft. Daarom moet worden bepaald dat werknemers op dezelfde werkplek een gelijke bezoldiging moeten krijgen. De bevoegde toezichthoudende instantie moet toezicht houden op de naleving van deze vereiste.** [Am. 32]

Woensdag 26 februari 2014

- (19 nonies) *De nationale toezichthoudende instantie dient wijzigingen in de regels voor de overplaatsing van personeel goed te keuren of te vereisen. Dit kan onder meer inhouden dat over te plaatsen personeel een afkoelperiode krijgt. De toezichthoudende instantie dient bij haar besluitvorming voor ogen te houden dat moet worden voorkomen dat gevoelige informatie van de infrastructuurbeheerder bij een andere eenheid binnen de geïntegreerde onderneming terechtkomt. [Am. 33]*
- (19 decies) *De openstelling van de markt mag geen negatieve gevolgen hebben voor de arbeids- en sociale omstandigheden van de werknemers in de spoorwegsector. De sociale clausules moeten worden geëerbiedigd om sociale dumping en oneerlijke concurrentie door nieuwkomers op de markt die de sociale minimumnormen van de spoorwegsector niet eerbiedigen, te voorkomen. [Am. 34]*
- (19 undecies) *Spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders moeten in het kader van hun veiligheidscultuur voor een „cultuur van eerlijkheid” zorgen om hun personeelsleden actief aan te moedigen veiligheidsgelateerde ongevallen, incidenten en bijna-ongevallen te melden, waarbij moet worden gewaarborgd dat zij niet worden gestraft of gediscrimineerd. Een open veiligheidscultuur stelt de spoorwegindustrie in staat om lessen te trekken uit ongevallen, incidenten en bijna-ongevallen en om zodoende de veiligheid op het spoor voor werknemers en passagiers te verbeteren. [Am. 35]*
- (19 duodecies) *De Commissie moet erop toezien dat de lidstaten de bepalingen van Richtlijn 2005/47/EG van de Raad ⁽¹⁾ volledig en correct toepassen. [Am. 36]*
- (19 terdecies) *De lidstaten dienen gezien de ontwikkeling van één interne Europese spoorwegmarkt en de verdere liberalisering van de markt voor spoorwegvervoer, gebruik te maken van collectieve overeenkomsten teneinde sociale dumping en oneerlijke concurrentie te voorkomen. [Am. 37]*
- (19 quaterdecies) *De Commissie dient het effect van deze richtlijn op de ontwikkeling van de arbeidsmarkt voor treinpersoneel te beoordelen en zo nodig nieuwe wetgeving uit te vaardigen inzake de certificatie van dergelijk treinpersoneel. [Am. 38]*
- (19 quindecies) *Binnen de spoorwegsector is het treinpersoneel een beroepsgroep die taken verricht die van belang zijn voor de veiligheid. Traditioneel voert het treinpersoneel binnen het spoorwegsysteem operationele veiligheidstaken uit en is het verantwoordelijk voor het comfort en de veiligheid van de treinpassagiers. Een soortgelijke certificatie als de certificatie van treinbestuurders is nuttig om een hoog niveau van kwalificaties en bekwaamheid te garanderen en het belang van deze beroepsgroep voor veilige spoorwegdiensten te erkennen, maar ook om de mobiliteit van de werknemers te bevorderen. [Am. 39]*
- (19 sexdecies) *De nationale toezichthoudende instantie dient wijzigingen in de regels voor de overplaatsing van personeel goed te keuren of te vereisen. Dit kan onder meer inhouden dat over te plaatsen personeel een afkoelperiode krijgt. De toezichthoudende instantie dient bij haar besluitvorming voor ogen te houden dat moet worden voorkomen dat gevoelige informatie van de infrastructuurbeheerder bij een andere eenheid binnen de geïntegreerde onderneming terechtkomt. [Am. 40]*
- (20) *Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie van 28 september 2011 over toelichtende stukken ⁽²⁾ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in verantwoorde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van dergelijke stukken verantwoord,*
- (20 bis) *Bij incidenten of ongevallen die een impact op het grensoverschrijdend verkeer hebben, moeten de infrastructuurbeheerders samenwerken en relevante informatie delen om negatieve overloopeffecten te vermijden. [Am. 41]*
- (20 ter) *De toezichthoudende instantie moet de bevoegdheid hebben om toezicht te houden op het infrastructuuronderhoud om ervoor te zorgen dat dit niet worden uitgevoerd op een manier die leidt tot discriminatie tussen spoorwegondernemingen. [Am. 42]*
- (20 quater) *De infrastructuurbeheerder binnen een verticaal geïntegreerde onderneming moet zijn werknemers bepaalde sociale diensten kunnen aanbieden in gebouwen die gebruikt worden door andere entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming. [Am. 43]*

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/47/EG van de Raad van 18 juli 2005 betreffende de overeenkomst tussen de Gemeenschap van Europese Spoorwegen (CER) en de Europese Federatie van Vervoerswerknemers (ETF) inzake bepaalde aspecten van de arbeidsvoorwaarden voor mobiele werknemers die interoperabele grensoverschrijdende diensten in de spoorwegsector verrichten (PB L 195 van 27.7.2005, blz. 15).

⁽²⁾ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

Woensdag 26 februari 2014

- (20 quinquies) *De infrastructuurbeheerder binnen een verticaal geïntegreerde onderneming moet met andere entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming kunnen samenwerken wat betreft de ontwikkeling van IT-systemen, mits de toezichthoudende instantie daarmee instemt.* [Am. 44]
- (20 sexies) *Aan de voorwaarden voor het aanbieden van tickets via ticket- en reservatiesystemen in de hele Unie zoals bedoeld in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, is voldaan indien het gemeenschappelijk reisinformatie- en ticketsysteem vóór 12 december 2019 is opgericht in overeenstemming met de bepalingen van deze richtlijn.* [Am. 45]
- (20 septies) *De toezichthoudende instantie kan richtsnoeren geven voor de vergroting van de onafhankelijkheid van het (leidinggevend) personeel van de infrastructuurbeheerder binnen een verticaal geïntegreerde onderneming met betrekking tot de toewijzing van de treinpaden en de infrastructuurheffingen.* [Am. 118]
- (20 octies) *Deze richtlijn laat de lidstaten te allen tijde vrij te kiezen tussen verschillende structuren voor infrastructuurbeheerders die in de Europese spoorwegruimte naast elkaar bestaan, namelijk gescheiden en verticaal geïntegreerde ondernemingen, zelfs als zij al een gescheiden structuur hebben ingevoerd. Deze richtlijn bevat verscheidene regels en beginselen voor de interne organisatie van die structuren.* [Am. 47]
- (20 nonies) *Voor de toepassing van deze richtlijn moeten de begrippen raad van toezicht, directie, raad van bestuur en instanties die de onderneming juridisch vertegenwoordigen, worden toegepast op de bestaande bedrijfsstructuren in de lidstaten, waarbij de oprichting van extra organen moet worden vermeden.* [Am. 119]

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2012/34/EU wordt als volgt gewijzigd:

-1. Aan artikel 1 worden de volgende leden toegevoegd:

„2 bis. Deze richtlijn beoogt het spoorvervoer een aantrekkelijker vervoersmiddel te maken voor het Europees publiek. Zij moet helpen werkbare informatie- en ticketsystemen te ontwikkelen. Ticketsystemen voor doorgaande tickets die door de spoorwegsector binnen de lidstaten zelf ontwikkeld zijn, dienen interoperabel te zijn. Op die manier kan een EU-breed systeem worden opgezet waarop alle exploitanten van diensten op het gebied van passagiersvervoer per spoor zijn aangesloten. [Am. 49]

2 ter. De doelstelling van deze richtlijn, namelijk de voltooiing van één Europese spoorwegruimte, zal worden nagestreefd op basis van sociale dialoog op EU-niveau teneinde te waarborgen dat spoorwegwerknemers voldoende beschermd zijn tegen ongewenste effecten van de openstelling van de markt.” [Am. 50]

-1 bis. In artikel 2 wordt het volgende lid ingevoegd:

„3 bis. De artikelen 7, 7 bis, 7 ter, 7 quater, 7 quinquies en 7 sexies zijn niet van toepassing op netten van minder dan 500 km, indien die netten:

a) geen strategisch belang hebben voor de werking van de Europese spoorwegmarkt; of

b) technisch of organisatorisch geïsoleerd zijn van het binnenlandse hoofdspoorweganet.” [Am. 87]

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer (PB L 315 van 3.12.2007, blz. 14).

Woensdag 26 februari 2014

1. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) Punt 2 wordt vervangen door:
- „(2) „infrastructuurbeheerder”: een instantie of onderneming die belast is met de ontwikkeling, de exploitatie en het onderhoud van spoorweginfrastructuur op een netwerk; de ontwikkeling omvat de netwerkplanning, de financiële en investeringsplanning alsmede de bouw en verbetering van infrastructuur; de exploitatie van de infrastructuur omvat alle aspecten van de procedure voor de toewijzing van treinpaden, met inbegrip van de vaststelling en beoordeling van de beschikbaarheid en de toewijzing van individuele paden, verkeersbeheer en de inning van gebruiksheffingen, met inbegrip van de vaststelling en inning van die heffingen; onderhoud omvat de vernieuwing van infrastructuur en andere activiteiten voor het beheer van de activa.”;
- (b) Punt 5 wordt geschrapt;
- (c) Het volgende punt wordt toegevoegd:
- „(31) „verticaal geïntegreerde onderneming”: een onderneming waarbij:
- één of meer spoorwegondernemingen volledig of gedeeltelijk toebehoren aan dezelfde onderneming als een infrastructuurbeheerder (holding), of
 - een infrastructuurbeheerder volledig of gedeeltelijk toebehoort aan één of meer spoorwegondernemingen, of
 - één of meer spoorwegondernemingen volledig of gedeeltelijk toebehoren aan een infrastructuurbeheerder;”
- c bis) Het volgende punt wordt toegevoegd:*
- „(32) „geïntegreerd ticketsysteem”: een ticketsysteem dat een persoon in staat stelt een reis te maken met overstappen op eenzelfde soort vervoermiddel of op een ander, zoals trein, bus, tram, metro, veerboot of vliegtuig;”;
- c ter) het volgende punt wordt toegevoegd:*
- „(33) „doorgaand ticket”: een of meer vervoersbewijzen die een vervoersovereenkomst vormen voor opeenvolgende spoorvervoerdiensten die door een of meer spoorwegondernemingen worden geëxploiteerd;” [Am. 52]
- c quater) de volgende punten worden toegevoegd:*
- „(34) „raad van toezicht”: een groep personen die door de eigenaars van de onderneming zijn benoemd om hun belangen te behartigen, de werkzaamheden van de directieleden te monitoren en te controleren, en belangrijke bedrijfsbeheersbeslissingen goed te keuren;
- (35) „raad van bestuur”: een groep personen die verantwoordelijk zijn voor uitvoerende functies voor het dagelijkse beheer van de onderneming;” [Am. 53]
- c quinquies) het volgende punt wordt toegevoegd:*
- „(36) „hogesnelheidspassagiersvervoer”: passagiersvervoer over speciaal aangelegde hogesnelheidslijnen die zijn uitgerust voor snelheden die meestal ten minste 250 km/u bedragen, dat over het grootste deel van het traject met die snelheden plaatsvindt.”; [Am. 54]

2. Artikel 6, lid 2, wordt geschrapt;

2 bis. Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 6 bis

Op voorwaarde dat er geen belangenconflict ontstaat en dat de vertrouwelijkheid van commercieel gevoelige informatie wordt gewaarborgd, belet niets in deze richtlijn de lidstaten de infrastructuurbeheerder toe te staan om op transparante, niet-exclusieve en niet-discriminerende wijze met een of meerdere gegadigden samenwerkingsovereenkomsten aan te gaan inzake een specifieke lijn of lokaal of regionaal deel van het netwerk, en wel op dusdanige wijze dat er financiële prikkels worden gegeven om de doeltreffendheid van hun samenwerking met betrekking tot het betrokken deel van het netwerk te verbeteren. Dergelijke prikkels kunnen bestaan in kortingen op of verhogingen van de spoortoegangsheffingen naargelang van de mogelijke kostenbesparingen of inkomstenverhogingen voor de spoorwegonderneming of infrastructuurbeheerder als gevolg van de samenwerking in kwestie. Een dergelijke samenwerking dient gericht te zijn op doeltreffender beheer van storingen, onderhoudswerkzaamheden of overbelaste infrastructuur, of van een lijn of een deel van het netwerk waar gemakkelijk vertragingen optreden, of op verbetering van de veiligheid.

Woensdag 26 februari 2014

De samenwerking duurt maximaal vijf jaar en is verlengbaar. De infrastructuurbeheerder stelt de in artikel 55 bedoelde toezichthoudende instantie in kennis van de beoogde samenwerking. De toezichthoudende instantie verleent voorafgaande toestemming voor de samenwerkingsovereenkomst en verzoekt om wijziging ervan of verwerpt deze indien niet aan voornoemde voorwaarden wordt voldaan. Zij kan tevens op enig ander moment tijdens de looptijd van de overeenkomst wijziging van de overeenkomst eisen. De infrastructuurbeheerder stelt het in artikel 7 quinquies bedoelde coördinatiecomité in kennis van de samenwerkingsovereenkomst. Dit lid is niet van toepassing op de samenwerking die krachtens de artikelen 7 bis en 7 ter is toegestaan tussen de infrastructuurbeheerder en spoorwegondernemingen die deel uitmaken van dezelfde verticaal geïntegreerde onderneming.”. [Am. 120]

3. Artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

Institutionele scheiding van de infrastructuurbeheerder

1. De lidstaten zien erop toe dat de infrastructuurbeheerder ~~zelf alle in artikel 3, lid 2, bedoelde functies uitoefent en~~ onafhankelijk is van elke spoorwegonderneming.

Indien bepaalde onderdelen van de spoorweginfrastructuur als gedefinieerd in bijlage I op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn eigendom zijn van en beheerd worden door andere ondernemingen dan de infrastructuurbeheerder, kunnen de lidstaten besluiten dat die regelingen moeten blijven bestaan, op voorwaarde dat die ondernemingen juridisch gescheiden en onafhankelijk zijn van elke spoorwegonderneming. [Am. 121]

Om de onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder te waarborgen dienen de lidstaten ervoor te zorgen dat infrastructuurbeheerders zijn georganiseerd als een juridisch van elke spoorwegonderneming gescheiden entiteit.

2. De lidstaten waarborgen dat het eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon niet wordt toegestaan:

- a) op directe of indirecte wijze tegelijk zeggenschap als bedoeld in Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad (*) uit te oefenen over of een financiële belangen te hebben in of rechten uit te oefenen over een spoorwegonderneming en een infrastructuurbeheerder;
- b) de leden te benoemen van de raad van toezicht, raad van bestuur of de instanties die een infrastructuurbeheerder juridisch vertegenwoordigen en tegelijk directe of indirecte zeggenschap uit te oefenen, financiële belangen te hebben in of rechten te hebben over een spoorwegonderneming;
- c) deel uit te maken van de raad van toezicht, de raad van bestuur of instanties die juridische handelingen stellen namens een onderneming waartoe zowel een spoorwegonderneming als een infrastructuurbeheerder behoren;
- d) de spoorinfrastructuur te beheren of deel uit te maken van het management van de infrastructuurbeheerder en tegelijk directe of indirecte zeggenschap uit te oefenen, financiële belangen te hebben in of rechten uit te oefenen over een spoorwegonderneming, of een spoorwegonderneming te beheren of mee te werken aan het beheer daarvan en tegelijk directe of indirecte zeggenschap uit te oefenen, belangen te hebben in of rechten uit te oefenen over een infrastructuurbeheerder.

3. Wanneer de in lid 2 bedoelde persoon een lidstaat of een andere overheidsinstantie is, worden twee afzonderlijke en juridisch gescheiden overheidsinstanties die controle of andere in lid 2 genoemde rechten uitoefenen over enerzijds een infrastructuurbeheerder en anderzijds een spoorwegonderneming voor de toepassing van dit artikel geacht niet dezelfde persoon of personen te zijn.

4. Indien er geen belangenconflict ontstaat en de vertrouwelijkheid van commercieel gevoelige informatie wordt gewaarborgd, mag de infrastructuurbeheerder specifieke werkzaamheden voor de ontwikkeling, vernieuwing of het onderhoud van het net, waarover hij de beslissingsbevoegdheid blijft bezitten, laten uitvoeren door spoorwegondernemingen of andere instanties die onder toezicht van de infrastructuurbeheerder handelen.

4 bis. Op voorwaarde dat de bepalingen ten aanzien van de institutionele scheiding van de infrastructuurbeheerder overeenkomstig lid 1 t/m 3 worden geëerbiedigd, inhoudende dat er geen belangenconflict optreedt en dat de vertrouwelijkheid van commercieel gevoelige informatie wordt gewaarborgd, mogen de lidstaten de infrastructuurbeheerder toestemming geven om op transparante, niet-exclusieve en niet-discriminerende wijze met een of meerdere gegadigden samenwerkingsovereenkomsten aan te gaan inzake een specifieke lijn of lokaal of regionaal deel van het netwerk, en wel op dusdanige wijze dat dergelijke gegadigden een prikkel voelen om de doeltreffendheid van hun samenwerking met

Woensdag 26 februari 2014

betrekking tot het gegeven deel van het netwerk te verbeteren. Dergelijke prikkels bestaan uit kortingen op de spoortoegangsheffingen ter hoogte van de mogelijke kostenbesparingen voor de infrastructuurbeheerder voortvloeiende uit de samenwerking in kwestie. Een dergelijke samenwerking dient gericht te zijn op doeltreffender beheer van storingen, onderhoudswerkzaamheden of overbelaste infrastructuur, of van een lijn of een deel van het netwerk waar gemakkelijk vertragingen optreden, of anderszins op verbetering van de veiligheid. De duur van de samenwerking bedraagt maximaal vijf jaar en is verlengbaar. De infrastructuurbeheerder stelt de in artikel 55 bedoelde toezichthoudende instantie in kennis van de beoogde samenwerking. Er is voorafgaande toestemming nodig van deze toezichthoudende instantie, die ingeval niet aan voornoemde voorwaarden voldaan wordt wijzigingen aan de samenwerkingsovereenkomst kan vereisen of de overeenkomst kan afkeuren. De toezichthoudende instantie kan tevens op enig ander moment van de looptijd van de overeenkomst wijziging daarvan vereisen. De infrastructuurbeheerder stelt het in artikel 7 quinquies bedoelde coördinatiecomité in kennis van de beoogde samenwerking. [Am. 56]

5. Indien de infrastructuurbeheerder op het ogenblik waarop deze richtlijn in werking treedt deel uitmaakt van een verticaal geïntegreerde onderneming, kunnen de lidstaten besluiten de leden 2, 3 en 4 van dit artikel niet toe te passen. In dat geval waarborgen de betrokken lidstaten dat de ~~infrastructuurbeheerder alle in artikel 3, punt 2, bedoelde functies uitoefent en dat zijn~~ besluitvorming en organisatie **van de infrastructuurbeheerder** volledig onafhankelijk zijn van alle spoorwegondernemingen overeenkomstig de in de artikelen 7 bis, ~~en 7 ter en 7 quater vastgestelde~~ **vermelde** eisen.

(*) Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de „EG-concentratieverordening”) (PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1.) [Am. 122]

4. De volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 7 bis

Reële onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder binnen een verticaal geïntegreerde onderneming:

1. De lidstaten waarborgen dat de infrastructuurbeheerder als instantie juridisch is gescheiden van elke spoorwegonderneming of holding die zeggenschap uitoefent over dergelijke ondernemingen en van alle andere juridische entiteiten van verticaal geïntegreerde ondernemingen.

2. Juridische entiteiten van verticaal geïntegreerde ondernemingen die actief zijn op de spoorvervoersmarkt mogen direct, noch indirect, **noch via dochterondernemingen**, aandelen bezitten in de infrastructuurbeheerder. De infrastructuurbeheerder mag ~~niet~~ direct, noch indirect, **noch via dochterondernemingen**, aandelen bezitten in juridische entiteiten die deel uitmaken van een verticaal geïntegreerde onderneming die activiteiten uitoefent op de spoorvervoersmarkt.

Deze bepaling belet echter niet dat er verticaal geïntegreerde ondernemingen bestaan waarin een of meer spoorwegondernemingen geheel of gedeeltelijk in het bezit zijn van dezelfde onderneming als een infrastructuurbeheerder (holding).

3. De inkomsten van de infrastructuurbeheerder mogen niet worden gebruikt om andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming te financieren en moeten uitsluitend worden aangewend om de activiteiten van de infrastructuurbeheerder zelf te financieren ~~en. Het betalen van dividenden te betalen~~ aan de uiteindelijke eigenaar van de verticaal geïntegreerde onderneming **is mogelijk. Dergelijke dividendbetalingen door** de infrastructuurbeheerder ~~mag geen leningen verstrekken aan andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming en andere juridische entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming mogen evenmin leningen verstrekken aan de infrastructuurbeheerder worden bestemd voor investeringen in de vernieuwing van de geëxploiteerde infrastructuur en beletten de infrastructuurbeheerder niet reserves aan te leggen om zijn winsten en verliezen over de bedrijfscyclus te beheren.~~

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op betalingen aan particuliere beleggers ingeval van publiek-private partnerschappen.

De infrastructuurbeheerder mag alleen leningen verstrekken aan zijn eigen dochterondernemingen. Binnen de verticaal geïntegreerde onderneming mogen leningen aan de infrastructuurbeheerder alleen door de holding worden verstrekt en daarop wordt toezicht gehouden door de in artikel 55 bedoelde toezichthoudende instantie. De holding toont ten genoegen van de toezichthoudende instantie aan dat de lening tegen marktvoorwaarden wordt verleend en dat zij voldoet aan artikel 6.

Woensdag 26 februari 2014

Andere juridische entiteiten leveren aan de infrastructuurbeheerder uitsluitend diensten tegen marktprijs en op basis van contracten. De schulden van de infrastructuurbeheerder worden duidelijk gescheiden van de schulden van andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming ~~en die schulden worden afzonderlijk beheerd.~~

Bij het beheer van de rekeningen van de infrastructuurbeheerder en de andere juridische entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming wordt de naleving van deze bepalingen gewaarborgd ~~en wordt het mogelijk gemaakt de geldstromen van de infrastructuurbeheerder en de andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming van elkaar te scheiden.~~

~~4. Onverminderd artikel 8, lid 4, zoekt de infrastructuurbeheerder zelfstandig middelen op de kapitaalmarkt en niet via de andere juridische entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming. Andere juridische entiteiten van de verticaal geïntegreerde ondernemingen worden niet via de infrastructuurbeheerder gefinancierd. [Am. 123]~~

5. De infrastructuurbeheerder houdt gedetailleerde gegevens bij over alle commerciële en financiële transacties met de andere juridische entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming en deelt die gegevens overeenkomstig artikel 56, lid 12, op verzoek mee aan de toezichthoudende instantie.

Artikel 7 ter

Reële onafhankelijkheid van het personeel en het management van de infrastructuurbeheerder binnen een verticaal geïntegreerde onderneming:

1. Onverminderd de besluiten van de toezichthoudende instantie op grond van artikel 56, ~~moet heeft~~ de infrastructuurbeheerder ~~alle in artikel 3, lid 2, bedoelde functies~~ volledig onafhankelijk van de andere juridische entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming ~~kunnen uitoefenen, reële beslissingsbevoegdheden met betrekking tot de toewijzing van de treinpaden en de infrastructuurheffingen.~~

De algemene managementstructuur en de ondernemingsstatuten van de infrastructuurbeheerder waarborgen dat geen enkele andere juridische entiteit binnen de verticaal geïntegreerde onderneming op directe, noch indirecte wijze het beleid van de infrastructuurbeheerder met betrekking tot ~~deze functies~~ **de toewijzing van de treinpaden en de infrastructuurheffingen** bepaalt.

De leden van de raden van toezicht en bestuur van de infrastructuurbeheerder en de managers die rechtstreeks aan hen rapporteren, handelen volgens deze beginselen.

~~2. De leden van de raad van bestuur en de leidinggevende personeelsleden van de infrastructuurbeheerder mogen geen deel uitmaken van de raden van toezicht of bestuur van of een leidinggevende functie uitoefenen bij andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming.~~

~~De leden van de raden van toezicht of bestuur en de leidinggevende personeelsleden van de andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming mogen geen deel uitmaken van de raad van bestuur van of een leidinggevende functie uitoefenen bij de infrastructuurbeheerder.~~

~~3. De raad van toezicht van de infrastructuurbeheerder is samengesteld uit vertegenwoordigers van de uiteindelijke eigenaars van de verticaal geïntegreerde onderneming.~~

~~De raad van toezicht kan het in artikel 7 quinquies bedoelde coördinatiecomité om advies vragen over de aspecten waarvoor hij bevoegd is.~~

~~Besluiten met betrekking tot de aanstelling en vernieuwing, arbeidsomstandigheden, met inbegrip van de bezoldiging, en de beëindiging van het mandaat van de leden van de raad van bestuur van de infrastructuurbeheerder worden genomen door de raad van toezicht. De identiteit en de voorwaarden inzake het mandaat, de duur en de beëindiging van het mandaat van de personen die door de raad van toezicht worden belast met de aanstelling of verlenging van het mandaat van de leden van de raad van bestuur van de infrastructuurbeheerder en de motivering van elk voorstel van besluit om een dergelijke mandaat te beëindigen, moeten aan de in artikel 55 bedoelde toezichthoudende instantie worden meegedeeld. Die voorwaarden en de in dit lid bedoelde besluiten zijn slechts bindend nadat de toezichthoudende instantie ze uitdrukkelijk heeft goedgekeurd. De regelgevende instantie kan bezwaar maken tegen dergelijke besluiten wanneer er twijfels bestaan over de professionele onafhankelijkheid van een aangesteld lid van de raad van bestuur of bij een vroegtijdige beëindiging van het mandaat van een lid van de raad van bestuur van de infrastructuurbeheerder.~~

~~De leden van de raad van bestuur die bezwaar wensen te maken tegen de vroegtijdige beëindiging van hun mandaat krijgen de mogelijkheid beroep aan te tekenen bij de toezichthoudende instantie.~~

Woensdag 26 februari 2014

4. Binnen een periode van drie jaar na hun vertrek bij de infrastructuurbeheerder mogen leden van de raad van toezicht of de raad van bestuur van de infrastructuurbeheerder of personen die bij de infrastructuurbeheerder een leidinggevende functie uitoefenen, geen leidinggevende functie uitoefenen bij andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming. Binnen een periode van drie jaar na hun vertrek bij andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming, mogen leden van de raad van toezicht, raad van bestuur of leidinggevend van dergelijke entiteiten geen leidinggevende functie uitoefenen bij de infrastructuurbeheerder.

5. De infrastructuurbeheerder heeft eigen **leidinggevend** personeel, en is in andere gebouwen gevestigd dan de andere juridische entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming. De toegang tot de informaticasystemen wordt beveiligd om de onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder te waarborgen. In de interne reglementen of personeelscontracten moet duidelijk worden bepaald dat de contacten met **Gevoelige informatie waarover de infrastructuurbeheerder beschikt, wordt naar behoren beschermd en wordt niet aan andere entiteiten doorgegeven.**

De infrastructuurbeheerder mag zijn personeel in gebouwen die door de andere juridische entiteiten binnen verticaal geïntegreerde ondernemingen worden beperkt tot de officiële communicatie in verband met de uitoefening van de functies van de infrastructuurbeheerder die hij ook vervult voor spoorwegondernemingen die niet tot de verticaal geïntegreerde onderneming behoren. Andere overdrachten van personeel dan de onder c) bedoelde overdrachten tussen de infrastructuurbeheerder en andere juridische entiteiten binnen een verticaal geïntegreerde onderneming zijn slechts toegestaan wanneer kan worden gewaarborgd dat geen gevoelige informatie tussen die entiteiten wordt doorgegeven gebruikt, sociale diensten aanbieden, zoals diensten die in scholen, crèches, sportcentra en restaurants worden geleverd. De infrastructuurbeheerder mag met andere entiteiten van de verticaal geïntegreerde onderneming samenwerken wat de ontwikkeling van hun informatiesystemen betreft.

Met het oog op de onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder worden de regelingen voor de tenuitvoerlegging van dit lid door de toezichthoudende instantie goedgekeurd of op verzoek van de toezichthoudende instantie gewijzigd. De toezichthoudende instantie kan de geïntegreerde onderneming gelasten haar alle nodige informatie te verschaffen.

6. De infrastructuurbeheerder beschikt over de nodige organisatorische capaciteit om maatregelen te treffen om al zijn functies onafhankelijk van de andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming uit te voeren en mag deze functies of daaraan gekoppelde activiteiten niet aan deze juridische entiteiten delegeren.

Mits er geen belangenconflict, marktverstoring of discriminatie ontstaat en de vertrouwelijkheid van commercieel gevoelige informatie wordt gewaarborgd, mag de infrastructuurbeheerder specifieke werkzaamheden voor de ontwikkeling, de vernieuwing of het onderhoud van het net, waarover hij de beslissingsbevoegdheid blijft bezitten, laten uitvoeren door spoorwegondernemingen of andere instanties die onder toezicht van de infrastructuurbeheerder handelen.

7. Leden van de raden van toezicht of bestuur van de infrastructuurbeheerder en personen die bij de infrastructuurbeheerder een leidinggevende functie uitoefenen, mogen geen belangen hebben in of directe of indirecte financiële voordelen ontvangen van andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming. Prestatiegebonden elementen van hun salaris mogen uitsluitend worden bepaald door de resultaten van de infrastructuurbeheerder en niet worden gekoppeld aan de bedrijfsresultaten van andere juridische entiteiten binnen de verticaal geïntegreerde onderneming of een andere entiteit waarover zij zeggenschap uitoefent. [Am. 124/rev]

Artikel 7 quater

Procedure om de naleving te controleren

1. Op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief besluit de Commissie of infrastructuurbeheerders die deel uitmaken van een verticaal geïntegreerde onderneming voldoen aan de eisen van de artikelen 7 bis en 7 ter en of de naleving van die eisen toereikend is om te waarborgen dat alle spoorwegondernemingen gelijke concurrentievoorwaarden genieten en er geen sprake is van concurrentievervalsingen.

2. De Commissie heeft het recht de lidstaat waar de verticaal geïntegreerde onderneming is gevestigd te verzoeken haar binnen een redelijke termijn alle noodzakelijke informatie mee te delen. Zij raadpleegt de betrokken toezichthoudende instantie of instanties en, zo nodig, het in artikel 57 bedoelde netwerk van toezichthoudende instanties.

3. De lidstaten kunnen beperkingen opleggen aan het recht op vrije toegang als bedoeld in artikel 10 van spoorwegondernemingen die deel uitmaken van een verticaal geïntegreerde onderneming wanneer de Commissie de lidstaten meedeelt dat geen verzoek is ingediend overeenkomstig lid 1, in afwachting van de behandeling van dat verzoek door de Commissie of indien de Commissie overeenkomstig de in artikel 62, lid 2, bedoelde procedure besluit dat:

Woensdag 26 februari 2014

- a) ~~geen bevredigend antwoord is gegeven op de verzoeken om informatie die de Commissie overeenkomstig lid 2 heeft geformuleerd; of~~
- b) ~~de betrokken infrastructuurbeheerder niet voldoet aan de eisen van de artikelen 7 bis en 7 ter; of~~
- c) ~~de toepassing van de eisen van de artikelen 7 bis en 7 ter niet volstaat om te waarborgen dat alle spoorwegondernemingen gelijke concurrentievoorwaarden genieten en er in de lidstaat waar de betrokken infrastructuurbeheerder is gevestigd geen sprake is van concurrentievervalsingen.~~

De Commissie neemt binnen een redelijke termijn een beslissing.

4. ~~De betrokken lidstaat kan de Commissie verzoeken haar in lid 3 bedoelde besluit in te trekken overeenkomstig de procedure als bedoeld in artikel 62, lid 2, indien hij tot tevredenheid van de Commissie aantoont dat de reden die aan de basis lag van dat besluit niet langer bestaat. De Commissie neemt binnen een redelijke termijn een beslissing over dat verzoek.~~

5. ~~Onverminderd de leden 1 tot en met 4 wordt op de permanente naleving van de eisen van de artikelen 7 bis en 7 ter toegezien door de in artikel 55 bedoelde toezichthoudende instantie. Elke aanvrager kan beroep aantekenen bij de toezichthoudende instantie indien hij van oordeel is dat niet aan deze eisen is voldaan. Na een dergelijk beroep bepaalt de toezichthoudende instantie binnen de in artikel 56, lid 9, vastgestelde termijnen welke maatregelen eventueel moeten worden genomen om het probleem op te lossen. [Ams. 101 en 125/rev]~~

Artikel 7 quater

Coördinatiecomité

1. De lidstaten zien erop toe dat infrastructuurbeheerders voor elk netwerk een coördinatiecomité oprichten en organiseren. ~~Minstens~~ De volgende partijen kunnen lid worden van dit comité: de infrastructuurbeheerder, bekende aanvragers als bedoeld in artikel 8, lid 3, en, op hun verzoek, potentiële aanvragers, de representatieve organisaties van spoorwegondernemingen, vertegenwoordigers van de gebruikers van goederen- en passagiersvervoerdiensten en, indien van toepassing, regionale en lokale autoriteiten, **met inbegrip van de bevoegde autoriteiten**. Vertegenwoordigers van de lidstaat en de toezichthoudende instantie worden als waarnemers uitgenodigd op de vergaderingen van het coördinatiecomité. [Am. 59]

2. Het coördinatiecomité dient aan de infrastructuurbeheerder en eventueel aan de lidstaat voorstellen of adviezen te formuleren inzake:

- a) de behoeften van de aanvragers inzake het onderhoud en de ontwikkeling van de infrastructuurcapaciteit;
- b) de inhoud van de in de beheersovereenkomsten als bedoeld in artikel 30 opgenomen gebruikersgerichte prestatiedoelstellingen en van de in artikel 30, lid 1, bedoelde prikkels en de toepassing daarvan;
- c) de inhoud en toepassing van de in artikel 27 bedoelde netverklaring;
- d) het heffingskader en de heffingsvoorschriften die door de lidstaat zijn vastgesteld en de door de infrastructuurbeheerder overeenkomstig artikel 29 vastgestelde heffingsregeling en het niveau en de structuur van de infrastructuurheffingen;
- e) de procedure voor de toewijzing van infrastructuurcapaciteit, met inbegrip van prioriteitsregels voor de toewijzing van capaciteit aan de verschillende categorieën infrastructuurgebruikers; **de beginselen voor de coördinatie in geval van strijdige verzoeken tot exploitatie van een spoorwegdienst vallen onder artikel 46, lid 4; [Am. 60]**
- f) intermodaliteitsaspecten;
- g) andere aspecten betreffende de voorwaarden voor de toegang tot en het gebruik van de infrastructuur en de kwaliteit van de dienstverlening van de infrastructuurbeheerder.

g bis) kwesties die gebruikers van goederen- en passagiersvervoerdiensten betreffen, waaronder de kwaliteit van de dienstverlening, de infrastructuurheffingen en de hoogte en de transparantie van de prijzen van de spoorvoersdiensten. [Am. 61]

Woensdag 26 februari 2014

Om zijn taken te kunnen uitvoeren, krijgt het coördinatiecomité, **met inachtneming van de vertrouwelijkheid van commerciële gegevens, de** de bevoegdheid de infrastructuurbeheerder om relevante informatie te verzoeken over de punten a) tot en met g **bis**). [Am. 62]

3. Het coördinatiecomité stelt een huishoudelijk reglement vast betreffende met name de frequentie van zijn vergaderingen, die minstens elk kwartaal plaatsvinden, en de deelname aan die vergaderingen. **In het huishoudelijk reglement wordt onder meer vastgesteld dat regelmatig, en ten minste eenmaal per jaar, overleg wordt gepleegd met de gebruikers van goederen- en passagiersvervoerdiensten per spoor en met de vertegenwoordigers van de werknemers in de spoorwegsector.** Elk jaar wordt een verslag over de besprekingen binnen het coördinatiecomité, met opgave van de verschillende in het comité ingenomen standpunten, ingediend bij de infrastructuurbeheerder, de lidstaat, de betrokken toezichthoudende instantie, **de gebruikers van goederen- en passagiersvervoerdiensten per spoor, de vertegenwoordigers van de betrokken werknemers in de spoorwegsector en de** Commissie. [Am. 63]

Artikel 7 quinquies

Europees netwerk van infrastructuurbeheerders

1. De lidstaten zien erop toe dat infrastructuurbeheerders deelnemen aan en samenwerken binnen een netwerk om de spoorinfrastructuur van de Unie te ontwikkelen, **en** met name om:

- i) de tijdige en efficiënte realisatie van het trans-Europees vervoersnetwerk te verzekeren, met inbegrip van de kernnetwerkcorridors, de bij Verordening (EU) nr. 913/2010 van het Europees Parlement en de Raad (*) vastgestelde goederencorridors en het bij Besluit 2012/88/EU van de Commissie (**) vastgestelde plan voor de invoering van het Europees systeem voor het beheer van het spoorverkeer (ERTMS), **en**
- ii) **efficiënte en doelmatige grensoverschrijdende passagiersdiensten in de Unie te bevorderen, onder andere door grensoverschrijdende samenwerking om knelpunten te verhelpen.**

1 bis. In het kader van het netwerk worden tevens gemeenschappelijke kaderbeginselen inzake heffingen ontwikkeld voor gevallen waarin een grensoverschrijdende passagiersdienst op meer dan één net wordt verricht als bedoeld in artikel 37, en inzake de toewijzing van infrastructuurcapaciteit als bedoeld in artikel 40. Het netwerk van toezichthoudende instanties als bedoeld in artikel 57 brengt advies uit over die gemeenschappelijke beginselen. [Am. 64]

De Commissie wordt lid van dat netwerk. Zij coördineert en ondersteunt de werkzaamheden van het netwerk en doet zo nodig aanbevelingen aan het netwerk. Zij waarborgt dat de betrokken infrastructuurbeheerders actief samenwerken.

2. Het netwerk neemt deel aan het markttoezicht als bedoeld in artikel 15 en benchmarkt de efficiency **en de doeltreffendheid** van de infrastructuurbeheerders aan hand van gemeenschappelijke indicatoren en kwaliteitscriteria, zoals de betrouwbaarheid, capaciteit, beschikbaarheid, stiptheid en veiligheid van hun netwerken, kwaliteit en benutting van de activa, onderhoud, vernieuwing, verbetering, investeringen en financiële efficiency **en transparantie van het heffingskader en de heffingsregels.** [Am. 65]

3. De Commissie ~~kan~~ **treft, rekening houdend met het standpunt van het netwerk,** maatregelen ~~nemen om tot vaststelling van~~ de gemeenschappelijke beginselen en praktijken van het netwerk ~~te bepalen,~~ met name om de coherentie van de benchmarking te verzekeren en de procedures te bepalen voor de samenwerking binnen het netwerk. Deze maatregelen worden vastgesteld door middel van een ~~uitvoerings-~~ **handeling gedelegeerde handeling** overeenkomstig de procedure van artikel ~~62, lid 3~~ **60.**

(*) Verordening (EU) nr. 913/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 inzake het Europese spoorwegnet voor concurrerend goederenvervoer (PB L 276 van 20.10.2010, blz. 22.)

(**) 2012/88/EU: Besluit van de Commissie van 25 januari 2012 betreffende de technische specificatie inzake interoperabiliteit van de subsystemen besturing en seingeving van het trans-Europese spoorwegsysteem (Kennissegeving geschied onder nummer C(2012) 172) (PB L 51 van 23.2.2012, blz. 51.)" [Am. 66]

5. Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Spoorwegondernemingen krijgen onder billijke, niet-discriminerende en transparante voorwaarden het recht op toegang tot de spoorinfrastructuur in alle lidstaten met het oog op de exploitatie van alle soorten passagiersvervoer per spoor. Spoorwegondernemingen mogen in alle stations passagiers laten in- en uitstappen. Dat recht omvat de toegang tot infrastructuur die dienstvoorzieningen met het net verbindt als bedoeld in bijlage II, punt 2.”;

Woensdag 26 februari 2014

a bis) het volgende lid wordt ingevoegd:

„2 bis. Een lidstaat is niet verplicht het recht op toegang tot infrastructuur met het oog op de exploitatie van diensten te verlenen aan een spoorwegonderneming als de zeggenschap over die onderneming direct of indirect berust bij een persoon of personen uit een derde land of derde landen waar ondernemingen uit de Unie niet dezelfde rechten op toegang tot infrastructuur en dienstenvoorzieningen genieten tegen voorwaarden die overeenkomen met die van deze richtlijn. Met het oog op de toepassing van dit lid berust de zeggenschap op rechten, overeenkomsten of andere middelen die, afzonderlijk of gezamenlijk, met inachtneming van alle feitelijke en juridische omstandigheden, het mogelijk maken een beslissende invloed uit te oefenen op de activiteiten van een onderneming, en met name:

- a) eigendoms- of gebruiksrechten op alle vermogensbestanddelen van de betrokken onderneming of delen daarvan;**
- b) rechten of overeenkomsten waardoor een beslissende invloed kan worden uitgeoefend op de samenstelling, het stemgedrag of de besluiten van de organen van een onderneming.”; [Am. 67]**

(b) de leden 3 en 4 worden geschrapt.

6. Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. De lidstaten kunnen het in artikel 10, lid 2, bedoelde toegangsrecht beperken tot passagiersvervoer tussen een vertrekpunt en een bepaalde bestemming wanneer voor dezelfde route of een alternatieve route één of meer openbaredienstcontracten zijn gesloten en de uitoefening van het toegangsrecht het economisch evenwicht van de betrokken openbaredienstcontract(en) in gevaar zou brengen. **Het toegangsrecht van hogesnelheidspassagiersvervoer mag niet worden beperkt overeenkomstig artikel 10, lid 2.**

De bevoegde instanties en de infrastructuurbeheerders stellen alle belanghebbende partijen vooraf in kennis van capaciteitsverzoeken overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1370/2007 (*) van het Europees Parlement en de Raad* die strijdig zouden kunnen zijn met de toegangsrechten overeenkomstig artikel 10 van deze richtlijn.

Alle passagiersdiensten die niet in het kader van een openbaredienstcontract worden verricht, worden aangeduid als vrij toegankelijke diensten.

Indien een bevoegde instantie een nieuw openbaredienstcontract sluit of de omvang van een bestaand openbaredienstcontract uitbreidt, zodat meer infrastructuurcapaciteit benodigd is, mogen de toegangsrechten van de ondernemingen die bestaande vrij toegankelijke diensten verrichten en waarvoor die beslissing mogelijk gevolgen heeft, niet worden beperkt.”

(*) Verordening (EG) nr. 1370/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende het openbaar personenvervoer per spoor en over de weg en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1191/69 van de Raad en Verordening (EEG) nr. 1107/70 van de Raad (PB L 315 van 3.12.2007, blz. 1).; [Am. 68]

(b) Lid 2, eerste alinea, wordt vervangen door:

„Om te bepalen of het economisch evenwicht van een openbaredienstcontract in het gedrang komt, wordt door de toezichthoudende instantie(s) als bedoeld in artikel 55 een objectieve economische analyse gemaakt en een besluit genomen op basis van vooraf bepaalde criteria. ~~Zij formuleren~~

Deze criteria omvatten onder meer het effect van de uitoefening van het toegangsrecht op de rendabiliteit van diensten die onder het openbaredienstcontract vallen, met inbegrip van de resulterende effecten op de nettokosten voor de bevoegde instantie die het contract gegund heeft, alsmede op de vervoersvraag, de tarieven, de tariefvoorwaarden, de plaats en het aantal stops en de dienstregeling en frequentie van de voorgestelde nieuwe dienst, zoals vastgesteld door de in artikel 5 bedoelde toezichthoudende instantie overeenkomstig de in lid 4 van dit artikel bedoelde maatregelen. Bij de analyse wordt beoordeeld of een nieuwe vrij toegankelijke dienst de economische haalbaarheid van de diensten krachtens het openbaredienstcontract in het gedrang zou brengen.

Woensdag 26 februari 2014

Het economisch evenwicht van het openbaredienstcontract wordt geacht niet in het geding te zijn indien de toezichthoudende instantie voorziet dat de toekomstige nieuwe dienst de spoorwegsector eerder nieuwe inkomsten zal opleveren dan deze elders binnen de sector weg te halen, alsook dat de eventuele inkomstenderving voor de dienstverlening krachtens de openbaredienstcontract(en) niet aanzienlijk zal zijn. De lidstaten zijn bevoegd om, overeenkomstig deze analyse en het besluit van de betreffende toezichthoudende instantie, het toegangsrecht voor de beoogde passagiersvervoersdienst goed te keuren, te wijzigen of te weigeren.”;

(c) de volgende leden worden ingevoegd:

„2 bis. Indien een openbaredienstcontract middels een openbare aanbesteding overeenkomstig het EU-recht wordt gegund, kunnen de lidstaten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1370/2007 het in artikel 10, lid 2, van deze richtlijn bedoelde toegangsrecht tussen een plaats van vertrek en aankomst die onder dat openbaredienstcontract vallen, voor de duur van dat openbaredienstcontract beperken. De informatie dat het recht op toegang beperkt is, wordt bekendgemaakt bij afkondiging van de openbare aanbesteding van dat contract. Het toegangsrecht van een extra nieuwe dienst in de zin van artikel 10, lid 2, die volgens de toezichthoudende instantie eerder nieuwe inkomsten zal opleveren dan deze elders binnen de sector weg te halen, en waarvan de eventuele resulterende inkomstenderving voor de dienstverlening krachtens de openbaredienstcontract(en) niet aanzienlijk zal zijn, mag niet worden beperkt.

De in dit lid bedoelde beperkingen houden geen beperking in van het recht om in het even welk station op het internationale traject passagiers te laten instappen en hen in een ander station te laten uitstappen, ook indien die stations in dezelfde lidstaat liggen.

2 ter. De toezichthoudende instantie(s) die de in de leden 2 en 2 bis bedoelde analyses verricht(en), formuleert (formuleren) haar (hun) hun oordeel na de indiening van een verzoek door één van de volgende partijen binnen een maand na de **ontvangst van de** bekendmaking van een geplande passagiersvervoersdienst als bedoeld in artikel 38, lid 4:

- a) de bevoegde instantie of instanties die het openbaredienstcontract heeft of hebben gegund,
- b) iedere andere belanghebbende bevoegde instantie die het recht heeft de toegang uit hoofde van dit artikel te beperken,
- c) de infrastructuurbeheerder;
- d) de spoorwegonderneming die het openbaredienstcontract uitvoert;

d bis) de spoorwegonderneming die capaciteit heeft aangevraagd overeenkomstig artikel 38, lid 4.”;
[Ams. 69 en 114]

(d) ~~lid 3 wordt~~ **de leden 3 en 4 worden** vervangen door:

„3. De toezichthoudende instantie motiveert haar besluit en vermeldt de voorwaarden waaronder de volgende instanties binnen één maand na de kennisgeving daarvan om een herziening van dat besluit kunnen verzoeken:

- a) de betrokken bevoegde instantie of instanties;
- b) de infrastructuurbeheerder;
- c) de spoorwegonderneming die het openbaredienstcontract uitvoert; of
- d) de spoorwegonderneming die toegang wenst.

~~Wanneer~~ **Indien** de toezichthoudende instantie **overeenkomstig lid 2** besluit dat het economisch evenwicht van een openbaredienstcontract door de geplande passagiersvervoersdienst als bedoeld in artikel 38, lid 4, zou worden bedreigd, vermeldt zij mogelijke aanpassingen van de dienst waarmee wordt tegemoet gekomen aan de voorwaarden van artikel 10, lid 2, om vrije toegang te verlenen.”

Woensdag 26 februari 2014

4. De Commissie stelt, op basis van de ervaring van toezichhoudende instanties, bevoegde autoriteiten en spoorwegondernemingen en op basis van de werkzaamheden van het in artikel 57, lid 1, bedoelde netwerk, uiterlijk 16 december 2016 maatregelen vast, waarin de voor de toepassing van de leden 1, 2 en 3 van dit artikel te volgen procedure en criteria nader worden bepaald. Die ~~uitvoeringshandelingen~~ **gedelegeerde handelingen** worden volgens de in artikel ~~62, lid 3,~~ **60** bedoelde ~~onderzoeksprocedure~~ **procedure** vastgesteld.; [Am. 70]

(e) lid 5 wordt geschrapt.

7. Het volgende artikel 13 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 13 bis

Gemeenschappelijke informatie- en ~~geïntegreerde~~ ticketsystemen [Am. 71]

1. ~~Onverminderd Verordening (EG) nr. 1371/2007⁽¹⁾ en Richtlijn 2010/40/EU⁽²⁾, Alle dienstregelinggegevens worden geacht openbare gegevens te zijn en worden dienovereenkomstig beschikbaar gemaakt.~~

Onverminderd Verordening (EG) nr. 1371/2007 en Richtlijn 2010/40/EU verplichten de lidstaten alle spoorwegactoren, zoals spoorwegondernemingen, infrastructuurbeheerders en ticketverkopers, om uiterlijk vanaf 12 december 2019 een interoperabel doorgaande-ticket- en informatiesysteem gebruiken dat beantwoordt aan de doelstelling om alle passagiers toegang te geven tot alle gegevens die zij nodig hebben om binnen de Unie een reis te plannen en hun tickets te reserveren en te kopen.

De lidstaten verplichten spoorwegondernemingen om samen te werken aan de totstandbrenging tegen 12 december 2019 van een gemeenschappelijk reisinformatie- en ticketsysteem met het oog op het aanbieden van tickets, doorgaande tickets en boekingen voor alle openbaarvervoersdiensten per spoor die worden verricht uit hoofde van een openbaardienscontract overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1370/2007, of geven de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid om een dergelijk systeem te ontwikkelen. Het systeem mag geen marktverstoring of discriminatie tussen spoorwegondernemingen teweegbrengen. Het wordt beheerd door een publieke of particuliere juridische entiteit of door een samenwerkingsverband van alle spoorwegondernemingen die passagiersdiensten exploiteren.

Spoorwegondernemingen die commerciële openbaarvervoersdiensten exploiteren, krijgen niet-discriminerende toegang tot het systeem met het oog op informatieverstrekking over en ticketverkoop voor openbaar vervoer per spoor als aanvulling op hun eigen diensten.

Elk systeem wordt op dergelijke wijze ontworpen dat het interoperabel is overeenkomstig Richtlijn 2008/57/EG en de technische basisspecificaties voor telematicatoepassingen. Het past die technische vereisten toe om met name te zorgen voor consequente heffingen en verrekening, de vertrouwelijkheid van commerciële informatie, de bescherming van persoonsgegevens en de naleving van de mededingingsregels. Systemen of toepassingen die passagiers extra diensten bieden, zijn interoperabel met die technische specificaties.

De lidstaten dragen er zorg voor dat de voornaamste technische basisspecificaties voor telematicatoepassingen vrij en zonder discriminatie toegankelijk zijn.

Bij commerciële overeenkomsten tussen deelnemers worden de mededingingsregels in acht genomen.

Deze kosten van een dergelijk systeem worden op billijke wijze verdeeld tussen de deelnemers, naar gelang van hun respectieve bijdragen.

De toezichhoudende instantie zorgt ervoor dat dergelijke doorgaande-ticketsystemen geen marktverstoring of discriminatie tussen spoorwegondernemingen teweegbrengen.

~~kunnen de~~ **De lidstaten kunnen** spoorwegondernemingen die binnenlandse passagiersdiensten exploiteren **en andersoortige passagiersvervoerders tevens** ertoe verplichten aan te sluiten bij een gemeenschappelijk, **interoperabel** systeem voor ~~informatieverstrekking~~ **reisinformatieverstrekking** en geïntegreerde ticketing met het oog op het aanbieden van doorgaande tickets en boekingen of kunnen zij ~~bevoegde~~ **de desbetreffende** instanties de opdracht geven een dergelijk systeem op te zetten. Indien een dergelijk systeem wordt opgezet, zien de lidstaten erop toe dat het geen marktverstoring of discriminatie tussen spoorwegondernemingen **en**

Woensdag 26 februari 2014

andere exploitanten van passagiersvervoer teweegbrengt en dat het wordt beheerd door een publieke of particuliere juridische entiteit of door een samenwerkingsverband van alle ~~spoorwegondernemingen~~ **ondernemingen** die passagiersdiensten exploiteren. [Am. 72]

2. De lidstaten ~~verplichten spoorwegondernemingen die passagiersdiensten exploiteren om stellen, ook voor grote routes in de Unie, nationale~~ noodplannen op te stellen en te coördineren ~~deze~~, teneinde bij een ernstige verstoring van de dienstverlening **als gevolg van natuurrampen en door mensen veroorzaakte rampen** bijstand te verlenen aan passagiers ~~in de zin van artikel 18 van Verordening (EG) nr. 1371/2007~~, **rekening houdend met Beschikking 2008/164/EG (*) van de Commissie. Spoorwegondernemingen die passagiersvervoersdiensten exploiteren alsook stationsbeheerders stellen hun eigen noodplan op en gaan daarbij uit van de nationale noodplannen.**"

(¹) PB L 315 van 3.12.2007, blz. 14.

(²) PB L 207 van 6.8.2010, blz. 1.

(*) **Beschikking 2008/164/EG van de Commissie van 21 december 2007 betreffende de technische specificatie inzake interoperabiliteit personen met beperkte mobiliteit voor het conventionele trans-Europese spoorwegsysteem en het trans-Europees hogesnelheidsspoorwegsysteem** (PB L 64 van 7.3.2008, blz. 72). [Am. 73]

7 bis. **Aan artikel 19 wordt het volgende punt toegevoegd:**

„d bis) hebben toegezegd de respectieve collectieve overeenkomsten van de lidstaten waarin de onderneming actief wenst te zijn, toe te passen.”. [Am. 74]

8. Artikel 38, lid 4, wordt vervangen door:

„4. Wanneer een aanvrager voornemens is infrastructuurcapaciteit aan te vragen met het oog op de exploitatie van een nieuwe passagiersvervoersdienst, stelt hij de infrastructuurbeheerders en de betrokken toezichthoudende instanties daar uiterlijk 18 maanden voor de aanvang van de dienstregeling waarvoor treinpaden worden aangevraagd van in kennis. Om de betrokken toezichthoudende instanties in staat te stellen de potentiële economische impact op een bestaand openbaredienstcontract te beoordelen, zien de toezichthoudende instanties erop toe dat elke bevoegde instantie die een contract voor passagiersvervoer per spoor op de in het openbaredienstcontract bepaalde route heeft gegund, iedere andere belanghebbende bevoegde instantie die het recht heeft de toegang uit hoofde van artikel 11 te beperken en de spoorwegondernemingen die het openbaredienstcontract op de route van deze passagiersvervoersdienst uitvoeren, onverwijld en uiterlijk binnen vijf dagen op de hoogte worden gebracht.”.

8 bis. **In artikel 42 wordt het volgende lid 1 bis ingevoegd:**

„1 bis. Om discriminatie van aanvragers te voorkomen, is voor een dergelijke kaderovereenkomst voorafgaande toestemming nodig van de in artikel 55 van deze richtlijn bedoelde toezichthoudende instantie die uit eigen beweging toezicht houdt op reeds bestaande kaderovereenkomsten. Aanvragers hebben het recht om bij de toezichthoudende instantie in beroep te gaan indien deze zich oneerlijk behandeld voelt door een kaderovereenkomst, erdoor gediscrimineerd of op enigerlei andere wijze gekrenkt. De toezichthoudende instantie beslist in geval van een dergelijk beroep tegen een kaderovereenkomst uiterlijk binnen twee maanden nadat zij het beroep heeft ontvangen, of de overeenkomst al dan niet wijziging behoeft; zo ja, dan geeft de instantie aan op welke wijze dit dient te gebeuren. De infrastructuurbeheerder en de spoorwegonderneming voeren het besluit van de toezichthoudende instantie zo snel als materieel haalbaar uit, doch uiterlijk binnen een maand na ontvangst van de kennisgeving van dat besluit. De toezichthoudende instantie ziet bij de uitvoering van de in dit lid uiteengezette taken nauwgezet toe op de bescherming van bedrijfsgeheimen.”. [Am. 75]

8 ter. **Artikel 46, lid 4, wordt vervangen door:**

„4. De voor de coördinatieprocedure geldende beginselen worden in de netverklaring opgenomen. Deze beginselen geven in het bijzonder de moeilijkheden weer, die zich voordoen bij het regelen van internationale treinpaden, en de mogelijke gevolgen van een wijziging voor de andere infrastructuurbeheerders. **In geval van strijdige verzoeken tot exploitatie van een spoorwegdienst in hetzelfde marktsegment dient de infrastructuurbeheerder bij de toewijzing van capaciteit uitsluitend de betwiste infrastructuur in ogenschouw te nemen en niet het totale volume van de door de concurrerende aanvragers beoogde capaciteit.”.** [Am. 76]

Woensdag 26 februari 2014

8 quater. Artikel 54, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Bij verstoring van het treinverkeer tengevolge van een technisch defect of een ongeval moet de infrastructuurbeheerder alle nodige stappen zetten om de toestand te herstellen naar normaal. Daartoe stelt hij een noodplan op met vermelding van de diverse organen die bij ernstige ongevallen of ernstige verstoring van het treinverkeer op de hoogte moeten worden gebracht. **In geval van verstoringen met mogelijke gevolgen voor het grensoverschrijdend verkeer doet de infrastructuurbeheerder alle relevante informatie daaromtrent toekomen aan de infrastructuurbeheerders van wie het netwerk en het verkeer hinder zouden kunnen ondervinden van deze verstoringen. De infrastructuurbeheerders in kwestie werken met elkaar samen om het grensoverschrijdend verkeer weer te normaliseren.**”. [Am. 77]

8 quinquies. In artikel 55 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3 bis. De lidstaten zien erop toe dat de toezichthoudende instanties over de nodige organisatorische en functionele capaciteiten beschikken om de in artikel 56 van deze richtlijn bedoelde functies uit te kunnen voeren en keuren zo nodig een actieplan goed om ervoor te zorgen dat ze over die capaciteiten beschikken.”. [Am. 78]

8 sexies. Artikel 56 wordt vervangen door:

„Artikel 56

Taken van de toezichthoudende instantie

1. Onverminderd artikel 46, lid 6, kan een aanvrager wanneer hij van mening is dat hij oneerlijk behandeld, gediscrimineerd of op enigerlei andere wijze benadeeld is, zich tot de toezichthoudende instantie wenden, met name om beroep in te stellen tegen beslissingen van de infrastructuurbeheerder of, indien van toepassing, de spoorwegonderneming of de exploitant van een dienstvoorziening, ten aanzien van:

- a) de voorlopige en de definitieve versie van de netverklaring;
- b) de daarin opgenomen criteria;
- c) de toewijzingsprocedure en het resultaat daarvan;
- d) de heffingsregeling;
- e) de hoogte of de structuur van de infrastructuurheffingen tot betaling waarvan hij verplicht is of kan zijn;
- f) de regelingen voor toegang overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 13;
- g) de toegang tot en de heffingen voor het gebruik van diensten overeenkomstig artikel 13;
- g bis) geplande en ongeplande onderhoudswerkzaamheden aan infrastructuur.

2. Onverminderd de bevoegdheden van de nationale mededingingsautoriteiten om de concurrentie op de markt voor spoorwegdiensten te garanderen, heeft de toezichthoudende instantie de bevoegdheid toezicht te houden op de toestand van de concurrentie op de markt voor spoorwegdiensten en controleert zij in het bijzonder uit eigen beweging lid 1, punten a) tot en met g bis), teneinde discriminatie van de aanvragers te voorkomen. Zij gaat met name na of de netverklaringen al dan niet discriminerende bepalingen bevatten en of deze wellicht beslissingsbevoegdheden voor de infrastructuurbeheerder scheppen die kunnen worden gebruikt om aanvragers te discrimineren.

3. De toezichthoudende instantie werkt bovendien nauw samen met de nationale veiligheidsinstantie bedoeld in Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad (*) en de vergunningverlenende autoriteit in de zin van deze richtlijn.

De lidstaten zien erop toe dat deze instanties een gemeenschappelijk kader voor informatie-uitwisseling en samenwerking ontwikkelen dat erop is gericht nadelige effecten voor de concurrentie of de veiligheid in de spoorwegsector te voorkomen. Dit kader voorziet onder meer in een mechanisme voor het verstrekken van aanbevelingen door de toezichthoudende instantie aan de nationale veiligheidsinstanties en vergunningverlenende autoriteiten over kwesties die van invloed kunnen zijn op de concurrentie op de spoorwegmarkt voor spoorwegdiensten, evenals in een mechanisme voor het verstrekken van aanbevelingen door de nationale veiligheidsinstantie aan de toezichthoudende instantie en de vergunningverlenende autoriteit over kwesties die van invloed kunnen zijn op de veiligheid. Onverminderd de onafhankelijkheid van elk van de instanties in de uitoefening van hun respectieve bevoegdheden bestuderen de betreffende instanties deze aanbevelingen alvorens besluiten te nemen. Indien de desbetreffende instantie besluit van deze aanbevelingen af te wijken, vermeldt zij de redenen daarvoor in haar besluiten.

Woensdag 26 februari 2014

4. De lidstaten kunnen besluiten dat de toezichthoudende instantie de taak krijgt niet-bindende adviezen vast te stellen met betrekking tot de voorlopige versies van het in artikel 8, lid 3, bedoelde bedrijfsplan, de beheersovereenkomst en het capaciteitsvergrotingsplan, teneinde met name aan te geven of deze instrumenten stroken met de toestand van de concurrentie op de markt voor spoordiensten.

5. De toezichthoudende instantie bezit de nodige organisatorische capaciteiten om haar taken uit te oefenen in de vorm van personele en materiële middelen die evenredig zijn aan de omvang van de spoorwegsector in de lidstaat in kwestie.

6. De toezichthoudende instantie ziet erop toe dat de door de infrastructuurbeheerders vastgestelde gebruiksrechten in overeenstemming zijn met hoofdstuk IV, afdeling 2, en dat zij niet-discriminerend zijn. De toezichthoudende instantie ziet erop toe dat de door de infrastructuurbeheerder, verleners van dienstvoorzieningen of spoorwegondernemingen voor de toegang — waaronder de toegang tot het spoor, de toegang tot stations en de gebouwen en andere faciliteiten hiervan, met inbegrip van de faciliteiten voor de weergave van reisinformatie — vastgestelde gebruiksrechten niet-discriminerend zijn. In dit verband moeten voorgenomen wijzigingen ten aanzien van de hoogte of structuur van de in dit lid genoemde gebruiksrechten uiterlijk twee maanden vóór de geplande inwerkingtreding hiervan bij de toezichthoudende instantie worden gemeld. De toezichthoudende instantie kan tot uiterlijk één maand voor de geplande inwerkingtreding een verlaging of verhoging van de voorgestelde wijzigingen, of de opschorting of het afzien hiervan eisen. Onderhandelingen tussen de aanvragers en een infrastructuurbeheerder betreffende de hoogte van infrastructuurrechten zijn uitsluitend toegestaan indien deze onder toezicht van de toezichthoudende instantie plaatsvinden. Deze instantie grijpt onmiddellijk in indien deze het waarschijnlijk acht dat de onderhandelingen in strijd zijn met de bepalingen van dit hoofdstuk.

7. De toezichthoudende instantie houdt regelmatig en ten minste om de twee jaar een raadpleging onder de vertegenwoordigers van de gebruikers van spoorvervoersdiensten voor goederen en passagiers, teneinde rekening te houden met hun standpunten ten aanzien van de spoorwegmarkt.

8. De toezichthoudende instantie is bevoegd om nuttige informatie op te vragen bij de infrastructuurbeheerder, de aanvragers en elke belanghebbende derde partij in de betrokken lidstaat.

De verzochte informatie wordt verstrekt binnen een redelijke, door de toezichthoudende instantie vastgestelde termijn van ten hoogste een maand, tenzij de toezichthoudende instantie in uitzonderlijke gevallen instemt met en toestemming verleent voor een verlenging met ten hoogste twee weken. De toezichthoudende instantie heeft het recht deze verzoeken af te dwingen met passende sancties, waaronder boetes. De aan de toezichthoudende instantie te verstrekken informatie omvat alle informatie waarom de toezichthoudende instantie verzoekt in het kader van haar functies van beroepsinstantie en toezichthoudster op de mededinging op de markten voor spoorwegdiensten overeenkomstig lid 2. Dit omvat informatie die nodig zijn voor statistische en marktwaarnemingsdoeleinden.

9. De toezichthoudende instantie neemt klachten in behandeling en, naar gelang het geval, vraagt relevante informatie op en treedt in overleg met alle betrokken partijen binnen een maand na ontvangst van de klacht. Binnen een vooraf bepaalde redelijke termijn en uiterlijk binnen zes weken na ontvangst van alle relevante informatie beslist zij op elke klacht, neemt zij de nodige maatregelen om de situatie te verhelpen en stelt zij de betrokken partijen in kennis van haar met redenen omklede besluit. Onverminderd de bevoegdheden van de nationale mededingingsautoriteiten om de mededinging op de markt voor spoorwegdiensten te garanderen, kan de toezichthoudende instantie zo nodig uit eigen beweging passende maatregelen nemen om discriminatie van aanvragers, marktverstoring en eventuele andere ongewenste marktontwikkelingen bij te sturen, met name met betrekking tot lid 1, onder a) tot en met g bis).

De besluiten van de toezichthoudende instantie zijn bindend voor alle betrokken partijen en zijn niet onderworpen aan toezicht door een andere bestuursrechtelijke instantie. De toezichthoudende instantie moet haar besluiten ten uitvoer kunnen leggen door middel van passende sancties, waaronder boetes.

Indien klacht wordt ingediend tegen een weigering capaciteit te verlenen, of tegen de voorwaarden van een capaciteitsaanbod, besluit de toezichthoudende instantie ofwel dat er geen wijziging van het besluit van de infrastructuurbeheerder nodig is, ofwel dat het betwiste besluit overeenkomstig haar instructies wordt gewijzigd. De infrastructuurbeheerder voert het besluit van de toezichthoudende instantie uiterlijk een maand na ontvangst van de kennisgeving van dat besluit uit.

10. De lidstaten waarborgen dat besluiten van de regulerende instantie openstaan voor rechterlijke toetsing. Een beroep tegen een besluit van de toezichthoudende instantie heeft slechts schorsende werking indien het besluit van de toezichthoudende instantie onmiddellijk tot gevolg heeft dat de insteller van het beroep onherstelbare of duidelijk buitensporige schade wordt toegebracht. Deze bepaling laat in voorkomend geval de constitutionele bevoegdheden van de rechterlijke instantie waarbij het beroep aanhangig is onverlet.

Woensdag 26 februari 2014

11. De lidstaten zorgen ervoor dat de door de toezichthoudende instantie genomen besluiten worden bekendgemaakt.

12. De toezichthoudende instantie heeft de bevoegdheid om audits uit te voeren of externe audits te laten uitvoeren bij een infrastructuurbeheerder, exploitanten van dienstvoorzieningen en, zo nodig, spoorwegondernemingen om de naleving van de in artikel 6 voorgeschreven boekhoudkundige scheiding te controleren. In dit verband kan de toezichthoudende instantie om alle relevante informatie verzoeken. De toezichthoudende instantie heeft in het bijzonder de bevoegdheid om infrastructuurbeheerders, exploitanten van dienstvoorzieningen en alle ondernemingen of andere entiteiten die verschillende typen spoorvervoer of infrastructuurbeheer uitvoeren of integreren als bedoeld in artikel 6, leden 1 en 2, en artikel 13, te verzoeken om alle in bijlage VIII genoemde boekhoudkundige informatie of een gedeelte daarvan te verstrekken, in voldoende mate gedetailleerd, overeenkomstig hetgeen als noodzakelijk en evenredig wordt geacht.

Onverminderd de bestaande bevoegdheden van de autoriteiten die bevoegd zijn voor gevallen van staatssteun, mag de toezichthoudende instantie aan de hand van de boekhouding ook conclusies trekken inzake gevallen van staatssteun, en deelt zij die gevallen zo nodig mee aan deze autoriteiten.

13. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 60 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot bepaalde wijzigingen in bijlage VIII. Derhalve kan bijlage VIII in het licht van de ontwikkelingen op het gebied van jaarrekeningen en toezicht worden gewijzigd en/of aangevuld met nieuwe elementen die nodig zijn om de boekhoudkundige scheiding te controleren.

(*) Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Gemeenschap (herschikking) (PB L 191 van 18.7.2008, blz. 1.). [Am. 79]

8 septies. Aan artikel 57 wordt het volgende lid toegevoegd:

„9 bis. Indien een aanvrager van mening is dat een besluit van een infrastructuurbeheerder de ontwikkeling van een internationale dienst verhindert, kan hij de zaak voor advies doorverwijzen naar het netwerk van toezichthoudende instanties. De betreffende nationale toezichthoudende instantie wordt tegelijkertijd van deze doorverwijzing gesteld. Het netwerk vraagt zo nodig uitleg van de infrastructuurbeheerder en, in elk geval van de betreffende nationale toezichthoudende instantie. Het netwerk stelt haar advies vast, maakt het openbaar en deelt het mee aan de betreffende nationale toezichthoudende instantie.

Het netwerk van toezichthoudende instanties dient een jaarlijks activiteitenverslag in bij de Commissie. De Commissie brengt verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad.

Binnen een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn en uiterlijk op 31 december 2019 stelt de Commissie een wetgevingsvoorstel vast tot oprichting van een Europese toezichthoudende instantie, die rechtspersoonlijkheid heeft, die het toezicht en de arbitrage op zich neemt met betrekking tot grensoverschrijdende kwesties en die optreedt als beroepsinstantie ten aanzien van besluiten van nationale toezichthoudende instanties. Dit nieuwe orgaan vervangt het Europees netwerk van toezichthoudende instanties.”. [Am. 80]

9. Artikel 63, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Uiterlijk op 31 december 2024 onderzoekt de Commissie de gevolgen van deze richtlijn op de spoorwegsector en dient zij bij het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een verslag in over de tenuitvoerlegging daarvan. **Daarbij wordt rekening gehouden met het standpunt van de Europese toezichthoudende instantie over het al dan niet voortbestaan van discriminerende of andere mededingingverstorende gedragingen, en met de standpunten die de sociale partners kenbaar maken in het desbetreffende EU-comité voor de sociale dialoog.** [Am. 81]

Uiterlijk op diezelfde datum onderzoekt de Commissie of het feit dat bepaalde infrastructuurbeheerders deel uitmaken van een verticaal geïntegreerde onderneming **Europese toezichthoudende instantie of er** nog steeds aanleiding geeft tot **sprake is van** discriminerende praktijken of andere vormen van concurrentievervalsing **en brengt zij aanbevelingen uit voor verdere beleidsmaatregelen.** Indien passend stelt de Commissie **op basis van die aanbevelingen** nieuwe regelgevende maatregelen voor. [Am. 82]

De Commissie beoordeelt uiterlijk 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn het effect ervan op de ontwikkeling van de arbeidsmarkt voor treinpersoneel en stelt zo nodig nieuwe wetgevingsmaatregelen voor inzake de certificatie van dergelijk treinpersoneel.”. [Am. 83]

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 1 bis**Verordening (EG) nr. 1371/2007 wordt als volgt gewijzigd:****Artikel 2, lid 3, wordt vervangen door:****„3. Bij de inwerkingtreding van deze verordening, zijn de artikel 9, 10, 11, 12 en 19, artikel 20, lid 1, en artikel 26 van toepassing op alle spoorwegdiensten voor reizigers in de Unie.”. [Am. 84]**

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op ... (*) de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

1. Deze richtlijn treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. **Binnen drie maanden na de bekendmaking ervan wordt een geconsolideerde versie beschikbaar gemaakt van deze richtlijn en Richtlijn 2012/34/EU, als gewijzigd bij deze richtlijn.** [Am. 85]

2. Artikel 1, leden 5 tot en met 8, zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2018 [tijdig voor de dienstregeling die op 14 december 2019 van start gaat].

Tot de datum van toepassing van punt 5 en behoudens internationale passagiersvervoerdiensten zijn de lidstaten niet verplicht om het recht op toegang te verlenen aan spoorwegondernemingen en de direct of indirect onder hun zeggenschap staande dochterondernemingen met een vergunning van een lidstaat waar soortgelijke toegangsrechten niet worden verleend. [Am. 86]

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

(*) 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0148

Binnenlands passagiersvervoer per spoor *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1370/2007 met betrekking tot openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor (COM(2013)0028 — C7-0024/2013 — 2013/0028(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/53)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0028),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 91 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0024/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de gemotiveerde adviezen die binnen het kader van Protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door het Litouwse Parlement, het Luxemburgse parlement, de Nederlandse Eerste Kamer, de Nederlandse Tweede Kamer, de Oostenrijkse Bondsraad en de Zweedse Riksdag, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme en de adviezen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0034/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0028

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1370/2007 met betrekking tot openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 91,

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

Woensdag 26 februari 2014

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Over de afgelopen tien jaren is het spoorvervoer onvoldoende gegroeid om een groter marktaandeel te verwerven ten opzichte van de auto en het vliegtuig. Het spoor blijft in de Europese Unie steken op een marktaandeel van 6 % van het passagiersvervoer. De trein is er niet in geslaagd gelijke tred te houden met de ~~wijzigende behoeften inzake~~ **evolutie van andere wijzen van vervoer op het gebied van** beschikbaarheid, **prijs** en kwaliteit. **Met het oog hierop moeten lessen worden getrokken uit de aanpak die de Unie heeft gehanteerd bij de drie voorgaande spoorweghervormingen.** [Am. 1]
- (1 bis) **Het vervoer per spoor vervult in sociaal en milieuopzicht en in de mobiliteitsplanning een essentiële rol en kan zijn totale aandeel in het Europese passagiersvervoer aanzienlijk vergroten. In dit opzicht kunnen investeringen in zowel onderzoek als infrastructuur en rollend materieel een aanzienlijke bijdrage leveren aan nieuwe groei en daarmee aan het scheppen van meer werkgelegenheid, direct in de spoorwegsector en indirect door de mobiliteit van werknemers in andere sectoren te vergroten. Het vervoer per spoor kan uitgroeien tot een essentiële, moderne industrietak in de Unie, mits de lidstaten het eens kunnen worden over nauwere samenwerking.** [Am. 2]
- (2) De EU-markt voor het internationaal passagiersvervoer per spoor is sinds 2010 opengesteld voor concurrentie. Een aantal lidstaten hebben bovendien hun markt voor het binnenlands vervoer opengesteld voor concurrentie door de invoering van vrije toegangsrechten, de aanbesteding van openbaredienstcontracten of een combinatie van beide.
- (3) In haar Witboek Vervoer van 28 maart 2011⁽⁴⁾ heeft de Commissie aangekondigd dat zij de interne spoorwegmarkt wenst te voltooien door spoorwegondernemingen uit de Unie de kans te bieden alle soorten spoorvervoerdiensten aan te bieden zonder overbodige technische en administratieve belemmeringen. **Om deze doelstelling beter te bereiken moet de huidige hervorming uitgaan van de spoorwegmodellen die hun doeltreffendheid in de Unie reeds hebben bewezen.** [Am. 5]
- (3 bis) **De kwaliteit en de efficiëntie van de openbare diensten op het gebied van passagiersvervoer dienen te worden verbeterd, waarbij bestaande openbare diensten voor passagiersvervoer die efficiënt functioneren, gehandhaafd moeten blijven.** [Am. 6]
- (3 ter) **De voltooiing van de openstelling van de interne spoorwegmarkt dient als essentieel punt te worden beschouwd, wil de trein een geloofwaardig alternatief worden voor andere vervoerswijzen, zowel wat prijs als wat kwaliteit betreft.** [Am. 7]
- (3 quater) **De bevoegde instanties moeten bij de organisatie van het openbaar passagiersvervoer een centrale rol vervullen. Zij dragen de verantwoordelijkheid voor de planning van het openbaar passagiersvervoer, met inbegrip van de keuze van de trajecten die voor vrije toegang in aanmerking komen dan wel via openbaredienstcontracten gegund worden, alsmede de wijze waarop de gunning plaatsvindt. Daarnaast dienen zij aan te tonen dat de rentabiliteit, efficiëntie en kwaliteitsdoelstellingen alleen gehandhaafd kunnen blijven door middel van de gunningswijze die zij gekozen hebben, en dienen zij deze rechtvaardiging te publiceren.** [Am. 8]

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.

⁽⁴⁾ Witboek: Stappenplan voor een interne Europese vervoersruimte — werken aan een concurrerend en zuinig vervoerssysteem COM(2011)0144.

Woensdag 26 februari 2014

- (4) Wanneer bevoegde instanties openbaar vervoer organiseren, dienen zij te waarborgen dat de openbaredienstverplichtingen en de geografische afbakening van openbaredienstcontracten passend, noodzakelijk en evenredig zijn om het openbaarvervoerbeleid op hun grondgebied te verwezenlijken. Dit beleid moet worden vertaald in **duurzame** openbaarvervoerbeleidsplannen, waarin ruimte wordt gelaten voor vervoersoplossingen op basis van marktwerking. De procedure voor de vaststelling van openbaarvervoerbeleidsplannen en openbaredienstverplichtingen moet transparanter worden voor de betrokken actoren, waaronder potentiële nieuwe spelers. [Am. 9]
- (5) Om te waarborgen dat voldoende financiële middelen beschikbaar zijn om de doelstellingen van de **duurzame** openbaarvervoerbeleidsplannen te verwezenlijken, dienen de bevoegde instanties openbaredienstverplichtingen vast te stellen om hun doelstellingen inzake openbaar vervoer op een **zowel kwaliteitsvolle als** kostenefficiënte manier te bereiken, rekening houdend met de compensatie voor het netto financieel resultaat van die verplichtingen, en dienen zij te waarborgen dat op grond van openbaredienstcontracten verzekerd openbaar vervoer op lange termijn financieel houdbaar is. **Dit houdt ook in dat overcompensatie en ondercompensatie door ofwel de inhoud van de openbaredienstverplichtingen ofwel door de niet-nakoming van financiële verbintenissen door de bevoegde instanties vermeden moeten worden. De openbaredienstverplichtingen kunnen betrekking hebben op netwerken waarin sommige diensten zonder financiële compensatie met een redelijke winstmarge kunnen worden uitgevoerd; het opnemen van dergelijke diensten in het toepassingsgebied van de openbaredienstverplichting mag echter niet leiden tot de betaling van compensaties die groter zijn dan het bedrag dat noodzakelijk is om het geheel van netwerkdiensten te waarborgen.** [Am. 10]
- (6) Om een goede werking van de markt voor het passagiersvervoer per spoor te verzekeren, is het uitermate belangrijk dat de bevoegde instanties deze criteria inzake openbaredienstverplichtingen en de afbakening van openbaredienstcontracten naleven omdat de vervoersdiensten op grond van vrije toegang goed moeten worden gecoördineerd met de diensten op grond van openbaredienstcontracten. Om die reden dient de toezichhoudende instantie erop toe te zien dat de procedure transparant is en correct wordt toegepast.
- (7) ~~Er moet een maximale jaarlijks~~ **De** omvang van een openbaredienstcontract voor passagiersvervoer per spoor, **welke zal** worden bepaald ~~om~~ **gegrond via een op concurrentie gebaseerde aanbestedingsprocedure, moet worden vastgesteld op een wijze zodat** de mededinging voor dergelijke contracten ~~te stimuleren~~ **tussen kleine inschrijvers, nieuwkomers en de gevestigde aanbieder wordt gestimuleerd** en de bevoegde instanties tegelijk voldoende flexibiliteit ~~te bieden~~ **wordt geboden** om de omvang af te stemmen op de economische en operationele context. [Am. 64]
- (8) Om het uitschrijven van aanbestedingen te faciliteren en derhalve de concurrentie te stimuleren, moeten de bevoegde instanties waarborgen dat, **onder bescherming van bedrijfsgeheimen**, alle exploitanten van openbare diensten die belangstelling hebben om een offerte in te dienen, bepaalde informatie ontvangen over de vervoersdiensten en infrastructuur die onder het openbaredienstcontract vallen, **zodat niet de indruk gewekt wordt dat zij door de aanbestedende instantie worden gediscrimineerd ten opzichte van hun concurrenten.** [Am. 12]
- (9) Bepaalde plafonds voor de onderhandse gunning van openbaredienstcontracten voor spoorvervoer moeten worden aangepast aan de specifieke economische context waarin aanbestedingen in deze sector worden georganiseerd.
- (9 bis) **Om eerlijke concurrentie te waarborgen en misbruik van compensatieregelingen te voorkomen, moet het wederkerigheidsbeginsel worden toegepast. Dit beginsel dient niet alleen te gelden voor lidstaten en voor ondernemingen die gevestigd zijn in de Unie, maar ook voor ondernemingen uit derde landen die aan gunningsprocedures in de Unie willen deelnemen.** [Am. 65]
- (10) De invoering van een interne markt voor het passagiersvervoer per spoor vergt gemeenschappelijke regels voor de aanbesteding van openbaredienstcontracten in deze sector, die in alle lidstaten op uniforme wijze ~~moeten worden toegepast~~ **toepasselijk zijn, terwijl ook de specifieke omstandigheden in elke lidstaat in acht moeten worden genomen.** [Am. 14]
- (11) ~~Om~~ **Teneinde** de randvoorwaarden te scheppen die de maatschappij in staat stellen de voordelen van een reële openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor volledig te benutten, is het belangrijk dat de lidstaten een passende sociale bescherming ten behoeve van het personeel van exploitanten van openbare diensten zeker stellen. [Am. 16]

Woensdag 26 februari 2014

- (12) Wanneer dat op de markt niet het geval is, dienen de bevoegde instanties passende en doeltreffende maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat exploitanten van openbare diensten gemakkelijker onder redelijke en niet-discriminerende voorwaarden over rollend spoorwegmaterieel kunnen beschikken.
- (13) Bepaalde essentiële onderdelen van de geplande aanbestedingsprocedures voor openbare dienstcontracten moeten volledige transparant zijn zodat de markt er beter kan op inspelen.
- (14) ~~Conform de logica van Verordening (EG) nr. 1370/2007 moet worden verduidelijkt dat de overgangsperiode tot 2 december 2019 uitsluitend betrekking heeft op de verplichting om openbare dienstcontracten via openbare aanbestedingen te gunnen. [Am. 66]~~
- (15) ~~De voorbereiding van spoorwegondernemingen op de verplichte aanbesteding van openbare dienstcontracten vergt extra tijd om de ondernemingen waaraan in het verleden onderhands contracten zijn gegund in staat te stellen doelmatige en duurzame interne herstructureringsmaatregelen te nemen. Derhalve moet worden voorzien in overgangsmaatregelen voor contracten die onderhands worden gegund tussen de datum van inwerkingtreding van deze verordening en 3 december 2019. [Am. 67]~~
- (16) Zodra de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor is geopend, zullen de bevoegde instanties misschien genoodzaakt zijn overgangsmaatregelen vast te stellen om een sterke mededinging te waarborgen door een beperking op te leggen aan het aantal contracten dat zij aan één spoorwegonderneming gunnen. Daartoe moeten passende bepalingen worden vastgesteld.
- (17) Om identieke voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (18) In het kader van de wijzigingen van Verordening (EG) nr. 994/98 („machtigingsverordening”) ⁽²⁾ heeft de Commissie ook een wijziging van Verordening (EG) nr. 1370/2007 (COM(2012)0730) voorgesteld. Met het oog op een geharmoniseerde aanpak van de groepsvrijstellingsverordeningen op het gebied van staatssteun, en in overeenstemming met de procedures van artikel 108, lid 4 en artikel 109 van het Verdrag, dient steun voor de coördinatie van het vervoer of voor de vergoeding van bepaalde met het begrip „openbare dienst” verbonden, verplichte dienstverrichtingen als bedoeld in artikel 93 van het Verdrag, in het toepassingsgebied van de machtigingsverordening te worden opgenomen.
- (19) Verordening (EG) nr. 1370/2007 moet derhalve worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onverminderd Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ wordt Verordening (EG) nr. 1370/2007 wordt als volgt gewijzigd: [Am. 17]

1. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

-a) het volgende punt wordt ingevoegd:

„a bis) „openbaar passagiersvervoer per spoor”: het openbaar passagiersvervoer per spoor, met uitzondering van ander spoorgebonden passagiersvervoer, zoals metro of tram, of indien de lidstaten alsdus besluiten, tram-treinsystemen.”; [Am. 18]

a) punt c) wordt vervangen door:

„c) „bevoegde plaatselijke overheid”: elk bevoegd overheidslichaam dat niet bevoegd is voor het volledige grondgebied van een land en dat verantwoordelijk is voor het vervoer in *bijvoorbeeld* een stedelijke agglomeratie of *en/of* een plattelandsgereguleerd plattelandsgereguleerd gebied, of een regio, ook op grensoverschrijdend niveau;”; [Am. 19]

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. .../... van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 994/98 van de Raad van 7 mei 1998 betreffende de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op bepaalde soorten van horizontale steunmaatregelen en van Verordening (EG) nr. 1370/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende het openbaar personenvervoer per spoor en over de weg, COM(2012)0730 van 5.12.2012.

⁽³⁾ Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243).

Woensdag 26 februari 2014

- b) aan punt e) wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De openbaredienstverplichtingen ~~reiken niet verder dan alle~~ **omvatten het** openbaar vervoer dat nodig is om **onder meer** netwerkeffecten **van economische, technische en geografische aard** op plaatselijk, regionaal of interregionaal niveau tot stand te brengen. **Dergelijke netwerkeffecten komen voort uit de integratie van vervoersdiensten, waardoor het openbaar vervoer voor passagiers aantrekkelijker en voor de openbaarvervoersector efficiënter wordt. Netwerkeffecten kunnen worden gegenereerd door diensten die wel en die niet kostendekkend zijn, alsmede op geografisch gebied of op het gebied van de dienstregeling of de tarieven.**” [Am. 20]

2. Het volgende artikel 2 bis wordt toegevoegd:

„Artikel 2 bis

Multimodale en duurzame openbaarvervoerbeleidsplannen en openbaredienstverplichtingen [Am. 21]

1. De bevoegde instanties stellen **multimodale** openbaarvervoerbeleidsplannen op voor alle vervoerswijzen die voor hun grondgebied relevant zijn en waarvoor zij bevoegd zijn, en zij werken die plannen regelmatig bij. In die plannen worden de doelstellingen van het openbaarvervoerbeleid gedefinieerd alsmede, voor alle vervoerswijzen die relevant zijn voor hun grondgebied en waarvoor zij bevoegd zijn, de middelen om die plannen uit te voeren, **onder bevordering van de sociale en territoriale cohesie. De plannen kunnen bestaan uit informatie over openbaarvervoerbeleidsplannen die reeds in het publieke domein voorhanden is. Waar interregionale diensten bestaan worden deze in aanmerking genomen.** In ~~die~~ **genoemde** plannen worden minstens de volgende elementen opgenomen: [Am. 22]

- a) de structuur van het netwerk of de trajecten;
- b) de basisvereisten waaraan de openbaarvervoersdiensten moeten voldoen ~~inzake, onder meer wat betreft~~ toegankelijkheid, ~~ontsluiting van het grondgebied, veiligheid,~~ **voor personen met een handicap en** modale en intermodale aansluitingen op belangrijke knooppunten, ~~kenmerken zoals de exploitatieamplitude, frequentie van de diensten en de minimale capaciteit;~~ [Am. 23]
- b bis) voor openbaar vervoer per spoor, efficiencycriteria waaronder modaal aandeel in het openbaar vervoer, stiptheid, kostenefficiëntie, dienstfrequentie, tevredenheid van de klant en kwaliteit van het rollend materieel;** [Am. 24]
- c) ~~kwaliteitsnormen inzake bv. de uitrusting van stopplaatsen en~~ **kwaliteits- en veiligheidsnormen alsmede controleaspecten met betrekking tot het** rollend materieel, ~~stiptheid en betrouwbaarheid, netheid, service en informatie voor de klant, klachtenbehandeling en compensaties, monitoring van de dienstverleningskwaliteit ,~~ **infrastructuur en diensten, met inbegrip van informatie;** [Am. 25]
- d) principes van het tarievenbeleid, **zoals de toepassing van sociale tarieven;** [Am. 26]
- e) ~~operationele eisen zoals het vervoer van fietsen, verkeersbeheer, noodplannen bij storingen~~ **geldende regels met betrekking tot rechten van reizigers, sociale en arbeidsvoorwaarden en vaststelling van milieudoelstellingen.** [Am. 27].

~~Bij de opstelling van openbaarvervoerbeleidsplannen besteden de bevoegde instanties met name aandacht aan de geldende regels inzake reizigersrechten, sociale bescherming en de bescherming van werknemers en het milieu.~~ [Am. 28]

De bevoegde instanties stellen de openbaarvervoerbeleidsplannen vast na raadpleging van de relevante belanghebbenden ~~publiceren die plannen. Voor de toepassing van deze verordening zijn de relevante belanghebbenden~~ **minstens, waartoe ten minste** de vervoerexploitanten, infrastructuurbeheerders en desgevallend representatieve reizigers- en werknemersorganisaties **behoren, en maken deze plannen bekend.** [Am. 29]

2. De vaststelling van de openbaredienstverplichtingen en de gunning van openbaredienstcontracten moeten afgestemd zijn op het geldende openbaarvervoerbeleidsplan.

Woensdag 26 februari 2014

3. De specificaties van de openbaredienstverplichtingen voor openbaar passagiersvervoer en de draagwijdte daarvan worden als volgt vastgesteld:

- a) zij worden gedefinieerd overeenkomstig artikel 2, onder e);
- b) zij moeten geschikt zijn om de doelstellingen van het openbaarvervoerbeleidsplan te verwezenlijken, **hetgeen betekent dat zij de gunningswijze moeten bepalen met betrekking tot de te bereiken kwaliteitsnormen alsmede de geëigende middelen om de doelstellingen van het openbaarvervoerbeleidsplan te verwezenlijken**; [Am. 30]
- c) zij ~~gaan niet verder dan wat zijn~~ nodig en evenredig is om de doelstellingen van het openbaarvervoerbeleidsplan te verwezenlijken **en houden wat het openbaar passagiersvervoer per spoor betreft met name rekening met Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad (*)**. [Am. 31]

~~Bij de beoordeling van de in punt b) bedoelde geschiktheid wordt rekening gehouden met de vraag of een overheidsinterventie in het aanbod van passagiersvervoer een passend middel is om de doelstellingen van het openbaarvervoerbeleidsplan te verwezenlijken.~~ [Am. 32]

~~Voor openbaar passagiersvervoer per spoor moet bij de beoordeling van de onder c) bedoelde noodzaak en evenredigheid rekening worden gehouden met de op grond van artikel 10, lid 2, van Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte (herschikking) ⁽¹⁾ verzekerde vervoersdiensten en met alle informatie die op grond van de eerste zin van artikel 38, lid 4, van die richtlijn wordt meegedeeld aan infrastructuurbeheerders en toezichthoudende instanties.~~ [Am. 33]

4. De specificaties inzake de openbaredienstverplichtingen en de daaraan gekoppelde compensatie van het netto financieel resultaat dienen ~~er~~ ervoor te zorgen dat de doelstellingen van het openbaarvervoerbeleidsplan op de meest kostenefficiënte manier worden verwezenlijkt; **en dat** de financiële duurzaamheid op lange termijn ~~te waarborgen~~ van het aanbod van openbaarvervoersdiensten ~~overeenkomstig de in het openbaarvervoerbeleidsplan vastgestelde eisen wordt gewaarborgd~~. [Am. 34]

5. Om die specificaties te ontwikkelen formuleert de bevoegde instantie de ontwerp-specificaties van de openbaredienstverplichtingen en bepaalt zij de draagwijdte daarvan, schetst zij de basisstappen om te beoordelen of die specificaties voldoen aan de in de leden 2, 3 en 4 vastgestelde eisen en geeft zij de resultaten van die beoordeling.

De bevoegde instantie pleegt over deze specificaties ~~op passende wijze~~ overleg met de relevante belanghebbenden ~~en minstens~~, **zoals** de vervoersexploitanten, eventuele infrastructuurbeheerders en representatieve reizigers- en werknemersverenigingen en houdt rekening met hun standpunten. [Am. 35]

6. Voor openbaar passagiersvervoer per spoor:

- a) het correcte verloop van de in dit artikel uiteengezette beoordeling en procedure wordt **op verzoek van elke betrokken belanghebbende** gewaarborgd door de toezichthoudende instantie als bedoeld in artikel 55 van Richtlijn 2012/34/EU, ~~die ook op eigen initiatief mag handelen~~; [Am. 36]
- b) het ~~maximale jaarlijkse volume van een openbaredienstcontract, uitgedrukt in treinkilometers~~, **minimumaantal openbaredienstcontracten voor vervoer per spoor in een lidstaat** bedraagt hetzij 10 miljoen treinkilometer, hetzij één derde van het totale volume van het openbaar passagiersvervoer dat in de betrokken lidstaat onder openbaredienstcontracten valt indien dat volume een hogere waarde vertegenwoordigt:

— **één, in het geval van een nationaal marktvolume van het openbaar passagiersvervoer per spoor in het kader van een openbaardienstcontract van maximaal 20 miljoen treinkilometers;**

— **twee, in het geval van een nationaal marktvolume van het openbaar passagiersvervoer per spoor in het kader van een openbaardienstcontract van meer dan 20 miljoen en minder dan 100 miljoen treinkilometers, mits het volume van één contract niet meer bedraagt dan 75 % van het totale marktvolume onder openbaredienstcontracten;**

— **drie, in het geval van een nationaal marktvolume van het openbaar passagiersvervoer per spoor in het kader van een openbaardienstcontract van meer dan 100 miljoen en minder dan 200 miljoen treinkilometers, mits het volume van één contract niet meer bedraagt dan 75 % van het totale marktvolume onder openbaredienstcontracten;**

Woensdag 26 februari 2014

— vier, in het geval van een nationaal marktvolume van het openbaar passagiersvervoer per spoor in het kader van een openbaardienstcontract van meer dan 200 miljoen treinkilometers, mits het volume van één contract niet meer bedraagt dan 50 % van het totale marktvolume onder openbaardienstcontracten. [Am. 69]

b bis) de bevoegde instantie bepaalt de trajecten die door middel van openbaardienstcontracten moeten worden gegund, met inachtneming van Richtlijn 2012/34/EU". [Am. 38]

⁽¹⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 32.

^(*) Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruiimte (PB L 343 van 14.12.2012, blz. 32).

3. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1, onder a), wordt vervangen door de volgende tekst:

„a) duidelijk omschreven welke overeenkomstig artikel 2, onder e), en artikel 2 bis gedefinieerde openbaardienstverplichtingen de exploitant van openbare diensten dient te verzekeren en ~~in op~~ **op** welke ~~gebieden~~ **vervoersnetwerken** deze verplichtingen van toepassing zijn, **en geëist dat de exploitant alle voor de gunning van het openbaardienstcontract essentiële informatie met inachtneming van het bedrijfsgeheim ter beschikking stelt aan de bevoegde instantie;**” [Am. 39]

b) de laatste zin van lid 1, onder b), wordt vervangen door de volgende tekst:

„Voor niet overeenkomstig artikel 5, lid 3, gegunde openbaardienstcontracten worden deze parameters zodanig vastgesteld dat de compensatie ~~in geen geval~~ **niet meer maar ook niet minder bedraagt dan** het bedrag ~~overschrijdt~~ dat nodig is om het netto financieel effect op de kosten en inkomsten van de nakoming van de openbaardienstverplichtingen te dekken, waarbij rekening moet worden gehouden met de door de exploitant van openbare diensten ingehouden ontvangsten uit de betrokken diensten en een redelijke winstmarge;” [Am. 40]

b bis) lid 5 wordt vervangen door de volgende tekst:

„5. **Onverminderd de nationale wetgeving en het recht van de Unie, inclusief representatieve collectieve overeenkomsten tussen sociale partners, eisen de bevoegde instanties van de geselecteerde exploitant van openbare diensten dat hij het personeel arbeidsvoorwaarden aanbiedt op basis van bindende nationale, regionale of lokale sociale normen en/of overgaat tot de verplichte overplaatsing van personeel bij wijziging van exploitant. Bij een dergelijke overgang worden aan het reeds eerder in de diensten van de vorige exploitant werkzame personeel dezelfde rechten aangeboden als die het genoten zou hebben indien een overgang in de zin van Richtlijn 2001/23/EG zou hebben plaatsgevonden. Wanneer de bevoegde instanties van exploitanten van openbare diensten eisen dat zij bepaalde sociale normen in acht nemen, bevatten de aanbestedingsdocumenten en openbaardienstcontracten een lijst van het betrokken personeel en een transparant gedetailleerd overzicht van de contractuele rechten van het personeel en van de voorwaarden waaronder de werknemers geacht worden met de diensten te zijn verbonden.**” [Am. 41]

c) lid 6 wordt vervangen door de volgende tekst:

„6. ~~Wanneer~~ **De** bevoegde instanties exploitanten van openbare diensten overeenkomstig het nationaal recht verplichten bepaalde **stellen overeenkomstig de nationale wetgeving bindende** sociale en kwaliteitsnormen ~~na te leven of~~ **en passende** sociale en kwalitatieve criteria vaststellen, ~~moeten die normen en criteria worden opgenomen vast, waaronder de verplichting voor exploitanten van openbare diensten om de toepasselijke representatieve collectieve overeenkomsten na te leven en zorg te dragen voor fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden en –omstandigheden, en nemen deze op of verwijzen ernaar~~ in de aanbestedingsdocumenten en openbaardienstcontracten, **ongeacht de gunningsprocedure.**” [Am. 42]

Woensdag 26 februari 2014

d) het volgende lid 8 wordt toegevoegd:

„8. De bevoegde instanties stellen alle relevante belangstellende partijen **met inachtneming van het bedrijfsgeheim** informatie beschikbaar voor de opstelling van een offerte in het kader van een openbare aanbestedingsprocedure. Deze informatie met betrekking tot onder meer de vervoersvraag, tarieven, kosten en inkomsten uit de openbaarvervoersdiensten die onder het contract vallen en infrastructuurkenmerken die relevant zijn voor de exploitatie van de vereiste voertuigen of het vereiste rollend materieel, moet hen in staat stellen gefundeerde offertes in te dienen. Beheerders van de spoorweginfrastructuur bieden de bevoegde instanties ondersteuning bij de bekendmaking van de relevante infrastructuurkenmerken. De niet-naleving van de voormelde bepalingen geeft aanleiding tot gerechtelijke herziening als bedoeld in artikel 5, lid 7.”. [Am. 43]

4. Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

-a) **het volgende lid wordt ingevoegd:**

„1 bis. **Elke bevoegde instantie, zowel een afzonderlijke instantie als een groepering van instanties, ook uit meerdere lidstaten, heeft het recht openbare dienstcontracten te gunnen overeenkomstig de bepalingen van deze verordening.**”; [Am. 44]

-a bis) **de volgende leden worden ingevoegd:**

„3 bis. **De lidstaten en, indien dit op grond van het nationale recht is toegestaan, de bevoegde instanties kunnen tot het einde van de in artikel 8, lid 2, bedoelde overgangperiode elke spoorwegonderneming of -exploitant en elke dochteronderneming die direct of indirect onder de zeggenschap staat van een spoorwegonderneming of de holding hiervan, uitsluiten van de openbare aanbestedingsprocedures voor de gunning van openbare dienstcontracten voor vervoer per spoor die op grond van lid 3 van dit artikel door de op hun grondgebied bevoegde instanties worden georganiseerd, indien de zeggenschap uitoefenende spoorwegonderneming, de zeggenschap uitoefenende holding of hun dochterondernemingen:**

- a) **binnenlandse spoordiensten zijn met een vergunning en een exploitatie-activiteit in een lidstaat waar het de bevoegde instanties niet is toegestaan openbare dienstcontracten te gunnen via openbare aanbestedingsprocedures, en**
- b) **onderhands gegunde openbare dienstcontracten voor spoorwegvervoerdiensten hebben gekregen die, wat de waarde ervan betreft, meer dan 50 % uitmaken van de totale waarde van alle aan die spoorwegonderneming, die holding of hun dochterondernemingen gegunde openbare dienstcontracten voor spoorwegvervoerdiensten.**

Voor de toepassing van dit lid wordt onder zeggenschap verstaan dat rechten, overeenkomsten of andere middelen van toepassing zijn die het, afzonderlijk of gezamenlijk en gelet op de desbetreffende feitelijke of juridische omstandigheden, mogelijk maken een beslissende invloed uit te oefenen op een onderneming, meer bepaald via:

- a) **eigendoms- of gebruiksrechten op alle vermogensbestanddelen van een onderneming of delen daarvan;**
- b) **rechten of overeenkomsten die het recht verschaffen een beslissende invloed uit te oefenen op de samenstelling, het stemgedrag of de besluiten van de sociale organen van die onderneming.**

3 ter. **De lidstaten en, indien dit op grond van het nationale recht is toegestaan, de bevoegde instanties kunnen elke exploitant of onderneming die direct of indirect onder de zeggenschap staat van een natuurlijke of rechtspersoon die in een of meer derde landen is geregistreerd, uitsluiten van openbare aanbestedingsprocedures, tenzij dit land of deze landen maatregelen hebben getroffen waardoor openbare dienstcontracten middels openbare aanbesteding kunnen worden gegund aan spoorwegondernemingen met een vergunning van een lidstaat.**”; [Am. 68]

a) lid 4 wordt vervangen door de volgende tekst:

„4. Tenzij het nationaal recht dat verbiedt, kunnen de bevoegde instanties besluiten openbare dienstcontracten onderhands te gunnen:

- a) **wanneer hun gemiddelde jaarlijkse waarde geraamd wordt op: minder dan 1 000 000 euro of minder dan 5 000 000 euro voor openbare dienstcontracten die openbaar vervoer per spoor omvatten, of**

Woensdag 26 februari 2014

b) wanneer de contracten betrekking hebben op minder dan 300 000 ~~openbaarvervoerkilometers~~ **voertuigkilometers openbaar personenvervoer** per jaar of minder dan ~~150 000 kilometers~~ **500 000 voertuigkilometers** voor openbaardienstcontracten die openbaar vervoer per spoor omvatten. [Am. 47]

b bis) wanneer de technische specificaties van losstaande spoorssystemen voor het openbaar passagiersvervoer per spoor aanzienlijk verschillen van de TSI van het hoofdspoornet van de lidstaat in kwestie, waarmee zij niet verbonden zijn. [Am. 75]

Wanneer een openbaardienstcontract onderhands wordt gegund aan een kleine of middelgrote onderneming die niet meer dan 23 voertuigen exploiteert, kunnen deze drempels worden verhoogd tot hetzij een geschatte gemiddelde jaarlijkse waarde van minder dan 2 000 000 euro, hetzij een geschat jaarlijks volume van minder dan 600 000 ~~openbaarvervoerkilometers~~ **voertuigkilometers openbaar personenvervoer**.; [Am. 48]

a bis) lid 5 wordt vervangen door:

„5. Een bevoegde instantie kan noodmaatregelen treffen wanneer de dienstverlening uitvalt of dreigt uit te vallen. Een noodsituatie kan ook ontstaan indien de bevoegde instantie niet in staat is tijdig een aanbestedingsprocedure voor een openbaardienstcontract te starten en/of dat contract tijdig aan een exploitant te gunnen. Noodmaatregelen bestaan in de onderhandse gunning of een formeel akkoord tot verlenging van een openbaardienstcontract of in het opleggen van bepaalde openbaardienstverplichtingen. De exploitant van openbare diensten heeft het recht beroep aan te tekenen tegen het besluit om bepaalde openbaardienstverplichtingen op te leggen. De gunning of verlenging van een openbaardienstcontract middels een noodmaatregel of het opleggen van een dergelijk contract mag niet langer duren dan twee jaar.”; [Am. 63]

b) lid 6 wordt vervangen door de volgende tekst:

„6. Om de concurrentie tussen spoorwegondernemingen te stimuleren6. Als de nationale wetgeving het niet verbiedt, kunnen de bevoegde instanties die verantwoordelijk zijn voor de opstelling van de in artikel 2 bis bedoelde openbaarvervoerbeleidsplannen overeenkomstig Richtlijn 2012/34/EU besluiten dat contracten voor passagiersvervoer per spoor voor delen van eenzelfde netwerk of een pakket trajecten aan verschillende spoorwegondernemingen moeten worden gegund. Daartoe kunnen de bevoegde instanties vóór het uitschrijven van de aanbesteding besluiten om het aantal contracten dat aan eenzelfde spoorwegonderneming kan worden gegund te beperken: openbaardienstcontracten betreffende openbaar personenvervoer per spoor onderhands te gunnen, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) het openbaarvervoerbeleidsplan bevat de gedurende de volledige looptijd van het contract geldende vereisten betreffende:

- de ontwikkeling van de reizigersvolumes,
- de stiptheid van de diensten,
- de kostenefficiëntie gemeten naar kapitaalproductiviteit,
- de frequentie van het treinverkeer,
- de klantentevredenheid,
- de kwaliteit van het rollend materieel;

b) de bevoegde instantie maakt uiterlijk 18 maanden voor het begin van het contract bekend hoe aan de onder punt a) van dit lid bepaalde vereisten moet worden voldaan in het kader van de onderhandse gunning van een openbaardienstcontract, en beoordeelt regelmatig in het in artikel 7, lid 1, bedoelde jaarverslag of aan deze vereisten is voldaan. Indien een belanghebbende spoorwegexploitant of -onderneming een klacht betreffende de onderhandse gunning van het contract indient, onderzoekt de toezichthoudende instantie de door de bevoegde instantie aangevoerde redenen en neemt zij uiterlijk twee maanden na indiening van de klacht een besluit. De toezichthoudende instantie kan ook op eigen initiatief handelen;

c) de toezichthoudende instantie gaat uiterlijk 24 maanden voor het einde van het lopende contract na of is voldaan aan de punt a) van dit lid bepaalde en overeenkomstig artikel 7, lid 1, beoordeelde vereisten. De bevoegde instantie verstrekt de toezichthoudende instantie alle gegevens die zij voor haar beoordeling nodig heeft.

Indien de toezichthoudende instantie tot de conclusie komt dat niet aan de vereisten van punt a) van dit lid is voldaan, verplicht zij onverwijld de bevoegde instantie een nieuw openbaardienstcontract te gunnen overeenkomstig lid 3 van dit artikel.

Woensdag 26 februari 2014

Het besluit van de onafhankelijke toezichhoudende instantie is bindend en onmiddellijk van toepassing.

In afwijking van artikel 4, lid 3, hebben deze contracten een maximumduur van negen jaar.

De Commissie stelt gedelegeerde handelingen vast ter verduidelijking van de onder punt a) van dit lid bedoelde vereisten.”. [Am. 50]

5. Het volgende artikel 5 bis wordt toegevoegd:

„Artikel 5 bis

Rollend materieel

1. De lidstaten **bevoegde instanties** nemen overeenkomstig de staatssteunregels de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat exploitanten die op grond van openbare dienstcontracten **een openbare dienstcontract** openbaar passagiersvervoer per spoor wensen aan te bieden daadwerkelijk en op **basis van** niet-discriminerende **basis voorwaarden** over geschikt rollend materieel voor passagiersvervoer per spoor kunnen beschikken. [Am. 51]

2. Op markten waar geen leasingbedrijven aanwezig zijn die aan alle exploitanten van openbaar passagiersvervoer per spoor onder niet-discriminerende en commercieel levensvatbare voorwaarden rollend materieel als bedoeld in lid 1 leasen, dienen de lidstaten ervoor te zorgen dat het restwaarderisico van het rollend materieel, met inachtneming van de staatssteunregels, door de bevoegde instantie wordt gedragen wanneer exploitanten die de mogelijkheid hebben en voornemens zijn aan aanbestedingsprocedures deel te nemen daarom verzoeken, teneinde hen in staat te stellen mee te dingen naar openbare dienstcontracten.

De bevoegde instantie kan op ~~een van de volgende~~ **diverse** manieren **die schaalvoordelen bevorderen** aan de in de eerste alinea geformuleerde eisen voldoen, **zoals**: [Am. 52]

- a) door zelf **tegen marktprijs** het rollend materieel voor de uitvoering van het openbare dienstcontract aan te schaffen om dit tegen marktprijs ter beschikking te stellen van de geselecteerde exploitant van openbare diensten of als onderdeel van het openbare dienstcontract overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), artikel 6 en desgevallend de bijlage, [Am. 53]
- b) door tegen marktprijs een garantie te verstrekken voor de financiering van het rollend materieel dat voor de uitvoering van het openbare dienstcontract wordt gebruikt of als onderdeel van het openbare dienstcontract overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), artikel 6 en desgevallend de bijlage. Een dergelijke garantie kan het restwaarderisico dekken met inachtneming van de eventueel toepasselijke staatssteunregels,
- c) door er zich in het openbare dienstcontract toe te verbinden het rollend materieel aan het einde van het contract tegen marktprijs over te nemen,

c bis) door samenwerkingsverbanden met naburige plaatselijke overheden aan te gaan teneinde over een groter bestand aan rollend materieel te beschikken. [Am. 54]

3. In de gevallen als bedoeld **in lid 2, tweede alinea**, onder b) en c), heeft de bevoegde instantie het recht de exploitant van de openbare diensten ertoe te verplichten het rollend materieel na afloop van het openbare dienstcontract over te dragen aan de nieuwe exploitant waaraan dat contract is gegund. De bevoegde instantie kan de nieuwe openbaarvervoerexploitant verplichten het rollend materieel over te nemen. De overdracht gebeurt tegen marktprijs. [Am. 55]

3.4. Wanneer het rollend materieel aan een nieuwe openbaarvervoerexploitant is overgedragen, geeft de bevoegde instantie in het aanbestedingsdossier gedetailleerde informatie over de onderhoudskosten en de fysieke toestand van het rollend materieel.”. [Am. 56]

4. Tegen [18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening] stelt de Commissie maatregelen vast om de modaliteiten te bepalen van de voor de toepassing van de leden 2 en 3 van dit artikel te volgen procedure. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 9 bis, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.” [Ams. 57 en 82]

Woensdag 26 februari 2014

6. Artikel 6, lid 1, wordt vervangen door de volgende tekst:

„1. Ongeacht de gunningswijze van een contract dient elke compensatie uit hoofde van een algemene regel of een openbaredienstcontract in overeenstemming te zijn met artikel 4. Alle compensaties uit hoofde van niet overeenkomstig artikel 5, lid 3, gegunde openbaredienstcontracten of uit hoofde van een algemene regel dienen, ongeacht hun vorm, ook in overeenstemming te zijn met de bepalingen in de bijlage.”.

7. Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door de volgende tekst:

„1. Elke bevoegde instantie publiceert jaarlijks een samenvattend verslag over de openbaredienstverplichtingen die onder haar verantwoordelijkheid vallen, de aanvangsdatum en duur van de openbaredienstcontracten, de geselecteerde openbaredienstexploitanten en de compensaties en exclusieve rechten die als vergoeding aan die openbaredienstexploitanten zijn toegekend. **Dat verslag beoordeelt in hoeverre de dienstverrichting voldoet, en vermeldt alle indicatoren voor vervoersdiensten, waaronder stiptheid, betrouwbaarheid, netheid, aan de hand van enquêtes gemeten klanttevredenheid en de minimale capaciteit.** Dat verslag maakt onderscheid tussen busvervoer en spoorvervoer, maakt het mogelijk de prestaties, de kwaliteit en de financiering van het openbaarvervoersnet te toetsen en te beoordelen en bevat informatie over de aard en de reikwijdte van eventuele toegekende exclusieve rechten, indien van toepassing. De lidstaten faciliteren de centrale toegang tot deze verslagen, bijvoorbeeld via een gemeenschappelijk portaal. **De Commissie stelt een samenvatting van deze verslagen op en doet deze in alle werktalen toekomen aan het Europees Parlement en de Raad.**”; [Am. 58]

b) aan lid 2 wordt het volgende punt toegevoegd:

„d) de geplande aanvangsdatum en duur van het openbaredienstcontract.”

8. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2, komt de eerste alinea als volgt te luiden:

„2. Onverminderd lid 3 ~~moeten worden~~ openbaredienstcontracten voor vervoer per spoor, met uitzondering van ~~die betrekking hebben op wegvervoer en~~ ander spoorgebonden vervoer zoals metro's en trams ~~en tram-treinsystemen~~, vanaf 3 december 2019 overeenkomstig artikel 5, lid 3, worden gegund. Alle Openbaredienstcontracten voor ~~ander spoorgebonden vervoer en vervoer via de weg moeten uiterlijk~~ **openbaar passagiersvervoer per spoor worden vanaf 3 december 2019 zijn 2022** overeenkomstig artikel 5, lid 3 gegund. **Uiterlijk op 3 december 2022 worden aan de bevoegde instanties die verantwoordelijk zijn voor de opstelling van de in artikel 2 bis bedoelde openbaarvervoerbeleidsplannen alle bevoegdheden verleend die nodig zijn voor de gunning van openbaredienstcontracten overeenkomstig artikel 5.** Tijdens de ~~overgangsperiode tot 3 december 2019~~ **overgangsperiodes** nemen de lidstaten maatregelen om geleidelijk te voldoen aan artikel 5, lid 3, en te vermijden dat zich ernstige structurele problemen voordoen, in het bijzonder wat betreft de vervoerscapaciteit.”; [Am. 59]

a bis) in lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„**Binnen zes maanden na de eerste helft van de overgangsperiodes leggen de lidstaten de Commissie een voortgangsverslag voor over de invoering van het geleidelijk gunnen van openbaredienstcontracten die aan artikel 5 voldoen. Aan de hand van de voortgangsverslagen van de lidstaten kan de Commissie passende, op de lidstaten gerichte maatregelen voorstellen.**”; [Am. 60]

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„2 bis. ~~Tussen 1 januari 2013 en 2~~ **Vóór 3 december 2019 2022** onderhands gegunde openbaredienstcontracten voor openbaar passagiersvervoer per spoor ~~mogen worden voortgezet tot hun vervaldatum. Zij mogen echter in geen geval worden voortgezet na 31 december 2022.~~ **die niet aan artikel 5 voldoen, verstrijken in ieder geval ten laatste op ... (*)**”; [Am. 61]

(*) Tien jaar na de inwerkingtreding van deze verordening (d.w.z. van het wijzigingsbesluit — 2013/0028(COD))

Woensdag 26 februari 2014

c) in lid 3 wordt de laatste zin van de tweede alinea als volgt vervangen:

„De onder d) bedoelde contracten kunnen doorlopen tot zij verstrijken, op voorwaarde dat het gaat om contracten van beperkte duur met een looptijd die vergelijkbaar is met de in artikel 4 vermelde looptijden.”.

9. "Het volgende artikel wordt toegevoegd:

„Artikel 9 bis

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 62 van Richtlijn 2012/34/EU opgerichte Comité voor de Europese Spoorwegruiimte. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad (*).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is lid 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

(*) Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13)."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. **Zij wordt uiterlijk drie maanden na de bekendmaking beschikbaar gesteld als een met de door haar te wijzigen Verordening (EG) nr. 1370/2007 geconsolideerde tekst.** [Am. 62]

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0149

Interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (herschikking) (COM(2013)0030 — C7-0027/2013 — 2013/0015(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure — herschikking)

(2017/C 285/54)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0030),
 - gezien artikel 294, lid 2, artikel 91, lid 1, en de artikelen 170 en 171 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0027/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door het Litouwse Parlement en de Zweedse Rijksgdag, waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 7 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten ⁽³⁾,
 - gezien de brief d.d. 16 december 2013 van de Commissie juridische zaken aan de Commissie vervoer en toerisme overeenkomstig artikel 87, lid 3, van zijn Reglement,
 - gezien de artikelen 87 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme en het advies van de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0033/2014),
- A. overwegende dat het betreffende voorstel volgens de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie geen andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel worden vermeld en dat met betrekking tot de codificatie van de ongewijzigde bepalingen van de eerdere besluiten met die wijzigingen kan worden geconstateerd dat het voorstel een eenvoudige codificatie van de bestaande besluiten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen;
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast, rekening houdend met de aanbevelingen van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

⁽³⁾ PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0015**Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (Herschikking)**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, inzonderheid de artikelen 91, lid 1, 170 en 171

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ is reeds verschillende malen ingrijpend gewijzigd. Aangezien verdere wijzigingen nodig zijn, dient die richtlijn duidelijkheidshalve te worden herschikt.
- (2) Om de burgers van de Unie, de economische subjecten, alsmede de regionale en lokale gemeenschappen in staat te stellen ten volle profijt te trekken van de voordelen die aan de totstandbrenging van een ruimte zonder binnengrenzen **en de verwezenlijking van de doelstelling van territoriale cohesie** zijn verbonden, moet met name de onderlinge koppeling en de interoperabiliteit van de nationale spoorwegnetten alsmede de toegang tot deze netten, **ook voor passagiers met een handicap**, worden bevorderd door alle maatregelen ten uitvoer te leggen die nodig zijn op het gebied van de harmonisering van technische normen. [Am. 1]
- (3) De inspanningen om in de Unie een interoperabel spoorwegsysteem tot stand te brengen moeten leiden tot de vaststelling van een optimaal niveau van technische harmonisatie, het mogelijk maken om ~~internationaal~~ spoorvervoer binnen de Unie en van en naar derde landen te faciliteren, te verbeteren en te ontwikkelen en bijdragen tot de geleidelijke invoering van een interne markt voor uitrusting en diensten voor de bouw, vernieuwing, verbetering en exploitatie van het spoorwegsysteem in de Unie. [Am. 2]
- (4) Voor commerciële exploitatie van treinen op het gehele spoorweganet is met name een uitstekende verenigbaarheid vereist van de kenmerken van de infrastructuur en van de voertuigen, alsook een doelmatige koppeling van de informatie-, ~~en communicatiesystemen~~ **communicatie- en kaartverkoopssystemen**, van de verschillende infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen. Van deze afstemming en koppeling zijn de prestaties, veiligheid, kwaliteit en kostprijs van de dienstverlening afhankelijk, alsook de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem. [Am. 3]
- (5) In het regelgevingskader voor de spoorwegen moet duidelijk worden bepaald wie verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving van de regels inzake veiligheid, gezondheid, **sociale aspecten** en bescherming van de consument voor de spoorwegnetten. [Am. 4]
- (6) Tussen de nationale regelingen, interne regels en technische specificaties voor spoorwegsysteem, subsystemen en componenten bestaan aanzienlijke verschillen omdat zij zijn gebaseerd op technieken die specifiek zijn voor de nationale industrie, waarin bijzondere afmetingen en inrichtingen, alsmede speciale kenmerken worden voorgescreven. Deze situatie verhindert dat treinen onder goede omstandigheden over het gehele grondgebied van de Unie kunnen rijden **en dat profijt kan worden getrokken van de standaardisering en van de schaalvergroting op de interne markt**. [Am. 5]

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.⁽⁴⁾ Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Gemeenschap (PB L 191 van 18.7.2008, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

- (7) Deze situatie heeft gaandeweg tot zeer nauwe banden tussen de nationale spoorwegindustrie en de nationale spoorwegmaatschappijen geleid, ten nadele van een daadwerkelijke openstelling van de markten waarop nieuwe spelers activiteiten kunnen ontwikkelen. Deze industrie dient, wil zij haar concurrentievermogen op wereldschaal kunnen ontwikkelen, over een open en op concurrentie gerichte Europese markt te kunnen beschikken.
- (8) Derhalve dienen voor de hele Unie geldende essentiële eisen voor de interoperabiliteit van haar spoorwegsysteem te worden vastgesteld.
- (9) Uit de ontwikkeling van de technische specificaties voor interoperabiliteit (TSI's) blijkt dat de verhouding tussen de wezenlijke eisen en de TSI's enerzijds, en de Europese normen en andere documenten van normerende aard anderzijds, moet worden verduidelijkt. Met name dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen de normen of delen van normen die in ieder geval een verplichtend karakter dienen te krijgen om de doelstellingen van deze richtlijn te verwezenlijken en de „geharmoniseerde” normen die zijn ontwikkeld overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1025/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. Wanneer dat strikt noodzakelijk is, mag in de TSI's expliciet worden verwezen naar Europese normen of specificaties, die bindend worden zodra de TSI van toepassing wordt.
- (10) Om de concurrentiekracht van de spoorwegsector in de Unie echt te versterken zonder de concurrentie tussen de belangrijkste actoren van het spoorwegsysteem te verstoren, moeten de TSI's worden opgesteld met inachtneming van de beginselen inzake openheid, consensus en transparantie als gedefinieerd in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1025/2012.
- (11) Een kwalitatief hoogwaardig spoorvervoer in de Unie vergt onder meer een uitstekende compatibiliteit tussen de kenmerken van het net in de ruime betekenis van het woord, met inbegrip van de vaste componenten van alle betrokken subsystemen, en de voertuigen, met inbegrip van boordcomponenten van alle betrokken subsystemen. Deze compatibiliteit is bepalend voor het prestatieniveau, de veiligheid, de kwaliteit van de dienstverlening en de kosten.
- (12) In een TSI worden alle bepalingen opgenomen waaraan een interoperabiliteitsonderdeel dient te voldoen, alsmede de met het oog op de beoordeling van de overeenstemming te volgen procedure. Voorts dient te worden opgemerkt dat voor elk onderdeel de in de TSI's omschreven procedure dient te worden gevolgd voor beoordeling van de overeenstemming en van de geschiktheid voor gebruik en dat voor dat onderdeel het desbetreffende certificaat dient te zijn afgegeven.
- (13) Bij de formulering van nieuwe TSI's moet steeds de verenigbaarheid met het bestaande systeem worden gewaarborgd. Hierdoor wordt bijgedragen tot het mededingingsvermogen van het spoorwegvervoer en worden onnodige aanvullende kosten voorkomen naar aanleiding van de eis bestaande subsystemen te moderniseren of te vernieuwen om met terugwerkende kracht te zorgen voor verenigbaarheid. In de uitzonderlijke gevallen waarin niet kan worden gezorgd voor verenigbaarheid, kunnen TSI's het kader vormen dat nodig is om te besluiten of een nieuwe vergunning voor de indienstelling van het bestaande subsysteem vereist is en de termijnen daarvoor te bepalen.
- (14) Om redenen van veiligheid dient een identificatiecode te worden toegekend aan elk in dienst gesteld rijtuig. Het rijtuig dient vervolgens te worden geregistreerd in een nationaal register. De registers moeten door alle lidstaten en door een aantal marktpartijen in de Unie kunnen worden geraadpleegd. De nationale voertuigenregisters dienen samenhangend te zijn wat betreft het formaat van de gegevens. Daarom dienen voor deze registers gemeenschappelijke functionele en technische specificaties te worden opgesteld.
- (15) Technische aspecten die overeenkomen met essentiële eisen maar die niet uitdrukkelijk in een TSI kunnen worden opgenomen, moeten later worden geregeld en in een bijlage bij de TSI worden aangemerkt als „open punten”. Voor deze open punten gelden, in afwachting van de voltooiing van de TSI, nationale voorschriften.
- (16) Er dient een nadere omschrijving te worden opgesteld van de procedure die moet worden gevolgd wanneer essentiële eisen wel van toepassing zijn op een subsysteem waarop de desbetreffende TSI nog niet van toepassing is. In dergelijke gevallen is het wenselijk dat de instanties die zijn belast met de procedures voor de beoordeling van de overeenstemming en de keuringsprocedures de aangemelde instanties zijn die worden genoemd in artikel 17 van Richtlijn 2008/57/EG.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1025/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende Europese normalisatie, tot wijziging van de Richtlijnen 89/686/EEG en 93/15/EEG van de Raad alsmede de Richtlijnen 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG en 2009/105/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Beschikking 87/95/EEG van de Raad en Besluit nr. 1673/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 316 van 14.11.2012, blz. 12).

Woensdag 26 februari 2014

- (17) Richtlijn 2008/57/EG is van toepassing op het volledige spoorwegsysteem in de Unie en de werkingssfeer van de TSI's wordt uitgebreid tot alle voertuigen en netwerken van het trans-Europese spoorwegsysteem. Bijlage I moet derhalve worden vereenvoudigd door de specifieke verwijzingen naar het trans-Europese spoorwegsysteem te schrappen.
- (18) De functionele en technische specificaties waaraan subsystemen en de interfaces daarvan moeten voldoen, kunnen variëren naargelang het gebruik van de subsystemen, bijvoorbeeld voor bepaalde categorieën lijnen en voertuigen.
- (19) Om te waarborgen dat het spoorwegsysteem in de hele Unie geleidelijk interoperabel wordt en de diversiteit van de oude systemen stelselmatig terug te dringen, moet in de TSI's worden vastgesteld welke voorschriften moeten worden toegepast bij de vernieuwing of verbetering van bestaande subsystemen en kan in de TSI's een termijn worden vastgesteld waarbinnen het doelsysteem moet worden gerealiseerd.
- (20) Gezien de geleidelijke aanpak bij het uit de weg ruimen van de belemmeringen voor de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem en de tijd die derhalve nodig zal zijn om TSI's vast te stellen, moet voorkomen worden dat de lidstaten nieuwe nationale voorschriften vaststellen of deelnemen aan projecten die de diversiteit van het bestaande systeem nog vergroten.
- (21) Om de belemmeringen voor interoperabiliteit weg te werken en als gevolg van de uitbreiding van het toepassingsgebied van de TSI's tot het volledige spoorwegsysteem van de Unie, moet het aantal nationale voorschriften geleidelijk worden teruggedroefd. Daarbij moet een onderscheid worden gemaakt tussen nationale voorschriften die direct verband houden met de lokale context en voorschriften inzake open punten in TSI's. De tweede groep voorschriften moet geleidelijk worden opgeheven naarmate de open punten in de TSI's worden gesloten.
- (22) Een geleidelijke aanpak is aangewezen in verband met de bijzondere eisen die de beoogde interoperabiliteit van het spoorwegsysteem stelt. De aanpassing of vernieuwing van de oude nationale infrastructuur en verouderde voertuigen vergt grote investeringen en er moet met name over worden gewaakt dat het spoor economisch gezien geen hogere tol betaalt dan de andere vervoerstakken.
- (23) Gezien de omvang en de complexiteit van het spoorwegsysteem, is het om praktische redenen noodzakelijk gebleken het in de volgende subsystemen onder te verdelen: infrastructuur, baansystemen voor besturing en seingeving, boordsystemen voor besturing en seingeving, energie, rollend materiaal, exploitatie en verkeersleiding, onderhoud en telematicatoepassingen voor reizigers- en vrachtdiensten. Voor elk van deze subsystemen moeten essentiële eisen worden gedefinieerd en dienen de technische specificaties te worden bepaald, met name ten aanzien van onderdelen en interfaces, om aan de essentiële eisen te voldoen. Een bepaald systeem wordt onderverdeeld in onroerende en roerende elementen die enerzijds het netwerk, dat bestaat uit de lijnen, stations, eindstations en alle soorten onroerende uitrusting die noodzakelijk zijn om het veilige en aanhoudende functioneren van het systeem te waarborgen, omvatten en anderzijds alle voertuigen die op dit net rijden. In de zin van onderhavige richtlijn is een voertuig derhalve samengesteld uit een subsysteem („rollend materieel”) en in voorkomend geval andere subsystemen (met name de boordsystemen voor besturing en seingeving). **Hoewel het systeem in meerdere onderdelen is opgesplitst, behoudt het Spoorwegbureau van de Europese Unie („het Bureau”) een algemeen beeld van het systeem, teneinde de veiligheid en interoperabiliteit daarvan te waarborgen.** [Am. 6]
- (24) Toegankelijkheid is één van de algemene principes uit Het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap, waarbij de Unie partij is en op grond waarvan de staten die partij zijn bij dat verdrag passende maatregelen dienen te nemen om personen met een handicap op voet van gelijkheid te behandelen met anderen, onder meer door minimumnormen en richtsnoeren inzake toegankelijkheid te ontwikkelen, te promoten en erop toe te zien op dat deze worden toegepast. Toegankelijkheid **voor personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit** is derhalve een belangrijke eis voor de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem, **overeenkomstig de wetgeving van de Unie betreffende passagiers met beperkte mobiliteit.** [Am. 7]
- (25) De toepassing van de bepalingen betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem mag uit een kosten/batenoogpunt niet leiden tot ongerechtvaardigde belemmeringen voor het behoud van de samenhang van het in elke lidstaat bestaande spoorwegnet, zij het dat ernaar moet worden gestreefd de interoperabiliteitsdoelstelling te behouden.
- (26) De technische specificaties inzake interoperabiliteit hebben ook gevolgen voor het gebruik van het spoor door de gebruikers, dus moet met de gebruikers, **inclusief organisaties van personen met een handicap**, overlegd worden over de aspecten die hen **aanbelangen aangaan.** [Am. 8]

Woensdag 26 februari 2014

- (27) Het moet voor de betrokken lidstaat mogelijk zijn bepaalde TSI's in een beperkt aantal gemotiveerde bijzondere gevallen niet toe te passen. Deze gevallen en de procedures die moeten worden gevolgd wanneer de TSI's niet worden toegepast, moeten duidelijk worden gedefinieerd.
- (28) De opstelling en toepassing van de TSI's op het spoorwegsysteem mag geen hinderpaal vormen voor technologische innovatie, die de verbetering van de economische prestaties moet bevorderen.
- (29) Teneinde te voldoen aan de relevante bepalingen inzake de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de spoorwegsector en met name aan het bepaalde in Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, moeten de aanbestedende diensten de technische specificaties vermelden in de algemene stukken of in het bestek voor elke opdracht. Er moeten voorschriften worden ontwikkeld waarnaar voor deze technische specificaties kan worden verwezen.
- (30) Voor de Unie is het bestaan van een internationaal normalisatiesysteem dat in staat is normen te produceren die door de internationale handelspartners daadwerkelijk worden toegepast en die aan de eisen van het EU-beleid voldoen, van belang. Derhalve dienen de Europese normalisatieorganisaties hun samenwerking met de internationale normalisatieorganisaties voort te zetten.
- (31) De aanbestedende diensten stellen de extra specificaties op die nodig zijn ter aanvulling van de Europese specificaties of andere normen. Door deze specificaties mag de naleving van de op EU-niveau geharmoniseerde essentiële eisen waaraan het spoorwegsysteem moet voldoen, niet in het gedrang komen.
- (32) De procedures voor de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van de onderdelen moeten gebaseerd zijn op de modules die zijn opgenomen in Besluit 2010/713/EU van de Commissie ⁽²⁾. Met het oog op de ontwikkeling van de betrokken industrieën moeten voor zover mogelijk procedures worden ontwikkeld waarbij een kwaliteitsborgingssysteem wordt toegepast.
- (33) Teneinde de interoperabiliteit van het systeem te waarborgen zijn de conformiteitseisen voor onderdelen derhalve hoofdzakelijk afgestemd op het toepassingsgebied ervan en niet alleen op het vrije verkeer ervan op de EU-markt. Van de onderdelen die het meest kritiek zijn voor de veiligheid, de beschikbaarheid of het doelmatig functioneren van het systeem moet de geschiktheid voor gebruik worden beoordeeld. Bijgevolg is het niet noodzakelijk dat de fabrikant de CE-markering op de onder deze richtlijn vallende onderdelen aanbrengt en volstaat, uitgaande van de beoordeling van de conformiteit en/of de geschiktheid voor gebruik, een conformiteitsverklaring van de fabrikant.
- (34) Fabrikanten zijn niettemin verplicht om op bepaalde onderdelen de CE-markering aan te brengen ten bewijze van de conformiteit daarvan met andere desbetreffende EU- bepalingen.
- (35) Wanneer een TSI van kracht wordt, zijn een aantal interoperabiliteitsonderdelen al in de handel gebracht. Er moet worden voorzien in een overgangperiode, zodat deze interoperabiliteitsonderdelen in een subsysteem kunnen worden geïntegreerd, ook al voldoen ze niet strikt aan de desbetreffende TSI.
- (36) De subsystemen die samen het spoorwegsysteem vormen, dienen aan een keuringsprocedure onderworpen te zijn. Deze keuring moet de bevoegde instanties die toestemming geven voor de indienstelling daarvan in staat stellen zich ervan te vergewissen dat het resultaat in het ontwerpstadium, bij de bouw en bij de indienstelling beantwoordt aan de geldende wettelijke, technische en operationele bepalingen. Zij moet tevens de constructeurs een gelijke behandeling waarborgen, ongeacht de lidstaat.
- (37) Na de indienstelling van een subsysteem moet erop worden toegezien dat dit subsysteem wordt geëxploiteerd en onderhouden overeenkomstig de essentiële eisen die erop van toepassing zijn. Volgens Richtlijn .../.../EU van het Europees Parlement en de Raad [spoorwegveiligheidsrichtlijn] ⁽³⁾ zijn de infrastructuurbeheerder en de spoorwegonderneming ervoor verantwoordelijk dat hun subsystemen aan deze eisen voldoen.

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten (PB L 134 van 30.4.2004, blz. 1).

⁽²⁾ Besluit 2010/713/EU van de Commissie van 9 november 2010 inzake de modules voor de procedure voor de beoordeling van de conformiteit, de geschiktheid voor gebruik en de EG-keuring die moeten worden toegepast in het kader van de overeenkomstig Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad vastgestelde technische specificaties inzake interoperabiliteit (PB L 319 van 4.12.2010, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn .../.../EU van het Europees Parlement en de Raad van ... (PB L ...).

Woensdag 26 februari 2014

- (38) De procedure voor de indienststelling van voertuigen en vaste installaties moet worden verduidelijkt, rekening houdend met de verantwoordelijkheden van de infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen.
- (39) Om de indienststelling van voertuigen te vergemakkelijken en de administratieve last te verlichten moet een vergunning om een voertuig in de handel te brengen worden ingevoerd die in de hele Unie geldig is en die door een spoorwegonderneming moet worden aangevraagd om een voertuig in dienst te kunnen stellen. Dit concept sluit bovendien beter aan bij Besluit nr. 768/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (39 bis) Om de gemeenschappelijke Europese spoorwegruimte tot stand te brengen, de vergunningsprocedures korter en goedkoper te maken en de spoorwegveiligheid te verbeteren, is het nodig de vergunningsprocedures op Unieniveau te stroomlijnen en te harmoniseren. Hiertoe moeten de taken en verantwoordelijkheden tijdens de overgangperiode duidelijk verdeeld worden over het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties.**

Daarbij moet het Bureau de waardevolle deskundigheid, lokale kennis en ervaring van de nationale veiligheidsinstanties benutten. Het Bureau moet specifieke taken en verantwoordelijkheden delegeren aan de nationale veiligheidsinstanties, op basis van contractuele overeenkomsten zoals bedoeld in artikel 22 bis, maar moet in alle vergunningsprocedures de uiteindelijke besluiten nemen. [Am. 9]

- (40) Om de traceerbaarheid van voertuigen en hun historiek te waarborgen, moeten de referenties van de ~~vergunningen om voertuigen in de handel te brengen~~ **voertuigvergunningen** samen met de andere voertuiggegevens worden geregistreerd. [Am. 10]
- (41) In de TSI's moet de procedure worden vastgesteld om ~~na de afgifte van de vergunning om een voertuig in de handel te brengen en vóór het besluit tot indienststelling~~ **aanvang van een nieuwe exploitatie** de compatibiliteit tussen voertuigen en het spoornet te controleren. [Am. 11]
- (42) Om spoorwegondernemingen te ondersteunen bij de beslissing over de indienststelling van een voertuig en overlappende controles en overbodige administratie te vermijden, moeten de nationale voorschriften worden geclassificeerd om de gelijkwaardigheid te bepalen tussen de nationale voorschriften van verschillende lidstaten over eenzelfde aspect.
- (43) De aangemelde instanties die belast zijn met de procedures voor de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van onderdelen en met de keuringsprocedure voor de subsystemen, dienen, met name bij ontstentenis van Europese specificaties, hun beslissingen zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen.
- (44) Transparante accreditatie als voorzien bij Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ is als instrument om het nodige vertrouwen in de conformiteitsverklaring te waarborgen voor de nationale autoriteiten in de Unie de beste manier om de technische bekwaamheid aan te tonen van de aangemelde instanties en, *mutatis mutandis*, de met de controle op de naleving van de nationale voorschriften belaste instanties. De nationale autoriteiten kunnen evenwel van oordeel zijn dat zij over de passende middelen beschikken om deze evaluatie zelf uit te voeren. In dat geval dienen zij, om te waarborgen dat de door andere nationale autoriteiten uitgevoerde evaluaties voldoende geloofwaardig zijn, aan de Commissie en de andere lidstaten het nodige bewijsmateriaal te overleggen waaruit blijkt dat de geëvalueerde conformiteitsbeoordelingsinstanties aan de relevante regelgevingseisen voldoen.
- (45) Deze richtlijn moet worden beperkt tot de vaststelling van de interoperabiliteitseisen voor interoperabiliteitsonderdelen en subsystemen. Om de naleving van die eisen te faciliteren, moet het vermoeden van conformiteit worden gehanteerd voor interoperabiliteitsonderdelen en subsystemen die voldoen aan geharmoniseerde normen die overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1025/2012 worden vastgesteld met het doel voor die eisen gedetailleerde technische specificaties te formuleren.
- (46) De TSI's moeten regelmatig worden herzien. Indien in de TSI's tekortkomingen worden ontdekt, moet het Bureau worden gevraagd een advies uit te brengen dat, onder bepaalde voorwaarden, kan worden gepubliceerd en door alle belanghebbenden (waaronder de sector en aangemelde instanties) kan worden toegepast als een aanvaardbare manier om in afwachting van de herziening daarvan aan de betrokken TSI's te voldoen.

⁽¹⁾ Besluit nr. 768/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende een gemeenschappelijk kader voor het verhandelen van producten en tot intrekking van Besluit 93/465/EEG van de Raad (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 82).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

Woensdag 26 februari 2014

(46 bis) **Regelgevende maatregelen moeten worden aangevuld met initiatieven voor financiële ondersteuning van innovatieve en interoperabele technologieën in de spoorwegsector, zoals het „Shift2Rail”-project.** [Am. 12]

(47) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem binnen de hele Unie niet voldoende door de lidstaten alleen kan worden verwezenlijkt, omdat de afzonderlijke lidstaten niet in staat zijn de nodige maatregelen te treffen om deze interoperabiliteit tot stand te brengen en daarom beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie maatregelen vaststellen in overeenstemming met het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginsel van subsidiariteit. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.

(48) De bevoegdheid om wetgevingshandelingen vast te stellen moet overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aan de Commissie worden gedelegeerd voor de wijziging van niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn en met name de aanpassing aan de technische vooruitgang van bijlage II met betrekking tot de indeling van het spoorwegsysteem in subsystemen en de omschrijving van die subsystemen, de inhoud van de TSI's en de wijzigingen daarvan, met inbegrip van wijzigingen om tekortkomingen weg te werken, **de werkingssfeer en de inhoud van de EG-verklaring van conformiteit en geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen, de procedures voor de keuring van subsystemen, met inbegrip van de algemene principes, de inhoud, de procedure en documenten in verband met de EG-keuringsprocedure en de keuringsprocedure bij toepassing van nationale voorschriften.** Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie dient er bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen voor te zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad. [Am. 13]

(49) Om geconstateerde tekortkomingen in de TSI's weg te werken, dient de Commissie overeenkomstig de spoedprocedure gedelegeerde handelingen tot wijziging van die TSI's vast te stellen.

(50) Om de tenuitvoerlegging te waarborgen van artikel 6, lid 1, van deze richtlijn betreffende de taak van het Bureau om ontwerp-TSI's en de wijzigingen daarvan op te stellen en daarover aanbevelingen te doen aan de Commissie, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend.

(51) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze richtlijn, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend inzake: de inhoud, bijzonderheden, het formaat en de indieningsmodaliteiten van het dossier dat bij het verzoek tot ontheffing van één of meer TSI's of delen daarvan wordt gevoegd; ~~de werkingssfeer en de inhoud van~~ **het formaat en de bijzonderheden van de informatie die wordt opgenomen in** de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen alsmede het formaat en de in die verklaring opgenomen informatie; de classificering van de nationale voorschriften in verschillende groepen teneinde de compatibiliteitscontroles tussen vaste en mobiele uitrusting te vergemakkelijken; ~~de procedures voor de keuring van subsystemen, met inbegrip van de algemene beginselen, de inhoud, procedure en documenten betreffende de EG-keuringsprocedure en de keuringsprocedure wanneer nationale voorschriften van toepassing zijn;~~ de modellen voor de EG-keuringsverklaring en voor de keuringsverklaring bij toepassing van nationale voorschriften en de modellen voor het technisch dossier dat bij de keuringsverklaring moet worden gevoegd; de gemeenschappelijke specificaties betreffende de inhoud, het gegevensformaat, de functionele en technische architectuur, de bedrijfsmodus en de regels voor de invoer van gegevens en de raadpleging van het infrastructuurregister. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. [Am. 14]

(52) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van 28 september 2011 van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen verzeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettinginstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van dergelijke stukken gerechtvaardigd.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

Woensdag 26 februari 2014

- (53) De verplichting om deze richtlijn in nationale wetgeving om te zetten, moet beperkt blijven tot de bepalingen die inhoudelijk zijn gewijzigd ten opzichte van de voorgaande richtlijnen. De verplichting om de niet-gewijzigde bepalingen om te zetten, vloeit voort uit de voorgaande richtlijnen.
- (54) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage IV, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen en voor toepassing ervan onverlet te laten,

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. In deze richtlijn worden de voorwaarden vastgesteld waaraan dient te worden voldaan om het spoorwegsysteem van de Unie interoperabel te maken op een wijze die verenigbaar is met het bepaalde in Richtlijn .../.../EU [spoorwegveiligheidsrichtlijn]. Deze voorwaarden betreffen het ontwerp, de constructie, de indienststelling, de verbetering, de vernieuwing, de exploitatie en het onderhoud van de onderdelen van dit systeem, alsmede de kwalificaties van en de gezondheids- en veiligheidsvoorschriften voor het personeel dat bij de exploitatie en het onderhoud betrokken is. **De verwezenlijking van dit doel moet resulteren in de vaststelling van een optimaal niveau van technische harmonisatie, en bijdragen tot de geleidelijke totstandbrenging van de interne markt op het gebied van uitrusting en diensten voor de constructie, vernieuwing, verbetering en werking van het spoorwegsysteem in de Unie.** [Am. 15]
2. In deze richtlijn worden voor elk subsysteem de voorschriften inzake interoperabiliteitsonderdelen, interfaces en procedures vastgesteld en wordt bepaald welke voorwaarden inzake de algemene compatibiliteit van het spoorwegsysteem moeten worden vervuld om een interoperabel spoorwegsysteem tot stand te brengen.
3. **De lidstaten kunnen bepalen dat de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn is niet van toepassing zijn** op: [Am. 16]
- a) metro's, trams, **tramtreinen**, en lightrailssystemen; [Am. 17]
- b) netten die functioneel gescheiden zijn van de rest van het spoorwegsysteem en die alleen bedoeld zijn voor de exploitatie van lokale, stads- of voorstadsreizigersdiensten alsook spoorwegondernemingen die uitsluitend op deze netten opereren.
- (b bis) spoorweginfrastructuur die particulier eigendom is, en voertuigen die enkel worden gebruikt op deze infrastructuur, die uitsluitend door de eigenaar van de infrastructuur voor eigen goederenvervoer wordt gebruikt;** [Am. 19]
- (b ter) infrastructuur en voertuigen bestemd voor strikt lokaal, historisch of toeristisch gebruik.** [Am. 20]
4. ~~De lidstaten kunnen bepalen dat de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn niet van toepassing zijn op:~~
- a) ~~spoorweginfrastructuur die particulier eigendom is, en voertuigen die enkel worden gebruikt op deze infrastructuur, die uitsluitend door de eigenaar van de infrastructuur voor eigen goederenvervoer wordt gebruikt;~~
- b) ~~infrastructuur en voertuigen bestemd voor strikt lokaal, historisch of toeristisch gebruik.~~ [Am. 21]

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- (1) "spoorwegsysteem van de Unie: ~~de in bijlage I genoemde~~ **alle elementen van het conventionele spoorwegsysteem en het hogesnelheidsspoorwegsysteem van de lijst in bijlage I, punten 1 en 2;** [Am. 22]

Woensdag 26 februari 2014

- (2) „interoperabiliteit”: de geschiktheid van een spoorwegsysteem voor een veilig en ononderbroken treinverkeer, waarbij de voor de betrokken lijnen gespecificeerde prestaties worden geleverd; **deze geschiktheid hangt af van alle reglementaire, technische en operationele voorwaarden waaraan moet worden voldaan om aan de essentiële eisen tegemoet te komen;** [Am. 23]
- (3) „voertuig”: een voor het verkeer geschikt spoorvoertuig ~~met een vaste of variabele samenstelling~~ dat op eigen wielen voortbeweegt op spoorlijnen, met of zonder tractie. Een voertuig bestaat uit een of meer structurele en functionele subsystemen; [Am. 24]
- (4) „netwerk”: de lijnen, stations, terminals en alle soorten vaste uitrusting die nodig zijn voor een veilige en continue werking van het spoorwegsysteem;
- 5) „substelsysteem”: de structurele en functionele delen van het spoorwegsysteem, als bedoeld in bijlage II;
- (5 bis) **„mobiel subsysteem”: het rollend materieel, de boordsystemen voor besturing en seingeving, en het voertuig wanneer dit uit één subsysteem bestaat;**[Am. 25]
- (6) „interoperabiliteitsonderdeel”: een basiscomponent, groep componenten, deel van een samenstel of volledig samenstel van materieel, deel uitmakend of bestemd om deel uit te maken van een subsysteem, en waarvan de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem direct of indirect afhankelijk is, met inbegrip van materiële, maar ook immateriële objecten;
- (7) „essentiële eisen”: het geheel van de in bijlage III omschreven voorwaarden waaraan het spoorwegsysteem, de subsystemen en de interoperabiliteitsonderdelen, met inbegrip van de interfaces, moeten voldoen;
- (8) „Europese specificatie”: een gemeenschappelijke technische specificatie, een Europese technische goedkeuring als gedefinieerd in bijlage XXI bij Richtlijn 2004/17/EG of een Europese norm als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, onder b), van Verordening (EU) No 1025/2012;;
- (9) „technische specificatie inzake interoperabiliteit” (TSI): een overeenkomstig deze richtlijn aangenomen specificatie die voor elk subsysteem of deel van een subsysteem geldt teneinde aan de essentiële eisen te voldoen en de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem te verzekeren;
- (9 bis) **„conformiteitsbeoordelingsinstantie”: een instantie die is aangemeld of aangewezen als bevoegde instantie voor het verrichten van conformiteitsbeoordelingsactiviteiten, zoals ijken, testen, certificeren en inspecteren. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie wordt na aanmelding door een lidstaat als „aangemelde instantie” geclassificeerd. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie wordt na aanwijzing door een lidstaat als „aangewezen instantie” geclassificeerd.** [Am. 27]
- (10) „fundamentele parameter”: elke wettelijke, technische of operationele voorwaarde die kritiek is op het vlak van de interoperabiliteit en die in de desbetreffende TSI's wordt vermeld;
- (11) „specifiek geval”: elk deel van het spoorwegsysteem waarvoor om geografische of topografische redenen of omwille van het stadsmilieu en de samenhang van het bestaande systeem, bijzondere tijdelijke of definitieve bepalingen in de TSI's moeten worden opgenomen, bijvoorbeeld lijnen en netwerken die niet verbonden zijn met het netwerk in de rest van de Unie, het profiel, de spoorwijdte of de spoorafstand, alsmede voertuigen die bestemd zijn voor strikt lokaal, regionaal of historisch gebruik en voertuigen met een plaats van vertrek of bestemming in derde landen;
- (12) „verbetering”: **belangrijke** werkzaamheden waarbij een subsysteem of deel daarvan wordt gewijzigd, die een wijziging vergen van het technisch dossier dat de EG-keuringsverklaring eventueel vergezelt en die een verbetering van de algemene prestaties van het subsysteem tot gevolg hebben. **Wanneer werkzaamheden moeten uitgevoerd waarbij een subsysteem of voertuig wordt gewijzigd, specificeert de bevoegde TSI of de werkzaamheden in kwestie als belangrijk moeten worden aangemerkt en zo ja, waarom;** [Am. 28]
- (13) „vernieuwing”: **belangrijke** vervangingswerkzaamheden waarbij een subsysteem of deel daarvan wordt gewijzigd en die geen wijziging van de algemene prestaties van het subsysteem tot gevolg hebben. **Wanneer werkzaamheden moeten worden uitgevoerd waarbij een subsysteem of voertuig wordt vervangen, specificeert de bevoegde TSI of de werkzaamheden in kwestie als belangrijk moeten worden aangemerkt en zo ja, waarom;** [Am. 29]
- (14) „bestaand spoorwegsysteem”: het geheel van de spoorweginfrastructuur van het bestaande spoorwegsysteem, bestaande uit enerzijds de lijnen en vaste installaties en anderzijds de voertuigen, ongeacht categorie of herkomst, die op deze infrastructuur rijden;

Woensdag 26 februari 2014

- (15) „vervanging in het kader van onderhoud”: vervanging van onderdelen door onderdelen met een identieke functie en identieke prestaties in het kader van preventief onderhoud of herstelwerkzaamheden;
- (16) „indienststelling”: alle handelingen door middel waarvan een subsysteem of een voertuig in bedrijf wordt genomen;
- (17) „aanbestedende dienst”: elk openbaar of particulier bedrijf of orgaan dat opdracht geeft voor het ontwerp en/of de bouw of de vernieuwing of verbetering van een subsysteem. Deze entiteit kan een spoorwegonderneming, een infrastructuurbeheerder, een houder, **een met het onderhoud belaste entiteit** of een concessionaris die belast is met de indienststelling van een project zijn; [Am. 30]
- (18) „houder”: de persoon of entiteit die eigenaar is van een voertuig of het recht heeft het te gebruiken, het voertuig exploiteert als vervoermiddel en als zodanig geregistreerd is in ~~het nationale voertuigenregister~~ **de voertuigenregisters** bedoeld in ~~artikel~~ **de artikelen 43 en 43 bis** van onderhavige richtlijn; [Am. 31]
- (18 bis) „eigenaar”: de persoon of entiteit die eigenaar is van een voertuig en als zodanig geregistreerd is in de voertuigenregisters bedoeld in de artikelen 43 en 43 bis; [Am. 32]**
- (19) „project in vergevorderd stadium”: elk project waarvan de planning/aanleg zodanig is gevorderd dat een wijziging van de technische specificaties de levensvatbaarheid van het geplande project in het gedrang kan brengen;
- (20) „geharmoniseerde norm”: een Europese norm als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 1025/2012;
- (21) „nationale veiligheidsinstantie”: een veiligheidsinstantie als gedefinieerd in artikel 3 van Richtlijn .../.../EU [spoorwegveiligheidsrichtlijn];
- (22) „type”: een voertuigtype dat beantwoordt aan de fundamentele ontwerpkenmerken van het voertuig, aangegeven in een type- of ontwerpkeuringscertificaat als beschreven in de toepasselijke keuringsmodule;
- (23) „serie”: een aantal identieke voertuigen van een typeontwerp;
- (24) „met het onderhoud belaste entiteit”: een entiteit die belast is met het onderhoud als gedefinieerd in artikel 3 van Richtlijn .../.../EU [spoorwegveiligheidsrichtlijn];
- (25) „lightrail”: spoorvervoerssystemen voor stedelijke en/of voorstedelijk vervoer waarvan de capaciteit en snelheid lager ligt dan bij heavy rail en metrosystemen, maar hoger dan bij tramsystemen. Lightrailsystemen kunnen over een eigen bedding beschikken of deze delen met het wegverkeer en rijden gewoonlijk niet samen met voertuigen voor passagiersvervoer over lange afstand of goederentreinen;
- (26) „nationale voorschriften”: alle ~~door lidstaten opgelegde~~ bindende voorschriften **die door een lidstaat zijn aangemeld en** die technische eisen of eisen betreffende de veiligheid op het spoor **in een lidstaat** bevatten en die, ~~ongeacht welke instantie ze uitvaardigt~~, van toepassing zijn op ~~spoorwegondernemingen~~ **alle actoren in de spoorwegsector, ongeacht welke instantie ze uitvaardigt**; [Am. 33]
- (27) „nominale werkingstoestand”: de normale bedrijfsmodus en de te verwachten gevallen van gestoord bedrijf (waaronder slijtage) binnen de in het technisch en onderhoudsdossier vermelde gebruiksvoorwaarden;
- (27 bis) „toepassingsgebied”: een of meerdere netwerken in de Unie, binnen een lidstaat of een groep lidstaten, waarop een voertuig volgens zijn technisch dossier technisch compatibel is;**[Am. 34]
- (27 ter) „geïsoleerd net”: het spoorwegnet van een lidstaat, of van een deel van een lidstaat, met een spoorbreedte van 1 520 mm, dat in geografisch of technisch opzicht gescheiden is van het Europees netwerk met een standaardspoorbreedte (1 435 mm — hierna „standaardbreedte”) en dat samen met derde landen goed geïntegreerd is in het spoorwegnet met een spoorbreedte van 1 520 mm, maar geïsoleerd is van het hoofdnets van de Unie;** [Am. 35]
- (28) „aanvaardbare toepassingen van de eisen”: niet-bindende adviezen van het Bureau waarin wordt gedefinieerd op welke manieren de naleving van de essentiële eisen kan worden vastgesteld, **teneinde de tekortkomingen van een TSI tijdelijk op te vangen totdat de TSI gewijzigd is;** [Am. 36]

Woensdag 26 februari 2014

(28 bis) *de „aanvaardbare nationale toepassingen van de eisen” houden in dat de naleving in een lidstaat op een andere erkende manier wordt verwezenlijkt, waarbij ervan uit wordt gegaan dat het betreffende gedeelte van de nationale voorschriften wordt nageleefd. Deze aanvaardbare nationale toepassingen van de eisen worden bij het Bureau aangemeld.* [Am. 37]

- (29) „in de handel brengen”: de eerste keer dat een interoperabiliteitsonderdeel, subsysteem, of voertuig dat klaar is om in normale bedrijfsmodus te functioneren in de Unie in de handel wordt gebracht;
- (30) „fabrikant”: een natuurlijke of rechtspersoon die een interoperabiliteitsonderdeel of subsysteem produceert of laat ontwerpen of produceren en dat onder zijn naam of handelsnaam in de handel brengt;
- (31) „gemachtigde”: een in de Unie gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die schriftelijk door ~~de~~ **een fabrikant of een aanbestedende dienst** is gemachtigd om namens hem specifieke taken te vervullen; [Am. 38]
- (32) „technische specificatie”: een document waarin ~~dat~~ de technische voorschriften zijn uiteengezet waaraan een product, **een subsysteem**, een proces of een dienst moet voldoen; [Am. 39]
- (33) „accreditatie”: heeft de betekenis als in Verordening (EG) nr. 765/2008;
- (34) „nationale accreditatie instantie”: heeft de betekenis als in Verordening (EG) nr. 765/2008;
- (35) „conformiteitsbeoordeling”: het proces waarin wordt aangetoond of voldaan is aan de vastgestelde eisen voor een product, proces, dienst, systeem, persoon of instantie;
- (36) „conformiteitsbeoordelingsinstantie”: een instantie die conformiteitsbeoordelingsactiviteiten verricht, zoals ijken, testen, certificeren en inspecteren;
- (37) ~~„gehandicapt”~~ **„gehandicapt”** en persoon met **een handicap of** beperkte mobiliteit”: elke persoon met een permanente of tijdelijke fysieke, mentale, intellectuele of zintuiglijke beperking die hem, in wisselwerking met diverse drempels, kunnen beletten volledig, effectief en op voet van gelijkheid met andere passagiers gebruik te maken van vervoersdiensten of van wie de mobiliteit bij het gebruiken van vervoersdiensten is beperkt door zijn leeftijd **en voor wie een aanpassing van de diensten bijgevolg noodzakelijk is**; [Am. 40]
- (38) „infrastructuurbeheerder”: de infrastructuurbeheerder als gedefinieerd in artikel 3 van Richtlijn .../.../EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ [tot instelling van één Europese spoorwegruimte];
- (39) „spoorwegonderneming”: spoorwegonderneming als gedefinieerd in artikel 3 van Richtlijn .../.../EU [tot instelling van één Europese spoorwegruimte] en elke andere publiekrechtelijke of privaatrechtelijke onderneming die goederen en/of reizigers over het spoor vervoert en die zelf de tractie verzekert; hiertoe behoren ook ondernemingen die uitsluitend tractie leveren.

Artikel 3

Essentiële eisen

1. Het spoorwegsysteem, de subsystemen, de interoperabiliteitsonderdelen, inclusief de interfaces, moeten voldoen aan de desbetreffende essentiële eisen.
2. De in artikel 34 van Richtlijn 2004/17/EG bedoelde technische specificaties die noodzakelijk zijn ter aanvulling van de Europese specificaties of de andere normen die in gebruik zijn in de Unie, mogen niet in strijd zijn met de essentiële eisen.

2 bis. *Niemand mag op grond van een handicap indirect of direct worden gediscrimineerd. Om ervoor te zorgen dat alle burgers van de Unie gebruik kunnen maken van de voordelen van een ruimte zonder binnengrenzen, moeten de lidstaten de toegankelijkheid van het spoorwegsysteem waarborgen.* [Am. 41]

⁽¹⁾ Richtlijn .../.../EU van het Europees Parlement en de Raad van ... [tot instelling van één Europese spoorwegruimte] (PB L ...).

Woensdag 26 februari 2014

HOOFDSTUK II
TECHNISCHE SPECIFICATIES INZAKE INTEROPERABILITEIT

Artikel 4

Inhoud van de technische specificaties inzake interoperabiliteit

1. Elk van de in bijlage II gedefinieerde subsystemen wordt bestreken door één TSI. Een subsysteem kan zo nodig door verscheidene TSI's worden bestreken en één TSI kan verscheidene subsystemen betreffen.
2. De Commissie wordt gemachtigd om gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 46 betreffende de aanpassing van bijlage II aan de technische vooruitgang met betrekking tot de indeling van het spoorwegsysteem in subsystemen en de omschrijving van die subsystemen.
3. De **vaste** subsystemen stemmen ~~overeenkomstig deze richtlijn~~ **uiterlijk op het moment van de afgifte van de bouwvergunningen** met de op het moment van **de eerste aanstelling van een aangemelde instantie** ~~in werking treding, vernieuwing of verbetering~~ geldende TSI's overeen. **De voertuigen stemmen op het moment van de eerste aanstelling van een aangemelde instantie met de TSI's en de nationale voorschriften overeen.** Deze conformiteit blijft tijdens het gebruik van elk subsysteem ononderbroken gehandhaafd. [Am. 42]
4. In elke TSI zijn de volgende elementen opgenomen:
 - a) een vermelding van de beoogde reikwijdte (deel van het netwerk of voertuigen als bedoeld in bijlage I: subsysteem of deel van een subsysteem als vermeld in bijlage II);
 - b) de essentiële eisen voor het betrokken subsysteem en de interfaces van dit systeem met de overige subsystemen;
 - c) de functionele en technische specificaties waaraan elk subsysteem en de interfaces ervan met de overige subsystemen moeten voldoen. Indien nodig kunnen deze specificaties naargelang van het gebruik van het subsysteem verschillen;
 - d) de interoperabiliteitsonderdelen en interfaces waarvoor Europese specificaties moeten worden vastgesteld, waaronder de Europese normen die noodzakelijk zijn om de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem tot stand te brengen; **Dit omvat de identificatie van spoorwegeronderdelen die overeenkomstig artikel 41 van Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ moeten worden gestandaardiseerd. Elke TSI bevat een lijst met te standaardiseren onderdelen, inclusief de bestaande onderdelen.** [Am. 43]
 - e) per geval de procedures die moeten worden gehanteerd voor de beoordeling van de overeenstemming of de geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen enerzijds, of de EG-keuring van de subsystemen anderzijds. Die procedures moeten gebaseerd zijn op de in Besluit 2010/713/EU van de Commissie omschreven modules;
 - f) de strategie voor de toepassing van de TSI's. Daarin staan met name de stappen via welke de bestaande situatie overgaat in de uiteindelijke situatie waarin overal aan de TSI's wordt voldaan, indien nodig met inbegrip van de termijnen waarbinnen die stappen moeten worden afgerond. **Het tijdsplan voor de verschillende stappen wordt gekoppeld aan een evaluatie waarin de geraamde kosten en baten van de invoering van de TSI en de verwachte gevolgen voor de betrokken exploitanten en marktdeelnemers worden geanalyseerd.** [Am. 44]
 - g) voor het betrokken personeel de kwalificaties en voorschriften inzake de gezondheid en veiligheid op het werk voor de exploitatie en het onderhoud van het subsysteem in kwestie en voor de toepassing van de TSI;
 - h) de bij de verbetering of vernieuwing van bestaande subsystemen en voertuigtypen toepasselijke bepalingen met of zonder nieuwe vergunning voor of nieuw besluit tot indienststelling;

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004 (PB L ...).

Woensdag 26 februari 2014

- i) ~~de door spoorwegondernemingen te controleren parameters en toe te passen procedures om die parameters te controleren tussen het moment waarop een vergunning om een voertuig in de handel te brengen is afgegeven en het moment waarop het besluit tot indienststelling wordt genomen, teneinde te waarborgen dat de voertuigen compatibel zijn met de trajecten waarop ze zullen worden ingezet; [Am. 45]~~

(i bis) vermeldt de specifieke parameters die moeten worden gecontroleerd en geeft de beschrijvingen voor de vernieuwing, verbetering of vervanging van onderdelen of interoperabiliteitsonderdelen die in verband met artikel 21, lid 3, moeten worden behandeld. [Am. 46]

5. Elke TSI wordt uitgewerkt aan de hand van een analyse van het bestaande subsysteem en geeft een subsysteem aan als doel dat geleidelijk, maar binnen een redelijke termijn, kan worden bereikt. Aldus kan dankzij de gefaseerde vaststelling en toepassing van de TSI's binnen die termijn langzamerhand de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem worden bereikt.

6. TSI's houden de samenhang van het bestaande spoorwegsysteem in elke lidstaat op passende wijze zoveel mogelijk in stand. In verband daarmee kan binnen elke TSI rekening worden gehouden met specifieke gevallen, zowel op het gebied van het netwerk als de voertuigen en met name met het profiel, de spoorwijdte of de spoorafstand en voertuigen met een plaats van vertrek of bestemming in derde landen. Voor elk specifiek geval wordt in de TSI aangegeven hoe de TSI-bepalingen van lid 4, onder c) tot en met g), moeten worden toegepast.

7. Indien bepaalde technische aspecten die overeenkomen met essentiële eisen niet uitdrukkelijk aan de orde kunnen komen in een TSI, worden zij duidelijk als open punten omschreven in een bijlage bij de TSI.

8. TSI's vormen geen belemmering voor de lidstaten om beslissingen te nemen over het gebruik van de infrastructuur voor het verkeer van voertuigen waarop de TSI's niet van toepassing zijn.

9. Indien dat strikt noodzakelijk is om te voldoen aan de doelstelling van deze richtlijn, kunnen TSI's expliciet en duidelijk verwijzen naar Europese of internationale normen of specificaties of door het Bureau bekendgemaakte technische documenten. In dat geval worden die normen of specificaties (of de desbetreffende delen daarvan) of technische documenten beschouwd als een bijlage bij de desbetreffende TSI en krijgen zij een verplicht karakter op het moment dat de TSI van toepassing is. Indien dergelijke normen, specificaties of technische documenten ontbreken en nog moeten worden ontwikkeld, kan worden verwezen naar andere, duidelijk bepaalde documenten met een normatief karakter die gemakkelijk en publiek toegankelijk zijn.

Artikel 5

Opstelling, aanneming en herziening van TSI's

1. De Commissie geeft het Bureau de opdracht de TSI's en de wijzigingen daarvan op te stellen en desgevallend aanbevelingen te doen aan de Commissie.

1 bis. *Bij de opstelling, aanneming en herziening van elke TSI (met inbegrip van de fundamentele parameters) wordt rekening gehouden met de te voorzien kosten en baten van alle voorgestelde technische oplossingen en van de onderlinge interfaces, teneinde te bepalen welke oplossingen de meest gunstige zijn en die uit te voeren. [Am. 47]*

2. Elke ontwerp-TSI wordt in de volgende fasen opgesteld.

a) Het Bureau bepaalt de fundamentele parameters voor deze TSI, alsmede de interfaces met de andere subsystemen en alle andere noodzakelijke specifieke gevallen. Voor elk van deze parameters en interfaces worden de meest gunstige alternatieve oplossingen, vergezeld van technische en economische bewijsstukken, gepresenteerd.

b) Het Bureau werkt op basis van deze fundamentele parameters de ontwerp-TSI uit. Eventueel houdt het Bureau rekening met de vooruitgang van de techniek, reeds uitgevoerde normalisatiewerkzaamheden, de bevindingen van bestaande werkgroepen en aanvaarde onderzoeksresultaten.

Elke ontwerp-TSI gaat vergezeld van een volledige raming van de te verwachten kosten en baten van de toepassing van de TSI's. Daarin worden de verwachte gevolgen voor alle betrokken exploitanten en economische subjecten vermeld, **en wordt naar behoren rekening gehouden met de vereisten van Richtlijn .../.../EU [spoorwegveiligheidsrichtlijn]. De lidstaten nemen aan de beoordeling deel door waar nodig de vereiste gegevens te verstrekken. [Am. 48]**

3. Teneinde rekening te houden met de technologische of maatschappelijke ontwikkelingen stelt het Bureau de TSI's en de wijzigingen daarvan op overeenkomstig het in lid 1 bedoelde mandaat en overeenkomstig de artikelen 4 en 15 van Verordening (EU) nr. .../... [de Spoorwegbureauverordening] en met inachtneming van de beginselen inzake openheid, consensus en transparantie als gedefinieerd in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1025/2012.

Woensdag 26 februari 2014

4. ~~De Commissie kan gedurende deze werkzaamheden voor de opstelling~~ **Het in artikel 48 bedoelde comité wordt regelmatig op de hoogte gehouden van de werkzaamheden in verband met het opstellen** van de TSI's. **Op verzoek van het comité kan de Commissie gedurende die werkzaamheden de** nodige opdrachten of aanbevelingen formuleren betreffende de opzet van de TSI's, alsmede betreffende de raming van de kosten en baten. De Commissie kan met name **op aanvraag van een lidstaat** verzoeken alternatieve oplossingen te bestuderen en de raming van de kosten en baten van deze alternatieve oplossingen op te nemen in het verslag bij de ontwerp-TSI. [Am. 49]
5. Wanneer verschillende subsystemen om redenen van technische compatibiliteit tegelijkertijd in gebruik moeten worden genomen, moeten de data van inwerkingtreding van de desbetreffende TSI's overeenstemmen.
6. Bij de opstelling, aanneming en herziening van de TSI's wordt rekening gehouden met de mening van de gebruikers ten aanzien van eigenschappen die rechtstreeks van invloed zijn op het gebruik van de subsystemen door die gebruikers. Daartoe pleegt het Bureau bij de opstelling en herziening van de TSI's overleg met de representatieve gebruikersverenigingen en -organisaties. Het voegt een verslag van de uitkomst van dit overleg bij de ontwerp-TSI.
7. Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EU) nr. .../... (de ~~spoorwegaanpakwet~~ **Spoorwegaanpakwet**) stelt het Bureau de lijst op van gebruikersverenigingen en -organisaties waarmee overleg moet worden gepleegd en werkt het die lijst regelmatig bij. Deze lijst **omvat noodzakelijkerwijs vertegenwoordigende verenigingen en organisaties van alle lidstaten en** kan op verzoek van een lidstaat of op initiatief van de Commissie worden herzien en bijgewerkt. [Am. 50]
8. Bij de opstelling, aanneming en herziening van de TSI's wordt rekening gehouden met het advies van de **vertegenwoordigende** sociale partners **in alle lidstaten** ten aanzien van de voorschriften van artikel 4, lid 4, onder g), **en van alle andere TSI's die rechtstreeks of onrechtstreeks gevolgen hebben voor het betrokken personeel**. Daartoe raadpleegt het Bureau de sociale partners alvorens de Commissie aanbevelingen te doen over de TSI's en de wijzigingen daarvan. De sociale partners worden geraadpleegd in het kader van het comité voor de sectoriële dialoog, opgericht bij Besluit 98/500/EG van de Commissie ⁽¹⁾. De sociale partners brengen hun advies uit binnen een termijn van drie maanden. [Am. 51]
9. Indien herziening van een TSI wijziging van de eisen tot gevolg heeft, moet de nieuwe TSI verenigbaarheid waarborgen met overeenkomstig vorige versies van de TSI in dienst genomen subsystemen.
10. De Commissie krijgt de bevoegdheid om betreffende de TSI's en de wijzigingen daarvan gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 46.

Wanneer overeenkomstig artikel 6 in de TSI's tekortkomingen worden vastgesteld en er sprake is van dwingende spoed, is de in artikel 47 uiteengezette procedure van toepassing op overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handelingen.

Artikel 6

Tekortkomingen van TSI's

1. Indien na de vaststelling daarvan blijkt dat een TSI een tekortkoming vertoont, wordt de TSI gewijzigd overeenkomstig artikel 5, lid 3.
2. Met het oog op de herziening van de TSI kan de Commissie het Bureau om advies vragen. De Commissie analyseert het advies van het Bureau en stelt de lidstaten in kennis van haar conclusies.
3. Op verzoek van de Commissie is het in lid 2 bedoelde advies van het Bureau een aanvaardbare toepassing van de essentiële eisen en mag het derhalve worden gebruikt voor de beoordeling van projecten.

3 bis. **Een lid van het netwerk van vertegenwoordigende organen kan als aanvrager via de Commissie verzoeken om adviezen over tekortkomingen in TSI's. De verzoeker wordt van de genomen beslissing in kennis gesteld. De Commissie motiveert weigeringsbesluiten naar behoren.** [Am. 52]

⁽¹⁾ Besluit 98/500/EG van de Commissie van 20 mei 1998 betreffende de oprichting van Comités voor de sectoriële dialoog tussen de sociale partners op Europees niveau (PB L 225 van 12.8.1998, blz. 27).

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 7

Ontheffing van de TSI's

1. In de volgende gevallen mogen de lidstaten afzien van de toepassing van één of meer TSI's of delen daarvan:
 - a) bij een voorgesteld nieuw subsysteem of een deel daarvan, de vernieuwing of verbetering van een bestaand subsysteem of een deel daarvan, elk element als genoemd in artikel 1, lid 1, dat zich in een gevorderde ontwikkelingsfase bevindt of waarvoor een uitvoeringsovereenkomst loopt op het moment waarop die TSI's bekend worden gemaakt;
 - b) wanneer het bij een snelle herstelling van het net na een ongeluk of een natuurramp economisch of technisch niet mogelijk is de overeenkomstige TSI geheel of gedeeltelijk toe te passen. In dat geval mag slechts tijdelijk van de TSI worden afgeweken;
 - c) bij elke voorgestelde vernieuwing, uitbreiding of verbetering van een bestaand subsysteem of deel daarvan waarbij de toepassing van de TSI's de economische levensvatbaarheid van het project **ernstig** in het gedrang zou brengen. [Am. 53]
2. In het in lid 1, onder a), bedoelde geval stelt de lidstaat de Commissie binnen een jaar na de inwerkingtreding van elke TSI in kennis van een lijst van projecten die op zijn grondgebied worden uitgevoerd en die zich in een vergevorderd stadium van ontwikkeling bevinden.
3. In alle in lid 1 bedoelde gevallen dienen de betrokken lidstaten bij de Commissie een verzoek in om de TSI niet toe te passen, met vermelding van de alternatieve regelingen die de lidstaat in plaats van de TSI's wenst toe te passen. De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen de inhoud van het dossier dat bij een aanvraag tot ontheffing van één of meer TSI's of delen daarvan moet worden gevoegd, alsmede de bijzonderheden, het formaat en de indieningsmodaliteiten van dat dossier. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 48, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure. De Commissie onderzoekt het dossier, analyseert de alternatieve regelingen die de lidstaat in plaats van de TSI wenst toe te passen en beslist of zij het verzoek tot ontheffing van de TSI aanvaardt dan wel verwerpt en stelt de lidstaat in kennis van haar beslissing.
4. In afwachting van de beslissing van de Commissie mag een lidstaat in het in lid 3 bedoelde geval alternatieve regelingen toepassen.
5. De Commissie neemt uiterlijk vier maanden na de indiening van het verzoek en het volledige dossier een beslissing. Als een dergelijke beslissing niet wordt genomen, wordt het verzoek geacht te zijn aanvaard.
6. Alle lidstaten worden op de hoogte gesteld van de resultaten van de analyses en van de resultaten van de in lid 3 bedoelde procedure.

HOOFDSTUK III

INTEROPERABILITEITSONDERDELEN

Artikel 8

Het in de handel brengen van interoperabiliteitsonderdelen

1. De lidstaten nemen alle dienstige maatregelen opdat de interoperabiliteitsonderdelen:
 - a) alleen in de handel worden gebracht indien zij de interoperabiliteit van het systeem mogelijk maken en voldoen aan de essentiële eisen;
 - b) binnen hun toepassingsgebied **volgens de definitie in artikel 2, punt 27 bis**, worden gebruikt overeenkomstig hun bestemming en naar behoren worden geïnstalleerd en onderhouden. [Am. 54]

Deze bepalingen vormen geen belemmering voor het in de handel van deze onderdelen voor andere toepassingen.

2. De lidstaten mogen niet uit hoofde van deze richtlijn het in de handel brengen op hun grondgebied van interoperabiliteitsonderdelen met het oog op het gebruik daarvan voor het spoorwegsysteem verbieden, beperken of belemmeren, wanneer deze onderdelen aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen. In het bijzonder mogen zij geen verificaties verlangen die al zijn verricht in het kader van de procedure die tot de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik heeft geleid.

Woensdag 26 februari 2014

Een lidstaat mag de indienstelling van interoperabiliteitsonderdelen waarvoor een vergunning is verleend voor een bepaald toepassingsgebied niet verbieden, beperken of belemmeren als dat toepassingsgebied zich op zijn grondgebied bevindt. [Am. 55]

~~De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen **krijgt de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 46 gedelegeerde handelingen vast te stellen over** de werkingssfeer en de inhoud van de EG-verklaring van conformiteit en geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen, ~~alsmede het formaat daarvan en de informatie die in die verklaring moet worden opgenomen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 48, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure. [Am. 56]~~~~

2 bis. De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen het formaat en de bijzonderheden van de informatie die wordt opgenomen in de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de onderzoeksprocedure van artikel 48, lid 3. [Am. 57]

Artikel 9

Conformiteit of geschiktheid voor gebruik

1. De lidstaten en het Bureau beschouwen de interoperabiliteitsonderdelen als interoperabel en in overeenstemming met de essentiële eisen wanneer zij voorzien zijn van de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik.
2. Voor elk interoperabiliteitsonderdeel dient de procedure te worden gevolgd voor de beoordeling van de overeenstemming en van de geschiktheid voor gebruik zoals omschreven in de desbetreffende TSI, en voor dat onderdeel dient het desbetreffende certificaat te zijn afgegeven.
3. De lidstaten en het Bureau gaan ervan uit dat een interoperabiliteitsonderdeel voldoet aan de essentiële eisen indien het voldoet aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in de desbetreffende TSI of aan de Europese specificaties die zijn ontwikkeld om aan die voorwaarden te voldoen.
4. Reserveonderdelen voor subsystemen die reeds in dienst zijn gesteld als de desbetreffende TSI van kracht wordt, mogen in deze subsystemen worden aangebracht zonder dat zij aan de in lid 2 bedoelde procedure worden onderworpen.
5. De TSI's kunnen voorzien in een overgangperiode voor de in deze TSI's als interoperabiliteitsonderdelen aangemerkte spoorvervoerproducten die bij de inwerkingtreding van de TSI's al in de handel zijn gebracht. Deze onderdelen moeten voldoen aan de eisen van artikel 8, lid 1.

Artikel 10

Procedure voor de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik

1. Voor de opstelling van de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik van een interoperabiliteitsonderdeel moet de fabrikant of diens in de Unie gevestigde gemachtigde de desbetreffende TSI's hanteren.
2. Wanneer de desbetreffende TSI dit voorschrijft, wordt de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van een interoperabiliteitsonderdeel uitgevoerd door de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie waarbij de fabrikant of diens in de Unie gevestigde gemachtigde daartoe een aanvraag heeft ingediend.
3. Wanneer op interoperabiliteitsonderdelen andere richtlijnen van de Unie betreffende andere aspecten van toepassing zijn, geeft de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik aan dat de betrokken interoperabiliteitsonderdelen eveneens aan de eisen van die andere richtlijnen voldoen.
4. Wanneer noch de fabrikant, noch diens gemachtigde de in de leden 1 en 3 vastgestelde verplichtingen heeft vervuld, gaan deze verplichtingen over op eenieder die het interoperabiliteitsonderdeel in de handel brengt. Dezelfde verplichtingen gelden, wat deze richtlijn betreft, voor iedereen die interoperabiliteitsonderdelen van diverse herkomst of delen daarvan assembleert dan wel voor eigen gebruik vervaardigt.
5. Teneinde te vermijden dat niet-conforme interoperabiliteitsonderdelen in de handel worden gebracht en onverminderd het bepaalde in artikel 11:

Woensdag 26 februari 2014

- a) is, wanneer door een lidstaat wordt geconstateerd dat de EG-verklaring van conformiteit ten onrechte is opgesteld, de fabrikant of diens in de Unie gevestigde gemachtigde verplicht, voor zover nodig, het betrokken interoperabiliteitsonderdeel in overeenstemming te brengen en een einde te maken aan de inbreuk overeenkomstig de door die lidstaat gestelde voorwaarden;
- b) moet, wanneer het betrokken interoperabiliteitsonderdeel niet in overeenstemming wordt gebracht, de lidstaat alle passende maatregelen nemen om het in de handel brengen daarvan te beperken of te verbieden of het uit de handel te laten nemen volgens de procedures van artikel 11.

Artikel 11

Het niet voldoen van interoperabiliteitsonderdelen aan essentiële eisen

1. Wanneer een lidstaat vaststelt dat een van de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik voorzien interoperabiliteitsonderdeel dat in de handel wordt gebracht en wordt gebruikt overeenkomstig zijn bestemming, de naleving van de essentiële eisen in het gedrang dreigt te brengen, neemt hij alle dienstige maatregelen om het toepassingsgebied van dat onderdeel te beperken, het gebruik ervan te verbieden, het uit de handel te nemen of terug te roepen. De lidstaat stelt de Commissie en de andere lidstaten onmiddellijk in kennis van de genomen maatregelen en geeft de redenen van zijn besluit aan, en met name of het gebrek aan conformiteit het gevolg is van:

- a) het niet voldoen aan de essentiële eisen;
- b) een gebrekkige toepassing van de Europese specificaties, voor zover de toepassing van deze specificaties wordt aangehaald,
- c) de ontoereikendheid van de Europese specificaties.

2. **Het Bureau start in opdracht van de** Commissie ~~pleegt zo spoedig mogelijk~~ **onverwijld, en in elk geval binnen twintig dagen, het** overleg met de betrokken partijen. ~~Wanneer de Commissie Na dit overleg vaststelt dat~~ overleg **stelt het Bureau vast of** de maatregel gerechtvaardigd is. **Het Bureau** stelt zij de lidstaat die daartoe het initiatief heeft genomen daarvan in kennis. ~~Wanneer de Commissie, na dit overleg vaststelt dat de maatregel niet gerechtvaardigd is, stelt zij de lidstaat die daartoe het initiatief heeft genomen, alsmede de fabrikant of diens in de Unie gevestigde gemachtigde, onmiddellijk daarvan in kennis.~~ **[Am. 58]**

3. Wanneer een interoperabiliteitsonderdeel dat voorzien is van de EG-verklaring van conformiteit niet conform blijkt te zijn, neemt de bevoegde lidstaat passende maatregelen ten aanzien van de personen die de verklaring hebben opgesteld en stelt hij de Commissie en de overige lidstaten daarvan in kennis.

4. ~~De Commissie ziet erop toe dat de lidstaten op de hoogte worden gehouden van het verloop en de resultaten van deze procedure.~~ **[Am. 59]**

HOOFDSTUK IV

SUBSYSTEMEN

Artikel 12

Vrij verkeer van subsystemen

Onverminderd hoofdstuk V, kunnen de lidstaten de constructie, de indienststelling en de exploitatie van subsystemen van structurele aard die deel uitmaken van het spoorwegsysteem en die aan de essentiële eisen voldoen, op hun grondgebied niet uit hoofde van deze richtlijn verbieden, beperken of belemmeren. Met name mogen zij geen controles eisen die reeds zijn uitgevoerd:

- a) ofwel in het kader van de procedure die tot de „EG”-keuringsverklaring heeft geleid;
- b) of in andere lidstaten vóór of na inwerkintreding van deze richtlijn, teneinde te controleren of onder gelijke bedrijfsvoorwaarden wordt voldaan aan gelijke eisen.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 13

Conformiteit met TSI's en nationale voorschriften

1. De lidstaten en het Bureau beschouwen de **structureel** van het spoorwegsysteem deel uitmakende subsystemen **die indien toepasselijk** van ~~structurele aard die zijn voorzien van~~ de EG-keuringsverklaring **zijn voorzien**, als interoperabel en conform de essentiële eisen, **wanneer de keuringsverklaring is opgesteld aan de hand van TSI's overeenkomstig artikel 15 of aan de hand van nationale voorschriften overeenkomstig artikel 15 bis, of beiden.** [Am. 60]

2. ~~De verificatie van de interoperabiliteit, met inachtneming van de essentiële eisen, van een subsysteem van structurele aard dat deel uitmaakt van het spoorwegsysteem, geschiedt aan de hand van de TSI's en de overeenkomstig lid 3 aangemelde nationale voorschriften.~~ [Am. 61]

2 bis. De beslissing over het afgeven van een vergunning wordt gebaseerd op de TSI's en aangemelde nationale voorschriften die ten tijde van het indienen van de aanvraag van toepassing zijn. [Am. 62]

3. De lidstaten stellen voor elk subsysteem een lijst op van de nationale voorschriften die in de volgende gevallen worden gebruikt voor de uitvoering van de essentiële eisen **en/of aanvaardbare nationale toepassingen van de eisen:** without prejudice to the prerogatives: [Am. 63]

- a) indien de TSI's bepaalde aspecten in verband met de essentiële eisen (open punten) niet volledig bestrijken;
- b) indien er op grond van artikel 7 kennis is gegeven van de niet-toepassing van één of meer TSI's of delen daarvan;
- c) indien het in specifieke gevallen nodig is technische regels toe te passen die niet in de desbetreffende TSI zijn opgenomen;
- d) wanneer nationale voorschriften worden gebruikt voor de beschrijving van bestaande systemen;

(d bis) in het geval van netwerken en voertuigen die niet onder de TSI's vallen; [Am. 64]

(d ter) om specifieke veiligheidsredenen aan een of meer lidstaten op voorwaarde dat ze zijn aangetoond en onverminderd de prerogatieven van het Bureau. [Am. 65]

4. De lidstaten wijzen de instanties aan die, in het geval van technische voorschriften, worden belast met de opstelling van de EG-keuringsverklaring als bedoeld in artikel 15.

Artikel 14

Nationale voorschriften

1. De lidstaten stellen **in de volgende gevallen** de Commissie **en het Bureau** in kennis van de in artikel 13, lid 3, bedoelde lijst van **geldende** nationale voorschriften: [Am. 66]

- a) telkens wanneer de lijst van voorschriften wordt gewijzigd; ~~of~~ [Am. 67]
- b) bij de indiening van een verzoek tot ontheffing van de TSI overeenkomstig artikel 7; ~~of~~ [Am. 68]
- c) na de publicatie van de desbetreffende TSI of de herziening daarvan, teneinde de nationale voorschriften die overbodig zijn geworden door de sluiting van de open punten in de TSI's op te heffen.

c bis) wanneer op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn nog geen kennisgeving is gedaan van het nationale voorschrift/de nationale voorschriften. [Am. 69]

1 bis. Binnen een maand na de inwerkingtreding van deze richtlijn stellen de lidstaten de Commissie op de hoogte van eventuele bestaande nationale voorschriften die op die datum nog niet zijn aangemeld. [Am. 70]

2. De lidstaten delen de volledige tekst van de bestaande nationale voorschriften via de passende IT-instrumenten mee ~~aan het Bureau en de Commissie overeenkomstig artikel 23 van Verordening (EU) nr. .../... (spoorwegbureauverordening~~ **Spoorwegbureauverordening).** [Am. 71]

Woensdag 26 februari 2014

3. De lidstaten mogen alleen in de volgende gevallen nieuwe nationale voorschriften vaststellen:

- a) wanneer een TSI niet volledig aan de essentiële eisen beantwoordt;
- b) als dringende preventieve maatregel, in het bijzonder na een ongeval.

4. Wanneer een lidstaat voornemens is een nieuw nationaal voorschrift in te voeren, ~~stelt~~ **legt** hij **de ontwerptekst uiterlijk drie maanden voor de geplande inwerkingtreding van het voorgestelde nieuwe voorschrift ter onderzoek aan het Bureau en de Commissie daarvan voor met vermelding van de reden voor de invoering overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening], en dit** via de passende IT-instrumenten ~~in kennis~~ overeenkomstig artikel 23 van die Verordening (spoorwegbureauverordening) **[Bureauverordening]**. [Am. 72]

4 bis. Wanneer de lidstaten nieuwe of bestaande nationale voorschriften aanmelden, tonen zij aan dat het desbetreffende voorschrift noodzakelijk is om te voldoen aan een essentiële eis die nog niet in de desbetreffende TSI is opgenomen. Het is de lidstaten niet toegestaan nationale voorschriften aan te melden zonder de noodzaak ervan met bewijzen te staven.

Het Bureau beschikt over twee maanden om de ontwerptekst van de voorschriften te onderzoeken en de Commissie een aanbeveling te doen. De Commissie keurt de ontwerptekst goed of verwerpt deze. Uitsluitend in geval van dringende preventieve maatregelen mogen de lidstaten een nieuw voorschrift met een geldigheidsduur van twee maanden onverwijld aannemen en toepassen. Wanneer een dergelijk voorschrift meerdere lidstaten betreft, zorgt de Commissie, in samenwerking met het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties, voor harmonisatie van het voorschrift op EU-niveau. [Am. 73]

5. De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale voorschriften, met inbegrip van de voorschriften betreffende de interfaces tussen de voertuigen en het netwerk, gratis en in een voor alle belanghebbende partijen verstaanbare taal beschikbaar is.

6. Lidstaten kunnen besluiten voorschriften en beperkingen van strikt plaatselijke aard niet overeenkomstig dit lid aan te melden. In dat geval vermelden de lidstaten die voorschriften en beperkingen in de infrastructuurregisters als bedoeld in artikel 45.

7. Overeenkomstig dit artikel aangemelde nationale voorschriften vallen niet onder de kennisgevingsprocedure van Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

8. De Commissie definieert door middel van uitvoeringshandelingen de classificatie van de aangemelde nationale voorschriften in verschillende groepen om de **wederzijdse aanvaarding in verschillende lidstaten en de** compatibiliteitscontroles tussen vaste en mobiele apparatuur te vergemakkelijken. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de onderzoeksprocedure van artikel 48, lid 3.

Het Bureau classificeert de op grond van dit artikel aangemelde nationale voorschriften overeenkomstig de in de eerste alinea bedoelde uitvoeringshandelingen **en publiceert het bijbehorende register. Ook eventuele aanvaardbare nationale toepassingen van de eisen worden in dit register opgenomen.** [Am. 74]

9. Ontwerpen van nationale voorschriften en reeds geldende nationale voorschriften worden door het Bureau onderzocht overeenkomstig de procedure van de artikelen 21 en 22 van Verordening (EU) nr. .../... (spoorwegbureauverordening).

Artikel 15

Procedure voor de opstelling van de EG-keuringsverklaring

1. Voor de opstelling van de EG-keuringsverklaring vraagt de aanvrager de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie die hij daarvoor heeft uitgekozen om de keuringsprocedure toe te passen. De aanvrager kan de aanbestedende dienst, de fabrikant of hun gemachtigde in de Unie zijn.

2. De taak van de met de EG-keuring van een subsysteem belaste aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie begint in het ontwerpstadium en bestrijkt de gehele constructieperiode tot het stadium van de goedkeuring vóór de indienststelling van het subsysteem. Tot die taak ~~kan behoort~~ **behoort** ook de verificatie ~~behoort~~ van de interfaces van het betrokken subsysteem met het systeem waarvan het deel uitmaakt, gebaseerd op de informatie in de desbetreffende TSI en in de registers als bedoeld in de artikelen 44 en 45. [Am. 75]

⁽¹⁾ Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37).

Woensdag 26 februari 2014

3. De aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie is verantwoordelijk voor de samenstelling van het technisch dossier waarvan de EG-keuringsverklaring vergezeld moet gaan. Dit technisch dossier moet alle noodzakelijke documenten betreffende de eigenschappen van het subsysteem bevatten, alsmede in voorkomend geval alle stukken waaruit de conformiteit van de interoperabiliteitsonderdelen blijkt. Ook moet het alle gegevens inzake de gebruiksvoorwaarden en -beperkingen, alsmede inzake de voorschriften voor onderhoud, permanent of periodiek toezicht en afregeling bevatten.
4. ~~Voor elke wijziging van het in lid 3 bedoelde technisch dossier die een impact heeft op de uitgevoerde keuringen~~ **verbetering** moet een nieuwe EG-keuringsverklaring worden opgesteld. [Am. 76]
5. De aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie kan tussentijdse keuringsverklaringen afgeven voor bepaalde stadia van de keuringsprocedure of bepaalde delen van het subsysteem. In dat geval is de overeenkomstig lid 7, onder a), vastgestelde keuringsprocedure van toepassing.
6. Als dat volgens de betrokken TSI's toegestaan is, mag de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie conformiteitsverklaringen afgeven die betrekking hebben op een serie subsystemen of bepaalde onderdelen van deze subsystemen.
7. ~~De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen:~~
- a) ~~de procedures voor de keuring van subsystemen, met inbegrip van de algemene principes, de inhoud, de procedure en documenten in verband met de EG-keuringsprocedure en de keuringsprocedure bij toepassing van nationale voorschriften;~~
- b) ~~modellen voor de EG-keuringsverklaring en voor de keuringsverklaring bij toepassing van nationale voorschriften, alsmede modellen voor documenten van het technisch dossier dat bij de keuringsverklaring moet worden gevoegd.~~

Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 48, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure. [Am. 78]

7 bis. *De Commissie wordt overeenkomstig artikel 46 gemachtigd om gedelegeerde handelingen vast te stellen voor het definiëren van procedures voor de keuring van subsystemen, met inbegrip van de algemene principes, de inhoud, de procedure en documenten in verband met de EG-keuringsprocedure en de keuringsprocedure bij toepassing van nationale voorschriften.* [Am. 79]

7 ter. *De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen modellen op voor de EG-keuringsverklaring en voor de keuringsverklaring bij toepassing van nationale voorschriften, alsmede modellen voor documenten van het technisch dossier dat bij de keuringsverklaring moet worden gevoegd.*

Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 48, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure. [Am. 80]

Artikel 15 bis

Procedure voor de opstelling van de keuringsverklaring bij toepassing van nationale voorschriften

De procedures voor de opstelling van de in artikel 15 genoemde EG-keuringsverklaring zijn in voorkomend geval ook van toepassing op de opstelling van de keuringsverklaring bij toepassing van nationale voorschriften.

Overeenkomstig hoofdstuk VI bepalen de lidstaten welke instanties verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de keuringsprocedure bij toepassing van nationale voorschriften. [Am. 77]

Artikel 16

Het niet voldoen van subsystemen aan essentiële eisen

1. Indien een lidstaat constateert dat een subsysteem van structurele aard dat voorzien is van de EG-keuringsverklaring, vergezeld van het technisch dossier, niet geheel aan de bepalingen van deze richtlijn en met name aan de essentiële eisen voldoet, kan hij verzoeken dat aanvullende verificaties worden verricht.
2. De lidstaat die dit verzoek heeft gedaan, stelt de Commissie onmiddellijk, met opgaaf van redenen, van de gevraagde aanvullende verificaties in kennis. De Commissie pleegt overleg met de belanghebbende partijen.
3. De lidstaat die dit verzoek heeft gedaan, preciseert of het niet volledig naleven van de richtlijn voortvloeit uit:
- a) de niet-naleving van de essentiële eisen of van een TSI, of uit de slechte toepassing van een TSI. In dat geval doet de Commissie onmiddellijk kennisgeving aan de lidstaat waar degene verblijft die onrechtmatig de EG-keuringsverklaring heeft opgesteld, en vraagt zij die lidstaat passende maatregelen te nemen;

Woensdag 26 februari 2014

- b) een tekortkoming in een TSI. In dat geval wordt de procedure voor de wijziging van de TSI op gang gebracht overeenkomstig artikel 6.

Artikel 17

Vermoeden van overeenstemming

Interoperabiliteitsonderdelen en subsystemen die conform zijn met geharmoniseerde normen of delen daarvan waarvan de referenties in het *Publicatieblad van de Europese Unie* zijn bekendgemaakt, worden geacht conform te zijn met de essentiële eisen die door die normen of delen daarvan worden bestreken, als beschreven in bijlage III.

HOOFDSTUK V

IN DE HANDEL BRENGEN EN IN DIENST STELLEN

Artikel 18

In dienst stellen van vaste installaties

1. Baansubsystemen besturing en seingeving, energie en infrastructuur mogen slechts in dienst worden gesteld indien zij overeenkomstig de essentiële eisen van bijlage III zijn ontworpen, geconstrueerd en geïnstalleerd en nadat overeenkomstig lid 2 de betreffende vergunning is afgegeven.
2. Elke nationale veiligheidsinstantie verleent een vergunning voor de indienststelling van de subsystemen energie en infrastructuur, **alsook voor de indienststelling van de baansubsystemen voor besturing en seingeving die geen ERTMS zijn**, die op het grondgebied van zijn lidstaat worden geëxploiteerd of aanwezig zijn. **De nationale veiligheidsinstanties houden rekening met het advies van het Bureau wanneer TEN-T-corridors of grensoverschrijdende trajecten in het spel zijn.**

Het Bureau verleent een vergunning voor grensoverschrijdende infrastructuren met een enkele infrastructuurbeheerder. [Am. 81]

Het Bureau verleent **in nauwe samenwerking met de nationale veiligheidsinstanties** vergunningen voor ~~de indienststelling van baansubsystemen besturing en seingeving die zich het ERMTS. Voordat het Bureau een vergunning verleent voor het ERMTS, is de nationale veiligheidsinstantie bevoegd voor de controle van de operationele compatibiliteit met de nationale netten. Het Bureau ziet erop toe dat het ERMTS uniform~~ in de Unie ~~bevinden of er worden geëxploiteerd. wordt toegepast.~~ [Am. 82]

In het geval van het ERMTS raadpleegt het Bureau de betrokken nationale veiligheidsinstantie binnen een maand na ontvangst van de volledige aanvraag met het oog op een samenhangende ontwikkeling van het ERTMS in de Unie. De nationale veiligheidsinstantie brengt binnen twee maanden advies uit aan het Bureau over de technische en operationele compatibiliteit van het subsysteem met de voertuigen die op dat deel van het net moeten gaan rijden. Het Bureau houdt in de mate van het mogelijke met dit advies rekening alvorens de vergunning af te geven en als zij het niet eens is met het advies, deelt zij dit met opgave van de redenen mee aan de nationale veiligheidsinstantie. Dit artikel laat de verplichtingen van het Bureau als een systeeminstantie volgens hoofdstuk 6 van Verordening (EU) nr. .../... (Spoorwegbureauverordening) onverlet.

Wanneer het Bureau het niet eens is met een negatieve beoordeling door een nationale veiligheidsinstantie, laat het dit weten aan de instantie in kwestie en geeft het de redenen daarvoor aan. Het Bureau en de nationale veiligheidsautoriteit werken samen aan een voor alle partijen aanvaardbare beoordeling. Waar nodig, afhankelijk van het besluit van het Bureau en de nationale veiligheidsinstantie, wordt de aanvrager bij dit proces betrokken. Indien binnen een maand nadat het Bureau de nationale veiligheidsinstantie heeft gemeld het niet met de beoordeling eens te zijn, geen voor alle partijen aanvaardbare beoordeling kan worden bereikt, neemt het Bureau zijn definitieve besluit tenzij de nationale veiligheidsinstantie de zaak voor arbitrage heeft doorverwezen naar de kamer van beroep, ingesteld bij artikel 51 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening]. De kamer van beroep besluit binnen een maand na het verzoek van de nationale veiligheidsinstantie of het ontwerpbesluit van het Bureau wordt bevestigd.

Een besluit waarbij een vergunning voor de indienststelling van vaste installaties wordt geweigerd moet behoorlijk door het Bureau worden gemotiveerd. De aanvrager kan binnen een maand na ontvangst van het weigeringsbesluit bij het Bureau een verzoek om herziening van het besluit indienen. Dit verzoek gaat vergezeld van een uiteenzetting van de gronden. Het Bureau heeft vanaf de ontvangst van het verzoek om herziening twee maanden de tijd om zijn besluit te bevestigen of te herroepen. Als het weigeringsbesluit van het Bureau wordt bevestigd, mag de aanvrager beroep aantekenen bij de overeenkomstig artikel 51 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening] ingestelde kamer van beroep. [Am. 83]

Woensdag 26 februari 2014

Het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties verstrekken gedetailleerde richtsnoeren over de manier waarop een in het eerste en tweede lid bedoelde vergunning moet worden aangevraagd. Aan aanvragers wordt kosteloos een document ter beschikking gesteld met een beschrijving en toelichting van de voorwaarden om een vergunning te krijgen en een opsomming van de vereiste documenten. Het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties werken samen om die informatie te verspreiden.

3. Teneinde een vergunning te verlenen voor de indienstelling van de in lid 1 bedoelde subsystemen, dient de nationale veiligheidsinstantie of het Bureau, naargelang welke van beide overeenkomstig lid 2 optreedt als bevoegde instantie, bewijs te verkrijgen van:

- a) de EG-keuringsverklaring;
- b) de technische compatibiliteit van deze subsystemen met de systemen waarin ze worden geïntegreerd, aangetoond op basis van de toepasselijke TSI's, nationale voorschriften en registers;
- c) de veilige integratie van deze subsystemen, vastgesteld op basis van de toepasselijke TSI's, nationale voorschriften, registers, en de in artikel 6 van Richtlijn .../.../EU [spoorwegveiligheidsrichtlijn] uiteengezette CSM's.

(c bis) de keuringsverklaring bij toepassing van nationale voorschriften. [Am. 84]

Binnen een maand na ontvangst van het verzoek van de aanvrager deelt het Bureau of de nationale veiligheidsinstantie, naargelang welke van beide optreedt als bevoegde instantie, de aanvrager mee dat het dossier volledig is of dat er aanvullende informatie nodig is, in welk geval het een redelijke termijn stelt voor het verstrekken van deze informatie. [Am. 85]

4. Voor een vernieuwing of verbetering van bestaande subsystemen dient de aanvrager een dossier met een beschrijving van het project in bij de nationale veiligheidsinstantie (subsystemen energie en infrastructuur) **en baansubsystemen besturing en seingeving die geen ERMTS zijn** of het Bureau (~~baansubsystemen besturing en seingeving~~ **ERTMS en grensoverschrijdende infrastructuren met een enkele infrastructuurbeheerder**). De nationale veiligheidsinstantie of het Bureau onderzoekt dit dossier en beslist op basis van de in lid 5 genoemde criteria of al dan niet een nieuwe vergunning voor de indienstelling is vereist. De nationale veiligheidsinstantie en het Bureau nemen een besluit binnen een vooraf bepaalde redelijke termijn en uiterlijk ~~vier~~ **drie** maanden na ontvangst van alle relevante informatie. [Am. 86]

5. Voor de vernieuwing of verbetering van bestaande subsystemen is in de in artikel 15, lid 4, bedoelde gevallen een nieuwe EG-keuringsverklaring vereist. Voorts is een nieuwe vergunning voor de indienstelling vereist wanneer:

- a) het algemene veiligheidsniveau van de betrokken subsystemen door de geplande werkzaamheden kan worden aangetast; of
- b) een dergelijke vergunning vereist is in de desbetreffende TSI's; of
- c) een dergelijke vergunning vereist is op grond van het door de lidstaten opgestelde nationale implementatieplan.

Artikel 19

Het in de handel brengen van mobiele subsystemen

1. ~~De~~ **Mobiele** subsystemen ~~rollend materieel en de boordsystemen voor besturing en seingeving~~ mogen door de aanvrager alleen in de handel worden gebracht indien zij overeenkomstig de essentiële eisen van bijlage III zijn ontworpen, geconstrueerd en geïnstalleerd. [Am. 87]

2. De aanvrager dient er met name voor te zorgen dat een EG-keuringsverklaring beschikbaar is.

3. Voor de vernieuwing of verbetering van bestaande subsystemen is in de gevallen als bedoeld in artikel 15, lid 4, een nieuwe EG-keuringsverklaring vereist.

Artikel 20

Vergunning om een voertuig in de handel te brengen

1. Een voertuig mag slechts in de handel worden gebracht nadat het Bureau overeenkomstig ~~lid 5~~ **dit artikel** een vergunning heeft **voertuigvergunning is** afgegeven ~~om dat voertuig in de handel te brengen~~. [Am. 88]

Woensdag 26 februari 2014

De voertuigvergunning bevat de volgende bepalingen:

- a) *het toepassingsgebied,*
- b) *de waarden van de parameters in de TSI's en, waar van toepassing, in de nationale voorschriften, die relevant zijn voor het controleren van de technische compatibiliteit van het voertuig en het toepassingsgebied,*
- c) *de compatibiliteit van het voertuig met de toepasselijke TSI's en nationale voorschriften, met betrekking tot de parameters onder b),*
- d) *de gebruiksvoorwaarden voor het voertuig en andere beperkingen. [Am. 89]*

2. Het Bureau verleent vergunningen om voertuigen in de handel te brengen. De waarden van de in de TSI genoemde relevante parameters voor de controle van de technische compatibiliteit tussen *De voertuigvergunning wordt afgegeven op basis van een door de aanvrager opgesteld dossier over het voertuig en de vaste installaties of voertuigtype, waarin de volgende aspecten met documenten worden gestaafd:* in die vergunningen vermeld. In de vergunning om een voertuig in de handel te brengen wordt ook informatie verstrekt over de mate waarin dat voertuig voldoet aan de toepasselijke TSI's en de nationale voorschriften in verband met deze parameters:

— *met betrekking tot de mobiele subsystemen die deel uitmaken van het voertuig:*

- a) *de passende keuringsverklaring overeenkomstig artikel 19,*
- b) *de technische compatibiliteit in het voertuig,*
- c) *de veilige integratie in het voertuig;*

— *met betrekking tot het voertuig:*

de technische compatibiliteit van het voertuig met de netten in het toepassingsgebied. [Am. 90]

De technische compatibiliteit wordt vastgesteld op basis van de toepasselijke TSI's en, waar van toepassing, nationale voorschriften en registers. Wanneer er tests nodig zijn om materiaal te verkrijgen ter staving van de technische compatibiliteit, mogen de betrokken nationale veiligheidsinstanties de aanvrager tijdelijke gebruiksvergunningen geven om het voertuig in de praktijk op het net te beproeven. De infrastructuurbeheerder doet, in overleg met de aanvrager, al het mogelijke om ervoor te zorgen dat eventuele tests binnen een maand na ontvangst van het verzoek van de aanvrager kunnen plaatsvinden. Indien nodig treft de nationale veiligheidsinstantie maatregelen om te waarborgen dat de tests plaatsvinden.

De veilige integratie van de subsystemen in het voertuig wordt vastgesteld op basis van de toepasselijke TSI's, de in artikel 6 van Richtlijn .../.../EU [spoorwegveiligheidsrichtlijn] uiteengezette gemeenschappelijke veiligheidsmethoden en, in voorkomend geval, nationale voorschriften. [Am. 91]

3. In de vergunning om een voertuig in de handel te brengen, kunnen voorwaarden voor het gebruik van het voertuig en andere beperkingen worden opgelegd:

Het Bureau geeft een voertuigvergunning af nadat het de elementen van het in lid 2 bedoelde dossier heeft beoordeeld, binnen een vooraf bepaalde, redelijke, termijn en uiterlijk vier maanden na de ontvangst van alle relevante informatie van de aanvrager. Binnen een maand laat het Bureau de aanvrager weten of het dossier volledig is. Besluiten tot weigering van een aanvraag worden naar behoren gemotiveerd.

Deze vergunningen worden in alle lidstaten erkend.

Het Bureau neemt de volle verantwoordelijkheid op zich voor de vergunningen die het afgeeft. [Am. 92]

3 bis. *Tijdens de overgangsperiode zoals bedoeld in artikel 50 bis, mogen de aanvragers kiezen of ze de aanvraag van de voertuigvergunning indienen bij het Bureau of bij de toepasselijke nationale veiligheidsinstantie. [Am. 94]*

4. De vergunning om een voertuig in de handel te brengen wordt afgegeven op basis van een door de aanvrager opgesteld dossier over het voertuig of voertuigtype, waarin de volgende aspecten met documenten worden gestaafd:

- a) *het in de handel brengen van mobiele subsystemen die deel uitmaken van het voertuig overeenkomstig artikel 19;*

Woensdag 26 februari 2014

- b) ~~de technische compatibiliteit van de onder a) bedoelde subsystemen in het voertuig, aangetoond op basis van de toepasselijke TSIs, nationale voorschriften en registers;~~
- e) ~~de veilige integratie van de onder a) bedoelde subsystemen, vastgesteld op basis van de toepasselijke TSIs, nationale voorschriften en de in artikel 6, lid 1, van Richtlijn .../... betreffende de veiligheid van het spoorwegsysteem in de Unie uiteengezette CSM's. [Am. 93]~~

5. ~~Een besluit tot weigering van een vergunning voor een voertuig wordt terdege onderbouwd. De aanvrager kan binnen een maand na ontvangst van het weigeringsbesluit bij het Bureau neemt het in lid 2 bedoelde of de nationale veiligheidsinstantie, naargelang het geval, een verzoek om herziening van het besluit binnen een vooraf bepaalde, redelijke, termijn en uiterlijk vier maanden na indiening. Het Bureau en de nationale veiligheidsinstantie hebben vanaf de ontvangst van alle relevante informatie. Deze vergunningen zijn geldig in alle lidstaten. het verzoek om herziening twee maanden de tijd om hun besluit te bevestigen of te herroepen. [Am. 95]~~

Als een weigeringsbesluit door het Bureau wordt bevestigd, mag de aanvrager beroep aantekenen bij de overeenkomstig artikel 51 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening] ingestelde kamer van beroep. [Am. 96]

Als het weigeringsbesluit van een nationale veiligheidsinstantie wordt bevestigd, mag de aanvrager beroep aantekenen bij de door de bevoegde lidstaat aangewezen beroepsinstantie overeenkomstig artikel 17, lid 3, van Richtlijn .../... betreffende de spoorwegveiligheid. De lidstaten mogen hun overeenkomstig artikel 56 van Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾ ingestelde controle-instantie aanwijzen voor de afhandeling van deze beroepsprocedure. [Am. 97]

Het Bureau verstrekt gedetailleerde richtsnoeren over de manier waarop een vergunning om een voertuig in de handel te brengen moet worden aangevraagd. Aan aanvragers wordt kosteloos een document ter beschikking gesteld met een beschrijving en toelichting van de voorwaarden om een vergunning om een voertuig in de handel te brengen te krijgen en een opsomming van de vereiste documenten. Het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties werken samen om die informatie te verspreiden.

6. ~~Het Bureau kan, voor een serie voertuigen een vergunning afgeven om deze in de handel te brengen. Die vergunningen zijn geldig in alle lidstaten met redenen omkleed, een vergunning voor een voertuig wijzigen of intrekken indien niet langer voldaan wordt aan de voorwaarden op basis waarvan de vergunning is verleend. Het Bureau werkt het in artikel 43 bis bedoelde Europese register voor voertuigen onmiddellijk bij.~~

Indien een nationale veiligheidsinstantie vaststelt dat een voertuig waarvoor een vergunning is verleend, niet aan essentiële vereisten voldoet, informeert de instantie onverwijld het Bureau en de andere toepasselijke nationale veiligheidsinstanties. Het Bureau besluit binnen een maand over de nodige maatregelen. In geval van dringende preventieve maatregelen kan het Bureau de vergunning onmiddellijk inperken of opschorten nog voordat het dienaangaande een beslissing heeft genomen. [Am. 98]

7. ~~De aanvrager kan tegen beslissingen van het Bureau of de niet-naleving door het Bureau van de in lid 5 bedoelde termijnen beroep aantekenen bij de Commissie wordt gemachtigd om uiterlijk binnen zes maanden na de aanneming van deze richtlijn overeenkomstig artikel 51 van Verordening (EU) nr. .../... tot oprichting van een Europees Spoorwegbureau aangewezen kamer van beroep. 46 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende uitvoerige voorschriften voor de vergunningsprocedure, waaronder:~~

- a) ~~gedetailleerde richtsnoeren met een beschrijving en een uitleg van de eisen voor de vergunning voor een voertuig en de vereiste documenten,~~
- b) ~~procedurele regelingen voor het vergunningsproces, zoals de inhoud en de termijnen voor iedere fase van het proces,~~
- c) ~~criteria voor de beoordeling van de dossiers van de aanvrager. [Am. 99]~~

8. Voor de vernieuwing of verbetering van bestaande voertuigen waarvoor reeds een vergunning is afgegeven om ze in de handel te brengen:

- a) is een nieuwe EG-keuringsverklaring vereist in de gevallen als bedoeld in artikel 15, lid 4, en

⁽¹⁾ Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte (PB L 343 van 14.12.2012, blz. 32).

Woensdag 26 februari 2014

b) is een nieuwe vergunning om een voertuig in de handel te brengen **voertuigvergunning** vereist indien de waarden van de in de reeds afgegeven vergunning opgenomen parameters **aanzienlijk** worden gewijzigd. [Am. 100]

9. ~~Op verzoek van de aanvrager kan in de vergunning om een voertuig in de handel te brengen duidelijk worden vermeld op welke lijnen of groepen van lijnen of netten de spoorwegonderneming het voertuig zonder verdere keuringen, controles of testen van de technische compatibiliteit tussen het voertuig en deze netten of lijnen mag exploiteren. In dat geval verstrekt de aanvrager bij zijn verzoek het bewijs van de technische compatibiliteit tussen het voertuig en de betrokken lijnen of netten.~~

Die bewijzen mogen, op verzoek van de oorspronkelijke of een andere aanvrager, ook worden overgelegd na de afgifte van de toepasselijke vergunning om een voertuig in de handel te brengen. [Am. 101]

9 bis. Vergunningen voor voertuigen die op spoorweginfrastructuur van geïsoleerde spoorwegnetten worden geëxploiteerd of daarvoor zijn bestemd, mogen ook worden afgegeven door de nationale veiligheidsinstanties van de lidstaten waar het desbetreffende net zich bevindt. In dergelijke gevallen mogen de aanvragers kiezen of ze de vergunning voor het voertuig aanvragen bij het Bureau of bij de nationale veiligheidsinstanties van de lidstaten in kwestie.

De nationale veiligheidsinstanties van de lidstaten waar zich een geïsoleerd spoorwegnet bevindt, stellen binnen de in artikel 50 bis vastgestelde overgangsprocedure gemeenschappelijke vergunningsprocedures voor voertuigen op en waarborgen wederzijdse erkenning van door hen afgegeven voertuigvergunningen. In geval van tegenstrijdige besluiten van de nationale veiligheidsinstanties en bij gebrek aan een voor alle partijen aanvaardbaar besluit, neemt het Bureau een besluit overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening].

Als de nationale veiligheidsinstanties aan het einde van de in artikel 50 bis vastgestelde overgangsperiode nog geen regelingen hebben getroffen voor gemeenschappelijke vergunningsprocedures en wederzijdse erkenning van voertuigvergunningen, worden de in dit artikel bedoelde vergunningen uitsluitend door het Bureau verleend.

Indien de regelingen voor gemeenschappelijke vergunningsprocedures en wederzijdse erkenning van voertuigvergunningen zijn vastgesteld, mogen de nationale veiligheidsinstanties van de lidstaten met een geïsoleerd spoorwegnet vergunningen voor voertuigen blijven afgeven en kunnen de aanvragers na afloop van de in artikel 50 bis vastgestelde overgangsperiode kiezen of zij een voertuigvergunning aanvragen bij het Bureau of bij de desbetreffende nationale veiligheidsinstanties.

De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad tien jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn een verslag voor over de vorderingen die met de interoperabiliteit van het geïsoleerde spoorwegnet zijn gemaakt en dient, indien nodig, een passend wetgetingsvoorstel in. [Am. 102]

Artikel 20 bis

Registratie van voertuigen waarvoor een vergunning is afgegeven

Voordat een voertuig voor de eerste keer in gebruik wordt genomen en nadat voor het voertuig een vergunning is afgegeven overeenkomstig artikel 20, wordt het op aanvraag van de houder geregistreerd.

Nadat het Bureau een vergunning voor het voertuig heeft afgegeven, wordt het voertuig conform artikel 43 bis in het Europese voertuigenregister geregistreerd.

Wanneer het toepassingsgebied van het voertuig beperkt is tot het grondgebied van één lidstaat en de vergunning is afgegeven door de nationale veiligheidsinstantie, wordt het overeenkomstig artikel 43 geregistreerd in het nationale voertuigenregister van die lidstaat. [Am. 103]

Artikel 21

Indienststelling **Gebruik** van voertuigen [Am. 104]

1. Spoorwegondernemingen nemen **Voordat** een **spoorwegonderneming** een voertuig pas in dienst nadat zij, in overleg met de infrastructuurbeheerder, de technische compatibiliteit tussen **gebruikt in** het **toepassingsgebied dat is gespecificeerd in de vergunning om het** voertuig en het traject en de veilige integratie van het voertuig in het systeem waarin het zal worden geëxploiteerd, hebben gecontroleerd op basis van de toepasselijke TSI's, nationale voorschriften, registers en de in artikel 6 van de richtlijn uiteengezette gemeenschappelijke veiligheidsmethoden: **de handel te brengen, controleert zij, met gebruik van haar veiligheidsbeheersysteem:** [Am. 105]

Woensdag 26 februari 2014

a) ~~Daarom wordt of de vergunning voor het voertuig~~ overeenkomstig artikel 20 ~~eerst een vergunning om is verleend en of het voertuig in de handel te brengen afgegeven.~~ **naar behoren is geregistreerd;** [Am. 106]

a bis) **of het voertuig technisch verenigbaar is met het traject, en wel op basis van het infrastructuurregister, de betrokken TSI's of iedere andere ter zake doende informatie die de infrastructuurbeheerder gratis en binnen een redelijke termijn moet verstrekken als het infrastructuurregister niet bestaat of niet volledig is; en** [Am. 107]

a ter) **de integratie van het voertuig in de samenstelling van de trein waarin het bedoeld is te functioneren, op basis van de veiligheidsbeheersystemen van artikel 9 van de spoorwegveiligheidsrichtlijn en de TSI inzake exploitatie en verkeersleiding.** [Am. 108]

1 bis. Om spoorwegondernemingen te helpen de technische compatibiliteit en de veilige integratie tussen het voertuig en het traject of de trajecten te controleren, verschaft de infrastructuurbeheerder de spoorwegondernemingen op verzoek extra informatie over de kenmerken van het traject of de trajecten. [Am. 109]

2. De spoorwegonderneming deelt haar besluiten betreffende de ~~indienststelling~~ **exploitatie** van voertuigen mee aan het Bureau, de infrastructuurbeheerder en de betrokken nationale veiligheidsinstantie. Deze besluiten worden opgenomen in ~~de~~ **het nationale voertuigenregisters voertuigenregister** als bedoeld in artikel 43 **en in het Europese voertuigenregister als bedoeld in artikel 43 bis.** [Am. 110]

3. Voor de vernieuwing of verbetering van bestaande voertuigen is in de gevallen als bedoeld in artikel 15, lid 4, een nieuwe EG-keuringsverklaring vereist. Voorts dient de spoorwegonderneming een nieuwe besluit tot indienststelling van voertuigen te nemen wanneer:

a) ~~het algemene veiligheidsniveau van het betrokken subsysteem door de geplande werkzaamheden kan worden aangetast; of~~

b) een dergelijk besluit vereist is op grond van de toepasselijke TSI's. [Am. 111]

Artikel 22

Vergunning ~~om voor~~ voertuigtypen ~~in de handel te brengen~~ [Am. 112]

1. Het Bureau, ~~verleent of tijdens de in artikel 50 bis vastgestelde overgangsperiode de nationale veiligheidsinstanties,~~ **verlenen** vergunningen ~~om voor~~ voertuigtypen ~~in de handel te brengen~~. [Am. 113]

Het Bureau ~~verstrek~~ **en de nationale veiligheidsinstanties verstrekken** gedetailleerde richtsnoeren over de manier waarop een vergunning ~~om voor~~ een voertuigtype ~~in de handel te brengen~~ moet worden aangevraagd. Aan aanvragers wordt kosteloos een document ter beschikking gesteld met een beschrijving en toelichting van de voorwaarden om een vergunning ~~om een voertuigtype in de handel te brengen~~ te krijgen en een opsomming van de vereiste documenten. Het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties werken samen om die informatie te verspreiden. [Am. 114]

2. Wanneer het Bureau echter een vergunning ~~om een voertuig in de handel te brengen~~ afgeeft, ~~verleent zij~~ **voertuigvergunning wordt afgegeven door het Bureau of de nationale veiligheidsinstanties, wordt** tegelijkertijd een vergunning ~~om het overeenkomstige de vergunning voor het voertuigtype in de handel te brengen~~ **afgegeven.** [Am. 115]

3. Voor een voertuig dat conform is met een voertuigtype waarvoor reeds een vergunning ~~om het in de handel te brengen~~ is verleend, wordt zonder verdere controles een vergunning afgegeven ~~om het in de handel te brengen~~ op basis van een door de aanvrager overgelegde verklaring van conformiteit met dit type. [Am. 116]

4. Bij de wijziging van toepasselijke bepalingen in de TSI's of nationale voorschriften op grond waarvan een vergunning ~~om een voertuigtype in de handel te brengen~~ **voertuigtypevergunning** van een voertuig is afgegeven, wordt in de TSI of het nationaal voorschrift bepaald of de reeds afgegeven vergunning ~~om een voertuigtype in de handel te brengen~~ **voertuigtypevergunning van een voertuig** geldig blijft, dan wel moet worden vernieuwd. Indien die vergunning moet worden vernieuwd, mag het Bureau alleen controles uitvoeren met betrekking tot de nieuwe voorschriften. De vernieuwing van de vergunning ~~om een voertuigtype in de handel te brengen~~ **voertuigtypevergunning** doet geen afbreuk aan **de** op grond van vorige vergunningen ~~om een voertuigtype in de handel te brengen~~ **voertuigtypevergunningen** verleende vergunningen ~~om voor~~ individuele voertuigen ~~in de handel te brengen~~. [Am. 117]

Woensdag 26 februari 2014

5. De verklaring van conformiteit met het type wordt opgesteld overeenkomstig Besluit 2010/713/EU .
6. De verklaring van conformiteit met het type wordt opgesteld in overeenstemming met:
 - a) voor TSI-conforme voertuigen: de keuringsprocedures van de relevante TSI's;
 - b) voor niet-TSI-conforme voertuigen: de conformiteitsbeoordelingsprocedures als omschreven in de modules B+D en B+F van Besluit 768/2008/EG. Zo nodig kan de Commissie uitvoeringshandelingen vaststellen om de modules voor de conformiteitsbeoordeling ad hoc te bepalen. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 48, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.
7. Vergunningen om een voertuigtype in de handel te brengen worden geregistreerd in het in artikel 44 bedoelde Europese register van vergunningen om voertuigtypen in de handel te brengen.

Artikel 22 bis

Samenwerking met het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties

Voor de toepassing van de artikelen 18, 20 en 22 mag het Bureau samenwerkingsakkoorden sluiten met nationale veiligheidsinstanties overeenkomstig artikel 69 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening].

Dergelijke overeenkomsten kunnen specifieke overeenkomsten of kaderovereenkomsten zijn en er kunnen een of meer nationale veiligheidsinstanties bij betrokken zijn. Zij bevatten een gedetailleerde beschrijving van de taken en voorwaarden voor de te leveren producten, evenals de termijnen die voor de levering gelden en de verdeling van de door de aanvrager betaalde honoraria.

Ze kunnen ook specifieke samenwerkingsregelingen bevatten in het geval van netwerken die om geografische of historische redenen of vanwege een geavanceerde EMTS-invoering of een andere spoorwijdte specifieke deskundigheid vereisen, met als doel de administratieve rompslomp en de kosten voor de aanvrager tot een minimum te beperken. Dergelijke akkoorden worden gesloten voordat het Bureau bevoegd is om overeenkomstig deze richtlijn aanvragen in ontvangst te nemen en in ieder geval binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 46 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot dergelijke samenwerkingsovereenkomsten. Deze gedelegeerde handelingen worden uiterlijk zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn vastgesteld.

De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad vijf jaar na de sluiting van de eerste samenwerkingsovereenkomst, en vervolgens eens in de drie jaar, een verslag voor waarin de door het Bureau gesloten samenwerkingsovereenkomsten worden beoordeeld. [Am. 118]

HOOFDSTUK VI

AANMELDING VAN CONFORMITEITSBEOORDELINGSINSTANTIES

Artikel 23

Aanmelding

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de instanties die bevoegd zijn om uit hoofde van deze richtlijn conformiteitsbeoordelingen door derde partijen te verrichten.

Artikel 24

Aanmeldende instanties

1. De lidstaten wijzen een anmeldende instantie aan die verantwoordelijk is voor de instelling en uitvoering van de nodige procedures voor de beoordeling en aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties en het toezicht op de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties, met inbegrip van de naleving van de artikelen 27 tot en met 29.

Woensdag 26 februari 2014

2. De lidstaten kunnen de beoordeling en het toezicht als bedoeld in lid 1 laten uitvoeren door een nationale accreditatieinstantie in de zin van en overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008.
3. Indien de aanmeldende instantie de beoordeling, de aanmelding of het toezicht als bedoeld in lid 1 delegeert of op andere wijze toevertrouwt aan een instantie die geen overheidsinstantie is, dient deze instantie een rechtspersoon te zijn en te voldoen aan de eisen van artikel 25. Zij treft regelingen om de aansprakelijkheid voor haar activiteiten te dekken.
4. De aanmeldende instantie is volledig aansprakelijk voor de taken die de in lid 3 vermelde instantie verricht.

Artikel 25

Eisen voor aanmeldende instanties

1. Een aanmeldende instantie is zodanig opgericht dat zich geen belangenconflicten met conformiteitsbeoordelingsinstanties voordoen.
2. Een aanmeldende instantie is zodanig georganiseerd en functioneert zodanig dat de objectiviteit en onpartijdigheid van haar activiteiten gewaarborgd zijn.
3. Een aanmeldende instantie is zodanig georganiseerd dat elk besluit in verband met de aanmelding van een conformiteitsbeoordelingsinstantie wordt genomen door bekwame personen die de beoordeling niet zelf hebben verricht.
4. Een aanmeldende instantie verricht geen activiteiten die worden uitgevoerd door conformiteitsbeoordelingsinstanties en verleent geen adviesdiensten op commerciële basis of in concurrentie en biedt evenmin aan dergelijke activiteiten te verrichten of dergelijke adviezen te verlenen.
5. Een aanmeldende instantie waarborgt dat de verkregen informatie vertrouwelijk wordt behandeld.
6. Een aanmeldende instantie beschikt over een voldoende aantal bekwame personeelsleden om haar taken naar behoren uit te voeren.

Artikel 26

Informatieverplichting voor aanmeldende instanties

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van hun procedures voor de beoordeling en aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties en voor het toezicht op aangemelde instanties, en van alle wijzigingen daarvan.

De Commissie maakt deze informatie openbaar.

Artikel 27

Eisen voor conformiteitsbeoordelingsinstanties

1. Om te kunnen worden aangemeld, moeten conformiteitsbeoordelingsinstanties aan de eisen in de leden 2 tot en met 7 en de artikelen 28 en 29 voldoen. Deze eisen gelden eveneens voor door lidstaten op grond van artikel 13, lid 4, aangewezen instanties.
2. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie is naar nationaal recht opgericht en heeft rechtspersoonlijkheid.
3. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie is in staat alle conformiteitsbeoordelingstaken te verrichten die haar in de betrokken TSI zijn toegewezen en waarvoor zij is aangemeld, ongeacht of deze taken door de conformiteitsbeoordelingsinstantie zelf of namens haar en onder haar verantwoordelijkheid worden verricht.

De conformiteitsbeoordelingsinstantie beschikt te allen tijde, voor elke conformiteitsbeoordelingsprocedure en voor elke soort of elke categorie producten waarvoor zij is aangemeld over:

- a) het nodige personeel met technische kennis en voldoende relevante ervaring om de conformiteitsbeoordelingstaken te verrichten;
- b) relevante beschrijvingen van de procedures voor de uitvoering van de conformiteitsbeoordeling, waarbij de transparantie en de mogelijkheid tot reproductie van deze procedures worden gewaarborgd. Zij voert een passend beleid en hanteert passende procedures om een onderscheid te maken tussen taken die zij als aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie verricht en andere activiteiten;

Woensdag 26 februari 2014

- c) passende procedures voor de uitoefening van haar activiteiten die naar behoren rekening houden met de omvang van een onderneming, de sector waarin zij actief is, haar structuur, de relatieve complexiteit van de producttechnologie in kwestie en het massa- of seriële karakter van het productieproces.

Zij beschikt over de middelen die nodig zijn om de technische en administratieve taken in verband met de conformiteitsbeoordelingsactiviteiten op passende wijze uit te voeren en heeft toegang tot alle vereiste apparatuur en faciliteiten.

4. Conformiteitsbeoordelingsinstanties sluiten een aansprakelijkheidsverzekering af, tenzij de wettelijke aansprakelijkheid op basis van het nationale recht door de staat wordt gedekt of de lidstaat zelf rechtstreeks verantwoordelijk is voor de conformiteitsbeoordeling.

5. Het personeel van een conformiteitsbeoordelingsinstantie is gebonden aan het beroepsgeheim ten aanzien van alle informatie waarvan het kennis neemt bij de uitoefening van haar taken uit hoofde van de betrokken TSI of bepalingen van nationaal recht die daaraan uitvoering geven, behalve ten opzichte van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waarin de werkzaamheden plaatsvinden. De eigendomsrechten worden beschermd.

6. Conformiteitsbeoordelingsinstanties nemen deel aan, of zorgen ervoor dat hun beoordelingspersoneel op de hoogte is van, relevante normalisatieactiviteiten en de activiteiten van de coördinatiegroep van aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties die is opgericht uit hoofde van de desbetreffende harmonisatiewetgeving van de Unie en hanteren de door die groep genomen administratieve beslissingen en geproduceerde documenten als algemene richtsnoeren.

7. Conformiteitsbeoordelingsinstanties nemen deel aan, of zorgen ervoor dat hun beoordelingspersoneel op de hoogte is van, de activiteiten van de overeenkomstig artikel 25 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening] ingestelde ad-hocwerkgroep voor ERTMS. Zij volgen de op basis van de werkzaamheden van de groep opgestelde richtsnoeren. Wanneer conformiteitsbeoordelingsinstanties van oordeel zijn dat het niet raadzaam of onmogelijk is om deze richtsnoeren toe te passen, leggen zij hun bevindingen met het oog op de permanente verbetering van die richtsnoeren ter bespreking voor aan de ad-hocwerkgroep voor ERTMS.

Artikel 28

Onpartijdigheid van conformiteitsbeoordelingsinstanties

1. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie is een derde partij die onafhankelijk is van de organisatie of de fabrikant waarvan zij het product beoordeelt.

Een instantie die lid is van een organisatie van ondernemers en/of van een vakorganisatie die ondernemingen vertegenwoordigt die betrokken zijn bij het ontwerp, de vervaardiging, de levering, de montage, het gebruik of het onderhoud van de door haar beoordeelde producten, kan als een dergelijke instantie worden beschouwd op voorwaarde dat haar onafhankelijkheid en de afwezigheid van belangenconflicten aangetoond worden.

2. De onpartijdigheid van de conformiteitsbeoordelingsinstanties, hun hoogste leidinggevend en het beoordelingspersoneel moet worden gewaarborgd.

3. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie, haar hoogste leidinggevend en het personeel dat de conformiteitsbeoordelingstaken verricht, mogen niet de ontwerper, fabrikant, leverancier, installateur, koper, eigenaar, gebruiker of onderhouder zijn van de door hen beoordeelde producten, noch de gemachtigde van één van deze partijen. Dit vormt echter geen beletsel voor het gebruik van beoordeelde producten die nodig zijn voor de activiteiten van de conformiteitsbeoordelingsinstantie of voor het gebruik van de producten voor persoonlijke doeleinden.

4. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie, haar hoogste leidinggevend en het personeel dat de conformiteitsbeoordelingstaken verricht, mogen niet rechtstreeks of als vertegenwoordiger van de betrokken partijen zijn betrokken bij het ontwerpen, vervaardigen of bouwen, verhandelen, installeren, gebruiken of onderhouden van deze producten. Zij oefenen geen activiteiten uit die hun onafhankelijk oordeel of hun integriteit met betrekking tot conformiteitsbeoordelingsactiviteiten waarvoor zij zijn aangemeld, in het gedrang kunnen brengen. Dit geldt met name voor adviesdiensten.

5. Conformiteitsbeoordelingsinstanties zorgen ervoor dat de activiteiten van hun dochterondernemingen of onderaannemers geen afbreuk doen aan de vertrouwelijkheid, objectiviteit of onpartijdigheid van hun conformiteitsbeoordelingen.

Woensdag 26 februari 2014

6. Conformiteitsbeoordelingsinstanties en hun personeel voeren de conformiteitsbeoordelingen uit met de grootste mate van beroepsintegriteit en met de vereiste technische bekwaamheid op het specifieke gebied en zij zijn vrij van elke druk en beïnvloeding, met name van financiële aard, die hun oordeel of de resultaten van hun conformiteitsbeoordelingen kunnen beïnvloeden, inzonderheid van personen of groepen van personen die belang hebben bij de resultaten van deze activiteiten.

Artikel 29

Personeel van conformiteitsbeoordelingsinstanties

1. Het voor de uitvoering van de conformiteitsbeoordelingen verantwoordelijke personeel dient over de volgende vaardigheden te beschikken:
 - a) een gedegen technische en beroepsopleiding die alle relevante conformiteitsbeoordelingsactiviteiten omvat waarvoor de conformiteitsbeoordelingsinstantie is aangemeld; ***evenals een opleiding op het gebied van toegankelijkheidskwesties; [Am. 119]***
 - b) een toereikende kennis van de eisen inzake de beoordelingen die het verricht en voldoende bevoegdheden om deze beoordelingen uit te voeren;
 - c) voldoende kennis over en inzicht in de essentiële eisen, de toepasselijke geharmoniseerde normen en de relevante bepalingen van het EU-recht en de uitvoeringshandelingen daarvan;
 - d) de bekwaamheid om certificaten, dossiers en rapporten op te stellen die aantonen dat de beoordelingen zijn verricht.
2. De beloning van de hoogste leidinggevenden en het beoordelingspersoneel van een conformiteitsbeoordelingsinstantie hangt niet af van het aantal uitgevoerde beoordelingen of van de resultaten daarvan.

Artikel 30

Vermoeden van conformiteit van een conformiteitsbeoordelingsinstantie

Wanneer een conformiteitsbeoordelingsinstantie aantoont dat zij voldoet aan de criteria in de ter zake doende geharmoniseerde normen of delen ervan waarvan de referentienummers in het Publicatieblad van de Europese Unie zijn bekendgemaakt, wordt zij geacht aan de eisen van de artikelen 27 tot en met 29 te voldoen, op voorwaarde dat de van toepassing zijnde geharmoniseerde normen deze eisen dekken.

Artikel 31

Dochterondernemingen en uitbesteding door conformiteitsbeoordelingsinstanties

1. Wanneer de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie specifieke taken in verband met de conformiteitsbeoordeling uitbesteedt of door een dochteronderneming laat uitvoeren, waarborgt zij dat de onderaannemer of dochteronderneming aan de eisen van de artikelen 27 tot en met 29 voldoet, en brengt zij de anmeldende instantie hiervan op de hoogte.
2. Aangemelde instanties nemen de volledige verantwoordelijkheid op zich voor de taken die worden verricht door onderaannemers of dochterondernemingen, ongeacht waar deze gevestigd zijn.
3. Activiteiten van aangemelde instanties mogen uitsluitend met instemming van de klant worden uitbesteed of door een dochteronderneming worden uitgevoerd.
4. Aangemelde instanties houden alle relevante documenten over de beoordeling van de kwalificaties van de onderaannemer of de dochteronderneming en over de door de onderaannemer of dochteronderneming uit hoofde van de betrokken TSI uitgevoerde werkzaamheden ter beschikking van de anmeldende instantie.

Artikel 32

Geaccrediteerde interne instanties

1. Een onderneming die een aanvraag indient, mag voor de uitvoering van conformiteitsbeoordelingsactiviteiten met het oog op de toepassing van de in bijlage II bij Besluit 768/2008/EG uiteengezette modules A1, A2, C1 of C2 en de in bijlage I bij Besluit 2010/713/EU van de Commissie gedefinieerde modules CA1 en CA2 een beroep doen op een geaccrediteerde interne instantie. Deze instantie vormt een afzonderlijk en te onderscheiden deel van de onderneming die de aanvraag indient en is niet betrokken bij het ontwerp, de productie, de levering, de installatie, het gebruik of het onderhoud van de producten die zij moet beoordelen.

Woensdag 26 februari 2014

2. Een geaccrediteerde interne instantie dient te voldoen aan de volgende vereisten:
 - a) zij is geaccrediteerd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008;
 - b) de instantie en haar personeel zijn organisatorisch te onderscheiden en beschikken binnen de onderneming waar zij deel van uitmaken over rapportagemethoden die hun onpartijdigheid waarborgen en aan de nationale accreditatie-instantie aantonen;
 - c) de instantie noch haar personeel zijn verantwoordelijk voor het ontwerp, de vervaardiging, de levering, de installatie, het gebruik of het onderhoud van de door hen beoordeelde producten en zij oefenen geen activiteiten uit die hun onafhankelijke oordeel of hun integriteit met betrekking tot hun beoordelingsactiviteiten in het gedrang kunnen brengen;
 - d) de instantie verleent haar diensten uitsluitend aan de onderneming waar zij deel van uitmaakt.
3. Geaccrediteerde interne instanties worden niet bij de lidstaten of de Commissie aangemeld, maar op verzoek van de aanmeldende instantie wordt door de onderneming waar zij deel van uitmaken of door de nationale accreditatie-instantie informatie over hun accreditatie aan de aanmeldende instantie verstrekt.

Artikel 33

Verzoek om aanmelding

1. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie dient een verzoek om aanmelding in bij de aanmeldende instantie van de lidstaat waar zij gevestigd is.
2. Bij het verzoek wordt een beschrijving gevoegd van de conformiteitsbeoordelingsactiviteiten, de conformiteitsbeoordelingsmodule(s) en het product of de producten waarvoor de instantie verklaart bekwaam te zijn en, indien beschikbaar, van een accreditatiecertificaat dat is afgegeven door een nationale accreditatie-instantie, waarin wordt verklaard dat de conformiteitsbeoordelingsinstantie voldoet aan de eisen van de artikelen 27 tot en met 29.
3. Wanneer de betrokken conformiteitsbeoordelingsinstantie geen accreditatiecertificaat kan overleggen, verschaft zij de aanmeldende instantie alle bewijsstukken die nodig zijn om haar conformiteit met de eisen van de artikelen 27 tot en met 29 te verifiëren en te erkennen en daar geregeld toezicht op te houden.

Artikel 34

Aanmeldingsprocedure

1. Aanmeldende instanties mogen uitsluitend conformiteitsbeoordelingsinstanties aanmelden die voldoen aan de eisen van de artikelen 27 tot en met 29.
2. Zij verrichten de aanmelding bij de Commissie en de andere lidstaten door middel van het door de Commissie ontwikkelde en beheerde elektronische aanmeldingssysteem.
3. Bij de aanmelding worden de conformiteitsbeoordelingsactiviteiten, de conformiteitsbeoordelingsmodule(s), het product of de producten en de bekwaamheidsattestatie uitvoerig beschreven.
4. Wanneer een aanmelding niet gebaseerd is op een accreditatiecertificaat als bedoeld in artikel 33, lid 2, verschaft de aanmeldende instantie de Commissie en de andere lidstaten de bewijsstukken waaruit de bekwaamheid van de keuringsinstantie blijkt, evenals de regeling die waarborgt dat deze instantie regelmatig wordt gecontroleerd en blijft voldoen aan de eisen van de artikelen 27 tot en met 29.
5. De betrokken instantie mag de activiteiten van een aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie alleen verrichten als de Commissie en de andere lidstaten geen bezwaren hebben ingediend binnen een termijn van twee weken na een aanmelding indien een accreditatiecertificaat wordt gebruikt of binnen een termijn van twee maanden na een aanmelding indien geen accreditatie wordt gebruikt.
6. De Commissie en de andere lidstaten worden in kennis gesteld van alle relevante latere wijzigingen die van belang zijn voor de aanmelding.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 35

Identificatienummers en lijsten van aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties

1. De Commissie kent aan aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties een identificatienummer toe.

Aan een conformiteitsbeoordelingsinstantie wordt één uniek identificatienummer toegekend, zelfs wanneer die instantie op grond van verschillende EU-rechtshandelingen is aangemeld.

2. De Commissie maakt de lijst van de uit hoofde van deze richtlijn aangemelde instanties openbaar, met vermelding van de toegekende identificatienummers en de activiteiten waarvoor de instanties zijn aangemeld.

De Commissie zorgt ervoor dat deze lijst wordt bijgewerkt.

Artikel 36

Wijzigingen in aanmeldingen

1. Wanneer een aanmeldende instantie heeft geconstateerd of vernomen dat een aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie niet meer aan de eisen van de artikelen 27 tot en met 29 voldoet of haar verplichtingen niet nakomt, wordt de aanmelding door de aanmeldende instantie beperkt, geschorst of ingetrokken, afhankelijk van de ernst van de inbreuk op deze verplichtingen. Zij brengt de Commissie en de andere lidstaten daar onmiddellijk van op de hoogte.

2. Wanneer de aanmelding wordt beperkt, geschorst of ingetrokken, of de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie haar activiteiten heeft gestaakt, doet de aanmeldende lidstaat het nodige om ervoor te zorgen dat de dossiers van die instantie hetzij door een andere aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie worden behandeld, hetzij aan de verantwoordelijke aanmeldende instanties en markttoezichtautoriteiten op hun verzoek ter beschikking kunnen worden gesteld.

Artikel 37

Betwisting van de bekwaamheid van aangemelde instanties

1. De Commissie onderzoekt alle gevallen waarin zij twijfelt of in kennis wordt gesteld van twijfels over de bekwaamheid van een aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie of over de vraag of een aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie nog aan de eisen voldoet en haar verantwoordelijkheden nakomt.

2. De aanmeldende lidstaat verstrekt de Commissie op verzoek alle informatie over de grondslag van de aanmelding of het op peil houden van de bekwaamheid van de betrokken instantie.

3. Alle gevoelige informatie die de Commissie in het kader van haar onderzoek ontvangt, wordt door haar vertrouwelijk behandeld.

4. Wanneer de Commissie vaststelt dat een aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie niet of niet meer aan de aanmeldingseisen voldoet, brengt zij de aanmeldende lidstaat daarvan op de hoogte en verzoekt zij deze lidstaat de nodige corrigerende maatregelen te nemen, en zo nodig de aanmelding in te trekken.

Artikel 38

Operationele verplichtingen van aangemelde instanties

1. Aangemelde instanties voeren conformiteitsbeoordelingen uit volgens de conformiteitsbeoordelingsprocedures in de betrokken TSI.

2. De conformiteitsbeoordelingen worden op evenredige wijze uitgevoerd, waarbij voorkomen wordt de marktdeelnemers onnodig te belasten. Conformiteitsbeoordelingsinstanties houden bij de uitoefening van hun activiteiten naar behoren rekening met de omvang van een onderneming, de sector waarin zij actief is, haar structuur, de mate van complexiteit van de producttechnologie in kwestie en het massa- of seriële karakter van het productieproces.

Daarbij handelen zij steeds met het oogmerk te beoordelen of het product conform is met de bepalingen van deze richtlijn.

Woensdag 26 februari 2014

3. Wanneer een aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie vaststelt dat een fabrikant niet heeft voldaan aan de eisen in de betrokken TSI of aan de overeenkomstige geharmoniseerde normen of technische specificaties, verlangt zij van die fabrikant dat hij passende corrigerende maatregelen neemt en verleent zij geen conformiteitscertificaat.
4. Wanneer een aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie bij het toezicht op de conformiteit na de verlening van een certificaat vaststelt dat een product niet meer in overeenstemming is met de toepasselijke TSI of de geharmoniseerde normen of technische specificaties, verplicht zij de fabrikant passende corrigerende maatregelen te nemen en gaat zij, indien nodig, over tot de schorsing of intrekking van het certificaat.
5. Wanneer geen corrigerende maatregelen worden genomen of de genomen maatregelen niet het vereiste effect hebben, worden de certificaten door de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie naargelang het geval beperkt, geschorst of ingetrokken.

Artikel 39

Informatieverplichting voor aangemelde instanties

1. Aangemelde instanties brengen de anmeldende instantie op de hoogte van:
 - a) elke weigering, beperking, opschorting of intrekking van certificaten;
 - b) alle omstandigheden die van invloed zijn op de werkingssfeer van en de voorwaarden voor hun aanmelding;
 - c) alle informatieverzoeken over conformiteitsbeoordelingsactiviteiten die zij van markttoezichtautoriteiten ontvangen;
 - d) op verzoek, de binnen de werkingssfeer van hun aanmelding verrichte conformiteitsbeoordelingsactiviteiten en andere activiteiten, waaronder grensoverschrijdende activiteiten en uitbestede activiteiten.
2. Aangemelde instanties verstrekken de andere uit hoofde van deze richtlijn aangemelde instanties die vergelijkbare conformiteitsbeoordelingsactiviteiten voor dezelfde producten verrichten, relevante informatie over negatieve conformiteitsbeoordelingsresultaten, en op verzoek ook over positieve conformiteitsbeoordelingsresultaten.
3. Aangemelde instanties verstrekken het Bureau de EG-verklaringen betreffende respectievelijk de keuring van subsystemen, de conformiteit van interoperabiliteitsonderdelen en de geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen.

Artikel 40

Uitwisseling van ervaringen

De Commissie voorziet in de organisatie van de uitwisseling van ervaringen tussen de nationale instanties van de lidstaten die verantwoordelijk zijn voor het aanmeldingsbeleid.

Artikel 41

Coördinatie van aangemelde instanties

De Commissie zorgt voor passende coördinatie en samenwerking tussen instanties die zijn aangemeld uit hoofde van deze richtlijn in de vorm van een sectorale groep van aangemelde instanties. Het Bureau ondersteunt de activiteiten van de aangemelde instanties overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening].

De lidstaten zorgen ervoor dat de door hen aangemelde instanties rechtstreeks of via aangestelde vertegenwoordigers aan de werkzaamheden van die groep deelnemen.

Woensdag 26 februari 2014

HOOFDSTUK VII

REGISTERS

Artikel 42

Nummeringssysteem voor voertuigen

1. Elk in het spoorwegsysteem van de Unie ingezet voertuig is voorzien van een Europees voertuignummer (EVN), dat ~~vóór de eerste indienstelling van het voertuig~~ **door het Bureau** wordt toegekend ~~door de bevoegde nationale veiligheidsinstantie~~ **wanneer de vergunning wordt afgegeven.** [Am. 120]
2. De spoorwegonderneming die een voertuig exploiteert, zorgt ervoor dat het toegekende EVN op het voertuig wordt aangebracht **en is verantwoordelijk voor de correcte inschrijving van het voertuig.** [Am. 121]
3. Het EVN is gespecificeerd in Beschikking 2007/756/EG van de Commissie ⁽¹⁾.
4. Een voertuig krijgt slechts eenmaal een EVN toegekend, tenzij anders is bepaald in Beschikking 2007/756/EG .
5. Onverminderd lid 1 mogen de lidstaten voertuigen die worden geëxploiteerd of bestemd zijn om te worden geëxploiteerd vanuit of naar derde landen waarvan de spoorbreedte verschillend is van die van het hoofdspoorweginet in de Unie G, aanvaarden mits zij duidelijk geïdentificeerd zijn aan de hand van een verschillend codesysteem.

Artikel 43

Nationale voertuigenregisters

1. Elke lidstaat houdt een register bij van de voertuigen die op zijn grondgebied in dienst zijn gesteld . Dit register voldoet aan de volgende criteria:
 - a) het voldoet aan de gemeenschappelijke specificaties als bedoeld in lid 2;
 - b) het wordt bijgehouden door een instantie die onafhankelijk is van enige spoorwegonderneming;
 - c) ~~het is toegankelijk voor de nationale veiligheidsinstanties en de onderzoeksorganen die zijn aangewezen in het kader van de artikelen 16 en 21 van Richtlijn .../... betreffende de veiligheid van het spoorwegsysteem in de Unie; het is tevens, voor elk wettig verzoek, toegankelijk voor de toezichthoudende instanties die zijn aangewezen in het kader van de artikelen 55 en 56 van Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte ⁽²⁾ en voor het Bureau, voor de spoorwegonderneming en voor infrastructuurbeheerders, alsook voor personen of organisaties die voertuigen registreren of in het register zijn opgenomen~~ **openbaar.** [Am. 122]
2. Op basis van de door het Bureau opgestelde ontwerpen stelt de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen voor de nationale voertuigenregisters de specificaties vast betreffende de inhoud, het gegevensformaat, de functionele en technische architectuur, de bedrijfsmodus, met inbegrip van regelingen voor de uitwisseling van gegevens, en regels voor de invoer en raadpleging van gegevens in die registers. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 48, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

2 bis. Voor elk voertuig worden in dit register in ieder geval de volgende gegevens opgenomen:

- a) **het EVN;**
- b) **referenties naar de keuringsverklaring en naar de dienst die deze verklaring heeft afgegeven;**

⁽¹⁾ Beschikking 2007/756/EG van de Commissie van 9 november 2007 tot vaststelling van de gemeenschappelijke specificatie van het nationaal voertuigregister als bedoeld in de artikelen 14, leden 4 en 5, van de Richtlijnen 96/48/EG en 2001/16/EG (PB L 305 van 23.11.2007, blz. 30)..

⁽²⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 32.

Woensdag 26 februari 2014

- c) *de gegevens van de houder en de eigenaar van het voertuig;*
- d) *beperkingen ten aanzien van de exploitatiewijze van het rijtuig;*
- e) *de met het onderhoud belaste entiteit.* [Am. 123]

3. De registratiehouder brengt elke wijziging van de gegevens die in het nationale voertuigenregister zijn ingevoerd, de vernietiging van een voertuig of zijn besluit een voertuig niet langer te registreren, onverwijld ter kennis van de nationale veiligheidsinstantie van de lidstaat waar het voertuig ~~in dienst is gesteld~~ **gebruikt**. [Am. 124]

4. ~~Zolang de nationale voertuigenregisters van de lidstaten niet met elkaar zijn verbonden, werkt~~ Elke lidstaat **werkt** zijn register bij door ~~met betrekking tot~~ **aanpassingen van** de hem betreffende gegevens ~~de aanpassingen over te nemen~~ die een andere lidstaat in zijn eigen register heeft aangebracht, **over te nemen**. [Am. 125]

5. In het geval van voertuigen die voor het eerst in een derde land in dienst zijn gesteld en daarna in een lidstaat ~~in dienst~~ zijn ~~gesteld~~ **gebruikt**, zorgt die lidstaat ervoor dat de gegevens van het voertuig via het nationale voertuigenregister ~~of op grond van een internationale overeenkomst~~ kunnen worden opgevraagd. [Am. 126]

5 bis. *De nationale voertuigenregisters worden na afloop van de in artikel 50 bis genoemde overgangperiode opgenomen in het Europese voertuigenregister, met uitzondering van de in artikel 20, lid 9 bis, genoemde gevallen en onder de in dat artikel vastgestelde voorwaarden. De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen het formaat en het type document. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 48, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.* [Am. 127]

Artikel 43 bis

Europees voertuigenregister

1. **Het Bureau houdt een register bij van de voertuigen die in de Unie in dienst zijn gesteld. Dit register voldoet aan de volgende criteria:**

- a) **het voldoet aan de gemeenschappelijke specificaties als bedoeld in lid 2;**
- b) **het wordt bijgehouden door het Bureau;**
- c) **het is openbaar.**

2. **De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen voor de Europese voertuigenregisters gemeenschappelijke specificaties vast betreffende de inhoud, het gegevensformaat, de functionele en technische architectuur en de bedrijfsmodus, met inbegrip van regelingen voor de uitwisseling van gegevens, en regels voor de invoer en raadpleging van gegevens in die registers. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de onderzoeksprocedure van artikel 48, lid 3.**

3. **De registratiehouder brengt elke wijziging van de gegevens die in het Europese voertuigenregister zijn ingevoerd, de vernietiging van een voertuig of zijn besluit een voertuig niet langer te registreren, onverwijld ter kennis van het Bureau.**

4. **Voor elk voertuig worden in dit register in ieder geval de volgende gegevens opgenomen:**

- a) **het EVN;**
- b) **referenties van de EG-keuringsverklaring en van de dienst die deze verklaring heeft afgegeven;**
- c) **referenties van het Europese register van goedgekeurde voertuigtypen als bedoeld in artikel 44;**
- d) **de gegevens van de houder en de eigenaar van het voertuig;**
- e) **beperkingen ten aanzien van de exploitatiewijze van het rijtuig;**
- f) **de met het onderhoud belaste entiteit.**

Wanneer het Bureau een vergunning verleent, verlengt, wijzigt, opschort of intrekt, werkt het register onmiddellijk bij.

Woensdag 26 februari 2014

5. In het geval van voertuigen die voor het eerst in een derde land en vervolgens in een lidstaat zijn gebruikt, zorgt die lidstaat ervoor dat de gegevens van het voertuig — waaronder ten minste de gegevens over de houder van het voertuig, de met het onderhoud belaste entiteit en de beperkingen op het gebruik van het voertuig — via het Europese voertuigenregister of op grond van een internationale overeenkomst kunnen worden opgevraagd. [Am. 128]

Artikel 44

Europees register van vergunningen om voertuigtypen in de handel te brengen

1. Het Bureau zorgt voor het opzetten en bijhouden van een register van overeenkomstig artikel 22 verleende vergunningen om voertuigtypen in de handel te brengen. Dit register voldoet aan de volgende criteria:

- a) het is openbaar en via elektronische weg toegankelijk;
- b) het voldoet aan de gemeenschappelijke specificaties bedoeld in lid 3.
- e) ~~het is verbonden met alle nationale voertuigenregisters.~~ [Am. 129]

2. De Commissie neemt uitvoeringshandelingen aan tot vaststelling van de gemeenschappelijke specificaties in verband met de inhoud, het gegevensformaat, de functionele en technische architectuur, de bedrijfsmodus en de regels voor de invoer en raadpleging van gegevens in het register van vergunningen om voertuigtypen in de handel te brengen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de onderzoeksprocedure van artikel 48, lid 3.

2 bis. Dat register omvat ten minste de volgende gegevens voor elk type voertuig:

- a) **de technische kenmerken van het type voertuig, zoals omschreven in de betrokken TSI;**
- b) **de naam van de fabrikant;**
- c) **de data en referenties van de opeenvolgende vergunningen voor het type voertuig, met inbegrip van eventuele beperkingen of intrekkingen;**
- d) **ontwerpvoorzieningen voor personen met beperkte mobiliteit en personen met een handicap;**
- e) **de gegevens van de eigenaar en de houder van het voertuig.**

Wanneer het Bureau een vergunning voor de indienstelling van een voertuigtype verleent, verlengt, wijzigt, opschort of intrekt, werkt het register onmiddellijk bij. [Am. 130]

Artikel 45

Infrastructuurregister

1. Elke lidstaat ~~publiceert~~ **zorgt voor de publicatie van** een infrastructuurregister met de waarden van de netwerkparameters van elk betrokken subsysteem of deel van een subsysteem. [Am. 131]

2. De waarden van de in het infrastructuurregister opgenomen parameters moeten worden gebruikt in combinatie met de waarden van de in de vergunning om een voertuig in de handel te brengen opgenomen parameters om de technische compatibiliteit tussen het voertuig en het netwerk te controleren.

3. In het infrastructuurregister kunnen voorwaarden voor het gebruik van vaste installaties en andere beperkingen worden opgenomen, **met inbegrip van tijdelijke beperkingen die langer dan 6 maanden worden toegepast.** [Am. 132]

4. Elke lidstaat ~~werkt~~ **zorgt ervoor dat** het infrastructuurregister ~~bij~~ overeenkomstig Uitvoeringsbesluit 2011/633/EU van de Commissie ⁽¹⁾ **wordt bijgewerkt.** [Am. 133]

⁽¹⁾ Uitvoeringsbesluit 2011/633/EU van de Commissie van 15 september 2011 inzake de gemeenschappelijke specificaties van het register van de spoorweginfrastructuur (PB L 256 van 1.10.2011, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

5. Andere registers, zoals een register inzake toegankelijkheid, ~~kunnen~~ **voor personen met beperkte mobiliteit en personen met een handicap, worden** aan het infrastructuurregister ~~worden~~ gekoppeld. [Am. 134]

6. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen voor het infrastructuurregister de specificaties vast betreffende de inhoud, het gegevensformaat, de functionele en technische architectuur, de bedrijfsmodus en de regels voor de invoer en raadpleging van gegevens in het infrastructuurregister. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 48, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

HOOFDSTUK VIII

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 46

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De in de artikel 4, lid 2, en artikel 5, lid 10, **artikel 8, lid 2, artikel 15, lid 7 bis, artikel 20, lid 7 en artikel 22 bis, lid 4**, bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt aan de Commissie toegekend voor ~~onbepaalde tijd~~ **een periode van vijf jaar** met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn **in te voegen**.

Uiterlijk negen maanden voor het einde van de periode van vijf jaar stelt de Commissie een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van een termijn tegen deze verlenging verzet. [Am. 135]

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de artikel 4, lid 2, artikel 5, lid 10, **artikel 8, lid 2, artikel 15, lid 7 bis, artikel 20, lid 7 en artikel 22 bis, lid 4** bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig artikel 4, lid 2, artikel 5, lid 10, **artikel 8, lid 2, artikel 15, lid 7 bis, artikel 20, lid 7 en artikel 22 bis, lid 4** vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 47

Spoedprocedure

1. Gedelegeerde handelingen die overeenkomstig dit artikel worden vastgesteld, treden onverwijld in werking en zijn van toepassing zolang geen bezwaar wordt aangetekend overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen gebruik wordt gemaakt van de spoedprocedure.

2. Zowel het Europees Parlement als de Raad kunnen overeenkomstig de in artikel 46, lid 5, bedoelde procedure bezwaar aantekenen tegen een gedelegeerde handeling. In dat geval trekt de Commissie de handeling onverwijld in na de kennisgeving van het besluit waarbij het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 48

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 21 van Richtlijn 96/48/EG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde comité . Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing,
3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing,
4. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 8 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 49

Motivering

Elk krachtens deze richtlijn genomen besluit betreffende de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen en de keuring van subsystemen die deel uitmaken van het spoorwegsysteem, of elk krachtens de artikelen 6, 11 en 16 genomen besluit wordt nauwkeurig met redenen omkleed. Het wordt zo spoedig mogelijk aan de belanghebbende meegedeeld met vermelding van de rechtsmiddelen die volgens de in de betrokken lidstaat geldende wetgeving openstaan, alsmede van de termijnen waarbinnen deze rechtsmiddelen moeten worden ingesteld.

Artikel 49 bis**Sancties**

De Commissie wordt overeenkomstig artikel 46 gemachtigd om gedelegeerde handelingen vast te stellen voor het vaststellen van sancties voor niet-naleving van de in deze verordening gestelde termijnen voor door het Bureau te nemen besluiten. Tevens stelt de Commissie een compensatieregeling in voor gevallen waarin de kamer van beroep als voorzien in Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening] oordeelt ten gunste van degene aan wie een besluit van het Bureau is gericht. De sancties en de compensatieregeling moeten doeltreffend, evenredig, niet-discriminerend en afschrikkend zijn. [Am. 136]

Artikel 50

Verslaglegging en informatie

1. De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad om de drie jaar en voor het eerst ~~de~~ **twee** jaar na de bekendmaking van deze richtlijn een verslag voor over de vorderingen die met de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem zijn gemaakt. Dit verslag bevat ook een analyse van de in artikel 7 bedoelde gevallen en van de toepassing van hoofdstuk V. **Op basis van de resultaten van het verslag doet de Commissie voorstellen om de rol van het Bureau in de totstandbrenging van de interoperabiliteit te verbeteren en te ontwikkelen.** [Am. 137]

1 bis. Twee jaar na de bekendmaking van deze richtlijn, en na raadpleging van de verschillende betrokken actoren, brengt de Commissie verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de werking van het Bureau en over de vooruitgang die het bij de uitoefening van zijn nieuwe bevoegdheden heeft geboekt. [Am. 138]

2. Het Bureau stelt een regelmatig bij te werken overzicht op waarmee op verzoek van een lidstaat, **het Europees Parlement** of van de Commissie een overzicht van het interoperabiliteitsniveau van het spoorwegsysteem kan worden samengesteld. In dit instrument wordt gebruikgemaakt van de informatie in de registers als bedoeld in hoofdstuk VII. [Am. 139]

⁽¹⁾ Richtlijn 96/48/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem (PB L 235 van 17.9.1996, blz. 6).

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 50 bis
Overgangsregeling

Zonder afbreuk te doen aan artikel 20, lid 9 bis, worden de in de artikelen 20 en 22 genoemde voertuigvergunningen verleend door het Bureau. Tijdens de overgangperiode kan een vergunning voor een voertuig worden verleend door het Bureau of door de nationale veiligheidsautoriteit, naargelang de keuze van de aanvrager.

Het Bureau beschikt over de benodigde organisatorische capaciteit en deskundigheid om binnen vier jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn al zijn functies overeenkomstig de artikelen 18, 20 en 22 uit te voeren.

Om zijn verplichtingen uit te voeren, kan het Bureau in overeenstemming met artikel 22 bis samenwerkingsovereenkomsten sluiten met nationale veiligheidsinstanties. [Am. 140]

Artikel 51

Overgangsregeling voor de indienststelling van voertuigen

1. De lidstaten mogen de bepalingen van hoofdstuk V van Richtlijn 2008/57/EG toepassen tot [~~twee~~ **een** jaar na de datum van inwerkingtreding]. [Am. 141]
2. Vergunningen voor de indienststelling van voertuigen die overeenkomstig lid 1 zijn afgegeven, met inbegrip van vergunningen die in het kader van internationale overeenkomsten, met name het RIC (Regolamento Internazionale Carrozze) en het RIV (Regolamento Internazionale Veicoli), zijn verleend, blijven geldig overeenkomstig de voorwaarden waaronder de vergunningen zijn verleend.
3. Voor voertuigen die overeenkomstig leden 1 en 2 in dienst zijn gesteld, is een nieuwe vergunning om deze voertuigen in de handel te brengen vereist voor de exploitatie op één of meer netwerken waarvoor hun vergunning niet geldt. De indienststelling op deze aanvullende netwerken valt onder artikel 21.

Artikel 52

Andere overgangsbepalingen

De bijlagen IV, V, VI, VII en IX bij Richtlijn 2008/57/EG zijn van toepassing tot de datum waarop ~~overeenkomstig de overeenkomstige gedelegeerde handelingen als bedoeld in artikel 8, lid 2, en artikel 15, lid 7 bis, evenals~~ de uitvoeringshandelingen als bedoeld in ~~artikel 8, lid 2, artikel 14, lid 8, artikel 15, lid 7, en artikel 7, lid 3,~~ van deze richtlijn van kracht worden. [Am. 142]

Artikel 53

Aanbevelingen en adviezen van het Bureau

Overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. .../... [Spoorwegbureauverordening] formuleert het Bureau aanbevelingen en adviezen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. Die aanbevelingen en adviezen vormen de basis voor op grond van deze richtlijn vastgestelde EU-maatregelen.

Artikel 54

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke, regelgevende en administratieve bepalingen in werking treden om uiterlijk [~~twee~~ **een** jaar na de inwerkingtreding] te voldoen aan artikel 1, artikel 2, artikel 7, leden 1 tot en met 4, artikel 11, lid 1, artikel 13, artikel 14, leden 1 tot en met 7, artikel 15, leden 1 tot en met 6, de artikelen 17 tot en met 21, artikel 22, leden 3 tot en met 7, de artikelen 23 tot en met 36, artikel 37, lid 2, artikel 38, artikel 39, de artikelen 41 tot en met 43, artikel 45, leden 1 tot en met 5, artikel 51, en de bijlagen I tot en met III. Zij delen de Commissie onverwijld de tekst van die maatregelen mede alsmede een concordantietabel tussen die maatregelen en deze richtlijn. De concordantietabellen zijn nodig om alle betrokken actoren in staat te stellen een duidelijk overzicht te krijgen van de op nationaal niveau toepasselijke regelgeving voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. [Am. 143]

Wanneer de lidstaten deze maatregelen aannemen, wordt in die maatregelen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die maatregelen. In de bepalingen wordt tevens vermeld dat verwijzingen in bestaande wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen naar de bij deze richtlijn ingetrokken richtlijnen gelden als verwijzingen naar deze richtlijn. De regels voor deze verwijzing en de formulering van deze vermelding worden vastgesteld door de lidstaten.

Woensdag 26 februari 2014

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De verplichting tot omzetting en uitvoering van artikel 13, artikel 14, leden 1 tot en met 7, artikel 15, leden 1 tot en met 6, de artikelen 17 tot en met 21, artikel 42, artikel 43, artikel 45, leden 1 tot en met 5, en artikel 51 van deze richtlijn is niet van toepassing op de Republiek Cyprus en de Republiek Malta zolang deze landen niet beschikken over een spoorwegsysteem op hun grondgebied

Zodra achter een openbare of particuliere entiteit een officiële aanvraag indient voor de aanleg van een spoorweglijn met het oog op de exploitatie ervan door één of meer spoorwegondernemingen, stellen de betreffende lidstaten binnen een jaar na ontvangst van de aanvraag wetgeving vast ter uitvoering van de artikelen als bedoeld in lid 1 .

Artikel 55

Intrekking

Richtlijn 2008/57/EG, als gewijzigd door de in bijlage IV, deel A, genoemde richtlijnen, wordt [~~twee~~ **een** jaar na de inwerkingtreding] ingetrokken, onverminderd verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de termijnen voor de omzetting in nationale wetgeving van die richtlijnen als bedoeld in bijlage IV, deel B . [**Am. 144**]

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen gelden als verwijzingen naar deze richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage V.

Artikel 56

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De artikelen 3 tot en met 10, artikel 11, leden 2, 3 en 4, artikel 12 en artikel 16 zijn van toepassing met ingang van [twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn].

Artikel 57

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE I

Onderdelen van het spoorwegsysteem in de Unie

1. Netwerk

Voor de toepassing van deze richtlijn omvat het net van de Unie **het hogesnelheidsnet als bepaald door de lijnen onder a), b) en c) en het conventionele net als bepaald onder d) tot en met i)**:

- a) speciaal aangelegde hogesnelheidslijnen die zijn uitgerust voor snelheden die meestal ten minste 250 km/u bedragen; **maar waarop onder geschikte omstandigheden ook snelheden van meer dan 300 km/u kunnen worden bereikt**;
- b) lijnen die speciaal zijn aangepast voor snelheden van ongeveer 200 km/u;
- c) lijnen die speciaal zijn aangepast voor hoge snelheden en die een specifiek karakter hebben omdat de snelheid per geval moet worden afgestemd op topografische belemmeringen, het reliëf of de bebouwing. Deze categorie omvat ook de verbindingslijnen tussen hogesnelheidslijnen en conventionele netwerken, de doortochten in stations, de toegangen tot terminals en remises, enz, die tegen conventionele snelheid door hogesnelheidstreinen worden gebruikt;
- d) conventionele lijnen voor personenvervoer;
- e) conventionele lijnen voor gemengd vervoer (personen en goederen);
- f) conventionele lijnen die voor het goederenvervoer zijn bedoeld;
- g) knooppunten voor het personenvervoer;
- h) knooppunten voor het goederenvervoer, met inbegrip van intermodale terminals;
- i) de verbindingen tussen bovengenoemde onderdelen. [Am. 145]

Dit net omvat verkeersleidings-, plaatsbepalings- en navigatiesystemen, technische installaties voor gegevensverwerking en telecommunicatie ten behoeve van het langeafstandsreizigersvervoer en het goederenvervoer over dit net om een veilige en soepele exploitatie van het net en een efficiënte verkeersleiding te waarborgen.

2. Voertuigen

Voor de toepassing van deze richtlijnen omvat het begrip EU-voertuigen alle voertuigen die geschikt zijn om te rijden op het gehele spoorwegnet van de Unie of op een gedeelte daarvan, met inbegrip van:

- locomotieven en reizigersmaterieel, met inbegrip van elektrische en dieseltreinstellen, al dan niet elektrische passagierstreinen, passagiersrijtuigen;
- **voertuigen die ontworpen zijn om op speciaal voor hoge snelheid aangelegde lijnen te rijden met een snelheid van ten minste 250 km/uur, waarbij onder geschikte omstandigheden snelheden van meer dan 300 km/uur kunnen worden bereikt**;
- **voertuigen die ontworpen zijn om met een snelheid van ongeveer 200 km/uur op speciaal voor hoge snelheid aangelegde of aangepaste lijnen te rijden, voor zover dat overeenkomt met de capaciteit van die lijnen.**

Voorts wordt door voertuigen die zijn ontworpen om te rijden met een maximumsnelheid van minder dan 200 km/uur en die geschikt zijn om te worden ingezet op het gehele of op een gedeelte van het trans-Europese hogesnelheidsspoorwegnet, voor zover het prestatieniveau van dit net dat mogelijk maakt, voldaan aan de eisen voor een veilige werking op dit net. Daartoe bevatten de TSI's voor conventionele voertuigen tevens eisen inzake de veilige werking van conventionele voertuigen op hogesnelheidsnetten. [Am. 146]

- goederenwagens, met inbegrip van **voertuigen met een lage bodem voor het hele netwerk en** voertuigen voor het vervoer van vrachtwagens; [Am. 147]

Woensdag 26 februari 2014

— bijzondere voertuigen, zoals spoormachines.

Elk van deze categorieën kan worden onderverdeeld in:

— voertuigen voor internationaal verkeer;

— voertuigen voor binnenlands verkeer.

In de TSIs worden de eisen vastgesteld om de veilige exploitatie van deze voertuigen op de verschillende lijncategorieën te verzekeren.

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE II

SUBSYSTEMEN

1. Lijst van subsystemen

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt het spoorwegsysteem onderverdeeld in subsystemen die overeenkomen met:

a) gebieden van structurele aard:

- infrastructuur;
- energie;
- baanuitrusting voor besturing en seingeving;
- boorduitrusting voor besturing en seingeving;
- rollend materieel;

b) gebieden van functionele aard:

- exploitatie en verkeersleiding;
- onderhoud;
- telecommunicatietoepassingen voor reizigers en vracht.

2. Beschrijving van de subsystemen

Voor elk subsysteem of onderdeel van een subsysteem stelt het Bureau bij de opstelling van de betrokken ontwerp-TSI de lijst op van de interoperabiliteitsonderdelen en -aspecten. Onder voorbehoud van de vaststelling van deze aspecten en interoperabiliteitsonderdelen of van de volgorde waarin de subsystemen aan TSI's worden onderworpen, omvatten de subsystemen:

2.1. Infrastructuur

Lopend spoor, wissels, kunstwerken (bruggen, tunnels enz.), spoorgebonden stationsvoorzieningen (waaronder ingangen, perrons, toegangszones, diensten, toiletten en informatiesystemen, alsmede de toegankelijkheid daarvan voor personen met beperkte mobiliteit en personen met een handicap, veiligheids- en beschermingsinstallaties.

2.2. Energie

Het elektrificatiesysteem, met inbegrip van de bovenleiding en de baancomponent van het systeem om het stroomverbruik te meten.

2.3. Baanuitrusting voor besturing en seingeving

Alle uitrusting op en langs de spoorbaan die nodig is om de veiligheid te waarborgen en voor de besturing en controle van de bewegingen van de op het net toegelaten treinen.

2.4. Boorduitrusting voor besturing en seingeving

Alle boorduitrusting die nodig is om de veiligheid te waarborgen en voor de besturing en controle van de bewegingen van de op het net toegelaten treinen.

2.5. Exploitatie en verkeersleiding

De procedures en bijbehorende uitrusting die zorgen voor een coherente exploitatie van de verschillende structurele subsystemen, zowel bij normaal functioneren als bij gestoord bedrijf, met name inzake de samenstelling en besturing van de trein, verkeersplanning en verkeersleiding.

Het geheel van vereiste beroepskwalificaties voor alle soorten spoorvervoerdiensten.

Woensdag 26 februari 2014

2.6. Telematicatoepassingen

Overeenkomstig bijlage I omvat dit subsysteem twee delen:

- a) de toepassingen ten dienste van de passagiers, met inbegrip van de informatiesystemen voor reizigers vóór en tijdens de reis, reserveringssystemen, betalingssystemen, het bagagebeheer, het beheer van aansluitingen tussen treinen en andere vervoerswijzen;
- b) toepassingen voor het vrachtverkeer, met inbegrip van de informatiesystemen (continu volgen van goederen en treinen), rangeer- en samenstellingssystemen, reserverings-, betalings- en factureringssystemen, het beheer van aansluitingen met andere vervoertakken, het opstellen van begeleidende elektronische documenten.

2.7. Rollend materieel

De structuur, het besturingssysteem van de gehele uitrusting van de trein, de stroomafnemers, de tractie-eenheden en transformatoren, boordapparatuur om het stroomverbruik te meten, het remsysteem, koppeling, loopwerk (draaistellen, assen) en ophanging, deuren, mens/machine-interface (bestuurder, treinpersoneel, passagiers, toegangsvoorzieningen voor personen met beperkte mobiliteit en personen met een handicap), passieve en actieve beveiliging, voorzieningen voor de gezondheid van passagiers en treinpersoneel.

2.8. Onderhoud

De procedures, de betrokken uitrusting, de logistieke onderhoudsinstallaties en de reserves waarmee corrigerende en preventieve onderhoudswerkzaamheden dienen te worden uitgevoerd om de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem en de vereiste prestaties te garanderen.

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE III

ESSENTIËLE EISEN

1. Algemene vereisten

1.1. Veiligheid

1.1.1. Het ontwerp, de bouw of de fabricage, het onderhoud van en het toezicht op voor de veiligheid kritieke inrichtingen en meer bepaald de bij het treinverkeer betrokken onderdelen moeten de veiligheid waarborgen op het niveau dat beantwoordt aan de voor het net gestelde doelstellingen, ook in de nader omschreven situaties van gestoord bedrijf.

1.1.2. De parameters die van invloed zijn op het contact tussen wiel en rail moeten voldoen aan de criteria inzake rijstabiliteit die noodzakelijk zijn om veilig verkeer bij de toegestane maximumsnelheid te waarborgen. De parameters dienen te garanderen dat het mogelijk is om met de toegestane maximumsnelheid binnen de gegeven remafstand te stoppen.

1.1.3. De gebruikte onderdelen dienen tijdens hun levensduur bestand te zijn tegen alle normale of uitzonderlijke belastingen die zijn omschreven. De gevolgen van onverwachte storingen op de veiligheid moeten met behulp van geschikte middelen worden beperkt.

1.1.4. De vaste installaties en het rollend materieel moeten zodanig zijn ontworpen en de gebruikte materialen moeten zodanig zijn gekozen dat bij brand het ontstaan, de verspreiding en de gevolgen van vuur en rook zoveel mogelijk worden beperkt.

1.1.5. Inrichtingen die zijn bestemd om door de gebruikers te worden bediend, moeten zodanig zijn ontworpen dat het veilig gebruik van de inrichtingen of de gezondheid en de veiligheid van de gebruikers niet in gevaar wordt gebracht wanneer de inrichtingen worden gebruikt op een wijze die wel voorzienbaar is maar niet in overeenstemming is met de aangegeven methode.

1.2. Betrouwbaarheid en beschikbaarheid

Het toezicht op en het onderhoud van de vaste of mobiele elementen die bij het treinverkeer zijn betrokken, moeten zodanig worden georganiseerd, uitgevoerd en gekwantificeerd dat de werking daarvan in te voorziene omstandigheden in stand wordt gehouden.

1.3. Gezondheid

1.3.1. Materialen die, bij het beoogde gebruik, de gezondheid van de personen die daartoe toegang hebben, in gevaar kunnen brengen, mogen in de treinen en de spoorweginfrastructuur niet worden toegepast.

1.3.2. Deze materialen moeten zodanig worden gekozen, aangewend en gebruikt dat de emissie van schadelijke en gevaarlijke rook of gassen, met name bij brand, wordt beperkt.

1.4. Milieubescherming

1.4.1. Bij het ontwerpen van het spoorwegsysteem moeten de gevolgen voor het milieu van de aanleg en exploitatie van dat systeem worden beoordeeld en in aanmerking worden genomen overeenkomstig de geldende EU-regels.

1.4.2. De in de treinen en de infrastructuur gebruikte materialen moeten de emissie van rook of voor het milieu gevaarlijke en schadelijke gassen, met name bij brand, voorkomen.

1.4.3. Het rollend materieel en de energievoorzieningsystemen moeten zodanig zijn ontworpen en uitgevoerd dat zij uit elektromagnetisch oogpunt compatibel zijn met de installaties, voorzieningen en openbare of particuliere netten waarmee zij kunnen interfereren.

1.4.4. Bij de exploitatie van het spoorweginet moeten de wettelijke normen inzake geluidshinder in acht worden genomen.

1.4.5. De exploitatie van het spoorweginet mag geen trillingsniveau in de bodem veroorzaken dat ontoelaatbaar is met het oog op de activiteiten en het milieu in de nabijheid van de infrastructuur en in normale staat van onderhoud.

Woensdag 26 februari 2014

1.5. Technische compatibiliteit

De technische eigenschappen van de infrastructuur en de vaste installaties moeten onderling en met die van de treinen die op het spoorwegnet rijden compatibel zijn.

Wanneer het op bepaalde gedeelten van het net moeilijk is om deze technische eigenschappen in acht te nemen, mogen tijdelijke oplossingen, waardoor de compatibiliteit in de toekomst wordt gewaarborgd, ten uitvoer worden gelegd.

2. Bijzondere eisen voor elk subsysteem

2.1. Infrastructuur

2.1.1. Veiligheid

Er moeten aangepaste maatregelen worden getroffen om de toegang tot of ongewenste binnendringing in de installaties te voorkomen.

Er moeten maatregelen worden getroffen om de gevaren voor personen te beperken, met name bij de doorrit van treinen in stations .

Infrastructuur die voor het publiek toegankelijk is, moet zodanig zijn ontworpen en uitgevoerd dat de gevaren voor de veiligheid van personen beperkt zijn (stabiliteit, brand, toegang, ontruiming, perron enz.).

Er moeten passende maatregelen worden getroffen om rekening te houden met de bijzondere veiligheidsomstandigheden in tunnels met een aanzienlijke lengte en op viaducten.

2.2. Energie

2.2.1. Veiligheid

De werking van de energievoorzieningsinstallaties mag de veiligheid van treinen of personen (gebruikers, spoorwegpersoneel, aanwonenden en derden) niet in gevaar brengen.

2.2.2. Milieubescherming

De werking van de elektrische of thermische energievoorzieningsinstallaties mag geen verstoring van het milieu teweegbrengen die de aangegeven grenzen overschrijdt.

2.2.3. Technische compatibiliteit

De elektrische of thermische energievoorzieningssystemen die worden gebruikt, moeten:

- de treinen in staat stellen de voorgeschreven prestaties te leveren ,
- bij elektrische energievoorziening compatibel zijn met de op de treinen gemonteerde stroomafname-inrichtingen.

2.3. Besturing en seingeving

2.3.1. Veiligheid

De besturings- en seingevinginstallaties en -handelingen die voor het spoorwegsysteem worden gebruikt, moeten treinverkeer mogelijk maken op het veiligheidsniveau dat beantwoordt aan de doelstellingen voor het net. De besturings- en seingevinginstallaties moeten te allen tijde zo functioneren dat treinen die bij gestoord bedrijf mogen rijden, volkomen veilig kunnen circuleren.

2.3.2. Technische compatibiliteit

Nieuwe infrastructuur en nieuw rollend materieel die zijn ontwikkeld of gebouwd na de invoering van compatibele besturings- en seinsystemen moeten aan de toepassing van deze systemen worden aangepast.

Besturings- en seingevinginstallaties in de stuurcabine van een trein moeten een normale exploitatie in de opgegeven omstandigheden in het spoorwegsysteem mogelijk maken.

Woensdag 26 februari 2014

2.4. Rollend materieel

2.4.1. Veiligheid

De constructie van het rollend materieel en van de verbindingen tussen de rytuigen moet zodanig zijn ontworpen dat de ruimten voor de reizigers en de bestuurder bij een botsing of ontsporing beschermd zijn.

De elektrische uitrusting mag de veilige werking van de besturings- en seingevinginstallaties niet in gevaar brengen.

De remtechnieken en de uitgeoefende krachten moeten compatibel zijn met het ontwerp van de sporen, de kunstwerken en de seinsystemen .

Er moeten maatregelen worden getroffen met betrekking tot de toegang tot onder spanning staande onderdelen, teneinde de veiligheid van personen niet in gevaar te brengen.

Er moeten inrichtingen zijn aangebracht die ~~het mogelijk maken dat de reizigers gevaren melden aan de bestuurder en dat het treinpersoneel bij gevaar in contact kan treden~~ **staat stellen de bestuurder of de conducteur te waarschuwen en het treinpersoneel te verzoeken contact op te nemen** met de bestuurder ~~en/of de conducteur~~. [Am. 148]

In treinen moet veilig kunnen worden in- en uitgestapt. ~~De toegangsdeuren moeten van een systeem~~ **mechanismen** voor het openen en sluiten ~~daarvan zijn voorzien~~ **van de deuren, de breedte van de perronrand en de treindienstleiding moeten ervoor zorgen** dat de veiligheid van de reizigers ~~waarborgt wordt gewaarborgd~~. **Treinen moeten zodanig worden ontworpen dat er geen reizigers aan kunnen blijven hangen.** [Am. 149]

Er moet in nooduitgangen en in de aanduiding daarvan zijn voorzien.

Er moeten passende maatregelen worden getroffen om rekening te houden met de bijzondere veiligheidsomstandigheden in tunnels met een aanzienlijke lengte.

Een noodverlichtingssysteem van voldoende sterkte en met voldoende eigen voeding is verplicht aan boord van de treinen.

De treinen moeten zijn voorzien van een geluidsinstallatie waarmee het treinpersoneel **of de bestuurder** berichten kan doorgeven aan de passagiers. [Am. 150]

De ter plaatse geldende regels, zowel op stations als in treinen (verboden toegang, in- en uitgangen, huisregels, mogelijkheden voor personen met beperkte mobiliteit, betekenis van de markeringen, gevarenczones, enz.) moeten op een begrijpelijke en grondige manier aan de reizigers worden gecommuniceerd. [Am. 151]

2.4.2. Betrouwbaarheid en beschikbaarheid

Het ontwerp van de vitale rij-, tractie-, rem- en besturingsuitrusting moet het mogelijk maken dat de trein in een nader omschreven situatie van gestoord bedrijf de reis voortzet zonder nadelige gevolgen voor de uitrusting die nog functioneert.

2.4.3. Technische compatibiliteit

De elektrische uitrusting moet compatibel zijn met de werking van de besturings- en seingevinginstallaties.

In het geval van elektrische tractie moeten de eigenschappen van de stroomafname-inrichtingen het treinverkeer met de verschillende energievoorzieningsystemen van het spoorwegsysteem mogelijk maken.

De eigenschappen van het rollend materieel moeten het rijden op alle lijnen waarop de exploitatie ervan is gepland, mogelijk maken, rekening houdend met relevante klimatologische **en topografische** omstandigheden. [Am. 152]

2.4.4. Bedieningsorganen

Treinen moeten worden uitgerust met een registratieapparaat. De met dit apparaat verkregen gegevens en de verwerking ervan moeten worden geharmoniseerd.

Woensdag 26 februari 2014

2.5. Onderhoud

2.5.1. Gezondheid en veiligheid

De technische installaties en de methoden die in de werkplaatsen worden toegepast, moeten een veilig gebruik van het betrokken subsysteem garanderen en mogen geen gevaar vormen voor de gezondheid en de veiligheid.

2.5.2. Milieubescherming

De technische installaties en de methoden die in de onderhoudscentra worden toegepast, mogen het toegestane niveau van schadelijke gevolgen voor het omgevingsmilieu niet overschrijden.

2.5.3. Technische compatibiliteit

De onderhoudsinstallaties voor het rollend materieel moeten het mogelijk maken op al het materieel de veiligheids-, hygiëne- en comfortbehandelingen te verrichten waarvoor zij zijn ontworpen.

2.6. Exploitatie en verkeersleiding

2.6.1. Veiligheid

Het op elkaar afstemmen van de exploitatievoorschriften van de netten en de kwalificatie van de bestuurders, **de technische voertuigendienst, de spoorwegverkeersleider**, het treinpersoneel en het personeel van de onderhoudscentra moeten een veilige exploitatie waarborgen, rekening houdend met de verschillende eisen van grensoverschrijdende en binnenlandse diensten. **Er moet worden gestreefd naar een hoog opleidingsniveau in de hele Unie met kwalitatief hoogwaardige certificaten.** [Am. 153]

De periodieke onderhoudsbeurten, de opleiding en de kwalificatie van het onderhoudspersoneel en de onderhoudscentra en het kwaliteitsborgingssysteem dat in de controle- en onderhoudscentra van de betrokken exploitanten is opgezet, moeten een hoog veiligheidsniveau waarborgen.

2.6.2. Betrouwbaarheid en beschikbaarheid

De periodieke onderhoudsbeurten, de opleiding en de kwalificatie van het onderhoudspersoneel en de onderhoudscentra en het kwaliteitsborgingssysteem dat door de betrokken exploitanten in de controle- en onderhoudscentra is opgezet, moeten een hoog niveau van betrouwbaarheid en beschikbaarheid van het systeem waarborgen.

2.6.3. Technische compatibiliteit

Het op elkaar afstemmen van de exploitatievoorschriften van de netten, alsmede de kwalificatie van de bestuurders, het treinpersoneel en de verkeersleiding moeten de doeltreffendheid van de exploitatie op het spoorwegsysteem waarborgen, rekening houdend met de verschillende eisen van grensoverschrijdende en binnenlandse diensten.

2.7. Telematicatoepassingen voor passagiers en vracht

2.7.1. Technische compatibiliteit

De essentiële eisen op het gebied van telematicatoepassingen die een minimumdienstverleningskwaliteit voor de reizigers en de klanten in de goederenvervoersector moeten garanderen, hebben meer bepaald betrekking op de technische compatibiliteit.

Wat deze toepassingen betreft, moet ervoor worden gezorgd dat:

- de databanken, de programma's en de communicatieprotocollen voor gegevensoverdracht zodanig worden ontwikkeld dat de mogelijkheden voor gegevensuitwisseling tussen verschillende toepassingen en tussen verschillende exploitanten maximaal zijn met uitzondering van vertrouwelijke commerciële gegevens;
- de gebruikers gemakkelijk toegang hebben tot de informatie.

2.7.2. Betrouwbaarheid en beschikbaarheid

De wijze van gebruik, het beheer, het bijwerken en het onderhoud van deze databanken, programma's en communicatieprotocollen voor gegevensoverdracht moeten de doelmatigheid van deze systemen en de kwaliteit van de dienstverlening waarborgen.

Woensdag 26 februari 2014

2.7.3. Gezondheid

De interfaces tussen deze systemen en de gebruikers moeten voldoen aan minimumvoorschriften op het gebied van ergonomie en bescherming van de gezondheid.

2.7.4. Veiligheid

Voor de opslag en doorgifte van gegevens die verband houden met de veiligheid zijn adequate integriteits- en betrouwbaarheidsniveaus vereist.

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE IV

DEEL A

Ingetrokken richtlijnen
met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan
(bedoeld in artikel 55)

Richtlijn 2008/57/EG	(PB L 191 van 18.7.2008, blz. 1.
Richtlijn 2009/131/EG	(PB L 273 van 17.10.2009, blz. 12.
Richtlijn 2011/18/EU	(PB L 57, van 2.3.2011, blz. 21.

DEEL B

Termijnen voor de omzetting in nationale wetgeving
(bedoeld in artikel 55)

Richtlijn	Omzettingstermijn
2008/57/EG	19 juli 2010
2009/131/EG	19 juli 2010
2011/18/EU	31 december 2011

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE V

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 2008/57/EG	Deze richtlijn
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, onder a) t.e.m. z)	Artikel 2, leden 1 t.e.m. 24
————	Artikel 2, leden 25 t.e.m. 41
Artikel 3	————
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 5, leden 1 t.e.m. 3, onder g)	Artikel 4, leden 1 t.e.m. 3, onder g)
————	Artikel 4, lid 3, onder h) en i)
Artikel 5, leden 4 t.e.m. 8	Artikel 4, leden 4 t.e.m. 8
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7	Artikel 6
Artikel 8	————
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 9
Artikel 12	————
Artikel 13	Artikel 10
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 15, lid 1	Artikel 18, lid 3, en artikel 19, lid 2
Artikel 15, leden 2 en 3	————
Artikel 16	Artikel 12
Artikel 17	Artikelen 13 en 14
Artikel 18	Artikel 15
Artikel 19	Artikel 16
————	Artikel 17

Woensdag 26 februari 2014

Richtlijn 2008/57/EG	Deze richtlijn
—	Artikel 18 (behalve art. 18, lid 3)
—	Artikelen 19 en 20
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 21
Artikelen 22 tot en met 25	—
Artikel 26	Artikel 22
Artikel 27	Artikel 14, lid 8
Artikel 28 en Bijlage VIII	Artikelen 23 tot en met 41
Artikel 29	Artikel 48
Artikelen 30 en 31	—
Artikel 32	Artikel 42
Artikel 33	Artikel 43
Artikel 34	Artikel 44
Artikel 35	Artikel 45
Artikel 36	—
—	Artikelen 46 en 47
Artikel 37	Artikel 49
Artikel 38	Artikel 54
Artikel 39	Artikel 50
—	Artikelen 51 en 52
—	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 55
Artikel 41	Artikel 56
Artikel 42	Artikel 57
Bijlagen I tot en met III	Bijlagen I tot en met III
Bijlage IV	Artikel 8, lid 2
Bijlagen V en VI	Artikel 15, lid 7

Woensdag 26 februari 2014

Richtlijn 2008/57/EG	Deze richtlijn
Bijlage VII	Artikel 14, lid 8
Bijlage VIII	Artikelen 27, 28 en 29
Bijlage IX	Artikel 7, lid 3
Bijlage X	Bijlage IV
Bijlage XI	Bijlage V

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0150

Spoorwegveiligheid *I****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake spoorwegveiligheid (herschikking) (COM(2013)0031 — C7-0028/2013 — 2013/0016(COD))****(Gewone wetgevingsprocedure — herschikking)**

(2017/C 285/55)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0031),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 91, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0028/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door het Litouwse parlement, de Roemeense senaat en het Zweedse parlement, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten ⁽³⁾,
 - gezien de brief van de Commissie juridische zaken aan de Commissie vervoer en toerisme overeenkomstig artikel 87, lid 3, van zijn Reglement,
 - gezien de artikelen 87 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme (A7-0015/2014),
- A. overwegende dat het betreffende voorstel volgens de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie geen andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel worden vermeld en dat met betrekking tot de codificatie van de ongewijzigde bepalingen van de eerdere besluiten met die wijzigingen kan worden geconstateerd dat het voorstel een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen;
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast, rekening houdend met de aanbevelingen van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

⁽³⁾ PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0016

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad inzake spoorwegveiligheid (herschikking)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 91, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2004/49/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽⁴⁾ is ingrijpend gewijzigd. Aangezien nieuwe wijzigingen nodig zijn, dient ter wille van de duidelijkheid tot herschikking van deze richtlijn te worden overgegaan.
- (1 bis) *Het spoor is al de veiligste wijze van vervoer in de Unie en in de laatste decennia zijn de veiligheidsprestaties ervan nog verder verbeterd. Terwijl het aantal reizigerskilometers is gestegen van ongeveer 200 miljard in 1970 tot meer dan 300 miljard nu, is het gemiddelde aantal dodelijke slachtoffers onder treinpassagiers teruggebracht van ongeveer 400 in het begin van de jaren '70 tot minder dan 100 nu.* [Am. 1]
- (1 ter) *De veiligheid moet niet alleen worden gewaarborgd voor passagiers en personeel, inclusief het personeel van contractanten, maar ook voor gebruikers van spoorwegovergangen en voor personen die dicht bij spoorlijnen wonen.* [Am. 2]
- (1 quater) *Rekening houdend met de verwachte verbetering van de concurrentiekracht van het spoor, moet de spoorwegveiligheid gelijke tred houden met de technische en wetenschappelijke vooruitgang.* [Am. 3]
- (1 quinquies) *De spoorwgomgeving in de Unie heeft grondige veranderingen doorgemaakt, die onder andere het gevolg waren van de drie spoorwegpakketten van de Unie die sinds het begin van de jaren '90 zijn aangenomen. De geleidelijke totstandbrenging van de gemeenschappelijke Europese spoorwegruimte wordt gekenmerkt door groeiende aantallen actoren, onderaannemers en nieuwe marktspelers. In deze complexere context is de interactie tussen alle spelers — spoorwegondernemingen, infrastructuurbeheerders, de spoorwegsector en de veiligheidsinstanties — van doorslaggevend belang voor de spoorwegveiligheid. In de veiligheids-wetgeving moet rekening worden gehouden met deze ontwikkelingen en moeten passende procedures en instrumenten voor informatievoorziening, beheer en noodsituaties worden ingevoerd.* [Am. 4]

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.

⁽⁴⁾ Richtlijn 2004/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake de veiligheid op de communautaire spoorwegen en tot wijziging van Richtlijn 95/18/EG van de Raad betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen, en van Richtlijn 2001/14/EG van de Raad inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheids-certificering (PB L 164 van 30.4.2004, blz. 44).

Woensdag 26 februari 2014

- (2) Bij Richtlijn **2004/49/EG** is een gemeenschappelijk regelgevingskader gecreëerd inzake spoorwegveiligheid door middel van een inhoudelijke standaardisering van de veiligheidsvoorschriften, de veiligheids certificering van spoorwegondernemingen, de taken en functies van de veiligheidsinstanties en het onderzoek naar ongevallen. ~~In het licht van de inspanningen om~~ **Het toewerken naar één interne markt voor het spoorvervoer leidt tot stand te brengen een vermenigvuldiging van het aantal actoren en communicatie-interfaces. Om in deze omstandigheden de spoorwegveiligheid te waarborgen, is deze die** richtlijn echter toe aan een grondige herziening. [Am. 5]
- (2 bis) **Gezien de bestaande verschillen tussen de veiligheidseisen, die van invloed zijn op het optimaal functioneren van het spoorwegvervoer in de Unie, is het van bijzonder belang dat de harmonisering van de operationele en veiligheidsvoorschriften, alsook van de voorschriften inzake het onderzoeken van ongevallen, wordt voortgezet.** [Am. 6]
- (2 ter) **Harmonisatie mag het huidige veiligheidsniveau van de lidstaten echter niet aantasten.** [Am. 7]
- (2 quater) **Een goede handhaving en verdere verbetering van Richtlijn 96/49/EG⁽¹⁾ en van de Raad en Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾ is van het grootste belang voor de spoorwegveiligheid en de bescherming van mensenlevens, volksgezondheid en het milieu.** [Am. 8]
- (3) Metro's, trams, **tramtreinen** en lightrailssystemen vallen in veel lidstaten onder lokale of regionale veiligheidsvoorschriften en onder het toezicht van lokale of regionale instanties; de eisen inzake interoperabiliteit of vergunningverlening in de Unie zijn op dergelijke systemen niet van toepassing. Voorts vallen trams vaak onder de veiligheidswetgeving voor het wegverkeer, waardoor de spoorwegveiligheidsvoorschriften er niet volledig op kunnen worden toegepast. Lokale spoorwegsystemen moeten derhalve van de werkingssfeer van deze richtlijn worden uitgesloten. Indien zij dat zinvol achten, mogen de lidstaten de bepalingen van deze richtlijn op vrijwillige basis toepassen op lokale spoorwegsystemen. [Am. 9]
- (4) Het veiligheidsniveau van het spoorwegsysteem in de Unie is doorgaans hoog, in het bijzonder vergeleken met het wegvervoer. ~~Wanneer~~ **Voor zover** dat redelijkerwijs ~~haalbaar~~ **uitvoerbaar** is en rekening houdend met de verwachte verbetering van de concurrentiekracht van het spoor, moet de veiligheid gelijke tred houden met de technische en wetenschappelijke vooruitgang. [Am. 10]
- (4 bis) **De interactie tussen de spoorweginfrastructuur, -exploitatie, -fabrikanten en -veiligheidsinstanties is van doorslaggevend belang voor de veiligheid. Er dienen passende instrumenten te worden gebruikt en ontwikkeld ter waarborging en verhoging van de veiligheid.** [Am. 11]
- (5) ~~De belangrijkste~~ **Alle** actoren van het spoorwegsysteem ~~moeten de infrastructuurbeheerders en spoorweg-ondernemingen, dragen de volle verantwoordelijkheid~~ **dragen** voor de veiligheid van het systeem, ~~elk ieder~~ voor zijn eigen deel. ~~Waar nodig dienen zij samen te werken bij de uitvoering van de risicobeheersingsmaatregelen. De lidstaten moeten een duidelijk onderscheid maken tussen deze directe verantwoordelijkheid voor de veiligheid en de taak van de nationale veiligheidsinstanties om een nationaal regelgevingskader te bieden en toezicht te houden op de prestaties van alle exploitanten.~~ [Am. 12]
- (6) De verantwoordelijkheid van infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen voor de exploitatie van het spoorwegsysteem doet geen afbreuk aan de verantwoordelijkheid van andere actoren, zoals fabrikanten, vervoerders, verladers, vullers, laders, **lossers, ontvangers**, met onderhoud belaste entiteiten, onderhoudsdiensten, **eigenaren van voertuigen**, houders van ~~wagens~~ **voertuigen** en andere dienstverleners en aankoopentiteiten voor hun producten en diensten **en voor de invoering van risicobeheersingsmaatregelen**. Om het risico te vermijden dat verantwoordelijkheden worden doorgeschoven, dient elke betrokkene **door middel van contractuele overeenkomsten** de verantwoordelijkheid te dragen voor zijn proces. Elke partij in het spoorvervoersysteem dient ten aanzien van de anderen, **inclusief de relevante instanties, de** verantwoordelijkheid te dragen voor de volledige en waarheidsgetrouwe mededeling van alle relevante informatie **die nodig is om de veilige exploitatie van een voertuig te garanderen, controleren of de voertuigen geschikt zijn voor exploitatie.** Dit betreft met name informatie over de status en historiek van het voertuig, onderhoudsdossiers, traceerbaarheid van laadverrichtingen en vrachtbrieven. [Am. 13]

⁽¹⁾ Richtlijn 96/49/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor (PB L 235 van 17.9.1996, blz. 25).

⁽²⁾ Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (PB L 260 van 30.9.2008, blz. 13).

Woensdag 26 februari 2014

- (6 bis) **Ernstige ongevallen met goederenwagens hebben aangetoond dat er verplichte, op Unieniveau geharmoniseerde voorschriften inzake de frequentie en de intervallen van het onderhoud van goederenwagens, passagierstreinen en locomotieven nodig zijn.** [Am. 14]
- (7) Elke spoorwegonderneming, infrastructuurbeheerder en met onderhoud belaste entiteit dient erop toe te zien dat aannemers en andere partijen risicobeheersingsmaatregelen treffen. Daartoe dienen zij de in de gemeenschappelijke veiligheidsmethoden (CSM's) vastgestelde monitoringmethoden toe te passen. Hun aannemers dienen dit proces via contractuele regelingen toe te passen. Aangezien dergelijke regelingen een essentieel onderdeel vormen van het veiligheidsbeheersysteem van spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders, dienen de spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders het Europees Spoorwegbureau (hierna: het Bureau) of de nationale veiligheidsinstantie in kennis te stellen van hun contractuele regelingen indien zij daar in het kader van hun toezichtsactiviteiten om verzoeken.
- (7 bis) **In de afgelopen decennia is de intensiteit van de samenwerking tussen fabrikanten, leveranciers van onderhoudsdiensten en spoorwegondernemingen afgenomen. Daarom is harmonisering van minimale onderhoudsintervallen en kwaliteitseisen noodzakelijk om de veiligheid van het gehele spoorwegsysteem te waarborgen.** [Am. 15]
- (8) Geleidelijk zijn gemeenschappelijke veiligheidsdoelen (CST's) en CSM's ingevoerd om een hoog veiligheidsniveau te handhaven en dat niveau, ~~indien nodig en redelijkerwijs uitvoerbaar~~ te verbeteren. Die doelen en methoden zijn bedoeld als hulpmiddel voor de beoordeling van de veiligheidsprestaties van de exploitanten op Unie- en lidstaatniveau. Er zijn gemeenschappelijke veiligheidsindicatoren (CSI's) vastgesteld om enerzijds te beoordelen of een systeem voldoet aan de CST's en anderzijds de monitoring van de spoorwegveiligheid te faciliteren. [Am. 16]
- (9) De nationale voorschriften, die vaak gebaseerd zijn op nationale technische normen, ~~zijn worden~~ geleidelijk vervangen door voorschriften op basis van in CST's, CSM's en technische specificaties inzake interoperabiliteit (TSI's) vastgestelde gemeenschappelijke normen. Om de belemmeringen voor interoperabiliteit weg te werken moet het aantal nationale voorschriften worden verminderd na de uitbreiding van de werkingssfeer van de TSI's tot het volledige spoorwegsysteem van de Unie en de oplossing van open punten in de TSI's. Daartoe ~~dienen moeten~~ de lidstaten hun systeem van nationale voorschriften ~~bij te werken~~ **bijwerken**, achterhaalde voorschriften te schrappen en de Commissie en het Bureau daarvan **onverwijld** in kennis te stellen. [Am. 17]
- (10) In het licht van de inspanningen om de belemmeringen voor de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem stapsgewijs weg te werken en **tegelijkertijd een hoog niveau van spoorwegveiligheid te behouden**, en de tijd die nodig is om de TSI's vast te stellen moet worden voorkomen dat lidstaten nieuwe nationale voorschriften vaststellen of projecten uitvoeren die de diversiteit van het bestaande systeem nog vergroten. Het veiligheidsbeheersysteem is ~~het erkende~~ **een erkend** instrument om ongevallen te voorkomen. **De lidstaten, het Bureau en de** Spoorwegondernemingen dienen onmiddellijk corrigerende maatregelen te nemen om herhaling van ongevallen te vermijden. De lidstaten mogen de verantwoordelijkheid van spoorwegondernemingen niet beperken ~~door onmiddellijk tot het vaststellen van nieuwe voorschriften~~ **na een ongeval. nieuwe voorschriften vast te stellen.** [Am. 18]
- (10 bis) **Besturings- en seingevinginstallaties voor treinen spelen een cruciale rol bij het waarborgen van de spoorwegveiligheid. De geharmoniseerde ontwikkeling en toepassing van het European Rail Traffic Management System (ERTMS) op het spoornet van de Unie levert een belangrijke bijdrage aan de verhoging van het veiligheidsniveau.** [Am. 19]
- (11) Bij de vervulling van hun taken en verantwoordelijkheden moeten infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen een veiligheidsbeheersysteem invoeren dat aan de eisen van de Unie voldoet. Informatie over de veiligheid en de toepassing van het veiligheidsbeheersysteem moet aan het Bureau en de nationale veiligheidsinstantie in de betrokken lidstaat worden overgelegd.
- (11 bis) **Spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders moeten voor een open veiligheidscultuur („just culture”) zorgen om hun personeelsleden actief aan te moedigen veiligheidsgelateerde ongevallen, incidenten en bijna-ongelukken te melden, waarbij moet worden gewaarborgd dat zij niet worden gestraft of gediscrimineerd. Een open veiligheidscultuur stelt de spoorwegindustrie in staat om lessen te trekken uit ongevallen, incidenten en bijna-ongevallen en om zodoende de spoorwegveiligheid voor werknemers en passagiers te verbeteren.** [Am. 20]

Woensdag 26 februari 2014

- (12) Om een hoog veiligheidsniveau op het spoor en gelijke voorwaarden voor alle spoorwegondernemingen te garanderen, moeten spoorwegondernemingen aan dezelfde veiligheidseisen voldoen. Een spoorwegonderneming die een vergunning heeft, dient in het bezit te zijn van een veiligheidscertificaat om toegang te krijgen tot de spoorweginfrastructuur. Het veiligheidscertificaat moet aangeven dat de spoorwegonderneming een veiligheidsbeheersysteem heeft opgezet en in staat is de relevante veiligheidsnormen en -voorschriften na te leven **in alle lidstaten waar de onderneming opereert**. Voor internationale diensten moet één goedkeuring van het veiligheidsbeheersysteem op EU-niveau **of voor het grondgebied waarvan de spoorwegonderneming de spoorweginfrastructuur zal gebruiken**, volstaan. [Am. 21]
- (13) Op basis van Richtlijn 2004/49/EG zijn **minimale** gestandaardiseerde methoden vastgesteld die door de spoorwegondernemingen en nationale veiligheidsinstanties moeten worden toegepast op monitoring, conformiteitsbeoordeling, toezicht en risico-evaluatie en beoordeling. Het regelgevingskader is voldoende stabiel om stappen te nemen naar de invoering van een Europees veiligheidscertificaat dat **binnen de gespecificeerde exploitatiegebieden** geldig is in de hele Unie. De invoering van een Europees veiligheidscertificaat moet het spoorwegsysteem doelmatiger en efficiënter maken door de administratieve last voor de spoorwegondernemingen te verminderen, **waardoor de concurrentiepositie van het spoorwegvervoer in de intermodale concurrentie wordt versterkt**. [Am. 22]
- (14) Het Europees veiligheidscertificaat moet worden afgegeven nadat is aangetoond dat de spoorwegonderneming een veiligheidsbeheersysteem heeft opgezet. Om hierover zekerheid te verwerven moeten inspecties worden uitgevoerd bij spoorwegondernemingen en kan het nodig zijn toezicht uit te oefenen om te beoordelen of de spoorwegondernemingen hun veiligheidsbeheersysteem ook na de toekenning van het veiligheidscertificaat correct blijven toepassen.
- (15) De belangrijkste verantwoordelijkheid voor het veilige ontwerp, het veilige onderhoud en de veilige exploitatie van zijn netwerk moet bij de infrastructuurbeheerder berusten. Aan infrastructuurbeheerders moet de verplichting worden opgelegd een veiligheidsvergunning aan te vragen bij de nationale veiligheidsinstantie met betrekking tot hun veiligheidsbeheersysteem en de naleving van andere veiligheidsvoorschriften.
- (16) De **opleiding en kwalificaties van het treinpersoneel zijn cruciaal voor de spoorwegveiligheid. Spoorwegondernemingen moeten ervoor zorgen dat hun medewerkers goed gekwalificeerd, gecertificeerd en opgeleid zijn, ook wanneer zij het spoornet van een andere lidstaat exploiteren. De nationale veiligheidsinstanties moeten de vereisten op dit gebied monitoren en handhaven. De certificering van treinpersoneel vormt vaak een onoverkomelijk kan een** obstakel voor nieuwe spelers **vormen**. De lidstaten dienen ervoor te zorgen dat spoorwegondernemingen die voornemens zijn op hun ~~netwerk~~ **net** te exploiteren gebruik kunnen maken van voorzieningen voor de opleiding en de certificering van het treinpersoneel met het oog op de naleving van de nationale voorschriften. [Am. 23]
- (17) De met het onderhoud belaste entiteit moet worden gecertificeerd voor goederenwagens. Wanneer de met het onderhoud belaste entiteit een infrastructuurbeheerder is, moet die certificering deel uitmaken van de procedure voor de toekenning van een veiligheidsvergunning. Het certificaat dat aan een dergelijke entiteit wordt afgegeven, moet waarborgen dat elke goederenwagon waarvoor zij verantwoordelijk is, aan de onderhoudsvereisten van deze richtlijn voldoet. Het certificaat moet in de hele Unie geldig zijn en worden afgegeven door een instantie die in staat is een audit uit te voeren van de door dergelijke entiteiten opgezette onderhoudssystemen. Aangezien goederenwagens frequent worden gebruikt in het internationaal verkeer en aangezien het mogelijk is dat een met het onderhoud belaste entiteit gebruik wenst te maken van werkplaatsen in meer dan één lidstaat, moet de certificeringsinstantie in staat zijn in de hele Unie controles uit te voeren.
- (17 bis) **Het Bureau moet samen met sectordeskundigen een gemeenschappelijke veiligheidsmethode ontwikkelen voor de vaststelling van de componenten die cruciaal zijn voor de veiligheid, daarbij rekening houdend met de ervaringen in de luchtvaartsector.** [Am. 24]
- (18) De nationale veiligheidsinstanties moeten inzake organisatie, rechtsvorm en besluitvorming volledig onafhankelijk zijn van de spoorwegondernemingen, infrastructuurbeheerders, aanvragers ~~en~~ **of** aanbestedende diensten. Zij dienen hun taken op transparante en niet-discriminerende wijze uit te voeren en samen te werken met het Bureau teneinde één Europese spoorwegruimte **met een hoog niveau van spoorwegveiligheid** tot stand te brengen en hun besluitvormingscriteria op elkaar af te stemmen. Om **hun taken te kunnen uitvoeren, moeten de nationale veiligheidsinstanties over voldoende financiële middelen en voldoende goed opgeleid personeel beschikken. Om de** efficiency te verhogen kunnen twee of meer lidstaten beslissen het personeel en de middelen van hun nationale veiligheidsinstanties te bundelen. [Am. 25]

Woensdag 26 februari 2014

- (18 bis) *Voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese spoorwegruimte en de verbetering van de spoorwegveiligheid is de invoering van een gemeenschappelijk veiligheidscertificaat essentieel. Dat vereist een goede taakverdeling tussen het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties. Het Bureau moet gaan fungeren als „one-stop shop” voor veiligheidscertificaten in de Unie, waarbij het de waardevolle expertise, lokale kennis en ervaring van de nationale veiligheidsinstanties benut. Het Bureau moet specifieke taken en verantwoordelijkheden delegeren aan de nationale veiligheidsinstanties, op basis van contractuele overeenkomsten zoals bedoeld in Verordening ... [spoorwegbureauverordening], maar moet exclusief bevoegd zijn voor het afgeven, verlengen, wijzigen of intrekken van veiligheidscertificaten voor zowel spoorwegondernemingen als infrastructuurbeheerders. [Am. 26]*
- (19) Wanneer een nationale veiligheidsinstantie verzocht wordt toezicht uit te oefenen op een in een andere lidstaat gevestigde spoorwegonderneming dient het Bureau de andere betrokken veiligheidsinstanties hiervan in kennis te stellen en de nodige coördinatie van de toezichtsactiviteiten te verzekeren.
- (19 bis) *De naleving van de werk-, rij- en rusttijden van treinmachinisten en treinpersoneel met veiligheidstaken, is cruciaal voor de spoorwegveiligheid en de eerlijke concurrentie. De nationale veiligheidsinstanties moeten verantwoordelijk zijn voor de handhaving van en het toezicht op de toepassing van de ter zake geldende voorschriften, ook in het geval van grensoverschrijdende activiteiten. Het Bureau moet een boordsysteem ontwikkelen voor het registreren van de rij- en rusttijden van treinmachinisten. De nationale veiligheidsinstanties moeten de bevoegdheid hebben om de rij- en rusttijden grensoverschrijdend te controleren. [Am. 27]*
- (20) Ernstige ongevallen op het spoor komen zelden voor. Zij kunnen echter rampzalige gevolgen hebben en bij het publiek onrust veroorzaken over de veiligheidsprestaties van het spoorwegsysteem. Daarom moet uit het oogpunt van veiligheid elk ongeval worden onderzocht teneinde herhaling te vermijden. Het resultaat van het onderzoek moet openbaar worden gemaakt **en worden opgenomen in periodieke verslagen**. Andere ongevallen en incidenten die belangrijke voorlopers van ernstige ongevallen kunnen zijn, dienen eveneens aan een veiligheidsonderzoek te worden onderworpen. **Om deze voorlopers op te sporen, moeten de spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders een open veiligheidscultuur zoals gedefinieerd in artikel 3 vaststellen.** [Am. 28]
- (20 bis) *Het spoorwegveiligheidssysteem is gebaseerd op feedback en lessen die zijn getrokken uit ongevallen en incidenten. Een en ander vereist strikte toepassing van vertrouwelijkheidsregels teneinde te garanderen dat deze waardevolle bronnen van informatie ook in de toekomst beschikbaar zijn. In deze context moet gevoelige veiligheidsinformatie naar behoren worden beschermd. [Am. 29]*
- (20 ter) *Bij een ongeval zijn verschillende openbare belangen in het geding, zoals de preventie van toekomstige ongevallen en een behoorlijke rechtsbedeling. Deze belangen overstijgen de individuele belangen van de betrokken partijen, en ook het specifieke voorval. Om het algemene openbaar belang te beschermen is een juist evenwicht tussen alle belangen noodzakelijk. [Am. 30]*
- (21) Een veiligheidsonderzoek moet geheel losstaan van het gerechtelijk onderzoek naar hetzelfde incident en kunnen geschieden met toegang tot bewijsmateriaal en getuigen. Het moet uitgevoerd worden door een permanent orgaan dat onafhankelijk is van de actoren van de spoorwegsector. Dit orgaan moet zo te werk gaan dat belangenverstremming of mogelijke betrokkenheid bij de oorzaken van de onderzochte voorvallen vermeden wordt; met name mag zijn onafhankelijke werking niet in het gedrang komen als het orgaan om redenen van organisatorische of wettelijke structuren nauwe banden heeft met de nationale veiligheidsinstantie of spoorwegregelgever. Het onderzoek moet met zoveel mogelijk openheid verricht worden. Het onderzoeksorgaan zou per voorval een specifieke onderzoeksgroep moeten instellen die over de nodige deskundigheid beschikt om de onmiddellijke en de achterliggende oorzaken te vinden.
- (21 bis) *De spoorwegsector moet tevens toewerken naar een niet- punitieve omgeving die het spontaan melden van voorvallen vergemakkelijkt en zodoende het beginsel van een open veiligheidscultuur bevordert. [Am. 31]*
- (21 ter) *Voor het voorkomen van ongevallen en incidenten is het van belang dat relevante informatie, en met name verslagen en veiligheidsaanbevelingen naar aanleiding van veiligheidsonderzoeken, zo spoedig mogelijk wordt meegedeeld. [Am. 32]*

Woensdag 26 februari 2014

- (21 quater) *Bij een ongeval in de spoorwegsector is het moeilijk om slachtoffers te identificeren en vast te stellen welke contactpersonen en/of familieleden moeten worden ingelicht, aangezien de exploitant in het algemeen de identiteit van de slachtoffers niet kent. Bij sommige spoorwegdiensten in de Unie, waar plaatsreservering vooraf verplicht is of waar passagiers voor het instappen aan veiligheidscontroles worden onderworpen, zou het echter goed zijn als de exploitant kon beschikken over een lijst van passagiers en treinpersoneel met als enige doel te kunnen communiceren met familieleden en/of contactpersonen. Daarom moet het Bureau gemachtigd worden systemen op te zetten om die informatie in reserveringssystemen voor passagiers te integreren. Voorts moeten de nationale agentschappen noodplannen opstellen die voorzien in nooddiensten, toegangsplannen, hulpverlening op de plaats van het ongeval en het verlenen van slachtofferhulp. Het Bureau zal kunnen meewerken aan en hulp bieden bij het opstellen van deze plannen op basis van beste praktijken. De exploitant moet ook een plan hebben voor het verlenen van slachtofferbijstand. [Am. 33]*
- (22) Om ervoor te zorgen dat het onderzoeksorgaan efficiënter kan werken en zijn taken kan vervullen, moet dit orgaan, **alsook het Bureau op eigen verzoek**, tijdig toegang krijgen tot de locatie van een ongeval, indien nodig in goede samenwerking met de juridische autoriteiten. **Alle betrokken partijen, waaronder het Bureau, moeten alle relevante informatie verstrekken die het onderzoeksorgaan nodig heeft om zijn werkzaamheden te kunnen verrichten.** De onderzoeksrapporten en de bevindingen en aanbevelingen verschaffen cruciale informatie voor de verdere ontwikkeling van de veiligheid op het spoor en moeten op EU-niveau ter beschikking worden gesteld van het publiek. Aanbevelingen op veiligheidsgebied moeten door de betrokkenen in acht worden genomen en de getroffen maatregelen moeten aan het onderzoeksorgaan worden gemeld. [Am. 34]
- (23) De lidstaten dienen regels vast te stellen met betrekking tot sancties voor overtredingen van deze richtlijn en moeten erop toezien dat deze ten uitvoer worden gelegd. Deze sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (24) Aangezien de doelstellingen van de in deze richtlijn voorgestelde maatregelen, namelijk het coördineren van activiteiten in de lidstaten inzake veiligheidstoezicht en -regulering, het onderzoeken van ongevallen en de vaststelling op EU-niveau van gemeenschappelijke veiligheidsdoelen, -methoden, -indicatoren en eisen voor het behalen van Europese veiligheidscertificaten, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en beter op EU-niveau kunnen worden gerealiseerd, kan de Unie maatregelen treffen die in overeenstemming zijn met het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie beschreven subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (25) Teneinde bepaalde niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn aan te vullen of te wijzigen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden verleend om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de gemeenschappelijke veiligheidsmethoden en de herziening daarvan alsmede de herziening van de gemeenschappelijke veiligheidsindicatoren en de gemeenschappelijke veiligheidsdoelen. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau, **met de sociale partners en vooral met de nationale veiligheidsinstanties.** De Commissie dient er bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen voor te zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad. [Am. 35]
- (26) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van deze richtlijn te garanderen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend in verband met de eisen van het veiligheidsbeheersysteem en de onderdelen daarvan, de herziening van het systeem voor de certificering van met onderhoud van goederenwagons belaste entiteiten en de uitbreiding tot ander rollend materieel en de belangrijkste inhoud van de onderzoeksrapporten betreffende ongevallen en incidenten. De bevoegdheden moeten in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (27) De verplichting tot omzetting van deze richtlijn in nationaal recht dient te worden beperkt tot de bepalingen die ten opzichte van de vorige richtlijn inhoudelijk zijn gewijzigd. De verplichting tot omzetting van de ongewijzigde bepalingen vloeit voort uit de vorige richtlijn.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren worden uitgeoefend (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

Woensdag 26 februari 2014

- (28) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage IV, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten.

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

~~Doel van~~ Deze richtlijn is ~~het waarborgen van~~ **stelt minimumvoorschriften vast, waarboven lidstaten uitsluitend overeenkomstig artikel 8 wetgeving mogen vaststellen, teneinde** de ontwikkeling en **verdere** verbetering van de veiligheid op de spoorwegen in de Unie en de verbetering van de markttoegang voor spoorwegvervoerdiensten **te waarborgen**, door: [Am. 36]

- a) de harmonisering van de regelgevingsstructuur in de lidstaten,
 - b) vaststelling van de verantwoordelijkheden van de actoren van het spoorwegsysteem;
 - c) de ontwikkeling van gemeenschappelijke veiligheidsdoelen en -methoden, ~~om met het oog op een betere harmonisatie van de nationale voorschriften geleidelijk overbodig te maken voorschriften op een hoog veiligheidsniveau,~~ [Am. 37]
 - d) de verplichte oprichting in iedere lidstaat van een nationale veiligheidsinstantie en een orgaan voor ongevallen- en incidentenonderzoek,
 - e) de vastlegging van gemeenschappelijke beginselen voor het beheer, de regelgeving en het toezicht met betrekking tot de veiligheid op het spoor;
- e bis) de invoering van een Europees veiligheidscertificaat dat binnen de aangegeven exploitatiegebieden geldig is in en erkend wordt door alle lidstaten;* [Am. 38]
- e ter) het Bureau ertoe te verplichten richtsnoeren te publiceren inzake spoorwegveiligheid en veiligheidscertificering, inclusief lijsten met voorbeelden van goede praktijken, met name voor grensoverschrijdend vervoer.* [Am. 39]

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op het spoorwegsysteem in de lidstaten, dat kan worden onderverdeeld in subsystemen voor gebieden van structurele en functionele aard. Zij behelst veiligheidseisen voor het systeem als geheel, met inbegrip van het veilige beheer van de infrastructuur en het verkeer en de interactie tussen spoorwegondernemingen, infrastructuurbeheerders en andere actoren van het spoorwegsysteem.
2. **Het is de lidstaten toegestaan de maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn is niet van toepassing te verklaren op:** [Am. 103]
 - a) metro's, trams, **tramtreinen** en lightrailssystemen; [Am. 40]
 - b) netten die functioneel gescheiden zijn van de rest van het spoorwegsysteem en die alleen bedoeld zijn voor de exploitatie van lokale, stads- of voorstadsreizigersdiensten alsook spoorwegondernemingen die uitsluitend op deze netten opereren;

Woensdag 26 februari 2014

3. De lidstaten kunnen bepalen dat de maatregelen tot uitvoering van deze richtlijn niet van toepassing zijn op:
- a) spoorweginfrastructuur in particulier eigendom die uitsluitend door de eigenaar voor zijn eigen goederenvervoer wordt gebruikt en voertuigen die uitsluitend op die infrastructuur worden gebruikt;
 - b) infrastructuur en voertuigen voor strikt lokaal, historisch of toeristisch gebruik.
- b bis) licht rail-infrastructuur die bij gelegenheid wordt gebruikt door heavy rail-voertuigen conform de operationele voorwaarden van de light rail-systemen, indien dit gebruik door deze voertuigen uitsluitend noodzakelijk is voor verbindingsdoeleinden; [Am. 41]**
- b ter) rollend materieel dat geen vergunning meer heeft en naar een eindstation of locatie verplaatst wordt om een nieuwe vergunning te kunnen verkrijgen; [Am. 42]**

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „spoorwegsysteem **van de Unie**”: het ~~spoorwegsysteem~~ **conventionele en hogesnelheidsspoorwegsysteem** van de Unie als gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn ... [Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]; [Am. 43]
- b) „infrastructuurbeheerder”: een infrastructuurbeheerder als gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn ~~2001/14/EG~~ **2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad** ⁽¹⁾; [Am. 44]
- c) „spoorwegonderneming”: een spoorwegonderneming als omschreven in artikel ~~2~~ van Richtlijn ~~2001/14/EG~~ **2012/34/EU** of een andere publiekrechtelijke of privaatrechtelijke onderneming die goederen en/of ~~reizigers~~ **passagiers** over het spoor vervoert, waarbij in ieder geval door deze onderneming voor de tractie moet worden gezorgd; met inbegrip van ondernemingen die uitsluitend tractie leveren; [Am. 45]
- c bis) „exploitatiegebied”: een of meerdere netten binnen een lidstaat, of een groep lidstaten, waarop een spoorwegmaatschappij wil opereren;**
- c ter) „geïsoleerd spoornet”: het spoornet van een lidstaat, of een deel van dat net, met een spoorbreedte van 1 520 mm, dat geografisch of technisch losstaat van het Europese net met de standaard nominale spoorbreedte (1 435 mm — „de standaardbreedte”) en dat samen met andere landen goed geïntegreerd is in het spoornet met een spoorbreedte van 1 520 mm, maar geïsoleerd is van het standaardnet van de Unie; [Am. 46]**
- d) „technische specificatie inzake interoperabiliteit (TSI)”: een specificatie die voor elk subsysteem of deel van een subsysteem geldt teneinde aan de essentiële eisen te voldoen en de interoperabiliteit te verzekeren van spoorwegsysteem, als omschreven in artikel 2 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];
- e) „gemeenschappelijke veiligheidsdoelen (CST)”: de veiligheidsniveaus die ten minste moeten worden gehaald door de verschillende onderdelen van het spoorwegsysteem (zoals het conventionele spoorwegsysteem, het hogesnelheidsspoorwegsysteem, lange spoorwegtunnels of lijnen die uitsluitend voor goederenvervoer worden gebruikt) en door het systeem als geheel in de vorm van criteria voor risico-acceptatie;
- f) „gemeenschappelijke veiligheidsmethoden (CSM)”: de methoden waarin is beschreven hoe de veiligheidsniveaus, het bereiken van de veiligheidsdoelen en de conformiteit met andere veiligheidsvoorschriften moeten worden beoordeeld;
- f bis) „gemeenschappelijke veiligheidsindicatoren (CSI's)”: een gemeenschappelijke reeks gegevens over de spoorwegveiligheid die worden verzameld om de monitoring van de prestaties op het gebied van spoorwegveiligheid te faciliteren en de gemeenschappelijke veiligheidsdoelen (CST's) te verwezenlijken; [Am. 48]**
- g) „nationale veiligheidsinstantie”: het nationale orgaan dat belast is met de taken betreffende de veiligheid op het spoor overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn, of een orgaan dat door verschillende lidstaten met deze taken belast is om te zorgen voor een uniforme veiligheidsregeling;

⁽¹⁾ Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één spoorwegruimte (PB L 343 van 14.12.2012, blz. 32).

Woensdag 26 februari 2014

- h) „nationale voorschriften”: alle bindende voorschriften ~~die technische~~ **die door een lidstaat zijn aangemeld en die operationele of technische** eisen of eisen betreffende de veiligheid op het spoor in een lidstaat bevatten en die van toepassing zijn op alle ~~spoorwegondernemingen~~ **spoorwegactoren**, ongeacht welke instantie ze uitvaardigt; [Am. 49]
- i) „veiligheidsbeheersysteem”: de organisatie en de ~~regelingen~~ **procedures** die door een infrastructuurbeheerder of spoorwegonderneming tot stand zijn gebracht om hun activiteiten veilig te laten verlopen; [Am. 50]
- j) „aangewezen onderzoeker”: de persoon die is belast met de organisatie en de uitvoering van en het toezicht op een onderzoek;
- k) „ongeval”: een ongewenste of onbedoelde plotselinge gebeurtenis of reeks gebeurtenissen met schadelijke gevolgen; ongevallen worden in de volgende categorieën onderverdeeld: botsingen, ontsporingen, ongevallen op spoorwegovergangen, persoonlijke ongevallen, **met inbegrip van ongevallen waarvan personen die niet binnen de definitie van passagiers vallen, het slachtoffer zijn**, veroorzaakt door rollend materieel in rijdende toestand, **ook op rangerterreinen en gedurende onderhoudswerkzaamheden op het spoor**, branden en andere ongevallen; [Am. 51]
- l) „ernstig ongeval”: een botsing of ontsporing van treinen, waarbij ten minste één persoon omkomt of vijf of meer personen ernstig gewond raken of grote schade aan het rollend materieel, de infrastructuur of het milieu wordt veroorzaakt, dan wel een soortgelijk ongeval dat duidelijk consequenties heeft voor de regelgeving op het gebied van de veiligheid op het spoor of het veiligheidsbeheer; onder „grote schade” wordt verstaan schade waarvan de totale kosten onmiddellijk door de onderzoekende instantie op ten minste 2 miljoen euro kunnen worden geraamd;
- m) „incident”: een ander voorval dan een ongeval of een ernstig ongeval, dat verband houdt met de exploitatie van treinen en dat de veiligheid van de exploitatie aantast;
- n) „onderzoek”: handelingen die worden verricht om ongevallen en incidenten te voorkomen, waaronder de verzameling en analyse van informatie, het trekken van conclusies, het bepalen van de oorzaken en, waar nodig, het doen van veiligheidsaanbevelingen;
- n bis) „redelijkerwijs uitvoerbaar”: met betrekking tot een activiteit, een activiteit waarmee volgens een kosten-batenanalyse geen kosten en/of uitvoeringstijd gemoeid zijn die niet in verhouding staan tot het te verwezenlijken veiligheidsdoel; [Am. 52]**
- n ter) „andere partijen”: partijen die externe activiteiten aan de interfaces met het spoorwegsysteem uitvoeren die risico's kunnen opleveren welke rechtstreeks van invloed zijn op de exploitatie en waarop de infrastructuurbeheerders en de spoorwegondernemingen controle moeten uitoefenen; [Am. 53]**
- o) „oorzaken”: handelingen, verzuimen, gebeurtenissen of omstandigheden of een combinatie daarvan, die tot het ongeval of incident hebben geleid;
- p) „light-rail”: stedelijke en/of voorstedelijke spoorvervoerssystemen, met een kleinere capaciteit en een lagere snelheid dan heavy rail en metrosystemen, maar met een grotere capaciteit en hogere snelheid dan tramsystemen. Light-railvoertuigen rijden op een eigen bedding of delen deze met het wegverkeer en kunnen gewoonlijk niet worden gekoppeld aan rytuigen voor passagiersvervoer over lange afstand en goederenwagons;
- p bis) „grensoverschrijdende spoorwegsysteem”: spoorwegsysteem voor het verlenen van vervoersdiensten tussen de dichtstbijzijnde stedelijke knooppunten aan beide zijden van een grens; [Am. 54]**
- q) „aangemelde instanties”: de instanties die belast zijn met de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van de interoperabiliteitsonderdelen of met het onderzoek ten behoeve van de EG-procedure voor de keuring van de subsystemen,;
- r) „interoperabiliteitsonderdeel”: een basiscomponent, groep componenten, deel van een samenstel of volledig samenstel van materieel, deel uitmakend of bestemd om deel uit te maken van een subsysteem en waarvan de interoperabiliteit van het conventionele of hogesnelheidsspoorwegsysteem direct of indirect afhankelijk is, als omschreven in artikel 2 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];
- s) „~~houder~~ **eigenaar**”: de persoon of entiteit die eigenaar is van een voertuig ~~of het recht heeft het te gebruiken, het voertuig exploiteert als vervoermiddel~~ **of het recht heeft het te gebruiken, het voertuig exploiteert als vervoermiddel** en als zodanig geregistreerd is ~~in het nationaal voertuigenregister~~ **in de voertuigenregisters** als bedoeld in ~~artikel~~ **de artikelen 43 en 43 bis** van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]; [Am. 55]

Woensdag 26 februari 2014

- t) „met het onderhoud belaste entiteit”: een entiteit die belast is met het onderhoud van een voertuig, en als zodanig geregistreerd is in het nationaal voertuigenregister;
- u) „voertuig”: een spoorvoertuig ~~met een vaste of variabele samenstelling~~ dat op ~~eigen~~ wielen voortbeweegt op spoorlijnen, met of zonder aandrijving. Een voertuig bestaat uit een of meer structurele en functionele subsystemen; [Am. 56]
- v) „fabrikant”: een natuurlijke of rechtspersoon die een interoperabiliteitsonderdeel, **component** of subsysteem produceert of laat ontwerpen of produceren en dat onder zijn naam of handelsnaam in de handel brengt; [Am. 57]
- w) „afzender”: onderneming die goederen verzendt, hetzij voor eigen rekening, hetzij voor een derde partij;
- x) „lader”: onderneming die verpakte goederen, met inbegrip van gevaarlijke goederen, kleine containers of transporttanks op een wagon plaatst of in een container laadt, of die een container, bulkcontainer, gascontainer met verscheidene elementen, tankcontainer of transporttank op een wagon plaatst;
- x bis)* „**losser**”: *de onderneming die containers van wagons verwijdert, of verpakte goederen lost uit wagons of containers, of goederen lost uit tanks, wagons of containers;* [Am. 58]
- y) „vuller”: onderneming die goederen, met inbegrip van gevaarlijke goederen, laadt in een tank (reservoirwagen, wagen met afneembare tanks, transporttank of tankcontainer), een wagon, een grote of kleine container voor bulkvervoer, of in een batterijwagon of gascontainer met verscheidene elementen.
- (y bis)* „**open veiligheidscultuur**”: *een procedure die moet worden ingevoerd om personeel er actief toe aan te moedigen om veiligheidsgerelateerde ongevallen, incidenten en bijna-ongelukken te melden, waarbij zij toch aansprakelijk blijven voor moedwillige inbreuken en ernstige nalatigheid. De betrokkenen moeten niet bestraft of gediscrimineerd worden vanwege onopzettelijke fouten of voor het openbaar maken van dergelijke informatie. Een open veiligheidscultuur stelt de spoorwegindustrie in staat om lessen te trekken uit ongevallen, incidenten en bijna-ongevallen en om zodoende de veiligheid op het spoor voor werknemers en passagiers te verbeteren.* [Am. 59]
- y ter)* „**ontvanger**”: *een natuurlijke of rechtspersoon die als zodanig in de vrachtbrief wordt vermeld en die de goederen en de vrachtbrief ontvangt;* [Am. 60]
- y quater)* „**vervoerder**”: *een onderneming waarmee de verlader of de passagier het vervoerscontract heeft afgesloten of een volgende vervoerder die op basis van dat contract aansprakelijk is;* [Am. 61]

HOOFDSTUK II

VEILIGHEIDSONTWIKKELING EN -BEHEER

Artikel 4

Rol van de actoren van het spoorwegsysteem bij de ontwikkeling en verbetering van de veiligheid op het spoor

1. De lidstaten en het Bureau zien ~~erop~~ **er binnen hun respectieve bevoegdheidsgebieden op** toe dat de veiligheid op het spoor ~~over de gehele lijn~~ wordt gehandhaafd en, waar dat redelijkerwijs mogelijk **uitvoerbaar** is, voortdurend wordt verbeterd, met inachtneming van de **impact van menselijke factoren**, de ontwikkeling van de **internationale en de** Uniewetgeving en de vooruitgang op technisch en wetenschappelijk gebied. Daarbij wordt voorrang gegeven aan het voorkomen van ernstige ongevallen.

De lidstaten en het Bureau zorgen ervoor dat bij de maatregelen met het oog op de totstandbrenging en verbetering van de spoorwegveiligheid rekening wordt gehouden met de noodzaak van een systeemgerichte benadering.

2. De lidstaten **en het Bureau** zien erop toe dat de verantwoordelijkheid voor een veilige werking van het spoorwegsysteem en de risicobeheersing wordt gelegd bij de infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen en verplichten hen om:

Woensdag 26 februari 2014

- a) voorzover nodig in onderlinge samenwerking, de nodige maatregelen op het gebied van risicobeheersing te treffen,
- b) nationale en EU-voorschriften toe te passen,
- c) veiligheidsbeheersystemen te creëren overeenkomstig deze richtlijn.

Onverminderd de burgerlijke aansprakelijkheid volgens de wettelijke voorschriften van de lidstaten, wordt elke infrastructuurbeheerder en spoorwegonderneming verantwoordelijk gesteld voor zijn deel van het systeem en zijn veilige werking, met inbegrip van de levering van materiaal en het uitbesteden van diensten ten opzichte van gebruikers, afnemers, de betrokken werknemers en derden. In het veiligheidsbeheersysteem van infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen wordt rekening gehouden met de risico's die voortvloeien uit activiteiten van derde partijen.

3. Elke leverancier van onderhoudsdiensten, ~~houder~~ **houder**, dienstverlener en aankoopende dient rollend materieel, **voorzieningen**, installaties, toebehoren en materialen te leveren, alsmede diensten te verrichten die voldoen aan de vastgelegde eisen en gebruiksvoorwaarden, zodat zij door de spoorwegondernemingen en/of infrastructuurbeheerders bij de exploitatie veilig kunnen worden ingezet.

4. Elke voor het veiligheidsbeleid relevante partij ~~neemt~~ **nemen binnen hun respectieve bevoegdheidsgebieden**, waar nodig en in samenwerking met anderen; de nodige risicobeheersingsmaatregelen. Naast de spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders zijn deze actoren:

- a) de **houders en hun** met het onderhoud van voertuigen belaste entiteiten,
- b) de ~~afzenders, laders~~ **laders, lossers** en vullers die betrokken zijn bij het veilig verloop van de ~~laadverrichtingen~~ **laad- en losverrichtingen**;
- c) de fabrikanten, die verantwoordelijk zijn voor het ontwerp en de productie van veilige spoorvoertuigen, onderdelen, componenten of samengestelde onderdelen van voertuigen, ~~subsystemen infrastructuur of~~ **spoorweginfrastructuur**, energie en baansubsystemen besturing en controle, alsmede voor de opstelling van onderhoudsdocumentatie ~~voordat~~ **voor** het voertuig **voordat dat voertuig** in dienst wordt genomen.

5. Alle spoorwegondernemingen, infrastructuurbeheerders en met onderhoud belaste entiteiten dienen erop toe te zien dat hun aannemers risicobeheersingsmaatregelen treffen. Daartoe dient elke spoorwegonderneming, infrastructuurbeheerder en met onderhoud belaste entiteit de in Verordening (EU) nr. 1078/2012⁽¹⁾ van de Commissie uiteengezette gemeenschappelijke methoden voor het controleproces toe te passen. Hun aannemers passen dit proces toe middels contractuele ~~regelingen~~ **overeenkomsten**. Op verzoek delen spoorwegondernemingen, infrastructuurbeheerders en met het onderhoud belaste entiteiten hun contractuele ~~regelingen~~ **overeenkomsten** mee aan het Bureau of de nationale veiligheidsinstantie.

6. Elke actor van het spoorwegsysteem die constateert dat defecten, constructieafwijkingen of storingen van technische apparatuur, met inbegrip van structurele subsystemen, een **systemisch** veiligheidsrisico vormen, brengt de andere betrokken partijen **en het Bureau volgens een in de gehele Unie geharmoniseerde procedure** op de hoogte van dat risico om hen in staat te stellen de nodige corrigerende maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de veiligheidsprestaties van het spoorwegsysteem gehandhaafd blijven.

6 bis) De lidstaten, het Bureau en alle actoren van het spoorwegsysteem voeren een open veiligheidscultuur in die ervoor zorgt dat ongevallen, incidenten en potentiële veiligheidsrisico's steeds gerapporteerd worden. Om dat rapporteren te stimuleren, zetten de lidstaten een mechanisme op dat rapporteren op vertrouwelijke basis mogelijk maakt.

7. ~~Bij de uitwisseling van~~ **Wanneer** voertuigen **worden uitgewisseld** tussen spoorwegondernemingen, wisselen alle ~~partijen~~ **actoren** alle informatie uit die relevant is voor een veilige exploitatie, **waarbij zij gebruik maken van de voertuigenregisters als bedoeld in de artikelen 43 en 43 bis van Richtlijn... [Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]**. Daartoe behoort informatie over de status en historiek van het voertuig, elementen van het onderhoudsdossier, traceerbaarheid van laadverrichtingen, **voor de veiligheid kritieke inrichtingen** en vrachtbrieven. Die informatie moet voldoende gedetailleerd zijn om de spoorwegonderneming in staat te stellen de exploitatierisico's van een voertuig te beoordelen. [Am. 62]

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1078/2012 van de Commissie van 16 november 2012 betreffende een gemeenschappelijke veiligheidsmethode voor de controle die moet worden uitgevoerd door met onderhoud belaste entiteiten alsmede door spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders nadat zij een veiligheidscertificaat of veiligheidsvergunning hebben ontvangen (PB L 320 van 17.11.2012, blz. 8).

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 5

Gemeenschappelijke veiligheidsindicatoren

1. Om het bereiken van de CST's gemakkelijker te kunnen beoordelen en de algehele ontwikkeling van de veiligheid op het spoor te bewaken, verzamelen de lidstaten informatie over de gemeenschappelijke veiligheidsindicatoren (CSI's) via de jaarverslagen van de nationale veiligheidsinstanties van artikel 18.

De CSI's worden vastgesteld volgens de procedure van bijlage I.

1 bis. De lidstaten ondersteunen het Bureau bij zijn werkzaamheden in verband met de monitoring van de ontwikkeling van de spoorwegveiligheid op het niveau van de Unie. [Am. 63]

2. De Commissie wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 26 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot herziening van bijlage I, met name om de CSI's te actualiseren in het licht van de technische vooruitgang en om de gemeenschappelijke methoden voor de berekening van de kosten van ongevallen aan te passen.

Artikel 6

Gemeenschappelijke veiligheidsmethoden

1. De gemeenschappelijke veiligheidsmethoden beschrijven hoe de veiligheidsniveaus, het bereiken van de veiligheidsdoelen en de conformiteit met andere veiligheidsvoorschriften worden beoordeeld door de uitwerking en omschrijving van:

- a) risico-evaluatie en -beoordelingsmethoden,
- b) methoden om te beoordelen of is voldaan aan de eisen in de veiligheidslicenties en in de veiligheidsvergunningen afgegeven overeenkomstig de artikelen 10 en 11,
- c) methoden voor het door de nationale veiligheidsinstanties uit te oefenen toezicht en door spoorwegondernemingen, infrastructuurbeheerders en met onderhoud belaste entiteiten toe te passen monitoringmethoden;

c bis) methoden voor de monitoring van de ontwikkeling van de veiligheid op nationaal en Unieniveau; [Am. 64]

- d) elke methode die het proces van het veiligheidsbeheersysteem bestrijkt die op EU-niveau moet worden geharmoniseerd.

2. De Commissie verleent het Bureau het mandaat om de nieuwe in lid 1, onder d), bedoelde CSM's op te stellen, alle CSM's in het licht van technologische ontwikkelingen of maatschappelijke eisen te herzien en bij te werken en in dat verband **zo snel mogelijk** aanbevelingen te doen aan de Commissie. [Am. 65]

Bij de opstelling van ~~zijn~~ **de** aanbevelingen houdt het Bureau rekening met de standpunten van de gebruikers, **de nationale veiligheidsinstanties, de sociale partners** en ~~de~~ **andere** belanghebbenden. Aanbevelingen gaan vergezeld van een rapport over de resultaten van deze raadpleging en een rapport waarin de impact van de nieuwe vast te stellen CSM's wordt beoordeeld. [Am. 66]

3. Om het veiligheidsniveau in het algemeen te handhaven en, ~~voor zover~~ **indien** redelijkerwijs ~~haalbaar~~ **uitvoerbaar**, verder te blijven verbeteren, worden de CSM's regelmatig herzien met inachtneming van de bij de toepassing ervan opgedane ervaring en de algemene ontwikkeling van de spoorwegveiligheid. [Am. 67]

4. De Commissie krijgt de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen aan te nemen tot vaststelling van de CSM's en herziene CSM's overeenkomstig artikel 26.

5. De lidstaten brengen **onverwijld** de nodige wijzigingen aan in hun nationale voorschriften in het licht van de vaststelling van de gemeenschappelijke veiligheidsmethoden en herzieningen daarvan. [Am. 68]

Artikel 7

Gemeenschappelijke veiligheidsdoelen

1. De CST's behelzen de minimale veiligheidsniveaus die in iedere lidstaat moeten worden bereikt door de verschillende onderdelen van het spoorwegsysteem en door het systeem als geheel, en bestaan uit criteria voor risico-acceptatie voor:

- a) afzonderlijke risico's voor reizigers, personeel inclusief het personeel van aannemers, gebruikers van spoorwegovergangen en overigen, alsmede, onverminderd de bestaande nationale en internationale aansprakelijkheidsregels, afzonderlijke risico's voor onbevoegde personen op spoorwegterreinen;

Woensdag 26 februari 2014

b) maatschappelijke risico's.

2. De Commissie verleent het Bureau het mandaat om **zo spoedig mogelijk** herziene CST's op te stellen en in dat verband aanbevelingen te doen aan de Commissie. [Am. 69]

3. De CST's worden regelmatig herzien met inachtneming van de algemene ontwikkeling van de spoorwegveiligheid. De CST's betreffen prioritaire gebieden waarop de veiligheid nog verder moet worden verbeterd.

4. De Commissie wordt gemachtigd om gedelegeerde handelingen aan te nemen om de herziene CST's vast te stellen overeenkomstig artikel 26.

5. De lidstaten brengen de nodige wijzigingen aan in hun nationale voorschriften om ten minste de CST's en herzieningen daarvan te verwezenlijken binnen de daarvoor gestelde termijnen. Zij stellen de Commissie overeenkomstig artikel 8 van die voorschriften in kennis.

Artikel 8

Nationale voorschriften

1. Alleen in de volgende gevallen mogen de lidstaten **na de inwerkingtreding van deze richtlijn** nieuwe nationale voorschriften vaststellen **ontwerpvoorschriften opstellen**:

a) **wanneer** voorschriften betreffende bestaande veiligheidsmethoden ~~die~~ niet onder ~~de CSM's~~ **een CSM** vallen;

b) als dringende preventieve maatregelen, in het bijzonder na een ongeval.

De lidstaten waarborgen dat ~~in~~ de nationale voorschriften **niet discriminerend zijn en rekening wordt gehouden houden** met de behoefte aan een systeemgerichte benadering.

De lidstaten kunnen besluiten een hoger veiligheidsniveau tot stand te brengen dan in het desbetreffende CST is vastgesteld, mits dat hogere veiligheidsniveau volledig verenigbaar is met het bestaande CST.

2. Wanneer een lidstaat voornemens is een nieuw nationaal voorschrift in te voeren, stelt hij het Bureau en de Commissie **onverwijld** via het geëigende IT-systeem overeenkomstig artikel 23 van Verordening ... [spoorwegbureauverordening] in kennis van het ontwerpvoorschrift **en voegt hij een verslag bij waarin de effecten van het vast te stellen nieuwe voorschrift worden beoordeeld. Behalve in de lid 1, onder b), beschreven gevallen, geschiedt die kennisgeving ten minste drie maanden voordat de vaststellingen van het voorschrift gepland is.**

Na ontvangst van het nationale ontwerpvoorschrift start het Bureau een coördinatieprocedure waarbij alle nationale veiligheidsinstanties betrokken worden om een zo hoog mogelijke graad van harmonisering in de Unie te waarborgen.

Het nieuwe nationale voorschrift mag niet van kracht blijven of worden indien de Commissie daartegen op aanbeveling van het Bureau en met opgave van redenen bezwaar maakt.

3. Wanneer het Bureau constateert dat een nationaal voorschrift niet is aangemeld, overbodig is geworden of strijdig is met de CSM's of andere na de invoering van het nationaal voorschrift vastgestelde Uniewetgeving wordt de procedure van artikel 22 van Verordening ... [spoorwegbureauverordening] toegepast.

Voor kwesties in verband met opleiding, en gezondheid en veiligheid op het werk voor spoorwegpersoneel dat essentiële veiligheidstaken verricht, mag het Bureau dit lid alleen toepassen indien het desbetreffende nationale voorschrift discriminerend is en de CSM's of andere Uniewetgeving voor een hoger veiligheidsniveau zorgen.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de **nationale** voorschriften, **met inbegrip van de voorschriften betreffende de interfaces tussen de voertuigen en het netwerk**, gratis beschikbaar zijn en in **ten minste twee officiële talen van de Unie beschikbaar zijn.**

Woensdag 26 februari 2014

5. Op grond van dit artikel aangemelde nationale voorschriften vallen niet onder de aanmeldingsprocedure van Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

5 bis. *Het Bureau stelt gemeenschappelijke richtsnoeren voor de goedkeuring van nieuwe, of de wijziging van bestaande, nationale voorschriften vast en publiceert die richtsnoeren.* [Am. 70]

Artikel 9

Veiligheidsbeheersystemen

1. Infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen brengen hun veiligheidsbeheersystemen zodanig tot stand dat het spoorwegsysteem ten minste de CST's kan bereiken, voldoet aan de in de TSI's vastgelegde veiligheidseisen, en dat de desbetreffende delen van CSM's en op overeenkomstig artikel 8 aangemelde voorschriften worden toegepast.

2. Het veiligheidsbeheersysteem voldoet aan de eisen, aangepast aan de aard, de omvang en andere condities van de verrichte activiteit. Het zorgt voor de beheersing van alle risico's die door de activiteit van de infrastructuurbeheerder of spoorwegonderneming ontstaan, met inbegrip van **de juiste kwalificaties en opleiding van het personeel en het onderhoud en de materiaalvoorziening en het gebruik van aannemers.** Onverminderd de bestaande nationale en internationale aansprakelijkheidsregels, houdt het veiligheidsbeheersysteem, waar mogelijk en redelijk, ook rekening met de risico's die door de activiteiten van andere partijen worden veroorzaakt. **Infrastructuurbeheerders en de spoorwegondernemingen beschikken dientengevolge over procedures om de potentiële risico's vast te stellen die voortvloeien uit externe activiteiten bij de interfaces met het spoorwegsysteem en die de exploitatie rechtstreeks beïnvloeden.** [Am. 71]

De Commissie stelt ~~de elementen door middel van gedelegeerde handelingen~~ **elementen van het veiligheidsbeheersysteem vast door middel van uitvoeringshandelingen. Deze uitvoeringshandelingen, waaronder een intern goedgekeurd en meegedeeld veiligheidsbeleid, kwalitatieve en kwantitatieve veiligheidsdoelstellingen en procedures om die te halen; procedures om aan technische en operationele normen te voldoen; risicobeoordelingsprocedures en de implementatie van risicobeheersingsmaatregelen, maatregelen betreffende de opleiding van personeel en voorlichtingsmaatregelen, procedures die ervoor zorgen dat veiligheidsgerelateerde informatie wordt meegedeeld en gedocumenteerd; procedures voor het rapporteren en analyseren van incidenten, ongevallen en andere veiligheidsvoorvallen en voor het uitstippelen van preventiemaatregelen, bepalingen inzake met de overheid overeengekomen noodplannen, en bepalingen voor de interne audit van het veiligheidsbeheersysteem. Die gedelegeerde handelingen** worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, 26 bedoelde ~~onderzoeksprocedure~~ **procedure.** [Am. 72]

2 bis. *Met betrekking tot spoorwegpersoneel omvat het veiligheidsbeheersysteem maatregelen voor het opzetten van opleidingsprogramma's en systemen die ervoor zorgen dat de beroepsbekwaamheid van het personeel in stand wordt gehouden en dat taken dienovereenkomstig worden uitgevoerd.* [Am. 73]

2 ter. *Het veiligheidsbeheersysteem omvat bepalingen inzake de in artikel 3 gedefinieerde open veiligheidscultuur.* [Am. 74]

3. In het veiligheidsbeheersysteem van de infrastructuurbeheerders wordt rekening gehouden met de effecten van de activiteiten van verschillende spoorwegondernemingen op het net en alle spoorwegondernemingen moeten in de gelegenheid worden gesteld te handelen overeenkomstig de TSI's en de nationale voorschriften en de in hun veiligheidscertificaat genoemde voorwaarden. Het veiligheidsbeheersysteem wordt ontwikkeld om de noodprocedures van de infrastructuurbeheerder af te stemmen op alle spoorwegondernemingen die op zijn infrastructuur opereren, **op de nooddiensten die een snel optreden van hulpdiensten moeten waarborgen en op alle andere partijen die bij een noodsituatie betrokken kunnen zijn. Voor grensoverschrijdende infrastructuur, en met name voor grensoverschrijdende tunnels, worden specifieke veiligheidsbeheersystemen opgezet en verbeterd om te zorgen voor de benodigde coördinatie en paraatheid van de bevoegde noodhulpdiensten aan beide zijden van de grens.** [Am. 75]

⁽¹⁾ Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37).

Woensdag 26 februari 2014

3 bis. *De infrastructuurbeheerders zetten tevens een systeem op voor coördinatie met de beheerders van buurlanden waarmee het net is verbonden. Dit systeem omvat mechanismen voor de verstrekking van informatie in geval van incidenten of ongevallen op het net of vertragingen die het grensoverschrijdende verkeer kunnen verstoren, alsmede samenwerkingsprocedures om het verkeer tussen beide infrastructuren te herstellen, waarbij de veiligheid op het net te allen tijde wordt gewaarborgd. De infrastructuurbeheerders van beide landen stellen de exploitanten, belanghebbende partijen en de desbetreffende nationale autoriteiten in kennis van alle relevante informatie die van invloed kan zijn op het verkeer tussen beide landen. [Am. 76]*

4. De infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen dienen elk jaar voor 30 juni bij de nationale veiligheidsinstantie een veiligheidsrapport over het voorafgaande kalenderjaar in. Het veiligheidsrapport bevat:

- a) informatie over de wijze waarop de veiligheidsdoelen van de organisatie worden verwezenlijkt en de resultaten van veiligheidsplannen;
- b) gegevens over de ontwikkeling van nationale veiligheidsindicatoren en van de in bijlage I genoemde CSI's, voorzover deze voor de rapporterende organisatie van belang is;
- c) de resultaten van de interne veiligheidscontroles;
- d) opmerkingen over gebreken en tekortkomingen in de spoorwegactiviteiten en het infrastructuurbeheer die voor de nationale veiligheidsinstantie van belang kunnen zijn.

HOOFDSTUK III

VEILIGHEIDSCERTIFICERING EN -VERGUNNING

Artikel 10

Europees veiligheidscertificaat

1. Alleen spoorwegondernemingen die over een Europees veiligheidscertificaat beschikken, krijgen toegang tot de spoorweginfrastructuur.

2. Het Europees veiligheidscertificaat wordt, **behalve in de lid 2 bis bedoelde gevallen**, door het Bureau verleend wanneer is aangetoond dat de spoorwegonderneming een veiligheidsbeheersysteem heeft opgezet overeenkomstig artikel 9 en voldoet aan de in de TSI's en andere toepasselijke regelgeving **en de specifieke operationele voorschriften voor de door de spoorwegonderneming geëxploiteerde dienst** vastgestelde eisen om de risico's te beheersen en op een veilige manier vervoersdiensten op het netwerk te verzekeren.

2 bis. *Veiligheidscertificaten voor spoorwegondernemingen die uitsluitend op een geïsoleerd net opereren kunnen ook worden afgegeven door een nationale veiligheidsinstantie van de lidstaten met een dergelijk net. In die gevallen kan de aanvrager kiezen of hij zijn aanvraag bij het Bureau of bij de nationale veiligheidsinstanties van de betrokken lidstaten wil indienen.*

Binnen de overgangperiode bedoeld in artikel 30, stellen de lidstaten met een geïsoleerd netwerk gemeenschappelijke procedures voor veiligheidscertificatie vast en dragen zij zorg voor wederzijdse erkenning van de door hen afgegeven veiligheidscertificaten. Indien de besluiten van de nationale veiligheidsinstanties tegenstrijdig zijn of er geen voor alle partijen aanvaardbaar besluit kan worden genomen, neemt het Bureau een besluit overeenkomstig artikel 12 van Verordening ...[Spoorwegbureauverordening].

Indien de nationale veiligheidsinstanties voor het verstrijken van de overgangperiode bedoeld in artikel 30 geen regelingen hebben getroffen voor gemeenschappelijke procedures en wederzijdse erkenning van veiligheidscertificaten, worden de in dit artikel bedoelde certificaten uitsluitend door het Bureau afgegeven.

Indien er voor het verstrijken van de overgangperiode van artikel 30 regelingen zijn getroffen voor gemeenschappelijke certificatieprocedures en wederzijdse erkenning van veiligheidscertificaten, mogen de nationale veiligheidsinstanties van de lidstaten met geïsoleerde netten veiligheidscertificaten blijven afgeven en kan de aanvrager kiezen of hij zijn veiligheidscertificaat wil aanvragen bij het Bureau of bij de relevante nationale veiligheidsinstanties na het verstrijken van de overgangperiode bedoeld in artikel 30.

Woensdag 26 februari 2014

Tien jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de vooruitgang die gemaakt is bij de vaststelling van gemeenschappelijke procedures en de wederzijdse erkenning van veiligheidscertificaten voor het geïsoleerde net, en doet zij dat verslag indien nodig vergezeld gaan van passende wetgevingsvoorstellen.

3. In het Europees veiligheidscertificaat worden de aard, ~~en~~ de werkingssfeer **en het exploitatiegebied** van de vervoersdiensten gespecificeerd. Het certificaat is in de hele Unie **of delen daarvan** geldig ~~voor vergelijkbare vervoersdiensten~~ **conform de door het Bureau vastgestelde voorwaarden.**

4. ~~Drie maanden~~ Voor de ~~aanvang~~ **start** van **de exploitatie van** een nieuwe vervoersdienst ~~stelt die niet onder haar Europese veiligheidscertificaat valt, doet~~ de spoorwegonderneming **het Bureau of, in de betrokken in artikel 2 bis bedoelde gevallen, de** nationale veiligheidsinstantie ~~in kennis van veiligheidsinstanties, de aanvullende documenten waarin wordt bevestigd~~ **toekomen die noodzakelijk zijn om te bevestigen** dat:

- a) de spoorwegonderneming de exploitatievoorschriften zal toepassen, met inbegrip van de haar overeenkomstig artikel 8, lid 4, ter beschikking gestelde nationale voorschriften, en de veiligheid van haar exploitatie zal beoordelen, rekening houdend met de eisen van Verordening (EG) nr. 352/2009 ⁽¹⁾ van de Commissie en zodat wordt gewaarborgd dat haar risicobeheersysteem alle risico's bestrijkt en zij alle nodige inspanningen levert om de veiligheid van de exploitatie te verzekeren;
- b) de spoorwegonderneming de nodige samenwerkings- en coördinatieafspraken heeft gemaakt met de infrastructuurbeheerder(s) van het/de netwerk(en) waarop hij treinen wenst te exploiteren;
- ~~e) de spoorwegonderneming alle nodige maatregelen heeft getroffen om de veilige exploitatie van de dienst te garanderen;~~
- d) de spoorwegonderneming in het bezit is van een overeenkomstig Richtlijn 95/18/EG van de Raad ⁽²⁾ afgegeven vergunning;
- e) de aard en werkingssfeer **en het exploitatiegebied** van de geplande exploitatie overeenstemt met de specificaties van haar Europees veiligheidscertificaat.

Indien **het Bureau of, in de in artikel 2 bis bedoelde gevallen, de** nationale veiligheidsinstantie twijfels heeft ~~betreffende de naleving van één of meer~~ **over de vraag of aan een of meerdere** voorwaarden, ~~vraagt wordt voldaan, verzoekt~~ zij de spoorwegonderneming om ~~aanvullende~~ **meer** informatie **overeenkomstig de in artikel 11, lid 1, genoemde termijnen.** ~~Dit overleg of dit verzoek om informatie mag niet tot gevolg hebben dat de aanvang van de exploitatie wordt opgeschort of vertraagd.~~ Indien **het Bureau of, in de in artikel 2 bis bedoelde gevallen, de** nationale veiligheidsinstantie ~~bewijzen bewijs~~ vindt dat aan ~~een~~ **een** of meer ~~van de~~ voorwaarden niet is ~~wordt~~ voldaan, stelt zij het Bureau daarvan in kennis en neemt het ~~Bureau,~~ **neemt zij** passende maatregelen, waaronder ~~de~~ **wijziging, opschorting of** intrekking van het certificaat.

5. Het Europees veiligheidscertificaat wordt op verzoek van de spoorwegonderneming en ten minste om de vijf jaar vernieuwd. Het wordt geheel of gedeeltelijk bijgewerkt wanneer de soort of omvang **of het exploitatiegebied** van de activiteit ingrijpend verandert.

De houder van het Europees veiligheidscertificaat stelt het Bureau **of, in de in lid 2 bis bedoelde gevallen, de nationale veiligheidsinstantie,** onverwijld in kennis van elke belangrijke wijziging in de voorwaarden van het Europees veiligheidscertificaat. Voorts ~~neemt het~~ **stelt hij het** Bureau ~~contact op met de bevoegde~~ **of, in de in lid 2 bis bedoelde gevallen, de nationale** veiligheidsinstantie, **in kennis** wanneer nieuwe categorieën **voor de veiligheid kritiek** personeel of nieuwe soorten rollend materieel worden geïntroduceerd. **De in artikel 11, lid 1, neergelegde termijnen zijn in deze gevallen van overeenkomstige toepassing.**

Het Bureau kan verlangen dat het Europees veiligheidscertificaat wordt herzien wanneer het regelgevingskader voor veiligheid ingrijpend is gewijzigd.

6. Wanneer een nationale veiligheidsinstantie constateert dat een houder van een Europees veiligheidscertificaat niet langer aan de certificeringsvoorwaarden voldoet, vraagt zij het Bureau het certificaat in te trekken. Het Bureau **of, in de in lid 2 bis bedoelde gevallen, de nationale veiligheidsinstantie,** kan het Europees veiligheidscertificaat intrekken, met opgave van redenen. Het Bureau **of, in de in lid 2 bis bedoelde gevallen, de nationale veiligheidsinstantie,** informeert onmiddellijk alle nationale veiligheidsinstanties van de spoornetten waarop de spoorwegonderneming treinen exploiteert.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 352/2009 van de Commissie van 24 april 2009 betreffende de vaststelling van een gemeenschappelijke veiligheidsmethode voor risico-evaluatie en -beoordeling als bedoeld in artikel 6, lid 3, onder a), van Richtlijn 2004/49/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 108 van 29.4.2009, blz. 4).

⁽²⁾ Richtlijn 95/18/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen (PB L 143 van 27.6.1995, blz. 70).

Woensdag 26 februari 2014

7. Het Bureau *of, in de in lid 2 bis bedoelde gevallen, de nationale veiligheids instantie*, informeert de nationale veiligheidsinstanties binnen een maand na de afgifte, vernieuwing, wijziging of intrekking van een Europees veiligheidscertificaat. Daarbij worden de naam en het adres van de spoorwegonderneming vermeld, de afgifte datum, de werkingssfeer en de geldigheidsduur van het certificaat en, in geval van intrekking, de redenen voor het intrekkingbesluit.

8. De doelmatigheid van de maatregelen voor de afgifte van Europese veiligheidscertificaten en de uitoefening van toezicht door de veiligheidsinstanties worden permanent gemonitord door het Bureau, dat desgevallend aanbevelingen tot verbetering doet aan de Commissie. Het Bureau kan een aanbeveling doen voor een CSM betreffende het proces van het veiligheidsbeheersysteem, dat op grond van artikel 6, lid 1, onder d), op EU-niveau moet worden geharmoniseerd.

8 bis. *Elke natuurlijke of rechtspersoon kan beroep aantekenen tegen een door het Bureau overeenkomstig de artikelen 12, 16, 17 en 18 van [Verordening...Spoorwegbureau-verordening] tot die persoon gericht besluit of tegen niet binnen de gestelde termijnen genomen besluiten. Deze rechten gelden ook voor instanties die de in artikel 34, lid 2 van Verordening ...[Spoorwegbureauverordening] bedoelde personen vertegenwoordigen, naar behoren gemachtigd in overeenstemming met hun status. [Am. 77]*

Artikel 11

Aanvragen van Europese veiligheidscertificaten

1. Aanvragen van Europese veiligheidscertificaten worden ingediend bij het Bureau. Het Bureau neemt onverwijld en uiterlijk binnen ~~vier~~ **drie** maanden ~~nadat alle vereiste informatie en de eventuele door het Bureau gevraagde aanvullende informatie is verstrekt,~~ **na de ontvangst van de aanvraag**, een beslissing over een aanvraag. Wordt aanvullende informatie verlangd, dan verstrekt de aanvrager die ~~onmiddellijk~~ **binnen een redelijke, door het Bureau vastgestelde termijn van ten hoogste een maand, tenzij het Bureau in uitzonderlijke gevallen instemt met en toestemming verleent voor een verlenging voor een bepaalde termijn. Afwijzende besluiten worden naar behoren met redenen omkleed.**

In geval van een aanvraag voor uitbreiding van het exploitatiegebied tot een bijkomende lidstaat, neemt het Bureau eveneens binnen drie maanden na de ontvangst van de aanvraag een beslissing.

2. Het Bureau verstrekt gedetailleerde richtsnoeren over de procedure voor de aanvraag van een Europees veiligheidscertificaat. Het Bureau stelt een lijst op van alle in het kader van artikel 10, lid 2, vastgestelde eisen en publiceert alle relevante documenten.

3. Aan aanvragers wordt kosteloos **en in alle officiële talen van de Unie** een document ter beschikking gesteld met toelichting over de eisen waaraan moet worden voldaan om een Europees veiligheidscertificaat te behalen en met een lijst van de in te dienen documenten. De nationale veiligheidsinstanties werken samen met het Bureau voor de verspreiding van die informatie. [Am. 78]

Artikel 12

Veiligheidsvergunning voor infrastructuurbeheerders

1. Het beheren en exploiteren van spoorinfrastructuur vereist dat de infrastructuurbeheerder van de nationale veiligheidsinstantie in de lidstaat waar hij is gevestigd een veiligheidsvergunning verkrijgt. **In geval van grensoverschrijdende infrastructuur met één infrastructuurbeheerder, is het Bureau belast met de in dit artikel vermelde taken.**

2. De veiligheidsvergunning bevestigt dat het veiligheidsbeheersysteem van de infrastructuurbeheerder als vastgesteld in artikel 9 is goedgekeurd en dat in dat systeem de nodige voorzieningen en procedures zijn opgenomen om te voldoen aan de specifieke vereisten van een veilig ontwerp, een veilig onderhoud en een veilige exploitatie van de spoorweginfrastructuur, met inbegrip van, waar nodig, het onderhoud en de exploitatie van het verkeersregelings- en seinsysteem, **evenals procedures in geval van ernstige ongevallen om te waarborgen dat hulp wordt verleend en dat de veiligheid van de infrastructuur wordt hersteld.**

De veiligheidsvergunning wordt op verzoek van de infrastructuurbeheerder en om de vijf jaar vernieuwd. Zij wordt geheel of gedeeltelijk bijgewerkt wanneer de infrastructuur, het seinsysteem of de energievoorziening of de beginselen van de exploitatie en het onderhoud ervan, ingrijpend veranderen. De houder van de veiligheidsvergunning stelt de nationale veiligheidsinstantie **en het Bureau** onverwijld van die wijzigingen in kennis.

Woensdag 26 februari 2014

De nationale veiligheidsinstantie **of, in geval van grensoverschrijdende infrastructuur als bedoeld in lid 1, het Bureau**, kan verlangen dat de veiligheidsvergunning wordt herzien wanneer het regelgevingskader voor veiligheid ingrijpend is gewijzigd.

Wanneer de nationale veiligheidsinstantie **of, in geval van grensoverschrijdende infrastructuur als bedoeld in lid 1, het Bureau**, vaststelt dat de houder van een veiligheidsvergunning niet langer aan de vergunningseisen voldoet, trekt zij onder opgave van de redenen de vergunning in.

3. Uiterlijk ~~vier~~ **drie** maanden ~~nadat alle vereiste informatie en de gevraagde aanvullende informatie is verstrekt, na de ontvangst van de aanvraag~~ neemt de nationale veiligheidsinstantie een beslissing over een aanvraag van een veiligheidsvergunning. **Indien de aanvrager wordt verzocht om aanvullende informatie, dan wordt die informatie binnen een redelijke, door de nationale veiligheidsinstantie of het Bureau vastgestelde termijn van ten hoogste een maand verstrekt, tenzij de nationale veiligheidsinstantie of het Bureau in uitzonderlijke gevallen instemt met en toestemming verleent voor een verlenging met een bepaalde termijn. Afwijzende besluiten worden naar behoren met redenen omkleed.**

Er wordt een aanvraaginstructiedocument ter beschikking gesteld waarin wordt beschreven en uitgelegd aan welke eisen moet worden voldaan om een veiligheidsvergunning te verkrijgen en waarin een lijst van vereiste documenten wordt opgenomen. [Am. 79]

4. De nationale veiligheidsinstantie informeert het Bureau binnen een maand over de veiligheidsvergunningen die zijn afgegeven, vernieuwd, gewijzigd of ingetrokken. Daarbij worden de naam en het adres van de infrastructuurbeheerder vermeld, de afgifte datum, de werkingssfeer en de geldigheidsduur van de veiligheidsvergunning en, in geval van intrekking, de redenen daarvoor.

Artikel 13

Toegang tot opleidingsfaciliteiten

1. De lidstaten zien erop toe dat spoorwegondernemingen eerlijke en niet-discriminerende toegang hebben tot opleidingsfaciliteiten voor treinbestuurders en treinpersoneel, wanneer dergelijke opleidingen nodig zijn voor de exploitatie van diensten op hun netwerk of om te voldoen aan de eisen voor de afgifte van het veiligheidscertificaat en de eisen voor het verkrijgen van de in Richtlijn 2007/59/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾ bedoelde vergunningen en certificaten.

De geboden diensten omvatten opleiding betreffende de nodige trajectkennis, **het bijstaan van personen met handicaps**, de exploitatievoorschriften en -procedures, het seingeving- en ~~besturingssysteem~~ **besturingssysteem**, alsmede de noodprocedures die voor de geëxploiteerde trajecten gelden. [Am. 80]

De lidstaten zien er ook op toe dat infrastructuurbeheerders en hun personeel dat essentiële veiligheidstaken verricht, een eerlijke en niet-discriminerende toegang hebben tot opleidingsfaciliteiten.

Als de opleidingsdiensten geen examens en afgifte van certificaten omvatten, zien de lidstaten erop toe dat de spoorwegondernemingen toegang tot een dergelijke certificering krijgen .

De nationale veiligheidsinstantie ziet erop toe dat de verlening van opleidingsdiensten of, waar van toepassing, de afgifte van certificaten voldoet aan de eisen die zijn vastgelegd in Richtlijn 2007/59/EG, in TSI's of nationale voorschriften als bedoeld in artikel 8 .

2. Als de opleidingsfaciliteiten uitsluitend via de diensten van één enkele spoorwegonderneming of de infrastructuurbeheerder beschikbaar zijn, zien de lidstaten erop toe dat zij tegen een redelijke, niet-discriminerende prijs, die kostengerelateerd is en een winstmarge kan hebben, aan andere spoorwegondernemingen ter beschikking worden gesteld.

3. Bij de aanwerving van nieuwe treinbestuurders, personeel op de treinen en personeel dat essentiële veiligheidstaken verricht, dienen de spoorwegondernemingen rekening te houden met eventueel eerder bij andere spoorwegondernemingen gevolgde opleidingen, verworven kwalificaties en ervaring. Daartoe hebben deze personeelsleden recht op toegang tot, het verkrijgen van kopieën en het doorgeven van alle bewijsstukken met betrekking tot hun opleiding, kwalificaties en ervaring.

⁽¹⁾ Richtlijn 2007/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 inzake de certificering van machinisten die locomotieven en treinen op het spoorwegsysteem van de Gemeenschap besturen (PB L 315 van 3.12.2007, blz. 51).

Woensdag 26 februari 2014

4. De spoorwegondernemingen en de infrastructuurbeheerders zijn verantwoordelijk voor het opleidings- en kwalificatieniveau van hun personeel dat met veiligheid verband houdende taken verricht, **met inbegrip van boordpersoneel**. [Am. 81]

Artikel 14

Onderhoud van voertuigen

1. Elk voertuig krijgt, voordat het in dienst wordt gesteld of op het netwerk wordt gebruikt, een met het onderhoud belaste entiteit toegewezen. Die **entiteit wordt** conform ~~artikel~~ **de artikelen** 43 van Richtlijn ...[Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] in ~~het nationaal voertuigenregister wordt~~ **de voertuigenregisters** geregistreerd.

2. Een spoorwegonderneming, een infrastructuurbeheerder of een houder kan een met het onderhoud belaste entiteit zijn.

3. Onverminderd de verantwoordelijkheid van de spoorwegondernemingen en de infrastructuurbeheerders voor de veilige werking van een trein, zoals bepaald in artikel 4, draagt de entiteit er door middel van een onderhoudsysteem zorg voor dat de voertuigen waarvan zij het onderhoud dient te verzekeren, in veilige staat zijn. Hiertoe moet de met het onderhoud belaste entiteit er voor zorgen dat de voertuigen worden onderhouden in overeenstemming met:

a) het onderhoudsdossier van elk voertuig; en

b) de geldende voorschriften, met inbegrip van de onderhoudsregels en de TSI-bepalingen.

De met het onderhoud belaste entiteit voert het onderhoud zelf uit of zet een onder contract staand onderhoudsbedrijf in.

4. Voor goederenwagens wordt elke met het onderhoud belaste entiteit gecertificeerd door een instantie die overeenkomstig Verordening (EU) nr. 445/2011 ⁽¹⁾ van de Commissie wordt geaccrediteerd of erkend, of door een nationale veiligheidsinstantie. De erkenningsprocedure is eveneens gebaseerd op criteria inzake onafhankelijkheid, competentie en onpartijdigheid.

Wanneer de met het onderhoud belaste entiteit een infrastructuurbeheerder is, wordt de naleving van Verordening (EU) nr. 445/2011 gecontroleerd door de bevoegde nationale veiligheidsinstantie ingevolge de procedures als bedoeld in artikel 12 **van deze richtlijn**, en wordt de naleving van deze voorschriften bevestigd op de met die procedures verband houdende certificaten.

5. De overeenkomstig lid 4 afgegeven certificaten zijn in de hele Unie geldig **en worden in de hele Unie automatisch erkend**.

Het Bureau zet een register op van gecertificeerde met het onderhoud belaste entiteiten, maakt dat openbaar en actualiseert dat steeds onverwijld. Dit register is gekoppeld aan de nationale voertuigenregisters overeenkomstig artikel 43, leden 1 en 4, en artikel 43 bis, leden 1 en 4 van Richtlijn ...[Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn].

De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen gemeenschappelijke specificaties voor deze registers vast betreffende de inhoud, het gegevensformaat, de functionele en technische architectuur, de bedrijfsmodus en de regels voor de invoer en raadpleging van gegevens. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 27, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

5 bis. Bij het opstellen of wijzigen van TSI's harmoniseert het Bureau de voorschriften inzake minimale onderhoudsvereisten om de veiligheid van het gehele spoorwegsysteem te waarborgen. Daarbij houdt het rekening met de verschillende parameters (gebruik, leeftijd, materiaal, gereden kilometers, klimatologische omstandigheden, type rails enz.) die van invloed zijn op de slijtage van het materiaal. De ondernemingen mogen hun eigen onderhoudsstelsel blijven gebruiken, mits het Bureau van oordeel is dat dat stelsel een gelijkwaardig of hoger veiligheidsniveau waarborgt.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 445/2011 van de Commissie van 10 mei 2011 betreffende een systeem voor de certificering van met het onderhoud van goederenwagens belaste entiteiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 653/2007 (PB L 122 van 11.5.2011, blz. 22).

Woensdag 26 februari 2014

6. ~~Tegen 31 mei 2014~~ **Uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn** evalueert het Bureau het systeem voor de certificering van de met onderhoud van goederenwagons belaste entiteiten, ~~onderzoekt zij of het wenselijk is dat systeem uit te breiden tot alle voertuigen en~~ dient zijn een verslag in bij de Commissie. **Dat verslag bevat een aanbeveling inzake de wenselijkheid van uitbreiding van dat systeem van certificering tot andere soorten voertuigen. Op basis van die aanbeveling neemt de Commissie dan passende maatregelen.**

6 bis. Uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn stelt het Bureau vast welke spoorwegcomponenten kritiek zijn voor de spoorwegveiligheid, en zet het een systeem op waarmee die componenten kunnen worden getraceerd.

7. ~~Op basis van de aanbeveling van het Bureau stelt de Commissie stels tegen 24 december 2016 via uitvoeringshandelingen~~ **uiterlijk 36 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 26** gemeenschappelijke voorwaarden vast voor de certificering van met het onderhoud belaste entiteiten van alle voertuigen.

~~Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.~~

Het bij Verordening (EU) nr. 445/2011 vastgestelde certificeringssysteem voor het onderhoud van goederenwagons blijft van toepassing tot de in de eerste alinea bedoelde ~~uitvoeringshandelingen~~ **gedelegeerde handelingen** zijn vastgesteld. [Am. 82]

Artikel 15

Afwijkingen van het systeem voor de certificering van met onderhoud belaste entiteiten

1. Voor de volgende gevallen mogen de lidstaten besluiten om aan de hand van alternatieve maatregelen voor het bij artikel 14 ingestelde certificeringssysteem te voldoen aan de verplichting om de met het onderhoud belaste entiteit aan te wijzen en te certificeren:

- a) voertuigen die in een derde land geregistreerd zijn en die worden onderhouden overeenkomstig de wetgeving van dat land;
- b) voertuigen die gebruikt worden op netwerken of spoorweglijnen waarvan de spoorbreedte verschilt van die van het algemene spoornetwerk binnen de Unie en waarvoor aan de in artikel 14, lid 3, genoemde voorschriften wordt voldaan door middel van internationale overeenkomsten met derde landen;
- c) Voertuigen als bedoeld in artikel 2 evenals militair materieel en bijzonder transport waarvoor de nationale veiligheidsinstantie vóór de dienstverlening een ad-hocvergunning moet verlenen. In dit geval worden voor periodes van maximaal vijf jaar afwijkingen toegestaan.

2. De in lid 1 bedoelde afwijkende maatregelen worden toegepast middels door de desbetreffende nationale veiligheidsinstantie of het Bureau te verlenen afwijkingen:

- a) bij de registratie van voertuigen krachtens artikel 43 van Richtlijn ...[Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] voor wat de aanwijzing van de met het onderhoud belaste entiteit betreft;
- b) bij de afgifte van veiligheidscertificaten en -vergunningen aan spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders krachtens artikel 10 en artikel 12 van deze richtlijn, voor wat de aanwijzing of certificering van de met het onderhoud belaste entiteit betreft.

3. Dergelijke afwijkingen worden kenbaar gemaakt en gerechtvaardigd in het jaarlijkse veiligheidsrapport waarvan sprake is in artikel 18. Indien blijkt dat ongepaste veiligheidsrisico's worden genomen op het spoorwegsysteem in de Unie, brengt het Bureau de Commissie hiervan onmiddellijk op de hoogte. De Commissie neemt dan contact op met de betrokken partijen en verzoekt de lidstaat eventueel om zijn besluit tot afwijking te herroepen.

Woensdag 26 februari 2014

HOOFDSTUK IV
NATIONALE VEILIGHEIDSINSTANTIE

Artikel 16

Taken

1. Iedere lidstaat stelt een veiligheidsinstantie in. **De lidstaten kunnen ook besluiten om gezamenlijk een veiligheidsinstantie in te stellen die bevoegd is voor hun grondgebied.** Deze is, wat betreft haar organisatie, wettelijke structuur en besluitvorming onafhankelijk van enige spoorwegonderneming, infrastructuurbeheerder, aanvrager of aanbestedende dienst. **De instantie beschikt over de nodige kennis en de nodige personele middelen om haar taken te vervullen. Dat kan de voor vervoerszaken verantwoordelijke minister zijn, op voorwaarde dat aan de onafhankelijkheidsvereisten van dit lid wordt voldaan.**
2. De nationale veiligheidsinstantie wordt ten minste belast met de volgende taken:
 - a) het verlenen van vergunningen verlenen om subsystemen energie en infrastructuur van het spoorwegsysteem in dienst te stellen overeenkomstig artikel 18, lid 2, van Richtlijn ...[Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn], **behalve in het geval van grensoverschrijdende infrastructuur met één infrastructuurbeheerder, waarvoor het Bureau belast is met de in dit lid vermelde taken;**
 - b) ~~erop toezien~~ **ervoor zorgen** dat de interoperabiliteitsonderdelen voldoen aan de essentiële eisen van artikel [x] van Richtlijn ...[Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];
 - c) ~~Europese~~ **nationale** voertuignummers toekennen overeenkomstig ~~artikel 42~~ **de artikelen 20 bis en 43** van Richtlijn ...[Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] van het spoorwegsysteem;
 - d) het Bureau op zijn verzoek **en op basis van contractuele overeenkomsten zoals bedoeld in Verordening ... [spoorwegbureauverordening]** ondersteuning verlenen bij de afgifte, vernieuwing, wijziging en intrekking van overeenkomstig artikel 10 verleende Europese veiligheidscertificaten en controleren of de in die certificaten opgenomen voorwaarden en eisen worden nageleefd en of de spoorwegondernemingen het EU-recht en de nationale wetgeving naleven;
 - e) veiligheidsvergunningen, zoals vermeld in artikel 12, afgeven, vernieuwen, wijzigen of intrekken en controleren of de in die vergunningen opgenomen voorwaarden en eisen worden nageleefd en of de infrastructuurbeheerders het EU-recht en de nationale wetgeving naleven;
 - f) de veiligheidsregelgeving, met inbegrip van het systeem van nationale voorschriften, monitoren, promoten en, waar nodig, handhaven en bijwerken;
 - g) toezicht uitoefenen op de spoorwegondernemingen overeenkomstig bijlage IV bij Verordening (EU) nr. 1158/2010 van de Commissie ⁽¹⁾ en Verordening (EU) nr. 1077/2012 van de Commissie ⁽²⁾;
 - h) ~~erop toezien~~ **ervoor zorgen** dat voertuigen naar behoren worden geregistreerd in ~~het nationaal voertuigenregister~~ **de Europese en nationale voertuigenregisters** en dat de ~~daarin~~ **in die registers** opgenomen informatie inzake veiligheid nauwkeurig is en wordt bijgewerkt.
 - h bis) controleren of de voorschriften inzake de werk-, rij- en rusttijden voor treinmachinisten bij spoorwegondernemingen en op het spoor worden nageleefd;**
 - h ter) controleren of de toepasselijke voorschriften inzake veilig onderhoud en veilige exploitatie van goederwagons en ander rollend materieel worden nageleefd;**
 - h quater) een algemeen noodplan voor het spoorwagennet uitwerken, dat verplicht is voor alle actoren in het spoorwegsysteem en waarin de maatregelen worden beschreven die bij ernstige ongevallen en noodgevallen moeten worden genomen, en dat noodplan toesturen aan het Bureau. Dit plan omvat het volgende:**

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1158/2010 van de Commissie van 9 december 2010 betreffende een gemeenschappelijke veiligheidsmethode ter beoordeling van de conformiteit met de vereisten voor de verkrijging van veiligheidscertificaten voor spoorwagons (PB L 326 van 10.12.2010, blz. 11).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1077/2012 van de Commissie van 16 november 2012 betreffende een gemeenschappelijke veiligheidsmethode voor het toezicht door de nationale veiligheidsinstanties na de afgifte van een veiligheidscertificaat of veiligheidsvergunning (PB L 320 van 17.11.2012, blz. 3).

Woensdag 26 februari 2014

- i) *mechanismen en procedures die een effectieve communicatie tussen de betrokken actoren waarborgen, en met name tussen infrastructuurbeheerders, spoorwegexploitanten en nooddiensten;*
- ii) *mechanismen voor coördinatie met de nationale agentschappen van buurlanden;*
- iii) *communicatiekanalen met de familieleden van slachtoffers na een ernstig ongeval die door voor verschillende taken getraind en opgeleid personeel worden gebruikt om vragen te beantwoorden;*
- iv) *een systeem voor het verlenen van bijstand aan slachtoffers van een ongeval, dat hen zal leiden bij de verhaalprocedures krachtens Uniewetgeving, en met name Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer⁽¹⁾, onverminderd de verplichtingen van spoorwegexploitanten. Deze bijstand omvat psychologische bijstand aan slachtoffers van ongevallen en hun verwanten.*

De Commissie ontwikkelt met spoed, door middel van de in artikel 27 bedoelde uitvoeringshandelingen, maatregelen om de inhoud en het formaat van de noodplannen te harmoniseren. Het Bureau ondersteunt en superviseert de nationale veiligheidsinstanties bij de uitwerking van deze plannen, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan spoorwegongevallen die van invloed zijn op twee of meer nationale spoorwegnetten.

3. De nationale veiligheidsinstantie van de lidstaat waar de spoorwegonderneming treinen exploiteert, coördineert haar activiteiten met het Bureau en de andere veiligheidsinstanties om te waarborgen dat alle belangrijke informatie over de specifieke spoorwegonderneming wordt gedeeld, met name inzake haar bekende risico's en veiligheidsprestaties. De nationale veiligheidsinstantie brengt ook de andere betrokken veiligheidsinstanties op de hoogte wanneer zij van oordeel is dat de spoorwegonderneming niet de nodige risicobeheersingsmaatregelen treft.

Zij stelt het Bureau onmiddellijk in kennis van problemen met de veiligheidsprestaties van de spoorwegonderneming waarop zij toezicht uitoefent. Het Bureau neemt de **passende maatregelen bedoeld** in artikel 10, lid 6, ~~bedoelde passende maatregelen.~~

4. De in lid 2 bedoelde taken mogen niet worden overgedragen of uitbesteed aan een infrastructuurbeheerder, een spoorwegonderneming of een aanbestedende dienst.

4 bis. *De nationale veiligheidsinstanties zetten, met hulp van het Bureau, mechanismen op voor de uitwisseling van voorbeelden van goede en beste werkwijzen.*

4 ter. *Nationale veiligheidsinstanties kunnen het Bureau op vrijwillige basis verzoeken hun werk te controleren. Het Bureau kan nationale veiligheidsinstanties ook op eigen initiatief controleren. [Am. 83]*

Artikel 17

Beginselen voor de besluitvorming

1. De nationale veiligheidsinstanties verrichten hun taken op een open, niet-discriminerende en transparante wijze. Met name worden alle partijen gehoord en motiveren zij hun besluiten.

Zij reageren onmiddellijk op verzoeken en aanvragen, ~~maken hun verzoeken om informatie onverwijld kenbaar, en nemen al hun besluiten binnen vier maanden nadat de vereiste informatie is verstrekt. Zij kunnen voor de uitvoering van de in artikel 16 bedoelde taken te allen tijde de technische bijstand van infrastructuurbeheerders, spoorwegondernemingen of andere gekwalificeerde instanties vragen waarbij zij zich houden aan de termijnen van artikel 11, lid 1, en aan verplichtingen die zijn neergelegd in contractuele overeenkomsten die met het Bureau zijn gesloten.~~

Tijdens de ontwikkeling van het nationale regelgevingskader raadpleegt, **en houdt** de nationale veiligheidsinstantie **rekening met**, alle betrokken en belanghebbende partijen, met inbegrip van de infrastructuurbeheerders, spoorwegondernemingen, fabrikanten en onderhoudsbedrijven, gebruikers en vertegenwoordigers van het personeel.

2. Het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties mogen alle inspecties, ~~en audits en~~ onderzoeken verrichten die nodig zijn om hun taken te vervullen, en zij krijgen toegang tot alle terzake dienende documenten en tot de terreinen, installaties en uitrusting van de infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen.

⁽¹⁾ *Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer (PB L 315 van 3.12.2007, blz. 14).*

Woensdag 26 februari 2014

3. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de door de nationale veiligheidsinstantie genomen besluiten door de rechter worden getoetst.
4. De nationale veiligheidsinstanties wisselen binnen het door het Bureau opgerichte netwerk actief meningen en ervaringen uit om hun besluitvormingscriteria in de hele Unie te harmoniseren.

4 bis. De nationale veiligheidsinstanties ondersteunen het Bureau bij zijn werkzaamheden in verband met de monitoring van de ontwikkeling van de spoorwegveiligheid op het niveau van de Unie.

5. De draagwijdte van de samenwerking tussen het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties met betrekking tot alle aspecten van inspecties ter plaatse in verband met de afgifte van het Europees veiligheidscertificaat en het toezicht op de spoorwegondernemingen na de afgifte van het Europees veiligheidscertificaat wordt **uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn** vastgelegd in contractuele ~~of andere regelingen~~ **overeenkomsten** tussen het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties.

Deze overeenkomsten kunnen voorzien in de uitbesteding van bepaalde taken en verantwoordelijkheden van het Bureau aan de nationale instanties, zoals het controleren en opstellen van dossiers, het controleren van de technische compatibiliteit, het verrichten van inspecties en het opstellen van technische studies, overeenkomstig artikel 69 van Verordening ...[spoorwegbureauverordening].

Deze overeenkomsten voorzien in een inkomstendeling die evenredig is aan het aandeel van elke actor in de werklast. [Am. 84]

Artikel 18

Jaarverslag

Elk jaar publiceert de nationale veiligheidsinstantie een verslag over haar activiteiten in het voorafgaande jaar; zij zendt het uiterlijk 30 september toe aan het Bureau. Het verslag bevat informatie over:

- a) de ontwikkeling van de veiligheid op het spoor, met inbegrip van een overzicht op lidstaatniveau van de in bijlage I beschreven CSI's;
- b) belangrijke wijzigingen in de wet- en regelgeving betreffende de veiligheid op het spoor;
- c) de ontwikkeling van de veiligheids Certificering en de veiligheidsvergunning;
- d) de resultaten van en ervaringen met het toezicht op infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen;
- e) de overeenkomstig artikel 14 , lid 8, toegestane afwijkingen;
- f) alle inspecties of audits van spoorwegondernemingen die tijdens de toezichtsperiode in de lidstaat actief waren;

f bis) alle technische inspecties van goederenwagons op het spoor. [Am. 85]

HOOFDSTUK V

ONDERZOEK NAAR ONGEVALLLEN EN INCIDENTEN

Artikel 19

Onderzoeksverplichting

1. De lidstaten zien erop toe dat er na een ernstig ongeval op het spoorwegsysteem een onderzoek wordt ingesteld door het in artikel 21 bedoelde onderzoeksorgaan, teneinde de veiligheid op het spoor, zo mogelijk, te verbeteren en ongevallen te voorkomen.
2. Behalve ernstige ongevallen kan het in artikel 21 bedoelde onderzoeksorgaan tevens ongevallen en incidenten onderzoeken die onder enigszins andere omstandigheden tot een ernstig ongeval hadden kunnen leiden, met inbegrip van technische gebreken in de subsystemen van structurele aard of in de interoperabiliteitsonderdelen van de trans-Europese spoorwegsysteem.

Woensdag 26 februari 2014

Het onderzoeksorgaan beslist of een dergelijk ongeval of incident wordt onderzocht. Bij zijn beslissing houdt het rekening met:

- a) de ernst van het ongeval of incident,
 - b) de vraag of het deel uitmaakt van een reeks ongevallen of incidenten die van belang zijn voor het systeem als geheel,
 - c) de consequenties van het ongeval of het incident voor de veiligheid op het spoor in de Unie ,
 - d) verzoeken van infrastructuurbeheerders, spoorwegondernemingen, de nationale veiligheidsinstantie of de lidstaten.
3. De omvang van de onderzoeken en de daarbij te volgen procedure worden vastgesteld door het onderzoeksorgaan, met inachtneming van de artikelen 20 en 22 en afhankelijk van de lessen, met het oog op de verbetering van de veiligheid, die het orgaan uit het ongeval of incident denkt te kunnen trekken.
4. Het onderzoek geldt in geen geval de schuld- of aansprakelijkheidsvraag.

Artikel 20

Status van het onderzoek

1. De lidstaten formuleren in het kader van hun interne rechtssysteem een wettelijke status voor het onderzoek, waardoor de aangewezen onderzoekers hun taak zo efficiënt en snel mogelijk kunnen uitvoeren.
2. Overeenkomstig de geldende wetgeving zorgen de lidstaten ervoor dat de gerechtelijke onderzoeksautoriteiten hun volledige medewerking verlenen en dat de onderzoekers, **alsook het Bureau, wanneer het daarom verzoekt**, zo snel mogelijk: [**Am. 86**]
 - a) toegang krijgen tot de locatie waar het ongeval of incident heeft plaatsgevonden, en tot het betrokken rollend materieel en de daarmee samenhangende infrastructuur en verkeersregelings- en seingevinginstallaties;
 - b) het recht krijgen om onmiddellijk bewijsmateriaal te laten inventariseren en wrakstukken, infrastructuurinstallaties of -onderdelen onder toezicht te laten verwijderen, met het oog op onderzoek of analyse;
 - c) toegang wordt verleend tot boordrecorders en apparatuur voor het opnemen van verbale boodschappen en tot de registratie van de werking van het seingeving- en verkeersregelingsysteem, waarvan zij de inhoud mogen gebruiken;
 - d) toegang krijgen tot de uitkomsten van het onderzoek van de lichamen van de slachtoffers;
 - e) toegang krijgen tot de uitkomsten van de onderzoeken onder het treinpersoneel en ander spoorwegpersoneel dat bij het ongeval of incident betrokken is;
 - f) de mogelijkheid krijgen het betrokken spoorwegpersoneel en andere getuigen aan een onderzoek te onderwerpen;
 - g) toegang krijgen tot alle terzake dienende informatie of gegevens die in het bezit zijn van de infrastructuurbeheerder, de betrokken spoorwegondernemingen en de nationale veiligheidsinstantie.
3. Het onderzoek geschiedt onafhankelijk van een gerechtelijk onderzoek.

Artikel 21

Onderzoeksorgaan

1. Elke lidstaat ziet erop toe dat de in artikel 19 bedoelde onderzoeken naar ongevallen en incidenten worden verricht door een permanent orgaan en dat daarbij ten minste één onderzoeker als aangewezen onderzoeker in het geval van een ongeval of incident optreedt. Dit orgaan is, wat betreft zijn organisatie, wettelijke structuur en besluitvorming onafhankelijk van infrastructuurbeheerders, spoorwegondernemingen, heffingsinstanties, toewijzende instanties en aangemelde instanties, en andere partijen waarvan de belangen in strijd kunnen zijn met de taken die aan het onderzoeksorgaan zijn toevertrouwd. Voorts is het functioneel onafhankelijk van de nationale veiligheidsinstantie en van spoorwegregelgevers.
2. Het onderzoeksorgaan verricht zijn taken onafhankelijk van de in lid 1 bedoelde organisaties, **zonder enige partij te discrimineren**, en krijgt daartoe voldoende financiële middelen. De onderzoekers wordt een status toegekend die hun onafhankelijkheid voldoende waarborgt. [**Am. 87**]

Woensdag 26 februari 2014

3. De lidstaten zorgen ervoor dat spoorwegondernemingen, infrastructuurbeheerders en, waar nodig, de nationale veiligheidsinstantie verplicht zijn de in artikel 19 bedoelde ongevallen en incidenten onmiddellijk bij het onderzoeksorgaan te melden. Het onderzoeksorgaan moet in staat zijn op zulke meldingen te reageren en de nodige maatregelen te treffen om het onderzoek niet later dan één week na ontvangst van de melding van het ongeval of incident te beginnen.
4. Het onderzoeksorgaan mag naast de in deze richtlijn beschreven taken ook onderzoeken naar andere voorvallen dan spoorwongevallen en -incidenten verrichten, mits de onafhankelijkheid van het orgaan door deze onderzoeken niet in gevaar komt.
5. Zo nodig kan het onderzoeksorgaan onderzoeksorganen uit andere lidstaten of het Bureau verzoeken expertise ter beschikking te stellen of technische inspecties, analyses of beoordelingen te verrichten.

5 bis. Onderzoeksorganen kunnen het Bureau op vrijwillige basis verzoeken hun werk te controleren. [Am. 88]

6. De lidstaten kunnen het onderzoeksorgaan opdragen onderzoeken naar andere dan de in artikel 19 bedoelde spoorwongevallen en -incidenten te verrichten.
7. De onderzoeksorganen wisselen actief meningen en ervaringen uit met het oog op de ontwikkeling van gemeenschappelijke onderzoeksmethoden, waarbij gemeenschappelijke beginselen worden uitgewerkt voor het volgen van de veiligheidsaanbevelingen en het aanpassen aan de vooruitgang op technisch en wetenschappelijk gebied.

Het Bureau ondersteunt hen in de uitvoering van deze taak. **Daarnaast ondersteunen de onderzoeksorganen het Bureau bij zijn werkzaamheden in verband met de monitoring van de ontwikkeling van de spoorwegveiligheid op het niveau van de Unie. [Am. 89]**

Artikel 22

Onderzoekprocedure

1. Een ongeval of incident als bedoeld in artikel 19 wordt onderzocht door het onderzoeksorgaan van de lidstaat waarin het heeft plaatsgevonden. Als niet kan worden vastgesteld in welke lidstaat het heeft plaatsgevonden of als het heeft plaatsgevonden op of vlakbij een grensinstallatie van twee lidstaten, spreken de desbetreffende organen af wie het onderzoek zal verrichten of dat zij gezamenlijk deze taak op zich nemen. In het eerste geval mag het orgaan dat het onderzoek niet verricht, aan het onderzoek deelnemen en wordt het in volle omvang van de uitkomsten ervan ingelicht.

Onderzoeksorganen van een andere lidstaat **en het Bureau** worden uitgenodigd deel te nemen aan een onderzoek wanneer een in die lidstaat gevestigde spoorwegonderneming met een vergunning van die lidstaat, bij het ongeval of incident betrokken is. **[Am. 90]**

Dit artikel belet niet dat de lidstaten kunnen overeenkomen dat de betrokken organen in andere omstandigheden gezamenlijk onderzoek verrichten.

2. Voor elk ongeval of incident draagt het onderzoeksorgaan zorg voor de juiste middelen en voorziet het in de operationele en technische deskundigheid **en de middelen** die nodig **is zijn** om de taak uit te voeren. Die deskundigheid kan, afhankelijk van de aard van het te onderzoeken ongeval of incident, binnen of buiten het orgaan gezocht worden. **[Am. 91]**

3. Het onderzoek wordt met de grootst mogelijke openheid verricht, waarbij alle partijen worden gehoord en van de uitkomsten op de hoogte worden gesteld. De betrokken infrastructuurbeheerder en spoorwegonderneming, de nationale veiligheidsinstantie, de slachtoffers en hun familieleden, de eigenaren van beschadigde eigendommen, fabrikanten, de betrokken noodhulpdiensten en vertegenwoordigers van het personeel en de gebruikers worden regelmatig over het onderzoek en de voortgang ervan geïnformeerd en krijgen, voorzover dat haalbaar is, de mogelijkheid om hun mening en visie ten aanzien van het onderzoek te geven en commentaar te leveren op de informatie in de ontwerp-verslagen.

4. Het onderzoeksorgaan voltooit zijn onderzoek op de plaats van het ongeval zo snel mogelijk, zodat de infrastructuurbeheerder de infrastructuur kan herstellen en zo spoedig mogelijk kan openstellen voor spoorvervoersdiensten.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 23

Rapportage

1. Naar aanleiding van de onderzoeken naar een ongeval of incident als bedoeld in artikel 19 worden er verslagen opgesteld die, wat de vorm betreft, zijn afgestemd op het type en de ernst van het ongeval of incident en het belang van de bevindingen. In die verslagen worden de in artikel 19, lid 1, bedoelde doelen van de onderzoeken vermeld en, waar nodig, veiligheidsaanbevelingen gegeven.

2. Het onderzoeksorgaan maakt het eindverslag, **met inbegrip van de veiligheidsaanbevelingen**, zo spoedig mogelijk openbaar, doch ~~gewoonlijk~~ niet later dan ~~12~~ maanden na de datum waarop het voorval heeft plaatsgevonden. Het verslag, ~~met inbegrip van de veiligheidsaanbevelingen~~, wordt aan de in artikel 22, lid 3, bedoelde betrokken partijen gezonden alsmede aan de betrokken instanties en partijen in andere lidstaten. [Am. 92]

De Commissie stelt door middel van ~~uitvoeringshandelingen~~ **gedelegeerde handelingen** de inhoud vast van het verslag betreffende een onderzoek naar ongevallen en incidenten, **dat de volgende elementen omvat: een samenvatting, de feiten met betrekking tot het voorval, de onderzoeksrapporten, een analyse en conclusies. Die gedelegeerde handelingen** ~~Deze uitvoeringshandelingen~~ worden vastgesteld overeenkomstig de in ~~artikel 27, lid 2,~~ **artikel 26** bedoelde ~~onderzoeksprocedure~~ **procedure**. [Am. 93]

3. Elk jaar publiceert het onderzoeksorgaan uiterlijk op 30 september een jaarverslag waarin het verantwoording aflegt over de onderzoeken die het voorafgaande jaar zijn verricht, de veiligheidsaanbevelingen die zijn gedaan en de maatregelen die zijn genomen naar aanleiding van eerdere aanbevelingen.

Artikel 24

Aan het Bureau te zenden informatie

1. Binnen één week nadat besloten is een onderzoek in te stellen, brengt het onderzoeksorgaan het Bureau daarvan op de hoogte. Hierbij worden de datum, de tijd en de plaats van het voorval aangegeven, alsmede het type voorval en de gevolgen ervan in termen van doden, gewonden en materiële schade.

2. Het onderzoeksorgaan zendt het Bureau een exemplaar van het eindverslag bedoeld in artikel 23, lid 2, en van het jaarverslag bedoeld in artikel 23, lid 3.

2 bis. Het Bureau zet een gecentraliseerde gegevensbank op die alle in verband met incidenten en ongelukken overgelegde informatie bevat, en beheert deze gegevensbank. Deze gegevensbank wordt vóór 31 december 2015 opgezet. [Am. 94]

Artikel 25

Veiligheidsaanbevelingen

1. Een veiligheidsaanbeveling die door een onderzoeksorgaan is opgesteld, mag in geen geval aanleiding geven tot vermoedens over wie aan een ongeval of incident schuldig of daarvoor aansprakelijk is.

2. Aanbevelingen moeten tot het Bureau en de nationale veiligheidsinstantie worden gericht en, als de aard van de aanbeveling dat vereist, tot andere organen of instanties in de lidstaat of tot andere lidstaten. De lidstaten en hun nationale veiligheidsinstanties nemen de noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat de door de onderzoeksorganen opgestelde aanbevelingen naar behoren in aanmerking worden genomen en dat, waar nodig, op grond van deze aanbevelingen wordt opgetreden.

3. De nationale veiligheidsinstantie en de andere instanties of organen alsmede, in voorkomend geval, andere lidstaten tot welke de aanbevelingen zijn gericht, laten het onderzoeksorgaan ten minste eenmaal per jaar weten welke maatregelen zij naar aanleiding van de aanbeveling hebben genomen of gepland.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 26

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie verleend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

Woensdag 26 februari 2014

2. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen als bedoeld in de artikel 5, **in artikel 5, lid 2, artikel 7, lid 2, artikel 9, lid 2, artikel 14, lid 7, en artikel 7 23, lid 2 bedoelde bevoegdheidsdelegatie**, wordt ~~voor onbepaalde tijd~~ aan de Commissie ~~verleend~~ **toegekend voor een periode van vijf jaar met ingang van [datum van inwerkingtreding van deze verordening]. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden vóór het verstrijken van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.** [Am. 95]

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de artikel 5, lid 2, en artikel 7, lid 2, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig artikel 5, lid 2, en artikel 7, lid 2, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 27

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Dat comité is een comité als bedoeld in Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 28

Verslag en verdere actie van de Unie

Op basis van door het Bureau verstrekte relevante informatie, dient de Commissie vóór ... (*) [~~specific date to be inserted by OPOCE~~ vijf en vervolgens om de vijf **drie** jaar bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn.

Waar nodig, gaat het verslag vergezeld van voorstellen voor verdere actie van de Unie. [Am. 96]

Artikel 29

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast voor de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze ten uitvoer worden gelegd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig, niet-discriminerend en afschrikkend zijn.

De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 32, lid 1, vermelde datum in kennis van die regels en stellen haar zo spoedig mogelijk in kennis van eventuele latere wijzigingen daarop.

Artikel 30

Overgangsbepalingen

De bijlagen III en V bij Richtlijn 2004/49/EG zijn van toepassing tot de datum waarop de in artikel 6, leden 2 en 3, artikel 9, lid 2, artikel 14, lid 7 en artikel 23, lid 2, van deze richtlijn bedoelde uitvoeringshandelingen van toepassing worden.

(*) **Drie** jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Woensdag 26 februari 2014

Tot ... (*) ~~blijven~~ **mogen** de nationale veiligheidsinstanties veiligheidscertificaten **blijven** afgeven overeenkomstig Richtlijn 2004/49/EG, **onverminderd het bepaalde in artikel 10, lid 2 bis**. Die certificaten blijven geldig tot hun vervaldatum.

Na de in artikel 32 neergelegde omzettingstermijn mogen aanvragers hun aanvraag nog drie jaar ofwel bij het Bureau, ofwel bij de nationale veiligheidsinstantie indienen. Gedurende die termijn mogen nationale veiligheidsinstanties veiligheidscertificaten blijven afgeven overeenkomstig Richtlijn 2004/49/EG. [Am. 97]

Artikel 31

Aanbevelingen en adviezen van het Bureau

Overeenkomstig artikel 15 van Verordening ...[de Spoorwegbureauverordening] formuleert het Bureau aanbevelingen en adviezen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. Die aanbevelingen en adviezen vormen de basis voor op grond van deze richtlijn vastgestelde EU-maatregelen.

Artikel 32

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om **uiterlijk** ... (**) aan de artikelen 2, 3, 4, 8, 10, 16, 18, 20 en bijlage I **voorschriften van deze richtlijn** te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede. [Am. 98]

2. Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. In de bepalingen wordt tevens vermeld dat verwijzingen in bestaande wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen naar de bij deze richtlijn ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn. De regels voor deze verwijzing en de formulering van die verklaring worden vastgesteld door de lidstaten.

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De verplichting tot omzetting en uitvoering van deze richtlijn is niet van toepassing op Cyprus en Malta zolang deze landen op hun grondgebied niet over een spoorwegnet beschikken.

Zodra een publieke of private instantie een officiële aanvraag indient om een spoorlijn aan te leggen met het oog op de exploitatie daarvan door één of meer spoorwegondernemingen, dienen de betrokken lidstaten binnen één jaar na de ontvangst van die aanvraag regelgeving vast te stellen om deze richtlijn ten uitvoer te leggen.

Artikel 33

Intrekking

Richtlijn 2004/49/EG, als gewijzigd door de in bijlage II, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken met ingang van ... (***) onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de termijnen voor de omzetting in nationale wetgeving en de toepassing van de in bijlage II, deel B, genoemde richtlijnen. [Am. 99]

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage III.

Artikel 34

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De artikelen 10 en 11 zijn van toepassing met ingang van ... (****) **onverminderd de overgangsbepalingen van artikel 30. [Am. 100]**

(*) **Vier** jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn

(**) **Eén** jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(***) **Vier** jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(****) **Vier** jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 35

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE I

GEMEENSCHAPPELIJKE VEILIGHEIDSINDICATOREN

De gemeenschappelijke veiligheidsindicatoren dienen jaarlijks aan de nationale veiligheidsinstanties te worden gemeld. Als er na de indiening van het verslag nieuwe feiten of fouten aan het licht komen, moeten de indicatoren voor een specifiek jaar bij de eerste passende gelegenheid en uiterlijk in het volgende jaarverslag door de nationale veiligheidsinstantie worden gewijzigd of verbeterd.

Voor indicatoren met betrekking tot ongevallen (punt 1) moet Verordening (EG) nr. 91/2003 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ worden gebruikt voor zover de informatie beschikbaar is.

1. Indicatoren met betrekking tot ongevallen

1.1. Het totale en relatieve (ten opzichte van het aantal afgelegde treinkilometers) aantal significante ongevallen en uitsplitsing naar de volgende soorten ongevallen:

- i) botsingen tussen treinen en spoorvoertuigen;
- ii) botsingen van treinen, met een obstakel binnen het profiel van vrije ruimte;
- iii) ontsporing van treinen;
- iv) ongevallen op spoorwegovergangen, inclusief ongevallen met voetgangers op spoorwegovergangen;
- v) persoonlijke ongevallen met rollend materieel in rijdende toestand, met uitzondering van zelfmoorden;
- vi) brand in rollend materieel;
- vii) andere.

Ieder significant ongeval moet worden gemeld onder het type van het primaire ongeval, ook al zijn de gevolgen van het secundaire ongeval ernstiger, bijvoorbeeld brand na een ontsporing.

1.2. Het totale en relatieve (ten opzichte van het aantal afgelegde treinkilometers) aantal personen dat per soort ongeval zwaargewond is geraakt of is omgekomen, met onderverdeling in de volgende categorieën:

- i) reizigers (ook in verhouding tot het totale aantal reizigerskilometers en passagierstreinkilometers);
- ii) werknemers, inclusief het personeel van aannemers;
- iii) gebruikers van spoorwegovergangen;
- iv) indringers;
- v) andere.

2. Indicatoren met betrekking tot gevaarlijke goederen

Het totale en relatieve (ten opzichte van het aantal afgelegde treinkilometers) aantal ongevallen **en incidenten** in verband met het vervoer van gevaarlijke goederen, met onderverdeling in de volgende categorieën: [Am. 101]

- i) ongevallen waarbij ten minste één spoorvoertuig is betrokken dat gevaarlijke goederen vervoert, zoals gedefinieerd in het aanhangsel;
- ii) het aantal dergelijke ongevallen waarbij gevaarlijke goederen vrijkomen.

3. Indicatoren met betrekking tot zelfmoorden

Het totale en relatieve (ten opzichte van het aantal afgelegde treinkilometers) aantal zelfmoorden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 91/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de statistieken van het spoorvervoer (PB L 14 van 21.1.2003, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

4. Indicatoren met betrekking tot de voorlopers van ongevallen

Het totale en relatieve (ten opzichte van het aantal afgelegde treinkilometers) aantal gevallen van:

- i) gebroken rails;
- ii) knikken en afwijkingen in het spoor;
- iii) foutieve seingevingen;
- iv) gepasseerde onveilige seinen;
- v) gebroken wielen van operationeel rollend materieel;
- vi) gebroken assen van operationeel rollend materieel.

Alle voorlopers moeten worden gerapporteerd, ongeacht of die wel of niet een ongeval tot gevolg hadden. Voorlopers die een ongeval tot gevolg hebben moeten worden gerapporteerd in het kader van de CSI's met betrekking tot voorlopers; de ongevallen die hebben plaatsgevonden moeten, indien zij ernstig waren, worden gerapporteerd in het kader van in punt 1 genoemde CSI's met betrekking tot ongevallen.

5. Indicatoren voor de berekening van de economische impact van ongevallen

Het Bureau bepaalt de eenheidskosten op basis van de tot de inwerkingtreding van deze richtlijn verzamelde gegevens.

6. Indicatoren met betrekking tot de technische veiligheid van de infrastructuur en de invoering daarvan

6.1. Het percentage sporen met het automatische beveiligingssysteem voor treinen (ATB), het percentage treinkilometers waarvoor operationele ATB-systemen worden gebruikt.

6.2. Het aantal spoorwegovergangen (totaal, per kilometer lijn en per kilometer spoor) uitgesplitst over de volgende acht soorten overgangen:

a) beveiligde spoorwegovergang met:

- i) automatische waarschuwingssystemen voor weggebruikers;
- ii) automatische beschermingssystemen voor weggebruikers;
- iii) automatische beschermings- en waarschuwingssystemen voor weggebruikers;
- iv) automatische beschermings- en waarschuwingssystemen voor weggebruikers en daaraan gekoppelde beschermingssystemen voor het spoor;
- v) handbediende waarschuwingssystemen voor weggebruikers;
- vi) handbediende beschermingssystemen voor weggebruikers;
- vii) handbediende beschermings- en waarschuwingssystemen voor weggebruikers.

b) onbeveiligde spoorwegovergangen.

7. Indicatoren met betrekking tot het veiligheidsbeheer

Uitgevoerde interne controles door infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen als beschreven in de documentatie over het veiligheidsbeheersysteem. Het totale aantal uitgevoerde controles en het aantal uitgedrukt als percentage van de vereiste (en/of geplande) controles.

8. Definities

Gemeenschappelijke definities voor CSI's en methoden voor de berekening van de economische impact van ongevallen worden in het aanhangsel vastgesteld.

Woensdag 26 februari 2014

Aanhangsel

Gemeenschappelijke definities voor CSI's en methoden voor de berekening van de economische impact van ongevallen

1. Indicatoren met betrekking tot ongevallen

- 1.1. „significant ongeval”: ongeval met ten minste één bewegend spoorvoertuig waarbij ten minste één persoon om het leven is gekomen of zwaargewond is geraakt of dat schade van betekenis aan het materieel, de rails, andere installaties of het milieu dan wel een ernstige ontregeling van het verkeer heeft veroorzaakt. Ongevallen in werkplaatsen, magazijnen en opslagruimtes vallen hier niet onder.
- 1.2. „schade van betekenis aan het materieel, de rails, andere installaties of het milieu”: schade voor een bedrag van 150 000 euro of meer.
- 1.3. „ernstige ontregeling van het verkeer”: de treindiensten op een hoofdspoorlijn worden gedurende zes uur of langer onderbroken.
- 1.4. „trein”: één of meer spoorvoertuigen getrokken door één of meer locomotieven of motorwagens, of één motorwagen alleen, die onder een bepaald nummer of een specifieke benaming van een vast beginpunt naar een vast eindpunt rijdt/rijden. Een losse locomotief, dat wil zeggen een locomotief die alleen rijdt, wordt als een trein beschouwd.
- 1.5. „treinbotsingen”: een frontale botsing, een kopstaartbotsing of een zijlingse botsing tussen een deel van een trein en een deel van een andere trein, of spoorvoertuig, of rangerend rollend materieel
- 1.6. „botsingen met obstakels binnen het profiel van vrije ruimte”: een botsing tussen een deel van een trein en vaste of tijdelijk aanwezige objecten of in de nabijheid van het spoor (behalve door voertuigen of gebruikers op overwegen verloren voorwerpen). Een botsing met de bovenleiding valt hier eveneens onder.
- 1.7. „ontsporingen van treinen”: alle gevallen waarin ten minste één wiel van een trein uit de rails loopt.
- 1.8. „ongevallen op spoorwegovergangen”: ongevallen op spoorwegovergangen waarbij ten minste één spoorvoertuig en één of meer overstekende voertuigen, andere overstekende gebruikers zoals voetgangers of andere tijdelijk op of nabij het spoor aanwezige, door een overstekend voertuig of een overstekende gebruiker verloren voorwerpen zijn betrokken.
- 1.9. „persoonlijke ongevallen ~~met~~ **veroorzaakt door** rollend materieel in rijdende toestand”: ongevallen van één of meer personen die door een spoorvoertuig of een daaraan vastzittend of daarvan losgeraakt voorwerp zijn geraakt. Daaronder begrepen zijn personen die van spoorvoertuigen vallen, alsmede personen die tijdens de reis aan boord van die voertuigen vallen of door losse voorwerpen worden geraakt. [Am. 102]
- 1.10. „brand in rollend materieel”: brand en explosies die zich tijdens de rit tussen het station van vertrek en de eindbestemming voordoen in spoorvoertuigen (en/of hun lading), ook wanneer zij stilstaan op het station van vertrek, de eindbestemming of op tussenliggende haltes, alsmede tijdens rangeeroperaties.
- 1.11. „andere soorten ongevallen”: alle ongevallen, behalve de reeds genoemde (treinbotsingen, ontsporingen van treinen, ongevallen op spoorwegovergangen, door rollend materieel in rijdende toestand veroorzaakte persoonlijke ongevallen en brand in rollend materieel).
- 1.12. „reiziger”: iemand die een reis per spoor maakt, met uitzondering van het treinpersoneel. Voor ongevallenstatistieken worden reizigers die proberen in of van een bewegende trein te stappen, meegeteld.
- 1.13. „personeel (personeel van aannemers en zelfstandige aannemers daaronder begrepen)”: alle personen van wie het werk verband houdt met een spoorweg en die op het moment van het ongeval aan het werk zijn. Dit omvat het treinpersoneel en de personen die met rollend materieel en infrastructuurinstallaties werken.

Woensdag 26 februari 2014

- 1.14. „gebruiker van een spoorwegovergang”: elke persoon die te voet of met een vervoermiddel van een spoorwegovergang gebruikmaakt om de sporen over te steken.
 - 1.15. „indringer”: iedereen die zich op spoorwegterreinen bevindt terwijl dat verboden is, met uitzondering van gebruikers van een spoorwegovergang.
 - 1.16. „anderen (derden)”: iedereen die niet is gedefinieerd als „reiziger”, „personeel (personeel van aannemers en zelfstandige aannemers daaronder begrepen)”, „gebruiker van een spoorwegovergang” of „indringers” .
 - 1.17. „dodelijk slachtoffer”: iemand die bij een ongeval om het leven is gekomen of binnen 30 dagen daarna aan de gevolgen ervan overlijdt, met uitzondering van personen die zelfmoord hebben gepleegd.
 - 1.18. „zwaargewonde”: iemand die bij een ongeval gewond is geraakt en langer dan 24 uur in het ziekenhuis was opgenomen, met uitzondering van personen die een poging tot zelfmoord hebben ondernomen.
2. Indicatoren met betrekking tot gevaarlijke goederen
 - 2.1. „ongeval bij het vervoer van gevaarlijke goederen”: ongeval of incident dat moet worden gemeld overeenkomstig de RID ⁽¹⁾/ADR-voorschriften, punt 1.8.5.
 - 2.2. „gevaarlijke goederen”: stoffen en artikelen waarvan het vervoer bij het RID is verboden, of alleen onder daarin vervatte voorwaarden is toegestaan.
 3. Indicatoren met betrekking tot zelfmoorden
 - 3.1. „zelfmoord”: daad van opzettelijke zelfverwonding die de dood tot gevolg heeft, zoals door de bevoegde nationale instantie geregistreerd en gekwalificeerd.
 4. Indicatoren met betrekking tot de voorlopers van ongevallen
 - 4.1. „gebroken rails”: rails die in twee of meer stukken zijn gebroken of rails waarvan een stuk metaal is afgebroken, waardoor een gat van meer dan 50 mm lengte en meer dan 10 mm diepte in het loopvlak van het spoor is ontstaan.
 - 4.2. „knikken en afwijkingen in het spoor”: onvolkomenheden die verband houden met de continuïteit en de geometrie van het spoor, waardoor het spoor moet worden afgesloten of waardoor de toegestane snelheid onmiddellijk moet worden verminderd .
 - 4.3. „foutieve seingeving”: technische storingen van het seinsysteem (van de infrastructuur of van het rollend materieel), die tot gevolg hebben dat de seininformatie minder restrictief is dan vereist.
 - 4.4. „onveilig sein gepasseerd (SPAD)”: iedere keer dat een deel van een trein verder rijdt dan toegestaan.

Niet-toegestane verplaatsing:

voorbij een naast het spoor gelegen onveilig sein met gekleurde lichten of semafoor of STOP-teken rijden, in gevallen waarin geen automatisch treinbeïnvloedingssysteem (ATCS) of ATB-systeem operationeel is;

voorbij het einde rijden van een met de veiligheid samenhangend eindpunt van de toestemming om te rijden bij een ATCS- of ATP-systeem;

voorbij een punt rijden tot waar volgens de voorschriften mondeling of schriftelijk toestemming is gegeven;

voorbij stopborden of handsignalen rijden (behalve spoorbuffers).

Gevallen waarin voertuigen zonder aangekoppelde tractie-eenheid rijden of een onbeheerde trein voorbij een onveilig sein rijdt, worden niet meegeteld. Gevallen waarbij het sein om welke reden dan ook niet tijdig op onveilig is gezet om de machinist in staat te stellen de trein voor het sein te stoppen, worden niet meegeteld.

De nationale veiligheidsinstanties mogen over de vier punten apart rapporteren en dienen ten minste een geaggregeerde indicator met gegevens over alle vier punten te rapporteren.

⁽¹⁾ RID, het Reglement betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen per spoor als vastgesteld bij Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land (PB L 260 van 30.9.2008, blz. 13).

Woensdag 26 februari 2014

- 4.5. „gebroken wiel”: een breuk die de essentiële onderdelen van het wiel beschadigt en waardoor een ongevalsrisico ontstaat (ontsporing of botsing).
- 4.6 „gebroken as”: een breuk die essentiële onderdelen van de as beschadigt en waardoor een risico op ongevallen ontstaat (ontsporing of botsing).

5. Gemeenschappelijke methoden voor de berekening van de economische impact van ongevallen

Op basis van de voor de inwerkingtreding verzamelde gegevens ontwikkelt het Bureau een methode voor de berekening van de eenheidskosten.

6. Indicatoren met betrekking tot de technische veiligheid van de infrastructuur en de invoering daarvan

- 6.1. „automatisch beveiligingssysteem voor treinen (ATP)”: een systeem dat het gehoorzamen van seinen en snelheidsbeperkingen afdwingt door snelheidscontrole, alsmede automatische stop bij seinen.
- 6.2. „spoorwegovergang”: gelijkvloerse kruising tussen een spoorweg en een overweg, zoals toegestaan door de infrastructuurbeheerder, die toegankelijk is voor gebruikers van een openbare of particuliere weg. Overwegen van het ene perron naar het andere op stations vallen hier niet onder, evenmin als overgangen die uitsluitend voor gebruik door werknemers zijn bedoeld.
- 6.3. „overweg”: openbare of particuliere weg, straat of snelweg, met inbegrip van voet- en fietspaden, of andere route voor het laten passeren van mensen, dieren, voertuigen of machines.
- 6.4. „beveiligde spoorwegovergang”: een spoorwegovergang waar de overstekende gebruikers worden beschermd tegen of gewaarschuwd voor de naderende trein door de activering van inrichtingen wanneer het voor de gebruiker onveilig is de spoorwegovergang over te steken.

Bescherming door gebruikmaking van fysieke inrichtingen:

halve of dubbele slagbomen,

hekken.

Waarschuwing bij het gebruik van vaste apparatuur bij spoorwegovergangen:

zichtbare apparatuur: lichten,

hoorbare apparatuur: bellen, hoorns, claxons etc.,

fysieke inrichtingen, bijv. vibratie door verkeersdrempels.

Beveiligde spoorwegovergangen worden als volgt gedefinieerd:

1. „spoorwegovergang met automatische beschermings- en/of waarschuwingssystemen voor weggebruikers”: spoorwegovergang waarbij de bescherming en/of waarschuwing door de naderende trein worden geactiveerd.

Deze spoorwegovergangen worden als volgt onderverdeeld:

- i) automatische waarschuwingssystemen voor weggebruikers;
- ii) automatische beschermingssystemen voor weggebruikers;
- iii) automatische beschermings- en waarschuwingssystemen voor weggebruikers;
- iv) automatische beschermings- en waarschuwingssystemen voor weggebruikers en beschermingssystemen voor het spoor.

„gekoppeld beschermingssystemen voor het spoor”: een signaal of ander beschermingssysteem voor de trein die de trein alleen toelaat door te rijden als de spoorwegovergang voor de weggebruikers is beschermd en niet meer wordt overschreden; dat laatste vindt plaats door middel van bewaking en/of door obstakeldetectie.

2. „spoorwegovergang met handbediende beschermings- en waarschuwingssystemen voor weggebruikers”: spoorwegovergang waar het beschermings- en/of waarschuwingssysteem handbediend is door een spoorwegmedewerker, en waar geen daarmee verbonden sein voor de trein (beschermingssysteem voor het spoor) te zien is.

Woensdag 26 februari 2014

Deze spoorwegovergangen worden als volgt onderverdeeld:

- v) handbediende waarschuwingssystemen voor weggebruikers;
- vi) handbediende beschermingsystemen voor weggebruikers;
- vii) handbediende beschermings- en waarschuwingssystemen voor weggebruikers.

6.5. „onbeveiligde spoorwegovergang”: spoorwegovergang zonder enige vorm van waarschuwings- en/of beschermingssysteem dat wordt geactiveerd wanneer het onveilig is voor de weggebruiker om de overgang over te steken.

7. Indicatoren met betrekking tot het veiligheidsbeheer

7.1. „audit”: een systematisch, onafhankelijk en gedocumenteerd proces voor het verkrijgen van auditgegevens en de objectieve evaluatie hiervan om de na te gaan in hoeverre aan de auditcriteria is voldaan.

8. Definities van de meeteenheden

8.1. „trein-km”: meeteenheid die de verplaatsing van een trein over een afstand van één kilometer weergeeft. Deze afstand is de daadwerkelijk gereden afstand, indien beschikbaar; zo niet wordt de standaardnetafstand tussen de plaats van oorsprong en de plaats van bestemming opgegeven. Alleen de afstand op het grondgebied van het rapporterende land wordt in aanmerking genomen.

8.2. „reizigers-km”: meeteenheid voor het vervoer van een reiziger per spoor over een afstand van één kilometer. Alleen de afstand op het grondgebied van het rapporterende land wordt in aanmerking genomen.

8.3. „kilometer lijn”: de lengte, gemeten in kilometer, van het spoorwegnet van een lidstaat, waarvan het toepassingsgebied in artikel 2 is vastgesteld. Voor meersporige spoorlijnen wordt alleen de afstand tussen begin- en eindpunt geteld.

8.4. „kilometer spoor”: de lengte, gemeten in kilometer, van het spoorwegnet van een lidstaat, waarvan het toepassingsgebied in artikel 2 is vastgesteld. Elk spoor van een meersporige spoorlijn moet worden geteld.

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE II

DEEL A

Ingetrokken richtlijnen met opeenvolgende wijzigingen
(als bedoeld in artikel 32)

Richtlijn 2004/49/EG	(PB L 164 van 30.4.2004, blz. 44)
Richtlijn 2008/57/EG	(PB L 191 van 18.7.2008, blz. 1)
Richtlijn 2008/110/EG	(PB L 345 van 23.12.2008, blz. 62)
Richtlijn 2009/149/EG van de Commissie	(PB L 313 van 28.11.2009, blz. 65)
Rectificatie van Richtlijn 2004/49/EG	(PB L 220 van 21.6.2004, blz. 16)

DEEL B

Termijnen voor de omzetting in nationaal recht
(als bedoeld in artikel 32)

Richtlijn	Omzettingstermijn
2004/49/EG	30 april 2006
2008/57/EG	19 juli 2010
2008/110/EG	24 december 2010
2009/149/EG	18 juni 2010

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE III

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 2004/49/EG	Deze richtlijn
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14 bis, lid 1 t.e.m. 7	Artikel 14
Artikel 14 bis, lid 8	Artikel 15
Artikel 15	–
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 22
Artikel 23	Artikel 23

Woensdag 26 februari 2014

Richtlijn 2004/49/EG	Deze richtlijn
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	–
–	Artikel 26
Artikel 27	Artikel 27
Artikel 28	–
Artikel 29	–
Artikel 30	–
Artikel 31	Artikel 28
Artikel 32	Artikel 29
–	Artikel 30
–	Artikel 31
Artikel 33	Artikel 32
–	Artikel 33
Artikel 34	Artikel 34
Artikel 35	Artikel 35
Bijlage I	Bijlage I
Bijlage II	–
Bijlage III	–
Bijlage IV	–
Bijlage V	–
–	Bijlage II

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0151

Spoorwegbureau van de Europese Unie ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004 (COM(2013)0027 — C7-0029/2013 — 2013/0014(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/56)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0027),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 91, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0029/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn ingediend door het Litouwse parlement, de Roemeense senaat en de Zweedse Rijksdag, en waarin het ontwerp van wetgevingshandeling in strijd met het subsidiariteitsbeginsel wordt geacht,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme en de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie begrotingscontrole (A7-0016/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt de Commissie een financieel memorandum voor te leggen waarin rekening wordt gehouden met het resultaat van de wetgevingsovereenkomst tussen het Europees Parlement en de Raad over alle wetgevingsteksten van het vierde spoorwegpakket, en daarmee tegemoet gekomen wordt aan de vraag naar financiële en personele middelen van ERA en mogelijk van de diensten van de Commissie;
 3. benadrukt dat elk besluit van de wetgevingsautoriteit over deze ontwerpverordening de besluiten van de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure onverlet moet laten;
 4. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0014**Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 91, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met het oog op de geleidelijke totstandkoming van een Europese spoorwegruimte zonder grenzen dient de Unie maatregelen te nemen op het gebied van de technische regelgeving voor de spoorwegen met betrekking tot technische aspecten (interoperabiliteit) en de veiligheidsaspecten, die nauwe met elkaar zijn verbonden en een grotere standaardisering op EU-niveau vereisen. De jongste twee decennia is voor de spoorwegen relevante wetgeving vastgesteld, waaronder met name drie spoorwegpakketten, waarvan Richtlijn 2004/49/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ en Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾ de meest relevante zijn.
- (2) Om verdere stappen te zetten om de veiligheid en interoperabiliteit te verbeteren moeten omvangrijke technische werkzaamheden worden verricht, die begeleid door een gespecialiseerde instantie moeten worden begeleid. Om die reden was het in 2004 in het kader van het tweede spoorwegpakket noodzakelijk om binnen het bestaande institutionele kader en zonder te raken aan de bevoegdheidsverdelingen binnen de Unie een Europees Spoorwegbureau op te richten voor spoorwegveiligheid en -interoperabiliteit (hierna het „Bureau”).
- (3) Het Europees Spoorwegbureau is oorspronkelijk opgericht bij Verordening (EG) nr. 881/2004 van het Europees Parlement en de Raad teneinde de totstandbrenging van een Europese spoorwegzone zonder grenzen te bevorderen, en ertoe bij te dragen dat de spoorwegsector nieuw leven wordt ingeblazen en tegelijkertijd de onontbeerlijke veiligheidsvoordelen van de sector te consolideren. Verordening (EG) nr. 881/2004 moet door nieuwe wetgeving worden vervangen vanwege de ingrijpende wijziging ~~van~~ **die dient te worden aangebracht in** het takenpakket van het Bureau en van zijn interne organisatie. [Am. 1]
- (4) In het vierde spoorwegpakket worden belangrijke wijzigingen voorgesteld om de Europese spoorwegruimte beter te doen functioneren dankzij een herschikking van de Richtlijnen 2004/49/EG en 2008/57/EG, die beide direct aan de taken van het Bureau zijn gekoppeld. Deze richtlijnen hebben, net als de verordening, betrekking op de taken in verband met de afgifte van vergunningen voor voertuigen en de toekenning van veiligheidscertificaten, **met name in het grensoverschrijdend verkeer** op EU-niveau. De wijzigingen versterken de rol van het Bureau. [Am. 2]

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.⁽⁴⁾ Richtlijn 2004/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake de veiligheid op de communautaire spoorwegen en tot wijziging van Richtlijn 95/18/EG van de Raad betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen, en van Richtlijn 2001/14/EG van de Raad inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheidscertificering (Spoorwegveiligheidsrichtlijn) (PB L 164 van 30.4.2004, blz. 44).⁽⁵⁾ Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Gemeenschap (PB L 191 van 18.7.2008, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

- (5) Het Bureau moet bijdragen aan de totstandbrenging en de effectieve werking van de Europese spoorwegruimte zonder grenzen, het waarborgen van een hoog veiligheidsniveau en tegelijk de concurrentiepositie van de spoorwegsector versterken. Daartoe dient het Bureau technische ondersteuning te leveren voor de tenuitvoerlegging van EU-wetgeving door de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem te bevorderen en gemeenschappelijk beleid te ontwikkelen inzake de veiligheid van het Europese spoorwegsysteem. Het Bureau moet fungeren als Europese autoriteit voor de afgifte **op Europees niveau** van vergunningen om spoorvoertuigen en -voertuigtypes in de handel te brengen, de afgifte van veiligheidscertificaten voor spoorwegondernemingen en de afgifte van vergunningen voor de indienststelling van baansubsystemen ~~voor besturing en seingeving van het European Rail Traffic Management System (ERTMS) die over de gehele Unie verspreid zijn en opereren~~. Bovendien moet het toezien op nationale spoorwegvoorschriften en de prestaties van nationale autoriteiten die bevoegd zijn voor de spoorweginteroperabiliteit en -veiligheid. [Am. 3]
- (6) Bij het nastreven van deze doelstellingen houdt het Bureau ten volle rekening met het proces van uitbreiding van de Unie, ~~en~~ met de specifieke context van de spoorwegverbindingen met derde landen **en met de specifieke situatie van netten met een afwijkende spoorbreedte, met name ingeval de lidstaten goed geïntegreerd zijn in deze netwerken, tezamen met derde landen, maar geïsoleerd zijn van het hoofdnets van de Unie**. Het Bureau dient als enige verantwoordelijkheid te dragen **moet bovendien zorgen** voor de hem opgedragen taken en bevoegdheden **naleving van het wederkerigheidsbeginsel wat de toegang voor derde landen tot de EU-markt en voor EU-ondernemingen tot de markten van derde landen betreft**. [Am. 4]
- (6 bis) **Het Bureau dient als enige verantwoordelijkheid te dragen voor de hem opgedragen taken en bevoegdheden. De nationale veiligheidsinstanties zijn uitsluitend verantwoordelijk voor de beslissingen die zij nemen**. [Am. 5]
- (7) Het Bureau moet bij het verrichten van zijn taken en met name de opstelling van aanbevelingen zo veel mogelijk rekening houden met externe spoorwegdeskundigheid. Voor die deskundigheid moet in de eerste plaats een beroep worden gedaan op **experts uit de nationale veiligheidsinstanties en andere betrokken nationale instanties alsook specialisten uit de sector en de betrokken nationale spoorwegsector, en onder meer representatieve instanties en onafhankelijke aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties**. Samen moeten zij bekwaame en representatieve werkgroepen van het Bureau vormen. **Het Bureau moet ernaar streven een evenwicht te bewaren tussen de risico's en de voordelen, met name wat betreft de omgang met belangenconflicten enerzijds en het belang van inwinning van het beste wetenschappelijke advies anderzijds**. [Am. 6]
- (8) Om inzicht te verschaffen in de economische effecten van de spoorwegsector en het effect daarvan op de samenleving, om anderen in staat te stellen gefundeerde besluiten te nemen en om de werkprioriteiten en de toewijzing van middelen binnen het Bureau doelmatiger te beheren, dient het Bureau zijn betrokkenheid bij effectbeoordelingen verder te ontwikkelen.
- (9) Het Bureau dient onafhankelijke en objectieve technische ondersteuning te bieden, met name aan de Commissie. Richtlijn [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] vormt de grondslag voor de opstelling en herziening van de technische specificaties inzake interoperabiliteit (TSI's), terwijl Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] de grondslag vormt voor de opstelling en herziening van de gemeenschappelijke veiligheidsdoelen (CST's) en de gemeenschappelijke veiligheidsmethoden (CSM's). De continuïteit van de werkzaamheden en de stapsgewijze ontwikkeling van de TSI's, de CSM's en de CST's heeft deze gespecialiseerde instantie behoefte aan een permanent technisch kader en toegewijde personeelsleden. Om deze reden heeft het Bureau tot taak de Commissie aanbevelingen te doen met betrekking tot de opstelling en herziening van de TSI's, CSM's en CST's. De nationale veiligheidsinstanties en de toezichthoudende instanties moeten eveneens onafhankelijk technisch advies kunnen inwinnen bij het Bureau.
- (10) Spoorwegondernemingen werden bij het aanvragen van veiligheidscertificaten bij de bevoegde nationale instanties geconfronteerd met diverse problemen, gaande van aanslepende procedures en buitensporige kosten tot oneerlijke behandeling, met name ten opzichte van nieuwkomers. De door de lidstaten afgegeven certificaten worden in overige lidstaten niet automatisch erkend, hetgeen nadelig is voor de Europese spoorwegruimte. Om de procedures voor de afgifte van veiligheidscertificaten aan spoorwegondernemingen doelmatiger en onpartijdiger te maken is het van wezenlijk belang om te komen tot een gemeenschappelijk veiligheidscertificaat dat **binnen de aangegeven toepassingsgebieden** in de gehele Unie geldig is en door het Bureau wordt afgegeven. De herziene Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] vormt hiervoor de basis. [Am. 7]

Woensdag 26 februari 2014

- (11) De huidige Richtlijn 2008/57/EG voorziet voor spoorwegvoertuigen voor elke lidstaat in een afzonderlijke vergunning tot indienststelling, behoudens in specifieke gevallen. De taskforce Voertuigautorisatie, die in 2011 door de Commissie is ingesteld, heeft diverse gevallen besproken waarbij fabrikanten en spoorwegondernemingen werden geconfronteerd met een buitensporig trage en dure vergunningsprocedure en heeft derhalve een aantal verbeteringen voorgesteld. Aangezien sommige problemen hun oorsprong vinden in de complexiteit van de huidige voertuigvergunningsprocedure, moet die worden vereenvoudigd. Voor elk spoorwegvoertuig zou nog één vergunning nodig; deze vergunning voor het in de handel brengen van voertuigen en voertuigtypen moet worden verleend door het Spoorwegbureau. Dit brengt voor de sector tastbare voordelen met zich mee omdat de kosten en duur van de procedure worden teruggebracht en het risico op eventuele discriminatie, met name van nieuwe ondernemingen die zich op de spoorwegmarkt willen begeven, afneemt. De herziene Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] vormt hiervoor de basis.
- (11bis) ***In een open Europese spoorwegmarkt met steeds meer grensoverschrijdend opererende exploitanten staat of valt de spoorwegveiligheid en de gelijke mededinging met de naleving van de rij- en rusttijdwetgeving, reden waarom naleving van die wetgeving moet worden gecontroleerd en gehandhaafd. Dit apparaat dient ontwikkeld te worden door het Bureau. De nationale veiligheidsinstanties moeten de tij- en rusttijden controleren, onder meer bij grensoverschrijdende activiteiten. [Am. 8]***
- (11ter) ***Het treinpersoneel voert binnen het spoorwegsysteem operationele veiligheidstaken uit en is verantwoordelijk voor het comfort en de veiligheid van de treinpassagiers. Het Bureau dient te voorzien in soortgelijke certificatie als voor machinisten, dit om ervoor te zorgen dat dit personeel zo hooggekwalificeerd en capabel mogelijk is, om het belang van deze beroepsgroep voor veilige spoorwegdiensten te erkennen, alsook om de mobiliteit van werknemers te vergroten. [Am. 9]***
- (12) Om de ontwikkeling van de gemeenschappelijke Europese spoorwegruimte verder te bevorderen, met om ervoor te zorgen dat klanten van het goederenvervoer en passagiers degelijk worden geïnformeerd, moet aan het Bureau ***binnen een flexibel kader een sterkere rol worden toegekend inzake telematicatoepassingen teneinde de interoperabiliteit ervan te kunnen waarborgen en ervoor te zorgen dat uiteenlopende innovatieve commerciële strategieën naast elkaar kunnen bestaan.*** Hierdoor kan worden gezorgd voor een consistentere ontwikkeling en een snellere invoering. [Am. 10]
- (13) Gezien het belang van het Europees verkeersleidingsstelsel voor de spoorwegen (ERTMS) voor een soepele ontwikkeling van de gemeenschappelijke Europese spoorwegruimte en de veiligheid daarvan, en gelet op het feit dat ~~deze de~~ ontwikkeling ***en uitrol ervan*** tot op heden ~~gefragmenteerd~~ ***uiterst slecht*** verloopt, is het noodzakelijk om de algehele coördinatie op EU-niveau te versterken. ***De doelstelling om besturings- en seingevingssystemen in heel de Unie interoperabel te maken en te harmoniseren, komt ernstig in gevaar door de talloze afwijkende nationale versies van het ERTMS. [Am. 11]***

Derhalve moet het Bureau als de meest competente instantie van de EU een meer prominente rol op dit vlak krijgen. Zo kan worden gezorgd voor de consistente ontwikkeling van het ERTMS, kan mede worden gezorgd dat ERTMS-apparatuur voldoet aan de geldende specificaties en kan worden gezorgd dat ERTMS-gerelateerde Europese onderzoeksprogramma's in lijn worden gebracht met de ontwikkeling van de technische specificaties van het ERTMS. Om de procedures voor het afgeven van vergunningen voor indienststelling van subsystemen voor besturing en seingeving langs de baan doelmatiger en onpartijdiger te maken, is het bovendien cruciaal om over te stappen op een enkele vergunning die geldt voor de gehele Unie en die wordt afgegeven door het Bureau. De herziene Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] biedt hier de grondslag voor.

- (13bis) ***De afgelopen jaren hebben uiteenlopende ongevallen in het goederenvervoer per spoor duidelijk aangetoond dat de regelgeving voor het onderhoud van goederenwagons hoognodig op EU-niveau moet worden aangescherpt. Het Bureau dient geharmoniseerde bindende vereisten op te stellen voor op gezette tijden uit te voeren onderhoud. [Am. 12]***
- (14) De bevoegde nationale autoriteiten brengen doorgaans kosten in rekening voor het afgeven van voertuigvergunningen en veiligheidscertificaten. Als deze bevoegdheid wordt overgezet naar EU-niveau, moet het Bureau gerechtigd zijn aanvragen voor het afgeven van de in de vorige overwegingen genoemde certificaten en vergunningen kosten in rekening te brengen. De hoogte van deze kosten zou ~~gelijk aan of lager dan het huidige gemiddelde in de EU moeten zijn~~ ***moeten variëren naargelang de omvang van de operaties en de in het certificaat of de vergunning uiteengezette toepassingsgebieden*** en moet worden vastgesteld op grond van een door de Commissie aan te nemen gedelegeerde handeling. ***In de personeelsformatie voorziene posten die middels deze kosten worden gefinancierd moeten uitgezonderd blijven van de voor alle instellingen en organen van de Unie voorziene personeelsinkrimping. [Am. 13]***

Woensdag 26 februari 2014

- (14bis) *Deze gedelegeerde handeling moet ervoor zorgen dat de kosten niet hoger zijn dan die van de certificerings- of de vergunningsprocedure.* [Am. 14]
- (15) In het algemeen wordt ernaar gestreefd de overdracht van taken en bevoegdheden van de lidstaten naar het Bureau efficiënt te laten verlopen, zonder het huidige veiligheidsniveau aan te tasten. Het Bureau dient over voldoende middelen te beschikken om zijn nieuwe taken uit te voeren en de planning voor de toekenning van die middelen moet gebaseerd zijn op duidelijk gedefinieerde behoeften. Rekening houdend met de kennis van nationale autoriteiten, met name de nationale veiligheidsinstanties, moet het Bureau ~~op die deskundigheid een beroep kunnen doen~~ bij het verlenen van vergunningen en certificaten **een beroep kunnen doen op die deskundigheid, onder meer middels overeenkomsten**. Daartoe moet de detachering van nationale deskundigen naar het Bureau **sterk** worden aangemoedigd, **bevorderd en gefaciliteerd**. [Am. 15]
- (16) Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] en Richtlijn [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] voorzien in onderzoek van nationale maatregelen vanuit een oogpunt van veiligheid en interoperabiliteit, en hun verenigbaarheid met de mededingingsregels. De mogelijkheden die deze richtlijnen de lidstaten bieden om nieuwe nationale voorschriften aan te nemen, moeten worden beperkt. Het huidige systeem waarin een grote hoeveelheid nationale voorschriften blijft bestaan, leidt tot mogelijke ~~conflicten~~ **veiligheidsrisico's en strijdigheden** met de EU-voorschriften en creëert een risico op onvoldoende transparantie en verkapte discriminatie van buitenlandse exploitanten, met name kleine en nieuwe. Om over te stappen op een systeem met echte, transparante en onpartijdige spoorwegvoorschriften op EU-niveau moet het aantal nationale voorschriften - **operationele voorschriften inclusief** -, geleidelijk worden verminderd. Een op onafhankelijke en onpartijdige deskundigheid gebaseerd advies is derhalve onmisbaar. Daartoe moet de rol van Bureau worden versterkt. [Am. 16]
- (17) De prestaties, organisatie en besluitvormingsprocedures op het gebied van spoorweginteroperabiliteit en veiligheid lopen sterk uiteen tussen de nationale veiligheidsinstanties en de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties. Dit ondermijnt de goede werking van de Europese spoorwegruimte. Met name kleine en middelgrote ondernemingen die de spoorwegmarkt van een andere lidstaat willen betreden, kunnen hier nadelige effecten van ondervinden. Daarom is een betere coördinatie met het oog op grotere harmonisatie op EU-niveau cruciaal. Daartoe dient het Bureau door middel van audits en inspecties toe te zien op de activiteiten van de nationale veiligheidsinstanties. ~~en~~ De **monitoring van de** aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties **dient te worden uitgevoerd door de nationale accreditatie-instanties overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad** ⁽¹⁾, **artikel 5, lid 3. Ook dient het functioneren van het Bureau zelf te worden gemonitord**. [Am. 17]
- (18) Op het gebied van veiligheid is het van belang om een zo groot mogelijke transparantie en doelmatige gegevensstromen te waarborgen. Toetsing van prestaties aan gemeenschappelijke indicatoren en het verbinden van alle partijen in de sector is van belang en zou moeten worden uitgevoerd. Met betrekking tot de statistische aspecten is een nauwe samenwerking met Eurostat noodzakelijk.
- (19) Om toe te zien op de voortgang inzake interoperabiliteit en spoorwegveiligheid moet het Bureau de opdracht krijgen een tweejaarlijks verslag te publiceren. Gelet op zijn technische deskundigheid en onpartijdigheid dient het Bureau tevens de Commissie te ondersteunen bij het toezicht op de toepassing van de EU-wetgeving inzake spoorwegveiligheid en interoperabiliteit.
- (20) De interoperabiliteit van het trans-Europese netwerk dient te worden versterkt en bij ~~de selectie van nieuwe~~ **bestaande** investeringsprojecten voor financiële bijstand van de Unie **alsook bij de selectie van nieuwe investeringsprojecten** moet naar interoperabiliteit worden gestreefd overeenkomstig Beschikking nr. 1692/96/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾. Het Bureau is goed geplaatst om bijdrage te dragen aan deze doelstellingen. [Am. 18]
- (21) Het onderhoud van rollend materieel is een belangrijk onderdeel van het veiligheidssysteem. Bij gebrek aan een certificeringssysteem voor onderhoudswerkplaatsen bestaat er geen echte Europese markt voor het onderhoud van spoorwegmaterieel. Deze situatie brengt extra kosten voor de sector met zich mee en leidt ertoe dat bepaalde trajecten met ledig materieel worden afgelegd. Het is dus van belang om geleidelijk een Europees systeem te ontwikkelen voor de certificering van onderhoudswerkplaatsen. Het Bureau is het best geplaatst om passende oplossingen voor te stellen aan de Commissie.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

⁽²⁾ Beschikking Nr. 1692/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 1996 betreffende communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een transeuropees vervoersnet (PB L 228 van 9.9.1996, blz. 1.).

Woensdag 26 februari 2014

- (22) De voor het besturen van treinen vereiste beroepsbekwaamheden zijn van groot belang voor zowel de veiligheid als de interoperabiliteit in de Unie. Zij zijn bovendien een voorwaarde voor het vrije verkeer van werknemers in de spoorwegsector. Bij de behandeling van dit punt moet het bestaande kader op het gebied van de sociale dialoog worden geëerbiedigd. Het Bureau dient de nodige technische steun te verlenen om op EU-niveau rekening te houden met dit aspect.
- (23) Het Bureau moet de samenwerking tussen de nationale veiligheidsinstanties, onderzoeksorganen en vertegenwoordigers van de spoorwegsector die actief zijn op EU-niveau, organiseren en vergemakkelijken om goed praktijken, de uitwisseling van relevante informatie en de verzameling van spoorweggerelateerde gegevens te promoten en toe te zien op de algemene veiligheidsprestaties van het spoorwegsysteem.
- (24) Om een zo groot mogelijke transparantie te waarborgen en alle partijen gelijke toegang te verschaffen tot relevante informatie, moeten de documenten inzake spoorweginteroperabiliteit en veiligheidsprocessen publiek toegankelijk zijn. Dat geldt ook voor vergunningen, veiligheidscertificaten en overige relevante spoorwegdocumenten. Het Bureau dient **zorg te dragen** voor een efficiënte, **gebruikersvriendelijke en gemakkelijk toegankelijke middelen voor de** uitwisseling en publicatie van die informatie ~~te zorgen~~. [Am. 19]
- (25) Gezien zijn reputatie en positie is voor het Bureau een belangrijke taak weggelegd om de bevordering van innovatie en onderzoek op spoorweggebied aan te moedigen. Financiële steun die in het kader van de activiteiten van het Bureau op dit gebied wordt verstrekt, mag niet tot verstoring van de markt leiden.
- (26) Om de doelmatigheid van de financiële steun van de EU, de kwaliteit daarvan en de compatibiliteit met de desbetreffende technische voorschriften te vergroten, moet het Bureau ~~als enige algemeen erkende EU-autoriteit op spoorweggebied~~, een actieve rol spelen bij de beoordeling van spoorwegprojecten **met Europese toegevoegde waarde, dit in nauwe samenwerking met nationale infrastructuurbeheerders**. [Am. 20]
- (27) De belanghebbende ondervinden soms interpretatie- en andere problemen met de interoperabiliteits- en veiligheidswetgeving, toepassingsrichtsnoeren of aanbevelingen van het Bureau. Een correct en eensluidend begrip van die handelingen is een voorwaarde voor de effectieve uitvoering van het spoorwegacquis en het functioneren van de spoorwegmarkt. Het Bureau moet daarom actief opleidingen en toelichting ter zake aanbieden **met daarbij specifieke aandacht voor het midden- en kleinbedrijf**. [Am. 21]
- (27bis) **Het Bureau moet ten volle samenwerken met en zo volledig mogelijke bijstand verlenen aan de nationale instanties die civielrechtelijke en strafrechtelijke onderzoeken uitvoeren in verband met problemen waarvoor het Bureau verantwoordelijk is**. [Am. 22]
- (28) Om zijn taken goed te kunnen uitoefenen, dient het Bureau te beschikken over rechtspersoonlijkheid en een eigen begroting waarvoor de middelen in hoofdzaak afkomstig zijn van een bijdrage van de Unie en vergoedingen die door aanvragers worden betaald. **De bijdrage van de Unie dient bij elke toewijzing van nieuwe bevoegdheden die niet het voorwerp zijn van vergoedingen die door aanvragers worden betaald, te worden geëvalueerd en herzien. De onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van het Bureau mogen niet in opspraak worden gebracht door een financiële bijdrage die het van lidstaten, derde landen of andere entiteiten ontvangt**. Om de onafhankelijkheid van het Bureau te waarborgen in zijn dagelijkse beheer en in de door het Bureau uitgebrachte adviezen en aanbevelingen, dient de organisatie van het Bureau transparant te zijn en dient de uitvoerend directeur de volledige verantwoordelijkheid te dragen. Ook moet het personeel van het Bureau onafhankelijk zijn **en** moet er een goed evenwicht zijn tussen **zowel** kort- en langlopende contracten **als gedetacheerde nationale deskundige en permanente ambtenaren** om de organisatorische kennis en de bedrijfscontinuïteit in stand te **kunnen** houden en tegelijk voor de nodige en permanente uitwisseling van deskundigheid met de spoorwegsector te zorgen. [Am. 23]
- (29) Om de daadwerkelijke uitoefening van de functies van het Bureau te waarborgen, dienen de lidstaten en de Commissie te zijn vertegenwoordigd in een raad van bestuur die beschikt over de noodzakelijke bevoegdheden, met inbegrip van het opstellen van de begroting en het goedkeuren van de meerjarige en jaarlijkse werkprogramma's van het Bureau.

Woensdag 26 februari 2014

- (30) Om de transparantie van de besluiten van de raad van bestuur te waarborgen, dienen vertegenwoordigers van de betrokken sectoren de beraadslagingen als waarnemer zonder stemrecht bij te wonen. Stemrecht moet worden voorbehouden aan de vertegenwoordigers van de overheid, die verantwoording dienen af te leggen aan de democratisch gekozen toezichthoudende instanties. De vertegenwoordigers van de sector worden door de Commissie benoemd op grond van hun Europese representativiteit voor de spoorwegondernemingen, de infrastructuurbeheerders, ~~de spoorwegindustrie~~ **spoorwegsector, aangemelde instanties, aangewezen instanties**, de vakbonden, de passagiers en **in het bijzonder passagiers met beperkte mobiliteit alsook** de klanten van het goederenvervoer. [Am. 24]
- (31) Om de vergaderingen van de raad van bestuur goed voor te bereiden en advies uit te brengen aan de raad over de te nemen besluiten, moet een uitvoerend comité worden ingesteld.
- (32) Er moet worden gewaarborgd dat partijen die gevolgen ondervinden van door het Agentschap genomen besluiten, op onafhankelijke en onpartijdige wijze de nodige rechtsmiddelen kunnen uitoefenen. Er dient een passend beroepsmechanisme te worden ingesteld, zodat verzet kan worden aangetekend tegen beslissingen van de uitvoerend directeur bij een gespecialiseerde kamer van beroep, **die volledig afhankelijk handelt van de Commissie, het Bureau, de nationale veiligheidsinstanties en enige andere in de spoorwegsector actieve partijen**, waarvan de besluiten op hun beurt kunnen worden aangevochten voor het Hof van Justitie. [Am. 25]
- (32 bis) **Het personeel van het Bureau dat een kamer van beroep adviseert mag voordien niet betrokken zijn geweest bij het betwiste besluit.** [Am. 26]
- (33) Een breder strategisch gezichtspunt met betrekking tot de activiteiten van het Bureau zou bijdragen tot een doelmatiger planning en beheer en de kwaliteit van de output van het Bureau ten goede komen. Daarom moet door de raad van bestuur, na terdege de relevante belanghebbenden te hebben geraadpleegd, een meerjarig werkprogramma worden aangenomen en regelmatig worden bijgewerkt.
- (34) De werkzaamheden van het Bureau dienen op transparante wijze te worden verricht. Een effectieve controle door het Europees Parlement dient te worden gewaarborgd en met het oog daarop dient het Europees Parlement de uitvoerend directeur van het Bureau te kunnen horen en dient het te worden geraadpleegd over het meerjarig werkprogramma **en het jaarprogramma**. Het Bureau moet ook de relevante wetgeving van de Unie inzake de toegang van het publiek tot documenten toepassen. [Am. 27]
- (35) ~~De begrotingsautoriteit heeft de afgelopen jaren, bij de oprichting van meerdere gedecentraliseerde agentschappen, gestreefd naar meer transparantie en een betere controle op het beheer van de aan hen toegewezen EU-kredieten, in het bijzonder met betrekking het opnemen van vergoedingen in de begroting, financiële controle, de kwijtingsbevoegdheid, bijdragen aan de pensioenregeling en interne begrotingsprocedure (gedragscode). Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾ zou op soortgelijke wijze onverkort van toepassing moeten zijn op het Bureau, dat zou moeten toetreden tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding⁽²⁾.~~ [Am. 28]
- (36) Aangezien de doelstellingen van de beoogde maatregel, namelijk de oprichting van een gespecialiseerde instantie voor de ontwikkeling van gemeenschappelijke oplossingen op het gebied van spoorwegveiligheid en -interoperabiliteit, niet in voldoende mate door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en dus, gelet op de collectieve aard van de uit te voeren werkzaamheden, beter op EU-niveau kunnen worden verricht, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in dat artikel omschreven evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan noodzakelijk is om dit doel te verwezenlijken.
- (37) Om zo de hoogte van de vergoedingen en kosten die het Bureau gerechtigd is in rekening te brengen op correcte wijze vast te stellen, moet de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen goed te keuren worden gedelegeerd aan de Commissie met betrekking tot de artikelen inzake de afgifte of vernieuwing van vergunningen voor de indienststelling van ~~baansubsystemen voor besturing en seingeving~~ **ERTMS-baansubsystemen**, vergunningen voor het in de handel brengen van voertuigen en voertuigtypen, en veiligheidscertificaten. **De vergoedingen en heffingen moeten worden gevarieerd naargelang de in veiligheidscertificaten en -vergunningen uiteengezette toepassingsgebieden en omvang van de operaties.** Het is van bijzonder belang dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden het nodige overleg pleegt, ook op deskundigenniveau. **De vergoedingen en heffingen moeten op een transparantie, eerlijke en eenvormige manier worden vastgesteld en mogen het mededingingsvermogen van de betrokken Europese ondernemingen niet in gevaar brengen.** [Am. 29]

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

Woensdag 26 februari 2014

De Commissie moet er bij de voorbereiding en opstelling van gedelegeerde handelingen voor zorgen dat de desbetreffende documenten gelijktijdig, tijdig en op passende wijze aan het Europees Parlement en de Raad worden toegezonden.

- (37bis) **Om de standaardisering van de spoorwagonderdelen effectief te stimuleren, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van de standaardisering van reserveonderdelen. Het is van bijzonder belang dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden het nodige overleg pleegt, ook op deskundigenniveau. [Am. 30]**
- (38) Om te zorgen voor de tenuitvoerlegging van de artikelen 21 en 22 van deze verordening met betrekking tot het opzetten van nationale ontwerpvoorschriften en geldende voorschriften, moeten uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend aan de Commissie.
- (39) Om eenvormige voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van de artikelen 29, 30, 31 en 51 van deze verordening te waarborgen, moeten uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (40) Er moeten een aantal principes worden ingevoerd met betrekking tot het bestuur van het Bureau, teneinde te voldoen aan de gemeenschappelijke verklaring en benadering zoals in juli 2012 vastgesteld door de interinstitutionele werkgroep over de gedecentraliseerde agentschappen van de EU, om de activiteiten van de agentschappen te stroomlijnen en hun prestaties te verbeteren.
- (41) Onderhavige verordening eerbiedigt de grondrechten en volgt de beginselen die met name door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

PRINCIPES

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Bij deze verordening wordt een Spoorwegbureau van de Europese Unie („het Bureau”) opgericht.
2. Deze verordening regelt:
 - (a) de oprichting en taken van het Bureau,
 - (b) de taken van de lidstaten.
3. Deze verordening is van toepassing op:
 - (a) de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem van de Unie als bedoeld in Richtlijn .././EU [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn],
 - (b) de veiligheid van het spoorwegsysteem van de Unie als bedoeld in Richtlijn .././EU [spoorwegveiligheidsrichtlijn],
 - (c) de certificering van machinisten als bedoeld in Richtlijn 2007/59/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ **alsook de certificering van het voltallige veiligheidspersoneel. [Am. 31]**

3 bis. Het Bureau beoogt een hoge mate van spoorwegveiligheid te waarborgen en bij te dragen aan de voltooiing van de gemeenschappelijke Europese spoorwegruimte. Dit wordt bewerkstelligd middels:

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

⁽²⁾ Richtlijn 2007/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 inzake de certificering van machinisten die locomotieven en treinen op het spoorwegsysteem van de Gemeenschap besturen (PB L 315 van 3.12.2007, blz. 51).

Woensdag 26 februari 2014

- (a) *het leveren van technische ondersteuning voor de tenuitvoerlegging van de wetgeving van de Unie ter bevordering van de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem en voor de ontwikkeling van gemeenschappelijk beleid inzake de veiligheid van het Europese spoorwegsysteem;*
- (b) *het fungeren als Europese autoriteit, in samenwerking met de nationale veiligheidsinstanties, voor de afgifte van vergunningen voor het in de handel brengen van voertuigen en voor de afgifte van veiligheidscertificaten voor spoorwegondernemingen;*
- (c) *harmonisatie van de nationale voorschriften en optimalisering van de procedures;*
- (d) *follow-up van de activiteiten van de nationale veiligheidsinstanties op het gebied van spoorweginteroperabiliteit en -veiligheid. [Am. 32]*

Artikel 2

Rechtsvorm

1. Het Bureau is een orgaan van de Unie met rechtspersoonlijkheid.
2. In elke lidstaat geniet het Bureau de ruimste juridische handelingsbevoegdheid welke krachtens de wetgeving van die lidstaat aan rechtspersonen wordt verleend. Het Bureau kan in het bijzonder roerende en onroerende goederen verwerven of vervreemden en kan in rechte optreden.
3. Het Bureau wordt vertegenwoordigd door zijn directeur.

Artikel 3

Handelingen van het Bureau

Het Bureau kan:

- (a) aanbevelingen doen aan de Commissie betreffende de toepassing van de artikelen 11, 13, 14, 15, 23, 24, 26, 30, 31, 32, 33 en 41,
- (b) aanbevelingen doen aan de lidstaten betreffende de toepassing van de artikelen 21, 22 en 30, **en aan de nationale veiligheidsinstanties betreffende de toepassing van artikel 29, lid 4; [Am. 33]**
- (c) adviezen formuleren aan de Commissie op grond van de artikelen 9, 21, 22 en 38, alsmede aan de betrokken instanties in de lidstaten op grond van artikel 9,
- (d) besluiten nemen op grond van de artikelen 12, 16, 17 en 18,
- (e) adviezen formuleren over aanvaardbare wijzen van naleving overeenkomstig artikel 15,
- (f) technische documenten publiceren overeenkomstig artikel 15,
- (g) auditrapporten opstellen overeenkomstig de artikelen 29 en 30,
- (h) richtsnoeren en overige niet-bindende documenten publiceren om de toepassing de wetgeving inzake van spoorweginteroperabiliteit en -veiligheid te faciliteren overeenkomstig de artikelen 11, 15 en 24.

HOOFDSTUK 2

WERKMETHODEN

Artikel 4

Instelling en samenstelling van de werkgroepen

1. Het Bureau stelt een beperkt aantal werkgroepen in met het oog op het opstellen van aanbevelingen, met name voor technische specificaties inzake interoperabiliteit (TSI's), gemeenschappelijke veiligheidsdoelen (common safety targets — CST's), ~~en~~ gemeenschappelijke veiligheidsmethoden (common safety methods — CSM's), **gemeenschappelijke veiligheids-indicatoren (common safety indicators — CSI's), registers, met het onderhoud belaste entiteiten, de documenten als genoemd in artikel 15 en de bepalingen betreffende de minimumkwalificaties voor spoorwegpersoneel dat belast is met voor de veiligheid cruciale taken. [Am. 34]**

Woensdag 26 februari 2014

Het Bureau kan ook in andere gerechtvaardigde gevallen, op verzoek van de Commissie of op eigen initiatief na overleg met de Commissie, andere werkgroepen instellen.

2. Het Bureau benoemt deskundigen in de werkgroepen.

Het Bureau wijst in de werkgroepen vertegenwoordigers aan die door bevoegde nationale instanties worden voorgedragen voor de werkgroepen waaraan zij wensen deel te nemen.

Het Bureau wijst voor de werkgroepen vakmensen uit de spoorwegsector aan op basis van de in lid 3 bedoelde lijst. Het Bureau zorgt voor adequate vertegenwoordiging van **alle lidstaten, van** de sectoren en **van** die gebruikers waarop de maatregelen die de Commissie op basis van de aanbevelingen van het Bureau kan voorstellen, van invloed kunnen zijn. [Am. 35]

Het Bureau benoemt voor de werkgroepen tevens onafhankelijke deskundigen en vertegenwoordigers van internationale organisaties die op het betrokken gebied erkenning genieten. Personeel van het Bureau **mag** niet als lid van een werkgroep worden aangesteld, **met uitzondering van het voorzitterschap van de werkgroepen, dat door een vertegenwoordiger van het Bureau wordt bekleed.** [Am. 36]

3. Elke in artikel 34 genoemde representatieve instantie bezorgt het Bureau **jaarlijks** een lijst van de meest gekwalificeerde deskundigen die hen in elk van de werkgroepen vertegenwoordigen. [Am. 37]

4. Wanneer de werkzaamheden van deze werkgroepen **rechtstreeks** gevolgen hebben voor de arbeidsomstandigheden, de gezondheid en de veiligheid van de werknemers in de spoorwegsector, nemen de vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties **van alle lidstaten** als volwaardige leden deel aan de betrokken werkgroepen. [Am. 38]

5. Reis- en verblijfskosten van de leden van de werkgroepen komen volgens de door de raad van bestuur vastgestelde voorschriften en schalen ten laste van het Bureau.

~~6. De werkgroepen worden voorgezeten door een vertegenwoordiger van het Bureau. [Am. 39]~~

7. De werkgroepen werken op transparante wijze. De raad van bestuur stelt het reglement voor de werkgroepen vast.

Artikel 5

Raadpleging van de sociale partners

Wanneer de in de artikelen 11, 12, 15 en 32 bedoelde werkzaamheden rechtstreeks gevolgen voor de sociale context of de arbeidsomstandigheden in de spoorwegsector hebben, raadpleegt het Bureau de sociale partners in **alle lidstaten** in het kader van het overeenkomstig Besluit 98/500/EG van de Commissie⁽¹⁾ opgerichte Comité voor de sectoriële dialoog. [Am. 40]

Deze raadpleging vindt plaats voordat het Bureau zijn aanbevelingen aan de Commissie voorlegt. Het Bureau houdt naar behoren rekening met deze raadpleging en is te allen tijde beschikbaar voor toelichting op zijn aanbevelingen. De door het comité voor de sectorale dialoog uitgebrachte adviezen worden, **binnen twee maanden**, door het Bureau aan de Commissie, en door de Commissie aan het in artikel 75 bedoelde comité toegezonden. [Am. 41]

Artikel 6

Raadpleging van klanten van het goederenvervoer en reizigers

Wanneer de in de artikelen 11 en 15 bedoelde werkzaamheden rechtstreekse gevolgen hebben voor de klanten van het goederenvervoer en de reizigers, raadpleegt het Bureau de organisaties die hen vertegenwoordigen, **waaronder in het bijzonder vertegenwoordigers van passagiers met beperkte mobiliteit**. De lijst van te raadplegen organisaties wordt door de Commissie opgesteld met ondersteuning van het in artikel 75 genoemde comité. [Am. 42]

Deze raadpleging vindt plaats voordat het Bureau zijn aanbevelingen aan de Commissie voorlegt. Het Bureau houdt naar behoren rekening met deze raadpleging en is te allen tijde beschikbaar voor een toelichting op zijn aanbevelingen. De door de betrokken organisaties uitgebrachte adviezen worden, **binnen twee maanden**, door het Bureau aan de Commissie, en door de Commissie aan het in artikel 75 bedoelde comité toegezonden. [Am. 43]

⁽¹⁾ Besluit 98/500/EG van de Commissie van 20 mei 1998 betreffende de oprichting van Comités voor de sectoriële dialoog tussen de sociale partners op Europees niveau (PB L 225 van 12.8.1998, blz. 27).

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 7

Effectbeoordeling

1. Het Bureau verricht een effectbeoordeling voor zijn aanbevelingen en adviezen. De raad van bestuur stelt de methodiek voor de effectbeoordeling vast op basis van de methodiek van de Commissie, **waarbij rekening wordt gehouden met de eisen van Richtlijn... [spoorwegveiligheidsrichtlijn]**. Het Bureau pleegt overleg met de Commissie om te waarborgen dat met relevante werkzaamheden van de Commissie voldoende rekening wordt gehouden. **De als grondslag voor de impactstudie gebruikte aannamen, alsook de bronnen van de gebruikte gegevens, dienen duidelijk te worden geïdentificeerd in het verslag dat elke aanbeveling vergezelt.** [Am. 44]

2. Alvorens werkzaamheden te verrichten die in een werkprogramma zijn opgenomen, verricht het Bureau in verband daarmee een vroegtijdige effectbeoordeling, waarin vermeld staat:

- (a) het op te lossen probleem en de mogelijke oplossingen;
- (b) de mate waarin een specifieke actie, met inbegrip van het doen van aanbevelingen of het geven van adviezen door het Bureau, vereist is;
- (c) de verwachte bijdrage van het Bureau voor de oplossing van het probleem.

Bovendien moet elke activiteit of elk project in het werkprogramma afzonderlijk en in onderlinge samenhang aan een efficiëntiebeoordeling worden onderworpen om de begroting en de middelen van het Bureau optimaal te benutten.

3. Het Bureau is gerechtigd achteraf een evaluatie te verrichten van de wetgeving die is opgesteld op basis van zijn aanbevelingen.

4. De lidstaten **en de betrokken belanghebbenden** dienen het Bureau, **zo nodig en op zijn verzoek**, de voor de effectbeoordeling benodigde gegevens te verstrekken. [Am. 45]

Artikel 8

Studies

Indien dat voor de uitvoering van zijn taken noodzakelijk is, kan het Bureau studies laten uitvoeren die het uit zijn eigen begroting financiert.

Artikel 9

Adviezen

1. Het Bureau brengt advies uit indien **de een of meer** nationale toezichhoudende instanties als bedoeld in artikel 55 van Richtlijn 2012/34/EU **van het Europees Parlement en de Raad** ⁽¹⁾ daarom vragen met betrekking tot veiligheids- of interoperabiliteitsaspecten of aspecten die onder hun aandacht zijn gebracht. [Am. 46]

2. Het Bureau brengt op verzoek van de Commissie adviezen uit over wijzigingen in wetgeving die worden vastgesteld op grond van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] of... [spoorwegveiligheidsrichtlijn], met name wanneer op vermeende tekortkomingen wordt gewezen.

3. Met betrekking tot de in de vorige leden en in overige artikelen van deze verordening genoemde adviezen brengt het Bureau, tenzij anders overeengekomen, zijn advies binnen twee maanden uit. Van deze adviezen wordt door het Bureau binnen twee maanden een versie openbaar gemaakt waaruit alle commercieel vertrouwelijke informatie is weggelaten.

Artikel 10

Inspecties in de lidstaten

1. Het Bureau kan inspecties in de lidstaten uitvoeren voor het vervullen van zijn taken overeenkomstig de artikelen 12, 16, 17, **18**, 21, 22, 27, **28**, 29, 30, 31, **33** en 38, overeenkomstig de door de raad van bestuur vastgestelde beleidslijn. [Am. 47]

⁽¹⁾ Richtlijn 2012/34/EU **van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van een Europese spoorwegruimte (PB L 343 van 14.12.2012, blz. 32).**

Woensdag 26 februari 2014

2. Het Bureau stelt de betrokken lidstaat in kennis van de geplande inspectie, de identiteit van de gemachtigde ambtenaren en de aanvangsdatum. De met de inspecties belaste ambtenaren van het Bureau leggen eerst het besluit over van de uitvoerend directeur van het Bureau waarin het voorwerp en het doel van hun inspectie zijn vermeld.
3. De nationale autoriteiten van de lidstaten faciliteren de werkzaamheden van het personeel van het Bureau.
4. Het Bureau stelt van elk bezoek een verslag op en zendt dit aan de Commissie en de betrokken lidstaat.
5. Voornoemde leden laten de in de artikelen 29, lid 6, en 30, lid 6, genoemde inspecties onverlet, welke worden verricht overeenkomstig de daarin vermelde procedures.

HOOFDSTUK 3

TAKEN MET BETREKKING TOT SPOORWEGVEILIGHEID

Artikel 11

Technische ondersteuning — aanbevelingen inzake spoorwegveiligheid

1. Het Bureau doet aanbevelingen aan de Commissie over de gemeenschappelijke veiligheidsmethoden (CSM's), **gemeenschappelijke veiligheidsindicatoren (CSI's)** en gemeenschappelijke veiligheidsdoelstellingen (CST's) als bedoeld in de artikelen 6 en 7 van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn]. Ook doet het Bureau de Commissie aanbevelingen over periodieke herziening van CSM's en CST's. [Am. 48]
2. Op verzoek van de Commissie of uit eigen beweging doet het Bureau de Commissie aanbevelingen betreffende andere maatregelen op het gebied van veiligheid.
3. Het Bureau kan richtsnoeren en overige niet-bindende documenten publiceren om de toepassing van de wetgeving inzake spoorwegveiligheid te faciliteren.

Artikel 12

Veiligheidscertificaten

Onverminderd artikel 10, lid 2bis van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] geeft het Bureau ~~geeft~~ Europese veiligheidscertificaten af **en verlengt, schorst, wijzigt of trekt deze in** overeenkomstig de artikelen 10 en 11 van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn]. [Am. 49]

Artikel 13

Onderhoud van voertuigen

1. Het Bureau verleent de Commissie bijstand met betrekking tot het systeem voor de certificering van met het onderhoud belaste entiteiten overeenkomstig artikel 14, lid 6, van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn]
2. Het Bureau doet aanbevelingen aan de Commissie met het oog op artikel 14, lid 7, van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn].
3. Het Bureau maakt in het in artikel 30, lid 2, van deze verordening bedoelde verslag een analyse van de alternatieve maatregelen waartoe overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] is besloten.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 14

Vervoer van gevaarlijke goederen per spoor

Het Bureau volgt ontwikkelingen in de wetgeving voor het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor in de zin van Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾, en vergelijkt deze met de wetgeving inzake spoorweginteroperabiliteit en -veiligheid, en in het bijzonder met de essentiële eisen. Daartoe verleent het Bureau bijstand aan de Commissie en kan het op verzoek van de Commissie of op eigen initiatief aanbevelingen doen.

Artikel 14 bis

Spontane kennisgeving van incidenten

Het Bureau zet een systeem op waarmee spontaan en anoniem incidenten kunnen worden gemeld die de veiligheid van het systeem in gevaar kunnen brengen. Het Bureau stelt een mechanisme in om de verantwoordelijke actoren automatisch in te lichten. Ook coördineert het Bureau de communicatie van kennisgevingen aan de nationale agentschappen, met name wanneer deze gevolgen hebben voor de veiligheid van meer dan één staat. [Am. 50]

HOOFDSTUK 4

TAKEN MET BETREKKING TOT INTEROPERABILITEIT

Artikel 15

Technische ondersteuning op het gebied van spoorweginteroperabiliteit

1. Het Bureau verricht de volgende werkzaamheden:
 - (a) de Commissie aanbevelingen doen betreffende de TSI's, en de herziening daarvan overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];
 - (b) de Commissie aanbevelingen doen betreffende de modellen voor de EU-keuringsverklaring en de documenten van het technische dossier waarvan deze vergezeld gaat, overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];
 - (c) de Commissie aanbevelingen doen betreffende de specificaties voor de registers, en de herziening daarvan overeenkomstig de artikelen 43, 44 en 45 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];
 - (d) adviezen uitbrengen over aanvaardbare wijzen van naleving voor tekortkomingen in TSI's overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn], en deze aan de Commissie verstrekken;
 - (e) adviezen formuleren aan de Commissie betreffende verzoeken tot ontheffing van TSI's door lidstaten overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];
 - (f) technische documenten publiceren overeenkomstig artikel 4, lid 9, van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];
 - (g) de Commissie aanbevelingen doen met betrekking tot de arbeidsomstandigheden van al het personeel dat essentiële veiligheidstaken verricht.
 - (g bis) *de Commissie aanbevelingen doen over Europese normen die moeten worden ontwikkeld door de relevante Europese normaliseringsinstanties, in het bijzonder wat reserveonderdelen betreft; [Am. 52]***
 - (g ter) *gedetailleerde aanvragen voor normen aan de Europese normalisatie-instellingen definiëren, teneinde uitvoering te geven aan het mandaat dat de Commissie hun heeft verstrekt; [Am. 53]***

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land (PB L 260 van 30.9.2008, blz. 13).

Woensdag 26 februari 2014

(g quater) *de Commissie aanbevelingen doen voor de opleiding en de certificering van treinpersoneel met veiligheidstaken;* [Am. 54]

(g quinquies) *de Commissie aanbevelingen doen voor het harmoniseren van de nationale voorschriften overeenkomstig artikel 22, lid 1, in het bijzonder indien een voorschrift op meerdere lidstaten van toepassing is. Dit wordt in samenwerking met de nationale veiligheidsinstanties gedaan;* [Am. 55]

(g sexies) *op verzoek van de Commissie adviezen uitbrengen over interoperabiliteitsonderdelen die niet voldoen aan de essentiële eisen overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn...[spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn];* [Am. 56]

(g septies) *de Commissie aanbevelingen doen met betrekking tot uniforme termijnen voor minimumcontroles (in tijd en in kilometers) van rollend materieel (goederenwagens, personenwagens en locomotieven).* [Am. 57]

2. Met het oog op het opstellen van de in het eerste lid onder a), b) en c) bedoelde aanbevelingen dient het Bureau: [Am. 58]

(a) toe te zien op de aanpassing van de TSI's en de specificaties voor de registers aan de stand van de techniek, de ontwikkelingen op de markt en de maatschappelijke eisen, *met als doel de efficiëntie van het spoorwegsysteem te verbeteren, rekening houdend met de kosteneffectiviteit ervan;* [Am. 59]

(b) toe te zien op de coördinatie tussen de samenstelling en bijwerking van TSI's enerzijds en de samenstelling van Europese normen die noodzakelijk blijken te zijn voor de interoperabiliteit anderzijds, en onderhouden van relevante contacten met de Europese normalisatie-instituten;

(b bis) als waarnemer deel te nemen aan de relevante werkgroepen over normalisatie; [Am. 60]

3. Het Bureau kan richtsnoeren en overige niet-bindende documenten publiceren om de toepassing van de wetgeving inzake interoperabiliteit te faciliteren.

3 bis. *Waar zulks in artikel 4 wordt bepaald, moet het Bureau de werkgroepen erbij betrekken.* [Am. 61]

Artikel 16

Vergunningen om voertuigen in de handel te brengen

Onverminderd artikel 20, lid 9bis van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] geeft het Bureau geeft vergunningen af om spoorvoertuigen in de handel te brengen en verlengt, schorst, wijzigt of trekt deze in overeenkomstig artikel 20 van *deze* richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]. [Am. 62]

Artikel 17

Vergunningen om voertuigtypen in de handel te brengen

Het Bureau geeft vergunningen af om ~~voertuigtypen~~ *spoorvoertuigen* in de handel te brengen *en verlengt, schorst, wijzigt of trekt deze in* overeenkomstig artikel 22 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]. [Am. 63]

Artikel 18

~~Vergunningen~~ *Vergunning* voor de indienststelling van ~~baansubsystemen voor besturing en seingeving~~ *ERTMS langs het spoor* [Am. 64]

Het Bureau geeft vergunningen af voor de indienststelling van ~~baansubsystemen voor besturing en seingeving~~ *de ERTMS-baansubsystemen* die in de hele Unie aanwezig zijn of worden geëxploiteerd *en verlengt, schorst, wijzigt of trekt deze in, dit alles* overeenkomstig artikel 18 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]. [Am. 65]

Artikel 19

Telematicatoepassingen

1. Het Bureau treedt op als systeemautoriteit en is verantwoordelijk voor het bijhouden van de technische specificaties voor de telematicatoepassingen overeenkomstig de desbetreffende TSI's.

Woensdag 26 februari 2014

1 bis. Het Bureau kan helpen de open en volledige toegang tot gegevens — waaronder internationale dienstregelingen — te bevorderen. [Am. 66]

2. Het Bureau definieert, publiceert en volgt daarbij de procedure voor de behandeling van verzoeken tot wijziging van deze specificaties. Hiertoe wordt door het Bureau een register van verzoeken tot wijzigingen van specificaties voor telematicatoepassingen en hun status opgezet en bijgehouden.
3. Het Bureau ontwikkelt en onderhoudt de technische hulpmiddelen voor het beheer van de verschillende versies van de specificaties voor telematicatoepassingen **en ziet toe op de compatibiliteit van de verschillende versies, zowel op- als neerwaarts.** [Am. 67]
4. Het Bureau verleent de Commissie bijstand bij het toezicht op de invoering van de telematicatoepassingen overeenkomstig de desbetreffende TSI's.

Artikel 20

Ondersteuning van aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties

1. Het Bureau ondersteunt de werkzaamheden van aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties als bedoeld in artikel 27 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]. Deze ondersteuning omvat met name het opstellen van richtsnoeren voor de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van een interoperabiliteitsonderdeel als bedoeld in artikel 9 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] en richtsnoeren voor de EG-keuringsprocedure als bedoeld in artikel 10 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn].
2. Het Bureau faciliteert de samenwerking tussen aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties en treedt met name op als technisch secretariaat voor de coördinatiegroep daarvan.

HOOFDSTUK 5

TAKEN MET BETREKKING TOT NATIONALE VOORSCHRIFTEN

Artikel 21

Onderzoek van nationale ontwerpvoorschriften

1. Het Bureau beoordeelt binnen twee maanden na ontvangst de bij het Bureau aangemelde nationale ontwerpvoorschriften overeenkomstig:
 - (a) artikel 8, lid 2, van Richtlijn ... (spoorwegveiligheidsrichtlijn);
 - (b) artikel 14 van Richtlijn ... (spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn).
2. Indien het Bureau na een onderzoek **en binnen de termijn** als bedoeld in het voorgaande lid van mening is dat met nationale voorschriften kan worden voldaan aan de essentiële eisen voor interoperabiliteit, de CSM's worden nageleefd en de CST's worden verwezenlijkt, en dat die voorschriften niet tot willekeurige discriminatie of een verkapte beperking van het spoorvervoer ~~tussen de lidstaten~~ zullen leiden, stelt het de Commissie en de betrokken lidstaat in kennis van zijn positieve beoordeling. De Commissie kan het voorschrift bekrachtigen in het IT-verslag als bedoeld in artikel 23. [Am. 68]
3. Indien het onderzoek als bedoeld in lid 1 tot een negatieve beoordeling leidt, dient het Bureau:
 - (a) aan de betrokken lidstaat een aanbeveling te doen en te motiveren waarom het betrokken voorschrift niet van kracht mag worden en/of mag worden toegepast,
 - (b) de Commissie in kennis te stellen van zijn negatieve beoordeling.
4. Indien de lidstaat binnen twee maanden na ontvangst van de aanbeveling van het Bureau als bedoeld in lid 3, onder a), geen maatregelen heeft genomen, kan de Commissie, nadat zij de gegevens als bedoeld in lid 3, onder b), heeft ontvangen en kennis heeft genomen van door de betrokken lidstaat meegedeelde redenen, een aan de betrokken lidstaat gericht besluit vaststellen waarin zij deze lidstaat verzoekt het desbetreffende ontwerpvoorschrift te wijzigen of de goedkeuring, inwerkingtreding of tenuitvoerlegging ervan op te schorten.

Woensdag 26 februari 2014

4 bis. *De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de nationale regelgeving inzake gezondheid en veiligheid op het werk en de kwalificatie- en opleidingsvereisten voor spoorwegpersoneel met veiligheidsrelevante taken.* [Am. 69]

4 ter. *In het geval van dringende preventieve maatregelen als bedoeld in artikel 8 van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] en artikel 14, lid 4, van Richtlijn ... [interoperabiliteitsrichtlijn], met name na een ongeval of incident, zorgt het Bureau voor de harmonisatie van de regel op het niveau van de Unie, in samenwerking met de nationale veiligheidsautoriteiten. Indien nodig doet het Bureau een aanbeveling aan of dient het een advies in bij de Commissie.* [Am. 70]

Artikel 22

Onderzoek van geldende nationale voorschriften

1. Het Bureau beoordeelt binnen twee maanden na ontvangst de bij het Bureau aangemelde nationale voorschriften overeenkomstig artikel 14, lid 3, van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn].

1 bis. *Het Bureau onderzoekt de nationale voorschriften die op de datum van tenuitvoerlegging van deze verordening van kracht zijn. Om dit doel te bereiken legt het Bureau, in het kader van de in artikel 48 genoemde jaarlijkse en meerjarige werkprogramma's, een werkplan voor dit onderzoek voor aan de raad van bestuur. Elk jaar presenteert het Bureau in een verslag aan de raad van bestuur de met zijn werkzaamheden gemaakte vorderingen en de overeenkomstig artikel 50 bereikte resultaten.* [Am. 71]

2. Indien het Bureau na een onderzoek als bedoeld in lid 1 van mening is dat met nationale voorschriften aan de essentiële eisen voor interoperabiliteit kan worden voldaan, de CSM's kunnen worden nageleefd en de CST's kunnen worden verwezenlijkt, en dat de voorschriften niet tot willekeurige discriminatie of verkapte beperkingen aan het spoorwegvervoer ~~tussen lidstaten~~ zullen leiden, stelt het Bureau de Commissie en de betrokken lidstaat in kennis van zijn positieve beoordeling. De Commissie kan het voorschrift bekrachtigen in het IT-verslag als bedoeld in artikel 23. [Am. 72]

3. Indien het onderzoek als bedoeld in lid 1 tot een negatieve beoordeling leidt, dient het Bureau:

- (a) aan de betrokken lidstaat een aanbeveling te doen **met het oog op de intrekking of de onmiddellijke wijziging van een voorschrift dat het onderwerp uitmaakt van een negatieve beoordeling** en daarin te motiveren waarom het desbetreffende voorschrift moet worden gewijzigd of ingetrokken, [Am. 73]
- (b) de Commissie in kennis te stellen van zijn negatieve beoordeling **en haar de aan de lidstaat gerichte aanbeveling te doen toekomen.** [Am. 74]

4. Indien de lidstaat binnen twee maanden na ontvangst van de aanbeveling van het Bureau als bedoeld in lid 3, onder a), geen maatregelen heeft genomen, kan de Commissie, nadat zij de informatie als bedoeld in lid 3, onder b), heeft ontvangen en kennis heeft genomen van door de betrokken lidstaat meegedeelde redenen, een aan de betrokken lidstaat gericht besluit vaststellen waarin zij deze verzoekt het desbetreffende ontwerpvoorschrift te wijzigen of in te trekken.

5. Mutatis mutandis dient de in de leden 2, 3 en 3 4 omschreven procedure ook te worden toegepast wanneer het Bureau vaststelt **of ervan in kennis is gesteld** dat een al dan niet aangemeld nationaal voorschrift overbodig is of strijdig is met de CSM's, CST's, TSI's of andere wetgeving van de Unie op spoorweggebied, **of een ongerechtvaardigde belemmering creëert voor de interne spoorwegmarkt. In dat geval zijn de in lid 1 vastgestelde termijnen van toepassing.** [Am. 75]

5 bis. *Het Agentschap mag in zaken aangaande opleiding, gezondheid en veiligheid op het werk voor spoorwegpersoneel dat verantwoordelijk is voor veiligheidscritische taken, enkel dit lid toepassen als de betreffende nationale regel potentieel een discriminerende werking heeft.* [Am. 76]

Artikel 22 bis

Beheer van de gegevensbank

Het Bureau verricht een technisch onderzoek naar de in de beschikbare nationale wetgevingskaders genoemde, vigerende nationale voorschriften, zoals vermeld in de gegevensbanken van de door het Bureau op de datum van inwerkingtreding van deze verordening gepubliceerde referentiedocumenten. [Am. 77]

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 23

IT-systeem voor de aanmelding en classificatie van nationale voorschriften

1. Het Bureau ontwikkelt en beheert een specifiek IT-systeem met nationale voorschriften als bedoeld in ~~artikel 21~~ **de artikelen 21**, lid 1, en 22, lid 1, en **met aanvaardbare nationale middelen voor naleving als bedoeld in artikel 2, punt 28 bis van Richtlijn...** [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]. Het Bureau maakt dit toegankelijk voor belanghebbenden en het publiek. [Am. 78]

1 bis. Binnen een maand na de inwerkingtreding van deze verordening stellen de lidstaten de Commissie op de hoogte van eventuele bestaande nationale voorschriften die op de datum van inwerkingtreding van deze verordening nog niet zijn aangemeld. [Am. 79]

2. Lidstaten melden nationale voorschriften als bedoeld in artikel 21, lid 1, en 22, lid 1, via het IT-systeem als bedoeld in lid 1 aan bij het Bureau en de Commissie. Het Bureau publiceert de voorschriften in dit systeem en maakt voor de kennisgeving aan de Commissie overeenkomstig de artikelen 21 en 22 gebruik van hetzelfde systeem. **Het Bureau maakt van dit systeem gebruik om de Commissie in kennis te stellen van elke negatieve aanbeveling die het een lidstaat heeft doen toekomen overeenkomstig artikel 21, lid 3, en artikel 22, lid 3, onder b).** [Am. 80]

3. Het Bureau classificeert de aangemelde nationale voorschriften overeenkomstig artikel 14, lid 8, van Richtlijn [Spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn]. Hiertoe maakt het tevens gebruik van het in lid 1 van dit artikel genoemde systeem.

4. Het Bureau classificeert de overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Richtlijn... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] aangemelde nationale voorschriften, rekening houdend met de ontwikkeling van de EU-wetgeving. Hiertoe ontwikkelt het Bureau een instrument voor het beheer van die voorschriften, dat door de lidstaten moet worden gebruikt om hun systemen van nationale voorschriften te vereenvoudigen. Het Bureau maakt gebruik van het in het eerste lid van dit artikel genoemde systeem om het beheersmiddel voor voorschriften bekend te maken.

4 bis. Het Bureau maakt eveneens de stand van de evaluatie van deze voorschriften en, zodra deze is afgesloten, de resultaten van de evaluatie toegankelijk voor het publiek door middel van het in lid 1 van dit artikel genoemde systeem. [Am. 81]

HOOFDSTUK 6

TAKEN MET BETREKKING TOT HET EUROPEES SYSTEEM VOOR HET BEHEER VAN HET SPOORVERKEER (ERTMS)

Artikel 24

Systeemautoriteit voor ERTMS

1. Het Bureau fungeert als systeemautoriteit en is verantwoordelijk voor het bijhouden van de technische specificaties voor het ERTMS

2. Het Bureau definieert, publiceert en volgt daarbij de procedure voor de behandeling van verzoeken tot wijziging van deze specificaties. Daartoe opent en onderhoudt het Bureau een register van verzoeken tot wijzigingen in de ERTMS-specificaties en de status daarvan.

3. Het Bureau doet aanbevelingen tot vaststelling van een nieuwe versie van de technische specificaties voor het ERTMS. Dit gebeurt echter pas nadat de eerdere versie voldoende is ingevoerd. De ontwikkeling van nieuwe versies mag de uitrol van ERTMS niet vertragen en niet ten koste gaan van de stabiliteit van de specificaties die nodig zijn voor een optimale productie van ERTMS-uitrusting, het rendement op investeringen voor spoorwegondernemingen en **houders, en** een efficiënte planning voor de invoering van ERTMS. [Am. 82]

4. Het Bureau ontwikkelt en onderhoudt de technische instrumenten voor het beheer van de verschillende ERTMS-versies om de technische en operationele compatibiliteit te waarborgen tussen netwerken en voertuigen die met een verschillende versie zijn uitgerust en om een snelle invoering van de geldende versie te bevorderen.

5. Overeenkomstig artikel 5, lid 10, van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] waarborgt het Bureau dat opeenvolgende versies van ERTMS-uitrusting technisch compatibel zijn met oudere versies.

6. Het Bureau stelt ten behoeve van de belanghebbenden de toepassingsrichtsnoeren en de begeleidende documentatie op met betrekking tot de technische specificaties van het ERTMS op en zorgt voor de verspreiding daarvan.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 25

Ad-hocwerkgroep van aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties voor ERTMS

1. Het Bureau richt een ad-hocwerkgroep op van aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties als bedoeld in artikel 27 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] voor ERTMS en bekleedt daarvan het voorzitterschap.

De werkgroep ziet toe op de coherente toepassing van de procedure voor beoordeling van de conformiteit of geschiktheid voor gebruik van een interoperabiliteitsonderdeel als bedoeld in artikel 9 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] en van de „EG”-keuringsprocedures als bedoeld in artikel 10 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] die door aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties worden uitgevoerd.

2. Het Bureau brengt elke twee jaar verslag uit aan de Commissie over de activiteiten van de in lid 1 bedoelde werkgroep, met inbegrip van statistieken over de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties in de werkgroep.

3. Het Bureau beoordeelt de toepassing van de procedure voor de conformiteitsbeoordeling van interoperabiliteitsonderdelen en van de „EG”-keuringsprocedure voor ERTMS-uitrusting, en brengt elke twee jaar verslag uit aan de Commissie met eventuele voorstellen voor verbeteringen.

Artikel 26

Ondersteuning van technische en operationele compatibiliteit van ERTMS-subsysteem aan boord en langs het spoor

1. Het Bureau ~~mag verleent~~ spoorwegondernemingen op hun verzoek bijstand ~~verlenen~~ bij de controle van de technische en operationele compatibiliteit van ERTMS-subsysteem aan boord en langs het spoor voordat een voertuig in dienst wordt gesteld. [Am. 83]

2. Indien het Bureau van mening is dat ~~bij een specifiek ERTMS-project~~ de technische en operationele compatibiliteit van spoorwegnetwerken en voertuigen met ERTMS-uitrusting in het geding is, kan het de desbetreffende partijen, met name fabrikanten, aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties, spoorwegondernemingen, **houders**, infrastructuurbeheerders en nationale veiligheidsinstanties verzoeken om relevante informatie te verstrekken over de procedures die worden toegepast voor „EG”-controle en inbedrijfstelling, en over de operationele omstandigheden. Het Bureau stelt de Commissie **onmiddellijk** in kennis van een dergelijk risico en doet indien nodig aanbevelingen aan de Commissie voor passende maatregelen. [Am. 84]

2 bis. *Het Bureau legt een testspoor aan en zet een laboratorium op voor het gecentraliseerde testen van ERTMS-uitrusting langs het spoor en aan boord.* [Am. 85]

Artikel 27

Ondersteuning van de invoering van ERTMS en ERTMS-projecten

1. Het Bureau ziet toe op de invoering van ERTMS overeenkomstig het in Besluit 2012/88/EU van de Commissie ⁽¹⁾ uiteengezette implementatieplan en op de coördinatie van de installatie van ERTMS op de in Verordening (EU) nr. 913/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ vastgestelde trans-Europese vervoerscorridors en goederencorridors.

2. Het Bureau verzekert de technische follow-up van door de Unie gefinancierde projecten voor de invoering van ERTMS, indien relevant met inbegrip van een analyse van de aanbestedingsdocumenten bij aanbestedingen. Ook ondersteunt het Bureau waar nodig de begunstigen van de EU-fondsen om te zorgen dat de technische oplossingen die binnen projecten worden geïmplementeerd volledig voldoen aan de TSI's voor besturing en seingeving en derhalve volledig interoperabel zijn.

⁽¹⁾ Besluit 2012/88/EU van de Commissie van 25 januari 2012 betreffende de technische specificatie inzake interoperabiliteit van de subsystemen besturing en seingeving van het trans-Europese spoorwegsysteem (PB L 51 van 23.2.2012, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 913/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 inzake het Europese spoorwegnet voor concurrerend goederenvervoer (PB L 276 van 20.10.2010, blz. 22).

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 28

Accreditatie van laboratoria

1. Het Bureau ondersteunt de geharmoniseerde accreditering van ERTMS-laboratoria, met name door overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 passende richtsnoeren op te stellen voor de accrediteringsinstanties.
2. Het Bureau kan als waarnemer deelnemen aan de collegiale toetsing die is voorgeschreven bij Verordening (EG) nr. 765/2008.

2 bis. *Als het Bureau twijfels heeft over de prestaties van een geaccrediteerd laboratorium, meldt het dit zowel aan de bevoegde accreditatie-instantie als aan de betrokken lidstaat en de nationale veiligheidsautoriteiten. Het Bureau wordt uitgenodigd om als waarnemer deel te nemen aan de collegiale toetsing. Zodra de twijfels zijn opgehelderd stelt het Bureau de betrokken lidstaat en de nationale veiligheidsautoriteiten hiervan in kennis. [Am. 86]*

HOOFDSTUK 7

TAKEN MET BETREKKING TOT HET TOEZICHT OP DE EUROPESE SPOORWEGRUIMTE

Artikel 29

Toezicht op nationale veiligheidsinstanties

1. Het Bureau ziet door middel van audits en inspecties toe op de prestaties en de besluitvorming van nationale veiligheidsinstanties.
2. Het Bureau heeft het recht de volgende aspecten te controleren:
 - (a) het vermogen van nationale veiligheidsinstanties om taken op het gebied van spoorwegveiligheid en interoperabiliteit te verrichten,
 - (b) de effectiviteit van het toezicht door nationale veiligheidsinstanties op veiligheidssystemen van de partijen als bedoeld in artikel 16 van Richtlijn [...] [spoorwegveiligheidsrichtlijn].

De procedure voor het uitvoeren van audits wordt door de raad van bestuur vastgesteld.

3. Het Bureau publiceert auditverslagen en zendt deze aan de betrokken nationale veiligheidsinstanties en de Commissie. Elk auditverslag dient met name een lijst van alle door het Bureau vastgestelde tekortkomingen te bevatten, evenals aanbevelingen voor verbeteringen.
4. Indien het Bureau van mening is dat de betrokken nationale veiligheidsinstantie door de in lid 3 bedoelde tekortkomingen niet in staat is om haar taken op het gebied van spoorwegveiligheid en interoperabiliteit effectief te verrichten, beveelt het de nationale veiligheidsinstantie aan om binnen een gelet op de omvang van de tekortkoming **door het Bureau** vast te stellen termijn passende maatregelen te nemen. [Am. 87]
5. Indien een nationale veiligheidsinstantie de in lid 4 omschreven aanbeveling van het Bureau betwist of binnen drie maanden na ontvangst van de aanbeveling van het Bureau geen maatregelen heeft getroffen, kan de Commissie binnen zes maanden een besluit nemen overeenkomstig de in artikel 75 uiteengezette adviesprocedure.
6. Het Bureau mag eveneens aangekondigde en onaangekondigde inspecties verrichten bij de nationale veiligheidsinstanties om specifieke gebieden van hun activiteiten en hun werking te controleren en met name documenten, processen en gegevens met betrekking tot hun taken als bedoeld in artikel 16 van Richtlijn ... [veiligheidsrichtlijn] te controleren. De inspecties worden verricht op een ad-hocbasis of overeenkomstig een door het Bureau ontwikkeld plan. Een inspectie duurt niet langer dan twee dagen. De nationale instanties van de lidstaten faciliteren de werkzaamheden van het personeel van het Bureau. Het Bureau dient bij de Commissie van elke inspectie een verslag in.

Woensdag 26 februari 2014

6 bis. *Indien de nationale veiligheidsinstanties in de in artikel 10, lid 2bis van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] en artikel 20, lid 9bis, van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] genoemde gevallen tegenstrijdige besluiten nemen of indien er geen wederzijds aanvaardbaar besluit kan worden genomen, kan de aanvrager waarop die besluiten betrekking hebben of een betrokken nationale veiligheidsinstantie de besluiten doorverwijzen naar het Bureau, dat dan het besluit neemt.* [Am. 88]

Artikel 30

Toezicht op aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties

1. Het Bureau houdt toezicht op de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties middels ondersteuning van de accreditatie-instanties, audits en inspecties overeenkomstig de leden 2 tot en met 5.
2. Het Bureau ondersteunt de geharmoniseerde accreditatie van aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties, met name door de accreditatie-instanties passende begeleiding te bieden inzake evaluatiecriteria en -procedures om te beoordelen of de aangemelde instanties voldoen aan de eisen als bedoeld in ~~artikel 27~~ **hoofdstuk 6** van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn], via de bij artikel 14 van Verordening (EG) nr. 765/2008 erkende Europese infrastructuur voor accreditatie. [Am. 89]
3. Indien aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties niet overeenkomstig artikel 24 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] zijn geaccrediteerd, kan het Bureau een audit uitvoeren van de mate waarin zij in staat zijn aan de eisen als bedoeld in artikel 27 van die richtlijn te voldoen. De procedure voor het verrichten van audits moet worden goedgekeurd door de raad van bestuur
4. Het Bureau stelt auditverslagen op voor de in lid 3 bedoelde activiteiten en zendt deze aan de betrokken aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstantie en de Commissie. In elk auditverslag moeten met name alle door het Bureau vastgestelde tekortkomingen worden omschreven en aanbevelingen voor verbeteringen worden gedaan. Indien het Bureau van mening is dat de betrokken aangemelde instantie door deze tekortkomingen niet in staat is om haar taken op het gebied van spoorwegveiligheid en interoperabiliteit effectief te verrichten, stelt het een aanbeveling vast waarin de lidstaat waar die aangemelde instantie is gevestigd wordt verzocht om binnen een ~~bepaalde~~ **door het Bureau te bepalen** termijn passende maatregelen te nemen. [Am. 90]
5. Indien een lidstaat de in lid 4 genoemde aanbeveling betwist of een aangemelde instantie binnen drie maanden na ontvangst van de aanbeveling van het Bureau geen maatregelen heeft getroffen, kan de Commissie binnen zes maanden een advies uitbrengen, overeenkomstig de in artikel 75 uiteengezette procedure.
6. Het Bureau mag ook aangekondigde en onaangekondigde inspecties verrichten, met inbegrip van inspecties in samenwerking met de betrokken nationale accreditatie-instanties, bij de aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties om specifieke gebieden van hun activiteiten en hun werking te controleren en met name documenten, certificaten en gegevens met betrekking tot hun taken als bedoeld in artikel 27 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] te controleren. De inspecties worden verricht op een ad-hocbasis of overeenkomstig een door het Bureau ontwikkeld plan. Een inspectie duurt niet langer dan twee dagen. De aangemelde conformiteitsbeoordelingsinstanties faciliteren vergemakkelijken de werkzaamheden van het personeel van het Bureau. Het Bureau dient bij de Commissie van elke inspectie een verslag in.

Artikel 31

Bewaking van de voortgang inzake interoperabiliteit en veiligheid

1. In samenwerking met het netwerk van nationale onderzoeksorganen verzamelt het Bureau relevante gegevens over ongevallen en incidenten en ziet het toe op de bijdrage van de nationale onderzoeksorganen aan de veiligheid van het volledige spoorwegsysteem.
2. Het Bureau ziet toe op de algemene veiligheidsprestaties van het spoorwegsysteem **en de veiligheidswet- en regelgeving**. Het Bureau kan met name de netwerken als bedoeld in artikel 34 om bijstand verzoeken, onder meer voor het verzamelen van gegevens. Het Bureau baseert zich mede op door Eurostat verzamelde gegevens en werkt met Eurostat samen om te voorkomen dat werkzaamheden dubbel worden uitgevoerd en om de methodologische samenhang te waarborgen van de gemeenschappelijke veiligheidsindicatoren en de indicatoren die worden gebruikt voor andere vormen van vervoer. [Am. 91]
3. Het Bureau ~~doet op verzoek van de Commissie aanbevelingen over manieren om de interoperabiliteit van de spoorwegsysteem te verbeteren, met name door de coördinatie tussen spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders te bevorderen~~ **ontwikkelt een gemeenschappelijk systeem voor de melding en monitoring van voorvallen.** [Am. 92]

Woensdag 26 februari 2014

4. Het Bureau bewaakt **en evalueert** de voortgang op het gebied van de interoperabiliteit **en veiligheid** van spoorwegsysteem **en van de relatieve kosten en voordelen**. Om de twee jaar dient het bij de Commissie een verslag in over de voortgang op het gebied van interoperabiliteit en veiligheid in de Europese spoorwegruiimte en publiceert het dat verslag. [Am. 93]

5. Het Bureau stelt op verzoek van de Commissie rapporten op over de voortgang bij de tenuitvoerlegging en toepassing van de EU-wetgeving inzake veiligheid en interoperabiliteit in een bepaalde lidstaat.

HOOFDSTUK 8

ANDERE TAKEN

Artikel 32

Spoorwegpersoneel

1. Het Bureau verricht de relevante taken met betrekking tot spoorwegpersoneel als uiteengezet in de artikelen 4, 20, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 en 37 van Richtlijn 2007/59/EG.

2. Het Bureau kan door de Commissie worden verzocht om andere taken met betrekking tot spoorwegpersoneel te verrichten overeenkomstig Richtlijn 2007/59/EG **alsmede met betrekking tot spoorwegpersoneel dat voor de veiligheid cruciale taken verricht die niet onder Richtlijn 2007/59/EG vallen**. [Am. 94]

3. In het kader van de in de leden 1 en 2 genoemde taken raadpleegt het Bureau de autoriteiten die bevoegd zijn voor aangelegenheden met betrekking tot spoorwegpersoneel. Het Bureau mag de samenwerking tussen die autoriteiten bevorderen, onder meer door bijeenkomsten met hun vertegenwoordigers te beleggen.

Artikel 33

Registers en de toegankelijkheid daarvan

1. Het Bureau ~~zet voorziet~~ de Europese registers als bedoeld in de artikelen 43, 44 en 45 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] ~~op en houdt deze bij~~ **van een praktisch, efficiënt en gebruikersvriendelijk formaat dat volledig voorziet in de commerciële en operationele behoeften**. Het Bureau fungeert als systeemautoriteit voor alle registers en databanken als bedoeld in de richtlijnen inzake veiligheid en interoperabiliteit en de machinistenrichtlijn. Dit omvat in het bijzonder de volgende taken: [Am. 95]

- (a) het ontwikkelen en onderhouden van specificaties van de registers;
- (b) het coördineren van ontwikkelingen in de lidstaten met betrekking tot registers;
- (c) aan relevante belanghebbenden richtsnoeren verstrekken inzake de registers;
- (d) aan de Commissie aanbevelingen doen voor verbeteringen van de specificatie van bestaande registers en de eventuele behoefte aan nieuwe registers.

(d bis) het opzetten en onderhouden van de onder de punten (g), (i) en (mbis) genoemde registers. [Am. 96]

(d ter) het in het leven roepen van een Europees voertuigregister. [Am. 97]

1 bis. Het Europees voertuigregister:

(a) wordt bijgehouden door het Bureau;

(b) is openbaar

(c) omvat uiterlijk twee jaar na inwerkingtreding van deze verordening de nationale voertuigregisters. De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen het standaardformaat van het document. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 75 bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld;

Woensdag 26 februari 2014

(d) *omvat ten minste de volgende gegevens voor elk type voertuig:*

(i) *de technische kenmerken van het type voertuig, zoals omschreven in de betrokken TSI;*

(ii) *de naam van de fabrikant;*

(iii) *de data en referenties van de opeenvolgende vergunningen voor het type voertuig, met inbegrip van eventuele beperkingen of intrekkingen, en de lidstaten die de vergunningen verlenen;*

(iv) *de ontwerpkenmerken ten behoeve van personen met beperkte mobiliteit en personen met een handicap.*

Wanneer het Bureau een vergunning om een voertuigtype in dienst te stellen verleent, verlengt, wijzigt, opschort of intrekt, werkt het het register onmiddellijk bij. [Am. 98]

2. Het Bureau maakt de volgende in Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] en Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] voorgeschreven documenten en registers **middels een ingebedde, gebruikersvriendelijke en eenvoudig toegankelijke IT-oplossing** toegankelijk voor het publiek: [Am. 99]

- (a) de EG-keuringsverklaringen van subsystemen,
- (b) de EG-conformiteitsverklaringen van interoperabiliteitsonderdelen en EG-verklaringen van geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen,
- (c) de vergunningen die zijn afgegeven overeenkomstig Richtlijn ... [richtlijn tot instelling van één Europese spoorwegruimte (herschikking)],
- (d) de overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] afgegeven veiligheidscertificaten,
- (e) de overeenkomstig artikel 24 van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] aan het Bureau toegezonden onderzoeksverslagen,
- (f) de overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] en artikel 14 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] bij de Commissie aangemelde nationale voorschriften **evenals de beoordeling ervan door het Bureau**, [Am. 100]
- (g) ~~de voertuigregisters, onder meer via een koppeling naar het betrokken nationale register~~ **het Europees voertuigregister**, [Am. 101]
- (h) de infrastructuurregisters, onder meer via een koppeling naar het desbetreffende nationale register,
- (i) het Europees register van goedgekeurde voertuigtypen,
- (j) het register van verzoeken om wijzigingen en geplande wijzigingen van de ERTMS-specificaties,
- (k) het register van verzoeken om wijzigingen en geplande wijzigingen in de specificaties van de TSI voor telematicatoepassingen in het reizigersvervoer (TAP)/de TSI voor telematicatoepassingen in het goederenvervoer (TAF),
- (l) het door het Bureau bijgehouden register van kenmerken van voertuighouders overeenkomstig de TSI exploitatie en verkeersleiding,
- (m) uitgebrachte kwaliteitsverslagen overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾,

(m bis) het register van gecertificeerde entiteiten belast met onderhoud, overeenkomstig artikel 14 van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn]. [Am. 102]

3. De praktische werkwijze voor de toezending van de in lid 2 bedoelde documenten wordt door de Commissie en de lidstaten in overleg vastgesteld op basis van een ontwerp van het Bureau.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer (PB L 315 van 3.12.2007, blz. 14).

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 36

Onderzoek en bevordering van innovatie

1. Het Bureau draagt op verzoek van de Commissie bij aan onderzoeksactiviteiten op spoorweggebied op EU-niveau, onder meer door ondersteuning van de bevoegde diensten van de Commissie en representatieve instanties. Deze bijdrage laat overige onderzoeksactiviteiten op EU-niveau onverlet.
2. De Commissie kan het Bureau opdracht geven innovatie te bevorderen om de interoperabiliteit en veiligheid van het spoor te verbeteren, met name wat betreft het gebruik van nieuwe informatietechnologieën en tracking- en tracingsystemen.

Artikel 37

Ondersteuning van de Commissie

1. Het Bureau verleent de Commissie op haar verzoek ondersteuning bij de tenuitvoerlegging van de EU-regelgeving die tot doel heeft de interoperabiliteit van spoorwegsysteem te verbeteren en een gemeenschappelijke beleid inzake de veiligheid van het Europese spoorwegsysteem te ontwikkelen.
2. Deze ondersteuning kan onder meer bestaan uit:
 - (a) verstrekking van technisch advies in aangelegenheden die bijzondere knowhow vereisen,
 - (b) het verzamelen van informatie via de netwerken als bedoeld in artikel 34.

Artikel 38

Ondersteuning bij de beoordeling van spoorwegprojecten

Onverminderd de afwijkingen waarin artikel 9 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] voorziet, onderzoekt het Bureau op verzoek van de Commissie vanuit het oogpunt van interoperabiliteit en veiligheid elk project voor het ontwerp, de bouw, de vernieuwing of de verbetering van het subsysteem waarvoor een aanvraag om financiële EU-bijstand is ingediend. **In geval van middels het programma voor het Trans-Europese vervoersnetwerk (TEN-T) gefinancierde projecten dient het Bureau nauw samen te werken met het uitvoerend agentschap voor het TEN-T.** [Am. 108]

Het Bureau brengt binnen een met het belang van het project en de beschikbare middelen evenredige en in overleg met de Commissie te bepalen termijn, doch uiterlijk binnen twee maanden, advies uit over de conformiteit van het project met de toepasselijke wetgeving inzake spoorwegveiligheid en interoperabiliteit.

Artikel 39

Ondersteuning van lidstaten, kandidaat-lidstaten en belanghebbenden

1. Op eigen initiatief of op verzoek van de Commissie, lidstaten, kandidaat-lidstaten of de netwerken als bedoeld in artikel 34 verzorgt het Bureau opleidingen en verricht het andere passende activiteiten in verband met de toepassing en de uitlegging van de wetgeving inzake spoorweginteroperabiliteit en -veiligheid en levert het aanverwante producten, waaronder registers, uitvoeringsinformatie of aanbevelingen.
2. De aard en omvang van de werkzaamheden als bedoeld in lid 1 worden door de raad van bestuur vastgesteld en opgenomen in het werkprogramma.

Artikel 40

Internationale betrekkingen

1. Voor zover noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doelstellingen van deze verordening en onverminderd de respectieve bevoegdheden van de lidstaten en de instellingen van de Unie, waaronder de Europese dienst voor extern optreden, kan het Bureau contacten aanknopen en administratieve regelingen treffen met toezichhoudende instanties, internationale organisaties en autoriteiten van derde landen die bevoegd zijn voor aangelegenheden die binnen het werkgebied van het Bureau vallen, teneinde op de hoogte te blijven van wetenschappelijke en technische ontwikkelingen en de spoorwegwetgeving en -normen van de Europese Unie te promoten.
2. Deze regelingen scheppen geen wettelijke verplichtingen voor de Unie en haar lidstaten, en zij beletten lidstaten en hun bevoegde autoriteiten niet om bilaterale of multilaterale regelingen te treffen met deze toezichhoudende instanties, internationale organisaties en autoriteiten van derde landen. Deze regelingen en samenwerking dienen vooraf met de Commissie te worden besproken en geregeld aan haar te worden gerapporteerd.

Woensdag 26 februari 2014

3. De raad van bestuur stelt een strategie vast voor betrekkingen met derde landen of internationale organisaties inzake aangelegenheden die onder de bevoegdheden van het Bureau vallen. Deze strategie wordt opgenomen in de jaarlijkse en meerjarige werkprogramma's van het Bureau, met vermelding van de bijbehorende middelen. **Deze strategie moet ervoor zorgen dat de activiteiten van het Bureau de wederzijdse toegang van de spoorwegondernemingen van de Unie tot de spoorwegmarkten van derde landen in de hand werken.** [Am. 109]

Artikel 41

Coördinatie met betrekking tot onderdelen

Het Bureau werkt mee aan een inventarisatie van spoorwegonderdelen die mogelijk kunnen worden gestandaardiseerd. Daartoe ~~kan dient~~ het een werkgroep ~~instellen~~ **in te stellen** om de activiteiten van de betrokken partijen te coördineren en ~~kan dient~~ het contacten ~~aanknopen~~ **aan te knopen** met de Europese normalisatie-instellingen. Het Bureau doet de Commissie **uiterlijk twee jaar na inwerkingtreding van deze verordening** relevante aanbevelingen. [Am. 110]

HOOFDSTUK 9

ORGANISATIE VAN HET BUREAU

Artikel 42

Administratieve en bestuurlijke structuur

De administratieve en bestuurlijke structuur van het Bureau omvat:

- (a) een raad van bestuur, die de in artikel 47 vastgestelde taken uitoefent,
- (b) een uitvoerend comité, dat de in artikel 49 genoemde taken vervult,
- (c) een uitvoerend directeur, die de in artikel 50 genoemde verantwoordelijkheden uitoefent,
- (d) een kamer van beroep, die de in artikel 54 tot en met 56 genoemde verantwoordelijkheden uitoefent.

Artikel 43

Samenstelling van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur bestaat uit een vertegenwoordiger van elke lidstaat en ~~vier~~ **twee** vertegenwoordigers van de Commissie, die allen stemrecht hebben. [Am. 111]

In de raad van bestuur zetelen ook zes vertegenwoordigers zonder stemrecht, die op Europees niveau de volgende groepen vertegenwoordigen:

- (a) spoorwegondernemingen,
- (b) infrastructuurbeheerders,
- (c) de spoorwegindustrie,
- (d) vakbonden,
- (e) reizigers,
- (f) klanten van het goederenvervoer.

Voor elk van deze categorieën benoemt de Commissie een vertegenwoordiger en een plaatsvervanger op basis van een door hun respectieve Europese organisaties ingediende lijst met vier namen.

2. Leden van de raad van bestuur en hun plaatsvervangers worden benoemd vanwege hun kennis van de kerntaken van het Bureau en rekening houdend met relevante vaardigheden op het gebied van management, bestuur en begrotingen. Alle partijen leveren inspanningen om het verloop onder hun vertegenwoordigers in de raad van bestuur te beperken en de continuïteit van de werkzaamheden van de raad te verzekeren. Alle partijen streven naar een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de raad van bestuur.

Woensdag 26 februari 2014

3. De lidstaten en de Commissie benoemen hun leden van de raad van bestuur, alsmede een plaatsvervanger, die dat lid bij diens afwezigheid vertegenwoordigt.
4. De ambtstermijn van de leden bedraagt ~~vier~~ **vijf** jaar en kan **eenmaal** worden verlengd. [Am. 112]
5. Indien van toepassing worden de deelname van vertegenwoordigers van derde landen en de voorwaarden daarvoor vastgesteld in de regelingen als bedoeld in artikel 68.

Artikel 44

Voorzitter van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur kiest bij tweederde meerderheid van zijn stemgerechtigde leden uit de vertegenwoordigers van de lidstaten een voorzitter, alsmede een vicevoorzitter, een functie waarvoor alle leden zich kandidaat kunnen stellen.

De vicevoorzitter vervangt de voorzitter wanneer deze is verhinderd zijn/haar taken te verrichten.

2. De ambtstermijn van de voorzitter en de vicevoorzitter bedraagt ~~vier~~ **vijf** jaar en kan **eenmaal** worden verlengd. Indien echter hun lidmaatschap van de raad van bestuur tijdens hun ambtstermijn eindigt, loopt hun ambtstermijn op dezelfde datum af. [Am. 113]

2 bis. *De voorzitter van de raad van bestuur spreekt zich overeenkomstig artikel 53, lid 3 bis uit over het feit of een verzoek tot wraking met betrekking tot een lid van de kamer van beroep al dan niet moet worden ingewilligd, en benoemt indien nodig overeenkomstig artikel 53, lid 3 ter, een tijdelijk lid van de kamer van beroep.* [Am. 114]

Artikel 45

Vergaderingen

1. De voorzitter roept de raad van bestuur in vergadering bijeen. De uitvoerend directeur van het Bureau neemt deel aan de vergaderingen, **behalve als de raad van bestuur een besluit moet nemen met betrekking tot artikel 64.** [Am. 115]
2. De raad van bestuur komt ten minste tweemaal per jaar bijeen. Voorts komt hij bijeen op initiatief van zijn voorzitter, dan wel op verzoek van de Commissie, de meerderheid van zijn leden of een derde van de vertegenwoordigers van de lidstaten in de raad van bestuur.

Artikel 46

Stemming

Tenzij anders bepaald in deze verordening neemt de raad van bestuur zijn besluiten bij absolute meerderheid van zijn stemgerechtigde leden. Elk stemgerechtigd lid beschikt over één stem.

Artikel 47

Taken van de raad van bestuur

1. Om te waarborgen dat het Bureau zijn taken vervult, verricht de raad van bestuur de volgende werkzaamheden:
 - (a) het jaarverslag over de werkzaamheden van het Bureau tijdens het voorgaande jaar aannemen en dat verslag voor 1 juli toezenden aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer, en het verslag openbaar maken;
 - (b) jaarlijks, bij tweederde meerderheid van zijn stemgerechtigde leden, na ontvangst van het advies van de Commissie en overeenkomstig artikel 48, het werkprogramma van het Bureau voor het volgende jaar en een strategisch meerjarig werkprogramma vaststellen;
 - (c) bij tweederde meerderheid van zijn stemgerechtigde leden de jaarbegroting van het Bureau vaststellen en andere functies met betrekking tot de begroting van het Bureau uitoefenen overeenkomstig hoofdstuk 10;
 - (d) vaststellen van procedures voor het nemen van besluiten door de uitvoerend directeur;
 - (e) vaststellen van een inspectiebeleid overeenkomstig artikel 10;
 - (f) vaststellen van zijn huishoudelijk reglement;

Woensdag 26 februari 2014

- (g) vaststellen en bijwerken van de communicatie- en verspreidingsplannen als bedoeld in artikel 35;
- (h) vaststellen van procedures voor het uitvoeren van de audits als bedoeld in de artikelen 29 en 30;
- (i) overeenkomstig lid 2, met betrekking tot het personeel van het Bureau de bevoegdheden tot aanstelling uitoefenen die krachtens het statuut aan het tot aanstelling bevoegde gezag is verleend en die krachtens de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden is verleend aan het tot het sluiten van arbeidscontracten bevoegde gezag („de bevoegdheden tot aanstelling”);
- (j) vaststellen van passende uitvoeringsvoorschriften voor het Statuut en de Regeling voor de andere personeelsleden in overeenstemming met de procedure van artikel 110 van het Statuut;
- (k) benoemen van de uitvoerend directeur, verlengen van zijn ambtstermijn verlengen of hem uit zijn functie ontheffen, bij tweederde meerderheid van de stemgerechtigde leden van de raad van bestuur overeenkomstig artikel 62;
- (l) vaststellen van een strategie voor fraudebestrijding **en transparantie** die evenredig is ~~met de risico's van fraude~~ **aan het frauderisico**, gelet op de kosten en de baten van de te nemen maatregelen; [Am. 116]
- (m) waarborgen van een passende opvolging voor de bevindingen en aanbevelingen uit onderzoeken van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en de diverse interne of externe auditverslagen en beoordelingen;
- (n) vaststellen van voorschriften voor preventie van, en omgang met belangenconflicten **binnen het Bureau zoals uiteengezet in artikel 68 bis, alsook** bij leden van de raad van bestuur en de kamer van beroep. [Am. 117]

2. Overeenkomstig de procedure van artikel 110 van het Statuut kan de raad van bestuur op basis van artikel 2, lid 1, van het Statuut en op basis van artikel 6 van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, een besluit aannemen om de bevoegdheden tot aanstelling te delegeren aan de uitvoerend directeur en de voorwaarden vast te stellen waaronder die delegatie kan worden geschorst. De uitvoerend directeur mag deze bevoegdheid op zijn beurt subdelegeren. **Het subdelegeren van bevoegdheden doet niets af aan zijn/haar aansprakelijkheid. De uitvoerend directeur legt verantwoording af aan de raad van bestuur over deze delegatie en over subdelegaties.** [Am. 118]

In toepassing van de vorige alinea en wanneer uitzonderlijke omstandigheden dat vereisen, kan de raad van bestuur een besluit nemen om de delegatie van bevoegdheden tot aanstelling aan de uitvoerend directeur en de door hem verleende subdelegatie tijdelijk te schorsen en deze bevoegdheden zelf uitoefenen, dan wel delegeren aan een van zijn leden of een ander personeelslid dan de uitvoerend directeur. **De gedelegeerde legt over deze delegatie verantwoording af aan de raad van bestuur.** [Am. 119]

2 bis. De raad van bestuur heft overeenkomstig de bepalingen van artikel 64 de immunititeit van het Bureau af van zijn personeel op, thans of in het verleden. [Am. 120]

Artikel 48

Jaarlijkse en meerjarige werkprogramma's

1. De raad van bestuur van het Bureau stelt uiterlijk op 30 november van elk jaar het werkprogramma vast, rekening houdend met het advies van de Commissie, en zendt dit aan de lidstaten, het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de netwerken als bedoeld in artikel 34.
2. De vaststelling van het werkprogramma geschiedt los van de jaarlijkse begrotingsprocedure van de Unie. Indien de Commissie binnen vijftien dagen na de datum van aanneming van het werkprogramma te kennen geeft het niet eens te zijn met het aangenomen werkprogramma, bespreekt de raad van bestuur het werkprogramma opnieuw en neemt hij het eventueel gewijzigde werkprogramma binnen twee maanden in tweede lezing aan, ~~hetzij met een twee derde meerderheid van zijn stemgerechtigde leden, met inbegrip van alle vertegenwoordigers van de Commissie, hetzij met eenparigheid van stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten.~~ [Am. 121]
3. In het werkprogramma van het Bureau wordt voor elke activiteit de doelstelling vermeld. In algemene zin wordt voor elke activiteit en elk project een duidelijk verband gelegd met de middelen die voor die activiteit zijn vereist, overeenkomstig de principes van activiteitsgestuurd begroten en management en de vroegtijdige effectbeoordelingsprocedure van artikel 7, lid 2.

Woensdag 26 februari 2014

4. Indien nodig wijzigt de raad van bestuur het vastgestelde werkprogramma wanneer een nieuwe taak aan het Bureau wordt opgedragen. Wanneer een dergelijke nieuwe taak wordt toegevoegd, wordt een analyse gemaakt van de gevolgen voor de personele en budgettaire middelen en kan worden besloten om andere taken uit te stellen.

5. De raad van bestuur stelt daarnaast uiterlijk op 30 november van elk jaar een strategisch meerjarig werkprogramma vast en werkt dat bij. Er wordt rekening gehouden met het advies van de Commissie. Het Europees Parlement en de netwerken als bedoeld in artikel 34 worden geraadpleegd over het ontwerpprogramma. Het goedgekeurde meerjarige werkprogramma wordt doorgestuurd naar de lidstaten, het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de in artikel 34 genoemde netwerken.

Artikel 49

Uitvoerend comité

1. De raad van bestuur wordt bijgestaan door een uitvoerend comité.
2. Het uitvoerend comité wordt belast met het voorbereiden van door de raad van bestuur te nemen besluiten. Indien dat in dringende gevallen noodzakelijk is, neemt het namens de raad van bestuur bepaalde voorlopige besluiten, met name in administratieve en begrotingsaangelegenheden.

Samen met de raad van bestuur draagt het zorg voor een passende opvolging voor de bevindingen en aanbevelingen uit onderzoeken van het OLAF en de diverse interne of externe auditverslagen en evaluaties.

Onverminderd de verantwoordelijkheden van de uitvoerend directeur als omschreven in artikel 30 ondersteunt en adviseert het uitvoerend comité hem/haar bij de tenuitvoerlegging van de besluiten van de raad van bestuur teneinde het toezicht op het administratief en begrotingsbeheer te versterken.

3. Het uitvoerend comité bestaat uit de voorzitter van de raad van bestuur, een vertegenwoordiger van de Commissie en [vier] andere leden van de raad van bestuur. De raad van bestuur benoemt de leden van het uitvoerend comité en zijn voorzitter.
4. De ambtstermijn van de leden van het uitvoerend comité heeft dezelfde duur als die van de leden van de raad van bestuur.
5. Het uitvoerend comité komt ten minste eenmaal per kwartaal bijeen. Op verzoek van de leden van het comité roept de voorzitter van het uitvoerend comité extra vergaderingen bijeen.
6. De raad van bestuur stelt het huishoudelijk reglement van het uitvoerend comité vast.

Artikel 50

Taken van de uitvoerend directeur

1. Het Bureau wordt geleid door zijn uitvoerend directeur, die volledig onafhankelijk is in de uitoefening van zijn taken. De uitvoerend directeur rapporteert aan de raad van bestuur.
2. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie, de raad van bestuur of het uitvoerend comité, vraagt of aanvaardt de uitvoerend directeur geen instructies van een regering of een andere instantie.
3. De uitvoerend directeur brengt desgevraagd aan het Europees Parlement verslag uit over de wijze waarop hij zijn taken uitvoert. De Raad kan de uitvoerend directeur verzoeken verslag uit te brengen over de wijze waarop hij zijn taken uitvoert.
4. De uitvoerend directeur treedt op als wettelijke vertegenwoordiger van het Bureau. Hij/zij keurt alle besluiten, aanbevelingen, adviezen en overige formele handelingen van het Bureau goed.
5. De uitvoerend directeur is belast met het bestuurlijk beheer van het Bureau en met de uitvoering van de taken die het op grond van deze verordening heeft. De uitvoerend directeur is in het bijzonder belast met:
 - (a) de dagelijkse leiding van het Bureau;
 - (b) de uitvoering van de besluiten van de raad van bestuur;

Woensdag 26 februari 2014

- (c) opstellen van het jaarlijkse werkprogramma en het strategisch meerjarig werkprogramma, die na raadpleging van de Commissie aan de raad van bestuur worden voorgelegd;
- (d) uitvoeren van het jaarlijkse werkprogramma en het strategisch meerjarig werkprogramma en, voor zover mogelijk, voldoen aan verzoeken om ondersteuning van de Commissie met betrekking tot de taken van het Bureau op grond van deze verordening;
- (e) rapporteren aan de raad van bestuur over de uitvoering van het strategisch meerjarig werkprogramma;
- (f) de nodige regelingen treffen, waaronder met name de vaststelling van interne administratieve instructies en de bekendmaking van aanwijzingen, om te waarborgen dat het Bureau overeenkomstig deze verordening functioneert;
- (g) invoeren van een doelmatig monitoringsysteem om de resultaten van het Bureau te kunnen toetsen aan de operationele doelstellingen en invoeren van een methode van regelmatige beoordelingen overeenkomstig de erkende vaknormen;
- (h) jaarlijks een algemeen ontwerpverslag opstellen op basis van de onder g) genoemde toetsings- en beoordelingssystemen en dit verslag voorleggen aan de raad van bestuur;
- (i) opstellen van een ontwerpraming van de inkomsten en uitgaven van het Bureau overeenkomstig artikel 58 en het uitvoeren van de begroting overeenkomstig artikel 59;
- (j) opstellen van het jaarverslag over de werkzaamheden van het Bureau en dat verslag ter beoordeling voorstellen aan de raad van bestuur;
- (k) opstellen van een actieplan als follow-up van ex-postevaluaties en de halfjaarlijkse voortgangsrapportage aan de Commissie;
- (l) beschermen van de financiële belangen van de Unie door toepassing van preventiemaatregelen tegen fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten, door middel van effectieve controles en, indien onregelmatigheden worden vastgesteld, door terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen en afschrikkende administratieve en financiële sancties;
- (m) een eigen strategie voor fraudebestrijding van het Bureau ontwikkelen en de deze ter goedkeuring voorleggen aan de raad van bestuur;
- (n) opstellen van een ontwerp van financieel reglement van het Bureau, dat overeenkomstig artikel 60 wordt aangenomen door de raad van bestuur, alsook de maatregelen ter uitvoering van die regeling.

Artikel 51

Instelling en samenstelling van de kamers van beroep

1. Het Bureau stelt één of meer **onafhankelijke** kamers van beroep in. [Am. 122]
2. Een kamer van beroep is samengesteld uit een voorzitter en twee andere leden. Zij hebben plaatsvervangers, die hen bij afwezigheid vertegenwoordigen.
3. De raad van bestuur benoemt de voorzitter, de andere leden en hun plaatsvervangers uit een door de Commissie vastgestelde lijst met gekwalificeerde kandidaten.
4. Wanneer de kamer van beroep van oordeel is dat de aard van het beroep dit vereist, kan deze de raad van bestuur verzoeken nog twee extra leden en plaatsvervangers te benoemen op basis van de in lid 3 genoemde lijst.
5. Op voorstel van het Bureau stelt de Commissie het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep vast, na de raad van bestuur te hebben geraadpleegd en overeenkomstig de in artikel 75 bedoelde raadplegingsprocedure.

5 bis. De vereiste kwalificaties voor elk lid van de kamer van beroep, de bevoegdheid van elk lid in de voorbereidende fase van de besluitvorming en de voorwaarden waaronder stemming plaatsvindt moeten door de Commissie worden vastgesteld met behulp van het in artikel 48, lid 3 van Richtlijn... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] bedoelde comité. [Am. 123]

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 52

Leden van de kamer van beroep

1. De ambtstermijn van de leden en plaatsvervangers van een kamer van beroep bedraagt ~~vier~~ **vijf** jaar en kan **eenmaal** worden verlengd. [Am. 124]
2. De leden van een kamer van beroep zijn onafhankelijk ~~en van alle partijen die bij het beroep zijn betrokken~~. Zij mogen geen andere taken binnen het Bureau **of de Commissie** vervullen. Bij het nemen van hun besluiten **en het uitbrengen van hun adviezen** zijn zij niet aan instructies gebonden. [Am. 125]
3. De leden van een kamer van beroep mogen tijdens hun ambtstermijn niet van hun functie worden ontheven, noch van de lijst van gekwalificeerde kandidaten worden verwijderd, tenzij er ernstige gronden zijn voor deze ontheffing of verwijdering en de Commissie hier na advies van de raad van bestuur toe besluit.

Artikel 53

Uitsluiting en wraking

1. De leden van de kamer van beroep ~~kunnen~~ **mogen** niet aan een beroepsprocedure deelnemen wanneer zij daarbij enig persoonlijk belang hebben of voordien betrokken zijn geweest als vertegenwoordiger van een van de partijen in de procedure, dan wel wanneer zij ~~aan~~ betrokken waren bij het betwiste besluit, **in geval van een beroep dat is aangetekend overeenkomstig artikel 54, lid 1 ook door een advies uit te brengen overeenkomstig artikel 54, lid 4, en betreffende dezelfde vergunning of hetzelfde certificaat**. [Am. 126]

2. Leden van de kamer van beroep die van mening zijn dat zij om één van de redenen als genoemd in lid 1 of om een andere reden geen deel behoren te nemen aan een beroepsprocedure, stellen de kamer van beroep ~~daarvan~~ in kennis, ~~die overeenkomstig een van hun besluit neemt over de uitsluiting van die leden om zich onbevoegd te verklaren~~. [Am. 127]

3 bis. Een partij kan de voorzitter van de raad van bestuur schriftelijk verzoeken om wraking van een lid van de kamer van beroep. Aan dit verzoek om wraking ligt een van de in lid 1 genoemde redenen of een risico van bevoordeling ten grondslag. The application shall be accompanied by relevant supporting documents. Het verzoek wordt op straffe van niet-ontvankelijkheid voor aanvang van de procedure voorgelegd aan de kamer van beroep of, wanneer na aanvang van die procedure kennis wordt genomen van de informatie die aan het verzoek tot wraking ten grondslag ligt, uiterlijk vijf dagen na kennisneming van deze informatie door de verzoekende partij.

Het verzoek wordt doorgestuurd naar het betrokken lid van de kamer van beroep. Deze laat binnen vijf dagen na kennisneming van het verzoek tot wraking weten of hij instemt met de wraking. Als dat niet het geval is, neemt de voorzitter van de raad van bestuur uiterlijk zeven werkdagen na het antwoord van het betrokken lid een besluit, of indien deze niet gereageerd heeft, na het verstrijken van de vastgestelde termijn om te reageren. [Am. 128]

3 ter. De kamer van beroep brengt zijn advies uit of doet uitspraak zonder deelneming van het lid dat heeft besloten zich onbevoegd te verklaren of die overeenkomstig de leden 2 en 3 is gewraakt. Om uitspraak te doen of een advies uit te brengen, wordt het betrokken lid in de kamer van beroep vervangen door zijn plaatsvervanger.

Als de plaatsvervanger om wat voor reden dan ook geen zitting kan nemen, benoemt de voorzitter van de raad van bestuur een tijdelijk lid in de kamer uit de in artikel 51, lid 3 genoemde lijst om hem te vervangen in deze zaak. [Am. 129]

Artikel 54

Besluiten waartegen beroep kan worden aangetekend

1. Beroep kan worden aangetekend voor de kamer van beroep tegen besluiten van het Bureau op grond van de artikelen 12, 16, 17 en 18, **of tegen aanbevelingen op grond van de artikelen 21 en 22 of tegen niet binnen de gestelde termijnen genomen besluiten**. [Am. 130]

Woensdag 26 februari 2014

2. Een ingevolge lid 1 van dit artikel aangetekend beroep heeft geen schorsende werking. Het Bureau kan de toepassing van het besluit waartegen beroep wordt ingesteld echter opschorten indien het van mening is dat de omstandigheden dat toelaten **en voor zover de opschorting van dit besluit geen gevolgen heeft voor de spoorwegveiligheid.** [Am. 131]

Artikel 55

Personen die beroep kunnen ~~aantekenen~~ **instellen**, termijnen en vorm

1. Elke natuurlijke of rechtspersoon kan beroep aantekenen tegen een door het Bureau overeenkomstig de artikelen 12, 16, 17 en 18 tot die persoon gericht besluit **of tegen niet binnen de termijn genomen besluiten. Bovendien is dit recht van beroep van toepassing op instanties die de in artikel 34, lid 2 bedoelde personen vertegenwoordigen, naar behoren gemachtigd in overeenstemming met hun status.**

2. Het beroep wordt samen met de uiteenzetting van de gronden voor het beroep binnen twee maanden na de kennisgeving van het besluit aan de betrokken persoon, dan wel bij gebreke daarvan, binnen twee maanden na de dag van publicatie van het besluit door het Bureau, schriftelijk bij het Bureau ingediend.

2 bis. Een beroep tegen een niet binnen de termijn genomen besluit wordt binnen twee maanden na afloop van de in het betrokken artikel genoemde termijn schriftelijk bij het Bureau ingediend. [Am. 132]

Artikel 56

Onderzoek van en beslissingen inzake beroep

1. De kamer van beroep ~~gaat bij het onderzoek voortvarend te werk~~ **besluit binnen drie maanden na indiening van het beroep over het al dan niet in aanmerking nemen van het beroep.** De kamer **van beroep dient alle nodige aanvullende informatie aan te vragen binnen een maand na indiening van het beroep. Deze informatie wordt beschikbaar gesteld binnen een door de kamer van beroep vast te stellen termijn van ten hoogste een maand.** De kamer nodigt zo vaak als noodzakelijk is de partijen in de beroepsprocedure uit om binnen een bepaalde termijn **van ten hoogste een maand** opmerkingen in te dienen naar aanleiding van de kennisgevingen van de kamer of de mededelingen van de andere partijen in de beroepsprocedure. Het is de partijen in de beroepsprocedure toegestaan hun standpunt mondeling uiteen te zetten. [Am. 133]

2. De kamer van beroep kan de passende bevoegdheid uitoefenen die binnen de bevoegdheid van het Bureau valt, dan wel de zaak terugverwijzen naar het bevoegde orgaan van het Bureau. Dit orgaan is gebonden aan de beslissing van de kamer van beroep.

Artikel 57

Beroep bij het Hof van Justitie

1. Een beroep tot nietigverklaring van de besluiten die het Bureau op grond van de artikelen 12, 16, 17 en 18 heeft genomen, kan pas bij het Hof van Justitie van de Europese Unie worden ingeleid nadat alle beroepsmogelijkheden bij het Bureau zelf zijn uitgeput.

2. Het Bureau treft alle noodzakelijke maatregelen ter uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

HOOFDSTUK 10

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 58

Begroting

1. Voor ieder begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, worden voor alle inkomsten en uitgaven van het Bureau prognoses opgesteld die worden opgenomen in de begroting van het Bureau. De inkomsten en uitgaven moeten in evenwicht zijn.

2. De ~~inkomsten~~ **ontvangsten** van het Bureau bestaan **met name** uit: [Am. 134]

(a) een bijdrage van de Unie;

Woensdag 26 februari 2014

- (b) eventuele bijdragen van derde landen die aan de werkzaamheden van het Bureau deelnemen op grond van artikel 68;
- (c) de vergoedingen die worden betaald door aanvragers en houders van certificaten en vergunningen die door het Bureau worden afgegeven overeenkomstig de artikelen 12, 16, 17 en 18. **In de in artikel 73 genoemde gedelegeerde handeling worden verschillende niveaus van kosten vastgesteld voor de diverse gebieden van toepassing van de certificaten en vergunningen en het type en werkingssfeer van de vervoerdiensten;** [Am. 135]
- (d) vergoedingen voor publicaties, opleidingen en andere door het Bureau geleverde diensten;
- (e) vrijwillige financiële bijdragen van lidstaten, derde landen of andere entiteiten, voor zover deze bijdragen de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van het Bureau niet in het gedrang brengen.

2 bis. Elke taak of verplichting in aanvulling op de taken die voortkomt uit een wettelijke bepaling van de Unie en die aanleiding geeft tot een vergoeding zoals bepaald in de letters b, c, d, en e van punt 2 van artikel 58 van deze verordening moet worden onderworpen aan een beoordeling en een vergoeding uit de begroting van de Unie. [Am. 136]

- 3. De uitgaven van het Bureau bestaan uit operationele uitgaven en personeels-, administratie-, infrastructuurkosten.
- 4. De inkomsten en uitgaven moeten in evenwicht zijn.
- 5. De raad van bestuur stelt jaarlijks, aan de hand van de ontwerpraming die door de uitvoerend directeur is opgesteld op basis van een activiteitsgestuurde begroting, de raming op van de inkomsten en uitgaven van het Bureau voor het volgende begrotingsjaar. Deze raming, die tevens een ontwerppersoneelsformatie bevat, wordt uiterlijk op 31 januari door de raad van bestuur bij de Commissie ingediend.
- 6. De raming wordt samen met het voorontwerp van de algemene begroting van de Unie door de Commissie ingediend bij het Europees Parlement en de Raad (hierna „begrotingsautoriteit” genoemd).
- 7. Op basis van deze raming neemt de Commissie de geraamde bedragen die zij nodig acht met betrekking tot de personeelsformatie en de subsidie ten laste van de algemene begroting op in het voorontwerp van algemene begroting, dat zij overeenkomstig artikel 314 van het Verdrag voorlegt aan de begrotingsautoriteit, samen met een beschrijving en verantwoording van alle verschillen tussen de raming van het Bureau en het bedrag van de subsidie ten laste van de algemene begroting.
- 8. De begrotingsautoriteit keurt de kredieten goed voor de subsidie aan het Bureau. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie van het Bureau vast.
- 9. De begroting wordt vastgesteld door de raad van bestuur bij tweederde meerderheid van zijn stemgerechtigde leden. De begroting wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Unie. De begroting wordt zo nodig dienovereenkomstig aangepast.
- 10. De raad van bestuur stelt de begrotingsautoriteit zo spoedig mogelijk in kennis van de projecten die hij voornemens is te realiseren en die aanzienlijke financiële gevolgen kunnen hebben voor de begroting, met name onroerendgoedprojecten, zoals de huur of aankoop van gebouwen. De raad van bestuur brengt de Commissie daarvan op de hoogte. Wanneer een tak van de begrotingsautoriteit kennis heeft gegeven van zijn voornemen om een advies over het project te verstrekken, doet hij dit binnen zes weken na kennisgeving van het project toekomen aan de raad van bestuur.

Artikel 59

Uitvoering en controle van de begroting

- 1. De uitvoerend directeur voert de begroting van het Bureau uit.
- 2. Uiterlijk op 1 maart van het jaar dat volgt op elk afgesloten begrotingsjaar dient de rekenplichtige van het Bureau de voorlopige rekeningen met het verslag over het budgettaire en financiële beheer van het begrotingsjaar in bij de rekenplichtige van de Commissie. De rekenplichtige van de Commissie consolideert de voorlopige rekeningen van de instellingen en de gedecentraliseerde organen overeenkomstig artikel 147 van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ (het algemene Financieel Reglement).

⁽¹⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

3. Uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op elk afgesloten begrotingsjaar dient de rekenplichtige van de Commissie de voorlopige rekeningen van het Bureau met het verslag over het budgettaire en financiële beheer van dat begrotingsjaar in bij de Rekenkamer. Het verslag over het budgettaire en financiële beheer van het begrotingsjaar wordt ook toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.

De Rekenkamer onderzoekt deze rekeningen overeenkomstig artikel 287 van het Verdrag. De Rekenkamer publiceert elk jaar een verslag van de activiteiten van het Bureau.

4. ~~Na ontvangst van~~ **Zich eventueel baserend op** de opmerkingen van de Rekenkamer over de voorlopige rekeningen van het Bureau ~~overeenkomstig~~ **krachtens** artikel 148 van het algemeen Financieel Reglement; maakt de uitvoerend directeur van het Bureau onder zijn eigen verantwoordelijkheid de definitieve rekeningen ~~van het Bureau op en legt hij deze,~~ **samen met een betrouwbaarheidsverklaring, ter goedkeuring** voor ~~advies voor~~ aan de raad van bestuur. [Am. 137]

5. De raad van bestuur brengt advies uit over de definitieve rekeningen van het Bureau.

6. Uiterlijk op 1 juli van het jaar dat volgt op elk afgesloten begrotingsjaar dient de uitvoerend directeur de definitieve rekeningen en het advies van de raad van bestuur in bij het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.

7. De definitieve rekeningen worden gepubliceerd.

8. De uitvoerend directeur zendt de Rekenkamer uiterlijk op 30 september van het jaar dat volgt op elk afgesloten begrotingsjaar een antwoord op de door haar geformuleerde opmerkingen. Hij deelt dit antwoord ook mee aan de raad van bestuur.

9. De uitvoerend directeur verstrekt het Europees Parlement op verzoek, overeenkomstig artikel 165, lid 3, van het algemeen Financieel Reglement, alle inlichtingen die nodig zijn voor het goede verloop van de kwijtingsprocedure voor het desbetreffende begrotingsjaar.

10. Vóór 30 april van het jaar N+2 verleent het Europees Parlement op aanbeveling van de Raad, die met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, de uitvoerend directeur kwijting met betrekking tot de uitvoering van de begroting van begrotingsjaar n.

Artikel 60

Financieel Reglement

De financiële regels die van toepassing zijn op het Bureau worden vastgesteld door de raad van bestuur, na raadpleging van de Commissie. Zij mogen niet afwijken van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie ⁽¹⁾ tenzij dat specifiek vereist is voor het functioneren van het Bureau en de Commissie daarmee vooraf heeft ingestemd.

HOOFDSTUK 11

PERSONEEL

Artikel 61

Algemene bepalingen

1. Het Statuut van de Europese Unie, de Regeling voor de andere personeelsleden van de Europese Unie en de voorschriften die bij overeenkomst zijn vastgesteld tussen de instellingen van de Europese Unie ten behoeve van de uitvoering van dit Statuut zijn van toepassing op het personeel van het Bureau.

2. In het belang van zijn diensten werft het Bureau:

(a) personeel dat in aanmerking komt voor een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur, en

(b) personeel dat niet in aanmerking komt voor een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur.

Voor dit artikel worden passende uitvoeringsvoorschriften aangenomen overeenkomstig de procedure van artikel 110 van het Statuut.

⁽¹⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie van 23 december 2002 houdende de financiële kaderregeling van de organen, bedoeld in artikel 185 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 357 van 31.12.2002, blz. 72).

Woensdag 26 februari 2014

3. Het Bureau neemt alle passende bestuurlijke maatregelen, **onder meer in de vorm van opleidingen en preventieve strategieën**, om zijn diensten zodanig in te richten dat alle eventuele belangenconflicten worden vermeden, **onder meer met betrekking tot kwesties na beëindiging van het dienstverband, zoals: „draaideuren” en „insider-informatie”**. [Am. 138]

3 bis. Het Bureau en zijn personeel voeren de in deze verordening vastgestelde taken uit met de grootste mate van beroepsintegriteit en technische bekwaamheid die op dit specifieke terrein vereist zijn. Ze moeten beschermd worden tegen elke vorm van druk en elk risico van corruptie, met name op financieel vlak, die hun beoordelingsvermogen of het resultaat van hun werk zouden kunnen beïnvloeden, met name van personen of groepen mensen op wie het resultaat van deze activiteiten van toepassing is. Het Bureau beschikt over voldoende personeel om de in deze verordening vastgestelde taken naar behoren uit te voeren.

3 ter. Het personeel wordt geacht te beschikken over:

(a) een degelijke technische en beroepsopleiding die alle werkzaamheden van het Bureau bestrijkt;

(b) een toereikende kennis van de eisen inzake de beoordelingen die het Bureau verricht en voldoende bevoegdheden om deze beoordelingen uit te voeren;

(c) voldoende kennis van en inzicht in het uitvoeren van de besluiten van het Bureau;

(d) de bekwaamheid om adviezen en besluiten van de nationale veiligheidsinstanties alsook nationale regelingen aan toetsing te onderwerpen. [Am. 139]

Artikel 62

Uitvoerend directeur

1. De uitvoerend directeur wordt aangesteld als tijdelijk medewerker van het Bureau op grond van artikel 2, onder a), van de Regeling van toepassing op de andere personeelsleden.

2. De uitvoerend directeur wordt na een open en transparante selectieprocedure door de raad van bestuur benoemd uit een lijst van door de Commissie voorgestelde kandidaten.

Voor het sluiten van de arbeidsovereenkomst met de uitvoerend directeur wordt het Bureau vertegenwoordigd door de voorzitter van de raad van bestuur.

Vóór de benoeming kan de door de raad van bestuur gekozen kandidaat worden verzocht een verklaring voor de bevoegde commissie van het Europees Parlement af te leggen en vragen van de commissieleden te beantwoorden.

3. De ambtstermijn van de uitvoerend directeur bedraagt vijf jaar. Aan het eind van deze termijn stelt de Commissie een beoordeling op waarin rekening wordt gehouden met de evaluatie van de resultaten van de uitvoerend directeur en de toekomstige taken en uitdagingen van het Bureau.

4. Op voorstel van de Commissie, waarin rekening wordt gehouden met de beoordeling als bedoeld in lid 3, kan de raad van bestuur de ambtstermijn van de uitvoerend directeur eenmaal verlengen met ten hoogste vijf jaar.

5. De raad van bestuur stelt het Europees Parlement in kennis van zijn voornemen om de ambtstermijn van de uitvoerend directeur te verlengen. In de maand die voorafgaat aan de verlenging van zijn of haar ambtstermijn kan de uitvoerend directeur worden gevraagd een verklaring voor de bevoegde commissie van het Europees Parlement af te leggen en vragen van de commissieleden te beantwoorden.

6. Een uitvoerend directeur wiens ambtstermijn is verlengd, is aan het eind van de volledige termijn uitgesloten van een andere selectieprocedure voor dezelfde functie.

7. De uitvoerend directeur kan uitsluitend uit zijn functie worden ontheven bij besluit van de raad van bestuur op voorstel van de Commissie.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 63

Gedetacheerde nationale deskundigen en andere personeelsleden

Het Bureau ~~kan~~ **dient** ook een beroep **te** doen op gedetacheerde nationale deskundigen **en medewerkers van nationale veiligheidsinstanties in het bijzonder**, of **op** andere personeelsleden die niet bij het Bureau in dienst zijn op grond van het Statuut en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden. **Het Bureau creëert en voert een beleid ter beoordeling en beheer van potentiële belangenconflicten van gedetacheerde nationale deskundigen. Zo is het deze deskundigen onder meer verboden bijeenkomsten van bepaalde werkgroepen bij te wonen indien dat hun onpartijdigheid en onafhankelijkheid zou kunnen schaden.** [Am. 140]

Bij besluit van de raad van bestuur worden de voorschriften vastgesteld voor de detachering van nationale deskundigen naar het Bureau.

HOOFDSTUK 12

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 64

Voorrechten en immunititeiten

Op het Bureau en zijn personeel is het Protocol betreffende de voorrechten en immunititeiten van de Europese Unie van toepassing **onverminderd de gerechtelijke en/of buitengerechtelijke procedures in verband met het terrein waarvoor het Bureau verantwoordelijk is.** [Am. 141]

Artikel 65

Vestigingsovereenkomst en voorwaarden voor de exploitatie

1. De noodzakelijke bepalingen betreffende de huisvesting van het Bureau in de gastlidstaat en de door deze lidstaat ter beschikking gestelde installaties, alsook de specifieke voorschriften die in de gastlidstaat van het Bureau gelden voor de uitvoerend directeur, de leden van de raad van bestuur, het personeel van het Bureau en hun gezinsleden, worden vastgesteld in een vestigingsovereenkomst tussen het Bureau en de gastlidstaat, die wordt gesloten nadat de raad van bestuur daarmee heeft ingestemd, doch uiterlijk in 2015.

2. De gastlidstaat zorgt ervoor dat het Bureau in optimale omstandigheden kan werken, onder andere door het aanbieden van meertalig onderwijs met een Europese dimensie en degelijke vervoersverbindingen.

Artikel 66

Aansprakelijkheid

-1. Het Bureau neemt de volledige aansprakelijkheid op zich en aanvaardt de contractuele en niet-contractuele aansprakelijkheid voor de vergunningen en certificaten die het afgeeft. [Am. 142]

1. De contractuele aansprakelijkheid van het Bureau wordt beheerst door het recht dat van toepassing is op het desbetreffende contract.

2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd om uitspraak te doen krachtens arbitrageclausules in de door het Bureau gesloten overeenkomsten.

3. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt het Bureau overeenkomstig de gemeenschappelijke rechtsbeginselen van de lidstaten alle door zijn diensten of personeelsleden in de uitoefening van hun functie veroorzaakte schade.

4. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft rechtsmacht voor geschillen over de vergoeding van de in lid 3 bedoelde schade.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 67

Talenregeling

-1. Onverminderd eventuele afspraken tussen het Bureau en de aanvrager wat de vereisten op het gebied van vertaling betreft, worden de documenten die overeenkomstig de artikelen 12, 16, 17 en 18 door de aanvragers en de houders van certificaten en vergunningen worden verstrekt aan het Bureau en aan de nationale veiligheidsinstanties om deze in kennis te stellen van deze certificaten en vergunningen vertaald in alle officiële talen van de Unie van de lidstaten waar het rollend materiaal in gebruik is en waar de betrokken spoorwegonderneming opereert. Elke vertaling is authentiek voor de betrokken lidstaat, ook voor de procedures vallend onder artikel 56. De vergunning en het certificaat moeten in alle officiële EU-talen van deze lidstaten worden afgegeven. [Am. 143]

1. **Indien artikel 67, lid - 1, niet van toepassing is, gelden voor het Bureau** de bepalingen van Verordening nr. 1 van de Raad van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap ⁽¹⁾ ~~zijn van toepassing op het Bureau.~~ [Am. 144]

2. De voor het functioneren van het Bureau noodzakelijke vertalingen worden gemaakt door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Artikel 68

Deelname door derde landen aan de werkzaamheden van het Bureau

1. Onverminderd artikel 40 staat het Bureau open voor deelname door derde landen ~~en die met name door landen binnen de werkingssfeer van het Europees nabuurschapsbeleid, landen die onder het uitbreidingsbeleid vallen en EVA-landen met de Unie overeenkomsten hebben gesloten op grond waarvan zij wetgeving van de Unie of vergelijkbare nationale maatregelen hebben vastgesteld en toepassen op het gebied waarop deze verordening betrekking heeft.~~ **Dit lid is in het bijzonder van toepassing op de landen die binnen de werkingssfeer van het Europees nabuurschapsbeleid vallen, de landen die onder het uitbreidingsbeleid vallen en de EVA-landen.** [Am. 145]

2. Overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de overeenkomsten als bedoeld in lid 1 worden regelingen tussen het Bureau en derde landen getroffen waarin de wijze van deelname van deze landen aan de werkzaamheden van het Bureau nader is uitgewerkt wat betreft de aard en de omvang van die deelname. Deze regelingen bevatten bepalingen met betrekking tot de financiële bijdragen en het personeel. Zij kunnen voorzien in een vertegenwoordiging zonder stemrecht in de raad van bestuur.

Het Bureau ondertekent de regelingen na akkoord te hebben ontvangen van de Commissie en na raadpleging van de raad van bestuur.

Artikel 68 bis

Belangenconflicten

1. **De uitvoerend directeur en de door de lidstaten en door de Commissie op tijdelijke basis gedetacheerde ambtenaren leggen een verbintenisverklaring af, alsmede een verklaring over hun belangen waaruit blijkt dat zij geen directe of indirecte belangen hebben die als nadelig voor hun onafhankelijkheid kunnen worden beschouwd. Deze verklaringen worden schriftelijk afgelegd bij indiensttreding en worden vernieuwd bij wijziging van hun persoonlijke situatie. De leden van de raad van bestuur, het uitvoerend comité en de kamer van beroep maken deze verklaringen openbaar samen met hun curricula vitae. Het Bureau publiceert op zijn website een lijst van de leden van de in artikel 42 genoemde organen en van externe en interne deskundigen.**

2. **De raad van bestuur voert voor het beheren en vermijden van belangenconflicten een beleid dat ten minste bestaat uit:**

- a) **beginselen voor het beheer en de verificatie van de belangenverklaringen, met inbegrip van regels voor de openbaarmaking ervan, rekening houdend met artikel 77;**
- b) **verplichte trainingsvereisten inzake belangenconflicten voor het personeel van het Bureau en gedetacheerde nationale deskundigen;**

⁽¹⁾ PB 17 van 6.10.1958, blz. 385.

Woensdag 26 februari 2014

- c) *regels inzake giften en uitnodigingen;*
- d) *gedetailleerde regels voor verboden activiteiten voor personeel en leden van het Bureau na beëindiging van hun dienstverband bij het Bureau;*
- e) *voorschriften inzake transparantie van de besluiten van het Bureau waaronder de notulen van de raad van bestuur en het uitvoerend comité die met inachtneming van gevoelige, geheime en commerciële informatie worden gepubliceerd; alsmede*
- f) *sancties en mechanismen om de autonomie en onafhankelijkheid van het Bureau te waarborgen.*

Het Bureau streeft ernaar een evenwicht te bewaren tussen de risico's en de baten, met name ten aanzien van het beheer van belangenconflicten en het belang om het beste technische advies en de beste technische deskundigheid te verkrijgen. De uitvoerend directeur verstrekt informatie over de uitvoering van dat beleid bij het uitbrengen van verslag aan het Europees Parlement en de Raad overeenkomstig deze verordening. [Am. 146]

Artikel 69

Samenwerking met nationale autoriteiten ~~en instanties~~ [Am. 147]

1. Het Bureau kan voor de uitvoering van de artikelen 12, 16, 17 en 18 overeenkomsten sluiten met relevante nationale autoriteiten, met name nationale veiligheidsinstanties, en met overige bevoegde instanties. **Bij dergelijke overeenkomsten kunnen een of meer nationale veiligheidsinstanties betrokken zijn. [Am. 148]**

2. Deze overeenkomsten kunnen voorzien in ~~de uitbesteding van bepaalde~~ **delegatie van taken en verantwoordelijkheden** van het Bureau aan de nationale autoriteiten, zoals het controleren en opstellen van dossiers, het controleren van de technische compatibiliteit, het verrichten van inspecties en het opstellen van technische studies. [Am. 149]

2 bis. Evenzo kan een nationale veiligheidsautoriteit aan het Bureau andere taken uitbesteden dan die op grond van artikel 20 van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] en artikel 16, lid 2, van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] aan het Bureau respectievelijk de nationale veiligheidsinstanties opgedragen zijn. [Am. 150]

3. Het Bureau zorgt ervoor dat de overeenkomsten in ieder geval een specifieke beschrijving van de taken en voorwaarden voor de te leveren producten, de termijnen die voor de levering daarvan gelden en de omvang en de planning van de betalingen bevatten.

4. De in de leden 1, 2 en 3 beschreven overeenkomsten ~~laten~~ **specificeren duidelijk de verantwoordelijkheidsniveaus van het Bureau en de nationale veiligheidsinstanties met betrekking tot de in de overeenkomsten vastgestelde taken van elke overeenkomstsluitende partij. Dit laat** de algemene verantwoordelijkheid van het Bureau voor het verrichten van zijn taken zoals uiteengezet in de artikelen 12, 16, 17 en 18, onverlet. [Am. 151]

Artikel 70

Transparantie

Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ is van toepassing op de documenten die in het bezit zijn van het Bureau.

De raad van bestuur stelt uiterlijk op [...] praktische maatregelen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vast.

Tegen besluiten van het Bureau uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan klacht worden ingediend bij de ombudsman of beroep worden aangetekend bij het Hof van Justitie van de Europese Unie, op grond van respectievelijk artikel 228 en artikel 263 van het Verdrag.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43).

Woensdag 26 februari 2014

Op de verwerking van documenten van persoonlijke aard door het Bureau is Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ van toepassing.

Artikel 71

Veiligheidsvoorschriften voor beveiliging van geheime informatie

Het Bureau past de beveiligingsprincipes toe die zijn vastgelegd in de veiligheidsvoorschriften van de Commissie voor de bescherming van gerubriceerde EU-gegevens (EUCI) en gevoelige, niet-gerubriceerde informatie zoals omschreven in de bijlage van Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie ⁽²⁾. Dit omvat onder bepalingen inzake de uitwisseling, verwerking en opslag van dergelijke informatie.

Artikel 72

Fraudebestrijding **en toezicht op prestaties** [Am. 152]

1. Teneinde de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten krachtens Verordening (EG) nr. 1073/1999 te vereenvoudigen, treedt het Bureau binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening toe tot het Interinstitutioneel akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) en stelt het op basis van het model in de bijlage bij dat akkoord passende voorschriften op voor alle werknemers van het Bureau.

2. De Commissie en de Rekenkamer hebben het recht om bij alle begunstigen van subsidies, contractanten en subcontractanten die van het Bureau EU-middelen hebben ontvangen, controles op stukken of controles en verificaties ter plaatse te verrichten.

2 bis. De Europese Rekenkamer houdt toezicht op de prestaties en de besluitvorming van het Bureau door middel van audits en inspecties. [Am. 153]

3. Het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) kan overeenkomstig de bepalingen en procedures van Verordening (EG) nr. 1073/1999 en Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad ⁽³⁾ onderzoeken, waaronder controles en inspecties ter plaatse, uitvoeren om vast te stellen of er sprake is van fraude, corruptie of andere onwettige activiteiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad in verband met een subsidie aan het Bureau of een contract dat door het Bureau wordt gefinancierd.

4. Onverminderd de leden 1, 2 en 3 moeten in samenwerkingsovereenkomsten met derde landen en internationale organisaties, contracten, subsidieovereenkomsten en subsidiebesluiten van het Bureau bepalingen worden opgenomen die de Europese Rekenkamer en het OLAF uitdrukkelijk de bevoegdheid verlenen dergelijke controles en onderzoeken te verrichten overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden.

HOOFDSTUK 13

SLOTBEPALINGEN

Artikel 73

Gedelegeerde handelingen met betrekking tot de artikelen 12, 16, 17, **18** en ~~18~~ **41** [Am. 154]

1. De Commissie wordt gemachtigd gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 74 met betrekking tot de vergoedingen en kosten die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 12, 16, 17 en 18.

2. De in lid 1 genoemde maatregelen bepalen met name voor welke aangelegenheden vergoedingen en kosten ingevolge de artikelen 12, 16, 17 en 18 verschuldigd zijn, alsmede het bedrag van de vergoedingen en kosten en de betalingswijze daarvan.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

⁽²⁾ Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie van 29 november 2001 tot wijziging van haar reglement van orde (PB L 317 van 3.12.2001, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2).

Woensdag 26 februari 2014

3. Er worden vergoedingen en kosten in rekening gebracht voor:
 - (a) de afgifte en vernieuwing van vergunningen voor de indienstelling van subsystemen voor besturing en seingeving langs het spoor, en vergunningen voor het in de handel brengen van voertuigen en soorten voertuigtypen, met inbegrip van een eventuele bepaling van de compatibiliteit met bepaalde netwerken of lijnen;
 - (b) de afgifte en vernieuwing van veiligheidscertificaten;
 - (c) de levering van diensten; deze dienen overeen te komen met de werkelijke kosten van elke dienstverlening;
 - (d) de behandeling van beroepen.

Alle vergoedingen en kosten worden uitgedrukt en moeten worden betaald in euro.

4. Het bedrag van de vergoedingen en kosten **van het Bureau** wordt zodanig vastgesteld dat wordt gezorgd dat de inkomsten daarvan toereikend zijn om de volledige kosten van de geleverde diensten te dekken. Deze kosten zijn met name een weergaven van alle uitgaven van het Bureau voor de betrokkenheid van personeel bij de in lid 3 bedoelde activiteiten, met inbegrip van de pro-rata pensioenbijdrage van de werkgever. Indien er bij herhaling sprake is van een aanzienlijke onevenwichtigheid bij tegen betaling van vergoedingen en kosten geleverde diensten, moeten de vergoedingen en kosten worden aangepast. [Am. 155]

4 bis. De Commissie is tevens bevoegd om gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 74 betreffende normalisatie van spoorwegonderdelen in toepassing van artikel 41. [Am. 156]

Artikel 74

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel vastgestelde voorwaarden.
2. De **in artikel 73 bedoelde** bevoegdheid ~~tot vaststelling~~ **om** gedelegeerde handelingen ~~als bedoeld in artikel 73 vast te stellen~~, wordt ~~voor onbepaalde tijd~~ aan de Commissie ~~verleend~~ **toegekend voor een termijn van vijf jaar** met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening. **Uiterlijk negen maanden voor het einde van de periode van vijf jaar stelt de Commissie een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. Zodra dit verslag is ingediend, wordt de bevoegdheidsdelegatie stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.** [Am. 157]
3. De delegatie van de in artikel 73 genoemde bevoegdheid kan te allen tijde door het Europees Parlement en de Raad worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de bevoegdheidsdelegatie die in het besluit wordt vermeld. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het besluit laat de geldigheid van alle reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, stelt zij tegelijkertijd het Europees Parlement en de Raad daarvan in kennis.
5. Een overeenkomstig artikel 73 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad daartegen bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad wordt deze periode met [twee maanden] verlengd.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 75

Comitéprocedure

De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 21 van Richtlijn 96/48/EG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde comité. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 76

Evaluatie en herziening

1. Uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening en vervolgens om de vijf jaar geeft de Commissie opdracht een evaluatie te maken om de resultaten, effectiviteit en doelmatigheid van het Bureau en zijn werkwijzen te beoordelen. **In deze evaluatie wordt rekening gehouden met de mening van vertegenwoordigers van de spoorwegsector, de sociale partners en de consumentenorganisaties.** De evaluatie richt zich met name op de vraag of het mandaat van het Bureau moet worden gewijzigd en op de financiële gevolgen van dergelijke wijzigingen. [Am. 158]
2. De Commissie zendt het evaluatierapport met haar conclusies over het rapport aan het Europees Parlement, de Raad en de raad van bestuur. De resultaten van de evaluatie worden openbaar gemaakt.
3. Bij elke tweede evaluatie worden bovendien de door het Bureau bereikte resultaten getoetst aan zijn doelstelling, mandaat en taken.

Artikel 77

Overgangsbepalingen

1. Het Bureau is de vervanger en opvolger van het Europees Spoorwegbureau als ingesteld op grond van Verordening (EG) nr. 881/2004 met betrekking tot alle eigendomsrechten, overeenkomsten, wettelijke verplichtingen, arbeidscontracten, financiële verbintenissen en verplichtingen.
 2. In afwijking van artikel 43, blijven de leden van de raad van bestuur die voorafgaand aan de datum van inwerkingtreding van deze verordening zijn benoemd op grond van Verordening (EG) nr. 881/2004, in hun functie tot de datum waarop hun mandaat als lid van de raad van bestuur verstrijkt.
- In afwijking van artikel 49, blijft de uitvoerend directeur die is benoemd op grond van Verordening (EG) nr. 881/2004, in zijn functie tot de datum waarop zijn mandaat verstrijkt.
3. In afwijking van artikel 61, blijven alle arbeidscontracten die van kracht waren op de datum van inwerkingtreding van deze verordening, van kracht tot hun respectieve vervaldatum.

3 bis. *Het Bureau voert de in de artikelen 12, 16, 17 en 18 bedoelde certificerings- en vergunningstaken uit vanaf een jaar na de inwerkingtreding van deze verordening. Tot deze datum blijven de lidstaten verantwoordelijk voor de uitvoering van hun nationale regelgeving.* [Am. 159]

3 ter. *Na de in artikel 77, lid 3 bis, bepaalde termijn van een jaar hebben aanvragers nog drie jaar de tijd om hun aanvraag ofwel bij het Bureau, ofwel bij de nationale veiligheidsinstantie in te dienen. Tijdens deze periode mogen de nationale veiligheidsinstanties certificaten en vergunningen blijven afgeven in afwijking van de artikelen 12, 16, 17 en 18, overeenkomstig Richtlijn 2008/57/EG en Richtlijn 2004/49/EG.* [Am. 160]

3 quater. *In de gevallen bedoeld in artikel 10, lid 2 bis, van Richtlijn ... [spoorwegveiligheidsrichtlijn] en artikel 20, lid 9 bis, van Richtlijn ... [spoorweginteroperabiliteitsrichtlijn] mogen de nationale veiligheidsinstanties certificaten en vergunningen blijven afgeven na de in lid 3 bis van het onderhavige artikel genoemde periode, mits inachtneming van de in deze artikelen bepaalde voorwaarden.* [Am. 161]

Artikel 78

Intrekking

Verordening (EG) nr. 881/2004 wordt ingetrokken.

⁽¹⁾ Richtlijn 96/48/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem (PB L 235 van 17.9.1996, blz. 6).

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 79

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0152

Normalisatie van de rekeningstelsels van spoorwegondernemingen *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1192/69 van de Raad betreffende de gemeenschappelijke regels voor de normalisatie van de rekeningstelsels van de spoorwegondernemingen (COM(2013)0026 — C7-0026/2013 — 2013/0013(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/57)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0026),
 - gezien artikel 294, lid 2, en de artikelen 91 en 109 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0026/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juni 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme (A7-0472/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0013

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1192/69 van de Raad betreffende de gemeenschappelijke regels voor de normalisatie van de rekeningstelsels van de spoorwegondernemingen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 91 en 109,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

Woensdag 26 februari 2014

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EEG) nr. 1192/69 van de Raad ⁽⁴⁾ biedt lidstaten de mogelijkheid 36 genoemde spoorwegondernemingen compensatie te verlenen voor de betaling van verplichtingen die exploitanten van andere vervoerswijzen niet moeten dragen. Indien de lidstaten de normalisatieregels correct toepassen, worden zij vrijgesteld van de verplichting staatssteunmaatregelen aan te melden.
- (2) Op EU-niveau zijn een reeks regelgevende maatregelen vastgesteld om de markten voor het goederenvervoer per spoor en het internationaal reizigersvervoer open te stellen voor concurrentie en bij Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾ zijn een aantal fundamentele beginselen vastgesteld inzake het beheer van spoorwegondernemingen overeenkomstig de beginselen die van toepassing zijn op commerciële ondernemingen, de scheiding tussen enerzijds entiteiten die verantwoordelijk zijn voor de toewijzing van capaciteit en de inning van infrastructuurheffingen en anderzijds entiteiten die spoorwegdiensten exploiteren, de scheiding van de rekeningen, het recht op toegang tot de spoorweginfrastructuur onder billijke, niet-discriminerende voorwaarden voor spoorwegondernemingen die overeenkomstig de EU-criteria over een vergunning beschikken en de mogelijkheid overheidsfinanciering toe te kennen aan infrastructuurbeheerders. **Richtlijn 2012/34/EU moet uiterlijk op 16 juni 2015 in nationaal recht zijn omgezet. [Am. 1]**
- (3) Verordening (EEG) nr. 1192/69 is tegenstrijdig en onverenigbaar met de huidige regelgeving. Met name in de context van een geliberaliseerde markt waarin spoorwegondernemingen rechtstreeks concurreren met de in de verordening genoemde spoorwegondernemingen is discriminatie tussen deze twee groepen verschillende ondernemingen niet langer verdedigbaar.
- (4) Derhalve moet Verordening (EEG) nr. 1192/69 worden ingetrokken om tegenstrijdigheden in EU-regelgeving weg te werken en het EU-recht te vereenvoudigen door de opheffing van een inmiddels achterhaalde rechtshandeling,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 1192/69 wordt ingetrokken.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking ~~op de dag na die van~~ **twee jaar na** de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. **[Am. 2]**

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.

⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 1192/69 van de Raad van 26 juni 1969 betreffende de gemeenschappelijke regels voor de normalisatie van de rekeningstelsels van de spoorwegondernemingen (PB L 156 van 28.6.1969, blz. 8)

⁽⁵⁾ Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte (herschikking) (**PB L 343 van 14.12.2012, blz. 32**).

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0153

Melding van voorvallen in de burgerluchtvaart *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de melding van voorvallen in de burgerluchtvaart en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 996/2010 en tot intrekking van Richtlijn 2003/42/EG, Verordening (EG) nr. 1321/2007 van de Commissie en Verordening (EG) nr. 1330/2007 van de Commissie (COM(2012)0776 — C7-0418/2012 — 2012/0361(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/58)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0776),
- gezien artikel 294, lid 2, en artikel 100, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0418/2012),
- gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 17 april 2013 ⁽¹⁾,
- na raadpleging van het Comité van de Regio's,
- gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 2 december 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien artikel 55 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme (A7-0317/2013),
 1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2012)0361

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad inzake het melden, onderzoeken en opvolgen van voorvallen in de burgerluchtvaart en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 996/2010 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2003/42/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 1321/2007 en (EG) nr. 1330/2007 van de Commissie

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 376/2014.)

⁽¹⁾ PB C 198 van 10.07.2013, blz. 73.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0154

Uitrol van het eCall-boordsysteem ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake typegoedkeuringseisen voor de uitrol van het eCall-boordsysteem en houdende wijziging van Richtlijn 2007/46/EG (COM(2013)0316 — C7-0174/2013 — 2013/0165(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/59)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0316),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0174/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 19 september 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de adviezen van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de Commissie industrie, onderzoek en energie en de Commissie vervoer en toerisme (A7-0106/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0165

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad inzake typegoedkeuringseisen voor de uitrol van het op de 112-dienst gebaseerde eCall-boordsysteem en houdende wijziging van Richtlijn 2007/46/EG [Am. 1]

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

⁽¹⁾ PB C 341 van 21.11.2013, blz. 47.

Woensdag 26 februari 2014

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Gezien het advies van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾, is een allesomvattend EU-systeem voor de typegoedkeuring van motorvoertuigen vastgesteld.
- (2) De technische voorschriften voor de typegoedkeuring van motorvoertuigen, voor wat de talrijke veiligheids- en milieuaspecten betreft, zijn geharmoniseerd op het niveau van de Unie teneinde in de hele Unie een hoog niveau van verkeersveiligheid te garanderen.
- (2 bis) **De invoering van een eCall-dienst die in alle voertuigen en in alle lidstaten beschikbaar is, is sinds 2003 een van de hoge prioriteiten van de Unie op het gebied van verkeersveiligheid. Om die doelstelling te verwezenlijken, is in het kader van de optie voor een vrijwillige invoering een reeks initiatieven opgezet, waarmee tot nog toe echter onvoldoende vooruitgang is geboekt.** [Am. 2]
- (3) Om de verkeersveiligheid nog verder te verbeteren, worden in de mededeling **van 21 augustus 2009 over „eCall: tijd voor implementatie”**⁽⁴⁾ nieuwe maatregelen voorgesteld ~~om voor de uitrol van~~ de dienst voor noodoproepen vanuit voertuigen in de Unie ~~sneller uit te rollen~~. Zo wordt onder meer voorgesteld alle nieuwe voertuigen in de categorieën M1 en N1, zoals gedefinieerd in bijlage II bij Richtlijn 2007/46/EG, verplicht uit te rusten met **op 112 gebaseerde** eCall-boordsystemen. [Am. 3]
- (4) Op 3 juli 2012 heeft het Europees Parlement het verslag „eCall: a new 112 service for citizens” aangenomen, waarin de Commissie wordt aangespoord om in het kader van Richtlijn 2007/46/EG een voorstel in te dienen voor de verplichte implementatie tegen 2015 van een openbaar, op 112 gebaseerd eCall-systeem.
- (4 bis) **De werking van de 112-dienst moet nog steeds in de gehele Europese Unie worden verbeterd, opdat deze in noodgevallen snelle en doeltreffende hulp kan verlenen.** [Am. 4]
- (5) Naar verwachting zal het eCall-systeem **dankzij de vroegtijdige waarschuwing van de hulpdiensten** het aantal verkeersdoden in de Unie doen dalen en ook een positief effect hebben op de ernst van de verwondingen ten gevolge van verkeersongevallen. De verplichte invoering van het ~~eCall-systeem zal~~ **op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem, in combinatie met de noodzakelijke en gecoördineerde infrastructuuraanpassing van de elektronische communicatienetwerken voor de doorgifte van eCall-oproepen en voor de ontvangst daarvan door alarmcentrales, zou** ervoor zorgen dat deze dienst beschikbaar is voor alle burgers en ~~zal het menselijk lijden en de gezondheids-~~ **er aldus toe bijdragen dat het aantal doden en zwaargewonden afneemt, dat de kosten in termen van gezondheidszorg worden gedrukt, en dat de congestie als gevolg van ongevallen** en andere kosten ~~doen afnemen~~ **worden teruggedrongen.** [Am. 5]
- (5 bis) **Het eCall-systeem is een belangrijke structuur die wordt samengesteld door meerdere actoren die zich met de veiligheid van de burgers bezighouden. Het is dan ook van cruciaal belang dat het aansprakelijkheidsaspect middels deze verordening wordt geregeld om te waarborgen dat de gebruikers daarin het volste vertrouwen kunnen hebben en dat het eCall-systeem goed functioneert.** [Am. 6]
- (6) Het verstrekken van nauwkeurige en betrouwbare plaatsbepalingsinformatie **in noodgevallen** is een essentieel onderdeel van de effectieve werking van het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem. Het systeem moet dan ook compatibel zijn met de diensten die worden verleend door satellietnavigatieprogramma's, ~~inclusief~~ **inzonderheid met** de systemen die zijn ontwikkeld in het kader van de programma's Galileo en ~~EGNOS~~ **Egnos**, zoals uiteengezet in Verordening ~~(EG) nr. 683/2008~~ **(EU) nr. 1285/2013** van het Europees Parlement en de Raad ~~van~~

⁽¹⁾ PB C 341 van 21.11.2013, blz. 47.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.

⁽³⁾ Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (Kaderrichtlijn) (PB L 263 van 9.10.2007, blz. 1).

⁽⁴⁾ COM(2009)0434 definitief.

Woensdag 26 februari 2014

9 juli 2008 betreffende de voortzetting van de uitvoering van de Europese programma's voor navigatie per satelliet (EGNOS en Galileo) ⁽¹⁾. [Am. 7]

- (7) De verplichting om voertuigen uit te rusten met het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem heeft in eerste instantie alleen betrekking op nieuwe **types** personenauto's en lichte bedrijfsvoertuigen (categorieën M1 en N1) waarvoor al een passend activeringsmechanisme bestaat. **De mogelijkheid om de toepassing van het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem in de nabije toekomst uit te breiden tot andere voertuigcategorieën, zoals zware vrachtwagens, bussen en touringcars, gemotoriseerde tweewielers en landbouwtractoren, moet verder door de Commissie worden onderzocht met het oog op de eventuele indiening van een wetgevingsvoorstel.** [Am. 8]
- (7 bis) **Na 1 oktober 2015 af te leveren bestaande voertuigtypes moeten zo spoedig mogelijk met het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem worden uitgerust om deze beter ingang te doen vinden. In voertuigtypes waarvan de typegoedkeuring dateert van vóór 1 oktober 2015, kan op vrijwillige basis een eCall-systeem worden ingebouwd.** [Am. 9]
- (7 ter) **Een openbare, interoperabele, EU-brede eCall-dienst op basis van het gemeenschappelijke Europese noodnummer 112 en particuliere eCall-diensten (door diensten van derden ondersteunde eCall-systemen) kunnen naast elkaar bestaan, mits de nodige maatregelen worden vastgesteld om de continuïteit van de dienstverlening aan de consument te garanderen. Om de continuïteit van de openbare, op 112 gebaseerde eCall-dienst in alle lidstaten gedurende de hele levensduur van het voertuig te garanderen en te waarborgen dat de openbare, op 112 gebaseerde eCall-dienst altijd automatisch beschikbaar is, moeten alle voertuigen met de openbare, op 112 gebaseerde eCall-dienst worden uitgerust, ongeacht of de eigenaar van het voertuig voor een particuliere oplossing kiest.** [Am. 10]
- (7 quater) **Consumenten moeten een realistisch totaalbeeld krijgen van het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem en — als het voertuig daarmee is uitgerust — ook van het particuliere eCall-systeem, en uitgebreide en betrouwbare informatie krijgen over eventuele aanvullende functies of diensten die bij de aangeboden particuliere nooddienst of boordtoepassingen voor noodoproepen worden geleverd, over de mate van dienstverlening die ze kunnen verwachten bij de aanschaf van door derden geleverde voorzieningen en over de daaraan verbonden kosten. Het op 112 gebaseerde eCall-systeem is een openbare dienst van algemeen belang, die derhalve gratis toegankelijk moet zijn voor alle consumenten.** [Am. 11]
- (8) De verplichte uitrusting van voertuigen met het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem doet geen afbreuk aan het recht van alle belanghebbenden, zoals autofabrikanten en onafhankelijke operatoren, om aanvullende nooddiensten en/of diensten met toegevoegde waarde aan te bieden, die gelijklopen met of voortbouwen op het op 112 ~~gebaseerd~~ **gebaseerde** eCall-boordsysteem. **Deze Eventuele** aanvullende diensten moeten echter zodanig zijn ontworpen dat ze de bestuurder niet extra afleiden **en de werking van het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem of het doelmatig functioneren van alarmcentrales niet nadelig beïnvloeden. Het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem en het systeem voor de verlening van particuliere diensten of diensten met toegevoegde waarde moeten zo zijn ontworpen dat er geen uitwisseling van persoonsgegevens tussen hen mogelijk is. Voor zover deze diensten worden verstrekt, moeten zij voldoen aan de vigerende veiligheids-, beveiligings- en gegevensbeschermingswetgeving en moeten zij de consument altijd als een optie worden aangeboden.** [Am. 12]
- (9) Om de vrije keuze van de klanten en eerlijke concurrentie te garanderen, innovatie te stimuleren en de concurrentiekracht van de informatietechnologiesector van de Unie op de mondiale markt te versterken, moet het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem ~~gratis en zonder onderscheid tussen de onafhankelijke operatoren beschikbaar zijn en~~ gebaseerd zijn op een interoperabel, **beveiligd en gestandaardiseerd** platform dat het mogelijk maakt in de toekomst toegang te bieden tot andere boordtoepassingen of -diensten. **Aangezien dit technische en juridische ondersteuning vergt, moet de Commissie, in overleg met alle belanghebbenden, inclusief voertuigfabrikanten en onafhankelijke operatoren, onverwijld alle mogelijkheden onderzoeken om een platform met open toegang te bevorderen en te garanderen, en daartoe zo nodig een wetgevingsvoorstel indienen. Er moet nader worden verduidelijkt onder welke voorwaarden derde partijen die diensten met toegevoegde waarde leveren, toegang kunnen krijgen tot gegevens die in het op 112 gebaseerde boordsysteem**

⁽¹⁾ ~~PB L 196 van 24.7.2008, blz. 1 Verordening (EU) nr. 1285/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende de uitvoering en exploitatie van de Europese satellitnavigatiesystemen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 876/2002 van de Raad en Verordening (EG) nr. 683/2008 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 1).~~

Woensdag 26 februari 2014

zijn opgeslagen. Voorts moet het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem gratis toegankelijk zijn voor alle onafhankelijke operatoren, waarbij voor herstellingen en onderhoud geen onderscheid mag worden gemaakt. [Am. 13]

- (9 bis) *De invoering van eventuele extra boordtoepassingen of -diensten mag de inwerkingtreding en toepassing van deze verordening niet vertragen.* [Am. 14]
- (10) Om de integriteit van het typegoedkeuringssysteem in stand te houden, mogen met het oog op de toepassing van deze verordening alleen **op 112 gebaseerde** eCall-boordsystemen worden aanvaard die volledig kunnen worden getest.
- (10 bis) *Het gebruik van op 112 gebaseerde eCall-boordsystemen bij wijze van noodoproepsysteem in voertuigen vereist het hoogst mogelijke niveau van betrouwbaarheid. De nauwkeurigheid van de minimumreeks van gegevens en de nauwkeurigheid en kwaliteit van de spraakverbinding moeten worden gegarandeerd en er moet een uniforme testregeling worden ontwikkeld om de levensduur en de duurzaamheid van het eCall-boordsysteem te waarborgen. Er moeten geregeld periodieke technische inspecties worden uitgevoerd overeenkomstig Verordening (EU) nr. 2014/45/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. In de bijlage daarvan moeten gedetailleerde testvoorschriften worden opgenomen.* [Am. 15]
- (11) In kleine series gebouwde voertuigen zijn bij Richtlijn 2007/46/EG vrijgesteld van de eisen inzake de bescherming van de inzittenden in geval van frontale of zijdelingse botsing. Deze voertuigen moeten dan ook worden vrijgesteld van de **in deze verordening vervatte** verplichting om te voldoen aan de eCall-vereisten. [Am. 16]
- (12) ~~Voertuigen voor speciale doeleinden moeten voldoen aan de in deze verordening uiteengezette eCall-vereisten, tenzij de typegoedkeuringsautoriteiten geval per geval oordelen dat het voertuig wegens zijn speciale bestemming niet aan deze vereisten kan voldoen.~~ [Am. 17]
- (13) ~~Volgens de aanbevelingen van de groep „gegevensbescherming artikel 29”, die vevat zijn in het op 26 september 2006 goedgekeurde werkdocument betreffende de gevolgen van het eCall-initiatief moet De regels voor de verwerking van persoonsgegevens via het eCall-boordsysteem beantwoorden aan de regels inzake de bescherming van persoonsgegevens die in het kader van deze verordening zijn vastgesteld in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en in in Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), en in de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De verwerking van gegevens via het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem dient derhalve te geschieden overeenkomstig deze richtlijnen en onder toezicht van de bevoegde instanties van de lidstaten, en met name van de onafhankelijke overheidsinstanties die door de lidstaten conform die richtlijnen zijn aangewezen, met name om te garanderen dat voertuigen die met eCall op 112 gebaseerde eCall-boordsystemen zijn uitgerust niet opspoorbaar zijn en niet permanent worden gevolgd wanneer 112 eCall zich in de normale werkingsstand bevindt, en dat het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem minstens de gegevens uitsluitend de minimumgegevens verstuurt die nodig zijn voor de passende afhandeling van noodoproepen door alarmcentrales, en dat er daarna geen persoonsgegevens worden opgeslagen. Wanneer de betrokkene daarmee heeft ingestemd of wanneer er tussen de beide partijen een overeenkomst is gesloten, kunnen er andere voorwaarden gelden in geval er in het voertuig naast het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem nog een ander systeem voor noodoproepen is geïnstalleerd, dat evenwel dient te voldoen aan deze richtlijnen.~~ [Am. 18]
- (13 bis) *Deze verordening houdt rekening met de aanbevelingen die de bij Richtlijn 95/46/EG opgerichte Groep van artikel 29 heeft geformuleerd in zijn „Werkdocument betreffende de gevolgen van het eCall-initiatief vanuit het oogpunt van bescherming van gegevens en van de persoonlijke levenssfeer” van 26 september 2006 ⁽⁴⁾.* [Ams. 19 en 90]

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/45/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de periodieke technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens en tot intrekking van Richtlijn 2009/40/EG (PB L 127 van 29.4.2014, blz. 51).

⁽²⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

⁽³⁾ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) (PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37).

⁽⁴⁾ 1609/06/EN — WP 125.

Woensdag 26 februari 2014

- (13 *ter*) **Voertuigfabrikanten moeten, om de technische voorschriften na te leven, de technische gegevensbescherming in de boordsystemen integreren en de „ingebouwde privacy”-benadering toepassen.** [Am. 20]
- (14) De Europese normaliseringsorganisaties, ETSI en CEN, hebben gemeenschappelijke normen opgesteld voor de uitrol van een pan-Europese eCall-dienst. Bij de toepassing van de onderhavige verordening dienen deze normen te worden gevolgd omdat dit de technologische evolutie van de eCall-dienst zal vergemakkelijken, de interoperabiliteit en continuïteit van de dienst in de hele Unie zal garanderen en de tenuitvoerleggingskosten voor de hele Unie zal drukken.
- (15) Om te garanderen dat gemeenschappelijke technische voorschriften gelden voor het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem, moet de Commissie worden gemachtigd om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie besluiten vast te stellen inzake gedetailleerde regels voor de toepassing van de relevante normen inzake tests en bescherming van persoonsgegevens en privacy en inzake vrijstellingen voor bepaalde voertuigen of klassen van de voertuigcategorieën M1 en N1. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau, **waarbij met name de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, de Groep van artikel 29 en consumentenbeschermingsorganisaties moeten worden geraadpleegd.** De Commissie moet er bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen voor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad. [Am. 21]
- (16) Voertuigfabrikanten moeten voldoende tijd krijgen om zich aan te passen aan de technische voorschriften van deze verordening **en aan de gedelegeerde handelingen die op grond van deze verordening worden vastgesteld teneinde conform de geldende eisen onder uiteenlopende omstandigheden de nodige onderzoeken en tests te kunnen uitvoeren, en er aldus voor te zorgen dat het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem volledig betrouwbaar is.** [Am. 22]
- (17) Deze verordening is een nieuwe afzonderlijke verordening in het kader van de EG-typegoedkeuringsprocedure die is vastgesteld bij Richtlijn 2007/46/EG; bijlagen I, III, IV, VI en IX bij die richtlijn moeten dan ook dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (18) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk de voltooiing van de interne markt door de invoering van gemeenschappelijke technische voorschriften voor nieuwe, met het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem uitgeruste voertuigen waaraan typegoedkeuring is verleend, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang van het optreden beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden de technische voorschriften vastgesteld voor de EG-typegoedkeuring van voertuigen, voor wat het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem betreft.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op voertuigen van de categorieën M1 en N1, zoals gedefinieerd in de punten 1.1.1 en 1.2.1 van bijlage II bij Richtlijn 2007/46/EG.

Deze verordening is niet van toepassing op in kleine series gebouwde voertuigen. [Am. 23]

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening zijn naast de definities van artikel 3 van Richtlijn 2007/46/EG en artikel 2 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 305/2013⁽¹⁾ de volgende definities van toepassing: [Am. 24]

- (1) „**op 112 gebaseerd eCall-boordsysteem**”: een ~~stelsel~~ **noodsysteem, bestaande uit de apparatuur aan boord van het voertuig, samen met de middelen om een eCall-verbinding te activeren en te beheren en een boodschap te verzenden**, dat automatisch door sensoren in het voertuig of manueel wordt geactiveerd, waarbij via **openbare** draadloze mobielecommunicatienetwerken **signalen worden uitgezonden om** een gestandaardiseerde minimumreeks van gegevens ~~wordt doorgezonden~~ **te kunnen doorzenden** en op basis van het nummer 112 een audioverbinding ~~tot stand wordt gebracht~~ **te kunnen tot stand brengen**; [Am. 25. Dit amendement is van toepassing op de gehele tekst]
- (2) „**boordsysteem**”: de apparatuur aan boord van het voertuig, samen met de middelen om een eCall-verbinding te activeren en te beheren en een boodschap te verzenden via een openbare draadloze mobielecommunicatieverbinding tussen het voertuig en de eCall-dienst. [Ams. 26 en 60]
- (2 bis) „**eCall**”: een noodoproep vanuit een voertuig naar het noodnummer 112, die via het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem wordt verzonden; [Am. 27]
- (2 ter) „**alarmcentrale**” (ook „PSAP” — Public Safety Answering Point): de fysieke locatie waar de noodoproepen eerst worden ontvangen onder de verantwoordelijkheid van een openbare instantie of een door de overheid van de desbetreffende lidstaat erkende particuliere organisatie; [Am. 28]
- (2 quater) „**minimumreeks van gegevens**” (ook „MSD” — minimum set of data): de naar de eCall-alarmcentrale doorgezonden informatie zoals gedefinieerd in EN-norm 15722 („Road transport and traffic telematics — eSafety — eCall minimum set of data (MSD)”); [Am. 29]
- (2 quinques) „**boorduitrusting**”: vast in het voertuig ingebouwde uitrusting die toegang geeft of heeft tot de in het voertuig aanwezige minimumreeks van gegevens die nodig zijn om de eCall-transactie te verrichten via een openbaar draadloos mobielecommunicatienetwerk; [Am. 30]
- (2 sexies) „**openbaar netwerk voor draadloze mobiele communicatie**”: een openbaar toegankelijk netwerk voor draadloze mobiele communicatie overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG⁽²⁾ en Richtlijn 2002/22/EG⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad. [Am. 31]

Artikel 4

Algemene verplichtingen van de fabrikant

Fabrikanten moeten aantonen dat alle nieuwe voertuigtypen waarnaar in artikel 2 wordt verwezen zijn uitgerust met een **ingebouwd, op 112 gebaseerd eCall-boordsysteem**, overeenkomstig deze verordening en de gedelegeerde besluiten die krachtens deze verordening zijn vastgesteld. [Am. 32]

Artikel 5

Specifieke verplichtingen van de fabrikanten

1. De fabrikanten zien erop toe dat al hun nieuwe voertuigtypen worden gebouwd en goedgekeurd overeenkomstig de voorschriften die zijn uiteengezet in deze verordening en de gedelegeerde besluiten die krachtens deze verordening zijn vastgesteld.
2. De fabrikanten tonen aan dat al hun nieuwe voertuigtypen zodanig zijn gebouwd dat ~~in geval van een ernstig ongeval~~ **wanneer op het grondgebied van de Unie een ernstig ongeval wordt gedetecteerd door de activering van een of meer sensoren en/of processors in het voertuig**, automatisch een eCall plaatsvindt naar het ~~gemeenschappelijk Europees~~ noodnummer 112. [Am. 33]

⁽¹⁾ PB L 91 van 3.4.2013, blz. 1.

⁽²⁾ Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33).

⁽³⁾ Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst- en gebruikersrechten met betrekking tot elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 51).

Woensdag 26 februari 2014

De fabrikanten tonen aan dat nieuwe ~~voertuigen~~ **voertuigtypes** zodanig zijn gebouwd dat een eCall naar het ~~gemeenschappelijk Europees~~ noodnummer 112 ook manueel kan worden geïnitieerd. [Am. 34]

2 bis. *Lid 2 doet geen afbreuk aan het recht van de eigenaar van het voertuig om naast het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem een ander in het voertuig geïnstalleerd systeem voor noodoproepen te gebruiken dat een soortgelijke dienst verleent. In dat geval dient het andere systeem voor noodoproepen te voldoen aan EN-norm 16102 „Intelligent transport systems — eCall — Operating requirements for third party support”, en moeten de fabrikanten ervoor zorgen dat er slechts één systeem tegelijk actief is en dat het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem automatisch wordt geactiveerd wanneer het andere noodoproepsysteem niet werkt.* [Am. 35]

3. De fabrikanten zien erop toe dat de ontvangers in de ~~boordsystemen~~ **op 112 gebaseerde eCall-boordsystemen** compatibel zijn met de plaatsbepalingsdiensten van satellitnavigatiesystemen, ~~inclusief met name~~ Galileo en EGNOS. [Am. 36]

4. Alleen **ingebouwde, op 112 gebaseerde** eCall-boordsystemen die kunnen worden getest, worden aanvaard met het oog op typegoedkeuring. [Am. 37]

5. **Op 112 gebaseerde** eCall-boordsystemen moeten voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en VN/ECE-reglement nr. 10 ⁽²⁾.

5 bis. *De fabrikanten tonen aan dat de inzittenden van het voertuig een waarschuwing zullen krijgen indien tijdens of na de zelftest een kritieke systeemstoring wordt gedetecteerd waardoor geen eCalls kunnen worden uitgevoerd.* [Am. 38]

6. Het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem moet gratis toegankelijk zijn voor alle onafhankelijke operatoren, waarbij ~~minstens~~ voor herstellingen en onderhoud geen onderscheid mag worden gemaakt. [Am. 39]

7. De Commissie wordt overeenkomstig artikel 9 gemachtigd om gedelegeerde besluiten vast te stellen waarbij de gedetailleerde technische voorschriften en tests voor de typegoedkeuring van **op 112 gebaseerde** eCall-boordsystemen worden vastgesteld en ~~Richtlijn 2007/46/EG dienovereenkomstig wordt gewijzigd.~~ [Am. 40]

De in alinea 1 vermelde technische voorschriften en tests worden **vastgesteld na raadpleging van de relevante belanghebbenden en zijn** gebaseerd op de in de alinea's 2, 2 bis, 3, 4 en 6 uiteengezette voorschriften en op de ~~volgende~~ **bestaande** normen, voor zover van toepassing, **waaronder:** [Am. 41]

- a) EN 16072 'Intelligent transport system-ESafety-PanEuropean eCall-Operating requirements';
- b) EN 16062 'Intelligent transport systems-ESafety-ECall high level application requirements (HLAP)';
- c) EN 16454 'Intelligent transport systems — eSafety — eCall end to end conformance testing', voor wat de conformiteit van het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem met de pan-Europese eCall betreft;

c bis) *EN-norm 15722 „Intelligent transport systems — eSafety — eCall minimum set of data (MSD)”.* [Am. 42]

~~d) eventuele andere Europese normen of VN/ECE-reglementen die betrekking hebben op eCall-systemen.~~ [Am. 43]

Artikel 6

Voorschriften inzake bescherming van de privacy en gegevensbescherming

-1 bis. *Deze verordening geldt onverminderd het bepaalde in Richtlijnen 95/46/EG en 2002/58/EG. Elke verwerking van persoonsgegevens via het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem dient in overeenstemming te zijn met de regels inzake de bescherming van persoonsgegevens als bepaald in die richtlijnen.* [Am. 44]

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit (PB L 91 van 7.4.1999, blz. 10).

⁽²⁾ Reglement nr. 10 van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) — Uniforme voorschriften voor de goedkeuring van voertuigen wat hun elektromagnetische compatibiliteit betreft (PB L 254 van 20.9.2012, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

1. ~~Overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG en Richtlijn 2002/58/EG zien~~ De fabrikanten **zien** erop toe dat voertuigen die zijn uitgerust met **op 112 gebaseerde** eCall-boordsystemen niet traceerbaar zijn en niet permanent worden gevolgd wanneer eCall zich in de ~~normale~~ **parate** werkingsstand bevindt. [Am. 45]

Om de gebruikers van **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem het gewenste niveau van bescherming van hun privacy te bieden en de nodige garanties te verschaffen om surveillance en misbruik te voorkomen, worden technologieën ter versterking van de privacy ingebouwd in het eCall-boordsysteem.

2. De minimumreeks van gegevens die door het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem wordt doorgezonden, ~~moet alleen de minimuminformatie bevatten die bestaat uit niet meer dan de informatie die wordt voorgeschreven door de in punt 2 quater van artikel 3 bedoelde norm. De minimumreeks van gegevens mag niet langer worden verwerkt dan nodig is voor het doel waarvoor zij is verwerkt, en mag niet langer worden opgeslagen dan~~ vereist is voor een passende afhandeling van noodoproepen. **De minimumreeks van gegevens dient zodanig te worden opgeslagen dat zij volledig kan worden gewist.** [Am. 46]

3. De fabrikanten zien erop toe dat eCall-gebruikers duidelijke en uitgebreide informatie krijgen over **het bestaan van een gratis openbaar, op het noodnummer 112 gebaseerd eCall-systeem en over** de verwerking van de gegevens die via het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem worden verstuurd, en met name over: [Am. 47]

- a) de rechtsgrondslag voor de verwerking;
 - b) het feit dat het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem automatisch wordt geactiveerd;
 - c) de specifieke voorwaarden van de gegevensverwerking door het **op 112 gebaseerde** eCall-boordsysteem;
 - d) ~~de doeleinden van de verwerking~~ **het specifieke doel van eCall-verwerking, die beperkt dient te blijven tot de in de eerste alinea van artikel 5, lid 2, bedoelde noodsituaties;** [Am. 48]
 - e) het type gegevens dat wordt verzameld en verwerkt en de ontvangers van die gegevens;
 - f) de termijn voor de bewaring van de gegevens in het ~~boordsysteem~~ **op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem;** [Am. 49]
 - g) het feit dat het voertuig niet permanent wordt gevolgd, **afgezien van de verzameling van het minimaal aantal gegevens dat nodig is voor het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem om de locatie en de rijrichting van het voertuig bij een ongeval te bepalen, alsmede het feit dat de volggegevens niet langer in het toestel worden bewaard dan strikt noodzakelijk is voor dit doel;** [Am. 50]
 - h) de specifieke voorwaarden waaronder degenen op wie de gegevens betrekking hebben hun rechten kunnen doen gelden;
- h bis) het feit dat de via het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem door alarmcentrales verzamelde gegevens niet aan derden mogen worden overgedragen zonder de effectieve voorafgaande toestemming van de betrokkene;** [Am. 51]
- i) eventuele noodzakelijke aanvullende informatie ~~over~~ **omtrent de traceerbaarheid, het volgen en de** verwerking van persoonsgegevens in verband met het verlenen van particuliere eCall-diensten en/of diensten met toegevoegde waarde, **waaraan de gebruiker zijn/haar uitdrukkelijke toestemming moet verlenen en die in overeenstemming moet zijn met Richtlijn 95/46/EG. In het bijzonder wordt rekening gehouden met het feit dat er verschillen kunnen bestaan tussen de gegevensverwerking door het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem en de gegevensverwerking door particuliere eCall-systemen of andere diensten met toegevoegde waarde.** [Am. 52]

3 bis. De fabrikanten verstrekken de in lid 3 vermelde informatie als onderdeel van de technische documentatie die bij het voertuig wordt geleverd. [Am. 53]

3 ter. Om verwarring over de beoogde doeleinden en de toegevoegde waarde van de verwerking te vermijden, wordt de in lid 3 bedoelde informatie de gebruiker afzonderlijk verstrekt voor het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem en andere eCall-systemen, vóór het systeem in gebruik wordt genomen. [Am. 54]

3 quater. De fabrikanten zien erop toe dat het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem, eventuele andere geïnstalleerde noodoproepsystemen, en systemen voor de verlening van diensten met toegevoegde waarde zo zijn ontworpen dat er geen uitwisseling van persoonsgegevens tussen hen mogelijk is. Als geen gebruik van een ander systeem of een dienst met toegevoegde waarde wordt gemaakt of de betrokkene weigert zijn/haar toestemming te verlenen voor de verwerking van zijn/haar persoonsgegevens voor een particuliere dienst, mag dit geen negatieve gevolgen hebben voor het gebruik van het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem en/of de eCall-gebruiker. [Am. 55]

Woensdag 26 februari 2014

4. De Commissie wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 9 gedelegeerde besluiten vast te stellen, waarin het verbod op traceren en volgen en de in lid 1 vermelde privacyversterkende technologieën ~~verder met betrekking tot eCall nader~~ worden gedefinieerd, **met name de veiligheidsmaatregelen die verstrekkers van eCall-diensten nemen om ervoor te zorgen dat de gegevensverwerking rechtmatig is en om ongeoorloofde toegang, openbaarmaking, wijziging of verlies van persoonsgegevens te voorkomen**, alsmede de in lid 3 vermelde voorwaarden voor de verwerking van ~~privégegevens~~ **persoonsgegevens** en gebruikersinformatie. [Am. 56]

Artikel 7

Verplichtingen van de lidstaten

Met ingang van ~~1 oktober 2015~~ ... (*) verlenen de nationale autoriteiten, voor wat de **op 112 gebaseerde** eCall-boordsystemen betreft, alleen EG-typegoedkeuring aan nieuwe voertuigtypes die beantwoorden aan deze verordening en de gedelegeerde besluiten die krachtens deze verordening zijn vastgesteld. [Am. 57]

Artikel 7 bis

Periodieke technische controles

De eisen inzake periodieke technische controles met betrekking tot het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem worden vastgesteld bij Richtlijn 2014/45/EU. [Am. 58]

Artikel 8

Vrijstellingen

1. De Commissie kan bepaalde voertuigen of voertuigklassen van de categorieën M1 en N1 vrijstellen van de in artikel 4 uiteengezette verplichting om ~~eCall-boordsystemen~~ **een op 112 gebaseerd eCall-boordsysteem** te installeren als uit een kostenbatenanalyse **en een technische analyse**, die door of in opdracht van de Commissie is uitgevoerd, ~~blijkt dat het niet loont die systemen in te bouwen in het desbetreffende voertuig of de desbetreffende voertuigklasse~~, rekening houdende met alle relevante veiligheidsaspecten, **blijkt dat de installatie van een op 112 gebaseerd eCall-boordsysteem niet onontbeerlijk is voor de verdere verbetering van de verkeersveiligheid, gezien het feit dat de betrokken voertuigklasse voornamelijk is ontworpen voor gebruik buiten de wegen of indien zij niet is voorzien van een passend activeringsmechanisme. Het aantal toegekende vrijstellingen wordt beperkt.** [Am. 59].

2. De Commissie is gemachtigd om overeenkomstig artikel 9 gedelegeerde handelingen vast te stellen waarbij de in lid 1 van dit artikel vermelde vrijstellingen worden vastgesteld. ~~Die vrijstellingen hebben bijvoorbeeld betrekking op voertuigen voor speciale doeleinden en voertuigen zonder airbags, en het aantal vrijstellingen wordt beperkt.~~ [Am. 60]

Artikel 9

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De in artikel 5, lid 7, artikel 6, lid 4, en artikel 8, lid 2, bedoelde bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt **met ingang van ... (**)** voor ~~onbepaalde tijd~~ **een periode van vijf jaar** aan de Commissie verleend. ~~met ingang van [...]~~ [Publicatiebureau: gelieve de exacte datum van inwerkingtreding in te voegen] **De Commissie stelt uiterlijk negen maanden vóór het verstrijken van de periode van vijf jaar een verslag over de bevoegdheidsdelegatie op. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met periodes van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden vóór het einde van elke periode tegen deze verlenging verzet.** [Am. 61]

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 5, lid 7, artikel 6, lid 4, en artikel 8, lid 2, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een in dat besluit genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

(*) De in artikel 12, derde alinea, bedoelde datum.

(**) Datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 26 februari 2014

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een overeenkomstig artikel 5, lid 7, artikel 6, lid 4, en artikel 8, lid 2, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking als het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van ~~twee~~ **drie** maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement of de Raad bezwaar heeft gemaakt, of als zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd. [Am. 62]

Artikel 10

Sancties voor niet-naleving

1. De lidstaten stellen de sancties vast die worden opgelegd wanneer fabrikanten deze verordening **en de bijbehorende gedelegeerde handelingen** niet naleven en zij nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die sancties worden uitgevoerd. Deze sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn, **met name wanneer artikel 6 van deze verordening niet wordt nageleefd**. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van die bepalingen en melden onverwijld eventuele wijzigingen daarvan. [Am. 63]
2. Ten minste de volgende types niet-naleving geven aanleiding tot een sanctie:
- het afleggen van valse verklaringen tijdens de goedkeuringsprocedures of de procedures die tot een herroeping leiden;
 - het vervalsen van testresultaten voor typegoedkeuring;
 - het achterhouden van gegevens of technische specificaties die tot de herroeping of intrekking van een typegoedkeuring kunnen leiden.

c bis) het plegen van inbreuken op bepalingen van artikel 6. [Am. 64]

Artikel 10 bis

Rapportage en toetsing

1. *De Commissie brengt aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de vraag in hoeverre de telecommunicatie- en alarmcentrale-infrastructuur in de lidstaten klaar is voor de introductie van eCall. Indien uit dit verslag blijkt dat de eCall-infrastructuur niet vóór de in artikel 12, derde alinea, bedoelde datum operationeel zal zijn, neemt de Commissie passende maatregelen.*
2. *Uiterlijk op 1 oktober 2018 stelt de Commissie een aan het Europees Parlement en de Raad voor te leggen evaluatieverslag over de resultaten van het op 112 gebaseerde eCall-boordsysteem op, waarin ook de penetratiegraad van het systeem wordt aangegeven. De Commissie onderzoekt of de werkingssfeer van de verordening moet worden uitgebreid tot andere voertuigcategorieën, zoals gemotoriseerde tweewielers, zware vrachtwagens, bussen en touringcars, alsmede landbouwtractoren. Indien nodig dient de Commissie daartoe een wetgevingsvoorstel in.*
3. *Zo spoedig mogelijk en in ieder geval uiterlijk op ...(*) brengt de Commissie verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad, na breed overleg te hebben gevoerd met alle belanghebbenden, inclusief voertuigfabrikanten en onafhankelijke exploitanten, en stelt zij een effectbeoordeling op met betrekking tot de technische eisen voor een interoperabel, gestandaardiseerd en veilig platform met open toegang. De Commissie laat dat verslag zo nodig gepaard gaan met een daartoe strekkend wetsvoorstel. Het op 112-gebaseerde eCall-boordsysteem wordt op de normen voor dat platform gebaseerd van zodra deze beschikbaar zijn.* [Am. 65]

Artikel 11

Wijzigingen van Richtlijn 2007/46/EG

De bijlagen I, III, IV, V en IX bij Richtlijn 2007/46/EG worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

(*) Een jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 12

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5, lid 7, artikel 6, lid 4, artikel 8, lid 2, en de artikelen 9 en 10 bis zijn van toepassing met ingang van ... (*).
[Am. 66]

~~Zij is~~ **De andere dan de in de tweede alinea van dit artikel vermelde artikelen zijn** van toepassing met ingang van 1 oktober 2015. [Am. 67]

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

(*) **Datum van inwerkingtreding van deze verordening.**

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE**Wijzigingen van Richtlijn 2007/46/EG**

Richtlijn 2007/46/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) in bijlage I worden de volgende punten toegevoegd:

„12.8 eCall-systeem

12.8.1 beschrijving of tekeningen”;

(2) in bijlage III, deel I, onder A, worden de volgende punten toegevoegd:

„12.8 eCall-systeem

12.8.1 aanwezig: ja/nee (1)”;

(3) Deel 1 van bijlage IV wordt als volgt gewijzigd:

a) Het volgende item wordt aan de tabel toegevoegd:

Item	Onderwerp	Regelgeving	Van toepassing op										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
71.	eCall-systeem	Verordening (EU) nr. ...	X			X							

b) Aanhangsel 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) het volgende item wordt aan tabel 1 toegevoegd:

Item	Onderwerp	Regelgeving	Specifieke kwesties	Toepasbaarheid en specifieke voorschriften
71.	eCall-systeem	Verordening (EU) nr. ...		n.v.t.

ii) Het volgende item wordt aan tabel 2 toegevoegd:

Item	Onderwerp	Regelgeving	Specifieke kwesties	Toepasbaarheid en specifieke voorschriften
71.	eCall-systeem	Verordening (EU) nr. ...		n.v.t.

(4) in het aanhangsel bij Model A in bijlage VI wordt het volgende item aan de tabel toegevoegd:

Item	Onderwerp	Regelgeving ⁽¹⁾	Gewijzigd bij	Van toepassing op uitvoeringen
71.	eCall-systeem	Verordening (EU) nr. ...		

Woensdag 26 februari 2014

(5) Bijlage IX wordt als volgt gewijzigd:

a) Deel I, model B, wordt als volgt gewijzigd:

i) Bladzijde 2 „Voertuigcategorie M₁” wordt als volgt gewijzigd:

— punt 52 wordt vervangen door:

„52. eCall aanwezig: ja/nee”;

— het volgende punt wordt toegevoegd:

„53. Opmerkingen ⁽¹¹⁾:”;

ii) Bladzijde 2 „Voertuigcategorie N₁” wordt als volgt gewijzigd:

— punt 52 wordt vervangen door:

„52. eCall aanwezig: ja/nee”;

— het volgende punt wordt toegevoegd:

„53. Opmerkingen ⁽¹¹⁾:”;

b) in Deel II wordt model C2 als volgt gewijzigd:

i) Bladzijde 2 „Voertuigcategorie M₁” wordt als volgt gewijzigd:

— punt 52 wordt vervangen door:

„52. eCall aanwezig: ja/nee”;

— het volgende punt wordt toegevoegd:

„53. Opmerkingen ⁽¹¹⁾:”;

ii) Bladzijde 2 „Voertuigcategorie N₁” wordt als volgt gewijzigd:

— punt 52 wordt vervangen door:

„52. eCall aanwezig: ja/nee”;

— het volgende punt wordt toegevoegd:

„53. Opmerkingen ⁽¹¹⁾:”;

(6) ~~In aanhangsel 1 van bijlage XI wordt het volgende item 71 aan de tabel toegevoegd:~~

Nr.	Onderwerp	Regelgeving	M _T ≤ 2 500 ⁽¹⁾ kg	M _T > 2 500 ⁽¹⁾ kg	M ₂	M ₃
71.	eCall-sys- teem	Verordening (EU) nr. ...	A	A	n.v.t.	n.v.t.

[Am. 68]

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0155

Verzekeringsbemiddeling *I**

Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 26 februari 2014 op het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende verzekeringsbemiddeling (herschikking) (COM(2012)0360 — C7-0180/2012 — 2012/0175(COD))⁽¹⁾

(Gewone wetgevingsprocedure —erschikking)

(2017/C 285/60)

Amendement 1

AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT (*)

op het voorstel van de Commissie

RICHTLIJN 2014/.../EU

VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende verzekeringsbemiddeling

(herschikking)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 53, lid 1, en artikel 62,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verzekeringsbemiddeling⁽¹⁾ moet worden gewijzigd. **Daarom wordt een** *herschikking* van die richtlijn **voorgesteld**.

⁽¹⁾ De zaak werd dan terugverwezen naar de Commissie uit hoofde van artikel 57, lid 2, tweede alinea, van het Reglement (A7-0085/2014).

(*) Amendementen: nieuwe of vervangende tekst staat in vet en cursief, schrappingen zijn met het symbool ■ aangegeven.

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling (PB L 9 van 15.1.2003, blz. 3).

Woensdag 26 februari 2014

- (2) Aangezien het voornaamste doel en onderwerp van dit voorstel de harmonisatie van de nationale voorschriften op de bovengenoemde terreinen is, moet het worden gebaseerd op artikel 53, lid 1, en artikel 62 VWEU. Het werd passend geacht de vorm van een richtlijn te hanteren, zodat uitvoeringsbepalingen op de onder deze richtlijn vallende gebieden, indien nodig, aan eventuele specifieke kenmerken van het markt- en rechtssysteem in elke lidstaat kunnen worden aangepast. Deze richtlijn is ook bedoeld om de nationale regelingen voor de toegang tot het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf **■** te coördineren, en wordt derhalve gebaseerd op artikel 53, lid 1 VWEU. Aangezien het gaat om een sector waarin in de hele Unie diensten worden aangeboden, wordt deze richtlijn bovendien ook gebaseerd op artikel 62 VWEU.
- (3) Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen vervullen bij de distributie van verzekerings- en herverzekeringsproducten in de Unie een centrale rol.
- (4) Verscheidene soorten personen of instellingen, zoals agenten, makelaars, bankverzekeraars, verzekeringsondernemingen, reisagenten en autoverhuurbedrijven, kunnen verzekeringsproducten distribueren. **■**
- (4 bis) **Om te garanderen dat hetzelfde beschermingsniveau geldt en dat de klant vergelijkbare normen geniet, is het essentieel dat door deze richtlijn gelijke concurrentie- en andere voorwaarden voor tussenpersonen worden bevorderd, ongeacht of zij aan een verzekeringsonderneming verbonden zijn. Consumenten hebben er baat bij als verzekeringsproducten via verschillende kanalen en tussenpersonen met verschillende vormen van samenwerking met verzekeringsondernemingen worden aangeboden, op voorwaarde dat deze kanalen en tussenpersonen dezelfde regels inzake consumentenbescherming moeten toepassen. Het is belangrijk dat de lidstaten met deze aspecten rekening houden bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn.**
- (5) Uit de toepassing van Richtlijn 2002/92/EG is gebleken dat een aantal bepalingen nader moet worden gepreciseerd om de uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf te vergemakkelijken, en dat ter wille van de bescherming van de consument het toepassingsgebied van die richtlijn moet worden uitgebreid tot alle verkopen van verzekeringsproducten **in het kader van een activiteit in hoofdberoep**, zowel via verzekeringsstussenpersonen als via verzekeringsondernemingen. Verzekeringsondernemingen die rechtstreeks verzekeringsproducten verkopen, moeten wat hun verkoop-, aftersales- en schadeafhandelingsprocessen betreft op dezelfde wijze als verzekeringsagenten en assurantiemakelaars onder het toepassingsgebied van de nieuwe richtlijn vallen.
-
- (8) Tussen de nationale bepalingen bestaan nog belangrijke verschillen die belemmeringen vormen voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen in de interne markt. **De interne markt moet verder worden versterkt en er moet een echte Europese interne markt voor levens- en schadeverzekeringsproducten en -diensten worden geschapen.**
- (9) Uit de huidige en recente financiële turbulenties is duidelijk gebleken hoe belangrijk het is in alle financiële sectoren voor een doeltreffende consumentenbescherming te zorgen. Het verdient daarom aanbeveling het vertrouwen van klanten te versterken en voor een eenvormiger wettelijke behandeling van de distributie van verzekeringsproducten te zorgen, teneinde overal in de Unie een adequaat niveau van consumentenbescherming tot stand te brengen. **Het niveau van de consumentenbescherming moet ten opzichte van Richtlijn 2002/92/EG worden verhoogd zodat er minder behoefte is aan uiteenlopende nationale maatregelen. Het is belangrijk rekening te houden met het specifieke karakter van verzekeringsovereenkomsten ten opzichte van beleggingsproducten, die vallen onder Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad [MiFID] ⁽¹⁾. De verkoop van verzekeringsovereenkomsten, met inbegrip van de zogenaamde verzekeringsbeleggingsproducten, moet daarom met deze richtlijn worden gereguleerd en worden afgestemd op Richtlijn 2014/.../EU [MiFID]. De minimumnormen moeten worden verhoogd, zowel wat betreft de distributievoorschriften als wat betreft het creëren van gelijke concurrentievoorwaarden voor alle pakketproducten voor verzekeringsbeleggingen. Maatregelen ter bescherming van de consument moeten voor „niet-professionele” consumenten strikter zijn dan voor „professionele” consumenten.**
- (10) Deze richtlijn moet van toepassing zijn op personen wier werkzaamheden erin bestaan diensten op het gebied van verzekerings- of herverzekeringsbemiddeling aan derden te verlenen tegen hetzij een financiële vergoeding, hetzij een overeengekomen, met de dienstverlening door de tussenpersoon verband houdend ander economisch voordeel.

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende markten voor financiële instrumenten en tot intrekking van Richtlijn 2004/39/EG (PB ...).

Woensdag 26 februari 2014

- (11) Deze richtlijn moet van toepassing zijn op personen wier werkzaamheden erin bestaan op basis van door de klant via een website of andere middelen geselecteerde criteria informatie over een of meerdere verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten te verstrekken, of een rangorde van verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten of een korting op de prijs van een overeenkomst te verstrekken, wanneer de klant aan het eind van het proces de mogelijkheid heeft rechtstreeks een verzekeringsovereenkomst te sluiten; de richtlijn is niet van toepassing op louter inleidende activiteiten die bestaan in het verstrekken van gegevens en informatie over potentiële verzekeringnemers aan verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen of -ondernemingen of van informatie over verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten of een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon of -onderneming aan potentiële verzekeringnemers.
- (12) Deze richtlijn betreft niet personen met een andere beroepsactiviteit, zoals belastingconsulenten of accountants, die in het kader van die andere beroepsactiviteit incidenteel advies op verzekeringsgebied verstrekken, noch personen die louter informatie van algemene aard over verzekeringsproducten verstrekken, zonder het oogmerk de klant te assisteren bij de sluiting of uitvoering van een verzekerings- of een herverzekeringsovereenkomst. **De richtlijn is niet van toepassing op het beroepshalve verrichten van schadebeheer voor een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsovereenkomst, en evenmin op het verrichten van schade-expertise en schaderegeling.**
- (13) Deze richtlijn is niet van toepassing op personen die verzekeringsbemiddeling als nevenactiviteit uitoefenen onder bepaalde beperkende voorwaarden met betrekking tot de polis, met name de kennis die nodig is om de polis te verkopen, de risico's die worden gedekt en het bedrag van de premie.
- (14) Deze richtlijn geeft een definitie van verbonden verzekeringstussenpersoon om rekening te houden met de kenmerken van bepaalde markten in de lidstaten en voorwaarden vast te stellen die voor deze tussenpersonen gelden.
- (15) Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen die natuurlijke personen zijn, moeten bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij hun woonplaats hebben in een register worden ingeschreven; degene die rechtspersonen zijn, moeten bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij hun statutaire zetel (of, indien zij volgens hun nationale recht geen statutaire zetel hebben, hun hoofdkantoor) hebben in een register worden ingeschreven op voorwaarde dat zij voldoen aan strenge beroepsvereisten inzake bekwaamheid, betrouwbaarheid, dekking tegen beroepsaansprakelijkheid en financiële draagkracht. Verzekeringstussenpersonen die reeds in lidstaten zijn geregistreerd, hoeven niet nogmaals te worden ingeschreven uit hoofde van deze richtlijn.
- (16) Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen moeten ook gebruik kunnen maken van de bij het VWEU vastgestelde rechten op het gebied van vrije vestiging en vrije dienstverlening. Bijgevolg moet een registerinschrijving in of een verklaring aan hun lidstaat van herkomst verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen in staat stellen overeenkomstig de beginselen van vrijheid van vestiging en vrijheid van dienstverlening in andere lidstaten werkzaam te zijn, op voorwaarde dat tussen de bevoegde autoriteiten de vereiste kennisgevingsprocedure is gevolgd.
- I**
- (18) Om de transparantie te verhogen en grensoverschrijdende handel te vergemakkelijken, moet de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB), die is opgericht bij Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, een Europese elektronische databank instellen van gegevens over iedere verzekerings- en herverzekeringstussenpersoon die een voornemen kenbaar heeft gemaakt zijn recht op vrijheid van vestiging of vrijheid van dienstverlening uit te oefenen, en die databank openbaar maken en bijhouden. Hiertoe moeten de lidstaten de EAVB onverwijld alle relevante informatie verstrekken. De databank moet telkens een hyperlink naar de betrokken bevoegde autoriteit in elke lidstaat tonen. Alle bevoegde autoriteiten van alle lidstaten moeten op hun website een hyperlink naar deze databank plaatsen.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/79/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48).

Woensdag 26 februari 2014

- (19) De respectieve rechten en verantwoordelijkheden van de lidstaten van herkomst en de lidstaten van ontvangst met betrekking tot het toezicht op verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen die door hen zijn ingeschreven of die uit hoofde van de vrijheid van vestiging of de vrijheid van dienstverlening op hun grondgebied verzekerings- of herverzekeringstussenpersoonactiviteiten uitoefenen, moeten duidelijk worden vastgesteld.
-
- (21) Het feit dat verzekeringstussenpersonen niet in de gehele Unie werkzaam kunnen zijn, belemmert de goede werking van de interne verzekeringsmarkt. **Deze richtlijn is een belangrijke stap op weg naar betere consumentenbescherming en sterkere integratie van de interne markt.**
- (21 bis) **Een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon oefent een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoonactiviteit uit in het kader van het vrij verrichten van diensten wanneer hij verzekerings- of herverzekeringstussenpersoonactiviteiten verricht voor een verzekeringsnemer of potentiële verzekeringsnemer die in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst van de tussenpersoon woont of is gevestigd, en wanneer alle te verzekeren risico's zich in een andere lidstaat bevinden dan de lidstaat van herkomst van de tussenpersoon. Een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon oefent een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoonactiviteit uit in het kader van de vrijheid van vestiging wanneer hij zich voortdurend ophoudt in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst.**
- (22) Het is van belang een hoge mate van professionaliteit en bekwaamheid te garanderen bij verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en bij de werknemers van rechtstreekse verzekeraars die betrokken zijn bij activiteiten ter voorbereiding van, tijdens en na de verkoop van verzekeringspolissen. Daarom moet de vak kennis van verzekeringstussenpersonen **en** van werknemers van rechtstreekse verzekeraars **■** beantwoorden aan de ingewikkeldheidsgraad van die activiteiten. Er moet voor voortdurende bijscholing worden gezorgd. **Vorm, inhoud en bewijsplichten moeten door de lidstaten worden vastgesteld. Beroepsopleidingen met betrekking tot de bedrijfstak of binnen de branche dienen te worden gecertificeerd.**
- (22 bis) **De lidstaten moeten erop toezien dat het personeel van verzekeringstussenpersonen dat particulieren adviseert over verzekeringsbeleggingsproducten of deze aan hen verkoopt, over voldoende kennis en vakbekwaamheid met betrekking tot de bewuste producten beschikt. Dit is des te belangrijker gezien de toenemende complexiteit van verzekeringsbeleggingsproducten en de voortdurende vernieuwingen waaraan ze onderworpen zijn. De aanschaf van een verzekeringsbeleggingsproduct houdt een zeker risico in en de belegger moet op de verstrekte informatie en de kwaliteit van de aangeboden beoordelingen kunnen vertrouwen. Daarnaast moeten de werknemers over voldoende tijd en middelen beschikken om de klant alle relevante informatie over de aangeboden producten te kunnen verstrekken.**
- (23) De coördinatie van de nationale bepalingen betreffende de vereisten inzake beroepsbekwaamheid en de registerinschrijving van personen die werkzaamheden op het gebied van verzekerings- of herverzekeringstussenpersoonactiviteiten aanvangen en uitoefenen, kan zowel tot de voltooiing van de interne markt voor financiële diensten als tot een betere bescherming van de consument op dit gebied bijdragen.
- (24) Om de grensoverschrijdende handel te stimuleren, moeten beginselen voor de wederzijdse erkenning van de kennis en bekwaamheden van tussenpersonen worden ingevoerd.
- (25) Indien een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon een nationaal kwalificatieniveau 3 of hoger heeft toegekend gekregen conform het Europees kwalificatiekader dat is ingesteld in het kader van de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van een Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren, moet dit door de lidstaat van ontvangst worden aanvaard als bewijs dat die verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon voldoet aan de kennis- en bekwaamheidsvereisten die overeenkomstig deze richtlijn een voorwaarde voor registerinschrijving zijn. Dit kader helpt lidstaten, onderwijsinstellingen, werkgevers en individuele personen kwalificaties van de diverse onderwijs- en opleidingssystemen in de Unie te vergelijken. Het is een essentieel instrument voor de ontwikkeling van een arbeidsmarkt op het niveau van de hele Unie. Het kader is niet ontworpen om de nationale kwalificatiesystemen te vervangen maar om de maatregelen van de lidstaten aan te vullen door de samenwerking tussen hen te vergemakkelijken.
- (26) Ondanks het bestaande Europese paspoortstelsel voor verzekeraars en tussenpersonen blijft de Europese verzekeringsmarkt sterk versnipperd. Om de grensoverschrijdende handel te vergemakkelijken en de transparantie voor de consument te verhogen, moeten de lidstaten de op hun grondgebied geldende regels van algemeen belang bekendmaken en moeten een Europees elektronisch register en informatie over de op verzekerings- en herverzekeringstussenpersoonactiviteit toepasselijke regels van algemeen belang van alle lidstaten publiek beschikbaar worden gemaakt.

Woensdag 26 februari 2014

- (27) Samenwerking en uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten zijn ter bescherming van de consument en ter verzekering van een gezond verzekerings- en herverzekeringsbedrijf in de interne markt van wezenlijk belang.
- (28) Er is behoefte aan geschikte en doeltreffende buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures in de lidstaten om geschillen tussen verzekeringstussenpersonen of -ondernemingen en consumenten te beslechten, zo mogelijk met gebruikmaking van bestaande procedures. Er moeten doeltreffende buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures beschikbaar zijn om geschillen tussen verzekeringsondernemingen, of personen die verzekeringsproducten verkopen of aanbieden, en klanten met betrekking tot de bij deze richtlijn vastgestelde rechten en plichten te behandelen. **In het geval van alternatieve geschillenbeslechting (ADR) moeten de bepalingen van Richtlijn 2013/11/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ ook bindend zijn in het kader van deze richtlijn.** Om de doeltreffendheid van buitengerechtelijke procedures voor de beslechting van door klanten ingediende klachten te verhogen, moet deze richtlijn bepalen dat verzekeringsondernemingen, of personen die verzekeringsproducten verkopen of aanbieden, verplicht zijn deel te nemen aan door klanten tegen hen gestarte geschillenbeslechtingsprocedures betreffende bij deze richtlijn vastgestelde rechten en plichten, **en dat de beslissingen op uitdrukkelijk verzoek bindend kunnen zijn voor de tussenpersoon en de klant.** Het doel van dergelijke buitengerechtelijke geschillenbeslechtingsprocedures is tot een snellere en goedkopere beslechting van geschillen tussen verzekeringsondernemingen, of personen die verzekeringsproducten verkopen of aanbieden, en klanten te komen en het gerechtelijk apparaat te ontlasten. ■
- Onverminderd het recht van de klanten een gerechtelijke procedure in te leiden, dienen de lidstaten ervoor te zorgen dat ADR-entiteiten die zich bezighouden met geschillen als bedoeld in deze richtlijn, bij de beslechting van grensoverschrijdende geschillen samenwerken. De lidstaten moeten ADR-entiteiten die dergelijke geschillen behandelen, ertoe aanmoedigen toe te treden tot het Verhaalsnetwerk voor geschillen over financiële diensten (FIN-NET).
- (29) Doordat tal van verzekeringstussenpersonen en -ondernemingen almaar meer verschillende werkzaamheden gelijktijdig uitoefenen, neemt de kans toe dat belangenconflicten ontstaan tussen deze verschillende werkzaamheden en de belangen van hun klanten. Daarom is het noodzakelijk dat de lidstaten regels vaststellen om **ervoor te zorgen dat er rekening wordt gehouden met** de belangen van de klant.
- (30) De consument moet vooraf duidelijke informatie krijgen over de status van de personen die het verzekeringsproduct verkopen ■. **Het is het overwegen waard** Europese verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen **te verplichten** hun status bekend te maken. Deze informatie moet vóór het sluiten van de overeenkomst aan de consument worden verstrekt. De bedoeling hiervan is de relatie tussen de verzekeringsonderneming en de tussenpersoon (in voorkomend geval) te tonen ■.
- (31) Teneinde belangenconflicten tussen de verkoper en de koper van een verzekeringsproduct te beperken, moet worden gezorgd voor voldoende bekendmaking van de vergoeding van verzekeringsdistributeurs. ■ De tussenpersoon en de werknemer van de verzekeringstussenpersoon of de verzekeringsonderneming **moeten** worden verplicht de klant, **op diens verzoek**, vóór de verkoop **gratis** over de aard en de omvang van zijn vergoeding in te lichten.
- (32) Teneinde de klant in het bezit te stellen van vergelijkbare informatie over verleende verzekeringsbemiddelingsdiensten ongeacht of hij via een tussenpersoon dan wel rechtstreeks van een verzekeringsonderneming koopt, en teneinde concurrentievervalsing te voorkomen doordat verzekeringsondernemingen ertoe worden aangezet rechtstreeks aan klanten te verkopen in plaats van via tussenpersonen om de informatievereisten te ontwijken, moeten ook verzekeringsondernemingen worden verplicht klanten met wie zij rechtstreeks handelen bij de verlening van verzekeringsbemiddelingsdiensten, informatie te verstrekken over de vergoeding die zij voor de verkoop van verzekeringsproducten ontvangen.
- (32 bis) **Indien de hoogte van de provisies en „inducements” niet vóór het verrichten van de dienst kan worden vastgesteld, moet de berekeningswijze ervan op volledige, nauwkeurige en begrijpelijke wijze in het dienstverleningsdocument worden vermeld en moeten de totale kosten van het advies en de gevolgen daarvan voor het rendement van de belegging zo spoedig als praktisch mogelijk aan de klant worden meegedeeld. Indien op doorlopende basis advies wordt verstrekt, moeten de kosten van het beleggingsadvies, met inbegrip van „inducements”, op gezette tijden en ten minste jaarlijks aan de klant worden meegedeeld. In het periodieke verslag worden alle tijdens de voorgaande periode betaalde of ontvangen „inducements” bekendgemaakt.**

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/11/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende alternatieve beslechting van consumentengeschillen en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en Richtlijn 2009/22/EG (PB L 165 van 18.6.2013, blz. 63).

Woensdag 26 februari 2014

- (32 ter) *Iedereen die verzekeringsproducten verkoopt maar de producten zelf niet heeft vervaardigd, moet de kleine belegger middels een afzonderlijk essentieel dienstverleningsdocument overeenkomstig deze richtlijn en Richtlijn 2014/.../EU [MiFID] in kennis stellen van de kosten en diensten, en de kleine belegger alle andere informatie verstrekken die hij nodig heeft om uit te maken of het verzekeringsproduct aan zijn behoeften beantwoordt en die niet kan worden verstrekt door degene die de producten vervaardigt.*
- (32 quater) *Klanten hebben er baat bij als verzekeringsproducten via verschillende kanalen en tussenpersonen met verschillende vormen van samenwerking met verzekeringsondernemingen worden verkocht op voorwaarde dat zij dezelfde regels inzake consumentenbescherming en transparantie moeten toepassen.*
- (33) Aangezien dit voorstel bedoeld is om de bescherming van de consument te verbeteren, zijn sommige bepalingen ervan alleen van toepassing op de relatie bedrijf-klant (B2C), met name de bepalingen betreffende de gedragsregels voor verzekeringstussenpersonen of andere verkopers van verzekeringsproducten.
-
- (34 bis) *De lidstaten moeten van verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen verlangen dat het vergoedingsbeleid voor hun personeel en vertegenwoordigers zodanig is dat er geen afbreuk wordt gedaan aan hun vermogen om in het belang van de klant te handelen. De lidstaten moeten van verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen verlangen dat de vergoeding voor de personeelsleden die klanten adviseren over verzekeringsbeleggingsproducten of deze aan hen verkopen, geen afbreuk doet aan hun onpartijdigheid bij het doen van passende aanbevelingen, het verkopen of het verstrekken van informatie in een eerlijke, duidelijke en niet-misleidende vorm. De vergoeding in dergelijke situaties mag niet uitsluitend afhankelijk zijn van de verkoopdoelen of de winst voor de onderneming die een specifiek product oplevert.*
- (35) Het is voor de consument **belangrijk** te weten of hij met een tussenpersoon te maken heeft die de consument advies verstrekt over de producten van een groot aantal verzekeringsondernemingen, dan wel over door een bepaald aantal verzekeringsondernemingen aangeboden producten.
- (36) Aangezien de consument steeds meer afhankelijk wordt van gepersonaliseerde aanbevelingen, is het aangewezen een definitie van advies op te nemen. **De kwaliteit van het advies is van essentieel belang en het advies moet aan de individuele kenmerken van de klant beantwoorden.** Vooraleer advies te verstrekken, moet de verzekeringstussenpersoon of -onderneming een beoordeling maken van de behoeften, de **verwachtingen** en de financiële situatie van de klant. Wanneer de tussenpersoon verklaart over de producten van een groot aantal verzekeringsondernemingen advies te verstrekken, moet hij een onpartijdige en ■ brede analyse van **een voldoende groot aantal** van de op de markt verkrijgbare **verzekeringsproducten** uitvoeren. Bovendien moeten alle verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen de redenen toelichten die aan hun advies ten grondslag liggen **en geschikte verzekeringsproducten aanbevelen, al naargelang de voorkeuren, behoeften, financiële situatie en persoonlijke omstandigheden van de klant.**
- (37) Voorafgaand aan de sluiting van een overeenkomst, ook in het geval van verkoop zonder advies, moet de klant de nodige informatie worden verstrekt om hem in staat te stellen met kennis van zaken een beslissing te nemen. De verzekeringstussenpersoon moet ■ de klant de voornaamste kenmerken van de door hem verkochte verzekeringsproducten uitleggen **en de personeelsleden moeten daarvoor voldoende tijd en middelen krijgen.**
- (38) Er moeten uniforme regels worden vastgesteld om ■ de keuze met betrekking tot de drager waarop **de verplichte informatie** aan de klant wordt verstrekt **te vergemakkelijken**, waarbij ook het gebruik van elektronische communicatie moet worden toegestaan wanneer dat gezien de omstandigheden van de transactie aangewezen is. De klant moet er echter voor kunnen kiezen de informatie op papier te ontvangen. Ter wille van de toegang van de consument tot informatie moet alle precontractuele informatie ■ kosteloos **toegankelijk zijn.**
- (39) Het is minder noodzakelijk te verlangen dat dergelijke inlichtingen worden verstrekt wanneer de klant de herverzekering of de verzekering van commerciële en industriële risico's wenst of een professionele klant is ■ .
- (40) Deze richtlijn gaat in op de minimuminformatieplicht van verzekeringsondernemingen en verzekeringstussenpersonen jegens hun klanten. In dit verband moet een lidstaat de mogelijkheid hebben strengere bepalingen te handhaven of aan te nemen welke kunnen worden opgelegd aan de verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen die op zijn grondgebied verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, ongeacht de bepalingen van hun lidstaat van herkomst, op voorwaarde dat deze strengere bepalingen in overeenstemming

Woensdag 26 februari 2014

zijn met het recht van de Unie, met inbegrip van Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. Lidstaten die naast de bepalingen van deze richtlijn de toepassing van extra voorschriften voor verzekeringstussenpersonen en voor de verkoop van verzekeringsproducten voorstellen en deze toepassen, moeten ervoor zorgen dat de uit die extra voorschriften voortvloeiende administratieve lasten **binnen de perken blijven**.

- (41) Crossselling is een gebruikelijke **en nuttige** strategie die overal in de Unie door aanbieders van financiële retaildiensten wordt gehanteerd.
- (41 bis) **Wanneer een verzekering samen met een andere dienst of een ander product als onderdeel van een pakket of als voorwaarde voor die overeenkomst of dat pakket wordt aangeboden, moet dit vallen onder Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾. Deze richtlijn voorziet immers in een aantal waarborgen voor klanten die een verzekering als onderdeel van een pakket kopen. Lidstaten kunnen verlangen dat de bevoegde nationale autoriteiten bijkomende maatregelen mogen aannemen of handhaven om crossselling-praktijken aan te pakken die nadelig zijn voor de consument.**
- (42) Verzekeringsovereenkomsten waarbij beleggingen betrokken zijn, worden vaak aan consumenten aangeboden als mogelijk alternatief of vervangingsmiddel voor beleggingsproducten die onder Richtlijn 2014/.../EU [MiFID] vallen. Om voor een consequente beleggersbescherming te zorgen en het risico van regelgevings-arbitrage te vermijden, is het van belang dat retailbeleggingsproducten (verzekeringbeleggingsproducten als omschreven in de verordening betreffende essentiële informatiedocumenten voor beleggingsproducten) aan dezelfde gedragsnormen worden onderworpen, onder meer met betrekking tot het verstrekken van passende informatie, de deugdelijkheid van advies, beperkingen op „inducements”, het beheer van belangenconflicten en **verdere** beperkingen **inzake** de vergoeding. De Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten –EAEM), die is opgericht bij Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾, en de EAVB moeten samenwerken om met behulp van richtsnoeren een zo hoog mogelijke mate van consistentie te bereiken in de gedragsnormen voor retailbeleggingsproducten die onder **Richtlijn 2014/.../EU [MiFID]** of deze richtlijn vallen. **Bij deze richtsnoeren moet evenwel rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van schadeverzekeringen. Naar het voorbeeld van de beginselen van Richtlijn 2014/.../EU [MiFID], moet worden overwogen voor verzekeringen een soortgelijke regeling te treffen bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn door de lidstaten en in de richtsnoeren van het Gemengd Comité.** Voor verzekeringbeleggingsproducten **moeten er verhoogde gedragsnormen komen ter vervanging van de normen** van deze richtlijn die van toepassing zijn op **algemene** verzekeringsovereenkomsten. Bijgevolg moeten personen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen met betrekking tot verzekeringbeleggingsproducten, **voldoen** aan de verhoogde normen die van toepassing zijn op **deze producten**.
- (42 bis) **Het Europees Parlement zal er tijdens de onderhandelingen met de Raad trachten voor te zorgen dat deze richtlijn wordt afgestemd op Richtlijn 2014/.../EU MiFID II]. [Am. 5]**
- (42 ter) **Bij deze richtlijn worden voorschriften vastgesteld betreffende de toegang tot en de uitoefening van het verzekeringsbemiddelingsbedrijf en het herverzekeringbemiddelingsbedrijf door natuurlijke of rechtspersonen die in een lidstaat gevestigd zijn of zich daar wensen te vestigen. Hiervan afwijkende of aanvullende bepalingen in andere regelgeving van de Unie mogen niet van toepassing zijn op het verzekeringsbemiddelingsbedrijf en het herverzekeringbemiddelingsbedrijf.**
- (43) Teneinde naleving van deze richtlijn door verzekeringsondernemingen en personen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, te garanderen en ervoor te zorgen dat zij in de hele Unie op dezelfde wijze worden behandeld, moeten de lidstaten voorzien in administratieve sancties en **andere** maatregelen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. In de mededeling van de Commissie van 8 december 2010 betreffende het versterken van sanctieregelingen in de financiële sector is een evaluatie van bestaande bevoegdheden en de

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („Richtlijn inzake elektronische handel”) (PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, Richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (Richtlijn oneerlijke handelspraktijken) (PB L 149 van 11.6.2005, blz. 22).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84).

Woensdag 26 februari 2014

- praktische toepassing ervan uitgevoerd om de convergentie van de sancties en **de andere** maatregelen te bevorderen. Daarom moeten de door de lidstaten vastgestelde administratieve sancties en **andere** maatregelen aan bepaalde essentiële vereisten voldoen op het gebied van adressaten, in aanmerking te nemen criteria bij het opleggen van een sanctie of **andere** maatregel, bekendmaking **ervan en essentiële bevoegdheden om sancties op te leggen**.
- (44) De bevoegde autoriteiten moeten met name worden gemachtigd om geldboeten op te leggen die hoog genoeg zijn om de te verwachten winsten teniet te doen en die zelfs op grotere instellingen en de bestuurders daarvan een afschrikkend effect hebben.
- (45) Teneinde een consistente toepassing van de sancties in alle lidstaten te garanderen, moet van hen worden verlangd dat zij er zorg voor dragen dat de bevoegde autoriteiten bij de vaststelling van de aard van de administratieve sancties of **andere** maatregelen en van de omvang van de administratieve geldboeten alle relevante omstandigheden in aanmerking nemen. **De lidstaten zijn evenwel niet verplicht om administratieve sancties in te voeren wanneer hun nationale wetgeving in sancties binnen het strafrecht voorziet.**
- (46) Om de afschrikkende werking op het publiek in het algemeen te versterken en om te informeren over inbreuken op regels die nadelig kunnen zijn voor de bescherming van de consument, moeten, behalve in welbepaalde omstandigheden, de opgelegde sancties en maatregelen worden bekendgemaakt. Om naleving van het evenredigheidsbeginsel te verzekeren, moeten opgelegde sancties en **andere** maatregelen anoniem worden bekendgemaakt indien bekendmaking de betrokken partijen onevenredige schade zou toebrengen.
- (47) De bevoegde autoriteiten moeten over de nodige onderzoeksbevoegdheden beschikken om mogelijke schendingen op te sporen, en moeten tevens doeltreffende mechanismen opzetten **ter bevordering van de melding van mogelijke of feitelijke schendingen, waarbij degenen die schendingen melden afdoende bescherming genieten. Deze richtlijn leidt er evenwel niet toe dat de lidstaten hun administratieve autoriteiten de bevoegdheid moeten geven om strafrechtelijk onderzoek te verrichten.**
- (48) Deze richtlijn moet op zowel administratieve sancties als **andere** maatregelen betrekking hebben, ongeacht of deze in nationaal recht als een sanctie dan wel als een **andere** maatregel worden aangemerkt.
- (49) Deze richtlijn moet de bepalingen van de nationale wetgevingen van de lidstaten met betrekking tot strafbare feiten onverlet laten.
- (49 bis) **Klokkenluiders vestigen de aandacht van de bevoegde autoriteiten op nieuwe informatie op basis waarvan zij handel met voorkennis en marktmanipulatie beter aan het licht kunnen brengen en bestraffen. Klokkenluiders kunnen echter worden ontmoedigd door angst voor represailles of het ontbreken van adequate procedures voor het melden van inbreuken. Bijgevolg moet deze richtlijn ervoor zorgen dat er passende regelingen komen om klokkenluiders aan te sporen de bevoegde autoriteiten attent te maken op mogelijke inbreuken op deze richtlijn en om hen te beschermen tegen represailles. De lidstaten moeten er ook voor zorgen dat de klokkenluidersregelingen die zij hanteren, mechanismen bevatten die een aangegeven persoon naar behoren beschermen, met name met betrekking tot het recht op bescherming van zijn persoonsgegevens, en procedures tot waarborging van het recht van de aangegeven persoon op verdediging en om te worden gehoord voordat een beslissing over hem wordt genomen, alsook het recht op een doeltreffende voorziening in rechte bij een rechtbank tegen een beslissing over die persoon.**
- (50) Teneinde de doelstellingen van deze richtlijn te bereiken, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen ten aanzien van **het** het beheer van belangenconflicten, gedragsregels in verband met pakketproducten voor retailverzekeringsbeleggingen, en de procedures en formulieren voor de verstrekking van informatie in verband met sancties. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
- (51) Technische normen voor financiële diensten moeten zorgen voor een consistente harmonisatie en een afdoende consumentenbescherming in de hele Unie. **Aangezien de EAVB als orgaan met hooggespecialiseerde expertise echter ook beperkte capaciteiten heeft, zou het mogelijk zijn haar te belasten met afzonderlijke taken, die geen dwingende beleidskeuzen inhouden, en met de uitwerking van aan het Europees Parlement en de Commissie ter kennis voor te leggen ontwerpen.**

Woensdag 26 februari 2014

- (52) Overeenkomstig de artikelen 290 en 291 VWEU en de artikelen 10 tot en met 15 van Verordening (EU) nr. 1094/2010⁽¹⁾, moet de Commissie gedelegeerde handelingen vaststellen als bepaald in **deze richtlijn** met betrekking tot het beheer van belangenconflicten, ⁽²⁾gedragsregels in verband met pakketproducten voor retailverzekeringsbeleggingen, technische uitvoeringsnormen **en** de procedures en formulieren voor de verstrekking van informatie in verband met sancties. De ontwerpen van deze gedelegeerde handelingen en technische uitvoeringsnormen moeten door de EAVB worden ontwikkeld.
- (53) Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad [...] ⁽¹⁾, en Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad [...] ⁽²⁾ beheersen de door de EAVB in het kader van deze richtlijn uitgevoerde verwerking van persoonsgegevens, onder toezicht van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.
- (54) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zoals verankerd in het Verdrag.
- (55) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken van 28 september 2011 ⁽³⁾, hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van dergelijke stukken gerechtvaardigd.
- (55 bis) **De toezichthoudende autoriteiten van de lidstaten moeten over alle nodige middelen beschikken om te garanderen dat verzekeringstussenpersonen en herverzekeringsondernemingen overal in de Unie hun activiteiten op regelmatige wijze uitoefenen, ongeacht of deze activiteiten op grond van het recht van vestiging dan wel in het kader van het vrij verrichten van diensten worden verricht. Met het oog op de doeltreffendheid van het toezicht moeten alle acties die door de toezichthoudende autoriteiten worden ondernomen, in verhouding staan tot de aard, omvang en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan de activiteiten van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming, ongeacht het belang van de betrokken onderneming voor de algehele financiële stabiliteit van de markt.**
- (55 ter) **Deze richtlijn mag niet te belastend zijn voor kleine en middelgrote verzekeringsondernemingen. Een van de middelen om deze doelstelling te verwezenlijken is een juiste toepassing van het evenredigheidsbeginsel. Dit beginsel moet zowel worden toegepast op de vereisten voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als op de uitoefening van toezichthoudende bevoegdheden.**
- (56) **Drie** jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn moet een toetsing van deze richtlijn worden uitgevoerd om rekening te houden met de marktontwikkelingen en met ontwikkelingen op andere gebieden van het recht van de Unie of met de ervaringen van de lidstaten bij de tenuitvoerlegging van het recht van de Unie, met name met betrekking tot producten die onder Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ vallen.
- (57) Richtlijn 2002/92/EG moet worden ingetrokken.
- (58) De verplichting tot omzetting van deze richtlijn in nationaal recht dient te worden beperkt tot de bepalingen die ten opzichte van Richtlijn 2002/92/EG materieel zijn gewijzigd. De verplichting tot omzetting van de ongewijzigde bepalingen vloeit voort uit Richtlijn 2002/92/EG.
- (59) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de termijnen voor omzetting in nationaal recht van Richtlijn 2002/92/EG onverlet te laten,

⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

⁽³⁾ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

⁽⁴⁾ Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10).

Woensdag 26 februari 2014

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. Bij deze richtlijn worden voorschriften vastgesteld betreffende de toegang tot en de uitoefening van het verzekeringsbemiddelingsbedrijf en het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf door natuurlijke of rechtspersonen die in een lidstaat zijn gevestigd of zich daar wensen te vestigen.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op personen die bemiddelingsdiensten verrichten voor verzekeringsovereenkomsten wanneer alle volgende voorwaarden vervuld zijn:
 - (a) de verzekeringsovereenkomst vergt slechts kennis van de verzekeringsdekking die geboden wordt;
 - (b) de verzekeringsovereenkomst is geen levensverzekeringsovereenkomst;
 - (c) de verzekeringsovereenkomst dekt geen aansprakelijkheidsrisico's;
 - (d) de persoon in kwestie heeft een andere hoofdberoepswerkzaamheid dan verzekeringsbemiddeling;
 - (e) de verzekering is een aanvulling op de levering van goederen door eender welke aanbieder, en dekt het risico van defect, verlies of beschadiging van de door die aanbieder geleverde goederen;
 - (f) het bedrag van de jaarlijkse premie voor de verzekeringsovereenkomst, indien een evenredige verdeling wordt toegepast om een jaarbedrag te bekomen, is niet hoger dan 600 EUR.
3. Deze richtlijn is niet van toepassing op verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsdiensten met betrekking tot buiten de Unie gesitueerde risico's en verplichtingen.

Deze richtlijn doet evenmin afbreuk aan de wetgeving van een lidstaat met betrekking tot het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf dat op zijn grondgebied uit hoofde van het vrij verrichten van diensten wordt uitgeoefend door in een derde land gevestigde verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekerings- en herverzekeringsstussenpersonen, mits een gelijke behandeling wordt gewaarborgd voor alle personen die op deze markt het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf uitoefenen of mogen uitoefenen.

Deze richtlijn reglementeert niet de verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsactiviteiten die worden verricht in derde landen.

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de algemene moeilijkheden die hun verzekeringstussenpersonen ondervinden bij vestiging of uitoefening van verzekeringsbemiddelingsactiviteiten in een derde land.

3 bis. Deze richtlijn garandeert dat hetzelfde beschermingsniveau geldt en dat de consument op vergelijkbare normen kan vertrouwen. Deze richtlijn bevordert gelijke concurrentie- en andere voorwaarden voor tussenpersonen, ongeacht of zij aan een verzekeringsonderneming verbonden zijn. Consumenten hebben er baat bij als verzekeringsproducten via verschillende kanalen en tussenpersonen met verschillende vormen van samenwerking met verzekeringsondernemingen worden aangeboden op voorwaarde dat zij vergelijkbare regels inzake consumentenbescherming moeten toepassen. Bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn houden de lidstaten hier rekening mee.

Artikel 2

Definities

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- (1) „verzekeringsonderneming”: een **verzekeringsonderneming in de zin van artikel 13, punt 1, van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad** ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II), PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1.

Woensdag 26 februari 2014

- (2) „herverzekeringsonderneming”: een **herverzekeringsonderneming in de zin van artikel 13, punt 4, van Richtlijn 2009/138/EG**;
- (3) „verzekeringsbemiddeling”: de werkzaamheden die bestaan in het adviseren over, voorstellen van, voorbereidend werk realiseren tot het sluiten van **verzekeringen of het afsluiten van** verzekeringsovereenkomsten, dan wel in het assisteren bij het beheer en de uitvoering van verzekeringsovereenkomsten. **Werkzaamheden als het adviseren over, het voorstellen van verzekeringsovereenkomsten en het sluiten van deze overeenkomsten** worden eveneens als verzekeringsbemiddeling beschouwd indien zij worden uitgevoerd **door een werknemer van een verzekeringsonderneming in rechtstreeks contact met de klant** zonder tussenkomst van een verzekeringstussenpersoon.

Onder verzekeringsbemiddeling wordt verstaan het verstrekken van informatie over één of meerdere verzekeringsovereenkomsten op basis van criteria die een klant via een website of andere media kiest, en het opstellen van een ranglijst van verzekeringsproducten, met inbegrip van prijs- en productvergelijking, of de verrekening van premies, wanneer de klant aan het eind van het proces rechtstreeks via een website of andere media een verzekeringsovereenkomst kan sluiten.

Geen van de volgende werkzaamheden wordt in deze richtlijn als verzekeringsbemiddeling beschouwd:

- (a) werkzaamheden die bestaan in incidentele informatieverstrekking aan een klant in de context van een andere beroepswerkzaamheid, mits de informatieverstrekker geen verdere stappen onderneemt om de klant te assisteren bij de sluiting of uitvoering van een verzekeringsovereenkomst;
- (b) het louter verstrekken van gegevens en informatie over potentiële verzekeringnemers aan verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen of van informatie over verzekeringsproducten of een verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming aan potentiële verzekeringnemers;
- (4) **„op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct”: een beleggingsproduct dat een vervaldatum- of afkoopwaarde biedt, en waarbij deze vervaldatum- of afkoopwaarde geheel of gedeeltelijk, rechtstreeks of onrechtstreeks, is blootgesteld aan marktschommelingen, met uitsluiting van:**
- (a) **schadeverzekeringsproducten als opgenomen in bijlage I van Richtlijn 2009/138/EG (schadeverzekeringsbranches);**
- (b) **levensverzekeringsovereenkomsten waarbij de contractuele uitkeringen enkel uitbetaald worden in geval van overlijden of bij onvermogen te wijten aan letsels, ziekte of invaliditeit;**
- (c) **pensioenproducten die naar nationaal recht worden geacht voornamelijk tot doel te hebben de belegger van een pensioeninkomen te voorzien, en die de belegger het recht op bepaalde voordelen geven;**
- (d) **bedrijfspensioenregelingen die officieel erkend zijn en onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2003/41/EG of Richtlijn 2009/138/EG vallen;**
- (e) **individuele pensioenproducten waarvoor naar nationaal recht een financiële bijdrage van de werkgever is vereist en waarbij de werkgever of de werknemer geen vrijheid heeft in de keuze van het pensioenproduct of de aanbieder;**
- (5) „verzekeringstussenpersoon”: een natuurlijke of rechtspersoon die geen verzekeringsonderneming **of werknemer van zo'n onderneming** is en die, tegen vergoeding, toegang heeft tot het verzekeringsbemiddelingsbedrijf of het verzekeringsbemiddelingsbedrijf uitoefent;
- (6) „herverzekeringsbemiddeling”: de werkzaamheden die bestaan in het adviseren over, voorstellen van, voorbereidend werk realiseren tot het sluiten van **verzekerings- of** herverzekeringsovereenkomsten, dan wel in het assisteren bij het beheer en de uitvoering van herverzekeringsovereenkomsten, in het bijzonder in het geval van een schadegeval, **onder meer** indien deze werkzaamheden zonder tussenkomst van een herverzekeringsstussenpersoon door een herverzekeringsonderneming worden uitgevoerd.

Geen van de volgende werkzaamheden wordt in deze richtlijn als herverzekeringsbemiddeling beschouwd:

- (a) werkzaamheden die bestaan in incidentele informatieverstrekking in de context van een andere beroepswerkzaamheid, mits het doel van deze werkzaamheid niet is de klant te assisteren bij de sluiting of uitvoering van een herverzekeringsovereenkomst;

Woensdag 26 februari 2014

(a bis) *het beroepshalve verrichten van schadebeheer voor een herverzekeringsonderneming, schaderegeling en schade-expertise;*

(b) het louter verstrekken van gegevens en informatie over potentiële verzekeringnemers aan herverzekeringstussenpersonen of herverzekeringsondernemingen of van informatie over herverzekeringsproducten of een herverzekeringstussenpersoon of herverzekeringsonderneming aan potentiële verzekeringnemers;

(7) „herverzekeringstussenpersoon”: een natuurlijke of rechtspersoon die geen herverzekeringsonderneming of **werknemer van zo'n onderneming** is en die, tegen vergoeding, toegang heeft tot het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf of het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf uitoefent;

(8) „verbonden verzekeringstussenpersoon”: eenieder die, in naam en voor rekening van een of, **als de verzekeringsproducten niet onderling concurreren**, meerdere verzekeringsondernemingen of verzekeringstussenpersonen, een verzekeringsbemiddelingsactiviteit uitoefent, **die echter noch premies noch de voor de klanten bestemde bedragen in ontvangst neemt**, en onder volledige verantwoordelijkheid van die verzekeringsondernemingen of verzekeringstussenpersonen handelt, op voorwaarde dat de verzekeringstussenpersonen onder wier verantwoordelijkheid hij of zij handelt niet zelf onder verantwoordelijkheid van een andere verzekeringsonderneming of verzekeringstussenpersoon handelen.

Als verbonden verzekeringstussenpersoon die, wat de respectieve producten betreft, onder verantwoordelijkheid van een of meerdere verzekeringsondernemingen handelt, wordt ook beschouwd eenieder die in aanvulling op zijn hoofdberoepswerkzaamheid een verzekeringsbemiddelingsactiviteit uitoefent, waarbij de verzekering een aanvulling vormt op de goederen of diensten die in het kader van de hoofdwerkzaamheid worden geleverd;

(9) „advies”: de verstrekking van een **persoonlijke** aanbeveling aan een klant op diens verzoek of op initiatief van de verzekeringsonderneming of verzekeringstussenpersoon;

(10) „voorwaardelijke provisie”: een vergoeding in de vorm van een commissie **op basis** van het bereiken van **op voorhand** overeengekomen doelstellingen **of drempels** met betrekking tot de **omvang van de** door de tussenpersoon bij de **█** verzekeraar geplaatste verzekeringsovereenkomsten;

(11) „grote risico's”: **grote** risico's in de zin van **artikel 13, punt 27, van Richtlijn 2009/138/EG**;

(12) „lidstaat van herkomst”:

(a) indien de tussenpersoon een natuurlijk persoon is, de lidstaat waar hij zijn woonplaats heeft;

(b) indien de tussenpersoon een rechtspersoon is, de lidstaat waar zijn statutaire zetel is gevestigd of, indien deze rechtspersoon volgens zijn nationale recht geen statutaire zetel heeft, de lidstaat waar zijn hoofdkantoor is gevestigd;

(13) „lidstaat van ontvangst”: de lidstaat waarin een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon een permanente aanwezigheid of vestiging heeft of diensten verricht en die niet zijn lidstaat van herkomst is;

(14) „duurzame drager”: een duurzame drager in de zin van artikel 2, lid 1, onder m), van Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;

█

(16) „nauwe banden”: een situatie als bedoeld **in artikel 13, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG**;

(17) „hoofdvestiging”: de plaats van waaruit de hoofdactiviteit wordt beheerd;

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32).

Woensdag 26 februari 2014

- (18) „vergoeding”: een commissie, honorarium of andere betaling, met inbegrip van economische voordelen **of voordelen in natura** van welke aard ook, **alsook andersoortige stimuli**, die of dat in verband met verzekeringsbemiddelingsactiviteiten wordt aangeboden of verstrekt;
- (19) „koppelpraktijken”: het aanbieden **of verkopen van een verzekeringsproduct in een pakket met andere afzonderlijke nevenproducten of -diensten**, waarbij ■ dit verzekeringsproduct niet afzonderlijk voor de klant verkrijgbaar is;
- (20) „bundelpraktijken”: het aanbieden **of verkopen van een verzekeringsproduct in een pakket met andere afzonderlijke nevenproducten of -diensten**, waarbij ■ dit verzekeringsproduct ook afzonderlijk voor de klant verkrijgbaar is maar niet noodzakelijk onder dezelfde voorwaarden als wanneer gebundeld met de aanvullende diensten.

(20 bis) „product”: een verzekeringsovereenkomst die een of meerdere risico's dekt;

(20 ter) „particulier”: niet-beroepshalve.

2. Om te garanderen dat hetzelfde beschermingsniveau geldt en dat de klant vergelijkbare normen geniet, is het essentieel dat door deze richtlijn gelijke concurrentie- en andere voorwaarden voor tussenpersonen worden bevorderd, ongeacht of zij met een verzekeringsonderneming zijn verbonden of niet. Bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn houden de lidstaten rekening met het feit dat het belangrijk is gelijke concurrentie- en andere voorwaarden te bevorderen.

HOOFDSTUK II INSCHRIJVINGSVEREISTEN

Artikel 3

Registerinschrijving

1. Behoudens het bepaalde in artikel 4 worden verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen bij een bevoegde autoriteit **als bedoeld in artikel 10, lid 2**, in hun lidstaat van herkomst in een register of in registers ingeschreven. **Verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten** die reeds krachtens Richtlijn 73/239/EEG ⁽¹⁾, Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ of Richtlijn 2005/68/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ in lidstaten zijn geregistreerd en hun ■ werknemers hoeven niet nogmaals te worden ingeschreven uit hoofde van deze richtlijn.

Onverminderd het bepaalde in de eerste alinea kunnen de lidstaten bepalen dat verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten of andere lichamen met de bevoegde autoriteiten kunnen samenwerken voor de registerinschrijving van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen alsmede voor het op die tussenpersonen toepassen van de in artikel 8 bepaalde vereisten. Meer bepaald kunnen verbonden verzekeringsstussenpersonen worden ingeschreven door een verzekeringsonderneming, een vereniging van verzekeringsondernemingen of een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon, onder toezicht van een bevoegde autoriteit.

De lidstaten kunnen bepalen dat, wanneer een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon onder verantwoordelijkheid van een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst of van **een tussenpersoon** handelt, **de verzekeringstussenpersoon niet verplicht is de in artikel 3, lid 7, onder a) en b), bedoelde informatie aan de bevoegde autoriteit te verstrekken en dat de verantwoordelijke verzekeringsentiteit ervoor zorgt dat de verzekeringstussenpersoon aan de registerinschrijvingsvoorwaarden en de andere bepalingen van deze richtlijn voldoet**. De lidstaten kunnen ook bepalen dat de persoon of entiteit die de verantwoordelijkheid voor de tussenpersoon neemt, deze tussenpersoon inschrijft.

⁽¹⁾ Eerste Richtlijn 73/239/EEG van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche (PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3).

⁽²⁾ Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering (PB L 345 van 19.12.2002, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn 2005/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2005 betreffende herverzekering en houdende wijziging van Richtlijnen 73/239/EEG en 92/49/EEG van de Raad en van Richtlijnen 98/78/EG en 2002/83/EG (PB L 323 van 9.12.2005, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

De lidstaten hoeven het in de eerste en tweede alinea bedoelde vereiste niet toe te passen op alle natuurlijke personen die in een verzekerings- of herverzekeringsonderneming of voor een ingeschreven verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon werken en een verzekerings- of herverzekeringbemiddelingsactiviteit uitoefenen.

De lidstaten zorgen voor de registerinschrijving van rechtspersonen en vermelden in het register bovendien de namen van de tot de leiding behorende natuurlijke personen die verantwoordelijk zijn voor het bemiddelingsbedrijf.

2. De lidstaten kunnen meer dan één register voor verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen instellen mits zij criteria vastleggen op grond waarvan tussenpersonen worden ingeschreven.

De lidstaten richten een onlineregisterinschrijvingssysteem op, bestaande uit een gemeenschappelijk inschrijvingsformulier dat beschikbaar is op een internetsite die voor verzekeringstussenpersonen en -ondernemingen makkelijk toegankelijk is en het mogelijk maakt het formulier rechtstreeks online in te vullen.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat één loket wordt ingesteld, waardoor een vlotte en snelle toegang tot informatie uit deze verschillende langs elektronische weg beschikbare en te allen tijde geactualiseerde registers mogelijk is. Dit loket biedt tevens de identificatiegegevens van de bevoegde autoriteiten van iedere lidstaat bedoeld in lid 1, eerste alinea. In dit register wordt bovendien aangegeven in welk land of welke landen de tussenpersoon werkzaam is uit hoofde van de vrijheid van vestiging of de vrijheid van dienstverrichting.

4. De EAVB stelt een Europees elektronisch register in van gegevens over verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen die overeenkomstig hoofdstuk IV hun voornemen kenbaar hebben gemaakt grensoverschrijdende werkzaamheden uit te oefenen; zij maakt dit register openbaar op haar website en houdt het bij. Hiertoe verstrekken de lidstaten de EAVB onverwijld alle relevante informatie. Het register toont telkens een hyperlink naar de betrokken bevoegde autoriteit in elke lidstaat. Het register bevat links naar en is toegankelijk vanuit de websites van alle bevoegde autoriteiten in de lidstaten. **De EAVB heeft recht van toegang tot de daar opgeslagen gegevens. De EAVB en de bevoegde autoriteiten hebben het recht de opgeslagen gegevens te wijzigen. Gegevenssubjecten wier persoonlijke gegevens kunnen worden opgeslagen en uitgewisseld, hebben recht op toegang en passende informatie.**

De EAVB zet een website op met links naar elk éénloket dat de lidstaten uit hoofde van artikel 3, lid 3, instellen.

De lidstaten zorgen ervoor dat de registerinschrijving van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen, met inbegrip van de verbonden verzekeringstussenpersonen, slechts mogelijk is indien aan de in artikel 8 bedoelde vereisten inzake beroepsbekwaamheid is voldaan.

Ook zorgen de lidstaten ervoor dat de registerinschrijvingen van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen, met inbegrip van de verbonden verzekeringstussenpersonen, die niet langer aan die vereisten voldoen, **onverwijld** worden doorgehaald. De geldigheidstermijn van de registerinschrijving wordt regelmatig door de bevoegde instanties herzien. Zo nodig stelt de lidstaat van herkomst de lidstaat van ontvangst in kennis van deze registerdoorhaling.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon niet in het register inschrijven voordat **de tussenpersoon aan de vereisten van artikel 8 voldoet of voordat een andere tussenpersoon of onderneming de verantwoordelijkheid op zich neemt om ervoor te zorgen dat de tussenpersoon overeenkomstig artikel 3, lid 1, derde alinea, aan deze vereisten voldoet.**

5 bis. Ingeschreven verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen hebben recht op de toegang tot en de uitoefening van verzekerings- en herverzekeringbemiddeling in de Unie, zowel uit hoofde van de vrijheid van vestiging als uit hoofde van het vrij verrichten van diensten.

Een verzekeringstussenpersoon maakt gebruik van de vrijheid van het verrichten van diensten indien hij voornemens is met een verzekerde in een andere lidstaat dan de lidstaat van vestiging van de verzekeringstussenpersoon een verzekeringsovereenkomst te sluiten die een risico dekt in een andere lidstaat dan de lidstaat van vestiging van de verzekeringstussenpersoon.

De bevoegde autoriteiten kunnen aan de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon een document afgeven aan de hand waarvan elke belanghebbende via raadpleging van een van de registers als bedoeld in lid 2 kan toetsen of die tussenpersoon naar behoren is ingeschreven.

Woensdag 26 februari 2014

Dit document vermeldt ten minste de in artikel 16, onder a), **sub i) en iii)**, en b), **sub i) en iii)**, bedoelde informatie en, wanneer het een rechtspersoon betreft, de naam of namen van de in lid 1, vierde alinea, bedoelde natuurlijke persoon of personen.

De lidstaat verlangt dat het document wordt teruggezonden aan de bevoegde autoriteit die het heeft afgegeven wanneer de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon niet langer ingeschreven is.

6. De lidstaten bepalen dat aanvragen van tussenpersonen tot opname in het register binnen **twee** maanden na de indiening van een volledige aanvraag worden behandeld en dat de aanvrager onverwijld van de beslissing in kennis wordt gesteld.

De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten passende maatregelen treffen om te allen tijde te kunnen controleren of verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen nog steeds aan de inschrijvingsvereisten van deze richtlijn voldoen.

7. De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde autoriteiten, als voorwaarde voor de registerinschrijving, **de volgende bewijsstukken verlangen van** verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen, **uitgezonderd in het geval van gebonden tussenpersonen of tussenpersonen waarvoor een andere verzekeringsentiteit het op zich neemt ervoor te zorgen dat zij overeenkomstig artikel 3, lid 1, derde alinea, aan deze vereisten voldoen:**

- (a) de identiteit van aandeelhouders of leden — natuurlijke of rechtspersonen — die een aandeel van meer dan 10 % in de tussenpersoon bezitten, alsook het bedrag van dat aandeel;
- (b) de identiteit van personen die nauwe banden met de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon hebben;
- (c) voldoende bewijs dat het aandeel of de nauwe band geen belemmering vormt voor de juiste uitoefening van de toezichthoudende taken van de bevoegde autoriteit.

De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde autoriteiten eisen dat verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen voor wie artikel 3, lid 7, geldt, hen zonder onnodige vertraging op de hoogte brengen van veranderingen van in artikel 3, lid 7, onder a) en b), bedoelde informatie.

8. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten de registerinschrijving weigeren indien de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een derde land die van toepassing zijn op één of meer natuurlijke of rechtspersonen met wie de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon nauwe banden heeft, of moeilijkheden in verband met de toepassing van die wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, een belemmering vormen voor de juiste uitoefening van hun toezichthoudende taken.

8 bis. De lidstaten kunnen bepalen dat iedereen die reeds vóór 1 januari 2014 als tussenpersoon werkzaam was, in een register ingeschreven stond en over een niveau van kennis, ervaring en integriteit beschikte dat vergelijkbaar is met dat wat deze richtlijn voorschrijft, automatisch in het in te voeren register zal worden ingeschreven, zodra aan de vereisten van artikel 4, leden 3 en 4, is voldaan.

HOOFDSTUK III

VEREENVOUDIGDE INSCHRIJVINGSPROCEDURE — ACTIVITEITENVERKLARING

Artikel 4

Verklaringsprocedure voor het verlenen van verzekeringsbemiddelingsdiensten als nevenactiviteit, het beroepshalve verrichten van schadebeheer of het verlenen van schadebeoordelingsdiensten

1. De inschrijvingsvereisten van artikel 3 zijn niet van toepassing op verzekeringstussenpersonen die het verzekeringsbemiddelingsbedrijf als nevenactiviteit uitoefenen, mits hun werkzaamheden aan de volgende voorwaarden voldoen:

- (a) de verzekeringstussenpersoon heeft een andere hoofdberoepswerkzaamheid dan verzekeringsbemiddeling;
- (b) de verzekeringstussenpersoon biedt alleen bepaalde verzekeringsproducten aan als aanvulling op een product of dienst en vermeldt die duidelijk in de verklaring;
- (c) de desbetreffende verzekeringsproducten omvatten niet de dekking van levensverzekerings- of aansprakelijkheidsrisico's, tenzij die dekking **het product of de dienst aanvult die de tussenpersoon in het kader van zijn hoofdberoepswerkzaamheden aanbiedt;**

Woensdag 26 februari 2014

(c bis) de tussenpersoon werkt onder de verantwoordelijkheid van een ingeschreven tussenpersoon.

■

3. Elke verzekeringstussenpersoon die onder lid 1 of lid 2 valt, dient bij de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van herkomst een verklaring in waarin hij de bevoegde autoriteit zijn identiteit, adres en beroepswerkzaamheden meedeelt.
4. Op verzekeringstussenpersonen die onder lid 1 of lid 2 vallen, zijn de bepalingen van de hoofdstukken I, III, IV, V, VIII en IX en de artikelen 15 en 16 van toepassing.

4 bis. *Indien de lidstaten dit nodig achten in het belang van de bescherming van de consument, kunnen zij de inschrijvingsvereisten van artikel 3 toepassen op verzekeringstussenpersonen die onder artikel 4 vallen.*

HOOFDSTUK IV

VRIJHEID VAN DIENSTVERLENING EN VRIJHEID VAN VESTIGING

Artikel 5

Uitoefening van de vrijheid van dienstverlening

1. Elke verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon die voornemens is voor het eerst op het grondgebied van een andere lidstaat werkzaamheden uit hoofde van het vrij verrichten van diensten uit te oefenen, verstrekt de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van herkomst de volgende informatie:
 - (a) de naam, het adres en elk registerinschrijvingsnummer van de tussenpersoon;
 - (b) de lidstaat of lidstaten waar de tussenpersoon voornemens is werkzaamheden uit te oefenen;
 - (c) de categorie waartoe de tussenpersoon behoort en, in voorkomend geval, de naam van elke verzekerings- of herverzekeringsonderneming die hij vertegenwoordigt;
 - (d) de relevante verzekeringsbranches, indien van toepassing;
 - (e) bewijs van vakkennis en -bekwaamheid.
2. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst doet de in lid 1 bedoelde informatie binnen een maand na ontvangst ervan toekomen aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst, die de ontvangst ervan onverwijld bevestigt. De lidstaat van herkomst stelt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon er schriftelijk van in kennis dat de lidstaat van ontvangst de informatie heeft ontvangen en dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar werkzaamheden in de lidstaat van ontvangst kan aanvangen.

Bij ontvangst van de in lid 1 bedoelde informatie aanvaardt de lidstaat van ontvangst eerdere ervaring in het verzekerings- of het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf, aangetoond aan de hand van een registerinschrijving of een verklaring in de lidstaat van herkomst, als bewijs van de verworven kennis en bekwaamheid.

3. Het bewijs van de eerdere registerinschrijving of verklaring wordt geleverd aan de hand van een document waaruit blijkt dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van de aanvrager de inschrijving heeft uitgevoerd of de verklaring heeft ontvangen; de aanvrager dient dit document ter ondersteuning van zijn aanvraag in bij de lidstaat van ontvangst.
4. In geval van wijziging van een van de overeenkomstig lid 1 verstrekte gegevens, stelt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon ten minste één maand voor de doorvoering van de wijziging de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst schriftelijk van deze wijziging in kennis. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst stelt op haar beurt zo snel mogelijk, en in elk geval niet later dan één maand nadat zij de informatie ontvangen heeft, de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst van de wijziging in kennis.

Woensdag 26 februari 2014

4 bis. Een ingeschreven verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon oefent een verzekeringsbemiddelingsactiviteit uit hoofde van het verrichten van diensten uit als:

- (a) hij de verzekerings- of de herverzekeringbemiddeling verricht met of voor een verzekeringnemer die woont of gevestigd is in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst van de tussenpersoon;
- (b) elk te verzekeren risico zich in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst van de tussenpersoon bevindt;
- (c) hij voldoet aan de bepalingen van de leden 1 en 4.

Artikel 6

Uitoefening van de vrijheid van vestiging

1. De lidstaten verlangen dat elke verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon die voornemens is op het grondgebied van een andere lidstaat uit hoofde van de vrijheid van vestiging een bijkantoor op te richten, eerst de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van herkomst daarvan in kennis stelt en deze autoriteit de volgende informatie verstrekt:

- (a) de naam, het adres en het registerinschrijvingsnummer (indien van toepassing) van de tussenpersoon;
- (b) de lidstaat waar de tussenpersoon voornemens is een bijkantoor of permanente aanwezigheid te vestigen;
- (c) de categorie waartoe de tussenpersoon behoort en, in voorkomend geval, de naam van elke verzekerings- of herverzekeringsonderneming die hij vertegenwoordigt;
- (d) de relevante verzekeringsbranches, indien van toepassing;
- (e) een programma van werkzaamheden waarin de te verrichten verzekerings- of herverzekeringbemiddelingsactiviteiten en de organisatiestructuur van de vestiging worden uiteengezet en waarin ook de identiteit van de agenten wordt vermeld indien de tussenpersoon voornemens is gebruik te maken van agenten;
- (f) het adres in de lidstaat van ontvangst waar documenten kunnen worden opgevraagd;
- (g) de naam van de personen die voor het beheer van de vestiging of permanente aanwezigheid verantwoordelijk zijn.

1 bis. Een verzekeringstussenpersoon werkt uit hoofde van de vrijheid van vestiging als hij gedurende een onbepaalde periode werkzaamheden uitoefent in een lidstaat van ontvangst door middel van een permanente aanwezigheid in die lidstaat.

2. Tenzij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst, gelet op de voorgenomen bemiddelingsactiviteiten, redenen heeft om de organisatiestructuur of de financiële positie van de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon als ontoereikend te beschouwen, doet zij de in lid 1 bedoelde informatie binnen een maand na ontvangst ervan toekomen aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst, die de ontvangst ervan onverwijld bevestigt. De lidstaat van herkomst stelt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon er schriftelijk van in kennis dat de lidstaat van ontvangst de informatie heeft ontvangen en dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar werkzaamheden in de lidstaat van ontvangst kan aanvangen.

3. Indien de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst weigert de informatie aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst te doen toekomen, deelt zij binnen een maand na ontvangst van alle in lid 1 bedoelde informatie aan de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon de redenen voor deze weigering mee.

4. In geval van wijziging van een van de overeenkomstig lid 1 verstrekte gegevens, stelt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon ten minste één maand voor de doorvoering van de wijziging de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst schriftelijk van deze wijziging in kennis. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst stelt op haar beurt zo snel mogelijk, en in elk geval niet later dan één maand nadat zij de informatie ontvangen heeft, de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst van de wijziging in kennis.

Artikel 7

Verdeling van bevoegdheden tussen de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst

1. Indien de hoofdvestiging van een verzekeringstussenpersoon zich in een andere lidstaat bevindt, kan de bevoegde autoriteit van die andere lidstaat met de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst overeenkomen dat zij als bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst optreedt met betrekking tot de verplichtingen in de hoofdstukken VI, VII en VIII van deze richtlijn. In geval van een dergelijke overeenkomst stelt de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst de verzekeringstussenpersoon en de EAVB hiervan onverwijld in kennis.

Woensdag 26 februari 2014

2. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst neemt de verantwoordelijkheid op zich om ervoor te zorgen dat de door de vestiging op haar grondgebied verrichte diensten voldoen aan de eisen die in de hoofdstukken VI en VII en in de op grond van die bepalingen genomen maatregelen worden gesteld.

De bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst heeft het recht om de door de vestiging getroffen regelingen aan een onderzoek te onderwerpen en de wijzigingen te verlangen die absoluut noodzakelijk zijn om de bevoegde autoriteit in staat te stellen de verplichtingen die in de hoofdstukken VI en VII en in de op grond van die bepalingen genomen maatregelen zijn neergelegd, te doen nakomen met betrekking tot de op het grondgebied van die lidstaat door de vestiging verrichte diensten of activiteiten.

3. Indien de lidstaat van ontvangst redenen heeft om te besluiten dat een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon die uit hoofde van de vrijheid van dienstverlening of via een vestiging op zijn grondgebied werkzaamheden uitoefent, de bij deze richtlijn vastgestelde verplichtingen niet nakomt, stuurt hij deze bevindingen door naar de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst, die de nodige maatregelen neemt. Indien een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon, in weerwil van de aldus door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst getroffen maatregelen, blijft handelen op een wijze die de belangen van consumenten in de lidstaat van ontvangst of de ordelijke werking van de verzekerings- en herverzekeringmarkten kennelijk schaadt, wordt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon onderworpen aan de volgende maatregelen:

- (a) de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst neemt, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst ervan in kennis te hebben gesteld, de nodige maatregelen om de consumenten en de goede werking van de verzekerings- en herverzekeringmarkten te beschermen, onder meer door de inbreukplegende verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon te beletten nieuwe transacties op haar grondgebied te verrichten. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst stelt de Commissie onverwijld van deze maatregelen in kennis;
- (b) de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst mag de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 naar de EAVB doorverwijzen en om haar bijstand verzoeken. De EAVB kan dan in geval van meningsverschillen tussen de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst en die van de lidstaat van herkomst optreden overeenkomstig de bevoegdheden die haar krachtens dat artikel zijn verleend.

4. Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst constateren dat een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon die op het grondgebied van hun lidstaat een vestiging heeft, niet de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen naleeft die in die lidstaat zijn vastgesteld ter uitvoering van de bepalingen van deze richtlijn die een bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst inhouden, eisen zij dat de betrokken verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon een eind maakt aan deze situatie.

Indien een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon, in weerwil van de aldus door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst getroffen maatregelen, blijft handelen op een wijze die de belangen van consumenten in de lidstaat van ontvangst of de ordelijke werking van de verzekerings- en herverzekeringmarkten kennelijk schaadt, wordt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon onderworpen aan de volgende maatregelen:

- (a) de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst neemt, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst ervan in kennis te hebben gesteld, de nodige maatregelen om de consumenten en de goede werking van de markten te beschermen, onder meer door de inbreukplegende verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon te beletten nieuwe transacties op haar grondgebied te verrichten. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst stelt de Commissie onverwijld van deze maatregelen in kennis;
- (b) de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst mag de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 naar de EAVB doorverwijzen en om haar bijstand verzoeken. De EAVB kan dan in geval van meningsverschillen tussen de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst en die van de lidstaat van herkomst optreden overeenkomstig de bevoegdheden die haar krachtens dat artikel zijn verleend.

HOOFDSTUK V

ANDERE ORGANISATORISCHE VEREISTEN

Artikel 8

Vereisten inzake beroepsbekwaamheid en organisatorische vereisten

1. Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en personeelsleden van verzekeringsondernemingen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, beschikken over passende kennis en bekwaamheid, als voorgeschreven door de lidstaat van herkomst van de tussenpersoon of onderneming, om hun taken naar behoren te kunnen vervullen .

Woensdag 26 februari 2014

De lidstaten zorgen ervoor dat **█** personeelsleden van **verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en van verzekeringsondernemingen**, die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten **als hoofdberoepswerkzaamheid** uitoefenen, hun **voor de uitoefening van hun functie en de desbetreffende markt** vereiste kennis en bekwaamheid **regelmatig en adequaat** op peil houden.

Om ervoor te zorgen dat aan deze bepalingen wordt voldaan, moet worden voorzien in voortdurende bijscholing en voldoende en adequate opleiding voor hun personeel van minstens 200 uren over een periode van vijf jaar, of in een verhoudingsgewijs aantal uren wanneer het niet hun hoofdactiviteit betreft. De lidstaten maken de criteria die zij hebben vastgesteld om te bepalen of het personeel aan de bekwaamheidseisen voldoet openbaar. Deze criteria omvatten ook een lijst van alle kwalificaties die zij erkennen.

Daartoe beschikken de lidstaten over mechanismen voor toezicht, beoordeling en certificering van kennis en vaardigheden door een onafhankelijk lichaam.

De lidstaten **passen** de vereisten op het gebied van kennis en bekwaamheid **aan** al naargelang de specifieke werkzaamheid van de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon en de aangeboden producten, in het bijzonder indien de hoofdberoepswerkzaamheid van de tussenpersoon een andere is dan verzekeringsbemiddeling. **█** De lidstaten kunnen voorschrijven dat de verzekeringsonderneming of -tussenpersoon in de in artikel 3, lid 1, tweede alinea, bedoelde gevallen, **en voor personeelsleden van verzekeringsondernemingen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen**, nagaat of de kennis en bekwaamheid van de tussenpersonen in overeenstemming zijn met het in de eerste alinea bedoelde vereiste en dat zij hun in voorkomend geval een opleiding verstrekt die beantwoordt aan de vereisten betreffende de door deze tussenpersonen aangeboden producten.

De lidstaten hoeven het in de eerste alinea bedoelde vereiste niet toe te passen op alle natuurlijke personen die in een verzekeringsonderneming of voor een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon werken en een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon zijn. De lidstaten zorgen ervoor dat een redelijk aantal personen in de leiding van die ondernemingen die verantwoordelijk zijn voor bemiddeling inzake verzekerings- en herverzekeringstussenpersoonen alsmede iedere andere persoon die zich rechtstreeks met verzekerings- of herverzekeringstussenpersoonen bezighoudt, het bewijs leveren te beschikken over de kennis en bekwaamheid die relevant is voor de vervulling van hun taken.

2. Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en personeelsleden van verzekeringsondernemingen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, zijn betrouwbaar. **Personen die zich rechtstreeks met marketing of verkoop bezighouden**, hebben minimaal een blanco strafblad of enig ander nationaal equivalent met betrekking tot ernstige strafbare feiten in verband met vermogensdelicten of andere met financiële activiteiten verband houdende delicten **█**.

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 3, lid 1, tweede alinea, kunnen de lidstaten toestaan dat de verzekeringsonderneming de betrouwbaarheid van de verzekeringsstussenpersonen verifieert.

De lidstaten hoeven het in de eerste alinea bedoelde vereiste niet toe te passen op alle natuurlijke personen die in een verzekeringsonderneming of voor een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon werken en een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon zijn. De lidstaten zorgen ervoor dat de leiding van die ondernemingen en alle medewerkers die zich rechtstreeks met verzekerings- of herverzekeringstussenpersoonen bezighouden, aan dat vereiste voldoen.

3. Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen zijn in het bezit van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering die het gehele grondgebied van de Unie dekt, of een andere vergelijkbare garantie voor aansprakelijkheid wegens beroepsnalatigheid, voor een bedrag van ten minste **1 250 000 EUR**, van toepassing per schadegeval, en in totaal **1 850 000 EUR** per jaar voor alle schadegevallen, tenzij die verzekering of vergelijkbare garantie reeds wordt geboden door een verzekeringsonderneming, herverzekeringstussenpersoon of andere onderneming in naam waarvan de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon handelt of bevoegd is te handelen, of die onderneming volledig aansprakelijk is voor het handelen van de tussenpersoon.

4. De lidstaten treffen alle nodige maatregelen om de klanten te beschermen tegen het onvermogen van de verzekeringsstussenpersoon om de premie aan de verzekeringsonderneming over te dragen of het bedrag van de schadevordering of premierestitutie aan de verzekerde over te dragen.

Woensdag 26 februari 2014

Die maatregelen hebben een of meer van de volgende vormen:

- (a) bij wet of bij overeenkomst vastgestelde bepalingen inhoudende dat door de klant aan de tussenpersoon betaalde bedragen worden geacht aan de onderneming te zijn betaald, terwijl door de onderneming aan de tussenpersoon betaalde bedragen, totdat de klant deze bedragen werkelijk ontvangt, worden geacht niet aan de klant te zijn betaald;
- (b) een bepaling volgens welke verzekeringstussenpersonen over een financiële draagkracht moeten beschikken die permanent 4 % van het totaal van de jaarlijks ontvangen premies belooft, met een minimum van **18 750 EUR**;
- (c) een bepaling volgens welke het geld van klanten via strikt gescheiden klantenrekeningen wordt overgemaakt en uit deze rekeningen in geval van faillissement geen andere schuldeisers worden betaald;

(d) een bepaling volgens welke een garantiefonds wordt opgericht.

5. Voor de uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf is het noodzakelijk dat permanent aan de in dit artikel vastgestelde beroepsvereisten wordt voldaan.

6. De lidstaten mogen de bovengenoemde vereisten aanscherpen of andere vereisten toevoegen voor de verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen die op hun grondgebied zijn ingeschreven.

7. De EAVB past de in lid 3 en lid 4 bedoelde bedragen om de vijf jaar aan de veranderingen in het door Eurostat bekendgemaakte Europees indexcijfer van de consumentenprijzen aan. De eerste aanpassing wordt vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn uitgevoerd en de volgende aanpassingen worden om de vijf jaar na de vorige aanpassing uitgevoerd.

De EAVB ontwikkelt ontwerpen van regelgevingsnormen waardoor het in lid 3 en lid 4 bedoelde basisbedrag in euro's wordt aangepast volgens de procentuele mutatie van het indexcijfer gedurende de periode tussen de inwerkingtreding van deze richtlijn en de eerste actualiseringsdatum, of tussen de laatste actualiseringsdatum en de volgende actualiseringsdatum, en naar boven wordt afgerond op 1 EUR.

De EAVB dient die ontwerpen van regelgevingsnormen om de vijf jaar bij de Commissie in, voor de eerste maal vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1094/2010.

8. *De lidstaten stellen het volgende vast:*

- (a) wat wordt verstaan onder passende kennis en bekwaamheid van de tussenpersoon **en personeelsleden van verzekeringsondernemingen** om bij **hun** klanten aan verzekeringsbemiddeling te doen als bedoeld in lid 1;
- (b) welke de geschikte criteria zijn om met name het niveau van beroepskwalificatie, -ervaring en -vaardigheden te bepalen dat nodig is om het verzekeringsbemiddelingsbedrijf uit te oefenen;
- (c) welke maatregelen redelijkerwijze van verzekeringstussenpersonen en **personeelsleden van** verzekeringsondernemingen mogen worden verwacht om hun kennis en bekwaamheid via voortdurende bijscholing op peil te houden om goed te kunnen blijven presteren.

8 bis. *Wanneer een lidstaat van ontvangst een verzekeringstussenpersoon inschrijft die beroepskwalificaties of ervaring in een andere lidstaat heeft verworven, houdt hij rekening met deze kwalificaties en ervaring overeenkomstig Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, en overeenkomstig het niveau van de kwalificatie zoals bepaald in het Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren dat is ingesteld in het kader van de Aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.*

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22).

⁽²⁾ Aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van een Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren (PB C 111 van 6.5.2008, blz. 1).

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 9

Bekendmaking van regels van algemeen belang

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat hun bevoegde autoriteiten op passende wijze de relevante nationale wettelijke voorschriften ter bescherming van het algemeen belang bekendmaken die van toepassing zijn op de uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsovernamebedrijf op hun grondgebied.
2. Lidstaten die naast de bepalingen van deze richtlijn de toepassing van extra voorschriften voor verzekeringstussenpersonen en voor de verkoop van verzekeringsproducten voorstellen en deze toepassen, zorgen ervoor dat de uit die extra voorschriften voortvloeiende administratieve lasten in verhouding staan tot de bescherming voor de consument. De lidstaten houden toezicht op die voorschriften om ervoor te zorgen dat dat ook zo blijft.
3. De EAVB stelt voor de regels van algemeen belang een gestandaardiseerd informatieblad voor, dat de bevoegde autoriteiten van elke lidstaat moeten invullen. In het informatieblad worden de hyperlinks naar de websites van de bevoegde autoriteiten opgenomen waar informatie over de regels van algemeen belang wordt bekendgemaakt. De informatie wordt door de nationale bevoegde autoriteiten regelmatig bijgewerkt en door de EAVB in het Engels, Frans en Duits op haar website gepubliceerd, waarbij de nationale regels van algemeen belang volgens de relevante deelgebieden van het recht worden gecategoriseerd.
4. Elke lidstaat stelt een centraal contactpunt in dat verantwoordelijk is voor het verstrekken van informatie over de regels van algemeen belang in die lidstaat. Dit contactpunt moet een passende bevoegde autoriteit zijn.
5. In een verslag, op te stellen vóór X X 20XX [drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn], onderzoekt de EAVB, in het kader van de goede werking van deze richtlijn en de interne markt, de regels van algemeen belang die de lidstaten overeenkomstig dit artikel hebben bekendgemaakt, en stelt zij de Commissie **hiervan uiterlijk ... [drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn]** in kennis.

Artikel 10

Bevoegde autoriteiten

1. De lidstaten wijzen de bevoegde autoriteiten aan die gemachtigd zijn te zorgen voor de uitvoering van deze richtlijn. De lidstaten stellen de Commissie van deze aanwijzing en van de eventuele taakverdeling in kennis.
2. De in lid 1 bedoelde autoriteiten zijn ofwel overheidsinstanties ofwel lichamen die zijn erkend bij de nationale wetgeving of door overheidsinstanties die bij de nationale wetgeving uitdrukkelijk daartoe zijn gemachtigd. Zij mogen geen verzekerings- of herverzekeringsovernames zijn, **noch verenigingen waarvan de leden direct of indirect verzekerings- of herverzekeringsovernames of verzekeringstussenpersonen zijn.**
3. De bevoegde autoriteiten bezitten alle bevoegdheden die nodig zijn voor de vervulling van hun taken. Elke lidstaat zorgt ervoor dat, indien meer dan één autoriteit op zijn grondgebied bevoegd is, een nauwe samenwerking wordt bevorderd zodat de autoriteiten zich doeltreffend van hun respectieve taken kunnen kwijten.

Artikel 11

Informatie-uitwisseling tussen de lidstaten

1. De bevoegde autoriteiten van de onderscheiden lidstaten werken samen om een goede toepassing van de bepalingen van deze richtlijn te verzekeren.
2. De bevoegde autoriteiten wisselen gegevens uit over verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen tegen wie een sanctie als bedoeld in hoofdstuk VIII is getroffen, die de registerdoorhaling van die tussenpersonen tot gevolg kan hebben. Bovendien kunnen de bevoegde autoriteiten op verzoek van een hunner onderling alle relevante informatie uitwisselen.

Woensdag 26 februari 2014

3. Eenieder die in het kader van deze richtlijn gegevens moet ontvangen of verstrekken, is aan het beroepsgeheim gebonden op de wijze als bepaald in artikel 16 van Richtlijn 92/49/EEG van de Raad ⁽¹⁾ en artikel 15 van Richtlijn 92/96/EEG van de Raad ⁽²⁾.

Artikel 12

Klachten

De lidstaten zorgen voor de instelling van een procedure die klanten en andere belanghebbenden, met name de consumentenorganisaties, de mogelijkheid biedt klachten over verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in te dienen. In elk geval wordt vastgelegd welk gevolg aan de klachten wordt gegeven.

Artikel 13

Buitengerechtelijke geschillenbeslechting

1. **Overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn .../.../EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ en van Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾**, zorgen de lidstaten voor de invoering van passende, doeltreffende, onpartijdige en onafhankelijke klachten- en beroepsprocedures voor de buitengerechtelijke beslechting van geschillen tussen verzekeringstussenpersonen en klanten en tussen verzekeringsondernemingen en klanten, waarbij in voorkomend geval van bestaande instanties gebruik wordt gemaakt. De lidstaten zorgen er ook voor dat alle verzekeringsondernemingen en verzekeringstussenpersonen aan de procedures voor buitengerechtelijke geschillenbeslechting deelnemen wanneer de procedure leidt tot besluiten die **bindend kunnen zijn voor de tussenpersoon of de verzekeringsonderneming en de klant**.

■

2. De lidstaten zorgen ervoor dat deze instanties bij de beslechting van grensoverschrijdende geschillen samenwerken.

2 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat de op hun grondgebied gevestigde verzekeringstussenpersonen klanten op de hoogte brengen van de naam, het adres en de website van de instanties voor alternatieve geschillenbeslechting waaronder zij vallen en die bevoegd zijn voor potentiële geschillen tussen hen en de klanten.

2 ter. Verzekeringstussenpersonen die binnen de Unie actief zijn in online- en grensoverschrijdende online-verkoop, brengen klanten op de hoogte van het ADR-platform, indien van toepassing, en van hun e-mailadres. Deze informatie is op eenvoudige, rechtstreekse en duidelijk zichtbare wijze te allen tijde toegankelijk op de website van de verzekeringstussenpersoon en indien het aanbod wordt gedaan bij e-mailbericht of een andere langs elektronische weg verzonden tekstboodschap, in die boodschap. Zij bevat een elektronische link naar de homepage van het ADR-platform. Verzekeringstussenpersonen brengen klanten eveneens op de hoogte van het ADR-platform wanneer de klant een klacht indient bij de verzekeringstussenpersoon, een door de verzekeringstussenpersoon of een bedrijfsombudsman beheerd stelsel voor de afhandeling van consumentklachten.

2 quater. Wanneer een klant overeenkomstig nationale wetgeving tegen een verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming een procedure voor alternatieve geschillenbeslechting inleidt met betrekking tot een geschil over in deze richtlijn vastgelegde rechten en verplichtingen, is de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming gehouden aan deze procedure deel te nemen.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering) (PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de Richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (Derde levensrichtlijn) (PB L 360 van 9.12.1992, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn .../.../EU van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende alternatieve beslechting van consumentengeschillen en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en Richtlijn 2009/22/EG (Richtlijn ADR consumenten) (PB L ... van ..., blz. ...).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende onlinebeslechting van consumentengeschillen (Verordening ODR consumenten) (PB ... van ..., blz. ...).

Woensdag 26 februari 2014

2 quinquies. *Voor de toepassing van deze richtlijn werken de bevoegde autoriteiten samen met elkaar en met de entiteiten die verantwoordelijk zijn voor de klachten- en beroepsprocedures voor de buitengerechtelijke beslechting zoals bedoeld in dit artikel en voor zover toegelaten door van kracht zijnde wetgevingshandelingen van de EU.*

Artikel 14

Beperking met betrekking tot het gebruik van tussenpersonen

De lidstaten zorgen ervoor dat de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en de verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen **bij gebruikmaking van de diensten van in de Unie gevestigde verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen** alleen gebruikmaken van de verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsdiensten van ingeschreven verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen of de in artikel 1, lid 2, bedoelde personen of de personen die de in artikel 4 bedoelde verklaringsprocedure hebben uitgevoerd.

HOOFDSTUK VI

INFORMATIEVEREISTEN EN GEDRAGSREGELS

Artikel 15

Algemeen beginsel

1. De lidstaten schrijven voor dat, wanneer verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen bij of voor klanten aan verzekeringsbemiddeling doen, zij zich **te allen tijde** op loyale, billijke, **vertrouwenswaardige, eerbare** en professionele wijze voor de belangen van hun klanten inzetten.
2. Alle door de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming aan klanten of potentiële klanten verstrekte informatie, met inbegrip van publicitaire mededelingen, is correct, duidelijk en niet misleidend. Publicitaire mededelingen zijn **te allen tijde** duidelijk als zodanig herkenbaar.

Artikel 16

Door de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming te verstrekken algemene informatie

De lidstaten stellen regels vast om ervoor te zorgen dat:

- (a) voordat er een verzekeringsovereenkomst wordt gesloten, **dan wel, indien er wezenlijke veranderingen zijn opgetreden in de aan de tussenpersoon verstrekte gegevens nadat er een verzekeringsovereenkomst is gesloten**, de verzekeringstussenpersoon — met inbegrip van verbonden verzekeringstussenpersonen — de klant de volgende informatie meedeelt:
 - i) zijn identiteit en adres, en het feit dat hij een verzekeringstussenpersoon is;
 - ii) of hij al dan niet enig advies over de verkochte verzekeringsproducten verstrekt;
 - iii) de in artikel 12 bedoelde procedure die klanten en belanghebbenden de mogelijkheid biedt klachten over verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en over de in artikel 13 bedoelde buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures in te dienen;
 - iv) het register waarin hij is ingeschreven en hoe zijn registratie kan worden geverifieerd; en
 - v) of hij de klant vertegenwoordigt dan wel in naam en voor rekening van de verzekeringsonderneming optreedt;
- (b) voordat een verzekeringsovereenkomst gesloten wordt, de verzekeringsonderneming de klant de volgende informatie meedeelt:
 - i) haar identiteit en adres, en het feit dat zij een verzekeringsonderneming is;
 - ii) of hij al dan niet enig advies over de verkochte verzekeringsproducten verstrekt;
 - iii) de in artikel 12 bedoelde procedure die klanten en belanghebbenden de mogelijkheid biedt klachten over verzekeringsondernemingen en over de in artikel 13 bedoelde buitengerechtelijke klachten- en verhaalsprocedures in te dienen.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 17

Belangenconflicten en transparantie

1. Voordat een verzekeringsovereenkomst gesloten wordt, verstrekt de verzekeringstussenpersoon **■** de klant ten minste de volgende informatie:

- a) of hij een rechtstreekse of middellijke deelneming van 10 % of meer van de stemrechten of van het kapitaal van een bepaalde verzekeringsonderneming bezit;
- b) of een bepaalde verzekeringsonderneming of een bepaalde moedermaatschappij van een verzekeringsonderneming een rechtstreekse of middellijke deelneming van meer dan 10 % van de stemrechten of van het kapitaal van de verzekeringstussenpersoon bezit;
- c) met betrekking tot de voorgestelde overeenkomst:
 - i) dat hij adviseert op grond van een onpartijdige **en persoonlijke** analyse; of
 - ii) dat hij een contractuele verplichting heeft om uitsluitend met een of meer verzekeringsondernemingen verzekeringsbemiddelingszaken te doen. In dat geval deelt hij tevens de namen van deze verzekeringsondernemingen mee; of
 - iii) dat hij geen contractuele verplichting heeft om uitsluitend met een of meer verzekeringsondernemingen verzekeringsbemiddelingszaken te doen en niet adviseert op grond van een onpartijdige **en persoonlijke** analyse. In dat geval deelt hij tevens de namen mee van de verzekeringsondernemingen waarmee hij zaken doet of kan doen;

■
e) of hij met betrekking tot de verzekeringsovereenkomst werkt:

- i) op basis van een honorarium, dit wil zeggen een rechtstreeks door de klant betaalde vergoeding; of
- ii) op basis van enigerlei commissie, dit wil zeggen een in de verzekeringspremie begrepen vergoeding; of
- iii) op basis van een combinatie van i) en ii);

■
e bis) of met betrekking tot de verzekeringsovereenkomst de bron van de vergoeding de volgende is:

- i) de verzekeringnemer;*
- ii) de verzekeringsonderneming;*
- iii) een andere verzekeringstussenpersoon;*
- iv) een combinatie van i), ii) en iii).*

De lidstaten kunnen bijkomende informatie verlangen overeenkomstig de bepalingen van artikel 17 bis.

■
2. *De consument heeft het recht bijkomende details te vragen zoals bepaald in lid 1, onder e bis).*

3. **Indien** de verzekeringsonderneming **rechtstreeks aan klanten verkoopt**, stelt zij de klant ook in kennis van **■ het feit of haar** werknemers voor het distribueren en beheren van het desbetreffende verzekeringsproduct **een vergoeding** ontvangen.

■
5 bis. Bij belangenconflicten en om eerlijke concurrentie te bevorderen, ontvangt de consument informatie over relevante kwantitatieve elementen betreffende de concepten als bedoeld in lid 1, onder e bis) en lid 3 van dit artikel en over dezelfde voorwaarden. Overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010, ontwikkelt de EAVB uiterlijk op 31 december 2015 richtsnoeren om een consistente toepassing van dit artikel te waarborgen, en werkt zij deze richtsnoeren periodiek bij.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 17 bis

Bekendmaking van informatie

De lidstaten kunnen voor verzekeringsbemiddelaars en verzekeringsondernemingen verdergaande informatieverplichtingen opleggen of handhaven met betrekking tot het bedrag van de vergoeding, honoraria, commissies of niet-geldelijke tegemoetkomingen in verband met de verstrekking van bemiddeling, op voorwaarde dat de lidstaat gelijke concurrentievoorwaarden voor alle distributiekkanalen waarborgt, de concurrentie niet verstoort en aan het recht van de Unie voldoet, en dat de daaruit resulterende administratieve lasten in verhouding staan tot de beoogde bescherming van de consument.

Artikel 18

Advies en normen voor de verkoop

1. **Indien** voorafgaand aan de sluiting van een verzekeringsovereenkomst **advies wordt verstrekt, omschrijft** de verzekeringstussenpersoon — met inbegrip van verbonden verzekeringstussenpersonen — of de verzekeringsonderneming, **op basis van** door de klant verstrekte informatie:

- a) de verlangens en behoeften van deze klant;
 - b) de elementen waarop het aan de klant verstrekte advies over een bepaald verzekeringsproduct is gebaseerd.
2. De in lid 1, onder a) en b), bedoelde bijzonderheden variëren naargelang van de ingewikkeldheidsgraad van het aangeboden verzekeringsproduct en de omvang van het financiële risico voor de klant, **ongeacht het door hen gekozen verkoopkanaal**.
3. Wanneer de verzekeringstussenpersoon of de verzekeringsonderneming **advies verstrekt op basis van een eerlijke analyse**, is hij of zij verplicht zijn of haar advies te baseren op een analyse van een toereikend aantal op de markt verkrijgbare verzekeringsovereenkomsten, zodat hij of zij overeenkomstig professionele criteria in staat is **om in het belang van de consument een persoonlijke aanbeveling te verstrekken die het best aansluit op de behoeften van de klant**.
4. Voorafgaand aan de sluiting van een overeenkomst en ongeacht of advies wordt gegeven, verstrekt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming, rekening houdend met de complexiteit van het verzekeringsproduct en het type klant, deze laatste in een begrijpelijke vorm de relevante informatie over het verzekeringsproduct om de klant in staat te stellen met kennis van zaken een beslissing te nemen. **Deze informatie wordt in verstaanbare taal verstrekt op een gestandaardiseerd informatieblad, het zogenaamde productinformatiedocument (PID). Dit document bevat minstens de volgende informatie:**

- a) informatie over het soort verzekering;
- b) een beschrijving van de verzekerde risico's en van de uitgesloten risico's;
- c) wijze en duur van betaling van de premies;
- d) uitsluitingsgevallen;
- e) verplichtingen bij het begin van de overeenkomst;
- f) verplichtingen tijdens de looptijd van de overeenkomst;
- g) verplichtingen bij indiening van een klacht;
- h) de looptijd van de overeenkomst, met vermelding van de begin- en einddatum;
- i) wijze van beëindiging van de overeenkomst.

4 bis. Lid 4 is niet van toepassing op:

- a) beleggingsproducten als bedoeld in artikel 4 bis van Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾; of

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad over essentiële-informatiedocumenten voor beleggingsproducten (PB L ... van ..., blz. ...).

Woensdag 26 februari 2014

b) de verkoop van verzekeringsbeleggingsproducten als bedoeld in Hoofdstuk VII van deze Richtlijn.

Artikel 19

Vrijstelling van informatieverstrekking en flexibiliteitsclausule

1. De in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie hoeft niet te worden **verstrekt** wanneer de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming bemiddelt bij de verzekering van grote risico's, in het geval van bemiddeling door herverzekeringstussenpersonen of herverzekeringsondernemingen, of met betrekking tot professionele klanten als bepaald in de bijlage.

2. De lidstaten mogen strengere bepalingen betreffende de vereisten op het gebied van de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie handhaven of aannemen, indien deze bepalingen in overeenstemming zijn met het recht van de Unie. De lidstaten stellen de EAVB en de Commissie in kennis van dergelijke nationale bepalingen.

2 bis. De lidstaten die met betrekking tot verzekeringstussenpersonen strengere bepalingen handhaven of aannemen, zorgen ervoor dat deze bepalingen gelijke voorwaarden eerbiedigen en dat de uit die bepalingen voortvloeiende administratieve lasten in verhouding staan tot de voordelen voor de consumentenbescherming.

3. Teneinde met alle passende middelen een hoge mate van transparantie te bereiken, zorgt de EAVB ervoor dat informatie over de nationale bepalingen waarvan zij in kennis wordt gesteld, tevens aan de consumenten, de verzekeringstussenpersonen en de verzekeringsondernemingen wordt meegedeeld.

Artikel 20

Voorwaarden inzake informatie

1. Alle informatie die op grond van de artikelen 16, 17 en 18 moet worden meegedeeld, wordt aan de klanten verstrekt:

(a) op papier;

(b) op duidelijke, nauwkeurige en voor de klant begrijpelijke wijze; en

(c) in een officiële taal van de lidstaat waar het risico is gelegen of van de lidstaat van de verbintenis of in elke andere taal die door de partijen is overeengekomen. De informatie wordt kosteloos verstrekt.

2. In afwijking van lid 1, onder a), mag de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie op een van de volgende manieren aan de klant worden verstrekt:

(a) op een andere duurzame drager dan papier, mits de voorwaarden in lid 4 zijn vervuld; of

(b) via een website, mits de voorwaarden in lid 5 zijn vervuld.

3. Indien de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie op een andere duurzame drager dan papier of via een website wordt verstrekt, wordt echter op verzoek van klant hem kosteloos een papieren versie verstrekt.

4. De in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie mag op een andere duurzame drager dan papier worden verstrekt indien de volgende voorwaarden zijn vervuld:

(a) het gebruik van de duurzame drager past in de context waarin de tussenpersoon of verzekeringsonderneming met de klant zakendoet; en

(b) de klant heeft de keuze gekregen tussen informatie op papier of op de andere duurzame drager en heeft voor die andere drager gekozen.

5. De in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie mag via een website worden verstrekt indien de informatie persoonlijk aan de klant is gericht of indien de volgende voorwaarden zijn vervuld:

(a) verstrekking van de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie via een website past in de context waarin de tussenpersoon of verzekeringsonderneming met de klant zakendoet;

(b) de klant heeft ingestemd met verstrekking van de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie via een website;

Woensdag 26 februari 2014

(c) de klant is elektronisch in kennis gesteld van het adres van de website en van de plaats op de website waar de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie te vinden is;

(d) de toegang tot de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie via de website blijft gegarandeerd zolang raadpleging ervan door de klant redelijkerwijze nodig is.

6. Voor de toepassing van de leden 4 en 5 wordt de verstrekking van de informatie op een andere duurzame drager dan papier of via een website geacht te passen in de context waarin de tussenpersoon of verzekeringsonderneming met de klant zakendoet, als bewezen is dat de klant regelmatig toegang tot internet heeft. De verstrekking door de klant van een e-mailadres wordt als dergelijk bewijs beschouwd.

7. In geval van verkoop per telefoon is de vooraf aan de klant verstrekte informatie in overeenstemming met de voorschriften van de Unie die gelden voor de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten. Bovendien wordt, **indien de klant ervoor heeft gekozen informatie te ontvangen op een andere duurzame drager dan papier zoals omschreven in lid 4**, onmiddellijk na de sluiting van de verzekeringsovereenkomst informatie overeenkomstig lid 1 of 2 aan de klant verstrekt.

Artikel 21bis

Koppel- en bundelpraktijken

1. **Wanneer een verzekering wordt aangeboden samen met een andere dienst of nevenproduct als onderdeel van een pakket of dezelfde overeenkomst of pakket, deelt de verzekeringstussenpersoon of de verzekeringsonderneming de klant mee dat de verschillende componenten van het pakket samen of afzonderlijk kunnen worden gekocht en verstrekt hij of zij ook informatie over de premie of de kosten van elke component. Dit mag de bemiddeling van verzekeringsproducten met verschillende niveaus van verzekeringsdekking of overeenkomsten met meerdere verzekeringsrisico's niet beletten.**

2. **Wanneer de risico's die uit zo'n aan de klant aangeboden overeenkomst of pakket vermoedelijk zullen verschillen van de risico's die met de afzonderlijk genomen componenten verbonden zijn, verstrekt de verzekeringstussenpersoon of de verzekeringsonderneming op verzoek van de klant een adequate beschrijving van de verschillende componenten van de overeenkomst of het pakket en van de wijze waarop deze interactie de risico's wijzigt.**

3. **De EAVB ontwikkelt in samenwerking met de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit — ESMA) via het Gemengd Comité van Europese toezichthoudende autoriteiten vóór ... [18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] richtsnoeren voor de beoordeling van en het toezicht op crosssellingpraktijken, waarin met name wordt aangegeven in welke situaties crossselling in strijd is met de bepalingen van artikel 15, lid 1, en werkt deze richtsnoeren regelmatig bij.**

4. **De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer een verzekeringstussenpersoon of een verzekeringsonderneming advies verstrekt, hij of zij erop toeziet dat het globale pakket verzekeringsdiensten aan de wensen en behoeften van de klant tegemoetkomt.**

5. **De lidstaten mogen strengere bijkomende maatregelen aannemen of handhaven of in individuele gevallen ingrijpen om de verkoop van een verzekering samen met een andere dienst of product als onderdeel van een pakket of als voorwaarde voor dezelfde overeenkomst of pakket te verbieden wanneer zij kunnen aantonen dat deze praktijken nadelig zijn voor de consument.**

Woensdag 26 februari 2014

HOOFDSTUK VII

AANVULLENDE VEREISTEN TER BESCHERMING VAN DE KLANT MET BETREKKING TOT VERZEKERINGSBELEGGINGSPRODUCTEN

Artikel 22

Toepassingsgebied

In dit hoofdstuk worden ▯ voorschriften vastgelegd **die een aanvulling vormen op deze waarvan sprake in de artikelen 15, 16, 17 en 18** voor **verzekeringsbemiddelingsactiviteiten, wanneer deze worden verricht** met betrekking tot de verkoop van **op verzekeringen gebaseerde beleggingsproducten** door:

- (a) een verzekeringstussenpersoon;
- (b) een verzekeringsonderneming.

Artikel 23

Belangenconflicten

1. De lidstaten schrijven voor dat verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen alle passende maatregelen nemen om belangenconflicten te onderkennen die zich bij het verrichten van **verzekeringsbemiddelingsactiviteiten** voordoen tussen henzelf, met inbegrip van hun bestuurders, werknemers en verbonden verzekeringstussenpersonen of een persoon die rechtstreeks of onrechtstreeks met hen verbonden is door een zeggenschapsband, en hun klanten of tussen hun klanten onderling.

2. Indien de overeenkomstig de artikelen 15, 16 en 17 door de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming genomen **organisatorische of administratieve regelingen** ontoereikend zijn om redelijkerwijze te mogen aannemen dat het risico dat de belangen van de klant ▯ worden geschaad, zal worden voorkomen, maakt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming op heldere wijze de algemene aard **en eventueel** de bronnen van belangenconflicten aan de klant bekend alvorens voor **diens** rekening zaken te doen.

2 bis. *De in lid 2 bedoelde bekendmaking gebeurt:*

- (a) *op een duurzame drager; en*
- (b) *voldoende details bevat, rekening houdend met het type klant, zodat de klant in staat wordt gesteld met kennis van zaken een beslissing te nemen met betrekking tot de verzekeringsbemiddelingsactiviteiten waarover het belangenconflict is ontstaan.*

3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 33 gedelegeerde handelingen vast te stellen om:

- (a) de maatregelen ▯ te omschrijven die redelijkerwijze van verzekeringstussenpersonen **of** verzekeringsondernemingen mogen worden verwacht om belangenconflicten bij het verrichten van **verzekeringsbemiddelingsactiviteiten** te onderkennen, te voorkomen, te beheren en openbaar te maken;
- (b) deugdelijke criteria vast te stellen ter bepaling van de soorten belangenconflicten die de belangen van de klanten of potentiële klanten van de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming kunnen schaden.

Artikel 24

Algemene beginselen en informatieverstrekking aan klanten

1. De lidstaten **zorgen ervoor** dat, wanneer verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen bij of voor klanten **verzekeringsbemiddelingsactiviteiten verrichten**, zij zich op loyale, billijke en professionele wijze voor de belangen van hun klanten inzetten en met name de in dit artikel en in artikel 25 neergelegde beginselen in acht nemen.

2. Alle door de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming aan klanten of potentiële klanten verstrekte informatie, met inbegrip van publicitaire mededelingen, is correct, duidelijk en niet misleidend. Publicitaire mededelingen zijn duidelijk als zodanig herkenbaar.

Woensdag 26 februari 2014

3. Aan klanten of potentiële klanten wordt passende informatie verstrekt over:
- (a) de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming en zijn of haar diensten: wanneer advies wordt verstrekt, wordt in de informatie gespecificeerd of het advies op onafhankelijke basis wordt verstrekt en of het op een brede dan wel beperktere analyse van de markt is gebaseerd, en tevens aangegeven of de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de klant een permanente beoordeling zal verstrekken van de geschiktheid van het aan de klanten aanbevolen **op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct**;
 - (b) **op verzekeringen gebaseerde beleggingsproducten** en voorgestelde beleggingsstrategieën: hieronder vallen passende toelichting en waarschuwingen over de risico's verbonden aan beleggingen in deze **instrumenten** of aan bepaalde beleggingsstrategieën; ■

b bis) alle kosten en bijbehorende lasten in verband met verzekeringsbemiddeling of nevendiensten waartoe eveneens de kosten voor advies en, in voorkomend geval, de kosten van het financiële instrument dat aan de cliënt wordt aanbevolen of verhandeld behoren en de manier waarop de cliënt deze kan betalen, met inbegrip van eventuele betalingen door derden. [Am. 8]

3 bis. De informatie over alle kosten en lasten, met inbegrip van kosten en lasten in verband met de bemiddelingsdienst en het verzekeringsproduct, die niet het gevolg zijn van de ontwikkeling van onderliggende marktrisico's, worden samengevoegd zodat de cliënt inzicht krijgt in de totale kosten, alsook in het cumulatieve effect op het rendement op de belegging, en omvat, indien de cliënt hierom verzoekt, een puntsgewijze uitsplitsing. Indien van toepassing wordt dergelijke informatie regelmatig en ten minste jaarlijks aan de cliënt verstrekt, tijdens de looptijd van de belegging.

De in de eerste alinea en in lid 6 bis bedoelde informatie wordt in een begrijpelijke vorm en op zodanige wijze verstrekt dat cliënten of potentiële cliënten redelijkerwijs in staat zijn de aard en de risico's van de aangeboden beleggingsdienst en van de specifiek aangeboden categorie van verzekeringsbeleggingsproduct te begrijpen en derhalve met kennis van zaken beleggingsbeslissingen te nemen. De lidstaten kunnen toestaan dat die informatie in gestandaardiseerde vorm wordt verstrekt. [Am. 9]

4. De in *de leden 2 en 3* bedoelde informatie wordt in een begrijpelijke vorm en op zodanige wijze verstrekt dat de klanten of potentiële klanten redelijkerwijze in staat zijn de aard en de risico's van het specifieke aangeboden **type op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct** te begrijpen en derhalve met kennis van zaken beleggingsbeslissingen te nemen. Deze informatie mag **overeenkomstig artikel 18, lid 4**, in gestandaardiseerde vorm worden verstrekt.

5. *De lidstaten schrijven voor dat* wanneer de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de klant meedeelt dat op onafhankelijke basis verzekeringsadvies wordt verstrekt, **de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de klant de aard van de vergoeding meedeelt die hij of zij met betrekking tot de verzekeringsovereenkomst ontvangt**:

- (a) **het scala aan verzekeringsproducten waarop de aanbeveling wordt gebaseerd, en in het bijzonder of het scala beperkt is tot verzekeringsproducten die worden uitgegeven of verstrekt door entiteiten die nauwe banden hebben met de tussenpersoon die de klant vertegenwoordigt;**

5 bis. De lidstaten kunnen daarnaast het aanbieden of aanvaarden van provisies, commissies of niet-geldelijke tegemoetkomingen van derden in verband met het verstrekken van verzekeringsadvies verbieden of inperken. Dit kan betekenen dat dergelijke provisies, commissies of niet-geldelijke tegemoetkomingen aan de klant worden terugbetaald of afgetrokken van de door de klant te betalen kosten.

De lidstaten kunnen verder voorschrijven dat indien een tussenpersoon de klant meedeelt dat het advies op onafhankelijke basis wordt verstrekt, de tussenpersoon een toereikend aantal op de markt verkrijgbare verzekeringsproducten beoordeelt die voldoende gediversifieerd zijn wat type en emittenten of productaanbieders betreft om te waarborgen dat de doelstellingen van de klant naar behoren kunnen worden verwezenlijkt en niet beperkt blijven tot verzekeringsproducten die worden uitgegeven of verstrekt door entiteiten die nauwe banden hebben met de tussenpersoon.

5 ter. Een verzekeringstussenpersoon treft en handhaaft doeltreffende organisatorische en administratieve regelingen om alle redelijke maatregelen te kunnen nemen teneinde te voorkomen dat belangenconflicten als omschreven in artikel 23 de belangen van cliënten schaden.

Woensdag 26 februari 2014

Een verzekeringsonderneming die financiële instrumenten ontwikkelt voor verkoop aan cliënten zorgt voor het onderhoud, de exploitatie en de toetsing van een proces voor de goedkeuring van elk verzekeringsproduct of significante aanpassingen van bestaande verzekeringsproducten voor het in de handel wordt gebracht of onder cliënten in omloop wordt gebracht.

In het kader van het productgoedkeuringsproces wordt een geïdentificeerde doelmarkt van eindcliënten binnen de relevante categorie van cliënten voor elk product gespecificeerd en wordt gewaarborgd dat alle desbetreffende risico's voor een dergelijke geïdentificeerde doelmarkt geëvalueerd zijn en dat de geplande distributiestrategie in samenhang is met de geïdentificeerde doelmarkt.

De verzekeringsonderneming toetst ook regelmatig financiële instrumenten die door de onderneming worden aangeboden of in de handel worden gebracht, waarbij rekening wordt gehouden met alle gebeurtenissen die materiële gevolgen kunnen hebben voor het potentiële risico voor de geïdentificeerde doelmarkt, om ten minste te beoordelen of het product blijft beantwoorden aan de behoeften van de geïdentificeerde doelmarkt en of de geplande distributiestrategie passend blijft. [Am. 11]

6. *De EAVB ontwikkelt vóór ... [18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] richtsnoeren voor de beoordeling van en het toezicht op crosssellingpraktijken, waarin met name wordt aangegeven in welke situaties crossselling in strijd is met de bepalingen van lid 1, en werkt deze richtsnoeren regelmatig bij.*

■

7. *De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 33 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de beginselen te bepalen die verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen in acht moeten nemen wanneer zij bij hun klanten verzekeringsbemiddelingsactiviteiten verrichten. In deze gedelegeerde handelingen wordt rekening gehouden met:*

- (a) *de aard van de diensten die aan de klant of potentiële klant worden aangeboden of voor hem worden verricht, rekening houdend met de soort, het voorwerp, de omvang en de frequentie van de transacties;*
- (b) *de aard van de aangeboden of in overweging genomen producten, met inbegrip van verschillende soorten op verzekeringen gebaseerde beleggingsproducten.*

Artikel 25

Beoordeling van de geschiktheid en adequaatheid, en verslaglegging aan klanten

1. Bij het verstrekken van advies wint de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de nodige informatie in over de kennis en ervaring van de klant of potentiële klant op het voor de specifieke soort product ■ relevante **beleggingsgebied**, alsook over de financiële situatie en de beleggingsdoelstellingen van de klant of potentiële klant, **zodat** de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming **aan** de klant of potentiële klant **kan aanbevelen welke verzekeringsbemiddelingsactiviteiten of op verzekeringen gebaseerde beleggingsproducten voor hem geschikt zijn.**

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen, wanneer zij **andere dan de in lid 1 bedoelde verzekeringsbemiddelingsdiensten verrichten** ■, bij de klant of potentiële klant informatie inwinnen over diens kennis en ervaring op het beleggingsgebied met betrekking tot het specifieke type **op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct** ■ die men voornemens is aan te bieden of die wordt verlangd, zodat de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming kan beoordelen of de in overweging genomen **verzekeringsbemiddelingsactiviteit** of het in overweging genomen **op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct** adequaat is voor de klant.

Indien de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming op grond van de uit hoofde van de voorgaande alinea ontvangen informatie oordeelt dat het **op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct** ■ voor de klant of potentiële klant niet adequaat is, waarschuwt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de klant of potentiële klant. Deze waarschuwing mag in gestandaardiseerde vorm worden verstrekt.

Indien klanten of potentiële klanten de in de eerste alinea bedoelde informatie niet verstrekken of indien zij onvoldoende informatie over hun kennis en ervaring verstrekken, waarschuwt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming hen dat de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming niet in een positie verkeert om vast te stellen of ■ het in overweging genomen **op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct** voor hen adequaat is. Deze waarschuwing mag in gestandaardiseerde vorm worden verstrekt.

2 bis. *De lidstaten staan toe dat verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen, wanneer zijn verzekeringsbemiddelingsactiviteiten verrichten die uitsluitend bestaan uit de uitvoering van klantenorders, deze activiteiten kunnen verrichten zonder dat het noodzakelijk is informatie in te winnen of de vaststelling te doen als bedoeld in lid 2, wanneer aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:*

Woensdag 26 februari 2014

(a) *de activiteiten hebben betrekking op een van de volgende op verzekeringen gebaseerde beleggingsproducten:*

i) *overeenkomsten waarbij de beleggingspositie alleen afhangt van onderliggende financiële instrumenten die aangemerkt kunnen worden als niet-complex in de zin van Richtlijn .../.../EU [MiFID], en waarvan de structuur niet zodanig is dat klanten de daaraan verbonden risico's moeilijk kunnen beoordelen; of*

ii) *andere niet-complexe op verzekeringen gebaseerde beleggingen in de zin van dit lid;*

(b) *de verzekeringsbemiddelingsactiviteit wordt verricht op initiatief van de klant of potentiële klant;*

(c) *de klant of potentiële klant is duidelijk meegedeeld, al dan niet in gestandaardiseerde vorm, dat bij het verrichten van deze verzekeringsbemiddelingsactiviteit de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming niet verplicht is de geschiktheid van het aangeboden op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct of de aangeboden verzekeringsbemiddelingsactiviteit te beoordelen en dat de klant of potentiële klant derhalve niet de overeenkomstige bescherming van de toepasselijke bepalingen betreffende de gedragsregels geniet;*

(d) *de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming voldoet aan de in artikel 23 vastgelegde verplichtingen.*

3. De verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming legt een dossier aan met de tussen **hem of haar** en de klant overeengekomen documenten ■ waarin de rechten en plichten van beide partijen worden beschreven, alsmede de overige voorwaarden waarop de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming **verzekeringsbemiddelingsactiviteiten** voor de klant zal verrichten. De rechten en plichten van beide partijen bij de overeenkomst kunnen worden opgenomen door middel van verwijzing naar andere documenten of wetsteksten.

4. De ■ verzekeringsstussenpersoon of verzekeringsonderneming **verstrekt de klant** deugdelijke verslagen over de ■ verrichte **verzekeringsbemiddelingsactiviteit**. Deze verslagen bevatten periodieke mededelingen aan klanten, rekening houdend met het type en de complexiteit van de **op verzekeringen gebaseerde beleggingsproducten** en de aard van de voor de klant verrichte **verzekeringsbemiddelingsactiviteit**, alsook, in voorkomend geval, de kosten van de **activiteiten** die voor rekening van de klant werden verricht. ■

Bij het verstrekken van advies, verstrekt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming vóór de afhandeling met de klant van het op verzekeringen gebaseerd beleggingsproduct, de klant een dossier op een duurzame drager waarin het verstrekte advies is gespecificeerd, alsook hoe dit advies aan de voorkeuren, doelstellingen en andere kenmerken van de klant beantwoordt.

Wanneer de overeenkomst wordt gesloten door middel van een techniek voor communicatie op afstand die de voorafgaande verstrekking van de geschiktheidsverklaring belet, kan de verzekeringstussenpersoon of de verzekeringsonderneming de schriftelijke geschiktheidsverklaring verstrekken op een duurzame drager onmiddellijk nadat de klant door een overeenkomst is gebonden.

5. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 33 gedelegeerde handelingen vast te stellen **om de beginselen te bepalen die** verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen ■ in acht **moeten** nemen wanneer zij bij hun klanten **verzekeringsbemiddelingsactiviteiten verrichten**. In deze gedelegeerde handelingen wordt **rekening gehouden met:**

(a) de aard van de **diensten** die aan de klant of potentiële klant **worden** aangeboden of voor hem **worden** verricht, rekening houdend met de soort, het voorwerp, de omvang en de frequentie van de transacties;

(b) de aard van de aangeboden of in overweging genomen producten, met inbegrip van **de in artikel 1, lid 2, van Richtlijn .../.../EU [MiFID]** bedoelde verschillende soorten **financiële instrumenten en bankdeposito's**;

(b bis) de al dan niet professionele aard van de klant of potentiële klant.

5 bis. De EAVB ontwikkelt vóór ... [18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] richtsnoeren voor de beoordeling van op verzekeringen gebaseerde beleggingsproducten met een structuur die zodanig is dat klanten de daaraan verbonden risico's moeilijk kunnen beoordelen overeenkomstig de bepalingen van lid 3, onder a), en werkt deze richtsnoeren regelmatig bij..

Woensdag 26 februari 2014

HOOFDSTUK VIII SANCTIES EN ANDERE MAATREGELEN

Artikel 26

Administratieve sancties en andere maatregelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun administratieve sancties en **andere** maatregelen doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat als verzekerings- of herverzekeringsondernemingen of verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen aan verplichtingen onderworpen zijn, bij een schending van deze verplichtingen administratieve sancties en **andere** maatregelen kunnen worden opgelegd aan de leden van het leidinggevend orgaan van die ondernemingen en tussenpersonen, en aan alle andere natuurlijke of rechtspersonen die uit hoofde van het nationale recht voor een schending verantwoordelijk zijn.
3. Aan de bevoegde autoriteiten worden alle onderzoeksbevoegdheden toegekend die nodig zijn voor de vervulling van hun taken. Bij de uitoefening van hun **bevoegdheden om sancties op te leggen** werken de bevoegde autoriteiten nauw met elkaar samen om ervoor te zorgen dat de sancties of **andere** maatregelen het gewenste resultaat opleveren, en om bij grensoverschrijdende zaken hun optreden te coördineren, **rekening houdend met de voorwaarden voor rechtmatige verwerking van gegevens in overeenstemming met Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001. De bevoegde autoriteiten kunnen via een formeel besluit om documenten of andere informatie verzoeken, met vermelding van de rechtsgrond voor het verzoek om informatie, de nalevingstermijn en het recht van de ontvanger om het besluit gerechtelijk aan te vechten.**

Artikel 27

Bekendmaking van sancties

De lidstaten schrijven voor dat de bevoegde autoriteit alle sancties of **andere** maatregelen die bij schending van de nationale bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn worden opgelegd, **moet bekendmaken**, waarbij informatie wordt verstrekt over de aard van de schending en de identiteit van de personen die ervoor verantwoordelijk zijn, **maar dat deze verplichting pas geldt als de sanctie of andere maatregel definitief is en er geen beroeps- of gerechtelijke procedure loopt**. Ingeval bekendmaking de betrokken partijen onevenredige schade zou berokkenen, maken de bevoegde autoriteiten de sancties zonder vermelding van namen bekend.

Artikel 28

Schendingen

1. Dit artikel is van toepassing op:
 - (a) verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die niet in een van de lidstaten zijn ingeschreven en niet onder artikel 1, lid 2), of artikel 4 vallen;
 - (b) personen die verzekeringswerkzaamheden als nevenactiviteit uitoefenen zonder een verklaring te hebben ingediend als bepaald in artikel 4, of die een dergelijke verklaring hebben ingediend maar niet aan de in artikel 4 gestelde voorwaarden voldoen;
 - (c) verzekerings- of herverzekeringsondernemingen of verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die gebruikmaken van de verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsdiensten van personen die niet in een van de lidstaten zijn ingeschreven en niet onder artikel 1, lid 2, vallen, en die geen verklaring hebben ingediend als bepaald in artikel 4;
 - (d) verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die in strijd met artikel 3 een inschrijving hebben verkregen door middel van valse verklaringen of op enige andere onregelmatige wijze;
 - (e) verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen die niet aan de bepalingen van artikel 8 voldoen;
 - (f) verzekeringsondernemingen of verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die de voorschriften voor bedrijfsuitoefening als bepaald in de hoofdstukken VI en VII niet naleven.

Woensdag 26 februari 2014

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat in de in lid 1 bedoelde gevallen ten minste onder meer de volgende administratieve sancties en **andere** maatregelen kunnen worden opgelegd:

- (a) een publieke verklaring waarin de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon en de aard van de schending worden vermeld;
- (b) een bevel waarin wordt geëist dat de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon het gedrag staakt en niet meer herhaalt;
- (c) ingeval het een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon betreft, intrekking van de registerinschrijving overeenkomstig artikel 3;
- (d) een tijdelijk verbod voor een lid van het leidinggevend orgaan van de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die voor de schending verantwoordelijk wordt gehouden, om functies in verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen of verzekerings- of herverzekeringsondernemingen te bekleden;
- (e) ingeval het een rechtspersoon betreft, administratieve geldboeten oplopend tot 10 % van de totale jaaromzet van de rechtspersoon in het voorgaande boekjaar. Wanneer de rechtspersoon een dochteronderneming van een moederonderneming is, is de desbetreffende totale jaaromzet gelijk aan de totale jaaromzet die blijkt uit de geconsolideerde rekening van de uiteindelijke moederonderneming in het voorgaande boekjaar;
- (f) ingeval het een natuurlijke persoon betreft, administratieve geldboeten oplopend tot maximaal 5 000 000 EUR of, in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Indien de aan de schending ontleende winst kan worden bepaald, zorgen de lidstaten ervoor dat het maximumniveau gelijk is aan ten minste tweemaal het bedrag van die winst.

Artikel 29

Doeltreffende toepassing van sancties

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten bij de vaststelling van de aard van administratieve sancties of **andere** maatregelen en van de omvang van administratieve geldboeten alle relevante omstandigheden in aanmerking nemen, **met inbegrip van, in voorkomend geval**:

- (a) de ernst en de duur van de schending;
- (b) de mate van verantwoordelijkheid van de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon;
- (c) de financiële draagkracht van de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon zoals blijkt uit de totale omzet van de voor de schending verantwoordelijke rechtspersoon of het jaarinkomen van de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke persoon;
- (d) de omvang van de winsten of verliezen die door de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon zijn behaald, respectievelijk vermeden, voor zover deze kunnen worden bepaald;
- (e) de verliezen die derden wegens de schending hebben geleden, voor zover deze kunnen worden bepaald;
- (f) de mate waarin de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon met de bevoegde autoriteit meewerkt; en
- (g) eerdere overtredingen van de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon.

■

3. Deze richtlijn doet niet af aan de bevoegdheid van de lidstaten van ontvangst om passende maatregelen te treffen ter voorkoming of bestraffing van op hun grondgebied gepleegde onregelmatigheden die in strijd zijn met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij om redenen van algemeen belang hebben vastgesteld. Met name kunnen zij inbreukplegende verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen beletten nieuwe werkzaamheden op hun grondgebied te verrichten.

Artikel 30

Melding van schendingen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten doeltreffende mechanismen instellen om de melding van schendingen van de nationale bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn aan de bevoegde autoriteiten te stimuleren.

Woensdag 26 februari 2014

2. Deze mechanismen omvatten ten minste:
 - (a) specifieke procedures voor de ontvangst van meldingen en de follow-up daarvan;
 - (b) passende bescherming, **met inbegrip van anonimiteit waar van toepassing, voor degenen die begane schendingen bij de Commissie melden**; en
 - (c) bescherming van persoonsgegevens, zowel van de persoon die de schendingen meldt als van de voor een schending verantwoordelijk geachte natuurlijke persoon, in overeenstemming met de beginselen van Richtlijn 95/46/EG.

De identiteit van de personen die een schending melden en van de personen die vermoedelijk verantwoordelijk zijn voor de schending, moet in alle stadia van de procedure worden beschermd, tenzij krachtens nationale wetgeving de openbaarmaking ervan vereist is in verband met verdere onderzoeken of een aansluitende gerechtelijke procedure.

Artikel 31

Verstrekking van informatie over sancties aan de EAVB

1. De lidstaten verstrekken de EAVB jaarlijks geaggregeerde informatie over alle administratieve maatregelen of administratieve sancties die overeenkomstig artikel 26 zijn opgelegd.

De bevoegde autoriteiten verstrekken de EAVB jaarlijks geaggregeerde informatie over alle administratieve maatregelen of administratieve sancties die overeenkomstig artikel 26 zijn opgelegd.

2. Wanneer de bevoegde autoriteit een administratieve maatregel of een sanctie openbaar maakt, stelt zij tegelijkertijd de EAVB daarvan in kennis.
3. De EAVB ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de procedures en formulieren voor de verstrekking van informatie als bedoeld in dit artikel.

De EAVB dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op ... [zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1094/2010.

HOOFDSTUK IX

SLOTBEPALINGEN

Artikel 32

Gegevensbescherming

1. Op de verwerking van persoonsgegevens in de lidstaten uit hoofde van deze richtlijn passen de lidstaten Richtlijn 95/46/EG toe.
2. Op de verwerking van persoonsgegevens door de EAVB uit hoofde van deze richtlijn is Verordening (EG) nr. 45/2001 van toepassing.

Artikel 33

Gedelegeerde handelingen

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 34 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de artikelen 23, 24 en 25.

Artikel 34

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

Woensdag 26 februari 2014

2. De in de artikelen 23, 24 en 25 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de artikelen 23, 24 en 25 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in het besluit worden vermeld. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een overeenkomstig de artikelen 23, 24 en 25 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met **drie maanden** verlengd.

Artikel 34 bis

Nadere bepalingen inzake ontwerpen van technische reguleringsnormen

1. *Niettegenstaande alle vastgestelde termijnen voor de indiening van ontwerpen van technische reguleringsnormen bij de Commissie, dient de Commissie haar ontwerpen in met tussenpozen van 12, 18 of 24 maanden.*
2. *De Commissie stelt geen technische reguleringsnormen vast indien de onderzoekstijd van het Europees Parlement als gevolg van een recess minder bedraagt dan twee maanden, inclusief verlenging.*
3. *De Europese toezichthoudende autoriteiten kunnen het Europees Parlement tijdens de opstellingsfase van de ontwerpen van technische reguleringsnormen raadplegen, met name wanneer er twijfels zijn over het toepassingsgebied van de verordening.*
4. *Indien de bevoegde commissie van het Parlement technische reguleringsnormen heeft verworpen en het minder dan twee weken duurt voordat de volgende plenaire vergadering plaatsvindt, kan het Europees Parlement de onderzoekstijd verlengen tot de eerstvolgende plenaire vergadering.*
5. *Indien technische reguleringsnormen zijn verworpen en de gesignaleerde kwesties een beperkte reikwijdte hebben, kan de Commissie een versneld tijdschema vaststellen voor de indiening van herziene ontwerpen van technische reguleringsnormen.*
6. *De Commissie zorgt ervoor dat alle vragen van het Europees Parlement die officieel via de voorzitter van de bevoegde commissie worden gesteld tijdig worden beantwoord, alvorens de ontwerpen van technische reguleringsnormen worden goedgekeurd.*

Artikel 35

Toetsing en evaluatie

1. Uiterlijk ... [vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] voert de Commissie een toetsing uit van de praktische toepassing van de in deze richtlijn vastgestelde voorschriften en houdt daarbij naar behoren rekening met de ontwikkelingen op de markt voor retailbeleggingsproducten en met de ervaringen die zijn opgedaan bij de praktische toepassing van deze richtlijn, Verordening .../.../EU [betreffende essentiële informatiedocumenten voor beleggingsproducten] en Richtlijn .../.../EU [MiFID II]. De toetsing omvat ook een specifieke analyse van het effect van artikel 17, lid 2, rekening houdend met de concurrentiesituatie, op de markt voor bemiddelingsdiensten voor overeenkomsten die niet tot de in bijlage I bij Richtlijn 2002/83/EG vermelde branches behoren, alsook van het effect van de in artikel 17, lid 2, bedoelde verplichtingen op verzekeringstussenpersonen die tot het midden- en kleinbedrijf behoren.
2. Na raadpleging van het Gemengd Comité van Europese toezichthoudende autoriteiten dient de Commissie **haar bevindingen** in bij het Europees Parlement en de Raad .

■

Woensdag 26 februari 2014

5. **De Commissie** onderzoekt **■** of de bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 10, lid 1, voldoende bevoegdheden hebben en over voldoende middelen beschikken om hun taken te vervullen.

■

Artikel 36

Omzetting

1. De lidstaten stellen uiterlijk ... [18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede .

Indien de stukken die door de lidstaten worden overlegd als bijlage bij de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen, niet toereikend zijn om volledig inzicht te krijgen in de mate waarin die maatregelen in overeenstemming zijn met bepaalde artikelen van deze richtlijn, kan de Commissie, op verzoek van de EIPOA met het oog op de uitvoering van haar taken uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1094/2010 of op eigen initiatief, verlangen dat de lidstaten meer gedetailleerde informatie met betrekking tot de omzetting van deze richtlijn en uitvoering van die maatregelen verstrekken.

1 bis. De lidstaten passen de in lid 1 bedoelde maatregelen toe met ingang van ... [18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn].

Wanneer de lidstaten die **maatregelen** aannemen, wordt in de **maatregelen** zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. In de **maatregelen** wordt tevens vermeld dat verwijzingen in bestaande wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen naar de bij deze richtlijn ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn. De regels voor deze verwijzing en de formulering van die vermelding worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 37

Intrekking

Richtlijn 2002/92/EG wordt met ingang van ... [18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot termijnen voor omzetting in nationaal recht van die richtlijn.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn.

Artikel 38

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 39

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE I**PROFESSIONELE KLANTEN**

Onder professionele klant wordt verstaan een klant die de nodige ervaring, kennis en deskundigheid bezit om zelf beslissingen te nemen en de door hem gelopen risico's adequaat in te schatten. Voor de toepassing van deze richtlijn moeten alle onderstaande entiteiten als professionele klanten op het gebied van verzekeringsdiensten en -activiteiten en verzekeringsproducten worden aangemerkt:

1. verzekerings- en herverzekeringsondernemingen;

■

1 bis. verzekerings- en herverzekeringsstussenpersonen;**2. grote ondernemingen die op individueel niveau aan twee van de onderstaande omgangvereisten voldoen:**

- balanstotaal: 20 000 000 EUR;
- netto-omzet: 40 000 000 EUR;
- eigen vermogen: 2 000 000 EUR;

3. nationale ■ overheden ■.

■

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE II

TOELICHTENDE STUKKEN

Overeenkomstig de Gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken van 28 september 2011 hebben de lidstaten zich ertoe verbonden in gerechtvaardigde gevallen bij de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen één of meer stukken te voegen waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettinginstrumenten wordt toegelicht.

Wat deze richtlijn betreft is de Commissie van oordeel dat toezending van dergelijke documenten om de volgende redenen verantwoord is:

Complexiteit van de richtlijn en van de betrokken sector:

Verzekeringen en de distributie van verzekeringsproducten zijn een bijzonder ingewikkeld arbeidsveld, dat voor vaklui die er niet in gespecialiseerd zijn, zeer technisch kan overkomen. Zonder goed gestructureerde toelichtende stukken zou het onevenredig veel tijd kosten om op de omzetting toe te zien. Het onderhavige voorstel betreft een herziening waarbij de tekst van de richtlijn betreffende verzekeringsbemiddeling (IMD) werd herschikt. Vele bepalingen zijn in wezen ongewijzigd gebleven, maar er zijn een aantal nieuwe bepalingen ingevoerd en een aantal bestaande bepalingen zijn herzien of geschrapt. De structuur, de vorm en de presentatie van de tekst zijn volledig nieuw. De nieuwe structuur was nodig om de wettelijke bepalingen duidelijker en logischer te ordenen. Bij het toezicht op de omzetting zal daardoor echter een gestructureerde aanpak nodig zijn.

Sommige bepalingen van de voorgestelde richtlijn kunnen gevolgen hebben voor diverse gebieden van het nationale recht, zoals het vennootschaps-, handels- of belastingrecht of andere wetgevingsgebieden in de lidstaten. Ze kunnen ook een effect hebben op het afgeleide nationale recht, zoals besluiten en algemene gedragsregels voor financiële of verzekeringstussenpersonen. Door het onderlinge verband met al deze aanverwante gebieden kan het, afhankelijk van het systeem in de desbetreffende lidstaat, zo zijn dat sommige bepalingen uitvoering vinden in nieuwe of reeds bestaande voorschriften uit die gebieden, waarvan een duidelijk overzicht moet worden gegeven.

Samenhang en onderling verband met andere initiatieven:

Dit voorstel is bedoeld om te worden aangenomen als onderdeel van een „retailconsumentenpakket”, samen met het pripvoorstel inzake informatieverstrekking over producten (verordening betreffende essentiële informatiedocumenten voor beleggingsproducten en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/71/EG en 2009/65/EG) en de ICBE V-richtlijn. Doel van het pripinitiatief is voor een coherente horizontale aanpak te zorgen voor de verstrekking van informatie over beleggingsproducten en verzekeringsproducten met een beleggingscomponent (zogenaamde verzekeringsbeleggingen); in de herzieningen van IMD en MiFID (richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten) zullen bepalingen over verkoopmethoden worden opgenomen. Verder is het voorstel in overeenstemming met en een aanvulling op andere EU-wetgeving en -beleidslijnen, met name op het gebied van consumentenbescherming, beleggersbescherming en bedrijfseconomisch toezicht, zoals Solvabiliteit II (Richtlijn 2009/138/EG), MiFID II (de herschikking van MiFID) en het voornoemde pripinitiatief.

De nieuwe IMD-richtlijn behoudt de kenmerken van een rechtsinstrument voor minimale harmonisatie. Dit houdt in dat de lidstaten kunnen beslissen strengere maatregelen te nemen indien zij dat voor de consumentenbescherming nodig achten. De minimumnormen van IMD zullen echter aanzienlijk worden verhoogd. ■ Bovendien voorziet de richtlijn in een herzieningsclausule. Wil de Commissie in staat zijn alle relevante informatie over de werking van deze voorschriften te verzamelen, moet zij vanaf het begin de tenuitvoerlegging ervan kunnen monitoren.

Hoofdstuk over verzekeringsbeleggingen: Het voorstel bevat een hoofdstuk met aanvullende vereisten ter bescherming van de klant met betrekking tot verzekeringsbeleggingsproducten.

Er bestaat een sterke politieke wil om dergelijke bepalingen in te voeren maar tegelijkertijd is er zeer weinig ervaring mee omdat dit nieuw terrein is. Daarom is het van groot belang dat de Commissie documenten met betrekking tot de omzetting ontvangt om te zien hoe de lidstaten aan die bepalingen uitvoering hebben gegeven.

Woensdag 26 februari 2014

Bij de richtsnoeren voor niveau 2 moet wel rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van schadeverzekeringen. Naar het voorbeeld van de beginselen van MiFID II, artikel 3, moet overwogen worden voor verzekeringen een soortgelijke regeling te treffen bij de tenuitvoerlegging van de richtlijn door de lidstaten en in de richtsnoeren van het Gemengd Comité. Personen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen met betrekking tot verzekeringsbeleggingsproducten moeten zowel voldoen aan de gedragsnormen die van toepassing zijn op alle verzekeringsovereenkomsten als aan de verhoogde normen die van toepassing zijn op verzekeringsbeleggingsproducten. Eenieder die bemiddelt in verzekeringsbeleggingsproducten moet als verzekeringstussenpersoon worden geregistreerd.

Laag geschatte extra administratieve last van de vereiste tot indiening van toelichtende stukken door de lidstaten: Zoals eerder vermeld is de huidige tekst van kracht sinds 2002 (toen de oorspronkelijke richtlijn werd vastgesteld). Daarom zal het voor de lidstaten niet zo lastig zijn om hun uitvoeringsbepalingen mee te delen aangezien zij dit normaal gezien reeds geruime tijd doen. De laag geschatte extra administratieve last van het indienen door de lidstaten van toelichtende stukken met betrekking tot de nieuwe delen van de richtlijn is evenredig en is voor de Commissie noodzakelijk om haar plicht tot toezicht op de toepassing van het recht van de Unie te kunnen vervullen.

Op basis van het bovenstaande is de Commissie van mening dat de vereiste tot indiening van toelichtende stukken in het geval van de voorgestelde richtlijn evenredig is en niet verder gaat dan wat nodig is om efficiënt op de nauwkeurige omzetting te kunnen toezien.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0156

Derde actieprogramma van de EU op het gebied van gezondheid (2014-2020) *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het programma Gezondheid voor groei, het derde meerjarig actieprogramma van de EU op het gebied van gezondheid voor de periode 2014-2020 (COM(2011)0709 — C7-0399/2011 — 2011/0339(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/61)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2011)0709),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 168, lid 5, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0399/2011),
 - gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 35 daarvan,
 - gezien zijn resolutie van 9 oktober 2008 over „Samen werken aan gezondheid: een EU-strategie voor 2008-2013” ⁽¹⁾,
 - gezien het witboek van de Commissie getiteld „Samen werken aan gezondheid: een EU-strategie voor 2008-2013” (COM(2007)0630),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 23 februari 2012 ⁽²⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 4 mei 2012 ⁽³⁾,
 - gezien zijn resolutie van 8 maart 2011 over verkleining van de ongelijkheid op gezondheidsgebied in de EU ⁽⁴⁾,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 20 november 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie industrie, onderzoek en energie (A7-0224/2012),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;

⁽¹⁾ PB C 9 E van 15.1.2010, blz. 56.

⁽²⁾ PB C 143 van 12.5.2012, blz. 102.

⁽³⁾ PB C 225 van 27.7. 2012, blz. 223.

⁽⁴⁾ PB C 199 E van 7.7.2012, blz. 25.

Woensdag 26 februari 2014

3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2011)0339

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een derde actieprogramma voor de Unie op het gebied van gezondheid (2014-2020) en tot intrekking van Besluit nr. 1350/2007/EG

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 282/2014.)

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0157

Trans-Europese telecommunicatienetwerken *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende richtsnoeren voor trans-Europese telecommunicatienetwerken en tot intrekking van Beschikking nr. 1336/97/EG (COM(2013)0329 — C7-0149/2013 — 2011/0299(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/62)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2011)0657) en het gewijzigd voorstel (COM(2013)0329),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 172 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0149/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 22 februari 2012 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 4 mei 2012 ⁽²⁾,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 15 november 2013 het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie industrie, onderzoek en energie en de adviezen van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie regionale ontwikkeling en de Commissie cultuur en onderwijs (A7-0272/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2011)0299

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende richtsnoeren voor trans-Europese netwerken op het gebied van telecommunicatie-infrastructuur en tot intrekking van Beschikking nr. 1336/97/EG

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 283/2014.)

⁽¹⁾ PB C 143 van 22.5.2012, blz. 120.

⁽²⁾ PB C 225 van 27.7.2012, blz. 211.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0158

Toegankelijkheid van websites van overheidsinstanties *I****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegankelijkheid van de websites van overheidsinstanties (COM(2012)0721 — C7-0394/2012 — 2012/0340(COD))****(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)**

(2017/C 285/63)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0721),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0394/2012),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 22 mei 2013 ⁽¹⁾,
 - na raadpleging van het Comité van de Regio's,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de adviezen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie cultuur en onderwijs (A7-0460/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2012)0340**Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegankelijkheid van de websites van overheidsinstanties en van websites van entiteiten die overheidstaken vervullen [Am. 1]****(Voor de EER relevante tekst)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, inzonderheid artikel 114, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

⁽¹⁾ PB C 271 van 19.9.2013, blz. 116.

Woensdag 26 februari 2014

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

~~Gezien het advies~~ Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Door de ontwikkeling naar een digitale maatschappij kunnen gebruikers op nieuwe manieren toegang tot informatie en diensten krijgen. De aanbieders van informatie en diensten, zoals overheidsinstanties, maken steeds meer gebruik van internet om voor het publiek een grote verscheidenheid aan essentiële informatie en diensten online te produceren, verzamelen en verstrekken. **De beveiliging van de informatieoverdracht en de bescherming van persoonsgegevens zijn in dat verband van groot belang.** [Am. 2]
- (2) ~~Toegankelijkheid van websites is het geheel aan beginselen en technieken die moeten worden toegepast bij het bouwen van websites om de inhoud daarvan voor alle gebruikers toegankelijk te maken, met name voor mensen met een functionele beperking, met inbegrip van mensen met een handicap. De inhoud van websites omvat zowel tekst als andere informatie, het downloaden van formulieren en wederzijdse interactie, bijvoorbeeld het verwerken van digitale formulieren, authenticatie en transacties zoals de afhandeling van gevallen en betalingen.~~ [Am. 3]
- (2 bis) **De toegankelijkheid van websites, en met name de toezegging om alle websites van overheidsinstanties tegen 2010 toegankelijk te maken, was opgenomen in de ministeriële verklaring van Riga van 11 juni 2006 over e-inclusie.** [Am. 4]
- (2 ter) **Hoewel deze richtlijn niet van toepassing is op websites van instellingen van de Unie, moeten deze instellingen niettemin voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn en een voorbeeld zijn van optimale praktijkinvulling.** [Am. 5]
- (3) In haar mededeling van 15 december 2010 getiteld „Het Europese actieplan inzake e-overheid 2011-2015 2015 Benutten van de ICT om een slimme, duurzame en innovatieve overheid te bevorderen”⁽³⁾ heeft de Commissie op om e-overheidsvoorzieningen te ontwikkelen die inclusiviteit en toegankelijkheid waarborgen. Tegelijkertijd zijn er meer inspanningen nodig voor de effectieve tenuitvoerlegging van het beleid inzake e-inclusie, dat ten doel heeft achterstanden in het gebruik van informatie- en communicatietechnologie (ICT) weg te werken en het gebruik van ICT te bevorderen teneinde uitsluiting tegen te gaan, de economische prestaties, de kwaliteit van het bestaan, de sociale participatie en cohesie, inclusief het democratisch overleg, te verbeteren. [Am. 6]
- (4) In de haar mededeling van 19 mei 2010 getiteld „Een digitale agenda voor Europa”, een initiatief van de Europa 2020-strategie,⁽⁴⁾ heeft de Commissie aangekondigd dat websites van de publieke sector ~~in~~ (en websites die basisdiensten aan de burger leveren) tegen 2015 volledig toegankelijk moeten zijn. [Am. 7]
- (4 bis) **Ouderen lopen het risico op digitale uitsluiting, hetgeen te wijten is aan factoren zoals geringe ICT-vaardigheden en gebrek aan toegang tot het internet. De mededeling van de Commissie van 8 november 2011 getiteld „Het Europees i2010-initiatief voor e-inclusie: „Deelnemen aan de informatiemaatschappij” heeft ten doel alle gebruikersgroepen optimale kansen te bieden om gebruik te maken van het internet en zich vertrouwd te raken met informatie- en communicatietechnologieën. In de Digitale Agenda voor Europa wordt een aantal maatregelen voorgesteld om het gebruik van ICT door benadeelde gebruikersgroepen zoals ouderen, te bevorderen.** [Am. 8]
- (5) Het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (Horizon 2020)⁽⁵⁾ en het programma voor het concurrentievermogen van ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (COSME)⁽⁶⁾ ondersteunen onderzoek naar de ontwikkeling van technische oplossingen voor toegankelijkheidsproblemen.

⁽¹⁾ PB C 271 van 19.9.2013, blz. 116.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.

⁽³⁾ COM(2010) 743 definitief — niet gepubliceerd in het Publicatieblad.

⁽⁴⁾ COM(2010) 245 definitief/2.

⁽⁵⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 104.

⁽⁶⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 33.

Woensdag 26 februari 2014

- (6) Door het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap („het VN-verdrag”) te ratificeren, hebben de meeste lidstaten en de Unie de conclusie daarvan onderschreven en zich ertoe verbonden om „personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de toegang te garanderen tot [...] informatie- en communicatietechnologieën” en tot het nemen van „passende maatregelen om [...] de toegang voor personen met een handicap tot nieuwe informatie- en communicatietechnologieën en -systemen, met inbegrip van het internet, te bevorderen”.
- (6 bis) **De ontwikkeling van nieuwe technologieën dient in overeenstemming met het VN-Verdrag plaatsvinden op basis van het „universal design”-concept.** [Am. 9]
- (7) De **mededeling van de Commissie van 15 november 2010 getiteld „Europese strategie inzake handicaps 2010-2020-⁽¹⁾: Een hernieuwd engagement voor een onbelemmerd Europa”, dat ten doel heeft de obstakels weg te nemen die mensen met een handicap belemmeren om op voet van gelijkheid aan de maatschappij deel te nemen**, bouwt voort op het VN-verdrag en bevat maatregelen op meerdere prioritaire gebieden, met inbegrip van webtoegankelijkheid, en heeft tot doelstelling „toegankelijkheid van goederen, diensten waaronder publieke diensten en hulpmiddelen voor mensen met een handicap.” [Am. 10]
- (8) Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾ bevat bepalingen over de toegankelijkheid van ICT. Er wordt echter niet specifiek ingegaan op webtoegankelijkheid.
- (8 bis) **In zijn resolutie van van 25 oktober 2011⁽³⁾ benadrukt het Europees Parlement dat innovatieve en op kennis gebaseerde economieën zich niet kunnen ontwikkelen zonder toegankelijke inhoud en opmaak, op basis van bindende wetgeving, voor mensen met een handicap, bijvoorbeeld toegankelijke webpagina's voor blinden en ondertiteling voor doven en slechthorenden, waaronder ook massamediadiensten en online diensten voor mensen die gebruik maken van gebarentaal, smartphone-applicaties, en tactiele en vocale ondersteuning in openbare media.** [Am. 11]
- (8 ter) **In de Digitale agenda voor Europa wordt benadrukt dat positieve acties om mensen met een handicap te helpen bij het verkrijgen van toegang tot culturele inhoud een wezenlijk onderdeel zijn voor het volledige genot van het burgerschap van de Unie, en wordt opgeroepen tot de volledige naleving van het memorandum van overeenstemming over digitale toegang voor mensen met een handicap. De productie van volledig toegankelijke, op overheidswebsites beschikbare documenten, zoals rapporten, boeken en wetgevingshandelingen, in aanvulling op de gewenste acties om de particuliere sector te ondersteunen ter bevordering van investeringen op dit gebied, kan een belangrijke bijdrage leveren aan de verwezenlijking van deze doelstelling, waarmee bovendien de ontwikkeling van vakbekwaamheid en mogelijkheden voor dienstverlenende ondernemingen in de Unie wordt bevorderd.** [Am. 12]
- (9) De markt voor webtoegankelijkheid groeit snel en omvat veel verschillende ondernemers die websites of software ontwikkelen voor het maken, beheren en testen van webpagina's, die useragents zoals webbrowsers en aanverwante hulpmiddelen ontwikkelen, of die **certificeringsdiensten** of opleidingen aanbieden **of in websites geïntegreerde toegang tot sociale media. In dat opzicht zijn de inspanningen in het kader van de grote coalitie voor digitale banen van groot belang, hetgeen een voortzetting van het werkgelegenheidspakket is en welke is gericht tot ICT-specialisten gericht en beoogt de kloof aangaande vaardigheden, met inbegrip van basis- en werkvaardigheden, aan te pakken.** [Am. 13]
- (10) Een aantal lidstaten heeft maatregelen aangenomen die zijn gebaseerd op internationaal gebruikte richtsnoeren voor het ontwerp van toegankelijke websites, maar er wordt vaak verwezen naar verschillende versies van die richtsnoeren, die niet in dezelfde mate hoeven te worden toegepast, of er zijn technische variaties op nationaal niveau geïntroduceerd.

⁽¹⁾ COM(2010) 636 definitief — niet gepubliceerd in het Publicatieblad.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320).

⁽³⁾ **Resolutie van het Europees Parlement van 25 oktober 2011 over mobiliteit en inclusie van mensen met een handicap en de Europese strategie voor mensen met een handicap 2010-2020 (PB C 131 E van 8.5.2013, blz. 9).**

Woensdag 26 februari 2014

- (11) De aanbieders van webtoegankelijkheid zijn veelal kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's). De aanbieders, en met name kmo's, zien obstakels die hen ervan weerhouden om buiten hun binnenlandse markt zaken te doen. Door de verschillen in de specificaties en voorschriften voor webtoegankelijkheid moeten zij extra kosten maken voor het ontwikkelen en op de markt brengen van grensoverschrijdende producten en diensten op het gebied van webtoegankelijkheid, waardoor hun concurrentievermogen en groei worden belemmerd.
- (11 bis) **Het is essentieel dat netneutraliteit wordt gegarandeerd opdat overheidswebsites toegankelijk zijn en in de toekomst blijven en het internet open blijft.** [Am. 14]
- (12) Door de beperkte mate van concurrentie worden kopers van websites en aanverwante producten en diensten geconfronteerd met dure diensten of zijn zij afhankelijk van één leverancier. De leveranciers gebruiken vaak varianten van propriëtaire normen, waardoor achteraf de mogelijkheden voor de interoperabiliteit van useragents en toegang op Unie-niveau tot de inhoud van websites wordt belemmerd. Door de fragmentatie op het gebied van nationale regelingen kan er minder worden geprofiteerd van het delen van ervaringen die op nationaal en internationaal niveau zijn opgedaan met het reageren op maatschappelijke en technische ontwikkelingen.
- (13) De onderlinge aanpassing van nationale maatregelen op Unie-niveau, gebaseerd op een overeenkomst over de vereisten voor de toegankelijkheid van websites van overheidsinstanties **en van websites die worden beheerd door entiteiten die overheidstaken vervullen**, is nodig om een eind te maken aan de fragmentatie. Hierdoor zou de onzekerheid voor webontwikkelaars afnemen en de interoperabiliteit worden bevorderd. ~~Door gebruik te maken van~~ **De lidstaten dienen het gebruik van adequate en interoperabele vereisten voor de webtoegankelijkheid te stimuleren wanneer zij overeenkomsten voor inhoud van websites aanbesteden.** Technologisch neutrale vereisten voor de webtoegankelijkheid ~~zal~~ **zullen** innovatie niet ~~belemmerd~~ **belemmeren**, maar eventueel zelfs ~~bevorderd worden~~ **bevorderen**. [Am. 15]
- (14) Door een geharmoniseerde aanpak zouden overheidsinstanties in de Unie en ondernemingen met hun onlinediensten meer burgers en klanten kunnen bereiken en daarvan op economisch en sociaal vlak kunnen profiteren. Hierdoor zou het potentieel van de interne markt voor producten en diensten op het gebied van webtoegankelijkheid kunnen toenemen **en de voltooiing van de digitale interne markt worden bevorderd**. Dankzij de marktgroei die daaruit voortkomt, kunnen ondernemingen bijdragen tot economische groei en groeiende werkgelegenheid in de Unie. Door versterking van de interne markt zouden investeringen binnen de Unie aantrekkelijker worden. Overheden zouden profiteren van de lagere prijzen voor webtoegankelijkheid. [Am. 16]
- (15) Burgers zouden baat vinden bij een bredere toegang tot publieke onlinediensten, en **moeten toegang hebben tot nieuws en tot culturele inhoud en amusement, om hen in staat te stellen volledig een volwaardige rol te spelen in het sociale en beroepsleven, en zij moeten** diensten en informatie krijgen **die hun dagelijks leven vergemakkelijken en** waarmee zij in de hele Unie gemakkelijker hun rechten kunnen uitoefenen, met name hun recht om zich vrij op het grondgebied van de Unie te ~~kunnen~~ bewegen en verblijven, **hun recht op toegang tot informatie** en hun vrijheid om zich te vestigen en diensten aan te bieden. [Am. 17]
- (15 bis) **Onlinediensten spelen een steeds grotere rol in onze samenleving. Het internet is een cruciaal instrument voor de toegang tot informatie, vorming en maatschappelijke participatie. Met het oog op de maatschappelijke integratie moet het publiek daarom universeel toegang krijgen tot websites van overheidsinstanties en websites die essentiële diensten verlenen aan het publiek, zoals belangrijke nieuwssites en mediatheken, bankdiensten („internetbankieren”), en informatie en diensten van belangenvertegenwoordigers.** [Am. 18]
- (16) De eisen aan de webtoegankelijkheid die in deze richtlijn zijn vastgelegd, zijn technologisch neutraal. Het zijn slechts basiseisen waaraan moet worden voldaan om ervoor te zorgen dat de gebruiker autonoom een website en de inhoud daarvan kan waarnemen, deze kan besturen, deze kan bedienen, daarmee een interactie kan hebben, deze kan lezen en deze kan begrijpen. De eisen geven niet specifiek aan hoe dit moet worden bereikt of welke technologie er moet worden gekozen voor een bepaalde website of applicatie of voor bepaalde online-informatie. Zodoende wordt de innovatie niet belemmerd.

Woensdag 26 februari 2014

- (17) Interoperabiliteit op het gebied van webtoegankelijkheid dient te zijn gebaseerd op gemeenschappelijk aangenomen en gebruikte specificaties die ervoor zorgen dat de compatibiliteit van de webinhoud met huidige en toekomstige useragents en hulptechnologieën zo groot mogelijk is. Met name dient webinhoud de useragents te voorzien van een gemeenschappelijke interne codering bestaand uit natuurlijke taal, structuren, relaties en reeksen, evenals de gegevens van eventuele embedded componenten van gebruikersinterfaces. Interoperabiliteit is daardoor van voordeel voor de gebruikers, die met hun useragents toegang tot de meeste websites kunnen krijgen; bovendien kunnen zij profiteren van een ruimer aanbod en lagere prijzen in de hele Unie. Interoperabiliteit zou ook van voordeel zijn voor de leveranciers en kopers van producten en diensten op het gebied van webtoegankelijkheid.
- (18) In de Digitale agenda voor Europa is er al op gewezen dat de overheden hun bijdragen dienen te leveren om de markten voor online-inhoud te bevorderen. Overheden kunnen de markten voor online-inhoud bijvoorbeeld bevorderen door overheidsinformatie onder transparante, efficiënte en niet-discriminerende voorwaarden ter beschikking te stellen. Een dergelijke aanpak kan een belangrijke motor zijn voor innovatieve onlinediensten.
- (18 bis) De overheidsinstanties van de lidstaten moeten de mogelijkheid hebben om te eisen dat de bepaalde websites werken met in de Unie gesitueerde servers teneinde door partijen buiten de Unie uitgevoerde spionage en informatielekken te voorkomen en ervoor te zorgen dat partijen buiten de Unie uit veiligheidsoogpunt belangrijke diensten niet kunnen blokkeren. [Am. 19]**
- (19) ~~De Deze~~ richtlijn dient erop te zijn gericht te waarborgen dat ~~bepaalde soorten~~ **alle** voor het publiek essentiële websites van overheidsinstanties ~~overeenkomstig gemeenschappelijke vereisten~~ **en websites die worden beheerd door entiteiten die overheidstaken vervullen, volledig** toegankelijk zijn voor het publiek. ~~Om welke mensen met een handicap, zodat zij zelfstandig kunnen leven en volledig kunnen deelnemen aan alle facetten van het leven, overeenkomstig het VN-verdrag. De onder deze richtlijn vallende~~ soorten websites ~~het gaat, is vastgelegd in het benchmarkingproject inzake e-overheid van 2001⁽¹⁾; deze zijn gebruikt als basis voor de lijst die worden beheerd door entiteiten die overheidstaken vervullen dienen~~ in de bijlage **te worden vermeld. De uiterste termijnen voor de naleving van de in deze richtlijn neergelegde vereisten moeten worden gespreid, zodat het toepassingsgebied van de richtlijn kan worden uitgebreid tot alle websites van overheidsinstanties waarop aan burgers rechtstreeks diensten worden aangeboden.** [Am. 20]
- (20) In deze richtlijn zijn eisen aan de webtoegankelijkheid van ~~bepaalde soorten~~ **alle** websites van de overheid **en van websites die worden beheerd door entiteiten die overheidstaken vervullen** vastgelegd. Om de conformiteit van de betrokken websites met die eisen te vergemakkelijken, moet worden voorzien in een vermoeden van conformiteit voor de betrokken websites die voldoen aan geharmoniseerde normen die zijn vastgesteld en *in het Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1025/2012 van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾ betreffende Europese normalisatie, ~~tot wijziging van de Richtlijnen 89/686/EEG en 93/15/EEG van de Raad alsmede de Richtlijnen 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG en 2009/105/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Beschikking 87/95/EEG van de Raad en Besluit nr. 1673/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad~~, om die eisen in gedetailleerde technische specificaties om te zetten. Krachtens ~~deze~~ **die** verordening kunnen lidstaten en het Europees Parlement bezwaar maken tegen de geharmoniseerde normen als zij van mening zijn dat deze niet volledig beantwoorden aan de vereisten voor webtoegankelijkheid in deze richtlijn. [Am. 21]
- (21) De Commissie heeft reeds een mandaat M/376⁽³⁾ aan de Europese normalisatie-organisaties verstrekt om een Europese norm te ontwikkelen, waarin de functionele toegankelijkheidsvereisten voor ICT-producten en -diensten, met inbegrip van webinhoud, nauwkeurig zijn omschreven en die kan worden gebruikt voor overheidsopdrachten en voor andere doeleinden, zoals aanbestedingen in de particuliere sector. Hiervoor dienen de Europese normalisatie-organisaties nauw samen te werken met de desbetreffende overlegplatforms binnen de branche en consortiums, met inbegrip van het World Wide Web Consortium (W3C/WAI). Een geharmoniseerde norm voor het verstrekken van het vermoeden van overeenstemming met de eisen aan de webtoegankelijkheid overeenkomstig deze richtlijn dient te zijn gebaseerd op de resultaten van deze werkzaamheden.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/digital_agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-europe

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1025/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende Europese normalisatie, tot wijziging van de Richtlijnen 89/686/EEG en 93/15/EEG van de Raad alsmede de Richtlijnen 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG en 2009/105/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Beschikking 87/95/EEG van de Raad en Besluit nr. 1673/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 316 van 14.11.2012, blz. 12).

⁽³⁾ <http://www.mandate376.eu/>

Woensdag 26 februari 2014

- (21 bis) *Bij de voorbereiding en mogelijke toekomstige herzieningen van de relevante Europese en geharmoniseerde normen moeten de verantwoordelijke Europese normalisatie-organisaties sterk worden aangemoedigd om te zorgen voor coherentie met de relevante internationale normen (momenteel ISO/IEC 40500) teneinde eventuele fragmentatie of rechtsonzekerheid te voorkomen.* [Am. 22]
- (22) Totdat de referentienummers van een dergelijke geharmoniseerde norm of delen daarvan in het Publicatieblad van de Europese Unie zijn bekendgemaakt, dienen de betreffende websites die voldoen aan de door de Commissie middels gedelegeerde handelingen vastgestelde Europese normen of delen daarvan, te worden acht in overeenstemming te zijn met de door deze standaarden of delen daarvan bestreken vereisten voor webtoegankelijkheid. De Europese norm die op basis van mandaat M/376 zal worden aangenomen, zou kunnen dienen als een dergelijk geharmoniseerde standaard.
- (23) Bij gebrek aan een dergelijke Europese norm dient het vermoeden van conformiteit met de eisen aan de webtoegankelijkheid te worden verstrekt voor de betrokken websites die voldoen aan de delen van de internationale norm ISO/IEC 40500:2012 die betrekking hebben op de successcriteria en conformiteitseisen niveau AA. De internationale norm ISO/IEC 40500:2012 komt volledig overeen met de originele richtsnoeren inzake toegankelijkheid van webinhoud (WCAG 2.0). Zowel op internationaal als op Europees niveau wordt algemeen erkend dat de succescriteria en conformiteitseisen niveau AA in versie 2.0 van de richtsnoeren inzake toegankelijkheid van webinhoud (WCAG 2.0) van het World Wide Web Consortium (W3C) de grondslag vormen voor adequate specificaties voor webtoegankelijkheid. Hierop is gewezen in de conclusies van de Raad van 31 maart 2009 over een toegankelijke informatiemaatschappij.
- (24) Er dient doorlopend toezicht te worden gehouden op de conformiteit met de eisen aan de webtoegankelijkheid, vanaf het bouwen van de **betrokken** website van de overheidsinstantie tot alle updates van de inhoud die daarna worden uitgevoerd. **Het aanwijzen van een bevoegde autoriteit als handhavende instantie in elke lidstaat zou een adequate manier zijn om ervoor te zorgen dat de conformiteit met de vereisten inzake webtoegankelijkheid wordt gecontroleerd en streng wordt gehandhaafd, waarbij de belanghebbenden nauw bij het gebeuren worden betrokken middels het opzetten van een klachtensysteem voor gevallen waarin niet-naleving wordt geconstateerd.** Met een geharmoniseerde toezichtmethodiek kan een manier worden vastgelegd om op eenvormige basis in alle lidstaten de mate waarin de **betrokken** website voldoet aan de vereisten voor webtoegankelijkheid, het nemen van representatieve steekproeven en de frequentie van de toezichtactiviteiten te controleren. De lidstaten brengen ~~elk~~ **om de twee** jaar verslag uit over de resultaten van de toezichtactiviteiten en in het algemeen over de lijst met acties die zijn ondernomen om deze richtlijn toe te passen. [Am. 23]
- (24 bis) *De methodiek voor het doorlopende toezicht op de betrokken websites met betrekking tot de naleving van de vereisten voor webtoegankelijkheid wordt voor de eerste maal door middel van uitvoeringshandelingen vastgesteld uiterlijk één jaar nadat deze richtlijn in werking is getreden.* [Am. 24]
- (25) Binnen een geharmoniseerd kader ~~zouden webontwikkelaars~~ **zou de sector voor webontwikkeling** op de interne markt met minder obstakels worden geconfronteerd; daarnaast zouden de kosten dalen voor overheden en anderen die producten en diensten op het gebied van webtoegankelijkheid kopen, **hetgeen zou bijdragen tot economische groei en werkgelegenheid.** [Am. 25]
- (26) Om te waarborgen dat de betrokken websites toegankelijk worden gemaakt in overeenstemming met de vereisten voor webtoegankelijkheid die zijn vastgesteld in deze richtlijn **en te waarborgen dat die vereisten duidelijk en begrijpelijk zijn voor de belanghebbenden die betrokken zijn bij de implementatie van de richtlijn, met inbegrip van externe webontwikkelaars en van het eigen personeel van de betrokken overheden en van andere entiteiten die overheidstaken vervullen**, wordt de bevoegdheid om handelingen aan te nemen overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie overgedragen aan de Commissie, die ~~deze~~ **met betrekking tot die** vereisten indien nodig ~~verder kan uitwerken~~ **nadere bijzonderheden verstrekt zonder daarin wijzigingen aan te brengen** en die de Europese ~~norm~~ **normen** of delen daarvan bepaalt op basis waarvan, bij gebrek aan geharmoniseerde normen, het vermoeden van conformiteit met de vereisten voor webtoegankelijkheid wordt verstrekt voor de betrokken websites die aan de norm of delen daarvan voldoen en om bijlage I bis te wijzigen teneinde rekening te houden met de technologische vooruitgang. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad. [Am. 26]

Woensdag 26 februari 2014

- (27) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van de desbetreffende bepalingen van deze richtlijn te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. De onderzoeksprocedure dient te worden gebruikt voor het vaststellen van de methodiek die de lidstaten dienen te gebruiken voor het toezicht op de naleving van die vereisten door de betrokken websites. De raadplegingsprocedure dient te worden gebruikt voor het vaststellen van een modelverklaring aangaande toegankelijkheid en de regelingen voor het uitbrengen van een verslag door de lidstaten aan de Commissie. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (28) Daar de doelstelling van deze richtlijn, namelijk de totstandbrenging van een geharmoniseerde markt voor de toegankelijkheid van de websites van overheidsinstanties **en websites die worden beheerd door entiteiten die overheidstaken vervullen**, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt omdat zulks de harmonisatie vereist van een veelheid van verschillende voorschriften die thans in hun rechtsstelsels bestaan, ~~en derhalve~~ **maar** vanwege de omvang of de gevolgen van het optreden beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken. **Een geharmoniseerde aanpak van de webtoegankelijkheid door de hele EU zou kunnen de kosten voor websiteontwikkelaars kunnen verlagen en bijgevolg voor de overheidsinstanties die zich voor hun dienstverlening tot hen wenden. In de toekomst zal het belang van de toegang tot informatie en diensten via websites alleen maar toenemen voor de uitoefening van de grondrechten van burgers, met inbegrip van de toegang tot werk, [Am. 27]**

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Het doel van deze richtlijn is de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de toegankelijkheid **ten behoeve van alle gebruikers** van de websites van overheidsinstanties **en van websites die worden beheerd door entiteiten die overheidstaken vervullen** ~~voor alle gebruikers~~, en met name voor mensen met een functionele beperking, met inbegrip van degenen met een handicap **en ouderen**. [Am. 28]

1 bis. *Overeenkomstig het VN-verdrag zijn mensen met een handicap onder meer mensen met langdurige fysieke, mentale, intellectuele of zintuiglijke beperkingen die hen in wisselwerking met andere belemmeringen kunnen beletten volledig, effectief en op voet van gelijkheid met anderen te participeren in de samenleving.* [Am. 29]

2. Deze richtlijn bevat **bepalingen** die de lidstaten dienen toe te passen om ~~de inhoud~~ **de functies en de inhoud** toegankelijk te maken ~~van de soorten websites die van overheidsinstanties zijn en die in de bijlage zijn omschreven:~~

(a) van websites die behoren tot overheidsinstanties; **alsmede**

(b) **van websites die worden beheerd door andere entiteiten die de in bijlage I bis gespecificeerde soorten overheidstaken vervullen.**

De lidstaten kunnen de toepassing van deze richtlijn uitbreiden tot andere soorten overheidstaken dan die welke zijn omschreven in bijlage I bis. [Am. 30]

3. De lidstaten ~~mogen~~ worden **ertoe aangemoedigd** de toepassing van deze richtlijn ~~uitbreiden~~ **uit te breiden** tot andere soorten websites dan die waarnaar in lid 2 wordt verwezen. [Am. 31]

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

Woensdag 26 februari 2014

3 bis. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn niet toe te passen op micro-ondernemingen zoals gedefinieerd in Aanbeveling van de Commissie 2003/361/EC ⁽¹⁾, voor zover deze de soorten overheidstaken vervullen als omschreven in bijlage I bis van deze richtlijn. [Am. 32]

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- (-1 bis) „Overheidsinstantie”: de staat, zijn territoriale lichamen, publiekrechtelijke instellingen zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 4), van Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en verenigingen gevormd door een of meer van deze lichamen of een of meer van deze publiekrechtelijke instellingen. [Am. 33]
- (-1 ter) „Websites die behoren tot overheidsinstanties”: websites die zijn of worden ontwikkeld, aanbesteed, onderhouden of medegefinancierd door overheidsinstanties of gefinancierd door EU-fondsen. [Am. 34]
- (-1 quater) „Websites die worden beheerd door entiteiten die overheidstaken vervullen”: websites die worden beheerd door entiteiten die de soorten overheidstaken vervullen als gespecificeerd in bijlage I bis. [Am. 35]
- (1) „Betrokken websites”: ~~de websites waarnaar alle versies van de~~ in artikel 1, lid 2, van deze richtlijn wordt ~~verwezen~~ bedoelde websites, met inbegrip van die welke zijn ontworpen voor toegang met mobiele apparatuur of andere middelen. Indien een door de eigenaren van een website ontworpen applicatie aan de website gelieerde diensten aanbiedt, geldt deze definitie ook voor dergelijke applicaties. [Am. 36]
- (2) „Inhoud van websites”: informatie en gebruikersinterfacecomponenten die door middel van een useragent aan de gebruiker ~~wordt~~ worden doorgegeven, met inbegrip van codes of markuptaal die de structuur, weergave en interacties van de inhoud bepalen. Hiertoe behoren zowel tekst als andere informatie, het downloaden van documenten en formulieren, evenals wederzijdse interactie, zoals het verwerken van digitale formulieren en het afwickelen van authenticatie-, identificatie- en betalingsprocessen. Tot de inhoud van websites behoren bovendien externe functies die via de betrokken websites worden aangeboden, bijvoorbeeld door middel van weblinks, met dien verstande dat de externe website het enige kanaal is waarlangs de informatie en de dienst aan de gebruiker wordt geleverd. Tot de inhoud van websites behoren voorts door gebruikers gegenereerde inhoud en — indien zulks technisch mogelijk is — sociale media, voor zover die in een website zijn geïntegreerd. De inhoud omvat niet alleen de delen van de betrokken website die een specifieke dienst aanbieden, maar de gehele daaraan gelieerde website. [Am. 37]
- (2 bis) „Opmaakprogramma”: een al dan niet webgebaseerde applicatie die door programmamakers (hetzij individueel, hetzij in onderlinge samenwerking) kan worden gebruikt om webinhoud voor gebruik door andere programmamakers of eindgebruikers te creëren of aan te passen. [Am. 38]
- (3) „Useragent”: alle software die webinhoud voor gebruikers ophaalt en weergeeft, met inbegrip van webbrowsers, mediaplayers, plug-ins en andere programma's waarmee webinhoud wordt opgehaald of weergegeven, of door middel waarvan ermee wordt gecommuniceerd, ongeacht de voor communicatie met de webinhoud gebruikte apparatuur, waaronder mobiele toestellen. [Am. 39]
- (3 bis) „Webtoegankelijkheid”: het geheel aan beginselen en technieken die moeten worden toegepast bij het bouwen van de betrokken websites om de inhoud daarvan toegankelijk te maken voor alle gebruikers, met inbegrip van gebruikers met een handicap en ouderen. Webtoegankelijkheid verwijst met name naar de beginselen en technieken die het inzicht van de gebruikers, de navigatie, de bediening, de interactie en het begrip verbeteren, en omvat het gebruik van hulptechnologie of ondersteunende en alternatieve communicatie. [Am. 40]
- (3 ter) „Hulptechnologie”: elke hard- of software die als useragent of in combinatie met een reguliere useragent wordt ingezet om operationeel te voldoen aan de eisen van gebruikers met een handicap die verder gaan dan de gebruiksmogelijkheden welke worden geboden door reguliere useragents. Het gaat daarbij om alternatieve

⁽¹⁾ Aanbeveling van de Commissie 2003/361/EC van 6 mei 2003 betreffende de definitie van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen (PB L 124 van 20.5.2003, blz. 136).

⁽²⁾ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 inzake het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65).

Woensdag 26 februari 2014

presentaties, alternatieve inputsystemen, aanvullende navigatie- of oriëntatie-mechanismen, en inhoudstransformaties. [Am. 41]

- (3 *quater*) *Onder „universeel ontwerp” wordt verstaan: het ontwerpen van producten, voorzieningen, programma’s en diensten die door iedereen in de ruimst mogelijke zin gebruikt worden zonder dat aanpassing of een speciaal ontwerp nodig is, zoals omschreven in het VN-verdrag. „Universeel ontwerp” omvat tevens hulpmiddelen voor specifieke groepen mensen met een handicap wanneer die nodig zijn.* [Am. 42]
- (4) „Norm”: norm als omschreven in artikel 2, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1025/2012.
- (5) „Internationale norm”: internationale norm als omschreven in artikel 2, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1025/2012.
- (6) „Europese norm”: Europese norm als omschreven in artikel 2, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 1025/2012.
- (7) „Geharmoniseerde norm”: geharmoniseerde norm, zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 1025/2012.
- (8) „Overheidsinstantie”: ~~de staat, zijn territoriale lichamen, publiekrechtelijke instellingen zoals bedoeld in artikel 1, lid 9, van Richtlijn 2004/18/EG, en verenigingen gevormd door een of meer van deze lichamen of een of meer van deze publiekrechtelijke instellingen.~~ [Am. 43]

Artikel 3

Vereisten voor webtoegankelijkheid

1. De lidstaten treffen de nodige **maatregelen** om ervoor te zorgen dat de betrokken websites toegankelijk worden gemaakt
 - a) op een consistente en adequate manier, zodat de gebruikers deze **autonoom** kunnen waarnemen, **kunnen besturen**, kunnen bedienen, **daarmee een interactie hebben, deze kunnen lezen** en begrijpen, met inbegrip van de aanpasbaarheid van de ~~weergave en interactie van de inhoud~~ **inhoudsweergave**, indien nodig door een toegankelijk elektronisch alternatief te bieden; [Am. 44]
 - b) op een manier die interoperabiliteit met **de meest** uiteenlopende useragents en hulptechnologieën op Unie- en internationaal niveau ~~mogelijk maakt~~ **verzekert**; [Am. 45]
- b bis) op basis van een universeel ontwerp.** [Am. 46]
- ~~2. De lidstaten passen de onder lid 1 vermelde bepalingen uiterlijk op 31 december 2015 toe.~~ [Am. 47]
3. De Commissie is gemachtigd om op grond van artikel 8 gedelegeerde handelingen vast te stellen om indien nodig **nadere bijzonderheden te verschaffen met betrekking tot** de in lid 1 vastgelegde vereisten voor webtoegankelijkheid ~~nauwkeuriger te omschrijven, zonder deze vereisten te wijzigen.~~ [Am. 48]

Artikel 4

Vermoeden van conformiteit met geharmoniseerde normen

De betrokken websites die voldoen aan geharmoniseerde normen of delen daarvan, waarvan de referentienummers overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1025/2012 door de Commissie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* zijn bekendgemaakt, worden geacht in overeenstemming te zijn met de vereisten voor webtoegankelijkheid die door die normen of delen daarvan worden bestreken, zoals beschreven in artikel 3, lid 1.

Artikel 5

Vermoeden van conformiteit met Europese en internationale normen

1. Zolang de geharmoniseerde normen waarnaar in artikel 4 bis wordt verwezen nog niet zijn bekendgemaakt, worden de betrokken websites die voldoen aan Europese normen of delen daarvan, die overeenkomstig lid 2 van dit artikel zijn bepaald, geacht in overeenstemming te zijn met de vereisten voor webtoegankelijkheid die door die normen of delen daarvan worden bestreken, zoals beschreven in artikel 3, lid 1.

Woensdag 26 februari 2014

2. De Commissie is gemachtigd om op grond van artikel 8 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de Europese normen of delen daarvan te bepalen waarnaar in lid 1 van dit artikel wordt verwezen.

3. Zolang de geharmoniseerde normen waarnaar in lid 1 wordt verwezen nog niet zijn bekendgemaakt, worden de betrokken websites die voldoen aan de ~~delen van ISO/IEC 40500:2012~~ **internationale technische norm WCAG 2.0** die betrekking hebben op de succescriteria en conformiteitseisen niveau AA geacht in overeenstemming te zijn met de vereisten voor webtoegankelijkheid als bedoeld in artikel 3, **lid 1**. [Am. 49]

Artikel 6

Aanvullende maatregelen

1. De lidstaten ~~bevorderen~~ **zien erop toe** dat er op de betrokken websites **kort en duidelijk** melding wordt gemaakt van de toegankelijkheid ervan, met name ~~van wat betreft~~ de naleving van deze richtlijn, **waarbij er voor live audiomateriaal ook informatie moet worden verschaft omtrent de mate van naleving van de webtoegankelijkheidsvereisten**, en dat er eventueel extra informatie over de toegankelijkheid wordt ~~geplaatst~~ **verschaft** om de gebruikers te helpen **bepalen in hoeverre de betrokken websites toegankelijk zijn. Deze informatie moet in toegankelijke formaten beschikbaar worden gesteld.**

1 bis. *De Commissie stelt middels uitvoeringshandelingen een modelverklaring omtrent de toegankelijkheid op. Die uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 9, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.* [Am. 50]

2. De lidstaten treffen maatregelen om te bevorderen dat de vereisten voor webtoegankelijkheid zoals ~~bedoeld~~ **omschreven** in artikel 3, ~~niet alleen~~ **lid 1, naast de betrokken websites** worden toegepast op ~~de betrokken~~ **alle** websites, ~~maar op alle websites van overheidsinstanties~~ en met name op websites ~~van overheidsinstanties~~ die onder bestaande nationale wetgeving of desbetreffende maatregelen inzake webtoegankelijkheid vallen. [Am. 51]

2 bis. *De lidstaten bevorderen en ondersteunen webtoegankelijkheid met scholingsprogramma's voor belangrijke betrokkenen, met inbegrip van personeel van overheidsinstanties en entiteiten die overheidstaken vervullen, om webpagina's inclusief hun inhoud aan te maken, te beheren en te updaten.* [Am. 52]

2 ter. *De lidstaten nemen de nodige maatregelen om meer besef te kweken omtrent de webtoegankelijkheidsvereisten als omschreven in artikel 3, lid 1, omtrent de voordelen daarvan voor gebruikers en eigenaren van websites, en omtrent de mogelijkheid tot het indienen van klachten in geval van niet-naleving van de voorschriften van deze richtlijn, zoals bepaald in artikel 7 bis.* [Am. 53]

2 quater. *De lidstaten nemen de nodige maatregelen om het gebruik van opmaakprogramma's die de verwezenlijking van de doelstellingen van deze richtlijn ondersteunen te promoten.* [Am. 54]

3. De lidstaten steunen toepasselijke mechanismen voor raadplegingen inzake webtoegankelijkheid met relevante belanghebbenden en **organisaties die de belangen behartigen van mensen met een handicap en van ouderen en** maken eventuele ontwikkelingen van het beleid inzake webtoegankelijkheid bekend, alsmede opgedane ervaringen en bevindingen die voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de conformiteit met de vereisten voor webtoegankelijkheid. [Am. 55]

4. De lidstaten werken op **nationaal en Unie-niveau** samen met **de betrokken sociale partners**, het bedrijfsleven en belanghebbenden uit het maatschappelijk middenveld en worden daarbij door de Commissie gesteund om met het oog op de ~~jaarlijkse~~ rapportage als bedoeld in artikel 7, ~~lid 4, ter~~, de ontwikkelingen op de markt en op technologisch vlak alsmede de vooruitgang op het gebied van webtoegankelijkheid te volgen, en om beste praktijken uit te wisselen. [Am. 56]

4 bis. *De lidstaten treffen de nodige voorzieningen om ervoor te zorgen dat de betrokken sociale partners meewerken aan de ontwikkeling en toepassing van de opleidingsprogramma's en voorlichtingsprogramma's, respectievelijk bedoeld in de leden 2 bis en 2 ter.* [Am. 57]

Artikel 7

Toezicht en rapportage [Am. 58]

1. De lidstaten houden doorlopend toezicht op de naleving van de vereisten voor webtoegankelijkheid door de betrokken websites en maken daarvoor gebruik van de in lid 4 bedoelde methodiek.

Woensdag 26 februari 2014

1 bis. *De Commissie richt een groep deskundigen op die minstens eenmaal om de twee jaar op uitnodiging van de Commissie bijeenkomt om de toezichtresultaten te bespreken, om beste praktijken uit te wisselen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn en om te beoordelen of er eventueel behoefte is aan aanvullende specificaties van de webtoegankelijkheidsvereisten als omschreven in artikel 3, lid 1. Deze deskundigengroep bestaat uit overheids- en particuliere deskundigen en relevante belanghebbenden, waaronder ouderen, personen met een handicap en de organisaties die hen vertegenwoordigen. [Am. 59]*

~~2. De lidstaten brengen jaarlijks verslag uit van de resultaten van de toezichtactiviteiten die zijn verricht in overeenstemming met lid 4, met inbegrip van de meetgegevens en indien van toepassing de lijst met websites als bedoeld in artikel 1, lid 3. [Am. 60]~~

~~3. Dit verslag bevat ook de activiteiten die op grond van artikel 6 zijn ontplooid. [Am. 61]~~

4. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen de methodiek vast voor het toezicht op de mate waarin de betrokken websites voldoen aan de vereisten voor webtoegankelijkheid als bedoeld in artikel 3, lid 1. **Deze methodiek moet transparant, overdraagbaar, vergelijkbaar en reproduceerbaar zijn en dient te worden vastgesteld in nauw overleg met relevante belanghebbenden uit het bedrijfsleven en uit het maatschappelijk middenveld, waaronder met name organisaties die mensen met een handicap vertegenwoordigen.** Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 9, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure. De eerste methodiek **wordt uiterlijk ... (*) vastgesteld. De methodiek wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. [Am. 62]**

5. De in lid 4 bedoelde methodiek omvat met name:

- (a) de frequentie van de toezichtactiviteiten en het nemen van steekproeven van de betrokken websites die aan toezicht worden onderworpen;
- (b) op website-niveau de omschrijving hoe de naleving van de vereisten voor webtoegankelijkheid als bedoeld in artikel 3, lid 1, dient te worden aangetoond, waarbij indien aanwezig direct wordt verwezen naar de relevante omschrijvingen in de geharmoniseerde of bij gebrek daaraan de Europese of internationale normen als bedoeld in respectievelijk artikel 4 en 5; en

(b bis) de onderzoeksmethodiek waarin de analyse van deskundigen wordt gecombineerd met de ervaringen van gebruikers, waaronder gebruikers met een handicap. [Am. 63]

~~6. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen de rapportageregeling voor de lidstaten aan de Commissie vast. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 9, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure. [Am. 64]~~

Artikel 7 bis

Handhavingsinstantie

1. **De lidstaten wijzen een bevoegde instantie (handhavingsinstantie) aan die verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving door de betrokken websites van de in artikel 3, lid 1, bedoelde webtoegankelijkheidsvereisten. De lidstaten zien erop toe dat het handhavingsorgaan zo nauw mogelijk samenwerkt met de relevante belanghebbenden, waaronder ouderen, mensen met een handicap en de organisaties die hen vertegenwoordigen.**

2. **De lidstaten zien erop toe dat het handhavingsorgaan over de nodige personele en financiële middelen beschikt om de volgende taken te vervullen:**

- a) **toezien op de naleving door de betrokken websites van de in artikel 7 omschreven vereisten inzake webtoegankelijkheid;**
- b) **het opzetten van een klachtensysteem om natuurlijke of rechtspersonen in staat te stellen eventuele gevallen van niet-naleving van de toegankelijkheidsvereisten door de betrokken websites te melden; en**
- c) **eventueel ingediende klachten te onderzoeken.**

(*) **Eén jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.**

Woensdag 26 februari 2014

3. De lidstaten kunnen de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de in artikel 6 bedoelde aanvullende maatregelen toewijzen aan de handhavingsinstantie.

4. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op ... (*) in kennis van de handhavingsinstantie die is aangewezen. [Am. 65]

Artikel 7 ter

Verslaglegging

1. De lidstaten brengen om de twee jaar aan de Commissie verslag uit over de resultaten van de toezichtactiviteiten die zijn uitgevoerd volgens artikel 7, onder andere voor wat betreft de meetgegevens en, indien van toepassing, de lijst van websites als bedoeld in artikel 1, lid 3.

2. Dat verslag bevat ook de activiteiten die op grond van artikel 6 zijn ontplooid, met inbegrip van eventuele algemene conclusies die op basis van het toezicht door de betrokken handhavingsinstanties zijn getrokken.

3. Dat verslag wordt in gemakkelijk toegankelijke formaten openbaar gemaakt.

4. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen de regeling voor rapportage door de lidstaten aan de Commissie vast. Die uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 9, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld. [Am. 66]

Artikel 7 quater

Wijziging van bijlage I bis

Om rekening te houden met de technologische vooruitgang, is de Commissie bevoegd overeenkomstig artikel 8 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot wijziging van bijlage I bis. [Am. 67]

Artikel 7 quinquies

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en treffen alle maatregelen om ervoor te zorgen dat zij worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op ... (**) in kennis van die bepalingen en stellen haar onverwijld in kennis van eventuele latere wijzigingen. [Am. 74]

Artikel 8

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De in artikel 3, lid 3, artikel 5, lid 2 en artikel 7 quater bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van ... (***).

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de artikel 3, lid 3, artikel 5, lid 2 en artikel 7 quater bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

(*) Omzettingsdatum van deze richtlijn.

(**) Zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(***) Datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Woensdag 26 februari 2014

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig de artikel 3, lid 3, artikel 5, lid 2, en artikel 7 quater vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 9

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.
3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 10

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om op 30 juni 2014 aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

1 bis. *De lidstaten passen de in artikel 3, lid 1, bedoelde maatregelen uiterlijk op ... (*) toe op alle nieuwe webinhoud en passen ze uiterlijk op ... (***) toe op alle bestaande webinhoud.* [Am. 75]

1 ter. *De in lid 1 bis opgenomen uiterste data van toepassing worden met twee jaar verlengd wat betreft de webtoegankelijkheidsvereisten voor live audiomateriaal.* [Am. 70]

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 11

Toetsing

~~Binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn wordt de~~ **Op basis van de in artikel 7 ter bedoelde verslagen van de lidstaten toetst de Commissie de toepassing ervan door de Commissie getoetst van de richtlijn, en met name bijlage I bis daarvan, binnen ... (***) en maakt zij de bevindingen van die toetsing openbaar.** [Am. 71]

Artikel 12

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(*) Een jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(***) Twee jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 13

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te ...,

Voor het Europees

De voorzitter

Parlement Voor de Raad

De voorzitter

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE**~~Soorten websites van overheidsinstanties~~**

~~(zoals bedoeld in artikel 1, lid 2)~~

- ~~(1) Inkomstenbelasting: aangifte, aanslag~~
- ~~(2) Diensten van arbeidsbureaus~~
- ~~(3) Socialezekerheidsuitkeringen: werkloosheidsuitkeringen, kinderbijslag, ziektekosten (vergoeding of directe verrekening), studiebeurzen~~
- ~~(4) Persoonlijke documenten: paspoorten of rijbewijzen~~
- ~~(5) Voertuigregistratie~~
- ~~(6) Aanvraag bouwvergunning~~
- ~~(7) Aangifte bij de politie, bijvoorbeeld van diefstal~~
- ~~(8) Openbare bibliotheken, bijvoorbeeld catalogussen en zoekinstrumenten~~
- ~~(9) Aanvraag en levering van geboorte- of huwelijksakten~~
- ~~(10) Inschrijving hoger onderwijs of universiteit~~
- ~~(11) Adreswijziging~~
- ~~(12) Diensten in verband met de gezondheid: interactief advies over de beschikbaarheid van diensten, onlinediensten voor patiënten, afspraken [Am. 72]~~

Bijlage I bis

Soorten overheidstaken als bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b

- (1) Netwerkdiensten: gas, verwarming, elektriciteit, watervoorziening; postdiensten; netwerken en diensten voor elektronische communicatie;**
- (2) Vervoersgerelateerde diensten;**
- (3) Essentiële bank- en verzekeringsdiensten (zoals een basisbetaalrekening, inboedel- en opstalverzekering, levensverzekering of ziektekostenverzekering);**
- (4) Basisonderwijs, secundair onderwijs, hoger onderwijs en volwassenenonderwijs;**
- (5) Wettelijke regelingen en aanvullende socialezekerheidsregelingen die de fundamentele risico's van het leven dekken (zoals die in verband met gezondheid, ouderdom, arbeidsongevallen, werkloosheid, pensionering en handicaps);**
- (6) Medische diensten;**
- (7) Kinderopvangdiensten;**
- (8) Andere essentiële diensten die rechtstreeks aan het publiek worden verstrekt om de sociale integratie te bevorderen en de grondrechten te beschermen;**
- (9) Culturele activiteiten en toeristische informatie.**

[Am. 73]

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0159

Gemeenschappelijk Europees kooprecht *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een gemeenschappelijk Europees kooprecht (COM(2011)0635 — C7-0329/2011 — 2011/0284(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/64)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2011)0635),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0329/2011),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door de Belgische Senaat, de Duitse Bondsraad, de Oostenrijkse Bondsraad en het Hogerhuis van het Verenigd Koninkrijk, waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 29 maart 2012 ⁽¹⁾,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de Commissie economische en monetaire zaken (A7-0301/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2011)0284

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een gemeenschappelijk Europees kooprecht

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

⁽¹⁾ PB C 181 van 21.6.2012, blz. 75.

Woensdag 26 februari 2014

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voor grensoverschrijdende economische activiteiten bestaan nog steeds aanzienlijke knelpunten die verhinderen dat het potentieel van de interne markt voor groei en het scheppen van arbeidsplaatsen volledig wordt benut. Op dit moment voert slechts een op de tien handelaren in de Unie uit binnen de Unie en de meerderheid van degenen die uitvoeren, doet dat slechts naar een klein aantal lidstaten. Van het hele scala aan belemmeringen voor grensoverschrijdende handel, waaronder belastingregelingen, administratieve voorschriften, problemen met betrekking tot levering, taal en cultuur, rangschikten handelaren de moeilijkheden om duidelijkheid te verkrijgen over de bepalingen van een buitenlandse regeling inzake overeenkomstenrecht als een van de voornaamste hindernissen bij transacties tussen ondernemingen en consumenten en transacties tussen ondernemingen onderling. Doordat daardoor de toegang tot goederen wordt beperkt, is dit ook voor consumenten nadelig. De verschillende nationale regelingen inzake overeenkomstenrecht beletten daarom de uitoefening van fundamentele vrijheden, zoals de vrijheid goederen en diensten te leveren, en vormen een hindernis voor de werking en voortdurende totstandbrenging van de interne markt. Zij hebben ook de beperking van de mededinging tot gevolg, met name op de markten van kleinere lidstaten.
- (2) Overeenkomsten zijn het onmisbare juridische instrument voor iedere economische transactie. De noodzaak voor handelaren om vast te stellen welk recht toepasselijk is of daarover te onderhandelen, duidelijkheid te verkrijgen over de bepalingen van toepasselijke, buitenlandse wetgeving, waarvan vaak vertaling nodig is, juridisch advies te verkrijgen om vertrouwd te worden met de voorschriften daarvan en hun overeenkomsten aan te passen aan de verschillende nationale rechtsstelsels die op grensoverschrijdende transacties van toepassing kunnen zijn, maakt grensoverschrijdende handel ingewikkelder en duurder dan binnenlandse handel. De belemmeringen die verband houden met het overeenkomstenrecht dragen dus in belangrijke mate ertoe bij dat een aanzienlijk aantal op uitvoer gerichte handelaren ervan wordt weerhouden grensoverschrijdend handel te gaan drijven of hun activiteiten tot meer lidstaten uit te breiden. De afschrikkende werking ervan is met name sterk voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's), waarvoor de kosten van het betreden van meerdere buitenlandse markten vaak bijzonder hoog zijn in verhouding tot hun omzet. Bijgevolg lopen de handelaren kostenbesparingen mis die zij zouden kunnen verwezenlijken wanneer het bij al hun grensoverschrijdende transacties mogelijk zou zijn goederen en diensten te verhandelen op basis van één uniform overeenkomstenrecht en, in geval van online-transacties, op basis van één enkele website.
- (3) De met het overeenkomstenrecht verband houdende transactiekosten, die van aanzienlijke omvang zijn gebleken, en de juridische belemmeringen die voortvloeien uit verschillen tussen nationale dwingende regels inzake consumentenbescherming, hebben een direct gevolg voor de werking van de interne markt voor wat betreft transacties tussen ondernemingen en consumenten. Wanneer een handelaar zijn activiteiten richt op consumenten in een andere lidstaat zijn ingevolge artikel 6 van Verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾, de bepalingen inzake consumentenbescherming van de lidstaat waar de consument zijn gewone verblijfplaats heeft die een hoger beschermingsniveau bieden en waarvan volgens dat recht niet bij overeenkomst kan worden afgeweken, van toepassing, zelfs wanneer partijen een ander toepasselijk recht hebben gekozen. De handelaren moeten zich er daarom van tevoren van vergewissen of de wetgeving van de lidstaat waar de consument zijn gewone verblijfplaats heeft, een betere bescherming biedt en ervoor zorgen dat hun overeenkomst aan de voorschriften daarvan voldoet. Daarnaast brengen op het gebied van e-handel aanpassingen van websites aan de dwingende voorschriften van het toepasselijke buitenlandse consumentenrecht, verdere kosten mee. De bestaande harmonisatie van het consumentenrecht op Unie-niveau heeft tot een zekere onderlinge aanpassing op sommige gebieden geleid. Er blijven echter wezenlijke verschillen tussen de wetgevingen van de lidstaten bestaan; de bestaande harmonisatie laat de lidstaten een brede reeks van keuzes met betrekking tot de wijze waarop aan de voorschriften van de Uniewetgeving wordt voldaan en met betrekking tot het niveau van consumentenbescherming.

⁽¹⁾ PB C 181 van 21.6.2012, blz. 75.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 26 februari 2014.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (PB L 177 van 4.7.2008, blz. 6).

Woensdag 26 februari 2014

- (4) De belemmeringen in verband met het overeenkomstenrecht die de handelaren verhinderen het potentieel van de interne markt volledig te benutten, zijn ook in het nadeel van consumenten. Minder grensoverschrijdende handel heeft ook minder invoer en minder concurrentie tot gevolg. De consumenten kunnen worden benadeeld door een beperkte keuze van goederen tegen hogere prijzen, omdat minder buitenlandse handelaren aan hen direct hun producten en diensten aanbieden en ook indirect als gevolg van de beperkte grensoverschrijdende handel tussen ondernemingen onderling op groothandelniveau. Terwijl grensoverschrijdend winkelen ook substantiële economische voordelen in de zin van een groter en beter aanbod met zich zou kunnen meebrengen, aarzelen veel consumenten ook om grensoverschrijdend te gaan winkelen omdat zij geen zekerheid hebben over hun rechten. Een aantal van de voornaamste zorgen van de consumenten heeft betrekking op het overeenkomstenrecht, waarbij het bijvoorbeeld gaat om de vraag of zij passende bescherming zouden genieten wanneer zij een gebrekkig product kopen. Bijgevolg geeft een aanzienlijk aantal consumenten er de voorkeur aan in eigen land te winkelen, ook al is daar minder keuze of zijn de prijzen er hoger.
- (5) Bovendien worden consumenten die van de prijsverschillen tussen de lidstaten willen profiteren door bij een handelaar uit een andere lidstaat te kopen, vaak gehinderd door de weigering van een handelaar om te verkopen. Terwijl de e-handel het zoeken naar aanbod en de vergelijking van prijzen en andere voorwaarden ongeacht de plaats van vestiging van de handelaar, veel eenvoudiger heeft gemaakt, worden bestellingen van consumenten uit het buitenland bijzonder vaak geweigerd door handelaren die ervan afzien om grensoverschrijdende transacties te verrichten.
- (6) De verschillen in de nationale wetgevingen inzake overeenkomstenrecht vormen derhalve belemmeringen die de consumenten en de handelaren ervan weerhouden de vruchten te plukken van de interne markt. Deze belemmeringen in verband met het overeenkomstenrecht zouden aanzienlijk worden beperkt wanneer overeenkomsten, ongeacht de plaats van vestiging van partijen, op een uniform geheel van bepalingen zouden kunnen worden gebaseerd. Een dergelijk uniform geheel van bepalingen inzake overeenkomstenrecht moet de volledige levenscyclus van een overeenkomst bestrijken en derhalve ook de aandachtsgebieden omvatten die zeer belangrijk zijn bij het sluiten van een overeenkomst. Het moet ook volledig geharmoniseerde bepalingen inzake consumentenbescherming bevatten.
- (7) De verschillen tussen nationale regelingen inzake overeenkomstenrecht en hun gevolgen voor de grensoverschrijdende handel leiden ook tot een beperking van de mededinging. Door een beperkte grensoverschrijdende handel is er minder mededinging en zijn handelaren minder geneigd om innoverender te worden en om de kwaliteit van hun producten te verbeteren of de prijzen te verlagen. Met name in kleinere lidstaten met een beperkt aantal binnenlandse concurrenten kan de beslissing van buitenlandse handelaren om vanwege de kosten en de ingewikkeldheid deze markten niet te betreden, de mededinging beperken, met een merkbaar gevolg voor de keuze in en de prijzen van producten. De belemmeringen voor grensoverschrijdende handel kunnen bovendien de mededinging tussen kmo's en grotere ondernemingen in gevaar brengen. Gelet op het aanzienlijke effect van de transactiekosten op de omzet, zal een kmo veel sneller ervan afzien een buitenlandse markt te betreden dan een grotere concurrent.
- (8) **Belemmeringen in verband met het overeenkomstenrecht verhinderen dat consumenten en handelaren ten volle profijt trekken van het potentieel van de interne markt en doen zich met name voor op het gebied van verkoop op afstand, terwijl dit gebied nu juist voordeel zou moeten behalen uit de interne markt. Met name de digitale dimensie van de interne markt wordt voor consumenten en verkopers steeds belangrijker, omdat consumenten hun aankopen steeds vaker via internet doen en het aantal onlineverkopers groeit. Omdat communicatie- en informatietechnologieën volop in ontwikkeling zijn en steeds toegankelijker worden is het groeipotentieel van internetverkoop zeer groot. Tegen deze achtergrond, en om deze dergelijke belemmeringen in verband met het overeenkomstenrecht te kunnen overwinnen, moeten partijen de mogelijkheid hebben overeen te komen dat op hun overeenkomsten die zij op afstand, en met name online, sluiten een uniform geheel van bepalingen inzake overeenkomstenrecht van toepassing is met dezelfde betekenis en uitlegging in alle lidstaten: een gemeenschappelijk Europees kooprecht. Het Dit gemeenschappelijk Europees kooprecht moet een aanvullende optie vormen voor handel op afstand, met name internethandel, die de keuzemogelijkheid van partijen vergroot en steeds kan worden toegepast wanneer zij dat samen zinvol achten om de grensoverschrijdende handel te bevorderen, en transactie- en alternatieve kosten alsook andere belemmeringen in verband met het overeenkomstenrecht voor grensoverschrijdende handel te beperken. Dit recht moet slechts de basis van een contractuele relatie worden indien partijen gezamenlijk tot de toepassing ervan besluiten. [Am. 1]**
- (9) Bij deze verordening wordt een gemeenschappelijk Europees kooprecht vastgesteld. ~~De verordening harmoniseert~~ **voor overeenkomsten op afstand en met name voor onlineovereenkomsten. Zij zorgt voor onderlinge aanpassing van het overeenkomstenrecht van de lidstaten, niet door wijzigingen van de primaire nationale regelingen op het gebied van het reeds bestaande nationale overeenkomstenrecht voor te schrijven, maar door binnen elke lidstaat een secundaire regeling inzake overeenkomstenrecht in het leven te brengen roepen voor overeenkomsten die binnen de werkingssfeer ervan vallen haar werkingssfeer vallen. Deze**

Woensdag 26 februari 2014

- rechtstreeks toepasselijke secundaire regeling moet een integrerend bestanddeel vormen van de rechtsorde die van toepassing is op het grondgebied van de lidstaten. Indien het toepassingsgebied ervan dit mogelijk maakt en partijen geldig zijn overeengekomen om dit recht toe te passen, moet het gemeenschappelijk Europees kooprecht worden toegepast in plaats van de primaire nationale regeling inzake overeenkomstenrecht binnen deze rechtsorde.* Deze secundaire regeling moet in de hele Unie identiek zijn en naast de reeds bestaande nationale bepalingen inzake overeenkomstenrecht bestaan. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht moet op vrijwillige basis op een grensoverschrijdende overeenkomst van toepassing zijn indien partijen dat uitdrukkelijk overeenkomen. [Am. 2]
- (10) De overeenkomst om het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen, moet een keuze zijn binnen de werkingssfeer van het respectieve nationale *rechtsorde die is aangewezen als toepasselijk* recht dat van toepassing is krachtens Verordening (EG) nr. 593/2008 en, wanneer het om de precontractuele informatieverplichtingen gaat, Verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, of andere relevante collisieregels. De overeenkomst om het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen, mag daarom niet neerkomen op *vloeit voort uit een keuze tussen twee verschillende regelingen binnen dezelfde nationale rechtsorde. Deze keuze komt derhalve niet neer op en mag evenmin worden verward met het kiezen van het toepasselijk recht tussen twee nationale rechtsordes* in de zin van de collisieregels en mag daarop ook geen inbreuk maken. Deze verordening zal derhalve geen afbreuk doen aan bestaande collisieregels zoals die welke zijn opgenomen in Verordening (EG) nr. 593/2008. [Am. 3]
- (11) Het gemeenschappelijk Europees kooprecht dient een *omvattend* geheel van volledig geharmoniseerde *eenvormige* dwingende bepalingen inzake consumentenbescherming te bevatten. Overeenkomstig artikel 114, lid 3, van het Verdrag moeten deze bepalingen een hoog niveau van consumentenbescherming garanderen met het oog op het vergroten van het vertrouwen van de consumenten in het gemeenschappelijk Europees kooprecht en consumenten dus een stimulans bieden om op deze basis grensoverschrijdende overeenkomsten te sluiten. De bepalingen moeten het beschermingsniveau dat consumenten krachtens het consumentenrecht van de Unie genieten, handhaven of verbeteren. *Voorts mag de vaststelling van deze verordening geen beletsel vormen voor de herziening van de richtlijn inzake consumentenrechten, teneinde te zorgen voor volledige harmonisatie op hoog niveau van de consumentenbescherming in de lidstaten.* [Am. 4]
- (11 bis) *Onder de definitie van consument dienen natuurlijke personen te vallen die niet handelen in de uitoefening van hun handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit. Bij gemengde overeenkomsten, waar een overeenkomst wordt gesloten voor doeleinden die deels binnen en deels buiten de handelsactiviteit van een persoon liggen en het handelsoogmerk zo beperkt is dat het binnen de algehele context van de overeenkomst niet overheerst, dient die persoon echter ook als consument te worden aangemerkt. Bij de beoordeling of een natuurlijke persoon geheel of gedeeltelijk handelt voor doeleinden die binnen zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit liggen, moet rekening gehouden worden met de wijze waarop deze persoon zich gedraagt tegenover de wederpartij.* [Am. 5]
- (12) *Zodra er een geldige overeenstemming is over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, mag alleen het gemeenschappelijk Europees kooprecht van toepassing zijn op de onderwerpen die onder zijn werkingssfeer vallen.* Aangezien het gemeenschappelijk Europees kooprecht een *omvattend* geheel van volledig geharmoniseerde *eenvormige* dwingende bepalingen inzake consumentenbescherming bevat, zullen er, wanneer partijen voor toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht hebben gekozen, op dit gebied geen ongelijkheden meer zijn tussen de rechtsstelsels van de lidstaten. Bijgevolg kan artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 593/2008, dat uitgaat van het bestaan van verschillende niveaus van consumentenbescherming in de lidstaten, geen *praktisch belang* *praktische relevantie* meer hebben voor onder het gemeenschappelijk Europees kooprecht vallende kwesties, *aangezien anders een vergelijking zou moeten worden gemaakt tussen de dwingende bepalingen van twee identieke secundaire regelingen inzake overeenkomstenrecht.* [Am. 6]
- (13) Het gemeenschappelijk Europees kooprecht moet beschikbaar zijn voor grensoverschrijdende overeenkomsten omdat de verschillen in nationale wetgeving juist in die context tot ingewikkeldheid en aanvullende kosten leiden en partijen ontmoedigen overeenkomsten te sluiten *en omdat handel op afstand, met name onlinehandel, een groot potentieel heeft.* Bij overeenkomsten tussen ondernemingen moet het grensoverschrijdende karakter van een overeenkomst worden beoordeeld op basis van de gewone verblijfplaats van partijen. In het geval van een overeenkomst tussen een onderneming en een consument moet aan het vereiste inzake grensoverschrijdendheid voldaan zijn wanneer hetzij het door de consument opgegeven algemene adres, hetzij het adres waar de goederen moeten worden geleverd, hetzij het door de consument opgegeven factuuradres in een lidstaat ligt, maar buiten de staat waar de handelaar zijn gewone verblijfplaats heeft. [Am. 7]

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (PB L 199 van 31.7.2007, blz. 40).

Woensdag 26 februari 2014

- (14) De toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht moet niet beperkt worden tot grensoverschrijdende situaties waarbij alleen lidstaten zijn betrokken, maar ook mogelijk zijn om de handel tussen de lidstaten en derde landen te bevorderen. In geval van betrokkenheid van consumenten uit derde landen moet de overeenstemming het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen, wat voor deze consumenten de keuze voor een voor hen buitenlands recht zou inhouden, onderworpen zijn aan de toepasselijke collisioneregels.
- (15) De handelaren die zowel zuiver binnenlandse als grensoverschrijdende transacties sluiten, kunnen het nuttig achten een uniforme overeenkomst te gebruiken voor al hun transacties. De lidstaten moeten derhalve vrij zijn het gemeenschappelijk Europees kooprecht ook beschikbaar te maken voor toepassing door partijen in een volledig binnenlands kader.
- (16) Het gemeenschappelijk Europees kooprecht moet met name beschikbaar zijn voor de verkoop van roerende goederen, waaronder de vervaardiging of productie van die goederen, omdat dit economisch gezien het belangrijkste soort overeenkomst is dat een bijzonder potentieel voor de groei van de grensoverschrijdende handel kan inhouden, met name ingeval het om e-handel gaat.
- (17) Om het toenemende belang van de digitale economie weer te geven, moet de werkingssfeer van het gemeenschappelijk Europees kooprecht zich ook uitstrekken tot overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud. De overdracht van digitale inhoud om deze op te slaan, te verwerken of er toegang toe te hebben en herhaald te gebruiken, zoals het downloaden van muziek, heeft een grote vlucht genomen en heeft een groot potentieel voor verdere groei in zich, maar wordt nog steeds omgeven door een aanzienlijk mate van juridische diversiteit en onzekerheid. Derhalve moet het gemeenschappelijk Europees kooprecht van toepassing zijn op de levering van digitale inhoud, ongeacht of die inhoud al dan niet op een materiële gegevensdrager wordt geleverd.
- (17 bis) **Cloud computing kent een snelle ontwikkeling en beschikt over een aanzienlijk groeipotentieel. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht voorziet in een samenhangend geheel van voorschriften, specifiek gericht op levering op afstand, met name onlinelevering, van digitale inhoud en verbonden diensten. Deze voorschriften zouden ook moeten kunnen worden toegepast wanneer digitale inhoud of verbonden diensten worden verstrekt via een cloud, met name wanneer digitale inhoud kan worden gedownload uit de cloud van de verkoper of tijdelijk kan worden opgeslagen in de cloud van de dienstverlener. [Am. 8]**
- (18) Digitale inhoud wordt dikwijls niet tegen betaling van een prijs geleverd, maar in combinatie met afzonderlijk betaalde goederen of diensten, waarbij niet-geldelijke overwegingen een rol spelen zoals het verlenen van toegang tot persoonlijke gegevens of gratis toegang in het kader van een marketingstrategie, gebaseerd op de verwachting dat de consument in een later stadium aanvullende of meer geavanceerde digitale-inhoudproducten zal kopen. Met het oog op deze specifieke marktstructuur en het feit dat gebreken in de verstrekte digitale inhoud de economische belangen van consumenten kunnen schaden, ongeacht de voorwaarden waaronder die inhoud is verstrekt, mag de beschikbaarheid van het gemeenschappelijk Europees kooprecht niet afhangen van het feit of voor de betrokken specifieke digitale inhoud een prijs is betaald. **In dergelijke gevallen moet de toegang tot rechtsmiddelen voor de koper beperkt blijven tot de mogelijkheid om schadevergoeding te vorderen. Anderzijds moet de koper een beroep kunnen doen op het volledige gamma van rechtsmiddelen, met uitzondering van prijsvermindering, zelfs als hij niet verplicht is een prijs te betalen voor het leveren van digitale inhoud, mits zijn tegenprestatie, bijvoorbeeld het verstrekken van persoonlijke gegevens of andere informatie met een commerciële waarde voor de dienstverlener, gelijkstaat aan het betalen van de prijs, aangezien in dergelijke gevallen de digitale inhoud in feite niet gratis wordt geleverd. [Am. 9]**
- (19) Teneinde de toegevoegde waarde van het gemeenschappelijk Europees kooprecht zo groot mogelijk te maken, moet de materiële werkingssfeer ervan ook bepaalde door de verkoper verstrekte diensten omvatten die rechtstreeks en nauw met de op grond van het gemeenschappelijk Europees kooprecht geleverde specifieke goederen of digitale inhoud zijn verbonden en in de praktijk dikwijls in dezelfde of tegelijkertijd in een daarmee verbonden overeenkomst zijn gecombineerd; daarbij gaat het met name om reparatie, onderhoud en installatie van de goederen of digitale inhoud **of tijdelijke opslag van digitale inhoud in de cloud van de dienstverlener. [Am. 10]**
- (19 bis) **Het gemeenschappelijk Europees kooprecht kan ook worden toegepast op overeenkomsten die verband houden met een andere overeenkomst tussen dezelfde partijen, anders dan een koopovereenkomst, een overeenkomst voor de levering van digitale inhoud of een overeenkomst inzake verbonden diensten. Een dergelijke overeenkomst wordt beheerst door het nationale recht dat van toepassing is krachtens de geldende collisioneregels. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht kan tevens worden toegepast op overeenkomsten die onderdelen bevatten anders dan de verkoop van goederen, de levering van digitale inhoud of de levering van verbonden diensten, mits deze onderdelen kunnen worden afgesplitst en een deel van de prijs daaraan kan worden toegewezen. [Am. 11]**

Woensdag 26 februari 2014

- (20) Het gemeenschappelijk Europees kooprecht dient niet van toepassing te zijn op verbonden overeenkomsten waarbij de koper goederen verkrijgt van of een dienst wordt geleverd door een derde partij. Dit zou niet juist zijn omdat de derde partij geen deel heeft aan de overeenstemming tussen de overeenkomstsluitende partijen om het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen. Op een verbonden overeenkomst met een derde partij moet het respectieve nationale recht worden toegepast dat volgens Verordeningen (EG) nr. 593/2008 en (EG) nr. 864/2007 of een andere toepasselijke collisieregeling van toepassing is.
- (21) Om de bestaande problemen inzake de interne markt en de mededinging op een doelgerichte en evenwichtige wijze aan te pakken, moet de personele werkingssfeer van het gemeenschappelijk Europees kooprecht met name gericht zijn op partijen die nu nog door het uiteenlopen van de nationale regelingen inzake overeenkomstenrecht worden afgehouden van het doen van zaken in het buitenland, met een aanzienlijk negatief effect op de grensoverschrijdende handel als gevolg. Dit recht moet daarom van toepassing zijn op alle transacties tussen ondernemingen en consumenten en op overeenkomsten tussen handelaren waarbij ten minste een van de partijen een kmo is op grond van Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie⁽¹⁾. Dit moet echter de mogelijkheid onverlet laten dat de lidstaten wetgeving vaststellen op grond waarvan het gemeenschappelijk Europees kooprecht kan worden toegepast op overeenkomsten tussen handelaren die geen van beiden een kmo zijn. In elk geval genieten handelaren bij transacties tussen ondernemingen onderling de volledige vrijheid van overeenkomst en worden zij aangemoedigd bij de opstelling van de voorwaarden van hun overeenkomsten inspiratie te putten uit het gemeenschappelijk Europees kooprecht.
- (22) ~~Voor de toepassing van~~ Het gemeenschappelijk Europees kooprecht is ~~overeenstemming daarover van de uitsluitend van toepassing als~~ partijen bij een overeenkomst ~~onmisbaar over de toepassing van dat recht overeenstemming hebben bereikt~~. Die overeenstemming moet in geval van transacties tussen ondernemingen en consumenten aan strenge vereisten zijn onderworpen. Aangezien het in de praktijk doorgaans de handelaar zal zijn die de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht voorstelt, moeten de consumenten zich ten volle ervan bewust zijn dat zij instemmen met de toepassing van regels die verschillen van die van hun reeds bestaande nationale wetgeving. De instemming van de consument om het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen, mag dus alleen worden aanvaard in de vorm van een uitdrukkelijke verklaring, die gescheiden is van de verklaring inzake de instemming met het sluiten van de overeenkomst. Het mag daarom niet mogelijk zijn de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht aan te bieden als een bepaling van de te sluiten overeenkomst, met name niet als een onderdeel van de standaardbepalingen en -voorwaarden van de handelaar. De handelaar dient de consument op een duurzame gegevensdrager een bevestiging te verstrekken van de overeenstemming over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht. [Am. 12]
- (23) Behalve een bewuste keuze moet de instemming van de consument met de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht ook een op informatie gebaseerde keuze zijn. De handelaar dient daarom niet alleen de aandacht van de consument te vestigen op de voorgenomen toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, maar ook informatie te verstrekken over de aard en de belangrijkste kenmerken ervan. Om de handelaren deze taak te vergemakkelijken, daarbij onnodige administratieve lasten te voorkomen en ter verzekering van samenhang in het niveau en de kwaliteit van die informatie, moeten de handelaren de consumenten de in deze verordening opgenomen en dus in alle officiële talen van de Unie eenvoudig beschikbare standaardmededeling verstrekken. Wanneer het niet mogelijk is om de consument de mededeling te verstrekken, bijvoorbeeld in het kader van een telefonisch onderhoud, of wanneer de handelaar heeft verzuimd de mededeling te verstrekken, dient de instemming met de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht de consument niet te binden totdat deze de mededeling samen met de bevestiging van de overeenstemming heeft ontvangen en vervolgens zijn instemming hiermee heeft betuigd.
- (23 bis) **Wanneer de overeenstemming van partijen over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht ongeldig is of wanneer niet voldaan is aan de voorwaarden met betrekking tot het verstrekken van de standaardmededeling, moeten kwesties zoals de vraag of er een overeenkomst is gesloten en onder welke voorwaarden, bepaald worden door het nationale recht dat krachtens de relevante collisieregels van toepassing is.** [Am. 13]
- (24) Ter vermindering van een selectieve toepassing van bepaalde onderdelen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, waardoor het evenwicht tussen de rechten en verbintenissen van de partijen zou kunnen worden verstoord en het niveau van de consumentenbescherming negatief zou kunnen worden beïnvloed, moet de keuze betrekking hebben op het gemeenschappelijk Europees kooprecht als geheel en niet slechts op bepaalde delen daarvan.
- (25) Wanneer anders het Verdrag der Verenigde Naties inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken op de betrokken overeenkomst van toepassing zou zijn, moet de keuze voor het gemeenschappelijk Europees kooprecht een overeenstemming van de partijen bij de overeenkomst inhouden om dat Verdrag uit te sluiten.

⁽¹⁾ Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PB L 124 van 20.5.2003, blz. 36).

Woensdag 26 februari 2014

- (26) De regels van het gemeenschappelijk Europees kooprecht moeten van toepassing zijn op kwesties van overeenkomstenrecht die van praktisch belang zijn tijdens de levenscyclus van de soorten overeenkomsten die binnen de materiële en de persoonlijke werkingsfeer vallen, met name online gesloten overeenkomsten. Afgezien van de rechten en verbintenissen van partijen en de rechtsmiddelen in geval van niet-nakoming, moet het gemeenschappelijk Europees kooprecht daarom van toepassing zijn op precontractuele informatieverplichtingen, het sluiten van een overeenkomst, met inbegrip van de formele vereisten, het herroepingsrecht en de gevolgen daarvan, de vernietiging van een overeenkomst als gevolg van dwaling, bedrog, bedreiging of misbruik en de gevolgen van deze vernietiging, de uitlegging, de inhoud en de gevolgen van een overeenkomst, de beoordeling en de gevolgen van oneerlijke voorwaarden van een overeenkomst, de teruggave na vernietiging en de ontbinding en verjaring en de uitsluiting van rechten. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht dient de sancties te bevatten die kunnen worden opgelegd in geval de krachtens dit recht geldende verbintenissen en verplichtingen niet worden nagekomen.
- (27) Alle onderwerpen van contractuele of niet-contractuele aard die het gemeenschappelijk Europees kooprecht niet behandelt, worden beheerst door het bestaande nationale recht dat ingevolge de Verordeningen (EG) nr. 593/2008 en (EG) nr. 864/2007 of andere toepasselijke collisieregels van toepassing is. Deze onderwerpen omvatten de rechtspersoonlijkheid, de ongeldigheid van een overeenkomst als gevolg van onbekwaamheid, onwettigheid of strijd met de goede zeden, **tenzij de redenen voor onwettigheid of strijdigheid met de goede zeden in het gemeenschappelijk Europees kooprecht worden behandeld**, de bepaling van de taal van de overeenkomst, kwesties inzake non-discriminatie, vertegenwoordiging, pluraliteit van schuldeisers en schuldenaren, de wijziging van partijen met inbegrip van cessie, verrekening en fusie, het recht van eigendom, met inbegrip van de eigendomsoverdracht, het intellectuele-eigendomsrecht, ~~en de onrechtmatige daad~~ ~~Voorts valt en~~ de kwestie of samenlopende contractuele en niet-contractuele aansprakelijkheidsvorderingen samen kunnen worden ingeleid. ~~buiten de werkingsfeer van~~ **In het belang van de duidelijkheid en de rechtszekerheid moet duidelijk vermeld worden welke onderwerpen wel en welke niet onder** het gemeenschappelijk Europees kooprecht **vallen**. [Am. 14]
- (27 bis) **De oneerlijke handelspraktijken als bedoeld in Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾ vallen onder het gemeenschappelijk Europees kooprecht voor zover zij overlappen met de regels inzake overeenkomstenrecht, met inbegrip van met name de regels inzake oneerlijke handelspraktijken die kunnen leiden tot vernietiging van een overeenkomst als gevolg van dwaling, bedrog, bedreiging of misbruik of tot het inzetten van rechtsmiddelen tegen niet-nakoming van informatieverplichtingen. Andere oneerlijke handelspraktijken dan die welke samenvallen met regels inzake overeenkomstenrecht moeten buiten het toepassingsgebied van het gemeenschappelijk Europees kooprecht vallen.** [Am. 15]
- (28) Het gemeenschappelijk Europees kooprecht dient niet te gelden voor onderwerpen die buiten het terrein van het overeenkomstenrecht vallen. Deze verordening dient het Unierecht of het nationale recht ten aanzien van die onderwerpen onverlet te laten. Bijvoorbeeld dienen de ter bescherming van de gezondheid en veiligheid of het milieu opgelegde informatieverplichtingen buiten de werkingsfeer van het gemeenschappelijk Europees kooprecht te blijven. Deze verordening dient voorts de informatievereisten van Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad onverlet te laten⁽²⁾.
- (29) ~~Zodra er een geldige overeenstemming is over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, mag alleen het gemeenschappelijk Europees kooprecht van toepassing zijn op de onderwerpen die onder zijn werkingsfeer vallen.~~ De bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht moeten autonoom worden uitgelegd en in overeenstemming met de vaststaande beginselen inzake de uitlegging van de Nieuwetgeving. Kwesties betreffende onderwerpen die binnen de werkingsfeer van het gemeenschappelijk Europees kooprecht vallen, maar er niet uitdrukkelijk door worden geregeld, moeten slechts worden opgelost door uitlegging van de bepalingen van dat recht zonder dat een beroep wordt gedaan op ander recht. De bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht moeten worden uitgelegd aan de hand van de doelstellingen en beginselen die eraan ten grondslag liggen en al zijn bepalingen. [Am. 16]
- (30) De vrijheid van overeenkomst dient het leidende beginsel te zijn dat aan het gemeenschappelijk Europees kooprecht ten grondslag ligt. De partijautonomie moet alleen worden beperkt wanneer en voor zover dit onontbeerlijk is, met name om redenen van consumentenbescherming. Wanneer deze noodzaak bestaat, dient het dwingende karakter van de betrokken bepalingen duidelijk te worden aangegeven.
- (31) Het beginsel van goede trouw en redelijkheid en billijkheid moet richtinggevend zijn voor de wijze waarop partijen samen dienen te werken. Daar in sommige bepalingen het algemene beginsel van de goede trouw en redelijkheid en billijkheid specifiek tot uiting komt, dienen deze bepalingen voorgang te hebben boven het algemene beginsel. Het algemene beginsel moet daarom niet worden toegepast als een instrument tot wijziging

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt („Richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149 van 11.6.2005, blz. 22).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB L 376 van 27.12.2006, blz. 36).

Woensdag 26 februari 2014

van de bijzondere rechten en verbintenissen van partijen die in de bijzondere bepalingen zijn neergelegd. De concrete eisen die uit het **algemene** beginsel van goede trouw en redelijkheid en billijkheid voortvloeien, dienen onder meer af te hangen van het betrokken deskundigheidsniveau van de partijen en moeten daarom verschillen al naar gelang het om transacties tussen ondernemingen en consumenten of transacties tussen ondernemingen gaat. Bij transacties tussen handelaren dient de goede handelspraktijk in de betrokken specifieke situatie in dit verband een relevante factor te zijn. **Het algemene beginsel van goede trouw en redelijkheid en billijkheid moet de grondslag vormen voor een gedragsnorm ter waarborging van een eerlijke, transparante en billijke verhouding. Als het beginsel met zich meebrengt dat een partij een recht, rechtsmiddel of verweermiddel waarover zij normaal zou beschikken, niet kan invoeren, mag het op zich niet leiden tot een algemeen recht op schadevergoeding. De regels van het gemeenschappelijk Europees kooprecht waarin het algemene beginsel van de goede trouw en redelijkheid en billijkheid specifiek tot uiting komt, zoals vernietiging wegens bedrog of niet-nakoming van een verbintenis uit hoofde van een impliciete voorwaarde, kunnen een recht op schadevergoeding doen ontstaan, maar alleen in zeer specifieke gevallen.** [Am. 17]

- (32) Het gemeenschappelijk Europees kooprecht dient de instandhouding te beogen van een geldige overeenkomst indien dat mogelijk en passend is, gelet op de gerechtvaardigde belangen van partijen.
- (33) Het gemeenschappelijk Europees kooprecht dient evenwichtige oplossingen vast te stellen, gelet op de gerechtvaardigde belangen van partijen bij het kiezen en aanwenden van de rechtsmiddelen die beschikbaar zijn in geval van niet-nakoming van de overeenkomst. In overeenkomsten tussen ondernemingen en consumenten moet het stelsel van rechtsmiddelen uitdrukking geven aan het feit dat het ontbreken van conformiteit van goederen of diensten binnen het verantwoordelijkheidsgebied van de handelaar valt.
- (34) Ter vergroting van de rechtszekerheid door het voor het publiek toegankelijk maken van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie en de nationale gerechten aangaande de uitlegging van het gemeenschappelijk Europees kooprecht of andere bepalingen van deze verordening, dient de Commissie een databank op te zetten, waarin relevante eindbeslissingen worden opgenomen. Om deze taak mogelijk te maken, dienen de lidstaten ervoor te zorgen dat de Commissie deze nationale uitspraken snel worden meegedeeld. **Er moet een databank worden opgezet die gemakkelijk toegankelijk, volledig geautomatiseerd en gemakkelijk te raadplegen is. Om problemen op te lossen inzake de verschillen die er binnen de Unie bestaan ten aanzien van rechterlijke uitspraken en om ervoor te zorgen dat de databank efficiënt en economisch functioneert, moeten de uitspraken worden meegedeeld met gebruikmaking van een gestandaardiseerde samenvatting van de uitspraak, die bij de uitspraak moet worden gevoegd. Deze samenvatting moet beknopt zijn, zodat ze gemakkelijk toegankelijk is, en worden onderverdeeld in vijf delen die de belangrijkste elementen van de uitspraak omvatten, te weten: het onderwerp en het relevante artikel van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, een korte samenvatting van de feiten, een korte samenvatting van standpunten van partijen, het vonnis en de motivering van het vonnis, met duidelijke vermelding van de grondslag waarop het vonnis is gebaseerd.** [Am. 18]
- (34 bis) **Een toelichting bij het gemeenschappelijk Europees kooprecht kan een waardevol instrument zijn om te zorgen voor meer duidelijkheid en meer houvast met betrekking tot dit recht. In een dergelijke toelichting moeten de artikelen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht duidelijk en volledig worden uitgelegd en moet waar nodig opheldering worden gegeven bij de beleidskeuzes die aan de basis liggen van bepaalde artikelen. Een duidelijke uitleg van deze keuzes stelt de rechtbanken in de lidstaten in staat het gemeenschappelijk Europees kooprecht juist te interpreteren en toe te passen, en tegelijk ook eventuele hiaten te dichten. Op die manier kan een bijdrage worden geleverd aan een coherente en uniforme toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht. De Commissie moet nagaan of een dergelijke toelichting kan worden opgesteld.** [Am. 19]
- (34 ter) **Een bijkomend obstakel voor grensoverschrijdende handel is het ontbreken van toegang tot doeltreffende en betaalbare verhaalsmechanismen. Daarom moeten een consument en een handelaar die een overeenkomst sluiten op basis van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, overwegen om de uit deze overeenkomst voortvloeiende geschillen voor te leggen aan een bestaande entiteit voor alternatieve geschillenbeslechting, als bedoeld in artikel 4, lid 1, onder h) van Richtlijn 2013/11/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. Dit mag geenszins afbreuk doen aan de mogelijkheid voor partijen om een procedure in te leiden voor de bevoegde rechtbanken zonder eerst gebruik te maken van alternatieve geschillenbeslechting.** [Am. 20]

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/11/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende alternatieve beslechting van consumentengeschillen en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en Richtlijn 2009/22/EG (richtlijn ADR consumenten) (PB L 165 van 18.6.2013, blz. 63).

Woensdag 26 februari 2014

- (34 quater) *Om de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht te vergemakkelijken, moet de Commissie toewerken naar de ontwikkeling van Europese standaardvoorwaarden voor overeenkomsten, hierbij geholpen door een werkgroep, bestaande uit voornamelijk organisaties die consumenten en ondernemingen vertegenwoordigen, bijgestaan door deskundigen uit de academische wereld en uit de praktijk. Deze standaardvoorwaarden kunnen bij de beschrijving van de specifieke kenmerken van een bepaalde overeenkomst een nuttige aanvulling vormen op de regels van het gemeenschappelijk Europees kooprecht en moeten de bijzonderheden van de desbetreffende commerciële sectoren in aanmerking nemen. Zij moeten beantwoorden aan de behoeften van belanghebbenden en gebruikmaken van de lessen die getrokken kunnen worden uit de eerste praktische ervaringen met de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht. De standaardvoorwaarden voor overeenkomsten moeten aan het publiek ter beschikking worden gesteld, omdat anders handelaren die ervoor kiezen grensoverschrijdende overeenkomsten te sluiten te gebruikmaking van het gemeenschappelijk Europees kooprecht in het voordeel zouden zijn. De Commissie moet zo snel mogelijk in actie komen, opdat deze standaardvoorwaarden voor overeenkomsten het gemeenschappelijk Europees kooprecht doeltreffend kunnen flankeren.* [Am. 21]
- (35) Het is ook passend het functioneren van het gemeenschappelijk Europees kooprecht of van andere bepalingen van deze verordening na zeven jaar toepassing te beoordelen. ~~De beoordeling dient onder meer rekening te houden met de noodzaak de werkingssfeer verder uit te breiden ten aanzien van overeenkomsten tussen ondernemingen, de~~ *Daarbij moet onder andere beoordeeld worden of het noodzakelijk is verdere bepalingen op te nemen inzake bedingen van eigendomsvoorbehoud en moet rekening gehouden worden met markt- en technologische ontwikkelingen met betrekking tot op het gebied van digitale inhoud en de toekomstige andere ontwikkelingen ter zake van het acquis van de Unie. Voorts moet extra aandacht worden besteed aan de vraag of het passend is de beperking tot overeenkomsten op afstand en met name onlineovereenkomsten, te behouden of dat het haalbaar is het toepassingsgebied uit te breiden, onder meer naar in verkooppunten gesloten overeenkomsten.* [Am. 22]
- (36) Daar de doelstelling van deze verordening, namelijk het bijdragen tot de goede werking van de interne markt door een uniform geheel van bepalingen inzake overeenkomstenrecht aan te bieden die kunnen worden toegepast voor grensoverschrijdende transacties in de hele Unie, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (37) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en in het bijzonder de artikelen 16, 38 en 47 daarvan,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Inhoudsopgave (*)

[...] [Am. 23]

Titel I

Algemene bepalingen [Am. 24]

Deel -I: Toepassing van het instrument [Am. 25]

Artikel 1

Doel en onderwerp

1. Deze verordening heeft als doel de voorwaarden te verbeteren voor de totstandbrenging en de werking van de interne markt door **binnen de rechtsorde van elke lidstaat** een uniform geheel van bepalingen inzake overeenkomstenrecht aan te bieden, dat is opgenomen in titel II (hierna „het gemeenschappelijk Europees kooprecht” genoemd). Deze bepalingen kunnen worden toegepast op grensoverschrijdende transacties voor de verkoop van goederen, voor de levering van digitale inhoud en voor verbonden diensten, **die op afstand, en met name online, worden gesloten**, wanneer de partijen bij een overeenkomst daarmee instemmen. [Am. 26]

(*) De inhoudsopgave wordt op een later tijdstip gemaakt.

Woensdag 26 februari 2014

2. Op grond van deze verordening kunnen handelaren, **met name kleine of middelgrote ondernemingen („kmo's”)** zich verlaten op een gemeenschappelijk geheel van bepalingen en dezelfde voorwaarden van overeenkomsten op al hun grensoverschrijdende transacties toepassen, waardoor onnodige kosten worden beperkt en tevens een grote mate van rechtszekerheid wordt gewaarborgd. [Am. 27]

3. Wat overeenkomsten tussen handelaren en consumenten betreft, bevat deze verordening een omvattend geheel van bepalingen ter bescherming van consumenten om een hoog niveau van consumentenbescherming te waarborgen, het vertrouwen van de consument in de interne markt te vergroten en consumenten aan te moedigen om in het buitenland aankopen te doen.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „overeenkomst”: de wilsovereenstemming die gericht is op de totstandbrenging van verbintenissen of andere rechtsgevolgen;
- b) ~~„goede trouw en redelijkheid en billijkheid”: de gedragsnorm die gekenmerkt wordt door eerlijkheid, openheid en inachtneming van de belangen van de wederpartij bij de betrokken transactie of rechtsverhouding;~~ [Am. 28]
- c) ~~„schade”: economische schade en niet-economische schade, in de vorm van pijn en leed, met uitsluiting van andere vormen van niet-economische schade, zoals verminderde levenskwaliteit en gederfd genot;~~ [Am. 29]
- d) ~~„standaardvoorwaarden van een overeenkomst”: de voorwaarden van een overeenkomst die vooraf zijn opgesteld ten behoeve van verscheidene transacties waarbij verschillende partijen zijn betrokken en waarover partijen niet afzonderlijk hebben onderhandeld, zoals bedoeld in artikel 7 van het gemeenschappelijk Europees kooprecht;~~ [Am. 30]
- e) „handelaar”: ~~een~~ **iedere** natuurlijke persoon of ~~een~~ **privaatrechtelijke dan wel publiekrechtelijke** rechtspersoon die **met betrekking tot overeenkomsten** handelt voor doeleinden die verband houden met zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit; [Am. 31]
- f) „consument”: een natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden die geen verband houden met zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit **indien een overeenkomst wordt gesloten voor doeleinden die deels binnen en deels buiten de handelsactiviteit van deze persoon liggen en het handelsoogmerk zo beperkt is dat het binnen de algehele context van de overeenkomst niet overheerst, wordt deze persoon ook als consument aangemerkt;** [Am. 32]
- f bis) „dienstverlener”: **een verkoper van goederen of een leverancier van digitale inhoud die zich ertoe verbindt een klant een dienst te verlenen die met deze goederen of digitale inhoud verbonden is;** [Am. 33]
- f ter) „klant”: **elke persoon die een verbonden dienst koopt;** [Am. 34]
- f quater) „schuldeiser”: **een persoon die een recht heeft op nakoming van een al dan niet geldelijke verbintenis door een andere persoon, de schuldenaar;** [Am. 35]
- f quinquies) „schuldenaar”: **een persoon die een al dan niet geldelijke verbintenis heeft ten gunste van een andere persoon, de schuldeiser;** [Am. 36]
- f sexies) ~~„goede trouw en redelijkheid en billijkheid”: de gedragsnorm die wordt gekenmerkt door eerlijkheid, openheid en, voor zover passend, inachtneming van de belangen van de wederpartij bij de betrokken transactie of rechtsverhouding binnen redelijke grenzen;~~ [Am. 37]
- f septies) ~~„standaardvoorwaarden van een overeenkomst”: de voorwaarden van een overeenkomst die vooraf zijn opgesteld ten behoeve van verscheidene transacties waarbij verschillende partijen zijn betrokken en waarover partijen niet afzonderlijk hebben onderhandeld, zoals bedoeld in artikel 7 van het gemeenschappelijk Europees kooprecht;~~ [Am. 38]
- f octies) ~~„schade”: economische schade en niet-economische schade, in de vorm van pijn en leed, met uitsluiting van andere vormen van niet-economische schade, zoals verminderde levenskwaliteit en gederfd genot;~~ [Am. 39]
- (g) „schadevergoeding”: een geldsom waarop een persoon aanspraak kan maken als vergoeding van verliezen, letsel of schade;
- g bis) **„dwingende bepaling”: elke bepaling waarvan partijen de toepassing niet kunnen uitsluiten, waarvan zij niet kunnen afwijken of waarvan zij de gevolgen niet kunnen wijzigen;** [Am. 40]

Woensdag 26 februari 2014

- g ter) „verbintenis”: een verplichting tot nakoming die een partij bij een rechtsbetrekking heeft tegenover een andere partij en die deze andere partij als zodanig kan afdwingen; [Am. 41]
- g quater) „uitdrukkelijk”: houdt in verband met een verklaring of een overeenkomst in dat deze verklaring wordt gegeven of deze overeenkomst wordt gesloten afzonderlijk van andere verklaringen of overeenkomsten, door middel van een actieve en ondubbelzinnige handeling, bijvoorbeeld door iets aan te vinken of door een knop of functie te activeren; [Am. 42]
- h) „goederen”: alle roerende lichamelijke zaken; daaronder vallen niet:
- (i) elektriciteit en aardgas; en
 - (ii) water en andere soorten gas, tenzij zij marktklaar zijn gemaakt in een bepaald volume of in een bepaalde hoeveelheid;
- i) „prijs”: geld dat verschuldigd is voor verkochte goederen, voor geleverde digitale inhoud of voor een verrichte verbonden dienst;
- j) „digitale inhoud”: gegevens die, al dan niet volgens de specificaties van de koper, in digitale vorm geproduceerd en geleverd worden, inclusief video, audio, afbeeldingen of schriftelijke digitale inhoud, digitale spellen, software en digitale inhoud waarmee bestaande hardware of software kan worden gepersonaliseerd; daaronder vallen niet:
- (i) financiële diensten, inclusief diensten inzake online-bankieren;
 - (ii) in elektronische vorm verstrekt juridisch of financieel advies;
 - (iii) elektronische diensten in de gezondheidszorg;
 - (iv) elektronische communicatiediensten en -netwerken, en bijbehorende faciliteiten en diensten;
 - (v) gokken;
 - (vi) het creëren van nieuwe digitale inhoud en het wijzigen van bestaande digitale inhoud door consumenten of andere interacties met de creaties van andere gebruikers;
- k) „koopovereenkomst”: een overeenkomst waarbij de handelaar („de verkoper”) de eigendom van goederen aan een andere persoon („de koper”) overdraagt of zich ertoe verbindt deze over te dragen en de koper de prijs van deze goederen betaalt of zich ertoe verbindt deze te betalen; daaronder wordt ook de overeenkomst tot levering van te vervaardigen of te produceren goederen verstaan, maar niet overeenkomsten betreffende gedwongen verkoop of die op een andere manier de uitoefening van het openbare gezag betreffen;
- l) „consumentenkoopovereenkomst”: een koopovereenkomst waarbij de verkoper een handelaar en de koper een consument is;
- m) „verbonden dienst”: elke dienst die betrekking heeft op goederen of digitale inhoud, zoals **opslag of een andere bewerking, waaronder** installatie, onderhoud **of** reparatie, ~~of een andere bewerking~~ die door de verkoper van de goederen of digitale inhoud wordt geleverd op grond van de koopovereenkomst, de overeenkomst betreffende het leveren van digitale inhoud of een afzonderlijke, tegelijk met de koopovereenkomst of de overeenkomst betreffende het leveren van digitale inhoud gesloten, verbonden dienstenovereenkomst **of die wordt aangeboden, al is het maar als optie, in de koopovereenkomst of de overeenkomst voor de levering van digitale inhoud**; daaronder vallen niet: [Am. 44]
- (i) vervoersdiensten;
 - (ii) ~~opleidingsdiensten~~; [Am. 45]
 - (iii) ondersteunende telecommunicatiediensten, en
 - (iv) financiële diensten, **waaronder betalingsdiensten en de uitgifte van elektronisch geld en het aanbieden van verzekeringen van welke aard dan ook, hetzij in verband met goederen en digitale inhoud, hetzij anderszins**; [Am. 46]
- n) „dienstverlener”: een verkoper van goederen of een leverancier van digitale inhoud die zich ertoe verbindt een klant een dienst te verlenen die met deze goederen of digitale inhoud verbonden is; [Am. 47]

Woensdag 26 februari 2014

- e) ~~„klant”: elke persoon die een verbonden dienst koopt; [Am. 48]~~
- p) „overeenkomst op afstand”: een overeenkomst die tussen een handelaar en een consument **of een andere handelaar** wordt gesloten in het kader van een georganiseerd systeem voor verkoop op afstand, zonder gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de handelaar, of, ingeval de handelaar een rechtspersoon is, een natuurlijke persoon die de handelaar vertegenwoordigt, en de consument **of de andere handelaar**, en waarbij tot op en met inbegrip van het moment waarop de overeenkomst wordt gesloten, uitsluitend gebruik wordt gemaakt van een of meer technieken voor communicatie op afstand; [Am. 49]
- q) ~~„buiten verkooppunten gesloten overeenkomst”: een overeenkomst tussen een handelaar en een consument die:~~
- ~~(i) wordt gesloten in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de handelaar, of, ingeval de handelaar een rechtspersoon is, een natuurlijke persoon die de handelaar vertegenwoordigt, en de consument op een andere plaats dan de verkooppunten van de handelaar, of wordt gesloten op basis van een in dezelfde omstandigheden door de consument gedaan aanbod, of~~
 - ~~(ii) wordt gesloten in de verkooppunten van de handelaar of met behulp van een middel voor communicatie op afstand onmiddellijk nadat de consument persoonlijk en individueel is aangesproken op een plaats die niet de verkoopruimte van de handelaar is, in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de handelaar, of, ingeval de handelaar een rechtspersoon is, een natuurlijke persoon die de handelaar vertegenwoordigt, en de consument, of~~
 - ~~(iii) wordt gesloten tijdens een excursie die door de handelaar of, ingeval de handelaar een rechtspersoon is, een natuurlijke persoon die de handelaar vertegenwoordigt, is georganiseerd met als doel of effect de promotie en de verkoop van goederen of verbonden diensten aan de consument; [Am. 50]~~
- r) ~~„verkoopruimten”:~~
- ~~(i) elke onverplaatsbare ruimte voor detailhandel waar een handelaar op permanente basis zijn activiteiten uitoefent, of~~
 - ~~(ii) elke verplaatsbare ruimte voor detailhandel waar een handelaar gewoonlijk zijn activiteiten uitoefent; [Am. 51]~~
- s) „commerciële garantie”: iedere verbintenis van de handelaar of een producent (**de „garant”**) om boven hetgeen hij wettelijk verplicht is uit hoofde van het recht op conformiteit ~~onder artikel 106~~, aan de consument de betaalde prijs terug te betalen, of de goederen of digitale inhoud op enigerlei wijze te vervangen, repareren of onderhouden, wanneer die niet voldoen aan specificaties of aan enige andere vereisten die geen verband houden met de conformiteit, die vermeld zijn in de garantieverklaring of in de desbetreffende reclameboodschappen ten tijde van of voor het sluiten **vóór de sluiting** van de overeenkomst; [Am. 52]
- s bis) **„reparatie”: het in overeenstemming brengen van goederen of digitale inhoud met de overeenkomst in geval van non-conformiteit; [Am. 53]**
- t) „duurzame gegevensdrager”: elk hulpmiddel dat een partij in staat stelt om persoonlijk aan haar gerichte informatie op te slaan op een wijze die deze informatie toegankelijk maakt voor toekomstig gebruik gedurende een periode die is afgestemd op het doel waarvoor de informatie is bestemd, en die een ongewijzigde reproductie van de opgeslagen informatie mogelijk maakt;
- u) „openbare veiling”: een verkoopmethode waarbij goederen of digitale inhoud door de handelaar worden aangeboden aan de consument, die persoonlijk aanwezig is of de mogelijkheid krijgt persoonlijk aanwezig te zijn op de veiling, door middel van een transparante competitieve biedprocedure, onder leiding van een veilingmeester, en waarbij de succesvolle bieder verplicht is de goederen of digitale inhoud af te nemen;
- v) ~~„dwingende bepaling”: elke bepaling waarvan de partijen de toepassing niet kunnen uitsluiten, waarvan zij niet kunnen afwijken of waarvan zij de gevolgen niet kunnen wijzigen; [Am. 54]~~
- w) ~~„schuldeiser”: een persoon die een recht heeft op nakoming van een al dan niet geldelijke verbintenis door een andere persoon, de schuldenaar; [Am. 55]~~

Woensdag 26 februari 2014

- x) „schuldenaar”: een persoon die een al dan niet geldelijke verbintenis heeft ten gunste van een andere persoon, de schuldeiser. [Am. 56]
- y) „verbintenis”: een verplichting tot nakoming die een partij bij een rechtsbetrekking heeft tegenover een andere partij. [Am. 57]
- y bis) „kostenloos”: vrij van de kosten die gemaakt moeten worden om de goederen in overeenstemming te brengen, met name de kosten van verzending, loon en materiaal. [Am. 58]

Artikel 3

Facultatieve karakter van het gemeenschappelijk Europees kooprecht

Partijen kunnen **met inachtneming van de in artikelen 8 en 9 genoemde voorwaarden** overeenkomen het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen op hun grensoverschrijdende overeenkomsten betreffende de verkoop van goederen, de levering van digitale inhoud en het verrichten van verbonden diensten, binnen de in de artikelen 4 tot en met 7 vastgestelde territoriale, materiële en personele werkingssfeer. [Am. 59]

Artikel 4

Grensoverschrijdende overeenkomsten

1. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht kan worden toegepast op ~~grensoverschrijdende~~ overeenkomsten **op afstand die een grensoverschrijdend karakter hebben**. [Am. 60]
2. Voor de toepassing van deze verordening is een overeenkomst tussen handelaren een grensoverschrijdende overeenkomst wanneer de partijen hun gewone verblijfplaats in verschillende landen hebben, waarvan er ten minste één een lidstaat is.
3. Voor de toepassing van deze verordening is een overeenkomst tussen een handelaar en een consument een grensoverschrijdende overeenkomst wanneer:
 - a) hetzij het door de consument opgegeven adres, hetzij het adres waar de goederen moeten worden geleverd, hetzij het factuuradres in een ander land ligt dan dat waar de handelaar zijn gewone verblijfplaats heeft, en
 - b) ten minste een van deze staten een lidstaat is.
4. Voor de toepassing van deze verordening is de gewone verblijfplaats van ondernemingen en andere instellingen, met of zonder rechtspersoonlijkheid, de plaats waar deze hun hoofdvestiging hebben. De gewone verblijfplaats van een handelaar die een natuurlijke persoon is, is de plaats waar hij zijn belangrijkste handelsactiviteit heeft.
5. Wanneer de overeenkomst is gesloten in het kader van de uitoefening van de activiteiten van een filiaal, agentschap of een andere vestiging van een handelaar, wordt de plaats waar het filiaal, het agentschap of de vestiging is gelegen, als de gewone verblijfplaats van de handelaar beschouwd.
6. Om na te gaan of een overeenkomst een grensoverschrijdende overeenkomst is, is het relevante tijdstip, het tijdstip waarop overeenstemming is bereikt over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht.

Artikel 5

Overeenkomsten waarop het gemeenschappelijk Europees kooprecht kan worden toegepast

Het gemeenschappelijk Europees kooprecht kan worden toegepast op **overeenkomsten op afstand, met inbegrip van onlineovereenkomsten, die behoren tot de volgende categorieën**: [Am. 61]

- a) koopovereenkomsten;
- b) overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud, ~~al dan niet~~ op een materiële gegevensdrager **of anderszins**, die door de gebruiker kan worden opgeslagen, verwerkt en hergebruikt, en waartoe hij toegang kan hebben, ongeacht of tegenover die levering de betaling van een prijs **of een andere tegenprestatie dan de betaling van een prijs** staat **of de digitale inhoud wordt geleverd zonder dat daar een tegenprestatie tegenover** staat. [Am. 62]
- c) overeenkomsten betreffende verbonden diensten, ongeacht of voor die verbonden dienst een afzonderlijke prijs is overeengekomen.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 6

~~Uitsluiting van Verbonden overeenkomsten en~~ gemengde overeenkomsten ~~en van overeenkomsten die verband houden met een consumentenkrediet~~ [Am. 63]

1. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht ~~mag niet~~ **kan ook** worden toegepast op:
- ~~gevallen waarin een overeenkomst waarop het gemeenschappelijk Europees kooprecht van toepassing is, verbonden is met een andere overeenkomst dan een koopovereenkomst, een overeenkomst betreffende het leveren van digitale inhoud of een verbonden dienstenovereenkomst, of gemengde overeenkomsten die~~
 - ~~gevallen waarin een overeenkomst~~ andere onderdelen ~~bevatten~~ **bevat** dan de verkoop van goederen, de levering van digitale inhoud en de levering van verbonden diensten, zoals bedoeld in artikel 5, **op voorwaarde dat deze onderdelen kunnen worden gesplitst en een deel van de prijs eraan kan worden toegewezen.** [Am. 64]

1 bis. *In de in lid 1, onder a) bedoelde gevallen wordt de verbonden overeenkomst beheerst door het normaal toepasselijke recht.* [Am. 65]

1 ter. *In de in lid 1, onder a) bedoelde gevallen en*

- wanneer in de context van de door het gemeenschappelijk Europees kooprecht beheerste overeenkomst één van de partijen een recht, rechtsmiddel of verweermiddel inroept, of deze overeenkomst ongeldig of niet verbindend is, bepaalt het op de verbonden overeenkomst toepasselijke nationale recht de gevolgen voor de verbonden overeenkomst;* [Am. 66]
- wanneer in de context van de verbonden overeenkomst één van de partijen een recht, rechtsmiddel of verweermiddel inroept, of deze overeenkomst ongeldig of niet verbindend is krachtens het op deze overeenkomst toepasselijke nationale recht, blijven de verbintenissen van partijen krachtens de overeenkomst naar gemeenschappelijk Europees recht onverlet, tenzij één van de partijen deze overeenkomst naar gemeenschappelijk Europees recht niet zou hebben gesloten zonder de daarmee verbonden overeenkomst of dit slechts zou hebben gedaan onder wezenlijk andere contractuele voorwaarden, in welk geval deze partij het recht heeft de overeenkomst naar gemeenschappelijk Europees kooprecht te ontbinden.* [Am. 67]

1 quater. *In de in lid 1, onder b) bedoelde gevallen, worden de andere in de overeenkomst opgenomen onderdelen geacht te zijn overeengekomen in het kader van een verbonden overeenkomst.* [Am. 68]

2. ~~Het gemeenschappelijk Europees kooprecht mag niet worden toegepast op overeenkomsten tussen een handelaar en een consument waarbij de handelaar de consument krediet verleent of toezegt in de vorm van uitstel van betaling, een lening of een andere, soortgelijke financieringsregeling. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht mag niet worden toegepast op overeenkomsten tussen een handelaar en een consument waarbij goederen, digitale inhoud of verbonden diensten doorlopend worden geleverd en de consument voor die goederen, digitale inhoud of verbonden diensten voor de duur van de levering betaalt in termijnen.~~ [Am. 69]

Artikel 7

Partijen bij de overeenkomst

~~1. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht mag alleen worden toegepast wanneer de verkoper van goederen of de leverancier van digitale inhoud een handelaar is. Wanneer alle partijen bij een overeenkomst handelaren zijn, kan het gemeenschappelijk Europees kooprecht worden toegepast wanneer ten minste een van die partijen een kleine of middelgrote onderneming is („kmo”).~~

~~2. Voor de toepassing van deze verordening is een kmo een handelaar die~~

- ~~minder dan 250 personen in dienst heeft, en~~
- ~~een jaaromzet heeft die niet meer bedraagt dan 50 miljoen euro of een jaarlijks balanstotaal dat niet meer bedraagt dan 43 miljoen euro, of voor een kmo die haar gewone verblijfplaats heeft in een lidstaat die niet de euro als munteenheid heeft of in een derde land, de equivalente bedragen in de munteenheid van die lidstaat of dat derde land.~~ [Am. 70]

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 8

Overeenstemming over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht

1. De toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht vereist overeenstemming daarover tussen de partijen. Het bestaan van een dergelijke overeenstemming en de geldigheid ervan worden beoordeeld op grond van de leden 2 en 3 van dit artikel, artikel 9 en de relevante bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht.
2. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is de overeenstemming over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht slechts geldig wanneer de consument zijn instemming heeft gegeven door middel van een ~~expliciete~~ **uitdrukkelijke** verklaring, die gescheiden is van de verklaring waarmee de instemming met het sluiten van de overeenkomst wordt gegeven, **en mits aan de voorwaarden van artikel 9 is voldaan**. De handelaar verstrekt de consument een bevestiging van die instemming op een duurzame gegevensdrager. [Am. 71]
3. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument kan het gemeenschappelijk Europees kooprecht niet gedeeltelijk worden gekozen, maar uitsluitend in zijn geheel. **In betrekkingen tussen handelaren kan het gemeenschappelijk Europees kooprecht gedeeltelijk worden gekozen, voor zover het gemeenschappelijk Europees kooprecht uitsluiting van bepaalde bepalingen niet verbiedt**. [Am. 72]

Artikel 9

Standaardmededeling in overeenkomsten tussen een handelaar en een consument

1. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument dient de handelaar niet alleen de in het gemeenschappelijk Europees kooprecht vastgestelde precontractuele informatieverplichtingen na te komen, maar de consument ook te wijzen op de voorgenomen toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, door hem op een in het oog springende manier de in bijlage opgenomen mededeling af te geven voordat overeenstemming wordt bereikt over de toepassing daarvan. Wanneer telefonisch of op een andere manier waarbij de mededeling niet vooraf aan de consument kan worden afgegeven, overeenstemming wordt bereikt over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, of wanneer de handelaar de mededeling niet heeft verstrekt, is de consument hierdoor niet gebonden totdat de consument de in artikel 8, lid 2, bedoelde bevestiging en de mededeling heeft ontvangen en vervolgens uitdrukkelijk zijn instemming heeft gegeven om het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen.
2. De in lid 1 bedoelde mededeling bevat, wanneer zij in elektronische vorm wordt afgegeven, een hyperlink of, in alle andere omstandigheden, een verwijzing naar een website, waarop kosteloos de tekst van het gemeenschappelijk Europees kooprecht kan worden verkregen.

Artikel 10

Straffen voor inbreuken op specifieke voorschriften

De lidstaten voorzien in straffen voor inbreuken van handelaren in betrekkingen met consumenten op de in de artikelen 8 en 9 vastgestelde voorschriften en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die straffen worden opgelegd. De aldus vastgestelde straffen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op (*) van de getroffen maatregelen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen daarop zo spoedig mogelijk mee.

Artikel 11

Gevolgen van de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht

1. Wanneer partijen geldig zijn overeengekomen om het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen op een overeenkomst, is op de aspecten van de overeenkomst die daarin geregeld worden, uitsluitend het gemeenschappelijk Europees kooprecht van toepassing. ~~Op voorwaarde dat de overeenkomst daadwerkelijk wordt gesloten, vallen onder het gemeenschappelijk Europees kooprecht ook de naleving van de precontractuele informatieverplichtingen en de rechtsmiddelen in geval van niet naleving ervan.~~ **en niet de regeling inzake overeenkomstenrecht die bij gebreke van een dergelijke overeenstemming de overeenkomst zou beheersen binnen de rechtsorde die als toepasselijk recht is bepaald**. [Am. 73]

(*) 1 jaar na de datum van toepassing van deze verordening.

Woensdag 26 februari 2014

1 bis. Wanneer partijen onderhandelingen aanknopen of anderszins voorbereidende stappen ondernemen voor het sluiten van een overeenkomst met verwijzing naar het gemeenschappelijk Europees kooprecht, vallen onder het gemeenschappelijk Europees kooprecht ook de naleving van de precontractuele informatieverplichtingen en de rechtsmiddelen ingeval van niet-naleving ervan, en andere kwesties die relevant zijn voorafgaand aan het sluiten van een overeenkomst.

De toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht zoals bedoeld in de eerste alinea, doet geen afbreuk aan het volgens de relevante collisieregels toepasselijke recht, wanneer de handelaar ook heeft verwezen naar andere rechtsstelsels. [Am. 74]

Artikel 11 bis

Onder het gemeenschappelijk Europees kooprecht vallende aangelegenheden

1. In de regels van het gemeenschappelijk Europees kooprecht worden de volgende aangelegenheden behandeld

- a) precontractuele informatieverplichtingen;
- b) het sluiten van een overeenkomst, met inbegrip van formele vereisten;
- c) het herroepingsrecht en de gevolgen daarvan;
- d) de vernietiging van een overeenkomst als gevolg van dwaling, bedrog, bedreiging of misbruik en de gevolgen van deze vernietiging;
- e) de uitlegging;
- f) de inhoud en de gevolgen, onder meer van de desbetreffende overeenkomst;
- g) de beoordeling en de gevolgen van oneerlijke voorwaarden van een overeenkomst;
- h) de rechten en verplichtingen van partijen;
- i) rechtsmiddelen bij niet-nakoming;
- j) teruggave na vernietiging of ontbinding of in geval van een niet verbindende overeenkomst;
- k) verjaring en uitsluiting van rechten;
- l) de sancties die kunnen worden opgelegd in geval de krachtens dit recht geldende verbintenissen en verplichtingen niet worden nagekomen. [Am. 75]

2. Aangelegenheden die het gemeenschappelijk Europees kooprecht niet behandelt, worden beheerst door de relevante regels van het nationale recht dat ingevolge de Verordeningen (EG) nr. 593/2008 en (EG) nr. 864/2007 of andere toepasselijke collisieregels van toepassing is. Deze aangelegenheden omvatten:

- a) rechtspersoonlijkheid;
- b) de ongeldigheid van een overeenkomst als gevolg van onbekwaamheid, onwettigheid of strijd met de goede zeden, behalve wanneer de redenen voor onwettigheid of strijdigheid met de goede zeden in het gemeenschappelijk Europees kooprecht worden behandeld;
- c) bepaling van de taal van de overeenkomst;
- d) kwesties inzake non-discriminatie;
- e) vertegenwoordiging;
- f) pluraliteit van schuldeisers en schuldenaren en de wijziging van partijen, met inbegrip van cessie;
- g) compensatie en schuldvermenging;
- h) het doen ontstaan, verwerven of overdragen van onroerend goed of rechten op onroerend goed;
- i) het recht inzake intellectuele eigendom; alsmede

Woensdag 26 februari 2014

j) *de onrechtmatige daad, met inbegrip van de kwestie of samenlopende contractuele en niet-contractuele aansprakelijkheidsvorderingen samen kunnen worden ingeleid.* [Am. 76]

3. *Dit artikel doet geen afbreuk aan dwingende bepalingen van een derde land die van toepassing kunnen zijn overeenkomstig de relevante collisieregels.* [Am. 77]

Artikel 12

Uit de dienstenrichtlijn voortvloeiende informatieverplichtingen

Deze verordening doet geen afbreuk aan de informatieverplichtingen die zijn vastgesteld in nationale wetgeving tot omzetting van de bepalingen van Richtlijn 2006/123/EG en die de in het gemeenschappelijk Europees kooprecht vastgestelde informatieverplichtingen aanvullen.

Artikel 13

Opties van de lidstaten

Een lidstaat kan besluiten het gemeenschappelijk Europees kooprecht beschikbaar te maken voor:

- a) overeenkomsten waarbij de gewone verblijfplaats van de handelaren of, in het geval van een overeenkomst tussen een handelaar en een consument, de gewone verblijfplaats van de handelaar, het door de consument opgegeven adres, het adres waar de goederen moeten worden geleverd en het factuuradres, in die lidstaat liggen, en/of
- b) overeenkomsten waarvan alle partijen handelaren zijn, maar geen kmo's in de zin van artikel 7, lid 2.

Artikel 14

Mededeling van rechterlijke beslissingen waarin deze verordening wordt toegepast

1. ~~De lidstaten zorgen ervoor dat de eindbeslissingen van hun gerechten waarin de bepalingen van deze verordening worden toegepast, onverwijld aan de Commissie worden meegedeeld.~~
2. ~~De Commissie zal een systeem opzetten waarmee de informatie over de in lid 1 bedoelde beslissingen en de relevante arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie kunnen worden geraadpleegd. Dat systeem zal openbaar zijn.~~ [Am. 78]

Artikel 15

Evaluatie

1. ~~Uiterlijk ... [4 jaar na het in toepassing brengen van deze verordening] verstrekken de lidstaten de Commissie gegevens over de toepassing van deze verordening, met name over de acceptatiegraad van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, de mate waarin de bepalingen ervan aanleiding hebben gegeven tot rechtszaken en de stand van zaken betreffende de verschillen tussen het gemeenschappelijk Europees kooprecht en het nationale recht wat het niveau van consumentenbescherming betreft. Deze gegevens bevatten een uitgebreid overzicht van de rechtspraak van de nationale gerechten over de uitlegging van de bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht.~~
2. ~~Uiterlijk ... [5 jaar na het in toepassing brengen van deze verordening] dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité een uitvoerig verslag in over de werking van deze verordening, onder meer in het licht van de noodzaak om de werkingssfeer uit te breiden wat overeenkomsten tussen ondernemingen onderling betreft, de markt- en technologische ontwikkelingen met betrekking tot digitale inhoud en toekomstige ontwikkelingen van het acquis van de Unie.~~ [Am. 79]

Artikel 16

Inwerkingtreding en toepassing

1. ~~Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.~~
2. ~~Zij is van toepassing vanaf [6 maanden nadat zij in werking is getreden].~~

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. [Am. 80]

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE I

GEMEENSCHAPPELIJK EUROPEES KOOPRECHT

INHOUDSOPGAVE

Deel I Inleidende bepalingen	36
Hoofdstuk 1 Algemene beginselen en toepassing	36
Afdeling 1 Algemene beginselen	36
Afdeling 2 Toepassing	36
Deel II Het sluiten van een bindende overeenkomst	42
Hoofdstuk 2 Precontractuele informatie	42
Afdeling 1 Precontractuele informatie te verstrekken door een handelaar die onderhandelt met een consument	42
Afdeling 2 Precontractuele informatie te verstrekken door een handelaar die onderhandelt met een andere handelaar	48
Afdeling 3: Elektronisch gesloten overeenkomsten	48
Afdeling 4 Verplichting tot het verstrekken van juiste informatie	50
Afdeling 5 Rechtsmiddelen tegen niet-naleving van informatieverplichtingen	50
Hoofdstuk 3 Het sluiten van een overeenkomst	52
Hoofdstuk 4 Herroepingsrecht voor op afstand en buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten tussen handelaren en consumenten	56
Hoofdstuk 5 Gebrekkige toestemming	62
Deel III Vaststelling van de inhoud van de overeenkomst	65
Hoofdstuk 6 Uitlegging	65
Hoofdstuk 7 Inhoud en gevolgen	67
Hoofdstuk 8 Oneerlijke voorwaarden van overeenkomsten	72
Afdeling 1 Algemene bepalingen	72
Afdeling 2 Oneerlijke voorwaarden in overeenkomsten tussen een handelaar en een consument	72
Afdeling 3 Oneerlijke voorwaarden in overeenkomsten tussen handelaren	76
Deel IV Verbintenissen en rechtsmiddelen van partijen bij een koopovereenkomst of overeenkomst voor de levering van digitale inhoud	78
Hoofdstuk 9 Algemene bepalingen	78
Hoofdstuk 10 De verbintenissen van de verkoper	81
Afdeling 1 Algemene bepalingen	81
Afdeling 2 Aflevering	81
Afdeling 3 Conformiteit van de goederen en de digitale inhoud	84
Hoofdstuk 11 Rechtsmiddelen van de koper	87
Afdeling 1 Algemene bepalingen	87
Afdeling 2 Herstel van verzuim door verkoper	88
Afdeling 3 Vordering tot nakoming	89
Afdeling 4 Opschorting van de nakoming van de verbintenissen van de verkoper	90

Woensdag 26 februari 2014

Afdeling 5 Ontbinding	90
Afdeling 6 Prijsvermindering	92
Afdeling 7 Vereisten van onderzoek en kennisgeving in geval van een overeenkomst tussen handelaars	92
Hoofdstuk 12 De verbintenissen van de koper	94
Afdeling 1 Algemene bepalingen	94
Afdeling 2 Betaling van de prijs	94
Afdeling 3 Inontvangstneming	96
Hoofdstuk 13 Rechtsmiddelen van de verkoper	98
Afdeling 1 Algemene bepalingen	98
Afdeling 2 Vordering tot nakoming	98
Afdeling 3 Opschorting van de nakoming van de verbintenissen van de verkoper	99
Afdeling 4 Ontbinding	99
Hoofdstuk 14 Risico-overgang	101
Afdeling 1 Algemene bepalingen	101
Afdeling 2 Risico-overgang bij consumentenkoopovereenkomsten	101
Afdeling 3 Risico-overgang bij geval van overeenkomsten tussen handelaars	102
Deel V Verbintenissen en rechtsmiddelen van partijen bij een verbonden dienstenovereenkomst	104
Hoofdstuk 15 Verbintenissen en rechtsmiddelen van partijen	104
Afdeling 2 Verbintenissen van de dienstverlener	104
Afdeling 3 Verbintenissen van de klant	106
Afdeling 4 Rechtsmiddelen	106
Deel VI Schadevergoeding en rente	109
Hoofdstuk 16 Schadevergoeding en rente	109
Afdeling 1 Schadevergoeding	109
Afdeling 2: Vertragsrente: algemene bepalingen	110
Afdeling 3 Vertraging in betaling door handelaars	111
Deel VII Teruggave	114
Hoofdstuk 17 Teruggave	114
Deel VIII Verjaring	117
Hoofdstuk 18 Verjaring	117
Afdeling 1 Algemene bepalingen	117
Afdeling 2 Verjaringstermijnen en hun aanvang	117
Afdeling 3 Verlenging van verjaringstermijnen	118
Afdeling 4 Hernieuwing van verjaringstermijnen	119
Afdeling 5 Gevolgen van verjaring	119

Woensdag 26 februari 2014

Afdeling 6 Wijziging bij overeenkomst	119
Aanhangsel 1	119
Aanhangsel 2	121

[Am. 81]

Titel II

Bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht [Am. 82]

Deel I

Inleidende bepalingen

Hoofdstuk 1

Algemene beginselen en toepassing

Afdeling 1

Algemene beginselen

Artikel 1

Vrijheid van overeenkomst

1. Het staat partijen vrij een overeenkomst te sluiten en de inhoud ervan te bepalen, met inachtneming van de toepasselijke dwingende bepalingen.
2. Partijen kunnen de toepassing van de bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht uitsluiten, van deze bepalingen afwijken of de gevolgen ervan wijzigen, tenzij in deze bepalingen anders is bepaald.

Artikel 2

Goede trouw en redelijkheid en billijkheid

1. Elke partij moet handelen in overeenstemming met de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid.
2. Het niet-nakomen van deze verplichting door een partij kan ertoe leiden dat deze partij een recht, rechtsmiddel of verweermiddel waarover zij normaal zou beschikken, niet kan invoeren, ~~of dat deze partij aansprakelijk is voor enige schade die de wederpartij daardoor lijdt~~ **maar creëert niet automatisch het recht om rechtsmiddelen tegen niet-nakoming van een verbintenis aan te wenden.** [Am. 83]
3. Het is partijen niet toegestaan de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 3

Samenwerking

Partijen zijn verplicht met elkaar samen te werken voor zover dit met het oog op de uitvoering van hun verbintenissen uit overeenkomst kan worden verwacht.

AFDELING 2

TOEPASSING

Artikel 4

Uitlegging

1. Het gemeenschappelijk Europees kooprecht moet autonoom en in overeenstemming met de doelstellingen en beginselen die eraan ten grondslag liggen worden uitgelegd.

Woensdag 26 februari 2014

2. Geschilpunten die binnen de werkingssfeer van het gemeenschappelijk Europees kooprecht vallen, maar er niet uitdrukkelijk door worden beslecht, worden beslecht overeenkomstig de doelstellingen en beginselen die eraan ten grondslag liggen en alle bepalingen ervan, zonder dat een beroep wordt gedaan op het nationale recht dat van toepassing zou zijn als geen overeenstemming was bereikt over de toepassing van het gemeenschappelijk Europees kooprecht of op enig ander recht.

3. Wanneer een algemene bepaling en een bijzondere bepaling van toepassing zijn op een bepaalde situatie die binnen de werkingssfeer van de algemene bepaling valt, heeft in geval van strijdigheid de bijzondere bepaling voorrang.

Artikel 5

Redelijkheid

1. Redelijkheid moet objectief worden vastgesteld, rekening houdend met de aard en het doel van de overeenkomst, met de omstandigheden van de zaak en met de gewoonten en handelwijzen van de betrokken bedrijfstakken of beroepen.

2. Elke verwijzing naar hetgeen door of van een persoon, of in een specifieke situatie kan worden verwacht, is een verwijzing naar hetgeen redelijkerwijs kan worden verwacht.

Artikel 6

Geen vormvereiste

Tenzij in het gemeenschappelijk Europees kooprecht anders is bepaald, hoeft een overeenkomst, verklaring of andere handeling die onder dat recht valt, niet in een bepaalde vorm te zijn opgesteld of aan de hand daarvan te worden bewezen.

Artikel 7

Voorwaarden van overeenkomsten waarover niet afzonderlijk is onderhandeld

1. Over een voorwaarde van een overeenkomst is niet afzonderlijk onderhandeld wanneer deze door een partij is bedongen en de wederpartij de inhoud ervan niet heeft kunnen beïnvloeden.

2. Wanneer een partij de wederpartij een selectie van voorwaarden van de overeenkomst aanbiedt, wordt er niet van uitgegaan dat over een voorwaarde afzonderlijk is onderhandeld door het enkele feit dat de wederpartij deze voorwaarde kiest uit deze selectie.

3. Een partij die beweert dat over een voorwaarde van de overeenkomst die deel uitmaakt van de standaardvoorwaarden van de overeenkomst, afzonderlijk is onderhandeld, draagt daarvan de bewijslast.

4. In een overeenkomst tussen een handelaar en een consument, ligt de bewijslast dat over een door de handelaar bedongen voorwaarde van de overeenkomst afzonderlijk is onderhandeld, bij de handelaar.

5. In een overeenkomst tussen een handelaar en een consument, wordt ervan uitgegaan dat door een derde opgestelde voorwaarden van de overeenkomst door de handelaar zijn bedongen, tenzij de consument deze in de overeenkomst heeft ingevoegd.

Artikel 8

Ontbinding van een overeenkomst

1. Een „overeenkomst ontbinden” betekent een einde maken aan de rechten en verbintenissen van de partijen uit de overeenkomst, behalve die welke voortvloeien uit een voorwaarde van de overeenkomst inzake geschillenbeslechting of een voorwaarde van de overeenkomst die bestemd is om ook na de beëindiging te blijven gelden.

2. Verschuldigde bedragen en schadevergoeding voor niet-nakoming vóór het tijdstip van de ontbinding, blijven verschuldigd. Wanneer de overeenkomst wordt ontbonden wegens niet-nakoming of wegens voorziene niet-nakoming, heeft de ontbindende partij ook recht op schadevergoeding ter vervanging van de toekomstige uitvoering door de wederpartij.

3. De gevolgen van de ontbinding voor de terugbetaling van de prijs en de teruggave van de goederen of digitale inhoud en de andere gevolgen inzake teruggave, worden beheerst door de bepalingen inzake teruggave van hoofdstuk 17.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 9

~~Gemengde overeenkomsten~~ **Overeenkomsten die de verlening van verbonden diensten omvatten [Am. 84]**

1. Wanneer een overeenkomst zowel de verkoop van goederen of de levering van digitale inhoud als het verlenen van een verbonden dienst betreft, zijn de bepalingen van deel IV van toepassing op de verbintenissen en rechtsmiddelen van de partijen als koper en verkoper van goederen of digitale inhoud en de bepalingen van deel V op de verbintenissen en rechtsmiddelen van de partijen als dienstverlener en klant.
2. Wanneer, in een onder lid 1 vallende overeenkomst, de verbintenissen van de verkoper en de dienstverlener krachtens de overeenkomst in afzonderlijke delen moeten worden nagekomen of anderszins kunnen worden gesplitst, kunnen de koper en de klant, wanneer er een grond is voor ontbinding wegens niet-nakoming van een deel waaraan een deel van de prijs kan worden toegewezen, alleen opzeggen met betrekking tot dat deel.
3. Lid 2 is niet van toepassing wanneer van de verkoper en de klant niet kan worden verwacht dat zij de nakoming van de andere delen aanvaarden of de niet-nakoming van dien aard is dat de ontbinding van de volledige overeenkomst gerechtvaardigd is.
4. Wanneer de verbintenissen van de verkoper en de dienstverlener krachtens de overeenkomst niet kunnen worden gesplitst of niet een deel van de prijs kan worden toegewezen, kunnen de koper en de klant de overeenkomst slechts ontbinden wanneer de niet-nakoming van dien aard is dat de ontbinding van de volledige overeenkomst gerechtvaardigd is.

Artikel 10

Kennisgeving

1. ~~Dit artikel is van toepassing op elke vorm van kennisgeving ingevolge het gemeenschappelijk Europees kooprecht en de overeenkomst.~~ „Kennisgeving” is de mededeling van elke verklaring waarmee rechtsgevolgen worden beoogd of waarmee wordt beoogd voor een juridisch doel informatie te verstrekken. **[Am. 85]**
 2. Kennisgeving kan worden gedaan met alle middelen die passend zijn voor de omstandigheden.
 3. Een kennisgeving heeft gevolgen wanneer zij de persoon bereikt tot wie zij is gericht, tenzij daarin is bepaald dat dit op een later tijdstip gebeurt.
 4. Een kennisgeving bereikt de persoon tot wie zij is gericht:
 - a) wanneer zij aan die persoon wordt afgegeven;
 - b) wanneer zij wordt afgeleverd op de vestigingsplaats van die persoon of, wanneer er niet een dergelijke plaats is, of de kennisgeving tot een consument is gericht, op de gewone verblijfplaats van die persoon;
 - c) ingeval zij per e-mail of met een ander individueel elektronisch communicatiemiddel plaatsvindt, op het tijdstip waarop die persoon daartoe toegang heeft, of
 - d) wanneer zij op een andere manier ter beschikking van deze persoon wordt gesteld op een plaats en op een manier waarvan kan worden verwacht dat deze persoon daartoe onverwijld toegang kan krijgen.
- De kennisgeving heeft de persoon tot wie zij is gericht, bereikt zodra aan een van de in de punten a), b), c) of d), vastgestelde vereisten is voldaan, ongeacht om welk vereiste het gaat.
5. Een kennisgeving heeft geen gevolgen wanneer de intrekking ervan de persoon tot wie zij is gericht, eerder dan of gelijktijdig met de kennisgeving bereikt.
 6. In de betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van de leden 3 en 4 uit te sluiten of van die leden af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 11

Berekening van termijnen

~~1. Dit artikel is van toepassing op de berekening van de termijnen voor alle doeleinden waarin het gemeenschappelijk Europees kooprecht voorziet. [Am. 86]~~

1 bis. Wanneer een in dagen, weken, maanden of jaren omschreven termijn moet worden berekend vanaf een bepaalde gebeurtenis of handeling of een bepaald tijdstip, valt de dag waarop de gebeurtenis of handeling plaatsvindt of het bepaalde tijdstip verstrijkt, niet binnen de betrokken termijn. [Am. 87]

2. Onverminderd de leden 4, 5 en 7,

a) gaat een in dagen omschreven termijn in bij de aanvang van het eerste uur van de eerste dag en eindigt deze termijn bij het verstrijken van het laatste uur van de laatste dag ervan;

b) gaat een in weken, maanden of jaren omschreven termijn in bij de aanvang van het eerste uur van de eerste dag van de termijn en eindigt deze termijn bij het verstrijken van het laatste uur van de dag die — in de laatste week, de laatste maand of het laatste jaar — dezelfde naam of cijfer aanduiding heeft als de dag waarop de termijn ingaat; met dien verstande dat wanneer, in een in maanden of jaren omschreven termijn, de dag waarop de termijn zou moeten verstrijken, niet in de laatste maand valt, de termijn eindigt bij het verstrijken van het laatste uur van de laatste dag van die maand.

~~3. Wanneer een in dagen, weken, maanden of jaren omschreven termijn moet worden berekend vanaf een bepaalde gebeurtenis of handeling of een bepaald tijdstip, valt de dag waarop de gebeurtenis of handeling plaatsvindt of het bepaalde tijdstip verstrijkt, niet binnen de betrokken termijn. [Am. 88]~~

4. De betrokken termijnen omvatten zaterdagen, zondagen en feestdagen, behalve wanneer deze uitdrukkelijk zijn uitgesloten of wanneer de termijnen in werkdagen zijn uitgedrukt.

5. Wanneer de laatste dag van een termijn een zaterdag, zondag of feestdag is op de plaats waar een voorgeschreven handeling moet worden verricht, eindigt de termijn bij het verstrijken van het laatste uur van de volgende werkdag. Deze bepaling is niet van toepassing op termijnen die met terugwerkende kracht vanaf een bepaalde datum of gebeurtenis worden berekend.

~~6. Wanneer een persoon een andere persoon een document zendt waarin een termijn wordt vastgesteld waarbinnen de ontvanger moet antwoorden of een andere handeling moet verrichten, maar niet wordt vermeld wanneer deze termijn ingaat, wordt, tenzij anders is bepaald, de termijn berekend vanaf het tijdstip waarop het document de ontvanger bereikt. [Am. 89]~~

7. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

a) „feestdag” met betrekking tot een lidstaat of een deel van een lidstaat van de Europese Unie: elke voor die lidstaat of voor dat deel van een lidstaat als zodanig aangewezen dag in een in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte lijst, en

b) „werkdagen”: alle andere dagen dan zaterdagen, zondagen en feestdagen.

7 bis. Wanneer een persoon een andere persoon een document zendt waarin een termijn wordt vastgesteld waarbinnen de ontvanger moet antwoorden of een andere handeling moet verrichten, maar niet wordt vermeld wanneer deze termijn ingaat, wordt, tenzij anders is bepaald, de termijn berekend vanaf het tijdstip waarop het document de ontvanger bereikt. [Am. 90]

Artikel 12

Eenzijdige verklaringen of gedragingen

1. Een eenzijdige wilsverklaring moet worden uitgelegd zoals de persoon tot wie zij is gericht, deze verklaring naar verwachting zou begrijpen.

2. Wanneer de persoon die de verklaring doet, de bedoeling had aan een daarin gebruikte uitdrukking een bepaalde betekenis te geven en de wederpartij deze kende of had behoren te kennen, moet deze uitdrukking worden uitgelegd overeenkomstig de bedoeling van de persoon die de verklaring aflegt.

Woensdag 26 februari 2014

3. ~~De artikelen 59 tot en met 65 zijn van overeenkomstige toepassing op de uitlegging van eenzijdige wilsverklaringen.~~
[Am. 91]

4. ~~De bepalingen betreffende gebrekkige toestemming in hoofdstuk 5 zijn van overeenkomstige toepassing op eenzijdige wilsverklaringen.~~ [Am. 92]

5. Elke verwijzing naar een in dit artikel bedoelde verklaring is tevens een verwijzing naar een gedraging die als gelijkwaardig aan een verklaring kan worden beschouwd.

Deel II

Het sluiten van een bindende overeenkomst

Hoofdstuk 2

Precontractuele informatie

Afdeling 1

Precontractuele informatie te verstrekken door een handelaar die onderhandelt met een consument

Artikel 13

Verplichting tot het verstrekken van informatie ~~bij het sluiten van een overeenkomst op afstand of buiten verkooppunten~~
[Am. 93]

1. Een handelaar die een overeenkomst ~~op afstand of buiten verkooppunten~~ sluit, verstrekt de consument, alvorens de overeenkomst wordt gesloten of de consument door een aanbod gebonden wordt, op duidelijke en begrijpelijke wijze de volgende informatie:

- a) de voornaamste kenmerken van de te leveren goederen, digitale inhoud of verbonden diensten, in de mate waarin zulks gezien het communicatiemedium en de goederen, digitale inhoud of verbonden diensten passend is;
- b) de totale prijs en extra lasten en kosten, overeenkomstig artikel 14;
- c) de identiteit en het adres van de handelaar, overeenkomstig artikel 15;
- d) de voorwaarden van de overeenkomst, overeenkomstig artikel 16;
- e) het herroepingsrecht, overeenkomstig artikel 17;
- f) voor zover van toepassing, het bestaan en de voorwaarden van klantenhulp, klantenservice, commerciële garanties en beleid inzake klachtenbehandeling van de handelaar;
- g) voor zover van toepassing, de mogelijkheid van toegang tot een alternatief mechanisme voor geschillenbeslechting waaraan de handelaar is onderworpen, en de voorwaarden voor toegang daartoe;
- h) voor zover van toepassing, de functionaliteit van digitale inhoud met inbegrip van toepasselijke technische beveiligingsvoorzieningen, en
- i) voor zover van toepassing, de relevante interoperabiliteit van digitale inhoud met hardware en software waarvan de handelaar op de hoogte is of had behoren te zijn. [Am. 94]

2. De verstrekte informatie, met uitzondering van het in lid 1, onder c), bedoelde adres, vormt een integrerend onderdeel van de overeenkomst en wordt niet gewijzigd, tenzij partijen uitdrukkelijk anders overeenkomen.

3. ~~Voor een overeenkomst op afstand moet~~ De krachtens dit artikel vereiste informatie **moet**: [Am. 95]

- a) aan de consument worden verstrekt of beschikbaar gemaakt op een wijze die passend is voor de gebruikte techniek voor communicatie op afstand;
- b) in duidelijke en begrijpelijke taal zijn gesteld, en

Woensdag 26 februari 2014

- c) voor zover zij op een duurzame gegevensdrager wordt verstrekt, in leesbare vorm zijn gesteld.
4. ~~Voor een buiten verkooppunten gesloten overeenkomst moet de krachtens dit artikel vereiste informatie:~~
- a) ~~op papier worden verstrekt of, indien de consument hiermee instemt, op een andere duurzame gegevensdrager, en~~
- b) ~~leesbaar zijn en in duidelijke en begrijpelijke taal worden verstrekt. [Am. 96]~~
5. Dit artikel is niet van toepassing wanneer het gaat om:
- a) een overeenkomst betreffende de levering van levensmiddelen, dranken of andere goederen die bestemd zijn voor dagelijkse huishoudelijke consumptie en die fysiek bij de woning of arbeidsplaats van de consument worden afgeleverd door een handelaar die frequente en regelmatige rondes maakt;
- b) ~~een overeenkomst die wordt gesloten door middel van een distributieautomaat of geautomatiseerde handelsruimte; [Am. 97]~~
- e) ~~een buiten verkooppunten gesloten overeenkomst, mits de prijs of, wanneer meerdere overeenkomsten gelijktijdig zijn gesloten, de totale prijs van de overeenkomsten niet meer bedraagt dan 50 euro of het gelijkwaardig bedrag in de munteenheid die voor de prijs van de overeenkomst is overeengekomen. [Am. 98]~~
- (c bis) overeenkomstig de wetten van de lidstaten worden opgesteld door een openbaar ambtenaar die volgens de wet onafhankelijk en onpartijdig moet zijn en die door het verstrekken van uitgebreide juridische informatie dient te verzekeren dat de consument de overeenkomst alleen na zorgvuldig juridisch beraad en met kennis van de juridische reikwijdte ervan sluit; [Am. 99]**

Artikel 14

Informatie over prijs en extra lasten en kosten

1. De krachtens artikel 13, lid 1, onder b), te verstrekken informatie moet de volgende elementen bevatten:
- a) de totale prijs van de goederen, digitale inhoud of verbonden diensten, inclusief heffingen, of, als het om een soort goed, digitale inhoud of verbonden dienst gaat waarvan de prijs redelijkerwijs niet vooraf kan worden berekend, de manier waarop de prijs moet worden berekend, en
- b) in voorkomend geval, alle extra vracht-, leverings- of portokosten en eventuele andere kosten of, indien deze kosten redelijkerwijs niet vooraf kunnen worden berekend, vermelding van het feit dat er eventueel dergelijke extra kosten moeten worden betaald.
2. In geval van een overeenkomst van onbepaalde duur of een overeenkomst waaraan een abonnement is gekoppeld, heeft de totale prijs betrekking op de totale prijs per factureringsperiode. Indien voor dergelijke overeenkomsten een vast tarief van toepassing is, moet de totale prijs de totale maandelijkse prijs bevatten. Indien de totale prijs niet redelijkerwijze vooraf kan worden berekend, wordt de berekeningswijze meegedeeld.
3. Voor zover van toepassing, deelt de handelaar de consument de kosten mee voor het gebruik van de techniek voor communicatie op afstand voor het sluiten van de overeenkomst wanneer deze kosten op een andere grondslag dan het basistarief worden berekend.

Artikel 15

Informatie over het adres en de identiteit van de handelaar

De krachtens artikel 13, lid 1, onder c), te verstrekken informatie moet het volgende bevatten:

- a) de identiteit van de handelaar, bijvoorbeeld zijn handelsnaam;
- b) het geografisch adres waar de handelaar is gevestigd;
- c) het telefoonnummer, faxnummer en e-mailadres van de handelaar, indien beschikbaar, zodat de consument snel contact met de handelaar kan opnemen en efficiënt met hem kan communiceren;

Woensdag 26 februari 2014

- d) voor zover van toepassing, het geografische adres en de identiteit van elke andere handelaar namens wie de handelaar optreedt, en
- e) wanneer dat verschilt van het overeenkomstig onder b) en d) verstrekte adres, het geografische adres van de handelaar en voor zover van toepassing, dat van de handelaar namens wie hij optreedt, waaraan de consument eventuele klachten kan richten.

Artikel 16

Informatie over de voorwaarden van de overeenkomst

De krachtens artikel 13, lid 1, onder d), te verstrekken informatie moet het volgende bevatten:

- a) de wijze van betaling, levering van de goederen of digitale inhoud, of verrichting van verbonden diensten, en de termijn waarbinnen de handelaar zich ertoe verbindt de goederen of digitale inhoud te leveren of de verbonden diensten te verrichten;
- b) indien van toepassing, de duur van de overeenkomst, de minimumduur van de verbintenissen van de consument of, wanneer de overeenkomst van onbepaalde duur of automatisch verlengbaar is, de voorwaarden voor het ontbinden van de overeenkomst;
- c) voor zover van toepassing, het bestaan van en de voorwaarden betreffende aanbestedingen of andere financiële waarborgen die de consument op verzoek van de handelaar moet betalen of bieden, en
- d) voor zover van toepassing, het bestaan van relevante gedragscodes en de manier waarop daarvan kopieën kunnen worden verkregen.

Artikel 17

Informatie over het herroepingsrecht bij een ~~op afstand of buiten verkoopruimten gesloten~~ overeenkomst [Am. 100]

1. Wanneer de consument op grond van hoofdstuk 4 een herroepingsrecht heeft, moet de krachtens artikel 13, lid 1, onder e), te verstrekken informatie de voorwaarden, de termijn en de procedures voor de uitoefening van dat recht bevatten overeenkomstig aanhangsel 1 alsook het in aanhangsel 2 opgenomen standaardformulier voor herroeping.
2. Voor zover van toepassing, moet in de krachtens artikel 13, lid 1, onder e), te verstrekken informatie melding worden gemaakt van het feit dat de consument de kosten van het terugzenden van de goederen zal moeten dragen in het geval van herroeping en, voor op afstand gesloten overeenkomsten, dat de consument de kosten van het terugzenden van de goederen zal moeten dragen in het geval van herroeping indien de goederen door hun aard niet per gewone post kunnen worden teruggezonden.
3. Wanneer de consument het herroepingsrecht kan uitoefenen na een verzoek te hebben gedaan om de verbonden dienstverlening te laten beginnen tijdens de herroepingstermijn, moet in de krachtens artikel 13, lid 1, onder e), te verstrekken informatie melding worden gemaakt van het feit dat de consument dan aansprakelijk zou zijn om de handelaar het in artikel 45, lid 5, bedoelde bedrag te betalen.
4. De verplichting om de in leden 1, 2 en 3 bedoelde informatie te verstrekken, kan worden nagekomen door de consument de standaardinstructies voor herroeping uit aanhangsel 1 te verstrekken. De handelaar die deze instructies juist ingevuld aan de consument heeft verstrekt, wordt geacht te hebben voldaan aan deze informatievoorschriften.
5. Wanneer er niet is voorzien in een herroepingsrecht overeenkomstig artikel 40, lid 2, onder c) tot en met i), en artikel 40, lid 3, moet de krachtens artikel 13, lid 1, onder e), te verstrekken informatie een verklaring bevatten dat de consument zijn herroepingsrecht niet zal kunnen gebruiken of, indien van toepassing, de omstandigheden vermelden waarin de consument het herroepingsrecht verliest.

Artikel 18

~~Buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten: aanvullende informatievoorschriften en bevestiging~~

- ~~1. De handelaar verstrekt de consument een kopie van de ondertekende overeenkomst of de bevestiging van de overeenkomst op papier of, indien de consument hiermee instemt, op een andere duurzame gegevensdrager, met inbegrip van, in voorkomend geval, de bevestiging van de instemming en het akkoord van de consument overeenkomstig artikel 40, lid 3, onder d).~~

Woensdag 26 februari 2014

~~2. Indien de consument wenst dat de verbonden dienstverlening aanvangt tijdens de in artikel 42, lid 2, bedoelde herroepingstermijn, moet de handelaar van de consument eisen dat hij uitdrukkelijk een verzoek daarom doet op een duurzame gegevensdrager. [Am. 101]~~

Artikel 19

~~Overeenkomsten op afstand: Aanvullende informatie- en andere voorschriften [Am. 102]~~

1. Wanneer een handelaar een consument opbelt met het oogmerk een overeenkomst op afstand te sluiten, moet hij aan het begin van het telefoongesprek met de consument zijn identiteit en, indien van toepassing, de identiteit van de persoon namens wie hij opbelt, alsmede het commerciële doel van het gesprek meedelen.
2. Wanneer de overeenkomst op afstand gesloten wordt door middel van een techniek voor communicatie op afstand die maar weinig ruimte of tijd biedt voor het tonen van de informatie, verstrekt de handelaar via die techniek en voordat de overeenkomst gesloten wordt, ten minste de krachtens lid 3 vereiste informatie. De overige in artikel 13 bedoelde informatie wordt door de handelaar op passende wijze aan de consument verstrekt, overeenkomstig artikel 13, lid 3.
3. De krachtens lid 2 vereiste informatie bevat:
 - a) de voornaamste kenmerken van de goederen, digitale inhoud of verbonden diensten, zoals vereist krachtens artikel 13, lid 1, onder a);
 - b) de identiteit van de handelaar, zoals vereist krachtens artikel 15, onder a);
 - c) de totale prijs, inclusief alle in artikel 13, lid 1, onder b), en artikel 14, leden 1 en 2, vermelde gegevens;
 - d) het herroepingsrecht, en
 - e) in voorkomend geval de duur van de overeenkomst, en in geval van een overeenkomst voor onbepaalde duur, de in artikel 16, onder b), bedoelde vereisten voor ontbinding van de overeenkomst.
4. Een per telefoon gesloten overeenkomst op afstand is slechts geldig wanneer de consument het aanbod heeft ondertekend of een schriftelijke bevestiging heeft gezonden waaruit blijkt dat hij ermee instemt een overeenkomst te sluiten. De handelaar verstrekt de consument een bevestiging van die instemming op een duurzame gegevensdrager.
5. De verkoper verstrekt de consument op een duurzame gegevensdrager een bevestiging van de gesloten overeenkomst, met inbegrip van, in voorkomend geval, de instemming en het akkoord van de consument overeenkomstig artikel 40, lid 3, onder d), en van alle in artikel 13 bedoelde informatie. De handelaar verstrekt deze informatie binnen een redelijke termijn na het sluiten van de overeenkomst op afstand, en uiterlijk bij de levering van de goederen of voordat de levering van digitale inhoud of de verbonden dienstverlening begint, tenzij die informatie al voor het sluiten van de overeenkomst op afstand op een duurzame gegevensdrager aan de consument is verstrekt.
6. Indien de consument wenst dat de verbonden dienstverlening aanvangt tijdens de in artikel 42, lid 2, bedoelde herroepingstermijn, moet de handelaar van de consument eisen dat hij daartoe een uitdrukkelijk verzoek doet op een duurzame gegevensdrager.

Artikel 20

~~Informatieverplichtingen voor andere dan buiten verkoopruimten en op afstand gesloten overeenkomsten~~

1. ~~Wat andere dan buiten verkoopruimten of op afstand gesloten overeenkomsten betreft, verstrekt de handelaar de consument, alvorens de overeenkomst wordt gesloten of de consument door een aanbod is gebonden, op duidelijke en begrijpelijke wijze de volgende informatie, voor zover die nog niet uit de context blijkt:~~
 - a) ~~de voornaamste kenmerken van de te leveren goederen, digitale inhoud of verbonden diensten, in de mate waarin zulks gezien het communicatiemedium en de goederen, digitale inhoud of verbonden diensten passend is;~~
 - b) ~~de totale prijs en extra lasten en kosten, overeenkomstig artikel 14, lid 1;~~

Woensdag 26 februari 2014

- ~~e) de identiteit van de handelaar, in het bijzonder de handelsnaam van de handelaar, het geografische adres waar hij gevestigd is en zijn telefoonnummer;~~
- ~~d) de voorwaarden van de overeenkomst overeenkomstig artikel 16, onder a) en b);~~
- ~~e) voor zover van toepassing, het bestaan van en de voorwaarden betreffende klantenservice, commerciële garanties en beleid inzake klachtenbehandeling van de handelaar;~~
- ~~f) voor zover van toepassing, de functionaliteit van digitale inhoud met inbegrip van toepasselijke technische beveiligingsvoorzieningen, en~~
- ~~g) voor zover van toepassing, de relevante interoperabiliteit van digitale inhoud met hardware en software waarvan de handelaar op de hoogte is of had behoren te zijn.~~

~~2. Dit artikel is niet van toepassing wanneer de overeenkomst betrekking heeft op dagelijkse transacties die onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst worden verricht. [Am. 103]~~

Artikel 21

Bewijslast

De handelaar draagt de bewijslast dat hij de informatie heeft verstrekt die deze afdeling voorschrijft.

Artikel 22

Dwingend karakter

Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van deze afdeling uit te sluiten, van deze afdeling af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Afdeling 2

Precontractuele informatie te verstrekken door een handelaar die onderhandelt met een andere handelaar

Artikel 23

Informatieverplichtingen betreffende goederen en verbonden diensten

1. Voor het sluiten van een overeenkomst betreffende de verkoop van goederen of de levering van digitale inhoud of verbonden diensten door een handelaar aan een andere handelaar, is de leverancier verplicht met passende middelen de andere handelaar alle informatie betreffende de voornaamste kenmerken van de te leveren goederen, digitale inhoud of verbonden diensten mee te delen waarover hij beschikt of had behoren te beschikken en waarvan het in strijd met de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid zou zijn deze niet aan de wederpartij mee te delen.
2. Om te bepalen of een leverancier op grond van lid 1 informatie moet meedelen, moet met alle omstandigheden rekening worden gehouden, onder meer:
 - a) de aanwezigheid van een bijzondere deskundigheid bij de leverancier;
 - b) de kosten voor de leverancier om de relevante informatie te verkrijgen;
 - c) het gemak waarmee de andere handelaar op een andere manier de informatie had kunnen verkrijgen;
 - d) de aard van de informatie;
 - e) het belang dat de informatie voor de andere handelaar kan hebben, en
 - f) de goede handelspraktijken in de betrokken situatie.

Woensdag 26 februari 2014

Afdeling 3

Elektronisch gesloten overeenkomsten

Artikel 24

Aanvullende informatieverplichtingen voor op afstand gesloten elektronische overeenkomsten

1. Dit artikel is van toepassing wanneer een handelaar het middel om een overeenkomst te sluiten, ter beschikking stelt en dat een elektronisch middel is dat niet de exclusieve uitwisseling van elektronische post of andere individuele communicatie betreft.
2. De handelaar stelt de wederpartij passende, doeltreffende en toegankelijke technische middelen ter beschikking waarmee hij invoerfouten kan opsporen en corrigeren, voordat de wederpartij een aanbod doet of aanvaardt.
3. Alvorens de wederpartij een aanbod doet of aanvaardt, verstrekt de handelaar informatie over:
 - a) de technische stappen om tot het sluiten van de overeenkomst te komen;
 - b) de vraag of een schriftelijke overeenkomst door de handelaar zal worden gearchiveerd en of deze toegankelijk zal zijn;
 - c) de technische middelen waarmee invoerfouten kunnen worden opgespoord en gecorrigeerd, alvorens de wederpartij een aanbod doet of aanvaardt;
 - d) de talen waarin de overeenkomst kan worden gesloten;
 - e) de voorwaarden ~~van~~ **waaronder de handelaar bereid is** de overeenkomst **te sluiten**. [Am. 104]
4. **Onverminderd strengere vereisten ten aanzien van een handelaar die op grond van afdeling 1 onderhandelt met een consument, zorgt** de handelaar ~~zorgt~~ ervoor, dat de in lid 3, onder e), bedoelde voorwaarden ~~van de overeenkomst~~ beschikbaar zijn in alfabetische of andere begrijpelijke tekens en op een duurzame gegevensdrager die het lezen en opnemen van de in de tekst opgenomen informatie alsook de reproductie ervan in tastbare vorm mogelijk maakt. [Am. 105]
5. De handelaar bevestigt zo spoedig mogelijk langs elektronische weg de ontvangst van het aanbod of de aanvaarding van de wederpartij. **In deze bevestiging wordt de inhoud van het aanbod of van de aanvaarding vermeld.** [Am. 106]

Artikel 25

Aanvullende voorschriften voor op afstand elektronisch gesloten overeenkomsten

1. Wanneer een elektronisch gesloten overeenkomst op afstand een verbintenis tot betaling voor de consument inhoudt, wijst de handelaar de consument op duidelijke en in het oog springende manier en onmiddellijk voordat de consument zijn bestelling plaatst, op de in artikel 13, lid 1, onder a), artikel 14, leden 1 en 2, en artikel 16, onder b), genoemde informatie.
2. De handelaar zorgt ervoor, dat de consument bij het plaatsen van de bestelling uitdrukkelijk erkent dat de bestelling een verbintenis tot betaling inhoudt. Indien het plaatsen van een bestelling inhoudt dat een knop of een soortgelijke functie moet worden aangeklikt, wordt de knop of soortgelijke functie op een goed leesbare wijze aangemerkt met alleen de woorden „bestelling met verbintenis tot betaling” of een soortgelijke ondubbelzinnige bewoording waaruit blijkt dat het plaatsen van de bestelling een verbintenis inhoudt de verkoper te betalen. Wanneer de handelaar de bepalingen van dit lid niet nakomt, is de consument niet door de overeenkomst of de bestelling gebonden.
3. De handelaar geeft op zijn handelswebsite uiterlijk aan het begin van het bestelproces duidelijk en leesbaar aan of er restricties gelden voor de levering en welke betaalmiddelen worden aanvaard.

Artikel 26

Bewijslast

In de betrekkingen tussen een handelaar en een consument draagt de handelaar de bewijslast dat hij de informatie heeft verstrekt die deze afdeling voorschrijft.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 27

Dwingend karakter

In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van deze afdeling uit te sluiten, van deze afdeling af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Afdeling 4

Verplichting tot het verstrekken van juiste informatie

Artikel 28

Verplichting tot het verstrekken van juiste informatie

1. Een partij die vóór of ten tijde van het sluiten van een overeenkomst informatie verstrekt, hetzij ter nakoming van de verplichtingen van dit hoofdstuk, hetzij anderszins, is verplicht al het redelijke te doen om ervoor te zorgen dat de verstrekte informatie juist en niet misleidend is.
2. Een partij waaraan in strijd met lid 1 onjuiste of misleidende informatie werd verstrekt en die redelijkerwijs op die informatie vertrouwt bij het sluiten van een overeenkomst met de partij die deze informatie heeft verstrekt, beschikt over de in artikel 29 genoemde rechtsmiddelen.
3. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Afdeling 5

Rechtsmiddelen tegen niet-naleving van informatieverplichtingen

Artikel 29

Rechtsmiddelen tegen niet-nakoming van informatieverplichtingen

1. Een partij die een krachtens dit hoofdstuk op haar rustende verplichting niet is nagekomen, is **overeenkomstig hoofdstuk 16** aansprakelijk voor de schade die de wederpartij door de niet-nakoming lijdt. [Am. 107]
2. Wanneer de handelaar niet voldaan heeft aan de informatievoorschriften betreffende extra lasten of andere kosten zoals bedoeld in artikel 14 of betreffende de kosten van het terugzenden van de goederen zoals bedoeld in artikel 17, lid 2, is de consument niet aansprakelijk voor de betaling van de extra lasten en andere kosten.
3. De in dit artikel bedoelde rechtsmiddelen doen geen afbreuk aan de rechtsmiddelen die krachtens artikel 42, lid 2, artikel 48 of artikel 49 openstaan.
4. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Hoofdstuk 3

Het sluiten van een overeenkomst

Artikel 30

Vereisten voor het sluiten van een overeenkomst

1. Een overeenkomst is gesloten indien:
 - a) partijen overeenstemming bereiken;
 - b) zij willen dat deze overeenstemming rechtsgevolgen heeft, en

Woensdag 26 februari 2014

- c) de overeenstemming, indien nodig aangevuld met bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, voldoende inhoud en zekerheid heeft om rechtsgevolgen te kunnen hebben.
2. Overeenstemming kan worden bereikt door de aanvaarding van een aanbod. ~~De aanvaarding kan uitdrukkelijk gebeuren of door andere verklaringen of gedragingen.~~ [Am. 108]
3. Of de partijen met de overeenstemming rechtsgevolgen willen teweegbrengen, moet worden vastgesteld op grond van hun verklaringen en gedragingen.
4. Wanneer een van de partijen de overeenstemming over een bepaalde aangelegenheid een vereiste voor het sluiten van de overeenkomst maakt, is er geen overeenkomst tenzij er overeenstemming over deze aangelegenheid is bereikt.

Artikel 31

Aanbod

1. Een voorstel is een aanbod indien:
- a) het bedoeld is om tot een overeenkomst te leiden wanneer het wordt aanvaard, en
- b) het voldoende inhoud en zekerheid heeft voor de totstandkoming van een overeenkomst. ***In betrekkingen tussen een handelaar en een consument geldt dat een aanbod voldoende inhoud en zekerheid heeft indien het een voorwerp, een hoeveelheid of duur, en een prijs omvat.*** [Am. 109]
2. Een aanbod kan worden gedaan aan een of meer bepaalde personen.
3. Een aan het publiek gedaan voorstel is geen aanbod, tenzij uit de omstandigheden anders blijkt.

Artikel 32

Herroeping van een aanbod

1. Een aanbod kan worden herroepen indien de herroeping de ontvanger van het aanbod bereikt voordat deze een aanvaarding heeft verzonden of, in geval van aanvaarding door een gedraging, voordat de overeenkomst is gesloten.
2. Wanneer een aan het publiek gedaan voorstel een aanbod is, kan het worden herroepen met dezelfde middelen als die welke zijn gebruikt om het aanbod te doen.
3. Een herroeping van een aanbod is niet geldig indien:
- a) het aangeeft dat het onherroepelijk is;
- b) in het aanbod een vaste termijn voor de aanvaarding ervan is bepaald, of
- c) de ontvanger van het aanbod er redelijkerwijs op kon vertrouwen dat het aanbod onherroepelijk was en hij vertrouwend op het aanbod heeft gehandeld.

Artikel 33

Afwijzing van een aanbod

Wanneer de afwijzing van een aanbod de aanbieder bereikt, vervalt het aanbod.

Artikel 34

Aanvaarding

1. Een verklaring door of een andere gedraging van de wederpartij waaruit de instemming met een aanbod blijkt, is een aanvaarding.

Woensdag 26 februari 2014

2. Stilzwijgen of stilzitten geldt op zich niet als aanvaarding. **In het bijzonder wordt het uitblijven van een antwoord van de consument bij de levering van goederen of digitale inhoud of het verrichten van verbonden diensten niet aangemerkt als aanvaarding.** [Am. 110]

Artikel 35

Tijdstip van het sluiten van de overeenkomst

1. Wanneer de ontvanger van het aanbod een aanvaarding heeft verzonden, is de overeenkomst gesloten wanneer deze aanvaarding de aanbieder bereikt.
2. Wanneer een aanbod is aanvaard door gedraging, is de overeenkomst gesloten wanneer de aanbieder kennis krijgt van de gedraging.
3. Onverminderd lid 2, is, wanneer de ontvanger van het aanbod krachtens het aanbod, de tussen partijen gebruikelijk geworden handelwijzen of een gewoonte, het aanbod kan aanvaarden door een gedraging zonder de aanbieder daarvan in kennis te stellen, de overeenkomst gesloten wanneer de ontvanger van het aanbod begint te handelen.

Artikel 36

Termijn voor aanvaarding

1. Een aanvaarding van een aanbod is slechts geldig wanneer zij de aanbieder bereikt binnen de door de aanbieder in dat aanbod vastgestelde termijn.
2. Wanneer de aanbieder geen termijn heeft vastgesteld, is de aanvaarding slechts geldig wanneer zij de aanbieder bereikt binnen een redelijke termijn nadat het aanbod is gedaan.
3. Wanneer een aanbod kan worden aanvaard door een handeling te verrichten zonder de aanbieder daarvan in kennis te stellen, is de aanvaarding slechts geldig wanneer de handeling is verricht binnen de door de aanbieder vastgestelde termijn voor aanvaarding of, bij gebreke van een dergelijke termijn, binnen een redelijke termijn.

Artikel 37

Te late aanvaarding

1. Een te late aanvaarding geldt als aanvaarding indien de aanbieder de ontvanger van het aanbod zonder onnodige vertraging mededeelt dat hij de aanvaarding als een geldige aanvaarding beschouwt.
2. Wanneer uit een brief of een ander bericht die/dat een te late aanvaarding bevat, blijkt dat de verzending onder zodanige omstandigheden heeft plaatsgevonden dat bij normale overbrenging deze/dit de aanbieder tijdig zou hebben bereikt, dan geldt de te late aanvaarding als aanvaarding, tenzij de aanbieder de ontvanger van het aanbod zonder onnodige vertraging mededeelt dat het aanbod is vervallen.

Artikel 38

Gewijzigde aanvaarding

1. Een antwoord door de ontvanger van het aanbod dat aanvullende of afwijkende voorwaarden van de overeenkomst vaststelt of inhoudt die de voorwaarden van het aanbod materieel wijzigen, geldt als een afwijzing en als een nieuw aanbod.
2. Aanvullende of afwijkende voorwaarden van de overeenkomst betreffende onder meer de prijs, betaling, kwaliteit en hoeveelheid van de goederen, plaats en tijdstip van levering, omvang van de aansprakelijkheid van een van de partijen jegens de andere of de beslechting van geschillen worden geacht de voorwaarden van het aanbod materieel te wijzigen.
3. Een antwoord dat een definitieve instemming met een aanbod inhoudt, geldt als aanvaarding, zelfs indien het aanvullende of afwijkende voorwaarden van de overeenkomst vaststelt of inhoudt, voor zover deze de voorwaarden van het aanbod niet materieel wijzigen. De aanvullende of afwijkende voorwaarden maken dan deel uit van de overeenkomst.

Woensdag 26 februari 2014

4. Een antwoord dat aanvullende of afwijkende voorwaarden van de overeenkomst vaststelt of inhoudt, geldt altijd als een afwijzing van het aanbod indien:

- a) het aanbod de aanvaarding uitdrukkelijk beperkt tot de bepalingen van het aanbod;
- b) de aanbieder onverwijld bezwaar maakt tegen de aanvullingen of afwijkingen, of
- c) de ontvanger van het aanbod zijn aanvaarding afhankelijk maakt van de instemming van de aanbieder met de aanvullende of afwijkende voorwaarden, en deze instemming de ontvanger van het aanbod niet binnen een redelijke termijn bereikt.

4 bis. *In betrekkingen tussen een handelaar en een consument geldt een antwoord van de ontvanger van een aanbod dat aanvullende of afwijkende voorwaarden van de overeenkomst vaststelt of inhoudt als een verwerping van het aanbod en als een nieuw aanbod.* [Am. 111]

Artikel 39

Tegenstrijdige standaardvoorwaarden van een overeenkomst

1. Wanneer partijen overeenstemming hebben bereikt, maar er in het aanbod en de aanvaarding naar tegenstrijdige standaardvoorwaarden wordt verwezen, is er toch een overeenkomst gesloten. De standaardvoorwaarden van een overeenkomst maken deel uit van de overeenkomst voor zover zij in wezen overeenstemmen.
2. Onverminderd lid 1, is er geen overeenkomst gesloten indien een partij:
 - a) vooraf uitdrukkelijk, en niet door middel van standaardvoorwaarden, aangeeft dat zij niet gebonden wil zijn door een overeenkomst op grond van lid 1, of
 - b) de wederpartij zonder onnodige vertraging in kennis stelt van een dergelijke intentie.

Hoofdstuk 4

~~Herroepingsrecht voor op afstand en buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten tussen handelaren en consumenten~~
[Am. 112]

Artikel 40

Herroepingsrecht

1. Tijdens de in artikel 42 bedoelde termijn heeft de consument het recht, zonder opgave van redenen en zonder andere kosten dan die welke in artikel 45 zijn vastgesteld, de volgende overeenkomsten te herroepen:
 - a) een overeenkomst op afstand;
 - b) een buiten verkooppunten gesloten overeenkomst, mits de prijs of, wanneer meer overeenkomsten gelijktijdig zijn gesloten, de totale prijs van de overeenkomsten meer bedraagt dan 50 euro of het gelijkwaardige bedrag in de munteenheid die bij het sluiten van de overeenkomst voor de prijs van de overeenkomst is overeengekomen.
2. Lid 1 is niet van toepassing op:
 - a) een overeenkomst die is gesloten door middel van een distributieautomaat of een geautomatiseerde handelsruimte;
 - b) een overeenkomst betreffende de levering van levensmiddelen, dranken of andere goederen die bestemd zijn voor dagelijkse huishoudelijke consumptie en die materieel bij de woning of arbeidsplaats van de consument worden afgeleverd door de handelaar die frequente en regelmatige rondes maakt;
 - c) een overeenkomst betreffende de levering van goederen of verbonden diensten waarvan de prijs gebonden is aan schommelingen op de financiële markt waarop de handelaar geen invloed heeft en die zich binnen de herroepingstermijn kunnen voordoen;
 - d) een overeenkomst betreffende de levering van goederen of digitale inhoud die zijn vervaardigd volgens specificaties van de consument, of die duidelijk voor een bepaalde persoon bestemd zijn;
 - e) een overeenkomst betreffende de levering van goederen die snel bederven of waarvan de houdbaarheid snel afloopt;

Woensdag 26 februari 2014

- f) een overeenkomst betreffende de levering van alcoholische dranken waarvan de prijs is overeengekomen bij het sluiten van de koopovereenkomst, maar waarvan de levering pas na 30 dagen na het sluiten van de overeenkomst kan gebeuren, en waarvan de feitelijke waarde afhankelijk is van schommelingen van de markt waarop de handelaar geen invloed heeft;
- g) een overeenkomst betreffende de verkoop van een krant, periodiek of tijdschrift, met uitzondering van overeenkomsten inzake een abonnement op dergelijke publicaties;
- h) een overeenkomst die wordt gesloten bij een openbare veiling, en
- i) een overeenkomst betreffende het restaurantbedrijf en diensten met betrekking tot vrijetijdsbesteding, indien in de overeenkomst een bepaalde datum of periode van uitvoering is vastgesteld.

(i bis) een overeenkomst die overeenkomstig de wetten van de lidstaten wordt opgesteld door een openbaar ambtenaar die volgens de wet onafhankelijk en onpartijdig moet zijn en die door het verstrekken van uitgebreide juridische informatie dient te verzekeren dat de consument de overeenkomst alleen na zorgvuldig juridisch beraad en met kennis van de juridische reikwijdte ervan sluit. [Am. 113]

3. Lid 1 is niet van toepassing in de volgende situaties:

- a) wanneer de geleverde goederen verzegeld waren, de verzegeling door de consument is verbroken en de betrokken goederen vervolgens niet kunnen worden teruggezonden om redenen van gezondheidsbescherming of hygiëne;
- b) wanneer de geleverde goederen na de levering overeenkomstig hun aard onherroepelijk vermengd zijn met andere producten;
- c) wanneer de geleverde goederen verzegelde audio-opnamen, verzegelde video-opnamen of verzegelde computer-programmatuur waren, waarvan de verzegeling na levering is verbroken;
- d) wanneer de levering van digitale inhoud, anders dan op een materiële gegevensdrager, is begonnen met uitdrukkelijke voorafgaande instemming van de consument en mits de consument ermee akkoord is gegaan dat de hij zijn herroepingsrecht daarmee verliest, en
- e) wanneer de consument de handelaar uitdrukkelijk heeft verzocht ter plaatse te komen om aldaar dringende reparaties of onderhoud te verrichten. Wanneer de handelaar echter bij een dergelijk bezoek aanvullende verbonden diensten verleent waarom de consument niet uitdrukkelijk heeft verzocht, of goederen levert die niet strikt noodzakelijk zijn om het onderhoud of de reparaties uit te voeren, is het herroepingsrecht op die aanvullende verbonden diensten of goederen van toepassing.

4. Wanneer de consument een aanbod heeft gedaan dat, wanneer het wordt aanvaard, zou leiden tot het sluiten van een overeenkomst waarvoor krachtens dit hoofdstuk een herroepingsrecht zou gelden, kan de consument het aanbod intrekken, zelfs al zou dit anders onherroepelijk zijn.

Artikel 41

Uitoefening van het herroepingsrecht

- 1. De consument kan zijn herroepingsrecht uitoefenen vóór het einde van de in artikel 42 bedoelde herroepingstermijn.
- 2. De consument oefent zijn herroepingsrecht uit door kennisgeving aan de handelaar. Daartoe kan de consument het in aanhangsel 2 opgenomen standaardformulier voor herroeping gebruiken of een andere ondubbelzinnige verklaring waarin zijn besluit de overeenkomst te herroepen is uiteengezet.
- 3. Wanneer de handelaar de consument de mogelijkheid biedt de overeenkomst langs elektronische weg te herroepen op zijn handelswebsite en de consument daarvan gebruik maakt, deelt de handelaar de consument onverwijld door middel van een duurzame gegevensdrager een bevestiging van de ontvangst van die herroeping mee. De handelaar is aansprakelijk voor de schade die de wederpartij als gevolg van de niet-nakoming van deze verplichting lijdt.
- 4. De kennisgeving van herroeping geschiedt tijdig wanneer zij vóór het einde van de herroepingstermijn wordt verzonden.
- 5. De bewijslast ten aanzien van de uitoefening van het herroepingsrecht overeenkomstig dit artikel rust op de consument.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 42

Herroepingstermijn

1. De herroepingstermijn verstrijkt veertien dagen na:
 - a) de dag waarop de consument de goederen in ontvangst heeft genomen, in geval van een koopovereenkomst, met inbegrip van een koopovereenkomst waarin de verkoper ook ermee instemt verbonden diensten te verrichten;
 - b) de dag waarop de consument het laatste goed in ontvangst heeft genomen, in geval van een overeenkomst betreffende de verkoop van meer goederen die de consument in één bestelling heeft besteld en die afzonderlijk worden geleverd, met inbegrip van een overeenkomst waarin de verkoper ook ermee instemt verbonden diensten aan te bieden;
 - c) de dag waarop de consument de laatste zending of het laatste onderdeel in ontvangst heeft genomen, wanneer de goederen bestaan uit verschillende zendingen of onderdelen, met inbegrip van een overeenkomst waarin de verkoper ook ermee instemt verbonden diensten aan te bieden;
 - d) de dag waarop de consument het eerste item in ontvangst heeft genomen, in geval van een overeenkomst betreffende regelmatige levering van goederen gedurende een bepaalde periode, met inbegrip van een koopovereenkomst waarin de verkoper ook ermee instemt verbonden diensten aan te bieden;
 - e) de dag waarop de overeenkomst is gesloten, in geval van een na de levering van de goederen gesloten overeenkomst inzake verbonden diensten;
 - f) de dag waarop de consument de materiële gegevensdrager in ontvangst heeft genomen overeenkomstig het bepaalde onder a), in geval van een overeenkomst betreffende de levering van digitale inhoud waarbij de digitale inhoud op een materiële gegevensdrager wordt geleverd;
 - g) de dag waarop de overeenkomst werd gesloten wanneer de digitale inhoud niet op een materiële gegevensdrager wordt geleverd.
2. Wanneer de handelaar de consument de in artikel 17, lid 1, bedoelde informatie niet heeft verstrekt, verstrijkt de herroepingstermijn:
 - a) een jaar na de oorspronkelijke, overeenkomstig lid 1, vastgestelde, herroepingstermijn, of
 - b) wanneer de handelaar de consument de vereiste informatie verstrekt binnen een jaar na het einde van de overeenkomstig lid 1 vastgestelde herroepingstermijn, veertien dagen na de dag waarop de consument de informatie heeft gekregen.

Artikel 43

Gevolgen van herroeping

De herroeping beëindigt de krachtens de overeenkomst op beide partijen rustende verbintenissen om:

- a) de overeenkomst uit te voeren, of
- b) de overeenkomst te sluiten ingeval de consument een aanbod had gedaan.

Artikel 44

Verbintenissen van de handelaar in geval van herroeping

1. De handelaar betaalt alle van de consument ontvangen betalingen, hieronder begrepen, indien van toepassing, de leveringskosten, onverwijld terug en in elk geval uiterlijk 14 dagen na de dag waarop de handelaar door de consument in kennis is gesteld van zijn besluit om de overeenkomst overeenkomstig artikel 41 te herroepen. De handelaar verricht deze terugbetaling onder gebruikmaking van hetzelfde betaalmiddel als de consument tijdens de oorspronkelijke transactie, tenzij de consument uitdrukkelijk met een ander betaalmiddel heeft ingestemd en onder voorwaarde dat de consument als gevolg van deze terugbetaling geen extra kosten behoeft te maken.
2. Onverminderd lid 1 is de handelaar niet verplicht bijkomende kosten terug te betalen ingeval de consument uitdrukkelijk een andere wijze van levering heeft gekozen dan de door de handelaar aangeboden goedkoopste standaardlevering.

Woensdag 26 februari 2014

3. In het geval van een overeenkomst betreffende de verkoop van goederen kan de handelaar met de terugbetaling wachten totdat hij alle goederen heeft teruggekregen, of, wanneer dat eerder is, totdat de consument het bewijs heeft geleverd dat hij de goederen heeft teruggezonden, tenzij de handelaar heeft aangeboden de goederen zelf af te halen.

4. In het geval van een buiten verkooppunten gesloten overeenkomst haalt de verkoper, indien de goederen ten tijde van het sluiten van de overeenkomst bij de consument thuis zijn afgeleverd, deze op eigen kosten af indien de goederen door hun aard niet op gewone wijze kunnen worden teruggezonden.

Artikel 45

Verbintenissen van de consument in geval van herroeping

1. De consument zendt de goederen onverwijld terug of overhandigt die aan de handelaar of aan een door de handelaar gemachtigde persoon, en doet dit in elk geval binnen 14 dagen na de dag waarop hij zijn besluit om de overeenkomst te herroepen overeenkomstig artikel 41 aan de handelaar heeft medegedeeld, tenzij de handelaar aangeboden heeft de goederen af te halen. Deze termijn wordt in acht genomen wanneer de consument de goederen terugzendt voordat de termijn van 14 dagen is verstreken.

2. De consument draagt de directe kosten van het terugzenden van de goederen, tenzij de handelaar ermee instemt deze kosten te dragen of de handelaar heeft nagelaten de consument mee te delen dat de consument de kosten moet dragen.

3. De consument is alleen aansprakelijk voor de waardevermindering van de goederen die het gevolg is van hanteren of gebruik ervan dat verder ging dan nodig was om de aard, de hoedanigheid en het functioneren van de goederen vast te stellen. De consument is niet aansprakelijk voor waardevermindering wanneer de handelaar niet alle informatie over het herroepingsrecht heeft verstrekt overeenkomstig artikel 17, lid 1.

4. Onverminderd lid 3 is de consument niet aansprakelijk voor de betaling van een vergoeding voor het gebruik van de goederen tijdens de herroepingstermijn.

5. Wanneer de consument het recht van herroeping uitoefent nadat hij er uitdrukkelijk om heeft verzocht dat de verbonden dienstverlening zou aanvangen tijdens de herroepingstermijn, betaalt de consument de handelaar een bedrag dat evenredig is aan hetgeen reeds is geleverd voordat de consument zijn herroepingsrecht heeft uitgeoefend, in verhouding tot de volledige uitvoering van de overeenkomst. Het evenredige bedrag dat de consument aan de handelaar moet betalen, wordt berekend op de grondslag van de totale prijs zoals vastgelegd in de overeenkomst. Wanneer de totale prijs onevenredig hoog is, wordt het evenredige bedrag berekend op de grondslag van de marktwaarde van het geleverde.

6. De consument is niet aansprakelijk voor de kosten van:

a) verbonden diensten die geheel of ten dele tijdens de herroepingstermijn zijn verleend, wanneer:

(i) de handelaar heeft nagelaten de informatie overeenkomstig artikel 17, leden 1 en 3, te verstrekken, of

(ii) de consument er niet overeenkomstig artikel 18, lid 2, en artikel 19, lid 6, uitdrukkelijk om heeft verzocht met de uitvoering van de dienst te beginnen tijdens de herroepingstermijn;

b) de levering, volledig of gedeeltelijk, van digitale inhoud, anders dan op een materiële gegevensdrager, wanneer:

(i) de consument er van te voren niet uitdrukkelijk mee heeft ingestemd dat de levering van de digitale inhoud kan beginnen voor het einde van de in artikel 42, lid 1, bedoelde herroepingstermijn;

(ii) de consument niet ermee akkoord is gegaan zijn recht op herroeping te verliezen door in te stemmen, of

(iii) de handelaar heeft nagelaten de bevestiging te verstrekken als bedoeld in artikel 18, lid 1, en artikel 19, lid 5.

7. Behoudens hetgeen in dit artikel is bepaald, kan de consument in geen enkel opzicht aansprakelijk worden door het uitoefenen van zijn herroepingsrecht.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 46

Aanvullende overeenkomsten

1. Wanneer een consument zijn recht tot herroeping van een op afstand of buiten verkooppunten gesloten overeenkomst overeenkomstig de artikelen 41 tot en met 45 uitoefent, worden alle aanvullende overeenkomsten automatisch eveneens beëindigd, zonder kosten voor de consument, behoudens het bepaalde in de leden 2 en 3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een aanvullende overeenkomst begrepen: een overeenkomst waarbij een consument goederen, digitale inhoud of verbonden diensten krijgt in verband met een overeenkomst op afstand of een buiten verkooppunten gesloten overeenkomst en deze goederen, digitale inhoud of verbonden diensten door de handelaar of een derde ingevolge een afspraak tussen die derde en de handelaar worden geleverd.
2. De artikelen 43, 44 en 45 zijn van overeenkomstige toepassing op aanvullende overeenkomsten voor zover het gemeenschappelijk Europees kooprecht op deze overeenkomsten van toepassing is.
3. De aanvullende overeenkomsten waarop het gemeenschappelijk Europees kooprecht niet van toepassing is, worden beheerst door het recht dat van toepassing is op de verbintenissen van de partijen in het geval van herroeping.

Artikel 47

Dwingend karakter

Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit hoofdstuk uit te sluiten, van dit hoofdstuk af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Hoofdstuk 5

Gebrekkige toestemming

Artikel - 48

Werkingsfeer

1. **Dit hoofdstuk is van toepassing bij de vernietiging van een overeenkomst wegens gebrekkige toestemming of andere gebreken.**
2. **De bepalingen in dit hoofdstuk zijn van overeenkomstige toepassing op de vernietiging van een aanbod, aanvaarding of andere eenzijdige wilsverklaring, of soortgelijke gedragingen. [Am. 114]**

Artikel 48

Dwaling

1. Een partij kan een overeenkomst vernietigen wegens dwaling ten aanzien van de feiten of het recht bestaande ten tijde van het sluiten van de overeenkomst wanneer:
 - a) de partij de overeenkomst zonder de dwaling niet of slechts onder wezenlijk andere voorwaarden had gesloten, ~~en de wederpartij dit wist of had behoren te weten~~ en [Am. 115]
 - b) de wederpartij:
 - (i) de dwaling heeft veroorzaakt; **of** [Am. 116]
 - (ii) het sluiten van de overeenkomst op grond van een dwaling heeft teweeggebracht door een precontractuele informatieverplichting op grond van afdelingen 1 tot en met 4 van hoofdstuk 2 niet na te komen; **of** [Am. 117]
 - (iii) de dwaling kende of had behoren te kennen en het sluiten van de overeenkomst op grond van dwaling heeft teweeggebracht door niet op de relevante informatie te wijzen, mits de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid de partij die de dwaling kende, hadden verplicht daarop te wijzen, of
 - (iv) dezelfde dwaling heeft begaan.
2. Een partij kan een overeenkomst niet vernietigen wegens dwaling wanneer het risico van de dwaling door deze partij was aanvaard of in de gegeven omstandigheden door haar moet worden gedragen.

Woensdag 26 februari 2014

3. Een fout in een verklaring of in de overbrenging daarvan wordt beschouwd als een dwaling van de partij die de verklaring deed of verzond.

Artikel 49

Bedrog

1. Een partij kan een overeenkomst vernietigen wanneer de wederpartij haar heeft aangezet tot het sluiten van de overeenkomst door een bedrieglijke onjuiste voorstelling, hetzij met woorden, hetzij met gedragingen, of door het bedrieglijk achterhouden van informatie die deze partij op grond van de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid of een precontractuele informatieverplichting had moeten meedelen.

2. Een onjuiste voorstelling is bedrieglijk wanneer zij is gegeven in de wetenschap of met de overtuiging dat de voorstelling vals is of zonder na te gaan of zij waar of vals is, en erop gericht is de ontvanger te laten dwalen. Het achterhouden van informatie is bedrieglijk wanneer dat erop gericht is de persoon voor wie de informatie wordt achtergehouden, te laten dwalen.

3. Om te bepalen of de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid een partij verplichten bepaalde informatie mee te delen, moet met alle omstandigheden rekening worden gehouden, waaronder:

- a) of de partij een bijzondere deskundigheid had;
- b) de kosten voor de partij om de relevante informatie te verkrijgen;
- c) het gemak waarmee de wederpartij op een andere manier de informatie had kunnen verkrijgen;
- d) de aard van de informatie;
- e) het belang dat de informatie ~~kennelijk~~ voor de wederpartij **heeft kan hebben**, en [Am. 119]
- f) in overeenkomsten tussen handelaren, de goede handelspraktijken in de betrokken situatie.

Artikel 50

Bedreiging

Een partij kan een overeenkomst vernietigen wanneer zij door de wederpartij tot het sluiten van de overeenkomst werd gebracht onder dreiging met een onwettig, dreigend en ernstig kwaad of een onwettige handeling.

Artikel 50 bis

Derden

1. Wanneer een derde voor wiens handelen een persoon verantwoordelijk is of die met de toestemming van die persoon betrokken is bij het sluiten van een overeenkomst:

- a) dwaling veroorzaakt, kennis heeft van dwaling of verondersteld kan worden hiervan kennis te hebben, of**
- b) zich schuldig maakt aan bedrog, bedreiging of misbruik,**

kunnen de rechtsmiddelen op grond van dit hoofdstuk worden aangewend alsof de persoon die verantwoordelijk is voor of toestemming heeft gegeven aan de derde de gedraging heeft verricht of de kennis bezat.

2. Wanneer een derde voor wiens handelen een persoon niet verantwoordelijk is of die zonder de toestemming van die persoon betrokken is bij het sluiten van een overeenkomst, zich schuldig maakt aan bedrog of bedreiging, kunnen de rechtsmiddelen op grond van dit hoofdstuk worden aangewend indien die persoon op de hoogte was of redelijkerwijs kan worden verondersteld op de hoogte te zijn geweest van de desbetreffende feiten of ten tijde van de vernietiging niet op basis van de overeenkomst handelde. [Am. 120]

Artikel 51

Misbruik

Een partij kan een overeenkomst vernietigen wanneer bij het sluiten van de overeenkomst:

- a) die partij afhankelijk was van de wederpartij of in een vertrouwensrelatie tot de wederpartij stond, zich in een economische noodtoestand bevond of dringende behoeften had, lichtzinnig, onwetend of onervaren was, en

Woensdag 26 februari 2014

- b) de wederpartij daarvan kennis had of had behoren te hebben en, gelet op de omstandigheden en het doel van de overeenkomst, misbruik maakte van de situatie van de eerste partij door er een buitensporig en onbillijk voordeel uit te halen.

Artikel 52

Kennisgeving van vernietiging

1. Vernietiging gebeurt door kennisgeving aan de wederpartij.
2. Een kennisgeving is slechts werkzaam wanneer zij plaatsvindt binnen de volgende termijnen nadat de partij die de overeenkomst vernietigt, kennis heeft gekregen van de relevante omstandigheden of bekwaam wordt om in vrijheid te handelen:
 - a) zes maanden in het geval van dwaling, en
 - b) een jaar in het geval van bedrog, bedreiging en misbruik.

Artikel 53

Bevestiging

Wanneer de partij die het recht heeft een overeenkomst te vernietigen op grond van dit hoofdstuk, deze uitdrukkelijk of stilzwijgend bevestigt nadat zij kennis heeft gekregen van de relevante omstandigheden of bekwaam is geworden om in vrijheid te handelen, mag zij de overeenkomst niet langer vernietigen.

Artikel 54

Gevolgen van de vernietiging

1. Een overeenkomst die kan worden vernietigd, is geldig totdat zij wordt vernietigd, maar zodra zij wordt vernietigd, is zij met terugwerkende kracht nietig vanaf haar ontstaan.
2. Wanneer een grond tot vernietiging slechts betrekking heeft op sommige voorwaarden van de overeenkomst, worden de gevolgen van de vernietiging beperkt tot deze voorwaarden, tenzij het onredelijk is om de resterende bepalingen van de overeenkomst te handhaven.
3. Op de vraag welke partij recht heeft op teruggaaf van hetgeen is overgedragen of geleverd op grond van een vernietigde overeenkomst, of op een financiële tegenwaarde, zijn de regels van hoofdstuk 17 over teruggave van toepassing.

Artikel 55

Schadevergoeding

Een partij die op grond van dit hoofdstuk het recht heeft om een overeenkomst te vernietigen of over een dergelijk recht beschikte alvorens het door het verstrijken van een termijn of door bevestiging teleoorging, heeft, ongeacht of de overeenkomst wordt vernietigd, **overeenkomstig hoofdstuk 16** recht op vergoeding van de wederpartij voor de schade die werd geleden door dwaling, bedrog, bedreiging of misbruik, voor zover de wederpartij de relevante omstandigheden kende of had behoren te kennen. [Am. 121]

Artikel 56

Uitsluiting of beperking van rechtsmiddelen

1. Rechtsmiddelen tegen bedrog, bedreiging en misbruik kunnen noch direct, noch indirect worden uitgesloten of beperkt.
2. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument kunnen partijen de rechtsmiddelen tegen dwaling noch direct, noch indirect uitsluiten of beperken ten nadele van de consument.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 57

Keuze van rechtsmiddel

Een partij die krachtens dit hoofdstuk over een rechtsmiddel beschikt in omstandigheden die haar ook een rechtsmiddel tegen niet-nakoming toestaan, heeft de keuze tussen deze rechtsmiddelen.

Deel III

Vaststelling van de inhoud van de overeenkomst

Hoofdstuk 6

Uitlegging

Artikel 58

Algemene regels inzake uitlegging van overeenkomsten

1. Een overeenkomst moet worden uitgelegd overeenkomstig de gemeenschappelijke bedoeling van partijen, ook indien die uitlegging een afwijking inhoudt van de normale betekenis van de in de overeenkomst gebruikte uitdrukkingen.
2. Indien een partij een bepaalde betekenis wilde geven aan een in de overeenkomst gebruikte uitdrukking **of een soortgelijke gedraging** en de wederpartij dat ten tijde van het sluiten van de overeenkomst wist of had behoren te weten, moet deze uitdrukking **of soortgelijke gedraging** worden uitgelegd op de door de eerste partij bedoelde wijze. [Am. 122]
3. Voor zover de leden 1 en 2 niet anders bepalen, moet de overeenkomst worden uitgelegd overeenkomstig de betekenis die een redelijk persoon daaraan zou geven.

3 bis. *De in een overeenkomst gebruikte uitdrukkingen worden uitgelegd in het licht van de overeenkomst in haar geheel.* [Am. 123]

3 ter. *De bepalingen in dit hoofdstuk zijn van overeenkomstige toepassing op de uitlegging van een aanbod, aanvaarding of andere eenzijdige wilsverklaring, of soortgelijke gedragingen.* [Am. 124]

Artikel 59

Relevante aangelegenheden

Bij de uitlegging van een overeenkomst kan in het bijzonder worden gelet op:

- a) de omstandigheden waarin zij is gesloten; ~~met inbegrip van de aan de overeenkomst voorafgaande onderhandelingen;~~ [Am. 125]
- b) de gedragingen van partijen, ~~ook~~ **voor, tijdens en** na het sluiten van de overeenkomst; [Am. 126]
- c) de uitlegging die partijen ~~reeds~~ **eerder** hebben gegeven aan uitdrukkingen die lijken op of identiek zijn aan de in de overeenkomst gebruikte uitdrukkingen; [Am. 127]
- d) de gewoonte die algemeen van toepassing zou worden geacht door partijen die zich in dezelfde situatie bevinden;
- e) handelwijzen die tussen partijen gebruikelijk zijn geworden;
- f) de betekenis die in de betrokken bedrijfstak gewoonlijk aan de uitdrukkingen wordt gegeven;
- g) de aard en het doel van de overeenkomst, en
- h) de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid.

~~Artikel 60~~~~Verwijzing naar de overeenkomst in haar geheel~~

~~De in een overeenkomst gebruikte uitdrukkingen moeten worden uitgelegd in het licht van de overeenkomst in haar geheel.~~ [Am. 128]

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 61

Discrepanties tussen taalversies

Wanneer een schriftelijke overeenkomst is opgesteld in twee of meer talen en niet is bepaald welke versie gezaghebbend is, wordt in het geval van discrepantie tussen de versies, de versie waarin de overeenkomst oorspronkelijk is opgesteld, als de gezaghebbende beschouwd.

Wanneer een schriftelijke overeenkomst is gebruikt die is opgesteld in de landstaal van de consument, is die taalversie gezaghebbend. Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van deze alinea uit te sluiten of van deze alinea af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen. [Am. 129]

Artikel 61 bis

Voorrang voor uitlegging die aan voorwaarden van overeenkomsten werking verleent

Een uitlegging die werking verleent aan de voorwaarden van een overeenkomst, heeft voorrang boven een uitlegging die dat niet doet. [Am. 130]

Artikel 61 ter

Uitlegging in het voordeel van de consument

- 1. Wanneer er twijfel bestaat over de betekenis van een voorwaarde van een overeenkomst tussen een handelaar en een consument, prevaleert de voor de consument gunstigste uitlegging, tenzij de consument de voorwaarde heeft bedongen.**
- 2. Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen. [Am. 131]**

Artikel 62

~~Voorrang voor~~ Voorwaarden van overeenkomsten waarover **niet** afzonderlijk is onderhandeld [Am. 132]

- 1. Voor zover er strijdigheid is, hebben voorwaarden van overeenkomsten waarover afzonderlijk is onderhandeld, voorrang boven die waarover niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7.**

1 bis. Wanneer er, artikel 61 ter ten spijt, twijfel bestaat over de betekenis van een voorwaarde van een overeenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7, prevaleert een uitlegging van de voorwaarde ten nadele van de partij die de voorwaarde heeft bedongen. [Am. 133]

Artikel 63

~~Voorrang voor uitlegging die aan voorwaarden van overeenkomsten werking verleent~~

~~Een uitlegging die werking verleent aan de voorwaarden van een overeenkomst, heeft voorrang boven een uitlegging die dat niet doet. [Am. 134]~~

Artikel 64

Uitlegging in het voordeel van de consument

- 1. Wanneer er twijfel bestaat over de betekenis van een voorwaarde van een overeenkomst tussen een handelaar en een consument, prevaleert de voor de consument gunstigste uitlegging, tenzij de consument de voorwaarde heeft bedongen.**
- 2. Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen. [Am. 135]**

Woensdag 26 februari 2014

~~Artikel 65~~~~Uitlegging ten nadele van de partij die een voorwaarde van een overeenkomst heeft bedongen~~

~~Wanneer er in een overeenkomst die niet onder artikel 64 valt, twijfel bestaat over de betekenis van een voorwaarde waarover niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7, prevaleert een uitlegging van de voorwaarde ten nadele van de partij die de voorwaarde heeft bedongen. [Am. 136]~~

Hoofdstuk 7

Inhoud en gevolgen

Afdeling 1**Algemene bepalingen [Am. 137]**

Artikel 66

Voorwaarden van overeenkomsten

De voorwaarden van een overeenkomst worden afgeleid uit:

- a) de overeenstemming tussen partijen, behoudens eventuele dwingende bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht;
- b) elke gewoonte of handelwijze waardoor partijen zijn gebonden krachtens artikel 67;
- c) elke bepaling van het gemeenschappelijk Europees kooprecht die van toepassing is wanneer partijen niets anders zijn overeengekomen, en
- d) elke impliciete voorwaarde van een overeenkomst in de zin van artikel 68.

Artikel 67

Gewoonten en handelwijzen in overeenkomsten tussen handelaren

1. In een overeenkomst tussen handelaren zijn partijen gebonden door elke gewoonte die op grond van onderlinge overeenstemming van toepassing dient te zijn en door elke handelwijze die tussen hen gebruikelijk is geworden.
2. Partijen zijn gebonden door een gewoonte die algemeen van toepassing zou worden geacht door handelaren die zich in dezelfde situatie bevinden als de partijen.
3. Gewoonten en handelwijzen zijn niet bindend voor partijen wanneer zij in strijd zijn met ~~de voorwaarden van de overeenkomst waarover afzonderlijk is onderhandeld~~ **hetgeen partijen zijn overeengekomen** of met dwingende regels van het gemeenschappelijk Europees kooprecht. [Am. 138]

Artikel 68

Impliciete voorwaarden van overeenkomsten

1. Wanneer het nodig is een aangelegenheid te regelen die niet uitdrukkelijk wordt beheerst door de overeenstemming tussen partijen, gewoonten of handelwijzen of bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, kan een impliciete aanvullende voorwaarde van de overeenkomst gelden, in het bijzonder gelet op:
 - a) de aard en het doel van de overeenkomst;
 - b) de omstandigheden waarin de overeenkomst is gesloten, en
 - c) de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid.
2. Elke impliciete voorwaarde van de overeenkomst in de zin van lid 1 dient, voor zover mogelijk, in de lijn te liggen van hetgeen partijen, ~~indien zij de aangelegenheid hadden geregeld~~, waarschijnlijk zouden zijn overeengekomen. [Am. 139]
3. Lid 1 is niet van toepassing wanneer partijen een aangelegenheid opzettelijk niet hebben geregeld en dus aanvaarden dat een der partijen het risico daarvan draagt.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 69

Voorwaarden van overeenkomsten afgeleid uit bepaalde vóór het sluiten van de overeenkomst afgelegde verklaringen

1. Indien de handelaar, **of een persoon die voor de handelaar reclame- of marketingactiviteiten uitvoert**, vóór het sluiten van de overeenkomst aan de wederpartij of in het openbaar een verklaring aflegt over de kenmerken van hetgeen door die handelaar uit hoofde van de overeenkomst dient te worden geleverd, wordt deze verklaring als een voorwaarde van de overeenkomst opgenomen, tenzij **de handelaar aantoont dat**:

a) de wederpartij bij het sluiten van de overeenkomst ervan op de hoogte was of ervan op de hoogte had behoren te zijn dat de verklaring onjuist was of daarop anderszins geen beroep kon worden gedaan, of

(a bis) de verklaring op het moment van het sluiten van de overeenkomst was rechtgezet; of [Am. 140]

b) de beslissing van de wederpartij om de overeenkomst te sluiten niet door de verklaring kan zijn beïnvloed.

~~2. Voor de toepassing van lid 1 wordt een verklaring van een persoon die voor de handelaar reclame- of marketingactiviteiten uitvoert, geacht een verklaring van de handelaar te zijn. [Am. 141]~~

3. Wanneer de wederpartij een consument is, wordt een verklaring die in het openbaar is afgelegd door of namens een producent of door een andere persoon in een eerdere schakel van de keten van transacties die tot de overeenkomst leiden, voor de toepassing van lid 1 geacht te zijn afgelegd door de handelaar, tenzij de handelaar **aantoont dat hij** dat op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst niet wist en dat ook niet had behoren te weten. [Am. 142]

4. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 70

~~Verplichting om bekendheid te geven aan voorwaarden van overeenkomsten waarover niet afzonderlijk is onderhandeld~~

~~1. Voorwaarden van een overeenkomst die door een partij zijn bedongen en waarover niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7, kunnen alleen tegen de wederpartij worden ingeroepen wanneer die partij daarvan op de hoogte was of wanneer de partij die de voorwaarden heeft bedongen, redelijke maatregelen heeft getroffen om deze vóór of bij het sluiten van de overeenkomst onder de aandacht van de wederpartij te brengen.~~

~~2. Voor de toepassing van dit artikel, is, in betrekkingen tussen een handelaar en een consument, enkel de verwijzing naar de voorwaarden van de overeenkomst in een schriftelijke overeenkomst onvoldoende om deze voorwaarden onder de aandacht van de consument te brengen, zelfs niet wanneer die consument de overeenkomst ondertekent.~~

~~3. Het is partijen niet toegestaan de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen. [Am. 143]~~

Artikel 71

~~Aanvullende betalingen in overeenkomsten tussen een handelaar en een consument~~

~~1. Een voorwaarde in een overeenkomst tussen een handelaar en een consument die een consument verplicht tot een betaling bovenop de vastgestelde vergoeding voor de hoofdverbintenis van de handelaar, in het bijzonder wanneer die is opgenomen door toepassing van standaardopties die de consument moet verwerpen wil hij aanvullende betalingen voorkomen, bindt de consument niet tenzij hij, alvorens door de overeenkomst gebonden te zijn, uitdrukkelijk heeft ingestemd met de aanvullende betaling. Wanneer de consument de aanvullende betaling reeds heeft verricht, kan hij deze terugvorderen.~~

~~2. Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen. [Am. 144]~~

Artikel 72

Vierhoekenbepaling

1. Wanneer een schriftelijke overeenkomst een bepaling bevat volgens welke het document alle voorwaarden van de overeenkomst bevat (vierhoekenbepaling), dan maken eerdere verklaringen, toezeggingen of afspraken die niet in het document zijn opgenomen, geen deel uit van de overeenkomst.

Woensdag 26 februari 2014

2. Tenzij de overeenkomst anders bepaalt, belet een vierhoekenbepaling niet dat eerdere verklaringen van partijen worden gebruikt om de overeenkomst uit te leggen.
3. In een overeenkomst tussen een handelaar en een consument, is de consument niet gebonden door een vierhoekenbepaling.
4. Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 73

Vaststelling van de prijs

Wanneer het bedrag van de uit hoofde van een overeenkomst te betalen prijs niet anders kan worden vastgesteld, is de te betalen prijs, tenzij het tegendeel blijkt, de prijs die op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst gewoonlijk in rekening wordt gebracht onder vergelijkbare omstandigheden of, wanneer een dergelijke prijs niet beschikbaar is, een redelijke prijs.

Artikel 74

Eenzijdige vaststelling door een partij

1. Wanneer de prijs of enige andere voorwaarde van een overeenkomst dient te worden vastgesteld door een van de partijen en de vaststelling door die partij uiterst onredelijk is, dan treedt de in vergelijkbare omstandigheden ten tijde van het sluiten van de overeenkomst gevraagde prijs of gewoonlijk gebruikte voorwaarde, en bij gebreke daarvan, een redelijke prijs of een redelijke voorwaarde daarvoor in de plaats.
2. **In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het is** partijen niet toegestaan **ten nadele van de consument** de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen. [Am. 145]

Afdeling 2

Specifieke bepalingen inzake overeenkomsten tussen handelaren en consumenten [Am. 146]

Artikel 75

Vaststelling door een derde

1. Wanneer een derde de prijs of enige andere voorwaarde van de overeenkomst dient vast te stellen en dat niet kan of wil doen, kan een gerecht, tenzij dat in strijd is met de voorwaarden van de overeenkomst, een andere persoon aanwijzen om dat te doen.
2. Wanneer een door een derde vastgestelde prijs of andere voorwaarde van een overeenkomst grovelijk onredelijk is, treedt de in vergelijkbare omstandigheden ten tijde van het sluiten van de overeenkomst gevraagde prijs of gewoonlijk gebruikte voorwaarde, en bij gebreke van een dergelijke prijs, een redelijke prijs of een redelijke voorwaarde daarvoor in de plaats.
3. Voor de toepassing van lid 1 wordt onder „gerecht” ook een arbiter verstaan.
4. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van lid 2 uit te sluiten of van dat lid af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 76

Taal

Wanneer de taal die dient te worden gebruikt voor mededelingen betreffende de overeenkomst of de daaruit voortvloeiende rechten en verbintenissen niet anders kan worden vastgesteld, is de te gebruiken taal de taal die voor het sluiten van de overeenkomst is gebruikt.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 76 bis

Verplichting om bekendheid te geven aan voorwaarden van overeenkomsten waarover niet afzonderlijk is onderhandeld
[Am. 147]

1. *Voorwaarden van een overeenkomst die door een handelaar zijn bedongen en waarover niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7, kunnen alleen tegen een consument worden ingeroepen wanneer de consument daarvan op de hoogte was of wanneer de handelaar redelijke maatregelen heeft getroffen om deze vóór of bij het sluiten van de overeenkomst onder de aandacht van de consument te brengen.* [Am. 148]
2. *Voor de toepassing van dit artikel wordt aangenomen dat de voorwaarden van een overeenkomst onvoldoende onder de aandacht van de consument zijn gebracht als ze niet:*
 - a) *zijn aangeboden op een manier die geschikt is om de aandacht van de consument op hun bestaan te vestigen; en*
 - b) *door een handelaar zijn aangeboden aan of ter beschikking gesteld van een consument op een manier die de consument in staat stelt ze te begrijpen vóór het sluiten van de overeenkomst;* [Am. 149]
3. *De loutere verwijzing naar de voorwaarden van een overeenkomst in een schriftelijke overeenkomst wordt niet beschouwd als voldoende om deze voorwaarden onder de aandacht van de consument te brengen, zelfs niet wanneer de consument deze schriftelijke overeenkomst heeft ondertekend.* [Am. 150]
4. *Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.* [Am. 151]

Artikel 76 ter

Aanvullende betalingen in overeenkomsten tussen een handelaar en een consument

1. *Een voorwaarde in een overeenkomst tussen een handelaar en een consument die een consument verplicht tot een betaling bovenop de vastgestelde vergoeding voor de hoofdverbintenis van de handelaar, in het bijzonder wanneer die is opgenomen door toepassing van standaardopties die de consument moet verwerpen wil hij aanvullende betalingen voorkomen, bindt de consument niet tenzij hij, alvorens door de overeenkomst gebonden te zijn, uitdrukkelijk heeft ingestemd met de aanvullende betaling. Wanneer de consument de aanvullende betaling toch verricht zonder dat hij daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd, kan hij deze terugvorderen.*
2. *Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.* [Am. 152]

Artikel 77

Overeenkomsten van onbepaalde duur

1. *Wanneer bij een ononderbroken of herhaalde uitvoering van een verbintenis uit overeenkomst in de voorwaarden van de overeenkomst niet is bepaald wanneer de uit de overeenkomst voortvloeiende betrekking eindigt of dat deze eindigt door een kennisgeving met die strekking, kan zij door elk van de partijen worden beëindigd met inachtneming van een redelijke opzegtermijn die niet langer is dan twee maanden.*
2. *In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.*

Artikel 78

Voorwaarden van overeenkomsten ten gunste van derden

1. *Partijen bij een overeenkomst kunnen bij de overeenkomst een recht toekennen aan een derde. Het is niet vereist dat de derde op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst bestaat of wordt genoemd, maar hij moet identificeerbaar zijn.*
2. *De aard en de inhoud van het recht van de derde worden bepaald door de overeenkomst. Het recht kan de vorm aannemen van een uitsluiting of een beperking van de aansprakelijkheid van de derde jegens een van de partijen bij de overeenkomst.*
3. *Wanneer een van de partijen bij een overeenkomst krachtens de overeenkomst tot uitvoering gehouden is ten gunste van een derde,*

Woensdag 26 februari 2014

- a) heeft de derde dezelfde rechten op uitvoering en rechtsmiddelen tegen niet-nakoming als wanneer de partij bij de overeenkomst op grond van een overeenkomst met de derde partij tot uitvoering gehouden zou zijn, en
 - b) kan de partij bij de overeenkomst die tot uitvoering gehouden is, tegen de derde alle verweermiddelen doen gelden die hij tegen de wederpartij bij de overeenkomst kan doen gelden.
4. De derde kan een recht dat te zijner gunste is bedongen, verwerpen door middel van kennisgeving aan een van de partijen bij de overeenkomst, mits dat gebeurt voordat het uitdrukkelijk of impliciet is aanvaard. In het geval van een dergelijke verwerping, wordt het recht behandeld alsof het nooit door de derde is verworven.
5. Partijen bij de overeenkomst kunnen de voorwaarde van de overeenkomst waarbij het recht is toegekend, schrappen of wijzigen, wanneer dat gebeurt voordat een van hen de derde ervan in kennis heeft gesteld dat het recht is toegekend.

Hoofdstuk 8

Onerlijke voorwaarden van overeenkomsten

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 79

Gevolgen van oneerlijke voorwaarden van overeenkomsten

1. Een door een partij in een overeenkomst bedongen voorwaarde die oneerlijk is op grond van de afdelingen 2 en 3 van dit hoofdstuk, is niet bindend voor de wederpartij.
2. Wanneer de overeenkomst zonder de oneerlijke voorwaarde kan worden gehandhaafd, blijven de andere voorwaarden van de overeenkomst bindend.

Artikel 80

Uitsluiting van de oneerlijkheidstoets

1. Afdelingen 2 en 3 zijn niet van toepassing op voorwaarden van overeenkomsten die overeenkomen met bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht die van toepassing zouden zijn, wanneer de voorwaarden niet van toepassing zouden zijn.
- ~~2. Afdeling 2 is niet van toepassing op de omschrijving van het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst of op de juistheid van de te betalen prijs, voor zover de handelaar de transparantieplichting van artikel 82 is nagekomen. [Am. 153]~~
3. Afdeling 3 is niet van toepassing op de omschrijving van het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst of op de juistheid van de te betalen prijs.

Artikel 81

Dwingend karakter

Het is partijen niet toegestaan de toepassing van dit hoofdstuk uit te sluiten, van dit hoofdstuk af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Afdeling 2

Onerlijke voorwaarden in overeenkomsten tussen een handelaar en een consument

Artikel 82

Transparantieplichting voor voorwaarden van overeenkomsten waarover niet afzonderlijk is onderhandeld

Wanneer een handelaar voorwaarden van een overeenkomst bedingt ~~waarover met de consument niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7~~, moet hij ervoor zorgen dat deze in **envoudige**, duidelijke en begrijpelijke taal worden gesteld en meegedeeld. [Am. 154]

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 83

Betekenis van „oneerlijk” in overeenkomsten tussen een handelaar en een consument

1. In een overeenkomst tussen een handelaar en een consument is een door de handelaar bedongen voorwaarde van de overeenkomst ~~waaroer niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7~~, voor de toepassing van deze afdeling oneerlijk wanneer zij in strijd met de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid, het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verbintenissen van partijen aanzienlijk verstoort ten nadele van de consument. **[Am. 155]**
2. Voor de toepassing van deze afdeling moet bij de beoordeling van de oneerlijkheid van een voorwaarde van een overeenkomst rekening gehouden worden met:
 - a) de vraag of de handelaar de transparantieplichting van artikel 82 is nagekomen;
 - b) de aard van de op grond van de overeenkomst te leveren prestatie;
 - c) de omstandigheden waarin de overeenkomst werd gesloten;
 - c bis) de vraag of de voorgestelde voorwaarde zodanig verrassend van aard is dat de consument deze niet had kunnen verwachten; [Am. 156]**
 - d) de andere voorwaarden van de overeenkomst, en
 - e) de voorwaarden van eventuele andere overeenkomsten waar de overeenkomst van afhangt.

Artikel 84

Voorwaarden van overeenkomsten die altijd oneerlijk zijn

Voor de toepassing van deze afdeling is een voorwaarde van een overeenkomst altijd oneerlijk wanneer zij erin bestaat of als doel heeft:

- a) de aansprakelijkheid van de handelaar voor het overlijden of lichamelijk letsel van de consument als gevolg van handelen of nalaten van de handelaar of van een persoon die namens de handelaar handelt, uit te sluiten of te beperken;
- b) de aansprakelijkheid van de handelaar voor door de consument geleden verliezen of schade die met opzet of als gevolg van grove nalatigheid zijn teweeggebracht, uit te sluiten of te beperken;
- b bis) de rechtsmiddelen waarover de consument jegens de handelaar of een derde beschikt in geval van niet-nakoming door de handelaar van zijn verbintenissen uit hoofde van de overeenkomst, onrechtmatig uit te sluiten of te beperken; [Am. 157]**
- c) de verbintenis van de handelaar tot nakoming van de toezeggingen die door zijn gevolmachtigden zijn gedaan, te beperken, of diens toezeggingen te laten afhangen van het voldoen aan een bijzondere voorwaarde waarvan de verwezenlijking uitsluitend van de wil van de handelaar afhangt;
- c bis) de bewijsmiddelen waarover de consument kan beschikken, te beperken, of aan de consument een bewijslast op te leggen die wettelijk op de handelaar zou moeten rusten; [Am. 158]**
- d) het recht van de consument om juridische stappen te nemen of van enig ander rechtsmiddel gebruik te maken uit te sluiten of te beperken, met name door de consument te verplichten om eventuele geschillen uitsluitend voor te leggen aan een arbitragesysteem waarin niet algemeen is voorzien in wettelijk bepalingen die van toepassing zijn op overeenkomsten tussen een handelaar en een consument;
- e) de exclusieve bevoegdheid voor de beslechting van alle uit de overeenkomst voortvloeiende geschillen toe te kennen aan een gerecht van de woonplaats van de handelaar, tenzij het gekozen gerecht ook het gerecht is van de woonplaats van de consument;
- f) aan de handelaar het recht toe te kennen om te bepalen of de geleverde goederen, digitale inhoud of verbonden diensten conform de overeenkomst zijn, of de handelaar het exclusieve recht toe te kennen om de voorwaarden van de overeenkomst uit te leggen;

Woensdag 26 februari 2014

- f bis)* een handelaar toe te staan de voorwaarden van de overeenkomst eenzijdig te wijzigen zonder in de overeenkomst gespecificeerde geldige reden; dit heeft geen betrekking op voorwaarden van overeenkomsten waarbij een handelaar zich het recht voorbehoudt om eenzijdig de voorwaarden van een overeenkomst van onbepaalde duur te wijzigen, mits hij verplicht is de consument binnen een redelijke termijn van deze wijziging in kennis te stellen en de consument vrij is de overeenkomst kosteloos op te zeggen; [Am. 159]
- f ter)* een handelaar toe te staan eenzijdig en zonder geldige reden de kenmerken van de te leveren goederen, digitale inhoud of verbonden diensten of andere kenmerken van de prestatie te wijzigen; [Am. 160]
- f quater)* een handelaar toe te staan voor zijn prestatie een hogere vergoeding te verlangen dan die bij het sluiten van de overeenkomst is bepaald, tenzij in de overeenkomst naast overeengekomen voorwaarden voor een wijziging van de vergoeding is voorzien in een verlaging van de vergoeding of de relevante omstandigheden voor een wijziging van de vergoeding in de overeenkomst zijn beschreven en objectief gerechtvaardigd zijn en het optreden hiervan niet van de wil van de handelaar afhankelijk is; [Am. 161]
- g) te bepalen dat de consument door de overeenkomst gebonden is maar de handelaar niet;
- g bis)* een consument te verplichten al zijn verbintenissen op grond van de overeenkomst na te komen, ingeval de handelaar zijn eigen verbintenissen niet nakomt; [Am. 162]
- g ter)* een handelaar het recht te geven om de overeenkomst op discretionaire grond te herroepen of te ontbinden in de zin van artikel 8, zonder de consument hetzelfde recht te geven, of een handelaar het recht te geven om voor nog niet geleverde verbonden diensten betaald geld te houden ingeval de handelaar de overeenkomst herroept of ontbindt; [Am. 163]
- h) van de consument te eisen dat voor de ontbinding van de overeenkomst in de zin van artikel 8 een meer formele methode wordt gebruikt dan die volgens welke de overeenkomst was gesloten;
- h bis)* de consument een buitensporige last op te leggen om een overeenkomst van onbepaalde duur te beëindigen; [Am. 164]
- i) de handelaar een kortere kennisgevingsperiode toe te kennen om de overeenkomst te ontbinden dan die welke voor de consument geldt;
- j) de consument te verplichten om te betalen voor goederen, digitale inhoud of verbonden diensten die niet daadwerkelijk geleverd zijn;
- k) te bepalen dat voorwaarden van de overeenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7 prevaleren of voorrang hebben boven voorwaarden waarover wel afzonderlijk is onderhandeld.

Artikel 85

Voorwaarden van overeenkomsten die vermoed worden oneerlijk te zijn

Voor de toepassing van deze afdeling wordt een voorwaarde van een overeenkomst vermoed oneerlijk te zijn wanneer zij erin bestaat of als doel heeft:

- a) de bewijsmiddelen waarover de consument kan beschikken, te beperken, of aan de consument een bewijslast op te leggen die wettelijk op de handelaar zou moeten rusten; [Am. 165]
- b) de rechtsmiddelen waarover de consument jegens de handelaar of een derde beschikt in geval van niet-nakoming door de handelaar van zijn verbintenissen uit hoofde van de overeenkomst, onrechtmatig uit te sluiten of te beperken; [Am. 166]
- c) het recht om vorderingen die de consument eventueel heeft tegen de handelaar te verrekenen met wat de consument eventueel verschuldigd is aan de handelaar, onrechtmatig uit te sluiten of te beperken;
- d) een handelaar toe te staan om door de consument betaald geld te houden wanneer de laatstgenoemde beslist de overeenkomst niet te sluiten of verbintenissen uit hoofde van de overeenkomst niet uit te voeren, zonder te bepalen dat de handelaar de consument een equivalent bedrag als vergoeding moet betalen in het omgekeerde geval;
- e) van een consument die zijn verbintenissen op grond van de overeenkomst niet nakomt, te eisen dat hij een onevenredig hoog bedrag als schadevergoeding of bedongen boete moet betalen;

Woensdag 26 februari 2014

- e bis) een bepaalde gedraging van de consument als het afleggen of niet-afleggen van een verklaring aan te merken, tenzij de consument bij de aanvang van de daarvoor vastgestelde termijn op de betekenis van deze gedraging wordt gewezen en voor het afleggen van een uitdrukkelijke verklaring een redelijke termijn wordt geboden; [Am. 167]*
- ~~f) een handelaar het recht te geven om de overeenkomst op discretionaire grond te herroepen of te ontbinden in de zin van artikel 8, zonder de consument hetzelfde recht te geven, of een handelaar het recht te geven om voor nog niet geleverde verbonden diensten betaald geld te houden ingeval de handelaar de overeenkomst herroept of ontbindt; [Am. 168]~~
- g) een handelaar toe te staan een overeenkomst van onbeperkte duur zonder redelijke kennisgeving te ontbinden, behalve in geval van gewichtige redenen om dit wel te doen;
- h) een overeenkomst van bepaalde duur automatisch te verlengen tenzij de consument anders aangeeft, in gevallen waarin de voorwaarden van de overeenkomst voorzien in een onredelijk korte termijn voor kennisgeving;
- ~~i) een handelaar toe te staan de voorwaarden van de overeenkomst eenzijdig te wijzigen zonder in de overeenkomst gespecificeerde geldige reden; dit heeft geen betrekking op voorwaarden van overeenkomsten waarbij een handelaar zich het recht voorbehoudt om eenzijdig de voorwaarden van een overeenkomst van onbepaalde duur te wijzigen, mits hij verplicht is dit binnen een redelijke termijn ter kennis te brengen van de consument en deze vrij is de overeenkomst kosteloos op te zeggen; [Am. 169]~~
- ~~j) een handelaar toe te staan eenzijdig en zonder geldige reden de kenmerken van de te leveren goederen, digitale inhoud of verbonden diensten of andere kenmerken van de prestatie te wijzigen; [Am. 170]~~
- k) te bepalen dat de prijs van goederen, digitale inhoud of verbonden diensten moet worden vastgesteld bij de levering; ~~of een handelaar toe te staan om de prijs te verhogen zonder de consument een herroepingsrecht te geven wanneer de verhoogde prijs te hoog is in verhouding tot de bij het sluiten van de overeenkomst overeengekomen prijs; dit heeft geen betrekking op bedingen inzake prijsindexering, voor zover deze wettig zijn en de wijze waarop de prijs wordt aangepast hierin expliciet beschreven is; [Am. 171]~~
- ~~l) een consument te verplichten al zijn verbintenissen op grond van de overeenkomst na te komen, ingeval handelaar zijn eigen verbintenissen niet nakomt; [Am. 172]~~
- m) een handelaar toe te staan zijn rechten en verbintenissen uit hoofde van de overeenkomst zonder de instemming van de consument over te dragen, tenzij dat gebeurt aan een door de handelaar gecontroleerde dochteronderneming of als gevolg van een fusie of een soortgelijke wettige transactie tussen ondernemingen, en een dergelijke overdracht geen negatieve gevolgen kan hebben voor de rechten van de consument;
- n) een handelaar toe te staan, wanneer het bestelde niet beschikbaar is, een equivalent te leveren **zonder dat de consument uitdrukkelijk om levering van een equivalent heeft gevraagd en** zonder de consument uitdrukkelijk te hebben geïnformeerd over deze mogelijkheid en over het feit dat de handelaar de kosten moet dragen van het terugzenden van wat de consument op grond van de overeenkomst heeft ontvangen, wanneer de consument zijn recht uitoefent om de uitvoering te weigeren; [Am. 173]
- o) een handelaar toe te staan om een onredelijk lange of onvoldoende gespecificeerde termijn in acht te nemen om een aanbod te aanvaarden of te weigeren;
- p) een handelaar toe te staan om een onredelijk lange of onvoldoende gespecificeerde termijn in acht te nemen om de verbintenissen op grond van de overeenkomst uit te voeren;
- q) de rechtsmiddelen waarover de consument jegens de handelaar beschikt of de verweermiddelen waarover de consument beschikt met betrekking tot vorderingen van de handelaar, onrechtmatig uit te sluiten of te beperken;
- r) de uitvoering van verbintenissen op grond van de overeenkomst door de handelaar, of andere, voor de consument gunstige gevolgen van de overeenkomst, te onderwerpen aan bijzondere formaliteiten die niet wettelijk vereist en onredelijk zijn;
- s) van de consument buitensporige voorschotten of buitensporige waarborgen voor de uitvoering van verbintenissen te eisen;

Woensdag 26 februari 2014

- t) de consument ongerechtvaardigd te verhinderen om leveringen van derden te ontvangen of bij derden herstellingen te laten uitvoeren;
- u) de overeenkomst ongerechtvaardigd met een andere overeenkomst met de handelaar, een dochteronderneming van de handelaar of een derde te verbinden op een manier die niet door de consument kan worden verwacht;
- v) ~~de consument een buitensporige last op te leggen om een overeenkomst van onbepaalde duur te beëindigen;~~
[Am. 174]
- w) de oorspronkelijke duur of een verlenging van een overeenkomst voor de doorlopende levering van goederen, digitale inhoud of verbonden diensten meer dan een jaar te laten bedragen, tenzij de consument de overeenkomst te allen tijde kan beëindigen met een opzeggingstermijn van maximaal 30 dagen.

Afdeling 3

Ooneerlijke voorwaarden in overeenkomsten tussen handelaren

Artikel 86

Betekenis van „ooneerlijk” in overeenkomsten tussen handelaren

1. Voor de toepassing van deze afdeling is een voorwaarde in een overeenkomst tussen handelaren alleen ooneerlijk wanneer:
 - a) deze deel uitmaakt van voorwaarden waarover niet afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 7, en
 - b) de voorwaarde van dien aard is dat het gebruik ervan grovelijk afwijkt van de gangbare handelspraktijken en indruist tegen de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid.
2. Voor de toepassing van deze afdeling moet bij de beoordeling van de ooneerlijkheid van een voorwaarde van een overeenkomst rekening gehouden worden met:
 - a) de aard van de op grond van de overeenkomst te leveren prestatie;
 - b) de omstandigheden waarin de overeenkomst werd gesloten;
 - c) de andere voorwaarden van de overeenkomst, en
 - d) de voorwaarden van eventuele andere overeenkomsten waar de overeenkomst van afhangt.

Deel IV

Verbintenissen en rechtsmiddelen van partijen bij een koopovereenkomst of overeenkomst voor de levering van digitale inhoud

Hoofdstuk 9

Algemene bepalingen

Artikel 87

Niet-nakoming en wezenlijke niet-nakoming

1. Niet-nakoming van een verbintenis is ieder nalaten die verbintenis uit te voeren, ongeacht of het nalaten kan worden toegerekend en omvat:
 - a) de niet-levering of vertraagde levering van de goederen;
 - b) de niet-levering of vertraagde levering van de digitale inhoud;
 - c) de levering van goederen die niet conform de overeenkomst zijn;
 - d) de levering van digitale inhoud die niet conform de overeenkomst is;
 - e) de niet-betaling of te late betaling van de prijs, en

Woensdag 26 februari 2014

- f) elke andere beweerde uitvoering die niet conform de overeenkomst is.
2. Niet-nakoming van een verbintenis door een partij is wezenlijk wanneer:
- a) zij de wederpartij wezenlijk datgene onthoudt wat die partij op grond van de overeenkomst mocht verwachten, tenzij de partij die niet nakomt dit resultaat op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst niet voorzag noch behoorde te voorzien, of
- b) deze van dien aard is dat daardoor duidelijk is dat er niet op kan worden vertrouwd dat de partij die niet nakomt in de toekomst alsnog zal nakomen.

Artikel 88

Niet-toerekenbare niet-nakoming

1. De niet-nakoming door een partij van een verbintenis wordt deze niet toegerekend wanneer zij is veroorzaakt door een belemmering buiten de macht van die partij en die partij op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst met die belemmering geen rekening had behoren te houden of de belemmering of de gevolgen daarvan niet had behoren te vermijden of ondervangen.
2. Wanneer de belemmering slechts tijdelijk is, wordt de niet-nakoming niet toegerekend met betrekking tot de periode waarin de belemmering zich voordoet. Vormt de vertraging echter een wezenlijke niet-nakoming, dan mag de wederpartij haar als zodanig behandelen.
3. De partij die niet kan nakomen, is verplicht ervoor te zorgen dat de wederpartij van de belemmering en de gevolgen daarvan voor de mogelijkheid tot nakoming onverwijld nadat eerstgenoemde partij zich van deze omstandigheden bewust wordt of zich daarvan bewust had behoren te zijn, in kennis wordt gesteld. De wederpartij heeft **overeenkomstig hoofdstuk 16** recht op vergoeding van de door het niet nakomen van deze verplichting veroorzaakte schade. [**Am. 176**]

Artikel 89

Wijziging van omstandigheden

1. Een partij is verplicht tot nakoming van haar verbintenissen, ook indien deze nakoming bezwarender is geworden, hetzij doordat de kosten van nakoming zijn toegenomen, hetzij doordat de waarde van de te ontvangen tegenprestatie is verminderd.
- Wanneer de nakoming buitensporig bezwarend wordt vanwege een uitzonderlijke wijziging van omstandigheden, zijn partijen verplicht om met elkaar te onderhandelen over de aanpassing of ontbinding van de overeenkomst.

2. Wanneer partijen niet binnen een redelijke termijn tot overeenstemming komen, kan een gerecht op verzoek van een der partijen:
- a) de overeenkomst aanpassen teneinde deze in overeenstemming te brengen met dat wat partijen op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst redelijkerwijze zouden zijn overeengekomen wanneer zij met de wijziging van omstandigheden rekening hadden gehouden, of
- b) de overeenkomst ontbinden in de zin van artikel 8 op een datum en op voorwaarden die het gerecht bepaalt.
3. De leden 1 en 2 zijn alleen van toepassing indien:
- a) de wijziging van omstandigheden heeft plaatsgevonden na het sluiten van de overeenkomst;
- b) de partij die zich beroept op de gewijzigde omstandigheden, op dat moment geen rekening hield en ook geen rekening had behoren houden met de mogelijkheid of omvang van die wijziging van omstandigheden; en
- c) de benadeelde partij **die zich beroept op de gewijzigde omstandigheden** het risico van die wijziging van omstandigheden niet vermoedde en ook niet redelijkerwijze had behoren te vermoeden. [**Am. 177**]
4. Voor de toepassing van de leden 2 en 3 wordt onder „gerecht” ook een arbiter verstaan.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 90

Verruimde toepassing van bepalingen inzake betaling en niet in ontvangst genomen goederen of digitale inhoud

1. Tenzij anders bepaald zijn de bepalingen inzake de betaling van de prijs door de koper in hoofdstuk 12, van overeenkomstige toepassing op andere betalingen.
2. Artikel 97 is van overeenkomstige toepassing op andere gevallen waarin een persoon in het bezit van goederen of digitale inhoud blijft omdat een andere persoon nalaat deze in ontvangst te nemen terwijl hij daartoe wel verplicht is.

Hoofdstuk 10

De verbintenissen van de verkoper

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 91

Hoofdverbintenissen van de verkoper

De verkoper van goederen of de leverancier van digitale inhoud (in dit deel eveneens „de verkoper” genoemd) dient:

- a) de goederen of de digitale inhoud te leveren;
- b) de eigendom van de goederen ~~over te dragen~~, met inbegrip van de materiële gegevensdrager waarop de digitale inhoud wordt geleverd, **over te dragen of zich ertoe te verbinden dit te doen; [Am. 178]**
- c) ervoor te zorgen dat de goederen of de digitale inhoud conform de overeenkomst zijn;
- d) ervoor te zorgen dat de koper het recht heeft om de digitale inhoud te gebruiken in overeenstemming met de overeenkomst, en
- e) de documenten die de goederen vertegenwoordigen of daarop betrekking hebben dan wel de documenten met betrekking tot de digitale inhoud, te leveren al naar gelang de overeenkomst voorschrijft.

Artikel 91 bis**Eigendomsvoorbehoud**

Wanneer een eigendomsvoorbehoud werd overeengekomen, is de verkoper niet verplicht de eigendom van de goederen over te dragen totdat de koper de overeengekomen prijs heeft betaald. [Am. 179]

Artikel 92

Nakoming door een derde

1. Een verkoper kan de nakoming aan een ander toevertrouwen, tenzij de voorwaarden van de overeenkomst verplichten tot persoonlijke nakoming door de verkoper
2. Een verkoper die de nakoming aan een ander toevertrouwt, blijft aansprakelijk voor de nakoming.
3. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van lid 2 uit te sluiten of van dat lid af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Afdeling 2

Aflevering

Artikel 93

Plaats van aflevering

1. Wanneer de plaats van aflevering niet anderszins kan worden bepaald, is dit:

Woensdag 26 februari 2014

- a) in geval van een consumentenkoopovereenkomst of een overeenkomst **tussen een handelaar en een consument** voor de levering van digitale inhoud die op afstand of buiten verkooppunten is gesloten, ~~of waarin de verkoper zich ertoe heeft verplicht voor het vervoer naar de koper te zorgen,~~ de woonplaats van de consument op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst; **[Am. 180]**
- b) in ieder ander geval,
- (i) wanneer de koopovereenkomst ook betrekking heeft op vervoer van goederen door een vervoerder of een reeks van vervoerders, het dichtstbijzijnde ophaalpunt van de eerste vervoerder;
- (ii) wanneer de overeenkomst niet op vervoer betrekking heeft, de plaats van vestiging van de verkoper op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst.
2. Indien de verkoper meer dan één plaats van vestiging heeft, is de plaats van vestiging in de zin van lid 1, onder b), de plaats die het nauwst met de leveringsverbintenis is verbonden.

Artikel 94

Wijze van aflevering

1. Tenzij anders overeengekomen voldoet de verkoper aan de verbintenis tot aflevering:
- a) in geval van een consumentenkoopovereenkomst of een overeenkomst **tussen een handelaar en een consument** voor de levering van digitale inhoud ~~die op afstand of buiten verkooppunten is gesloten of waarin de verkoper zich ertoe heeft verplicht voor het vervoer naar de koper te zorgen,~~ door het fysieke bezit van of de controle over de goederen of de digitale inhoud aan de consument over te dragen; **[Am. 181]**
- b) in andere gevallen waarin de overeenkomst het vervoer van de goederen door een vervoerder met zich brengt, door de goederen te overhandigen aan de eerste vervoerder ter overdracht aan de koper en door het overhandigen aan de koper van alle documenten die deze nodig heeft om de goederen over te kunnen nemen van de vervoerder die de goederen onder zich heeft, of
- c) in niet onder a) en b) bedoelde gevallen, door de goederen of de digitale inhoud, of wanneer is overeengekomen dat de verkoper alleen de documenten die de goederen vertegenwoordigen hoeft te leveren, de documenten aan de koper ter beschikking te stellen.
2. Wanneer in lid 1, onder a) en c), naar de consument of de koper wordt verwezen, wordt daaronder mede een derde verstaan, die niet de vervoerder is en die de consument of de verkoper op grond van de overeenkomst heeft aangewezen.

Artikel 95

Tijdstip van aflevering

1. Wanneer het tijdstip van aflevering niet anderszins kan worden bepaald, moeten de goederen of de digitale inhoud **binnen een redelijke termijn** na het sluiten van de overeenkomst ~~overwijd~~ worden afgeleverd. **[Am. 182]**
2. In geval van overeenkomsten tussen een handelaar en een consument dient de handelaar de goederen of de digitale inhoud niet later dan 30 dagen na het sluiten van de overeenkomst af te leveren, tenzij partijen anders zijn overeengekomen.

Artikel 96

Verbintenissen van de verkoper met betrekking tot het vervoer van de goederen

1. Wanneer de verkoper op grond van de overeenkomst verplicht is voor het vervoer van de goederen zorg te dragen, dient hij die overeenkomsten te sluiten die nodig zijn voor het vervoer naar de vastgestelde plaats, zulks met in de omstandigheden passende vervoermiddelen en onder de voor zodanig vervoer gebruikelijke voorwaarden.
2. Wanneer de verkoper, in overeenstemming met de overeenkomst, de goederen aan een vervoerder overhandigt en wanneer de goederen niet duidelijk zijn bestemd tot uitvoering van de overeenkomst door daarop aangebrachte merktekens, door vervoersdocumenten of anderszins, moet de verkoper de koper in kennis stellen van de verzending, onder nauwkeurige omschrijving van de goederen.
3. Wanneer de verkoper niet op grond van de overeenkomst verplicht is een verzekering af te sluiten met betrekking tot het vervoer van de goederen, moet hij de koper op diens verzoek alle beschikbare informatie verstrekken die nodig is om de koper in staat te stellen een dergelijke verzekering af te sluiten.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 97

Door koper niet in ontvangst genomen goederen of digitale inhoud

1. Een verkoper die in het bezit van de goederen of de digitale inhoud blijft omdat de koper, ondanks zijn verplichting daartoe, heeft nagelaten de goederen in ontvangst te nemen, moet redelijke maatregelen treffen voor de bescherming en het behoud daarvan.
2. Op de verkoper rust niet langer de verbintenis tot aflevering wanneer hij:
 - a) de goederen of de digitale inhoud op redelijke voorwaarden in bewaring geeft bij een derde om in opdracht van de koper te worden gehouden, en hij de koper hiervan in kennis stelt, of
 - b) de goederen of de digitale inhoud op redelijke voorwaarden verkoopt na de koper hiervan in kennis te hebben gesteld en de netto opbrengst afdraagt aan de koper.
3. De verkoper is gerechtigd om voor de in redelijkheid gemaakte kosten schadeloos te worden gesteld of deze kosten uit de opbrengst van de verkoop te vergoeden.

~~Artikel 98~~~~Gevolgen voor overgang van risico~~~~De gevolgen van aflevering voor de overgang van risico zijn geregeld in hoofdstuk 14 [Am. 183]~~

Afdeling 3

Conformiteit van de goederen en de digitale inhoud

Artikel 99

Conformiteit met de overeenkomst

1. Om conform de overeenkomst te zijn, dienen de goederen of de digitale inhoud:
 - a) van de door de overeenkomst voorgeschreven hoeveelheid, kwaliteit en beschrijving te zijn;
 - b) te zijn verpakt op de door de overeenkomst voorgeschreven wijze, en
 - c) te worden geleverd met de door overeenkomst voorgeschreven accessoires, installatiehandleidingen of andere handleidingen.
2. Om conform de overeenkomst te zijn, dienen de goederen of de digitale inhoud ook te voldoen aan de voorschriften van de artikelen 100, 101 en 102, voor zover partijen niet anders zijn overeengekomen.
3. Een bepaling in een ~~consumentenkoopovereenkomst~~ **overeenkomst tussen een handelaar en een consument**, waarbij ten nadele van de consument wordt afgeweken van de voorschriften van de artikelen 100, **101 en 102** ~~en 103~~ is alleen geldig wanneer de consument op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst van de precieze staat van de goederen of de digitale inhoud op de hoogte was en de goederen of de digitale inhoud op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst als conform de overeenkomst aanvaardde. [Am. 184]
4. Het is partijen niet toegestaan in een consumentenkoopovereenkomst ten nadele van de consument de toepassing van lid 3 uit te sluiten of van dat lid af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 100

Criteria voor de conformiteit van de goederen en de digitale inhoud

De goederen of de digitale inhoud dienen:

- a) geschikt te zijn voor elk bijzonder doel dat aan de verkoper ter kennis is gebracht op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst, tenzij uit de omstandigheden blijkt dat de koper niet vertrouwde of redelijkerwijs niet mocht vertrouwen op de deskundigheid en het oordeel van de verkoper;
- b) geschikt te zijn voor de doeleinden waarvoor goederen of digitale inhoud van dezelfde omschrijving gewoonlijk zouden worden gebruikt;

Woensdag 26 februari 2014

- c) de hoedanigheden te bezitten van de goederen of digitale inhoud die de verkoper als monster of model aan de koper heeft getoond;
- d) te zijn verpakt op de voor dergelijke goederen gebruikelijke wijze of, indien er hiervoor geen gebruikelijke handelwijze bestaat, op een met het oog op bescherming en behoud van de goederen passende wijze;
- e) te worden geleverd samen met de accessoires en installatiehandleidingen en andere handleidingen die de koper mag verwachten;
- f) de hoedanigheden en prestatievermogens te bezitten die zijn aangegeven in de voor het sluiten van de overeenkomst afgelegde verklaringen die op grond van artikel 69 deel uitmaken van de voorwaarden van de overeenkomst, en
- g) die hoedanigheden en prestatievermogens te bezitten die de koper mag verwachten, **bijvoorbeeld het hebben van bepaalde uiterlijke kenmerken en het niet hebben van gebreken**. Bij de vaststelling van wat de ~~consument~~ **koper** van de digitale inhoud mag verwachten, dient in aanmerking te worden genomen of de digitale inhoud al dan niet tegen betaling van een prijs **of in ruil voor een andere tegenprestatie** is geleverd. [Am. 185]

Artikel 101

Verkeerde installatie in geval van een consumentenkoopovereenkomst

1. Wanneer krachtens een consumentenkoopovereenkomst geleverde goederen of digitale inhoud verkeerd zijn geïnstalleerd, wordt het door de verkeerde installatie veroorzaakte ontbreken van conformiteit als het ontbreken van conformiteit van de goederen of de digitale inhoud beschouwd wanneer:
 - a) de goederen of de digitale inhoud zijn geïnstalleerd door de verkoper of onder diens verantwoordelijkheid, of
 - b) de goederen of de digitale inhoud waren bestemd om door de consument te worden geïnstalleerd en de verkeerde installatie te wijten was aan een tekortkoming in de installatiehandleiding.
2. Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 102

Rechten of vorderingen van derden

1. De goederen of de digitale inhoud moeten vrij zijn van rechten of niet kennelijk ongegronde vorderingen van derden.
2. Voor zover het om op intellectuele eigendom gebaseerde rechten of vorderingen gaat, dienen, onverminderd de leden 3 en 4, de goederen of de digitale inhoud vrij te zijn van rechten of niet kennelijk ongegronde vorderingen van derden:
 - a) krachtens de wetgeving van de staat waar de goederen of de digitale inhoud volgens de overeenkomst zullen worden gebruikt, of, bij gebreke van een dergelijke overeenstemming, krachtens de wetgeving van de staat van de plaats van vestiging van de koper dan wel in geval van overeenkomsten tussen een handelaar en een consument, van de door de consument op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst aangegeven woonplaats van de consument, en
 - b) waarmee de verkoper op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst bekend was of bekend had horen te zijn.
3. ~~In overeenkomsten tussen ondernemingen is lid 2~~ **Lid 2 is** niet van toepassing wanneer:
 - a) **in overeenkomsten tussen handelaren**, de koper op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst op de hoogte was of had behoren te zijn van de op intellectuele eigendom gebaseerde rechten of vorderingen;

Woensdag 26 februari 2014

4. **b)** In overeenkomsten tussen een handelaar en een consument, is lid 2 niet van toepassing wanneer de consument op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst op de hoogte was van de op intellectuele eigendom gebaseerde rechten of vorderingen. [Am. 186]

5. In overeenkomsten tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 103

Beperking inzake de conformiteit van digitale inhoud

Conformiteit van de digitale inhoud met de overeenkomst wordt niet geacht te ontbreken op de enkele grond dat bijgewerkte digitale inhoud beschikbaar is geworden na het sluiten van de overeenkomst. [Am. 187]

Artikel 104

Kennis van de koper over het ontbreken van conformiteit in geval van een overeenkomst tussen handelaren

In geval van een overeenkomst tussen handelaren is De verkoper **is** niet aansprakelijk voor het ontbreken van conformiteit van de goederen wanneer de koper op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst wist dat de goederen niet conform waren. **In geval van een overeenkomst tussen handelaren geldt dit ook wanneer de koper** ~~of~~ dat had behoren te weten. [Am. 188]

Artikel 105

Relevante tijdstip voor het vaststellen van conformiteit

1. De verkoper is aansprakelijk voor ieder ontbreken van conformiteit dat bestaat op het moment waarop het risico krachtens hoofdstuk 14 op de koper overgaat.

2. In geval van een ~~consumentenkoopeveneenkomst~~ **overeenkomst tussen een handelaar en een consument** wordt ieder ontbreken van conformiteit dat zich binnen een termijn van zes maanden vanaf het tijdstip waarop het risico op de koper overgaat, manifesteert, geacht op dat tijdstip al te hebben bestaan, tenzij dit onverenigbaar is met de aard van de goederen of de digitale inhoud of de aard van het ontbreken van conformiteit. [Am. 189]

3. In een geval waarop artikel 101, lid 1, onder a), van toepassing is, dient elke verwijzing in de leden 1 of 2 van dit artikel naar het tijdstip waarop het risico op de koper overgaat, te worden gelezen als een verwijzing naar het tijdstip waarop de installatie is voltooid. In een geval waarop artikel 101, lid 1, onder b), van toepassing is, dient deze verwijzing te worden gelezen als een verwijzing naar het tijdstip waarop de consument een redelijke termijn voor de installatie had.

4. Wanneer de digitale inhoud naderhand door de handelaar moet worden bijgewerkt, **of wanneer de handelaar de verschillende componenten afzonderlijk levert**, dient hij ervoor te zorgen dat deze inhoud gedurende de looptijd van de overeenkomst met de overeenkomst in overstemming blijft. [Am. 190]

5. In een overeenkomst tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Hoofdstuk 11

Rechtsmiddelen van de koper

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 106

Overzicht van de rechtsmiddelen van de koper

1. Wanneer de verkoper een verbintenis niet nakomt, kan de koper, **wanneer aan de specifieke voorwaarden voor de desbetreffende rechtsmiddelen is voldaan:** [Am. 191]

a) nakoming vorderen, met inbegrip van specifieke nakoming, reparatie of vervanging van de goederen of digitale inhoud, krachtens afdeling 3 van dit hoofdstuk;

Woensdag 26 februari 2014

- b) zijn eigen nakoming opschorten krachtens afdeling 4 van dit hoofdstuk;
 - c) de overeenkomst ontbinden krachtens afdeling 5 van dit hoofdstuk en de teruggave vorderen van de reeds betaalde prijs krachtens hoofdstuk 17;
 - d) de prijs verminderen krachtens afdeling 6 van dit hoofdstuk, en
 - e) schadevergoeding vorderen krachtens hoofdstuk 16.
2. Wanneer de koper een handelaar is:
- a) heeft het in afdeling 2 van dit hoofdstuk bedoelde herstel van verzuim door de verkoper voorrang boven het recht van de koper enig rechtsmiddel aan te wenden, met uitzondering van de opschorting van de nakoming, en
 - b) gelden voor het recht van de koper om zich op het ontbreken van conformiteit te beroepen de vereisten van onderzoek en kennisgeving als bedoeld in afdeling 7 van dit hoofdstuk.
3. Wanneer de koper een consument is:
- a) heeft het herstel van verzuim door de verkoper geen voorrang boven de rechten van de koper, ~~en~~ **tenzij de rechten betrekking hebben op goederen of digitale inhoud die zijn/is vervaardigd, geproduceerd of gewijzigd volgens de aanwijzingen van de consument of die duidelijk voor een bepaalde persoon bestemd zijn; of [Am. 192]**
 - b) zijn de vereisten van onderzoek en kennisgeving als bedoeld in afdeling 7 van dit hoofdstuk niet van toepassing.
4. Wanneer de niet-nakoming de verkoper niet kan worden toegerekend, kan de koper een van de in lid 1 bedoelde rechtsmiddelen aanwenden, met uitzondering van het vorderen van nakoming en schadevergoeding.
5. De koper kan geen van de in lid 1 bedoelde rechtsmiddelen aanwenden voor zover hij de niet-nakoming door de verkoper heeft veroorzaakt.
6. Rechtsmiddelen die niet onverenigbaar zijn, kunnen worden gecumuleerd.

Artikel 107

Beperking van rechtsmiddelen met betrekking tot digitale inhoud die niet tegen betaling van een prijs **of in ruil voor een andere tegenprestatie** is geleverd

-1. Wanneer digitale inhoud in ruil voor andere tegenprestatie dan de betaling van een prijs is geleverd, kan de koper alle in artikel 106, lid 1, bedoelde rechtsmiddelen aanwenden behalve de vermindering van prijs onder d) van dat lid.

1. Wanneer digitale inhoud niet tegen betaling van een prijs **in ruil voor een tegenprestatie** is geleverd, kan de koper de in artikel 106, lid 1, onder a) tot en met d), bedoelde rechtsmiddelen niet aanwenden. De koper kan uitsluitend op grond van artikel 106, lid 1, onder e), schadevergoeding vorderen wegens verlies van of schade aan zijn eigendom, waaronder hardware, software en data, als gevolg van het niet overeenstemmen van de geleverde digitale inhoud, met uitzondering van de winst die de koper als gevolg van die schade heeft gederfd. **[Am. 193]**

Artikel 108

Dwingend karakter

In een overeenkomst tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit hoofdstuk uit te sluiten of van dit hoofdstuk af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen voordat de handelaar door de consument op het ontbreken van conformiteit is gewezen.

Afdeling 2

Herstel van verzuim door verkoper

Artikel 109

Herstel van verzuim door verkoper

1. Een verkoper die vroegtijdig nakoming heeft aangeboden en aan wie is meegedeeld dat de nakoming niet conform de overeenkomst is, kan een nieuw en met de overeenkomst conform aanbod tot nakoming doen wanneer dat kan plaatsvinden binnen de voor nakoming toegestane termijn.

Woensdag 26 februari 2014

2. In gevallen waarop lid 1 niet van toepassing is, kan een verkoper die nakoming heeft aangeboden die niet conform de overeenkomst is, wanneer hij van het ontbreken van conformiteit in kennis wordt gesteld, onverwijld aanbieden het verzuim op zijn eigen kosten te herstellen.
3. Een aanbod tot herstel van verzuim wordt niet uitgesloten door de kennisgeving dat de overeenkomst is ontbonden.
4. De koper kan een aanbod tot herstel van het verzuim alleen weigeren indien:
 - a) **de koper een consument is en het herstel van verzuim door de verkoper geen voorrang heeft boven de rechtsmiddelen van de koper, als bedoeld in artikel 106, lid 3, onder a); [Am. 194]**
 - a) het verzuim niet onverwijld en zonder de koper aanzienlijke overlast te bezorgen, kan worden hersteld;
 - b) de koper grond heeft te menen dat op de toekomstige nakoming door de verkoper niet kan worden vertrouwd, of
 - c) vertraging in de nakoming een wezenlijke niet-nakoming zou inhouden.
5. De verkoper beschikt over een redelijke termijn om het verzuim te herstellen. **In overeenkomsten tussen een handelaar en een consument bedraagt deze redelijke termijn ten hoogste 30 dagen. [Am. 195]**
6. De koper kan de nakoming opschorten voor de duur van het herstel van het verzuim, maar de rechten van de koper waarmee het verlenen van een termijn aan de verkoper om het verzuim te herstellen niet strookt, worden opgeschort totdat deze termijn is verstreken.
7. Ondanks het herstel van verzuim behoudt de koper het recht om **overeenkomstig hoofdstuk 16** schadevergoeding te vorderen wegens vertraging alsook voor alle schade die door het herstel van verzuim is veroorzaakt dan wel daardoor niet is voorkomen. [Am. 196]

Afdeling 3

Vordering tot nakoming

Artikel 110

Vordering tot nakoming van de verbintenissen van de verkoper

1. De koper heeft het recht de nakoming van de verbintenissen van de verkoper te vorderen, **met inbegrip van kosteloos herstel van gebreken bij een nakoming die niet in overeenstemming met de overeenkomst is. [Am. 197]**
- ~~2. De nakoming die kan worden gevorderd, omvat het herstel om niet van een nakoming die niet in conform de overeenkomst is.~~
3. Nakoming kan niet worden gevorderd wanneer:
 - a) nakoming onmogelijk zou zijn of onwettig is geworden, of
 - b) de lasten of kosten van de nakoming niet in verhouding zouden staan tot het voordeel dat de koper zou verkrijgen.

Artikel 111

Keuze van consument tussen herstel en vervanging

1. Wanneer in geval van een consumentenkoopovereenkomst de handelaar een ontbreken van conformiteit op grond van artikel 110, ~~lid 2,~~ moet goedmaken, kan de consument kiezen tussen ~~herstel~~ **reparatie** en vervanging tenzij de gekozen oplossing onwettig of onmogelijk zou zijn of, in vergelijking met de andere beschikbare oplossing, voor de verkoper onevenredige kosten met zich zou brengen gelet op: [Am. 198]
 - a) de waarde die de goederen zouden hebben wanneer de conformiteit niet zou ontbreken;
 - b) het belang van het ontbreken van conformiteit, en
 - c) de vraag of de alternatieve oplossing zou kunnen worden voltooid zonder aanzienlijke overlast voor de consument.
2. Wanneer de consument het goedmaken van het ontbreken van conformiteit door middel van ~~herstel~~ **reparatie** of vervanging heeft gevorderd op grond van lid 1, kan de consument andere rechtsmiddelen alleen aanwenden wanneer:

Woensdag 26 februari 2014

a) de handelaar ~~het herstel~~ **de reparatie** of de vervanging niet binnen een redelijke termijn van maximaal 30 dagen heeft voltooid; ~~De consument kan echter gedurende die termijn de nakoming opschorten.~~

b) de handelaar impliciet of expliciet heeft geweigerd het ontbreken van conformiteit te verhelpen;

c) dezelfde tekortkoming na reparatie of vervanging nogmaals is opgetreden. [Am. 199]

Artikel 112

Teruggave van het vervangen object

1. Wanneer de verkoper het ontbreken van conformiteit heeft goedge maakt door middel van vervanging, heeft de verkoper het recht en de plicht om het vervangen object op eigen kosten terug te nemen.
2. De koper hoeft geen vergoeding te betalen voor enig gebruik dat van het vervangen object in de aan de vervanging voorafgaande periode is gemaakt.

Afdeling 4

Opschorting van de nakoming van de verbintenissen van de verkoper

Artikel 113

Recht om nakoming op te schorten

1. Een koper die tegelijk met de verkoper of daarna moet nakomen, heeft het recht de nakoming op te schorten totdat de verkoper heeft aangeboden na te komen of is nagekomen.
2. Een koper die moet nakomen vóór de verkoper en die op goede gronden meent dat de verkoper niet zal nakomen op het moment waarop hij daartoe verplicht is, kan de nakoming opschorten zolang die goede gronden gelden.
3. De nakoming die krachtens dit artikel mag worden opgeschort, kan de volledige dan wel de gedeeltelijke nakoming betreffen al naar gelang gerechtvaardigd door de niet-nakoming. Wanneer de verbintenissen van de verkoper in afzonderlijke delen moeten worden nagekomen of anderszins kunnen worden gesplitst, kan de koper de nakoming alleen opschorten met betrekking tot het deel dat niet is nagekomen, tenzij de niet-nakoming door de verkoper van dien aard is dat de opschorting van de volledige nakoming door de koper is gerechtvaardigd.

3 bis. In een overeenkomst tussen een handelaar en een consument kan de gehele nakoming worden opgeschort, tenzij de opschorting van de gehele nakoming onevenredig is ten opzichte van de omvang van de niet-nakoming. [Am. 200]

Afdeling 5

Ontbinding

Artikel 114

Ontbinding wegens niet-nakoming

1. Een koper kan de overeenkomst ontbinden in de zin van artikel 8 wanneer de niet-nakoming door de verkoper op grond van de overeenkomst wezenlijk is in de zin van artikel 87, lid 2.
2. Wanneer in geval van een consumentenkoopovereenkomst en een overeenkomst voor de levering van digitale inhoud tussen een handelaar en een consument sprake is van niet-nakoming omdat de goederen niet conform de overeenkomst zijn, kan de consument de overeenkomst ontbinden, tenzij het ontbreken van conformiteit onbeduidend is.

Artikel 115

Ontbinding wegens een vertraging in de levering na kennisgeving waarbij een aanvullende termijn voor nakoming is gesteld

1. Een koper kan de overeenkomst ontbinden in geval van een vertraging in de levering die als zodanig niet wezenlijk is, wanneer de koper kennis geeft van de vaststelling van een aanvullende termijn van redelijke duur voor de nakoming en de verkoper niet binnen deze termijn nakomt.

Woensdag 26 februari 2014

2. De in lid 1 bedoelde aanvullende termijn wordt redelijk geacht wanneer de verkoper daartegen niet onverwijld bezwaar maakt.
3. Wanneer in de kennisgeving wordt bepaald dat de overeenkomst automatisch wordt ontbonden indien de verkoper niet nakomt binnen de in de kennisgeving vastgestelde termijn, is de ontbinding na het verstrijken van die termijn zonder nadere kennisgeving van kracht.

Artikel 116

Ontbinding wegens voorziene niet-nakoming

Een koper kan de overeenkomst ontbinden vóór het moment waarop de nakoming moet plaatsvinden, wanneer de verkoper heeft verklaard of het anderszins duidelijk is dat er niet zal worden nagekomen en de niet-nakoming van dien aard zou zijn dat deze de ontbinding rechtvaardigt.

Artikel 117

Reikwijdte van het recht van ontbinding

1. Wanneer de verbintenissen van de verkoper uit hoofde van de overeenkomst in afzonderlijke delen moeten worden nagekomen of anderszins kunnen worden gesplitst, kan de koper, wanneer er krachtens deze afdeling een grond voor ontbinding is van een deel waaraan een deel van de prijs kan worden toegewezen, alleen opzeggen met betrekking tot dat deel.
2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer van de koper niet kan worden verwacht dat hij de nakoming van de andere delen aanvaardt of de niet-nakoming van dien aard is dat ontbinding van de volledige overeenkomst gerechtvaardigd is.
3. Wanneer de verbintenissen van de verkoper uit hoofde van de overeenkomst niet kunnen worden gesplitst of niet een deel van de prijs kan worden toegewezen, kan de koper alleen ontbinden wanneer de niet-nakoming van dien aard is dat de ontbinding van de volledige overeenkomst is gerechtvaardigd.

Artikel 118

Kennisgeving van ontbinding

De uitoefening van het recht van ontbinding krachtens deze afdeling geschiedt door kennisgeving aan de verkoper.

Artikel 119

Verlies van het recht van ontbinding

1. De koper verliest zijn recht van ontbinding krachtens deze afdeling wanneer de kennisgeving van de ontbinding niet wordt gedaan binnen ~~een redelijke termijn~~ binnen **twee maanden** nadat het recht is ontstaan of, indien dit later is, binnen ~~een redelijke termijn~~ binnen **twee maanden** nadat hij van de niet-nakoming op de hoogte was of, **als de koper een handelaar is, de koper** daarvan op de hoogte had behoren te zijn.
2. Lid 1 is niet van toepassing **wanneer geen enkele nakoming is aangeboden.**
 - a) ~~wanneer de koper een consument is, of~~
 - b) ~~wanneer geen enkele nakoming is aangeboden.~~ [Am. 201]

Afdeling 6

Prijsvermindering

Artikel 120

Recht van prijsvermindering

1. Een koper die een nakoming aanvaardt die niet conform de overeenkomst is, kan de prijs verminderen. De vermindering moet in verhouding staan tot de waardevermindering van dat wat op het tijdstip van nakoming ter nakoming werd ontvangen in vergelijking met de waarde van dat wat zou zijn ontvangen wanneer de nakoming conform de overeenkomst was geweest.

Woensdag 26 februari 2014

2. Een koper die krachtens lid 1 het recht heeft de prijs te verminderen en reeds een bedrag heeft betaald dat de verminderde prijs te boven gaat, kan het te veel betaalde van de verkoper terugvorderen.
3. Een koper die de prijs vermindert, kan niet tevens **overeenkomstig hoofdstuk 16** vergoeding krijgen van de schade die daardoor wordt gecompenseerd, maar behoudt zijn recht op vergoeding van alle verder geleden schade. [Am. 202]

Afdeling 7

Vereisten van onderzoek en kennisgeving in geval van een overeenkomst tussen handelaren

Artikel 121

Onderzoek van de goederen in geval van overeenkomsten tussen handelaren

1. In geval van een overeenkomst tussen handelaren wordt de koper geacht de goederen **of digitale inhoud** te onderzoeken of te laten onderzoeken binnen een termijn die zo kort als redelijkerwijze mogelijk is en niet langer is dan 14 dagen te rekenen vanaf de datum van de levering van de goederen of digitale inhoud of verrichting van verbonden diensten. [Am. 203]
2. Wanneer de overeenkomst ook op het vervoer van de goederen betrekking heeft, kan het onderzoek worden uitgesteld tot na de aankomst van de goederen op hun bestemming.
3. Wanneer de koper de bestemming van de goederen onderweg wijzigt of hij deze doorzendt voordat hij redelijkerwijs gelegenheid heeft gehad deze te onderzoeken en de verkoper ten tijde van het sluiten van de overeenkomst de mogelijkheid van deze bestemmingswijziging of doorzending kende of had behoren te kennen, kan het onderzoek worden uitgesteld tot na het tijdstip waarop de goederen op de nieuwe bestemming zijn aangekomen.

Artikel 122

Vereiste van kennisgeving van ontbreken van conformiteit in geval van koopovereenkomsten tussen handelaren

1. In geval van een overeenkomst tussen handelaren mag de koper zich niet op het ontbreken van een conformiteit beroepen wanneer hij de verkoper daarvan niet binnen redelijke termijn in kennis stelt met vermelding van de aard van de ontbrekende conformiteit. **De koper heeft echter nog wel het recht de prijs te verminderen of, anders dan ter zake van gederfde winst, schadevergoeding te vorderen, indien hij een redelijke verontschuldiging heeft voor het feit dat hij de vereiste kennisgeving niet heeft gedaan.** [Am. 204]

De termijn begint te lopen op het moment van levering van de goederen of, indien dit later is, het moment waarop de koper het ontbreken van conformiteit ontdekt of had behoren te ontdekken.

2. De koper verliest het recht om zich op het ontbreken van conformiteit te beroepen wanneer hij de verkoper niet binnen twee jaar na het moment waarop de goederen feitelijk aan de koper werden overhandigd overeenkomstig de overeenkomst, in kennis stelt van het ontbreken van conformiteit.
3. Wanneer partijen zijn overeengekomen dat de goederen gedurende een vastgestelde termijn geschikt moeten blijven voor een bijzonder doel of voor hun gewone doel, verstrijkt de in lid 2 bedoelde termijn voor kennisgeving niet voor het einde van die overeengekomen termijn.
4. Lid 2 is niet van toepassing met betrekking tot de in artikel 102 bedoelde vorderingen of rechten van derden.
5. De koper hoeft de verkoper niet ervan in kennis te stellen dat niet alle goederen zijn geleverd wanneer de koper grond heeft ervan uit te gaan dat de resterende goederen zullen worden geleverd.
6. De verkoper kan zich niet op dit artikel beroepen wanneer het ontbreken van conformiteit betrekking heeft op feiten die hij kende of had behoren te kennen en die hij niet aan de koper bekend heeft gemaakt.

Woensdag 26 februari 2014

Hoofdstuk 12

De verbintenissen van de koper

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 123

Hoofdverbintenissen van de koper

1. De koper heeft de verplichting:
 - a) de prijs te betalen;
 - b) de goederen of de digitale inhoud in ontvangst te nemen, en
 - c) de documenten die de goederen vertegenwoordigen of daarop betrekking hebben of de documenten met betrekking tot de digitale inhoud in ontvangst te nemen, al naar gelang de overeenkomst voorschrijft.
2. **Voor overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud:**
 - a) ~~is lid 1, onder a), is niet van toepassing op overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud~~ wanneer de digitale inhoud niet tegen betaling van een prijs wordt geleverd.
 - b) **is lid 1, letter b), niet van toepassing wanneer de digitale inhoud niet op een materiële gegevensdrager wordt geleverd.**
[Am. 205]

Afdeling 2

Betaling van de prijs

Artikel 124

Wijze van betaling

1. Betaling vindt plaats op de in de voorwaarden van de overeenkomst aangegeven wijze of, wanneer geen wijze van betaling is aangegeven, op elke bij gewone bedrijfsvoering op de plaats van betaling gebruikelijke wijze, met inachtneming van de aard van de transactie.
2. Een verkoper die een cheque, een andere betalingsopdracht of een belofte tot betaling aanvaardt, wordt geacht dit uitsluitend te doen op voorwaarde dat betaling daadwerkelijk plaatsvindt. De verkoper mag de nakoming van de oorspronkelijke verbintenis tot betaling afdwingen wanneer de opdracht niet wordt uitgevoerd of de belofte niet wordt nagekomen.
3. De oorspronkelijke verbintenis van de koper vervalt wanneer de verkoper een belofte tot betaling aanvaardt van een derde met wie de verkoper van tevoren is overeengekomen om de belofte tot betaling van de derde te aanvaarden als een wijze van betaling.
4. In geval van een overeenkomst tussen een handelaar en een consument is de consument niet gehouden tot het betalen van vergoedingen voor het gebruik van een bepaald betaalmiddel die hoger zijn dan de kosten voor de handelaar van het gebruik van dit middel.

Artikel 125

Plaats van betaling

1. Wanneer de plaats van betaling niet anderszins kan worden vastgesteld, is dit de plaats van vestiging van de verkoper op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst.
2. Wanneer de verkoper meer dan één plaats van vestiging heeft, geldt als plaats van betaling, de plaats van vestiging van de verkoper die het nauwst met de verbintenis tot betaling is verbonden.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 126

Tijdstip van betaling

1. De prijs dient te worden betaald op het moment van levering.
2. De verkoper mag een aanbod tot betaling vóór het tijdstip waarop deze dient plaats te vinden, weigeren wanneer hij daarbij een rechtmatig belang heeft.

Artikel 127

Betaling door een derde

1. Een koper mag de betaling toevertrouwen aan een derde. Een koper die de betaling aan een ander toevertrouwt, blijft voor de betaling aansprakelijk.
2. De verkoper kan betaling door een derde niet weigeren wanneer:
 - a) de derde handelt met instemming van de koper, of
 - b) de derde een rechtmatig belang heeft bij de betaling en de koper heeft nagelaten te betalen dan wel duidelijk is dat de koper niet zal betalen wanneer de betaling dient plaats te vinden.
3. Door betaling door een derde overeenkomstig lid 1 of lid 2 is de koper niet langer aansprakelijk jegens de verkoper.
4. Wanneer de verkoper betaling door een derde aanvaardt in omstandigheden waarop de leden 1 of 2 niet van toepassing zijn, is de koper niet langer aansprakelijk jegens de verkoper, maar is de verkoper **overeenkomstig hoofdstuk 16** aansprakelijk ten opzichte van de koper voor alle schade die door die aanvaarding is veroorzaakt [**Am. 206**]

Artikel 128

Toewijzing van betaling

1. Wanneer een koper de verkoper verschillende bedragen moet betalen en de verrichte betaling onvoldoende is om al deze bedragen te dekken, kan de koper op het tijdstip van betaling de verkoper medelen aan welke verbintenis de betaling moet worden toegewezen.
2. Wanneer de koper de in lid 1 bedoelde mededeling niet verricht, kan de verkoper de betaling aan een van de verbintenissen toewijzen door de koper daarvan binnen een redelijke termijn in kennis te stellen.
3. Een toewijzing krachtens lid 2 is niet geldig wanneer deze betrekking heeft op een verbintenis die nog niet opeisbaar is of die wordt bestreden.
4. Bij gebreke van een geldige toewijzing door een van partijen wordt de betaling toegewezen aan de verbintenis die aan een van de in de volgende criteria in de aangegeven volgorde voldoet:
 - a) de verbintenis die opeisbaar is of als eerste opeisbaar zal zijn;
 - b) de verbintenis waarvoor de verkoper over geen of de zwakste zekerheden beschikt;
 - c) de verbintenis die voor de koper het meest bezwarend is;
 - d) de oudste verbintenis.

Wanneer geen van deze criteria van toepassing is, wordt de betaling naar evenredigheid aan alle verbintenissen toegewezen.

5. De betaling kan krachtens de leden 2, 3 of 4 alleen worden toegewezen aan een verbintenis die niet afdwingbaar is als gevolg van verjaring wanneer er geen andere verbintenis is waaraan de betaling overeenkomstig deze leden zou kunnen worden toegewezen.
6. Bij iedere verbintenis dient de betaling van de koper eerst te worden toegewezen aan de kosten, vervolgens aan de rente en ten derde, aan de hoofdsom, tenzij de verkoper de betaling anders toewijst.

Woensdag 26 februari 2014

Afdeling 3
Inontvangstneming

Artikel 129
Inontvangstneming

De koper voldoet aan de verbintenis tot inontvangstneming door:

- a) het verrichten van alle handelingen die redelijkerwijs kunnen worden verwacht ten einde de verkoper in staat te stellen de verbintenis tot levering na te komen, en
- b) de goederen of de documenten die de goederen vertegenwoordigen dan wel de digitale inhoud aan te nemen, zoals voorgeschreven door de overeenkomst.

Artikel 130
Vroege levering en levering van de verkeerde hoeveelheid

1. Wanneer de verkoper de goederen of digitale inhoud levert vóór het vastgestelde tijdstip, moet de koper de goederen in ontvangst nemen, tenzij hij een rechtmatig belang heeft om dat te weigeren.
2. Wanneer de verkoper een kleinere hoeveelheid goederen of digitale inhoud levert dan in de overeenkomst was bepaald, moet de koper in ontvangst nemen, tenzij de koper een rechtmatig belang heeft om dat te weigeren.
3. Wanneer de verkoper een grotere hoeveelheid goederen of digitale inhoud levert dan in de overeenkomst was bepaald, kan de koper het overschot houden of weigeren.
4. Wanneer de koper het overschot houdt, wordt dit geacht geleverd te zijn op grond van de overeenkomst en moet daarvoor de in de overeenkomst vastgestelde prijs worden betaald.
5. Met betrekking tot een consumentenkoopovereenkomst is lid 4 niet van toepassing wanneer de koper redelijkerwijs meent dat de verkoper het overschot doelbewust en zonder dwaling heeft afgeleverd, in de wetenschap dat dit niet was besteld.
6. Dit artikel is niet van toepassing op overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud wanneer de digitale inhoud niet tegen betaling van een prijs is geleverd.

Hoofdstuk 13
Rechtsmiddelen van de verkoper

Afdeling 1
Algemene bepalingen

Artikel 131
Overzicht van de rechtsmiddelen van de verkoper

1. Wanneer de koper een verbintenis niet nakomt, kan de verkoper, **wanneer aan de specifieke voorwaarden voor de desbetreffende rechtsmiddelen is voldaan**: [Am. 207]
 - a) nakoming vorderen krachtens afdeling 2 van dit hoofdstuk;
 - b) zijn eigen nakoming opschorten krachtens afdeling 3 van dit hoofdstuk;
 - c) de overeenkomst ontbinden krachtens afdeling 4 van dit hoofdstuk, en

Woensdag 26 februari 2014

d) de rente over de prijs of schadevergoeding vorderen krachtens hoofdstuk 16.

2. Wanneer de niet-nakoming de koper niet kan worden toegerekend, kan de verkoper elk van de in lid 1 bedoelde rechtsmiddelen aanwenden, met uitzondering van het vorderen van ~~nakoming en~~ schadevergoeding. [Am. 208]

3. De verkoper kan geen van de in lid 1 bedoelde rechtsmiddelen aanwenden voor zover hij de niet-nakoming door de koper heeft veroorzaakt.

4. Rechtsmiddelen die niet onverenigbaar zijn, kunnen worden gecumuleerd.

Afdeling 2

Vordering tot nakoming

Artikel 132

Vordering tot nakoming van de verbintenissen van de koper

1. De verkoper heeft het recht de betaling van de prijs te vorderen wanneer deze betaald moet worden en nakoming van elke andere verbintenis te vorderen die door de koper is aangegaan.

2. Wanneer de koper de goederen of de digitale inhoud nog niet in ontvangst heeft genomen en het duidelijk is dat de koper deze niet in ontvangst zal willen nemen, kan de verkoper niettemin eisen dat de koper de goederen in ontvangst neemt en kan hij het verschuldigde bedrag vorderen tenzij de verkoper zonder noemenswaardige inspanning of kosten een redelijke vervangende overeenkomst kon hebben gesloten.

Afdeling 3

Opschorting van de nakoming van de verbintenissen van de verkoper

Artikel 133

Recht om nakoming op te schorten

1. Een verkoper die tegelijk met de koper of daarna dient na te komen, heeft het recht de nakoming op te schorten totdat de koper heeft aangeboden na te komen of is nagekomen.

2. Een verkoper die dient na te komen vóór de koper en die op goede gronden meent dat de koper niet zal nakomen op het moment waarop hij daartoe verplicht is, kan de nakoming opschorten zolang die goede gronden gelden. Het recht om de nakoming op te schorten vervalt echter wanneer de koper passend verzekert dat de nakoming naar behoren zal plaatsvinden of passende zekerheid stelt.

3. De nakoming die krachtens dit artikel mag worden opgeschort, kan de volledige dan wel de gedeeltelijke nakoming betreffen al naar gelang gerechtvaardigd door de niet-nakoming. Wanneer de verbintenissen van de koper in afzonderlijke delen moeten worden nagekomen of anderszins kunnen worden gesplitst, kan de verkoper de nakoming alleen opschorten met betrekking tot het deel dat niet is nagekomen, tenzij de niet-nakoming door de koper van dien aard is dat de opschorting van de volledige nakoming door de verkoper is gerechtvaardigd.

Afdeling 4

Ontbinding

Artikel 134

Ontbinding wegens wezenlijke niet-nakoming

Een verkoper kan de overeenkomst ontbinden in de zin van artikel 8 wanneer de niet-nakoming door de koper op grond van de overeenkomst wezenlijk is in de zin van artikel 87, lid 2.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 135

Ontbinding wegens vertraagde nakoming na kennisgeving waarbij een aanvullende termijn voor nakoming is gesteld

1. Een verkoper kan de overeenkomst ontbinden in geval van een vertraging in de nakoming die als zodanig niet wezenlijk is, wanneer de verkoper kennis geeft van de vaststelling van een aanvullende termijn van redelijke duur voor de nakoming en de koper niet binnen deze termijn nakomt.
2. De duur van de periode wordt redelijk geacht wanneer de koper daartegen niet onverwijld bezwaar maakt. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument mag de aanvullende termijn voor de nakoming niet eindigen vóór de in artikel 167, lid 2, bedoelde periode van 30 dagen.
3. Wanneer in de kennisgeving wordt bepaald dat de overeenkomst automatisch wordt ontbonden indien de koper niet nakomt binnen de in de kennisgeving vastgestelde termijn, is de ontbinding na het verstrijken van die termijn zonder nadere kennisgeving van kracht.
4. Het is partijen niet toegestaan in een consumentenkoopovereenkomst ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 136

Ontbinding wegens voorziene niet-nakoming

Een verkoper kan de overeenkomst ontbinden vóór het moment waarop de nakoming moet plaatsvinden, wanneer de koper heeft verklaard of het anderszins duidelijk is, dat er niet zal worden nagekomen en de niet-nakoming wezenlijk zou zijn.

Artikel 137

Reikwijdte van het recht van ontbinding

1. Wanneer de verbintenissen van de koper uit hoofde van de overeenkomst in afzonderlijke delen moeten worden nagekomen of anderszins kunnen worden gesplitst, kan de verkoper, wanneer er krachtens deze afdeling een grond voor ontbinding is van een deel dat overeenkomt met een deel van de verbintenissen van de verkoper dat kan worden afgesplitst, de overeenkomst alleen met betrekking tot dat deel ontbinden.
2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de niet-nakoming wezenlijk is in het licht van de overeenkomst in haar geheel.
3. Wanneer de verbintenissen van de koper uit hoofde van de overeenkomst niet in afzonderlijke delen moeten worden nagekomen, kan de verkoper de overeenkomst alleen ontbinden indien de niet-nakoming wezenlijk is ten aanzien van de overeenkomst in haar geheel.

Artikel 138

Kennisgeving van ontbinding

Uitoefening van het recht van ontbinding van de overeenkomst krachtens deze afdeling geschiedt door kennisgeving aan de koper.

Artikel 139

Verlies van het recht van ontbinding

1. Wanneer te laat is aangeboden om na te komen of een aangeboden nakoming anderszins niet conform de overeenkomst is, verliest de verkoper het recht van ontbinding krachtens deze afdeling tenzij de kennisgeving van de ontbinding plaatsvindt binnen een redelijke termijn nadat de verkoper van het aanbod of het ontbreken van conformiteit op de hoogte was of had behoren te zijn.
2. Een verkoper verliest het recht om de overeenkomst krachtens artikel 136 te ontbinden door middel van een kennisgeving tenzij de verkoper kennis geeft van de ontbinding binnen een redelijke termijn nadat het recht is ontstaan.
3. Wanneer de koper de prijs niet heeft betaald of anderszins wezenlijk niet is nagekomen, behoudt de verkoper het recht van ontbinding.

Woensdag 26 februari 2014

Hoofdstuk 14
Risico-overgang

Afdeling 1
Algemene bepalingen

Artikel 140
Gevolg van risico-overgang

Het verlies van of schade aan de goederen of de digitale inhoud nadat het risico is overgegaan op de koper ontslaat deze niet van de verbintenis de prijs te betalen, tenzij het verlies of de schade te wijten is aan een handeling of nalatigheid van de verkoper.

Artikel 141
Identificatie van goederen of digitale inhoud waarop de overeenkomst betrekking heeft

Het risico gaat niet over op de koper totdat de goederen of de digitale inhoud duidelijk zijn geïdentificeerd als de goederen of de digitale inhoud die krachtens de overeenkomst dienen te worden geleverd, ongeacht of deze identificatie plaatsvindt in de oorspronkelijke overeenkomst, door een kennisgeving aan de koper of anderszins.

Afdeling 2
Risico-overgang bij consumentenkoopovereenkomsten

Artikel 142
Risico-overgang bij een consumentenkoopovereenkomst

1. In geval van een consumentenkoopovereenkomst gaat het risico over op het tijdstip waarop de consument of een door de consument aangewezen derde, die niet de vervoerder is, de goederen of de materiële gegevensdrager waarop de digitale inhoud wordt geleverd, fysiek in ontvangst heeft genomen.
2. In geval van een overeenkomst voor de levering van digitale inhoud die niet op een materiële gegevensdrager wordt geleverd, gaat het risico over op het tijdstip waarop de consument of een daartoe door de consument aangewezen derde de beschikking heeft gekregen over de digitale inhoud.
3. ~~Tenzij de overeenkomst een op afstand of buiten verkooppunten gesloten overeenkomst is, zijn de leden 1 en 2 niet van toepassing wanneer de consument de verbintenis de goederen of de digitale inhoud in ontvangst te nemen niet nakomt en de niet nakoming niet toerekenbaar is krachtens artikel 88. In dat geval gaat het risico over op het tijdstip waarop de consument of de door de consument aangewezen derde de goederen fysiek in ontvangst zou hebben genomen of de beschikking over de digitale inhoud zou hebben gekregen wanneer de verbintenis om deze in ontvangst te nemen, zou zijn nagekomen. [Am. 209]~~
4. Wanneer de consument het vervoer van de goederen of de op een materiële gegevensdrager geleverde digitale inhoud regelt en de handelaar deze mogelijkheid niet heeft aangeboden, gaat het risico over op het tijdstip waarop de goederen of de op een materiële gegevensdrager geleverde digitale inhoud aan de vervoerder worden overhandigd, onverminderd de rechten van de consument jegens de vervoerder.
5. Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Woensdag 26 februari 2014

Afdeling 3

Risico-overgang bij geval van overeenkomsten tussen handelaren

Artikel 143

~~Tijdstip waarop risico overgaat~~ **Risico-overgang bij overeenkomsten tussen handelaren** [Am. 210]

1. In een overeenkomst tussen handelaren gaat het risico over wanneer de koper de goederen, de digitale inhoud of de documenten die de goederen vertegenwoordigen, in ontvangst neemt.
2. ~~Lid 1 is van toepassing onverminderd de artikelen 144, 145 en 146.~~ **Wanneer de goederen of de digitale inhoud ter beschikking van de koper zijn gesteld en de koper daarvan op de hoogte is, gaat het risico op de koper over met ingang van het tijdstip waarop de goederen of de digitale inhoud in ontvangst genomen hadden moeten zijn, tenzij de koper gerechtigd was om de inontvangstneming op te schorten krachtens artikel 113.**

Wanneer de goederen of de digitale inhoud ter beschikking van de koper zijn gesteld op een andere plaats dan een plaats van vestiging van de verkoper, gaat het risico over wanneer de aflevering dient plaats te vinden en de koper op de hoogte is van het feit dat de goederen of de digitale inhoud op die plaats te zijner beschikking zijn gesteld. [Am. 211]

2 bis. In een koopovereenkomst die het vervoer van goederen omvat, ongeacht of de verkoper bevoegd is documenten te behouden die bepalend zijn voor de beschikking over de goederen:

- a) **Wanneer de verkoper niet gehouden is de goederen op een bepaalde plaats te overhandigen, gaat het risico op de koper over wanneer de goederen aan de eerste vervoerder worden overhandigd ter overdracht aan de koper in overeenstemming met de overeenkomst.**
- b) **Wanneer de verkoper gehouden is de goederen op een bepaalde plaats aan een vervoerder te overhandigen, gaat het risico pas op de koper over wanneer de goederen op die plaats aan de vervoerder worden overhandigd.** [Am. 212]

2 ter. Indien goederen tijdens doorvoer verkocht worden, gaat het risico op de koper over met ingang van het tijdstip waarop de goederen aan de eerste vervoerder worden overhandigd of op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst, naar gelang de omstandigheden. Het risico gaat niet op de koper over wanneer de verkoper op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst wist of had behoren te weten dat de goederen verloren waren geraakt of waren beschadigd en hij dit niet aan de koper heeft meegedeeld. [Am. 213]

Artikel 144

Goederen die koper ter beschikking zijn gesteld

1. ~~Wanneer de goederen of de digitale inhoud ter beschikking van de koper zijn gesteld en de koper daarvan op de hoogte is, gaat het risico op de koper over met ingang van het tijdstip waarop de goederen of de digitale inhoud in ontvangst genomen hadden moeten zijn, tenzij de koper gerechtigd was om de inontvangstneming op te schorten krachtens artikel 113.~~
2. ~~Wanneer de goederen of de digitale inhoud ter beschikking van de koper zijn gesteld op een andere plaats dan een plaats van vestiging van de verkoper, gaat het risico over wanneer de aflevering dient plaats te vinden en de koper op de hoogte is van het feit dat de goederen of de digitale inhoud op die plaats te zijner beschikking zijn gesteld.~~ [Am. 214]

Artikel 145

Vervoer van de goederen

1. ~~Dit artikel is van toepassing op een koopovereenkomst die ook betrekking heeft op het vervoer van de goederen.~~
2. ~~Wanneer de verkoper niet gehouden is de goederen op een bepaalde plaats te overhandigen, gaat het risico op de koper over wanneer de goederen aan de eerste vervoerder worden overhandigd ter overdracht aan de koper in overeenstemming met de overeenkomst.~~

Woensdag 26 februari 2014

- ~~3. Wanneer de verkoper gehouden is de goederen op een bepaalde plaats aan een vervoerder te overhandigen, gaat het risico pas op de koper over wanneer de goederen op die plaats aan de vervoerder worden overhandigd.~~
4. Het feit dat de verkoper bevoegd is documenten te behouden die bepalend zijn voor de beschikking over de goederen, is niet van invloed op de overgang van het risico. [Am. 215]

Artikel 146

Tijdens doorvoer verkochte goederen

- ~~1. Dit artikel is van toepassing op een koopovereenkomst die betrekking heeft op tijdens doorvoer verkochte goederen.~~
- ~~2. Het risico gaat op de koper over met ingang van het tijdstip waarop de goederen aan de eerste vervoerder werden overhandigd. Indien de omstandigheden dit indiceren, gaat het risico echter op de koper over op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst.~~
3. Wanneer de verkoper op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst wist of had behoren te weten dat de goederen verloren waren geraakt of waren beschadigd en hij dit niet aan de koper heeft meegedeeld, draagt de verkoper het risico van verlies of schade. [Am. 216]

Deel V

Verbintenissen en rechtsmiddelen van partijen bij een verbonden dienstenovereenkomst

Hoofdstuk 15

Verbintenissen en rechtsmiddelen van partijen

Afdeling 1

Toepassing van bepaalde algemene bepalingen op koopovereenkomsten

Artikel 147

Toepassing van bepaalde algemene bepalingen op koopovereenkomsten

1. De bepalingen hoofdstuk 9 zijn met het oog op dit deel van toepassing.
2. Wanneer een koopovereenkomst of een overeenkomst voor de levering van digitale inhoud wordt ontbonden, worden ook alle daarmee verbonden dienstenovereenkomsten ontbonden.

Afdeling 2

Verbintenissen van de dienstverlener

Artikel 148

Resultaatsverbintenis en zorgvuldigheids- en deskundigheidsverbintenis

1. De dienstverlener moet alle door de overeenkomst voorgeschreven specifieke resultaten bereiken.
2. Bij gebreke van een expliciete of impliciete verbintenis uit hoofde van een overeenkomst om een specifiek resultaat te bereiken, moet de dienstverlener de verbonden dienst verrichten met de zorgvuldigheid en deskundigheid die een redelijke dienstverlener zou betrachten en overeenkomstig alle wettelijke of andere bindende rechtsregels die op de verbonden dienst van toepassing zijn.
3. Bij de vaststelling van de door de dienstverlener te betrachten redelijke zorgvuldigheid en deskundigheid moet onder andere rekening worden gehouden met:
 - a) de aard, de omvang, de frequentie en de voorzienbaarheid van de risico's waarmee de verrichting van de verbonden dienst voor de klant gepaard gaat;
 - b) indien er sprake van schade is, de kosten van alle voorzorgsmaatregelen die het optreden van die of soortgelijke schade zouden hebben voorkomen, en

Woensdag 26 februari 2014

c) de voor de verrichting van de verbonden dienst beschikbare tijd.

4. Wanneer in een overeenkomst tussen een handelaar en een consument de verbonden dienst de installatie van de goederen omvat, moet de installatie van dien aard zijn dat de geïnstalleerde goederen conform de overeenkomst zijn als voorgeschreven door artikel 101.

5. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van lid 2 uit te sluiten of van dat lid af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 149

Verbintenis om schade te voorkomen

De dienstverlener moet redelijke voorzorgsmaatregelen nemen om schade aan de goederen of de digitale inhoud, of lichamelijk letsel of elk ander verlies of elke andere schade in de loop van of als gevolg van de verrichting van de verbonden dienst te voorkomen.

Artikel 150

Nakoming door een derde

1. Een dienstverlener kan de verrichting aan een ander toevertrouwen, tenzij de persoonlijke verrichting door de dienstverlener is vereist.

2. Een dienstverlener die de verrichting aan een ander toevertrouwt, blijft voor die verrichting aansprakelijk.

3. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van lid 2 uit te sluiten of van dat lid af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Artikel 151

Verbintenis om een factuur te verschaffen

Wanneer voor de verbonden dienst een afzonderlijke prijs moet worden betaald en de prijs geen op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst overeengekomen forfaitair bedrag is, moet de dienstverlener de klant een factuur verschaffen waarin op duidelijke en begrijpelijke wijze wordt uitgelegd hoe de prijs is berekend.

Artikel 152

Verbintenis om te waarschuwen voor onverwachte of economisch niet verantwoorde kosten

1. De dienstverlener moet de klant waarschuwen en zijn toestemming vragen om door te gaan wanneer:

a) de kosten van de verbonden dienst hoger zouden zijn dan de dienstverlener reeds aan de klant heeft meegedeeld, of

b) de verbonden dienst meer zou kosten dan de waarde van de goederen of de digitale inhoud na afloop van de dienstverlening, voor zover dit de dienstverlener bekend is.

2. Een dienstverlener die nalaat om overeenkomstig lid 1 de toestemming van de klant te verkrijgen, heeft geen recht op een prijs die hoger is dan de reeds meegedeelde kosten of, al naar gelang van het geval, de waarde van de goederen of de digitale inhoud na afloop van de verbonden dienstverlening.

Afdeling 3

Verbintenissen van de klant

Artikel 153

Betaling van de prijs

1. De klant dient de prijs te betalen die volgens de overeenkomst voor de verbonden dienst moet worden betaald.

2. De prijs moet worden betaald nadat de verbonden dienst is voltooid en het voorwerp van de verbonden dienst aan de klant ter beschikking is gesteld.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 154

Verlenen van toegang

Wanneer de dienstverlener voor het verrichten van de verbonden dienst toegang moet verkrijgen tot het erf van de klant, dient de klant deze toegang op elk redelijk tijdstip toe te staan.

Afdeling 4

Rechtsmiddelen

Artikel 155

Rechtsmiddelen van de klant

1. Wanneer een dienstverlener een verbintenis niet nakomt, beschikt de klant, behoudens de in dit artikel opgenomen aanpassingen, over dezelfde rechtsmiddelen als die waarin hoofdstuk 11 voor de koper voorziet, te weten:

- a) het vorderen van specifieke nakoming;
- b) het opschorten van de nakoming door de klant zelf;
- c) het ontbinden van de overeenkomst;
- d) het verminderen van de prijs, en
- e) het vorderen van schadevergoeding **krachtens hoofdstuk 16. [Am. 218]**

2. Onverminderd lid 3, heeft het recht van de dienstverlener om ~~verzuimen~~ **verzuim** te herstellen voorrang boven de rechtsmiddelen van de klant. ~~ongeacht of de klant een consument is.~~ **[Am. 219]**

3. In geval van verkeerde installatie op grond van een consumentkoopovereenkomst als bedoeld in artikel 101 heeft het recht van de dienstverlener om verzuimen te herstellen geen voorrang boven de rechtsmiddelen van de consument.

4. Indien de klant een consument is, heeft hij het recht om de overeenkomst te ontbinden in elk geval waarin de verleende verbonden dienst niet conform de overeenkomst is, tenzij het ontbreken van conformiteit onbeduidend is.

5. Hoofdstuk 11 is van toepassing behoudens de noodzakelijke aanpassingen, waaronder met name de volgende aanpassingen:

- a) ~~met betrekking tot het recht van de dienstverlener om verzuimen te herstellen mag in geval van een overeenkomst tussen een handelaar en een consument de redelijke termijn als vermeld in artikel 109, lid 5, niet langer dan 30 dagen zijn;~~ **[Am. 220]**
- b) ~~met betrekking tot het goedmaken van een prestatie die niet conform de overeenkomst is, zijn de artikelen 111 en 112 niet van toepassing, en~~ **[Am. 221]**
- c) artikel 156 is van toepassing in plaats van artikel 122.

Artikel 156

Vereiste van kennisgeving van ontbreken van conformiteit in verbonden dienstenovereenkomsten tussen handelaren

1. In geval van een verbonden dienstenovereenkomst tussen handelaren mag de klant zich slechts op het ontbreken van conformiteit beroepen wanneer hij de dienstverlener daarvan binnen redelijke termijn in kennis stelt met vermelding van de aard van het ontbreken van conformiteit.

De termijn begint te lopen op het moment waarop de verbonden dienst is voltooid of, wanneer dat later is, het moment waarop de klant het ontbreken van conformiteit ontdekt of had behoren te ontdekken.

2. De dienstverlener kan zich niet op dit artikel beroepen wanneer het ontbreken van conformiteit betrekking heeft op feiten die hij kende of had behoren te kennen en die hij niet aan de klant heeft bekend gemaakt.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 157

Rechtsmiddelen van de dienstverlener

1. Wanneer de klant niet nakomt, beschikt de dienstverlener, behoudens de in lid 2 vermelde aanpassingen, over dezelfde rechtsmiddelen als die waarin hoofdstuk 13 voor de koper voorziet, te weten:

- a) het vorderen van nakoming;
- b) het opschorten van de nakoming door de dienstverlener zelf;
- c) het ontbinden van de overeenkomst, en
- d) het vorderen van de rente over de prijs of schadevergoeding **krachtens hoofdstuk 16. [Am. 222]**

2. Hoofdstuk 13 is van toepassing behoudens de noodzakelijke aanpassingen. Met name is artikel 158 van toepassing in plaats van artikel 132, lid 2.

Artikel 158

Recht van de klant om nakoming af te wijzen

1. De klant kan de dienstverlener te allen tijde meedelen dat de verrichting, of verdere verrichting van de verbonden dienst niet langer vereist is.

2. Wanneer een mededeling overeenkomst lid 1 wordt gedaan:

- a) heeft de dienstverlener niet langer het recht of de plicht om de verbonden dienst te verlenen, en
- b) blijft de klant, wanneer er niet krachtens een andere bepaling grond voor ontbinding is, aansprakelijk voor de betaling van de prijs, met aftrek van de kosten die de dienstverlener heeft bespaard of had kunnen besparen doordat hij niet volledig hoeft te presteren.

3. In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Deel VI

Schadevergoeding en rente

Hoofdstuk 16

Schadevergoeding en rente

Afdeling 1

Schadevergoeding

Artikel 159

Recht op schadevergoeding

1. Een schuldeiser heeft recht op vergoeding van de schade die is veroorzaakt doordat een schuldenaar een verbintenis niet nakomt, tenzij de niet-nakoming niet kan worden toegerekend.

2. De schade waarvan vergoeding kan worden gevorderd, omvat toekomstige schade die de schuldenaar redelijkerwijs kon verwachten.

Artikel 160

Algemene maatstaf voor schadevergoeding

Als algemene maatstaf voor de vergoeding van door de niet-nakoming van een verbintenis veroorzaakte schade geldt de som die de schuldeiser in de toestand brengt waarin hij zou hebben verkeerdt wanneer de verbintenis behoorlijk was nagekomen, of, wanneer dat niet mogelijk is, zo veel mogelijk in die toestand brengt. Een dergelijke schadevergoeding omvat zowel het door de schuldeiser geleden verlies als de door hem gederfde winst.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 161

Voorzienbaarheid van schade

De schuldenaar is slechts aansprakelijk voor de schade die hij op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst voorzag of had behoren te voorzien als een gevolg van de niet-nakoming.

Artikel 162

Aan de schuldeiser toe te rekenen schade

De schuldenaar is niet aansprakelijk voor de door de schuldeiser geleden schade voor zover de schuldeiser heeft bijgedragen tot de niet-nakoming of de gevolgen daarvan.

Artikel 163

Beperking van schade

1. De schuldenaar is niet aansprakelijk voor de door de schuldeiser geleden schade voor zover de schuldeiser de schade had kunnen beperken door het treffen van redelijke maatregelen.
2. De schuldeiser heeft recht op vergoeding van alle kosten die in redelijkheid zijn gemaakt om de schade te proberen te beperken.

Artikel 164

Vervangende overeenkomst

Een schuldeiser die een overeenkomst geheel of gedeeltelijk heeft ontbonden en binnen een redelijke termijn en op een redelijke wijze een vervangende overeenkomst heeft gesloten, kan, voor zover hij recht op schadevergoeding heeft, betaling van het verschil vorderen tussen de waarde van dat wat op grond van de ontbonden overeenkomst had moeten worden betaald en de waarde van dat wat moet worden betaald op grond van de vervangende overeenkomst, alsook vergoeding van alle overige schade vorderen.

Artikel 165

Marktprijs

Wanneer de schuldeiser de overeenkomst heeft ontbonden en geen vervangende overeenkomst heeft gesloten, maar voor de prestatie een marktprijs geldt, kan de schuldeiser, voor zover hij recht op schadevergoeding heeft, betaling vorderen van het verschil tussen de overeengekomen prijs en de op het tijdstip van de ontbinding geldende marktprijs alsook vergoeding van alle overige schade vorderen.

Afdeling 2

Vertragsrente: algemene bepalingen

Artikel 166

Vertragsrente

1. Wanneer de betaling van een bedrag is vertraagd, heeft de schuldeiser, zonder dat daarvan kennisgeving dient plaats te vinden, recht op rente over dat bedrag vanaf het tijdstip waarop de betaling opeisbaar is tot het tijdstip waarop de betaling plaatsvindt tegen de in lid 2 bedoelde rentevoet.
2. De rentevoet voor vertraagde betaling is:
 - a) ingeval de schuldeiser zijn gewone verblijfplaats heeft in een lidstaat die de euro als munteenheid heeft of in een derde staat, de rentevoet die door de Europese Centrale Bank wordt gehanteerd voor haar meest recente basisherfinancieringstransactie, uitgevoerd vóór de eerste kalenderdag van het betreffende halfjaar, of de marginale rentevoet die het gevolg is van variabele-rentetenders voor de meest recente basisherfinancieringsoperaties van de Europese Centrale Bank, vermeerderd met twee procentpunten;

Woensdag 26 februari 2014

- b) ingeval de schuldeiser zijn gewone verblijfplaats heeft in een lidstaat die niet de euro als munteenheid heeft, het door de nationale centrale bank van die lidstaat vastgestelde equivalente rentetarief, vermeerderd met twee procentpunten.
3. De schuldeiser kan vergoeding van alle overige schade vorderen.

Artikel 167

Rente wanneer de schuldenaar een consument is

1. Wanneer de schuldenaar een consument is, is voor vertraging in de betaling slechts rente verschuldigd tegen het in artikel 166 genoemde tarief wanneer de niet-nakoming toerekenbaar is.
2. De rente begint niet eerder te lopen dan 30 dagen na de kennisgeving door de schuldeiser aan de schuldenaar waarbij de verbintenis tot betaling van rente en de rentevoet zijn aangegeven. De kennisgeving kan plaatsvinden vóór de datum waarop de betaling plaats dient te vinden.
3. Een voorwaarde in een overeenkomst waarbij een hogere rentevoet wordt vastgesteld dan die waarin artikel 166 voorziet, of een eerder tijdstip waarop de rente gaat lopen dan het in lid 2 van dit artikel vermelde tijdstip, is niet bindend in zoverre dit overeenkomstig artikel 83 onbillijk zou zijn.
4. Vertragsrente kan niet worden gekapitaliseerd teneinde rente te genereren.
5. Het is partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Afdeling 3

Vertraging in betaling door handelaren

Artikel 168

Rentevoet en tijdstip waarop rente gaat lopen

1. Wanneer een handelaar de betaling van een op grond van een overeenkomst voor de levering van goederen, digitale inhoud of de verrichting van verbonden diensten verschuldigde prijs vertraagt zonder dat dit op grond van artikel 88 niet toerekenbaar is, is rente verschuldigd tegen het in lid 5 vermelde tarief.
2. De rente tegen het in lid 5 vermelde tarief begint te lopen op de dag volgend op de datum of het einde van de termijn voor betaling die in de overeenkomst is vastgelegd. Wanneer een dergelijke datum of termijn ontbreekt, begint de rente te lopen:
 - a) 30 dagen na de datum van ontvangst door de schuldenaar van de factuur of een gelijkwaardig betalingsverzoek, of
 - b) 30 dagen na de datum van ontvangst van de goederen, digitale inhoud of verbonden diensten, wanneer de onder a) bedoelde datum vroeger of onzeker is, of wanneer het onzeker is of de schuldenaar een factuur of een gelijkwaardig betalingsverzoek heeft ontvangen.
3. Wanneer de conformiteit van de goederen, digitale inhoud of verbonden diensten met de overeenkomst moet worden vastgesteld door middel van aanvaarding of onderzoek, vangt de in lid 2, onder b), bedoelde periode van 30 dagen aan op de datum van aanvaarding of de datum waarop de onderzoeksprocedure is voltooid. De onderzoeksprocedure kan niet langer dan 30 dagen duren, te rekenen vanaf de datum van levering van de goederen of digitale inhoud of de verrichting van verbonden diensten, tenzij partijen nadrukkelijk iets anders overeenkomen en deze conformiteit niet onbillijk is op grond van artikel 170.
4. De op grond van lid 2 vastgestelde betalingstermijn kan niet langer dan 60 dagen zijn, tenzij partijen nadrukkelijk iets anders overeenkomen en deze conformiteit niet onbillijk is op grond van artikel 170.

Woensdag 26 februari 2014

5. De rentevoet voor vertraagde betaling is:

- a) ingeval de schuldeiser zijn gewone verblijfplaats heeft in een lidstaat die de euro als munteenheid heeft of in een derde staat, de rentevoet die door de Europese Centrale Bank wordt gehanteerd voor haar meest recente basisherfinancieringstransactie, uitgevoerd vóór de eerste kalenderdag van het betreffende halfjaar, of de marginale rentevoet die het gevolg is van variabele-rentetenders voor de meest recente basisherfinancieringsoperaties van de Europese Centrale Bank, vermeerderd met acht procentpunten;
- b) ingeval de schuldeiser zijn gewone verblijfplaats heeft in een lidstaat die niet de euro als munteenheid heeft, het door de nationale centrale bank van die lidstaat vastgestelde equivalente rentetarief, vermeerderd met acht procentpunten.

6. De schuldeiser kan vergoeding van alle overige schade vorderen.

Artikel 169

Vergoeding van invorderingskosten

1. Wanneer overeenkomstig artikel 168 rente moet worden betaald, heeft de schuldeiser recht op betaling door de schuldenaar van minimaal een forfaitair bedrag van 40 euro dan wel een gelijkwaardig bedrag in de munteenheid die voor de prijs van de overeenkomst is overeengekomen, ter vergoeding van de invorderingskosten van de schuldeiser.
2. De schuldeiser heeft recht op betaling door de schuldenaar van een redelijke vergoeding voor alle invorderingskosten die het in lid 1 vermelde forfaitair bedrag te boven gaan en die het gevolg zijn van de vertraagde betaling door de schuldenaar.

Artikel 170

Onerlijke voorwaarden van overeenkomsten inzake verpagingsrente

1. Een voorwaarde in een overeenkomst met betrekking tot de datum van betaling of de betalingstermijn, de rentevoet voor verpagingsrente of de vergoeding voor invorderingskosten is niet bindend wanneer zij oneerlijk is. Een voorwaarde is oneerlijk wanneer zij gelet op alle omstandigheden van het geval, waaronder de aard van de goederen, digitale inhoud of verbonden diensten, grovelijk afwijkt van de gangbare handelspraktijken en indruist tegen de goede trouw en de redelijkheid en billijkheid.
2. Voor de toepassing van lid 1 wordt een voorwaarde in een overeenkomst waarbij een betalingstermijn of –periode of een rentevoet is vastgesteld die voor de schuldeiser ongunstiger is dan de in artikel 167 of artikel 168 vermelde termijn, periode of voet, of een voorwaarde waarbij een vergoeding voor invorderingskosten is vastgesteld die lager is dan het in artikel 169 vermelde bedrag, geacht oneerlijk te zijn.
3. Voor de toepassing van lid 1 is een voorwaarde in een overeenkomst waarbij verpagingsrente of een vergoeding voor invorderingskosten wordt uitgesloten altijd oneerlijk.

Artikel 171

Dwingend karakter

Het is partijen niet toegestaan de toepassing van deze afdeling uit te sluiten of van deze afdeling af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.

Deel VII

Teruggave

Hoofdstuk 17

Teruggave

Artikel 172

Teruggave in geval van vernietiging, ~~of~~ ontbinding **of ongeldigheid** [Am. 223]

1. Wanneer een overeenkomst **of deel van een overeenkomst** door een van beide partijen is vernietigd of ontbonden, **of om een andere reden dan vernietiging of ontbinding ongeldig of niet verbindend is**, is elke partij verplicht hetgeen zij („de ontvanger”) van de wederpartij **uit hoofde van deze overeenkomst of dit deel van de overeenkomst** heeft ontvangen, terug te geven. [Am. 224]

Woensdag 26 februari 2014

2. De verbintenis tot teruggave van hetgeen is ontvangen, omvat alle natuurlijke en burgerlijke vruchten die voortvloeien uit hetgeen is ontvangen.

2 bis. *Teruggave geschiedt zonder onnodig uitstel en in elk geval uiterlijk 14 dagen na ontvangst van de kennisgeving van vernietiging of ontbinding. Wanneer de ontvanger een consument is wordt de termijn geacht te zijn nageleefd als de consument de nodige stappen neemt voordat de termijn van 14 dagen is verstreken.* [Am. 225]

2 ter. *De ontvanger draagt de kosten van het terugzenden van hetgeen is ontvangen.* [Am. 226]

2 quater. *Een partij kan nakoming van de verbintenis tot teruggave opschorten als zij daarbij een legitiem belang heeft, bijvoorbeeld als opschorting nodig is om het ontbreken van conformiteit aan te tonen.* [Am. 227]

2 quinques. *Bij niet-nakoming van de verbintenis tot teruggave of betaling door een partij, kan de andere partij schadevergoeding vorderen op grond van de artikelen 159 tot en met 163.* [Am. 228]

3. Bij de ontbinding van een overeenkomst waarbij in termijnen of delen moet worden nagekomen, bestaat geen verplichting tot teruggave van hetgeen is ontvangen met betrekking tot die termijnen of delen ten aanzien waarvan de verbintenissen over en weer volledig zijn nagekomen, of wanneer de prijs voor hetgeen is gepresteerd op grond van artikel 8, lid 2, verschuldigd blijft, tenzij de overeenkomst van dien aard is dat gedeeltelijke nakoming voor geen van de partijen van waarde is.

Artikel 172 bis

Teruzending van digitale inhoud en teruggave van tegenprestaties bij levering van digitale inhoud [Am. 229]

1. *Teruggave van digitale inhoud wordt uitsluitend geacht mogelijk te zijn indien:*

- a) *de digitale inhoud geleverd is op een materiële gegevensdrager en deze gegevensdrager nog verzegeld is of door de verkoper voor de levering niet is verzegeld; of*
- b) *anderszins duidelijk is dat de ontvanger die een materiële gegevensdrager terugstuurt geen bruikbare kopie van de digitale inhoud heeft kunnen houden; of*
- c) *de verkoper zonder noemenswaardige inspanning of kosten kan voorkomen dat de ontvanger nog gebruikmaakt van de digitale inhoud, bijvoorbeeld door middel van het afsluiten van diens gebruikersaccount.* [Am. 230]

2. *De ontvanger van digitale inhoud die op een materiële gegevensdrager is geleverd en waarvan teruggave mogelijk is overeenkomstig lid 1, letters a) en b), wordt geacht zijn verbintenis tot teruggave te zijn nagekomen als hij de materiële gegevensdrager terugzendt.* [Am. 231]

3. *Indien de tegenprestatie voor digitale inhoud niet bestaat in geld, maar bijvoorbeeld in persoonsgegevens, waarvan teruggave niet mogelijk is, maakt de ontvanger van die tegenprestatie geen gebruik meer van hetgeen hij heeft ontvangen, bijvoorbeeld door de persoonsgegevens die hij heeft ontvangen te wissen. Indien persoonsgegevens worden gewist, moet de consument daarvan in kennis worden gesteld.* [Am. 232]

Artikel 173

Betaling van geldswaarde

1. Wanneer hetgeen is ontvangen, in voorkomend geval met inbegrip van de vruchten, niet kan worden teruggegeven, ~~of in geval van al dan niet op een materiële gegevensdrager geleverde digitale inhoud,~~ moet de ontvanger de waarde daarvan in geld betalen. Wanneer teruggave mogelijk is, maar tot onredelijke inspanningen of kosten zou leiden, kan de ontvanger ervoor kiezen de waarde in geld te betalen, mits dit de vermogensbelangen van de wederpartij niet schaadt. [Am. 233]

2. De geldswaarde van goederen is de waarde die de goederen zouden hebben gehad op de datum waarop de waarde in geld had moeten worden betaald wanneer de ontvanger de goederen zonder vernietiging of schade tot die datum had gehouden.

3. Wanneer een verbonden dienstenovereenkomst wordt vernietigd of ontbonden door de klant nadat de verbonden dienst is verricht of gedeeltelijk is verricht, is de geldswaarde van hetgeen is ontvangen, het bedrag dat de klant heeft bespaard door het ontvangen van de verbonden dienst.

4. In geval van digitale inhoud is de geldswaarde van hetgeen is ontvangen het bedrag dat de klant heeft bespaard door gebruik te maken van de digitale inhoud.

Woensdag 26 februari 2014

~~5. Wanneer de ontvanger een vervanging voor goederen of digitale inhoud in geld of natura heeft gekregen terwijl hij de grond voor de vernietiging of de ontbinding kende of had behoren te kennen, kan de wederpartij ervoor kiezen ofwel hetgeen ter vervanging is ontvangen ofwel de geldswaarde van hetgeen ter vervanging is ontvangen, te vorderen. Een ontvanger die een vervanging voor goederen of digitale inhoud in geld of natura heeft verkregen terwijl hij de grond voor de vernietiging of de ontbinding niet kende of had behoren te kennen, kan ervoor kiezen ofwel hetgeen ter vervanging is ontvangen ofwel de geldswaarde van hetgeen ter vervanging is ontvangen, terug te geven. [Am. 234]~~

~~6. In geval van **Indien de digitale inhoud die niet tegen betaling van een prijs is geleverd, geschiedt geen teruggave maar er tegenover de levering een andere of geen tegenprestatie stond en teruggave van de digitale inhoud niet mogelijk is overeenkomstig artikel 172 bis, lid 1, is de ontvanger van de digitale inhoud niet gehouden de geldswaarde terug te geven.** [Am. 235]~~

~~**6 bis. Onverminderd artikel 172 bis, lid 3, is de ontvanger van de tegenprestatie, indien de tegenprestatie voor de levering van digitale inhoud niet bestond in geld en teruggave van deze tegenprestatie niet mogelijk is, niet gehouden de geldswaarde daarvan te betalen.** [Am. 236]~~

Artikel 174

Betaling voor gebruik en rente over ontvangen gelden **en waardevermindering** [Am. 237]

1. Een ontvanger die gebruik heeft gemaakt van goederen **of digitale inhoud** moet de wederpartij de geldswaarde van dat gebruik betalen met betrekking tot elke periode waarin:

- a) de ontvanger de grond voor de vernietiging of de ontbinding heeft veroorzaakt;
- b) de ontvanger, voor de aanvang van die periode, de grond voor vernietiging of ontbinding kende, of
- c) het gelet op de aard van de goederen **of digitale inhoud**, de aard en hoeveelheid van het gebruik en de beschikbaarheid van andere rechtsmiddelen dan ontbinding, onbillijk zou zijn de ontvanger het gebruik om niet van de goederen **of digitale inhoud** voor die periode toe te staan. [Am. 238]

2. Een ontvanger die verplicht is geld terug te geven, moet rente betalen tegen de in artikel 166 bepaalde rentevoet, wanneer:

- a) de wederpartij verplicht is voor het gebruik te betalen, of
- b) de ontvanger de aanleiding heeft gegeven tot de vernietiging van de overeenkomst wegens bedrog, bedreiging en misbruik.

3. Voor de toepassing van dit hoofdstuk is een ontvanger niet verplicht om voor het gebruik van ontvangen goederen **of digitale inhoud** te betalen of om rente over ontvangen gelden te betalen in andere situaties dan die welke zijn genoemd in de leden 1, **1 bis** en 2. [Am. 239]

~~**3 bis. De ontvanger is overeenkomstig de artikelen 159 tot en met 163 aansprakelijk voor de waardevermindering van de goederen, digitale inhoud of de vruchten voor zover deze uitstijgt boven de waardevermindering ten gevolge van normaal gebruik.** [Am. 240]~~

~~**3 ter. De betaling voor het gebruik of voor waardevermindering mag niet meer bedragen dan de prijs die voor de goederen of de digitale inhoud is overeengekomen.** [Am. 241]~~

~~**3 quater. Indien de digitale inhoud niet tegen betaling van een prijs is geleverd, maar er tegenover de levering een andere of geen tegenprestatie stond, is de ontvanger van de digitale inhoud niet gehouden voor het gebruik of de waardevermindering te betalen.** [Am. 242]~~

~~**3 quinquies. Onverminderd artikel 172 bis, lid 3, is de ontvanger van de tegenprestatie, indien tegenover de levering van de digitale inhoud een andere tegenprestatie stond dan de betaling van een prijs, niet gehouden te betalen voor het gebruik of de waardevermindering van hetgeen hij heeft ontvangen.** [Am. 243]~~

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 175

Vergoeding voor uitgaven

1. Wanneer een ontvanger uitgaven heeft moeten verrichten in verband met goederen of digitale inhoud **of de vruchten daarvan**, heeft hij recht op vergoeding voor zover de uitgaven aan de wederpartij ten goede zijn gekomen mits de uitgaven zijn verricht op een tijdstip waarop de ontvanger de grond voor de vernietiging of de ontbinding niet kende of had behoren te kennen. [Am. 244]
2. Een ontvanger die de grond voor de vernietiging of de ontbinding kende of had behoren te kennen, heeft alleen recht op vergoeding voor de uitgaven die noodzakelijk waren om de goederen of digitale inhoud **of de vruchten daarvan** voor verlies of waardevermindering te behoeden, mits de ontvanger geen gelegenheid had de wederpartij om advies te vragen. [Am. 245]

Artikel 176

Billijke wijziging

Elke verbintenis tot teruggave of betaling op grond van dit hoofdstuk kan worden gewijzigd voor zover de nakoming daarvan grovelijk onbillijk zou zijn, met name gelet op de vraag of de partij de grond voor de vernietiging of de ontbinding niet heeft veroorzaakt of niet heeft gekend.

Artikel 177

Dwingend karakter

In betrekkingen tussen een handelaar en een consument is het partijen niet toegestaan ten nadele van de consument de toepassing van dit hoofdstuk uit te sluiten, van dit hoofdstuk af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen **voordat kennis is gegeven van vernietiging of ontbinding**. [Am. 246]

Artikel 177 bis

Commerciële garanties

1. *Een commerciële garantie is bindend voor de garant, onder de in het garantiebewijs aangegeven voorwaarden. Als er geen garantiebewijs is verstrekt of de voorwaarden in het garantiebewijs zijn minder gunstig dan die in de desbetreffende reclameboodschappen, is de commerciële garantie bindend volgens de in de met de commerciële garantie samenhangende reclame vastgestelde voorwaarden.*
2. *Het garantiebewijs dient in duidelijke en begrijpelijke taal te zijn opgesteld, goed leesbaar te zijn, te zijn opgesteld in de taal waarin de overeenkomst met de consument is opgesteld en de volgende informatie te bevatten:*
 - a) *een verklaring inzake de rechten van de consument, zoals bepaald in hoofdstuk 11, en een duidelijke verklaring dat de commerciële garantie die rechten onverlet laat, en*
 - b) *de voorwaarden van de commerciële garantie, in het bijzonder die betreffende de duur, overdraagbaarheid en het geografische toepassingsgebied van de garantie, de naam en het adres van de garant, en, indien deze verschilt van de garant, van de persoon bij wie een claim kan worden ingediend en de voor het indienen van een claim te volgen procedure.*
3. *Tenzij in het garantiedocument anders bepaald, is de garantie tevens geldig jegens alle personen die gedurende de garantietermijn eigenaar van de goederen zijn, zonder dat deze dit hoeven te aanvaarden.*
4. *De handelaar stelt op verzoek van de consument de garantie ter beschikking op een duurzame drager.*

Woensdag 26 februari 2014

5. **Niet-naleving van lid 2, 3 of 4 is niet van invloed op de geldigheid van de garantie.** [Am. 247]

Deel VIII

Verjaring

Hoofdstuk 18

Verjaring

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 178

Aan verjaring onderworpen rechten

Het recht om nakoming van een verbintenis en alle bijkomende rechten af te dwingen, **met inbegrip van het recht om rechtsmiddelen aan te wenden tegen niet-nakoming, met uitzondering van de opschorting van de nakoming**, verjaart door het verloop van een termijn overeenkomstig dit hoofdstuk. [Am. 248]

Afdeling 2

Verjaringstermijnen en hun aanvang

Artikel 179

Verjaringstermijnen

1. De korte verjaringstermijn bedraagt twee jaar.
2. De lange verjaringstermijn bedraagt ~~tien~~ zes jaar of, in geval van een recht op schadevergoeding wegens lichamelijke letsel, dertig jaar. [Am. 249]

2 bis. Er is sprake van verjaring zodra één van beide termijnen is verstreken. [Am. 250]

Artikel 180

Aanvang

1. De korte verjaringstermijn begint te lopen op het tijdstip waarop de schuldeiser de feiten ten gevolge waarvan het recht kan worden uitgeoefend kende of had behoren te kennen.
2. De lange verjaringstermijn begint te lopen op het tijdstip waarop de schuldenaar moet nakomen dan wel, in geval van een recht op schadevergoeding, vanaf het tijdstip van de handeling ten gevolge waarvan het recht ontstaat.
3. Wanneer de schuldenaar een voortdurende verbintenis heeft om iets te doen of na te laten, wordt de schuldeiser geacht een afzonderlijk recht te hebben met betrekking tot elke niet-nakoming van de verbintenis.

Afdeling 3

Verlenging van verjaringstermijnen

Artikel - 181

Schorsing in geval van reparatie of vervanging

1. **Indien het ontbreken van conformiteit wordt verholpen door middel van reparatie of vervanging, wordt de korte verjaringstermijn geschorst vanaf het tijdstip waarop de schuldeiser de schuldenaar in kennis stelt van het ontbreken van conformiteit.**

Woensdag 26 februari 2014

2. Deze schorsing duurt tot het tijdstip waarop het ontbreken van conformiteit is verholpen. [Am. 251]

Artikel 181

Schorsing in geval van gerechtelijke en andere procedures

1. De loop van beide verjaringstermijnen is geschorst vanaf het tijdstip waarop de gerechtelijke procedure om het recht geldend te maken wordt ingeleid.
2. De schorsing duurt tot het tijdstip waarop een eindbeslissing is gegeven, dan wel het geschil op een andere wijze is afgehandeld. Wanneer de procedure eindigt binnen de laatste zes maanden van de verjaringstermijn zonder dat een beslissing ten gronde wordt genomen, verloopt de verjaringstermijn niet eerder dan nadat zes maanden zijn verstreken na het tijdstip waarop de procedure is geëindigd.
3. De leden 1 en 2 zijn van overeenkomstige toepassing op arbitrage- en bemiddelingsprocedures, op procedures waarbij een geschil tussen twee partijen is voorgelegd aan een derde voor een bindend besluit, en op alle andere procedures die zijn ingeleid ter verkrijging van een beslissing inzake het recht of ter afwending van een faillissement.
4. Onder bemiddeling wordt een gestructureerde procedure verstaan, ongeacht de benaming, waarin twee of meer partijen bij een geschil op vrijwillige basis zelf pogen met de hulp van een bemiddelaar hun geschil te schikken. Deze procedure kan door partijen worden ingeleid of door een gerecht worden voorgesteld of gelast, dan wel door het nationale recht zijn voorgeschreven. De bemiddeling eindigt door een overeenkomst tussen partijen of door een verklaring van de bemiddelaar of een der partijen.

Artikel 182

Verlenging van verjaring in geval van onderhandelingen

Wanneer partijen onderhandelen over het recht dan wel over omstandigheden op grond waarvan een vordering in verband met het recht kan ontstaan, verloopt geen van beide verjaringstermijnen voor een jaar is verstreken na de laatste gedane mededeling in het kader van de onderhandelingen of na de mededeling van een van partijen aan de andere dat zij de onderhandelingen niet langer wil voortzetten.

Artikel 183

Verlenging van verjaring in geval van onbekwaamheid

Wanneer een handelingsonbekwame persoon geen vertegenwoordiger heeft, dan verloopt geen verjaringstermijn van een recht van die persoon voor een jaar is verstreken sedert het einde van de handelingsonbekwaamheid of de aanstelling van een vertegenwoordiger.

Artikel 183 bis**Schorsing in geval van overmacht**

1. **De loop van de korte verjaringstermijn wordt geschorst gedurende de periode waarin de schuldeiser niet in staat is om een procedure om het recht geldend te maken in te leiden wegens een belemmering buiten zijn macht of een belemmering die hij redelijkerwijs niet had behoren te vermijden of ondervangen.**
2. **Lid 1 is slechts van toepassing als de belemmering ontstaat of voortduurt in de laatste zes maanden van de verjaringstermijn.**
3. **Indien de duur of de aard van de belemmering zodanig is dat redelijkerwijs niet van de schuldeiser kan worden verwacht dat hij binnen het na het einde van de schorsing resterende gedeelte van de verjaringstermijn een procedure inleidt om het recht geldend te maken, verloopt de verjaringstermijn niet eerder dan nadat zes maanden zijn verstreken na het tijdstip waarop de belemmering is opgeheven. [Am. 252]**

Afdeling 4

Hernieuwing van verjaringstermijnen

Artikel 184

Hernieuwing door erkenning

Wanneer de schuldenaar het recht jegens de schuldeiser erkent, door gedeeltelijke betaling, betaling van rente, zekerheidsstelling, verrekening of op enige andere wijze, begint een nieuwe, korte verjaringstermijn te lopen.

Woensdag 26 februari 2014

Afdeling 5
evolgen van verjaring

Artikel 185
Gevolgen van verjaring

1. Na het verlopen van de betrokken verjaringstermijn heeft de schuldenaar het recht nakoming van de betrokken verbintenis te weigeren en verliest de schuldeiser alle rechtsmiddelen in geval van niet-nakoming met uitzondering van het recht nakoming op te schorten.
2. Datgene wat door de schuldenaar ter nakoming van de betrokken verbintenis is betaald of overgedragen, kan niet worden teruggevorderd enkel omdat de verjaringstermijn is verlopen op het tijdstip van de nakoming.
3. De verjaringstermijn voor een recht op betaling van rente en andere bijkomende rechten verloopt niet later dan de termijn voor het primaire recht.

Afdeling 6
Wijziging bij overeenkomst

Artikel 186
Overeenkomsten betreffende verjaring

1. Partijen kunnen bij overeenkomst de bepalingen van dit hoofdstuk wijzigen, met name door het inkorten of verlengen van de verjaringstermijnen.
2. De korte verjaringstermijn kan niet worden verkort tot minder dan één jaar of verlengd tot meer dan tien jaar.
3. De lange verjaringstermijn kan niet worden verkort tot minder dan één jaar of verlengd tot meer dan dertig jaar.
4. Het is partijen niet toegestaan de toepassing van dit artikel uit te sluiten of van dit artikel af te wijken of de gevolgen ervan te wijzigen.
5. In een overeenkomst tussen een handelaar en een consument kan dit artikel niet worden toegepast ten nadele van de consument.

Titel III

Begeleidende maatregelen [Am. 253]

Artikel 186 bis

Mededeling van rechterlijke beslissingen waarin deze verordening wordt toegepast

1. ***De lidstaten zorgen ervoor dat de eindbeslissingen van hun gerechten waarin de bepalingen van deze verordening worden toegepast, onverwijld aan de Commissie worden meegedeeld. [Am. 254]***
2. ***De Commissie zet een systeem op waarmee de informatie over de in lid 1 bedoelde beslissingen en de relevante arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie kunnen worden geraadpleegd. Dat systeem is openbaar, volledig geautomatiseerd en gemakkelijk te raadplegen. [Am. 255]***
3. ***Uitspraken die overeenkomstig lid 1 worden meegedeeld, gaan vergezeld van een gestandaardiseerde samenvatting van de uitspraak bestaande uit de volgende onderdelen:***
 - a) ***het onderwerp en het relevante artikel of de relevante artikelen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht;***
 - b) ***een korte samenvatting van de feiten;***
 - c) ***een korte samenvatting van de belangrijkste argumenten;***

Woensdag 26 februari 2014

d) het vonnis; en

e) de motivering van het vonnis, met duidelijke vermelding van de grondslag waarop het vonnis is gebaseerd. [Am. 256]

Artikel 186 ter

Alternatieve geschillenbeslechting

1. Consumenten en handelaren die een overeenkomst hebben gesloten, worden aangespoord te overwegen om een eventueel geschil dat voortvloeit uit een overeenkomst in het kader waarvan zij zijn overeengekomen het gemeenschappelijk Europees kooprecht toe te passen, voor te leggen aan een ADR-entiteit, als bedoeld in artikel 4, lid 1, letter h, van Richtlijn 2013/11/EU.

2. Dit artikel doet geen afbreuk aan het recht van partijen om hun geschil op enig moment aan een rechterlijke instantie voor te leggen in plaats van aan een ADR-entiteit. [Am. 257]

Artikel 186 quater

Ontwikkeling van „Europese standaardvoorwaarden voor overeenkomsten”

1. De Commissie richt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding van deze verordening, een deskundigengroep op om haar te helpen bij de ontwikkeling van „Europese standaardvoorwaarden voor overeenkomsten” op basis van en in aanvulling op het gemeenschappelijk Europees kooprecht, en om de praktische toepassing ervan te bevorderen.

2. De Commissie, bijgestaan door de deskundigengroep, streeft ernaar de eerste Europese standaardvoorwaarden voor overeenkomsten uiterlijk [xxx] na de inwerkingtreding van deze verordening te presenteren.

3. De deskundigengroep bestaat uit leden die met name de belangen van de gebruikers van het gemeenschappelijk Europees kooprecht in de Unie vertegenwoordigen. De deskundigengroep kan besluiten gespecialiseerde subgroepen op te richten die zich gaan buigen over verschillende economische activiteiten. [Am. 258]

Titel IV

Slotbepalingen [Am. 259]

Artikel 186 quinquies

Evaluatie

1. Uiterlijk op ... (*) verstrekken de lidstaten de Commissie gegevens over de toepassing van deze verordening, met name gegevens met betrekking tot de acceptatiegraad van het gemeenschappelijk Europees kooprecht, de mate waarin de bepalingen ervan aanleiding hebben gegeven tot rechtszaken en de stand van zaken betreffende de verschillen tussen het gemeenschappelijk Europees kooprecht en het nationale recht wat het niveau van consumentenbescherming betreft. Deze gegevens bevatten een uitgebreid overzicht van de rechtspraak van de nationale gerechten over de uitlegging van de bepalingen van het gemeenschappelijk Europees kooprecht.

2. Uiterlijk op (**)... dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité een uitvoerig verslag in over de werking van deze verordening, onder meer in het licht van de noodzaak om de werkingssfeer van het gemeenschappelijk Europees kooprecht uit te breiden wat overeenkomsten tussen ondernemingen onderling betreft, de markt- en technologische ontwikkelingen met betrekking tot digitale inhoud en toekomstige ontwikkelingen van het acquis van de Unie. Voorts wordt extra aandacht besteed aan de vraag of het passend is de beperking van de werkingssfeer van het gemeenschappelijk Europees kooprecht tot overeenkomsten op afstand, en met name onlineovereenkomsten, te behouden, of dat het haalbaar is de werkingssfeer uit te breiden, onder meer naar overeenkomsten in verkooppunten. [Am. 260]

(*) Vier jaar na de datum vanaf welke deze verordening van toepassing is.

(**) Vijf jaar na de datum vanaf welke deze verordening van toepassing is.

Woensdag 26 februari 2014

Artikel 186 sexies

Wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004

In de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ wordt het volgende punt toegevoegd:

„22. Verordening (EU) nr. ... van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende een gemeenschappelijk Europees kooprecht (PB L ...).” [Am. 261]

Artikel 186 septies

Inwerkingtreding en toepassing

1. *Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.*

2. *Zij is van toepassing vanaf (*) .*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. [Am. 262]

Gedaan te

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming („verordening betreffende samenwerking met betrekking tot consumentenbescherming”) (PB L 364 van 9.12.2004, blz. 1).

^(*) Zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 26 februari 2014

Aanhangsel 1

Standaardinstructies inzake herroeping

Herroepingsrecht

U heeft het recht binnen een termijn van 14 kalenderdagen zonder opgave van redenen deze overeenkomst te herroepen.

De herroepingstermijn verstrijkt 14 dagen na dag 1.

Om het herroepingsrecht uit te oefenen, dient u ons door middel van een duidelijke verklaring (bijvoorbeeld een per post, fax of e-mail verzonden brief) in kennis te stellen ^[2] van uw besluit deze overeenkomst te herroepen. U kunt gebruik maken van het bijgevoegde standaardformulier voor herroeping, maar dit is niet verplicht. ^[3]

Om aan de termijn voor herroeping te voldoen, volstaat het wanneer u uw mededeling inzake de uitoefening van het herroepingsrecht toestuurt voordat de herroepingstermijn is verstreken.

Gevolgen van herroeping

Wanneer u deze overeenkomst herroept, zullen wij u onverwijld en in elk geval uiterlijk 14 dagen na de dag waarop wij zijn geïnformeerd over uw besluit om deze overeenkomst te herroepen, alle betalingen terugbetalen, met inbegrip van de leveringskosten (maar met uitzondering van de extra kosten die het gevolg zijn van uw keuze voor een ander type levering dan het door ons aangeboden goedkoopste type standaardlevering). Wij zullen deze terugbetaling verrichten met gebruikmaking van hetzelfde betaalmiddel als door u voor de oorspronkelijke transactie werd gebruikt, tenzij u uitdrukkelijk met een ander betaalmiddel heeft ingestemd; in geen geval zal een dergelijke terugbetaling voor u extra kosten met zich brengen. ^[4]

^[5]

^[6]

Aanwijzingen voor het invullen:

^[1] Voeg hier een van de volgende formuleringen tussen aanhalingstekens in:

- a) in geval van een verbonden dienstenovereenkomst of een overeenkomst voor de levering van water, gas of elektriciteit, dat/die niet marktklaar is gemaakt in een bepaald volume of in een bepaalde hoeveelheid, van stadsverwarming en van digitale inhoud die niet op een materiële gegevensdrager is geleverd: „het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst.”;
- b) in geval van een koopovereenkomst: „het tijdstip waarop u of een door u aangewezen derde, die niet de vervoerder is, de goederen fysiek in ontvangst neemt.”;
- c) in geval van een overeenkomst inzake verschillende door de consument in één bestelling bestelde en afzonderlijk geleverde goederen: „het tijdstip waarop u of een door u aangewezen derde, die niet de vervoerder is, het laatste goed fysiek in ontvangst neemt.”;
- d) in geval van een overeenkomst inzake de levering van een goed dat uit verschillende zendingen of onderdelen bestaat: „het tijdstip waarop u of een door u aangewezen derde, die niet de vervoerder is, de laatste zending of het laatste onderdeel fysiek in ontvangst neemt.”;
- e) in geval van een overeenkomst voor de geregelde levering van goederen gedurende een vastgestelde termijn: „het tijdstip waarop u of een door u aangewezen derde, die niet de vervoerder is, het eerste goed fysiek in ontvangst neemt.”.

^[2] Vul uw naam, geografische adres en, indien beschikbaar, uw telefoonnummer, faxnummer en e-mailadres in.

^[3] Wanneer u de consument de mogelijkheid biedt op uw website elektronisch het formulier in te vullen en informatie over zijn herroeping van de overeenkomst te overleggen, voeg dan het volgende in: „Desgewenst kunt u elektronisch het standaardherroepingsformulier invullen en dit of een andere duidelijke verklaring indienen op onze website [voeg internetadres in]. Wanneer u van deze mogelijkheid gebruik maakt, zullen wij u overwijld een ontvangstbevestiging van deze herroeping toezenden op een materiële gegevensdrager (bijvoorbeeld via e-mail).”

Woensdag 26 februari 2014

- 4 In geval van een koopovereenkomst waarin u niet heeft aangeboden om de goederen af te halen in geval van herroeping, dient u de volgende tekst in te voegen: „Terugbetaling zal kunnen worden opgeschort totdat wij de goederen terug ontvangen hebben of, wanneer dat eerder is, u bewijs heeft overgelegd dat de goederen zijn teruggezonden”.
- 5 Wanneer de consument in verband met de overeenkomst goederen heeft ontvangen, dient u het volgende in te voegen:
- a voeg in:
- „Wij zullen de goederen afhalen.”, of
- „U dient onverwijld en in elk geval binnen 14 dagen na de dag waarop wij door u zijn geïnformeerd over uw herroeping van deze overeenkomst, de goederen aan ons of ____ [voeg de naam in en het geografische adres, indien van toepassing, van de persoon die u heeft gemachtigd om de goederen in ontvangst te nemen] terug te zenden of te overhandigen. Deze termijn wordt in acht genomen wanneer de goederen door u worden teruggezonden voordat de termijn van 14 dagen is verstreken.”
- b voeg ofwel in:
- „De kosten van het terugzenden van de goederen zullen door ons worden gedragen.”, ofwel
- „De kosten van het terugzenden van de goederen zullen door u dienen te worden gedragen.”, ofwel
- Wanneer in geval van een overeenkomst op afstand u niet aanbiedt om de kosten van het terugzenden van de goederen te dragen en de goederen, naar hun aard, in principe niet per post kunnen worden teruggezonden: „De kosten van het terugzenden van de goederen, ten bedrage van ____ EUR [bedrag invullen] zullen door u dienen te worden gedragen.”, of indien de kosten van het terugzenden van de goederen redelijkerwijs niet vooraf kunnen worden berekend: „De kosten van het terugzenden van de goederen zullen door u dienen te worden gedragen. De kosten worden beraamd op een maximum van ongeveer ____ EUR [bedrag invullen]”, ofwel
- ~~— Wanneer in geval van een overeenkomst op afstand de goederen naar hun aard in principe niet per post kunnen worden teruggezonden en op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst bij de consument thuis zijn geleverd: „Wij zullen de goederen op eigen kosten afhalen.” [Am. 263]~~
- c „U bent slechts aansprakelijk voor de waardevermindering van de goederen die het gevolg is van hanteren of gebruik dat verder ging dan nodig was om de aard, de hoedanigheid en het functioneren van de goederen vast te stellen.”
- 6 In het geval van een overeenkomst betreffende het verrichten van verbonden diensten, vul het volgende in: „Indien u verzocht om tijdens de herroepingstermijn te beginnen met het verrichten van verbonden diensten, dient u ons een bedrag te betalen dat evenredig is aan de verhouding tussen datgene wat is geleverd tot het tijdstip waarop u ons van uw herroeping van de overeenkomst in kennis heeft gesteld en de volledige uitvoering van de overeenkomst.”.

Woensdag 26 februari 2014

Aanhangsel 2

Standaardformulier voor herroeping

(dit formulier alleen invullen en terugzenden wanneer u de overeenkomst wilt herroepen)

- Aan [hier dienen door de handelaar de naam, het geografische adres en, indien beschikbaar, het faxnummer en e-mailadres van de handelaar te worden ingevuld]:
- Ik/Wij (*) deel/delen (*) u hierbij mede, dat ik/wij (*) onze overeenkomst betreffende de verkoop van de volgende goederen/levering van de volgende digitale inhoud/verrichting van de volgende verbonden dienst (*) herroep/herroepen (*)
- Besteld op (*)/ontvangen op (*)
- Naam consument(en)
- Adres consument(en)
- Handtekening consument(en) (alleen wanneer dit formulier op papier wordt ingediend)
- Datum

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

Woensdag 26 februari 2014

BIJLAGE

STANDAARDMEDEDELING

Op de overeenkomst die u op het punt staat te gaan sluiten zal het gemeenschappelijk Europees kooprecht van toepassing zijn; dit is een alternatieve regeling van nationaal overeenkomstenrecht die beschikbaar is voor consumenten in grensoverschrijdende situaties. Deze gemeenschappelijke bepalingen zijn in de hele Europese Unie identiek en zijn zo opgezet dat zij consumenten een hoog beschermingsniveau bieden.

Deze bepalingen zijn uitsluitend van toepassing wanneer u aangeeft ermee in te stemmen dat het gemeenschappelijk Europees kooprecht op de overeenkomst van toepassing is.

Wellicht heeft u met een overeenkomst telefonisch of anderszins (bijvoorbeeld door middel van een sms) ingestemd zodat u deze mededeling niet op voorhand kon krijgen. In dat geval zal de overeenkomst pas van kracht zijn nadat u deze mededeling heeft ontvangen en uw instemming heeft bevestigd.

Uw belangrijkste rechten worden hieronder beschreven.

HET GEMEENSCHAPPELIJK EUROPEES KOOPRECHT: OVERZICHT VAN DE VOORNAAMSTE CONSUMENTENRECHTEN

Uw rechten voordat u de overeenkomst ondertekent

De handelaar dient u de voornaamste **informatie over de overeenkomst** te verstrekken, zoals het product en de prijs, met inbegrip van alle heffingen en kosten, en zijn contactgegevens. ~~De informatie dient gedetailleerder te zijn wanneer u iets buiten de winkel van de handelaar koopt of de handelaar in het geheel niet persoonlijk ontmoet, bijvoorbeeld wanneer u online of per telefoon koopt.~~ U heeft recht op schadevergoeding wanneer deze informatie onvolledig of onjuist is. [Am. 264]

Uw rechten nadat u de overeenkomst heeft ondertekend

In de meeste gevallen heeft u 14 dagen om **de koop te herroepen wanneer u de goederen** buiten de winkel van de handelaar **heeft gekocht** of de handelaar tot het moment van de koop niet heeft ontmoet (bijvoorbeeld wanneer u online of per telefoon heeft gekocht). De handelaar dient u informatie te verstrekken alsook een standaard**formulier** voor herroeping ⁽¹⁾. Wanneer de handelaar dit heeft nagelaten, kunt u de overeenkomst binnen een jaar annuleren.

Wat kunt u doen wanneer de producten gebrekkig zijn of niet worden geleverd zoals is overeengekomen? U heeft dan de keuze tussen: 1) het product laten leveren, 2) vervangen, of 3) repareren, 4) verzoeken om een prijsvermindering. 5) U kunt de overeenkomst annuleren, het product terugzenden en uw geld terugkrijgen, tenzij het gebrek zeer gering is. 6) U kunt schadevergoeding vorderen. U hoeft de prijs pas te betalen wanneer u het product zonder gebreken krijgt.

Wanneer een handelaar een verbonden dienst niet zoals in de overeenkomst was afgesproken heeft verricht, heeft u soortgelijke rechten. De handelaar heeft in beginsel echter het recht om nadat u hem uw klacht heeft meegedeeld, eerst te proberen de kwestie op te lossen. Slechts wanneer de handelaar ook dan in gebreke blijft, heeft u de keuze tussen 1) opnieuw de handelaar verzoeken de verbonden dienst te verlenen, 2) de prijs niet betalen voordat de verbonden dienst naar behoren is verricht, 3) een prijsvermindering vragen of 4) schadevergoeding vorderen. 5) U kunt de overeenkomst ook annuleren en uw geld terugkrijgen, tenzij de nalatigheid bij de verbonden dienstverlening erg gering is. **Termijn voor het geldend maken van uw rechten wanneer goederen gebrekkig zijn of niet worden geleverd als overeengekomen is:** u kunt uw rechten gedurende twee jaar geldend maken nadat u zich ervan bewust geworden bent of had moeten zijn dat de handelaar heeft nagelaten iets te doen waarover in de overeenkomst een afspraak is gemaakt. Wanneer zulke problemen pas in een laat stadium duidelijk worden, kunt u op zijn laatst een dergelijke vordering naar voren brengen 10 jaar na het moment waarop de handelaar de goederen of de digitale inhoud moest leveren of de verbonden dienst moest verrichten.

Bescherming in geval van oneerlijke voorwaarden: u wordt niet juridisch gebonden door oneerlijke standaardvoorwaarden van een handelaar in een overeenkomst.

Deze opsomming van rechten vormt slechts een samenvatting en is daarom niet compleet en bevat evenmin alle bijzonderheden. De volledige tekst van het gemeenschappelijk Europees kooprecht kunt u hier raadplegen. Lees de overeenkomst a.u.b. zorgvuldig.

In geval van een geschil kan het raadzaam zijn juridisch advies in te winnen.

⁽¹⁾ Hier dient u een link in te voegen.

Woensdag 26 februari 2014

P7_TA(2014)0160

Productie, presentatie en verkoop van tabaks- en aanverwante producten *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 26 februari 2014 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten (COM(2012)0788 — C7-0420/2012 — 2012/0366(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/65)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0788),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0420/2012),
 - gezien het advies van de Commissie juridische zaken over de voorgestelde rechtsgrondslag,
 - gezien artikel 294, lid 3, artikel 53, lid 1, en de artikelen 62 en 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van de Commissie juridische zaken betreffende het gebruik van gedelegeerde handelingen,
 - gezien het gemotiveerde advies dat in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid is uitgebracht door de Tsjechische Kamer van Afgevaardigden, het Deense Parlement, het Griekse Parlement, de Italiaanse Kamer van Afgevaardigden, de Italiaanse Senaat, het Portugese Parlement, de Roemeense Kamer van Afgevaardigden, de Zweedse Rijksdag, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 4 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 3 juli 2013 ⁽²⁾,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 18 december 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikelen 55, 37 en 37 bis van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de adviezen van de Commissie internationale handel, Commissie industrie, onderzoek en energie, Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de Commissie juridische zaken (A7-0276/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast ⁽³⁾;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 65.

⁽²⁾ PB C 280 van 27.9.2013, blz. 57.

⁽³⁾ Dit standpunt vervangt de amendementen die zijn aangenomen op 8 oktober 2013 (Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0398).

Woensdag 26 februari 2014

3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2012)0366

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 26 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten en tot intrekking van Richtlijn 2001/37/EG

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Richtlijn 2014/40/EU.)

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0165

Europees onderzoeksbevel in strafzaken *I****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het ontwerp van richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken (09288/2010 — C7-0185/2010 — 2010/0817(COD))****(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)**

(2017/C 285/66)

Het Europees Parlement,

- gezien het initiatief van een groep lidstaten dat aan het Europees Parlement en de Raad is voorgelegd (09288/2010),
 - gezien artikel 76, onder b), en artikel 82, lid 1, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel bij het Parlement is ingediend (C7-0185/2010),
 - gezien artikel 294, leden 3 en 15, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 5 december 2013 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de artikelen 44 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0477/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2010)0817**Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 27 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Richtlijn 2014/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken***(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Richtlijn 2014/41/EU.)*

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0166

Visumplicht voor onderdanen van derde landen ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (COM(2013)0853 — C7-0430/2013 — 2013/0415(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/67)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0853),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 77, lid 2, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0430/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 13 februari 2014 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0104/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0415

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 27 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 259/2014.)

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0167

Vrijwillige partnerschapsovereenkomst EU-Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in houtproducten met de EU *****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het ontwerp van besluit van de Raad inzake de sluiting van de vrijwillige partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en Republiek Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de Europese Unie (11767/1/2013 — C7-0344/2013 — 2013/0205(NLE))****(Goedkeuring)**

(2017/C 285/68)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (11767/1/2013),
 - gezien de vrijwillige ontwerppartnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Indonesië inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw met betrekking tot de invoer van houtproducten in de Europese Unie (11769/1/2013),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat door de Raad is ingediend overeenkomstig artikel 207, lid 3, eerste alinea, artikel 207, lid 4, eerste alinea, artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), v), en artikel 218, lid 7, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0344/2013),
 - gezien de artikelen 81 en 90, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie internationale handel en het advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A7-0043/2014),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en van de Republiek Indonesië.
-

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0168

Controle van personen aan de buitengrenzen ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een vereenvoudigde regeling voor de controle van personen aan de buitengrenzen, gebaseerd op de eenzijdige erkenning door Kroatië en Cyprus van bepaalde documenten als gelijkwaardig met hun nationale visa voor de doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen en tot intrekking van Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0441 — C7-0186/2013 — 2013/0210(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/69)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0441),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 77, lid 2, letters a) en b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0186/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 5 februari 2014 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0082/2014),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2013)0210

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 27 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Besluit nr. .../2014/EU van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een vereenvoudigde regeling voor de controle van personen aan de buitengrenzen, gebaseerd op de eenzijdige erkenning door Bulgarije, Kroatië, Cyprus en Roemenië van bepaalde documenten als gelijkwaardig met hun nationale visa voor de doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen en tot intrekking van Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Besluit nr. 565/2014/EU.)

Donderdag 27 februari 2014

P7_TA(2014)0169

Derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 27 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld (COM(2012)0650 — C7-0371/2012 — 2012/0309(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2017/C 285/70)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0650),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 77, lid 2, onder a) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0371/2012),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 5 februari 2014 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gelet op artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0373/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. hecht zijn goedkeuring aan de verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie die als bijlage bij de onderhavige resolutie is gevoegd;
 3. neemt kennis van de bij deze resolutie gevoegde verklaring van de Commissie;
 4. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2012)0309

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 27 februari 2014 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) nr. .../2014 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 509/2014.)

Donderdag 27 februari 2014

BIJLAGE BIJ DE WETGEVINGSRESOLUTIE

Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de nadere beoordeling van Colombia en Peru

Het Europees Parlement en de Raad achten het noodzakelijk dat nader beoordeeld wordt of Colombia en Peru aan de desbetreffende criteria voldoen, voordat de Commissie aan de Raad aanbevelingen doet over besluiten houdende machtiging tot het openen van onderhandelingen betreffende visumvrijstellingsovereenkomsten met deze landen.

De Commissie verbindt zich ertoe deze beoordelingen onverwijld uit te voeren en zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van deze Verordening aan het Europees Parlement en de Raad te doen toekomen.

Het Europees Parlement en de Raad nemen kennis van deze verbintenis van de Commissie.

Verklaring van de Commissie betreffende de informatieverstrekking aan het Europees Parlement

De Commissie is ingenomen met de aanneming door het Europees Parlement en de Raad van haar voorstel tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 met het oog op de actualisering van de bijlagen met de lijsten van derde landen waarvan de onderdanen onderworpen zijn of vrijgesteld zijn van de visumplicht.

Overeenkomstig het kaderakkoord van 20 oktober 2010 over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie, en met name punt 23 daarvan, bevestigt de Commissie haar verbintenis om het Europees Parlement stelselmatig in te lichten over het verloop van de onderhandelingen inzake visumvrijstellingsovereenkomsten naar aanleiding van de overbrenging van bepaalde landen naar bijlage II bij Verordening (EG) nr. 539/2001. Ten minste tweemaal per jaar zal de Commissie de betreffende organen van het Europees Parlement over van de stand van zaken inlichten.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL